Ч. 146. Львовъ, Субота 1 (14) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет Ад. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинского 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:	за границею:
на цѣлый рѣкъ . . 16 зр.	на цѣлый рѣкъ . . 22 зр
на пѣвъ року . . 8 зр.	на пѣвъ року . . 11 зр

у Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженя. — Рекламації неопечатаній вольній вѣдъ порта.

Нумероване число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычайні принимають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчка инсератового або ся мѣсце а ва рубрицѣ „Надсланое“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносеня приватні числять ся по 25 кр. вѣдъ стрічка.

Лихо и его виновники.

Сей рѣкъ тяжко дає ся въ знаки нашимъ господарямъ-хлѣборобамъ, а що хлѣборобство є головною пѣдставою екзистенція жителѣвъ нашого краю, то и всему галицкому краєви. Весна опѣзнила ся значно, а коли вже й зачала ся, наробили проморозки немало шкоды. Дальше настала посуха и довго тягнула ся, а въ часѣ тои посухи лучали ся частѣ пожары, котрѣ зновъ задали великѣ страты по селахъ и мѣсточкахъ. Въ остатныхъ дняхъ прилучила ся до тыхъ нещасть ще повѣнь и прибрала въ декотрыхъ сторонахъ такѣ розмѣры, якихъ не було вѣдъ кількадесяти лѣтъ.

Давнѣйше всякѣ нещастя елементарнѣ уважали ся за допустъ божій, на котрый нема рады. Але зъ часомъ розумъ людскій старавъ ся вынаходити, та дѣйстно въ-части и вынайшовъ способы, щобы однымъ нещастямъ запобѣчи, у другихъ лихѣ наслѣдки злагодити.

На жаль, у насъ дуже мало користає ся зъ тыхъ способовъ, и длятого нещастя елементарнѣ далеко тяжше дають ся въ знаки нашому краєви якъ иншимъ краямъ. Особливо треба се сказати о повеняхъ. Майже въ цѣлѣй Австрія (а такожь въ злученѣй зъ нею Угорщинѣ) урегульовано вже рѣки, и выдано на ту цѣль величезнѣ сумы. Досыть згадати о регуляціи тирольскихъ рѣкъ и Дунаю, яку переведено передъ кільканацяти роками. Вправдѣ нѣяка регуляція не запобѣжить тому, щобы рѣки збирали и вылевали, але выливы урегульованыхъ рѣкъ трафляють ся далеко рѣдше, суть далеко менші и далеко менше роблять шкоды. Такъ н. пр. торбчнѣ осѣнні повени въ альпейскихъ краяхъ, хоть якъ були великѣ, а однакъ далеко менше наробили шкоды якъ повени за давнѣйшихъ часовъ.

На нещасте вѣдъ пожарѣвъ є успѣшнымъ способомъ, окрѣмъ вѣдповѣдного закона будовляного и поліціи огневои, асекурація вѣдъ огню, именно асекурація примусова, бо досвѣдъ поучує, що навѣть въ найкультурнѣйшихъ краяхъ до загального асекурованя всѣхъ будынкѣвъ и майна не можна допровадити. Однакожь о примусовѣй асекурації у насъ вправдѣ богато говорить ся и въ сеймѣ и въ радѣ державнѣй, але якого небудь позитивного результату зъ тыхъ всѣхъ бесѣдъ, проектовъ и заходовъ нема и очевидно ще довшій часъ не буде.

Вину того, що огонь и вода величезнѣ шкоды роблять нашому и такъ вже выимково убогому краєви, поносять въ однѣй части нашѣ обставины парляментарнѣ и політичнѣ, котрѣ не допускають до того, щобы правительство и парлямент заняли ся економічными справами. За те, що Нѣмцѣ и Чехи друть ся межи собою, терплять другѣ краѣ и народы котрѣ тутъ нѣчого не винні. Але ту нѣмецко-ческу сварню збѣльшивъ и до теперѣшного стану допровадивъ звѣстный польскій міністеръ, колишня слава и надѣя галицкихъ Полякѣвъ.

Справа регуляціи галицкихъ рѣкъ товче ся давно по міністерствахъ и галицкѣмъ намѣстництвѣ и сеймѣ и радѣ державнѣй. Польска „делегація“ пѣдносила єѣ нѣбы-то неразъ, але нѣколи не було видко, щобы брала ся до нея зъ потрѣбною енергією. Тогды, коли тота „делегація“ верховодила въ парламентѣ, коли и міністерство було въ рукахъ Полякѣвъ, коли польскѣ міністры фінансовъ роздобували новѣ доходы для всеи державы, до котрыхъ и галицкій край причинивъ ся, чейже можливо було перевести пекучу справу регуляціи галицкихъ рѣкъ тымъ бѣльше, що повени що кѣлька лѣтъ єѣ пригадували. Однакъ польскѣ великѣ політики и управителѣ державы занятѣ були иншими справами, для нихъ важнѣйшими: або особистыми, або кастовыми чи классовыми, або національными.

Навѣть польскѣ органы вину елементарныхъ нещасть приписують польскимъ політикамъ. „Що регуляція нашихъ рѣкъ все ще виснть въ воздусѣ, пише „Słowo polskie“, до сего допровадило Коло польске. Се одинъ зъ тыхъ непростимыхъ грѣховъ, якихъ богато тяжить на нашѣй національнѣй репрезентації. Она вѣрно и щиро выслуговала ся правительствамъ, але се жь не була цѣль, за-для котрои єѣ выслано до Вѣдня. Для кількохъ орденовъ, кількохъ марныхъ титулѣвъ ексцеленцій вѣдступлено не одну важну справу. Интересъ краю пѣдпорядковувано будьто интересамъ одиниць, будь-то уроснѣй якѣйсь высшѣй політицѣ, спроваджено на Галичину руину, выставлено єѣ на пасту не тѣлько вызыску але и елементарныхъ несподѣванокъ, котрѣ властиве въ нашѣмъ змѣннѣмъ климатѣ перестали бути несподѣванками“.

Недбалѣсть о таку справу, якъ регуляція рѣкъ, є тѣлько однымъ доказомъ на скрзь егоистичнои політики польскихъ верховодѣвъ въ нашѣмъ краю. Пора, щобы тѣй політицѣ зробити вже разъ конецъ...

Справоздане Народного Комітету.

(Дальше)

18. Повіт. Станіславів (суд. пов. Станіславів і Галич) має свою організацію переведену на організаційних зборах з дня 22 лютого с. р. Повіт сей належав все до досить сьвідомих але особливо в послїднім часї розвинув дуже живу політичну діяльність, завдяка нашій організації. Особливою заслугою нашої організації в сім повіті есть масовий національно-демократичний рух, який розвинула вона вічами, урядженими на широку скалю. Віча такі відбули ся в Станіславові дня 3/4, в Павелчи дня 16/5, в Галичи (на три тисячі народа!) дня 22/5 і в Боднарові дня 12/6. Кромі сих віч відбули ся ще два віча пова нашою організацією, скликані з ініціятиви самих мужиків, оба в Чернїїві, дня 25/3 і 8/4. — Читальень „Просьвіти“ було в сім повіті на 75 громад в р. 1899 чинних 19 з 876 членами а в сім році отворено одну, так що кожде четверте село має читальню.

19. Повіт Старий-Самбір (з суд. пов. Старий-Самбір і Стара-сіль) має дуже гарно і уміло переведену організацию на організаційних зборах з дня 13/2 с. р. На чолї повіту кромі комітету повітового (після нашого пляну організаційного) есть ще комітет ширший, в склад котрого входять три сьвященики і десять селян. Нещастем повіту есть система, практикована тамошним староством, котре народний рух поміж руским населенем спиняє великими можливими способами. Скликане нашою організацією віче до Старого-Самбора на день 5/6 зістало староством заборонене. За те відбули ся там довірочні збори дня 26 червня. Другим нещастєм повіту суть Мазури, котрі держать ся окремо і виступають против руского населеня з великою нетерпимостю. Що до самих Русинів, то мають они в сім повіті дуже добру інтелїгенцию духовну а також сьвідомих і розумних селян. Читальень „Просьвіти“ було в руских громадах Старо-Самбірщини всего 11 з 630 членами. Есть надія, що наша організація буде розвивати там постійну і живу діяльність.

20. Повіт Стрий (суд. пов. Стрий і Сколе) має загально переведену організацию. Живу діяльність політичну в сім повіті заявляє товариство політичне „Підгірска Рада“. Великою силою в тім повіті есть, як зрештою загально звісно, д-р Євгеній Олесницкий, котрий розбудив в нім рух і не перестає розвивати там всесторонну діяльність. Стан сьвідомости національної і культурного розвитку серед селянства ілюструє велике число читалень „Просьвіти“, котрих було в 1899 р. на 102 громад чинних 31 з 1307 членами, до чого в сім році прибуло еще дві, так що кожде треге село має читальню. Врешті відбуло ся також і віче просьвітно-економічне в Стрию дня 27/3, яке звернуло на себе більшу вагу.

21. Повіт Товмач (з суд. пов. Товмач, Тисьменица і Отинія) має широку і уміло зложену організацию, переведену на організаційних зборах з дня 27/3 с. р. Повіт сей визначає ся значним числом доброї інтелїгенції, перенятої щирим демократичним і національним духом, та так само значним числом сьвідомих і енергічних селян. За те давить его тяжко обух „польскої господарки“, котра трясе повітом і розпаношила ся по всїх урядах і інституциях. Наша організація скликала в тім повіті три віча: до Тисьменицї на день 23/3 і в-друге на день 12/6, та до Петрилова на день 25/6, але всї три зістали староством заборонені. Сьвідомість національну селянства і его стан культурний ілюструє велике число читалень „Просьвіти“, котрих було в тім повіті на 59 громад в 1899 р. чинних 21 з 1382 членами, до того прибули в сім році три нові читальні, так що кожде друге-третє село має свою читальню.

(2)

Читальня въ рускѣмъ семинари у Львовѣ вѣдъ осени 1879 р. до 1883 р

Написавъ *Михайло Зубрицкій.*

(Дальше.)

Тымчасомъ зъ другого боку сильно зростало народне сторонництво. Люде одинъ за другимъ вѣдпекували ся москвофільства, а ставали щирими Русинами-Украинцями. Новѣ напрямы въ науцѣ протискали ся и до Галичины. Людскѣсть не стоить на однѣмъ мѣсци, не застоює ся якъ яка непорушна маса, а все рушає ся, розвиває ся и старає ся дѣйти до можливои для людей звершености. Въ певнѣмъ данѣмъ періодѣ опановує якась гадка суспѣльнѣсть, вѣдтакъ по ея здѣйсненю появляє ся новый кличь, поки и сей не пѣде у вѣдставку, а на его мѣсце прийде новый. Въ 19 столѣтю заволодѣла сильнѣйшими умами гадка збратаня и зрѣвнаня всѣхъ людей. На западѣ про се вже вѣдъ давна богато бесѣдовали, а до насъ та гадка не заходила довго, бо не могла пробрати ся черезъ рѣзнѣ мытарства. Не пускали ей сюды шляхтичѣ, економы, гайдуки, здержуваръ урядъ, не годили ся зъ нею и духовнѣ. Та якось перепачковали сю идею до Галичины и ту заразъ пѣрвали ей молодѣ люде у Львовѣ у свои руки. И почали голосно кричати про правду на свѣтѣ, зъ „Друга“, чудовища не часописи, хотѣли зробити конче щось путнього, ба дальше зачали „звонити“ и „молотомъ“ бити, а „громадскимъ другомъ“ всѣхъ понижених и покривджених зъ собѣ пригортати. Урядъ стрепенувъ ся и промовивъ свое: „Quos ego!“, а за нимъ пѣшла и духовна власть у Львовѣ та почала проганати навѣть тыхъ питомцѣвъ, що читали невинну „Правду“. Щирѣ товарише; дбалѣ о правду божу на земли, допомогли неодному вылетѣти зъ семинаря. Ректоръ, чоловѣкъ старый, не знаючій нѣчого про свѣтъ божій, вѣривъ першому лѣпшому надлюцѣ и найлѣпшихъ молодцѣвъ вѣддалювавъ черезъ те, що не мали „званія“. Сей чоловѣкъ увѣйшовъ навѣть въ літературу, заблукавши до повѣсти В. Барвѣньского п. з. „Скошеный Цвѣтъ“. Тогдѣшныхъ молодыхъ людей, що въ тѣмъ часѣ такъ розворушили галицку Русь своими письмами, оправдує горяча молодеча кровь и щира любовь до простолюдина. Днесь можемо спокѣйно приднати ся минулымъ лѣтамъ; але тогды кипѣло на Руси. Люде тѣ потерпѣли богато за свѣй выступъ; але найшли мѣжь молодежію богато прихильникѣвъ, що ихъ твориами любовали ся и чогось незвычайного ожидали. А навѣть сыны навертали сивыхъ батькѣвъ на нову дорогу, показували имъ новѣ дороги, кликали до роботы на запущенѣй народнѣй нивѣ. И тогды богато людей вырекло ся убійчои гадки запропащеня власнои народности въ хосенъ нашого пѣвнѣчного сусѣда И тогды обняло всѣхъ щирыхъ Руснѣвъ велике одушевленє служити рѣднѣй Неньцѣ. Була „Правда“ та „Шкѣльна Газета“, а 1879 р. починає д. Ю. Романчукъ выдавати „Батькѣвщину“; зъ початкомъ 1880 р. появляє ся „Дѣло“ зъ „Бібліотекою найзнаменитшихъ повѣстей“; пок. Ом. Партицкій выдає „Зорю“, а пѣзнѣйше прибуває „Зеркало“, та наукова часопись „Сьвіт“. Противники народного вѣдродженя беруть ся за головы, бачуть ясно, що прийшла хвиля ихъ загибели и рѣшають не дати ся живцемъ. На пѣвнѣчь шлють письма, щобы давали грошѣ, бо инакше польска интрига все поиску и Москалимъ нѣчого не ляшить ся, якъ не пѣддержать такъ великихъ а щирыхъ помѣчникѣвъ. А ту въ краю передъ рускою суспѣльностію чорнить ся народовцѣвъ, що они запроданцѣ лядскѣ, або безувѣры, и не лишь явно выступає ся, але ще лѣпше и раднѣйше потайно пѣдставляє ся ногу. Таке водить ся и до днесь. Та Русины не зважають на сю пѣдпольну роботу, не числять ся зъ запроданцями и вѣдступниками вѣдъ руской справы, а свое дѣло переводять одно за другимъ. Такъ повстають рѣжнѣ товариства и спѣлки, починає ся наукова робота, заинтересованє народными масами. Та запопадлива робота середъ Русинѣвъ не лишає ся безъ вѣдгомону и въ семинари мѣжь питомцями. Довголѣтный ректоръ, о. Климаковскій умирає 1878 р., его мѣсце заиимає провізорично о. Володиславъ Бачиньскій, соборный крилошанинъ у св. Юрѣ, що передъ тымъ пробувавъ якійсь часъ у Вѣдни. Добрый бесѣдникъ и прихильный до молодѣжи. Вѣнъ даваръ деяку свободу питомцямъ. Однакъ они все мали богато опѣкунѣвъ, що неразъ робили его уважнымъ на деякѣ неправильности. Тогды сторожъ дзвонивъ дзвѣнкомъ, питомцѣ сходили ся до музею, тамъ выслухали досыть складнои промовы, що розпочинала ся: „Мои Господинове!“; вѣдтакъ вертали пѣдъ числа и все пшло давнымъ ладомъ.

Читальню я вже заставъ. Мабуть до лѣта 1879 р. управляли нею два питомцѣ, назначенѣй о. ректоромъ. Застали мы въ однѣй комнатѣ ч. 22 маю Галичины, досыть числъ „Landwirth'a“ поскладаных въ шафѣ, та ще де-що. Однымъ зъ тыхъ вѣйтѣвъ бувъ теперь вже пок. Иванъ Безушко. Вѣнъ по укѣнченю приходивъ до семинаря та мавъ ще выробнати якѣсь рахунки и повѣддавати книжки. Заразъ таки въ осени зъ дозволу ректорату выбрали питомцѣ выдѣловыхъ зъ трехъ низшихъ лѣтъ по двохъ, а зъ четвертого року одного. На першѣмъ роцѣ выбрали мене и ще другого, обохъ Перемышлякѣвъ. Ректоръ призначивъ одного префекта на надзирателя, але сей не дуже тымъ дѣломъ занимавъ ся. Зъ 4 року выбрали Теодора Турулу, що отъ въ часѣ выборѣвъ посла до Вѣдня 1897 р. мавъ непріятности зъ польскимъ урядомъ. Душею читальнѣ бувъ питомець зъ 3 року Александеръ Здерковскій, теперь парохъ въ Крушельници коло Сколього. Знавъ я его ще зъ гімназіи зъ Дрогобича, де прийшовъ бувъ зъ Бережанъ. Въ Дрогобичи читавъ Правду, творы Шевченка, а Иліяду Гомера товкмачивъ на выринки. Въ семинари заставъ я его вже зъ иншими поглядами на народну справу; та се не перешкоджувало ему завѣдувати читальнею черезъ два роки такъ, що зъ нея бувъ хосенъ для загалу питомцѣвъ. Зъ семинарскихъ наставникѣвъ одинъ о. Малиняк, префектъ, зближавъ ся до питомцѣвъ. Зъ роду Лемко, римскій выхованокъ и запеклый москвофіль, приставивъ зъ питомцями, заводивъ зъ ними розмовы зъ богословскихъ предметѣвъ, завдававъ труднѣйшѣ питаня и жадавъ розвязки, а остаточно и самъ оповѣдавъ, що знавъ. Въ тѣмъ часѣ и вѣнъ помагавъ взунтамъ взяти василіяньскѣ монастирѣ въ опѣку,

Реставрація Пільзненьска
ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ
поручає: Снѣдання по варшавски á 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка куявякъ и куявянка, що четверга и недѣлѣ флячки по варшавски и кулабякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пѣсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ á 70 кр. Въ пятницю рыба по жидовски. Вина доббрій.
Зъ поважанемъ Иванъ Францъ Новаковскій.

На повіті Товмацкім скінчив би ся ряд повітів, які зістали з'орґанізовані по час засїдання ширшого Народного Комітету, то есть до дня 29 червня с. р. Однак вже в часї виготовлювання сих справоздань Комітетом прибув ще оден ново з'орґанізований повіт, з порядку.

22. Рава-руска (з суд. пов. Рава-руска, Немирів і Угнів), котрого загальну орґанїзацію переведено на орґанїзацийних зборах в дня 2 липня с. р. Повіт сей зістав від разу подїлений на повіти судові, а судові повіти на рейони, так що орґанїзация народна в сім повіті есть переведена вповнї. Читалень „Просьвіти" було там на 73 громад чинних 14 з 684 членами, так що кожде пяте село мав читальню; але від року не заложено нї одної нової читальнї. Ново повставша орґанїзация заповідав однак живу дїяльність вічеву і аґітацийну. Характеристичні суть слова, які виписав тамошний наш орґанїзатор в справозданю до Народного комітету. „В посьлїдних часах — пише він — завдяки акциї Народного Комітету розгорів ся по повітах полїтичний вічевий рух, а о тім дізнав ся нарід равского повіту з читаних часописей. Єму заздро стало, і рухливійші селяне почали шемрати: чому у нас нїхто не возьме ся до якоїсь акциї в хосен народу?.. В виду того приступив я до переведеня орґанїзациї, і праця моя удала ся над сподївань. Зібрані, котрих явило ся більше ніж я ожидав, приняли одноголосно народну програму і орґанїзацию, а по довгій і живій нарадї розійшли-сьмо ся в правдивім одушевленю". В отсих словах нашого равского орґанїзатора годї не вичитати з одного боку благодатного впливу а з другого мимовільного але і щирого признаня для найновійшої акциї нашого сторонництва.

(*Дальше буде.*)

Нова орґанізація выборча Полякôвъ.

Онодгы „зреорґанізовано" центральный выборчій комітетъ, котрого цїлею було, при помочи корупцїи и насильствъ, удержати панованя верховодячои въ краю клясы. До сен „реорґанізациї" перли станьчики, котрымъ послїдній выборы показали, що ихъ панованє стоитъ на глиняныхъ ногахъ. Реорґанізациєю надїяли ся притягнути до себе невдоволеныхъ зъ теперїшного стану рѣчи польскихъ демократôвъ и въ той способъ скрѣпити свое становиско. Реорґанізація переведена въ цїли сконсолїдованя „національного табору", полягая въ амѣнѣ стилізацїи параґрафôвъ регуляміну центрального комітету. Навѣть польскї дневники твердятъ, що реорґанізація нїчого не зреорґанізувала, бо цїла акція выборча буде ведена зъ горы комітетомъ, котрого бôльшôсть складае ся зъ членôвъ пануючои кліки.

На засѣданю, на котрôмъ ухвалено сю орґанізацию, були присутнї члены польского демократичного сторонництва, хочь комітетъ буде ихъ толерувати въ тыхъ округахъ, де выбôръ шляхтича неможливый, а его кандидатура уможливила бы выбôръ Русина. Де є небезпеченьство, що противъ шляхтича выйде Руснинъ, тамъ центральный комітетъ згодитъ ся остаточно и на кандидатуру польского „демократа"; тамъ, де мандатъ шляхтича не є загроженый нѣ Русиномъ, нѣ соцїялістомъ, тамъ центральный комітетъ не попре демократа, хочь §. 2. регуляміну каже, що „задачею комітету є перевести якъ найбôльше число послôвъ, що належатъ до національного табору, безъ огляду на ихъ полїтичнї погляды". Се „безъ огляду на полїтичнї погляды" очевидно обмеженє дальшою постановою сего параґрафу, що комітетъ буде попирати „лише тыхъ кандидатôвъ, котрї признаютъ потребу солїдарности кола польского". Самъ фактъ присутности польскихъ демократôвъ на нарадѣ де реорґанізовано центральный комітетъ, ихъ готовôсть вегетувати полїтично зъ ласки шляхты и приймити мандаты тамъ, де шляхтичъ не може выграти, а що за симъ идє, спôльно зъ полїтичными и моральными банкротами поборювати рускихъ и польскихъ людовыхъ кандидатôвъ и пôддержувати панованє станьчикôвскои кліки, найлѣпше характеризуе польску демократичну голоту въ Галичинѣ. Демократія въ льокайскôй лїберїи на службѣ шляхты — се спеціяльно галицка поява.

Зъ Парижа.

(*Пише д-ръ Сѣменовичъ.*)

(Конець.)

Є тутъ двоякї готелѣ, одинъ на способъ чисто готелевый, а другї щось нѣбы Hôtel garni або пансіоны — зъ тою рôзницею, що не треба тутъ конче харчуватись, а можна ѣсти по-за готелемъ. Отжѣ въ тыхъ пансіонахъ — що ихъ такъ назву — помешканя о много дешевшй, якъ въ готеляхъ; они подôбнї до провінціональныхъ у насъ готелѣвъ. Неме въ нихъ комфорту, але суть зноснї. Найлѣпше уладженї и найдешевшї суть готелики въ дѣльници такъ званôй студентскôй чи то „quartier latin". Я пр. мешкаю въ тôй дѣльници и маю 20 минутъ ходу на выставу. Тутъ дôстати можна станцию вôдъ 2 фр. до 5 и бôльше за день (франкъ мае менше бôльше вартôсть австр. корóны), — отже такожъ можна повѣсти, танше нѣжъ у Вѣдни. Розходилось бы головно о ѣду. Хто ѣсть по-за выставою въ приватныхъ реставраціяхъ на сѣй сторонѣ, то выходитъ єму ѣда неимовѣрно дешево; пр. въ несогôршôй реставрациї и несогôрша ѣда, ось якъ у звычайныхъ реставраціяхъ у Львовѣ, коштуе пôсля table d' hôte: снѣдане о 12 годинѣ въ полудне, такъ зване déjeuné почавши вôдъ 1 фр. 30 сантимôвъ до 3 фр.; и такъ за 1 фр. 30 с. дôстане зупу або перекуску, двѣ потравы зъ м..са або одно мясо, а одну рыбу, десеръ, пôвъ бутельки червоного вина и хлѣба, кôлько хочь; за 1 ф. 50 ст. те саме, а до того якусь огородовину до мяса або сыръ и пôвъ бутельки вина Бордо або яке инше лѣпше вино; за 2 фр. те, що высше, и до того легуміну и цѣлу фляшку лѣпшого вина; за 2 фр. 50 с. те саме, а рôзница лише въ лѣпшôмъ винѣ; за 3 фр. дôстанесь зупу або перекуску, три рôзнї мяса, сыръ и десеръ и пôвъ бутельки правдивого шампана. Коли мѣсто зупы бере ся перекуску, то дôстанесь або устрицѣ або пôвъ шнѣ омара або труфлѣ або якій иншій присмакъ; такъ само зъ легуміною и мясомъ — можна выбрати собѣ все, що стоитъ на картѣ, безъ рôзницѣ цѣны. Думаю, що дешевше и у Львовѣ обѣдъ не коштуе, коли не дорожше. Треба тôлько се додати, що порциї тутъ невеличкї, такъ що и три порциї мяса зъѣсть чоловѣкъ и не наразить ся на нестравнôсть. Инша рѣчь ѣсти на выставѣ, хотяй и тамъ не такъ дуже дорого. Тамъ дешевшого table d' hôte нема якъ на 2 фр. 50 ст.; середня ѣда коштуе 3 франки 50 сот. Коли ѣсть ся при table d' hôte, то нема рôзницѣ, чи ѣсть хто менше чи бôльше, чи не або нѣ, — цѣну платитъ ся все одну. Але хто не хоче платити 3 фр. 50 ст., то може ѣсти à la carte и заплатить менше, коли менше зъѣсть. Тутъ дуже богато людей уладжуесь такъ, що несуть собѣ перекуску на выставу и тамъ тôлько вино собѣ купуютъ. Шампаньского высокій келишокъ коштуе всюды 50 ст., а пиво 30 ст.; булочка сама вôдъ 5 до 10 ст., а зъ шинкою вôдъ 20 до 30 ст.

Мы звычайно такъ робимо, що дома ѣмо снѣдане, т. є. пємо каву. Кава, мимоходомъ кажучи, справдѣшна люра, такъ що по дешевшихъ реставраціяхъ даютъ каву въ глубоку миснину и до того звычайну столову ложку, и такъ люде ѣдятъ, а не пютъ каву. Майже всюды, коли хто хоче мати булку або щось подôбного до кавы, то мусить собѣ самъ принести до реставрациї, бо тутъ на способъ американьскій нема цукорень анѣ кавярень.

Однымъ словомъ: выбиратись до Парижа нема чого боятись, бо Парижъ не коштуе бôльше якъ Львôвъ. Одну рôзницю можутъ робити вступы на выставу и до рôзныхъ иншихъ частей выставы; се найбôльше пожирае гроша, але лѣкарѣ и ихъ жѣнки будутъ мати вôльный вступъ на выставу и до всѣхъ ихъ закуткôвъ; отже и передъ тымъ устуиае страхъ, а лѣпшои нагоды для Русинôвъ не можна собѣ подумати, якъ ся, щобы побачити шматъ свѣта та и выставу. Не знаю, чому якось Русины-лѣкарѣ такъ апатично вôдносили ся до конґресу лѣкарского, коли ось то разъ лучае ся намъ нагода передъ ширшимъ свѣтомъ заманіфестувати ся, що жиемо, що є якась народнôсть, що зве ся Русинами; постарались о дозвôлъ вôдкрыти свою руску секцию и застрягли мовь въ болото, анѣ чичиркъ. Се дѣйстно бувъ бы непростимый грѣхъ, коли бы мы Русины не выкористали сеи такъ щасливои для насъ нагоды. Упоминаемо ся о рускій університетъ, а тутъ вôдтягаемо ся показати, до чого мы способнй. Ану, товаришѣ по ланцетѣ, до дѣла, поки часъ, поки справа ще не пропала, ратувати руску честь!

Передовсѣмъ нехай комітетъ ще разъ ясно и докладно опише цѣлу справу, нехай подасть уелбва и програму, а я певный, що справа прибере реальный выглядъ. А то до мене удаютъ ся о информациї люде, а я самъ нѣчого не знаю, якъ справа стоитъ. Дѣйстно коли бы мы не здобулись на свою секцию, то показали бы по просту найбôльшу импотенцию духову.

Що-до выставы, то є она величава и кольосальныхъ розмѣрôвъ, такъ що варто ся побачити, хоть бы побѣжно. А Парижъ — се мѣсто цѣлкомъ вôдмѣнне вôдъ иншихъ не то европейскихъ але и американьскихъ, такъ що зъ жадныхъ не дасть ся порôвнати.

Кôнчу симъ разомъ и додамъ ще пару слôвъ информацийныхъ, спытае хто, чому ѣхати другою клясою и поспѣшнымъ поѣздомъ. Отже ѣдучи звычайнымъ поѣздомъ, тратитъ ся дуже богато часу, бо поѣзды не полученй; а коли счислитъ ся выдатки на нôчлѣги и харчь, то поспѣшный поѣздъ выйде дешевше. Третою клясою годѣ ѣхати, бо въ такъ далекôй дорозѣ треба трохи выгоды, инакше чоловѣкъ умучитъ ся нѣ на що; а по друге, що при поспѣшныхъ поѣздахъ, котрї идутъ просто до Парижа безъ перервы, нема третои клясы.

Ще одно важне пытанє: кôлько гроша брати зъ собою? Залежитъ се очевидно вôдъ индівідуальности; але щобы мѣрно выжити, лѣпше взяти зъ собою 300 зр. на цѣлу подорожь, а може зъ сего щось и остане. Що-до мене, то я радо выстараю ся о комнату для кождого, хто менѣ дастъ о собѣ знати, и пôсля поданыхъ повыше цѣнъ. Мôй адресъ: Hôtel Jules Caesar 56, 1—3, Rue Montparnasse á Paris.

Переглядъ полїтичный.

Ческї дневники обговорюютъ теперь всѣ можливї пляны правительства. Мѣжъ иншимъ обговорюютъ такожъ справу нового регуляміну палаты послôвъ. Politik доноситъ, що д-ръ Керберъ вже уложивъ новый регуляминъ и проектъ закона, на пôдставѣ котрого кождый посолъ буде побирати 4.800 коронъ рôчно. Послы, котрї ставлятъ перешкоды въ нарадахъ, будутъ тратити дієты. Подорожь Кербера до Ишлю мае мати велике полїтичне значенє, а по его поворотѣ до Вѣдня, дискусія надъ внутрѣшною ситуациею стане ся актуальною. Що до нового регуляминъ и закона въ справѣ дієтъ, Politik ще не може сказати, чи правительство тй справы намѣрае предложити парляментови, чи октроювати. Въ другôй ситуацийнôй статьѣ Politik обмежае троха свое донесенє въ справѣ намѣренои змѣны регуляминъ посольскои палаты. Именно подае, що правительство зредагувало лише евентуальный проектъ змѣны регуляминъ и предложитъ его цѣсареви въ Ишлю. Правительство выпрацювало взагалѣ кôлька проектôвъ на случай, коли бы парляментъ зôбравъ ся теперь, або коли бы бувъ розвязаный и выйшовъ зъ новыхъ выборôвъ. Є также проектъ, котрый предложено бы парляментови, выбраному на пôдставѣ новои выборчои ординациї.

Politik и иншї ческї дневники домагаютъ ся также, абы зреконструовано и назадъ злѣплено давну правницю, котрои програмою мае бути звѣстна адреса гр. Дѣдушицкого. При тôй нагодѣ ческї дневники дуже остро ударяютъ на Яворского и высказуютъ надѣю, що вже бôльше его въ парламентѣ не добачатъ.

Въ вѣденьскôмъ ситуацийнôмъ листѣ Politik взывае правительство, абы цѣлымъ своимъ вплывомъ попирало утворенє новои бôльшости, до котрои увôйшли бы также ческї послы. Блудъ зроблены черезъ розбите зелѣзнои бôльшости мусить бути знова направленый. Также въ угорскôмъ, бельгійскôмъ и италійскôмъ парляментѣ повело ся переведенє санациї вôдносинъ въ той способъ, що по можности увзглядненo жадания меншости, але давну бôльшôсть полишено ненарушеною. Нѣмецку меншôсть вже перекопано, що она все може стояти на вôдпорнôмъ становищи, але бôльшôсть мусить шанувати. Бôльшôсть не може мати охоты до злуки зъ тыми, котрї ся розбили.

Вôйна въ Хінахъ.

По успокоюючихъ вѣстяхъ, що послы въ Пекінѣ разомъ зъ прочими чужинцями ще жиють, и що князь Чінъ старае ся вырвати ихъ зъ рукъ розбѣшеной черни и узурпатора Туана, надходятъ новї вѣсты, котрї потверджуютъ давнї донесеня про рѣзню. Одна вчерашна депеша зъ хіньского жерела доноситъ, що всѣхъ Европейцѣвъ въ Пекінѣ вымордували Боксеры пôдъ проводомъ князя Туана и що князь Чінъ убитый. Уратували ся лише два Европейцѣ, котрї утѣкли въ Пекіну. Зъ Шангаю доносятъ, що тамъ появивъ ся едиктъ хіньскои цѣсаревои, котрый взывае хіньскї власти до вымордованя всѣхъ чужинцѣвъ. Урядового потвержденя сеи вѣсти ще нема. Американьскій конзуль въ Шангаю доноситъ, що Боксеры и хіньскї вояки бомбардували посольства передъ остаточнымъ атакомъ дня 7 липня. Конзуль надѣе ся якъ найгôршихъ вѣстей.

Французскій міністеръ заграничныхъ справъ одержавъ въ Шангаю телеґраму, пôсля котрои ґенералъ Ніхъ побивъ повстанцѣвъ пôдъ Пекіномъ и пôдпирае Чіна и Юнлю. Сильный россійскій вôддѣлъ мавъ побити Хінцѣвъ коло Ліявяну, 40 миль на полудне вôдъ Мукдену.

Зъ Шангаю доносятъ, що мѣжъ Европейцями пануе тамъ велика панiка, бо зъ рôзныхъ сторôнъ запонѣдаютъ велику рѣзню чужинцѣвъ. Телеґрафъ мѣжъ Шангайомъ и Чіфу не функціонуе, и въ наслѣдокъ того не можъ удержати звязи зъ офіцирами секадры. Вôдносинны на зелѣзничôй лінiи зъ Пекіну на полудне, суть дуже непевнй. Начальный инжінеръ просивъ и войскову помôчь. Въ гôрскôмъ проходѣ 300 Хінцѣвъ ударило на вôддѣлъ сторожи въ силѣ 100 людей; двохъ козакôвъ погибло, трехъ ранено. Хінцѣ стратили богато стрѣльбъ и амуніци.

Лїгунчанъ мавъ дня 6 липня одержати письмо цѣсаревои, датоване 19 червня, въ котрôмъ взывае ся, абы якъ найскорше выславъ свои вôйска до Пекіну, въ цѣли здавленя повстаня. Письмо се було здаеть ся звернене такожъ противъ Туана. Зъ причины сего письма Лїгунчанъ мавъ дѣйстно рѣшити ся выслати свои вôйска до Пекіну. Зъ Кантону доносятъ, що Лїгунчанъ всѣвъ на хіньскій корабель и вôдплывъ на пôвнôчь.

Пôсля обчислень дневникôвъ въ вересни буде въ Хінахъ 152.000 европейскихъ и американьскихъ воякôвъ; именно Нѣмеччина буде мати 25.000, Франція до 12.000, Англія 27.000, Россія до 80.000, а Америка 6.000. Коли ще й Японъ выпле решту змобілізованыхъ силъ, мѣжнародна армія буде мати до 190.000 людей.

Зъ Тьентсіна доносятъ, що мѣжнародній вôйска не можутъ зъ собою погодити ся. Онодгы нѣмецкї вояки здобули університетъ въ Тьентсінѣ и вывѣсили на будынку нѣмецку хоругов. Противъ того запротестувавъ американьскій конзуль на тôй пôдставѣ, що університетъ стоитъ на мѣсци обнятôмъ американьскôмъ протекторатомъ. Frankfurter Ztg. доноситъ, що россійскї вояки въ Тьентсінѣ рабуютъ домы покинени чужинцями. Офіцыры стараютъ ся всѣма силами привернути карнôсть въ вôйску, але безъ успѣху. Прийшло навѣть до того, що одинъ россійскій офіцеръ мусѣвъ застрѣлити двохъ россійскихъ воякôвъ, абы ихъ вôдстрашити вôдъ рабованя.

Письма зъ краю.

Зъ Дубецка. [*Благословенє дому братства св. Николая въ Дубецку и братскои торговлѣ.*] День 2-ого н. ст. с. м. зôстане на довго памятнымъ въ розвою свято-николаѣвского братства въ Дубецку. Дня того поблагословено купленый для братства дôмъ и вôдкрыто братску торговлю — першу христіяньску торговлю въ тôмъ мѣстѣ.

Сей церковно-народный празникъ зачавъ ся вôдслуженемъ въ мѣсцевôй церкви соборнои літурґіи, при участи трехъ священикôвъ, о призванє помочи св. Духа. Пôсля літурґіи вôдслужено въ салѣ братского дому водосвятє и „благословенє дома".

По причинѣ, що того-жъ дня припадавъ въ Дубецку рôчный ярмарокъ, зôбрало ся такъ значне число народа такожъ и зъ дальшихъ громадъ, що просторї комнаты дому не могли всѣхъ помѣстити и богато людей мусѣло зôстати на дворѣ.

Пôсля скôнченя благословеня дому и вôдкрытя торговлѣ сказавъ до зôбраныхъ Всч. о. Юліянъ Чучкевичъ парохъ зъ Руского-Село хороше, торжеству одвѣтне слово. Взагалѣ треба зазначити, що прехорошій нашъ обрядъ водосвятія, вôдслуженый пятьи священиками при снѣзѣ многочисленого народа, а дальше „благословенiе дома", отже для многихъ изъ зôбраныхъ, а также обставина, що вôдкры-

---

бодай самъ про се публично оповѣдавъ. Вôнъ и заходивъ часто до читальнѣ и наглядавъ, що питомцѣ читаютъ. Пôзнѣйше прибувъ на префекта до семинара о. Амвросій Полянскій, що зносивъ ся зъ питомцями, але лишь зъ своими одномышленниками и не явно, а въ своѣй комнатѣ.

Розходило ся о дохôдъ для читальнѣ. Оденъ питомецъ продававъ тютюнъ и цыґарета, а часть зарôбку вôддававъ на читальню. Также заведено въ 1879/80 продажъ перекусокъ и весь чистый дохôдъ обертало ся на читальню. Въ тôмъ часѣ я провадивъ сю продажъ, але се було лишь оденъ рôкъ. Деякї часописи белетристичнї давали цѣлорôчнымъ передплатникамъ образы на премію. Такъ часопись „Нива" въ Петербурга прислала мабуть 1882 р. двѣ олѣйнї вôдбитки зъ повѣсти Миколы Гоголя п. з. „Тарасъ Бульба". Оденъ образъ представлявъ подѣю, якъ молодшій сынъ Тараса Андрѣй щасливо перекравъ ся до замку воеводы и его дольцѣ принѣсъ хлѣба. На другôмъ образѣ отецъ убиваe вôдступного сына пістолетнымъ выстрѣломъ. Такї образы „пускало ся на льотерію", выписувало ся деватьдесять чиселъ и розпродувано. Перше чи ло появивше ся означеного дня на львôвскôй льотерiи выгравало. Хто записавъ ся въ списѣ на таке число, бравъ собѣ образы. Два образы, премію до „Нивы", выгравъ Николай Сѣменовичъ, і о теперь душпастирюе въ борщôвскôмъ и щиро занимае ся рускою торговлею. Порядочныхъ складокъ на читальню питомцѣ не давали, за те дещо прийшло зъ устроюваныхъ забавъ въ зимовôй порѣ.

(*Дальше буде.*)

нає ся перша хвистіяньска торговля, всьо то здѣлало прехороше впечатлѣне и выкликало одушевленя. Треба зазначити и то вѣдрадне явленѣ, що мѣщане — очевидно, лат. обряду, бо рускахъ можна почислити тутъ на пальцахъ одной руки — въ доказъ своєи симпатіи нашому дѣлу прибули вечеромъ зъ своєю оркестрою и вѣдограли въ салѣ дому кѣлька кусниковъ.

Що благословленє дому и вѣдкрытє торговлѣ наступило ажь теперь, хотяй дѣмъ бувъ еще передъ пѣвъ рокомъ купленый, толкуе ся тымъ, що дѣмъ той потребувавъ основной репарації, котра тревала цѣлй чотири мѣсяцѣ. Межи нашимъ переведено такй роботы: Покрыто дѣмъ новымъ дахомъ; изъ семи меншихъ убікацій зроблено пять бѣльшихъ; въ головнѣй салѣ дому дано нову стелю; въ двохъ комнатахъ стелѣ пѣднесено, въ двохъ обнижено пѣдлогу; декотрй стѣны пѣдмуровано, а всѣ на ново вытинковано; поставлено чотири новй печѣ, вытягнено оденъ новый коминъ, вставлено сѣмь новыхъ дверей, два новй вѣкна и т. д. Завдяки тымъ репараціямъ и перебудовамъ дѣмъ сей, котрый въ часѣ покупки бувъ рудерою, нынѣ належить до першихъ домѣвъ въ мѣстѣ и маe вартѣсть що найменше 7.000 коронъ; а що на купно дому и реставрацію выдано 4.000 кор., то на купнѣ тѣмъ выскув братство найменше 3.000 кор.

Що-до братскои Торговлѣ, то она пѣдъ управою досвѣдного чоловѣка, высланого на просьбу братства дирекцією „Народнои Торговлѣ“ зѣ Львова, начинае розвиватись, якъ на тутешнй вѣдношеня, хорошо. Торговля тая єднае собѣ симпатію не лише межи рускою, але и межи польскою интеліґенцією, межи мѣщаньствомъ и селянами. Не може лише найти симпатій середъ — на щастя незначного — кружка ворогѣвъ всего, що руске. Люде тй волѣли бы видѣти на ей мѣсци жидѣвску торговлю, а дѣмъ не въ рукахъ рускихъ, а въ жидѣвскихъ.

Свящ. *Ром. Прислопскій*, предсѣдатель Братства.

НОВИНКИ.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничо-промыслову у Львовѣ.**

— **Вѣдложене вѣче.** Выдѣлъ Селяньскои Рады въ Долинѣ повѣдомляе, що зъ причины повенѣ, яка навѣстила цѣлу Болехѣвщину, проектоване вѣче въ Болеховѣ вѣдбудесь пѣзнѣйше.

— **Испытъ въ народнѣй школѣ.** Пишуть намъ зъ Каменеччины: Дня 10. с. м. вѣдбувъ ся въ Сѣльци Бенковѣ испытъ чи то т. зв. poris въ тамошнѣй школѣ. Якъ звычайно буває, окружна рада школьна выделѓована на той испытъ лат. пароха зъ Добротвора кс. Калуского. Кс. делѓатъ не только що давъ на себе занадто довго ждати и дѣтямъ и збѣранымъ гостямъ, але явивъ ся щось въ кепскѣмъ гуморѣ, и почавъ ся справдѣ poris, але — кс. делѓата. Ставъ вѣнъ пытати зъ катехизму, та дѣти зъ вины кс. делѓата вѣдповѣдали слабо; за те не щадивъ вѣнъ имъ при родичахъ и гостяхъ такихъ похвалъ, якъ: „ty tumanie“ и т. п. Дальше почавъ дорѣкати учителямъ, що дѣти нѣчого не вмѣютъ. Коли опѣсля учитель п. Сполитакевичъ взявъ скрипки до рукъ и хотѣвъ зъ дѣтьми заспѣвати, то кс. Калускій енергічно сему спротививъ ся. На те заявивъ учитель, що мусить выконати програму испыту. Тогдѣ кс. делѓатъ мовь опареный крикнувъ: „to bunt“ и опустивъ салю. Таке поведенє кс. делѓата вразило навѣть селанъ, що були на испытѣ, а оденъ зробивъ ему таки увагу, що священики такъ не роблять. На вѣдходѣ вѣдозвавъ ся ще кс. Калускій до учителя: „Odkąd pan tutaj, niema spokoju; ale dosyć już tego, — ja panu pokażę“ Дразливѣсть добротвѣрского кс. пробоща мае свою исторію, котрои волимо тутъ поки-що не розказувати. Однако не можемо укрыти свого здивованя, що якъ разъ такихъ людей выбирае окружна рада школьна на делѓатѣвъ до проводу при испытахъ въ народныхъ школахъ.

— **Въ справѣ цѣшанѣвскои дефравдації,** про котру доносили мы вчера, пишуть намъ сегодня що директора Ґілевича, котрый допустивъ ся тои дефравдації, переслуховано дня 2. с. м. въ цѣшанѣвскѣмъ судѣ, але вечеромъ чи въ ночи того дня пущено его на волю, по чѣмъ Ґілевичъ таки заразъ въ ночи утѣкъ въ невѣдомѣмъ напрямѣ.

— **Сестра Колюмба,** бувша настоятелька лат. СС. Бенедиктинокъ у Львовѣ, по переведеню процесу канонічного, въ котрѣмъ розслѣджувано ей голосну справу, укарана властію церковною такъ, що выдалено ей зъ монастыря. Однако полишено ѣй до волѣ або выбрати ся въ широкій свѣтъ або замешкати въ вѣдосѣбненю въ одномъ зъ монастырѣвъ дуже остроі регулы. Сестра Колюмба згодила ся на послѣдне.

— **Испытъ зрѣлости въ женьскѣй семинаріи учительскѣй** вѣдбувъ ся: А) для екстерністокъ вѣдъ 14 мая до 19 червня включно пѣдъ проводомъ совѣтника школьного п. Барановского. Испытъ здали: Александровичѣвна Ядвіґа, Баєвска Францішка, Бандровска Марія, Бартельмусѣвна Францішка, Бѣлиньска Олена, Бодиньска Софія, Борковска Марія, Дуньчевска Ольга, Гавсманѣвна Дебора, Качмарскѣвна Цецилія, Ледвоживѣвна Марія (зъ вѣдзн.), Ленертѣвна Марія, Маньковска Софія (зъ вѣдзн.), Манастырска Олена, Мариновска Марія, Мушкетѣвна Марія, Розбярска Ядвіґа, Рутковска Марія, Стеффелѣвна Марія, Войтовичѣвна Ядвіґа, Завадска Казиміра. — Абітурієнтки заведена здавали испытъ зрѣлости вѣдъ дня 30 червня до 6 липня включно пѣдъ проводомъ члена рады школьной краєвои проф. д-ра Теофила Цєсьельского. Испытъ здали: Будзѣньска Розалія (зъ вѣдзн.), Холоневска Броніслава, Хоминьска Антоніна, Чапранѣвна Марія (зъ вѣдзн.), Даниловичѣвна Северина (зъ вѣдзн.), Дельонгѣвна Климентина, Дорошѣвна Олена, Дубицка Емілія, Ділѣвна Марія, Ґофрикѣвна Броніслава (зъ вѣдзн.), Ґрайсѣвна Амалія (зъ вѣдзн.), Гавранѣвна Елеонора (зъ вѣдзн.), Гекерѣвна Блянка (зъ вѣдзн.), Губецка Марія, Ильницка Александра (зъ вѣдзн.), Козловска Анеля (зъ вѣдзн.), Колихановска Савина (зъ вѣдзн.), Конопкѣвна Софія (зъ вѣдзн.), Косткевичѣвна Ванда Марія (зъ вѣдзн.), Ковальска Олена, Кримідовичѣвна Марія (зъ вѣдзн.), Ледзіна Марія, Левицка Ядвіґа (зъ вѣдзн.), Майконерѣвна Романа (зъ вѣдзн.), Леськѣвна Катерина, Марчанѣвна Марія (зъ вѣдзн.), Михаловска Іосифа (зъ вѣдзн.), Миськѣвна Катерина, Мілерѣвна Марія (зъ вѣдзн.), Нементѣвна Яніна, Олесякѣвна Людміла (зъ вѣдзн.), Пѣдлашецка Евгенія (зъ вѣдзн.), Пацкѣвна Олена (зъ вѣдзн.), Покорна Августа, Пордесѣвна Емілія, Пуликовска Марія (зъ вѣдзн.), Пилипецѣвна Яніна, Шанбліхѣвна Марія, Шмѣдтѣвна Марія (зъ вѣдзн.), Сей Ванда (зъ вѣдзн.), Сятецка Гавріяла, Сковроньска Іосифа (зъ вѣдзн.), Слизникѣвна Марія, Слупска Марія, Смыкѣвна Ядвіґа (зъ вѣдзн.), Сойковичѣвна Фридрика (зъ вѣдзн.), Сосницка Климентина, Штайнѣвна Каролина, Стольба Емілія, Свитальска Анна (зъ вѣдзн.), Шадконска Евгенія, Шарекѣвна Аделя, Шубертѣвна Юлія, Шведзѣцка Яніна (зъ вѣдзн.), Шибальска Камілля (зъ вѣдзн.), Таньчукѣвна Марія, Турыньска Вікторія, Тиховичѣвна Яніна (зъ вѣдзн.), Вербовска Марія (зъ вѣдзн.), Зенюкѣвна Іосифа (зъ вѣдзн.), Зельонка Софія (зъ вѣдзн.), Жулѣньска Варвара (зъ вѣдзн.). — Языкъ выкладовый польскій признано 19 екстерністкамъ; языкъ выкладовый польскій и рускій 2 екстерністкамъ и 62 ученицямъ закладу. Позволено здавати по феріяхъ испытъ зъ одного предмету 34 екстерністкамъ и 2 ученицамъ заведена. Репробовано 30 екстерністокъ.

— **Именованя въ судѣвництвѣ.** Міністеръ судѣвництва занменувавъ совѣтниками суду краєвого при трибуналахъ судовыхъ І. инстанцій: заступника прокуратора держ. Ивана Шерфа для Станиславова, секретарѣвъ судовыхъ: Фридрика Бертонього для Станиславова, Тита Савчиньского для Золочева, Ивана Жджарского для Львова, Ярослава Ильницкого для Львова, Діон. Партицкого для Тернополя; заст. прокуратора держ. К. Вѣнцепа для Стрыя, Евг. Шаляя для Перемышля и секретаря судового Ад. Маріна для Сучавы; дальше совѣтниками суду краєвого и начальниками судовъ повѣтовыхъ: Іосифа Грабиньского въ Винниках, д-ра Фридриха Якубовского въ Камѣнцѣ струм., Іосифа Горжіцу въ Пѣдволочискахъ, Теоф. Мякуха въ Старѣй Соли, Іосифа Тарновского въ Нижанковичахъ и д-ра Кароля Давидовича въ Перемышлянахъ — всѣхъ тыхъ для дотеперѣшныхъ мѣсць службовыхъ.

Міністеръ судѣвництва занменувавъ судьями повѣтовыми адъюнктѣвъ судовыхъ: Зд. Нановского для Луки, Ивана Каспарка для Жабя, Льва Левицкого для Порохника, Маріяна Онишкевича для Радехова; секретарями судовыми-адъюнктѣвъ: И. Геннера для Долины, Емиля Клюка для Римапова, Іосифа Гудая для Журавна, Ивана Черняевского для Ходорова, Тадея Малачиньского для Калуша, Кл. Заградника для Калуша, Кароля Найгофа для Грималова, д-ра Лазаря Орлендера для Сторожинца, Ивана Дембицкого для Дрогобича, Ивана Кивелюка для Товмача, Володм. Костецкого для Пѣдгаець, д-ра С. Косовича для суду краєвого у Львовѣ, Михайла Яцена для Станиславова, Илію Френкля для Лопатина, Жигмонта Рябѣцкого для Коломыѣ; кандидатѣвъ нотаріальныхъ: Володислава Калиневича для Белза, д-ра Влад. Малачиньского для высшого суду краєвого у Львовѣ, Якинта Жиборского для Золочева, Ивана Губая для Тернополя, Станислава Маньковского для Будзанова, Альфреда Мѣльского для суду краєвого у Львовѣ.

Міністеръ судѣвництва занменувавъ заступниками прокуратора державного адъюнктѣвъ судовыхъ: Антонія Наглика для Перемышля и Володислава Маєра для Стрыя.

— **Испытъ зъ рахунковости** державнои, купецкои и загальнои здавъ передъ комісією въ ц. к. намѣстництвѣ ц. к. адъюнктъ податковый зъ Золочева п. Николай Повхъ.

— **Дрѣбнй вѣсти.** Завтра дня 15 липня вѣдбудуть ся въ Шидловцяхъ гусятиньского повѣту загальнй зборы читальнѣ „Просвѣты“, а опѣсля вечеромъ аматорска выстава комедіи „Мужики арістократы“. — Заходомъ читальнѣ „Просвѣты“ въ Порохнику вѣдбуде ся завтра въ сали „na straźnicy“ вокально драматичный вечерокъ; по вѣдспѣваню 5 пѣсень выставлена буде комедія „Лихій день“. — Дня 23 с. м. перевезенй будуть мощѣ пок. д-ра Юл. Илевича, що торѣкъ нагло померъ въ Самборѣ, зъ Самбора до Львова, а 24 с. м. передъ полуднемъ зложенй будуть въ родинѣмъ гробѣ у Львовѣ. — N. fr. Presse доносить, що единымъ кандидатомъ на лат. архіепископство у Львовѣ е познаньскій епископъ кс. Ліковскій. — Deutsches Volksblatt доносить, що дня 18 серпня яко въ день 70-лѣтныхъ роковинъ уродженя цѣсаря появить ся розпорядженє цѣсарске зъ дуже обширною амнестією.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дякѣвскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярії дякѣвскои льотерії, Львѣвъ Коперника ч. 36. на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львѣвъ Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

Фальшованій мінеральній водй. Передъ карнымъ судомъ въ Гайльброннѣ стававъ фабрикантъ мінеральныхъ водъ К. С., обжалованый о то, що продававъ штучну мінеральну воду за правдиву Гепінґску воду и при тѣмъ ужиквавъ подѣбно выпаленыхъ корковъ, якихъ ужива тое заведенє, котре замѣсть фляшки продае за правдиву Гепінґску воду. Якъ выказали звязнавъ свѣдковъ, выконуванъ С. замовленя на Гепінґску воду такъ, що до посылокъ правдивои воды додаванъ часто навѣть половину свого штучного выробу. Такъ доставлянъ вѣнъ воду такожь перазъ мѣскому шпиталеви, и черезъ те по докладнѣмъ слѣдствѣ выйшло его обманьство на верхъ. Судовый трибуналъ засудивъ его за обманьство и за переступство закону о жывностяхъ на шѣсть недѣль вязниці; обжалованый повинень такожь кошты карного поступованя.

Надѣслане.

В ціли уникненя всяких позакулісових толковань заявляю отсим: Я відступив перед двома місяцями „Академічній Громаді“ переклад Ібсена: „Як ми мертві воскреснемо“ — і мав дістати 250 примірників гонорару. З того відступив я 100 пр. на висилку делегата на паризкий конґресс, а 150 дав продавати через Ставропігійську книгарню. Коли однак трафила ся мені нагода продати 100 пр. за 25 зр. в Товаристві ім. Шевченка, я зробив се, не падумуючи ся, чи ся дрібна неформальність, як зміна книгарні, є великим злочином. Виділ „Академічної Громади“, дізнавши ся про се, не згодив ся на сю заміну, і затримав мені моїх 150 пр., наслідком чого я виступив з „Ак. Громади“. Коли на засіданю виділу Товариства ім. Шевченка заінтерпельовано мене, де Ібзен, я пояснив цілу справу, як ось тут. На се д-р Колесса і д-р Коцовський кажуть мені, що вони цілком инакше чули, немов би я продав „Громаді“ цілий наклад так, що мені не належало ся ані одного примірника, а проте я продав ще 100 пр. другий раз Товариству ім. Шевченка. Сю сплетню мав ширити хтось з видїлових „Ак. Громади“. Почувши се, я зрезигнував з усяких функцій в товаристві ім. Шевченка і в Літературно-науковім Вістинку від тої таки хвилї.

У Львові 14 с. м. 1900. *Антін Крушельницький.*

Наука, штука и література.

— Кілька рад і пересторог для хліборобів, годуючих худобу написав Михайло Охнич, ц. к. ветеринар в Печеніжині. І. Про ветеринарский нагляд торгів. II. Як ставити і уладжувати стані. III. Як хоронити худобу від пошестий? Коштом і заходом Товариства „Просьвіта“. Львів, 1900. З друкарні Наук. Товариства ім. Шевченка — Сторбнъ 48; цѣна 25 сот. — Ґе се книжочка для членѣвъ товариства за мѣсяць липень с. р.

Телеґрамы.

Прага 14. липня. На засѣданю выконуючого комітету Молодочехѣвъ Кайцль заявивъ, що правительство опрацьовуе новый языковый законъ на пѣдставѣ меморіялѣвъ внесеныхъ Чехами и Нѣмцями.

Римъ 14. липня. Вѣддѣлъ италійскихъ вѣйскъ призначеный до Хінъ вѣдъѣде 18. с. м. Пѣзнѣйше вѣдъѣде ще другій вѣддѣлъ, такъ въ Хінахъ буде 5.000 италійскихъ волкѣвъ.

Лондонъ 14. липня. Про битву пѣдъ Нітрольсенкъ Робертсъ доносить, що Буры досвѣта кинули ся неожидано на горбы, заняли ихъ и розпочали страшну пальбу. Англійцѣ стратили кѣлька арматъ и 90 раненыхъ. Число убитыхъ незвѣстне, але мае бути велике. Звятаковано такожь передній сторожѣ пѣдъ Дердепортомъ. Ґен. Смітъ побивъ вѣддѣлъ Бурѣвъ. Буляръ вѣдперъ атакуючихъ его Бурѣвъ. Ботѣ вѣдобрано одну, забрану колись Англійцямъ армату.

Капштадъ 14. липня. Робертсъ цофнувъ проклямацію обмежаючу працю въ Іоганесбурскихъ копальняхъ золота.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

Вп. Инк. С. у Волк.] Оно, якъ здогадуемо ся, дуже гарно написане, тѣлько велика шкода, що не можна вѣдчитати. Вамъ нѣчого не завадило бы, якъ бы довше посидѣли надъ писанемъ и вѣджалували о одну карточку паперу бѣльше; а намъ шкода очей, бо якъ свои вылѣзуть, то штучныхъ а видющихъ доси ще не выгадано.

Зъ ц. к. Дирекціі держ. зелѣзниць.

По поводу великоі повени застановлено рух всѣх поіздів на шляху Стрий-Лавочне на час необмежений.

З причини насильноі повени застановлено рух всіх поіздів на шляхах Стрий-Дрогобич, Коломия-Делятин, Чортків-Заліщики, Стрий-Станиславів, Коломия-Слобода рунґурска, Передмісте-Надвірняньске-Шепарівці, Княждвір, Стрий-Ходорів, Гадікфальва-Бродина, Карльсберґ-Путила, Неполоківці-Важниця, Вама Рус. Молдавица і Ходорів-Коломия. На шляху „Львів-Ходорів застановлено рух поіздів товарових аж до відкликаня.

Конкурсъ.

Выдѣлъ товарыства „Руска Бурса въ Новѣмъ Санчи“ подае до вѣдомости, що зъ днемъ 1 н. ст. вересня 1900 знайде помѣщене въ тѣй Бурсѣ до 25 ученикѣвъ греко-кат. обряду и рускои народности, учащаючихъ почавши вѣдъ III. клясы школы народноі ажь до IV. клясы ґімназіяльноі за мѣсячною оплатою зъ горы найменше по 8 зр. (16 коронъ) готѣв-кою. — Однакъ Выдѣлъ товарыства може въ надзвычайныхъ разахъ знизити тую оплату дѣлькимъ убогимъ а способнымъ ученикамъ. Питомецъ дѣстане въ бурсѣ мешкане, опалъ, поживу, свѣтло, пране и належитый доглядъ; натомѣсть мусить мати власне бѣле вѣдповѣдне, обувь, одежу, постѣль и книжки власнй.

До подань, котрй найдальше до 7 н. ст. серпня 1900 належить вносити до Выдѣлу „Рускои Бурсы въ Новѣмъ Санчи“ треба долучити: свѣдоцтво школьне, хрещеня и убожества. Въ поданю тѣмъ мае отець (мати) або опѣкунъ питомця выказати, що есть членомъ товариства, а крѣмъ сего аложити деклярацію що-до высоты мѣсячноі оплаты. Вѣдъ вношеня тыхъ подань не суть вѣльнй дотеперѣшнй питомцѣ Бурсы.

Вѣдъ Выдѣлу „Рускои Бурсы“. Новый Санчь дня 6 н. ст. липня 1900.

Лѣпкивскій предсѣдатель.

Надѣслане.

ВЖЕ ВИЙШОВ І. ВИПУСК

„Церковної музичної бібліотеки“

і містит в собі

9 пісень підчас Служби Божої

на 3-голосний хор жіночий (2 сопрани і альт) або мужеский (2 тенори і бас). Музика Й. Кишакевича.

Ціна 1 кор.

Для замавляючих 10 примірників оден даром оплачена пересилка. Дістати можна лиш в Редакції в Перемишли пл. Чацкого 6. 350 2—5

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улицы Ягайлоньскѣй число 7

вѣдъ 9—1 и 3—5 287 5—8

Уважайте на сей **выпаленый КОРОКЪ!** !!!

69 17—?

Д-ръ Антоній Роицкій

(Берґеръ)

Спеціялістъ для недугъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчитъ методою досвѣдченою, довголѣтною. Такожь Панбѣ на взбръ Lindevisen пакою.

Ординуе вѣдъ 9—11 рано пополудни вѣдъ год. 4—6.

На жадане лѣки можуть бути выданй зъ аптики въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львѣвъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

Всякй купоны

и выльосованй паперы вартостнй 374 [1]

выплачуе безъ потрученя провізіи або коштѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. уприв. Галицкого акційного

Банку ґіпотечного.

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львѣвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кѣлькохъ вѣддѣлѣвъ въ котрыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбоване пѣсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубѣвъ безъ болю, при мѣсцевѣмъ знечуленю або и успленю, обтураторы при надахъ и бракахъ пѣднебенія, вставлюване штучныхъ зубѣвъ и на золотѣ безъ пѣднебенія.

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнои ямы.

Для провінціи запрозаджено тую выгоду, що надѣсланй почтою зубкенй, вложенй и т. д. штучнй зубы направляе ся и высылаесь вѣдворотною почтою безъ особнятого приѣзду. — Институтъ отвореный цѣлый день. 84

Дтъ Л. Вікторъ.

ЛИНІЯ

зъ реставрациі ІАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дѣмъ власный, можна дѣстати щоденно вже о годинѣ 8-ѣй рано горячій снѣдання.

ЦѢННИКЪ.

Печенки вепрова въ капустою	15	кр.
Сѣкаий легки	12	„
Фляки	12	„
Вѣдика телача зъ хрѣномъ	10	„
Ковбаска зъ хрѣномъ	5	„
Кавяръ	15	„
Обѣдъ въ абонаментѣ	40	„

Всякй напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣрекѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моеи реставрациі, даю вѣдкраючихъ марки. — Найлѣпшй виноо по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все снѣдане, въ великій выборъ отравъ и напитковъ заосмотрена кухня.

78 203—? Зъ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Ґіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райцайґи, тасьмы мѣрничй, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвоникѣвъ електричныхъ.

Всякй направки полагоджують ся якъ найкорше и найдешевше. 4185

Вода бузвинова

до мытя лиця по оголенню, знаменита,
фляконъ 1 кор.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: склепы власний: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Сукенницъ ч. 20. Черновцы: Ринокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24

„ДО ЗАМѢНЫ парохія Перерóвъ пóдъ Коломыею, стація loco (Матіевцѣ) 80 моргóвъ доброго поля по бóльшóй части двопокосовыхъ сѣножатей, 459 зр. пенсіи, передъ хатою 250 моргóвъ вспóльного зъ громадою пасовиска и пр. За парохію гóрску въ діецезіи Станиславóвской наъ взглядóвъ санітарныхъ". 321 8 10

КОМАР

двотижденник гумористично сатиричний.

Одинокий гумористичний ілюстрований орган на Руси. Видае і за редакцию одвічае: Іван Кунцевич.

Цíлорічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., чвертьрічно 1 зр. Редакция і адміністрация: *Львів, ул. Личаковска ч. 23.*

ЧОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовѣ зъ тушами за двóрцемъ електричнóн зелѣзницѣ. Сама купѣль кр. (20 сот.); 12 білетóвъ 1 зр. (2 кор.). Купелѣ уладженѣ лише для христіянъ. 344 7—10

ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ.

Ученик VII кл. глядае лéкцiї на село сейчас. Адреса; А. Микитяк, ул. Казимировска ч. 122 Станиславів.

Кандидат III. року семинарії учительскоі, шукае лекціі через час ферій. Адреса: Шукайхлíб ул. св. Войцеха ч. 3. Львів.

Найзнаменитшихъ

½ кл. цукрóвъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.

½ кл. Бісквітóвъ англійск. и Гербатникóвъ зр. 1·—

½ кл. карамелькóвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручае що дня свѣжѣ

Г. ТРЕТЕРЪ

властитель паровоі фабрики чоколяды и цукрóвъ

Львóвъ, пл. Маріяцкій ч. 7 рóгъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитѣ выробы власній, прочь зó спроваджуванью тандитою! 103

Ученик з VII. класи гімн. акад. шукае лекціі на час вакацій на село. Близша відомість в Адміністрації „Дѣла".

Таблицѣ зъ металю литѣй

таблицѣ надмогильнѣ, таблицѣ для Выдѣлóвъ повѣтовыхъ, нумеры на домы, таблицѣ мосяжнѣ въ блясі прасований для лѣсной сторожи. — Пѣчомбы одовяній и гузики до пѣчомбованія — выконує найдешевше

Лѣярня выробóвъ металевыхъ

ГЕНРИКА ШАПИРЫ

Львóвъ ул. Коперника ч. 3, (поббчь антики п. Миколяша.)

2 8 15—?

Позóсталѣ по Товарист. Гандлевóмъ

запасы

РÓЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ

выпродуе по зниженыхъ, цѣнах

Львóвске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4. 221 33—39

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ"

стоваришене зъ обмеженою порукою

Львóвъ, ринокъ ч. 10 (дóмъ „Просвѣты".)

Удѣляе позички за оплатою 5½% и 1% додатку на кошта адміністраційнѣ, властителямъ ґрунтóвъ и господарствъ до 500 коронъ за порукою двохъ вóдповѣдныхъ ручителѣвъ або за интабуляцією на першóмъ мѣсци, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ. Священники, не посѣдаючѣ реальностей, мусять крóмъ поруки двохъ ручителѣвъ предложити еще полісу житеву; обезпечатись можна черезъ „Днѣстеръ" въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ пóсля всякихъ можливыхъ комбінацій.

Товариство взаим. кред. „Днѣстеръ" приймае вкладки до опроцентованя вóдъ членóвъ третыхъ осóбъ по 4%.

Удѣлъ членьскій выносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членомъ бути и позичку дóстати може тóлько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ". 34

Информація удѣляе Дирекція листовно або агенты Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ".

Чому „Торіль"

е лѣпшій, нѣжь Лібіґа мясній екстракты?

Пóсля власного высказу Лібіґа пожиточныхъ и покрѣпляючихъ складникóвъ въ екстрактахъ Лібіґа нема. Ажь нѣмецкимъ повáганъ повелó ся найти се епохальне удѣпшене. „Торіль" є мясным екстрактомъ зъ найлѣпшои вóдовины зъ покрѣпляючими и пожывными складниками.

Жадати всюды „Торілю"!

Головный складъ для Австрії и Угорщины: Franz May, Wien VIII. Josefstädterstrasse 64. 351 1—3

Охоронна марка: ЯКОРЪ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

въ антики РІХТЕРА въ Празѣ,

признане за знамените, утихомирюче бóль натиране; по цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 зр. на складѣ у всѣхъ антикахъ.

Просимо жадати того

загально любимого средства домового

все лишь въ оригінальныхъ фляшкахъ зъ нашою маркою охоронною „ЯКОРЪ" зъ антики Ріхтера и для осторожности приймати лише фляшкивъ тою маркою охоронною яко вырóбъ оригінальный.

Ріхтера антика пóдъ Золотымъ Львомъ

Въ Празѣ, Elisabethstrasse 5. 434 37— 7

ПЕРША БУКОВИНЬСКА ФАБРИКА

Портляндъ и Романъ цементу

ЕМАНУИЛА АКСЕЛЬРАДА

въ Путнѣ.

Симъ подаю до вѣдомости П. Т. Интересантóвъ, що крóмъ дотеперѣшного Романъ-цементу выробляю теперь въ моѣй фабрицѣ въ Путнѣ

● I. Портляндъ-цементъ, ●

котрый за-для знаменитыхъ его прикметъ вóдзначило Тов. инжінерóвъ и архітектóвъ у Вѣдни.

Заступникомъ моеи фабрики для Галичины полишае ся на дальше панъ

С. ЛІЛІЄНТАЛЬ (S. Lilienthal)

у Львовѣ, ул. Крашевского ч. 1. Телефонъ ч. 621.

що удержуе значнѣ склады у Львовѣ и выконуе замовленя заразъ такъ у Львовѣ, якъ и на провінціи.

Прошу П. Т. Интересантóвъ о ласкаве переснѣдчене ся про высоку вартóсть и найлѣпшу якóсть мого фабрикату.

Пишу ся зъ высокимъ поважанемъ

ЕМАНУИЛЪ АКСЕЛЬРАДЪ.

Адреса: **„Емануилъ Аксельрадъ", Радóвцѣ** (Radautz) **Буковина** 160 19—20

ЖЕГЕСТÓВЪ

въ Галичинѣ надъ Попрадомъ

зелѣзниця, почта, телеграфъ въ мѣсци

Найсильнѣйша щава зелѣзиста. Купелева пора тревае вóдъ 20 мая до кóнця вересня. Купелѣ боровинновѣ, зелѣзистѣ, гідропатичнѣ и попрадовѣ.

ВОДА ЖЕГЕСТÓВСКА

находить ся у всѣхъ великихъ складахъ мінеральныхъ водъ.

Лѣкарь ординуючій: **Д-ръ Володиславъ Мікуцкій,** б. асист. клін. гінек. унів. Ягайл. 288 20—20

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.

Найблившій вóдъѣзды:

19 липня „Маасдамъ" 6 пер. пол., — 26 липня „Потсдамъ" о 5 зъ рана. — 2 серпня „Штатендамъ" о 5 зъ рана. — 9 серпня „Шпардамъ" 12 въ пол.

Нові пароходы въ подвійнымъ шрубами:

Ротердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10.320 тонъ, Потсдамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ каютъ вóдъ 360 кор. и выше } зъ
другихъ каютъ 216 к. } при-
III. класы 185 к. 40 с. зъ Вѣдня. } стани.

Бюро у Вѣдни: Для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класы: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій філіи въ Берни, Инсбруку и Трієстѣ. 59

Вóдъ року 1868

БЕРГ'ЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пóвостровѣ Балканьскóмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкóрни, особливо противъ

Выкидóвъ шкóрныхъ рóзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣлане Бергерового мыла смолиного яко гіґієнічного средства до усуненя порплéвъ, до чищеня и десинфекціи шкóры есть рóвножъ загально признане. Бергера мыло смоляне маe 40% смолы деревной и рóзнить ся значно вóдъ всѣхъ иншихъ родóвъ мыла смолиного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованемъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побóчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкóрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного

Яко лагóднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои **нечистоты шкóры**

на выкиды шкóрни и на головѣ у дѣтей, такожъ яко незрóване мыло до мытя и купелéвъ для щоденного ужитку служить, обóймаюче 35% гліцерины и пахуче

Бергера гліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ приписомъ уживаня.

Зъ иншихъ родóвъ мыла Бергера поручае ся слѣдуючѣ заслугуючѣ на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкóры; мыло боракове противъ прищéвъ; мыло карболене до выгладженя шкóры и знакóвъ по вóспѣ и яко мыло десинфекційне; Бергера мыло до купели въ смерековыхъ шпильках и таке-жъ мыло теалетове, Бергера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петросульфольне

противъ вишневого лица, вишневого носа, высыпокъ и свербíнкóвъ на шкóрѣ; мыло на весинѣни дуже успѣшне; мыло сѣрчане молочне на нечисте лице; мыло танінове на почервоненя и выпадъ волосся.

Бергера зубна паста въ тубахъ

найлучше средство до чищеня зубóвъ Нр. 1 на нормальнѣ зубы, Нр. 2 для курцéвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ Бергера вóдсылаемо до приписóвъ ужитя. Жадати все Бергера мыла, бо є много безуспѣшныхъ наслѣдувань.

Мѣсця продажи для Львова въ антикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, К. Миколяша, З. Рукера, К. Склепиньского, Вишорского, д-ра Зарицкого и фірмахъ А. Ербара, Гайсіма, Куляка и А. Рапапорта. Дальше въ антикахъ въ *Бродах* Кріного, Ляндберґа; въ *Бережанах* Ал. Пйотровского; въ *Бережанах* А. Дуреta, Л. Нагліка; въ *Бережоч* Ганямаєв, Ербена; въ *Хирові* Левицкого; въ *Дрогобичи* А. Книжкановского, І. Тобішека; въ *Ярославі* І. Ангермана, І. Рона; въ *Коломыи* Павловского, Штенцля, Витославского; въ *Калушу* Пиденского; въ *Перемышли* у всѣхъ 4 антикахъ; въ *Рашеві* Карпиньского, Прона; въ *Сколе* Лѣховского; въ *Самборі* І. Адельсенача и Гердлички наслѣдникóвъ; въ *Станиславові* у всѣхъ трехъ антикахъ; дальше въ антикахъ въ *Стрыю, Тернополи* и у всѣхъ антикахъ бóльшихъ мѣстъ Галичины. 165 15—24

Гармоніюмъ до науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручав

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дрелíхи и т. п. власнѣ выробы

поручае по цѣнахъ умѣреныхъ

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА" зъ Кросна

Замовленя зъ провінціи просимо надсылати до Кросна.

Почта, телеграфъ и стація зелѣзницѣ въ мѣсци. — Пробки и цѣнники присылаемо на жадане даромъ и оплатно.

Заразомъ остерѣгаемо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, є п. А. ЛЬОХЕРЪ, а иншихъ агентóвъ анѣ похатникóвъ не высылаемо. 2 52—12

„КРАСВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ"

стоваришене зареестроване зъ обмеженою порукою у Львовѣ (ринокъ ч. 10, I. поверхъ въ домѣ „Просвѣты") приймае вкладки ощадности въ довольнóй высотѣ и опроцентовуе на 4½%.

Одинъ удѣлъ членьскій въ „Краевóмъ Союзѣ Кредитовóмъ" выноситъ 50 коронъ; кождый членъ може мати бóльше удѣловъ. При вплачуваню першого удѣлу належить зложити такожъ вписове въ квотѣ: 2 короны на фондъ резервовый. Вóдъ удѣловъ членьскихъ и вкладчивъ „Краевый Союзъ Кредитовый" за рóкъ 1899 дівіденду въ высотѣ 5%.

Призбираныхъ грошей уживае „Краевый Союзъ Кредитовый" на *популяризованье руских товариств кредитовых* потрѣбнымъ засобомъ капіталу оборотового, якъ такожъ на *переведенье користных нарадяцій.*

Складаймо рускій грóшь въ своѣй институціи.

ЗАХЕРЛІНЪ

Не въ коробкахъ!

Єдино правдивый у фляшцѣ!

То єсть

правдиво необманливе, радикальне средство на кожду а кожду язву комашу. 55 7—8

Склады є всюды тамъ, де вывѣшенѣ плякаты „Zacherlin".

При закупнѣ товарóвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ въ фабр. Черлянськом. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пóдъ зарядомъ Іосифа Даниляка

Ч. 147. Львовъ, Понедѣлокъ 3 (16) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей" выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ адміністрація „ДѢЛА" ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ад. Кароля Людвика 9, и А. Одышевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: H. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" и належитости за инсерати платій у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Реклямація неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Нумеръ числе коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звыкій принимають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчного кисераткова або за мѣсяць а въ рубрицѣ „Надсилане" по 25 кр. а. в.

Поджик и инший денежния приватний числа по по 15 кр. вѣдъ отишка.

По шкѣльнѣмъ роцѣ.

Шкѣльный рѣкъ въ низшихъ и середныхъ школахъ скѣнчивъ ся, въ высшихъ школахъ кѣнчить ся. Вразъ зъ прочою молодежію и наша руска молодѣжь буде уживати такъ потрѣбного ѣй вѣдпочинку, щобы вѣдтакъ зъ свѣжими силами взяти ся до дальшои працѣ. Бажати-бъ, та не тѣлько бажати але й старати бы ся треба, щобы нашои молодежи въ середныхъ школахъ явило ся по феріяхъ значно бѣльше, якъ сего року и въ попереднихъ рокахъ. Виправдѣ ся прибуває що-року, абсолютне число збѣльшає ся, але релятивне число, се є число въ порѣвнаню до польскои и жидѣвскои молодежи, не тѣлько не росте, але навѣть радше вменшає ся. Особливо жидѣвска молодѣжь горне ся щоразъ бѣльше до середныхъ, а въ слѣдъ за тымъ и до высшихъ школъ, такъ що теперь въ галицкихъ гімназіяхъ и реальныхъ школахъ є вже бѣльше жидѣвъ, якъ Русинѣвъ, хотя жидѣвъ (пѣсля конекрипціи зъ 1890-ого року) є въ цѣлѣй Галичинѣ лише 769.000 або 12% а Русинѣвъ 2,826.000 або 43%.

За малымъ числомъ Русинѣвъ въ середныхъ и высшихъ школахъ мусить слѣдувати и розмѣрно мале число рускои интелігенціи въ краю. За выемкою духовенства, котрого маємо достаточне число, на всѣхъ поляхъ публичного житя въ Галичинѣ есть Русинѣвъ за мало. Найбѣльше Русинѣвъ є при судахъ, и Поляки вытыкають часомъ, що наши суды русчать ся (!), однакъ въ дѣйстности и тутъ, навѣть у всходнѣй Галичинѣ, лише трета часть посадъ занята Русинами. При урядахъ політичныхъ, скарбовыхъ, почтовыхъ и телеграфічныхъ, зелѣзницяхъ и т. д. є ихъ ще менше. О т. зв. независимыхъ становищахъ, якъ адвокатѣвъ, нотарѣвъ, лѣкарѣвъ, и т. д., нема що й говорити. На 48 повѣтѣвъ всходнои Галичины 25, се є бѣльша половина, де мае ще анѣ одного рускаго адвоката, а тамошній Русины, интелігенція якъ и народъ, вертають ся неразъ до львѣвскихъ Русинѣвъ зъ просьбою, щобы имъ прислати до ихъ повѣту якого рускаго адвоката на сталый осѣдокъ Дарма, що Русинѣвъ у всходнѣй Галичинѣ є два разы тѣлько, якъ всѣхъ иншихъ народностій — Полякѣвъ, Жидѣвъ и Нѣмцѣвъ — разомъ, бо кругло 2,800.000 противъ мало що бѣльше якъ 1,400.000. Якъ може отже всходна Галичина показувати рускій характеръ (хотя-бы не выключно, але переважно рускій), коли интелігенціи рускои въ нѣй еще такъ мало? Навѣть въ сельскихъ школахъ рускихъ мусять въ конечности учити польскій учителѣ и учителки, бо рускихъ нема на стѣлько!

Сему треба намъ конче зарадити; мы мусимо конче постарати ся, щобы до середныхъ школъ вступало бѣльше рускои молодежи. Одинъ способъ на се: щобы постарати ся о заложенє новыхъ гімназій рускихъ, бо досвѣдъ показавъ, що не одинъ нашъ селянинъ посылае свого хлопця до гімназіи лише длятого, що є гімназія руска, а безъ нея не дававъ бы его зовсѣмъ до высшихъ школъ (Мимоходомъ сказавши, межи рускою интелігенцією все ще є немало такихъ батькѣвъ, що волять вѣддавати сыновъ до польскои школы якъ до рускои!) Другій способъ є: щобы розширяти нашій бурсы и новій закладати або взагалѣ улегшувати менше заможнымъ людямъ даваніе своихъ сыновъ на высшу науку до мѣстъ, де є середній школы, чи рускій чи польскій. Наконецъ третый а дуже важный способъ є: спонукувати Русинѣвъ въ тыхъ мѣстахъ, де є середній школы, щобы посылали до нихъ свои дѣти. Наше мѣщаньство вѣдъ тымъ взглядомъ, на жаль, дивно недбале. Не одинъ селянинъ, котрому вже-жь тяжко есть давати сына до мѣста, тягне ся зъ остатного, щобы се зробити, а мѣскій головѣнъ, котрый мае высшу школу у себе въ мѣсци, про се не дбае. Кѣлько н. пр. ученикѣвъ до середныхъ школъ достаставляють Русины стрыйскій, дрогобыцкій, коломыйскій, тернопільскій, хотя въ сихъ мѣстахъ именно число рускихъ мешканцѣвъ є значне? Треба отже бѣльшои принуки, треба на те агітаціи, особливо зъ стороны мѣсцевои интелігенціи рускои. О скѣлько жь бы на завадѣ стояло убожество мѣсцевыхъ Русинѣвъ, треба конче постарати ся о скѣпленє вже истнуючихъ або заложенє новыхъ товариствъ шкѣльнои помочи.

Ты же, молодежи руска, що теперь маешь феріи шкѣльній, именно старша, уживай той часъ ферій не лишь для самого вѣдпочинку, але и для добра тыхъ твоихъ братѣвъ, що не мають такои науки, якои ты набрала ся. Дѣли ся зъ нимъ по можности придбаными тобою скарбами и вѣдвдячуй ся твому народови за те, що вонъ своею працею уможливляе тобѣ побирати высшу науку а колись и дойти на знатнѣйшій становища. Нагодъ и способѣвъ до сего є всюды множество. Устній розмовы, поговорки або выклады по читальняхъ, голосне читанє людямъ книжокъ и газетъ, заохочуванє до просвѣты, до пренумерованя газетъ, закладаня читалень, приступованя до просвѣтныхъ товариствъ и т. д и т. д. — се робота, яка буде пожиточна народови, вѣтчинѣ, а повинна и мила бути нашій просвѣченій молодежи. Нехай кождый зъ старшихъ рускихъ школярѣвъ старае ся щобы лишивъ по собѣ добру памятку зъ свого пробуванія въ своѣй громадѣ!

Вѣйна въ Хінахъ.

Вѣсти, що наспѣли въ послѣдныхъ дняхъ изъ Хінъ, перевышають неясностію та суперечностію все, що до теперь про тамошну ситуацію доношено. Телеграфують, що цѣсарева выдала едиктъ, наказуючій мордувати Европейцѣвъ, та рѣвночасно доносять о едиктѣ цѣлкомъ противного амѣсту. Пѣсля одныхъ телеграмъ Туанъ збожеволѣвъ, цѣсарева потроѣній; пѣсля другихъ всѣ они здоровськи та спѣльно кермують антіевропейскимъ рухомъ. Одній вѣсти доносять, що князь Чінъ дѣйшовъ до Пекіну и скинувъ Туана; другій кажуть, що Туанъ розбивъ въ пухъ Чінову армію, а самого Чіна казавъ стратити. Одна телеграма запевняе, що послы ще до теперь живій та боронять ся; друга рѣвночасно зъ усѣми подробицями описуе, якъ мордовано та рѣзано поодинокихъ членѣвъ пекіньскои европейскои кольонії.

Отсе вязанка телеграмъ про ситуацію въ самѣмъ Пекінѣ. Вывести въ тѣй запутанніѣ конецъ та выробити собѣ якe-таке поняте про подѣи въ Пекінѣ нѣякъ не можливо.

Певнѣйше о много вѣсти изъ Тъентсіну. Европейскій вѣйска въ силѣ 14 тысячь людей боронять ся доси незгірше, хоть всяка майже комунікація ихъ зъ прочимъ свѣтомъ перервана. Телеграфічній лѣнія мѣжь Тъентсіномъ а Чіфу и Вейгавеемъ перетятій. Хіньска артилєрія, розложена на великѣмъ просторѣ поза Тъентсіномъ бомбардуе успѣшно европейску дѣльницю, обсаджену сполученымъ корпусомъ. Россійскій вѣйска въ Тъентсінѣ мають бороти ся дуже добре та при тѣмъ допускають ся всякихъ варварствъ: рабують, мордують, насилують и т. д.

Россійскій офіцеры, щобы здержати розвѣрене своихъ „ребятъ", мусѣли покарати кѣлькохъ воякѣвъ на мѣсци смертію, забиваючи ихъ револьверовыми выстрѣлами.

Мѣжь Тъентсіномъ а Пекіномъ вся просторонь обсаджена значными корпусами хіньскихъ вѣйскъ та товпами Боксерѣвъ. Зъ пѣвночи мае машерувати до Тъентсіну 30 тысячь Россіянъ; они зводять борбы зъ Хінцями.

Повстанчій рухъ мѣжь хіньскимъ населенѣмъ все ширшае. Хінъско-амурска зелѣзница збурена. Въ полудневыхъ частяхъ Хінъ проявляють ся ватаги бунтѣвникѣвъ та зачинають нападати въ першій мѣрѣ на місіи. Въ Гунанѣ забито католицкого єпіскопа. Такожь въ иншихъ мѣсцевостяхъ богато місіонарѣвъ вырѣзано, місійній будынки спалено.

Віце-король кантону Лі-Гунъ-Чанъ завѣзваный въ друге ставити ся въ Пекінѣ. Вонъ мае вже навѣть находити ся въ дорозѣ. По его выѣздѣ сподѣвають ся выбуху розруховъ въ его провінціи. Европейскій державы скрѣпляють ненастанно свои вѣддѣлы въ Хінахъ. До осени мае тамъ станути около 190

(3)

Читальня въ рускѣмъ семинари у Львовѣ вѣдъ осени 1879 р. до 1883 р.

Написавъ *Михайло Зубрицкій.*

(Дальше.)

Въ читальни було якихъ зъ 60 часописей. Рускій та москвофільскій всѣ, крѣмъ „Сьвіта". Хоть ся часопись не була заказана духовною властію, та до читальнѣ дехто не хотѣвъ ся допустити. Про те питомцѣ народовцѣ читали зъ великимъ интересомъ. Бувъ и угорскій „Карпатъ". Зъ польскихъ галицкихъ було также богато, самѣ політичній, бо иншихъ тогды Поляки майже не мали. И такъ Czas, Dziennik polski, Gazete narodowa, Gazeta lwowska въ Przewodnik'омъ naukowy'мъ i literack'ѣмъ науковый Kosmos, Sztandar polski i Strażnica polska, познаньскій Dziennik polski, Gazeta kościelna, Bonus Pastor, Przegląd и ин. Зъ Варшавскихъ Słowo polskie, Wędrowiec, Biesiada literacka и Kłosy. Зъ нѣмецкихъ політичній Kölnische Zeitung, Weltblatt, Vaterland, Parlamentär, Reform, фрайбурска Alte und neue Welt, одна церковна зъ Инсбрука, белетристичній и літературній Сахеръ-Масоха Auf der Höhe, Illustrirte Zeitung, Ueber Land und Meer, Chronik der Zeit, Heimath и Gartenlaube. Послѣдну часопись ректоратъ заказавъ бувъ брати, та ся часопись въ тѣмъ часѣ неособливша була; повѣсти не конче вдатній, а розвѣдки дуже слабій. Зъ россійскихъ були якійсь часъ „Московскія Вѣдомости", вѣдтакъ Нива, Вѣстникъ Европы, Русское Богатство, Русская Старина, Воспытаніе и Обученіе, Кіевская Старина и бѣлокерницкій Старообрядецъ. Приходила и ческа часопись Světozor.

Питомцѣ народовцѣ залюбки читали Вѣстникъ Европы, Русское Богатство, Русскую Старину, бо они своимъ змѣстомъ пѣдходили пѣдъ ихъ смакъ Въ двохъ першихъ мѣсячникахъ можна було часто стрѣнути ся зъ голосемъ высказанымъ въ оборонѣ украиньства. Тѣ статьѣ писавъ пок. Мих. Драгоманѣвъ. Москвофілы тыхъ часописей не читали, бо они були для нихъ за тяжкій, тай гнѣвали ся за статьѣ въ оборонѣ малорускои справы. А въ загалѣ москвофілы не знають Россіи и тамошныхъ вѣдносинъ, любують ся у зверхнѣй силѣ и свѣтовѣмъ значѣню Россіи и все те вѣдносять до сучасного уряду. Поступовій круги въ Россіи якось не можуть придбати собѣ у нихъ прихильности. Историчный мѣсячникъ Русская Старина подавъ 1880 р. въ одній книжцѣ портретъ 26 лѣтного Шевченка. Сей портретъ выняло ся и передало ся пок. Ом. Партацкому. Вонъ давъ зробити вѣдбитку, що розбѣйшла ся по цѣлѣй Галичинѣ.

Одній часописи дбставала читальня даромъ, иншій за знижену цѣну. Крѣмъ часописей куповало ся вѣдповѣдній книжки, щобы товаришѣ мали що читати. Була свѣдомость нашои будучои задачѣ, бути душпастирями темныхъ, занедбаныхъ масъ. Выключно на тыхъ масахъ могла оперти ся руска интелігенція; се основа нашого житя. Суспѣльныхъ класъ не маємо и тогды не мали мы; що маетнѣйше и бѣльше просвѣчене, те намъ чуже по духу и пересвѣдченю, а такъ раде удержати насъ на все въ зависимости вѣдъ себе. Ту сама гадка напыхала ся, що у насъ масы будуть приневолений перевести боротьбу не лишь економічну, але и народну, щобы придбати собѣ людске становиско и пошанованє. Однакъ масы самѣ безъ помочи интелігентныхъ людей не зможуть сего перевести. А щобы духовній такого дѣла пѣдняли ся, треба имъ було до того пѣдготовити ся. Вилинѣ пануючихъ поглядѣвъ на масы є просто убійчій; мало хто умѣе противъ него устояти ся и задержати на все чоловѣколюбну гадку. Управа читальнѣ закупновуючи книжки уважала на змѣстъ. Куповано такій творы, де авторъ боронивъ всѣхъ понижены х и придоптаныхъ, якъ прим. творы Ник. Помяловского. Треба було знати молодымъ людемъ, що деинде по чужихъ краяхъ боронять такихъ, якихъ у насъ зневажають, ними гордять и мають для нихъ лишь одну назву „bydło". Треба було имъ довѣдати ся, що такій щирій люде находили свою радость и приятность въ оборонѣ темныхъ масъ, щобы и читачѣ тыхъ творовъ въ трудныхъ хвилях житя не усумнѣли ся въ своѣмъ пересвѣдченю, не дали обманити ся облесливымъ словамъ и брехливымъ обѣцянкамъ а твердо стояли при своѣмъ прапорѣ и несли свѣтло пѣдъ темній стрѣхи. Тогды ще не тяжко було заслужити собѣ на назву „соціялістъ, нігілістъ", стати ворогомъ публичного порядку за якій неразважный высказъ. Днесь по 20 лѣтахъ богато змѣнило ся; сосы ще нуджають людей, але здорова гадка ширшае, масы поступають и будуть дальше поступати. Римскій папа Левъ XIII. пускае въ свѣтъ енцикліку въ оборонѣ бѣднѣйшихъ пониженыхъ; у Вѣдни повстае кружокъ духовныхъ, що голосить: „бѣдныхъ боронѣмъ, бо богатій самѣ дадуть собѣ раду"; а навѣть польскій духовній въ „Gazet'ѣ kościel'нѣй" роздумують, чи не покинути имъ обшарниковъ, а станути по сторонѣ мужиковъ.

Черезъ два роки управлявъ читальнею Александеръ Здерковскій, третого Левъ Гораличъ зъ IV. року и я. На рѣкъ 1882/3 выбрали выдѣловымъ на IV. роцѣ Вікторa Озерского одноголосно, а на I роцѣ двохъ москвофілѣвъ. Про сій выборы донесли менѣ товаришѣ до Перемышля. Ректоръ покликавъ Озерского до себе и пытавъ ся, чи є „Сьвіт" въ читальни и хто его бере для себе и заказавъ брати всѣ россійскій часописи. Що и передныхъ лѣтъ не мали мы щастя зъ тыми часописями. Москвофілы, якъ було сказано, не долюблювали ихъ и самѣ старали ся не допустити ихъ до читальнѣ. Змовили ся зъ дверникомъ, Обухомъ, що такожь на нихъ бѣкъ хиливъ ся, и той добродѣй перехоплювавъ книжки и десь дѣвавъ, мабуть до ректора заносивъ. Особливо „Кіевская Старина" дуже не злюбила ся и москвофіламъ и Обухови, хоть тамъ нѣчого не було дразливого для нихъ. Мы побачили, що и дверникъ велика особа въ семинари и що и въ него треба запобѣгати ласки. Ще на А. Здерковского москвофілы були ласкавій, але вѣдтакъ по его уступленю богато змѣнило ся. По его выходѣ въ семинаря не богато змѣнило ся въ способѣ управы читальнѣ. Часописи майже тѣ самѣ приходили и о доходы для читальнѣ старано ся такъ само, якъ и передныхъ лѣтъ.

Въ читальни все було повно питомцѣвъ у вѣльныхъ хвилях; читали часописи, обговорювали приключки данои хвилѣ та про читанй статьѣ, брали часописи и пѣдъ числа. „Дѣло" одинъ читавъ вѣдъ дошки до дошки, а другій слухали. Оно зъ першу появляло ся три разы на тыждень, его появы ожидали народовцѣ нетерпеливо; а коли въ семинари повило ся, збѣгали ся численно до читальнѣ и уважно слухали, якъ читало ся. Велике заинтересоване выкликавъ бувъ „Сьвіт" своею сатиричною статьею: „Подорожь европутешественника въ Петербургъ". Сю статью читали мы въ читальни по кѣлька разовъ; „Сьвіт" вышовъ вѣдъ числа до числа, читали народовцѣ, читали и москвофілы; послѣдній смѣяли ся зъ другихъ, але вѣдтакъ отямали ся и злобили ся.

Поедній питомцѣ брали также книжки

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА 256 1—15

Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ. Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білеты до набутя въ бюрѣ дневниковъ п. Пльона, ул. Кароля Людвика ч. 9.

тысячь союзнои армін. Часописи подають характеристику князя Туана. Се мае бути типовый Манджуръ зъ вузкимъ чоломъ, зъ выстаючими вилицями, мовчаливый и на першій поглядъ смиренькій чоловѣкъ. Выглядае скорше на хіньского вченого, нѣжь на політика и вожда. Та при тѣмъ вонъ суворый и дикій, кровожадный и безпощадный, хитрый та облесный. Его хитрбеть потрясла цѣлымъ хіньскимъ дворомъ. Вонъ то высылавъ на смерть всѣхъ вызначнѣйшихъ губернаторбвъ и генералбвъ, що тѣлько смѣли оказати яку-таку самостбйность въ поступованю. Европейцѣвъ ненавидить щиро и не узнае высшости европейскои культуры. Звѣстнй суть его дотанки и зъѣдливѣ уваги, про европейску культуру, зъ якими вонъ часомъ звертавъ ся до дипльоматбвъ. Туанъ знае, що наведене капіталістичнои масовои продукціи въ Хінахъ забе вельми розгалуженый и мілюнамъ народу даючій хлѣбъ дрѣбный промыслъ, значимъ пбшла бы и велика соціяльна революція, та звернула бы ся такъ проти Европейцѣвъ якъ и касты мандаринбвъ. Тому вонъ противникъ всяких концесій Европейцямъ на промыслово-торговельнбмъ полю. На всякій способбъ годѣ розумованю на пбвъ дикого Манджура вбдмовити рацій.

Повенѣ.

Въ четверъ наспѣли сюды перші вѣсти про страшнй повенѣ, якій переважно у всходнбй Галичинѣ зъявили ся наслѣдкомъ кблькадневнои зливы. Сянъ, Дністеръ, Стрый, Опбръ, Свѣча, Луковь, Луквица, Лбмница, Быстрицѣ, Прутъ и всѣ менші доплывы нашихъ рѣкъ повыступали зъ берегбвъ и наробили страшеннои шкоды. Рухъ на зелѣзницяхъ всюды спинивъ ся и мѣсцами довшого часу треба буде, поки буде привернены цѣлкомъ правильно.

Ще и нинѣ не можна мати повного образу нещастя, яке спало на нашъ и такъ бѣдный край; одно лишь певна рѣчь, що нещастя се величезне. Въ самбмъ Стрыю збрвала вода чотири бблыші мосты на гостинци и знищила надъ 300 морґбвъ збжа до нащадку.

Зб Стрыя пишуть намъ:

Повѣнь въ нашбмъ мѣстѣ дбйшла до небувалыхъ розмѣрбвъ. Нашй люде привыкли уже до выливбвъ рѣки Стрыя, котра що кблька лѣтъ выступае зъ берегбвъ и заливае низше положеній мѣсця; але послѣдна катастрофа розмѣрами своими перевысшае усѣ попередні и выкликала величезну консгернацію.

Причиною шкбдъ якій понесли мешканьцѣ нашихъ передмѣсть въ поли, въ садахъ и домахъ, есть не такъ сама повѣнь, якъ радше се, що черезъ ново выбудованый шлях зелѣзничій Стрый-Ходорбвъ въ наслѣдокъ за малыхъ пропустбвъ мостбвъ наплываюча вода сперлась и розлила ся широчезнымъ моремъ по всѣхъ поляхъ, положеныхъ передъ шляхомъ зелѣзничимъ, пожираючи всю працю-керванцю нашихъ передмѣщанъ, вдираючись до ихъ мешкань, и забираючи зъ подвбря навѣть послѣдну курку. На передмѣстю званбмъ Звирничѣ, що положене надъ рѣкою недалеко нового моста зелѣзничого, вода стояла повыше вбконъ. Люде поутѣкали на шляхъ зелѣзницѣ, высыпаный высоко поперекъ варѣнку, и ломлячи руки, проклинали управу зелѣзницѣ, а вразъ зъ нею и цѣлу цивілізацію, котра нашому народови не користь, а хиба злидні приносить.

Була хвиля, що розлючена товпа, видячи, що вода стонть оперта валомъ зелѣзничимъ и бере ихъ хаты, хотѣла кинутись на шляхъ и руками его рознести, щобы воду пропустити. Ледво вбйску и жандармамъ повелось вбдвести людей вбдъ того намбру. А тымъ часомъ воды наплывало чимъ разъ бблыше и въ ночи (зъ 11-ого на 12.) о год. 3. сама вода зробила собѣ прбрву въ насипѣ о 3 км. вбдъ моста и вбдъ рѣки и повалилась въ поля, заливаючи село Добряны. Прбрва ся зробилась далеко середъ поля куды нѣколи вода не доходила. Теперь середъ тои дозрѣваючои царины назбиралось стблько воды, що була въ силѣ перервати высочезный насыпъ. Се показуе найлѣпше, яка була тутъ повѣнь, и хто причиною тблького нещастя. Очевидно що тѣ, котрі такъ необдумано повели шляхъ зелѣзничій на поперекъ рѣки, не забезпечивши ей берегбвъ.

Вже то ся комісія будовляна при самбй будовѣ нового шляху наслухалась досыть людскихъ проклонбвъ. Бо-жь и скривдала она нарбдъ страшенно, платячи нечувано низку цѣну за ґрунты пбдъ зелѣзницею. Хто не хотѣвъ брати грошей, того насильно выплащували, а и сихъ кблька дуткбвъ вбддавали до якогось депозиту. Були выпадки, що мѣщанинови стрыйскому давали купцѣ за сяжень ґрунту по 2 зр., а зелѣзниця выластивши заплатила ему по 30 кр. Були нарѣкання, проклоны, була и интерпеляція въ радѣ державнбй, та нѣчо не помогло! А нинѣ, въ рбкъ по выбудованю таке нещастя, зъ вины тои-жь самои комісіи, тои-жь зелѣзницѣ! Зелѣзнича управа повинна всяку шкоду звернути и людямъ за ихъ керванцю заплатити. Але безъ процесу мабуть не обійде ся. Переведено судово т. зв. „доказъ на вѣчну память“, и зачне ся доперва тяганина по судахъ; а тымъ часомъ нарбдъ пухне зъ голоду на перединбвку и лагодить ся до Америки.

Въ Галичи Луковь залила 100 домбвъ; 300 людей остало безъ даху. Лбмница залила села Блюдники, Курипбвъ, Букачбвцѣ.

Зъ Викторова пишуть намъ: Луковь и Луквица прибули такъ нечаянно, що люде ледво могли поутѣкати зъ добутkомъ. Мѣсцями вода сягала стрѣхъ; збжже, сѣно и т. п. понесла вода. Комунікація цѣлкомъ перервана. Въ Боднаровѣ мали потопити ся на пашѣ волы и конѣ. Въ Майданѣ мусѣвъ священикъ забрати ся зъ хаты, бо вода сягала вбконъ. Въ Ямници и Станиславовѣ перервана гребля.

Зъ Коростова вбдъ Сколього доносять намъ: Дня 12 с. м. всѣ потоки повыливали въ Коростовѣ и позаливали та поничили поля; декуды вода забрала цѣлкомъ поле, декуды завалила горами камѣня и колодъ. Дорога въ селѣ знищена, такъ що нема куды перейти. До Сколього можна хиба пѣшки дбстати ся; мосты на дорозѣ позрываній. П-ѣ Мироновичева, донька о. Кордасевича зъ Росохача ѣхала зъ братомъ до Сколього и пустила ся въ Коростовѣ черезъ рѣку; вода вывернула вбзъ, ся и брата та конѣ выратовано, а два фѣрманы утопили ся.

Зъ Гошова пишуть намъ: По двохъ дняхъ зливы выступили зъ берегбвъ Свѣча и Лужанка. Спустошене страшне. Найбблыше потерпѣвъ Гошѣвъ, положеный мѣжъ тыми обома рѣками; село було цѣлкомъ заляне. Люде хоронили ся по подахъ. Комунікація цѣлкомъ перервана; шляхъ зелѣзничій оббчь моста знищеный.

Такій и тымъ подббій вѣсти надходять зъ усѣхъ сторбнъ. Вчера почали воды опадати; але знищене, якій спровадило кблька днѣвъ зливы, заважить зновъ величизною руиною надъ бѣднымъ краемъ.

Відозва

в справі запису дітий до руских шкіл у Львові.

Родимці!

В днях 29, 30 і 31. серпня почнуть ся записи до шкіл народних львівских.

Є се справа не лиш для Львова, але і для всего краю незвичайно важна і вагу сю повинні всі львівскі Русини добре порозуміти і сповнити совістно свій обовязок. Мало маємо шкіл руских, тож користаймо, як слід, хоч з тих, які маємо. У Львові маємо чотири руські школи народні: дві мужескі і дві женьскі.

Одна мужеска школа чотиро-клясова: руска школа вправ, уміщена в „Народнім Домі“; друга школа чотиро-клясова: міська ім. Марк. Шашкевича при улици Скарбківскій ч. 26. Они — знані вже П. Т. Родимцям — розвивають ся дуже успішно і вдоволяють найбільшим вимогам П. Т. Родичів.

Для дівчат маємо чотиро-клясову женьску руску школу вправ при улици Сакраменток, а записи до неї відбувають ся в учительскій семинарії женьскій при улици Сакраментток. — Школа ся також вже звістна загалови рускої П. Т. Публики, розвиває ся надзвичайно хорошо. Родичі, що посилали свої дівчата до неї, не мають слів похвали і для ведення дівчат та для щирих відносин між учительками та дітьми. Руске Товариство педагогічне отворило з днем 1. вересня 1898 клясу I. (V) рускої дівочої школи виділової. В сім році шкільнім будуть вже отворені три класи то є класи I, II. і III. (V, VI. і VII). Школу ту госпітував інспектор краєвий і на тій підставі одержала она субвенцию від Високого Сойму. То є найліпшим свідоцтвом, що школа та розвиваєсь правильно. Так отже руські дівчата будуть могли кінчити в своїй питомій школі всі класи школи виділової і з них без перепон переходити просто до семинарії учительскої.

Всі сі школи руські ведуть ся к повному вдоволеню всіх П. Т. Родимців. Не надто велике число дітий дає можність тим лучше вести в них науку; брак жидівскої дітвори має за собою також деякі користи, а в кінци товариство „Шкільна поміч“ запомагає бідніших дітий сих шкіл як найщедрійше.

Відзиваємось отже до Всіх П. Т. Родимців так місцевих як і замісцевих і припоручаємо горячо Всім, щоб не тілько самі записували свої дітн до руских шкіл, але і других до сего заохочували. Нехай нїхто не здержує ся тим, що его дитина не володіє добре руским язиком; руські школи приготовані на се і ведуть науку від початку так, що дітн в короткім часі набувають достаточного знання рускаго язика.

Тож записуйте П. Т. Родимці свої дітн лише до сих чотирох руских шкіл, де учителі і учительки займають ся щиро нашою молодіжию, наука веде ся взірцево, а дітн виховують ся на будучих свідомих своєї национальности горожан краю і держави.

З Виділу рускаго Товариства педагогічного у Львові.

НОВИНКИ.

— **Заповѣджене вѣче рускои молодежи** высшихъ австрійскихъ школъ вбдбуло ся у Львовѣ дня 14 липня по-полудни въ сали готелю Belle-Vue. Велика саля була наповнена молодежию университетбвъ, політехнік и высшихъ фаховыхъ школъ зъ Львова, Кракова, Вѣдня и т. д., хотя число участниковъ було трохи менше якъ на першбмъ такбмъ вѣчу торбкъ, бо декому перешкодила пріѣхати до Львова перервана черезъ повѣнь комунікація.

По пропозиціи зібраныхъ и выбраню президіи слухачь львбвского университету Л. Цегельскій референувавъ о конечной потребѣ для Русинбвъ истнованя самостбйнои Русі-Украины, а другій референтъ, такожь слухачь львбвского университету Свг. Косевичь вказувавъ, якои именно самостбйнои Руси-Украины треба намъ добивати ся. Оба референты поставили вбдповѣдній резолюціи, котрі принято безъ дискусіи. — Друга справа, яка на сѣмъ вѣчу була трактована, се була поновлена зъ торбчного вѣча справа заложеня рускаго университета у Львовѣ. Ухвалено выслати петицию до міністерства въ тбй справѣ. Вѣче закбнчило ся заявами академикбвъ, заглядно рускихъ товариствъ академічныхъ всѣхъ высшихъ школъ австрійскихъ, фреквентованыхъ Русинами, що приймають предложеній резолюціи.

Вѣче вбдбуло ся за особистыми запрошеніями, на основѣ 2 ого §-а закона о зборахъ. Запрошенѣ були и явили ся також декотрі старшій особы. Въ часѣ бесѣды першого референта прийшовъ до салѣ комісарь поліціи зъ агентомъ, щобы переконати ся, чи збори дѣйстно вбдповѣдають вымогамъ закона. Переконавши ся достаточно, що всѣ збраній мали запрошеня, выставленій на ихъ имя, комісарь и агентъ вбддалили ся.

По вѣчу вбдбувъ ся вечерокъ въ память Драгоманова, а по вечерку комерсъ. Москвофільскои молодежи на вѣчи и вечерку, розумѣе ся, не було, бо и нѣкого зъ неи не запрошувано: вѣче було выразно заповѣджене яко вѣче „украинськои молодежи“.

— **Зб Скалатщины** дбстали мы отсю вбдозву зъ просьбою о помѣщене:

„Братя хлопы скалатского повѣту! Розносла ся чутка, що на початку вересня вбдбудуть ся выборы до сойму зъ нашого повѣту, на мѣсце по неббщику п. Козебродскбмъ. Намъ потреба вже заздалегбдь подумати о тбмъ мандатѣ, кому бы его вбддати, кого выбрати, щобы щиро хотѣвъ працювати въ соймѣ, для нашои справы. Пана вже мы не выберемо, ксьондзъ тутъ жаденъ не выйде, а то по тбй причинѣ, що они въ нашбмъ повѣтѣ всѣ дуже оспалій и не дають чутки про житє!

Найлучше буде, если выберемо хлопа, хлопъ тутъ и найлегше перейде. Тутъ два малій панки вже навѣть агітують, щобы ихъ хлопы выбирали. Одинъ то полякъ Войтковскій, лѣкарь въ Грималовѣ а властитель Гуты коло Красного, а другій то жидъ Ерліхъ, адвокатъ въ Скалатѣ. Прочь зъ ними! Мы знаемо, якъ бы они боронили нашихъ интересбвъ! Знаемо ихъ, що они до теперь зробили въ нашбмъ повѣтѣ. Пановє, дайте спокбй. Шкода труду! не вылазѣть зъ мандатами, маєте паньску курію, нашои не зачѣпайте, мы до вашои не лѣземо.

Тутъ въ сѣй сторонѣ, по тыхъ селахъ коло Товстого, Красного, Козины, Волицѣ и иншихъ хочуть хлопы запросити п. Гурика, бувшого посла, щобы кандидувавъ, а то по тбй причинѣ, що п. Гурикъ багато робивъ для хлопбвъ, а если мы его выберемо, то тымъ ему окажемо вдячность за его довголѣтну дотеперѣшну працю для насъ хлопбвъ, та у-

---

въ семинарскои бібліотеки, де можна було по-при богословскій творы найти пожиточній книжки, якъ Prawda ruska І. Крановецкого, Хроніка Нестора въ обробленю Шлецера, Собраніе русскихъ лѣтописей, Богданъ Хмельницкій Миколы Костомарова, петербургска Основа, Culturgeschichie der neueren Zeit von Otto Henne am Rhyn и ин. Дехто выпозичавъ книжки въ университетскбй бібліотецѣ, а навѣть и у Оссолінськихъ. Були и такій, що читали: Цивілізація Англіи Г. Бокля, творы Ж. Ж. Руссо, Geschichte der neuesten Zeit von Karl Hagen, дѣло основне и знамените, доведене до 1843 р., Брандеса die Hauptströmungen der Literatur des XIX. Jahrhundertes и ин. У вбльныхъ хвиляхъ одинъ другимъ оповѣдали прочитане и розводили дискусію, проходжуючи ся до 7 годины вечеромъ по-пбдъ каштаны, а пбзнѣйше неразъ и до 1-ои годины въ ночи по коритарихъ. Правда, були и такій, що глядали иншои розрывки пбдъ числами; але такихъ було досыть по всѣ часы передъ тымъ, тай певно и теперь ще не перевели ся. И въ иншихъ станахъ найдуть ся люде, що такои розрывки глядають.

Вбдбували ся у насъ и вбдчиты; правдѣ не богато ихъ було, але все бблыше, якъ два або три. Першій за моєи тямки вбдчитавъ свбй выробъ Т. Турула. Змѣсту вже не тямлю, однакъ знаю, що загально подобавъ ся бувъ. Я читавъ другій, але вже на II. роцѣ, розвѣдку: „Станъ невбльниковъ на Руси за князівъ“. Передъ написанемъ розвѣдки прочитавъ я хроніку Нестора, выдану Міклошічемъ и Шлецеромъ, Руську Правду, А. Мацієвского Sławiańskie Prawodawstwa, Славяньскій старинности Шафарика, Слово о полку Игоревѣ, збірники до польскои исторіи, збраній Бельовскимъ, прочитувавъ руській лѣтописи, доповняючій Нестора и ин. Вбдтакъ читавъ Данило Лепкій про народне вбдроджене у Русинбвъ, а Богданъ Еліяшевскій про економічне положене въ Галичинѣ, прочитавши передно Щепановского Nędza w Galicyi, Танячкевича Лахи и ин. По нихъ читавъ Осипъ Мончаловскій, теперь редакторъ „Страхопуда“, а про що, не скажу, бо мы и тогды не знали, про що читае ся. Було тамъ всего по трохи, а найбблыше цитатбвъ зъ Монтескія. Сей вбдчитъ мавъ сокрушити и побити народовцѣвъ, та се не наступило. Правда, питомцѣ не устроювали концертбвъ на народній торжества, бо въ тбмъ часѣ и по провінціональныхъ мѣстахъ того не робили; але вбдбували ся концерты пр. въ день именинъ митрополита. За монхъ часбвъ була велика сила спѣваковъ, а нашъ рбкъ мбгъ самъ зложити дуже добрый хоръ, маючи добрыхъ спѣваковъ, якъ Ю. Манастирского, К. Гриценкевича, А. Рыбака, К. Дудыкевича, Л. Дзиковского, Н. Селезѣнку и ин.

Ще бы годило ся щось розповѣсти про тогочасній партійній вбдносины въ семинари. Передъ 20 лѣтами було трохи инакше, якъ теперь. Теперѣшній ученики вже въ гімназіи бблыше читають по руски, якъ давнѣйше хотьбы академики, бо и наше письменьство далеко богатше и лѣпше, якъ тогды було, тай заинтересоване народными справами обнимае що разъ ширшій круги руской интеліґенціи, а навѣть иде въ масы. До семинаря приходило не велике число свѣдомыхъ народовцѣвъ, а ще менше москвофілѣвъ; бблыпина були молодцѣ, про якихъ можна сказати: „не знати що“. Доперва въ семинари та маса прочищувала ся, успокоювала ся, а вбдтакъ одинъ пошовъ въ одинъ ббкъ, а другій въ другій. Ще 1878 р. выганяли зъ семинаря такихъ, що читали Правду; зъ пок. о. Бачиньского се устало цѣлкомъ. Повѣдали въ семинари, що одинъ зъ москвофілѣвъ списувавъ ненадѣйныхъ питомцѣвъ и той списъ носивъ до ректора. Та ректоръ прочитувавъ поодинокій имена, питавъ, чи прочитаный сповнивъ „офіція“, а коли москвофілъ не мбгъ заперечити, бо се знавъ и самъ ректоръ, що народовцѣ поводили ся примѣрно, роздиравъ проскрипцію зб словами: „они поводять ся, якъ належить ся, а за те, що думають въ серцю, вбдповѣдять передъ Богомъ“. Сли такъ дѣйстно було, то видно зъ сего высказу, що сей чоловѣкъ бувъ правдивымъ приятелемъ молодѣжи и высшимъ по-надъ людскій пристрасти. Коли я вступивъ до семинаря, москвофіли переважали, а бодай такъ видѣло ся; а якъ бувъ на 3 роцѣ, народовцѣ мали велику бблыпбсть. Въ тбмъ часѣ выйшло богато добрыхъ священикбвъ и патріотбвъ, бблыше, якъ коли-небудь. Бблыпбсть тыхъ людей, що дали про себе знати ширшому загалови рускому, були въ тбмъ часѣ, про якій иде бесѣда въ семинари. Именъ не вычисляю, бо якось не годить ся и тутъ не мѣсце; а хто хоче о сѣмъ переконати ся, най загляне до всѣхъ трехъ схематизмбвъ, а побачить, що правду повѣдаю. Навѣть жають и такій, що въ семинари причисляли ся до москвофілбвъ, а пбзнѣйше, переконавшись ся, що пустили ся на блудну дорогу, приставали до народного гурту. Декотрій въ семинари були ще дѣтваками, а пбзнѣйше выробили ся на неустрашимыхъ борцѣвъ народныхъ. Але е и такихъ купка, що въ семинари богато обѣцювали, а вбдтакъ пбдъ твердыми ударами житейскими заниділи цѣлковито и стали безхосенными для рускои суспбльности. Були се люде або слабого характеру або несмѣлы або остаточно зазнали великого горя.

(Конець буде.)

Реставрація Пільзненьска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКОМЪ у Львовѣ

поручае: Снѣдання по варшавски а 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 странъ, горѣвка куминъ и куминка, що четверга и недѣлѣ флячки по варшавски и кулябякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пбсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ а 70 кр. Въ пятницю рыба по жидбвски. Вина добрій.

Зъ поважанемъ **Иванъ Францъ Новаковскій.**

ведемо єго знов до сойму, щоб працював для нас в житю політичнім. Так, браття хлопи! Подайте сю вістку вздовж хати до хати, приєднуйте для него людей, а Вас, п. Гурик, просимо: завітайте ще тепер передь жнивами до нас на збори, щоб могли Вас люди лучше пізнати и щоб як одень всі могли на Вас свои голосы віддати.

Мы тов урадили в Красним на відпусті св. Петра и Павла 12 липня 1900.

Василь Букатович, хлоп не-хрунь*.

Мы в своїм стороны дуже тішимо ся, що скалатскій хлопы самі думають о тій справі и такій удачный выбор роблять, задумуючи о п. Гурику. Але на всякій способ радимо им порозумѣти ся з Народным комітетом у Львові. — *Редакція „Дѣла“.*

— **Въ рускій школѣ выдѣловій**, удержуваній Рускім Товариством педагогічным, відбувъ ся дня 30 червня с. р. публичный испыт тои школы. О год. 9 зібрало ся значне число родичів и запрошеных гостей. По відспіваню молитвы „Царю небесный“ ученицѣ поприсували ся деклямаціями рускими, нѣмецкими и польскими на перемѣну з хоральными співами. Опісля відчитано класифікацію. Въ I. класі выдѣловій на 28 учениць дістало 8 свідоцтво дуже добре, 4 добре, 5 доостаточне, 7 недостаточне, 3 можуть повторити испыт з одного предмету по ферійах, а одна неклясифіковано. Въ II. класі на 33 учениць дістало 7 дуже добре свідоцтво, 14 добре свідоцтво, 5 достаточне, 6 недостаточне, а одна може повторити испыт з одного предмету по ферійах. — Наук удѣляли въ сій школѣ: п-нѣ Арданівна, Барвінська, Білецка, Кулачковска, катехит о. Лежогубскій и проф. Роздольскій. — По відчитаню класифікаціи промовивъ до збраных голова педагогічного Товариства, директоръ рускои гімназіи п. Едв. Харкевичъ, взиваючи учениць до вытревалои працѣ, бо тілько працею можна собѣ запевнити красшу долю; дальше подякував учительскому зборови за невтомиму працю надъ розвоєм школы, котра лише завдяки добрій волі учительского збору истнує и розвиває ся; вкінци заповѣв, що по ферійах буде отворена III. класа выдѣловои школы, высказавъ повну надѣю, що школа дістане з слѣдуючим роком право публичности, указавъ на намѣръ Рускаго Товариства педагогічного завести курсы практичных вѣдомостей про кухарство, книговодство, роботъ жіночих и т. п., а подякувавши збраным за их участь въ сім закінченю школьного року, пожелавъ ученицям веселых вакацій. Відспіваném имну „Ще не вмерла Украина“ закінчило ся се торжество школьне. — Замѣтити вкінци належить, що въ окремій комнатѣ були выставлені ручні роботы и письменні справы учениць, а збраній родичѣ и гостѣ не могли налюбувати ся гарним их выкінченем.

Треба надѣяти ся, що відъ совѣстным проводом и при патріотичных заходах Рускаго Товариства педагогічного и збору учительского выдѣлова школа буде чим раз красше розвивати ся; але з другои стороны и руска суспільность повинна у власнім интересѣ тій заходы напирати, а рускій родичѣ спѣшити з записуваném своих дѣтей до тои школы.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і свят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

— **Щадниця въ Самборѣ.** Monitor доносить: Відъ якогось часу появляли ся вѣсти, що въ самбірскій касѣ ощадности щось неуз ся; комісія шконтруюча найшла, як звичайно, все въ порядку, и всѣ тій затихли. Теперь показує ся, що презесъ щадницѣ а заразом маршалокъ повѣту п. Серватовскій хотѣвъ зложити свое достойньство, але выдѣлъ резигнаціи его не принявъ и упросивъ его, щобы урядувавъ дальше. И все було въ порядку, аж наразъ завізвала его власть, щобы зложивъ 60 000 зр., котрі вінъ яко презесъ щадницѣ припоручивъ выплатити двом дѣдичам, одному въ Радловичѣ, а другому въ Чишокъ, бо оба тій панове не можуть собѣ пригадати, щобы брали який грошѣ з каси. Справа опирла ся мабуть о судъ цивільный, а відтамъ дістала ся въ опѣку прокуратора.

— **Обструкція за 567 коронъ.** Посолъ д-ръ Пацакъ, презесъ молодоческого клюбу, одержавъ з канцелярії палаты послів рахунокъ за ушкодженє предметів відчасъ голосной ночи обструкційной въ червни с. р. Рахунокъ выносить 567 кор. и такъ: За роботы столярскій 555 кор. за роботы блихарскій 4 кор., за знищену тацу 2 кор., За зломаній рамы до газетъ 6 кор. разомъ 567 кор.

— **Докторатъ медицины у львівскім університетѣ** здало досі вже 16 кандидатів: Пренговскій Петро, Маньковскій Генрикъ, Келяновскій Болеславъ (промований 2 цѣтня с. р.); Литвиновичъ Тадей и Егре Іосифъ, (промований 22 червня с. р.); Щурковскій Станиславъ, Голобутъ Теофиль и Бужиньскій Альфредъ (промований 29 червня с. р.); Ярославъ Грушкевичъ, Казимиръ Сатецкій, Іванъ Полохайло, Давидъ Лѣхтгаръ, Аронъ Вольфъ, Марко Райхенштайнъ, Вільгельмъ Шпетъ и Марко Шнайдеръ (промований д. 14. с. м.)

— **Стипендіи для медиків.** Міністерство вѣйны рѣшеném з дня 9 червня с. р. заявило, що відъ повроча зимового 1900—1901 роздавати буде стипендіи тим слухачам медицины въ університетах краєвых, котрі вобовяжуть ся служити черезъ 6 лѣтъ лѣкарями у війску. Стипендія выносити буде въ першихъ лѣтахъ 480, по зложеню першого ригорозума 720, а почавши відъ 9 повроку наукъ аж до полученя степеня доктора 1.008 коронъ рочно. — Компетенты мають вносити поданя до шпиталю гарнізонового ч. 1 у Відни (Militär ärztliche Applicationsschule); до подання треба долучити свідоцтво приналежности, метрику, свідоцтва школьній з обохъ повроковъ 8 клясы гімн. и відпис свідоцтва зрѣлости. Також належить удати ся до котрого-небудь з лѣкарівъ штабовых з просьбою о свідоцтво фізичної способности, котре самъ відошле войсковым властим. Въ поданю треба зложити заяву, що компетентъ підда ся обовязкови служити 6 лѣтъ войсковым лѣкаремъ, и вказати університетъ, въ котрім хоче відбавати ся студіям. Перщенство мають кандидати, котрі зложили испытъ зрѣлости з відзначеném.

— **Испытъ зрѣлости въ женьскій учительскій семинаріи у Львові** для абітурієнток приватної учительскої семинаріи п. Софіи Стшалковскої відбувъ ся въ днях відъ 20 до 28 червня. Испытъ здали: Михалина Вісінтерівна, Стефанія Боднарівна, Феліція Бомбахівна, Розалія Хотінерівна, Софія Дембиньска, Іоанна Деметчуківна, Станислава Добжаньска, Олена Думнівна, Марія Глязерівна, Станислава Гуральвна, Ольга Гарасимовичівна, Ядвига Гилавна, Марія Яворска (з відзнач.), Марія Каєцка, Регіна Кесслерівна, Ядвига Ковальска, Фаня Кремівна, Юстина Крижановска, Євг. Ливнерівна, Марія Лупиницка, Марія Матковска, Олена Оксиньска, Ванда Оксиньска, Софія Покорна (з відзнач.), Марія Кудзиньска, Володислава Сатльберґерівна, Гендля Зегельвна, Викторія Серафиньска, Ольга Слободзянівна, Рикля Шпрехерівна, Марія Стшалевна, Станислава Шендровичівна, Олена Войнаровска, Анеля Залеска. — Позволено поправити испытъ з одного предмету 6 абітурієнткам. — Викладовый языкъ польскій признано 32 абітурієнткам, рускій одній.

— **Станъ облоги въ Перемышли.** Въ Перемышли переведено недавно на жадане войскових властей ревізію домову въ помешканях Витовта Регера, И. Гамаровича, Тадея Колькевича и п., а шукали за дописми воякові, въ котрых они жалують ся на кривды у войску. Наглый выѣздъ коменданта корпусу Гальічого до Відня має бути въ звязи з тою справою, тим більше, що ревізія переведено безъ призволеня суду.

— **Именованя въ судовництві.** Львівскій высшій Судъ краєвый занменував старшими офіціялами канцелярійными въ IX. класі ранги: Івана Пелчиньского въ Золочевѣ для Дрогобыча, Владислава Хмельовского в В. Вельня для суду краєвого у Львові, Людвика Добряньского въ Стрию для Станиславова, Корн. Пясецкого въ Перемышли для Перемышля, Альойзія Коля въ Бережанах для Бучача, Едв. Амана въ Тернополи для Чорткова, и Влад. Хождзиньского въ Сяноцѣ для Радехова, Кароля Ястшемб кого для книг ґрунтовых въ Золочевѣ, а Кароля Фрібеса управителемъ вязниць въ Станиславові. — Дальше занменував офіціялами канцелярійными въ X. класі ранги: Ф. Соневицкого въ Тернополи, Евст. Престальского въ Коломыї, Антонія Костырку въ Товмачи, Адольфа Шліхтінґера въ Самборѣ, Меч. Витковицкого въ Підгайцях. Войт. Студзиньского въ Добромили, Івана Калиновского у Львові, Юрія Кобзея въ Солотвинѣ, Герша Періфера въ Городенцѣ, Макса Бравштайна въ Снятинѣ, Каз. Пашковского въ Ярославѣ, М. Остермана въ Мельниці, С. Пастернака въ Підгайцях, Івана Вуйцѣка въ Бродах, Ав. Шваймлера въ Янові, Германа Гіршберґа въ Чорткові, Андрія Рубіновского въ Щирці, Самуила Емера въ Самборѣ, Станислава Костеркевича въ Лѣську, Юл. Радкевича въ Бучачи, Адольфа Дембицкого въ Станиславові, Франца Немлиха въ Угнові, Якима Галиняка въ Коломыї, А. Филиповича въ Меденичах и Михайла Теслюка въ Городку, позостављаючи всіх на догепершных становищах службовых.

— **Испыт зрѣлости** въ гімназіи въ Дрогобычи здали: Бѣлиньскій Юліян, Хотінеръ Левъ, Діль Іосифъ, Гершдерферъ Симеонъ, Голубовскій Іванъ, Кестліх Романъ, Карпякъ Симеонъ, Куназець Стефанъ, Мацѣлиньскій Іосифъ, Прислунъ Фелікс, Пушкарь Николай, Розенфельдъ Яковъ, Шраєръ Макс, Шульцъ Израель, Штернбахъ Гершъ, Волиньскій Онуфрій. До испыту поправчого призначено 3 учеників, а репробовано на рок 3, з того 2 екстерністів.

— **Испытъ зъ рахунковости** державної, купецкої и загальної здали дня 4 с. м. передъ комісію въ ц. к. намѣстництві п-ні Олена Крижановска зі Львова и Марія Миколаєвна з Станиславова — обі Русинки.

— **Комітетъ инстытуту рускаго товариства педагогічного** пошукає домового инструктора. Зголошуватись треба найдальше до кінця м. ст. липня с. р. до настоятеля инстытута Костя Паньковского ул. Театиньска ч. 19 у Львові.

— **Дикій жарты.** „Формайстеръ“ з 2 батерії 8 п. артилерії, Донатъ, стаціонованый въ Журавиці відъ Перемышлем, вѣбы то жартомъ закинувъ канонірови Стефанови Сенетѣ ремінь на шию и тягнувъ его такъ довго з цілои сили, що аж той стратившы притомність повалився на землю, и аж по великих трудах удало ся прикличаному лѣкареви привернути его до житя. Тяжко недужого Сенету відвезено до шпиталю, а Доната.... до арешту.

— **Дрібні вісти.** При улиці Городецкій у Львові и инших поблизьких справджено 13 випадків занедужання на тифъ. — Gaz. narodowa уневинює, що вість про кандидатуру єпископа Ліковского на львівске лат. архієпископство не має підставы; архієпископомъ має таки збстати кс. Пузина зъ Кракова, а на его місце прийшовъ бы кс. каноникъ Потуляцкій зъ Оломунца. — Въ тутешнім конзулятѣ россійскім візують уже паспорты що день. — Въ околицях Могилева подільского відкрыто поклады міди; вынаймлено их въ цѣли експльоатації за 40.000 рублівъ рочно. — Głos przemyski переставъ выходити, бо жадна друкарня не хоче его принятн до друку зъ причины опѣки, якою той тиждневникъ тѣшить ся у державного прокуратора. — Степень доктора правъ осягнувъ у віденскім університетѣ Ник. Глѣбовицкій, сынъ приходника въ Слобідцѣ лѣсній коло Коломыї.

Русины! Памятайте на Дом Товариства „ЗОРЯ“ у Львові.

Колько значать штучні навозы и яку мають вагу въ рольництві, найлѣпше доказує фактъ, що попытъ за ними росте зъ кождым роком и теперъ майже нема громады, де бы більшість господарівъ не уживала штучных навозівъ. Однакъ запотребованє того артикулу выкликало на жадь цілу фалянгу всіляких агентівъ и купцівъ місцевых, переважно жидівъ, котрі дуже часто ошукують господарівъ, особливо селянъ, безоглядно к дають имъ за их дорогій грошѣ товаръ безъ найменшои вартости. А що штучні навозы з хемічным выробомъ и на их вартости можуть пізнати ся лише стації досвідчальні при помочи аналізы, длятого остерігаємо наших господарівъ, щобы не куповали штучных навозівъ відъ першого лѣпшого торговця або профітного агента, тілько спроваджували их просто зъ фабрикъ и то знаных зъ своєи честноты. Мы зъ нашои стороны можемо припоручити особисто намъ знану фабрику І. галицкого акційного Товариства для промыслу хемічного, передъ тым Сполкою командитовою Юліяна Ванчъ у Львові, при ул. Костюшка ч. 5., котра за 16 лѣтъ зъ горою свого истнованя здобула собѣ загальне признане и довѣре въ краю. Фабрика ся продає товаръ инше власного выробу и при уведеных найновѣйших удосконаленях може продуковати як найбільшу скількість товару, при чім цѣлкомъ відпадає обава, щобы ся запасы могли коли бути вычерпаній. Зазначуємо се зъ притиском, бо агенты иншихъ фірмъ конкуренційных розпускають всіляні поголоски, котрымъ рѣшучо не треба давати вѣры.

Посмертні — ✝ — оповѣстки.

Павло Деконьскій, курсоръ канцелярії гр. к. митрополичої консисторіи, умеръ вчера въ 69 році житя. Похоронъ відбуде ся завтра рано о год. 8 зъ церкви св. Юра на Янівске кладовище. В. е. п.!

Наука, штука и література.

— Віденьского тыжневника **„Die Zeit“** появив ся 302-ий зошитъ зъ такимъ змістомъ:

Die Greuel in Peking und die Mächte. Von A. Charpentier. — Die czechische Socialdemokratie. Von Dr. Franz Soukup. — Der Chinataumel in Deutschland. Von Georg Bernhard. — Die Sittlichkeit in der Mittelschule. Von Karl Jentsch. — Edmondo de Amicis. Von Berthold Wiese. — Der Roman des Neuen Curses. Von Richard M. Meyer. — Kunstschulen. Von Wilhelm Schölermann. — Die Woche: Volkswirtschaftliches. — Bücher. — Revue der Revuen. — Der Fall Bardot. Von Urbain Gohier.

Передплату на сей тыжневникъ чвертьрочно 3 зр. приймають почта, всі книгарні и адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Числа на показъ даромъ и оплатно.

Телеґрамы.

Лондонъ 16 липня. Японьскій відділъ завівъ борбу зъ переважною силою Хінцівъ. 550 Хінцівъ лягло на місци; прочій уступили. Забрано Хінцямъ 6 пушокъ.

Петербургъ 16 липня. Вість про маршъ 30 тысячного корпусу на Тьєнтсінъ показує ся неправдивою.

Брукселя 16 липня. Послы въ Пекінѣ уратований. Відъ охороною европейского відділу выбили ся зъ Пекіну.

Коломыя 16 липня. Прутъ опадає. Въ Княждворѣ, Испасѣ, Пістуни и т. д. страшній спустошеня. Комунікація зъ світомъ перервана.

Зъ ц. к. Дирекциі держ. зелѣзниць.

В наслідок усунена ся тору застановлено рух всіх поіздів на шляху Коломия-Стефанівка.

На шляху Стрий-Сколе піднято на ново рух поіздів товарових.

На шляху Стрий-Сколе знов'лено рух поіздів особових дня 13 липня с. р.

По поводу насильної повени застановлено рух всіх поіздів на шляхах Станиславів-Чортків і Галич-Підвисоке. На шляхах Станиславів-Керезмезе, Коломия-Печеніжин і Передмістє Надвірняньске-Княждвір заведено знов рух необмежений. На шляху Львів-Ходорів привернено рух товарови, а на шляху Станиславів-Коломия рух особовий з пересіданем, згляднопереношенем пакунків через місце ушкоджене поміж стациями Коршів і Голосків. Рух товарови на тім послідним шляху буде здержаний імовірно через 14 днів з причини ушкоджена насипу.

Конкурс.

Відділ Товариства „Бурси ім. свв. О. Николая“ в Перемишли подає сим до загальної відомости, що з початком шкільного року 1900/901 найде більше число питомців з шкіл середних поміщене в Бурсі Товариства під слідуючими условіями:

I. Родичі взглядно опікуни зволять найдальше до дня 15-го лат. серпня с. р. надіслати свої прошеня (без штемпля) до Відділу Бурси на руки предсідателя п. Григорія Цеглиньского директора ц. к. II. гімназиї. До прошеня треба долучити: а) метрику крещеня, б) свідоцтво убожества, в) свідоцтво шкільне з послідного півроку, г) свідоцтво моральности коли кандидат не ходив до школи публичної, д) заявленє родичів взглядно опікунів, кілько они обовязують ся доплачувати за кандидатів в грошах а кілько в натуралїях.

Увага. Бувших питомців Бурси в минувшім шкільнім році не дотикають условія під а) і г).

Желаючі поміщена за цілою оплатою місячно 16 зр. не предкладають свідоцтва убожества.

II. Отець або опікун принятого до Бурси питомця має: 1) заплатити на з'ужите інвентаря 4 кор. на рік, 2) платити місячно до каси Бурси на інструктора 2 кор., 3) доставляти деклароване квоту доплати на харч з гори місячно, 4) на праве біля зложити на початку першого і другого півроку по 2 кор., 5) на устроєне бібльотеки для питомців 2 кор. річно.

III. На вступі в заведене питомці мають виказати ся достаточним білем і одежию іменно мусить кождий мати 1) 6 пар біля, колдру, подушку, 4 пошевки, 6 ручників, 4 простирала, 6 хустинок до носа, 2 пари чобіт, одіж літну і зимову.

IV. Желаючі одержати відповідь на своє прошеня зволять залучити карту корреспонденційну з докладною адресою, а коли долучить марку почтову на 45 сот. то одержить свої прилоги за почтовим рецепісом.

Увага: а) приняті питомці Бурси мають явити ся найпізнійше дня 3 вересня н. ст. о 2-гій годині з полудня в помешканю Бурси (улиця Баштова ч. 25) щоби піддатись лікарскім оглядинам, при тім родичі або опікуни зложуть свої заявленя і инші під 3) наведені оплати. б) Вписи відбувають ся 29, 30 і 31 н. ст. серпня. в) Родичі або опікуни мають вносити свої оплати лично або почтою до каси Бурси на руки касиера а не посредством своїх дітий.

Подани без точного заявленя, кілько найбільше обовязують ся доплачувати грішми взглядно натуралїями не будуть увзгляднені. Родичі і опікуни бажаючі помістити в Бурсі своїх синів взглядно пупілів обовязані бути членами товариства.

Від Відділу Бурси імени свв. О. Николая.

Перемишль в липни 1900 р.

Д-р Т. Кормош секретар. — *Гр. Цеглиньский* предсідатель.

КОНКУРС.

Відділ Рускаго товариства педагогічного у Львові, розписує сим конкурс на приняте учеників до „Інститута під покровом свв. о. Николая“ на рік шкільний 1890/91.

Приймати ся будуть ученики середних шкіл, сини членів Рускаго товариства педагогічного. До подання долучити треба: 1) метрику хрещеня ученика; 2) свідоцтво шкільне з послідних двох курсів; 3) декларацию що до місячної заплати, котра виносить 20 зр.; 4) 1 зр. на видатки кореспонденційні; 5) хто не есть членом Рускаго товариства педагогічного, 1 зр. на вписове і вкладку річну до того товариства.

Всякі подання адресувати треба до відділу Рускаго товариства педагогічного у Львові ул. Театиньска ч. 19, на руки члена відділу Костя Паньковского.

В склад комітету, занимаючого ся веденем діл Інститута входять: директор Едвард Харкевич яко голова, проф. Ілия Кокоруда, д-р Антін Хомин, д-р Стефан Федак, проф. о. Дорожиньскій і Кость Паньковскій яко настоятель інститута. Інститут дає своїм вихованкам: а) помешкане, харч, опал, свѣтло, послугу, пране за доплатою 50 кр. місячно; б) доставле їм — о скілько на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; в) управляє їх вихованем, стараєсь о добре домашне і товариске поведене; г) улекшує їм науку шкільну і наглядає всі під доглядом домашних сталих директорів; д) доставляє вихованкам нагоду придбати инших відомостий, теоретичних і практичних. Час вносити подання о приняте визначує ся до дня 10 н. ст. серпня 1900.

КОНКУРСЪ.

Въ интернатѣ Рускои Бурсы С рыйскои може найти зъ слѣдуючим роком шкільным 32 учеників помѣщене и цілковите удержане за доплатою 15 зр. мѣсачных, котра то квота въ случаю неторичного убожества може бути и понижена.

Родичѣ або опѣкуны желаючій помѣстити своих пупілівъ въ интернатѣ мають внести поданя найдальше до 31 н. ст. липня на руки проф. Иги. Гошовского въ Стрию и до просьбы долучити 1) декларацію, яку квоту зъобовязують ся платити мѣсячно, 2) свідоцтво убожества, если просять о зниженє доплаты, 3) послѣдне свідоцтво шкільне и 20 ст. марками за реком. відповідь.

Принятій до интернату ученики мають крім доплаты мѣсачної, платної зъ горы въ першихъ дняхъ мѣсяца зложити при вступѣ 1 зр. за зъужите инвентаря, 50 ст. на средства науковій, 1 зр. повроч но на праве бѣля, выказатись достаточною скількостію значеного бѣля, мати 2 пары обуви, подушку, колдру и крім мундурового убрания друге до ужитку домового, піддатись оглядинам лѣкарскимъ що до стану здоровля.

Перщенство въ принятю мають бувшій питомцѣ интернату. Просьбы тых, що залягають зъ доплатою за сей рокъ и до 31 липня не выровняють рахунків не будуть увзглядненій.

Въ Стрию 13 липня 1900.

Юл. Федусевичъ, предсѣдатель. — *Ив. Важнянинъ*, секретарь.

Вода фіялкова

усуває зъ лица прищѣ, лишаѣ, угры, сѣданє и лущене шкóры, выгладжує морщины и вб сповину. Вóдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює лице.

5 Цѣна 2 кор.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львóвъ: склепы власни: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Сукенницѣ ч. 20. Чернівцѣ: Рынокъ ч. 2. Перемышлъ: Францішканьска ч. 24

Надóслане.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази
лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,
ординуе пóдчасъ купелевого сезону
въ Криници. 309 12—20

ВЖЕ ВИЙШОВ І. ВИПУСК
„Церковної музичної бібліотеки“
і містит в собі
9 пісень підчас Служби Божої
на 3-годосний хор жіночий (2 сопрани і альт) або мужеский (2 тенори і бас). Музика Й. Кишакевича.
Ціна 1 кор.
Для замавляючих 10 примірників один даром оплачена пересилка. Дістати можна лиш в Редакції в Перемишли пл. Чацкого 6. 350 3—5

Альбум заслужених Русинів
в красній кольоровій теці, в ціні 2 корони
набути можна
в Товаристві „Просьвіта“ Львів, ринок ч. 10

ЩАВНИЦЯ
найзнаменитше заведене для хорыхъ на горло и легкій: (катары, астму, початки сухóтъ). — Воды алькалічно-сóльний першои якости, гідротерапія, кліматычна стація. Сезонъ вóдъ 20-го мая до 20-го вересня. Всякій информацій удѣляє: *Ординуючій лѣкарь:*
Д-ръ Евгеній Озаркевичь зб Львова.
Адреса: Щавниця, Вілля Брынярка (Дóмъ почты). 341 3—3

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ
Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площа Галицкон
поручае въ великóмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, тасьмы мѣрничѣ, піоны, пібоѣи манометры и т. п.

Уряджене дзвонкóвъ електричныхъ.
Всякій направки полагоджують ся якъ найкорше и найдешевше. 4185

Ученик V. класи гімназиальної шукає лекцій. І. УГРИН в Дрогобичи ул. Новосело“. 358 1—2

Природнї вина
до ужитку церковного,
дальматинськї, тирольськї, полудньово-італійськї літръ вóдъ
48 кр. *припоручае*
А. Жуліяні и Г. Травнеро
У ЛЬВОВѢ
улиця Домініканьска ч. 7.
334 4—156

О 60% дешевше, чимъ деинде.
Одинока у Львовѣ піротехнічна робóтня
ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО
„зъ Варшавы“
при ул. Домбровского число 4
поручае
Штучнї огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованї сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальськї, сальоновї, пахучї въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплаченї. 349 2—3

Львóвска філія
Банку галицкого для торговлѣ и промыслу
улиця Ягайлоньска ч. 3
(давный льокаль Банку кредитового)
повѣдомляє Р. Т. кліентівъ книжочокъ вкладковыхъ и асигнатъ касовыхъ Гал. Банку кредитовогу, що приняла тіи-жъ до выплаты зъ захованєм застереженого выповѣдженя.
Въ замѣну за книжочки вкладковї Гал. Банку кредитового будуть выдаватись на жаданє, **безъ жаднои перервы** въ опроцентованю
4½% книжочки вкладковї
Львóвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу
Опроцентованє вкладокъ розпочинає ся въ найблизшóмъ дни будньомъ по вложеню — а кóнчить ся зъ днемъ будныма попереджаючимъ зворотъ тыхже.
Въ обсягъ дѣланя **Львóвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу** входять всякї чинности банкирскї, отже: вымѣна паперóвъ, валютъ и купонóвъ, есконсъ векслѣвъ, принимане на рахунокъ чековый грошей до опроцентованя, удѣлюване позичокъ на рахунокъ бѣжучій за вóдповѣднымъ забезпеченемъ, вкбици принимане фондóвъ на выше згаданій Книжочки Щадничій.

ВОДДѢЛЪ ЗАСТАВНИЧІЙ
Львóвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу удѣляє позичокъ на всѣ дорогоцѣнности, якъ: дорогій каменѣ, перлы, золото и срѣбло (партеръ въ подвóрю.)
413 17—18

Перше галицке товариство акційне
для промыслу хемічного
давнїйше Спілка командитова ЮЛІЯ ВАНҐА)
у Львові, улиця Косцюшка ч. 5
поручає на теперішний весняний сезон
НАВОЗИ ШТУЧНІ
власного виробу. 348 2—10
Ґаранція складників, ціни найнижші.
Цінники на жадане висилає ся відворотною почтою.

МОРСКЕ ОКО
купелѣ ставовї зъ тушами за дóврцемъ електричнои зелѣзницѣ. Сама купѣль кр. (20 сот.); 12 білетóвъ 1 зр. (2 кор.). Купелѣ уладженї лише для христіянъ. 344 8—10

В книгарні »Наукового Товариства ім. Шевченка«
Львів, улиця Чарнецкого ч. 26
можна дістати:
Записки Наук. Тов. ім. Шевченка т. I—XXXVI по 3 кор.
Записки Наук. тов. ім. Шевченка подвійні томи XXIII і XXIV, XXXI і XXXII, XXXIV і XXXVI по 5 кор.
Збірникісторично-фільоз.-фічної секції т. I і II. (Исторія Украіни-Руси Грушевского) брошурований том по 4 кор. на лішнім папері 5 кор. в гарній оправі том по 5 к. 40 с. на лішнім папері 6 к. 40 с.
Збірник фільольоґічної секції т. I і II. (Тарас Шевченко Кониського і Розвідки Драгоманова том по 3 к., на лішнім папері по 4 к.
Етнографічний Збірник том I—VII всі разом 22 к.
Материали до украінськоі-руськоі етнольоґії т. I (з малюнками зібрав Вовк) 3 к.
Материали до укр.-рус. етнольоґії том II (з малюнками зібрав Шухевич) 4 к.
Старинна Исторія Галичины написав Омелян Партицкий 6 к.
Історія літератури руськоі Омел. Огоновського т. II—IV. всі разом 16 к.
Словарь Россійско-Украінський Уманця і Спілки т. I—IV 12 к.
Руська історична бібліотека всі томи (60 к. 80 сот.)
Хто купує цілий комплет дістає 20% опусту платить іно 45 к. 60 с.
Шевченко Тарас: Кобзар т. I—IV. в гарній оправі 16 к. з перес. 17
Руданьский Степан Твори I—IV. брошур. 4 к., в модерн. опр. 6 к.
Чайченко Василь т. I—III. 4 к. 40 с.
Гомерова Одиссея т. I і II 4 к. 40 с.
Шекспірові Твори переклав А. Кулїш т. I. 2 к.
Бібліотека найвнам. повістей Діла всі томи 181 к. 60 с.
Бібліотека Живих Струн I—VI 4·30 с.
Бібліотека Украінсько-Руськоі Вид. Спілки т. I—XVIII разом 24 к. 40 с
Бібліотека Украінсько-Руськоі Вид. Спілки. Серия друга т. I і II 1·10 с.

В книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка можна дістати: всі „Видання руського Товариства педаґоґічного брошуровані а також в гарній оправі на премії як:
Кобзар: Вибір Творів Тараса Шевченка для ужитку молод. 3 к.
Лис Микита з німецького переробив Іван Франко 1 к. 40 с.
Малі Герої Віри Лебедової 90 с.
Робінзон ілюстрований 1 к. 20 с.
Народні казки т. I і II з образками том по 90 с. дві части оправні разом 1 к. 40 с.
Казки Андерсена т. I, II, III, IV і II (з образками) по 90 с. всі разом в оправі 3 к. 10 с.
Образки з істориі Украіна-Русь 70 с.
Казки Брянчанінова (з образк.) 50 с.
Пригоди Дон Кіхота (з іспанськоі повісти переробив Іван Франко 1 к. 20 с.
Молитвенник горно брошурований 30 с., оправний 40 с
Казки Братів Ґ. і Іммів (з обр.) 90 с.
Оповідання для дітей 60 с.
А. С. Пушкин Казки 50 с.
Одеса Оповідання Чайченка 80 с.
Байки Глібова 30 с.
Крім сього можна в книгарні Наукового Тов. імени Шевченка замавляти: всі украінськї, россійськї і на инших мовах книжки. При більшім закупні книжок (по над 40 к.) дістає ся від „Видань Товариства 10% знижки.
Усі книжки можна замовляти в гарній а дешевій оправі. 59 2—3

ТУТКИ цигаретовї 1000 штукъ за 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичь, Львóвъ, Скарбкóвска 7.

Машины и знаряды господарскї
зъ перворядныхъ фабрикъ
можна купувати за посередництвомъ
„НАРОДНОИ ТОРГОВЛѢ“
у Львовѣ
а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ	зъ 2 ножами и 1 колесомъ	по 54 кор.
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 3 ножами и 2 колесами	„ 56 „
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 4 ножами и 2 колесами	„ 59 „
Млынки до чищеня збóжа	системы Бакера	„ 100) „
Млынки до чищеня збóжа	лекшій	„ 64) „
Молотѣльнѣ ручнї		„ 170 „
Краячѣ до бурановъ		„ 60 „
Тискачѣ [гнѣтóзники]		„ 230 „
Прасы до олѣю		„ 230 „
Плуги ковальскои роботы	зъ колѣсницями	„ 32 „

Косы зб стирійскои стали довгї: 60, 70, 80 цм.
по кор. 1·00, 1·20, 1·40
[Косы можна набути по всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ. На 5-кілеву посылку иде 8—10 кбсъ]
Окрбмъ того можна купувати за посередництвомъ „Народнои Торговлѣ“ и инші машины и знаряды господарскї по цѣнахъ фабричныхъ.
ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаютъ ся лише за готóвку и безъ опусту. При сейчасовбй уплатѣ за сѣчкарнѣ дає ся 5% опусту а за всѣ прочї машины 10% опусту. Допускає ся и сплату ратами (зъ выимкою плугóвъ и кбсъ) за окремою умовою и порукою, однакъ въ тóмъ случаю не признає ся нѣякихъ опустóвъ.
Застерѣгає ся можлива пóзнѣйша змѣна цѣнъ!
267 7—? **Народна Торговля.**

оголошене.

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“ выдавъ для рускихъ товариствъ кредитовыхъ потрѣбнї друки и продає ихъ по отсихъ цѣнахъ:

Книга довжникóвъ	арк.	по 10	сот.
Замкненя мѣсячнї	„	„ 5	„
Инвентарь довжник.	„	„ 5	„
„ вкладник.	„	„ 5	„
„ удѣловъ	„	„ 5	„
Книга головна	„	„ 10	„
„ ліквідаційна	„	„ 10	„
„ вкладокъ щадн.	„	„ 10	„
„ удѣловъ членьск	„	„ 10	„

Купувати и замовляти належить въ „Краєвóмъ Союзѣ Кредитовóмъ“ у Львовѣ, Ринокъ ч. 10, I. поверхъ.

Цѣс. корол. упр. Рафінерія спіритусу, Фабрика румy, ліверóвъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникóвъ
Якова Шпрехера и С-ки
у Львовѣ
поручає старй горѣвки польськї, розолісы, ліверы, румы правдивї зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout“ на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 81—?
Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Розкладъ ѣзды пóѣздóвъ зелѣзничихъ, важный вóдъ 1 мая 1900.
пóсля часу середно европейского [пбвнѣйшого о 38 мінутъ вóдъ часу львóвского].

поєзд. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	поєзд. вóдходять о годинѣ	особ. вóдходять о годинѣ	зб Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Сколього вóдъ ½ до ½)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3·35	„ Пóдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		5·45	„ Бруховичъ (вóдъ ¹³/₅ до ¹⁸/₉ що дня)
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
				6·30	„ Пóдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродóвъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина		6·35	„ Станиславова, Пóдвысокого, Потуторъ
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вóдъ ³¹/₅ до ¹⁸/₉)	8·30		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	7·45	„ Янова		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродóвъ)		9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вóдъ ½ до ¹⁸/₉)
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·15	„ Янова
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Пóдволочискъ, Бродóвъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8·50	„ Кракова, Загбря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·55	„ Чернове ь, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вóдъ ½ до ¹⁸/₉ въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вóдъ ½ до ¹⁸/₉)	1·55		„ Пóдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродóвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Бруховичъ (вóдъ ¹³/₅ до ¹⁸/₉ въ недѣлѣ и свята)
			2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
2·35		„ Пóдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродóвъ		3·05	„ Стрыя (Сколього вóдъ ½ до ³⁰/₉)
				3·15	„ Янова (що дня вóдъ ½ до ¹⁵/₉)
		„ Бруховичъ (вóдъ ¹³/₅ до ¹⁸/₉, въ недѣлѣ и свята)		3·26	„ Бруховичъ (що дня вóдъ ¹³/₅ до ¹⁸/₉)
	5·40	„ Пóдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродóвъ		3·30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6·13	„ Янова (вóдъ ½ до ¹⁵/₉ въ будній днѣ, а вóдъ ¹⁸/₉ до ³⁰/₉ що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	6·24	„ Бруховичъ (вóдъ ¹³/₅ до ¹⁸/₉ въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	6·28	„ Янова (вóдъ ½ до ¹⁵/₉ въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродóвъ
5·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
				7·48	„ Бруховичъ (вóдъ ½ до ¹⁸/₉ въ недѣлѣ и свята)
	8·50	„ Бруховичъ (вóдъ ¹³/₅ до ¹⁸/₉)		9·12	„ Янова (вóдъ ½ до ¹⁵/₉ въ въ недѣлѣ и свята)
	9·2·	„ Янова (вóдъ ½ до ¹⁵/₉ що дня)		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Хирова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11·—	„ Пóдволочискъ, Бродóвъ, Копичинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Пóдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродóвъ, Копичинець			
	3·12	На дворець Пóдзамче Зъ Пóдволочискъ, Тернополя		6·43	Зъ Пóдзамча До Пбволочискъ, Кіева, Одесы
	7·40	„ Тернополя		9·42	„ Пóдволочискъ
2·20		„ Пóдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	5·17	„ „ „ „		7·38	„ Тернополя
	10·12	„ „ „ „		11·28	„ Пóдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нóчна пора числить ся вóдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нбвый поѣзды означенї обибдками. — Бюро информаційне д. к. зелѣзницъ державнои при ул. Краєцкихъ ч. 5

При закупнѣ товарóвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Цинкъ въ фабр. Черлянськон. Зъ друкарнѣ Институту Ставропігійского пóдъ зарядомъ Іосифа Даниляка

Ч. 148. Львовъ, Второкъ 4 (17) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Sailerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платий у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковымъ

въ Австрії: на цѣлый рѣкъ . . 16 зр. на пѣвъ року . . 8 зр.
за границею: на цѣлый рѣкъ . 32 зр. на пѣвъ року . . 16 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр. на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише по попереднє застереженя. — Рекламаціи неопечатанй вільнй вѣдъ порта.

Неодинокє числе коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Отголошенія вільнй принимають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрічки инсератовои або ихъ мѣсце а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доконечня приватнй вѣсточкы оплачують ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Польскій центральный комітетъ выборчій.

Оденъ зъ стовпівъ, на котрѣмъ опирало ся польске верховодство въ галицкій Руси, „краевый центральный комітетъ выборчій“, зачавъ бувъ пеувати ся и крышити ся. Треба було отже его направити, и тот направы нѣбы-то доконано дня 12 с. м. Мы вже згадували о тѣй справѣ, але що она есть важна не тѣлько для Полякѣвъ, но такожь для насъ и для цѣлого краю, то хочемо ѣй ще близше приглянути ся.

Реорганізація польского комітета выборчого вызвана була такими обставинами: Вже при загальныхъ выборахъ до сойму въ 1895-ѣмъ роцѣ верховодяче сторонництво потерпѣло значнѣйшу неудачу, дарма що тѣ выборы переводила „зелѣзна рука“ гр. Баденього. На Руси при помоча всякихъ насильствъ, котрѣ спонукали аж выслане громаднои депутаціи до Вѣдня, выбрано вправдѣ Барвѣньскихъ, Вахнянинѣвъ и Каратницкихъ, але зъ Мазурами не можна було такъ безвзглядно поступати якъ зъ Русинами, и тамъ по-при кѣлькохъ давнѣйшихъ нестрашныхъ шляхтѣ хлопахъ-„католикахъ“ выйшли немилѣ ѣй людовцѣ „быдло“. Ще гѣрше сталось при загальныхъ и доповняючихъ выборахъ до парляменту: и тамъ дѣстали ся не лише соціяльнѣ демократы, але такожь стояловцѣ и людовцѣ, и першій разъ побѣчь польского „кола“ стануда въ парляментѣ ще друга репрезентація польска, выступаюча въ найважнѣйшихъ справахъ въ супротивности до „кола“ и пѣдрываюча его повагу.

Та стало грозити ще гѣрше небезпеченьство. Польска демократія, се є буржоазія-лібералы, служили доси фактично интересамъ консервативнои шляхты, бо ей послы, выбранй зъ мѣстъ, шли разомъ зъ шляхтою при выборахъ и належали въ парляментѣ до „кола“. Вправдѣ они тамъ въ „колѣ“ провадили нѣбы опозицію, але та опозиція давала ся все переголосувати и йшла вѣдтакъ солідарно. Вкѣнци демократія змѣркувала, якъ міверну она грає ролю, тымъ бѣльше, що шляхта не дуже церемонила ся зъ нею, бо при выборахъ стала и зъ властивои домены демократіи, зъ мѣстъ, перепирати своихъ людей, и въ „колѣ“ вызыскувала безвзглядно свою перевагу а демократичныхъ послѣвъ не выбирала анѣ до парляментарнои комісіи анѣ до спѣльныхъ делегацій. Коли людовій партіи польскій, помимо дѣйстнои опозиціи противъ шляхты, росли въ силу и въ значѣне, демократія що-разъ упадала. Се змѣркувавши, она постановила вѣдорвати ся вѣдъ шляхты, выступити въ центрального комітету выборчого, утворити свѣй окремый комітетъ и провадити політику на власну руку. Тымъ способомъ шляхта зъ своими безвзглядными прислужниками мусѣла-бъ стати зъвзольованою и безсильною, особливо коли-бъ, що могло бъ такожь въ дальшѣй консеквенціи наступити, утворене окремого комітета выборчого потягнуло за собою и утворене окремого клюбу демократичного въ парляментѣ. Тогды теперѣшне „коло“ польске, хоть бы нумерично було ще й сильне, однакъ зѣйшло бы въ поважного и вплывового становища репрезентаціи національнои а при тѣмъ ще й нѣбы-то краевои до значѣня репрезентаціи однои класы.

До того-жь наступивъ упадокъ польского вплыву въ Австрії вѣдъ часу упадку міністерства гр. Баденього. Нѣмецко-ческа борба опанувала цѣлу політику державы, а Поляки не потрафили въ тѣй борбѣ вѣдограти значнѣйшои ролѣ. Баденѣвскій выборы, мальверсаціи въ найпершихъ институціяхъ економічныхъ Галичины скомпромітували польску політику краеву, и правительства вѣденьскій не могли вже такъ, якъ передше, лишати верховодячѣй верствѣ въ краю цѣлкомъ вѣльну руку. И при выборахъ не могла вже тота верства числити на безвзглядне вѣдпираие зъ стороны правительства.

Отже польскій центральный комітетъ выборчій, въ такихъ обставинахъ, узнавъ за потрѣбне зреорганізувати ся. Соймове „коло“, до котрого входять всѣ польскій фракціи, выбрало въ часѣ остатнои сесіи соймовои комісію, що мала перевести змѣну статута центрального комітета. Людовій послы не приступили зовсѣмъ до тои акціи, а вѣдпоручники демократичного клюбу (Романовичъ и бурмістръ Малаховскій зъ Львова та Роттеръ зъ Кракова) вправдѣ прийшли на засѣдане комісіи, але заявили зъ горы, що въ дискусіи не будуть брати участи, тѣлько здадуть справу свому клюбови, котрый рѣшить о дальшѣмъ належаню своѣмъ и сторонництва до центрального комітета. О змѣнѣ статута референувавъ львѣвскій адвокатъ и посолъ соймовый д-ръ Скалковскій. „Демократы мовчали, и проектъ референта при невеликій дискусіи и зъ деякими дрѣбными поправками принято до §-а 16. Ажь при сѣмъ § ѣ завѣзвано демократичныхъ послѣвъ, щобы сказали и свое слово, а головній теперь верховоды въ „колѣ“ польскѣмъ гр. Дѣдушицкій и Козловскій взыали ихъ въ имя патріотизму и обовязкѣвъ „народовыхъ“, щобы не зрывали солідарности. Говорили о ситуаціи въ державѣ, высказували обавы, що „народовій“ интересы Полякѣвъ можуть бути нараженй на небезпеченьство, отже теперь бѣльше якъ коли небудь потрѣбна повна солідарность. На те вѣдповѣли демократы: Мы належали до комітету въ имя солідарности, але се належане не уратувало солідарности, бо 11 послѣвъ въ Вѣдни стоить по-за „коломъ“. Пѣдъ управою теперѣшнои бѣльшости край упадае, значѣне польскои репрезентаціи захитане, „народовій“ интересы нараженй на небезпеченьство. Тота бѣльшість збанкротувала, и „край“ мусить за новою оглядати ся. — Всѣ перспазіи були даремнй, и дальшій §§-ы ухвалено безъ участи демократѣвъ.

Зразъ по тѣмъ ухваленю зѣбрали ся присутнй у Львовѣ члены демократичного клюбу и порѣшили зѣбрати зъ центральнымъ комітетомъ та заборонити своимъ членамъ брати въ нѣмъ участь. Се рѣшене мае затвердити ся загальнымъ зѣздомъ демократичного сторонництва зъ цѣлого краю, котрый безъ сумнѣву те и зробить: такъ бодай запевняють демократичнй органы польскй. Розбите польского комітету центрального можна отже уважати за фактъ довершеный.

Вѣсти зъ Канады.

До американьскои „Свободы“ пише нашь земляк М. Фекула такій листъ з Етгельберту въ Манітобѣ:

Мало не у всѣхъ допискахъ въ Канады нарѣкають нашй люде на лат. французскихъ та польскихъ місіонерѣвъ, котрй ходять вѣдъ хаты до хаты тай дурять и лупять людей въ послѣдного цента. Про такого одного заволоку хочу и я ту де що сказати.

Не розписувавъ бы ся я про него, бо шкода часу тай дорого мѣсця въ нашѣй газетѣ, але-жь бо ту иде о рѣчь, котра повинна обходити всѣхъ Русинѣвъ въ Канадѣ. Рѣчь маеся такъ: Въ зимѣ сего року зачали мы будовати церковъ. Выбрали мы плацъ на компанічнѣй фармѣ близько мѣсточка Етгельбертъ въ самѣй серединѣ руской кольонія. Коло церкви есть вже и цвинтарь. Церкву поклали мы зъ тесаного дерева, котре обтесали мы самѣ и звезли и поклали мы цѣлый зрубъ. Купили мы дощокъ и на гонты вже маемо кѣлька долярѣвъ, а щось еще бракуе. Зачали мы будувати въ мартѣ и думали до весны скѣнчити. Але сего року весна була дуже вчасна, отже перешкодила намъ роботу при церкви, бо кождый спѣшивъ ся веснувати.

По веснѣ бѣльша часть людей пѣшла до роботы до колѣй, а церква зостала не докѣнчена. Церковь урадили мы будовати такъ, щобы на сподѣ була саля на зборы (мітингі) и на читальню, якъ такожь въ зимѣ якъ хто прийде до церкви, щобы мавъ де загрѣти ся, бо тутъ зима остра, и люде мешкають далеко по фармахъ. Кѣлькомъ мудрагелямъ се не подобало ся, бо казали, що читальня въ церквою не може бути. Але мы на нихъ не зважали тѣлько робили свое. Все було добре аж тутъ несподѣвано дня 13 с. м. приходить непрошеный опѣкунъ „ksiądz dobrodziej“ Кулявый. (Мушу запримѣтити, що той Кулявый не куляе на ногу, але на душу). Зайшовъ вѣнъ до тыхъ, котрй були противнй нашѣй церкви тай тамъ зразъ зачавъ свою місію. Другого дня, т. є. 14 с. м. мавъ богослужене въ хатѣ одного газды, котрый не належить до нашои громады, а по „mszy świętej“ охрестивъ 8-ро руских дѣтей и сказавъ дуже мудру проповѣдь таку, що ажь кѣлька бабъ прослезило ся! Припадково чувъ я ту проповѣдь, то-жь не можу про нею замовчати, нехай знають Русины якій то мудрій польскій місіонарѣ. Найперше зачавъ вѣнъ сыпати громами на баптиского місіонера Бурґдорфа, котрый ѣздить по кольоніяхъ и проповѣдае слово Боже. Вѣнъ есть Нѣмець, родомъ въ Россіи, а проповѣдуе по нѣмецки и англійски, а для Русинѣвъ по россійски. Не намовляе вѣнъ нѣкого щобы покидавъ свою вѣру, тѣлько читае евангеліе и проповѣдуе слово Боже. Баптиске товариство місійне закупило въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ богато книжокъ нового завѣту (святе письмо), якъ такожь рѣжнй книжочки и брошурки духовного змѣсту, и тое все Бурґдорфъ роздававъ даромъ нашимъ людямъ. Здае ся, що въ тѣмъ нема нѣчо злого, се противно — рѣчь добра. Але польскому гайдамацѣ се не сподобалось. 13 с. м. ѣхали они оба (Бурґдорфъ и Кулявый) зъ Вінніпегу до Етгельберту въ однѣмъ ваґонѣ. Въ тѣмъ самѣмъ ваґонѣ ѣхало богато Русинѣвъ-еміґрантѣвъ, котрй ѣхали за фармами. Бурґдорфъ своимъ звычаемъ зачавъ роздавати рускй книжки, евангеліе и инші брошурки. Розумѣе ся, все даромъ. Кулявому се не сподобалось и вѣнъ зъ польскою вѣдвагою повыдиравъ всѣ книжки зъ рукъ Русинѣвъ и подеръ, а Бурґдорфа зачавъ лаяти чистыми польскими лайками. Бурґдорфъ подививъ ся на кулаву душу тай думавъ, що вѣнъ звар'явавъ, отже вступивъ ся вѣдъ того ревного апостола.

Другого дня на згаданій проповѣди высыпавъ вже всю свою ѣдь на него называючи его найперше: Нѣмець, вѣдтакъ Москаль баптиста, жидъ зъ бородою, а на конець ка-

---

(4)

Читальня въ рускѣмъ семинари у Львовѣ вѣдъ осени 1879 р. до 1883 р.

Написавъ *Михайло Зубрицкій.*

(Докѣнчене.)

Р. 1882 вѣдбувъ ся у Львовѣ москвофільскій процесъ, що покрывъ галицку Русь великою ганьбою и нашимъ противникамъ подавъ сильне оружя въ руки противъ Русинѣвъ. При переводженю слѣдства не поминено и семинаря. Перетрясено и трехъ питомцѣвъ, а мѣжь ними Осипа Мончаловского. Стефанъ Лабашъ редаґувавъ „Страхопуда“, Мончаловскій щось до него написавъ, и се сконфіскували. Трясли Лабаша, то певно дослѣдили, що зъ нимъ и названый питомець мавъ зносины, а може якій инший слѣды найшли. Ся справа не дотыкала народовцѣвъ и они цѣлымъ процесомъ о стѣлько интересовали ся, о скѣлько въ нѣмъ розходило ся о людей значнѣйшихъ на Руси, та яке они становиско займуть при своѣй оборонѣ. Та нѣхто не сподѣвавъ ся, що они навѣть супротивъ своои рѣдноп мовы стануть такъ вже безличными. Въ день вѣдбувало ся трясене въ семинаря; а коли мы того дня шли на вечерю, побачили на долинѣ на противъ сходѣвъ въ лѣхтарни за шкломъ карточку, а на нѣй такій слова выписанй: „Завідомлене. Цим складаємо прилюдню подяку Богу і цім людкам, що так були хвацні і відважні, і уже раз ціх анахвемских місцкалів відкрили а нам цю фаїну кумедію справили. Голова і фіст заступці цілого гурту.“ Сей дотепъ всѣхъ насъ задивувавъ, але вѣдтакъ намъ стало ясно, о що иде. Авторы сего завѣдомленя пустили поголоску въ семинари, що народовцѣ доносили на тыхъ, до поліціи, у якихъ була ревізія. Се була очевидно напасть и москвофільска брехня; народовцѣ не мали дѣла зъ поліцією и не мають; а остаточно, о що могли винити питомцѣвъ, москвофілѣвъ, що бы ажь на нихъ поліцію спровадити? Се наводжу тутъ на показъ, якъ здеморалізованый чоловѣкъ хопить ся першои лѣпшои пѣдлоты, щобы лишь не милого ему ближнього болотомъ обвалять. Та се не перша и не послѣдна приключка! Въ 1883 р. по смерти о. В. Бачиньского и по уступленю митрополита Іосифа Сембратовича ставъ ректоромъ о. Ал. Бачиньскій и за новои управы богато змѣнило ся ажь до упадку читальнѣ. Мабуть, щобы вѣдвести питомцѣвъ вѣдъ читаня, старано ся зъ питомцѣвъ зробити акторѣвъ. Иновѣрно розходило ся о се, щобы народовцѣвъ въ семинари ослабити або довести до такого, що бы и слыхъ про нихъ загинувъ ся. На пущене 1883. р. дали питомцѣ представлене штуки: „Колись не пирѣг — не пирожи ся, перекладъ зъ французского, рѣчь дѣе ся у Львовѣ“. Декорація позичили у Скарбка, Львѣвъ представлявъ образъ Єрусалима вѣдъ божого гроба. Питомцѣ збѣгли ся всѣ зъ незначною вынимкою дивити ся на комедію, а вѣдтакъ пѣшла гадка, щобы въ семинари зладити сталу сцену. Оденъ сторожъ приладивъ все зъ дерева, питомець маляръ намалювавъ пеґаза и льва зъ хвостомъ и бысть *скрп*, якъ про се писавъ до мене оденъ добрый товаришъ. Иншій зъ питомцѣвъ збиравъ датки по-пѣдъ числа, потрѣбнй на покрыте выдатковъ; а коли противники театру пытали ся его, на що се продасть ся питомцямъ и будучимъ священникамъ, вѣнъ въ простотѣ своего духа повѣвъ: „То дуже добре, бо декотрй питомцѣ, що мало бували мѣжь людьми и не умѣють знайти ся въ товариствѣ, то ту будуть мали способность научити ся“.

Що въ тѣмъ часѣ не було научныхъ кружковъ въ семинарія, се нѣчого дивного; такихъ кружковъ не мали и свѣтскій академики. А звѣстна рѣчь, що питомцѣ не въ однѣмъ задивлювали ся на своихъ свѣтскихъ товаришѣвъ и ихъ наслѣдували. За те ходили питомцѣ на выклады д-ра О. Огоновского и оденъ курсъ на выклады зъ руской исторіи д-ра И. Шараневича. Свѣтскій академики предкладали свои выробы и розводили дискусію, пок. Огоновскій зачѣпавъ и питомцѣвъ, щоры що повѣли, або якій тематъ обробили, та питомцѣ не пѣднимали ся того, а були лишь слухачами. Правда, и зъ свѣтскихъ не богато рвало ся до такои роботы, отъ В. Коновскій, пок. К. Заклинъскій, И. Кокорудзъ, Стефановичъ и мабуть В. Маслякъ. Та питомцѣ списували выклады, а вѣдтакъ дома переписували на чисто и пѣзнѣйше здавали у Огоновского кольоквія. Одно таке свѣдоцтво зъ кольоквій и я маю у себе до днешного дня.

Отсе було бы вѣрне представлене исторіи читальнѣ въ семинарія въ часѣ 3, взглядно 4 лѣтъ. И тогды питомцѣ не дармували, а учили ся и готовили ся, щобы могли прислужити ся своему народови. Руске духовенство є важный чинникъ въ житю нашого народа. Тожь не шкодило бы, щобы и другй люде написали дещо про житя въ семинарія пѣдчасъ ихъ побыту тамже. Се було бы заразомъ матеріяломъ до руской исторіи и до исторіи культуры та розвою руского народа.

И ще одна увага. Дехто признае бѣльшу стѣйность и въ семинари мужицкимъ сынамъ, а другй поповичамъ, — що лѣпшій зъ снихъ чи тамтыхъ выходять патріоты, робѣтники. Гадка ся цѣлкомъ хибна, чи въ сей бѣкъ, чи въ другій. И зъ снихъ и зъ другихъ выходять честнй и щирй люде, якъ и нездары. Се знаю зъ довголѣтного досвѣду и таку класифікацію уважаю хибною и шкѣдливою. Такъ само шкѣдливе є для народнои справы, коли духовнй або свѣтскій выше себе ставлять, забуваючи на слова Ісуса Хр.: „Хто у васъ хоче старшимъ бути, най меншому послужить“.

же, що то „czart, ba jeszcze coś więcej jak czart“. Вôдôтхнувши трохи зачавъ вôнъ знову зъ иншого боку. Зачинав вôнъ хвалити всѣхъ Русинôвъ-хрунѣвъ, котрî пришли пôдъ его омофоръ и похваливъ ихъ, що зачали будовати „kościół“. Але — каже дальше — одна тôлько бѣда, що мѣжь вами суть „niedowiarki-socialisty“, котрî намовляють, щобы будовати „костелъ“ разомъ зъ читальнею. Каже дальше, що то такъ не може бути, бо если бы мы побудовали „костелъ“ разомъ зъ читальнею, то „ja nawet nie mógłbym tego domu poświęcić“. На насъ знôвъ всѣхъ Русинôвъ, котрî побудовали ту церковь а не костелъ, сыпавъ прокляте и громы, называючи насъ найогиднѣйшими словами, на котрî тôлько польскій ксьондзъ може здобути ся. Бѣдачиско ксьондзъ загальнопувавъ ся въ своїй проповѣди, що сказавъ навѣть таку дурницю, що мы мешкаемо въ „поганьскôмъ краю“. Забувъ сарака де вôнъ є; певно думавъ, що въ Хінахъ або въ Индіи. Але и се намъ байдуже, бо мы тримаемо ся пословицѣ: „песъ бреше, вѣтеръ несе“; але коли-жь бо вôнъ збунтувавъ кôлькохъ людей, котрî разомъ зъ нами будували церкву, бо наговоривъ имъ несотворенî рѣчи, що мы не вѣримо въ Бога и т. д., тай каже, щобы нѣкому не дати посвятити церковь, тôлько місіонарови высланому вôдъ біскупа.

А не дочекане тово!... — Слухайте канадійцѣ, мѣркуйте и мотайте собѣ на вусъ: Кождый римо-кат. ксьондзъ не маѣ права посвятити церкви, чи тамъ костела, поки той-же не буде записаный на лат. біскупа. Доперва якъ церковь буде записана на лат. біскупа, въ той часъ біскупъ вышле місіонара, щобы посвятивъ. Але-жь бо вже и церковь не буде ваша, але біскупова и вôнъ буде мавъ право нею розпоряджати, а не вы. Дасть вамъ священника якого вôнъ схоче, а якъ бы вы схотѣли собѣ взяти рускаго священника, такого, якій бы вамъ подобавъ ся, то біскупъ замкне вамъ церковь передъ самымъ вашимъ носомъ и не пустить васъ до церкви. То само и польскій ксьондзъ Кулавый хоче зъ нами зробити. Але я думаю, що Русины дадуть ёму таку вôдправу, що бôльше тутъ свого рыла не покаже.

На сусѣдній кольонiи Sifton, де есть понадъ 300 рускихъ родинъ, есть костелъ и Кулавый тамъ доѣзджае и вже добре тамъ загосподарувавъ ся.

Такъ стане ся всюды, если не прийде тутъ кôлькохъ рускихъ священникôвъ якъ найскорше. Мы не повинни чекати, аж Ляхи розгосподарують ся; але нашî священики повинни приходити и організовати народъ. Хоть правда, початки трудні, але-жь знôвъ годѣ заложити руки и чекати, бо вороги не спять.

Сполученî державы Австралiи.

Хвилю въ котрій Англія була обезсилена вôйною въ полудневôй Африцѣ, не лишь Россія выкористала въ цѣляхъ своєя политики въ Азіи, выкористали ся также англійскî кольонiи въ Австралiи. Делегаты австрійскихъ кольоній уложили були проектъ закона, котрый лучивъ всѣ кольонiи въ одну адміністративну цѣлôсть зъ цѣлкомъ автономічными майже центральными урядами, и заявили рѣшучо, що вôдъ сего проекту не вôдступить и австральскій народъ въ нѣякій сентименты бавитись не буде. Англійске правительство бачучи, що его протестъ нѣ на що бы не придавъ ся, бо вôйска, котрî могли бы пôдперти такій протестъ и здавити евентуальну австралійску революцію, занятî въ Африцѣ, згодило ся на проектъ Австральцѣвъ. Парляментъ принявъ проектъ зъ малыми тôлько змѣнами и вôдъ дня 9 с. м. зачали истнувати Сполученî державы Австралiи, обôймаючî пяту часть свѣта зъ островами.

Що до того прийшло, завинивъ самъ Чемберленъ. Вôнъ хотѣвъ цловою унією, обôймаючого всѣ англійскî кольонiи, скрѣпити звязь кольоній зъ Англією. Сей політичный напрямъ, котрый въ Англiи зве ся имперiялізмомъ, стрѣтивъ ся зъ опозицією и сильною критикою дрôбныхъ австралійскихъ кольоній. Що приймали одні кольонiи, вôдкидали другî. Абы усунути всѣ тî перешкоды, Чемберленъ въ часѣ ювилею королевои Вікторiи пôдсунувъ пробуваючимъ въ Лондонѣ делегатамъ Австралiи гадку сполученя економічныхъ уряджень въ цѣлôй Австралiи. Ся гадка не лишь приняла ся въ Австралiи, але навѣть розвинула ся дальше до розмѣрôвъ, якихъ собѣ Англія цѣлкомъ не бажала. Апробованый вже англійскимъ правительствомъ планъ сполученя економічныхъ уряджень, выкликавъ въ цѣлôй Австралiи змагане сполучена всѣхъ публичныхъ уряджень въ одну адміністративну цѣлôсть. Якъ колись англійскî кольонiсты Америки зъ примѣшкою кольонiстôвъ рôзныхъ иншихъ націй, зачали называти ся американьскимъ народомъ и въ наслѣдокъ того выступили зъ жаданемъ державнои самостôйности своєи територiи, такъ теперь англійскî и инші кольонiсты Австралiи почули себе окремымъ народомъ, и въ слѣдъ за симъ выступили зъ жаданемъ адміністративнои єдности зъ якъ найбôльшою автономією дотеперѣшныхъ кольоній Австралiи. Англія рѣшила ся добровôльно стратити дуже богато, абы зъ конечности не стратити всего. Въ федерацiйнôмъ білю австралійскî кольонiсты першій разъ названî „австралійскимъ народомъ“, коли доси, они самî называли себе Англійцями.

На пôдставѣ принятого федерацiйного закона буде въ Австралiи утворены окремый урядъ — найвышшій політичный трибуналъ, котрый буде рѣшати въ справѣ всѣхъ непорозумѣнь новыхъ Сполученыхъ державъ зъ всѣма державами, не выключаючи Англiи и ея кольоній Доси подôбнî справы полагоджувано въ Ловдонѣ. Ще важнѣйшимъ здобуткомъ Австралiи є се, що сей трибуналъ буде складати ся выключно зъ Австральцѣвъ и тымъ самымъ буде выразомъ фактичнои, хоць не юридичнои вôдрубности новыхъ Сполученыхъ державъ. Дотеперѣшнiй австралійскій кольонiи Англiи, котрî мали автономічну управу, але на внѣ зависѣли цѣлкомъ вôдъ Англiи черезъ ея губернаторôвъ, перемѣнали ся теперь въ державы зъ власными соймами. Окрôмъ того будуть мати конгресъ зложеный зъ двохъ палатъ, цѣлкомъ такъ якъ въ Сполученыхъ державахъ Америки, и вôдвѣчальне передъ конгресомъ міністерство. Санкцiонованя законôвъ буде правомъ англійскои королевои и буде выконувати ся ея намѣстникомъ. Однакъ законъ ухваленый конгресомъ другій разъ, вже не потребуе санкцiи. Такъ само не потребуе санкцiи буджетъ. Вôйсковî справы и маринарка належить до австралійского міністерства.

Якъ бачимо, нитка, котра вяже Австралію зъ Англією, слаба якъ павутинє. Пропасть, яка отворила ся мѣжь Англією и ея кольоніями вже теперь така велика, що оголошене цѣлковитои самостôйности Австралiи, а лише питанемъ дня. Англія, рубуючи самостôйность Австралiи, забираючи полудневу Африку, стратила Австралію.

Вôйна въ Хінахъ.

Всѣ нинѣшнî вѣсти зъ Хінъ згôдно доносять, що Европейцѣвъ, котрî боронили ся въ англійскôй амбасадѣ, вырѣзано до одного. Оборона тревала дуже довго и була така завзята, що доперва при помочи тяжкои артилерiи Туана повело ся Хінцямъ взяти посольство. Говорять, що сприяючій Европейцямъ генералъ Чінъ погибъ, але его трупа доси не вôднайдено. Француска праса робить европейскôй дипльоматiи закидъ, що амбіцiи, споры и интриги мѣжь державами не позволили выслати на часъ до Хінъ достаточного числа вôйскъ, а се уможливило страшну рѣзню чужинцѣвъ въ Пекінѣ.

Ситуація въ Тѣнтсінѣ також не дуже весела. Пôсли донесеня бюра Вольфа, она теперь такъ представляе ся: Россіяне обсадили всходный арсеналъ и таборъ по лѣвôмъ боцѣ рѣки Пейга, на полудне вôдъ зелѣзничого дворца. Вôйска иншихъ державъ стоять на правôмъ березѣ Пейга. Головною ихъ задачею є удержати рѣку Пейго вôльною для комунікацiи зъ Таку. До Тѣнтсіна кождого дня надходять вôддѣлы артилерiи. Хінцѣ обсадили стару цитадель въ хіньскôй дѣльници и одинъ таборъ на пôвнôчнôмъ всходѣ. Телеграфъ до россійского табору въ Таку зреконструовано. Россійскій віцеадміралъ Алексеевъ зъ своимъ штабомъ вже станувъ въ Тѣнтсінѣ.

Дня 9 с. м. Хінцѣ бомбардували кольонiи чужинцѣвъ. Японцѣ, Россіяне и вôддѣли иншихъ державъ мали забрати 6 арматъ и убили 550 Хінцѣвъ Англійцѣ, Французы и Японцѣ вôдперли зъ великими власными стратами атакъ Хінцѣвъ на зелѣзничу стацію. Американцѣ и Японцѣ взяли приступомъ заходный арсеналъ. Ся борба тревала до дня 12 с. м. На другій день борба зачала ся на ново, бо Хінцѣ безперервно бомбардували место, спеціяльно бараки сполученыхъ вôйскъ. Одинъ гранатъ убивъ въ англійскôмъ баракѣ трехъ воякôвъ. Дня 13 с. м. мѣжнародні вôйска выконали спôльный атакъ на хіньску дѣльницю въ Тѣнтсінѣ. Въ борбѣ погибло бôльше якъ 100 Европейцѣвъ. Англійцѣ мали 40 убитыхъ и раненыхъ, Японцѣ 60. Россіяне и Американцѣ також мали тяжкî страты. Два американьскî полковники и одинъ россійскій полковникъ артилерiи погибли. Японцѣ стратили 58 людей зъ полковникомъ. Хінцѣ биля ся дуже завзято и знаменито стрѣляли. Вечеромъ атакъ мѣжнародныхъ вôйскъ вôдперто. До Берлина доносять, що мѣжнародні вôйска пôдъ японьскою командою заняли дня 13 с. м. форты въ хіньскôй дѣльници места. Ихъ страты суть дуже великî. Того дня, найлѣпше били ся и найбôльше осягнули американьскî и японьскî вôйска. Въ Петербурзѣ пануе велике пригноблене, бо по-бля донесеня Local-Anzeiger-a, 6 россійскихъ компаній змѣтено зъ лица земль. Зъ 3.000 вôйска лишило ся тôлько 30 людей. Операцiи Хінцѣвъ тревають день и нôч. Ихъ командантомъ є генералъ Тукуфіма.

Положеня Европейцѣвъ въ Чіфу, зачинае бути також що-раз непевнѣйше. Зъ причины некористныхъ вѣстей и можливости повстаня, арматы стоячихъ въ пристани кораблѣвъ, звернено на место. Всѣхъ чужинцѣвъ узброено. Зъ Шанґаю доносять, що въ провінціи Гунєй и Гононъ вырѣзано 20.000 Хінцѣвъ христіянъ. Рухъ Бокеерôвъ ширить ся зъ нечуваною скоростію. Лігунчанъ не пôдде здавать ся до Пекіну, бо се могло бы выликати повстане Хінцѣвъ въ его провінціи и рѣзню Европейцѣвъ въ Гонконѣ.

Переглядъ політичный.

Президентъ міністрôвъ д-ръ Керберъ був оноды на довшôй приватнôй авдіенціи у цѣсаря. Ходять слухи, що предложивъ вôнъ цѣсареви проектъ на всѣ евентуальности теперѣшнои політичнои ситуації. Однакъ мабуть нѣчого рѣшучого не ухвалять ся передъ 18 н. ст. серпня, т. є. передъ 70 роковинами уродженя цѣсаря.

Linzer Volksblatt, органъ Ебенбоха доносить у статьѣ п. з „Зворотъ“, що Чехи выслали до членôвъ бувшои правицѣ таке питанє: „Пôдъ якими услôвями на Вашу думку можна воскресити давну правицю?“ Linzer Volksblatt витае радôсно сей зворотъ, додаючи, що католицка партія людова готова приступити до правицѣ въ давнôмъ ея складѣ, коли се лишь буде можливо.

Зъ Ишлю пише одинъ зъ редакторôвъ Oesterr. Volks Ztg. до свого дневника, що одинъ вызначный політикъ запевнивъ его, що поголоска, будто бы правительство зблизило ся до правицѣ, повсѣмъ безпôдставна. Хочь бы навѣть правиця воскресла, що майже неимовѣрне, то правительство не думае лучити ся зъ нею противъ Нѣмцѣвъ. Також не треба Нѣмцямъ бояти ся, що д-ръ Керберъ въ дорозѣ октройованя введе доповненый языковый законъ, бо ся евентуальность выключена. Правительство не думае передъ кôнцемъ серпня взяти ся до здѣйсненя своихъ проектôвъ. Хоче оно наперед доложити всѣхъ силъ, абы зладити антаґонізмъ и бодай довести до того, щобы Чехи и Нѣмцѣ працювати могли побôчь себе въ парляментѣ. Д-ръ Керберъ тѣшить ся повнымъ довѣремъ у корони и выѣде зъ Ишлю зъ вôдновлеными повномочями.]

Въ Бернѣ моравскôмъ вôдбули ся зборы, скликанî клюбомъ ческого людового сторонництва, на котрыхъ обговорювано языковî справы. На тыхъ зборахъ прията одноголосно резолюцію такого змѣсту: Подѣя на послѣднôмъ засѣданю парламенту були природнымъ наслѣдкомъ того, що черезъ внесене языкового закона вмѣшано ся насильно въ розвитокъ австрійскихъ справъ. Д-ръ Керберъ нѣ крихôтки не причинивъ ся до злагодженя глубокого и слушного огôрченя Чехôвъ, а противно попиравъ пересадні домагання Нѣмцѣвъ, на що доказомъ може бути хочь бы правительственный проектъ языкового закона для Чехъ и Моравы, въ котрôмъ безъ огляду на фактичнî вôдносины и конечну потребу заховати повне рôвноуправнене обохъ краевыхъ мовъ старано ся передовсѣмъ вдоволити бажанямъ звѣстнои нѣмецкои програмы зъ Зеленыхъ святъ. Революція домагае ся управильненя языковои квестiи при помочи краевого закона, узгляднюючи Шлеска при порядкованю языковои квестiи, узнаня Моравы двонарôдностнымъ краемъ; противить ся рѣшучо подѣлови Чехъ на округи ческî и нѣмецкî; зазначуе, що языкового закона Чехи нѣякъ не можуть принята; зъ обуренемъ вôдкидае твердженя, будто бы сей законъ причинивъ ся до спокою въ Чехахъ; высказуе ческимъ посламъ довѣре и подяку та взывае ихъ, абы и на дальше тримали ся супротивъ правительства своєи тактики.

Въ тôмъ самôмъ мѣстѣ вôдбуло ся вѣче нѣмецкои поступовои партiи. Резолюцiи, принятî на тôмъ вѣчу, суть аналоґічно противнî резолюцiямъ на ческихъ зборахъ. И такъ не можуть Нѣмцѣ згодити ся на языковый законъ для Чехъ и Моравы, бо вôнъ „нарушуе станъ нѣмецкои мовы яко урядовои“. Резолюція взывае нѣмецкихъ послôвъ, абы не допустили до ухваленя того закона та абы подбали про те, щобы нѣмецка мова здобула „належне“ становище въ Австрiи яко мова державы, армiи та адміністрацiи.

Резолюція обохъ вѣчъ не причинять ся ся мабуть до привернена мира въ Австрiи.

Повенѣ.

Сегодня насильвають такî вѣсти:

Вôдъ управы льокальнои зелѣзницѣ Делятинъ-Коломыя Стефанôвка дôстали мы такій комунікатъ: Наслѣдкомъ кôлькаденвои зливы вода въ Прутѣ и его доплывахъ невычайно взбрала пôдъ Делятиномъ и поробила на шляху Делятинъ-Коломыя-Стефанôвка значнî ушкодженя; потокомъ Любизнею гнала вода множество клецôвъ зô складôвъ ц. к. дирекцiи домєнъ и лѣсôвъ, а удары тыхъ клецôвъ розбили причôлокъ мосту вôдъ стороны Делятина на $2^3/_4$ кільометрѣ, при чôмъ усунула ся також зелѣзна конструкція 30-метрового мосту. Черезъ наглый приплывъ воды въ потоцѣ Солоньци при его устю до Прута спинивъ ся вôдплывъ воды пôдъ мостомъ зелѣзницѣ на $3^4/_5$ кільометрѣ деревиною, сѣномъ и т. п. рѣчами, несеными водою, такъ що потôкъ звернувъ ся всею силою поза зелѣзничій насыпъ, що тамъ лежить мѣжь спадомъ горы а Прутомъ. Шаленый напôръ воды прорвавъ зелѣзничій насыпъ межи 3·6 а 4·2 кільометромъ, а надмѣрный приплывъ воды въ Прутъ зробивъ прôрву въ охоронномъ мурѣ, що стоить тамъ вôдъ стороны Прута. Шкоды є значнî, а на разѣ годѣ ихъ ще докладно обчислити; роботы около усуненя перервы въ руху поѣздôвъ будуть тымагати кôлька недѣль часу.

Зъ Надвôрнои доносять: Быстриця зъ доплывами позаливала поля и наробила великî шкоды. Нова зелѣзница до Пасѣчнои дуже ушкоджена. Мôстъ на Стримбѣ завалений. Мостъ на Быстрици въ Пасѣчнôй, котрый коштуе до 100.000 зр. ледво уратованый тымъ, що служба камеральна кожде ушкоджене въ пôдмурованю засыпувала зразъ брилами камѣня.

Управитель лѣсôвъ камеральныхъ п. Скупневичъ, технікъ п. Зелєневскій и жандармъ Красничка выратували въ Пасѣчнôй въ нараженемъ власного житя дочку господаря Грега, котру була вода на пасовиску окружила.

Зъ Микуличина: Прутъ наробивъ незмѣрей шкоды. Микуличинъ пôдъ водою. Тартакъ пôдмуленый. Шлях зелѣзничій перерваный. Одну будку зелѣзничу забрала вода, а жѣнка будника потонула.

Зъ Станиславова: Село Дубôвцѣ еще днесь (16) пôдъ водою. Вода доходить аж до порогôвъ приходства и школы. Богато будынкôвъ ушкодженыхъ. Страт въ людяхъ и худобѣ на щасте нема. Староство зарядило достарчене муки и соли для потерпѣвшихъ вôдъ повени. До Острова и Перловець, котрî стоять пôдъ водою, не можь дôстати ся.

Зъ Нѣжнева: Вода на Днѣстрѣ опадае. Урадово справджено, що 148 будынкôвъ пôдъ водою, 500 осôбъ безъ хаты и хлѣба. Села Кулиска, Новосѣлки, Петриковъ, Делява, Горигляды, Будынъ, Долина, Довге — пôдъ водою. Мôстъ въ Нѣжневѣ не ушкоджены.

Зъ Жидачева: Шкоды въ цѣлôмъ повѣтѣ дуже значнî. Богато худобы погибло.

Зъ Журавна: Мôстъ розваленый, валъ дороговый забрала вода.

Зъ Дрогобича: Часть новои дороги Дрогобичъ-Борыславъ и Борыславъ-Сходница перервана. Вода позаливала около 15 громадъ въ повѣтѣ. Комунікація Дрогобичъ-Пôдбужъ перервана.

Зъ Борыслава: Повѣнь наробила величезнî шкоды такъ въ Борыславѣ якъ и въ околиці. Мосты, що лучать улицю Костюшка зъ ул. Міцкевича завалений. Головнымъ гостинцемъ плыне глубокимъ корытомъ рѣка. Множество домôвъ заляныхъ водою. Всяка комунікація возова, телеграфічна и телефонічна зъ Сходницею и Дрогобичемъ перервана. Трое людей стратило житє.

Зô Сходницѣ: Часть копальнѣ Австро-Бельґійскои и Anglo-Galician затоплена. Богато копальнямъ забракло дерева и вугля, а довезти не можна, бо всяка комунікація перервана. Шкоды обчисляють на пôвъ міліона; богато людей безъ даху и хлѣба.

Зъ Перемышля: Сянъ наробивъ великî шкоды. Поля замулений. Найбôльше потерпѣли околицѣ Сянока, Ярослава и Ниська. Вôддѣлы піонерôвъ вôдданали велику прислугу при ратунку.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

[Справоздане товариства „Бурса им. св. Онуфрія въ Ярославѣ“ за рôкъ шкôльный 1900.]

Бурса им. св. Онуфрія, помѣщена у власнôй партеровôй хатѣ зъ огородомъ при улици Спытка въ Ярославѣ, дала въ роцѣ шкôльн. 1899/900 утриманє 18 ученикамъ тутешнои гімназiи, зъ котрыхъ двохъ за дармо, а прочî за малою доплатою мали цѣле утриманє и помôчь наукову. Що-до походженя були се переважно сыны мѣщаньскій и селяньскій, лише одинъ сирота по священику, а одинъ сирота по народнôмъ учителю. Середъ року (по першôмъ курсѣ) убуло 3 ученикôвъ, такъ що зъ кôнцемъ року шкôльного було всего 15; бôльше ученикôвъ бурса не могла принята, бо зъ 4 комнатъ, складаючихъ ся на сей дôмъ бурсы, одну вôдступлено настоятелеви, котрымъ въ тôмъ роцѣ був п. А. Кнобльохъ, учитель выдѣловои школы, а въ одній мешкала управителька домового господарства. Ученики-питомцѣ учились и поводили ся добре, якъ се вказуе кôнцева клясифікація, при котрôй всѣ зъ выемкомъ одного дôстали добре свѣдоцтво.

Выдѣлъ Бурсы старавъ ся придбати якъ найбôльше доходôвъ для Бурсы, въ тôй цѣли уряджено въ осени „вечерокъ“ на дохôдъ бурсы, внесено прошеня о запомогу до высокого сойму, до св. ради гром. въ Ярославѣ

до сн. радъ повѣтовыхъ сусѣдныхъ повѣтовъ и до вишихъ товариствъ. Всѣ тѣ заходы выдѣлу увѣнчали ся добрымъ успѣхомъ; вечерокъ принѣсъ чистого доходу 32 зр. 10 кр., соймъ удѣливъ 100 зр. запомоги, рада громад. ярославска 100 зр., рада повѣтова ярославска 70 зр., каса задаткова въ Радымнѣ 10 зр., Достиз. товариство „Вѣра“ въ Перемышли 20 зр., за що всѣмъ тымъ Инстытуціямъ складае выдѣлъ сердечне „Спаси-Бѣгъ. Рѣвножь при кождѣй нагодѣ старавъ ся выдѣлъ придбати датки для Бурсы, такъ що въ минувшѣмъ роцѣ вилынула дуже поважна сума добровольныхъ жертвъ, бо 818 зр.: 15 кр., зъ котрыхъ згадати належить про жертву громады Жужеля, пов. Сокальского, котрои чест. господарѣ зложили суму 15 зр., за що складаемо имъ на сѣмъ мѣсци признанє и сердечну подяку, якъ рѣвно-жь сердечне Богъ заплать всѣмъ тымъ патріотамъ, котрѣ якимъ-небудь способомъ причинили ся до пѣднесеня нашои инстытуціи. Станъ доходѣвъ и розходѣвъ за часъ вѣдъ 1. липня 1899 до 30. червня 1900 бувъ слѣдуючій: Доходъ: а) вкладки членьскій 152 зр. 5 кр., б) доплата ученикѣвъ-питомцѣвъ 657 зр 2 кр., в) одноразовѣ запомоги и добровѣльны жертвы 818 зр. 15 кр., — разомъ всего доходу 1627 зр. 22 кр. — Розхѣдъ: а) утриманє ученикѣвъ-питомцѣвъ 1192 зр. 42 кр., б) сплата довгу, инвентарь и поменшѣ выдатки 291 зр. 95 кр. — разомъ всего розходу 1484 зр. 37 кр.; лишає ся отже въ касѣ на рѣкъ шкѣльный 1900|901 142 зр. 85 кр.

Подаючи се справоздане до прилюдноі вѣдомости, просимо Родимцѣвъ, щобы зволили и на дальше мати въ своѣй ласкавѣй опѣцѣ нашу бурсу, и допомочи намъ поставити ю на рѣвни въ подобными инстытуціями по иншихъ мѣстахъ. — Вѣдъ Выдѣлу Бурсы им. св. Онуфрія въ Ярославѣ дня 11. липня 1900 *І. Хотинецкій* предсѣдатель, *К. Хотинецкій* секретарь.

— —

Загальнѣ зборы Товариства „Руска Бурса“ въ Новѣмъ Санчи вѣдбудуть ся дня 7 н. ст. серпня 1900 о годинѣ 10 рано въ забудованю Руской Бурсы зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ:

1) Вступне слово дотеперѣшного предсѣдателя;

2) Выбѣръ предсѣдателя на часъ зборѣвъ, котрый покличе двохъ секретарѣвъ;

3) Справоздане зъ дѣяльности Выдѣлу представить секретарь;

4) Справоздане скарбника;

5) Выбѣръ комісіи шконтруючои зъ двохъ членѣвъ;

6) Внесокъ комісіи шконтруючои що-до удѣленя абсолюторія уступаючому выдѣлови;

7) Выбѣръ предсѣдателя, 8 членѣвъ выдѣлу и 2 заступникѣвъ на слѣдуючій рѣкъ адміністраційный и

8) Внески уступаючого выдѣлу и членѣвъ Товариства.

Надѣємось, що Вп. члены Товариства, а особливо братя Лемки вѣдъ проводомъ свого патріотичного Веч. Духовенства сповнять свѣй обовязокъ яко найбѣльше интересованѣ и возьмуть въ тыхъ зборахъ якъ найчисленнѣйшу участь. — Въ Новѣмъ-Санчи 15 липня 1900. За Выдѣлъ Товариства: *Петро Лѣнинскій*, предсѣдатель.

НОВИНКИ.

— **Вп. нашихъ Панъ** прошу мене найближшою почтою повѣдомити, якихъ фантѣвъ и коли для нашои данковскои льотерія комітетъ вѣдъ нихъ цѣлкомъ певно надѣвати ся маю. Часъ до тягненя зовсѣмъ не довгій, а до выставы навѣть дуже короткій. Спѣльный интересъ народный и честь, звязаній зъ тыми справами за надто дорогѣ, щобысьмо могли ихъ паразити. Посолъ *О. Д. Танячкевичъ*, Закомаре, п. Ожидовъ.

— **Справоздане посольске.** П. д-ръ Окуневскій просивъ насъ оповѣстити, що въ недѣлю дня 22 с. м. о 2½ год. по полудни буде здавати справу зъ своѣи дѣяльности посольскои въ Рожновѣ, снятиньского повѣту, въ дому п. Міки, а въ понедѣлокъ дня 23 с. м. о 1 год. зъ полудня въ мѣстѣ Кутахъ въ дому п. Германа Єкля. День и мѣсце справоздання въ Коломыѣ оголосить ся пѣзнѣйше, скоро п. д-ръ Окуневскій порозумѣе ся зъ тамошными выборцями. Отсимъ запрошуе ся выборцѣвъ и правыборцѣвъ снятиньского и косѣвского повѣта, щобы схотѣли численно зѣбрати ся, и выслухати справоздання та сказати и свое слово.

— **Рускій народный театръ** переѣздить дня 23 с. м. зъ Мостискъ до Яворова, де 24 у вѣвторокъ дасть перше представленє. Репертуаръ: 24 с. м. „Кляте серце“, образъ народный 5 акт. Тобилевича зѣ сцѣнами и танцями; 26 с. м. „Бѣдне дѣвча“, оперета Куна; 28 с. м. „Шалавала“, комедія Гліньского; 29 с. м. „Запорожецъ“ и „Вечерницѣ“; 31 с. м. „Ямаръ“, оперета Целлера. Зъ уваги, що нашъ театръ вже вѣдъ 8 лѣтъ въ Яворовѣ не бувъ, а такъ репертуаръ якъ и гра артистѣвъ всюды навѣть найвыбагливѣйшу публику задоволюе, маемо повну надѣю, що Яворовъ попре и оцѣнить належито сю нашу руску инстытуцію.

— **Прогулька до Яремча.** Заходомъ станиславѣвского Бонна вѣдбудесь въ недѣлю дня 22-го н. ст. липня (невѣдкличнo) прогулька до Яремча а тамже вечеромъ о год. 7-мѣй концертъ въ доѣбрною програмою, въ котру вѣдбудуть хоры мужескій, соля и продукція камерной музики. Чистый дохѣдъ зъ концерту призначуесь для потерпѣвшихъ вѣдъ повени. — Провѣдъ прогульки обѣйме п. д-ръ Коцюба, котрый вже рано о год. 9, вѣдтакъ другій разъ о год. 1 въ полудни буде на двѣрци въ Яремчи очѣкувати участникѣвъ прогульки. Вѣдтакъ экзаменъ будуть въ двохъ партіяхъ, т. є. рано и пополудни, що найкрасшій мѣсця Карпатъ и романтичнои долины надъ Прутомъ. Въ разѣ непогоды прогульку заступили бы забавы товарискій въ сали Штайнірабера. Білеты вступу на концертъ, якъ такожь білеты участи въ прогульцѣ можна дѣстати въ Народ. Торговли въ Станиславовѣ або у п. Дзямского въ Яремчи. Запросинъ окремыхъ не розсылае ся, длятого сею дорогою запрошуемо уклѣбно П. Т. Родимцѣвъ до участи въ прогульцѣ и концертѣ въ горахъ карпатскихъ. — *Выдѣлъ стан. Бояна.*

— **До вѣдомости** селянъ подаемо надѣслане намъ оголошенє: Симъ подае ся до загальнои вѣдомости, що по силѣ арт. IV до IX закона зъ дня 25 жовтня 1896 (Ч. 220 В. з. д.) якъ такожь розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу зъ дня 18 червня 1900 Ч. 33406 наступить въ роцѣ 1900 15% овый опустъ вѣдъ приписаныхъ на той рѣкъ належитостей податку грунтового, якъ такожь 12/2%-овый опустъ вѣдъ належитости податку домово-клясового и домово-чиншового съ выключенемъ 5%-ного податку вѣдъ доходу зъ домѣвъ увѣльненыхъ часово вѣдъ податку зъ причины новои будовы. Опустъ сей дотичить выключно лише державныхъ належитостей податковыхъ зъ выключенемъ додатковъ автономічныхъ и буде приписаный въ книжочкахъ податковыхъ взгляднo въ наказахъ заплаты по вѣдчисленю опусту за рѣкъ 1900 на кождого поодинокого контрибуента. Коли се приписанє буде могло наступити, подадуть уряды податковѣ зъокремѣмъ оповѣщеню до загальнои вѣдомости. Ц. к. крайова Дирекція скарбу. Львѣвъ дня 30 червня 1900. *Рожицкій* в. р.

— **Испытъ зрѣлости въ гімназіи въ Тернополи** вѣдбувъ ся въ днихъ вѣдъ 4 до 14 липня пѣдъ проводомъ инспектора краевого п. Левицкого. Испытъ здали: Бабинъ Николай, Божемскій Гавріилъ, Бриковичъ Ілярій (зъ вѣдзн.), Бриковичъ Волод. (старшій) Бриковичъ Волод. (молодшій), Добровольскій Романъ, Фішеръ Вільгельмъ (зъ вѣдзн.), Френкель Яковъ, Гараніхъ Павло (зъ вѣдзн.), Гросманъ Левъ, Гросманъ Марко (зъ вѣдзн.) Горакъ Юліянъ (зъ вѣдзн.), Яворскій Левъ (екст.), Керскій Збигневъ, Кілярскій Альбінъ (зъ вѣдзн.), Комариньскій Иванъ, Коморовскій Д., Лахманъ Ришардъ, Ландавъ Вільгельмъ, Лукасевичъ Прокопъ, Морозъ Петро, Рапапортъ Сендеръ Рендельштайнъ Йойла, Рогозиньскій Николай, Шоръ Яковъ, Сайденъ Г., Станевичъ Юрій, Штайнъ Шулимъ, Фогель Шабсе (зъ вѣдзн.), Верберъ Ізаакъ, Видавскій Конрадъ (зъ вѣдзн.) 4 ученикѣвъ публичныхъ и 1 екстерніста призначено до испыту поправчого, репробовано на рѣкъ 2 ученикѣвъ публичныхъ и 1 екстерніста; 3 ученики публичній и 1 екстерністъ не зголосили ся до устного испыту.

— **Продажъ Схѣдницѣ.** Капіталісти, що мали зложити цѣну купна за Схѣдницю дня 15 с. м. зажадали продовженя речинця до сплаты за збѣльшенемъ завдатку. Переговоры що-до речинця продовженя ведуть ся, а рѣшуче полагодженє тои справы мае наступити 20 с. м.

— **Шкоды въ Угорщинѣ.** Угорске бюро кореспонденційне доносить зъ усѣхъ сторѣнъ о нечуваныхъ шкодахъ въ наслѣдокъ спекъ и бурь въ послѣдныхъ часахъ.

Спустошенія въ земныхъ плодахъ такъ великій, що въ богато комітатахъ потратили всяку надѣю на сегорѣчний урожай. Найбѣльше потерпѣла долина Попраду, бо Попрадъ выступивъ зъ берегѣвъ и позалиявъ всѣ докружнѣ поля.

— **Нова рада громадска въ Яворовѣ** уконституовала ся на засѣданю дня 13 с. м. выбираючи бурмістромъ д-ра Іосифа Александра Гібля, вѣцебурмістромъ Николая Масюка, платнымъ асесоромъ Андрѣя Чуму, безплатными асесорами Михайла Качубу, Кароля Ангельского и Ефронима Постля, а изъ старого складу полишивъ ся одинокій асесоръ Стефанъ Харамбура. Нова Рада есть вже потверджена властію и забрала ся вже до працѣ надъ буджетомъ.

— **Зъ Любачева** доносять намъ: Якъ вѣдомо, зрезигнувавъ бурмістръ Капко зъ свого уряду, але рада громадска не приняла его резигнаціи, полишаючи его въ урядованю аж до выбору нового бурмѣстра. Але п. Капко выѣхавъ собѣ Богъ знае де, не вѣддавши нѣкому урядованя, а навѣть не повѣдомивъ нѣкого, де выѣжджае. Дня 7 с. м., хотяй то було руске свято, реставровано будинокъ магістратскій, положеный въ самѣмъ рынку, и то въ той часъ, коли люде сходили ся до церкви на богослуженє, чимъ народъ бувъ дуже огорченый и оденъ другого пытавъ „Чи то польскій магістратъ?“ Пѣвець церковный, котрый есть такожь раднымъ, написавъ картку до писаря громадского, абы по причинѣ руского свята здержавъ всякій роботы коло магістрату; але панъ писарь вѣдповѣвъ гордо: „Co pan radny ma mnie do rozkazu? Zresztą ja nic nie poradzę, a pana burmistrza niema.“ Такій то у насъ порядки! А годить ся сказати, що п. Капко зрезигнувавъ еще 15 червня с. р., а выборъ нового бурмістра мавъ ся вѣдбути за 8 день, та жидки выпросили собѣ еще 8 день абы надумати ся, кого выбрати. Тымъ часомъ минае вже мѣсяць, а выборѣвъ якъ нема, такъ нема.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

Заряд дякуе отсим Вп. Добродіям за подарованє книжок до бібліотеки Товариства: Володимиру Галицькому з Кутів (дарував від себе томів 1, після неб. батька Амброзия 13), Г. Леонтовичеви з Харькова (т. 1), Др. К. Студинському (т. 1), Луці Гарматіевa з Ростік (т. 12), Ром. Стефановичевi, Др. Ст. Дністрянському зі Львова, Ларісі Косач із Київа, о. Порф. Бажанському з Сорок (по 1 т.), о. Ант. Бачинському з Кліцка (т. 3, з того 2 старі рукописи).

При нагоді завважуе ся, що від тепер подлака за дари до бібліотеки й Музея Товариства буде оголошувана лише публично, в часописях.

— **Злобна вѣсть.** Вѣстка про смерть п. Антонія Гилевича, урядника податкового въ Луцѣ, подана недавно львѣвскими дневниками, а повторена такожь въ „Дѣлѣ“ показала ся неправдивою, п. Гилевичъ жие и тѣшить ся якъ найлѣпшимъ здоровѣмъ. Вѣсть про его смерть розпустили злобно его непрахильники.

— **Катастрофа зелѣзнича** лучила ся въ пятницю минувшого тыждня около 11-ои годины зрана на варшавско-вѣденьскѣй зелѣзници недалеко станціи Влохи вѣдъ Варшавою. Поѣздъ товаровый наѣхавъ зъ цѣлою силою на особовый, въ наслѣдокъ чого кѣлька вагонѣвъ розбилось на трѣски, 4 особъ погибло на мѣсци, а 34 є раненыхъ. Мѣжь ранеными находить ся редакторъ Gazet-ы polsk-ов Янъ Гадомскій и повѣстеннсатель Владиславъ Реймонтъ. Зъ раненыхъ померло вже кѣлька особъ въ варшавскѣмъ шпиталю.

— **Холєра.** „Wiener Tagblatt“ доносить: Дня 15 с. м. померъ въ XVII. дѣльници комісарь скарбовый Кароль Бедеръ по двохденнѣй недузѣ. Свѣдоцтво лѣкара звучить „Cholerafall“. Мощѣ вложено до металевои домовины и запечатано, и потѣмъ перевезено до загального шпиталю за-для обдукція. Всякій средства осторожности заряджено. Бѣльше случаѣвъ не було.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для данковскои льотерія! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярія данковскои льотерія, Львѣвъ Коперника ч. 36. на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекція Народнои Торговлѣ, Львѣвъ Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

Посмертний — ǂ — оповѣстки.

О. Иванъ Барвѣньскій, совѣтникъ консисторія станиславѣвскои, парохъ Постолѣвки, гусятиньского деканата, членъ Товариства „Просвѣта“, упокоивъ ся дня 14 липня 1900 по довгѣй и тяжкѣй недузѣ въ 67 роцѣ жития, а 42 священьства. В. в. п.!

О. Теодоръ Семечка, приходникъ у Вѣльховцяхъ, перемыскои епархіи, упокоивъ ся дня 14 с. м. въ 80 роцѣ жития а 54 священьства. В. в. п.!

Наука, штука и література.

— **Граматика** церковно-словеньского языка Написана съ увзглядненьемъ жерелъ старословеньскихъ черезъ Іосифа Мѣльницкого, доктора св. богословія, пралата домового святѣйш. Папы Римского, совѣтника гр.-кат. Митрополитальн. Консисторіѣ, вицеректора гр. кат. генерального сѣменища во Львовѣ. Львѣвъ 1900. Изъ типографіѣ Ставропигійского Института. — Сторѣнъ 8-ки 164; цѣна 3 кор., зъ пересылкою 3 кор. 20 сот. Замовляти можна або у автора або въ книгарни Ставропигійскѣй.

Выказъ складаныхъ жертвъ

На будову руском Бурсы въ Новѣмъ Санчи жертвували въ мѣсяци маю с. р. Р. Т.: д-ръ Казимиръ Белавскій адъюнктъ суд. въ Новѣмъ Санчи 1 зр.; Евгеній Менцѣньскій урядникъ зелѣзничій въ Н. Санчи 3 зр.; Павло Качоръ возьный судъ въ Н. Санчи 1 зр.; о. Іосифъ Москаликъ катихитъ гім. въ Саноцѣ 3 зр.; Антоній Алексевичъ въ Ясла 1 зр.; Левъ Сроковскій зъ Мысленицъ 2 зр.; Кароль и Іосифа Бандровскій въ Грибова 4 зр.; на руки Стефана Дзядика зложивъ Андрей Касана ветеринарь пов. въ Живци 1 зр.; Зяновій Копистяньскій въ Турки 5 зр.; на руки Василя Яворского совѣтника скарбу въ Н. Санчи зложила Тереса Збожень жена дозорця вязнѣвъ въ Н. Санчи 50 кр.; Выдѣлъ рады повѣтовои въ Старѣмъ Самборѣ 50 зр.; Товариство „Рѣяница“ въ Самборѣ 10 зр.; Іосифъ Вусатовскій старшій геометръ евід. 50 кр.; Впр. о. Іоанъ Пастернакъ крилошанинъ въ Тылявѣ 50 зр.; д-ръ Д. Куликъ адвокатъ краевый въ Кутахъ 1 зр.; на руки о. Теофіля Коника адъюнкта податкового въ Бжеску зложили Ю. Луцикъ инспекторъ податковый, Л. Луцикъ правникъ, Антоній Беамстекъ, Іоанъ Гдовскій и Теофіль Коникъ 2 зр. 50 кр.; на руки Гр. Питляра адъюнкта суд. въ Обертинѣ зложили гостѣ въ дому о. Проскурницкого 4 зр.; на руки о. Іоана Хриз. Дуркота въ Новѣй веси переслали Єго Ексц. киръ Іосифъ Сембратовичъ зъ Риму 25 зр.; на руки о. І. Олесницкого пароха въ Переволоцѣ зложили священики бучацкого деканата 9 зр. 81 кр; П. Марія Бабѣй зъ Церковной 70 кр.; Іоанъ Черкавскій 3 зр., Елеонора Єлена и Юрко Черкавскій по 1 зр. разомъ 6 зр. — Отжежъ зъ кѣнцемъ мая с. р. мае Бурса Руска въ Н. Санчи готѣвки на чисто 4009 зр. 40 кр.

На будову руском церкви въ Н. Санчи жертвували въ мѣсяци маю 1900 П. Т. а Ігнатій Рынавець пароха Яворокъ 7 зр. 50 кр.; котру то квоту черезъ ошибку помѣщено въ мѣсяци цѣтни с. р.; Львѣвска гр. кат. митрополича консисторія вѣдъ парохіянъ зъ Винникъ 2 зр. 45 кр.; о. Уляницкій Александеръ пароха въ Ланѣвцяхъ 1 зр.; Впр. о. Іоанъ Пастернакъ крилошанинъ въ Тылявѣ 50 зр.; на руки о. Іоана Дуркота пароха въ Новѣй веси переслали Єго Ексц. киръ Іосифъ Сембратовичъ зъ Риму 25 зр.; на руки о. І. Олесницкого пароха въ Переволоцѣ зложили священики бучацкого деканату 9 зр. 81 кр., о. Петро Каламунецкій пароха зъ Кремпной зъ акафисту вѣдправленого въ день св. Воскресенія 1 зр. и о. Іосифъ Бабѣй пароха въ Церковной 80 кр. Зъ кѣнцемъ мая с. р. мае церковь чистон готѣвки 5.632 зр. 21 кр. Зъ розпродажи акцій Товариства вилынуло до кѣнця мая с. р. 2510 зр. а зъ розпродажи цеголокъ 241 зр. 17 кр. отжежъ зъ кѣнцемъ мая с. р. мае Руска Бурса въ Н. Санчи готѣвкою на чисто 12.392 зр. 78 кр. або 24785 коронъ 56 сотикѣвъ. Всѣмъ П. Т. Жертводавцямъ на бурсу и на дѣмъ Божѣй въ Новѣмъ Санчи складае сердечну подяку щиро рускимъ „Бѣгъ заплать“ Выдѣлъ Товариства.

На „Руский Народный Дѣмъ въ Сяноцѣ“ и на Бурсу при нѣмъ зложили: д-ръ Володим. Шафраньскій зѣ Львова 10 кор., д-р. Юл. Кмицикевичь зъ Дрогобича 10 кор., о. Теоф. Глушкевичь зъ Малнова 5 кор., о. Ал. Зубрицкій въ Боська 6 кор. 40 сот., д-ръ Атан. Свистунъ въ Тернополя 10 кор., п. Ил. Савчиньскій въ Белза 10 кор., о. Іоанъ Господаревскій въ Галовки 5 кор., о. Вол. Арданъ зъ Тисовои 5 кор., д-ръ Мих. Людкевичь зъ Перемышля 2 кор., о. Димитрій Чертежиньскій зъ Бѣбрки 10 кор., о. Гр. Чайковскій зъ Бѣтлѣ 2 кор., о. Влад. Калужняцкій зъ Надебокъ 5 кор., о. Меч. Авдиковичь зъ Бѣлоголовъ 10 кор., д-въ Ник. Антоневичь зъ Перемышля 5 кор., о. Гр. Савицкій зѣ Схѣдницѣ 5 кор., о. Вол. Калужняцкій зѣ Стеѣковои 4 кор., о. Иги. Гвоздовичь зъ Бирчи 5 кор., о. Вол. Хомицкій зъ Дальовои 10 кор., о. Володимиръ Ясеницкій зъ Новоселець 5 кор., о. Мих. Туряньскій зъ Поляны 1 кор., о. Люд. Сембратовичь зъ Крецова 10 кор., о. Теоѣ. Навликовъ зѣ Львова 20 кор., о. Мир. Чирняньскій зъ Лужка дольного 5 кор., о. Свят. Монцѣбовичь зъ Городка 14 кор., п. Тер. Несторовичь зъ Перемышля 10 кор., о. Григорій Левъ зъ Бортятина 14 кор., п. Ол. Гнатишакъ зъ Угерець Незабитовскихъ 5 кор., о. Іос. Шайдицкій зъ Гнилои 4 кор., о. Юл. Платекъ зъ Дублянъ 5 кор., о. Юл. Чучкевичь въ Рускаго села 10 кор., о. Ал. Чемериньскій зъ Золочева 4 кор., о. Ил. Гмитрикъ зъ Самбора 5 кор., о. А. Варholякъ зъ Орова 20 кор., о. Из. Рейтаровскій зъ Лубянки 10 кор.

Кромѣ того на бѣдныхъ учениковъ слнѣцкои гімназіи жертвували дальше: о. Іоанъ Пастернакъ зъ Тылявы 30 кор., о. І. Калужницкій зъ Морохова 4 кор. 3 бохонки хлѣба и 2 плесканки сыра, д-ръ Ал. Искрицкій зѣ Сянока 4 кор., п. Айталь Витошиньскій зѣ Сянока 12 кор., о. Вол. Мартинковъ зѣ Сколього 14 кор., о. Мих. Матковскій складку вѣдъ священиковъ деканату горожаньского 18 кор. на котру вложили: оо. Т. Сапрунь, І. Скобельскій, К. Биличньскій, М. Заяць, А. Бачиньскій, І. Гумецкій и М. Матковскій по 2 кор., о. Н. Двулѣтъ, І. Филиповичь, В. Рыхлевскій и Я. Яхно по 1 кор. Заявляючи симъ сердечну подяку всѣмъ великодушнымъ жертводателямъ, поручаемо нашь бѣдный институтъ ласкавѣй памяти ширшои публики. — Вѣдъ Выдѣлу „Руского Народного Дому въ Сяноцѣ“: *о. Іосифъ Москаликъ*, голова; *о. Генрикъ Полянскій* секретарь.

На одѣжь, книжки и приборы шкѣльній для убогихъ дѣвчатъ *Руском школы выдѣловои им. Шевченка* жертвували въ роцѣ шкѣльномъ 1900 при вписахъ 19·30 зр., Руска Бесѣда въ вечерницѣ 14·51 зр., Клюбъ Русинокъ въ вечерницѣ 24·18 зр., Шкѣльна Помѣчь 10 зр., Сов. Титъ Ревакович 5 зр., сов. Ол. Барвѣньскій 5 зр., Шкѣльна Помѣчь 10 паръ черевикѣвъ.

На Бурсу им. св. Онуфрія въ Ярославѣ за часъ вѣдъ 1 липня 1899 до 30 червня 1900: п. Р. Турчмановичь у о. Кошалкевича 2·32 зр., на весѣлю у о. Козака въ Потиличи 15 зр., на весѣлю п. Говды 13·38 зр., о. Л. Набакъ 1·50, п. Бараникъ зъ цеголки 7·60, о. Л. Пясецкій 2 зр., д-ръ К. Черлюнчакевичь 2·75, на вѣдпустѣ въ Ярославѣ 8·55, п. Серончковскій 5 зр., о. Павликъ 2 зр., п. Павлишъ 2 зр., о. Кошалкевичь 1 зр., о. Маляркевичь 50 кр., п. Павликовъ-Новаковска 2 зр., п. Кульматицкій 10 зр., о. М. Куневичь 4 зр., о. В. Волошиньскій 2 зр., п. Гецѣвъ 2 зр., о. Т. Подляшецкій 4 зр., о. Скородиньскій 3 зр.; о. Спрысъ 70 кр., о. Мрозовскій 2 зр., о. Кордасевичь 2 зр., окр. архд. Матковскій 10 зр., п. Даниловичь 1 зр., о. Жарскій 1 зр., о. Иванецъ 1 зр., о. Конкевичь 50 кр., о. Тезесницкій 50 кр., о. Метеля 50 кр., о. Грушкевичь 50 кр., о. Залѣтачь 50 кр., о. Пелехъ 1 зр., о. В. Чернецкій 1 зр., Преосв. Еп. Чеховичь 10 зр., о. крил. д-ръ Гробельскій 5 зр., п. Рихликъ 5 зр., о. Говда 2 зр., п. Шаховичь 1 зр., о. І. Пелехъ 1 зр., о. Мацюракъ 1 зр., о. Фусь 1 зр., п. Паклович 1 зр., п. Дамаскъ 5 зр., п. Гецѣвъ 2 зр., на весѣлю у о. Подолиньского 50 зр., п. Р. Алексевичь 5 зр., п. Гоцка зѣбрала 4·50 зр., о. Карпякъ 50 кр., на соборчику въ Ярославѣ 7·50 зр., на празничу въ Лазахъ 6 зр., селяне зъ Жужеля 15 зр., о. Мрозовскій 75 кр., п. А. Котлярчукъ 1 зр., И. М. зѣ Львова 2 зр., о. Ухнатъ 3 зр., о. Залескій 1 зр., п. Перонович 50 кр., о. Лученко 50 кр., о. Саноцкій 50 кр., о. Малковичь 50 кр., п. Мохъ 50 кр., п. А. Дзюба 50 кр., о. Калимонъ 50 кр., о. И. Калимонъ 50 кр., у о. Дольницкого на весѣлю 22 зр., п. п. богословы 57 зр., п. Свистунъ 1 зр., у д-ра Малика 15 зр., о. А. Говда 2 зр., о. Мрозовскій 2 зр., п. Гавриле Фигель 25 зр., д-ръ А. Косакъ 5 зр., о. Кордасевичь 1 зр., І. М. 1 зр., Вел. оо. Деканата Куликовского 5 зр., Н. Н. 20 зр., Вел. оо. Деканата Любачѣвского на руки о. Падуха 10 зр. 40 кр.

Всѣмъ тымъ П. Т. Дателямъ за ихъ щирѣ жертвы складае Выдѣлъ сердечне Спаси-Бѣгъ.

Переписка Редакціи и Адміністрації.

Вп. Е. Ст. въ Ва. Одержано. — Н. Мя. въ Ст. Теперь до кѣнця серпня. — Хв. Мѣщ. Бовъ Ст. До кѣнця 3 кварт. прийде ще 7 коронъ. — О. Кр. въ Св. Такъ. — М. Но. въ Ля. Ще 8 коронъ. — О. Лѣ. теперь въ Яр. Ще 16 коронъ.

Зъ ц. к. Дирекціі держ. зелѣзниць.

На шляху Нецолоківці-Вижниця привернено рух всіх поіздів дня 14 с. м.

Дня 14 липня с. р. привернено рух всіх поіздів на шляху Сколе-Лавочне так, що тепер ціла лінія Львів Лавочне отворена.

На шляху Стрий-Дрогобич привернено рух всіх поіздів дня 14 липня с. р.

Телеґрамы.

Вѣдень 17 липня. Дневники потверджують вѣсть, що намѣстникъ долѣшнои Австріи гр. Кільмансеґъ подасть ся до димісіи. Его наслѣдникомъ має бути гр. Тунъ въ Шлезка.

Прага 17 липня. Посолъ Шпіндлеръ выголосивъ тутъ на зборахъ промову, въ котрій заявивъ, що цѣсарь передъ своимъ вѣдъѣздомъ до Ишлю дуже остро звернувъ ся до Кербера зъ причины его нерѣшучого становиска. За богато є проектовъ а нема нѣчого рѣшучого. Цѣсарь мавъ сказати до Кербера: „Я покликавъ до міністерства радникбвъ и політиковъ не на те, абы имъ давати рады, але на се, абы они менѣ радили розважившы докладно справы въ тяжкій ситуаціи.

Лондонъ 17 липня. Вѣсть, що 30.000 россійскихъ вбйскъ маширує зъ пбвночи на Пекінъ, не справджує ся.

Гонконъ 17 липня. Лігунчанъ казавъ корпусови армія зложеному зъ 50.000 воякбвъ вбдбйти до Пекіну.

Мадридъ 17 липня. Зъ Манілѣ доносять, що американьского генерала зъ 50 воями повстанцѣ затягнули въ засѣдку и полонили

Цѣна збжа и другихъ продуктбвъ.

16 н. ст. липня 1900.

[Цѣна подана въ коронахъ.]

Львбвъ: Пшениця стара 15·— до 15·40, пшениця нова —·— до —·—, жито старе 10·50 до 11·80, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 12·10 до 12·50, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашнистый 11·20 до 12·—, ячмѣнь броварный 12·— до 13·— горохъ пашнистый 12·80 до 14·—, до вареня 15·40 до 20·—, вика 19·— до 20·—, насѣне льняне —·— до —·—, насѣне конопне —·— до —·— ббвъ —·— до —·—, бобикъ 12·20 до 12·80, гречка 16·— до 17·—, конюшина червова —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·— конюшина шведска —·— до —·— кукурудза стара 12·80 до 13·30, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 22·50 до 23·—, хмѣль старый —·— до —·—, хмѣль новый за 65 кільо —·— до —·—, оковита готова за 10.000 літрбвъ 83·— до 84·30, на терминъ —·— до —·—.

Курсъ Львбвскій

въ дня 17 н. ст. Липня 1900.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	540 —	550 —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	359 —	360 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	421 —	425 —
Зелѣз. Львбв.-Чернов.-Ясси по 200 зр.	531 —	539 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. въ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	98 30	99 —
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	91 30	92 —
„ краевого 4½% а. в. льос. въ 51	99 —	99 70
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	98 —	98 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія) . .	91 50	92 20
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	91 50	92 20
„ „ 4% льос. въ 56 л.	90 30	91 —
Облиги за 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	96 —	96 70
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	— —	102 —
Комунальні Банку краев. 5% (II. ем.)	100 —	100 70
„ „ 4½% (III. ем.)	99 50	100 20
Позички краевои въ 1873 по 6% а. в.	102 —	— —
Позички краевои въ 1893 по 4% а. в.	91 50	92 20
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	88 50	— —
Льосы:	к. с.	к. с.
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к) . .	69 50	72 —
Мѣста Станиславова „ „ . . .	127 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 30	11 45
20 франкбвка	19 20	19 40
Повъимперіяхъ	— —	— —
100 Рублѣвъ срѣбныхъ	254 —	258 —
100 Рублѣвъ паперовыхъ	255 —	257 —
100 маронъ нѣмецкихъ	118 20	118 80

Конкурсъ.

Выдѣлъ товариства „Руска Бурса въ Новбмъ Санчи" подае до вѣдомости, що зъ днемъ 1 н. ст. вересня 1900 знайде помѣщене въ тій Бурсѣ до 25 ученикбвъ греко-кат. обряду и рускои народности, учащаючихъ почавши вбдъ III. класы школы народнои аж до IV. класы гімназіяльнои за мѣсячною оплатою въ горы найменше по 8 зр. (16 коронъ) готбвкою. — Однакъ Выдѣлъ товариства може въ надзвычайныхъ разахъ знизити тую оплату деякимъ убогимъ а способнымъ ученикамъ. Питомець дбстане въ бурсѣ мешканє, опалъ, поживу, свѣтло, прание и належитый догляд; натомѣсть мусить мати власне бѣле вбдповѣдне, обувь, одежу, постѣль и книжки власнй.

До подань, котрй найдальше до 7 н. ст. серпня 1900 належить вносити до Выдѣлу „Рускои Бурсы въ Новбмъ Санчи" треба долучити: свѣдоцтво шкбльне, хрещеня и убожества. Въ поданю тбмъ має отець (мати) або опѣкунъ питомця выказати, що есть членомъ товариства, а крбмъ сего зложити декларацію що-до высоты мѣсячнои оплаты. Вбдъ вношеня тыхъ подань не суть вбльнй дотеперѣшнй питомцѣ Бурсы.

Вбдъ Выдѣлу „Рускои Бурсы". Новый Санчь дня 6 н. ст. липня 1900.

Левицкій председатель.

КОНКУРСЪ.

Въ интернатѣ Рускои Бурсы Стрыйскои може найти зъ слѣдующимъ рокомъ школьнымъ 32 ученикбвъ помѣщене и цѣлковите удержане за доплатою 15 зр. мѣсячныхъ, котра то квота въ случаю моторичного убожества може бути и понижена.

Родичѣ або опѣкуны желаючй помѣстити своихъ пупілѣвъ въ интернатѣ мають внести подання найдальше до 31 н. ст. липня на руки проф. Игн. Гошовского въ Стрыю и до просьбы долучити 1) декларацію, яку квоту зъобовязуютъ ся платити мѣсячно, 2) свѣдоцтво убожества, если просять о зниженє доплаты, 3) послѣдне свѣдоцтво школьне и ((20 ст. марками за реком. вбдповѣдь.

Принятй до интернату ученики мають крбмъ доплаты мѣсачнои, платнои зъ горы въ першихъ дняхъ мѣсяци зложити при вступѣ 1 зр. за зъужитє инвентаря, 50 ст. на средства науковй, 1 зр. пбворбчно на праце бѣля, выказатись достаточною скблькостію значеного бѣля, мати 2 пары обуви, подушку, колдру и крбмъ мундурового убрания друге до ужитку домового, пбддатись оглядинамъ лѣкарскимъ що до стану здоровля.

Першенство въ принятю мають бувшй питомцѣ интернату. Просьбы тыхъ, що залягають зъ доплатою за сей рбкъ и до 31 липня не выровняють рахункбвъ не будуть увзглядненй.

Въ Стрыю 13 липня 1900.

Юл. Федусевичъ, председатель. *Ив. Вахнянинъ*, секретарь.

Надбслане.

ВЖЕ ВИЙШОВ І. ВИПУСК

„Церковної музичної бібліотеки"

і містит в собі

9 пісень підчас Служби Божої

на 3-голосний хор жіночий (2 сопрани і альт) або мужеский (2 тенори і бас). Музика Й. Кишакевича.

Ціна 1 кор.

Для замавляючих 10 примірників оден даром і оплачена пересилка. Дістати можна лиш в Редакції в Перемишли пл. Чацкого 6. 350 4—5

ЩАВНИЦЯ

найзнаменитше заведене для хорыхъ на горло и легкій: (катары, астму, початки сухбтъ). — Воды алькалічно-сбльнй першои якости, гідротерапія, кліматична стація. Сезонъ вбдъ 20-го мая до 20-го вересня. Всякй информація удѣляє: *Ординуючій лѣкарь:*

Д-ръ Евгенiй Озаркевичъ вб Львова.

Адреса: Щавниця, Вілля Брыярка (Дбмъ почты). 341 3—3

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вбдъ 10 лѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляє ся штучнй зубы и щоки, пбсля найновѣйшихъ систембвъ въ навчуку и зелотѣ безъ пбдлебѣня, такожь всякй репарації, входячй въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помбчничихъ силъ заграничныхъ выготовляє всякй роботы пбдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 47—144

Заведенє отворене цѣлый день.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райецайґы, тасьмы мѣрничй, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвонкбвъ електричныхъ.

Всякй направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА"

у Львовѣ ринокъ ч. 10

выдало новый накладъ друкбвъ

I. Друки правничй:

1.	Позовъ въ справахъ дрібныхъ лібра	по 25	кр.
2.	Контрактъ купна и продажи I. лібр.	по 40	„
3.	„ „ „ II. „	по 40	„
4.	„ „ „ III. „	по 40	„
5.	Повномочія	по 40	„
6.	Подан о екс- и интабуляцію, вабръ а) б) в) г) лібра	по 40	„
7.	Записы до подань о интабуляцію лібр.	по 20	„

II Друки для касъ позичковыхъ:

8.	Дневникъ касовый лібра	по 40	„
9.	Книга довжниковъ „	„ 40	„
10.	Книжочка для позичаючого 100 прим.	„ 2·—	„
11.	Скрипть довжный „ „	„ 1·20	„
12.	Книжочка вкладкова (щадн.) „ „	„ 3·—	„

III. Друки для крамниць:

13.	Книжка товарова лібра	по 40	„
14.	Книжка касова „	„ 40	„

IV. Друки для читалень и касъ позичковыхъ:

15.	Списъ членбвъ лібра	по 40	„
16.	Грамоты членьскій читальнь „Просвѣты" примѣрникъ	по 2	„

За опаковане и оплату почты дочисляє ся належитбсть особно.

Ученик VII кл. гімн. глядає лекцій на село сейчас. Адреса; А. Микитяк, ул. Казимировска ч. 122 Станиславів.

Ученик VIII. кл. гімн. пошукує на час вакацій лекцій на село. — Львів М. М. руска гімназия.

КОМАР

двотижднєвник гумористично сатиричний.

Одинокий гумористичний ілюстрований орган на Руси. Видає і за редакцию одвічає: Іван Кунцевич.

Цілорічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., квартярічно 1 зр. Редакция і адміністрация: *Львів, ул. Личаковска ч. 23.*

МОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовй зъ тушами за двбрцемъ електричнои зелѣзницѣ. Сама купѣль кр. (20 сот.); 12 білетбвъ 1 зр. (2 кор.). Купелѣ уладженй лише для христіянъ. 244 9—10

ІОСИФЪ ИВАНИЦКІЙ.

Артистично-Літературні Новини

Кн. І. *В. Щурат*: Мої Листи (поезиі)

Кн. ІІ. *К. По-Ів. Петрушевич*: Новелі.

Кн. ІІІ. *П. Ліндаи-В. Щурат*: Мелійська Венера (драма).

Брошурований примірник 1 корона, оправний 2 корони. Кн. І—ІІ. в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Кн. ІІІ, у переводчика в Перемишли.

Гармоніюмъ

до науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

„ДО ЗАМѢНЫ парохія Переббвъ пбдъ Коломыею, стація loco (Матіевцѣ) 80 моргбвъ доброго поля по ббльшбй части двопокосовыхъ сѣножатей, 459 зр. пенсіи, передъ хатою 250 моргбвъ вспбльного зъ громадою пасовиска и пр. За парохію гбрску въ діецезіи Станиславбвской изъ взглядбвъ санитарныхъ". 321 9—10

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и господарске для народу.

Выдае и за редакцію вбдповѣдае: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣтно-господарскои части Василь Король, учитель господарства.

Цілорічна передплата выносить 2 зр., на пбвъ року 1 зр. Редакція и адміністрація: Львбвъ, улиця Бочна Кржижова ч. 5.

Вбдъ 1 (13) сѣчня 1901 выходить у Львовѣ що четверъ: (на мѣсяцъ популярныхъ газетокъ „Батькбвщина" и „Читальня") тыждева популярна газетка.

Проф. Д-ра Олександра Огоновского **„СИСТЕМ АВСТРИЙСКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО"** виданий Д-ром Петром Стебельскимъ: том І. Загальні науки і право річеве; том ІІ. Право облігаційне і право спадкове — появив ся вже в книгарскій торговлі і можна его набути в книгарні Наук. товариства ім. Шевченка і в Ставропігійскій. Кождий том по 8 зр. 50 кр.

„КРАЕВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ"

стоваришене зареестроване зъ обмеженою порукою у Львовѣ (ринокъ ч. 10, І. поверхъ въ домѣ „Просвѣты") приймає вкладки ощадности въ довольнбй высотѣ и опроцентовує на 4½%.

Одинъ удѣлъ членьскій въ „Краевбмъ Союзѣ Кредитовбмъ" выносить 50 коронъ; кождый членъ може мати ббльше удѣлбвъ. При вплачуваню першого удѣлу належить зложити такожь записне въ квотѣ: 2 короны на фондъ резервовый. Вбдъ удѣлбвъ членьскихъ и вплачує „Краевый Союзъ Кредитовый" за рбкъ 1899 дівіденду въ высотѣ 5%.

Призбираныхъ грошей уживає „Краевый Союзъ Кредитовый" на *заосмотрюване руских товариств кредитовых* потрѣбнымъ засобомъ капіталу оборотового, якъ такожь на *переведенє кориетных парцеляцій.*

Складаймо рускій грбшь въ своій институціи.

МОЛИТВЕНИК ДЛЯ ДІТЕЙ

виданий

коштом руского тов. педаґоґічного

В полотняній оправі в золоченим хрестом 20 кр. В паперовій окладці 15 кр.

Продає ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Linimet. Capsici comp.

въ аптики Ріхтера въ Празѣ.

При купнѣ сего загально знаменитого, ббль усмирюючого втирання, котрый є до набутя у всѣхъ аптикахъ, треба все уважати на марку: „Якбръ".

Позбсталй по Товарист. Гандлевбмъ

запасы

РОЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ

выпродуе по зниженыхъ, цѣнахъ

Львбвске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4. 221 34—39

Розкладъ їзды поїздбвъ зелѣзничихъ, важный вбдъ 1 мая 1900.

пбсля часу середно европейского [пбзнѣйшого о 36 мінутъ вбдъ часу львбвского].

поєз. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	поєз. вбдходить о годинѣ	особ. вбдходить о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Бориславя (Сколього вбдъ ½ до ¾)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова. Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рышева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3·35	„ Пбдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		5·45	„ Бруховичъ (вбдъ ¹²/₉ до ¹⁶/₉ що дня)
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рышева, Риманова, Синока, Перемышля		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Бориславя
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина		6·20	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ
	6·45	„ Бруховичъ (що дня вбдъ ³¹/₈ до ¹⁶/₉.)		6·35	„ Станиславова, Пбдвысокого, Потуторъ
	7·45	„ Янова	8·20		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	8·—	„ Тернополя, (Краснаго, Бродбвъ)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Синока, Калуша, Пешту		9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вбдъ ½ до ¹⁵/₉)
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова. Загбря, Лункова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	11·45	„ Рышева (Любачева, Ярослава, Самбора, Перемышля)		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	12·55	„ Янова		1·25	„ Янова (вбдъ ½ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вбдъ ½ до ¹⁵/₉)	1·55		„ Пбдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродбвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рышева, Розвадова, Пшеворска, Синока		2·15	„ Бруховичъ (вбдъ ¹²/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
			2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
1·45		„ Черновець. Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станеш.	2·55		„ Кракова, Вѣдня. Вроцлава, Берлина
2·35		„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродбвъ		3·05	„ Стрыя (Сколього вбдъ ½ до ²⁰/₉)
				3·15	„ Янова (що дня вбдъ ½ до ¹¹/₉)
	3·14	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		3·26	„ Бруховичъ (що дня вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)
	5·40	„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродбвъ		3·30	„ Рышева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослава
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6·13	„ Янова (вбдъ ½ до ¹³/₉ въ будний днѣ, а вбдъ ¹⁶/₉ до ³⁰/₉ що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7·24	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28	„ Янова (вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродбвъ
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Синока, Пешту, Перемышля		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
				7·48	„ Бруховичъ (вбдъ (¹²/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	8·50	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)		9·12	„ Янова (вбдъ ½ до ¹⁵/₉ въ въ недѣлѣ и свята)
	9·2·	„ Янова (вбдъ ½ до ¹⁵/₉ що дня)		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рышева, Орлова, Тарнова
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11·—	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ, Копичинець			
	3·12	**На дворець Пбдзамче**			**Зъ Пбдзамча**
	7·40	Зъ Пбдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пбдволочискъ, Кіева, Одесы
2·20		„ Тернополя		9·42	„ Пбдволочискъ
	5·17	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	10·12	„ „ „ „		7·33	„ Тернополя
		„ „ „ „		11·28	„ Пбдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нбчна пора числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рана; нбчнй поїзды означенй обвбдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Краєвицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ въ фабр. Черлинськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниляка

Ч. 149. Львовъ, Середа 5 (18) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходить що второкъ, и що второкъ и пятницю ка перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и оголошенья приймають: у Львовѣ адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ам. Кароля Людвика 2, и А. Ольшевского ул. Кадинського 2; — въ Ярославю: Л. Кришаковскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ:

въ Австрії:		на границѣ:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ 14 зр. на пѣвъ року 7 зр.
на чвертъ року 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи инертають ся лише на попередне застережена. — Рекламаціи неопечатаний вѣльный вѣдъ порта.

Неодинока число коштуе 6 кр. ка проз. 7 кр.

Оголошенія звычай приймають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчкы инсератовои або ей мѣсця а на рубрицѣ „Надсылане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносны приватні оголошенія по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Польскѣ шкулки и косцюлки на Руси.

Передъ кѣлькома днями вѣдбули ся въ Краковѣ загальный зборы Towarzystwa szkoły ludowej. Се товариство заложене недавно на те, щобы именно закладати польскій школы въ рускихъ (и нѣмецкихъ) громадахъ, де вже е руска (або нѣмецка) школа але въ громадѣ находить ся трохи й Полякѣвъ, отже щобы скрѣплятн польскій елемснтъ на Руси. Дальше займае ся оно закладанемъ читалень и народныхъ бібліотекъ та школъ для дорослыхъ анальфабетѣвъ.

Взрѣстъ и розвѣй сего товариства есть надзвычайный. Хотя оно наймолодше середъ польскихъ товариствъ, займаючихъ ся просвѣтою люду — пише Nowa Reforma —, однакъ оно обѣймило найширшій круги суспѣльности, розвиває найживѣйшу дѣяльность и лишае найтрѣвкѣйшій слѣды ви; розвѣй и выдатность товариства е просто надзвычайна.

Справоздане товариства за минувшій рѣкъ выказуе таке: Товариство мае 73 кружкѣвъ а 12.446 членѣвъ. Закладового капіталу е 31.451 зр., обороту касового було въ тѣмъ роцѣ 38 949 зр. На саму будову школъ выдано доси 100.238 зр. и поставлено за тѣ грошѣ 9 школьныхъ будынкѣвъ. Оно утримуе отей 9 школъ въ рускихъ громадахъ: въ Томашѣвцяхъ (повѣтъ Калушъ) па Morzeli зъ 218 учениками, въ Томашѣвцяхъ w Dębinie зъ 128 учениками, въ Делѣевѣ (пов. Станиславѣвъ) зъ 101 учениками, въ Довгѣй-войнилѣвскѣй (пов. Калушъ) 98 ученикѣвъ, въ Лукавци-Вишнѣвскѣмъ 152, въ Голинковѣ 123, въ Майданѣ-граничнѣмъ 18, въ Св. Станиславѣ 46 и въ Улицку-Середкевичь (повѣтъ Рава-руска) 59 ученикѣвъ. Десяту школу утримувало въ Блѣй за дуже щедрою пѣдмогою сойму. Оно розтягало свою дѣяльность и на Буковину, де ви заходомъ въ трохъ мѣсцевостихъ подавано дѣтямъ науку польского языка. Читалень и бібліотекъ народныхъ мало 91, а въ 45-хъ зъ нихъ, котрѣ надѣслали справоздане, було 40.560 читальникѣвъ а 92.975 прочитаныхъ книжокъ. Школъ для анальфабетѣвъ було въ минувшѣмъ роцѣ 13: у Львовѣ, въ Кнѣгининѣ (колѣо Станиславова), въ Ярославѣ, въ Коломыи (два вѣддѣлы), въ Стрыю, въ Дрогобычи, въ Самборѣ, въ Сяноцѣ и т. д. Се — сказано въ справозданю — тѣлько початокъ, зъ часомъ школы анальфабетѣвъ мають густою сѣтію покрити цѣлый край. Товариство працювало ще въ оденъ способѣ, устроюючи въ мѣсцевыхъ кружкахъ популярній выклады; але що повстала нова институція людового университета, то оно ограничило ту свою роботу а за те субвенціонувало сю нову институцію сумою 100 зр.

Въ парѣ зъ сею роботою польскои демократіи иде не менше выдатна робота около будованя польскихъ костелѣвъ въ такихъ сторонахъ, де латинникѣвъ е дуже мало. Се доходить такъ далеко, що навѣть въ найглубшихъ закуткахъ нашихъ горъ, де до недавна не було анѣ одного Полякa або латинника, н. пр. въ такѣмъ Яремчу, Ворохтѣ и иншихъ селахъ Гуцульщины, будують ся польскѣ костелы, дарма що тамъ е рускѣ церквы, та що рускѣ парохи певне не боронили бы въ тыхъ церквахъ вѣдправляти и латиньскѣ службы Божѣ пѣсля потребы. Якъ звѣстно, будовою польскихъ косцюлѣвъ на Руси займавъ ся въ особлившою ревностію епископъ Пузина, котрый пѣсля найновѣйшихъ вѣстій мае таки прийти на архиепископа до Львова. А задля довершеня роботы скрѣпленя латиньства и польщины на Руси роблять ся великій заходы около основаня нового епископства латиньского въ Коломыи або Тернополи (або Станиславовѣ).

Якъ видимо, praca organiczna Полякѣвъ на Руси веде ся у всѣхъ напрямахъ не тѣлько дуже ревно, але и дуже успѣшно, а въ тѣй праци бере участь не тѣлько одна яка класа або верства польска, але вся польска суспѣльнѣсть. Тожь треба конечно, абсолютно конечно, щобы и вся руска суспѣльнѣсть напружила всѣ свои силы на те, щобы хоронити и скрѣпляти русчину на Руси.

Справоздане Народного Комітету.

(Дальше.)

Що до повітів, котрі вже зорганізовано, то повіти тоті повинні розвивати ся що разто успішнійше, бо мають свої постійні та одвічальні заряди, котрих обовязком есть пильнувати справи народної в повіті та вести безнастанну і енергічну аґітацию. Щоби ся робота орґанізаторска і аґітацийна поступала правильно та прискореним темпом, Народний Комітет видав всім орґанізаторам і орґанізаторам-помічникам відповідні інструкції і такі інструкції буде Народний Комітет видавати також і на дальше. Треба тілько, щоби і самі орґанізатори та орґанізатори-помічники розуміли свое завдане і сповнювали совісно свої публичні обовязки. Вони повинні безнастанно порозумівати ся з агентами і удержувати з ними живий контакт; повинні через тих агентів старати ся, щоб заряд громад діставав ся лише в певні і нашій справі віддані руки, щоб в кождій громаді була читальня, каса позичкова и т. н., вони повинні знати докладно, що і як де діе ся, збирати матеріали про всякі надужитя і вести против тих надужять легальну боротьбу, врешті повинні пильнувати всяких виборів та уряджувати задля обговорювання льокальних справ численні наради, довірочні збори і віча. І коли отся робота орґанізаційна і аґітацийна буде справді відбувати ся, а особливо коли она відбувати ся буде всюди і постійно, то тогді орґанізация набере правдивої сили, стане ся живою, тривкою та загально узнаною інституцією, а справа народна в сих повітах буде певно раз на все забезпечена.

Що до повітів, котрі доси не зістали зорганізовані, то розуміе ся само собою, що Комітет Народний старав ся, щоб і там орґанізация народна була переведена, і уруґував переведене такої орґанізації всякими можливими способами. Причини, задля котрих се поки-що не наступило, були ріжні а дадуть ся пізнати лише на кождім повіті з окрема.

Стан справи народної в незорганізованих повітах представляе ся іменно ось як:

Повіт Богородчани не зістав доси зорганізований, бо мало там інтеліґентних людей, котрі б розуміли вагу інтензівної орґанізацийної та аґітацийної роботи і хотіли до такої роботи забрати ся. Вправді Комітет Народний одержав з сего повіту реляцію, що „повіт певний“; однак не улягае сумніви, що повіт богородчаньскій есть запущений і що Русини в сім повіті значать лише числом голов а не съвідомостью політичною. Після тихже реляций Русини не хочуть взяти ся до орґанізациї повіту, бо боять ся Поляків і староств Міхля. Запущене повіту навіть що до стану культурного ілюструе мале число читалень Просьвіти, котрих було на 39 громад в 1899 р. всього 11 з 386 членами а чинних лише 7, так що доперва що девяте село мае там свою читальню.

Повіт Броди не зістав зорганізований рівнож через брак съвідомої і охочої до народної роботи інтеліґенциї, розуміючої свої публичні обовязки. Поміж інтеліґенциею в найбільше москвофільских статистів а з поміж національно съвідомої інтеліґенциї ледве оден-два проявляють охоту до живійшої діяльности. Читалень „Просьвіти“ було там в 1899 р. чинних всього 9 з 501 чл. (на 105 громад), до чого в сім році прибуло 3, так що лише кожде 9 село мае свою читальню!

Пов. Бережани не зістав доси зорганізований виключно тому, що в повіті всю роботу веде політичне товариство „Селянська Рада“, котре мае велике число членів і коло котрого ґрупують ся всі живі елементи народного сторонництва. Помимо сего мае наше сторонництво в сім повіті також і тимчасовий заряд, котрий пильнуе, щоби акция розвивала ся в відповіднім напрямі та з живим темпом. Завдяки сему тимчасовому зарядови та ініціятиві Народного Комітету проявив ся в сім повіті в послідним часі живійший рух, іменно уряджено там народні віча в Бережанах дня 22/3 і в Нараєві дня 1/5, а кромі того скликано віча до Поручина на 29/5 та Ценева на 15/6 і 23/6, котрі однак зістали староством заборонені. Стан съвідомости національної і розвитку культурного ілюструе в тім повіті число читалень „Просьвіти“, котрих є там тепер 14 на 75 громад, так що кожде шесте село мае читальню.

Пов. Бучач не зістав доси зорганізований через брак інтеліґенциї охочої до живої політичної діяльности, хотя і межи съвітською і духовною інтеліґенциею є там люде спосібні і съвідомі. З причини того браку повіт сей есть дуже запущений, хоч селянство там досить съвідоме і дало би ся дуже добре розрухати та зорганізувати. На стан справи се-

(1)

На вакаціяхъ.

Оповѣдане

Евгена Мандичевского.

Пріѣздъ.

Вѣдхилила рубецъ конопляного покривала и усмѣхнулась до ясныхъ лучѣвъ сонця, що прозирали крѣзь молоду зелень тонесенькихъ, просвѣтластыхъ листкѣвъ винограду. А въ ту мить и въ хатѣ повеселѣшало: не знать, чи вѣдъ того ранішого сонця, чи вѣдъ молодого лиця дѣвчины. Пѣдвела головку и розглянулась по хатѣ. Якъ ту було красно. А однакъ якось нѣби ничь не змѣнилось вѣдъ того часу, якъ выѣхала зъ дому. Всьо по давньому. Проти лѣжка пѣдперлась о стѣну темно політурована шафочка зъ старенькою псалтирою, на котрѣй лежали спѣльній, татуневій и мамунинѣй, окуляры. Межи вѣкномъ а дверми хропѣвъ рѣжными тонами старенькій, въ цвѣты малёваный годинникъ. Вже то и йому належавъ ся вѣдпочинокъ. Коли приходило ся выбити яку годину, то такъ таки видко було на нему напружене. Бо то и мавъ що, якъ на свѣй вѣкъ двигати: причѣпили му на одномъ ланцушку двокільову важку, а на другѣмъ висѣла якась заржавѣла душа вѣдъ желѣзка, а та була ще тяжша. Недалеко лѣжка пишавъ ся на однѣй ногѣ стѣлъ зъ якоюсь чудною форнірою на серединѣ и чотири крѣсла, а кожде иншои породы. Биля вѣкна розглядалось по хатѣ невеличке зеркало въ золоченыхъ рамцятахъ; на вѣкнѣ стоявъ черепокъ зъ запиндѣлою рожею, а надъ лѣжкомъ въ головахъ висѣла Матѣнка Божа и Спаситель.

То була та сама, добре ѣй знакома комната. Марійка прийшла тутъ на свѣтъ и тутъ выховалась. И хата, хоть и якъ убога, дорога ѣй була споминами. И спомины дитинячого вѣку стали налѣтати ви душу, одни напередъ другихъ. Высували ся зъ кутикѣвъ, зъ-поза святыхъ образѣвъ, тихесенько спускались зъ стелѣ, выдобувались зъ пѣдъ пѣдлоги, втискались крѣзь вѣкно и щѣльно заповнювали цѣлу комнату. Вона и не бороннлась, а загадувала. Бо и мило було згадувати.

Всюда, на оббйстю и въ хатѣ, було тихо, якъ звычайно на селѣ въ недѣлю.

Ажь ось за якусь хвильочку почувъ ся ледви замѣтный шелестъ. Хтось скрипнувъ дверми въ сѣняхъ, вдаривъ клямкою, пѣдбйшовъ пѣдъ дверѣ и пѣдслухувавъ.... пѣдслухувавъ... Тихо... Чути було, якъ запиравъ духъ въ собѣ и притулювавъ ся лицемъ до дверей. Пѣдслухувавъ и пѣдглядавъ...

Десь и спомины поховались.

Дѣвчинѣ було вже за довго. Зѣрвалась борзенько зъ постелѣ: була тѣлько въ сорочцѣ, котра мережана горою и стягнена на раменахъ, осѣ нювала ви груди и плечѣ, лишаючи голыми гарній, мовь изъ алябастру выточенѣй рамена и шию. Накинула спѣдничку, взулась, вѣдгорнула ясный волосъ, що обслоняванъ ви рожеве личко, пѣдбѣгла до дверей и вѣдхилила.

— Отъ, мѣй воробчикъ вже и на ногахъ! — врадувалась мати и пригорнула доньочку до свого жаромъ сонця осмаленого лиця.

— Чи то минѣ першина, мамуню? Тажь и по великихъ мѣстахъ не всѣ люди высыпляють ся до самого полудня...

Мати якъ обняла ви, то и зъ рукъ не може выпустити. Цѣлуе и милуе та любуе.

Увѣйшла у комнату и стала пильно приглядатись дитинѣ. Ви чотири роки не було дома. Маленькій шматочокъ часу, а тѣлько назбиралось новинокъ, що и не знати, звѣдки зачати розповѣданє. О сѣмъ було що говорити.

Вчера, закимъ поклались спати, укладали старѣ шматъ до балакання. Пригадували собѣ старенькимъ своимъ розумомъ всяке, що колись ихъ интересувало и бавило, таке, що могло пѣсля ихъ гадки и дитину живо обходити. Складали все и кожде обѣцювало собѣ тайкомъ, що выперелить одно друге, абы зъ його устъ, а не зъ другихъ почула дитина сю чи тамту новѣсть. Одно одному завидувало того щастя.

Мати мала бѣльше щастя. Высунулась тихесенько, закимъ ще старый розплющивъ очи. Вонъ звыкъ бувъ надъ раномъ добрый сонъ мати. Але ось нинѣ мѣгъ кождои хвилѣ перебудитись. Треба було користати зъ часу.

— А якъ тобѣ волосе выросло, доненько. Такій косы по колѣна. Якъ разъ моя мамуня такій мали мати... — приговорювала поспѣшно. Але и я мала такій довгій — захопила борго и показала рукою, згинаючись мало не до самои землѣ. — То вже такъ Господь Богъ давъ всѣмъ зъ нашои фамілін.

Дѣвчина взяла передъ себе довгій, грубій косы ясного волося и стала ихъ розплѣтати. Обережно розвязала стяжку; волося само розплылось на кѣнчику, и три пасочки, якъ бы золотій ужевки, стали пересмикуватись помѣжь дрѣбненькими, бѣлыми пальчиками. А мати стояла и приглядалась и приговорювала. Думки самій десь вытворювались и плыли, плыли, такъ що ихъ и не вгамувати.

— Знаешь, вѣдъ тодѣ, якъ мы тебе вѣдвезли, то старій татунько якъ бы не тій стали. До самои Покровы ничь ино о тобѣ тай о тобѣ говорили. А я, чи варю ѣсти, чи мыю посуду, вже ничь не кажу, абы тѣлько жалю не додавати. Бувало вечеромъ навѣдають ся до насъ старѣ ѣмость, нехай въ Богомъ спочивають... Ахъ, то була разъ праведна душа. Кобы не вони, то Богъ святый знае, що бы зъ тобою було.. Пригадуешь собѣ стареньку?

Дѣвчина потакнула, а мати говорила дальше и дитинѣ не давала прийти до слова.

— Бувало, якъ навѣдають ся, чи вечеромъ по роботѣ, чи при святѣ, то ажь легше стане чоловѣкови. И розказати знали дещо такого цѣкавого, и потѣшати, що душа радувалась, хотяй и якъ намъ тяжко було привыкнути до тыхъ опустѣлыхъ кутѣвъ. Они и мене знали лошанувати. Бо то и я зъ роду ксьондзовского. Твои дѣдуньо, а мой татунько були канонікомъ зъ вѣдзнаками и мали вельякій титулы и гоноры. Але давными часами попадянка мусѣла ити за кого небудь, и не було встыдомъ выйти за господаря або дяка. И тобѣ не встидатись, що твои татуньо въ церквѣ спѣвають, бо они також зъ чесного роду.

— Еѣ, мамуню! Таке говорите, що ажь гѣрко слухати, — жалкувалась дѣвчина, роз-

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА 256 2–15

Щоденно свѣтле представленя (въ недѣлю два представленя.) — Выступы первориднихъ силъ артистичныхъ. Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білеты до набуття въ бюрѣ дневникѣвъ п. Ильона, ул. Кароля Людвика ч. 9.

ред селянъства вказує число читалень „Просьвіти“, котрих було на 86 громад в 1899 р. 14 а в сім р. 16, так що кожде шесте село має вже читальню. Характеристичне при-тім, що після вказу „Просьвіти“ з 1899 р. читальні тоті провадило 6 хлопів а лише 4 священників, з чого вказує ся рівнож, що вина в запущеню повіта лежить виключно в нездарности інтеліґенциї.

Пов. Добромиль не зістав зорґанізований анї навіть порушений, бо брак там цілковитий сьвідомих людей рівно між інтеліґенциєю як і селянъством. Читалень „Просьвіти“ було в тім повіті і в доси всього фактично 3 з 273 чл. на 96 громад! Запущене отже по-простому переражаюче! Се найгіршій повіт на цілу Галичину.

Пов. Дрогобич не зістав зорґанізований через брак інтеліґенциї спосібної і охочої до публичної діяльности. Повіт дуже запущений, чому сьвідоцтвом може бути також число читалень „Просьвіти“, котрих є всього 10 на 79 громад!

Пов. Городенка має з рамени Народного Комітету тимчасовий заряд, а орґанізація повіту буде остаточно переведена в осени. З ініціятиви Народного Комітету і заходом тамошних наших орґанізаторів відбуло ся віче дня 21/7 в Торговиці і довірочні збори дня 1/7 в Серафинцях. Читалень „Просьвіти“ заложено доси 13 на 50 громад.

Пов. Гусятин не зістав доси зорґанізований через брак політичної сьвідомости серед селянъства. Помимо того повіт, завдяки Народному Комітетови, котрий там має тимчасовий заряд, есть на найліпшій дорозі, а вся акция тимчасового заряду звернена на те, щоби селян політично осьвідомити та приготовити. В тій цілі скликане було за ініціятивою Народного Комітету віче до Товстенького на день 14/6, котре дуже добре удало ся, і есть знаменитим початком до дальшої діяльности в тім напрямі. Повіт сей стане колись одним з найліпших, бо селяне культурно і національно стоять там високо, на що вказує велике число читалень, котрих є 22 на 50 громад, так що друге-третє село має вже свою читальню.

Пов. Ярослав не зістав зорґанізований анї навіть розруханий через брак інтеліґенциї, спосібної і охотної до інтензивної, політичної роботи. Повіт сей — впрочім на половину польский — есть взагалї страшно запущений. Чому доказ хочби число читалень „Просьвіти“, котрих було в р. 1899 всього 10 з 300 членами на 108 громад!

Пов. Яворів не зістав зорґанізований доси рівнож через брак людей. Терен до роботи в сім повіті, майже чисто руским, дуже добрий; помимо того однак нїчого там не робить ся! Віче, скликане до Хотинця на 15/5, заборонило староство. Читалень в повіті рівнож мало; ледве семе-осьме село має там читальню!

(Дальше буде.)

Зъ руху вѣчевого.

Народне вѣче въ Романовѣ.

Народне вѣче въ Романовѣ вѣдбуло ся дня 15 с. м., а взяло въ нѣмъ участь поверхъ 350 селянъ зъ самого Романова та поблизькихъ сѣлъ. По вѣдкрытю вѣча слѣдували заразъ рефераты, котрыхъ було шѣсть: про політичне положене, про окружнї громады, про подѣлъ Галичины, про знесене нотаріятѣвъ, про загальне голосоване та про законъ дороговый. Всѣ рефераты выголосили и то зовсѣмъ удатно самї селяне зъ Романова, а тѣлько рефератъ про подѣлъ Галичины та знесене нотаріятѣвъ обнявъ вже на самѣмъ вѣчу делеґатъ Народного Комітету, д-ръ Евґенїй Левицкій. — Однакъ при кождѣмъ зъ повыщихъ рефератѣвъ забирали голосъ такожь и инши бесѣдники, а высказували при тѣмъ свои думки дуже поважно та интересно. Остаточно приняго резолюції домагаючї ся подѣлу Галичины на часть руску и польску за заведенямъ рускои мовы въ рускѣй части краю у всѣхъ урядахъ и школахъ, дальше заведеня безпосереднього загального и тайного голосованя до всѣхъ тыхъ репрезентацийныхъ, а врешть вѣдповѣдно до рефератѣвъ такожь знесеня нотаріяту та вѣдданя функцій нотарѣвъ судамъ и знесеня рогачокъ та шарварковъ и розложеня выдатковъ дорогowыхъ въ формѣ особного додатку до податковъ. По рефератѣ о окружныхъ громадахъ принято вже резолюцію зъ протестомъ противъ звѣстного проекту Дунаевского и Сангушка, а дотычну резолюцію взглядно протестъ ухвалено середъ очевидного гуреня.

Именемъ Народного Комітету привитавъ вѣче делеґатъ, на що зѣбраній вѣдповѣли окликами „Славно!“ и оплесками.

Вѣче въ Романовѣ було бы удало ся дуже добре, коли бы не поведене на нѣмъ конциписта староства п. Гродзіцкого. Панъ сей взявъ собѣ бувъ очевидно за завданє, звести цѣле вѣче ad absurdum и робивъ все можливе, щобы лишь сю благородну цѣль осягнути. Передовсѣмъ явивъ ся п. Гродзіцкій точно о 2-ій годинѣ пѣсля власного урядового годинника и, хоть селянъ при недѣлѣ и вѣдправахъ церковныхъ було еще дуже мало, п. Гродзіцкій помимо просьбъ не хотѣвъ ждати анѣ хвильки и грозивъ що вѣдъѣде, коли вѣче сейчасъ не зачне ся. Черезъ те, що ждати було годѣ, першій рефератъ про політичне положенє вѣдбувъ ся передъ 20 людьми всього, а доперва дальшї рефераты мали бѣльше число слухачѣвъ. Рѣвно-жь не позволивъ п. Гродзіцкій на вѣдчитуване нотатокъ анѣ навѣть дать статистичныхъ зъ нотатокъ, що мало такій наслѣдокъ, що селяне, котрї чогось подѣбного не предвидѣли, реферували свои справы дуже коротко та стратили цѣлковито контенансъ. Зрештою и такъ обскубаныхъ рефератѣвъ не давъ п. Гродзіцкій выголосити безъ перешкоды; кожде острѣйше слово дѣлало на его урядову особу якъ якій грѣмъ, и вѣнъ зрывавъ ся та грозивъ сейчасъ розвязанемъ вѣча. Коли въ наслѣдокъ такои урядовои интервенції бесѣдникъ поправлявъ ся менше-бѣльше такъ: „отже говорю о законѣ дороговѣмъ“ або „говорю о окружныхъ громадахъ“, п. Гродзіцкій робивъ сейчасъ блаженну мѣну и киваючи головою казавъ: „такъ то можна“. Взагалѣ на кождѣмъ словѣ п. Гродзіцкій перешкаджавъ бесѣдникамъ, „що се — мовлявъ — до рѣчи не належить“ и грозивъ розвязанемъ; а бувъ при тѣмъ такъ неумолимый, що коли одинъ зъ бесѣдникѣвъ зробивъ собѣ екскурзію на шкоды черезъ дикѣвъ, п. Гродзіцкій такъ тыхъ цѣлкомъ теоретичныхъ дикѣвъ перепудивъ ся, що заявивъ: „коли буде о дикахъ мова, розвяжу зборы; зробѣть собѣ другій „вічъ“ и вставте въ програму дикѣвъ; то тогдѣ можна буде говорити“. Въ наслѣдокъ такого поступованя п. Гродзіцкого знеохочене и розъярене середъ зѣбраныхъ було велике, а п. Гродзіцкого може оправдати, хиба тото, що яко молодый хотѣвъ конче показати свою енергію, щобы бѣльше авансувати, хочь бы на намѣстника, або що дѣставъ таке припоручене зѣ староства.

Помимо того сказати треба, що розруханя мужикѣвъ и при такѣмъ вѣчу удало ся вповнѣ, хочь п. Гродзіцкій мусѣвъ бути иншого переконаня, бо вѣдъѣхавъ дуже вдоволеный зѣ своихъ поліцейскихъ концептѣвъ.

Фінляндскій справы.

Про конфліктъ въ Фінляндії доносять зъ Гельсінґфорсу слѣдуючї, дуже цѣкавї подробицѣ, що докладно повсинюють хѣдъ подѣй въ тѣмъ краю: Коли фінляндскій сенатъ не хотѣвъ оголосити царского указу въ справѣ заведеня россійского языка, ґенералъ губернаторъ Бобриковъ узнавъ ситуацію за дуже поважну и поѣхавъ самъ до Петербурга, абы порадити ся въ рѣшаючихъ кругахъ. Рѣвночасно однакъ и шефъ фінляндскои канцеляріи царя, гр. Арнфельтъ поѣхавъ до Петербурга, абы опозицію сенату представити не яко опѣръ супротивъ волѣ царя, але яко конечность выплываючу зъ приписѣвъ фінляндскои конституції. Тымчасомъ одинадцять сенаторѣвъ подало ся до димісіи, чимъ опозиція сенату значно ослабила ся. Вернувши зъ Петербурга, Бобриковъ вѣзвавъ другій разъ сенатъ до оголошеня царского указу, и сенатъ пѣддавъ ся.

Головный органъ фінляндскихъ патріотѣвъ Nya Pressen замкнено за те, що критикувала царскій указъ и політику Бобрикова. Выдавець сеи часописи бувъ тогды за границею. Коли вернувъ, публика урядила ему величаву овацію и обсыпала цвѣтами, а вѣдтакъ выдано бенькетъ въ его честь. На бенькетѣ сенаторъ Мехелінъ выголосивъ промову, въ котрѣй критикувавъ дѣяльность Бобрикова и заявивъ, що вѣнъ на власну руку гнобить політичне и суспѣльне житє Фінляндії и хоче вѣдобрати Фінляндії конституційну свободу.

Вѣдповѣдею на сю політичну демонстрацію бувъ указъ, обмежаючій свободу зборѣвъ въ Фінляндії. На будуче політичнї промовы можуть бути выголошуваны на зборахъ выключно за дозволомъ ґенералъ-ґубернатора.

Змѣстъ промовы Мехеліна такій: Лѣтне сонце прикрасило пѣвнѣчну природу зеленею. Розстроєнї нервы и змученї мысли могли бы теперь знайти успокоєне и вѣдсвѣженє въ тишинѣ деревъ. И мы тѣшили ся, що теперь наступить періодъ певного супокою въ політичныхъ справахъ. Ся надѣя була тымъ бѣльше оправдана, що зборъ станѣвъ, що лишь полагодивъ богато проектѣвъ законѣвъ предложеныхъ правительствомъ, а притѣмъ зъ безприкладнымъ умѣркованемъ предложивъ до рѣшеня монарха деякї надужитя, котрыхъ выказане було обовязкомъ представителѣвъ нашого народа.

На жаль, тї особы, котрї не узнаючи нїякои власнои вѣдповѣдальности супротивъ нашого краю, рѣшають теперь въ послѣдній инстанції про судьбу фінляндскихъ справъ, уважали за вѣдповѣдне, якъ разъ въ тій хвили по замкненю сойму и заки царь мѣгъ довѣдати ся, якій на ново сформулованій бажаня нашихъ станѣвъ — уважали за вѣдповѣдне выеднати новї вынятковї средства, що парушують нашї права и давлять розвѣй нашого публичного житя. Чи часописи могли мовчати, коли вѣсть про сей пѣдступъ дѣйшла до нихъ и облетѣла цѣлый край? Праса мала обовязокъ высказати свою гадку и дати выразъ опінїи загалу, пятнуючи намѣренї надужитя. Праса мусѣла се зробити завчасу, не ждучи, ажь все буде безповоротно горѣшене и змѣна буде неможлива.

Фінській народъ не може бути пасивнымъ свѣдкомъ рѣзныхъ досвѣдѣвъ, ждучимъ мовчки на се, що зъ нимъ стане ся. Вѣнъ має право высказувати свою гадку навѣть супротивъ доконаныхъ фактѣвъ. И коли его голосъ не буде выслухавый, то бодай лишить слѣдуючимъ поколѣнямъ образъ гадокъ теперѣшныхъ часѣвъ. Важна задача щоденной прасы лежить якъ разъ въ задокументованю супротивъ исторіи того, що думає въ своимъ поступовѣмъ розвою народъ, котрый въ часѣ столѣть научивъ ся вѣдрѣзнати правду вѣдъ неправды, дѣйственость вѣдъ фальшу.

Промова Мехеліна не выступала поза границѣ прислугуючого горожанамъ конституційнои державы права політичнои критики. Вѣстре промовы було звернене противъ Бобрикова и тому вѣнъ постаравъ ся о обмеженє свободы зборѣвъ въ Фінляндії, бо не хотѣвъ бути предметомъ критики фінляндскихъ сенаторѣвъ. Такъ особистый интересъ такои креатуры якъ Бобриковъ, ставъ ся причиною нового обмеженя конституційныхъ правъ фінляндского народа.

Вѣйна въ Хінахъ.

Всѣ депешѣ, якій въ послѣдній хвили надѣйшли до Европы, зґѣдно потверджують вѣсть про вымордованє Европейцѣвъ въ Пекінѣ. Число жертвъ оцѣнюють що найменше на 800, а въ тѣмъ числѣ всѣхъ урядниковъ зелѣзницѣ Пекінъ-Гонконъ. Кн. Туанъ лично кермувавъ рѣзнею. Лондоньскій дневники оголосили вже некрольоґъ англійского посла и иншихъ Англійцѣвъ пробуваючихъ въ Пекінѣ, уважаючи ихъ всѣхъ за пропащихъ. Здає ся, що рѣзня въ Пекінѣ була знакомъ до революції въ цѣлыхъ Хінахъ. Вїцекоролѣ въ Гунанъ, Квансі и Гонанъ прилучили ся до Боксерѣвъ и ухвалили поступити пѣсля наказу кн. Туана, т. є. вырѣзати всѣхъ христіянъ осѣлыхъ въ ихъ провінціяхъ. Зъ усѣхъ сторѣнъ доносять, що мордують місіонарѣвъ и христіяньскихъ Хінцѣвъ. Ватиканъ одержавъ потверджене вѣсти, що велике число місіонарѣвъ, спеціально христіянъ, вымордовано. Понятє про можливій розмѣры погрому дають слѣдуючї цифры: Загальне число місіонарѣвъ въ Хінахъ выносить 8000, мѣжь котрыми є 400 Хінцѣвъ. Христіянъ 7—800.000, число церквей и капличь 3000. Найбѣльше місіонарѣвъ мають Французы, 60 600. Окрѣмъ того мають 600 капличъ и 800 школъ. До нихъ належить 200.000 христіянъ. Безуты мають вікаріяты въ двохъ провінціяхъ. 60 місіонарѣвъ 900 капличь, 900 школъ и 125.000 христіянъ. Італійцѣ мають 80 місіонарѣвъ и повязать службу въ 500 капличахъ для 80.000 христіянъ.

Пѣдъ Тѣентсіномъ союзнї вѣйска мали побити Хінцѣвъ и заняти мѣсто. Бюро Райтера доносить именно пѣдъ датою 13 с. м.: Мѣжнароднї вѣйска ударили вчера скомбінованымъ атакомъ на хіньску дѣльницю. На становиска Хінцѣвъ сыпали ся кулѣ зъ бѣльше якъ 400 армать. Страты союзныхъ вѣйскъ суть дуже тяжкї. Хінцямъ забрано вѣсѣмъ армать и по сильнѣмъ арматамъ огни выгнано ихъ зъ захѣдного арсеналу. Того самого однакъ вечера ще здавало ся, що мѣста не буде можь занять. На другій день атакъ поновлено. Зъ Шангаю доносять, що дня 14 с. м. знищено часть муровъ и занято всѣ форты. Хінцѣвъ цѣлкомъ побито. Вѣйска заняли хіньску дѣльницю зъ всѣми фортами. Загальнї страты союзныхъ вѣйскъ въ битвахъ вѣдъ четверга до суботы, обчеляють на 800 убитыхъ и раненыхъ. Найтяжшій страты мають Россіяне и Японцѣ. Шефъ нѣмецкои ескадры въ Таку телеґрафує до Берлина, що въ загальнѣй битвѣ занято всѣ форты окрѣмъ одного, котрый буде можь взяти доперва тогды, коли надѣйдуть выслань вже россійскї армaты. Англійске правительство ще доси не одержало потверджена про зачѣпне дѣланє союзныхъ вѣйскъ въ Тьентсінѣ.

Американьскій вїцеконзуль въ Шангунѣ телеґрафує, що вїцекороль Лїгунчанъ выѣхавъ вчера, одержавши въ ночи зъ 15 на 16 с. м. цѣсарскій едиктъ, на пѣдставѣ котрого именовано вїцекоролемъ провінції Печілі, абы безпроволочно вѣдъѣхавъ на мѣсце свого нового призначеня. Въ Кантонѣ потерпають, що неприсутность Лїгунчана выкликує рознухи. До Кантону приѣхали французскї канонѣрки. Заходы заграничныхъ конзулѣвъ, абы Лїгунчана здержати вѣдъ выѣзду на пѣвнѣчь, були безуспѣшнї. Говорять, що Лїгунчанъ забравъ зъ собою вїцекоролѣвску печатку, абы недопустити до оголошеня въ часѣ его неприсутности якои небудь проклямації. Пароходомъ зъ Кантону надѣйшла вѣсть, що Хінцѣ урядили тамъ великій военный таборъ. До Брукселѣ надѣйшли вѣсти, що повстане ши

чѣсуючи волосся: — Хтожь бачивъ таке, абы дитина своихъ родичѣвъ встидалась?

— Но, но, не сердь ся дитинко! Я тѣлько такъ кажу. Бо рѣжнї люде є на свѣтѣ; а мы не знаемо, зъ якими ты сходила ся. Але мабуть не зъ такими простыми мужиками, якъ насъ двоє? Га?

— Всѣлякихъ людей я пѣзнала. И зъ панами мала до дѣла — зъ панами, зъ якими може вдруге и не стрѣнусь. Я помагала панночкамъ въ науцѣ, а мешкала, якъ знаете, у мѣщанъ, отже и не могла вѣдчужитись. Прецѣнь и грѣхъ бы бувъ цуратись своихъ рѣднѣ.

Дѣвчина сплѣтала косу, а мати хотѣла выручити. Але она привыкла сама себе обслугувати.

На церквѣ озвавъ ся дзвѣнъ. Мати збиралась старого будити. А вѣнъ на цѣлу хату храпѣвъ. Донька пришла собѣ води набрати, а мати звернула ся до батька.

— А чуешь старый! Та вставай-же разъ! Поки будешь спати? Та вже въ оденъ дзвѣнъ передзвонили! Чуешь? Ото разъ батько! Дитина приѣхала, а вѣнъ спить тай спить тай спить тай...

— Ну, ну, та вже перестала бысь, стара! А то йно займе ся на день, то анѣ рота затулити — говоривъ батько мовь черезъ сонъ, та въ його голосѣ тремтѣвъ жаль, що вѣнъ не бувъ першій.

Почавъ вѣбирати ся.

Стара стала лагодити снѣданокъ та все перебѣгала на другій бѣкъ, побалакати зъ донькою, що мылась и одягала ся.

Потому принесла снѣдане въ бѣлыхъ горняточкахъ собѣ и старому, а донечцѣ у шкляночцѣ, котру все ховала для гѣстя.

Мовчки вдивлявъ ся старый въ лице дитины, повне, червоне, якъ та спѣла ягода, що выгрѣе ся мѣжь зеленею на сонци. Швидко выпивъ молоко, закусивъ кусникомъ хлѣба, усмѣхнувъ ся до дѣвчины и сказавъ на вѣдхѣднѣмъ:

— А прийдешь почути, якъ татуньо спѣвають? Го, го, ще и въ святѣмъ Юрѣ не повстыдавъ бы ся своимъ голосомъ...

Саме зачали дзвонити въ усѣ дзвоны. Часъ було вти зачинати утреню.

Мати обводила тымчасомъ доньку по обѣйстю и показувала свою господарку. А дѣвчина тѣлькы обертала ся сюды-туды, абы до чого не замаститись, та всьому цѣкавымъ окомъ приглядалась.

Ранокъ бувъ якъ на те чудовый. Дрѣбнесенька роса, що ночію сплыла зъ высокого неба и охолодила зелень, котила ся, выливкуючись красками веселки, на землю и зрошувала ей своимъ чарѣвнымъ бальсамомъ. Веселї ластѣвки лѣтали высоко, то спускались въ низъ, и заглядали пѣдъ селянъскій стрѣхи, де попритулювали свои гнѣздочка. А помѣжь цвѣтомъ липы бремѣли пчоли и збирали поживу — для себе и для людей. Сонце выкотилось ясне, чисте, золоте и пѣднималось чимъ разъ высше и высше въ гору. И ставало ясно, чимъ разъ ненѣйше. Прекрасно заповѣдалась нинѣшна, свята недѣля.

(Дальше буде.)

Реставрація Пільзненьска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

поручає: Снѣдання по варшавски а 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка кунякъ и кунячка, що четверга и недѣлѣ флячки по варшавски и кулябякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пѣсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ а 70 кр. Въ пятницю рыба по жидѣвски. Вина добрѣй.

Зъ поважанемъ **Иванъ Францъ Новаковскій.**

рить ся въ провінціи Шангаю, де интереси Европейцѣвъ суть найбільше сконцентровані.

До Dziennik-a poznańsk ого подають зъ Львова сензаційну вѣсть, що до Хінъ буде змобілізований 9 полкъ пѣхоты (стрыйскій). Ся поголоска характеризує деякі круги, котрі хотѣли бы Австрію за всяку цѣну вмѣшати до участи въ акціи державъ на далекімъ Всходѣ Sonn-und Montagsztg. також промовляє за участею Австрії въ интервенціи на хіньскій території, подаючи за взоръ до наслѣдуваня въ тімъ напрямѣ, Нѣмеччину. Таке розумованє не выдержує критики, бо Нѣмеччина дѣйстно має богато важныхъ торговельно-політичныхъ интересівъ въ Хінахъ, наколи Австро-Угорщина для своихъ 92 підданыхъ въ Хінахъ не повинна пускати ся на авантурничу кольоніяльну політику.

Переглядъ політичный.

Підля донесень зъ Ишлю, куды ѣздивъ до цѣсаря д-ръ Керберъ и Гартель доносять, що правительство намѣряє въ осени наново скликати раду державну и що всѣ конференціи въ Ишла відносили ся до справы уможливленя працѣ въ парляментѣ. Цѣсарь має именно все бажати собѣ, абы межь Чехами а Нѣмцями прийшло до якогось порозумѣня. Neue fr. Presse высказує гадку, що всѣ предложенія Керберa мають відносити ся до языковои справы, що однакъ не значать ще, абы відносили ся лише до языковои справы. Здаєть ся, що при тімъ обійде ся безъ угодовыхъ конференцій, а президентъ міністрівъ буде переговорювати зъ кождою партією зъ окрема Коли має який плянъ октройованя, то лише въ резервѣ. Керберъ відѣхавъ вчера въ Ишлю зъ поновленою повновластію. Цѣсарь має мати до него повне довѣре. Приготованя до реактивованя парляменту вже розпочали ся.

Передъ відѣздомъ до Ишлю Керберъ стрѣтивъ ся зъ молодоческимъ посломъ Странскимъ, якъ говорять цѣлкомъ случайно.

Странскій остерѣгавъ Керберa передъ „страшными наслѣдками накиненя языкового закона. Панъ Керберъ знає отже — пишуть Narodni Listy — чого має держати ся. Коли бы Керберъ накинувъ языковый законъ безъ обопільного порозумѣня, викликавъ бы бурю, якои Австрія ще не бачила. Чехи прийдуть до рады державнои не безъ зрозумѣня союза и участи въ большости, не уважаючи також обструкціи и опозиціи за цѣль, але только за средство. Прийдуть однакъ вольній, цѣлкомъ свободній въ выборѣ средствъ и аліянтівъ.

Въ Чехіи відзывають ся що разъ частѣйше голосы противъ обструкціи. На зборахъ выборцѣвъ въ Пільзнѣ, скликаныхъ п. Дикомъ, ухвалено резолюцію сторонництва реалістівъ противъ молодоческои резолюціи котра высказувала молодоческимъ посламъ довѣре и домагала ся відъ нихъ, абы вытревали въ обструкціи. Принята резолюція реалістівъ домагає ся, абы привернено національный миръ въ Нѣмцами и звернено ся передовсѣмъ до економічныхъ справъ.

Поляки зачинають здаєть ся жалувати, що такъ скоро вырвали ся зъ твердженемъ, що „правиця розбита“. Надѣяли ся, що утворять въ Нѣмцями парляментарну большість и тѣ запевнять имъ панованє въ Галичині такъ само, якъ се була зробила „розбита“ правиця. Теперь такъ межь Чехами якъ и Поляками проявляє ся змаганє реактивованя реакційнои правиці. Именно на конференціи послівъ у Львовѣ въ справѣ ратунковои акціи зъ причины повеней, обговорювано також ситуацію у Вѣдни. Загальна гадка була така, що коли бы Чехи схотѣли залишити обструкцію и прилучити ся до давнои большости, правиця могла бы наново відживити. За симъ напрямомъ політики горячо промовлявъ д-ръ Володимиръ Козловскій.

Въ міродатныхъ кругахъ запевняють, що правительство намѣряє скликати парляментъ въ послѣдныхъ дняхъ вересня або въ початкахъ жовтня. Справа буде остаточно порѣшена по поворотѣ цѣсаря до Вѣдня, т. є. въ другій половинѣ серпня. Вже навѣть говорять, що істнує проектъ відданя лѣвица мѣсця въ президіи палаты, а кандидатомъ є п. Праде. Про змѣну регуляміну палаты нѣхто вже не говорить.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальній зборы тов. Руска Бурса въ Бережанахъ, відбутій дня 14. липня с. р., выказали наглядно, якій хосенъ може бути зъ подібнои институціи, коли би ведена віддано въ руки чоловѣка о фаховыхъ здібностяхъ педагогічныхъ, що схотѣвъ пожертвувати ся выхованю молодѣжи.

Минувшого року бувъ установленый настоятелемъ бурсы о. Садовскій, катихитъ тут. народнои школы и заступникъ учителя тут. гімназіи. Вінъ довѣвъ своимъ тактовнымъ веденемъ молодѣжь до того, що на 25 питомцівъ було 5 вздличныхъ, а лише двохъ мало злый степень, и то такихъ, що доперва въ другімъ курсѣ до бурсы були приняті и то вже зъ злыми поступами.

Тій загальній зборы замѣтний ще зъ однои квестіи, котру варто ширше обговорити. Вѣдома рѣчь, що наший селяньскій и маломѣщаньскій дѣти, чимъ разъ менше користають зъ школъ гімназіяльныхъ, а то переважно задля браку грошей. Розходить ся отже о те, щобы кошты удержаня учениківъ зредукувати ad minimum. Не дасть ся се инакше зробити, якъ хиба уможливляючи удержаніе дѣтей доволженемъ віктуалівъ котрі бы выключно були ужиті для дитины. Тую задачу сповнюють до теперь такъ званій гособинѣ, удержуючи студентівъ на станціи. Рада школьна заострила підъ тымъ зглядомъ приписы, постановляючи, що лише особы недоганній можуть таке підприємство вести. Але тій приписы показались непрактичными. Бо найморальнѣйша людина, коли не має достаточнои енергіи и повази, котрыми могла бы імпонувати своимъ пупілямъ и вести ихъ добре нѣчого не вдѣе, зъ того опять выходить таке, що найлѣпшій талановитій хлопецъ, вступивши въ лихе товариство, вводять ся нѣ на-що и по кількохъ лѣтахъ покидають гімназію зъ злою нотою, а відвыкнувши відъ фізичнои працѣ, помножують ряды писарівъ, а відтакъ писарівъ покутныхъ, що туманять таки своихъ братівъ селянъ.

Отже тымъ недогодамъ мають зробити конецъ интернаты, де бы за оплатою мѣсячною на помешканє, опалъ и свѣтло и доставою тыжневою віктуалівъ могъ хлопецъ селяньскій примѣстити ся и покінчити гімназію. Зъ тыхъ интернатівъ выйшла бы подвійна користь: 1) усе те, що батько для дитины дає, спожитковала бы выключно сама дитина, не дѣлячись нѣ зъ кимъ; 2) надъ интернатомъ буде вести контролю выдѣлъ, котрый своєю енергіею потрафить повести молодѣжь до меты. А досвѣдъ учить, що зъ такихъ крупондівъ, выхованыхъ на „легуминѣ“, выходять найсильнѣйшій и найкрасшій характеры.

Отже на тыхъ загальныхъ зборахъ поставивъ д-ръ Чайковскій внесокъ, щобы загальній зборы поручили новому выдѣлови розсмотреня тои справы и введеня ея въ житя зъ новымъ рокомъ школьнымъ. Здавало бы ся, що такій жизненный внесокъ буде загально принятый, а однакъ деякій панъ-отецъ підійшовши противъ нему опозицію на тій лише підставѣ, що нашь селянинъ нерадо до школы дає дѣтей, отже не буде компетентівъ. Доперва одинъ зъ присутныхъ селянъ закінчивъ дискусію такими словами: „Заложѣть, панове, таку „станцію“, а я самъ приведу Вамъ сто хлопцѣвъ сѣльскихъ“.

Внесокъ бувъ принятый, а выдѣлъ такі того самого дня выбравъ комісію зъ трохъ людей до выготовленя подробиць того плану и розписавъ конкурсъ — поки що лише для хлопцѣвъ III. и IV. клясы народнои школы (зъ уваги на те, що зъ сѣльскихъ народныхъ школъ, де не учать нѣмецкои мовы, до гімназіи достати ся не можна, а доперва въ III. кл. мѣскихъ школъ учать нѣмеччины) и зъ высшои гімназіи.

Одинъ рокъ практики покаже наглядно, чи внесокъ практичный чи нѣ.

На тімъ самімъ засѣданю рѣшено въ слѣдующімъ роцѣ вести руску бурсу у власномъ зарядѣ.

Надъ тою справою переведено докладну, на цифрахъ оперту дискусію: показало ся зъ тыхъ цифръ, що при 40 питомцяхъ, маючи на одного питомця по 20 коронъ мѣсячно, покрывае ся всѣ выдатки, получеій зъ удержанемъ реальности и веденемъ бурсы въ сумѣ 2000 коронъ, а надто лишає ся на саме прокормленя по 16 коронъ мѣсячно на одного питомця. За тій грошѣ підля докладного обчисленя одержать питомцѣ 5 разівъ тыжнево мясо (два дни пістий) кромѣ всѣхъ иншихъ потребъ, якъ молоко, булки, хлѣбъ, омасту.

Дотеперь було такъ, що товариство носило всѣ выдатки, получеій зъ удержанемъ реальности, а надто платило підприємцѣ-господиніе по 20 коронъ мѣсячно за одного питомця зъ одноразовымъ додаткомъ річно 160 коронъ на дрова.

Отже удержаніе питомця выносило около 28 коронъ мѣсячно, — найдорожше зъ усѣхъ бурсъ галицкихъ.

При веденю прокормленя питомцѣвъ у власній адміністрації ощадить бурса що найменше 1600 коронъ річно.

Участникъ.

НОВИНКИ.

Русины! Памятайте на Домъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

— **Відъ Маріи Пеленьскои** зъ Комарна достаємо таке письмо: Въ спѣвчутю мого нещастя зложили Добродѣї въ товариствѣ взаимного кредиту „Днѣстеръ“ на книжочку вкладкову ч. 1402 до теперь квоту 1055 коронъ 55 сот., за що тымъ Добродѣямъ выражаю щире Спаси-Бігъ нещаслива *Марія Пеленска* въ Комарнѣ.

— **Для потерпѣвшихъ відъ повени** призначивъ цѣсарь 20.000 кор.

— **„Хлопскій банкъ“ въ Калуши** вже неодного хлѣбороба выратувавъ зъ кіттѣвъ жидівскихъ банківъ, тому и не дивота, що жиды завзято противъ него агітують. Але дивно, що — якъ намъ пишуть зъ Калуша — також и директоръ калускои щадниці п. Заленскій солідаризує ся зъ жидами, розсѣваючи небылиці про „Хлопскій банкъ“, мовь то членьскій вкладки въ нѣмъ не є певній и можуть пропасти. Хиба — замѣчають — и п. Заленскому не въ смакъ, що „Хлопскій банкъ“ выробивъ собѣ совѣстною працею довѣре не лишь въ повѣтѣ але и въ краю та, працюючи для селянъ, спиняє шовіністичну роботу калускои щадниці?...

— **Вечерницѣ въ память Марк. Шашкевича** уладжує дня 2 серпня с. р. філія „Просвѣты“ въ Камѣнцѣ струм. при співучасти 16 найдобрійшихъ силъ співучихъ питомцівъ духовнои семинаріи и аматорівъ-співаківъ повѣту, піаніста п. Людкевича и гитариста о. Купчиньского. Програма оголошена буде пізнійше. Доходъ призначеный на добродійній цѣли. По вечерницяхъ відбуде ся забава зъ танцями.

— **Д-ръ Дамянъ Савчакъ** выѣхавъ вчера за відпусткою до Закопаного.

— **Результатъ кляснфікаціи** учениківъ ц. к. сем. учит. въ Станиславовѣ зъ кінцемъ II. півроча був такій: зъ числа клясифікованыхъ на курсѣ приготовляючімъ I.

		51				54		
одержало I стен.	34	(10	Рус.)		33	(10	Рус.)	
поправку	12	(6	„)		17	(7	„)	
поступъ недост.	5	(2	„)		4	(1	„)	
на курсѣ	II.				III.			
	44				45			
одержало I. стен.	20	(7	Рус.)		29	(10	Рус.)	
поправку	19	(7	„)		8	(6	„)	
поступъ недост.	5	(2	„)		8	(3	„)	

Замѣтне то, що межь 56 учениками, котрі мають поправити одинъ предметъ не одержавъ жаденъ поправки зъ языка рускаго, хотяй се загально знана рѣчь, що ученики-Полякы сеи семинаріи не вмѣють по руски не то говорити але навѣть поправно читати. Чи учителѣ языка рускаго не здобудуть ся на столько відваги?

— **Нема холєры у Вѣдни.** Вѣсть про выпадокъ холєры, якій мавъ лучити ся у Вѣдни, оказала ся невѣрною. Обдукція тѣла выказала, що смерь наступила наслѣдкомъ ослабленя серця черезъ затовщеніе.

— **Самборскій тортуры.** Бувшій инспекторъ самборскои поліціи, Людникъ Айтнеръ, котрый за протекцією самборского староства п. Кашковского получивъ посаду при старостві въ Ялтѣ, стане невзовомъ передъ трибуналомъ судовымъ, а актъ обжалованя вже имъ доручено. Коли переводжено голосный процесъ о тортуры въ Самборѣ, панъ прокураторъ ставъ въ оборонѣ Айтнера и заявивъ рѣшучо, що Айтнеръ не знавъ нѣчого о тыхъ надужитяхъ; але пізнійшій доходженя выкалали вину Айтнера.

— **Справозданє посольске складали** дня 14 с. м. въ Сяноцѣ послы людовцѣ Стапиньскій и Мілянъ. Предсѣдателемъ зборівъ выбрано д-ра Искрицкого. Обомъ посламъ ухвалено вотумъ довѣря. Вѣче въ Кросні, скликане п. Стапиньскимъ, заказало тамошне староство.

— **Испытъ зрѣлости** въ ц. к. семинаріи учительскій въ Сокали відбувъ ся въ дняхъ відъ 2 до 11 с. м. До испыту зголосило ся 29 учениківъ публичныхъ и 12 екстерністівъ. Испытъ здали: Освальдъ Франкъ, Григорій Гудимъ, Иванъ Юзьківъ, Григорій Качковскій (зъ відзн.), Іосифъ Касіянъ, Василь Кузьмакъ (зъ відзн.), Фелікъсъ Мірковскій, Теодоръ Мусѣй, Павло Россъ, Теофіль Сербеньскій, Прокопъ Войтківъ, Теодоръ Выбранець, Стефанъ Высоцкій (зъ відзн.) а Володиславъ Кравчиньскій (екст.). До испыту поправчого призначено 11 учениківъ публичныхъ и 5 екстерністівъ, репробовано 4 учениківъ публичныхъ и 3 екстерністівъ; 3 екстерністівъ відступило відъ устного испыту.

— **Противъ дамскихъ хвостівъ** выступила рада вѣденьскои дѣльниці Найбавъ. Въ дискусіи жаловано ся на те, що панѣ въ публичныхъ огородахъ волочать за собою модній теперь довгій сукнѣ зъ хвостами и збивають за собою туманы куравы. На внесене одного зъ бесѣдниківъ ухвалено одноголосно, поприбивати у всѣхъ огородахъ дѣльниці таблиці зъ розпорядженемъ начальника дѣльниці, що панѣ суть обовязаній підчасъ проходівъ въ паркахъ держати хвосты своихъ сподниць въ руцѣ.

— **Операція розлученя близнятъ „сіямскихъ“** доконавъ щасливо лѣкарь въ Ріо де Жанейро на двохъ 6-дітныхъ дѣвчаткахъ, котрі прийшли на свѣтъ зрослі зъ собою. Поки порѣшено тую смѣлу операцію, роблено черезъ кілька мѣсяцівъ фотографічні знятя за помочію лучівъ Рентґена и переконано ся, що дѣвчата мали часть стѣны и перепоны черевнои спільній и що вязаня печѣнки були зрослі. Сконстатувавши те, не мавъ лѣкарь відваги приступити до операціи, побоючись, що могла бы она выкликати великій уплывъ крови и смерть. Ажь въ зимѣ одна зъ дѣвчатъ занедужала на инфлюенцу, а горячка підійшла до 40°, коли тымъ часомъ друга дѣвчинка була зовсѣмъ здорова и не мала горячки. То послужило лѣкарямъ за доказъ, що хотяй вязаня печѣнки є зрослі, то получеія жилъ межь одною а другою печѣнкою нема. Отже зроблено гіпсовый модель, відповѣдаючій точно Рентґенівскимъ знятямъ, и черезъ кілька мѣсяцівъ вправлявъ ся лѣкарь на нѣмъ и робивъ також проби на живыхъ звѣрятахъ, якъ перевести операцію. Дня 30. мая захльороформовано дѣвчата и переведено операцію щасливо, такъ що обѣ дѣвчинки будуть жити Пробудженій по операції, розглядали ся здивовані наоколо, а перші слова, якій промовила одна и друга, були запытаня, що стало ся въ сестрою.

— **Дробій вѣсти.** Зъ Будапешту доносять, що цѣсарь закупивъ на Угорщинѣ за 700.000 кор. добра для своихъ внучки бар. Зсефрідовои. — Пишуть, що бувшій бурмістръ мѣста Дрогобича вніесъ рекурсъ противъ розвязаня мѣскои рады и настановленя правительственного комісара.

— **Цѣна рогатои худобы** на вѣденьскімъ торзѣ. На торгу д. 16 липня пригнано рогатои худобы призначенои на зарѣзъ 4743 штукъ, межь тымъ зъ Галичины . . 189 „ зъ Буковины . . . . . — „ Торгъ ожівленый. Галицкій волы плачено: пріма 72 до 77 К; секунда 68 до 72 К.; терція 58 до 67 К., выимково плачено по 78 до 81 К. — Підтучені бугаѣ и коровы по 54 до 69 К.; — худый товаръ по 38 до 54 К. за метричный сотнаръ живои ваги.

Наука, штука и література.

— **„Молодої України“** ч. 7 має такій змѣстъ: Поклик на віче. Суспільна вага ідеалу. Ще раз самостійна Україна. Наука українскої мови в польских середних школах у Львові Перші стріли. Слово на розвагу. Хроніка з нашого житя. Бібліографія. Від редакції.

Выказъ складаныхъ жертвъ

На руску Бурсу Товариства педагогічного у Львовѣ жертвували на руки Вп. Ан. Хойнацкого: Рада мѣста Галича 80 кор., Артемовичъ М. п. зъ Руды 2 к., І. Баковичъ п. зъ Лѣсиничъ 60 сот., Громада Бабинъ 5 к., Ал. Балицкій п. зъ Лосяча 30 с., Балторовичъ зъ Глинянъ 2·30 к., Іос. Бандира въ Слободы бол. 2 к., І. Барвѣньскій зъ Постолівки 2 к., М. Барилакъ зъ Смольна 1 к., М. Баричко въ Бѣлявинець 1 к., Д. Бахталовскій зъ Перепельникъ 1 к., А. Бачиньскій зъ Клѣцка 50 с., Ю. Бачиньскій зъ Васючина 60 с., Н. Бачиньскій зъ Миловання 2 к., Т. Бачиньскій зъ Ромашівки 4 к., І. Бердиньскій зъ Переволочнои 30 с., Ал. Билинкевичъ зъ Волчковець 1 к., Ал. Билинкевичъ зъ Глушкова 40 с., Д. Билиньскій зъ Рунґуры-Нечепѣжина 60 с., І. Бѣлорускій зъ Касперовець 50 с., І. Богачевскій зъ Лопянки 1 к., Т. Богачевскій зъ Лецівки 2 к., Божейко зъ Рокітна 1·30 к., Ст. Валявскій зъ Липиць 1 к., Вальницкій зъ Братковець 1, І. Велигорскій зъ Ивана 1, М. Вербицкій зъ Волѣ цеклиньскои 1, Ол. Вергунъ зъ Гусятина, 2, Ив. Винницкій зъ Залозець 2, Вол. Винярскій зъ Ивановки 2, Ад. Витвицкій зъ Батькова 2, Вас. Владичинъ зъ Козлова 70 с., Д. Вовкудка зъ Зеленои 1 к., В. Войтелько війтъ Коршова 30 с., А. Волиньскій зъ Кривориві 1 к., Ю. Гаврисевичъ п. зъ Жуличь 2, Ем. Гавришо зъ Камѣня 1, Т. Галайчукъ зъ Микуличина 2, Гр. Галь 30 с., Галькевичъ Юл. зъ Ходовичь 1, М. Галѣковскій зъ Порогівъ 1, Н. Галущиньскій зъ Звинячи 1, И. Ганкевичъ зъ Устя епископ. 1, С. Ганкевичъ зъ Целѣева 2, П. Гаранюкъ зъ Осталовичь 1, Ю. Герасимовичъ зъ Кривого 1, І. Герасимовичъ зъ Туря 2, І. Глѣбовицкій зъ Качина 1, Є. Глѣбовицкій зъ Цитанівъ 1, Т. Глѣбовицкій зъ Тростяница 1·30 к., о. В. Глодзиньскій зъ Старого Угринова 1, о. І. Глодзиньскій зъ Руды-Каменка струм 1, Ив. Гнатківъ зъ Рѣпчиць 66 с., Г. Гнатевичъ зъ Добротвору 1·20 к., о. Левъ Гораленичъ зъ Угерска 1, о. І. Гордѣевичъ зъ Шманьковець 1, о. И. Городискій зъ Бѣлыхъ Ославівъ 1, о. И. Гошоватюкъ зъ Рожна Великого 1, о. И. Гошовскій зъ Крилоса 2, о. Ник. Гошовскій зъ Блюдникъ 2, о. А. Грибъ зъ Миколаева надъ Днѣстромъ 1, о. Данилъ Грыцай зъ Михаловичь 2, Громадскій уряды: Трійця 10, Глиняны 5, Бродки 40 с., Боянівъ 30 с., Винятинцѣ 4 к., Выровъ 2, Деревляны 30 с., Гарасимівъ 40 с., Горошова 1 к., Джурівъ 30 с., Дмитрівъ 30 с., Ягольница 90 с., Дунаевъ 2 к., Завулинцѣ 1, Залуче надъ Черемош. 1, Звинячь 1, Иванківъ 2, Кійданцѣ 1, Княже 2, Лавочне 1, Лугъ коло Делятина 2, Миколаївъ к. Бродівъ 1, Нагоряне Назавизівъ 1, Незвиска 40 с., Новоселицѣ 50 с., Остапе 30 с., Царище 30 с., Сѣлець коло Сауполя 1 к., Соколівка к. Ожидова 2, Солонка 30 с., Кійданцѣ 1 к., Тарновица лѣсна 30 с., Увисла 1 к., Чехи 1, Яворівъ к. Косова 2, Громада Ясенівъ горѣчный 60 с., М. Гула зъ Борщева 2 к., о. Е. Давидовичъ зъ Мысцовои 70 с., Т. Данилович зъ Петрова 50 с., Helena Dülleran зъ Chmielówki 2, о. Е. Дзеровичъ въ Бобрки 2, М. Дзеровичъ зъ Топорова 2, Л. Дивстряньскій зъ Озерянъ к. Чортківъ 2, о. М. Дивстряньскій зъ Стегниковець 2, о. І. Домбчевскій зъ Викторова 2, Ю. Дорожиньскій зъ Высоцка 1, о. Дудкевичъ зъ Хлопцівки 2, Юл. Дудикъ зъ Фирлеева 2, о Дурбакъ зъ Вербівчика 1·20, о. Ю. Дуткевичъ зъ Дубя 1, о. Т. Дуткевичъ зъ Цѣшокъ 1, А. Желеховскій зъ Лубна 3, о. М. Заревичъ зъ Рожнова 2, А Зарихта зъ Чижикова 2, М. Зарицкій зъ Бѣльча Доброкутъ 1·30, о. Петро Жолевичъ зъ Курникъ 1, о. В. Збудовскій зъ Зубрця 1, о. Ивановскій Николай зъ Модрича 3, о. Петро Иневичъ зъ Городка к. Залѣщикъ 1·30, о. А. Ихевичъ зъ Ивановки 3, о. Д. Йосифовичъ зъ Середнолець 1, о. Ал. Кадайскій парохъ Грушки 1, о. В. Калитовскій зъ Трійцѣ 2, о. П. Карпиньскій зъ Кобиловолокъ 2, о. Іос. Киселевскій зъ Рошнева 1, о. М. Кобыляньскій зъ Мышкова 2, о. Ковальскій зъ Себечова 1, о. Кипр. Козловскій зъ Устечка 2, о. Ст. Комариньскій зъ Лисця 1, о. Копертыньскій зъ Перемышлянъ 1, о Коравцкій зъ Курилова 2, о. М. Кордуба зъ Сушиці 1, о. Коржаньскій зъ Меданъ 1, о. Каранович Ив. зъ Миколаева коло Бродівъ 50 с., о. Корчиньскій 1, о. К. Костецкій зъ Черновець 1, о. І. Коцюба зъ Олешя 1, о. Петро Коцюба зъ Высочки 1, о. І. Кочержукъ зъ Горожанки 1, о. М. Кречковскій зъ Росольнои 1, о. І. Крижановскій зъ Олешова 2, о. К. Кузикъ зъ Махнова 30 с., о. Юр. Куницкій зъ Игровицѣ 2, о. Романъ Кущевичъ зъ Новицѣ 2, о. Н. Куриловичъ зъ Волковця 30 с., о. І. Кустиновичъ зъ Ляцка шляхецкого 1, о. Ем. Кушикъ зъ Ольхівця 2, о. М. Ладижиньскій зъ Берески 1, о. Ал. Левицкій зъ Камѣнного 2, о. Іоанъ Левицкій зъ Стенятина 60 с., о. Мих. Левицкій зъ Обертина 2 к., о. П. Лѣтиньскій зъ Телячого 1, о. Т. Леонтовичъ зъ Зашкова 1, о. П. Лобода зъ Глубочка 6, о. Анаст. Лотоцкій зъ Тростяница 1, о. Е. Лотоцкій зъ Лешнова 1 к.

(*Дальше буде.*)

КОНКУРС.

Видїл товариства Руска Бурса в Бережанах оголошує сим, що в слїдуючім роцї шкільнім 1900/01 може бути в тій бурсі помїщених сорок учеників гімназіальних рускої народности.

До подань, котрі слїдує вносити на адресу д-ра Андрія Чайковского в Бережанах найдальше до 20 н. ст. серпня 1900. треба долучити 1) свідоцтво крещеня, 2) свідоцтво шкільне з послїднього курсу, 3) свідоцтво моральности, 4) свідоцтво убожества (для тих, що жадати будуть дешевшого як 30 кор. місячно приміщеня) від уряду парохіяльного і заявленє вітця або опікуна кілько зобовязує ся місячно платити.

Ученики що вже минувшого року були в нашій бурсі приміщені не потребують долучати прилоги під 1 і 3.

М. Соневицкий голова — *М. Ліськевич* секретар.

КОНКУРС.

Викончуючи поручене загальних зборів товариства руска бурса в Бережанах підписаний видїл закладає в слїдуючім роцї шкільнім 1900/01 інтернат для убогої молодежи III і IV кляси школи народної відтак для учеників висшої гімназіи під слїдуючими вимінками:

1) питомці платити муть 6 кор. місячно за помешкане а надто,

2) достарчати тижднево в натуралїях тілько кілько буде потреба для прокормленя питомця.

3) достарчити постіль біле і одежу.

Талантовиті но дїйстно убогі дїти можуть узискати зниженя місячної грошевої оплати.

Видїл застерігає собі отворити сей інтернат, наколи зголосять ся найменше 10 питомців.

Зголошеня слїдує вносити на адресу д-ра Андрія Чайковского в Бережанах і заявити, кілько обовязує ся отець або опікун достарчати тижднево віктуалїв.

Від видїлу тов. Руска Бурса в Бережанах.

М. Соневицкий голова — *М. Ліськевич* секретар.

Конкурс.

Видїл товариства руска бурса в Бережанах розписує отсим конкурс на місце господинї, до котрої буде належати: 1) варенє для питомців, 2) удержане порядку в бурсї, 3) нагляд над пранєм, 4) удержане слуг в потрібнім числї з виїмкою сторожа, котрого оплачує товариство.

О те місце убігати ся можуть старші женщини рускої народности.

Зголошена вносити треба найдальше до 20 серпня с. р. на адресу д-ра А. Чайковского в Бережанах і подати 1) вік (безусловно скінчених 40 лїт), 2) дотеперішне занятє, 3) жадану титулом винагороди місячної квоту.

М. Соневицкій голова. — *М. Ліськевич* секретар.

Зъ ц. к. Дирекциі держ. зелїзниць.

Поміж стациями Гадікфальва-Карльсберґ на шляху Гадікфальва-Бродина привернено рухвсїх поздів а на шляхах Станиславів-Галич і Галич-Підвисоке рух поїздів особових. На шляху Ходорів-Галич рух ще вздержаний. Перевіз осіб поміж Львовом-Станиславовом і на відворот відбуває ся аж до відкликаня шляхом помічним Ходорів-Підвисоке-Галич а іменно переходять зі Львова поїзди ч. 317, 311, 311, 313, а зі Станиславова поїзди ч. 314, 312, 318 і 304, сей послїдний яко поїзд особовий. Крім того переходять поміж Львовом а Ходоровом поїзди ч. 303 і 316.

На шляхах Хриплин-Бучач і Чорткїв-Заліщики привернено рух всїх поїздів.

Телеґрамы.

Вїдень 18. липня. Wiener Abendpost заявляє, що вїсти про недалекі змїны в управї долїшно-австрійского намістництва суть безпідставні.

Лондонъ 18. липня. Власти зъ Преторії стверділи, що веляке число заграничных волоцюгів прибуло въ часї войны до Йоганесбурґа и выкликує неспокій, приступаючи до командъ Буровъ. До 580 такихъ особъ вже арештовано повідомлено про се дотычныхъ конзулївъ, додаючи, що выпустить ихъ на волю. Конзулї мусять однакъ заручити, що они будуть спокійне захованати ся. Робертсъ телеґрафує дальше, що Буры скрїпляли свои становиска на полудень вїдъ Преторії.

Петербургъ 18. липня. Надійшла тутъ вїсть, що Хінцї бомбардували въ понедїлокъ Благовіщенськъ надъ Амуромъ и здобули часть сего мїста. Хіньскій власти и войско въ Манджурії станули по сторонї Боксерівъ.

Парижъ 18. липня. Французскій конзуль въ Шангаю телеґрафує, що шангайскій віцекороль заперечує вїсть про вымордованє чужинцївъ въ Пекінї.

Брукселя 18. липня. Говорять, що межь державами ведуть ся переговоры о оголошенє маніфесту европейскихъ державъ въ справї Хінъ. Хінамъ має именно бути выповіджена формальна война для охороны европейскихъ интересівъ, однакъ зъ застереженемъ интеґральности хіньскои территорії.

Берлинъ 18. липня. Італійске міністерство внутрїшныхъ справъ повідомило нїмецкого амбасадора въ Римї, що Італія готова позволити на высланє нїмецкои флоты до Хінъ зъ Генуеньскои пристани.

Надболанє.

ВЖЕ ВИЙШОВ І. ВИПУСК

„Церковної музичної бібліотеки“

і містит в собі

9 пісень підчас Служби Божої

на 3-голосний хор жіночий (2 сопрани і альт) або мужеский (2 тенори і бас). Музикъ Й. Кишакевича.

Ціна 1 кор.

Для замавляючих 10 примірників один даром і оплачена пересилка. Дістати можна лиш в Редакції в Перемишли пл. Чацкого 6. 350 5—5

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази

лїкарь жїночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,

ординує вїдчасъ купелевого сезону

въ Криници. 309 13—20

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львовъ Гетьманьска ч. 6

складаючій си зъ кількохъ вїддїловъ въ которыхъ дентистки и дентисты лїкарї выконуютъ: пльомбованє зубовъ найновїйшихъ засадъ науки, вынимане зубовъ безъ болю, при мїсцевомъ знечуленю або и успленю, обтуратори при надахъ и бракахъ пїднебенія, вставленє штучныхъ зубовъ и на золотї безъ пїднебенія.

Тамже лїчить ся хоробы ясенъ и устной ямы.

Для провінції запроваджено тую выгоду, що надсланий почтою зубенї, зломаній и т. д. штучній зубы направляє ся и высилаєть вїдворотною почтою безъ особистого приїзду. — Институтъ отворений цїлый день. 84

Дтъ Л. Віктор.

Франца Вільгельма

аптикаря въ Neunkirchen

(Niederösterreich)

прочищаючу

ГЕРБАТУ

можна дістати у всїхъ аптикахъ по 1 зр. а. в. за пачку. 454 8—3

Д-РЪ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ **шкірныхъ и венеричныхъ недугъ** б. лїкарь на університетскихъ клінікахъ у **Вїдни, Берлинї и Парижи,** лїчить методою опертою на найсвїжїйшихъ науковыхъ розслїдахъ и за помочію **найновїйшихъ прирядовъ** всякій **венеричній** недуги, наслїдки найбільше застарїлій **шкірий, половій и мочового наряду,** у мужчинъ и женщинъ. — Ординує вїдъ години 10—12 и вїдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна **12.** 298 8—7

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовї площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великомъ выборї и по цїнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґы, тасьмы мїрничій, піоны, лївеля манометры и т. п.

Уряджене дзвінковъ електричныхъ.

Всякій направки подагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

МОРСКЕ ОКО

купелї ставовій зъ тушами за двірцемъ електричної зелїзницї. Сама купель кр. (20 сот.); 12 білетівъ 1 зр. (2 кор.). Купелї уладженій лише для христіянъ. 344 9—10

ІОСИФЪ ИВАНИЦКІЙ.

КОМАР

двотижденник гумористично сатиричний.

Однокій гумористичний ілюстрований орґан на Русь. Видає і за редакцию одвічає: Іван Куницевич.

Цїнорічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., чвертьрічно 1 зр. Редакция і адміністрация: *Львів, ул. Личаковска ч. 23.*

Природній вина

до ужитку церковного,

дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вїдъ 48 кр. *припоручає*

А. Жуліяні и Г. Травнеро

У ЛЬВОВЪ

улиця Домініканьска ч. 7.

334 5—156

Ведений дотеперь

Галицкимъ акційнымъ Товарист. Гандлевымъ

дїлы:

Вуголь камїнный, Сикавки и приборы пожарній, Вужѣ партяній и ґумовій

обняло ново-отворене

Львовске Бюро гандлеве

при улици Костюшка ч. 4. 221 31—39

Артистично-ритовниче заведенє

А. ЗІҐМАНА

у Львовї, ул. Сикстуска ч. 14

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстаранїйше:

Стампілї металевій и каучуковій, гербы, моноґрамы, стампільній марки, станцы, таблицї литій и ґравіровані и проче.

Цїнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінції подагоджують ся вїдворотною почтою.

257

ТУТКИ цїґаретовій 1000 штукъ за 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичъ. Львовъ, Скарбківска 7.

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ

ЄВҐЕНІЯ УНҐЕРА

Львовъ, Академічна ч. 8

выконує ПЕЧАТКИ до ляку и фарбы, ВЫВѢСКИ вїдливаній и ґравованій МОНОҐРАМЫ и ҐЕРБЫ релефно зъ золота и срїбла, також всї роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЇ

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо нїмецкомъ, бароковомъ, англійскомъ и ґотицкомъ

ІОСИФА РУЖИЦКОГО

Львовъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймає також крїсла до выплїтання, якъ и выплїтані перерабляє на скорані.

Поручає крїсла вїдъ 4 зр. и высше.

Похвальні листы на бажане. 321 8—60

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручає

свое переплетниче і ґалантерійне заведенє

у Львовї ул. Академічна ч. 8. 366

Подоймає ся всякихъ роботъ, особливе переплету Служебниковъ, Евангелій, Молитовниковъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбумовъ, Манъ, Дипльомовъ и. т. пн. по умїренихъ цїнахъ.

ОГОЛОШЕНЄ.

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“ выдавъ для рускихъ товариствъ кредитовыхъ потрібній друки и продає ихъ по отсихъ цїнахъ:

Книга довжниковъ	арк. по	10	сот.
Замкненя мїсячна	„ „	5	„
Инвентарь довжник.	„ „	5	„
„ вкладник.	„ „	5	„
„ удїловъ	„ „	5	„
Книга головна	„ „	10	„
„ ліквідаційна	„ „	10	„
„ вкладокъ щади.	„ „	10	„
„ удїловъ членьск	„ „	10	„

Купувати и замовляти належить въ „Краєвомъ Союзї Кредитовомъ“ у Львовї, Ринокъ ч. 10, I. поверхъ.

ВИДАВНИЧА СПІЛКА

В белетристичній серії видань вийшли доси отсі книжки:

	Ціна
1. Стефан Ковалїв: Дезертир і иньші оповідання	80 кр.
2. Іван Франко: Поезиі	80 „
3. Ольга Кобилянська: Покора і иньші оповід.	70 „
4. Ґю де Мопасан: Дика панї і иньші оповід.	65 „
5. Іван Франко: Полуйка і иньші бориел. опов.	70 „
6. Наталія Кобринська: Дух часу. Оповідання	80 „
7. Кнут Гамсун: Голод. Роман	1·10 „
8. Леся Українка: Думи і мрії. Поезиї	80 „
9. Ст. Ковалїв: Громадські промениовцї	80 „
10. Уіллїям Шекепір: Гамлет, Принц данскій	90 „
11. Генрик Понтоппідан. Із хат.	70 „
12. Богдан Лепкій. З життя	60 „
13. Г. Гауптман: Візник Геншель	80 „
14. М. Коцюбинеський: В путах Шайтана	80 „
15. Шекепір: Приборкана Гоструха	70 „
16. Панас Мирний: Лихі Люди	60 „

Книжки сеї серії оправлені в полотно.

II. серия (брошуры):

1. К. Кавцкі: Народність і її початки	30 кр.
2. Фр. Енґельс. Людвіґ Фаербах	25 „

467 2—2

Адреса: Львів Чарнецького ч. 26.

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовї, Ринокъ ч. 10

маґістра фармациі и довголїтн. властителя аптики

припоручає:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОЇ МИЛЕНЬКОЇ, вїдзначеный сотками похвальныхъ листівъ, здавженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthe arundinacea) безъ примішокъ металічныхъ; пристає досконало до лица и выкликає ся приємною и тривкою воньо. — Оригінальні коробочки пудру вїдого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ уживе пудру княжної Миленьки, вздишить иншій пудры такъ краєвій якъ заграничній. Богато замовлень и подяк дає найдїйшу рекляму моєму пудрови. — При замовленихъ за 6 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плынє и масть д-ра Бамберґера въ Вїдни. Знамените се средство усуває веснянки, жовчеві плями, надає шкорї вїдности, прозорости и аксамитної тонкости. Успїхъ чудный. — Цїна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на почвиковї плями. — Цїна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листівъ. 329 6—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЇ зъ Мекки и на веснянки. Цїна 70 сот.

При закупнї товарівъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвічальный редакторъ Александеръ Барковскій. Папїръ въ фабр. Чорлянськои Зъ друкарнї Инстит. ту Ставропігійского пїдъ зарядомъ Іосифа Данилюка

Ч. 150. Львовъ, Четверъ 6 (19) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей" выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ администрація „ДѢЛА" ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Каройя Людвика 9, и А. Опольевского ул. Килинъского 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пів рóку	8 зр.	на пів року	11 зр

У Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ . 14 зр. на пів року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застережена. — Реклямації неопечатаний вільный вѣдъ порта.

Неодиноке число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычайній принимають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрічкы инсератового або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсилане" по 25 кр. а. в.

Подяки и инші допечатня приватній числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічка.

У Львовѣ дня 19 н. ст. липня 1900.

Реорганізацію польского центрального комітета выборчого ліберальній и демократичній органы польскои прасы приймили зъ кпинами, консервативній зъ задоволеньемъ дуже умѣркованымъ. Полишаємо голосы соціяльно-демократичного Naprzod-у, навѣть Kurjer-a lwowsk-ого, яко принціпіяльныхъ противниковъ, всякихъ аліянсовъ зъ шляхтою и теперѣшными верховодами въ краю, а згадаємо лише о голосахъ Słow-a polsk-ого и Now-oи Reform-ы, котрій доси були за солідарностію всѣхъ польскихъ партій и въ вѣденьскомъ парляментѣ и при выборахъ.

Słowo polskie такъ пише: Eine kleine aber nette Gesellschaft зобрала ся для змѣны регуляміну центрального комітета: дуже и ще дужше „шляхотно уроджений" репрезентанты упривілеіованыхъ сферъ, по-при нихъ (не знати, по що и на що) горетки соймовои лѣвицѣ. Подавши цѣлый новый статутъ, Słowo каже дальше: Отже той славный проектъ, того кадило, що має воскресити небощика. Треба дѣйстно мати таку вѣру въ чудеса, якою все вѣдзначала ся наша шляхта, абы хоць на хвилю припускати, що сей проектъ вдихне нове житє въ трупа центрального комітета. Той комітетъ зостав погребаный. Самъ вбивъ себе въ опініи краю, управляючи підъ патріотичнымъ плащикомъ самолюбну політыку, заповняючи соймъ представителями одного тѣлько стану — безъ огляду на волю выборцѣвъ, часто противъ ихъ волѣ, деколи навѣть за помочію кровавыхъ насильствъ. Не дивно, що панамъ графамъ и ихъ прислужникамъ хотѣло бы ся й дальше споживати солодкій овочѣ, якій приспѣвали для нихъ на деревѣ центрального комітета, але до сего дерева край приложивъ сокиру и нинѣ чути оденъ тѣлько крикъ: прочь зъ комітетомъ центральнымъ! Нехай его собѣ „панове братя" творять для бѣльшихъ посѣлостій, сего имъ нѣхто не боронить — однакожь вѣдъ мѣстъ и громадъ вара!

Nowa Reforma, котра бѣльше вѣдъ Słowa polsk-ого стояла за солідарностію, такъ написала о новѣмъ регуляминѣ центрального комітета: Новый регуляминъ мае уратувати сильно захитану повагу „солідарного" Кола... Духъ часу урвавъ польскому Колу кількапацять членовъ при послѣдныхъ выборахъ; не підпадае сумнѣвови, що ту операцію поновить — а менеры консерватизму, замѣсть числити ся зъ поступомъ и его жаданями, ратують мнимы панацею посольску въ видѣ, солідарного Кола, котре вже нѣкого не надить и нѣкому не импонуе, котре скараховало ся політично и пережило. Центральный комітетъ, природный и послушный братъ старостовъ зъ цѣлои Галичины, не вѣдмолодивъ ся въ новѣмъ регуляминѣ, але выйшовъ зъ него зъ морщинами карикатуры; якъ опырь вонъ ще може страшити выборцѣвъ, але нѣкого не захватить и не потягне до себе.

За новымъ комітетомъ центральнымъ найгорячѣйше стоить, якъ и за давнымъ стояла, Gazeta Narodowa. Она такъ выхваляе новый регуляминъ комітета: Сей регуляминъ впроваджуе змѣны въ цѣлой організаціи управы выборовъ. Усуваючи нещасный подѣлъ комітета на два вѣддѣлы всходнои и заходнои части краю, подѣлъ догодный для членовъ обохъ групъ але ослаблюючій значно его дѣяльность. Точка тяжести властивои акціи выборчои переносить ся на комітеты льокальній, котрій вже не будуть, якъ доси, однымъ комітетомъ повѣтовымъ для всѣхъ курій, але кожда курія буде мати свій окремый комітетъ льокальный. Ся змѣна мае дуже далеко сягаюче значѣне практичне, бо запевняе кождій класѣ выборцѣвъ рѣвну свободу и самостійность въ передвыборчій акціи. Gazeta сподѣваеся, що спокійній та поважній люде безъ огляду на вѣдмѣнній погляды політичній и безъ рѣзницѣ станѣвъ стануть безъ сумнѣву при тѣмъ прапорѣ, якій держить краевый комітетъ центральный, та що той комітетъ зъ енергіею, вѣдмолодженою новыми струями, новыми силами, достойно сповнить свое заданє.

Трохи холоднѣйше пише Czas а ще холоднѣйше Przegląd. Czas каже: Зъ нового регуляміну треба підднести двѣ засадничій гадки. Перша полягае на тѣмъ, що комітетъ центральный мае задане перепровадити якъ найбѣльше число послѣвъ належачихъ до „народового" табору, безъ огляду на ихъ політичній переконѣня. Критерію въ тѣмъ напрямѣ є узнаване кандидатами засады солідарности польского Кола, отже комітетъ підпирати буде при выборахъ до рады державной лише тыхъ кандидатовъ, котрій заявлять, що до Кола польского вступлять. Тая гадка надае сѣй організаціи выборчій характеръ загальный, робить вѣ институцію „народовою" а не партійною. Друга гадка вѣдносить ся до такои організаціи выборчои, яка бы, безъ нарушеня значѣня комітета центрального, давала широкій кругъ дѣланя комітетамъ мѣсцевымъ и запевнювала имъ, яко найлѣпше знаючимъ мѣсцевій обставины, вѣдповѣдный вплывъ на выборы. Обѣ гадки здоровій и пожаданій. — Що-до членовъ клюбу демократичного, котрій „зовсѣмъ не хотять реформы комітета, але розбити его", то Czas такъ каже: Намъ здае ся, що тою дорогою они осягнуть прямо противну цѣль, анѣжь загадали. Може бути, що позыскають собѣ сферы не узнаючій „народовои" карности и солідарности; але здорова часть суспільности стане безъ сумнѣву тымъ сильнѣйше при метѣ, яка проводить центральному комітетови, а тымъ самымъ и тій люде, що доси не выступали въ демократичного клюбу, хотя имъ не подобали ся розличній збочена его въ остатныхъ часахъ, теперь не занехають вытягнути консеквенціи зъ поведеня репрезентантовъ того клюбу въ комісіи для змѣны регуляміну, и розбѣе ся не центральный комітетъ, але той клюбъ.

Przegląd займае ся дуже мало справою реорганізаціи центрального комітета выборчого; вонъ пише коротко: Тота реформа опирае ся на дуже здоровыхъ засадахъ, отже и въ наслѣдкахъ своихъ повинна показати ся вельми пожиточною для краю. Передъ-всѣмъ треба підднести, що она ухиляе навѣть тѣнь позору, будьто бы центральный комітетъ бувъ організаціею партійною або кастовою, а на першомъ мѣсци ставить засаду, що се мае бути институція „народова", обіймаюча весь край и всѣ верствы польскои суспільности.

Сцеціяльне становище якъ въ инших справахъ такъ и въ сѣй занявъ антисеміткій Głos Narodu. Вонъ такъ пише: Зъ инѣшною бѣльшостію центрального комітета мы зовсѣмъ не симпатизуемо, признаючи, що въ немалой части заслужила на кпины и зневаги, якихъ ѣй не щадивъ п. Романовичъ (на засѣданю комісіи). Однакожь комітетъ повиненъ зъ зовсѣмъ спокоемъ перейти до дневного порядку надъ сецесією ліберальныхъ недобитковъ. Не мае значѣня сецесія тыхъ, що небавкомъ будуть мусѣли зробити сецесію въ публичного житя наслѣдкомъ волѣ выборцѣвъ. Партія ліберальна хватае ся, якъ потопаючій бритвы, концентраціи радикальныхъ сторонництвъ, приступаючи до нея зъ розпукою; она почуває, що въ тій концентраціи грае на першій скрипцѣ п. Дашиньскій.

Новый регуляминъ центрального комітета, ухваленый комісією зъ 15-хъ підъ проводомъ гр. Станнслава Стадницкого, буде ще підданый підъ затвердженє цѣлого соймового Кола польского.

Вѣйна въ Хінахъ.

Лондоньскій дневники приносять сенсаційну вѣсть, що Хіны выповѣли черезъ своего посла въ Петербургѣ формально вѣйну Россіи. Хінцѣ вдерли ся зъ великимъ числомъ батерій до всходнои части Сибѣру, збомбардували Благовѣщеньскъ и перервали зелѣзничу лінію. Підля донесеня Berliner Tagblatt-у зъ Петербурга, Россія приготовляе ся до енергічного атаку на Пекінъ зъ північнои стороны; сей атакъ намѣрае выконати на власну руку. Форсовній военній приготованя вказують выразно на се, що Россія мае въ планѣ поважній операціи зъ північнои стороны, де сибѣрска зелѣзница є дуже доброю точкою опору. Онодгы знов выѣхало зъ Москвы 56 офіцирбвъ куреромъ сибѣрскои зелѣзницѣ. До чинной служби вѣдкомандировано такожь 94 вѣйсковыхъ лѣкарѣвъ, а кождого дня появляють ся новій именованя въ зарядѣ червоного хреста. Взагалѣ Россія розвиває горячкову акцію. Приготовано вже

---

(2)

На вакаціяхъ.

Оповѣданє

Евгена Мандичевского.

(Дальше.)

Стрѣча.

По вѣдправѣ высыпалась громада зъ церкви. Окремо поставали старій, а окремо молодій. По одному боцѣ згуртувались самій бабы, а по другому самій хлопы. А всѣ о одномъ говорили.

Хотяй бѣльше людскихъ дѣтей приѣхало до дому на вакаціи, всѣ говорили лишень о дяковій дѣвчинѣ. Жѣнки хвалили собѣ народный стрій и мережану сорочку, а мужики красну вроду. Та и нѣколи такъ довго не выстоювали на майданѣ, якъ нинѣ, хотяй саме жнива були и нарѣдъ вже троха й примучивъ ся.

Выжидали, ажь выйде.

На самомъ кінци, якъ вже вѣдправлено молебнѣ и акафі ты, вышла разомъ зъ панъ-отцемъ, родичами и молодымъ правникомъ, своякомъ панъ-отцевымъ, а своимъ товаришемъ зъ молодыхъ лѣтъ.

И яка хороша она була у тому убраню!

— И въ кого она така вдала ся! — говорили мѣжь собою люде.

Марійка пишла поручь зъ старенькимъ панъ-отцемъ и оповѣдала про свое житя, науку, працю, намѣры, идеалы. А молодый товаришъ розповѣдавъ ей родичамъ про свои здобутки, про житя Русинбвъ по мѣстахъ и про становище мужика.

Гуртокъ цѣкавыхъ товаришинъ имъ ажь на приходство, а дѣти підбѣгали цѣлувати въ руку. Панъ-отець забравъ гостей нинѣ до себе на обѣдъ.

Молодій не мали нагоды выговоритись. Старій були имъ на перешкодѣ. Бесѣда зійшла при обѣдѣ на господарство, худобу и жнива. Панъ-отець журивъ ся своимъ повонасадженымъ хмелемъ, що его мушка якась обсѣла, а старій падькали надъ житомъ, котрому морозъ пошкодивъ. Сю тему обертали довго, на всѣ боки, ажь до несхочу, якъ то звычайно селюхи вмѣють. Вѣдъ часу до часу лишень удалось молодымъ знакомымъ перекинути одно-друге слѣвце; але що то була варта така розмова по тѣлько лѣтахъ розлуки. По обѣдѣ пішли оглядати господарство. Панъ-отець любивъ передъ знакомыми похвалитись своимъ добромъ.

— Ось вамъ стайнѣ! Се за мене поставленій. Въ цѣлѣмъ повѣтѣ нема красшихъ и лучшихъ. Самъ робивъ я плянъ и кошторисъ. И майстри були таки нашій — Русины. Правда, хорошій выставили будинокъ?

Всѣ мусѣли притакнути, бо и справдѣ будинокъ импонувавъ величиною и урядженемъ.

— А теперь заглянемо до середины! — И господарь ставъ гостѣ опроваджувати по всѣхъ стайняхъ, хлѣвахъ и куринкахъ та выхвалювати саму найлучшу расу.

— Нема що казати. Всьо, якъ въ пуделочку. Красне, выгодне, елегантске. — Хвалинъ вже и молодый правникъ, щобы тѣлько закінчити обзорины. Але панъ-отцеви ще було за мало; вонъ ще не показавъ всього.

Вышли на ланочокъ приглянутись коняямъ и лошатамъ. Самій парадіевы.

— Ось того для тебе призначивъ я! — говоривъ панъ-отець до молодого, показуючи на гнѣдого коня.

— Но, Вы не потребуете вже спрягати коня зъ коровою, або дякового пожичати! — жартувала дѣвчина, наставляючи жменю травы гнѣдому коневи, що наблизивъ ся до орина, та глядачи тайкомъ на молодого правника, Николу. Вонъ усмѣхнувъ ся. И вона зрозумѣла тую бесѣду.

Коли вертали, дзвонили, и люди сходились на вечѣрню. Часъ було и священикови ити. Лишено молодыхъ. Вони и хотѣли того. Прецѣнь и вони мали тематъ до розмовы, котрый могли вѣчно обговорювати и нѣколи бы имъ не накучивъ ся.

— Якъ же-жь Вамъ жилось весь часъ? — спытала вона, зриваючій мимоходомъ цвѣтку рожи, що схоронилась передъ спекою сонця у темній листки бозу. — Були-сьте въ далекихъ сторонахъ, бачили-сьте великій мѣста, чужій стороны, пізнали-сьте рѣзныхъ людей? — и глянула на него проймаючимъ поглядомъ, якъ бы хотѣла вѣдразу дізнатись, що сидить у самому споді його душі. — Розповѣджте менѣ!

И ставъ розповѣдати про свое житя на чужинѣ, а вона кидала мовь вѣдъ нехочу пытаня и усмѣхи. Вѣдтакъ оповѣла дещо зъ свого житя. А опѣсля стали згадувати, згадували щиро, згадували довго, бо и було о чѣмъ згадувати. Вонъ признавъ ся ѣй, що по ей вѣдъѣздѣ було йому дуже сумно, що нетерпеливо выжидавъ вѣстей про ню, а найменша вже тѣшила його. Вона призналась йому такожь, що згадувала неразъ въ листахъ до родичѣвъ про него; але вѣдъ коли выѣхавъ за границю, стали вѣсти дуже скупыми и непевными. Зійшла бесѣда на будучность. Вонъ ставъ выказувати уемній стороны учительского стану, безнастанну муку въ школѣ зъ селяньскими дѣтьми, примхи наставникбвъ малу платню. А вона збивала його закиды и указувала на высоту званя педагога. Славила пожертвованє учителя, котрый є до того покликаный, абы вщіплятн въ молодій душі любовь до Бога и вітчины, и тѣшилась, що вже незадовго буде могла ходити помѣжь дѣтьми, пізнавати ихъ душі и направляти на дорогу правды.

— О! за нѣякій скарбы свѣта не замѣнала бы я свого званя зъ иншимъ, и не хотѣла бы бути нѣ богатшою, якъ є сѣльска учителька, нѣ щасливѣйшою, якъ є кождый своею долею задоволеный чоловѣкъ! — говорила зъ якимсь давнымъ жаромъ, а зъ ей ясныхъ очей видно було якесь одушевленє и вѣру въ святость тыхъ слѣвъ.

Але се якось не промавляло до переконань Николы. Вонъ бувъ противный инѣшній системѣ обсаджуваня сѣльскихъ посадъ молодыми учительками и взагалѣ не похвалявъ руху жѣночого.

Сидѣли на лавочцѣ підъ липою, недалеко церкви. Спѣвъ залѣтавъ зъ церкви, розплывавъ ся у воздусѣ, наповнювавъ солодичію звукбвъ огородъ и зливавъ ся зъ запахомъ цвѣтбвъ, зъ зеленію деревъ, зъ красою пестрыхъ мотилѣвъ, зъ блакитію неба, въ одну велику, чудову гармонію лѣтного, погодного дня, що клонивъ ся до супочинку.

А розмова шла гладко, плавно, мовь той потбкъ, котрый зарваный камѣничкомъ ось-тутъ, ось-тамъ, гуторить собѣ вже въ нимъ цѣлѣсеньку дорогу.

Никола навязувавъ бесѣду, добиравъ що найкрасшихъ слѣвъ и зворотбвъ и оспорювавъ лагодно гадки женщины, абы заинтересувати и закрасити забаву. А высокій тонъ розмовы, овѣяныхъ щиростію, далекою вѣдъ усякои афектаціи, и тою приязною довѣрою, яку лишь мѣжь добрыми знакомыми подыбусь, притягавъ молодій душі.

Закимъ скінчилась вечѣрня, вони вже вѣдновили свое знакомство и приязнь зъ дитиняхъ лѣтъ. Та деякій спірній точки цѣлкомъ не супротивлялись тыканю, яке молода пара завела мѣжь собою на споминъ дитиняхъ днівъ.

(Конець буде.)

лязареты на 200 лѣжокъ. Лѣкарѣвъ и персоналъ до пильнованя раненыхъ высылають до всходнои Азіи.

Про битву пѣдъ Таку дня 13 с. м. шефъ нѣмецкои ескадры телеграфуе до Берлина, що она лишила ся безъ тревалого успѣху, бо Хінцѣ боронили ся завзято. На другій день европейскій вѣйска заняли хіньскій позиціи и забрали 62 арматъ. Дня 18 с. м. буде отворене правильне зелѣзниче получене мѣжь Таку а Тѣентсіномъ. Зелѣзничу службу будуть выконувати россійскій войки такъ довго, якъ довго военна ситуація не позволить вѣддати службы зелѣзничимъ урядникамъ. Англійскій адміралъ бажае собѣ, абы се вѣданє наступило безпроволочно. Атакъ на Тѣентсінъ выконали мѣжнародній вѣйска въ силѣ 8000 людей, мѣжь котрыми знаходивъ ся такожь австрійскій вѣддѣлъ. Страты союзныхъ вѣйскъ выносять 775 убитыхъ и раненыхъ.

Хочь нѣхто вже не сумнѣвае ся, що въ чужинцѣвъ въ Пекінѣ нѣхто вже не жие, бельгійскій конзуль въ Шангаю телеграфуе на пѣдставѣ информацій зѣ стороны хіньскихъ властій, котрѣ нарочно пускають въ свѣтъ баламутнѣ и неправдивѣ вѣсти. Вѣсть, що кн Туанъ мае пѣдъ собою 950.000 людей, уважають въ Берлинѣ за пересадну. На всякій случай є она потвержденемъ правды, що задача державъ не буде легка. Більовъ заявивъ хіньскому послови въ Берлинѣ, що ажь до дальшихъ заряджень не вѣльно ему высилати до Хінъ шифрованыхъ депешъ. Всѣ телеграмы мусить вѣнъ передъ вѣдосланемъ предложити державному секретарови до затвержденя. Запевняють, що всѣ вѣсти про переговоры кабінетовъ въ справѣ усталенія контингенту высыланого до Хінъ вѣйска, и всѣ подробицѣ на тему одноцѣлон оружнои интервенціи державъ, не мають найменшои пѣдставы. Жадна держава не є обмежена що до числа вѣйска, яке намѣрне выслати до Хінъ. Справа именованя начального коменданта такожь не є доси порѣшена.

Письма зъ краю.

— —

Зъ Самбѣрщины. [*Порядки въ самбѣрскихъ школахъ. — Повѣнь.*] Самбѣрщина се досыть глухій кутъ, зъ котрого рѣдко коли долетить до ширшого кружка Русинѣвъ яка вѣстка про тутешне житє. А таки тутка дѣють ся такій рѣчи, про котрѣ намъ мовчати не годить ся та котрѣ усунути конечно потреба. Хто пильно приглядавъ ся роботѣ нашихъ верховодѣвъ та społecznej hierarchii, той пришовъ до того переконаня, що ся кліка въ остатныхъ десятьохъ лѣтахъ, загарбавши въ свои руки всѣ виднѣйшѣ посады въ урядахъ и школахъ, всѣми силами старае ся дѣлати на шкоду Русинѣвъ та намагае вынародовити автохтонѣвъ сеи землѣ. По цѣлій Галичинѣ пѣшла не людска робота по школахъ, удержуваныхъ крѣвавымъ рускимъ грошемъ, щобы въ душу рускои дитины защѣпити омерзѣня до своѣи рѣднои мовы, а призвычаѣти ѣи до języka urzędowego. Въ шкѣльныхъ книжкахъ морочить ся головы рускимъ дѣтямъ навѣть всѣлякими нѣсенѣтницями зъ польскои исторіи, а закрывае ся бережно всякій свѣтлѣ подвиги зъ нашои минувшины; вѣддае ся науку рускои мовы неукамъ, котрѣ часами навѣть не умѣють розпѣзнати рускои буквы и науку такъ ведуть, що — якъ менѣ самому случило ся переконатись — Русинка скѣнчивши въ Самборѣ V кл., не умѣе по руски навѣть пѣдписати ся. А вже найбачнѣйшу увагу звернули нашій верховоды на семинаріи учительскій, де выховують ся будучій просвѣтителѣ грядучого поколѣня.

Въ Самборѣ отворено передъ кѣлькома лѣтами утраквістичну мужеску семинарію учительску и запевнювано тогдѣ Русинѣвъ, що она буде мати переважно характеръ рускій. Навѣть выдвигнено на ся директора поповича псевдо-Русина Кекекарта, инспектора львѣвского округа, котрый не вмѣвъ навѣть говорити по руски. Однакъ въ недовгѣмъ часѣ въ дирекціи самбѣрскои учительскои семинаріи позаходили якіесь неправильности, въ котрѣ хочь не хочь мусѣла вглянути власть шкѣльна; а вглянувши та переконавши ся о нихъ, дала sprężystego dyrektora i inspektora на пенсію. Однако дирекцію поручено знова чоловѣкови, котрый цѣлкомъ не донѣсъ до того становища, а може своею нетерпимостію, шовінізмомъ та загонистостію перербъ всѣхъ społecznych подвижникѣвъ польскои идеѣ на Руси.

Панокъ сей удѣляючи науку исторіи, учить кандидатѣвъ, що можна бути рускаго обряду, а при тѣмъ польскимъ патріотомъ, вщѣплюе у кандидатѣвъ неохоту до рускои минувшины, а пѣдъ небеса выхваляе все що польске. И отъ недовго потребуваръ ждати овочѣ своѣи педагогічнои працѣ, бо найшла ся мѣжь кандидатами рускаго походженя худобина, що зачала собѣ покепкувати зъ рускои бесѣды та зъ нашихъ святощѣвъ. Правда, що такъ ученѣки якъ и професоры-Русины осудили тото нечесне поступованє кандидата, а навѣть выткнули панкови, що се є овочь его науки; але горбатого и могила не выпростуе.

Та мало сего. При тутешнѣй учительскѣй семинаріи є интернатъ Веде его учитель подѣбный до управителя семинаріи. Въ интернатѣ є переважне число Русинѣвъ; а таки хотя латиньскій свята обходять ся тамъ такъ, що подае ся и лѣпшу страву и робить ся все, щобы тѣлько uroczystość пѣднести въ очахъ кандидатѣвъ, то на рускій Великдень не стае фонду навѣть на свячене яйце, а польскій шовініст-катехитъ каже, що Rusini jedli już na polskie święta kiełbasę! Ба що бѣльше: самбѣрскій піонеры цивілізаціи тихенько завязали комітетъ для учительскои семинаріи пѣдъ проводомъ знаного шовініста, брата не менше знаного дефранданта, а на показъ приймали до того комітету такожь рускаго катехита. Задачею комітету було постарати ся, щобы до интернату въ наступнѣмъ роцѣ шкѣльнѣмъ принято бѣльше Полякѣвъ, бо сего року Русины переважали поважнымъ числомъ 20 тьохъ. Але профессоры-Русины зрозумѣли задушевнѣ бажаня нашихъ сердечныхъ піонерѣвъ, наробили гармідеру та стали пѣперекъ лукавыхъ намѣрѣвъ.

При тѣй нагодѣ не завадить згадати про незвычайну дбалѣсть нашихъ піонерѣвъ о другій учительскій семинаріи у сходній Галичинѣ; туды выправляють они ученикѣвъ-Русинѣвъ, а за те радо принимають до тутешнои семинаріи Полякѣвъ зъ Коросна, зъ Ряшева, зъ Тарнова, де такожь є учительскій семинаріи. Очевидна въ тѣмъ тенденція, щобы въ самбѣрскѣй семинаріи збѣльшити фреквенцію Полякѣвъ, а зменшити число ученикѣвъ-Русинѣвъ.

Ще одно замѣтне явище зайшло въ тутешнѣй учительскѣй семинаріи передъ кѣлькома лѣтами. Заслужени піонеры цивілізаціи на barbarzyńskiej Rusi допускали до испиту зрѣлости ученикѣвъ, що не умѣли навѣть говорити по руски, та увѣльняли ихъ вѣдъ обовязку здаваня испиту зъ рускои мовы; але сего року Русины вѣднесли ся до краевои рады шкѣльнои, а ся, хоть якъ милує и навидить Русинѣвъ, таки мусѣла рѣшити, що такъ дуже чемно не можна поступати зъ рускою мовою.

Въ недалекѣмъ часѣ мае краева рада шкѣльна обсадити посаду директора учительскои семинаріи въ Самборѣ постѣйно; а хотяй ся семинарія заложена зъ характеромъ рускимъ и хотяй на сю посаду подало ся кѣлькохъ дуже способныхъ профессорѣвъ-Русинѣвъ, то таки галицкій міністеръ просвѣты, якъ кажуть, мавъ предложити міністерству на сю посаду одного повѣтового шкѣльного инспектора Полака, котрый не знае нашои мовы и потребъ школы на Руси. Правда по-за плечима шкѣльнои рады краевои старае ся черезъ якогось чоловѣка въ Перемышли переформувати на сю посаду свою кандидатуру дотеперѣшный управитель; однакъ намъ здае ся, що се тѣлько pium desiderium. Кождого щирого Русина до крайности обурае поведене нашои краевои рады шкѣльнои, котра при кождѣй нагодѣ помина нашихъ педагогѣвъ-профессорѣвъ при обсадженю виднѣйшихъ посадъ, замѣщаючи ихъ неразъ людьми, що ворожо выступають противъ нашои народности. Насъ се болить и въ тѣмъ весь народъ бачить свою кривду и заподѣяну неправдѣ.

Не лѣпше веде ся и въ самбѣрскѣй гімназіи, де Русинѣвъ ученикѣвъ є велике число, такъ що въ декотрыхъ клясахъ переважае оно надъ числомъ Полякѣвъ и жидѣвъ. Нашій піонеры настрашили ся того, щобы, боронь Боже, Русины въ tej dzielnicy не добили ся колись рускои гімназіи, и при остатнѣй класификаціи такъ перетеребили Русинѣвъ, що навѣть декотрѣ добрѣ ученики, одержавши злу ноту, змушени будуть покинути сю гімназію. До сего найшли собѣ нашій піонеры добру нагоду. Въ тутешнѣй гімназіи є двохъ москвофілѣвъ учителями, що нехтують всякій змагання Русинѣвъ та радѣ бы замести Русь въ лица землѣ одным почеркомъ пера. Сѣ господиновє навѣть агітували за тымъ, щобы Русины ученики не вписували ся на науку рускои мовы, помимо того, що одинъ зъ нихъ удѣлявъ тои науки; кирпинили они мѣжь учениками та старали ся имъ накинути свои убѣжденія. До тыхъ мастатыхъ патріотѣвъ прилучивъ ся гасподінъ меценатъ, що осѣвъ передъ двома роками въ Самборѣ. И пѣшла пѣдпольна, киртична робота на добре; ребята почали свое.

Въ Старѣмъ-Самборѣ, що лежить 18 кільом. вѣдъ Самбора, бувъ черезъ 3 лѣта завѣдателемъ рускои парохіи чоловѣкъ молодый, загорѣлый москвофіль, дуже нецевнои вартости, що любивъ пѣдъ кождымъ Русиномъ, навѣть своимъ найблизшимъ кревнымъ, рыти та кирпити. Той чоловѣкъ заставъ въ Старѣмъ Самборѣ читальню „Просвѣты“, заложену ще въ р. 1876. Читальня розвивала ся дуже добре, мала мѣжь мѣщанами до 200 членѣвъ и була помѣщена въ братскѣмъ домѣ. Завѣдатель не мавъ що лѣпшого до роботы, якъ выкинути читальню зъ братского дому, внести мѣжь мѣщанъ незгоду и распрю, подѣлити ихъ на твердыхъ и мягкихъ та на глумъ заложити читальню мѣщаньскую им. Качковского. Мѣжь мѣщанами пѣшло страшне роздвоєня, котре дѣстало ся до церкви, де провізорѣ, що були членами читальнѣ „Просвѣты“, мусѣли уступити, а на ихъ мѣсце поприходили поплечники о. завѣдателя. Сварнѣ, гнѣвы та роздоръ дѣйшовъ до крайности и хто знае, до чого бы було дѣйшло, якъ бы бувъ не-пришовъ парохъ, що троха инакше якъ колишный завѣдатель понимае роботу въ церквѣ и мѣжь народомъ. Той поклавъ собѣ за задачу насамперед погодити мѣщанъ, усунути роздоръ и антагонізмъ мѣжь населенемъ та поєднати всѣхъ въ имя христіяньскои любови. Однакъ маститѣ патріоты зъ Самбора настрашили ся его роботы, взяли въ опѣку Старо-Самбѣрску читальню им. Мих. Качковского, пѣдмовили выдѣлъ, щобы не лучивъ ся зъ читальнею „Просвѣты“; братчикѣвъ зачали пѣдбурювати супротивъ пароха, зачали якѣсь людѣ шпигати ся по Старѣмъ-Самборѣ и по великихъ заходахъ урядили въ польскій зелений свята музическо-вокальный вечеръ. Въ уряджею того вечера взяли участь за намовою мастатыхъ патріотѣвъ ученики гімназіяльнѣ зъ Самбора. Вечеромъ зробивъ фіяско, недобѣръ показавъ ся досыть значный, а маститѣ мали той хосень, що гімназіяльна дирекція, довѣдавши ся, котрѣ ученики брали участь въ устроєню вечерка въ Старѣмъ-Самборѣ, семомъ дала злу ноту зъ обычаѣвъ и казала забирати ся зъ гімназіи. Се була добра вода на шовіністичный млынъ польскій. При сѣй нагодѣ выйшли на верхъ розличнѣ рѣчи, та махінація нашихъ мастатыхъ, котрѣ Русинамъ-ученикамъ старали ся обмеранти нашу мову та накинути вѣдому погань малярщину.

Остатна повѣнь въ Самбѣрщинѣ наробила страшного спустошеня. Днѣстеръ та его доплывы повиливали наче просторе море; всюды, де тѣлько людске око засягне, нѣчого не було видати тѣлько вода та вода, а на водѣ тѣй видно було плываючи копицѣ сѣна, хаты, дерево, балки, солому и т. п.; цѣлѣсенькі села стояли пѣдъ водою; худобы та звѣрятъ погинуло безъ числа, а навѣть одень священикъ рускій І. Лѣт. въ Ч. стративъ житє въ Днѣстрѣ и тѣла его до сего часу не найшли. Вода залила поля та сѣножати, забрала або замулила працю хлѣбороба. Навѣть гѣрске мѣсточко Старый-Самбѣръ, села Спасъ, Завадка, Сушиця, Тершовъ и др. гѣрскій села, котрѣ здавали ся безпечными передъ повенями, стояли пѣдъ водою. Мѣжь народомъ велика нужда, голодъ и страхъ передъ недородомъ, бо вода залила бараболю, на котру нашъ хлѣборобъ найбѣльше сподѣвъ ся, замулила збѣже та пасовиска. Худоба уже теперь зачинае падати за для не здоровои пашѣ; кождый майже зъ заломанымъ руками пытае ся, що то дальше буде...

Переглядъ політичный.

— —

Зъ Ишлю доносять, що д-ръ Керберъ мае бути дуже вдоволеный зъ результату авдіенціи у цѣсаря. Цѣсарь мавъ принять всѣ проекты правительства и давъ пѣдъ тымъ взглядомъ Керберови повновласть. Міністеръ мавъ сказати по авдіенціи дословно: „Тутъ нарештѣ повело ся поробити вѣдповѣдній приготованя до санаціи парламентарныхъ вѣдносинъ и до оживленя парляменту“. Президентъ кабінету жалуе ся, що Нѣмцѣ на кождѣмъ кроцѣ высказують ему недовѣрє, мимо того, що давъ всякій доказы, що мае супротивъ всѣхъ однаково честнѣ намѣры. Керберъ заперечуе, що передъ вѣдъѣздомъ до Ишлю конферовавъ зъ Странскимъ. Вѣнъ случайно стрѣтивъ ся зъ пп. Беркомъ и Странскимъ, але въ жадномъ въ нихъ не зачинавъ політичнои дискусіи. Кореспондентъ зъ Ишлю доносить дальше, що-до вѣдновленя угодовои конференціи въ давнѣйшѣй формѣ не прийде; проектованій є лише окремѣ наради зъ поодинокими сторонництвами. Президентъ кабінету увѣйде въ переговоры такъ само зъ Нѣмцями якъ и зъ Чехами и надѣе ся осягнути злагодженє антагоніямбъ, котре дасть пѣдставу до управильненя языковои справы въ радѣ державнѣй. Про откройованє языковыхъ законѣвъ нема бесѣды.

Въ вѣденьскихъ політичныхъ кругахъ говорять, що д-ръ Керберъ на пѣдставѣ апробованыхъ цѣсаромъ предложень, змѣрючихъ до удоровленя парляменту, мае розпочати нови переговоры зъ провѣдниками парламентарныхъ сторонництвъ. Мѣжь нашими справами буде порушена справа програмы працѣ въ парламентѣ въ заповѣдженѣй вже сесіи при кѣнци вересня або зъ початкомъ жовтня. Мають такожь розпочати ся переговоры въ справѣ утворенія новои бѣльшости.

Нѣмецкій сторонництва, поступове и людове на Моравѣ оголосили вчера декларацію въ справѣ правительственного проекту языковыхъ законѣвъ для Моравы. Въ декларациі сказано, що причиною, для котрои Нѣмцѣ протестують навѣть противъ часткового усуненя нѣмецкого языка зъ внутрѣшнього урядованя, є передовсѣмъ змаганє до удержаня своѣи національности. Внутрѣшный нѣмецкій урядовый языкъ запевняе найживотнѣйше условіе истнованя Нѣмцѣвъ, а заведене ческого языка урядового у внутрѣшнѣй службѣ, въ якѣй бы се небудь стало ся области, цѣлкомъ певно усунуло бы нѣмецкій елемент зъ судѣвництва и зъ державнои адміністраціи. Ся справа є пытанемъ дальшого удержаня дотеперѣшного характеру нѣмецкои области. Правительственне предложене зрівнае ся зъ загадою внутрѣшного нѣмецкого языка урядового и тымъ самымъ стае въ суперечности зъ основами нѣмецкои програмы зъ зеленыхъ святъ, котра обѣймае мінімальнѣ жаданя Нѣмцѣвъ. Зъ тыхъ причинъ Нѣмцѣ не можуть принять сего проекту.

Въ послѣднихъ часахъ говорено дуже богато про злуку католицко-людовои партіи зъ христіяньско-соціяльнымъ сторонництвомъ въ одно велике консервативне сторонництво въ парламентѣ. Така злука выкликала бы очевидно цѣлкомъ нову констеляцію прочихъ парляментарныхъ сторонництвъ. Въ органахъ обохъ сторонництвъ вела ся довшій часъ дискусія, чи така злука въ загалѣ можлива и пѣдъ якими условями. Органъ австрійскихъ клерикалѣвъ, котрый доси до сея дискусіи не мѣшавъ ся, покликуе ся теперь на слова провѣдника католицко-людовои партіи, котрый въ тѣй справѣ высказавъ ся въ слѣдуючій способъ: „Такѣй злуцѣ стоять на перешкодѣ засадничѣ трудности. Злука по нашѣй думцѣ є неможлива. Мы, зъ нашого католицкого становиска противимо ся расовому антісемітизмови бѣльшости христіяньско-соціяльнои партіи. Мы не боремо ся въ жидами яко зъ расою, мы боремо ся зъ всѣма противниками основныхъ правдъ христіяньства, все одно чи вѣнъ жидъ, чи называе себе христіяниномъ. Католицкій людовцѣ и христіяньско-соціяльна партія лишать ся отже и на дальше окремыми сторонництвами. Однакъ о скѣлько не можемо вѣрити въ злуку обохъ партій, то зъ другого боку зближенє обохъ групъ не лишь не выключене, але и пожадане. Обѣ именно партіи мають богато схѣдныхъ точокъ, богато такихъ самыхъ цѣлей, именно въ економічнѣй области и тѣ схѣдни точки достаточно оправдували бы зближенє обохъ партій въ парламентѣ и згѣдне поступованє въ деякихъ справахъ.

Pester Lloyd, котрый про австрійскі справы мае звычайно дуже добрѣ информаціи твердить, що дотеперѣшный результатъ переговоровъ д-ра Кербера зъ Чехами до певнои степени каже надѣяти ся позитивныхъ наслѣдкѣвъ. Згаданый дневникъ пише, що д-ръ Керберъ вѣдъ сторонництва, котре въ послѣднихъ часахъ робило обструкцію, не одержавъ въ вѣдповѣди безвзглядного „нѣ“. Его заходамъ и заходамъ міністра Резека повело ся Чехѣвъ наклонити, що пѣдъ певными условіями залишать обструкцію. Само собою розумѣе ся, що тутъ не може бути бесѣды про якусь односторонну національну або языкову концесію; коли о що тутъ може розходити ся, то лише о модификацію проекту языкового закона, котрый въ змѣненѣй по части формѣ предложено парляментови, а котрый внесено бы въ палатѣ, якъ лишь зберe ся. Очевидна рѣчь, що въ тѣмъ новѣмъ предложеню мусять бути увзглядненій также закиды Нѣмцѣвъ, докладно означенѣ въ меморіалѣ, дорученѣмъ президентови міністрѣвъ.

Справа языкового предложеня мае бути отже вже на добрѣй дорозѣ. Тяжша вже рѣчь, утворене парляментарнои бѣльшости. Нѣмецкій клерикалы стараються ся намовити Молодочехѣвъ до вѣдтворенія давнои бѣльшости, але тѣ, хочь признають ся потребу, давали доси майже выключно вѣдмовну вѣдповѣдь. Деякій зъ Молодочехѣвъ, примѣромъ п. Зачекъ недвозначно навѣть агітуе за утвореномъ новои парламентарнои бѣльшости зложеной зъ Чехѣвъ и Нѣмцѣвъ. Така бѣльшість зломила бы дотеперѣшну гегемонію Полякѣвъ въ Австрії тожь не диво, що абы до сего не допустити, Поляки зачинають Чехамъ мостити дорогу, улекшуючу имъ поворотъ до давнои правицѣ.

НОВИНКИ.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничо-промыслову у Львовѣ.**

— **Зъ Дрогобича** пишуть намъ: Въ справѣ помѣщенои въ новинкахъ „Дѣла“ записки подъ заг. „Справедливый подѣлъ“, въ котрой говорить ся про кривдячій Русинѣвъ подѣлъ призначенои соймомъ квоты 3000 коронъ помежи товариства ремѣсничій, надбеславъ Вп. п. д-ръ Д. Савчакъ спроестоване, що рускій товариства ремѣсничій тѣлько длятого не одержали жаднои запомоги, бо не внесли до сойму прошень. Отже заявляю, що товариство рускихъ ремѣсникѣвъ „Зоря“ въ Дрогобичи внесло дня 24 листопада 1899 р. належито умотивоване прошеня до сойму краевого о призване субвенціи на закупно бібліотеки, и прошеня тое письмомъ рекомендованымъ вѣдослано на руки Вп. п. д-ра Савчака тогожь самого дня. Выходить зъ того, що або п. д-ръ Савчакъ подання дрогобицкои „Зорѣ“ не предложивъ соймови або, коли его предложивъ, то выдѣлъ краевый не увзгляднивъ того прошеня, розумѣючи певно, що для рускаго ремѣсника бібліотека цѣлкомъ зайва. *Ив. Г.*

— **Зъ Товариства „Руска Бурса ремѣсничa и промыслова.“** На численній просьбы ученикѣвъ, що хотѣли бы примѣститн ся въ нашѣмъ институтѣ або въ роббтняхъ тутешныхъ ремѣсникѣвъ заявляемо що: 1) Зъ уваги на малій фонды имовѣрно сего року новыхъ питомцѣвъ до Бурсы приймати не будемо. 2) Бажаючимъ примѣщеня у роббтняхъ тутешныхъ львѣвскихъ майстрѣвъ подаемо до вѣдомости, що слюсарѣ и механіки приймають лишь такихъ ученикѣвъ, котрій 3—4 роки мають свое власне удержане; инший знов майстры приймають такихъ, котрій мають свое удержанѣ черезъ першій рѣкъ науки, а въ дальшихъ рокахъ дають мешкане и харчь або по 20—30 кр. денно. Тутъ додаю, що такъ легкій условія принятя якъ подъ 2. означути можь тѣлько черезъ нашу Бурсу. 3) Зголошуючій ся до насъ о примѣщеня повинній прислати метрику и свѣдоцтво школьне зъ долученемъ марки почтовои на 20 кр. на вѣдповѣдь, бо Бурса не мае чимъ оплачувати кореспонденцій. 4) При зголошеню о примѣщенѣ треба доконче подати якого ремесла хоче зголошуючій ся вчити, щобы зарадъ нашои Бурсы мѣсъ о таке мѣсце постарати ся. 5) Ученикѣвъ, котрій не мають укѣнченыхъ що найменше чотирохъ клясъ народнои школы, або шѣстьлѣтного учащаня на науку въ сельскій школѣ, тутешній майстры на науку не приймають. — Наша Бурса прийме ученикѣвъ учащаючихъ до школы промысловои або до роббтень тутешныхъ майстрѣвъ на мешкане и харчь за оплатою 14 зр. мѣсячно, а на мешкане за оплатою 3 зр. мѣсячно, наколи до кѣнца сего мѣсяця зголосить ся достаточне число питомцѣвъ и въ тѣмъ случаю розширить свій льокаль.

Голова товариства: „Руска Бурса ремѣсничa и промыслова“ *В. Нагорный.*

— **Помѣчь для потерпѣвшихъ вѣдъ повенѣ.** Посолъ до рады державнои Северинъ Генсель, яко предсѣдатель зібраныхъ у Львовѣ по причинѣ повени послѣвъ, удавъ ся до президента намѣстництва Лідля и до начальника президіяльного бюра старосты Залеского, де одержавъ успокоюючій вѣсти що-до акціи, яку намѣстництво веде въ цѣли несеня помочи потерпѣвшимъ вѣдъ повени. Президентъ краевои дирекціи скарбу заявивъ послови Генселеви, що выдавъ вже до вѣдвластныхъ урядѣвъ обѣжникъ, въ котрѣмъ наказавъ здержати екзекуціи въ тыхъ повѣтахъ, котрій потерпѣли въ наслѣдокъ повени, а такожь зарядивъ, що треба що-до оцѣненя шкѣдъ въ цѣли вѣдписаня податку грунтового. Заступникъ маршалка у выдѣлѣ краевѣмъ презесъ Хамецъ обѣцявъ выдати зъ краевыхъ фондѣвъ для потерпѣвшихъ найвѣльшу суму, якою краевый выдѣлъ, не потребуючи вѣдкликувати ся до сойму, може розпорядити Президія намѣстництва выслала вже до старостъ запомогу удѣлену цѣсаремъ. — Презесъ повѣтовои рады въ Стрыю и посолъ соймовый, Кароль Дѣдушицкій выславъ до всѣхъ маршалкѣвъ тыхъ повѣтѣвъ, котрій вѣдъ повени потерпѣли, письмо, въ котрѣмъ запрошуе ихъ до Львова на нараду, якъ поступати треба, щобы склонити правительство до выасигновання значнѣйшихъ фондѣвъ на запомоги для потерпѣвшихъ. — Міністеръ зелѣзниць Вітекъ мае пріѣхати до Галичины, щобы особисто переконати ся о шкодахъ на шляхахъ зелѣзничихъ.

Въ справѣ тыхъ заходѣвъ пише Kuryer lwowski: Цѣкава рѣчь, що намѣстникъ гр. Пінінський въ найтяжшихъ хвилахъ завсѣгды выѣздивъ и здавъ урядованє на п. Залеского, котрый теперь фактично повинить обовязки намѣстника. Въ иншихъ условіяхъ, коли бы п. Залеский не бувъ сыномъ б. міністра, занимавъ бы теперь вѣсля свого вѣку що найвѣльше мѣсце концепіста; але завдяки частымъ подорожамъ п. Пінінського и его хронічній хоробѣ навѣть въ часѣ свого перебуваня у Львовѣ п. Залеский є малымъ намѣстникомъ въ великѣмъ краю. Голошена енергія віцепрезидента Лідля знача аже надто въ цѣлѣмъ краю; а що и совѣтникъ Мантнеръ выѣхавъ за вѣдпусткою на свѣжій воздухъ, то въ намѣстництвѣ безкоролѣвє, а властиво панує тамъ п. Залеский. Въ бѣдномъ нашѣмъ краю дѣють ся дѣйстно страшній рѣчи. Здавало бы ся, що по торфочныхъ катастрофахъ наступило протверезенє, — що п. Пінінський, котрый якъ разъ бувъ тымъ, що дѣвонивъ на тов казане, покаже намъ, якъ поважно понимае свои обовязки; а таки полишивъ вѣнъ на ласку Божу, край нужды и елементарныхъ нещасть, — край, о котрѣмъ правительство центральне лишь тогды памятае, коли розходить ся о наложенѣ новыхъ податкѣвъ. Коли бы таке нещасте спало на иншу краину, посыпалисъ бы вже тысячѣ зъ фондѣвъ державныхъ; а у насъ навѣть не постарали ся до теперь, абы у Вѣдни знали про розмѣры повени. На разъ кинуло намѣстництво жебранину, — а Gazeta narodowa заповѣдае, що п. Хамецъ обѣцявъ выасигнувати зъ фондѣвъ краевыхъ найвѣльшу суму, якою може краевый выдѣлъ безъ спеціяльного призволени сойму розпоряджати. — Велика штука! Фонд диспозиційный малый, а до кѣнца року еще далеко и не одно нещасте може еще на нашъ край спасти. А що жь вѣчне тогдѣ краевый выдѣлъ, позбувшись диспозиційного фонду? Най оразительство центральне покаже разъ, що Галичину трактуе ся заровно зъ иншими краями державы, и най дасть зъ фондѣвъ державныхъ тѣлько, скѣлько въ такѣмъ разѣ дбстали бы Чехи, Тироль або Австрія.

— **Директоромъ рускои гімназіи въ Коломыѣ** именованымъ tandem aliquando дотепершній управитель рускихъ рѣвнорядныхъ клясъ п. Софронъ Недѣльскій. Именованє се оголошуе урядова Wiener Ztg. Не знати, якъ довго ще прийде новому директорови ждати на новый будынокъ школьный, щобы не мѣститн ся зъ клясами и канцелярію по гнилыхъ закамаркахъ, якъ доси!

— **Конкурсъ** на посаду катехита для ученикѣвъ гр. к. обряду къ ц. к. гімназіи въ Золочевѣ оголосила краева рада школьна до дня 10 серпня с. р.

— **Доповняючій выборы до сойму.** Вже зачинають высуватись рѣзній кандидатуры въ тыхъ округахъ, въ котрыхъ розписано выборы на початокъ вересня с. р. Въ повѣтѣ скалатскѣмъ еслане взывають б. посла соймового Іосифа Гурика до кандидованя, а Поляки рагують ойчизну кандидатурою гр. Мечислава Пінінського, намѣстникового брата, котрого, розумѣе ся, буде попирати такъ польскій „центральный комітетъ“ якъ и правительство. Gazeta Narodowa пише, що панъ графъ нѣбы то еще не рѣшивъ ся, чи зможе принятн на себе сей тягаръ; але нема мабуть страху, що w obec zagrożonych interesów narodowych посвятить ся и прийме кандидатуру.

Въ новѣмъ округѣ мѣскѣмъ Ясло-Горлицѣ кандидуе п. Вайтіх Бахоньскій, бурмістръ горлицкій. Мѣста Подгуже и Величка мають намѣръ упросити до кандидованя директора краковскои гімназіи п. Тому Солтисіка. Въ мѣскѣмъ округѣ Сяноцкъ-Коросно голосять про кандидатуру п. Лѣпіньского, директора фабрики въ Сяноцѣ; доносять також, що довголѣтный секретарь магістрату Людв. Сѣржиньскій агітуе сильно за собою. По-за обома сими кандидатами робить собѣ смакъ на мандатъ також краевый инспекторъ середныхъ школъ, а въ однѣй особѣ поетъ, драматичный писатель, прелегентъ, політикъ, — однымъ словомъ, універсальный геній п. д-ръ Людомилъ Германъ. Лише про Жидачѣвщину та Бережаны-Золочѣвъ якось еще глухо.

— **Львѣвска руска гімназія въ р. 1900.** Зъ урядового справозданя дирекціи львѣвскои академичнои гімназіи подаемо про ей стань въ шк. роцѣ 1900 отсій даній: Зъ початкомъ шк. року записало ся 562 ученикѣвъ, — о 76 бѣльше, нѣжь було зъ кѣнцемъ року 1899. Шѣсть клясъ, I—V, VII и VIII. подѣлено на два рѣвнорядній вѣддѣлы, такъ що гімназія мала 14 клясъ. Середъ року покинуло школу 73 ученикѣвъ, а принято новыхъ 14, такъ що зъ кѣнцемъ року остало ся 503 ученикѣвъ публичныхъ и 5 приватистѣвъ (о 17 бѣльше, нѣжь попереднього року). Вѣсля вѣроисповѣдання було 2 рим. кат., 2 православныхъ, а 499 гр. кат. обряду; вѣсля народности всѣ заявили ся Русинами. Селяньскихъ и маломѣщаньскихъ сынѣвъ було 225, священичихъ 138, сынѣвъ народныхъ учителѣвъ 43, державныхъ урядникѣвъ 36, слугъ державныхъ 13, ремѣсникѣвъ и промысловцѣвъ 10, дяковъ 10, приватныхъ слугъ 6, зарѣбникѣвъ 5, приватныхъ офіціялистѣвъ 4, автономічныхъ урядниковъ 4, адвокатѣвъ 2, нотарѣвъ 2, літератѣвъ 2, властителѣвъ реальностей 2, лѣкаря 1.

Класифікація зъ кѣнцемъ шк. року выпала такъ: першій степень зъ вѣдзначеньемъ дбстало 27 ученикѣвъ (троха бѣльше надъ 5%), першій степень 390 и 1 приват., поправку зъ одного предмету 40 и 3 прив., другій и третій степень 42 и 1 приват., до испыту доповняючого призначено 4. Испытъ зрѣлости вѣдбувавъ ся въ осени 1899 р. и при кѣнци шк. року. Въ осѣнѣмъ речници здавало испытъ 19 ученикѣвъ публичныхъ (зъ нихъ 5 поправляло лише испытъ зъ одного предмету) и 3 екстерністѣвъ; репробовано 3 публичныхъ ученикѣвъ, а 2, оденъ публичный и оденъ екстерністъ, вѣдступили вѣдъ испыту: всѣ прочій здали. Въ лѣтнѣмъ речници здавало испытъ 42 публичныхъ ученикѣвъ и 3 екстерністѣвъ. Зъ нихъ 7 здало зъ вѣдзначеньемъ, 26 зъ добрымъ успѣхомъ, 5 ученикамъ публичнымъ позволено поправити испытъ зъ одного предмету по феріяхъ, 4 публичныхъ и 1 екстерніста репробовано на рѣкъ, а 1 публ. и 1 екст. вѣдступили вѣдъ испыту.

Науку польского языка побирало 338 ученикѣвъ, французского 46, рисунковъ 66, спѣву 118. Видно, що звычайно слѣволюбій Русины въ рускій гімназіи запалюють ся теперь бѣльше до науки польского языка нѣжь до спѣву, и то чимъ высше, тымъ бѣльше запалъ до польщины перемагае охоту до спѣву. И такъ: въ I. клясѣ ходило на науку польского языка 55 ученикѣвъ, на спѣвъ 28; въ 2 кл. на науку польского языка 56, на спѣвъ 24; въ 3 кл. на науку польс. языка 41, на спѣвъ 14, и т. д., а въ 7 кл. на науку польского языка 34, на спѣвъ 9; въ 8 кл. на науку польского языка 35, на спѣвъ 8. — Въ нормальнѣмъ вѣцѣ скѣнчило 1 клясу на 84 лише 14 ученикѣвъ, а 2 мало 16 лѣтъ; 2 клясу на 82 лише 18, а 2 мало по 18 лѣтъ; 3 клясу на 58 лише 12, а 1 мавъ 19 лѣтъ; 4 клясу на 67 лише 12, 2 мало по 20 лѣтъ, а 1 навѣть 21; 5 клясу на 61 лише 4, а 3 мало по 22 лѣтъ; 6 клясу на 52 лише 5, а 2 мало по 22 лѣтъ; 7 клясу 7 на 47, 6 мало по 23, а оденъ 24 лѣтъ; 8 клясу 9 на 56, 4 по 23, 2 по 24, а оденъ 25 лѣтъ.

Стипендій побирало 18 ученикѣвъ въ загальнѣй сумѣ 4330 коронъ. Въ институтѣ Рускаго Товариства педагогічного мало 46 ученикѣвъ помѣщене, зъ нихъ 5 безплатно; въ бурсѣ Рус. Тов. педагогічного для сынѣвъ учителѣвъ народныхъ було 4 ученикѣвъ за мѣсячною оплатою по 20 кор., въ бурсѣ Ставропигійского Института було 18 ученикѣвъ безплатно, а въ кѣнци въ Институтѣ Змартвыхвстанцѣвъ 7 ученикѣвъ, зъ нихъ 1 безплатно. Безплатно мало 8 ученикѣвъ харчь въ бурсѣ Народного Дому, 10 въ духовнѣй семинаріи, 7 въ институтѣ Рус. Тов. педагогічного, а 12 ученикѣвъ дбставало безплатнѣй обѣды вѣдъ половины сѣчня до кѣнца марта вѣдъ Towarzystwa dla wsparcia uczącej się młodzieży. Народный Домъ удѣливъ 37 ученикамъ одноразову запомогу въ загальнѣй сумѣ 249 кор., а 6 ученикѣвъ дбстало запомоги вѣдъ повѣтовыхъ радъ въ загальнѣй сумѣ 188 кор.; 1 ученикъ дбставъ 7 кор. 88 сот. запомоги зъ фонду ім. Романа Алексевича. Крѣмъ сего Товариство „Русланъ“ выдало 1.128·26 Кор. на всѣлякій запомоги для 77 убогихъ ученикѣвъ.

Збѣръ учительскій складавъ ся зъ директора и 23 учителѣвъ. Мѣжь учителями було 2 професорѣвъ въ VII. ранзѣ, 8 въ VIII. ранзѣ, 5 въ IX. ранзѣ, а 8 заступниковъ учителѣвъ; двохъ професорѣвъ, Юл. Романчукъ и Нат. Вахнянинъ були на вѣдпустцѣ.

Самоубійство зъ гарматы. Незвычайный выпадокъ самоубійства лучивъ ся днесь по пѣвночи въ касарни артилерія въ т. зв. Червонѣмъ кляшторѣ при улици Театиньскій. „Geschützvormeister“ Білета, дбставши невыясненымъ доси способомъ слѣпый набій, наладувавъ нимъ стоячу въ возѣвни гармату, а поставивши ся напротивъ лафеты, выпаливъ. Наслѣдки стрѣлу були страшенній, бо набій пороздиравъ тѣло нещасливого на кусни. Яка була причина того самоубійства, доси не справджено; такъ само не можна дѣйти, якимъ способомъ мѣгъ Білета безъ чужои помочи выстрѣлити зъ гарматы.

— **Смерть вѣдъ кваску.** Дѣти, коли выйдуть де на сѣножати або леваду, люблять шукати за кваскомъ або т. зв. щавіемъ, а зрываючи его ѣдять не лишь листе але и была длятого що они квасній. Але показуе ся, що оно небезпечно, бо вѣдъ кваску можна и згануть. Въ мѣсте Ліббенѣ въ Прусахъ якійсь 12-лѣтный хлопчикъ, уганяючи по сѣножатяхъ поза мѣстомъ, наѣвъ ся кваску и вѣдъ того дбставъ насамперед сильныхъ болѣвъ и бѣгунку, а наконецъ такъ ослабъ, що стративъ память. Въ такѣмъ станѣ привезли его до шпиталю, де его нѣякимъ способомъ не могли вже вѣдратувати. Вонъ дбставъ сильныхъ судорогъ и до кѣлькохъ годинъ померъ. Обдукція тѣла выказала, що вонъ дбставъ бувъ дуже сильного запалення нирокъ; причиною була т. зв. оксалева кислота, яка находить ся въ деякихъ ростинахъ, а именно въ кваску и въ т. зв. заячій капустѣ.

— **Лѣкъ на сухоты.** Зъ Антверпія доносять: Лѣкарь на кораблі „Red Star Line“ вѣдкрывъ нову суровицю на сухоты и уздоровивъ нек вже кѣлькохъ сухотниковъ. Вынахѣдникъ д-ръ Фрайссе буде вести дальше свои досвѣды въ институтѣ Пастера въ Парижи.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

— **Дрібні вѣсти.** Еміграція румуньскихъ жидѣвъ росте чимъ разъ бѣльше. Зъ самого Букарешту вывандрувало 2000 жидѣвъ, а до 6000 остае у великій нуждѣ. — Мальця Фурманѣвна, одна зъ героинь сумной памяти трагедіи львѣвскои щадницѣ, внесла до намѣстництва просьбу о змѣну назвища на „Фельштинська“; намѣстництво вѣдказало просьбѣ, а Фурманѣвна внесла рекурсъ до міністерства. Теперь проживае она въ Італіи — Генрикъ Ібзенъ, звѣстный писатель драматичный, лежить тяжко хорый на рожу въ лицю. — Въ Микитинцяхъ, станиславѣвского повѣту, згинула вѣдъ колесами зелѣзницѣ п. Гетерова, властителька посѣлости, идучи черезъ зелѣзничій шляхъ до костела. — Въ Нозѣмъ Санчи, утопивъ ся въ Попрадѣ теольогъ Альбекъ. Тѣло его выдобули зъ воды вчера. — Дня 24. с. м. вѣдбуде ся въ Бертешевѣ (п. Стрѣдиска новій, стац зелѣзн. Бѣбрка) вѣнчане професора гімназіяльного Прокопа Мостовича зъ панною Ольгою Харжевскою, донькою пароха зъ Сопова коло Коломыѣ.

Надѣслане.

Foulard-Seiden-Robe

fl. 8·40

und höher! — 14 Meter! — porto und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weisser u. farbiger „Henneberg-Seide“ von 45 Kreuz. bis fl. 14·65 per Meter.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hofl.) Zürich. 58 (2)

Наука, штука и література.

— **Хроніка** українсько-руського Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. Ч. 2. 1900, січень—цьвітень. Зміст. Загальні збори. Засіданни Виділа. Засідання секцій (М. Грушевський — Бовтки київського типа у сучасних Кавказців. Д. Коренець — Зносини І. Виговського з Польщею в рр. 1657—8. Ф. Вовк — Знахідки в могилах коло Веремя і Трипілля. О. Маковей — Причинки до жерел Ґундулічевого Османа. І. Фравко — Апокріфічне Євангелие Псевдо-Матвія і сьлїди його в українсько-руській літературі. К. Студинський — Хто був автором *Ἀντιῤῥησις*-а). Засідання комісій. Нові видання.

— **Slovanský Přehled**, выходячій въ Правѣ, подае въ найновѣйшомъ ч. 10. зъ рускихъ справъ такій статьѣ: Оглядъ украиньско-рускаго письменства зъ р. 1899, пера д-ра Ив. Франка; змѣстъ 1. ч. „Хроніки“ Наук. Товариства им. Шевченка; на кінци короткій згадки про замѣтки „Московскихъ Вѣдомостей“ за Шевченка, про „Шевченкову улицю“ у Львовѣ, про становище „Сѣвернаго Курьера“ въ малорускій справѣ та про рускихъ выселенцѣвъ на гавайскихъ островахъ. Slovanský Přehled выходить разъ на мѣсяць и коштуе рѣчно 6 кор. 40 сот.

— Бібліотека „Молодої України Книжка 1. Вернер Сомбарт. **Соціялізм і соціяльний рух у XIX ому столітї.** Переклав Льонгин Цегельський. У Львові. Накладом української молодіжи. „Друкарня Удїлова“ 1900. — Сторінъ 197 16-тки; цѣна 1 кор. 40 сот.

Выказъ складаныхъ жертвъ

На руску Бурсу Товариства педагогічного у Львовѣ жертвували на руки Вп. Ан. Хойнацкого (дальше): о. Лукасевичъ зъ Бичковець 1 к., о. І. Лушпиньскій зъ Кривча надъ Днѣстромъ 1, о. І. Литоровскій зъ Долины 1, Магістратъ м. Рогатина 10, о. Ст. Макогоньскій зъ Поточискѣвъ 1, о. Ал. Маланюкъ зъ Павшѣвки 1, о. Ем. Мальчиньскій зъ Луки мал. 1, Ем. Мальчиньскій вписове 1, и членьска вкладка 1, о. Ю. Мандичевскій зъ Берлина 1, о. Іоанъ Маркевичъ зъ Добровѣдъ 2, о. Сев. Мацюракъ зъ Дорогошова 1, о. Тома Мелешкевичъ зъ Вѣкна 1, о. Менциньскій зъ Маластова 2, о. А. Мѣйскій зъ Лукавицѣ нижнои 2, о. М. Миколайчукъ зъ Куличкова 2·30, о. П. Минко зъ Гребенова 30 с., о. П. Мицьковскій зъ Чорнокѣнцѣвъ Велик. 2, Монастиръ оо. Василіянъ зъ Дрогобича 2, о. М. Мосора зъ Поручина 1, о. В. Матюкъ зъ Маріямполя 3, о. І. Навроцкій зъ Голгоча 1, о. Н. Кейванъ зъ Текучѣ 50 с., о. В. Небиловець зъ Перегиньска 1, о. О. Нижанковскій зъ Качанѣвки 1, Ниньовскій Иванъ вѣйтъ зъ Жукотина 30 с., о. І. Однорѣгъ зъ Жидачева 1, о. Гр. Олесницкій зъ Говилова 2, о. М. Оницкевичъ зъ Коростовичъ 2, о. Ив. Палѣевъ зъ Перевѣзца 60 с., о. Ст. Пытликъ зъ Сѣлця Бенькова 30 с., о. С. Пѣтушевскій зъ Сасова 2, о. Погорецкій зъ Бродокъ 40 с., о. В. Подсоньскій въ Белзца 1 к., о. Ив. Попѣль зъ Довгополя 4, о. А. Поповскій зъ Акришоръ 2, Уряды приходскій: Бускъ 1, Выписки 1, Глиньско Заставе 2·30, Гуменець 3·40, Дачава 2, Довгополе 4, Дусанѣвъ 50 с., Урядъ громадскій Жерница выжна 60 с., Уряды приходскій: Коленданы 2 к., Красне 1, Лятачь 1·30, Манява и гром. 60 с., Милѣвцѣ 30 с., Милошовичѣ 30 с., Монастириска 1, Павлѣвъ 1, Переволоки 40 с., Перерѣвъ 30 с., Милятынъ стар. 60 с., Новоселица 30 с., Петрилѣвъ 1 к., Порхова 2, Сѣлець к. Езуполя 30 с., Страдче 30 с., Сухоричѣ 2 к., Торговица 60 с., Унятичѣ 1 к., Усте 40 с., Хлѣбичинъ новый 30 с., Ягольница стара 1 кор.

(*Дальше буде.*)

Телеґрамы.

Букарештъ 19. липня. Кабінетъ подавъ ся до димісіи. Король приняв димісію и місію утворення нового кабінету поручивъ парляментарному провѣдникови Карпови.

Лондонъ 19. липня. Робертсъ доносить, що Буры ударили въ понедѣлокъ на лѣве крило вѣдъ командою Полекарева и хотѣли приступомъ взяти его позиціи. Атакъ вѣдперто. Буры стратили 15 убитыхъ, 50 раненыхъ и полоненыхъ. Англійцѣ стратили 7 убитыхъ, 29 раненыхъ а 23 не вѣднайдено. — Бюро Райтера доносить, що замкнене Ашантами мѣсто Кумасі, увѣльнено вѣдъ облоги.

Петербургъ 19. липня. Телеґрама зъ Иркутска доносить, що Хінцѣ зъ Сахаліну все ще бомбардують Благовѣщенськъ. Россіяне мали здобути Айгунъ.

Вашингтонъ 19. липня. Американський конзуль въ Соель телеґрафуе, що Боксеры и хінській вѣйска стоять на граници Кореѣ.

Лондонъ 19. липня. Делярея, котрый не хотѣвъ брати участи въ атаку мѣжнароднои фльоты на Таку здеґрадовано и вѣдобрано ему команду.

Переписка Редакціи и Адміністрації.

Вп. С. Ма. въ Ро. Бо. Одержано. — И. Во. въ Ос. За липень ще 50 сот. — М. Кл. въ Пр. За липень ще 40 сот. — В. Ск. въ За. За 3 кварталъ ще 60 сот. — С. Са. въ Те. За 3 кварталъ ще 3 корони 20 сот. — Я. Ян. въ Щи. Такъ а передплата за липень ще 2 кор. 40 сот. — К. Ла. въ Бе. ви. Такъ ще 9 коронъ.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

Північно-німецкий рух товаровий з Галичиною і Буковиною.

З днем 1 серпня 1900 увійде в житє нова тарифа (часть II, зшиток 2).

Конкурс.

Товариство „Шкільна Поміч в Коломиї“ приймe з початком 1900/1 року шкільного учеників рускої гімназиї (кляс приготовляючої і I.—VIII-ої) до бурси. Своїм питомцям дав бурса ціле удержане, ліжко, надзір і провід домовий, а також і меньшу поміч в наукї. Оплата виносить на рік 2 зр. на інвентар, 1·20 зр. за річну вкладку членьску (вітця або опікуна) і місячно від 8—17 зр. а за пране біля 50 кр. — платних кождого місяця з гори. Ті, що хотять бути приняті по зниженій ціні, (низше 17 з р.) мають залучити до просьби свідоцтво убожества. Питомці мусять при принятю виказати ся, що мають три рази змінити біле на постіль, сінник, 6 пар біля, 6 хусточок до носа і 2 пари обувя.

Кождий принятий дістає карту принятя, без котрої не сьміє спровадити ся до бурси. Зголошувати ся треба до товариства „Шкільна Поміч в Коломиї“ на руки председателя С. Недільского до 25 серпня с. р.

[Иньші рускі часописи просимо о ласкаве повторене сего конкурсу.]

Від Виділу „Шкільна Поміч в Коломиї“ дня 14 н. ст. липня 1900.

С. Недільский, голова. *Гр. Наливайко*, секретар.

Конкурс.

Комітет Інтернату ц. к. Семинарії учительскої в Самборі оголошує конкурс на уміщене 100 питомців, учеників Семинарії, а то з IV. року 24 учеників без доплати, а 6 за доплатою 6 кор. місячно; з III. р. 18 без, а 7 за доплатою 6 кор; з II. р. 15 без, а 5 за доплатою 8 кор.; з I. р. 14 без, а 6 за доплатою 10 кор.; з курсу приготовительного лише 3 учеників без, а 2 за доплатою 10 кор.

Просьбу о принятє треба внести на руки Дирекциї ц. к. Семинар. учит. найдальше до 25 липня н. ст. 1900 причім треба долучити: а) послідне свідоцтво шкільне, б) метрику хрещеня, в) декларацию, силою котрої родичі [опікуни] повинні з'обовязати до повнещої доплати, если б не принято сина без доплати, дальше до заосмотрена сина в 6 пар біля, 6 простирал, 6 ручників, 6 хустинок до носа, подушку, 2 комплетні убраня, зимове пальто, 2 парі добрих чобіт, вилки, ніж, лижку і в скринки до гри потрібні. — Біля мае бути без'условно значене. — Крім сего мае кождий принятий питомець зложити на руки Префекта 12 кор. на прибори шкільні, 2 кор. за знищене інвентаря і 2 кор. на лїкаря.

Надѣслане.

Рухъ вкладокъ

ВЪ ГАЛИЦ. КАСѢ ОЩАДНОСТИ

у Львовѣ въ I. пѣвроцѣ 1900:

Вкладковый капіталъ зъ 1 сѣчня 1900 р . . .	Кор. 62,892,677·68
прирѣстъ въ I. пѣвроцѣ с. р.	„ 3,224.189·—
Станъ вкладкового капіталу зъ 30 червня 1900 .	„ 66,116.859·68

Ч. В. кр. 24.352.

Оповіщене конкурсу.

Виділ краевий Королівства Галичини і Володимирії враз з Великим Князівством Краківским оголошує сим по мисли ухвали Високого Сойму з дня 4 Цвітня 1900 конкурс на дві посади практикантів при краевім заряді продажи соли з річною платнею 1200 корон і з додатком активальним в квоті 200 корон річно, а також з евентуальним правом до трех пятилітних додатків по сто (100) корон.

Тії посади будуть надані на разі провізорично, однакож по році пожиточної для заряду і бездоганної служби може бути признана стабілізация на тій посаді і право хіснуватись з обезпечена в сільнім фонді емеритальнім.

Бажаючі одержати одну з тих посад, мають найпізнійше до дня 1. Серпня 1900 внести подане до Виділу краевого з долученем:

1) метрики крещена для доказаня, що кандидат не переступив 40 років житя;

2) доказу, що мае австрийско-угорске горожанство;

3) свідоцтва уздібненя, а именно, що кандидат окінчив з добрим поступом 6 клясу гімназияльну або реальну, і що мае іспит з дер авної і комерциальної рахунковости. Перщенство мають кандидати, котрі викажуть ся окінченем школи торговельної.

Виділ краевий застерігае собі право ужити практиканта в центральнім бюрі у Львові, або при краевих бюрах спедиции соли на провінциї. 345 3—3

У Львові дня 19 Червня 1900.

Гротт в. р.

Вже зачав ся друкувати

Илюстрованый Календарь „Просвѣты“

на рѣкъ 1901.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вѣдъ 10 лѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО ТЕХНІЧНЄ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляе ся штучнї зубы и щоки, пбсля найновѣйшихъ системѣвъ въ навчуку и золотѣ безъ пѣдлѣбья, такожь всякій реперацій, входячій въ кругъ дентистики технічнов. При помочи найвытравнѣйшихъ помѣшничихъ смаъ заграничныхъ выготовляе всякій роботы пѣдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 48—144

Заведенє отворене цѣлый день.

Д-ръ Антоній Роицкій

(Берґеръ)

Спеціалістъ для недугъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчитъ методою досвѣдченою, довголѣтною. Такожь Панѣвъ на взбръ Lindeviseu парою.

Ординуе вѣдъ 9—11 рано пополудни вѣдъ год. 4—6

На жадане лѣки можуть бути выдани въ антики въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львѣвъ ул. Замороввича ч. 5. 167

По поводу высокого курсу рентъ австрійскихъ и угорскихъ поручаємъ вымѣну тыхъ-же на

Листы заставнї Товарист. кредитов. земского краєвого банку

„ „ „ гіпотечного банку.

Яко безпечну льокацю капіталу.

Тѣ же облігація купуемо и продаемо дуже користно

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Банковый Дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена въ провінціи выконують ся вѣдворотною почтою. 71

Всякї купоны

и выльосованї паперы вартостнї 8·4 (1)

выплачує безъ потрученя провізіи або коштѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. уприв. Галицкого акційного

Банку гіпотечного.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банѣу Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничї, шіоны, лібеля манометры и т. и.

Уряджене дзвінкѣвъ електричныхъ.

Всякї направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Ученик V. кляси гімназияльної шукає лекциї. І. УГРИН в Дрогобичи ул. Новосело. 353 2—2

„ДО ЗАМѢНЫ парохія Перерѣвъ пѣдъ Коломыею, стація Іосо (Матіевцѣ) 80 моргѣвъ доброго поля по бльшѣй части двопокосовыхъ сѣножатей, 459 зр. пенсіи, передъ хатою 250 моргѣвъ вспільного зъ громадою пасовиска и пр. За парохію горску въ дієцезіи Станиславовской наъ взглядѣвъ санітарныхъ“. 32: 10 10

ШОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовї зъ тушами за дворцемъ електричнои зелѣзницѣ. Сама купѣль кр. (20 сот.); 12 білетѣвъ 1 зр. (2 кор.). Купелѣ уладженї лише для христіянъ. 344 10—10

ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ.

Гармонїюмъ

до

науки спѣву

дуже тревалои конструкциї

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна роббтня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы“

при ул. Домбровского число 4

поручае

Штучнї огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованї сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскї, сальоновї, пахучї въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплачень. 349 3—36

Найзнаменитшихъ

½ клг. цукрѣвъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.

½ клг. Бісквітѣвъ англійск. и Гербатникѣвъ зр. 1·—

½ клг. кармелькѣвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручае що дня свѣжї

Г. ТРЕТЕРЪ

заступитель паровои фабрики чоколяды и цукрѣвъ

Львовѣ, пл. Маріацкій ч. 7 рѣгъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитѣ выробы власнї, прочь зѣ спроваджуваньсю тандитою! 103

Матуристъ принявъ бы лекцію на селѣ евентуальна кореспонденція до дня 22 с. м. І Савицкій. Ч. 101 Стрыхарска улиця Перемышль.

ТОМАСИНУ

(Thomas-Schlacken)

поодинокими мѣшками а 100 К° по цѣнѣ вѣдповѣдаючѣй процентовому содержаню квасу фосфорового куповати можна въ складахъ 226

„НАРОДНОИ ТОРГОВЛѢ“

въ Станиславовѣ, Перемышли, Рогатинѣ и Золочевѣ.

Цѣс. корол. уприв

Рафінерія спіритусу, Фабрика руму, ліксровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѣвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручае старї горѣвки польскї, розолісы, лікеры, румы правдивї зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout“ на наливки, такожь правдивый оцетъ спіритусовый. 366 32—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Подяка.

Дня 19 червня с. р. неумолима смерть забрала намъ возлюбленного мужа и найдорожшого батька бл. п. О. Максиміліяна Артимовича, пароха въ Рудѣ, стрыйского деканату. Майже нагло и несподѣвано осталисьмо сиротами бездомними полишеній гіркій судьбѣ. Въ нашѣмъ неутолимѣмъ смутку поспѣшили намъ въ розрадою и помочію щирї и благородній серця, покрѣпили и огрѣли нашї зболѣлї душѣ, за що наъ глубины серця на сѣмъ мѣсци складаемо щиро сердечну подяку.

Передовсѣмъ дякуемо щиро о. Настоятелю Деканата Стрыйского Впр. О. Поляньскому, що зволили ласкаво зарядити, щобы вѣдповѣдно вѣддати послѣдну прислугу нашому въ Бозѣ почившому Другови и Татови. Богъ най крѣпить силы всѣ ъ Васъ Впр. О. О кондеканальній и за Вашї побожнї молитвы, за Св. безкровнін жертвы и за трогаючї слова, котрыми влялисьте бальзамъ спокою въ нашї серця и попращали сердечно Вашого кондеканального Друга. Неменше щиру подяку складаемо О. Соловѣю за те, що до послѣднои хвилѣ насъ не опустилисьте; дальше Вел. О. Савюкови, О. Сенникови и О. Подлясецкому, котрї зъ чужого деканату поспѣшили вѣддати остатну прислугу Вашому Братови въ Христѣ. Приймѣть сердечну подяку за Вашу щирѣсть и Ваше спѣвчуте. Рѣвночасно заявляемо свою глубону вдячнѣсть Впр. о. Тржопиньскому канонікови Кохавъ за першу помѣчь моральну и матеріяльну зъ якою на вѣсть о нашѣмъ горю, Вы къ намъ поспѣшили а также за дальшу, дотеперѣшну Вашу вѣтцѣвску опѣку най Вамъ Богъ на здоровлю выпадгородить. Вкінци дякуемо Вел. Панови Хоецкому, колягорови тутешному за вспівчуте и участь въ торжествѣ похороннѣмъ, якъ также П. П. учителямъ школъ мѣсцевыхъ, Брацтвамъ и Всѣмъ побожнымъ Христіянамъ за ихъ ласкавї труды въ часѣ нашого смутку.

Богъ въ милосердію своѣмъ най вынадгородить всѣ Вашї щирї прислуги!

Руда дня 24 червня 1900.

Софія Артымовича вдова; *Петро, Василій* сыны; *Ольга, Любовь* доньки. 356 1—1

Позѣсталї по Товарист. Гандлевѣмъ

запасы

РѢЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ

выпродуе по зниженыхъ, цѣнахъ

Львѣвске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4. 221 85—39

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и ниже.

Токай куранційный

въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Конякъ французкій

въ фляшкахъ ¼ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за фляшку ¾ літрову

поручае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

20 78—0

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ

Львѣвъ, ул. Городецка ч. 3.

фабрика выробѣвъ цементовыхъ.

Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портляндъ цементу въ Щаковѣй. Тов. акц. фабрики вапна гідравл. для фасадъ въ Кальтенляйтгебенъ [Kaltenleutgeben.]

Складъ руръ бетоновыхъ и пѣдлогъ цементовыхъ власного выробу, такожь портляндъ-цементу, вапна гідравлічного, вапна скалистого, гіпсу, цеголъ и огнетревалыхъ плытъ, асфальтовои папы даховои, асфальтовыхъ плытъ изоляційныхъ, пѣдлогъ и руръ штайнґутовыхъ для кльоакъ, каналѣвъ, водопроводѣвъ, дахѣвокъ, лупку, насадъ, плытъ комиковыхъ, печій кафлевыхъ и тростины суфітовои, а также вшкихъ матеріялѣвъ будовляныхъ, ручачи за ихъ доброту.

Пѣдприемство роббтъ бетоновыхъ, укладане помостѣвъ и крыть дахѣвъ дахѣвкою, лупкомъ, папою огнетревалою и деревнымъ цементомъ [Holzcement] по умѣреныхъ цѣнахъ.

ТЕЛЄФОНЪ ч. 460. 121

УЧИТЕЛЬ органъ руского товариства педагогічного двотыждневникъ педагогічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1869 у Львовѣ ул. Вѣрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр. на пѣвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

Львѣвъ ул. Сикстуска ч. 2. Замовленя зъ провінціи вѣдворотною почтою.

Лінолеумъ до покрытя цѣлыхъ покоѣвъ
Диваники передъ умивальню зъ Лінолеумъ
Диваны зъ Лінолеумъ
Хѣдники зъ Лінолеумъ

Спеціяльный фабричный СКЛАДЪ

ЛІНОЛЄУМЪ ЦЕРАТА

першои австрійскои фабрики въ Трієстѣ.

ФАРТУШКИ.
ОБРУСЫ.
Охороны для стѣнъ.
Простирала гумовї и пѣдкладки для дѣтій.
Борты до кредензу, пѣдставки, імітациі дерева и мармору. 347 2—26

Цераты до покрытя меблѣвъ въ перскихъ, смирненьскихъ и рѣзнородныхъ десенахъ.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ въ фабр. Черлянськом. Зъ друкарнѣ Инстит,ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка

Ч. 151. Львовъ, Пятница 7 (20) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро огологошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинъского 2; — въ Ярославю: Л. Крижаковскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсерати плаценій у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ 14 зр. на пѣвъ року 7 зр.
на чверть року 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженє. — Рекламаціи неопечатаний вѣльний вѣдъ порта.

Поодинокє число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрічки инсератовои або ся мѣсяць а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношенє приватний числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Вѣдтвореніе правицѣ.

Нѣмецкій дневники пѣднесли були, яко характеристичный симптомъ зъ ческого табору фактъ, що одинъ зъ членѣмъ парляментарнои комісіи бувшои правицѣ вѣдносъ ся був до провѣдника нѣмецкои католицко-людовои партіи Ебенгоха зъ запытанемъ, пѣдъ якими услѣвями правиця могла бы знов злучити ся. Тымъ членомъ парлямеятарнои комісіи правицѣ був одинъ зъ ческихъ послѣвъ. Narodni Listy а зъ ними инші чески дневники заявили, що ся вѣсть є выдумкою нѣмецкои прасы. На се Ебенгохъ заявивъ въ своимъ органѣ (Linzer Volksblatt), що таке запытанє дѣйстно прийшло до него, однакъ выйшло не зъ молодоческого клюбу, але вѣдъ вѣденьского заступника Narodnich List-въ. Ебенгохъ вѣдповѣвъ въ слѣдуючій способѣ: 1) Залишенє обструкціи и ухваленє всѣхъ державныхъ конечностей и инвестиційныхъ предложень; 2) допущенє до нарады и ухвалы въ радѣ державнѣй проектѣвъ языковыхъ законѣвъ, при чѣмъ чески жаданя, о скѣлько они суть оправданѣ, будуть пѣдпертѣ; 3) узнанє фактичного истнованя нѣмецкого языка для зносинъ и запевненє, що пѣдъ тымъ взглядомъ не будуть допущенѣ нѣякѣ змѣны; запевненє, що рѣшучо буде поборюваный рухъ, якій въ ческихъ кругахъ будить ся противъ католицкои церкви.

На таку заяву Чехи не могли вже крутити и Narodni Listy казали своему кореспондентови зъ Вѣдня оголосити листъ слѣдуючого змѣсту: „Въ вѣдповѣдь на послѣдну публікацію п. Ебенгоха въ Linzer Volksblatt-ѣ доношу, що передъ двома роками я вѣднесъ ся письменно до п. Ебенгоха и до всѣхъ бувшихъ членѣвъ парляментарнои правицѣ зъ запытанемъ, при якихъ услѣвяхъ и обставинахъ могло бы наступити зреконстуованє правицѣ. Я однакъ застерѣгъ собѣ вѣдповѣдь до публіцистичного ужитку. Не задовго по тѣмъ одержавъ я вѣдповѣдь п. Ебенгоха звѣсного Вамъ змѣсту. Крокъ сей зробивъ я на власну руку, безъ якои небудь участи зѣ стороны ческихъ політикѣвъ и безъ ихъ иніціятивы Йосифъ Пенізекъ“.

Панъ Пенізекъ певно був бы не звертавъ ся до Ебенгоха, коли бы Молодочехамъ не було треба знати якій его погляд на справу вѣдтвореня правицѣ. Се, що п. Пенізекъ интерпелювавъ провѣдника одного зъ бѣльшихъ групъ давнои правицѣ „на власну руку“, ще не доказуе, що вѣнъ робивъ се безъ порозумѣня зъ своею партією. Нинѣ въ загалѣ вся політика въ Австрії веде ся за кулісами, и всѣ переговоры мѣжь партіями зачинають ся „приватными розмовами“ поодинокихъ членѣвъ партій, що хотѣли бы щось зробити „на власну руку“. Доперва коли покаже ся можливость якои акціи, партіи зачинають безпосередній переговоры. Такъ само и тутъ було. Молодочехи хотѣли знати, чи Ебенгохъ маѣ охоту вѣдтворити правицю и пѣдъ якими услѣвями, але не хотѣли зраджувати ся яко партія. Выслали отже бѣдного Пенізека абы вынюхавъ, що думають католицкій людовцѣ. Вѣдповѣдь Ебенгоха не дуже одушевила Чехѣвъ, отже сарака Пенізекъ мусить заявляти, що робивъ „на власну руку“.

Narodni Listy обговорюючи проектъ католицко-людовои партіи и кѣлькохъ польскихъ послѣвъ въ справѣ вѣдновленя давнои правицѣ — твердять, що Чехи не можуть згодити ся на вѣдтворенє давнои правицѣ середъ змѣненыхъ вѣдносинъ. Напередъ мусить бути зревідована програма правицѣ въ федералістичнѣмъ дусѣ. Давна правиця не принесла Чехамъ нѣякихъ користей, лише выслугувала ся кождому правительству.

Справоздане Народного Комітету.

(Дальше.)

Пов. Калуш доси не зорганізований, бо живійшу політичну акцію в сім повіті відложено на осінь. Трудність в зорганізованю калуского повіту лежить — після релящий, які одержав Народний Комітет — в тім, що богато з поміж сьвященьства симпатизуе там з москвофільством, а тамошні наші проводирі не мають по консолідациї відповідної сьмілости, щоби против москвофільства явно виступити. Ся політика несьмілости есть однак хибна, бо тілько явним і рішучим виступом дасть ся живійші елементи з поміж москвофільского табору перетягнути на народний бік а не консолідациєю та конечним при такій консолідациї затемнюванем справи. Живійші люде а поміж москвофілів, змушені ясною думкою і рішучим ставленем справи до поважнійшого застановленя, все таки заявляють ся остаточно за національною програмою, тим більше, що руссофільство держить ся їх лише, так сказати, зверха і хиба вже цілком духово індолентний чоловік не зрозуміе і не признаеть, що москвофільство з его россійщиною лише відбивав часть інтелігенциї, і то зі шкодою наших народних інтересів, від одного национального табору, а не маѣ при тім нїяких виглядів на будучність. Однак есть надія, що і калуский повіт, а розвоем акциї в цілім краю та з зростом сьвідомости национальної серед народу, піде також увесь властивою дорогою та переведе у себе нашу народну організацию. В кождім разї есть се для нас Русинів один з лїпших повітів, а особливо потїшаючим є зріст в тім повіті числа читалень „Просьвіти“, котрих було в 1899 р. на 69 гром. чинних 24 з 1313 членами, так що кождо трете село маѣ читальню. Характеристичне а заразомъ і вельми поучаюче для наших проводирів в сім повіті повинно бути і те, що після виказу „Просьвіти“ з 1899 р. провід в читальнях вело там 10 хлопів, а лиш 9 сьвящеників і що тому треба там більше числити ся і оглядати ся на селян нїж на інтелігенцию. Стан культурний і стан сьвідомости народної селянства есть, як показуе ся з повисшого виказу, не злий; треба тілько більше віч і зборів, як і взагалї більше політичної роботи і агітациї.

Пов. Лїско доси не зорганізований через цілковитий брак сьвідомих одиниць серед інтелігенциї і селянства. Повіт сей гине через москвофільство і темноту; наших сьвідомих націоналів есть там всього около 13, тай і далеко один від другого, бо повіт страшно розлогий (маѣ 18·233 □ мірям., а 154 громад!). За те москвофілів есть там серед самого духовеньства 31, а кромі того 2 польонофілів і 17 безбарвних. Запущенє і темнота серед селянства в тім повіті суть також переражаючі; шкіл з руским язиком викладовим есть там всього 26 на 154 громад і то 2 вечинні; читалень „Просьвіти“ в 1899 р. всего одна з 35 членами, до чого прибула досе ще одна читальня, — значить, разом дві. На ініціятиву Народного комітету відбули там наші живійші люде організаційні збори дня 22/2 с. р., але порішено остаточно лишити все поки-що по давному через брак людей та вельми трудні обставини.

Пов. Мостиска не зістав доси зорганізований ані навіть розруханий рівно-ж через брак людей, спосібних і охочих до політичної роботи. Зрештою сей повіт есть взагалї дуже запущений, чому доказом може бути число читалень „Просьвіти“, котрих було в 1899 р. на 78 громад всего 11 з 505 членами, до чого прибула в сім році одна, так що лиш кожде шесте семе село маѣ читальню. Значить повіт сей вимагаѣ богато роботи, щоб став на ноги.

Пов. Надвірна не перевів доси організациї ані не розрухав ся політично через брак інтелігенциї, розумїючої та спосібної до політичної роботи. Терен для політичної акциї серед селянства в тім повіті не був би однакож злий, бо селянство есть там національно досить сьвідоме, коли мало вже в 1899 р. 12 читалень на 38 громад. Тим більше від такого тла відбиваѣ нездарність інтелігенциї.

Пов. Сянік незорганізований і не розруханий, бо інтелігенция тамошна нїчо робити не хоче. Через те повіт не розвитий також культурно, коли читалень „Просьвіти“ було там в 1899 році всего 2 (номінально 3) з 133 чл. (громад маѣ сей повіт 130). Запущенє — цілковите!

Пов. Скалат не зістав ані зорганізований ані розруханий, бо брак там інтелігенциї, котра б була спосібна і охоча вести політичну агітацию серед народу та розуміла і сповнювала свої публичні обовязки. Помимо того селянство есть там досить сьвідоме і до політичного руху охоче, та видячи оспалість інтелігенциї починаѣ ладити ся до чисто хлопского, елементарного руху, зверненого взагалї против усего, що не є хлопом, отже і против рускої інтелігенциї. Може бути, що з нагоди виборів етап той в дечім поправить ся. Читалень „Просьвіти“ було в скалатскім повіті в 1899 році на 62 громад 13 з 397 членами, так що кожде пяте село маѣ там

(3)

На вакаціяхъ.

Оповѣданє

Евгена Мандичевского.

(Конець.)

Празникъ.

Вѣдъ того дня притягало нхъ якоюсь тайною силою до себе Вони называли се спѣльнымъ идеаломъ. Заходили ся коло просвѣчуваня народу, посередъ котрого выросла вона, а для котрого и вѣнъ хотѣвъ працювати.

Вона, така добра, набожна, слухняна, терпелива, згромаджувала бѣля себе сусѣдскій дѣти, познакомлювала нхъ то зъ правдами святои вѣри, то зъ азбукою. Вѣнъ, тихій, звычайный, до всякого привѣтный и не показуавъ на те, що був панъского роду. А почуте власнои силы и певности себе додавало йому въ очахъ кождого якоись надзвычайнои принады.

Бувало, скоро на свѣтъ начне благословитись, люде лагодять ся въ поле, а молодята собѣ. То вѣнъ дожидаѣ бѣля ворѣтъ, то вона выглядаѣ, гарна, та убрана въ пеньскій перкалик, зъ парасолькою въ руцѣ. Стрѣнуть ся веселенькій, привитають ся любо и радѣють... радѣють... самі не знають, звѣдки у нихъ тая радѣсть бере ся.

А старій родичѣ радій тому. Пѣдглядають, пѣдслухують, що вони тамъ мѣжь собою говорять у двѣйцѣ, и одно другому каже:

— Ото вже намъ Господь Богъ ласкавъ! Такого зятика и люде позавидують!

Мимоволѣ и молодымъ насувались подѣбній гадки. Але бажанє се було поки-що далеке вѣдъ чутливои закраски, котра могла бы була хоть на хвильочку закаламутити супокѣйну течію нхъ мовъ и розмовъ. Нѣ одно, нѣ друге не важилось о тѣмъ заговорити, хотяй вѣдъ старыхъ доводило ся имъ неразъ чути всѣлякій натяки.

Що вечера заходивъ Никола на дякове обѣйсте. Посходять ся и сусѣды. Постають, посѣдають и балакають, о чѣмъ хто знаѣ. Той о рѣлѣ, той о справахъ громадскихъ, а инший и о політицѣ зарве. Якъ забалакають ся, то и до пѣвночи веде ся розмова. Приемно такъ на селѣ, по роботѣ, якъ охолодить ся воздухъ, и коли є кому мудре слово сказати. Народъ любить також дещо нового и цѣкавого послухати, та дечого пожиточного навчитись.

И молодый панычь мѣгъ пѣзнати потребы и волю народу, а панночка де що довѣдатись про малу дѣтвору.

И днѣ пішли за днями и часы за часами. А вакациі вже и кѣнчились

Було Спаса. Въ селѣ празникъ. Гостей наѣхала тьма тьменна. И кондеканальній, и катехиты зъ мѣста, и своякы близькій и далекій, а далѣ и знакомій и чужій. Церква ледво помѣстила людей. Гостѣ въ закристіи, по-за вѣвтаремъ, въ лавкахъ. Мѣстять ся, якъ можуть; а на церквѣ стискъ. Всѣ прѣють, а сповѣдники и рады дати не можуть. Такихъ грѣшникѣвъ найшло.

По службѣ Божій выйшовъ народъ зъ церковцѣ. Выйшла процесія, освятили зѣлє и овочѣ; та вже и по вѣдпранѣ. Дехто обдѣлювавъ дѣдѣвъ, дехто поговоривъ хвильочку, та всѣ порозсувались уличками. А гостѣ поточились на приходство. Все регоче ся, бавить ся, ѣсть, пє. Оденъ панъ-отець тонесенькій, якъ трѣсочка, а для другого єгомостя и двохъ крѣселъ за мало. Одна ѣмость мало не переломить ся, а инша добродѣйка и въ дверѣ не влѣзаѣ. А панчѣвъ, а панночокъ! Якъ рій! Отъ такъ-якъ кого навидять, то всѣ цѣлымъ домомъ зъѣзджають, а кого нѣ, то и целебрувати нема кому.

Марійка помагаѣ господинѣ; роздѣляѣ полумиски, розсылаѣ слуги по столахъ. А Никола тѣлько глядить, чия шкляночка порожна. Но приемѣ дехто въ садокъ, дехто до картъ, а молодѣжь далѣ забавлятись.

А коло пашои панночки паничѣ звиваються, такъ, якъ тій чмелѣ гудуть. Либонь всѣхъ вона обѣйти знаѣ: кого словами, а кого очима; въ одным собѣ, а другого бровами про свою вроду пытаѣ; у того за здоровля довѣдуѣсь, а въ инпимъ згадуѣ дитинячій часы. Кождый бажаѣ бути близько нея. Кождый хоче ся приподобатись. Той поручь зъ нею шле ся, а той зъ пѣдъ нечѣ на нея очима свѣтить; сей за нею у тропу точить ся, а той знову зъ боку поглядомъ забираѣ. Она-жь, звычайна собѣ дѣвчина; нѣ богацтвъ у нея, нѣ славныхъ антенатѣвъ. Тѣлько въ нея добра, що наукою собѣ придбала, а молодѣсть краснымъ личенькомъ ся вывѣнувала. А инша и богата и зъ великого роду, а то и окомъ нѣхто не кине на дѣвчину. А въ хатѣ вона до того и не сама одна. Добре то кажуть люде, що треба вродитись не краснымъ, а щасным.

Отъ бачуть и мамы, якъ дякова Марійка звиваѣсь мѣжь молодыми, мовь та перепеличка, та и каже сусѣдка сусѣдцѣ:

— Котрый зъ нихъ попаде ся? — а сама собѣ думаѣ:

— Чому такъ до мови хлопцѣ не липнуть? — и журить ся у свому материньскому серцю; бо и справдѣ чимъ журитись неньцѣ, якъ не долею дитины?

Молодый нѣбы инпимъ надскакуе, а за Марійкою водить очима. Якъ якій за довго зъ нею забавляѣсь, то йому ажь въ очахъ темнѣе; якъ бы хто жарѣюче желѣзо пѣдъ него клавъ. Ту радъ бы самъ при нѣй бути и чути, о чѣмъ балакають, и знати ей думки, а ту нѣякъ ему вѣдорватись вѣдъ панночокъ.

И дѣзнала дѣвчина тежь богато всѣлякихъ радощѣвъ, то тревоги, то туги, та щастячка, не вѣдомѣсенького ѣй до того часу.

Гостѣ розѣхались пѣзно въ ночи. А молодѣ розпращались, якъ звычайно. Подали собѣ руки. Лишень не говорили нѣ словечка того вечера зъ собою. Були умучений. И зъ умученя кровь имъ зъ лиця мало не триснула.

И не спали вони тон ночи. Вѣнъ кидавъ ся на лѣжку. Выбиравъ холоднѣйшій мѣсця и притулюваѣ лице абы не горѣло. Думки бѣгали по головѣ и заснути не давали. А серце товклось-товклось. И вона не заснула сеи ночи а просидѣла до ранка пѣдъ вѣкномъ, и такъ ѣй наче у снѣ снили ся паничѣ зъ такими приманчивыми обличями, якъ вона ще не стрѣчала, и дѣвчата такій красній и любій, що такихъ вона ще зъ роду не бачила. И са

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА 256 2—15

Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворяднихъ силъ артистичныхъ. Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білєты до набутя въ бюрѣ дневникѣвъ п. Пльона, ул. Кароля Людвика ч. 9.

читальню. На всякий спосіб повіт вимагає богато і інтензивної роботи.

Пов. Снятин не зістав доси зорганізований і розруханий рівнож через комплетний брак людей поміж інтеліґенцією, спосібних і охочих до політичної діяльности. Що-до селянъства то про повіт сей дасть ся те саме сказати, що і про повіт коломийский; селянство було там свого часу розрухане радикалами, але через брак інтеліґентного проводу, коли аґітация радикалів перервала ся, рух загиб а селяне попали в недовіре до всякої політичної акциї і апатию. В додатку в повіті снятиньскім за часів баденівского Kulturkampf-у еще більше селян, піддержуваних старостом і радою повітовою, відгравало ролю радикалів, і тепер тоті самі люде, головні махери і провідники по громадах, дістали ся в руки посла Мойси та вислугують ся ему і иншим панам за всілякі особисті вигоди. Через те селянъство в снятиньскім повіті сильно здеморалізоване а робота, після реляцій, які одержав Народний Комітет, на довго спинена. Читалень „Просьвіти“ було в тім повіті на 41 громад всего 4 з 194 членами, до чого прибуло в сім році новик 3, так що лиш кожде осьме село має читальню „Просьвіти“.

(Дальше буде.)

Поправка: В попередній статьї зайшов пропуск в місци, де говорить ся о обовязках орґанізаторів і орґанізаторів-помічників скликувати численні збори, наради віча і т. п. Написано там: Збори сї належить скликувати задля обговорювання „ріжних льокальних справ“, а має бути ріжних „загальних і льокальних справ.“ Пропуск сей просить ся отсим виповнити і увиразднити.

Вôйна въ Хінахъ.

Въ урядовыхъ кругахъ Берлина твердять, що выповѣдженє Хінами вôйны Россіи, є выдумкою. Выдумкою є такожь вѣсть, що российске правительство проклямувало военный станъ зъ Хінами. Зъ Петербурга заперечують поголоску, що хіньскому посольству звернено паперы и проклямовано военный станъ. По удержаню вѣсти про рухъ Хінцѣвъ на Благовѣщеньскъ и атакъ на пароходъ на Амурѣ, міністерство зарядало всякій средства осторожности на граници. Россія не може ще й теперь узнати военного стану зъ Хінами, бо безпосередного полученя зъ Пекіномъ нема, отже и зъ центральными властями въ Хінахъ. Нѣхто впрочѣмъ не знає, хто властиво въ Хінахъ рядить. Военнй проготовання робить Россія зъ подвоєною енергіею, абы бути приготованою на всяку евентуальность. Найбôльшимъ небезпеченьствомъ грозить Россіи повстанє въ Манджурiи. Хінцѣ выступають тамъ рѣшучо зачѣпно и суть дуже добре заосмотренй въ амуніцію. Въ манджурскихъ селахъ лишили ся лише старцѣ и дѣти, а всѣ способнй носити оружіе, перейшли на лѣвый бôкъ Амура. Въ рôзныхъ сторонахъ крутять ся узброєнй Хінцѣ и лучать ся въ бôльшй ватаги. Поступованє Хінцѣвъ супротивъ Россіянъ рôзнить ся тымъ вôдъ ихъ поступованя зъ иншими народами, що Хінцѣ взывають напередъ Россіянъ, абы покинули хіньску територію, наколи иншій народности вôдразу атакують. Се толкує ся добрыми вôдносинами мѣжь обома державами. На пôдставѣ вôдповѣдныхъ законôвъ российске правительство оголосило военный станъ въ надамурскôмъ округѣ, въ одномъ зъ дистриктôвъ Хабаровского округа и въ мѣстахъ Благовѣщеньску, Хабаровску, Никольску надъ рѣкою Усурі и Владивостоцѣ вôдъ дня 4 липня ст. ст. На рачъ российскй власти рѣшили приготовити вôдворотъ зъ Манджурiи. Зарядъ манджурскои зелѣзницѣ перенесено на российску територію. До Berliner Tagblatt-у доносять зъ Петербурга, що Россія намѣряє на власну руку пôдприняти велику експедицію противъ Пекіну вôдъ стороны Манджурiи. Симъ поясняють великй военнй приготованя Россіи въ послѣдныхъ часахъ.

Въ Лондонѣ заповѣджено на понедѣлокъ въ порозумѣню зъ лордомъ Сельсберімъ, загальне богослуженє за вырѣзаныхъ въ Пекінѣ. Зъ того заключають, що вже нема найменшого сумнѣву, що-до пекіньскои катастрофы. Мимо того послѣдній вѣсти зновъ стараютъ ся розбудити надѣю, що Европейцѣ въ Пекінѣ ще жиють. Американьскій дневникарѣ доносять, що чужинцѣ въ Пекінцѣ въ 6 и 7 с. м. ударили на Хінцѣвъ, але вôдтакъ самй мусѣли выдержати сильный атакъ. Хіньскій цѣсарь убитый, а Туанъ загорнувъ всю власть. Генерала Ніха, котрый спрямувъ чужинцямъ, приказувано выконати самоубійство. Командантъ одного почтового корабля донѣсъ, що дня 7 с. м. чужинцѣ въ Пекінѣ були ще при житю. Французскій міністеръ заграничныхъ справъ одержавъ телеґраму зъ Шангаю пôдъ датою 18 с. м., де на пôдставѣ вѣстей вôдъ губернатора въ Шантунѣ ему доносять, що европейскй послы зъ родинами суть при житю, але имъ грозить велике небезпеченьство Віцекороль донѣсъ консулямъ въ Шангаю, що телеґрафувавъ до Пекіну, абы правительство хоронило чужинцѣвъ. Дня 17 с. м. прибувъ до Гонкону Лігунчанъ и заявивъ губернаторови, що пôсля певныхъ реляцій, якй одержавъ зъ Пекіну, зъ заграничныхъ послôвъ убито лише д-ра Кетелера. Всѣ иншй дипльоматы були ще дня 8 с. м. при житю. Секретарь бельґійского посольства въ Шангаю доносить, що нема ще певности, чи послôвъ въ Пекінѣ вырѣзано.

По занятю Тьентсіна дня 14 с. м. рано японьскй арматы бомбардували касарнѣ маринарки, на котрй российскій вôддѣлъ выконавъ атакъ. Рôвночасно японьска колюмна обсадила зелѣзничій дворець, а вôдбивши атакъ Хінцѣвъ, обсадила касарнѣ маринарки и вôчнй будинки, при чôмъ забрала Хінцямъ 48 армагъ. Японцѣ мали 60 убитыхъ и 270 раненыхъ. Пôсля пôзнѣйшихъ донесень мали они здобути 80 арматъ, зъ котрыхъ бôльша часть є найновѣйшои конструкціи. Тьентсінъ обсадивъ теперь гарнізонъ зложеный зъ японскихъ, англійскихъ, американскихъ и французскихъ вôйскъ. Мимо сеи побѣды положенє мѣжнародныхъ вôйскъ въ Тьентсінѣ є тяжке, бо недалеко мѣста стоить 150.000 Хінцѣвъ зъ 220 арматами. Хіньску армію зъ Шантуна оцѣнюють на 450.000 людей. Сила союзныхъ вôйскъ повинна — пôсля обчислень генерального штабу въ Тьентсінѣ — до дня 10 серпня пôднести ся до числа 75—80.000. Команду надъ сполученою армією обнявъ российскій віцеадміралъ Алексеевъ, спôльно зъ командантомъ японьскихъ вôйскъ.

Ґубернаторъ въ Шантунѣ мавъ выдати наказъ урядникамъ, абы змушували Хінцѣвъ христіянъ покидати христіяньску вѣру и давали вôдповѣдне запевненє, що бôльше до неи не вернуть. Ґубернаторъ казавъ такожь конфіскувати маєтки тыхъ Хінцѣвъ и церквей и зарядивъ выдане публичнои вôдозвы до населеня, абы не рабувало тыхъ Хінцѣвъ христіянъ, котрй покинули сю вѣру. Зъ Тьентсіну доносять, що нѣмецка колюмна выслана до провінціи Шантунъ, де боксеры загрожували 30 англійскимъ и нѣмецкимъ місіонарямъ, вернула до Тьентсіну не знайшовши місіонарѣвъ. Можлива рѣчь, що місіонарѣ погибли пôдъ ножами Боксерôвъ. Зъ Шангаю доносять, що въ провінціи Шантунъ знищено майно всѣхъ чужинцѣвъ.

Зъ Чіфу доносять, що ситуація въ Ючванѣ дуже поважна. Въ мѣстѣ стоить 70 козакôвъ а передъ мѣстомъ двѣ японьскй и одна российска канонѣрка. Боксеры окружили мѣсто. Урядово вôзвано чужинцѣвъ, абы вынесли ся зъ пристанеи надъ Янтсекіяномъ. Коло Кінкяну выбухло повстанє. Кôлькохъ місіонарѣвъ убито. Телеґрафічне полученє мѣжъ Ганкацомъ а Кінкяномъ перерване.

До Чіфу мало приѣхати 15.000 Японцѣвъ. Они мають получити ся зъ мѣжнародными вôйсками и рушити черезъ Тьентсінъ въ дальшу дорогу на Пекінъ. Зъ Шангаю выслано 9 военныхъ кораблѣвъ. Телеґрамы не подають, до якои держави належать тй кораблѣ. Зъ Берлина доносять, що Россія и Японъ, яко найближшй сусѣды Хінъ будуть покликаній до того, абы для експедиціи на Пекінъ дали вôдповѣдне число арматъ великого калібру.

Хто формально рядить въ Пекінѣ, чи такъ, якъ вôдъ довшого часу голосять кн. Туанъ, чи здетронізованй, строєнй, спаленй, убитй, цѣсарь и цѣсарева, доси не можь ствердити. Фактичнымъ паномъ мѣста, є безперечно кн. Туанъ, але хто є формальнымъ представителемъ власти може бути ще цѣсарь, або цѣсарева, або й обоє разомъ. Выходять се зъ пôдпису на едиктѣ, котрымъ Лігунчана покликують до Пекіну. На тôмъ едиктѣ пôдписаный цѣсарь и цѣсарева, а не кн. Туанъ. Урядовй хіньскій документы, якй въ послѣдныхъ часахъ за посередництвомъ хіньскихъ амбасадъ подоручувано деякимъ правительствамъ европейскихъ державъ, не мають нѣякихъ пôдписôвъ, лишь державну печатку. Лондоньскій дневники доносять, що въ Шангаю зроблено цѣкаве вôдкрите въ справѣ дипльоматичныхъ вôдносинъ мѣжь Хінами а Япономъ, навязаныхъ минувшои осени. Рѣчь мала ся такъ: Цѣсарева выслала до Япону спеціяльного комісаря Ліншошуна, котрый мавъ зробити Японови предложенє заключеня союза Япону зъ Хінами въ цѣли усуненя спôльными силами всякого европейского и американьского виливу зъ Хінъ и Япону. Всѣ чужинцѣ въ Японѣ и Хінахъ мали бути вырѣзаній. Хіны и Японъ мали подѣлити ся цѣлымъ просторомъ всхôдноі Азіи вôдъ Бірмы до Сибіру. Лігунчанъ бувъ за симъ договоромъ, якъ се доказують телеґрамы высыланй нимъ до японьского цѣсаря и маркґрафа Ито. Японьскій цѣсарь не хотѣвъ однакъ вдавати ся въ переговоры надъ симъ договоромъ. Мимо того Ліншошунъ вôддавъ ему списъ тайноі азбуки, пôсля котроі могла бы бути переведена тайна кореспонденція въ тôй справѣ мѣжь хіньскою цѣсаревою а хіньскимъ цѣсаремъ. Японьскій цѣсарь не зробивъ ужытку зъ сеи азбуки. Въ англійскôмъ урядѣ заграничныхъ справъ знають про истнованє документôвъ, потверджуючихъ правдивôсть наведеныхъ фактôвъ.

Письма зъ краю.

Зъ Мостискъ. [*Передача народного руского театру новôй дирекціи.*]

6 рôжнй лѣточисленя: одинъ числять вôдъ сотворенія свѣта, другй вôдъ сеи або тои важнѣйшои подѣи въ житю народôвъ або поодинокихъ корпорацій; поодинокій же чоловѣкъ мае свое численє лѣтъ, ґрупуюче ся коло его власноі особы. Для другихъ се рѣчь обоятна, а для него якъ разъ найбôльше мѣродайна, коли вôнъ женивъ ся, коли до непамяти залюбивъ ся, коли тамъ а тамъ у свѣтъ їздивъ. Я маю ще одинъ етапы у власнôмъ житю, котрыми мѣрию лѣта, — а то всѣ тй хвилѣ, коли я зъ добрыми людьми, середъ щирыхъ, сприяючихъ душъ, горячихъ сердець провѣвъ яку щасливу годину. На тыхъ хвиляхъ пристаю пôзнѣйше въ споминахъ и дякую изъ глубины душѣ доли и тымъ приятелямъ, котрй мене обдарували хвилями щастя.

Вечеръ 18 липня року Божого 1900 зачисляю до такихъ вечерôвъ, коло котрыхъ ґрупую всѣ дѣла свѣта зъ точки видженя мои особы. Въ Мостискахъ передавала львôвска „Руска Бесѣда“ управу руского народного театру въ руки нового директора пана доктора Ивана Ґриневецкого. Попередно списали здесь певно обѣ стороны всякй акты формальнй, увѣковѣчнюючій сю памятну хвилю; але тото якъ разъ не цѣкаве. Для звычайного свѣта вôдбуло ся обнятя дирекціи новымъ директоромъ на пирѣ урядженôмъ 18 липня въ огородѣ панѣ Поляньскои, на котрый мене добра доля завела тай запросины монхъ приятелѣвъ. Само небо сприяло тôй важнôй хвили для розвою нашого театру: чудна погода, пôвъ мѣсяця на небѣ тай всѣ звѣзды; а въ огородѣ зелень деревá, саджавка зъ жабами и божескій гуморъ у всѣхъ участникôвъ. Очевидно було при вечери багато промовъ, всѣ були потрѣбнй, всѣ були не дуже довгй, навѣть не дуже тяжкй, але головно — такій щирй, теплй, сердечній, що кождый вôдчувавъ ихъ своимъ серцемъ, бо вони выходили кождому бесѣдникови изъ серця. Зачавъ директоръ д-ръ Ґриневецкій, веденый на скрôзь чистыми и горячими чувствами до обнятя управы сцены. Его задача, насъ о тôмъ переконати, була дуже легка, бо всѣ мы до одного знали, що лишень его артистичнй свойства, его запалъ до штуки, его жажда працювати надъ розвоємъ штуки, артизму въ театрѣ, пхнули его елементарною силою до теперѣшного кроку. При короткихъ его словахъ мавъ кождый зъ насъ лишь одно бажанє, щобы бодай часть тыхъ горячихъ чувствъ сповнила ся въ дѣйстности, якй грѣють его артистичну душу. Тотй нашй чувства убравъ въ слова панъ професоръ Володимиръ Шухевичъ, яко заступникъ „Бесѣды“.

Треба було дружинѣ театральнôй поправити ся зъ теперѣшнымъ часовымъ управителемъ делеґатомъ „Бесѣды“, паномъ Николою Заячкôвскимъ, котрого дружина, видно, такъ полюбила, що выразно ажь влюбила ся въ него, особливо жѣноча часть дружины. Я впрочôмъ тому не дивую ся, лише тому завидувати панови „делеґатови“ тыхъ особистыхъ прикметъ, котрй его робять такъ симпатичнымъ для кождого, що йно хвилю мавъ нагоду зъ нимъ пробути. А що-жь доперва та артистична bohême, котрои скитаюче житє подѣлявъ п. Заячкôвскій зъ власноі доброі волѣ, повный доброго гумору, невычерпаноі терпеливости и свѣтового такту. Тожь не дивиця, що, коли прощали ся словами вôдъ того дуже любленого наставника, жѣночтво попросту закричало бесѣду своими мимовольными окликами симпатій и жалю; его въ мить окружили и пôдняли на руки чоловѣки дружины; а я вѣрю, що були бы его гетъ сцѣлували, коли бы тѣло людске не було таке опорне на всякй внѣшнй уразы ворожій чи приязнй. И я розумѣвъ, що п. Заячкôвскій чувъ ся въ тôй хвили по королѣвски вынагородженымъ за свои труды сими обятями вдячныхъ, теплыхъ сердець.

Въ кôлькохъ короткихъ бесѣдахъ высказали подяку сприяючôй публицѣ мѣцевôй, зъ помежа котроі було кôлька гостей въ товариствѣ; згадано зъ вдячностію довголѣтню працю артистичну п. Ґембицкого, а въ кôнци промовивъ артистъ панъ Стадникъ дуже ядерно, краснорѣчиво и горячо въ тôмъ змыслѣ, що дружина буде свои силы вôддавати всецѣло штуцѣ, котрôй новый директоръ посвятивъ свое спокôйнѣйше горожанське званє, щобы разомъ зъ дружиною театральною дѣлити спôльну долю.

При всѣхъ тыхъ бесѣдахъ спѣвали артисты „многолѣтствія“, а то для нихъ легкій хлѣбъ, бо вони въ тôмъ „фаху“ моцній. Середъ бесѣдъ та спѣвôвъ мы бавили ся веселою, живою розмовою на перемѣну зъ поважнымъ змѣстомъ промовъ и довели до того, що сей вечеръ зачисляю до найбôльше удалыхъ забавъ въ моємъ житю.

Але ще не конець на тôмъ. Коло 10-ои годины мы перейшли до салѣ „Сокола“, де теперь театръ дав свои выставы, и тамъ бавили ся дальше: танцювали, грали въ круглѣ, купали ся въ синявыхъ лучахъ звѣздъ тай половины мѣсяця райскои липневои ночи; а мѣсяць зовсѣмъ не бувъ „сѣдоглавый“; нѣ! вôнъ почервонѣвъ зъ радости, тай певно намъ завидувавъ нашого щастя. А добра доля зробила, що и „я тамъ бывъ, мѣдъ-вино пивъ“, тай отсе Вамъ дещо про се розказавъ.

НОВИНКИ.

— **Фанты для дяковскои льотериі надôслали:** Вп. И. Сидонія Навроцка зъ Шляхтинець гарну тасьму до дзвôнка; Питомцѣ духовноі семинаріи (громадный даръ) 1 хрестъ и 2 лѣхтарѣ зъ хиньского срѣбла; ученицѣ руского дѣвочого Института въ Перемышли 3 суконки на чашу (гафты на шовцѣ) и 7 ручникôвъ та 4 плитонбвъ пôдъ чашу, все стараннои, красои роботы — зъ письмомъ Вп. П. М. При-

---

ды їй сняли ся зеленькій, и церкви освѣтленій, и красній палаты. И наче весняный, тихій, пахучій вечеръ зъ ясными зôрками и срѣбнымъ мѣсяцемъ, — а далеко село снилось їй безъ гомону, безъ шуму, и нѣчого не чути було нѣгдэ навкруги, окрôмъ, що било ся власне серденько дуже.

И зъ тои годины затужили обоє за собою и пôзнали, що имъ не оставати ся одному безъ другого. И водили ся зновъ тыхъ пару день по стернях опустѣлыхъ, и сумно имъ якоесь було, бо надходила хвиля розлуки. Вона мала обнати посаду на иншому селѣ, а вôнъ надѣявъ ся вже мѣсця. А слова рѣшучого собѣ не сказали. Вôнъ очѣкувавъ номінаціи, а єй нѣякъ було самôй доброшуватись.

Дѣвчина дожидала чогось особистого; смѣло та задумчиво дожидала вона, та у перше дôзналась, якъ дожидати милого. Спершу спокôйно ждала, поки не прийшовъ. А тутъ вже и тяжко їй ставало сидѣти спокôйненько, коли душа єи вся порушала ся, серденько било ся, и духъ займавсь, захоплявъ ся. Вона почала ходити и выглядати. Зрывала квѣтки на цвѣтнику и пришпилювала ихъ на груди и вплітала ихъ пахощѣ, наче якій лѣкъ вôдъ нетерплячки. То шла до колодязя и приглядала ся въ зеркалѣ воды, якъ хмарочки пересували ся по блянкитѣ неба, то бѣгла у садочокъ любуватись пчôлками, що вылѣтали и вертали. И такъ вертѣлась, ажь вôнъ не зъявивъ ся.

Одного ранку, саме, якъ вже часъ бувъ їй обнимати школу, прибѣгъ вôнъ ранше, якъ звычайно, зъ аркушемъ паперу у руцѣ и промовивъ:

— Кинули мене на Мазуры!

Дѣвчина поблѣдла, змертвѣла и нѣчого не промогла ему вôдповѣсти.

Та обоє мовчали и дивились на себе дивились, якъ бы хотѣли подивитись на цѣле жите своє.

— Марійко, будь менѣ товаришкою и поѣдь зô мною! — спромôгъ ся.

И двѣ пароньки найщасливѣйшихъ очей зглянули ся зъ собою.

Надбѣгла мати, и батько надбйшовъ зъ приходства, та слезы побѣгли по ихъ щасливыхъ стареньких лицяхъ.

— А возьмете и насъ зъ собою, дѣтоньки? — пытавъ старый.

Ясній очеятка вôдказали йому такимъ поглядомъ, що и словами бы не выявивъ лучше и людскихъ гадокъ.

Вона все ще мрѣла о учителюваню, але зъ часомъ дала намовитись и покинула свои званє. И усе було добре.

А коли першій роженый, лѣтный вечеръ розгорявсь, та розгорявсь пламенисто, и починало темнѣти та темнѣти, и мѣсяць вырѣзуваввъ ся зъ-за небозводу и зôрки блискотѣли на небѣ: згадували вони свое село и тѣшились щастемъ роднимъ

А вôнъ їй все докучавъ тымъ, що красше свои дѣти вчити, якъ чужій.

Отъ и нѣякимъ идеаламъ остоятись передъ силою любови!

Николаевъ надъ Дністромъ, 4. VII. н. с. 1900.

мовон, Директорки Института, що гласить: „Желаючи при Божій помочи якъ найлучшого успѣху сѣй прекрасній идеѣ, пересылають ученицѣ Руского Дѣвочого Института въ Перемышли для дяковскон льотерія 3 суконки на чашу, 7 ручниковъ на чашу и 4 литоны вѣдъ чашу. М. Прима Директора Руского Дѣвочого Института въ Перемышли". Спасибогъ! — *О. Д. Танячкевичъ.*

— **Покликъ.** Родимцѣ! Зъ новымъ рокомъ шкільнымъ отвираемо въ Станиславовѣ Бурсу для убогон руской молодежи шкільной. Однакъ на се, що правда, маемо дуже скупій средства и, коли-бъ не сподѣвана помочь зъ стороны патріотичной суспільности, мы не брались бы за се дѣло. Тому пригадуемо ся Вамъ, жертволюбивій Родимцѣ, щобы Вы прийшли намъ у помочь не лишень жертвами грошевыми, але и датками въ натурѣ, котрій въ вдячностію приймемо. Проснмо такожъ о помочь моральну, а то въ сей способъ, щобы Вав. ОО. Духовній и ПП. Учителѣ приєднували для нашого товариства якъ найбільше членовъ и лише способныхъ хлопцѣвъ намъ припоручали до принятя въ бурсу. Нашимъ стремлѣнемъ є, щобы навѣть безплатно приймати до бурсы способныхъ учениковъ, и черезъ се вдасне вѣдкликуемо ся до жертволюбивости Вив. Родимцѣвъ. — *Выдѣлъ філіи руск. Тов. педагог. въ Станиславовѣ.*

— **Вечерокъ въ Камѣнцѣ.** Въ четверъ дня 2-го серпня вѣдбуде ся въ Камѣнцѣ стр. въ сали рады повѣтовон вечерокъ вокальво-декляматорскій въ честь нашого Маркіяна Шашкевича зъ слѣдующою програмою: 1) Вступне слово; 2) Урра у бій" Вахнянина; хор. муж; 3) Лисенко: „Гетьманы" сольоспѣвъ, Мартиновичъ; 4) Гра на цитрѣ, о. Св. Купчаньскій; 5) Бортнянський: „Возвеличь", псалмъ, хоръ мужес.; 6) Деклямація: Въ свѣтъ за очи; 7) Колесса: „Козаки въ народныхъ пѣсняхъ, хоръ муж; 8) Гра на фортепянѣ; 9) Нижанковскій: Имны славянський, хоръ муж. — Цѣны мѣсць зовсѣмъ приступній; дохѣдъ зъ вечерка призначеный на будову „Народного Дому" въ Камѣнцѣ стр.; добровѣльній датки приймая ся зъ подякою. — Концертъ заповѣдаєсь дуже величаво. Комітетъ вечерковый докладае всякихъ старань, щобы публика наша мала всякій выгоды и пѣдчасъ концерту и танцѣвъ та щобы справдѣ провела часъ весело. Коли зважимо до того, що дохѣдъ зъ вечерка призначеный на таку патріотичну цѣль, якъ „Народный Домъ" въ Камѣнцѣ стр., що участь въ нѣмъ беруть знаній зѣ свого спѣву нашій соловѣѣ-богослови, котрій умысно приѣздять въ нашъ „дурный кутъ", щобы збудити его пѣснею Маркіяновою до нового житя, а цеголку докинути до народнон святинѣ; коли зважимо дальше, що въ складъ пѣсень входять нашій найлѣпшій творы музичній, — що выконаній будуть першій разъ въ тыхъ сторонахъ Имны славянській, — що славно-звѣстный нашъ цитристъ о. Св. Купчаньскій не вѣдмовивъ своєи участи: то справдѣ все те складаєсь на одну величаву мельодію, котра може заинтересувати найбільше обоятній одиницѣ до численнон въ нѣмъ участи. Заразомъ ручимо и красному полови, що забава буде ити хорошо, весело; а що въ нашихъ сторонахъ спеки були досыть довгій, то упередити можемо, що всяка огородовина мізерна, а петрушка высохла зовсѣмъ, такъ що слово се зѣ словаря нашого можемо вычеркнути. Отже цѣлость заповѣдае ся величаво, та лишь бажати бы треба, щобы наша публика не вѣднеслась обоятно, а громадно явилась 2-го серпня на вечерку въ Камѣнцѣ стр. Приѣдьте Родимцѣ! привитайте тамъ нашихъ вѣщунѣвъ лучшон долѣ, послухайте тон чарѣвнон пѣсни, що вяжесь безпосередно зъ долею и недолею нашого народа! Приѣдьте Родимцѣ! Тамъ духъ Маркіяна прилине зъ далекихъ краѣвъ и тѣшитись буде, що найшовъ гѣдныхъ наслѣдниковъ, котрій вмѣють цѣнити та шанувати своихъ героѣвъ-борцѣвъ. Вѣдложѣть на сей день всякій справы та занятя, бо тамъ взывае Васъ звукъ руской пѣсни, тамъ просить Васъ о пѣдмогу будова народнон святинѣ, тамъ збираєсь вся Русь камѣнецкого повѣта вѣддати честь Маркіянови! Тому дай Боже побачитись въ четверъ д. 2 серпня на концертѣ! — *К.*

— **Авансъ долиньского екостароста.** Коли цѣлкомъ простій люде можуть авансувати, то чому и староство не позволити собѣ на такій жартъ? Такъ подумавъ п. Навроцкій, и авансъ не поминувъ его: Зѣ старосты ставъ посломъ, а теперь агентомъ. Сей панокъ живе въ Золочевѣ и высылае нашихъ мужиковъ на Шлескъ, до копалень угля. Коли якій селянинъ дасть ся п. екостаростѣ зловити и поѣде до тыхъ копалень, то впередъ мусить вѣдробити кошты дороги; отже мусить уже жити кѣлька день за свои грошѣ. Якъ буде ему далѣ, можемо собѣ подумати, коли зважимо, що въ тыхъ копальняхъ стрейкували недавно шлескій робѣтники. Тамъ не могли они выдержати, а теперь высылае туды панъ посолъ нашихъ мужиковъ, котрій дають ся легко вызискувати. Пане посолъ, авторе слѣвъ: „Jak mnie wybierzecie posłem, to ja tam w górze powiem prawdę; ja nie mam zatkanej gęby! Jak żonę kocham!" покиньте то ремесло, котре зъ вашою шляхотскою вродою годѣ погодити, а скажѣть „tam w górze" правду! Покажѣть у Вѣдни бѣду нашого мужика, а не высылайте его далѣ въ нужду, а передовсѣмъ здайте свое посольске справоздане, до котрого взывали Васъ кѣлька разѣвъ по часописяхъ. Покажѣть, якъ то Вы „żonę kochacie" и правду говорите!

— **П. Василь Нагѣрный** просить насъ оповѣстити, що до 15 серпня перебувае въ кліматичній стацін Зимнавода-Рудно п. въ мѣсци. Дальше пише п. Нагѣрный: „На мою адресу прислали священики єзупѣльского деканату 16 коронъ для комарнянського мѣщанина Пеленьского-Голодного; грошѣ тій пересылаю до „Дністра".

— **Зъ Болехова** пишуть намъ: Уже кѣлька разѣвъ була въ „Дѣлѣ" згадка про патріотичнѣсть гошѣвскихъ монахѣвъ. Теперь додамъ илюстрація до того. И такъ: монахи говорять майже все по польски, особливо ихъ игуменъ, вѣдъ котрого хиба мужикъ почувъ руску бесѣду. Въ монастири найдешь польскій и нѣмецкій часописи, а рускихъ дасть Богъ! Що-до церкви, то до теперь при грѣ органѣвъ вѣдправляють ся усѣ богослуженя! А се не годить ся чей зъ нашимъ обрядомъ! Найбѣльше заслугують на увагу таблицѣ, що суть умѣщеній по лѣвѣй руцѣ вѣдъ входу. Є ихъ три: 1) „Litania do św. Magdaleny z Pezzdis", 2) Litania o dziwnym pustelniku Onufryuszu, krulu perskim", а 3) „O święconej wodzie y pożytku z niej". — Лишій „ясна горо" зѣ своими літаніями! И дивують ся, чому нарѣдъ не горне ся такъ до того монастиря. Чує вѣнъ, що тамъ не вѣя рѣднымъ духомъ и вѣдвертае ся вѣдъ тыхъ дивовижей. А ты, „ясна горо", поначѣпляй еще у себе якій „Listy z nieba", а тодѣ нарѣдъ вѣдверне ся цѣлкомъ вѣдъ тебе! — *Богомолець.*

— **Кара за пошанованє свята.** Зъ Жужеля пишуть намъ: Щобы перенести пѣдмуроване деревяной церкви въ Жужелю, замовивъ урядъ парохіяльный ваґонъ вапна въ Пѣдгѣрю пѣдъ Краковомъ. Дня 11-го липня вечеромъ прийшовъ ваґонъ зъ вапномъ на стацію въ Жужелю. Велѣли сейчасъ ваґонъ выпорожнити, а тутъ нѣчь и дощь лля мовь зъ ведра. Дня 12 липня свято верхоглавныхъ Апостолѣвъ Петра и Павла. Повѣдомлено начальника стацін въ Белзѣ, що зъ причины свята буде неможливо ваґонъ выпорожнити. На се вѣдказавъ начальникъ, що заряды зелѣзниць тѣлько свята латиньскій обовязують, а рускій свята ихъ ничь не обходить. Радій знати, на чѣмъ все скѣнчило ся? Ото на тѣмъ, що парохіяне ушанували день святый, яко законъ Божій и церковный велить и не выпорожнили воза, за що церковна каса заплатила кару 4 зр. 80 кр. в. а. Здержуемо ся вѣдъ всякихъ коментарѣвъ. Скажемо тѣлько коротко, що черезъ таке нѣнорованє селянъ пѣдкопуе ся вѣра у народу. За упадкомъ вѣры пѣйдуть — катакліямы; въ чій хосенъ? Напевно, що не въ хосенъ церкви нѣ — державы.. *О. К. Селецкій.*

— **Дещо про Хіну и хіньску мову.** Теперь, коли важній подѣе на далекѣмъ всходѣ не тѣлько зацѣкавили, але и тяжко дѣткнули майже цѣлу Европу ба й Америку, не вѣдъ рѣчи буде сказати дещо про назву народу и царства, котрій въ тыхъ подѣлхъ займають перше мѣсце, якъ и про ихъ мову. Народъ той и царство звемо за прикладомъ Нѣмцѣвъ Хінцями, Хіною чи Хінами; Москалѣ звуть ихъ Китайцами, Китаемъ. Одна и друга назва мае свое оправданє. Перша є перекрученымъ слова „Цінъ", котрымъ себе звуть самій Хінцѣ; друга походить вѣдъ „Катай" або „Кітай", котрыми то словами именують Хінцѣвъ Татаре и пѣвнѣчній народы. Важнѣйшій є замѣтки про хіньску мову о стѣлько, що теперь кождой днины здыбуемо ся въ кождій часописи зъ всѣлякими назвами хіньскихъ мѣсцевостей и особъ, котрій доси лише рѣдко подыбувало ся въ пѣдручникахъ до науки географіи, а ще рѣдше въ исторіи. Отже назвы тій пишуть по бѣльшій части цѣлкомъ хибно. Хіньска мова належить, якъ загально вѣдомо, до т. зв. односкладовыхъ, — значить, що кожде слово вымовляе ся одымъ лише рухомъ знарядѣвъ мовныхъ. Слѣвъ такихъ є не бѣльше якъ около 500, але вымавляють ся они рѣзными наголосами, котрыхъ звычайно розрѣзняе ся 4—5, и пѣсля сего змѣняе ся ихъ значѣнє. Крѣмъ сего ще всѣляко складае ся по два або и бѣльше односкладовыхъ слѣвъ въ одно. Всѣ слова дѣлять ся на живій, — глаголы, на мертвій, именники и прикметники, и на помѣчній, до котрыхъ належать такожъ числѣвники. Найважнѣйша для насъ рѣчь є знати, що въ хіньскій мовѣ нема звукѣвъ: *р, ѓ, д, б*; за те мае она незвычайне богатство звукѣвъ шипячихъ. Знаючи се, мусимо дивувати ся, вѣдки беруть ся по нашихъ учебникахъ географіи и теперь по часописяхъ такій назвы, якъ: Пекінъ (властиво Пе-кінъ), Панъ-кінъ, Тонъ-кінъ, Янъ-тсе-кіянъ, Шанъ-гай, Гоанъ-го, и тьма подѣбныхъ инпшихъ, де на кѣнци подыбуемо ѓ. Отже треба знову знати, що въ сѣмъ нашими учителями є Нѣмцѣ. Они, коли хотять показати, якъ вымавляе ся н. пр. Французке слово зъ носовыми звуками (пр. abondance), и переписують его, кладучи на мѣсце носового звука ng (отже abongdangss'). Такъ само и въ хіньскихъ словахъ носовій звуки, котрыхъ хіньска мова такожъ мае дуже богато, значать буквами ng. А що хіньскій слова кѣнчать всѣ або самозвукомъ або носовымъ звукомъ (починають ся тѣлько сѣвзвукомъ) то и не диво, що въ нѣмецкѣмъ способѣ писаня хіньскихъ слѣвъ такъ часто подыбуемо на кѣнци ѓ; тѣлькиж нема найменшой потребы, щобы и мы присвоювали собѣ такій способъ писаня, та ще и въ учебникахъ. Такъ само хибный способъ писаня буде пр. „Кінгъ", „Гоанъ", „Ліао", бо всѣ тій и такій вищій слова будемо пѣсля сего писаня читати не на одинъ складъ, а на два або и на три, тымчасомъ коли се въ хіньскій мовѣ є слова односкладовій.

— **Будова „Народного Дому" въ Коломыи.** „Руска Рада" пише: Вѣдъ двохъ недѣль тынкують мулярѣ внутрѣшній стѣны столѣ и коридоры, а рѣвночасно выкѣнчуе ся роботу надъ копулею. Є надѣя, що до трехъ недѣль цѣла внутрѣшна часть буде вытынкована и готова, такъ що можна буде вставляти вѣкна и дверѣ а потѣмъ забрати ся до тынкованя зъ надвору. На докѣнченє будовы потреба еще що найменше около 80.000 коронъ. Такон суммы годѣ зѣбрати такъ скоро зъ добровѣльных жертвъ, а полишити будынокъ недокѣнченый було бы получене зъ великою шкодою; длятого управляюча рада рѣшила затягнути позичку и вдавала ся въ переговоры зъ кѣлькома инстытуціями фінансовыми, якъ зъ „Дністромъ", коломыйскою щадницею и ин., але надаремно. Ажь львѣвска каса ощадности заявила готовѣсть выпозичити 35.000 зр. на 5%, якъ довго будынокъ не буде готовъ, а потому довгъ перейде на гіпотеку на довголѣтну сплату въ ратахъ.

— **Прогульку до Зимнои воды-Рудна** уряджуе въ недѣлю тов. гімн. „Сокѣлъ". Вѣдъѣздъ зѣ Львова о годинѣ 4-ій и 6 мін. пѣсля львѣвского часу. Въ часѣ прогульки вѣдбудуть ся продукціи гімнастичній, забавы товарискій, спѣвы сольовій и хоральній. Проснмо о численну участь зъ родинами. *Осипъ Кувьмичъ*, справникъ.

— **Молитва за христіяньскихъ воякѣвъ въ Хінахъ.** Св. Синодъ Петербургскій по приказу царя Николая наказавъ молити ся по церквахъ за всѣхъ христіяньскихъ воякѣвъ, находячихъ ся въ Хінахъ въ напасти. Приписаній молитвы звучать: на великій ектенін: „О эже милостиво призрѣти на православные воины и христіяны, въ Китаѣ въ напасти сущія, и скоро освободити ихъ отъ скорби и печали"; а на ектенін: „Милостивымъ Твоимъ окомъ призри, человѣколюбче Господи, на православные воины и христіяны, въ Китаи въ напасти сущія, и скоро освободи ихъ въ славѣ своей, сердцемъ сокрушенымъ прилѣжно молити ся, услыши и помилуй".

— **Шкоды вѣдъ повени.** Зъ Нижнева доносять, що переведена комісаремъ повѣтового староства п. Бартошевскимъ оцѣнка шкѣдъ показуе такій выслѣды: Въ Петриловѣ залила вода 800 моргѣвъ поля и 220 будынкѣвъ, пошкодованыхъ є 1440 особъ на суму 102.000 коронъ; въ Гориглядахъ 203 моргѣвъ, пошкодованыхъ 114 особъ на 20.300 коронъ; въ Долинѣ 59 моргѣвъ, пошкодованыхъ 660 особъ на 5.900 кор.; въ Делѣвѣ 37 моргѣвъ, пошкодованыхъ 327 особъ на 3.712 кор.; въ Новосѣлцѣ и Липѣ заляныхъ є 234 моргѣвъ и 58 будынкѣвъ, пошкодованыхъ 596 особъ, на 26.300 кор. Разомъ залила вода 1333 моргѣвъ, 278 будынкѣвъ, пошкодованыхъ 747 роднинъ, 3459 особъ, а шкода выносить 158.212 кор. Рахунокъ се побѣжный и не обѣймае Нижнева и кѣлька околичныхъ громадъ.

— **П-на Клєментина Ганкевичѣвна**, донька д-ра Клима Ганкевича здала дня 7 с. м. испытъ зрѣлости въ гімназіи черновецкій зъ дуже добрымъ успѣхомъ. Есть се перша Русинка, котра здала гімназіяльный испытъ зрѣлости на зеленій Буковинѣ. Отже Vivant sequentes, а п. Клементинѣ Ганкевичѣвнѣй бажаемо якъ найлѣпшихъ дальшихъ успѣховъ въ користь собѣ и для нашого народу.

— **Новій грошѣ.** Выробъ новыхъ нотъ банковыхъ поступивъ такъ далеко, що въ половинѣ вересня пущеній вже будуть въ обѣгъ двацять коронові ноты. Коли всѣ старій десятки постягають, наступить емісія нотъ десятькороновыхъ, бо зрядъ скарбовый побоюе ся злыхъ наслѣдковъ, якій могли бы лучити ся, коли бы рѣвночасно курсували два рѣзній знаки грошевій зъ тою самою цифрою, именно десятьриньковій а десятькороновій ноты.

— **На новій пятикороновки** треба добре звертати увагу, особливо коли приймае ся ихъ въ т. зв. рульонахъ, бо бувають выпадки, що въ серединѣ знайдено мѣжь добрыми грошми такожъ старій монеты на 2 зр., котрій суть дуже подѣбній до новыхъ монетъ 5-коронових.

— **Новый фонографъ**, котрый такъ голосно говорить, що чути его на 16 км., винайдено, якъ доносять одна часопись лондиньска, въ Брейтнѣ (Brighton), въ пѣвнѣчній Англіи, а выналѣдникъ того фонографу называе ся Горацій Шортъ. Що-до выгляду рѣзнить ся вѣнъ вѣдъ старого фонографу лишь тымъ, що мае трубу на 4 стопы довгу.

— **Дрѣбній вѣсти.** Д-ръ Стан. Мадейскій, бывшій міністеръ, зложивъ мандатъ посла соймового зъ бѣльшон посѣлости краковского округа.

Посмертній ✝ оповѣстки.

Дня 2 (15) с. м. упокоивъ ся въ 78 роцѣ житя **Григорій Кузикъ**, властитель посѣлости въ Соколовѣ на Подолю, перебуваючи тымчасово у свого сына о. Корнилія пароха въ Махновѣ. Горячій патріотъ заступникъ и опѣкунъ народа лишивъ щирый и сердечный жаль у „меншого брата". Вѣчная память!

Выказъ складаныхъ жертвъ

На руску Бурсу Товариства педагогічного у Львовѣ жертвували на руки Вп. Ан. Хойнацкого (дальше): о. І. Проскурницкій зъ Коропця 1, о. Мих. Проскурницкій зъ Бабинцѣвъ 1, о. Гр. Процикъ зъ Монастирчанъ 1, о. Ем. дек. Пясецкій зъ Вишеньки великон 2, о. Радзикевичъ зъ Вишеньки малои 1, о. Гр. Рибчакъ зъ Домажира 1, о. Д. Роздольскій зъ Балачъ подорожныхъ 1, В. Романовъ учитель зъ Чижикова 1, о. М. Ростковичъ зъ Чорткова 2, Д. Рудавскій 1, о. Ал. Руденьскій зъ Невочина 1, о. Нест. Рудницкій зъ Яблѣнки 1, о. Рост. Рудницкій зъ Петликовцѣвъ 2, о. Ал. Русинъ зъ Корнича 1, о. Мих. Садовскій зъ Молодькова 60 с., о Ник. Звариченскій зъ Залѣся 1, о. Діон. Свистунъ зъ Оплуцка 2, о. Т. Ивасикъ зъ Сехегинова 1·10, З. Сѣменовичъ зъ Гостова 2, о І. Сѣменовичъ зъ Краснои 4, о. Іл. Сѣменовичъ зъ Сухостава 1, П. Струминьскій зъ Сухостава (за урядъ гром.) 1, Зѣбрано на ту цѣль въ Сухоставѣ 2, о. Іоанъ Сѣнгалевичъ 70 с., о. Яковъ Сиротѣдовъ зъ Богутина 2, о Лукіянъ Сѣчиньскій зъ Мшаны 1, Курчиньскій учитель зъ Мшаны 1, о. Еман. Сѣчиньскій зъ Посѣча 1, о. Платонъ Сѣчиньскій зъ Илавча 4, о. Граг. Словицкій зъ Козлова 4, о. Н. Смалько зъ Брустуръ 1·30, о. І. Смольный зъ Панѣвцѣвъ 1, о. Гр. Содомора зъ Новосѣлки куп. 1, Сулинка Матѣй зъ Мыслова 30 с., о. К. Соневицкій зъ Гадиновець 60 с., о. Нест. Соневицкій зъ Ивана пустого 1, о. Теофіль Соневицкій зъ Тодорова 40 с., о. Іоанъ Сосенко зъ Королѣвки 1, о. Іосифъ Сохоръ зъ Поморець 30 с., о. Ил. Стеткевичъ зъ Божикова 30 с., о. І. Стефаньчукъ зъ Лѣсокъ 60 с., о. І. Стоцкій въ Оглядова 1, о. А. Стрѣльчикъ зъ Тулукова 60 с., о. Ив. Стрѣльбицкій зъ Наварій 1·40, о. Щ. Темницкій зъ Беремовець 2, о. Т. Терешкевичъ зъ Воробѣѣвки 2, о. Іоанъ Токаръ зъ Вишнѣвчика 1, о. І. Титаръ парохъ зъ Ганчовои 1, о. Вас. Томовичъ зъ Мозолѣвки 1, о. І. Ульваньскій зъ Суходолу 60 с., Урядъ почтовый въ Жабю 40 с., Вас. Федчишинъ нач. гром. зъ Жукова 1·20, о. Юд. Филиповичъ зъ Дуби 1, о. Іоанъ Фльорчукъ зъ Щитовки 1·30, о. І. Хажевскій зъ Сопова 1, о. Дим. Хомишъ зъ Шульганѣвки 2, о. Д. Хомишъ 1, о. Мих. Царъ зъ Малковичъ 1·30, о. Николай Цегельскій зъ Подусова 4, о. Григ. Чайковскій зъ Бѣтлѣ 30 с., о. А. Чарнецкій зъ Писмичъ 1, о. Честыньскій зъ Подяркова 60 с., Читальня „Просвѣты" зъ Ивана золотого 30 с., Читальня Просвѣты Суходолъ 2, о. Іоанъ Чмола зъ Улашковець 2, о. Павло Чмола зъ Завидча 1, о. Євг. Чубатый зъ Деревлинъ 1·50, о. Ов. Чубатый зъ Панасовки 2, о Іосифъ Шанковскій зъ Чанижа 2, о. Марк. Шанковскій зъ Москалѣвки 1, о. Петро Шанковскій зъ Копычинець 4, о. Северинъ Шанковскій зъ Пашковцѣвъ 1, о. Іоанъ Шихъ зъ Сучави 1, М. Шмериковска учителька зъ Печенѣжина 4, о. І. Шмериковскій зъ Печенѣжина 1·30, о. Иполитъ Штогринъ зъ Стрѣлокъ 1, о. Л. Шустъ зъ Самолухи 1, Никола Шутакъ зъ Верхняковець 70 с., Зенонъ Шухевичъ зъ Тишковець 2, Гр. Якимець зъ Саногова 1, А. Яновичъ зъ Струтина 1, о. Юл. Яремовичъ зъ Ольховца 1, Иванъ Яськовъ учитель зъ Лавочного 1, о. Т. Яцикевичъ Пасѣчнои 1, о. Петро Яцишинъ зъ Олексичъ 3, о. Яцковскій зъ Волѣ 30 с., о. Ю. Жичкиьскій зъ Выбудова 1, о. А. Юркевичъ зъ Роздолу 1, о. Ем. Юрчакевичъ зъ Устя руского 40 с., о. Іосифъ Бабій зъ Церковнои 1, о. Вас. Гординьскій въ Старунѣ 2·30, о. Ив. Головкевичъ зъ Лукавицѣ 2, о. Т. Горинкевичъ зъ Гошова 1, Зверхность громады Пѣнова 4, о. Несторъ Рудницкій зъ Яблонки 1 кор., о. Любѣнецкій зъ Сорокъ 1, о. Кишакевичъ 40 с., о. Дикій зъ Мартинова 1, о. Ганицкій зъ Рудна 30 с., о. Дяконъ зъ Махѣвцѣвъ 30 с., Юрій Шумскій зъ Кореницѣ 1, о. Склепковичъ зъ Поморянъ 1, о. Вікторъ Езерскій зъ Гумниска 1, Урядъ громадскій Волосѣнка 1, о. Молчко зъ Сервинъ 1, о. Гр. Громадка зъ Дори 2, о. Кейванъ Ник. зъ Текучои 1, о Лавровскій зъ Одреховои 2, о. Левиньскій зъ Розгадова 1, о. Заячковскій зъ Збаража 2, о. Іоанъ Кинашъ зѣ Славска 30 с., о. Кор. Мандичевскій зъ Турѣвки 1, о. Нарольскій зъ Лисця 30 с., о. Изидоръ Глиньскій зъ Буцнева 3, о. Д. Зарицкій зъ Саранчукъ 2.

(*Конецъ буде.*)

Телеґрамы.

Вѣдень 20 липня. Австрійска есекадра и хіньскихъ водахъ буде складати ся зъ 4 военныхъ кораблѣвъ. Два кораблѣ вже вѣдѣйшли до Хінъ, а два вѣдѣбудуть сами дальни. На всѣхъ четирохъ кораблякъ буде 520 пѣдофіцирѣвъ и матрозѣвъ и 36 офіцирѣвъ. Мѣжь корабельными лѣкарями знаходить ся такожъ Русинъ д ръ Орестъ Зарицкій.

Лодонъ 20 липня. Въ Трансвалю розпочали ся знову бѣльшій военній операціи, въ котрыхъ малій вѣддѣлы Бурѣвъ выступають зачѣпно, але остаточно передъ надтягаючими силами Англійцѣвъ уступають. Девета притиснено до Гаріміту. Англійска армія приготовила атакъ на Махадорпъ. Силы Боты мають бути вѣдтятій вѣдъ команды Делярея. По битвѣ зъ Полекаревомъ 1500 Бурѣвъ зъ 5 арматами продерло ся черезъ англійскій кордонъ. Вѣддѣлъ пѣйшовъ на Ліндлей. Делярейови вѣдобрано команду и здеградовано.

Йоганесбургъ 20 липня. Вѣдкрыто тутъ заговоръ, котрый мавъ на цѣли неожиданымъ нападомъ вѣдобрати Англійцямъ форты. Арештовано 400 участниковъ заговора и забрано богато оружія и амуніціи.

Преторія 20 липня. Арештовано тутъ Вольмаранса, въ котрого домѣ знайдено богато оружія и 6.000 фунтовъ штерлінговъ.

Лондонъ 20 липня. Зъ Шангаю доносять, що хіньскій генералъ Ніхъ погибъ въ битвѣ пѣдъ Тьентсіномъ.

Зъ ц. к. Дирекціі держ. зелѣзниць.

На шляху Галич-Ходорів привернено цілковитий рух дня 17 липня поїздами 315 і 318, так що устала потреба уживання шляху поміч-ного Ходорів Підвисоке-Галич. як і пересідання коло Коршова. Тепер поміх Львовом а Іцканами переходять всї поїзди поспішні і особові.

На шляху Стрий-Тяжів знов-лено рух поїздів товарових дня 17 с. м. а шлях Тяжів-Станиславів позістає ще на дальше замкнений для руху товзрового.

На шляху Долина-Вигода привернено рух всїх поїздів дня 17 с. м.

На шляху Стрий-Станиславів привернено рух потягів особових. Аж до усунення перешкоди будуть курсувати між Станіславовом а Тяжевом тілько потяги 1211, 1220, 1219 і 1212 при помочи пересілання ся осіб і переношення пакунків через ушкоджене місце.

На шляхах Станиславів-Галич і Галич-Підвисоке привернено рух потягів товарових. На шляху Ходорів-Вурштин привернено рух всїх потягів але аж до відкликання курсують потяги 317 і 312 з скоростию потягів товарових.

На шляху Коломия-Стефанівка привернено рух всїх потягів дня 17 с. м. потягами ч. 3952 і 3953.

Кошкурсъ.

Выдѣлъ філіи рускаго Товариства педагогічнаго въ Станиславовѣ подає до вѣдомости, що зъ днемъ 1 н. ст. вересня 1900 знайде помѣщеня въ Бурсѣ сего товариства до 20 учениковъ рускои народности, учащаючихъ почавши вѣдъ 4 кл. школы народнои аж до 4 кл. гімназ. або школы реальнои, за мѣсячною оплатою зъ горы по 10 зр. (20 кор.) готівкою. — Выдѣлъ Товариства, поставивши собѣ за задачу прийти зъ помочію якъ найубожшій молодежи школьній, знизить по можности тую оплату деякимъ способнымъ ученикамъ, коли родичѣ, зглядно опѣкуны не зможуть платити по 10 зр. мѣсячно. Условины принятя:

1. До поданя, котре найдальше до 15 серпня н. ст. треба внести до Выдѣлу філіи рускаго Тов. педагогічного въ Станиславовѣ на руки Ник. Мороза, учит. семин. въ Стан. ул. Коперника ч. 11, належить долучити свѣдоцтво школьне и хрещеня, а мѣсто свѣдоцтва убожества выстарчить посвѣдченіе священника на поданю, що петентъ подає правдивѣ данѣ.

2. Въ поданю має петентъ: а) зложити декларацію що-до высоты и точности въ складаню мѣсячнои оплаты; б) заявити, що есть або що буде членомъ рускаго Тов. педагог. (вписове 50 кр. и рѣчна вкладка 50 кр.)

Колибъ хто хотѣвъ на инших умовахъ умѣстити въ Бурсѣ свого сына, зглядно пупіля, нехай порозумѣе ся въ сѣмъ дѣлѣ листовно зъ Выдѣломъ підписаного Товариства.

Питомець дістане въ Бурсѣ мешкане, опалъ, поживу, свѣтло, пране и належитый доглядъ; натомѣсть мусить мати власне бѣле вѣдповѣдне, обувь, одежу и постѣль.

На переписку треба долучити до поданя 20 кр. марками почтовыми.

Выдѣлъ філіи рускаго Товариства педагогічного въ Станиславовѣ.

Ник. Мороз, голова. — *М. Ластовецкій*, секретарь.

Курсъ Львовскій

зъ дня 20 н. ст. Липня 1900.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	340 —	350 —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	350 —	360 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	421 —	425 —
Зелѣз. Львов.-Чернов.-Ясси по 200 зр.	531 —	539 —
Листы заставныя на 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	98 30	99 —
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	91 —	91 70
„ краевого 4½% а. в. льос. въ 51	98 60	99 30
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	92 —	92 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія)	91 50	92 20
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	91 50	92 20
„ „ 4% льос. въ 56 л.	90 10	90 80
Облиги за 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	96 —	96 70
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	— —	102 —
Комунальнѣ Банку краев. 5% (II. ем.)	100 —	100 70
„ „ „ 4½% (III. ем.)	99 50	100 20
Позички краевои въ 1873 по 6% а. в.	102 —	— —
Позички краевои въ 1893 по 4% а. в.	91 —	91 70
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	89 —	— —
Льосы:	к. с	к. с.
Міста Кракова по 20 зр. (40 к.)	69 50	72 —
Міста Станиславова „ „	127 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 30	11 45
20 франковка	19 20	19 40
Півімперіялъ	— —	— —
100 Рублѣвъ срѣбныхъ	254 —	258 —
100 Рублѣвъ паперовыхъ	255 —	257 —
100 марокъ нѣмецкихъ	118 20	118 80

Надѣслане.

Въ понедѣлокъ дня 23 с. м. вѣдбуде ся на поляхъ, що належать до бровару Киселки, **цѣлоденна проба жнивярки-вязальницѣ** Мекъ Корміка (Mc. Cormick) зъ Чікаґа, на котру маемо честь за дозволомъ властителѣвъ запросити всѣхъ цѣкавыхъ на сю машину

Pierwszy galicyjski Dom dla Ziemian.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази

лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,

ординуе пѣдчасъ купелевого сезону

въ Криници. 309 14—20

Д-ръ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкѣрныхъ и венерычныхъ недугъ 6. лѣкарь на университетскихъ клінікахъ у **Вѣдни, Берлинѣ и Парижи**, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію **найновѣйшихъ приладовъ** всякій венеричній недуги, набѣть найбольше застарѣлій шкѣрій, **полової и мочового наряду**, у мужчинъ и женщинъ. — Ординуе вѣдъ години 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця **Академічна 12.** 298 9—?

ЛИПІЄ

въ реставрациі НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 домъ власный, можна дістати щоденно вже о годинѣ 6-ій рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печеня вепрова въ капустою	15 кр.
Сѣкаий легки	12 „
Фляки	12 „
Ніжка телята въ хрѣномъ	10 „
Колбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавіяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Великій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для новости, що походять зъ моеи реставрациі, даю вѣдбиранчимъ марки. — Найлѣпшій вина по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ страв и напитковъ заосмотрена кухня.

79 204—? **Зъ высокимъ повазаненъ**

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничѣ, піоны, дібеѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвонковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Альбум заслужених Русинів

в красній кольоровій теці, в ціні 2 корони набути можна

в Товаристві „Просьвіта“, Львів, ринок ч. 10

Ученик

VI-ої кляси гімн. глядає лекциї на час ферій вакацийныхъ. Адреса: Львів poste restante H. O.

„ДО ЗАМѢНЫ“ парохія Перерѣвъ пѣдъ Коломыею, стація loco (Матіевцѣ) 80 моргѣвъ доброго поля по бѣльшѣй части двопокосовыхъ сѣножатей, 459 зр. пенсія, передъ хатою 250 моргѣвъ вспѣльного зъ громадою пасовиска и пр. За парохію гѣрску въ дієцезіи Станиславовской пзъ взглядѣвъ санітарныхъ“. 321 10 10

КОМАР

двотижденник гумористично сатиричний.

Одинокий гумористичний ілюстрований орган на Руси. Видає і за редакцію одвічає: Іван Куницевич.

Цілорічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., чвертьрічно 1 зр. Редакция і адміністрация: *Львів, ул. Личаковска ч. 23.*

Артистично-Літературні Новини

Кн. I. *В. Щурат*: Мої Листи (поезиі)

Кн. II. *Е. По-Іе. Петрушевич*: Новелі.

Кн. III. *П. Лімдан-В. Щурат*: Мелійська Венера (драма).

Брошурований примірник 1 корона, оправний 2 корони. Кн. I—II: в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Кн. III, у переводчика в Перемишли.

Ведень дотеперь Галицкимъ акційнымъ Товарист. Гандлевымъ

дѣлы:

Вуголь камѣнный, Сикавки и приборы пожарнѣ, Вужѣ партяні и ґумовѣ

обняло ново-отворене

Львовске Бюро гандлеве

при улици Костюшка ч. 4. 221 32—39

ТОВАРИСТВО ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОИ ШТУКИ

стоваришене зареєстроване въ ограниченою порукою

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконуе всякій працѣ въ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства вѣдля композицій своихъ членовъ, а именно: образы релігійнѣ до иконостасовъ, олтарѣвъ, хоругвъ, на тетраподъ, плащаницѣ и пр. и такіжъ образы до комнатъ; образы свѣтскѣ: историчнѣ, портреты зъ натуры и фотографій, краевиды, побутовѣ и пр.; въ дерева: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійнѣ, сповѣдальницѣ и т. д. и всякій працѣ золотарскій; рѣвножъ украшае внутра церковь, выготовляе пляны церковь, каплиць и пр. и утримуе на складѣ фотографічнѣ репродукціи образовъ рускихъ артистовъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконане.

Цѣлею Товариства е: вѣднести нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи прото се чисто руске Товариство патріотичнѣй опѣцѣ нашои П. Т. Публики духовнои и свѣтскои надѣемо ся, що зволить Она причинити ся до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрѣ приймае выключне лишь Дирекція Товариства. 460 73—?

Зъ глубокимъ повазаненъ *ДИРЕКЦІЯ.*

Товариство не послугуе ся агентами.

Природнѣ вина

до ужитку церковного, дальматинськѣ, тирольськѣ, полуднево-італійськѣ літръ вѣдъ **48 кр.** *припоручае*

А. Жуліяні и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домінїканьска ч. 7.

334 6—156

Артистично-ритовниче заведенє А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляе и выконуе якъ найдешевше и найстараннѣйше:

Стампілѣ металевѣ и кавчуковѣ, гербы, моноґрамы, стампільнѣ марки, станцы, таблицѣ литѣ и ґравіованѣ и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя въ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою.

257

МУЖЕСКУ Безсильность

344

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣховъ молодости и розпусты, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ ілюстрована книга

Самоохорона д-ра Ретана

Россійске выдане: 1 зр.
Польске выдане: 1 зр.
Нѣмецке выдане: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поученя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ куверті магазиномъ выдавцѣвъ R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

магістра фармациі и довголѣтн. властителя аптики

припоручае:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОИ МИЛЕНЬКОИ, вѣдзначеный сотками похвальныхъ листовъ, владженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranta arun inacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристае досконало до лица и вызначае ся приемною и тривкою вонею. — Оріґінальнѣ коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжнои Миленькои, залишить иншій пудры такъ краевѣ якъ заграничнѣ. Богато замовлень и подякъ дае найлѣпшу рекламу моему пудрови. — При замовленіяхъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плынъ и масть д-ра Бамбергера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває весняники, жовчевѣ плямы, надае шкѣрѣ бѣлости, проворости и аксамитной тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОНЪ, средство на печѣнковѣ плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листовъ. 329 7—32

МЫЛА ЛИЛІЄВѢ зъ Мекки и на весняники. Цѣна 70 сот.

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо нѣмецкѣмъ, бароковѣмъ, англійскѣмъ и готицкѣмъ

ІОСИФА РУЖИЦКОГО

Львовѣ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймае такожъ крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтанѣ перерабляе на скѣраны.

Поручае крѣсла вѣдъ 4 зр. и выспе.

Похвальнѣ листы на бажане. 321 9—60

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львовѣ, Академічна ч. 8

выконуе НЕЧАТКИ до ляку и фарбы, ВЫВѢСКИ вѣдливаны и ґравованѣ МОНОГРАМЫ и ГЕРБЫ релефнѣ зъ золота и срѣбла, такожъ всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

Розкладъ їзды поѣздовъ зелѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1900.

пѣсля часу середно-европейского [пѣвнѣйшого о 36 минутъ вѣдъ часу львовского].

посп. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп. вѣдходить о годинѣ	особ. вѣдходить о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12 05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Сколього вѣдъ ½ до ³⁰/₉)	12 41		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12 20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2 51		„ Ицканъ, Черновець. Станиславова, Букарешту, Констанцы
				4 15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
2 31		„ Кракова, Орлова, П. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		5 45	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹²/₉ до ¹⁶/₉ що дня)
	3 35	„ Пѣдволочискъ, Тернополя, Грималова, Кошчинець		6 25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
				6 30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродовъ
	6 10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля		6 35	„ Станиславова, Пѣдвысокого, Потуторъ
	6 20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8 30		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	6 45	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ³¹/₉ до ¹⁶/₉)		8 40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7 45	„ Янова			
	8 —	„ Тернополя, (Красного, Бродовъ)		9 —	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉)
	8 05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9 15	„ Янова
	8 15	„ Сокаля, Равы рускои		9 25	„ Пѣдволочискъ, Бродовъ, Кошчинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8 50	„ Кракова, Загѣря, Лункова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9 55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11 45	„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		10 20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	11 55	„ Станиславова, (Керешмезе, II туторъ, Ходорова)		1 25	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	12 55	„ Янова			
	1 15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉)	1 55		„ Пѣдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродовъ
1 35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2 15	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹²/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
			2 45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
1 45		„ Черновець Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2 55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
2 35		„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродовъ		3 05	„ Стрыя (Сколього вѣдъ ¹/₉ до ¹⁰/₉)
				3 15	„ Янова (що дня вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉)
3 14		„ Бруховичъ (вѣдъ ¹²/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		3 26	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ¹²/₉ до ¹⁶/₉)
5 40		„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродовъ		3 30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
5 45		„ Кракова		6 10	„ Станиславова
5 55		„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6 13	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ въ будни днѣ, а вѣдъ ¹⁶/₉ до ³⁰/₉ що дня)
6 00		„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои		6 30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7 24	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹²/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		6 50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8 28	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ въ недѣлѣ и свята)		7 10	„ Тернополя, Бродовъ
8 40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7 35	„ Сокаля, Равы рускои
				7 48	„ Бруховичъ (вѣдъ (¹/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	8 50	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹²/₉ до ¹⁶/₉)		9 12	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ въ въ недѣлѣ и свята)
	9 2	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ що дня)		0 50	„ Черновець, Ицканъ
	9 45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10 40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10 —	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11 —	„ Пѣдволочискъ, Бродовъ, Кошчинець, Грималова
	10 15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10 30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродовъ, Кошчинець			
		На дворець Пѣдзамче			Зъ Пѣдзамча
	3 12	Зъ Пѣдволочискъ, Тернополя		6 43	До Пѣ волочискъ, Кіева, Одесы
	7 40	„ Тернополя		9 42	„ Пѣдволочискъ
2 20		„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы	2 08		„ „ Кіева, Одесы
	5 17	„ „ „ „		7 33	„ Тернополя
	10 2	„ „ „ „		11 28	„ Пѣдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нѣчна пора числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 минутъ зрана; нѣчній поѣзды означенѣ обвѣдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстат,ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка

Ч. 152. Львовъ, Субота 8 (21) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и кошераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“, ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ а. п. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кілінського 2; — въ Ярославю: Л. Кшижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитости за кошерати платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пів рóку	8 зр.	на пів року	11 зр

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пів року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пів. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатані вільні від порта.

Неодиноке число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звичайні принимають ся по цѣнѣ 10 кр. від одного стрічки инсератового або ся мѣсце а за рубрицѣ „Надсилане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношенія приватні числить ся по 15 кр. від стрічки.

До ситуації.

Narodni Listy доносять, що д-ръ Керберъ має тепер перевести ревізію проекту языкового закона пóсля звѣстного матеріалу Чехóвъ и Нѣмцѣвъ. Коли бы се не повело ся, спробує ще позискати Чехóвъ въ иншій способъ, т. є. не въ языковій справѣ. Коли бы и се не помогло, д-ръ Керберъ буде старати ся утворити нову парляментарну бóльшість, евентуально черезъ притягненє деякихъ сторонництвъ до давнѣйшої бóльшости.

Одинъ зъ членóвъ консервативної партії пише до Politik, що нинѣшні відносини змѣнили ся и Чехи могли бы відступити відъ обструкції, коли бы тóлько правительство заявило, що буде старати ся по змозѣ сповнити ихъ жадання. Ческої обструкції не вяже така присяга, якъ ся, котру Нѣмцѣ зложили въ Хебъ.

На зборахъ въ выборцѣвъ п. Странскій заявивъ, що Чехи не боять ся грозьбы покликання до жита новоі бóльшости. Бути може, що кóлька польскихъ послóвъ здекомить ся на утворене новоі бóльшости, але цѣлый польскій народъ и цѣла публична опінія въ Галичинѣ звернуть ся противъ нихъ и приспілують коло польске лишити ся по сторонѣ тыхъ, котрі ведуть борбу за рóвноправностю. Якъ бачимо, п. Странскій досыть наівный собѣ хлопець, коли гадає, що коло польске коли небудь числить ся зъ опінією польскої суспóльности, або щобы тóй — не менше відъ самого кола здеморалізованої політично суспóльности, що небудь залежало на Чехахъ и ихъ борбѣ о „рóвноправность“. Понять рóвноправности, се для польскої суспóльности terra incognita.

Нѣмецкій дневники ударяють дуже остро на правительство зъ причины, що кóлька новоіменованыхъ судѣвъ заприсяжено въ Празѣ по чески. Се стало ся въ прагскій президіи высшого суду.

Нѣмецкій дневники питають, чи прагскій высшій судъ краєвый знає про знесенє языковыхъ розпоряджень?

Wiener Ztg. оголосила цѣсарске розпорядженє зъ дня 19 с. м., выдане на пóдставѣ управильненя индівідуального роздѣлу сен екóлькости алькоголю, яку горальнѣ можуть продукувати за оплатою низшого податку.

Нинѣшна Wiener Ztg. оголошує цѣсарске розпорядженє въ справѣ управильненя индівідуального роздѣлу контингенту алькоголю. Се розпорядженє було нинѣ конечне зъ причины, що кóнчить ся речинець, до котрого управильненє було упормованє. Розпорядженє є згóдне зъ правительственнымъ проектомъ предложеннымъ палатѣ послóвъ, тамъ однакъ его не полагоджено и не творить дальшої провізорії, але дефінітивне управильненє сеи справы аж до 1908 року, такъ въ интересѣ рóльничої продукції алькоголю, якъ и зъ огляду на велике число новозаснованыхъ рóльничихъ горалень. Розпорядженю відповѣдає результатъ анкеты, відбутої въ тóй справѣ минувшого року.

Справоздане Народного Комітету.

(Дальше.)

Пов. Терноպіль не зістав доси зорґанізований через брак відповідної інтеліґенції, спосібної забрати ся до аґітаційної роботи та ґуртованя людей з поміж інтеліґенції і селян на основах народної програми. Нещастєм повіту есть, що на інтеліґенції тамошній відбили ся всі нездорові струї рускої руху послідного часу, бо з одного боку є там такі приосталі клерикали, що виступають противъ всякої політики і політичної роботи серед селянства та нападають на всякий рух по читальнях, на віча, популярні видавництва і т. п., а з другого боку є там знов радикали, котрі вправдї не роблять богато, але за те виступають з аґітацією противъ всяких сурдутовців а в особенности противъ загалу „попів“, через що відтинають цїлковито інтеліґенцию від селян і йдуть через те de facto в тім самім напрямі, що і клерикали. Зарадити сему нездоровому станови та звести всї здорові елементи народного табору з поміж інтеліґенції і селян до куп міг би лише національно-демократичний рух, розведений на основах нашої народної програми і в рамках нашої орґанізації, але, на жаль, не маємо в сім повітї націоналів, котрі б були досить спосібні і вплывові, помимо значного числа і духовної і свѣтскої національної інтеліґенції, щоб щось подібного перевести Орґанізацийні збори, скликані деякими нашими людьми на день 20 марта с. р. скінчили ся на нїчім, а всї проби звести розбиті елементи в одну цїлість кінчили ся лише на нових пустих і дурних сварках, по котрих все затихло. Тимчасом з сего внутрішнього розбитя користають москвофіли, а короткоглядність і партийна ексклюзивність народних „дїячів“ іде так далеко, що коли на зборах „Подільскої Ради“ дня 1 марта с. р. о. Цурковскій виступив противъ москвофілів, то проводирі радикальні тїшили ся з того, що „попи сварять ся“ та через таку сварку компромітують ся перед хлопами. Сей сумний стан повіту що до інтеліґенції збільшав ще очевидно акция москвофілів, ґрупуючих ся коло „Подільскої Ради“, між котрими є люде, що при послїдних виборах до Ради державної звязали ся зі староством та панами і, як в иншихъ деяких повітах, виступають не лише противъ всякого народного руху серед селянства але відґривають взагалї низьку роль простих паньско-старостиньских доносчиків. За те селянство есть в тім повітї значно лїпше та дуже свѣдоме. Читальень „Просвѣти“ було в тім повітї на 85 громад в 1899 р. чинних 26 в 1029 чл., до чого прибуло в сім роцї нових 4, так що кожде трете село має там читальню. Характеристичне також, що після виказу „Просвѣти“ з 1899 р. провадило тоті читальнї 11 селян а лиш 8 священників.

Пов. Теребовля мав свої орґанізацийні збори дня 20/3 с. р. Але на зборах тих рїшено лишити все по старому задля браку людей, спосібних до роботи. На многократну ініціятиву Народного Комітету рїшено врешті устроювати віча і засновано в тій цїли окремий комітет вічовий, але комітет сей не дає доси нїяких ознак дїяльности. Також і з задуманого місцевими людьми товариства політичного нїчого не вийшло. Тимчасом нарід в сім повітї мусить бути національно і культурно досить свѣдомий, бо самих читалень „Просвѣти“ було там в 1899 р. на 43 громади 12 в 681 членами, до чого прибуло в сїм роцї нових 2, так що кожде трете село має вже свою читальню. Вина політичного запустїня повіту лежить отже виключно в апатиї і нерухливости тамошної інтеліґенції.

Пов. Тучна не може розрухати ся та зорґанізувати ся через те, що брак там людей спосібних до роботи а повіт в кождім напрямі запущений. Між інтеліґенцию а особливо між духовенством переважають москвофільскі статисти. В повітї нема нїякого ні політичного ні навіть культурного житя. Є там вправдї політичне товариство в Турцї „Народна Рада“, але оно спить сном блаженых. Читалень „Просвѣти“ було на 74 громад в 1899 р. отворених 7 з 95 членами, з котрих одна еще в тімже роцї упала а інші держать ся слабо або істнують майже лишь на папері. Є то отже один з найгірших цїлком повітів, цїлком темний, бо коли б навіть і ті 6 читалень розвивали ся, то й тогдї доперва кожде дванайцяте село мало б читальню. Тимчасом повіт турчаньскій есть майже чисто рускій і міг би при роботї належати до найпевнїйших наших повітів.

Пов. Залїщики не має інтеліґенції, котра б була спосібна до живійшої аґітаційної та орґанізацийної роботи, а і тота інтеліґенция, котра дещо займає ся народом, есть цїлковито перепуджена терроризмом місцевих властей, котрий то терроризм сягає аж до читалень „Просвѣти“ та придушує в брутальний спосіб всякі прояви самостійного народного житя. Тимчасом повіт сей має добрий терен до роботи тим, що займає простір не великий (6.6068□ мірям. і має всього на всього 57 громад. Кромі того есть там селянство культурно розвите і національно свѣдоме, бо самих читалень „Просвѣти“ було в 1899 р. 22 з 823 членами, так що кожде другетрете село має читальню. Характеристично притім, що сї читальні в повітї залїщицкім вело після виказу „Просвѣти“ 10 селян а лиш 6 священників, з чого виходить, що в тім повітї треба оглядати ся і рефлектувати на самих селян а нездарну та перепуджену інтеліґенцию лишити з малими свѣтлїйшими виємками на боцї.

Пов. Збараж не зістав доси зорґанізований на основі нашої програми, хоч має дуже свѣдоме і політично розрухане селянство, на котрого чолї стоять такі свѣтлі проводирі-аґітатори, як оба Остапчуки, А. Шмиґельскій і другі. Причина сему лежить головно в тамошній інтеліґенції, котра замість горячо зай-

Антóнъ Мартинъ Сльомшекъ.

Дня 5. серпня у братóвъ Словенцѣвъ велике народне свято. Въ селѣ Поникві збираєсь народъ словеньскій, щобы на мѣсци величаво провести stoletnico rojstva velikega svojega sina, nepozabnega vladike A. M. Slomšeka, сего епископа патріота, котрый своєю невинною працею вивѣвъ нарóдъ словеньскій зъ неволѣ тьмы на дорогу нового житя, що теперь вже на добре весь край огорнуло. А „slavnost“ та, се свято буде велике и славне, — достойне его заслугъ.

Перейдѣмъ коротенько его житє, щобы пóзнати тї заслуги. А. М. Сльомшекъ уродивъ ся 6. падолиста 1800 въ селѣ Поникві (слов. Ponikva знѣмчено Ponigl), що лежить въ полудневій Стирії на лѣвóмъ боцѣ шляху пóвденной зелѣзницѣ (Südbahn) мѣжь Марибóромъ а Целемъ (Marburg-Cilli). О лѣтахъ дитячихъ нема що й згадувати; всюды менше бóльше однаково выростають хлопскій дѣти. Все-жь таки зъ натуры вже надѣленый бувъ бóльшими дарами чимъ инші. На тї часы въ Поникві не було нѣякої школы; тожь тамошный сотрудникъ Pražnikar, (найбóльшій добродѣй Сльомшека) заложивъ у себе на вікарóвцѣ приватну школу, до котрої учащавъ и Сльомшекъ. Мѣжь ученниками бувъ вóнъ все першій, першій букъ и до всего. На пасовиску и пр. вóправъ хлопцѣвъ докола себе, самъ стававъ на пóдвышенóмъ мѣсци и нуже проповѣдати! А до книжки такій мавъ потягъ, що поганяючи волы при плузѣ, державъ въ руцѣ книжки та прихапцемъ читавъ.

За старанємъ Пражнікара дóставъ ся Антóнъ въ 1814 роцѣ до ґімназіи въ Целю. И въ ґімназіи бувъ першимъ; особливо прикладавъ ся до науки своєи рóднои мовы, такъ що въ семинаря въ Цельовци, до котрого вступивъ 1821 р., бувъ найлѣпшимъ знатокомъ рóднои мовы та ставъ и другимъ ю выкладати и учити ихъ. При многихъ иншихъ занятяхъ вчитувавъ ся у Святе Письмо и въ письма св. Отцѣвъ. Высвятивъ ся 1825 р., а въ 1829, ставъ вже духовникомъ семинаря въ Цельовци, въ 1838 пароxомъ и деканомъ у Вузеници (Vuzenica-Saldenhofen), у вóсѣмь лѣтъ стає цельскимъ опатомъ, а въ коротенькóмъ часѣ и княземъ-епископомъ Лявантy. Умеръ 1862 р.

Щобы пóзнати та докладно оцѣнити дѣяльность и заслуги Сльомшека, потреба передовсѣмъ перенестись въ тогдѣшній обставины, А сумнї они були, сумнї, щось якъ у насъ за М. Шашкевича. Школъ словеньскихъ не було тогды жадныхъ, тымъ менше книжокъ. Не було хотьбы одного образованого чоловѣка, котрый бы умѣвъ яко-тако по словеньски; въ школахъ сѣльскихъ учили по нѣмецки, а зъ того всего дитина скóнчивши школу не умѣла нѣ по свому нѣ по нѣмецки; у высшихъ школахъ то таки карали тыхъ, що важились бы говорити мѣжь собою по словеньски. Отже не диво, що зъ такихъ школъ выходили дѣти, що своєи рóднои мовы по простy всыдались и такими ренегатами були всѣ священники, учителѣ та урядники. Въ такій то часъ выступає Сльомшекъ. Зрозумѣвъ вóнъ положенє свого народу, побачивъ, що доля и будучность его спочиває въ добрыхъ священникахъ и учителяхъ; длятого всѣ свои старанія, всю увагу звернувъ на выхованє богословóвъ въ народнóмъ дусѣ. Будучи ихъ духовникомъ, а вóдтакъ епископомъ мавъ до сего нагоду и спромогу. Будучи духовникомъ учивъ вóнъ богословóвъ два разы тыжднево словеньскои мовы, а заразомъ пóдготовлює ихъ на добрыхъ проповѣдникóвъ въ своїй мовѣ. Ставши епископомъ, выкладавъ богословамъ четвертого року словеньску регорику аж до своєи смерти. Кромѣ того, хотячи богословóвъ выобразувати и на добрыхъ учителѣвъ свого народу, выкладавъ имъ и педаґоґіку та заразомъ и накладавъ на кождого моральный обовязокъ, щобы, ставши священниками згромаджували коло себе въ недѣлѣ тї дѣти, що не мають спосóбности або средствъ ходити до школы, та учили ихъ, що найбóльше потреба, читати и писати. Радо услухали его всѣ священники, и повстають недѣльнї школы по всѣхъ усюдахъ; а школы тї принесли бóльше хóсна народови словеньскому за лѣтъ десять, чимъ нѣмецкій за 50. Въ такій спосóбъ пóдготовивъ Сльомшекъ народови свому священникóвъ-учителѣвъ; було вже и кому и кого учити. Єще треба було зарадити, на чóмъ учити. Тожь бере за перо и дає ще народови спорє число книжокъ, н. пр. kršćansko devištvo, Življenja srečenpot“, и инші, — усѣ религійного змѣсту. Вельми вдатными суть его посѣви и пѣсни набожнї, такъ що богато зъ нихъ, якъ н. пр. „Marijina“, „sv. misijon“ сталисъ цѣлкомъ народными. Даровитый зъ природы, выобразованый всесторонно та маючи еще (будучи епископомъ) матеріяльні средства до розпорядимости, пóдпирає вóнъ и вспомагає и иншихъ письменникóвъ чи то дѣломъ чи порадою, а вкінци 1848 закладає вóнъ часопись „Zdodnja Danica“, котрон бувъ до смерти головнымъ співроботникомъ. Якъ дбавъ вóнъ про ширене просвѣты доказує се, що хотячи, абы въ кождóмъ и найбѣднѣйшóмъ селѣ була „Z. Danica“, каже бѣднѣйшимъ высылати на свій коштъ. Найбóльшимъ его дѣломъ, дѣломъ вѣковымъ, есть заложене (1851) просвѣтного товариства „Družba sv. Mohorja“ въ Цельовци, на котре жертвувавъ на початокъ 500 зр. и весь чистый дохóдъ зъ „Drobtinice“. Для того товариства приладивъ вóнъ исторію біблійну въ народній мовѣ, два молитвословы (для дѣтей): „Angelj molitve“ та „Sveto opravilo za šolarje“, якъ рóвно-жь и збóрникъ пѣсень для школярóвъ: „Sola vesela lepega petja za pridne šolarje“. Его жь дѣло педаґоґічне „Blaže in Nežica“ має велику наукову стóйность. Наконець, щобы и священникамъ дати добрій пóдручники въ рóднóй мовѣ, выдає вóнъ гомілетичній науки: „Evangeljska“ и „Apostolska hrana“, що вóдзначають ся глубокими гадками та красною бесѣдою (переведено ихъ на ческу мову).

Зъ політичнои его дѣяльности найбóльше значѣнє має перенесенє епископского престола зъ Карнтії до Стирії до мѣста Марибору, головного мѣста стирійскихъ Словенцѣвъ (1859). Значѣнє велике тымъ, що цѣлу часть полуднево-словеньскои Стирії вóдлучено вóдъ нѣмецкого епископства градецкого, а прилучено до чисто словеньскои дієцезіи.

Се въ мініятурѣ дѣяльность Сльомшека.

Реставрація Пільзненьска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКÓМЪ у Львовѣ

поручає: Снѣдання по варшавски à 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка кулябякъ и кулябяка, що четверга и недѣлѣ флячки по варшавски и кулябякъ литовскій, обѣды зъ 7 стравъ по зр. 1·10. Covert пóсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 стравъ à 70 кр. Въ пятницю рыба по жидóвски. Вина доббрій.

Зъ поважанємъ Иванъ Францъ Новаковскій.

мати ся народом і тим способом утримувати живу звязь з ним, іритує ся, що нарід, наслідком ві бездільности, ведо самостійно свою роботу, та відтак виступає она против сьвідомого мужицкого руху і старає ся той рух спинити. Після реляций, які одержав Народний Комітет з мужицкого боку, мали навіть декотрі такі люде з поміж інтеліґенциї, на котрих числило ся, звернути ся в послідним часі против селян і селянькоі справи та викрикують тепер против віч, ідучи на руку шляхтичам з „повяту“ та збаражским бернардинам. Аґітациї москвофільські і деякі прояви клерикальні серед тамошного духовеньства доконують розладу. Загал мужицтва відвернув ся отже від інтеліґенциї та переводятл свою чисто хлопску орґанізацию. Тота орґанізация не приступила однак доси рішучо до жадної з істнуючих партий і холітає ся поміж партию социяльно-демократичною, радикальною і нашою. Народний Комітет буде старати ся, щоб сеся хлопска орґанізация війшла в склад нашої народної орґанізациї, бо сторонництво наше, стоячи на основах нашої народної програми, приднує всіх до себе, що до сих основ признають ся, а не може дивити ся на те, чи хтось мужик чи не мужик і не бачить причини, чому б мав в збаражскім повіті істнувати якійсь окремий рух поза одною спільною орґанізациею всіх національно-демократичних елементів. Віче в сім повіті відбуло ся заходом самих селян в Збаражи дня 5/3 а кромі того віче зі справоздання посла Остапчука в Гнилицях при кінци мая с. р. Читанень „Просьвіти“ в там тепер на 62 громад читних 19, так що майже кожде третє село має свою читальню.

(Дальше буде.)

Вôйна въ Хінахъ.

Пôсля донесеня зъ Петербурга, россійске правительство було вже вôдъ довшого часу урядово повѣдомлене, що амбасадорôвъ въ Пекінѣ вымордовано дня 6. липня. Урядова депеша, котра сю вѣсть принесла, доносить також про судьбу прочихъ чужинцѣвъ въ Пекінѣ. Одинъ дуже поважный купець зъ Хінъ бачивъ, якъ боксеры волѣкли жѣнки улицами, роздирали ихъ на куснѣ, кидаючи куснѣ тѣла мѣжь розбѣшену товпу. Деякі жѣнки були вже неживѣ, бо поубивали ихъ власні мужѣ. Сей купець бачивъ також, якъ боксеры носили на багнетахъ малѣ дѣти. Иншій знов стрѣляли до трупôвъ порозвѣшуваных по домах. Въ околици Пекіну має бути сконцентрозаоых 300.000 добре узброеных Хінцѣвъ. Кн. Туанъ въ проклямациї взывае до вымордованя всѣхъ Европейцѣвъ и за кожду бѣлу голову дае нагороду и вôльну добычь. Зô спеціяльнымъ натискомъ пôдносить, що вояки можуть забирати бѣлѣ жѣнки.

Автентичныхъ вѣстей про смерть Европейцѣвъ въ Пекінѣ, доси не одержало нѣ одно правительство. Теперь противно, множать ся вѣсти, що амбасадоры ще живуть. Американьскій урядъ заграничныхъ справъ оголошуе що одержавъ вôдъ конзуля въ Шангаю депешу, въ котрôй сей доносить про заяву губернатора въ Шантунѣ, пôсля котрои сей губернаторъ одержавъ датовану 18. с. м. телеґраму зъ Пекіну, а пôдписану американьскимъ посломъ. Хіньскій посолъ въ Вашингтонѣ передавъ міністрови заграничныхъ справъ телеґраму Шена въ вôдповѣдею хіньского правительства на депешу, яку хіньскій посолъ въ Вашингтонѣ приняв вôдъ американьского правительства для американьского посла въ Пекінѣ. Въ депешѣ сказано, що телеґраму доручено послови дня 11 с. м. Вôдповѣдь така: Хінцѣ безпереривно бомбардують англійске посольство. Лише скора помôч може охоронити вôдъ загальнои рѣзнѣ. Хіньскій посолъ въ Лондонѣ заявивъ, що пôсля одержаных имъ вѣстей, Европейцѣ були ще дня 18. с. м. при житю. Хіньске правительство взяло верхъ надъ Боксерами а чужинцѣ знаходять ся въ безпечнôмъ мѣсци Дипльоматичні вôдносины будуть незадовго привернені. Бельґійскій конзуль въ Шангаю доносить що Шенъ повѣдомивъ его, що чужинцѣ въ Пекінѣ були ще дня 18. с. м. при житю и въ безпеченьствѣ. Цѣсарь выдавъ едиктъ датованый 16. с. м., въ котрôмъ наказавъ вiцекоролеви отаксувати шкоды въ наслѣдокъ забурень въ Тъентсінѣ и рôвночасно наказавъ мѣсцевымъ властямъ повстанє силою здавити.

Лiгучанъ въ розмовѣ зъ италійскимъ конзулемъ въ Гонконѣ заявивъ, що до Пекіну ѣде въ тôй цѣли, абы розпочати переговоры съ державами и додавъ, що цѣсарскій едиктъ, взываючій его до Пекіну, датованый 8 с. м. и пôдписаный цѣсаромъ и цѣсаревою вдовою. Конзуль просивъ Лiгунчана, абы посередничивъ въ дорученю депешѣ призначеной для италійского посла въ Пекінѣ. Лiгунчанъ заявивъ, що не може сего зробити. Kölnische Ztg. стверджуе на пôставѣ донесень зъ Лондона, що Лiгунчанъ вôдгравае супротивъ теперѣшныхъ подѣй дуже пôдозрѣлу ролю. До Пекіну ѣде здаеть ся на се, абы порозумѣти ся зъ кн. Туаномъ. Деякі российскій дневники, обговорюючи рѣшенє Більова, въ справѣ цензуровання депешъ хіньского посла, домагають ся, абы наший державы зробили те саме. Се було бы найлѣпшимъ способомъ, въ якій Европа могла бы довѣдати ся, хто властиво є теперь хіньскимъ правительствомъ.

До Ню Йорку доносять, що Хінцѣ уступаючи зъ Тъентсіну, поубивали свои жѣнки, абы не впали въ руки чужинцѣвъ. Россіяне мусѣли зъ великими стратами цофнути ся передъ Боксерами зъ Тъентшвантаю до Нючвану. На Шангай машируе 100.000 добре узброеных Хінцѣвъ.

Post доносить, що нѣмецке правительство розбслало до бôльшихъ фірмъ обьжинкъ, въ котрôмъ остерѣгае ихъ передъ выконуваньемъ замовлень на оружіе и амуніцию до Хінъ. Рôвночасно адміралы флôтъ на хіньскихъ водахъ одержали наказъ строгои контролѣ, абы не импортовано оружія и амуніциї до Хінъ. Въ англійскôй палатѣ послôвъ Бальфуръ заявивъ, що пôсля истнуючихъ приписôвъ не можь заборонити высылку амуніциї зъ Англіи до Хінъ. Въ палатѣ льордôвъ вже внесено проектъ закона въ справѣ высилу оружія и амуніциї. Палата приняла проектъ одноголосно.

Зъ Покогами доносять, що хочь дневники взывають правительство, абы выслало до Хінъ ще бôльше вôйска, въ публичнôй опініи що-разъ бôльше ширить ся гадка, абы Японъ не розпочинавъ дуже великихъ операциї въ Хінахъ. Командантъ англійскихъ вôйскъ въ Индіяхъ заявивъ, що дальша высилка англійскихъ вôддѣлôвъ зъ Индій до Хінъ неможлива такъ довго, якъ довго не буде вôльна англійска дивізія, пробуваюча теперь въ полудневôй Африцѣ.

Россія розпочала въ Лондонѣ форманї переговоры що до выбору головного командата надъ всѣма европейскими вôйсками въ Хінахъ. Здаеть ся, що не буде нимъ анѣ французскій, анѣ россійскій, лише нѣмецкій ґенералъ.

Зъ Благовѣщенська доносять, що Хінцѣ усыпали надъ Амуромъ окопы довгі 20 верстъ и уставили на нихъ 80 арматъ. Благовѣщенськъ бомбардувало 2.000 Хінцѣвъ зъ 8 арматами. Бомбардованє тревае вже два дни. Россіяне концентрують ся коло Кяхты.

Аґенція Гаваса доносить: Хіньскій посолъ въ Парижи вручивъ міністрови заграничныхъ справъ телеґраму хіньского цѣсаря зъ просьбою, абы змѣстъ телеґрамы подати до вѣдомости президента републики, Любета. Въ тôй телеґрамѣ, высланôй губернаторомъ въ Шантунѣ дня 19. липня, нема найменшои згадки о заграничныхъ послахъ въ Пекінѣ. Въ телеґрамѣ є лишь просьба хіньского цѣсаря до президента Любета, абы Франція обняла посередництво мѣжь Хінами а державами. Делькасе вôдповѣвъ хіньскому послови, що подасть телеґраму до вѣдомости Любета, але вôдповѣдь вôдбше до французского посла въ Пекінѣ и тамъ ту вôдповѣдь хіньске правительство вôдбере собѣ. Правительство буде однакъ ждати на певну вѣсть, чи французкій посолъ въ Пекінѣ ще живе.

Письма зъ краю.

[Дещо про испыты въ школѣ народнôй въ Борщевѣ и Мушкатôвцѣ и конференцию окружну].

Школа — то око народу; тожь не диво, що нашій приятелѣ, хотячи бути нашими поводаторами, такъ ревно дбаютъ, щобы намъ око выколоти. А въ тôй роботѣ они всѣ солідарій пôдъ командою п. Бобжиньского. Въ Борщевѣ вôдбувъ ся испытъ (popis) дня 11 с. м. пôдъ проводомъ ks. dziekana Wołoszyńskiego. Дуже то ревный душехват. Вôнъ на проповѣдяхъ говорить: „widzicie ludzie Pan Jezus był Polak, a jakże“. Або знов: „Trzymajcie się Polacy, nas jest 18 miljonów, a Rusinów wszystkiego 6 mil.“ Очевидно, не каже, де, що, и якъ; не каже, бо рахуе на темноту народу. А до мѣщанки дѣвчины: „Widzisz D., chodziła do kościoła, to wyszła za żandarma; a ty za kogo wyjdziesz, jak będziesz chodzić do cerkwi“. Чи не католицка то ревность w nawracaniu na prawdziwą wiarę. Въ школѣ хапае душѣ, скоро лишь замотае ся хто въ его сѣтку. Двохъ хлопцѣвъ Сенчукôвъ зъ 3 класы забрали заразъ на польску реліґію, скоро ихъ отець, що приѣхавъ зъ Чортковского, дôставъ службу возьного.

Пôдъ проводомъ такого ревного ксьондза не диво, що на пописѣ кромѣ реліґии и двохъ стишкôвъ нѣчого бôльше по руски не можь було чути.

Борщѣвъ рѣшучо повиненъ упôмнути ся на разѣ о рускій паралельки въ тутешнôй школѣ. Сего року було вписаных Русинôвъ у всѣхъ 5 класах 176; а треба знати, що певно було бы ихъ до 250, якъ бы не породжувала ихъ та не знеохочувала польска мова выкладова. Черезъ польску мову десятькують дѣтей, особливо въ I. класѣ; декотрій по 3 лѣта нѣчого не высидять та вôдтакъ знеохочують ся и они и родичѣ. Зажадали були рускій родичѣ для своихъ дѣтей рускихъ повѣдомлень школьныхъ, та п. Піхурскій выкручувавъ ся цѣлый рôкъ соломою, а вкінци таки не далъ. А що тымъ панамъ важною перепоною є рускій катехитъ, то оденъ прм. учитель, п. Трачь, просивъ разъ катехита, aby tak często nie przychodził; а коли то не помогло, то вôнъ выпускавъ дѣти або борше а-бо казавъ катихитови ждати, бо вôнъ мае ще богато вчити. Натомѣсть коли приходивъ польскій ксьондзъ, тогдѣ хочь бы въ половинѣ годины, весь порядокъ въ школѣ йшовъ вже за ксьондзомъ.

Popis въ Мушкатôвцѣ бувъ дня 14 с. м. Є тамъ и церковь и kapliczka, придучена парохамъ въ Борщевѣ. Хоть нема тамъ й тепер Великa она дуже. Народови пôдготовити свое патріотичне духовеньство та интеліґенцию, ввести до церкви и школы народну мову, дати народови тôлько книжокъ на початокъ конче потрѣбныхъ, заложенемъ товариства покласти сильній пôдвалины пôдъ народну просвѣту, а наконець сполученемъ діецезіи сполучити и народъ въ одно — се вымагало не абы якои способности, пожертвованя та вытревалости, — се дѣло велита-духа. Отже не диво, що и оночѣ того дѣла великій. Возьмѣмъ напр. саме товариство св. Могорія: 78.103 членôвъ — се не абы що! Такимъ товариствомъ не може повеличатись жаденъ народъ — пише менѣ о. I. Grobelšek! Правду пише! А Русинъ бѣдный якъ се читае та згадае про нашу „Просьвіту“, що за 30 лѣтъ ледви 13.000 членôвъ досягла, — то аж жаль ся робить! А треба знати, що се товариство — се чисте брацтво реліґійне, надѣлене вôдпустами папою Піємъ IX! И здаесь, се головна причина силы того товариства! Зъ другои стороны, коли зважить ся, що до товариства того належать люде рôжныхъ станôвъ и рôжныхъ переконань, то побачить ся, що другою причиною силы сеи „družb-ы“ есть сильне почутє народного обовязку, народна солідарнôсть та твердый народный характеръ! А у насъ?... У насъ сильна за те політика! У насъ вже політикуе хлопець и въ першôй нормальнôй. Але се мимоходомъ; вернѣмъ до властивои цѣли сихъ стрôчокъ. Подаючи коротеньку житепись сего просвѣтителя Словенцѣвъ, хотѣвъ я заохотити, щобы и Русины взяли участь въ тôмъ святѣ, щобы дехто зъ насъ поѣхавъ до Пониквы. А користь буде и загальна! Про насъ Русинôвъ народы австрійскій знають тôлько що ничь, а се певно не дуже для насъ користно; аж въ послѣдныхъ часахъ дались мы пôзнати ширшому свѣтови, а злаене теперь добра нагода пôзнатись обопôльно. Тажь Словенцѣ — се оденъ народъ (въ Австріи), що о свое житє мусить таку тяжку борбу провадити якъ и мы! Вже зъ того взгляду вартій суть нашои „симпатіи“. А радій бы, радій они насъ мѣжь собою побачити! Въ програмѣ умысно лишили одну годину вôльну въ надѣю, що може побачать дороге и для нихъ наше богослуженє! А та програма така: Рано о 6½ и о 8 принятє гостей на дворци (до 10-ои вôльный часъ — на нашу Службу!), о 10 співана Служба Божа; співати буде співаце товариство зъ Целю; по Службѣ Божôй бенкетъ та походъ до дому, де уродивъ ся Сльомшекъ, а вечеромъ концертъ и народна забава, до котрои приграватя буде „Celjska narodna godba“, а приспѣвувати співацкій товариства зъ Целю и Птуя, а знова Цельскій Соколъ буде продуковатись рôжными справами. Се програма въ головныхъ зарысахъ. По моѣй немѣродатнôй гадцѣ добре бы було, щобы вôдъ насъ выѣхала яка добра вôсѣмка та 3 священникôвъ до служby Божои зъ діяконами. 100 Хорватôвъ заповѣло свôй приѣздъ! Коли бы справдѣ хто зъ Вп. Родимцѣвъ мавъ охоту поѣхати, то зволить написати пôдписаному (Юнашкôвъ, п. Буршгинъ), а я подамъ информациї, а також повѣдомлю и комітетъ о приѣздѣ Русинôвъ. Кошты подорожи не великій, а вже сама ѣзда черезъ Семерінгъ оплатить ся добре! Запрошеня почне комітетъ розсилати сего тыждня.

Сьвящ. В. Ш. Сосновскій.

тины Полякôвъ, то выкладовою мовою въ школѣ є польска. Не було кому дошильнувати передъ 10-тъ лѣтами, то парохіяне рускій за могоричь у п. rządcy ухвалили, що въ ихъ школѣ будуть вчити паньскою мовою. Тутъ popis приѣсъ О. Волошиньскому тяжку гризоту. Вôнъ поѣхавъ рано, вже мавъ передъ школою всѣ дѣти въ парахъ, щобы ихъ повести do kapliczki na mszę, коли надъѣхавъ о. деканъ Ґулла зъ своимъ о. сотрудникомъ та взяли свои дѣти до церкви. Вернувши зъ церкви, ждали Русины на Полякôвъ въ школѣ. Надбѣгъ о. Волошиньскій та, трясучи ся зô злости кричить при всѣхъ до о. декана: „Tak to wasz akafist lepszy od mojej mszy św.; ja prosił na mszę św., a wy na akafist. Czekajcie, o tem będzie ks. biskup wiedział“. Не помогли слова успокоюваня значно старшого о. декана; кс. Волошиньскій кричавъ; „Czego ksiądz tutaj na moje nieszczęścia, na moją zgryzotę przyjechał? Ja księdza tutaj nie prosił“. Потôмъ до дѣтей: „Modlić się!“ По молитвѣ: „Teraz będzie katechizm po polsku i rusku“. По катихизмѣ декламували; 1-ша кляса по польски. Въ другôмъ вôддѣлѣ вывчивъ зъ цѣлои книжки деклямациї рускій учитель Куникъ, — nieporządny, бо 25 лѣтъ тиняе ся безъ сталои посады. Сей хотѣвъ попысати ся своею роботою, и хотай кс. Вол. и говоривъ и руками махавъ що досыть, его дѣти дальше попысували ся рускими стихами. По розданю, нагородъ розбѣгли ся всѣ; кс. Волошиньскій не попращавъ ся зъ рускими священиками.

Окружна конференция вôдбула ся сего року дня 16 и 17 с. м. въ Борщевѣ. Шкôлъ заступленыхъ на конференциї було 30, 22 зъ рускихъ а 8 польскихъ. Мѣжь рускими 8 двѣ триклясовій, отже разомъ клясъ рускихъ 26; мѣжь польскими 2 пятиклясовыхъ, 1 чотириклясова и 1 триклясова, — разомъ клясъ польскихъ 21. На конференциї сегорôчнôй стала ся новина: давъ ся чути рускій тематъ. Сталось се тому, бо п. инспекторови пригадавъ оденъ учитель Русинъ, що торбкъ на конференциї рускій катехитъ дуже жалувавъ ся, що не чувъ руского слова; тожь п. инспекторъ зôзволили сего року на оденъ рускій тематъ. [Свôй торбчный жаль бувъ катехитъ сформулувавъ въ такій внесокъ: „Конференция выражае бажане, щобы на будуче число тематôвъ рускихъ и польскихъ було пропорціональне до числа заступленыхъ на конференциї шкôлъ“. Та п. инспекторъ не хотѣвъ тогдѣ дати сего внесеня пôдъ голосованє и не далъ бôльше голосу катехитови.] Та сей темать бувъ немовь тая галушка, дана мачохою нерôдной дитинѣ. На! — каже, — вдави ся! Тематъ вôдчитано, та Поляки не понизили ся, а Русины не зважили ся дискутувати по руски. Все пôшло по польски. Лишь референтъ п. Маличь вôдповѣдавъ на закиды по руски. Потôмъ говоривъ п. инспекторъ — знов urzędowo. Се вже вôдобрало решту вôдвагы референтови; и коли ему сказано сформулувати резолюциї, вôнъ завивъ по польски. Ту знов заблыснула великодушность п. инспектора и вôнъ сказавъ: „Proszę rezolucyje wygłosić w tem języku, w jakim p. czytał“. Такъ и стало ся.

Ще одну льогічну перлу мушу записати, яку я встигъ занотувати зъ устъ п. инспектора. Говорячи про блуды въ статистичныхъ выказахъ учителѣвъ та про те, що се велике недбальство, коли хто навѣть чиселъ докладно не зсумуе у выказѣ, додавъ вôнъ, що сего року були ще одній незвычайній выказы для міністерства та що бодай цифры треба подати безъ помылки. „Co innego w innych rzeczach, naprzykład, gdy chodzi o język dzieci. Jeden może rozumieć, że trzeba wykazywać wedle tej mowy, jakiej dzieci używają w domu, a inny może myśleć, że podług wykładowej mowy w szkole“. Нѣколи не надѣявъ ся я щось подôбного почути отверто на конференциї. Учителѣ одній не вмѣли пояснити менѣ сихъ словъ п. инспектора, другій пояснювали ихъ по крутарски. Та менѣ здае ся, що они досыть ясній. Въ иншихъ рѣчахъ выказы повинній бути точній и ясній; але де ходить о мову, тутъ вже można różnie myśleć. А то мы грѣшній були бы гадали якъ разъ противно. Рубрики и що-до языка повинній бути ясній и однаково зрозумѣлій; а якъ бы они були неясно уложені, то п. инспекторъ повиненъ дати учителямъ инструкцію для однообразности. Зъ тыхъ словъ п. инспектора можемо понати, якій выйшли тій выказы до міністерства, особливо що-до языка. Жаль великій, що нѣхто зъ сусѣдныхъ о. пароховъ не прибувъ на конференцію мимо просьбы, все мôгъ бы яко катехитъ забрати голосъ, та ободрити пригнобленыхъ рускихъ учителѣвъ. Пильнуймо, щобы намъ школу те око народне, не выкололи!

К. Д.

Переглядъ політичный.

Великій россійскій маневры, котрій мали вôдбути ся въ серпни пôдъ Курскомъ мають бути вôдкликаній, въ причины неспевнои політичнои ситуації. Подѣ въ Хінахъ спонукала такожь россійске правительство спинити рухъ на Сибѣръ. Управитель міністерства внутрѣшныхъ справъ выдавъ слѣдуючій обѣжникъ до губернаторôвъ пôдъ датою 18 с. м.: Супротивъ руху вôйскъ на сибірскôи зелѣзници, найвысшій наказъ здержує высылку поселенцѣвъ на Сибѣръ? Въ наслѣдокъ того прошу здержати выданяне еміграційныхъ свѣдоцтвъ и пôдприняти средства противъ самовôльного выѣзду, поясняючи селянамъ, чому именно здержано рухъ. Тымъ, котрій вже одержали такій свѣдоцтва, треба радити, абы заждали ажь до вôдновлена руху, упереджаючи ихъ рôвночасно, що тѣ, котрій выѣдуть самовôльно, можуть бути здержаній въ дорозѣ. Независимо вôдъ того дня 21 с. м. ажь до дальшого заряджения, зносить ся знижена тарифа на зелѣзницяхъ зъ европейскои Россіи на Сибіръ. Дволѣтный преклюзійный речинець до одержаня земель на Сибѣрѣ, буде продовженый о рôкъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Просвѣтно-економічне вѣче друге зъ черги въ сѣмъ роцѣ, устроене выдѣломъ філіи „Просвѣты у Львовѣ, вôдбуло ся въ недѣлю дня 2 (15) липня с. р. въ селѣ Пôдоорцяхъ вповни удачно. По вечѣрнôмъ богослуженю въ мѣсцевôй церквѣ згромадило ся въ просторôмъ домѣ члена філіального выдѣлу, мѣсцевого господаря Никол. Дропы выше 300 душъ мужчинъ и женокъ, молодцѣвъ и дѣвиць. Крôмъ мѣсцевого населеня пôдъ проводомъ свого душпастыря о. Бернацкого, явили ся такожь душпастырѣ зъ Миклашева, Винникъ и Пôдберезець, учителѣ зъ Пôдорець и Жидятичъ и Миклашева та богато селянъ зъ сусѣдныхъ сѣлъ, а головно зъ Миклашева, Винникъ, Пôдберезець, Сорôкъ, Жидятичъ, Каменополя, Борщовичъ и другихъ. Явивъ ся такожь правительственный комісарь, гр. Лось зъ двома жандармами.

Вѣче зачало ся о 5 годинѣ зъ полудня и тревало по за 8 годину вечеромъ. Якъ Пôдбôрцѣ Пôдбôрцями, не бачили они ще такого збору Русинôвъ и Русинокъ. Тожь и заинтересоване справами вѣча було незвычайне. По выборѣ о. Глиньского зъ Миклашева провôдникомъ вѣча привитавъ вôдпоручникôвъ філіи „Просвѣты“ о. Бернацкій. Заступникъ головы філіи п. Гр. Врецьона, привитавъ всѣхъ вѣченикôвъ приповѣдкою: „Гôсть въ дôмъ, Богъ въ нимъ“, а вôдчитавши письмо ц. к. Староства, котрымъ оно приняло скликане вѣча до вѣдомости, представивъ вѣченикамъ правительственного комісаря и пояснивъ имъ цѣль вѣча. Вôдтакъ бесѣдникъ говоривъ о темнотѣ а просвѣтѣ, о темнôй а просвѣченôй роднѣ, о темнôй а просвѣченôй громадѣ; говоривъ, якъ рôзній верствы суспôльности за для спôльнои помочи вяжуть ся въ товариства: просвѣтній, господарскій, промысловій селяньскій, ремѣсничій и иншій; яке значѣне мае громада, а въ нѣй церква, школа; якъ всѣмъ членамъ громады треба читати и знати законы: громадскій, церковній, шкôльній, дороговій, полевій, лѣсовій и другій; якъ товариство „Просвѣта“ дбае о просвѣчене селянъ и мѣщанъ и якими способами старае ся о вôдрожене руского селяньства та мѣщаньства въ просвѣтно-економічнôмъ напрямѣ. Вказуючи на примѣрній просвѣтній читальнѣ въ краю, пояснивъ бесѣдникъ значѣне громадскои читальнѣ, вказавъ на потребу просвѣтнои читальнѣ въ кождôмъ селѣ и мѣстѣ и вôзвавъ до основаня читальнѣ „Просвѣты“ въ Пôдбôрцяхъ и въ тыхъ сусѣдныхъ громадахъ, де ея ще нема.

Д-ръ Кость Левицкій, вôдпоручникъ головного выдѣлу товариства „Просвѣта“, пояснивъ вѣченикамъ кредитъ особистый а ипотечный, кредитовій товариства зъ обмеженою а необмеженою порукою, рôзній роды позичковыхъ касъ: громадскихъ, Райфайзенôвскихъ и читальняныхъ; вказавъ на громадскій касы, де зразу було высше 6 міліонôвъ громадского майна, та и на лиху громадеку господарку, що тысячки громадскихъ касъ привела до знищѣня лишь черезъ те, що громадскій начальства вели ихъ лише въ користь власну и въ хосенъ рôднѣ та безъ совѣстнои контролѣ зô стороны повѣтовои власти. Бесѣдникъ поучивъ, якъ то давнѣ банки поруйнували богато селянъ и самій попадали, якъ темный селянинъ и мѣщанинъ не знавъ значѣня кредиту, якъ вôнъ неразъ и безъ потребы обдовжувавъ свое газдôвство, а опôсля пишовъ зъ торбами; поучивъ такожь, коли позичка е конечна и хосенна чи продуктивна. Вôдтакъ заохотивъ вѣченикôвъ до науки въ читальняхъ „Просвѣты“ и до обдуманя, якъ громадѣ прийти до основаня позичковои касы, та и якій рôдъ позичковои касы буде читальникамъ найвôдповѣднѣйшій. „Учѣть ся, трудѣть ся и щадѣть, а поборете неодну теперѣшну бѣду“ — сказавъ бесѣдникъ наконцы.

О. Іос. Фолисъ, вôдпоручникъ „Селяньскои Рады“ поучувавъ вѣченикôвъ о торговли. Звернувши ихъ увагу на обставину, якъ то жиды ходять по хатахъ за клаками, покладками, кôстьми и лахами, якъ они „гендлюють“ и заробляють при купнѣ и продажи; якъ осѣли по мѣстахъ и селахъ, та взяли всю торговлю на Руси у свои руки, а всѣ заробки у власну кишеню, — вказавъ на руске товариство „Народнôи Торговлѣ“, котре перекопало нашу суспôльность, що и Русь, славна и давно свѣтовою торговлею, може знôвъ взяти свою торговлю у власній руки, та що Русинъ способный не лишь до плуга и цѣпа, а такожь и до книжки, ремесла, торговлѣ та промыслу. Вôзвавъ вôдтакъ бесѣдникъ до основуваня читальняныхъ крамниць; а вказуючи на хосенъ зъ нихъ накликуваня, щобы — коли де основана е чи буде своя руска крамница — всѣ громадяне лишь въ нѣй набувала потрѣбній товары. — Всѣ промовы науки згаданыхъ референтôвъ приняли вѣчевики одобренями и оплесками. П. Врецьона збôравъ ще разъ всѣ три довгій бесѣды въ коротку цѣлôсть и вказавъ вѣчевикамъ, що розходить ся головно о основане читальнѣ „Просвѣты“, о читальняныхъ касахъ позичковыхъ и читальняныхъ крамницъ въ тыхъ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ всего того нема дотеперь.

П. Левъ Данилюкъ, гôсть зô Львова, звернувъ увагу вѣчевикôвъ на поучаючій бесѣды загально звѣсныхъ патріотôвъ и вôзвавъ ихъ, щобы пôшли радо за тыми науками для власного добра. — П. Яворскій, управитель школы въ Миклашевѣ, вказавъ на свою громаду, занедбану и нужденну до недавна, а теперь, по основаню читальнѣ „Просвѣты“, двигаючу ся до очевидного вôдроженя: побôчь читальнѣ е тамъ вже и позычкова каса и крамница, бо читальняна громада взяла въ свои руки вже и пропінацію. — П. Сембратовичъ зô Львова звернувъ ся до громадно зôбраныхъ женщинъ и вôзвавъ ихъ до плеканя патріотазму въ роднихъ. — О. Бернацкій именемъ своеи громады и вѣченикôвъ подякувавъ львôвскôй філіи „Просвѣты“ за устроене вѣча, а ея референтамъ за гарній поучаючій промовы; прирѣкъ вôдтакъ пралюдно, що допоможе своимъ громадянамъ до основаня институцій, — вôдрожуючихъ цѣлій громады. — Остаточно о. Глиньскій замкнувъ вѣче, выказуючи надѣю, що оно выдасть вже небавомъ гарній плоды. — Громадяне и вѣчевики дякували референтамъ вѣча ще на вôдходѣ за всѣ ихъ труды въ хосенъ руского народу, а вôйтъ зъ жандармами, прислухуючи ся рефератамъ вôдъ ворôтъ загороды, не бувъ — здаесь — вдоволеный зъ вѣча, бо не мавъ нагоды дôстати якого-будь реферату.

Вдоволеный.

Зъ каменецкои філіи „Просвѣты“.

Выдѣлъ каменецкои філіи товариства „Просвѣты“ выдавъ д. 18 с. м. до ч. 48 таку вôдозву до выдѣлôвъ всѣхъ читалень „Просвѣты“ каменецкого повѣту:

Въ цѣли переведеня докладнои организації читалень каменецкого повѣту и розбудженя въ нихъ живѣйшои працѣ на нивѣ просвѣтнôй, ухваливъ Выдѣлъ філіи „Просвѣты“ на своѣмъ засѣданю дня 10 н. ст. липня с. р. подѣлити обшаръ всѣхъ читалень пôсля судовыхъ повѣтôвъ на рейоны и признати для кождого рейону по двохъ членôвъ на вôдпоручникôвъ Выдѣлу, котрыхъ обовязкомъ буде що найменше разъ въ рôкъ злюструвати кожду читальню свого рейону и о ея станѣ пôдъ взглядомъ складу Выдѣла, числа членôвъ, стану бібліотеки, высоты членьскихъ вкладокъ и способу стягня тыхъ же, стану и способу веденя касъ позичковыхъ и щадничихъ, крамниць та шинкарôвъ, здавати справу Выдѣлови філіяльному. Обовязкомъ кождого делегата буде такожь при тôй нагодѣ заохочувати Выдѣлъ читальнѣ до плеканя хорального спѣву церковного и свѣтского, устроюваня рôзного рода вечериниць, театральныхъ выставъ аматорскихъ, вôдчитôвъ науковыхъ, щобы въ той способъ стягнути и байдужну людность, та спонукати ея до вступленя въ члены читальнѣ и товариства „Просвѣты“. Працю тую організаторску поділили помѣжь члены Выдѣлу въ той способъ: 1) повѣтъ судовый каменецкій обняли оо. Михаиль Цегельскій и Кароль Бардинъ; 2) повѣтъ судъ бускій о. Сидôръ Зельскій и п. Василь Лада; 3) повѣтъ суд. радехôвскій оо. Дмитро Іосифовичъ и Матѣй Поповичъ. До веденя справъ читальняныхъ выбрано окремого референта въ особѣ о. Кароля Бардина, а придѣлене Выдѣломъ референтови справозданя зô стану читалень записане буде въ окремôй книзѣ, въ котрôй кожда читальня буде мати свое окреме помѣщене. — За Выдѣлъ філіи товариства „Просвѣта“: *Кароль Бардинъ*, за голову. *Антоній Яновскій*, секретарь тов.

НОВИНКИ.

— **Помôчь для потерпѣвшихъ вôдъ повени.** Выдѣлъ краевый порозсылавъ до 15 повѣтôвъ навѣщеныхъ повенею, письмо зъ жаданемъ предложеня точныхъ датъ що до розмѣрôвъ шкôдъ, и мае намѣръ, представити соймови вôдповѣдній внесеня що до помочи рôльникамъ черезъ розпочатя публичныхъ робôтъ и доставлене фондôвъ на закупно зерна на засѣвы; зажадавъ такожь вôдъ президіи намѣстництва датъ о розмѣрахъ шкôдъ, справдженыхъ властями політичными, а вкôнци на тымчасовій запомоги выдавъ суму 4000 коронъ, котрій роздѣлено якъ слѣдуе: Громадѣ Галичъ 400 кор., громадамъ Мартынôвъ старый и новый въ повѣтѣ рогатиньскôмъ 200 коронъ; выдѣламъ повѣтовымъ въ Бучачи 300 кор., въ Товмачи 1000 кор., въ Рогатинѣ 500 кор.; громадѣ Стрый для передмѣщанъ 400 кор.; громадамъ Устя зелене и Лука велика 200 коронъ; выдѣлови повѣтовому въ Станиславовѣ 300 коронъ, а въ Калуши 500 кор. Властителѣ грунтôвъ на передмѣстю Лапы и Зварычѣ въ Стрыю внесли противъ зарядѣ зелѣзничого жалобу о вôдшкодованя.

— **Зъ Тов. гімнастичного „Соколъ“.** Проглька тов. „Соколъ“ заповѣджена на день 22 с. м. (т. е. въ недѣлю) вôдбудесь до **Брюховичъ** а не до Зимной-воды, якъ було оголошено.

— **Громады округа політичного и судового залѣщицкого** просять нашихъ Вп. кандидатôвъ адвокатскихъ, котрій сего року мають намѣръ отворити канцелярію адвокатску, щобы осѣли въ тутешнôмъ повѣтѣ, въ мѣстѣ Залѣщикахъ. Є тутъ справдѣ уже двохъ адвокатôвъ, а то оденъ Полякъ, а другій жидъ; ходить однакъ о се, щобы бувъ свôй адвокатъ, котрый бы повѣтъ осѣдливъ, а що найважнѣйше, заложивъ руску касу задаткову, щобы рускій грôшь не пшовъ до ворожихъ намъ касъ, котрыхъ тутъ есть ажь три: двѣ польскій, а одна жидôвска. Крôмъ сего недавно заложили халатники-жиды товариство задаткове въ селѣ Касперôвцяхъ, котре не одного селянина вже на жебры звело, а котрого цѣлею есть експлоатація нашого хлопа. — *М. Т.*

— **Въ справѣ безпроцентовыхъ позычокъ для читалень „Просвѣты“** подавъ выдѣлъ краевый до вѣдомости, що на предложене головного Выдѣлу Товариства „Просвѣты“ удѣливъ зъ фондôвъ краевыхъ позичку слѣдуючимъ читальнямъ „Просвѣты“ 1) Читальни въ Поповичахъ перемыского повѣту 400 кор.; 2) читальни въ Мшанѣ, повѣту городецкого, 600 кор.; 3) читальни въ Городовичахъ, повѣту старо-самбôрского 1.000 кор.; и 4) читальни въ Слобôдцѣ турилецскôй, повѣту борщевского 400 кор. — Позички тій мають бути сплачені въ 8 рôвныхъ пôврôчныхъ ратахъ, а перша рата припадае дня 1 серпня 1901 р.

Також подав Выдѣлъ краевый до вѣдомости, що установивъ постôйний реченецъ въ котрыхъ буде полагоджувати подання о удѣлене безпроцентовыхъ позичокъ, а именно: дня 1 сѣчня, 1 цвѣтня и 1 жовтня кождого року. Длятого тій читальнѣ „Просвѣты“, що схотятъ вносити подання о безпроцентову позичку, мусять на два-три тыждни передъ кождымъ зъ тыхъ реченцѣвъ вносити подання на руки Товариства „Просвѣты“, щобы оно мало часъ провѣрити стôйность прошеня и предложили подане на означеный реченецъ краевому выдѣлови. На жадане читальнѣ высилае канцелярія товариства „Просвѣты“ безплатно докладній поясненя въ справѣ одержаня безпроцентовои позички для крамницъ при читальни „Просвѣты“.

— **Лат. архіепископомъ** львôвскимъ, якъ доносять польскій дневники, мае стати інфулатъ кс. Фелікесъ Заблоцкій, дотеперѣшный адміністраторъ дієцезіи, епископомъ тарнôвскимъ кс. Веберъ, а епископомъ перемыскимъ кс. Пельчаръ. Митрополитомъ львôвскимъ мае бути еп. Шептицкій, а епископомъ станиславôвскимъ д-ръ Комарницкій.

— **Зъ Добротвора** каменецкого повѣту, пишуть до „Свободы“: Завдяки новôй радѣ громадскôй, запровадженo въ нашôй 4-клясовôй школѣ вже вôдъ року языкъ выкладовый рускій и все вже идe у насъ лучшимъ ходомъ, но все еще не обôйде ся безъ образы рускои народности и то черезъ такихъ, котрій зъ нашихъ грошей живуть и до пошанованя нашихъ правъ народныхъ суть обовязаній. — Отъ дня 2. липня вôдбувъ ся въ нашôй школѣ торжественно испытъ, на котрôмъ дѣти нашій показали дуже великій поступы въ наукѣ. — Немало насъ лишь дôткнуло, що учителька п. Регіна Нестайко (зъ батька Русина) не була ласкана промовити до дѣтей хотяй бы слово по руски, а то навѣть при испытѣ зъ руского языка; казала дѣтямъ молити ся тôлько по польски и выспѣвувала зъ ними „Serdeczna matko“ та рôжній krakowiaki, а о рускôй пѣсни анѣ ду-ду. Таке ігнороване всего, що руске, вразило вже навѣть и польского ксьондза, що проводивъ испытовп, а щобы бувъ вовкъ сытый и коза нѣбы то цѣла, казавъ заспѣвати „Боже буди покровитель“. Але п. Регіну, здае ся, такъ разить руска мова, що хотяй дѣти почали вже спѣвати по руски, то она поставила на своѣмъ и казала спѣвати по польски. А треба знати, що тота п. Регіна иде теперь на самостôйну посаду на чисто руске село и въ повѣтъ, де инспекторомъ школьнымъ е рускій священникъ.

— **Испытъ зрѣлости** въ ц. к. семинарія учительскôй въ Тернополи вôдбувъ ся въ дняхъ вôдъ 30 червня до 14 липня с. р. пôдъ проводомъ члена Рады школьной краевои п. Барвѣньского. До испыту зголосило ся 34 ученикôвъ публичныхъ, 13 екстерністокъ и 10 екстерністôвъ. Испытъ здали 24 ученики публичній, 9 екстерністокъ и 4 екстерністы, а 7 ученикамъ публичнымъ, 3 екстерністкамъ и 3 екстерністамъ позволено поправити испытъ зъ одного предмету по феріяхъ. Репробовано 3 ученикôвъ публичныхъ, 1 екстерністку и 3 екстерністôвъ. Испытъ здали: Батицкій Иванъ, Длуголенцкій Маркіянъ, Дзюба Францъ, Фукесъ Мортко, Галачиньскій Людвикъ, Гардѣшъ Антоній, Гальпернъ Абрагамъ, Езерскій Бронеславъ, Качала Стефанъ, Ладнюкъ Иванъ, Луковскій Николай, Мушалюкъ Стефанъ, Прессеръ Гершъ, Пущиньскій Іосифъ, Райсберґъ Берль, Руневичъ Іосифъ, Рѣзакъ Иванъ, Шмідъ Іосифъ, Скорупскій Михаилъ, Свитакъ Антоній, Шутовскій Михаилъ, Томчукъ Іосифъ, Тысякъ Василь, Вальтухъ Аба, Баландюкова Олександра, Грабôвна Сися, Глубовска Антоніна, Камѣньска Генрика, Олексіцерôвна Сара, Пінтôвна Антоніна, Сатурска Емілія, Сенникôвна Ольга, Талерôвна Гінда, Гільзонъ Натанъ, Гіршгорнъ Фридрикъ, Келеръ Ришардъ, Олѣйникъ Иванъ.

— **Самоубійство зъ гарматы.** Про пручину дивного самоубійства, котре лучило ся онодги у Львовѣ, пишуть отцо: Казимиръ Гелета (не Білета), вертаючи передъ кôлькоми днями до дому, побачивъ на валахъ якусь дѣвчину и приставъ до неи; але его поведеня зъ нею и мусѣло бути дуже шарманске, коли его поліція хотѣла придержати. Але вôнъ вôдтрутивъ поліціянтôвъ и втѣкъ. Поліційный агентъ, котрый бувъ при сѣй пригодѣ, ставъ винноватого пошуковати и пôзнавъ его. Гелету за его провинну ждала кара, хочь и не велика, и вôнъ, що доси дуже добре заховувавъ ся, такъ собѣ взявъ тую справу до серця, що постановивъ позбавити себе житя. Вечеромъ онодги выйшовъ на мѣсто, а вернувши ночію до касарнѣ, влѣзъ черезъ паркань до огороду де стоять шопа зъ гарматами, выломивъ дошку и влѣзъ до середины. Ключикомъ, котрый мавъ при собѣ, отворивъ магазинъ, вытягъ зъ него сусту кулю, всадовъ до гарматы три слѣпій набоѣ и тую кулю, ставши напротивъ гарматы такъ, що льуфа дотыкала его шиѣ, потôмъ потягнувъ шнуръ вôдъ пальника и за хвилю не живъ. Гелета мавъ 23 лѣта и бувъ зъ професіи ковалемъ. Полишивъ вôнъ матѣръ, котру повѣдомлено о смерти сына. Часть даху зъ шопы вылетѣла у воздухъ, а частини кулѣ найдено ажь коло палаты лат. архіепископа.

— **Спростованс.** В 147 ч. „Дѣла“ в новинках появила ся допись із Скалатщини в справі розпиеаних виборів посла до сойму, а під тою дописев побачив я підписане мое ім'я. Против самої дописи не мав би я нічого, лиш що до мого імени. Я в родом з Красного, але занимаю учительску посаду в Товстім біля мого рідного села, а дня 12 липня я не брав жадної участи в виборчих парадах і навіт нічого про них не чув. Знаю також і те, що другого чоловіка такого імени нема ані в моїм селі, ані в околиці. Отже заявляю, що згаданої дописи, я не писав і що під нею без моєї відомости і позволеня підписав хтось мое ім'я. — Товсте, д. 20 липня 1900. *Василь Букатовичь.*

— **Дрôбній вѣсти.** Въ Дрогобычи мае бути вôдкрыта приватна женьска семинарія учительска. — Въ Станиславовѣ отвирае канцелярію адвокатску д-ръ Левъ Алексевичъ, а въ Снятынѣ д-ръ Кирилъ Трильовскій. — Стипендія на наукову подорожь до Италіи и Греціи одержали на лѣтне пôврѣче 1900/901 вôдъ міністерства просвѣты проф. бережаньскои гімназіи д-ръ Гарліцкій и проф. станиславôвскои гімназіи д-ръ Николай Сабатъ. — Въ Рôздвинахъ пôдъ Бурштыномъ утопила ся купаючись въ Дністрѣ 18-лѣтна учителька С. Дечкôвна.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярія дяковскои льотерії, Львôвъ Коперника ч. 36. на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львôвъ Ринокъ 36. — *Комітеть.*

Телеґрамы.

Вѣдень 21 липня. Команду надъ австрійскою ескадрою въ Хінахъ обôйме гр. Монтекуколі.

Брукселя 21 липня. Одинъ зъ монастирѣвъ одержавъ вѣсть, що 200 бельгійскихъ місіонарѣвъ въ Хінахъ замучено на смерть. Богато зъ нихъ поприбивано на хрестъ, иншихъ спалено.

Лондонъ 21 липня. Метуенъ обсадивъ Рекпортъ майже безъ нѣякого опору. Англійскій конзуль въ Бенрѣ упавъ жертвою скритоубійчого атентату дня 16 с. м. Конзуль померъ въ наслѣдокъ одержаныхъ ранъ.

Дрезно 21 липня. На бажане промыеловцѣвъ саске правительство выслало до австрійского правительства письмо зъ просьбою о знесене, взглядно о зменшене намѣреного пôдвысшеня тарифъ для вывозу угля.

Зъ ц. к. Дирекціі держ. зелѣзниць.

На шляху Вама-Рус-Молдавица привернено вже рух всіх поіздів, а на шляху Ходорів-Гніздичів-Кохавина буде привернений рух цілковитий дня 20 липня поіздом 3311. Задля великої повени застановлено рух всіх поіздів на шляху Станиславів Болехів. На шляху Станиславів-Гусятин привернено вже рух в цілости.

Надôслане.

Найчистѣйша алькалічна

GIESSHÜBLER

вода щавова. 69

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вôдъ 10 лѣтъ истнуюче **ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА** перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляе ся штучні зубы и щоки, пôсля найновѣйшихъ системôвъ въ каучуку и золотѣ безъ пôдлебѣня, такожь всякій репарацій, входячій въ кругъ дентистики технічної. При помочи найновѣйшихъ помôчничихъ силъ заграничныхъ выготовляе всякій роботы пôдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 48—144

Заведенє отворене цѣлый день.

Д-ръ Антоній Роицкій
(Берґеръ)

Спеціялістъ для недуґъ шкôрныхъ и венеричныхъ недуґъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою досвѣдченою, довголѣтною. Також Пацôвъ на взôръ Lindeviseu парою.

Ординуе вôдъ 9—11 рано пополудни вôдъ год. 4—6

На жадане лѣки можуть бути выдани зъ аптеки въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львôвъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

Кольоньскі воды цвѣтовї

prima зъ запахомъ конвалієвымъ, фіялковымъ геліотроповымъ и базовымъ,
фляшка 140 гелер. 6

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: склепы власній: ул. Сикстуска 25, уд. Галицка ч. 11. Краковъ: Сукенницѣ ч. 20. Чернѣвцѣ: Рынокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ
Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскій число 7
вѣдъ 9—1 и 3—5 287 6—8

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всякї паперы цѣнні и монеты

по найдешевшомъ курсѣ деннома не чисячи нѣякои провізіи. 874 [4]

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ
Львовъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кількохъ вѣддѣловъ въ которыхъ дентистка и дентисты лѣкарѣ выконуютъ: пльомбованіе рѣзня найконѣшихъ засадъ науки, вынманіе зубовъ безъ болю, при мѣсцевомъ знечуленю або и успленю, обтураторы при вадахъ и бракахъ пѣднебѣня, вставляваніе штучныхъ зубовъ и на золотѣ безъ пѣднебѣня.

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнои ямы.

Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надісланій почтою дукненї, вломанї и т. д. штучнї зубы направляе ся и высылаесь вѣдворотною почтою безъ особнетого приѣзду. — Институтъ отвореный цѣлый день. 84

Дръ Л. Вікторъ.

ЛИПІЕ

въ ресторациі ГАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Требунальска ч. 12 дѣмъ власный, можна дістати щоденно вже о годинѣ 8-ій рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печенка вепрова зъ капустою	15 кр.
Сѣчкай легки	12 „
Фляки	12 „
Нѣжка теляча зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Великій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походятъ зъ моеи ресторациі, даю вѣдбираючимъ марки. — Найлѣпшій вина по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все снѣжа, въ великій выборъ страва и напитевъ засмотрена кухня.

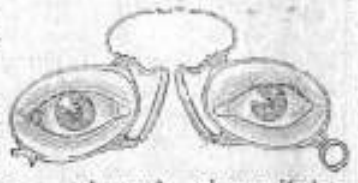
79 205—? Зъ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґа, тасьмы мѣрничї, піоны, лібеля манометры и т. и.

Уряджене дзвонківъ електричныхъ.

Всякї направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше 4185

Особа молода, що знае ся добре на господарстві, глядае місця до заряду в дому священичім „Надія“ Львів post. rest. 357 1—2

ОПОВѢЩЕНЄ.

Зъ днемъ 1 липня с. р. отворено генеральну агенцію Вѣденьского акц. Товариства обезпекъ на жите и ренты зъ вѣддѣломъ роботничимъ.

Львовъ, ул Коперника 32.
358 1—5

Для вѣддалу обезпекъ на жите и роботничих вѣденьского товариства „Allianz“ глядае ся для Львова и провінціи способныхъ агентовъ за сталою платнею и провізіею. Новики на провінціи дістануть поученя вѣдъ урядника въ той цѣли высланого. Оферты треба писати на письмѣ або особисто при ул. Коперника 32. Генеральна агенція „Allianz“ 8-9 1- 5

Ученик VI-ої класи гімн. глядае лекції на час ферій вакаційныхъ. Адреса: Львів poste restante П. О.

Ученик VII кл. глядае лекції на село сейчас. Адреса; А. Микитяк, ул. Казимировска ч. 122 Станиславів.

Ученик з VII. класи гімн. акад. шукае лекції на час вакацій на село. Ближша відомість в Адміністрації „Дѣла“.

Ученик VIII. кл. гімн. пошукує на час вакацій лекції на село. — Львів М. М. руска гімназия.

Кандидат III. року семинарії учительскої, шукае лекції через час ферій. Адреса: Шукайхлібъ ул. св. Войцеха ч. 3. Львів.

Матуристъ приняв бы лекцію на селѣ евентуальна кореспонденція до дня 22 с. м. І Савицкій. Ч. 101 Стрыхарска улиця Перемышль.

Подяка.

Дня 2 липня с. р. упокоївъ ся въ Дрогобычи, де бувъ на лѣченю, нашъ найменшій сынъ, а глядно братъ: О. Иванъ Менциньскій, завѣдатель парохіи въ Зиннячи горѣшнѣмъ, епар. Перемыскои, въ 31 році життя и 4 священьства.

Ударъ сей судьбы вѣдчули мы дуже болюче, позаякъ жертвою тою зробила смерть первій выломъ въ нашій найблизшій родинѣ. Та правдивою вѣдрадою и потѣхою въ нашомъ горю було для насъ тое вспѣвчуте и прихильность, якои дѣзнали мы зъ стороны Впр. и Всч. Духовеньства мѣста Дрогобыча и деканата Дрогобыцкого. Се бо на вѣдомість о смерти покійного, котрого по бѣльшій части не знали, зволили ласкаво явити ся и взяти участь въ похоронахъ пѣдъ проводомъ Впр. О. Стефана Хиляка, декана Дрогобыцкого, Впр. и Всч. О. О.: І Мудракъ, мѣстодеканъ Дрогоб. и пар. въ Губичахъ, Ант. Ясеницкій, пар. въ Болехѣвцяхъ, Ант. Руданскій пар. въ Ганхъ, І. Отто, пар. въ Лишни, Г. Ильницкій, пар. въ Унятычахъ, Д. Грицай, пар. въ Михалевичахъ, А. Вархолякъ, пар. въ Орявѣмъ, Анат. Хиляк, завѣд. пар. въ Трускавцю и В. Обушкевичъ, сотр. пар. въ Стебнику; дальше мѣсцевій: Впр. О. О П. Кмитъ и кс. Ветнарскій (обр. лат.), професори религіи въ ц. к. гімназіи, Всч. О. О. А. Рудницкій, и В. Іесипъ, катихиты школъ народ. въ Дрогобычи и Всч. О. О. Василіане зъ мѣсцевого монастыря; въ кѣнци замѣсцевій: Впр. и Всч. О. О. Ник. Чайковскій, деканъ Устрицкій и пар. въ Берегахъ долѣшныхъ, Мих. Кокуревичъ, мѣстодеканъ Любачѣвскій и пар въ Бѣгаляхъ и В. Венгриновичъ, сотр. пар. въ Добромили. Честь Вамъ и сердечна подяка, Впр. и Всч. Отцѣ, за Вашъ ласкавый трудъ! Дякуемъ дальше горячо Всч. О. О. В. Іесипови и Анат. Хилякови за ихъ трогаючій слова потѣхи, которыми въ церкви и надъ могилою небощика потѣшили насъ въ нашомъ горю.

Не менше дякуемо мѣшаному хорови, котрый пѣдъ управою Всч. О. А Рудницкого, своимъ прекраснымъ спѣвомъ въ церкви въ часѣ богослуженя и пѣдчасъ похорону немало причинивъ ся до звеличеня сумного обряду похоронного.

Въ кѣнци сердечно дякуемо Честн. Брацтву церковному, знакомымъ и всѣмъ вѣрнымъ христіянамъ, що зволили ласкаво взяти участь въ похоронахъ.

Особливо-же зъ цѣлого серця дякуемо Всч. О. О. Василіянамъ за всю можливу помочь и щиру пораду, якои дѣзнали мы зъ Ихъ стороны въ тѣмъ сумномъ выпадку. Домъ монастырскій бувъ для насъ пѣдчасъ похорону правдивымъ прибѣжищемъ, неначе вдасною хатою въ чужомъ мѣстѣ. Приймѣть протое, Всч. Отцѣ и Братя, за Вашу безкорыстовну гостинность и прихильность щиро сердечне: „Спаси Бѣгъ“. 340

Маластовъ въ липни 1900.

Родина Менциньскихъ.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
ВЪ КАЛУШИ

вѣдзначена двома срѣбными медалями

выконуе **дзвоны** рѣзнои ваги и приймае ушкоджені дзвоны до переливания въ найкоротшомъ часѣ, а такожь маe на складѣ готовї дзвоны рѣзнои ваги.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнї замовленя, прошу о ласкавѣ замовленя такъ на поодинокї новї дзвоны якъ и на цѣлї групы. За тревалость матеріялу и гармонійный звукъ моихъ дзвонівъ ручу и длятого осмѣляю ся препоручати ихъ Вп. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ поважанемъ
3759 **АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.**

Найзнаменитшихъ

1/2 кл. цукровъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.
1/2 кл. Бісквітовъ англійск. и Гербатникивъ зр. 1·—
1/2 кл. кармелькивъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручае що дня свѣжї

Г. ТРЕТЕРЪ

властитель паговон фабрики чоколяды и цукровъ

Львовъ, пл. Маріяцкій ч 7 рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитї выробы власнї, прочь зъ спровадженю тандитою! 103

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дреліхи и т. п. власнї выробы

поручае по цѣнахъ умѣреныхъ

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА“ зъ Кросна

Замовленя зъ провінціи просимо надсилати до Кросна.

Почта, телеграфъ и стація зелѣзницѣ въ мѣсци. — Пробки и цѣнники присылаемо на жаданє даромъ и оплатно.

Зарозомъ остерѣгаемо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, е п. А. ЛЬОХЕРЪ, а нашихъ агентовъ днѣ похатникивъ не высылаемо. 2 52—52

ТУТКИ цигаретовї 1000 штукъ за 1 зр., поручае Ант. Мазурковичъ, Львовъ, Скарбковска 7.

Гармоніюмъ
до
науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ
у Львовѣ. 94

Таблицѣ зъ металю
литї

таблицѣ надмогильнї таблицѣ для Выдѣловъ повѣтовыхъ, нумеры на домы, таблицѣ мосяжнї зъ блахи прасованї для лѣсныхъ сторожи. — Пльомбы оловяннї и гузики до пльомбованя — выконуе найдешевше

Лѣярня выробовъ металевыхъ

ГЕНРИКА ШАПІРЫ

Львовъ ул. Коперника ч. 3,
(побочь антики п. Миколяша.)
2 8 16—?

Стація зелѣзницѣ **ИВОНИЧЬ.**

ИВОНИЧЬ

Почта и телеграфъ **АНТИКА** въ мѣсци.

Найзнаменитшій щавы солоно-алькалічній, мѣстячій йодъ бромъ и зелѣзо. Купелѣ соловій, йодо-бромовій, боровиновій, глиновій, зимній басеновій, гідропатичній заходы, масажь, гімнастичне заведене. Освѣтленя електричне, водопроводы, вода до питя жерельна. Въ сѣмъ році новій лазенки II. класы. — Купелева пора вѣдъ 20 мая до кѣнця вересня. До 20 червня и вѣдъ 20 серпня мешканя дешевшій и въ тій лишь порѣ свѣдоцтва убожества будуть увагляднені. — Воду, сѣль и лугъ можна одержати у всѣхъ складахъ мінеральныхъ водъ и въ Заведеню жерельнѣмъ. Зголошеня полагоджуе и проспекты высилае оплатно ЗАРЯДЪ ЗАВЕДЕНЯ.

Д-ръ Климентъ Дембицкій
лѣкарь и управитель Заведеня. 741 8—8

Якъ можна
слабї зупы и сосы
заразъ зробити смачными и пожывными?

Додати на кождый тарѣль зупы 1/2 до 1 ложочки Торілю. Торіль е мясным екстрактомъ зъ найлѣпшои вєловины, лѣпшимъ и дешевшимъ вѣдъ екстрактовъ Лібіга, зъ покрѣпляючими пожывными складинками. 251 1—?

Жадати всюды Торілю.

Рѣкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“

Львовъ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты“.)

перше и одиноке руске товариство асекураційне, препоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ Впресов. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджене домашне, скотъ, господарскій знаряды, збоже въ зерні и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкодъ огневыхъ.

Станъ фондовъ гваранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1899 выносить:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.	486.145 к. 92 с.
Резерва премій	148.480 „ — „	
Резерва спеціяльна	1.684 „ 80 „	
Фондъ основный	72.000 „ — „	
Фондъ емеритальн.	18.166 „ 60 „	

Тарифы „Днѣстра“ дуже умѣркованї, условя обезпечень корастнї, а шкоды ліквідують ся безпроволочно. До кѣнца 1899 року выносили выплачені шкоды 1,669·565 кор. 88 сот. Пасівы „Днѣстра“ приняли Банкъ краєвый и Касы ощадности у Львовѣ, Коломыи, Самборѣ, Долинѣ, Снятынѣ, Городенцѣ, Теребовли и Залѣщыкахъ при пожычкахъ ипотечныхъ.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ“ въ Товаристві взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дае найкористнѣйшї условя, представляе своими значными фондами найбѣльшу ґарантію, и выдае полісы и квіты въ рускомъ языцѣ. 34

Зголошеня о удѣленє агенцій въ охрестностяхъ, де нема близько агентовъ „Днѣстра“, приймають сл. „Днѣстеръ“ выплативъ агентамъ по конецъ 1899 р. провізіи 216·714 коронъ.

Львовъ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты“).

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.

Найблизшій вѣдъѣзды:

26 липня „Амстердамъ“ о год. 1 по пол. — 2 серпня „Штатендамъ“ о 5 зъ рана. — 9 серпня „Шаридамъ“ о 12 въ пол. — 16 серпня „Ротендамъ“ о 4 зъ рана.

Новї пароходы зъ найлѣпшими пристроями:

Ротердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10 320 тонъ, Потсдамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ каютъ вѣдъ 360 кор. и выше } за другихъ каютъ 216 к. } пристани. III. класы 185 к. 40 с. зъ Вѣдня. }

Бюро у Вѣдни: Для каютъ: I. Kolowratring 10; для III. класы: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій філія въ Берні, Инсбруку и Трієстѣ. 59

Позостали по Товарист. Гандлевомъ
запасы
РОЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ
выпродуе по зниженыхъ, цѣнахъ
Львовске Бюро гандлеве
при ул. Костюшка ч. 4. 231 36—39

ПЕРША БУКОВИНЬСКА ФАБРИКА
Портляндъ и Романъ цементу
ЕМАНУИЛА АКСЕЛЬРАДА
въ Путнѣ.

Симъ подаю до вѣдомости П. Т. Интересантовъ, що крѣмъ дотеперѣшного Романъ-цементу выробляю теперь въ моѣй фабрицѣ въ Путнѣ

● I. Портляндъ-цементъ, ●

котрый за-для знаменитыхъ его приметъ вѣдзначило Тов. инжінеровъ и архітектовъ у Вѣдни.

Заступникомъ моеи фабрики для Галичины полишав ся на дальше панъ

С. ЛІЛЄНТАЛЬ (S. Lilienthal)
у Львовѣ, ул. Крашевского ч. I. Телефонъ ч. 621.

що удержуе значнї склады у Львовѣ и выконуе замовленя заразъ такъ у Львовѣ, якъ и на провінціи.

Прошу П. Т. Интересантовъ о ласкаве переконаче ся про высоку вартость и найлѣпшу якость мого фабрикату.

Пишу ся зъ высокимъ поважанемъ
ЕМАНУИЛЪ АКСЕЛЬРАДЪ.

Адреса: „Еманулъ Аксельрадъ“, Радовцѣ (Radautz) Буковина 160 20—20

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ въ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка

Ч. 153. Львовъ, Понедѣлокъ 10 (23) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ ще хиба (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и оголошенія приймаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ал. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кілінського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напоминъботь за оголошеня сплатній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ

въ Австріи:		на границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застережена. — Реклямаціи неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Неодинокe число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звыкли приймають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчкы инсератовой або ся мѣсяць а въ рубрицѣ „Надсланое“ по 25 кр. а. в.

Поздни и инши доволены приватни числа ся по 15 кр. вѣдъ стрѣчкы.

Письмо зъ Борщѣвщины.

[*Епізодъ подѣльского стрейку.*]

Справа стрейку въ борщѣвскѣмъ повѣтѣ дойшла теперь, здаесь, до своеи послѣдноі стадіи, — бо голосъ забравъ тернопѣльскій п. прокураторъ.

Но нечуваный вызискъ селянъ зъ стороны обшарниковъ, передъ котрымъ здрѣгнули ся всѣ освѣчені народы Австріи, анѣ спокойне можна сказати, примѣрне поведене участниковъ стрейку, що середъ панующихъ обставинъ ставъ ся елементарною конечностію, не могли охоронити тыхъ бѣдаковъ вѣдъ того, щобы имъ чашу горѣ и недолѣ не выхлебтати ажь до дна; якъ простій злочинцѣ мають ставати передъ судомъ въ ґрунтѣ рѣчи за те, що не хотѣли за 12 кр. вѣдъ досвѣтку до ночи на ланахъ дворскихъ працювати.

Панъ прокураторъ обжалову стрейкующихъ о „ґвалтъ публичный“ зъ §. 98 уст. 2 зак. кар.. поповненый тымъ, що стрейкующій мали „грозьбою побити и забити“ и выкликанымъ въ той способѣ пострахомъ змусити працюючихъ на обшарахъ дворскихъ роботниковъ и слугъ дворскихъ, що они — одній зъ роботы, другій зъ службы повтѣкали.

Актъ обжалованя того змѣсту достало уже 15 газдовъ и заробниковъ зъ Кривча и 7 заробниковъ зъ Нѣвры; а якъ зачуваемо, такій самій акты обжалованя выготовивъ уже п. прокураторъ для стрейкующихъ зъ Пановець, Михалкова, Ольхівця и Бабинець.

Хочь внесенй акты обжалованя подають нѣчого карыдостойного, а особливо не выказують достаточной фактичной пѣдставы, то все-жь они походять вѣдъ найповажнѣйшой власти державной, власти покликаной до бережена законного порядку и безпеченьства; и ихъ тому легковажити не можна.

Легковаженѣ ихъ тымъ бѣльше було бы не на мѣсци, що мѣры правительственній, ужитій властями до здавленѣ стрейкового руху вызискуваныхъ селянъ, высказують дивну анальогію въ тыми средствами и способами, котрій були ужитій при выборахъ баденѣвскихъ въ р. 1897, — и хоть въ лагіднѣйшихъ формахъ, носять на собѣ пятно того самого безпощадного и невмолимого духа.

Якъ тамъ, такъ тутъ — були въ ужитю вѣйско и жандармерія; якъ тамъ такъ тутъ выступивъ вѣнци п. к. прокураторъ державный зъ масовыми обжалованями; тогдѣ обжалованя покѣнчились для нашихъ бѣдныхъ людей тяжкими засудами, а теперь побачимо, якъ буде. Длятого не сумнѣваемо ся, що цѣла суспѣльнѣсть руска возьме живу участь въ судовѣй оборонѣ тыхъ бѣдаковъ, що такъ твердо и солідарно станули до борбы противъ неможливого економічного вызыску нашого народу, дали початокъ до его ухиленя и до поправы нужденной долѣ нашого заробного люду.

Не сумнѣваемось, що такъ нашъ „Комітетъ Народный“ постараесь для обжалованыхъ о вѣдповѣдну, по можности безплатну оборону, якъ и нашій славно звѣстній оборонцѣ поспѣшать радо, на кѣлька день на „поле битвы“ до Тернополя, до тыхъ нашихъ подѣльскихъ „Хінъ“, щобы нашому меншому братови дати правну оборону передъ судомъ. Задача обороны въ тыхъ процесахъ буде вдячна, а навѣть принадна, бо раво и слушнѣсть суть по сторонѣ обжалованыхъ, факты вызыску суть такъ численній и драстичній, що самі за себе говорити стануть; а хоть бы и обжалованій выйшли декуды и зъ границь легальности, то економічна нужда и поневѣрка тысячь разъ мусять передъ свѣтомъ выправдати. Выдобути тій факты на верхъ показати ихъ въ належитомъ осьвѣтленю, вывести зъ того справдѣ дантейского матеріялу важкій заключеня, — се справдѣ найвдячнѣйша задача нашихъ оборонцѣвъ; а рѣчею нашихъ часописей буде, выслати до розправъ своихъ справоздавцѣвъ и ихъ перебѣгъ подати до публичной вѣдомости. Отсе нашій жаданя, котрій мы именемъ нашихъ борючихъ ся мужиковъ подѣльскихъ до цѣлои руской суспѣльности маемо право звернути.

При тій нагодѣ насуває ся намъ увага, котрои не можемо поминути. Зъ усѣхъ мѣръ, ужитыхъ до здавленя подѣльского стрейку, якъ бы они й не були легальній и формально оправданій, вѣе одевъ духъ и замѣръ, примѣтный давно въ адміністрациі галицкій, — а то замѣръ, въ зародѣ придушити всякій живѣйшій рухъ масъ народныхъ, всяку живѣйшу ініціятиву, всяку живѣйшу гадку. Тутъ нѣхто не пытае о рацію, нѣхто не дивить ся, чи рухъ такій припадкомъ не мае живои причины; нѣхто не думае, що рухъ такій розумно поведеный мѣгъ бы принести краеви и населеню необчисленій корысти, бо привчивъ бы найбѣльшу масу людности вѣрити въ свои силы, мыслити, організувати ся зовсѣмъ въ законный способѣ: але зъ горы пятнуе ся такій рухъ проступнымъ злочинствомъ; высылае ся противъ него войско, жандармерію и акты обжалованя зъ тои одной рациі, що то рухъ масовый, отже вже для того нѣбы небезпечный, а ще зъ другои укритои рациі, що вѣнъ противный интересамъ панующои верствы.

А потѣмъ та сама верховодяча верства голосить на всѣ заставки, що народъ нашъ безъ ініціятивы, безъ мысли, тяжкій, неповоротный, до нѣякои роботы непридатный! А де-жь взяти ему тую ініціятиву, пѣдприемчивѣсть, поворотнѣсть, вѣру въ свои силы, якъ все те въ нѣмъ вы на кождѣмъ кроцѣ, въ житю суспѣльнѣмъ, въ громадѣ, въ школѣ ба навѣть въ приватныхъ пѣдприемствахъ рѣжными секатурами систематично и безмысльно убиваете?

Ще кобы вы самі зъ того мали яку корысть, то не було бы бодай такого жалю; але вы не видите чи не хочете видѣти, що такимъ поступованемъ самі собѣ немилучу могилу копаете. Вы кажете, що вашъ интересъ вымагае, абы мужикови якъ найменше платити, и до того дѣйстно змагаете; але яка зъ того вамъ корысть? Пословицл каже: jaka praca, taka praca; и такъ оно дѣйстно выходить, бо мужикъ вамъ точнѣсенько такъ само робить, якъ вы ему платите, а потѣмъ нарѣкаете, що его робота и тѣлько не варта! Словомъ: „wart pac pałaca, a pałac pracа“ — зъ тою тѣлько рѣзницею, що вы все те робите свѣдомо, а мужикъ мусить такимъ бути зъ конечности. Отже фактично великои матеріяльной корысти вы зъ низкои платнѣ не маете; цѣла ваша рахуба — се хибна арытметика, але вона лишае глубокій раны на организмѣ суспѣльнѣмъ, бо низка платня деморалізуе народъ, вѣдбирае ему всяку амбіцію, всяку ініціятиву, всяку вѣру въ свои силы, охоту до житя, словомъ, забивае въ нѣмъ живу душу!

Але глянѣмо на загальній результаты такои вашои політики и суспѣльнои економіи. Якъ тѣлько выбухъ подѣльскій стрейкъ, зараз поспѣшили вы здавити его въ зародѣ вѣйскомъ, пострахомъ, грозьбою конѣтовъ, зъ очевиднымъ замѣромъ, щобы давній неможливій платнѣ рѣльного роботника утримати на давнѣй стопѣ.

Не входимо въ тое, чи вамъ се вдало ся, але припустѣмъ, що позостануть давнѣйшій 8—15 крайцаровій платнѣ за цѣлый день роботы: якій выйдуть зъ того результаты? Низка платня роботника — се у насъ въ Галичинѣ найважнѣйша пѣдстава до высокого чиншу аренды; отже вы зыскуете, що правда, кѣлька тысячь на чиншахъ, але на аренду мусите пускати жида, бо лишень жидъ вамъ такій чиншъ заплатить и лишень жидъ потрафить такій чиншъ на хлопахъ вѣдбити. Але жидъ зъ року на рѣкъ правдиво чи неправдиво нарѣкае, що вѣнъ такого высокого чиншу платити не може; пѣдъ тымъ позоромъ вѣнъ дальше обнижае платнѣ, а вы обниженѣ цѣлымъ вашимъ могучимъ вилывомъ покрывати и боронити мусите, бо инакше не дѣстанете вашого высокого чиншу. Онъ-де той неморальный circulus vitiosus, въ котрѣмъ обертае ся теперь вся наша краева аґрарна політика!

Але идѣмъ дальше. Забравши высокій чиншъ, вы покидаете тую землю и той народъ, середъ котрого вы яко заводовій рѣльники повинній жити и ему „прикладомъ свѣтити (такъ бодай самі кажете), и вандруете до мѣстъ, де вамъ усмѣхае ся безжурне выгѣдне житє за готовій грошѣ. Та зъ часомъ показуе ся, що те безжурне легке житє далеко бѣльше коштуе, якъ вы собѣ зразу рахували; показуе ся, що чиншъ, хоть бы якъ высокій, на всякій вашій потребы не выстарчае; и тогдѣ вы зъ легкимъ серцемъ идете до банку або таки до самого вашого посесора, щобы бракуючу квоту взяти на гіпотеку, а разъ вы затягнете довгъ: почнуть вамъ доскулювати раты, недобѣръ стае що-разъ бѣльшій, гіпотека покрываесь що-разъ новыми тягарами, а тамъ за якихъ лѣтъ 10 або 15 приходить до васъ той самъ посесоръ, котрому вы выарендували добра за высокій чиншъ,

Еманципантка.

Написавъ *Стефанъ Повѣй.*

Увойшла до покою зъ словами на устахъ „Або я знаю!“ На ей лицю малювала ся рѣвнодушнѣсть и зародокъ апатіи. Стала перевертати ноты, що лежали на фортепянѣ. Но що властиво се робила, — сама не знала; робила несвѣдомо. Пѣдъ руку взявъ ѣй кавалокъ: „Маршъ Запорожцѣвъ“, и вона взяла його та сѣла до фортепяну. Нервово, а бѣльше зъ злостію отворила ноты ажь на семій сторонѣ та стала грати. Але кѣлька тактовъ, котрій переграла, не вдоволили ей и вона вѣдсунула крѣсло та задумала ся.

Въ покою уладжено усе зъ конфортомъ. Такъ бодай могло бы на ей гадку здаватись такому, хто не знае, въ якѣмъ положеню живуть ей родичѣ. Але вона бачить въ сѣмъ конфортѣ одно лише убожество. Сій гарній меблѣ и усе въ покою до половины не поплачене, а понадъ се нѣчого нема въ хатѣ.

И ей обгортае чувство, що уже не разъ роздирало ей серце. Уже щось вѣдъ двохъ мѣсяцѣвъ мучить ей гадка, що воны бѣдній. Перше не бачила того, не звертала на се уваги; ажь вѣдъ тодѣ, коли о ню ставъ старати ся той Лодкевичъ.

Зъ нею говоривъ вѣнъ тѣлько о тѣмъ, якъ трудній суть університетскій испыты, и тымъ набивавъ ѣй голову цѣлыми днями. Не подобавъ ся ѣй; не хотѣла його. Тодѣ ставъ батько ѣй толкувати, що вона зле робить, що не дбае про свою будучнѣсть, тымъ бѣльше — мовивъ вѣнъ, — „що мы бѣдній“.

И тодѣ пѣзнала, що у ей родичѣвъ усего недостае; бачила, що батько працюе, що й матѣрь не сидить зъ заложеными руками, а таки у нихъ не сходять ся кѣнцѣ. Чому такъ було, — не знала; певно не умѣють обходити ся зъ ґрошми. Бачила, що у нея нема навѣть выправы, хотій неоденъ уже старавъ ся о ню. Усе те мучило ей; хотѣла найти, якійсь лѣкъ на те. А що не могла його найти, побѣльшавъ ся ей бѣль еще бѣльше. Остаточно хотѣла и для себе вышукати, якійсь выхѣдъ зъ полѣпшенемъ матеріяльного стану ей родичѣвъ не буде ей нѣхто силувати выходити з мужь за того, за котрого не схоче

И цѣлыми днями мучила ей та гадка; цѣлыми днями думала надъ тымъ. Ажь въ кѣнци прийшло ѣй на гадку, чи не могла бы найти якогось занятя, якогось заробку. И родичамъ — хочь не великою сумою, — а все таки поможе, и сама не буде стояти о чужу ласку.

Та гадка переняла ей душу, и тѣлько о тѣмъ и думала, якъ то вона буде на власнѣмъ хлѣбѣ. Мала скѣнчену осьму выдѣлову; хотѣла еще доложити працѣ, щобы стати або учителькою або найти занятя при почтѣ або бути де касіеркою.

Якійсь часъ жила тымъ щастемъ, упоена тою идеею. Се були найщасливѣйшій хвилѣ въ ей житю.

Опосля стала роздумувати надъ зреалізованемъ свого замѣру. О всѣмъ треба сказати родичамъ, а тодѣ урадять уже, якъ мае учити ся; справлять ѣй потрѣбній книжки и т. д.

Збирала ей кѣлька разовъ оповѣстити се, та все вѣдводило ей вѣдъ сего якесь недобре передчутя. Часомъ шла до батька зъ намѣромъ: „Теперь уже скажу“; та все, коли вѣнъ ей поспытавъ, чого бажае, просила „на хвилинку часописи“. Ажь ось нинѣ давъ самъ батько до того товчокъ. Пытавъ ей, чи не рѣшила ся таки пѣйти за того Лодкевича. Прийшовъ вѣдъ него листъ; батько навѣть ѣй показавъ його. „Гину“ — пише тамтой — „за панною Олею; не можу жити и т. д. Подбайте, щобы вона схотѣла пѣйти за мене“ и т. д.

Коли о тѣмъ довѣдала ся, пѣрвавъ ей въ першій хвили гнѣвъ, а опѣсля нагадала собѣ, що теперь сама пора сказати батькови про свои намѣры. И вона выявила ему свою душу; выявила все, чимъ такъ тѣшила ся, въ чѣмъ бачила свое щасте, свое житє.

Батько вѣдвернувъ очи вѣдъ часописи и вытрѣщивъ ихъ на ню зъ зачудованемъ, мовь бы не дававъ ще самъ собѣ вѣры, чи добре чує. Подѣбный выразъ лиця мѣгъ бы бувъ мати, коли бувъ почувъ про зреалізованя усѣхъ бажань австрійскихъ Русиновъ. Вѣнъ здвигнувъ раменами, и въ покою запанувала на хвильку мовчанка.

— Отже чимъ хочешь бути? — вѣдозвавъ ся вѣнъ згодомъ.

„Чимъ будь, щобы тѣлько працювати, заробляти на себе!“ мовила пѣвголосомъ.

— И то конечно?

„Конечно! Бо инакше...“ и не докѣнчила.

— Ну що далѣ? — пытавъ батько, скептично усмѣхаючись: — Бо инакше будешь мусѣла вѣддати ся. Правда?

Не мала смѣлости притакнути.

А вѣнъ вставъ, перейшовъ по комнатѣ и додавъ:

— Чи ты збожеволѣла, чи що? Якъ бы то выглядало, якъ бы зъ нашои родины бувъ хтось експедиторомъ при почтѣ або чимсь подѣбнымъ! Що сказали бы люде, скоро бы лише почули, що ты хочешь бути учителькою! Подумай лише! Подумай и выбий собѣ те зъ головы!

Але вона все таки напирала зъ слѣзми въ очахъ.

— Етъ! Що ты знаешь! Ты еманципантка! и вѣнъ выйшовъ, абы про сей шкандалъ, якого допустила ся дочка, оповѣсти жѣнцѣ.

Мати стала ѣй вѣдраджувати, аґрументуючи, що до ихъ дому нѣхто й не подививъ бы ся, скоро лише довѣдались бы люде, що ихъ дочка хоче бути учителькою, що донька священика стала еманципанткою.

А дочка зъ слѣзми въ очахъ слухала свого засуду смерти.

— Ну, ну, иди и выплачь ся! О тѣмъ, абы ты була на своѣмъ хлѣбѣ, не може бути й бесѣды — и батько поцѣлувавъ ей въ чоло: — Иди, иди!

И вона выйшла.

„Або я знаю!“ мовила до себе въ резигнацію, коли вѣйшла до своеи комнаты. Ей уста скривили ся, стратила охоту до всего. Най дѣе ся воля Божа! скоро ей житє буде повне терпѣнь, то вина буде по сторонѣ родичѣвъ! ѣй теперь усе одно. Вѣддасть ся, — добре; а нѣ, то буде тягаромъ родинѣ, — и се добре! Все одно, такъ чи такъ. Але не буде бодай потребувала працювати! И по ей лици перебѣгъ иронічный усмѣхъ.

Але що значить те слово „еманципантки“?

Colosseum Театръ рѣзнородностій ЕРНЕСТА ТОРНА пѣдъ дирекціею 256 4—15

Щоденно свѣтле представленя (въ недѣлю два представленя.) — Выступы первороднихъ силъ артистичныхъ. Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білеты до набутя въ бюрѣ дневниковъ п. Ильона, ул. Короля Людвика ч. 9.

и купує у васъ цѣлу вашу прадѣдину маєтність.

Спитаєте вѣдки вѣнъ взявъ грошѣ? Адже не зъ рѣлѣ, бо вы кажете, що вы лѣпше вѣдъ него господарили; але вѣнъ наскладавъ тѣ грошѣ зъ хлопскои керванцѣ, зъ урываного платнѣ, зъ тыхъ цѣлоденныхъ 8 кр., котрѣ вы для удержанія высокого чинщу въ первѣстнѣй высотѣ за всяку цѣну войскомъ чи другими прислугуючими вамъ способами боронити мусите. Словомъ, задля своєи неморалнои економіи мусите вы пѣдпирати и боронити найбрудніѣйшій вымыскъ; а тымъ вымыскомъ збиваєте вы капіталы въ кишеняхъ тыхъ, що вѣдъ васъ потѣмъ маєтности вашій купують и на вашъ моральный и матеріальный коштъ нрозаво кривдять бѣдного хлопа.

Тымъ способомъ на нашихъ очахъ переходить, або ладять ся перейти маєтки колись достатнои подѣльскои шляхты въ руки жидѣвскій и може ще за житя нашого дѣйде до того, що польскій шляхтичъ на Подѣлю стане „рѣдкою птицею", достѣйною парадувати на краєвыхъ выставахъ.

Тымъ способомъ таки въ нашѣмъ борщѣвскѣмъ повѣтѣ въ протягу якихъ 10—15 лѣтъ найкрасшій маєтки перейшли въ руки жидѣвскій. Кривче по Голіѣвскѣмъ набувъ жидъ Мельцеръ, Кудринцѣ и Панѣвцѣ по Моравскихъ Бартфельдъ; Борщѣвъ-Фельдшугъ, Тарнавку — Вайсглясъ, Шершенѣвцѣ — другій Вайсглясъ, Королѣвку — Явецъ; Звенигородъ надъ Днѣстромъ купивъ таки сего року вѣдъ Кеншицкихъ на ліцитаціи Кінельманъ; половину прекрасного маєтку Ольхѣвець надъ Днѣстромъ передъ парумѣсяцями вѣдъ гр. Дѣдушицкои ся поссесоръ, знаный зъ стрейку Гафнеръ, — и т. д. въ безконечнѣсть.

Нову генерацію такихъ будучихъ обывателѣвъ, и то все задля узыскання высокого чинщу, пѣдховує вже гр. Баворовскій, котрый майже всѣ свои маєтности выпустивъ жидамъ въ аренду; а такъ само старають ся о тое майже всѣ другій тутешній шляхтичѣ. Сего року примѣромъ двѣ маєтности коло Борщева перейшли въ жидѣвску аренду, а то Мушкатѣвки вѣдъ Слонецкого въ руки Бартфельда и Пилаткѣвцѣ вѣдъ Юзефовича, „презеса" рады повѣтовои, въ руки Мандля — що правда пѣдъ дуже користными условами, бо по 15 зр. вѣдъ моргa. Дрожи хлопска шкоро!

X.

Справоздане Народного Комітету.

(Дальше.)

З повітів доси не зорганізованих лишаються ще повіти: Золочів, Жовква і Жидачів.

Пов. Золочів не зістав доси зорганізований, але організація народна наступить певно в осени. Повіт се великий, числом душ найбільший въ Галичині, отже і з сего взгляду вимагає більшої політичної роботи. Віч там сего року не устроювано, тілько о. Таначкевич складав справоздання з своєї діяльности посольскої. Читалень „Просьвітних" було на 140 громад в 1899 р. чинних лиш 28 з 1629 членами, так що кожде четвертепяте село має там читальню „Просьвіти".

Пов. Жовква не зістав доси зорганізований. В тім повіті має рішаюче значіне д-р Король з Жовкви, а він неприхильно успособлений для нашого сторонництва. Д-р Король не належить властиво до жадної з істнуючих наших партій, але его поведене виходить таки головно в користь москвофілів. Ся невиразність так вплывового чоловіка стає за перешкодї ясній рішучій орґанізациї. Помимо того есть оправдана надія, що і в тім повіті орґанізация народна буде переведена. Повіт має політичне товариство „Жовквску Руску Раду", спочиваючу в руках д-ра Короля. Читалень „Просьвіти" мав сей повіт чинних в 1899 р. 14 з 638 чл., так що на 74 громад кожде пяте село має вже читальню „Просьвіти".

Пов. Жидачів не зістав доси зорганізований, бо серед духовенства есть немало москвофілів, котрі рухливою та не перебираючою в способи аґітациєю серед селянства старають ся не допустити до живійшого народного руху та шкодять нашим людям. Помимо того есть вже в повіті 18 читалень „Просьвіти", так що в 73 громадах сего повіту кожде четверте село має читальню „Просьвіти". Повіт сей зістане вже в короткім часі певно зорганізований.

Отсе суть і так виглядають повіти, в котрих орґанізация народна доси не зістала переведена. Народний комітет старав ся, як се вже було намічено, щоб і в сих повітах орґанізацию народну переведено, а справоздане з поодиноких повітів показує, що причини, котрі сему станули на перешкоді, були дуже ріжнородні. Після сих причин дадуть ся незорґанізовані доси повіти поділити — загалом беручи — на дві категорії; одні повіти суть такі, що мають все таки розвиненої національно-демократичний рух; другі знов повіти — і сих є більше — не мають нїякого руху, і не проявляють не то політичної але навіть і інтензівнійшої просьвітної діяльности та суть з кождого боку цілковито запущені.

Що до повітів першої категорії, вже осьвідомлених і розруханих, то Народний Комітет прийшов до переконання, що там орґанізация народна буде і мусить бути ходом справи скорше чи пізнійше переведена, бо причини, котрі сему стоять на перешкоді, суть лише хвилеві і другорядні а натиск повітів вже зорганізованих, постійний зріст сьвідомости національної та конечна супротив ворогів внутрішних і внішних потреба консолідациї всіх національних та демократичних елементів і врешті потреба живої аґітаційної роботи мусять довести до того, що і там орґанізация народна буде переведена та що й тії повіти пристануть вскорі до одної — одноцільної національно-демократичної орґанізациї. Що-ж до повітів, котрі не проявляють нїякої політичної діяльности, то з тими повітами стоїть справа о много гірше — вже хоч би тому, що до декотрих через їх запущене нема майже нїякого приступу. Вина в запущеню сих повітів спочивав очевидно на самій інтеліґенциї, бо інтеліґенция тота або не розумів своїх публичних обовязків або не розумів новочасних способів ведения політичної боротьби — не розуміє того, що тілько порушуванем найживійших інтересів маси та широкою, справді демократичною аґітациєю і орґанізацийною роботою може наш плебейский нарід прийти до якоїсь сили і значіня. Між тим сі повіти — се правдиві темні пятна на нашій земли, пятна, з котрих легко порозуміти і гегемонію Поляків і нашу безсильність і наші безнастанні та упокорюючі неудачі. Народний Комітет застановляв ся основно над способами, як-би сі запущені повіти розрухати і піднести, а до сеї трудної та многонажної роботи забере ся Комітет з усею енергією і силою в осени.

(Конець буде.)

Вѣйна въ Хінахъ.

Нинѣ знова маємо цѣлу вязанку депеш, котрѣ доносять, що послы и чужинцѣ въ Пекінѣ ще живуть. Пѣсля телеґрамы зъ корабля „Цента", губернаторъ Юанъ телеґрафував до Чіфу, що послы въ Пекінѣ дня 9 липня були въ безпеченьствѣ. Ґенералъ Ніхъ допустивъ ся самоубійства. Князь Туанъ узурпував престолъ. Въ Шантунѣ рухъ противъ чужинцѣвъ росте. Телеґрама губернатора не має даты. Бельґійске міністерство внѣшныхъ справъ одержало слѣдуючу депешу датовану 20 с. м. пополудни: Депеша губернатора въ Шантунѣ выслана зъ Шангаю, запевняє, що послы въ Пекінѣ були 20 с. м. цѣлкомъ здоровѣ и знаходили ся пѣдъ пильнымъ надзоромъ хіньскихъ властей. Лігунчанъ приѣхавъ до Шангаю. Японьскій посолъ у Вѣдни уважає за можливу рѣчь, що послы въ Пекінѣ ще живуть. Здаєть ся, що Хінцѣ уважають ихъ за заставникѣвъ, абы въ той способъ выконувати пресію на державахъ. Агенція Гаваса одержала зъ Чіфу пѣдъ датою 21 с. м. телеґраму зъ повѣдомленемъ, що губернаторъ Юанъ-шікаю довѣсъ телеґрафічно пѣдъ датою 21 с. м., що пѣсля цѣлкомъ автентичныхъ вѣстей зъ Пекіну, всѣ заграничні послы суть при житю и знаходять ся пѣдъ опѣкою хіньскихъ властей. Вашингтоньске правительство також одержало депешу зъ повѣдомленемъ, що чужинцѣ въ Пекінѣ були дня 18 с. м. при житю, при чѣмъ депеша додає, що повстанцѣ бють ся мѣжь собою и обопѣльно убивають ся.

Пѣсля информацій французскихъ дневниковъ, хіньскій цѣсарь выславъ до нѣмецкого цѣсаря телеґраму, въ котрѣй высказуючи жаль зъ причины замордованя амбасадора Кетелера, приръкає покарати виновниковъ и высказує надѣю, що теперѣшній подѣї не вплынуть некорыстно на нѣмецко-хіньскій вѣдносины. Дневники довѣдують ся дальше, що президентъ Макъ Кінлі одержавъ вѣдъ хіньского цѣсаря таку саму депешу о посередництво мѣжь Хінами а державами, якъ президентъ французкои републики.

Надъ телеґрамою хіньского цѣсаря до Любета вѣдбула ся въ суботу кабінетова нарада. Французске правительство вѣдповѣло, що обговорюване справы є безпредметове такъ долго, якъ долго не буде певною рѣчею: 1) що французкій конзуль въ Пекінѣ и его товаришѣ, члены дипльоматичного тѣла суть пѣдъ охороною хіньскихъ властей и мають цѣлковиту свободу зносити ся зъ своими правительствами; 2) що князя Туана и высокихъ достойниковъ, на котрыхъ тяжить вѣдповѣдальнѣсть за послѣдній подѣї, правительство усуне и вѣдповѣдно покарае; що всѣ власти и вѣйска въ цѣлыхъ Хінахъ одержать наказъ выступити противъ розруховъ звернены хъ противъ чужинцѣвъ; 4) що правительство поробить енергічні приготованя въ цѣли здавленя повстаня Боксерѣвъ. Якъ довго хіньске правительство не дасть певнои поруки, що тѣ жаданя будуть сповнені, французке правительство не може зробити нѣчого иншого, якъ лише провадити военну акцію. Делькасе повѣдомивъ також хіньске правительство, що французке правительство предложило державамъ выдане заборони довозу оружія и амуніциї до Хінъ и що се предложене прихильно принято.

Про битву пѣдъ Тьентсіномъ телеґрафують дня 20 с. м., що мѣжнародній вѣйска взяли Тьентсінъ приступомъ по дводневій завзятій битвѣ. Забрано 40 арматъ и богато военного матеріялу. Великій складъ пороху знищено. Въ борбѣ погибло або одержало раны до 200 Россіянъ. Хінцѣ покинули також въ переполоху форты и укрѣплена въ Импану и утѣкли въ сторону Пекіну. Импані заняли Россіяне, однакъ не обсадили его зъ причины небезпеченьства експльозіи, бо Хінцѣ цофаючи ся, пѣдпалили форты. Хіньска дѣльница въ Тьентсінѣ прирекла послухъ и цѣлкомъ пѣддала ся. Віцекороль утѣкъ. Забрано касу Ніха и віцекороля, въ котрѣй було пѣвъ міліона таелѣвъ.

Въ Йокогамѣ оголошено кореспонденцію мѣжь цѣсаромъ хіньскимъ и цѣсаромъ японьскимъ. Листъ хіньского цѣсаря зъ д. 6 липня обговорює послѣдні подѣї и звертає увагу, що Заходъ и Вехѣдъ стоять теперь проти себе въ непринязній поставѣ. Не лишь Хіны суть предметомъ лакомыхъ замагань державъ. Коли Хінамъ не поведе ся удержати своєи независимости, то и Японъ буде загроженый. Зъ тои причины Хіны числять на поперть Япону. На се вѣдповѣвъ японьскій цѣсарь, що уважає за конечну рѣчь, абы хіньске правительство здушило повстанє Боксерѣвъ и завело спокій въ державѣ. Чужинцѣ також мусять мати запевнене безпеченьство въ Хінахъ. Коли Хіны такъ поступлять, можуть бути певні, що Европа не буде тогды вести вѣйны, а Японъ ужие тогды всего свого вплыву для стереженя интересѣвъ Хінъ.

Лігунчанъ вже прибувъ до Шангаю. Заграничні послы рѣшили не складати ему візитъ. Лігунчанъ має пѣдъ трема условами поѣхати на пѣвнѣчь въ цѣли навязаня переговорѣвъ. Насамперед хіньске правительство мусить безпроволочно з нятя угодове становиско; по друге мусѣвъ бы енергічно поборювати постанє Боксерѣвъ; — нарешті не приймає на себе вѣдвѣчальности, коли бы ему не повело ся полагодити конфлікту въ вдоволяючій способѣ.

НОВИНКИ.

— **На словеньске свято**, котре вѣдбуде ся дня 5 серпня с. р. въ память словеньского письменника и народного будителя, владики А. М. Словѣшека въ его рѣднѣмъ селѣ Повникві въ Стирії, дѣстали мы вчера запрошены вѣдъ комітету, уладжуючого те свято. Програмы обходу не повтаряємо тутъ, бо була она подана у фейлетонѣ въ суботу. Высказуємо лишь гадку, що справдѣ годилось бы Русинамъ взяти участь въ тѣмъ народнѣмъ святѣ Словенцѣвъ.

— **Дирекція женьскои учительскои семинаріи у Львовѣ** оповѣщує: Для принятя на I. рѣкъ женьскои учительскои семинаріи у Львовѣ треба предложити: 1) метрику на доказъ що кандидатка укѣнчила 15 лѣтъ, (на ферблѣвскій курсъ 16 лѣтъ) житя; 2) послѣдне свѣдоцтво школьне, а коли була перерва въ посѣщаню школы 3) свѣдоцтво моральности; 4) свѣдоцтво здоровля и щѣпленои вѣспы. Кандидатки пѣддадуть ся вступному испытови зъ предметѣвъ, выкладаныхъ въ VII. клясѣ выдѣловои школы. Першеньство до принятя мають дочки народныхъ учителѣвъ замѣсцевыхъ, дальше кандидатки замѣсцевій, наконець кандидатки мѣсцевій, а зъ нихъ тіи, котрѣ зголошують ся вже другій або третій разъ. Кандидатки замѣсцевій обовязаній суть мешкати въ домахъ вказаныхъ имъ дирекцією, котрѣ стоять пѣдъ наглядомъ Дирекціи, и получать стипендія не бѣльшій якъ 10 коронъ мѣсячно. На I. рѣкъ прийме ся найбѣльше 55 ученицъ.

Вписы будуть вѣдбувати ся 29, 30 и 31 серпня с. р. вѣдъ 9—12 годины рано. Испытъ вступный зачне ся 1 вересня о 8 годинѣ рано, а потревае около 5 день. На II, III и IV рѣкъ будуть вѣдбувати ся вписы 1 и 2 вересня с. р. вѣдъ 9 до 12 годины рано. Вписы до школы вправъ зъ рускимъ и польскимъ языкомъ выкладовымъ вѣдбудуть ся 29, 30 и 31 серпня с. р.

— **Заручины короля сербского.** Сербскій король Александеръ выдавъ проклямацію до народу сербского, въ котрѣй повѣдомляє о своихъ заручинахъ зъ бувшою дамою двѣрскою королевои Наталіѣ, вдовою по Машінѣ, котра походить зъ старого роду воєводѣвъ Лупевичѣвъ. Въ проклямациі сказано, що король сповняє бажане народу а заразомъ и свѣй обовязокъ, щобы забезпечити династію. А що сербска династія походить зъ народу, то и вѣнъ мавъ право — каже ся въ проклямациі — выбрати собѣ зъ помежи народу товаришку житя. Дѣдо нареченои короля був однымъ зъ найвызначнѣйшихъ помѣчниковъ нелякого Мілоша при вѣдбудованю Сербіи. Король обѣцює вкінци, що и дальше щиро трудити ся буде надъ скрѣпленемъ и щастемъ вѣтчины.

— **Бракъ рускихъ картъ кореспонденційныхъ** дуже дає ся вѣдчувати нашій рускій суспільности, и се власне спонукало тутешного промысловця п. Евгенія Спожарского выдати гарну колекцію рускихъ оригінальныхъ картъ типовыхъ, якъ також зъ видами, рускихъ

Справоздане Народного Комітету.

(Дальше.)

З повітів доси не зорганізованих лишаються ще повіти: Золочів, Жовква і Жидачів.

Пов. Золочів не зістав доси зорганізований, але організація народна наступить певно в осени. Повіт се великий, числом душ найбільший въ Галичині, отже і з сего взгляду вимагає більшої політичної роботи. Віч

Вона його доси не чувала. Щось певно злого, коли батько вымовлявъ його зъ такимъ гнѣвомъ, зъ злостію.

Роздумувала, що то може значити. Не разъ чула вѣдъ учителя, що до нихъ приходивъ: „Я выеманципував своихъ ученикѣвъ." Чи не значить воно, що „замкнувъ ихъ до арешту"? Але-жь нагадала собѣ, що вѣнъ також сказавъ разъ: „я выеманципував себе". Ну, та вѣнъ же самъ себе певно не замыкавъ! Ажь теперь не знала, що то значить „еманципантка". Батька не пытала, бо одного разу, коли хотѣла довѣдати ся, що значить якесь слово, котрого не розумѣла, сказавъ ѣй отець; „Тобѣ треба знати, якъ борщь варити, а не, що значать дурнѣ слова".

А „еманципантка" у всякомъ разѣ мусить бути щось злого. Отже — догадувала ся — ся замѣры приписують злымъ вплывомъ, а не тому, що вона хотѣла помочи родичамъ, хотѣла працювати на себе. Не узнають того, що ся гадки правѣ, що ся замѣры выходять зѣ щирого серця, зъ жажды найти для себе щасте. Коли такъ — роздумувала, — то чи має такъ скоро ихъ зречи ся, такъ скоро пѣддати ся апатіи, що вже стала обгортати ся душу?

Заперечувала рѣшучо.

Треба вести борбу, до остатку. Не пѣддавати ся, бо ся замѣры чистѣ. Треба здѣйстнити свои идеѣ, доконати того, чого бажає, и помочи родичамъ навѣть проти ихъ волѣ. Яка-жь буде тогдѣ щаслива, а вони ѣй вдячні!

Обтерла слезы и тѣшила ся, що дойшла до такихъ заключень. Кѣлька хвиль була щаслива, бо вѣрила въ свои замѣры. Була одушевлена.

Увѣйшовъ отець.

— Правда, що ты прийшла уже до розуму?

Не знала, що вѣдповѣсти.

— Ще тобѣ щось скажу: Гадаешь, що але радимо? Хочешь може робити проти нашои волѣ? Ну, и выйте шкандалъ, а тобѣ нѣщо зъ того не прийде, бо не дамо на книжки и — уже! Вѣддавай ся, не чекай синои косы! Розумѣешь?... Опамятай ся! Ну, якъ буде?

— Хто тобѣ такихъ дурниць наговоривъ? — пытавъ дальше, коли мовчала.

И ѣй выдало ся, що ся замѣры — утопійні. Въ числѣ своихъ противниковъ бачила батька, матѣрь; за ними — здавалось ѣй — стоять и всѣ знакомі, вся суспільность. Усѣ вони стоять ѣй на дорозѣ, не пускають ся до цѣли. Що має зъ ними робити вона, безсильна людина?

Пѣзнала, що мусить пѣддати ся.

Стала плакати.

— Не вези ся!... Чи маю написати, що годишь ся? — пытавъ досыть остро.

„Та пишѣть!" мовляла, а ся слова подабали на спѣвъ передъ часомъ пращаючого ся лебеда зѣ свѣтомъ.

Се була ся лебединна пѣсня, повна туги за страченою щасливою молодостію та жалю, що передъ нею замкнено ворота до щастя.

Годила ся зѣ своимъ положенемъ, якъ міліоны иншихъ, не могучи собѣ вѣдповѣсти, чому власне такъ має бути.

Проблемы!

Реставрація Пільзненьска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

поручає: Снѣдання по варшавски а 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка кулякъ и кулянка, що четверга и недѣлѣ фляки по варшавски и кулѣбякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пѣсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ а 70 кр. Въ пятницю рыба по жидѣвски. Вина добрій.

Зъ поважанемъ **Иванъ Францъ Новаковскій.**

мѣсецевостей. Зволять тому въ справѣ сѣй панове рысовники Русины пересылати свои шкіци пѣдъ адресою Свг. Сножарского, Львѣвъ, ул. Руска ч. 1 за вѣдповѣдною нагородою.

— **Доповняючи выборы** одного члена рады повѣтовои въ Сокали и одного члена рады повѣтовои въ Старѣмъ-Самборѣ, розписало Намѣстництво на день 6 вересня с. р.

— **Вѣдъ Бучача пишуть намъ**: Для пересторогы другихъ! Намъ священникамъ насылав Giovanni Muzzati въ Трієсту вѣчно свои цѣнники. Гадаю собѣ: треба разъ спробувати, — и записую 3 к. „höchstfeinsten römischen Königsweihrauch“, найдорожше кадило, яке мавъ на складѣ, въ тѣй гадцѣ, що прийше таке саме кадило, що то у насъ звуть звычайно „królewskie kadzidło“, котре не дымить богато, а приємно пахне. Але якже жь я сильно розчарувавъ ся: мѣсто „благовонного“ кадила, дѣставъ я звыклый ладанъ. Перестерѣгаю отже Вел. Отцѣвъ, щобы не дались надути, якъ я.

А мы замѣтямо до сеи пересторогы: Хто маючи свою Народну Торговлю, не гладає чужихъ и далекихъ Богѣвъ, той анѣ самъ не дасть ся надути, анѣ опѣсля другихъ не буде потребувавъ остерѣгати.

— **Школа лѣсового господарства у Львовѣ** выучує самостѣйныхъ господарѣвъ лѣсныхъ теоретично и практично. Укѣнчений слухачѣ мають право до однорѣчнои служѣы вѣйсковои такожь можуть здавати державный испытъ на самостѣйныхъ господарѣвъ лѣсныхъ. Наука тревае 3 роки вѣдъ 1 ого жовтня до кѣнца липня. Удержане ученика коштуе мѣсячно пересѣчно 50 коронъ, вписове выносить 4 корены, а оплата школьна нѣврѣчно 10 кор. Здѣбнымъ и пильнымъ, а незаможнымъ ученикамъ удѣляе ся вже по першѣмъ курсѣ стипендій до 400 коронъ рѣчно. Услѣва приняти суть: укѣнченый 17 рѣкъ жытя, свѣдоцтво здоровя, рѣкъ практики лѣсной, укѣнчена зъ добрымъ поступомъ що найменше 4 кл. гімн., або реальна и испытъ вступный. Кандыдаты зъ укѣнченою 6 клясою школъ середныхъ не здають вступного испыту. Кандидаты зъ испытомъ зрѣлости середнои школы вступають просто на 2 рѣкъ. Подання о приняте треба вносити до дирекцін найдальше до 20 вересня. Малолѣтнѣ мусять долучити ще и удостовѣреный дозвѣлъ вѣтця чи опѣкуна. Близшихъ поясненъ удѣляе на жадане Дирекція школы лѣсовои у Львовѣ ул. Зибликевича ч. 28.

— **Испытъ зрѣлости** въ ц. к. мужескѣй семинарін учительскѣй у Львовѣ вѣдбувъ ся въ днихъ вѣдъ 2 до 16 липня с. р. До испыту згол сило ся 42 абітурієнтѣвъ. Испытъ здали: Федоровскій Л., Глятти Иванъ (зъ вѣдзн), Ганъ В, Гупка Григорій, Іжицкій Омелянъ, Кабаровскій Иванъ, Магушкевичъ Володиславъ, Морозъ Григорій, Панькѣвъ Адамъ, Свѣрчинь-скій Тадей, Туркало Лука, Вишневскій Ст., Зачкевичъ Ст. — разомъ 13. 21 абітурієнтамъ позволено поправити испытъ зъ одного предмету по ферінхъ, а 8 репробовано на рѣкъ.

— **На дѣмъ ремѣсн. Товариства „Зоря“** принимае датки голова Товариства д. Василь Нагѣрный. Подаемо се у вѣдповѣдь, звернену до насъ, — хвчь вирочѣмъ рѣчь ясна, що грошѣ, адресованѣ до Товариства „Зоря“ у Львовѣ, ул. Краківска ч. 17, або я до редакцін „Дѣла“, дѣйшли бы певно на мѣсце свого призначеня. Кобы лише тѣлько всего клопоту, якъ той, куды адресувати грошѣ!...

— **Еще въ справѣ роздѣлу запомоги помѣжь ремѣсничѣ товариства** Д-ръ Савчакъ пише намъ въ тѣй справѣ зъ Закопаного, що слѣдуе: Коли оденъ зъ членѣвъ выдѣлу краевого референувавъ на сесін справу роздѣлу запомогъ для товариствъ ремѣсничихъ и коли лише для одног „Зорѣ“ у Львовѣ запропоновавъ 200 кор., якъ въ р. минувшѣмъ, тогды я заинтерпелювавъ его, чому прочѣ рускѣ товариства поминае, на що я одержавъ вѣдповѣдь, що жадне инше руске товариство петиціѣ до сойму не внесло. Въ виду того я поставивъ внесеня, щобы „Зорѣ“ бѣльшу вѣдмогу дати и дѣйстно призначено ѣй 250 кор. а не 200 кор., якъ въ моѣмъ поясненю черезъ ошибку надруковано. И не перечу супротивъ заявленя Вп. Ив. Г., що товариство рускихъ ремѣсникѣвъ „Зоря“ въ Дрогобичи внесло на мои руки въ листопадѣ 1899 р. прошеня о признаня субвенціи на „закупно бібліотеки“; я мусѣвъ тую петицію до сойму подати, але о тѣмъ по кѣлькохъ мѣсяцяхъ я не мѣгъ тямити, тымъ бѣльшъ що на мои руки сотки подань вилывають. Зъ того выходить, що петиція дрогобицкои „Зорѣ“, або десь въ соймѣ, або у выдѣлѣ краев. затратила ся, що лучае ся часто, або ся канцелярія соймова або регістратура выдѣлова кр. не доручила, що легко стати ся могло, но заякъ петицію внесено еще въ падолистѣ, а соймъ розпочавъ свои обрады доперва 29 грудня, бо я абсолютно выключаю, щобы я загаданои петиціи до сойму не внѣсъ. Рѣвночасно удаю ся до выдѣлу кр. зъ просьбою о розслѣдженя тои справы.

— **Зъ Вишневчика** [пов. Пѣдгайцѣ] пишуть намъ: Наша громада рѣшила основати заходами академіка Гр. Токара касу системы Райфайзена. О тѣмъ намѣрѣ повѣдомили мы свѣтле Бюро Патронату якъ и нашого посла д-ра Савчака. Повѣдомленя пѣдписало бѣльше чимъ 20 селянъ и интелѣгентѣвъ. Тымчасомъ минуло два тыждні вѣдъ часу нашого повѣдомленя, а вѣдповѣди якъ не було, такъ и нема, а ту жнива за плечима. Просимо въ тѣй дорозѣ, свѣтле Бюро Патронату зволить надѣслати намъ друки, потрѣбнѣ до вступнои роботы а нашого п. посла занятн ся судьбою нашои касы у Выдѣлѣ краевѣмъ. [Д-ръ Савчакъ пробуваe теперь на вѣдпустцѣ въ Закопанѣмъ. *Прим. Ред.*]

— **Мощѣ бл. п. адвоката д-ра Юліяна Илевича** будуть завтра вѣ второкъ о годинѣ 8 рано похоронени на цвинтари личаковскѣмъ.

— **Спростованє.** Въ фейлетонѣ п заг. „На вакаціяхъ“ (чч. 149, 150 и 151) зайшли такѣ похибки въ друку: Въ 10 стрѣчцѣ зъ горы въ 3 стовпци ч. 149 мае бути „всѣмъ“ замѣсть „сѣмъ“; въ 14 стрѣчцѣ зъ горы въ 1 стовпци ч. 150 мае бути „выжидали“ зам. „выжинали“; въ 20 стрѣчцѣ зъ горы ч. 151 треба по словахъ „зъ однымъ собѣ“ додати „балакае“; въ передостатнѣмъ стовпци въ 6 стрѣчцѣ читати треба „по блакитѣ неба“ зам. „по блякитѣ неба“.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена вѣд 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** На кораблі австрійскѣмъ „цѣсарева Елисавета“, котрый вѣдѣздить небавкомъ до Хінъ, знаходять ся зъ Русинѣвъ поручникъ Романъ Юлович и лѣкарь корабельный д-ръ Орестъ Зарицкій. — Адвокатъ д-ръ Самуилъ Гольдманъ зъ Кракова, спроневѣривши около 50.000 коронъ, драпнувъ у свѣтъ. — Въ Букачѣвцяхъ, рогатынського повѣту, переѣхавъ поѣздъ зелѣзничій 10 лѣтну дочку будника зелѣзничого; пасучи корову, заснула дитина обочь самого шляху тай найшла собѣ смерть.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозиціи принятѣ: на Тисовѣ, дек. нажанковского, Ярославчь Иванъ, Гинилевичь Волод., Гвоздишь Волод., Подляшецкій Иванъ, Кузьмакъ Михайло, Калужницкій Левъ, Цѣцькевичь Иванъ, Товарницкій Иванъ. На парохію Стоянцѣ, дек. судововишеньского: Растаецкій Щасный, Винницкій Іосифъ, Жолкевскій Ант., Лаврецкій Василь, Бобанко Атаназій, Папинъ Орестъ, Виковичь Алекс., Лисикевичь Иванъ, Цѣцькевичь Иванъ. На парохію Кукизовъ, дек. куликовского: Савицкій Андрей, Затикъ Макс., Жарскій Мих., Гумовскій Петро, Радецкій Иванъ, Яцьвъ Алекс, Мусѣй Теофиль, Винницкій Іосифъ, Федьвъ Иванъ, Миколайчукъ Мартинъ, Гойдишь Волод., Цѣцькевичь Иванъ, Утрисько Володиміръ. На парохію Селиска, дек. бѣрчаньского: Волошаньскій Василій, Савойка Теодоръ, Калужницкій Левъ, Бобанко Атаназій, Юрчакевичь Мих., Ступницкій Павло, Падохъ Георгій. На парохію Крива дек. бѣцкого: Венгриновичь Ем., Пирогъ Дан., Дуркотъ Теодозій, Дуркотъ Иванъ, Полошановичь Дан., Подляшецкій Петро, Пелеховичь Іосифъ, Вандзилякъ Конс., Фекула Иванъ, Каламунецкій Петро. На Шандровець, дек. затварницкого: Гичко Николай. На парохію Германовичѣ, дек. нижанковского: Савойка Теодоръ, Перчаньскій Петро, Крушаньскій Теодоръ, Лахъ Димитрій, Тимчишинъ Григорій, Товарницкій Иванъ На Горбачѣ, дек. горожанського: Скобельскій Іосифъ, Подляшецкій Петро, Плюванъ Мих. На парохію Радоцина, дек. дукляньского: Полошиновичь Данилъ, Фекула Иванъ, Каламунецкій Петро. — Мерена Теороръ, парохъ въ Рѣпинку, именованый деканомъ коросняньскимъ, а дотеперѣшный деканъ Левъ Мѣйскій получивъ титулъ выслуженого декана.

Вѣдпустку для поратованя здоровля дѣстали: Савчакъ Иванъ на 6 недѣль, Кишакевичь Іосифъ на 6 недѣль. — Зубрицкій Алекс., крил. капітулы, именованый шкѣльнымъ орд. комісаремъ до надзору школъ, положеныхъ въ деканатѣ перемыско-городскимъ. — Увольнене вѣдъ испыту конкурсового дѣставъ Николай Осмѣловскій, парохъ въ Вѣлѣй. — Высоке правительство продовжило дотацію зъ фонду рел. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудникѣвъ въ Лѣмнѣй, дек. жукотинского, въ Мхавѣ, дек. Балигородского, и призволили на системізоване сотрудництва въ Сяноцѣ, призначаючи дотацію 700 коронъ рѣчно.

Речинець до ординація назначае ся на день 14. серпня н. ст. Подання заосмотрени свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, моральности, убожества, здоровля, вѣнчання, вдоволеня повинности войсковѣй, вносити належить до 8. серпня с. р.

Наука, штука и література.

— **Комаря ч. 12** зъ дня 20 с. м., мѣстить дуже богатый и рѣзнородный матеріялъ гумористично-сатиричный. — Передплата до кѣнца року лишь 4 кор. (2 зр.).

— **Свиньска конституция.** Редакція „Громадского Голосу“ надруковала книжочку п. заг. „Антін Грицунякъ, его житя та смерть і спадщина, яка по нім лишила ся для нас“. Сторѣнъ 35 16°. Отже ц. к. прокураторія сконфіскувала въ сѣй книжочцѣ цѣле, голосне на увесь свѣтъ, а у насъ вже неразъ друковане оповѣдане Грицуняка про нашу конституція Справдѣ nomen — omen! Окрѣмъ того сконфісковано оденъ уступъ оповѣдання 5-го п. заг. „Безбожність радикалѣвъ“. Зъ усѣхъ оповѣдань Грицуняка въ сѣй книжочцѣ лишили ся цѣлѣ: 2) Притча про графа Баденього, 3) Розбійникъ і піп, 4) Що то є обридливість?

Выказъ складаныхъ жертвъ

На руску Бурсу Товариства педагогічного у Львовѣ жертвували на руки Вп. Ан. Хойнацкого (конець): о. Бажаньскій зъ Сорокъ 60 с., д-ръ Яновичь зъ Стрѣлискъ 60 с. о. Ив. Любовичь зъ Острова 1, о. Фил. Авдиковичь зъ Цуциловець 1, д-ръ Теоф. Кормошъ зъ Перемышля 30 с., о. Охримовичь зъ Сенечола 1, о. Фолисъ Іосифъ зѣ Скнилова 1, о. Іосифъ Шуховскій зъ Братковець 2, Громада Новиця 1, о. Жарскій зъ Глудна 1, Громада зъ Вербовець 3·54, Алекс. Хтей зъ Беневон 1, о. Алексевичь зъ Зарудя 1, о. Киназь Дѣдилова 2, Громада Саранчуки 1·20, п. Домбчевска Кл. зъ Дарахова 2, о. Іосифъ Раковскій зъ Сокаля 60 с., о. Пезеньскій зъ Кнѣгиничь 1, о. Крыницкій Он. зъ Голыня 2, о. Здерковскій зъ Крушельницѣ 1, п. А. Навроцка зъ Голгочь (складка 7·30; о. Іос. Дроздовскій зъ Клебановки 1, о. Теод. Ковальскій зъ Янча 2, о. Петровичь Е. зъ Оравчика 1, о. Студиньскій Іос. зъ Киначки 1, о. В. Соколовскій зъ Молотова 1, о. И. Гіль зъ Олексинець (Шерменовцѣ) 10, о. Паланицкій зъ Олексинець (Шерменовцѣ) 2, о А. Туркевичь зъ Оришковець 5·70, о. Щебровскій зъ Кутъ к. Олеська 50 с., Петришинъ упр. шк. зъ Кутъ 50 с., д-ръ В. Лучаковскій бурмістръ м. Терноп. 2 к., о. И. Кумановскій зъ Нѣмшина 1, о. В. Громницкій зъ Тернополя 2, о. А. Качала зъ Мединѣ 1, о. Л. Курмановичь зъ Запытова 1, о. І. Курмановичь зъ Новосѣлокъ 1, Громада Руда коло Кам. стр. 1, Громада Яблонова 60 с., о. І. Коцикъ зъ Луки 1, Приходъ Ожидовъ 1, о. Як. Сѣнгалевичь зъ Романова 2, о. І. Охримовичь зъ Велдѣжа 2, о. Волод. Наукъ зъ Саджави 2, о. Ант. Рудницкій зъ Делятина 2, о. Теод. Кордуба зъ Бережанъ 4, о. Кир Гаморакъ зъ Стецеви 1, о. Ник. Анастазіевскій зъ Сапогова 1, о. Діон. Гудзьо зъ Патковои рус. 50 с., о. Стан. Царь зъ Капустинець 30 с., о. П. Крайковскій зъ Литвинова 1 30, о. Вас. Попѣль зъ Вѣдинова 2, о. Іос. Бурачиньскій зъ Княждвору 1, о. Волод. Юзичиньскій зъ Острова 2, о. А. Подлянецкій зъ Сковятина 30 Громада Пеняки 2·60, о. Иги. Гвоздовичь зъ Бирча 1, Громада Ясеновъ польн. 50 с., о. Т. Щурковскій зъ Липовець 1, о. Гр. Словицкій зъ Козлова 4, Дуткевичь зъ Поникви 1, о. Ю. Гумецкій зъ Далини 40 с., о. Т. Бордулякъ зъ Городницѣ 30 с., о. І Дорошъ зъ Гакобовтѣвъ 1, Чатальня Угрѣновъ долѣш. 2, о. Калужницкій зъ Ядебокъ 2, о. Іос. Ганкевичь зъ Красного 1·70, о. Сем. Билиньскій зъ Горигладовъ 1·20, о. И. Темницкій зъ Шидловець 4, Ив. Тепінога зъ Бзуполя 1, о. Дим. Лойванюкъ зъ Винятинець 1, о. І. Величковскій зъ Загорочка 3·30, Приходъ Семаковцѣ 1, И. Вѣлевичь зъ Полоничнои 1·90, Магістратъ Добромиля 5, о. Вас. Кузьмичь зъ Пѣсочнои 1, о. Рожевскій В. зъ Новосѣлокъ лѣс. 2, о. Ив. Лабѣй зъ Чорновѣцѣвъ мал. 1·85, о. Ив. Щуровскій зъ Струтина вик. 1, о. А. Слюсарчукъ зъ Ключева 1·60, Громада Шманьковцѣ 1, о. Ант. Левицкій зъ Нижнева 1, о. Ант. Левицкій зъ Ферескулѣ 1, П. Мостовичь зъ Коломыѣ (прод. кал.) 19·50, Громада Кобаки 60 с., о. Кипріянъ Козловскій зъ Устечка 3, о. Левъ Тарнавскій зъ Подлѣсся 60 с., о. Ник. Поджарко зъ Гакъ 2, о. Ив. Дашкевичь зъ Тустановичь 4, о. Шавала 60 с., о. Ст. Крижановскій зъ Либохори 1, Громада зъ Лагодова черезъ о. Пристая 10·82, о. Теод. Муровичь Свят. зѣ Сланска 30 с., о. М. Павликъ зъ Микулинцѣвъ 1, Громада Белзець п. Золочѣвъ 1, о. Савинъ Теодоровичь зъ Ракова 1, о. Ник. Фѣльварковъ зъ Демнѣ 1, о. І. Дурбакъ зъ Увся 1, о. Д. Нестайко зъ Чернелицѣ 1, о. К. Пачовскій зъ Богородчанъ 1, Едв. Кобиланьскій зъ Боринича 30 с., Км. Струмѣньска зъ Скварявы 1, Громада Бруховичѣ-Яличъ 1, Приходъ Бруховичѣ-Яличинъ 1, о. Іпол. Лукашевичь зъ Скоморохъ 1·30 с., о. Вікт. Чомкевичь зъ Стрѣлковець 30 с., о. Коритко зъ Богатковець 1. о. К. Любовичь зъ Дуплискъ 1. о. Маркевичь зъ Юнашкова 1, о. С. Яцковскій зъ Хмѣльна 1, о. Ник. Дерлица зъ Витинцѣ 30 с., п. Олімпія Левицка зъ Желдця 1, о. Теоф. Задорецкій зъ Гринева 30 с., о. Ив. Бордунъ зъ Стрѣлкова 30 с., Григор. Оницко зъ Пруенинова 30 с., Громада Загвоздь 30 с, о. Ал. Гелѣтовичь зъ Косова 1 к., о. Ив. Сендецкій зъ Золотникъ 1, о. Ем. Роздольскій зъ Соколова 1, о. Мих. Гвоздецкій зъ Глѣбовичь 1, Громада Турильче 30 с., Громада Винники 2, о. І. Яворскій зъ Лучинець 1, п. Ольга Чайковска зъ Колтова 1, о. Ан. Кордовскій зъ Залуча 1, Вас. Будный начальн. Вербова 1, І. Нетасъ въ Тростянця велик. 30 с.

На Бурсу руск. педаг. Товариства зъ розпродажи цеголокъ зложили: П. Огоновска Теоф. и Петро Огоновскій 90 кор., п. Лѣтиньска Варвара 90 к., п. Строньскій Иванъ 26, Танчаковскій Йос. 20 60, Панькѣвскій Кость 40, Барвѣньска Ольга 67, Харкевичь Едвардъ 60, о. д-ръ Бартошевскій 30, п. Барвѣньскій Олекс. 58, Копачь Ив. 16, Громницкій Сидѣръ 10, д-ръ Коповскій Волод. 20, о. Чеховичь зъ Сокала 4, о. Велигорскій Ив. 18, о. Саноцкій Алекс. 34 Вол. Витошиньскій 30, Гамота Иванъ 10, Стеф. Танчаковскій нотарь 20, о. Кулицкій Ив. 10, о. Маланюкъ Алекс. 16, п. Германа Шухевичь 20, п. Ос. Ганичакъ 10, о. Мих. Гулла зъ Борщева 10·80, п. Грушевскій Мих. 24, п. Грушевска Марія 24, Ив. Матѣевъ 11, д-ръ Дам. Савчакъ 30 кор.

На 50 повѣтовыхъ Радъ, котрымъ вѣслано цеголки, прислали: Коломыя 20 к., Старый Самборъ (и звери. цеголки) 10, Камѣнка Струм. за зворотомъ цеголокъ и по руски писаною ухвалою 20 к., Сокаль 20, Борщевъ 10 к.

Звернули цеголки зъ вѣдмовою по польски писаною: Городенка, Товмачь, Тернополь Рудки, а Гусятинъ безъ всякого письма навѣть! Прочѣ Рады доси мовчать.

Телеґрамы.

Прага 23 липня. Politik доносить, що кн. Фр. Шварценберґъ конферувавъ онодгы зъ президентомъ кабінету Керберомъ.

Бѣлградъ 23 липня. Король Александеръ выдавъ проклямацію, въ котрѣй повѣдомляе сербскій народъ про свои заручины зъ бувшою дворскою дамою Наталін, вдовою по Машинѣ. — Кабінетъ Джорджевича подавъ ся въ невзвѣсныхъ причинъ до димісіи. Король принявъ димісію

Тѣентсінъ 23 липня. Пѣсля урядовыхъ хінъскихъ вѣстей въ Мукдену выслано великій масы маньджурскихъ войскъ, абы вѣдтяти рос-сейскій вѣйска, машируючѣ зъ Владивостока на Пекінъ.

Вашингтонъ 23 липня. Японьске правительство позволило высѣсти американьскимъ вѣйскамъ разомъ зъ военнымъ матеріяломъ въ Набасакі, въ вѣдки оно нѣдѣйде въ дальшу дорогу до Хінъ.

Берлинъ 23 липня. Нѣмецкій конзуль въ Сералянѣ доносить, що до сеи мѣсецевости прибули всѣ нѣмецкѣ місіонарѣ зъ глубины Хінъ, а житя ихъ забезпечене.

Парижъ 23 липня. Въ дипльоматичныхъ кругахъ запевняють, що державы поступають тепер цѣлкомъ солідарно и що одноцѣлость поглядѣвъ европейскихъ кабінетѣвъ на подѣ въ Хінахъ е тепер пезнѣйша, якъ коли-небудь.

Петербургъ 23 липня. На стації Манджурія монгольскѣ ватаги здушили домы и склепы. Въ битвѣ зъ хіньскимъ вѣддѣломъ убито 5 россійскихъ воякѣвъ а 11 ранено. Дня 18 с. м. Хінцѣ зъ форту Еко ударили на передну сторожу вікольского вѣддѣлу, але ихъ вѣдперто зъ великими стратами. Дня 19 и 20 с. м. Хінцѣ бомбардували ще Благовѣщеньскъ, але слабо. Лѣвый берегъ Амура вже цѣлкомъ очищеный зъ Хінцѣвъ.

Лондонъ 23 липня По цѣлодневнѣй битвѣ вѣдъ Ліндлейомъ побито Девета и розбито Бурѣвъ на два вѣддѣлы. Робертсъ заатакувавъ зъ великою армією Мідельбурґъ. Битва розпочала ся. Крітеръ знаходить ся въ таборѣ Бурѣвъ и взывае ихъ, щобы бороли ся до послѣдного вѣддыху. Коло Крітердорпу Буры скинули зъ шинъ поѣздъ, котрый вѣзъ англійскихъ раненыхъ.

Русины! Памятайте на Дѣмъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

Вп. М. Па. въ Мо. За липень прийде ще 1 кор. 20 сот. — Г. Це. въ Пе. За 1899 залягало 4 корены, тожь теперь на 3 кварт. вписано 2 корены. — Л. Го. въ Уг. За 2 кварталъ прийде ще 1 корона. — И. Ко. въ Хо. ве. До кѣнца року прийде ще 4 корены. И. Гл. въ Ут. За 3 кварталъ ще 4 корены. — Хв. Кас. въ Со. За 2 кварталъ прийде ще 4 корены. — Вп. С. Гр. въ Гр. До кѣнци червня ще 1 корона 20 сот. — О. Ск. въ Ив. До кѣнца року ще 8 коронъ.

КОНКУРСЪ.

Руска бурса св. Архистратига Михаила въ Коломыѣ помѣстить у себе въ школьнѣмъ роцѣ 1900/1 20 убогихъ ученикѣвъ руской народности и обряду.

Родичѣ або опѣкуны, желаючѣ помѣстити въ бурсѣ своихъ дѣтей, мають внести, найдальше до дня 15 серпня с. р. подання до „Выдѣлу бурсы св. Архистр. Михаила въ Коломыѣ“ и до тыхже залучити: 1. Свѣдоцтво хрещеня, 2 свѣдоцтво школьне, 3. свѣдоцтво убожества потверджене мѣсецевымъ парохомъ, 4. Заявлене що до высоти мѣсячнои доплаты готѣвкою або звѣстными припасами.

Перше́нство при принятю будуть мати дотеперѣшнѣ воспитанники, кромѣ нихъ будуть принятѣ лише ученики зъ вѣдличными нотами въ наукахъ, хорошими обычаями и хорошимъ голосомъ до IV. кл. гімн. включно.

Принятѣ до бурсы мусять мати зъ собою: подушку и колдру або коцъ, 3 простирала, 3 пошевки, 3 ручники, 6 паръ бѣлизны, 2 пары обувы, лѣтну и зимову одежу, всѣ книжки и приборы школьнѣ, кромѣ сего уплатити 2 коронѣ на инвентаръ и 4 кор. на прание бѣлизны.

До подання о принятѣ треба залучити почтову марку на 45 гел. на вѣдповѣдь и звороть документѣвъ.

Коломыя въ липню 1900.

Григорій Куличицкій, предсѣдатель Брацтва *Юліянъ Кисѣлевскій*, *А. Блонскій* отцѣ Бурсы.

КОНКУРС.

Видѣл Рускаго товариства педагогічного у Львові, розписуе сим конкурс на принятє учеників до „Інститута під покровом свв. о. Николая“ на рік шкільний 1890/91.

Приймати ся будуть ученики середних шкіл, сини членів Рускаго товариства педагогічного. До подання долучити треба: 1) метрику хрещеня ученика; 2) свідоцтво шкільне з послідних двох курсів; 3) декларацію що до місячної заплати, котра виносить 20 зр.; 4) 1 зр. на видатки кореспонденційні; 5) хто не есть членом Рускаго товариства педагогічного, 1 зр. на вписове і вкладку річну до того товариства.

Всякі подання адресувати треба до видїлу Рускаго товариства педагогічного у Львові ул. Театиньска ч. 19, на руки члена видїлу Костя Паньковского.

В склад комітету, занимаючого ся веденем діл Інститута входять: директор Едвард Харкевич яко голова, проф. Ілия Кокоруда, д-р Антін Хомин, д-р Стефан Федак, проф. о. Дорожиньский і Кость Паньковский яко настоятель інститута. Інститут дае своїм вихованкам: а) помешкане, харч, опал, свѣтло, послугу, пране за доплатою 50 кр. місячно; б) доставле їм — о скільки на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; в) управляе їх вихованем, стараюсь о добре домашне і товариске поведене; г) улекшуе їм науку шкільну і наглядае еї під доглядом домашних сталих директорів; д) доставляе вихованкам нагоду придбати инших відомостий, теоретичних і практичних. Час вносити подання о принятє визначуе ся до дня 10 н. ст. серпня 1900.

ВАЛЄНТИНЪ певне средство противъ выпаданя и на порôстъ волося, цѣна 6 кор., пôвъ флякона 3 к. 10 сот.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львôвъ: склепы власний: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Сукенницъ ч. 20. Черновцѣ: Рынокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24

Надôслано.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази
лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,
ординуе пôдчасъ купелевого сезону
въ Криници. 329 15—20

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ
Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райцайґа, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібеѣд манометры и т. п.
Уряджене девôликôвъ електричныхъ.
Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

у Львовѣ ринокъ ч. 10
выдало новый накладъ друкôвъ

I. Друки правничѣ:

1.	Позовъ въ справахъ дрôбныхъ лібра	по 25	кр.
2.	Контрактъ купна и продажи I. лібр.	по 40	„
3.	„ „ „ II. „	по 40	„
4.	„ „ „ III. „	по 40	„
5.	Повномочія	по 40	„
6.	Подан о екс- и интабулаціѲ, взбôр а) б) в) г) лібра	по 40	„
7.	Написы до подань о интабуляцію лібр.	по 20	„

II. Друки для касъ позичковыхъ:

8.	Дневникъ касовый лібра	по 40	„
9.	Книга довжниковъ „	„ 40	„
10.	Книжочка для позичаючого 100 прим.	„ 2·—	„
11.	Скринтъ довжный „ „	„ 1·20	„
12.	Книжочка вкладкова (щадн.) „ „	„ 3·—	„

III. Друки для крамницъ:

13.	Книжка товарова лібра	по 40	„
14.	Книжка касова „	„ 40	„

IV. Друки для читалень и касъ позичковыхъ:

15.	Списъ членôвъ лібра	по 40	„
16.	Грамоты членьскій читальнѣ „Просвѣты“ примѣрникъ	по 2	„

За опаковане и оплату почты дочисляе ся належитôсть особно.

Природнѝ вина
до ужитку церковного,
дальматинськѝ, тирольськѝ, полуднево-італійськѝ літръ пôдъ 48 кр. *припоручае*
А. Жуліані и Г. Травнеро
У ЛЬВОВѢ
улиця Домінїканьска ч. 7.
334 7—156

О 60% дешевше, чимъ деинде.
Одинока у Львовѣ піротехнічна робôтня
ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО
„зъ Варшавы“
при ул. Домбровского число 4
поручае
Штучнѝ огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованѝ сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальськѝ, сальпетровѝ, пахучѝ въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплаченѝ.
349 4—36

КОМАР
двотижденник гумористично сатиричний.
Одинокий гумористичний ілюстрований орґан на Руси. Видае і за редакцию одвічае: Іван Кунцевич.
Цілорічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., чвертьрічно 1 зр. Редакция і адміністрация: *Львів, ул. Личаковска ч. 23.*

Перше галицке товарыство акцийне
для промислу хемічного
давнїйше Спілки командитовоѓ ЮЛІЯ ВАНҐА)
у Львовѣ, улиця Косцюшка ч. 5
поручае на теперішнїй весняний сезон
НАВОЗИ ШТУЧНІ
власного виробу. 348 3—10
Ґаранция складників, ціни найнижші.
Цінники на жадане висилае ся відворотною почтою.

Ведений дотеперь
Галицкимъ акційнымъ Товарист. Гандлевымъ
дѣлы:
Вуголь камѣнный, Сикавки и приборы пожарнѝ,
Вужѣ партянѝ и ґумовѝ
обняло ново-отворене
Львôвске Бюро гандлеве
при улици Костюшка ч. 4. 221 33—39

Цѣс. корол. упри
Рафінерія спіритусу, Фабрика рому, ліквôровъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ
Якова Шпрехера и С-ки
у Львовѣ
поручае старѝ горѣвки польськѝ, розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout“ на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 33—?
Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Стефанъ Кириличьсвій, парохъ въ Телешницяхъ отваровôй, почта Устрики долѣшнѝ, вдовець, пошукуе женщины, Русинки, по можности бездѣтной, котра хотѣла бы заняти ся дѣтьми и господаркою. Услôвя належитъ 361 подати листовно. 1—4

Подяка.

Тяжко опечалена родина бл. п. о. Іоана Барвіньского пароха Постолівки складае сим щиросердечну подяку всім, що поспішили віддати помершому послїдну послугу, а родину потїшити словами розради та співчутя. Передовсїм щиро-сердечне Спаси-біг складаємо місцевому сотрудникови о. Михайлови Дроздовскому, що в послїдних хвилях життя покійника не відступив майже від ложа болїзни, а по смерти займав ся ревно приготованем сумного обряду, спішачи родинї з помочею в сих так сумних хвилях разом з місцевим управителем школи п. П. Побігущим. Спішимо з горячою подякою Всесв. і Всеч. ОО. кондеканальним передовсїм Всесв. О. Іосифови Левицкому деканови Гусятиньскому, а відтак ОО: Біляньскому, Бриковичеви, Воклащукови, Бахталовскому, Березовскому, Хомінцеви, Чорному, Демянчукови, Ганкевичеви, Кисїлевскому, Козоровскому, Лукасевичеви, Матковскому, Познаньскому, Сїменовичеви, Струтиньскому, Шанковскому Антонови і Петрови, Шустови, Теодоровичеви, Темницкому, Турулї і Ульваньскому, латиньскому пароховy Мушиньскому і сотрудникови Мушиньскому, а вкінци О. Ил. Лукашевичеви, зі Скоморох за торжественну відправу чину похоронного, а Всеч. ОО. Теодоровичеви, Темницкому і Козоровскому за трогаючі слова надгробні. Дякуємо щиро-сердечно відтак сим, що прибули на сей сумний обряд, брацтвам церковним місцевим і Городницким, і всім парохіянам Постоловецким.

Юлія Барвіньска вдова. Евген, Зофія дїти, Олександер брат, Григорий Олесницкий тесть і вся прочая родина Барвіньских і Олесницких. 363 1—1

Ученик з VII. кляси ґімн. акад. шукае лекцій на час вакацій на село. Близша відомість в Адміністрації „Дѣла“.

Ученик VIII. кл. ґімн. пошукуе на час вакацій лекцій на село. — Львів М. М. руска ґімназия.

Ученик VII кл. глядае лекцій на село сейчас. Адреса; А. Микитик, ул. Казимировска ч. 122 Станиславів.

МОЛИТВЕНИК ДЛЯ ДІТЕЙ
виданий
коштом руского тов. педаґоґічного
В полотняній оправі в золоченим хрестом 20 кр. В шкіровій окладці 15 кр.
Продае ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“
стоваришене заревстроване зъ обмеженою порукою у Львовѣ (ринокъ ч. 10, I. поверхъ въ домѣ „Просвѣты“) приймае вкладки ощадности зъ довôльной высотѣ и опроцентовуе на 4½%.
Одинъ удѣлъ членьскій въ „Краєвôмъ Союзѣ Кредитовôмъ“ выносить 50 коронъ; кождый членъ може мати бôльше удѣлôвъ. При вплачуванию першого удѣлу належитъ зложити такожъ вписове въ квотѣ: 2 корони на фондъ резервовый. Вôдъ удѣлôвъ членьскихъ в виплачи „Краєвый Союзъ Кредитовый“ за рôкъ 1899 дівіденду въ высотѣ 5%.
Призбараныхъ грошей уживае „Краєвый Союзъ Кредитовый“ на *заосмотрюване руских товариств кредитовых* потрѣбнымъ засобомъ капіталу оборотового, якъ такожъ на *переведене користных парцеляцій*.
Складаймо рускій грôшь въ своїй институціи.

Артистично-Літературні Новини
Кн. I. *В. Щуравъ*: Мої Листи (поезиі)
Кн. II. *Е. Ш-Іл. Петрушевичъ*: Новелі.
Кн. III. *П. Лімдав-В. Щуравъ*: Мелійська Венера (драма).
Брошурованый прамірник 1 корона, оправний 2 корони. Кн. I—II. в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Кн. III, у перекладчика в Перемишли.

СВОБОДА
письмо політичне, просвѣтне и господарске для народу.
Выдае и за редакцію вôдповѣдае: Володим. Охримович. — Редакторъ просвѣтно-господарскои части Василь Король, учитель господарства.
Цѣлорôчна передплата выносить 3 зр., на пôвъ року 1 зр. Редакція и адміністрація: Львôвъ, улиця Бôчна Крижова ч. 5.
Вôдъ 1 (13) сѣчня 1900. выходить у Львовѣ що четвергъ (на мѣсця популярныхъ газетокъ „Батькôвщина“ и „Читальня“) тыжднево популярна газетка.

Проф. Д-ра Олександра Огоновского „СИСТЕМ АВСТРИЙСКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО“ виданий Д-ром Петром Стебольским: том I. Загальні науки і право річеве; том II. Право облїгацийне і право спадкове — повинен ся вже в книгарскій торговлі і можна его набути в книгарні Наук. товариства ім. Шевченка і в Ставропиґійскій. Кождий том по 8 зр. 50 кр.

КАВУ
въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко
по 9 зр. 20 кр., 10 зр. 20 кр., 10 зр. 70 кр. и 11 зр. 20 кр.
ВИНО
въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко
по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.; 4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожшій вина фляшками)
высылае
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІЯ.
92 121—?

Машины и знаряды господарскій
зъ перворядныхъ фабрикъ
можна купувати за посередництвомъ
„НАРОДНОЇ ТОРГОВЛѢ“
у Львовѣ
а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ	зъ 2 ножами и 1 колесомъ по	54 кор.
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 3 ножами и 2 колесами „	56 „
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 4 ножами и 2 колесами „	59 „
Млынки до чищеня збôжа системы Бакера	„	100) м.
Млынки до чищеня збôжа лекшѣ	„	64) с.
Молотѣльнѣ ручнѣ	„	170 „
Краячѣ до бураковъ	„	60 „
Тискачѣ [гнѣтôзники]	„	230 „
Прасы до олѣю	„	230 „
Плуги ковальскои роботы	зъ колѣсницями „	32 „

Косы зô стирійскои стали довгѣ: 60, 70, 80 цм.
по кор. 1·00, 1·20, 1·40
[Косы можна набути по всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ. На 5-кілеву посылку йде 8—10 кôсъ]
Окрôмъ того можна купувати за посередництвомъ „Народнои Торговлѣ“ и иншій машины и знаряды господарскій по цѣнах фабричныхъ.
ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаютъ ся лишe за готôвку и безъ опусту. При сейчасовôй уплатѣ за сѣчкарнѣ дае ся 5% опусту а за всѣ прочій машины 10% опусту. Допускае ся и сплату ратами (зъ вымикою плугôвъ и кôсъ) за окремою умовою и порукою, однакъ въ тôмъ случаю не признае ся нѣяких опустôвъ.
Застерѣгае ся можлива пôзнѣйша змѣна цѣнъ!
267 8—? **Народна Торговля.**

Розкладъ ѣзды пôѣздôвъ зелѣзничихъ, важный вôдъ 1 мая 1900.
пôсля часу середно европейского [пôзнѣйшого о 38 мінутъ пôдъ часу львôвского].

посп. приходятъ о годинѣ	особ. приходятъ о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп. вôдходятъ о годинѣ	особ. вôдходятъ о годинѣ	зô Львова (головный дворець)
	12 05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслави (Скольского вôдъ ½ до 10/9)	12 49		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12 20	·	„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2 51		„ Ицканъ, Черновець Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рышева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3 35	„ Пôдволочискъ, Тернополя, Грималова, Кончинецъ		5·45	„ Бруховичъ (вôдъ 12/8 до 16/9 що дня)
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рышева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борыслава
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина		6·30	„ Пôдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродôвъ
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вôдъ 31/8 до 16/9.)		6·35	„ Станиславова, Пôдвысокого, Потуторъ
	7·45	„ Янова	8·30		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродôвъ)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·—	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вôдъ 1/2 до 15/9)
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова, Загôря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пôдволочискъ, Бродôвъ, Кончинецъ, Гусятина, Грималова, Козовои
	11·45	„ Рышева (Любачева, Ярослави, Самбора, Перемышля)		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	12·55	„ Янова		1·35	„ Янова (вôдъ 1/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
	1·15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вôдъ 1/8 до 15/9)	1·55		„ Пôдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродôвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рышева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Бруховичъ (вôдъ 12/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пôдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродôвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
	3·14	„ Бруховичъ (вôдъ 12/8 до 16/9, въ недѣлѣ и свята)		3·05	„ Стрыя (Скольского вôдъ 1/8 до 10/9)
	5·40	„ Пôдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродôвъ		3·15	„ Янова (що дня вôдъ 1/8 до 15/9)
	5·45	„ Кракова		3·26	„ Бруховичъ (що дня вôдъ 12/8 до 16/9)
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		3 30	„ Рышева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослави
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои		6·10	„ Станиславова
	·24	„ Бруховичъ (вôдъ 12/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)		6·13	„ Янова (вôдъ 1/8 до 15/9 въ будній днѣ, а вôдъ 16/9 до 30/8 що дня)
	6·28	„ Янова (вôдъ 1/9 до 12/9 въ недѣлѣ и свята)		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
6·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·50	„ Бруховичъ (вôдъ 12/8 до 16/9)		7·10	„ Тернополя, Бродôвъ
	9·20	„ Янова (вôдъ 1/8 до 15/9 що дня)		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		7·48	„ Бруховичъ (вôдъ (1/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		9·12	„ Янова (вôдъ 1/8 до 15/9 въ въ недѣлѣ и свята)
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова		10·55	„ Черновець, Ицканъ
	10 30	„ Пôдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродôвъ, Кончинецъ		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рышева, Орлова, Тарнова
				11 —	„ Пôдволочискъ, Бродôвъ, Кончинецъ, Грималова
	3·12	На дворець Пôдзамче			Зъ Пôдзамча
	7·40	Зъ Пôдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пôволочискъ, Кіева, Одесы
2·20		„ Тернополи		9·42	„ Пôдволочискъ
	5·17	„ Пôдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	10·12	„ „ „ „		7·35	„ Тернополя
		„ „ „ „		11·28	„ Пôдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нôчна пора числить ся вôдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нôчнѝ поѣзды означенѝ обвôдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ держовои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропиґійского пôдъ зарядомъ Іосифа Даниляка

Ч. 154. Львовъ, Второкъ 11 (24) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руснихъ святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ал. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и надсилкобезъ за инсераты платкій у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаціи неопечатанй вѣльній вѣдъ порта.

Нумеръ числе коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай приймають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчки инсератового або ся мѣсце в въ рубрицѣ „Надсланне“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношенія приватній числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Письмо зъ надъ Днѣстра.

[*Про повінь.*]

Страшне нещасте навѣстило нашу чарівну Наддністрянщину! Вѣдъ 11. до 14. с. м. розбурханій Днѣстровій хвилѣ покрыли весь цѣлорѣчный доробокъ нашого селянина, надѣю на прожитокъ цѣлыхъ тысячокъ родинъ селяньскихъ. Нинѣ допервa, коли вода уступила, видно цѣлу величь нещастя! Об ширній наддністряньскій рівнины — се одно вонюче багно, покрыте гниючою рослинностію и намул мъ. Чепурній нашій бѣленькій хатки наддністряньскій — се недовалений звалища, въ котрыхъ въ цѣлій наготѣ выглядає нужда нашого наддністряньского селянина, що то вонъ ви умѣе такъ вѣдъ людского ока ховати. Се бо характеристика нашого наддністрянця, що вонъ стараесь надати собѣ выгляду заможности. Побѣлить чистенько хату, покладе гарный плотокъ, поставить браму и — отъ газда заможный! Але погляньте ни нѣ: де дѣлась та заможность? Браму и плотъ вода забрала, хату розвалила, а розваливы сѣ — се мізерна збиранина коликовъ, прутя та драгівненького кимача, якъ то вонъ самъ выкъ свій будівляный матеріалъ называти. Обполокало ся вапно, облетѣла глина, выглянуло нутро нужденне, бѣдне. Голо на оббйстю, голо въ хатѣ, бо тамъ звычайно кромѣ вроденой наддністрянинови опрятности и харности, цѣлого десятка образовъ та паперовыхъ прикрасъ на стѣнахъ, нѣчого и такъ нѣколи нема.

Ба, и якъ же жь маe що бути, коли така руина цѣлого зусилля ихъ працѣ и запопадливости повтарае ся регулярно що колька роковъ. И нѣхто тымъ не журить ся; нѣкому не въ головѣ, щобы лихови радикально зарадити. Нѣкому не зжахне ся серце передъ тымъ систематичнымъ зубожѣнемъ, великои частины населеня краю, що мусить болючо вѣдбитись на всѣхъ не лишь економічныхъ але и культурныхъ вѣдносинахъ нашого народу. У насъ трактує ся справа пѣсля коротенького зъ давенъ давна практикованого шабльону. Вылля Днѣстеръ або инша рѣка: розпишуть по часописяхъ алярмъ и лементы, що ото таке нещасте постигло нашь край, зъѣдуть оглянути офіціально затопленыхъ рѣзній делегаты правительственній и автономічній, роздѣлять яку тамъ нужденну запомогу и на тѣмъ цѣле заинтересованє справою, краемъ и державою кінчить ся аж до другого выливу, котрый зъ математичною певностію знов за колька лѣтъ зъ тыми самыми наслѣдками наступить.

Пишу о тѣмъ зъ села Довгого повѣту товмацкого, де выливъ Днѣстра починивъ страшній спустошеня. Около 120 родинъ безъ кусника хлѣба, а сорокъ хатъ и тѣлько жь будынковъ господарскихъ розваленыхъ. Вода дословно заллала цѣле село, сягаючи въ хатахъ повыше вѣконъ. Нарѣдъ зъ дѣтьми и дробною мусѣвъ хоронити ся на верхахъ хатъ и, коли бы не енергічный ратунокъ изъ стороны постенфірера жандармеріи Іосифа Шевчика изъ Стриганець и Гната Микитина зъ Тисьменицѣ, котрій въ часѣ найбѣльшои повени зорганізували акцію ратункову и зъ нараженемъ власного житя вывозили изъ затопленыхъ хатъ охоронившихъ ся тамъ людей и худобу, то и безъ жертвъ въ житю людскѣмъ було бы певно не обійшло ся. Можна справдѣ вѣдчувати вдяку и пошанѣвокъ для тыхъ людей, у котрыхъ до тои степеня розвинене почутє сповненя свого обовязку, що умѣють зъ зелѣзною вытревалостію устояти хотяй бы и на найтяжшѣмъ становищи. Се нехай менѣ вѣльно буде прилюдно имъ на честь тутъ зазначити. А хотяй и староство зъ великою ревностію кинуло ся нести помѣчь затопленымъ вже вѣдъ першои хвилѣ, то все-жь вина такого нещастя у великій мѣрѣ тяжить на правительствѣ, котрого рѣчею дбати не тѣлько о помѣчь и ратунокъ, але головно о те, щобы такои помочи не треба було.

А тутъ погляньмо що учинило правительство державне чи краеве для ухиленя або бодай для зменшеня повеней черезъ регуляцію рѣкъ за колька послѣдныхъ десятковъ лѣтъ? Майже нѣчого! А если роботы якій були, то тій неразъ бѣльше на шкоду мешканцѣвъ якъ на ихъ пожитокъ выходили. Пляны регуляцій непрактичній, безъ знання терену и льокальнои натуры рѣки, такъ що неразъ зарядженя инжинерѣвъ выкликували смѣхъ у самыхъ селянъ, котрій глядять на сю роботу мовь на дорогу дитячу играшку. Въ Довгѣмъ примѣромъ розпочалась була така робота щось передъ десятьма лѣтами и вела ся щось два роки; а нинѣ варта зобачити наслѣдки тои роботы. Днѣстеръ, що дѣливъ ся пѣдъ самымъ селомъ на два рамена, звели въ одно, котре при кождѣмъ бѣльшѣмъ станѣ воды пѣдмулює и ломить що найкрасшій огороды и сады, выганяе господарѣвъ зъ ихъ домівокъ, а натомѣсть приспорює по другѣмъ боцѣ правительству десятки морґовъ камеральнои луговины. Нарѣдъ обгортае розпука, бо видить, що нѣхто ихъ тяжкою нуждою не журить ся. На кількаразовій ихъ письма до намѣстництва, а навѣть до самого п. намѣстника Пінінського, не удостоили ся жаднои вѣдповѣди; и тому не диво, що нинѣ у бѣльшои части тои бездомнои голоты слѣдно якусь дивну обоятность, апатію, яка обгортае звычайно людей, що не видять уже для себе выходу. Сумно глядѣти на такій невѣдрадный проявъ, котрый выкликуе ще у деяких людей мудрій розумованя, не мовь бы то не варта було и ратувати тыхъ людей, що нѣчого собѣ зъ повени не роблять и, розумѣесь, не вѣдчувають належито добродѣйства несеног имъ помочи. Однакъ у насъ Русинѣвъ повинно бы се выкликати зовсѣмъ иншій конклюзін. Апатія и знеохочене, до якого доведена значна частина населеня нашого краю, повинна бы бути для насъ голоснымъ мементо, пересторогою, що мабуть чи не грозить нашому народови занепадъ животныхъ силъ, чи се вже не передсмертна апатія? Дивуе тому кождого обоятность, зъ якою вѣднеслась руска суспѣльность до страшної вѣсти о повени въ краю. Дневникарство руске збуло цѣлу справу повени, кількома новинкарскими донесеннями, не осьвѣтлило ся належито и не старалось розбудити заинтересованя мѣжь ширшими кругами рускои суспѣльности. По часописяхъ обговорюесь нинѣ яко рѣчь першои ваги реконструкцію польского комітету выборчого, а не дало ся поклику навѣть до розважени якось акціи ратунковои изъ стороны рускои, бодай до завязаня руского комітету ратункового. Чи рускій институціи бодай фінансовѣ, котрыхъ маємо досыть такъ у Львовѣ якъ и на провінціи, маємо знати лишь тогдѣ, коли они до насъ ковтають? Годило-бъ ся и въ сѣй хвилѣ обявити свою солідарность, показати стойность такъ часто голошеного поклику „свій до свого“. Годило-бъ ся показати и тутъ нашь талантъ організаторскій, тымъ бѣльше що повѣнь досягла, здае ся, лишь нашу всходну частину Галичины. А то загибае сила народа, зъ котрого грошѣ бодай посередно плывуть и на наши выдавництва, товариства и институціи; а у насъ всюда тихо, все мовчать, благоденьствуе! Журять ся Хінцями, ломлять головы Бурами, укладають способы уратованя парляментарнои бѣльшости; а ты, народе голодный, голый и бѣдный, дбай самъ про себе! Нехай тебе ратуе жидъ, у котрого и грошь готовый и кукурудза та мука на заспокоене голоду и кимача на вѣдбудоване хаты; до него йдѣть, вонъ жде вже васъ зъ створеными рамснами. Мы зголосимось до Васъ троха згодѣ при выборахъ.

Тыхъ кількa може прикрыхъ слівъ — се голосъ болесный изъ придавленои груди тысячокъ нещасныхъ меншихъ братовъ до Васъ старшихъ, що керуете опінією въ краю. Сповнѣть свій патріотичный обовязокъ взглядомъ тыхъ, вѣдъ котрыхъ житя и добробыту зависить житя и всякій рухъ народный.

Самовидець.

Переглядъ часописей.

[*Słowo polskie о школахъ для національныхъ меншостій. Czas о акціи польскихъ послівъ въ справѣ шкѣдъ вѣдъ повени.*]

Два цѣкавій голосы знаходимо въ двохъ супротивныхъ польскихъ органахъ: ліберальномъ Słow-ѣ polsk-ѣмъ и консервативномъ Czas-ѣ. Перше згадуе о колишній акціи руснихъ послівъ въ цѣли охороны національностій въ школахъ, выражае ся зъ признанемъ о тій акціи и уважае потрѣбнымъ пѣднятє ей наново; другій выступае зъ острымъ докоромъ противъ консервативныхъ послівъ польскихъ, виправдѣ не станчиковъ ани подолянковъ, але все-жь таки консерватистівъ!

Słowo polskie въ числѣ зъ 18 липня въ передовій статьи Szkoły dla narodowych mniejszości межи иншимъ такъ пише: „Пбсля закона зъ 1869-ого р. о выкладовѣмъ языцѣ въ народныхъ школахъ — всякихъ школахъ, удержуваныхъ або субвенціонованыхъ зъ публичныхъ фондовъ, рѣшае Рада громадска, котрый зъ краевыхъ языковъ мае бути языкомъ выкладовымъ въ народній школѣ данои громады.

„Если отже въ Радѣ громадскій есть бѣльшость польска, она очевидно ухвалить польскій языкъ яко выкладовый въ народній школѣ; такъ само руска бѣльшость ухвалить рускій языкъ, нѣмецка (якъ въ Бѣлій) нѣмецкій. Меншость въ Радѣ и въ громадѣ мусить уляти бѣльшости и ждати, аж буде такъ сильна, щобы она диктувала въ Радѣ громадѣ маємо стати тыми розсадниками лучшои долѣ нашого народу!“

Та не було тутъ часу на довше розгадуване колишнои лекціи старого професора. Панночка швидко перебѣгла черезъ подвѣре станціи, де стояло богато возовъ, вѣзковъ, повозокъ та фіякровъ, и прибѣгла до брички. Иванъ зрадѣвъ сердега, узрѣвши панночку. Бо то бачите, вонъ ви знае добре, ще вѣдъ малои дитины; не разъ и не два вонъ ѣздивъ зъ панъ-отцемъ и зъ паннунцею до мѣста чи тамъ де въ гостѣ, чи пр. лѣтомъ въ поле подивитись на збоже або и въ зимѣ троха посанкуватись. И Иванъ хотѣвъ те чувство радости своеи обявити на зверхъ; хотѣвъ поцѣлувати паннуньцю въ руку. Та завѣвсь. Панночка була зла и розсерджена. Бѣ здавалось, що всѣ люде зъ нея смѣялись, що той пелехатый Иванъ такъ ви кликавъ и махавъ батогомъ на ню. Она сѣпнула свою бѣленьку, пухкеньку ручку зъ чорныхъ мозолистыхъ рукъ Ивана и цвенькнула: „Ахъ ты дурный, дурный! Тѣлько встыду! Мѣжь тѣлькими людьми, а вонъ кричить на мене, та ще и батогомъ махае!“

„Та я, паннуньцю, — бѣгме, видите — я не знавъ, що то не можна. Та де-жь бы я то“... звинявсь Иванъ.

„Ну-ну, ѣдь вже, ѣдь!“

Иванъ владнавши конѣ, пустивъ ся въ дорогу. Черезъ весь часъ своеи ѣзды дивуавсь Иванище дивнымъ дивомъ, що то такъ злого було, що вонъ закликавъ паннуньцю такъ голосно мѣжь людьми.

„И за они такъ розсердилась! Бѣгме, дивно чоловѣкови стае!“

Найкраша нагорода.

Написавъ

ТЕОДОРЪ ЯНИЦКІЙ.

На станціи зелѣзничій въ мѣсточку Т. народу всѣлякого збиралось сила. Тутъ бородатій жиды шварготять, аж по душѣ дре чоловѣка; тамъ товстій паны проходжують ся зъ цигарами въ зубахъ; тутъ сухій жидівки переносять усякій клуночки, тутъ знов селяне, селянки, мѣщане, колька жовнѣрѣвъ, два жандармы зъ злодѣями, заковаными по парѣ, — и усякого иншого народу. Бѣгають, носять, мовь тій мурашѣ на весни. А що гамору! Господи! Кождый вычекуе шестои годины; поѣздъ туйтуй вадѣйде. Урядникъ въ червонѣй шапочцѣ тожь проходжуесь по перонѣ и глядить що хвиля въ сторону, звѣдки мае надбйти поѣздъ.

Помѣжь иншими людьми стоить и вѣзникъ о. Панкратія, Иванъ. Спершись на зелѣзну фѣртку, що вѣддѣляла перонъ вѣдъ подвѣря, Иванъ выставивъ цѣкавый свій нѣсъ, та розглядае ся на ту метушню, вымахуючи занятого батогомъ. „Ото“ каже „якъ бы такъ — дай имъ Боже царство небесне! — наший таты теперь повставали — йой!“ И Иванъ почавъ роздумовати, щобы то такого тій небощики казали, коли бы побачили те все теперь. Та въ тѣмъ мелькнула Иванови попередъ очи червона шапочка урядника. Забувъ вже Иванъ про небощиковъ; видно, що червона шапочка урядника сильно его зацѣкавила. Вонъ, бувший колишный „подофицеръ“ зъ одною звѣздкою але безъ рукавичокъ, остро скритикувавъ крій шапочки — зъ огляду розумѣе ся на войсковость. „Хиба“ каже собѣ „фарба — то файна, червона, тай якійсь тамъ и люмеръ видко, гей срѣбный.“

Та не довго мбгъ Иванъ любоватись тою „файною фарбою“ шапочки; его увагу занявъ другій поѣздъ, що лагодивъ ся вѣдъѣздити зъ станціи.

Дивить ся Иванъ тай дивить на те все, на ту метушню. Господи милосердный! Аж батогомъ забувъ махати: спустивъ его въ низъ и думае: „Най тамъ менѣ, що хто хоче, каже на тыхъ панівъ, а я таки свое знаю, що паны то мудрій люде! Всѣлякій чуда та дива на свѣтѣ — то всьо они повыгадувала! А бѣдный чоловѣкъ що? Отъ хиба тамъ знае земленьку святу зорати, засѣяти та божій дары зібрати зъ поля. А нашій мудрагеликы — неразъ я вже чувавъ — кажуть: Етъ, що то! Паны — то безбожники; они въ Бога не вѣрять, не мають серця для бѣдныхъ мужиковъ, обдирають ихъ. А то правда та хиба бы въ нихъ и розуму не було; а чимъ же бы то те все повыдумували? Що?... А бѣдный чоловѣкъ — то що иншого; якій тамъ въ него розумъ! Въ школѣ и зъ роду не бувъ; ни письма, ни нумера не знае; етъ! Видно, що то вже такъ самъ Господь роздѣливъ на свѣтѣ: одни мудрій, а другій дурный!“

И розбурханій гадки Ивана понесли его геть-геть у свѣтъ вѣдомыхъ ему выпаходівъ людскихъ. Стрѣльбы, порохъ, кулѣ, гарматы, патроны, шаблѣ, магазины, цѣле вѣйско стануло ему передъ очима. Та навѣть причувсь ему голосъ нещощика вже капрала Grocha, якъ по нѣмецки провадить зицирку!

Въ тѣмъ щось страшно загудѣло, засвистало, и въ тій хвилѣ вбѣгъ поѣздъ на станцію.

Мовь тій пчолы зъ улія почали люде вылазити зъ тыхъ великаньскихъ возовъ; и знов почалась бѣганина, рухъ! Одни всѣдають, другій высѣдають; той щось несе, той бѣжить, той знов подае другому пакунки; чистый ярмарокъ!

Иванъ, пѣдпявши батогъ въ гору, въ одній хвилѣ всьо забувъ; полетѣли его гадки тай, хто знае, чи и вернуть коли знов до него. Вонъ пригадавъ собѣ, чого вонъ ту пріѣхавъ, та почавъ розглядати ся помѣжь высѣдаючими зъ возовъ людьми, почавъ шукати очима — паннунцѣ.

II.

„Паннунцю! Гей, паннунцю! А ходѣть сюды!“ — гукнувъ Иванъ на цѣле горло до высѣдаючои зъ вагону чорнявочки-панянки въ чорнѣмъ рижовѣмъ капелюшику и почавъ махати до неи своимъ гудзоватымъ батогомъ, показуючи имъ на стоячу одалекъ бричку-тарадайку.

Паннуньця, учувши знакомый голосъ, повернула очима въ ту сторону и узрѣла пелехату голову Ивана. Въ сій хвили спалахнула она, мовь рожа; соромно ій було, що межь тѣлькими людьми той дурный Иванъ въ такъ неестетичный та неелегантный способъ запрошуе ви до брички. „Боже! Що то за народъ! Интеліґенція анѣ за грайцаръ! Якогось чутя людскости, гречности — анѣ слѣду; то бездушники!“ погадала она собѣ: Добре то намъ казавъ нашъ старенькій професоръ, що мы

скôй и змѣнила первѣстну ухвалу. Наконец-жь Радѣ громадскôй польскій языкъ, коли она хоче рускаго — и на вôдворотъ — се пôсля обовязуючого закона є неможливо и сего власть не повинна зробити, сего зô становища обовязуючого закона абсолютно ѣй не вôльно.

„Що-жь мае дѣяти ся зъ польскими дѣтьми въ тыхъ громадахъ, де Поляки суть меншостію? Чи мають бути конче нараженй на затрату національности, якъ се дѣе ся теперь въ дуже многихъ громадахъ всхôдней части краю, де они русчать ся [?!], а въ Бѣлôй на заходѣ, де они нѣмчать ся? Отже щобы сему запобѣчи, Towarzystwo szkoły ludowej закладае школы польскй тамъ, де ихъ для польскон меншости потрѣбно — бо власти пôсля обовязуючого теперь закона не можуть сего зробити.

„Але чи не належало бы змѣнити закона о языцѣ выкладовôмъ въ тôмъ напрямѣ, щобы взяти въ оборону меншость — безъ огляду, чи она польска чи руска. Законъ такій вносивъ въ Соймѣ посолъ Романчукъ въ р. 1884. Вôнъ робивъ се очевидно въ оборонѣ рускихъ меншостій, але такій законъ выйшовъ бы такожь на користь польскихъ дѣтій тамъ, де Поляки суть въ меншости въ Радѣ громадскôй. Тая гадка, справедлива для обохъ сторôнъ, не перейшла въ Соймѣ, хоть ей пару разôвъ взновлювано. Въ соймовôй комісіи школьнôй годжено ся на се въ засадѣ; але якъ зачато вышуковувати трудности автентичного ствердженя, чи є въ громадѣ така польска або руска меншость здорова гадка розбивала ся о тй трудности. Пôзнѣйше вже ей не взновлювано.

„Тымчасомъ вôдносины змѣняють ся такъ, що оборона польскихъ меншостій стае щоразъ бôльше некучою [?]. Пôдойміло ту оборону Товариство szkoły ludowej — пôднати єѣ може законодатство краеве безъ нараженя себе на якій небудь закидъ несправедливого або може навѣть непризвного супротивъ Русинôвъ дѣланя, скоро такон самои оборонъ, якъ польскй, дôзнали бы и рускй меншости.“

Сеся статья, здае ся намъ, мае на цѣли вымацати, чи не належало бы теперь польскимъ посламъ поставити въ соймѣ подôбне внесеня, якъ ставивъ колись п. Романчукъ, а може мае навѣть заповѣсти поставленє такого внесеня. Тôлькожь мы маємо всяку пôдставу бояти ся, що евентуальна ініціятива зъ польскон стороны мала бы инший цѣли, инший характеръ и инше значѣнє, якъ колишна ініціятива рускихъ послôвъ. Що тогды було бы выйшло именно на користь Русинôвъ, теперь готове бъ выйти на нашу шкоду.

——

Мы донесли въ ч. 150 зъ 6 (19) липня о акціи польскихъ послôвъ въ справѣ несеня помочи для потерпѣвшихъ вôдъ повени. Краковскій Czas въ числѣ зъ 20 липня такъ пише о тôй акціи: „Не знаємо, чи послы до Рады державнои и Сойму зôбраній передъ кôлькома днями у Львовѣ, зъ нагоды повеній радили надъ політичнымъ положенємъ, чи зъ нагоды політичного положеня радили надъ повенями. Знаємо тôлько, що ихъ акція телеґрафічна въ справѣ ратунку для потерпѣвшихъ вôдъ повеній есть доказомъ певного помѣшаня політичныхъ понятій, и бôимо ся, щобы на вôдворотъ повени не вплынули умно на розважуване надъ ситуаціею въ державѣ. Сконстатованє шкôдъ, розвите акціи ратунковои, выступленє зъ внесенями до центрального правительства о грошеву помôчь — се все есть рѣчію властій адміністраційныхъ, отже намѣстництва и выдѣлу краевого, а не зôбранои случайно у Львовѣ громадки послôвъ на вакаціяхъ. Коли-бъ акція властивыхъ властій була недостаточна, занадто повôльна або не досыть выдатна, то можна и треба єѣ потягнути до одвѣчальности въ Соймѣ и Радѣ державнôй. Можна, але не належить ся засыпувати телеґрамами міністрôвъ, котрй зъ ними нѣчого иншого не можуть зробити, якъ тôлько заявити, що памятають о своихъ обовязкахъ, и кинути ихъ до коша. Однакъ сй телеґрамы правдоподôбно зовсѣмъ не суть адресованй до членôвъ правительства, тôлько прямо до выборцѣвъ, котрй, здае ся, мають зъ нихъ набрати выображенія, що ихъ послы навѣть въ часѣ ферій не заведбують интересôвъ населенія. Отже се есть именно найсумнѣйше — въ тôй папероввôй акціи. Если людовцѣ и стояловцѣ интерпелюють правительство, що оно гадае зробити супротивъ того, що въ окрузѣ интерпеляпта жидъ заграбивъ хлопови яловку, то мы называемо се eine Bauernfängerei. А чимъ же є „акція“ львôвска, котра въ природы рѣчи не може мати нѣякого успѣха? Досягльость и дѣйстьость нещастя, о котре ходить, не змѣняе натуры тои „акціи“: она остае ся баламученемъ населенія, отже рѣчію, въ котрôй зъ нашими партіями „людовыми“ и такъ нѣхто не выдержить конкуренціи.“

Листы зъ Парижа.

Парижъ 20 липня 1900. *(Пару слôвъ загальныхъ зъ столицѣ Франціи.)* Я якъ бродивъ по улицяхъ Парижа та по выставѣ самотою, такъ и далѣ броджу. Вправдѣ роблю знакомости зъ людьми всякихъ націй, але то все чуже, не своє. Але нема обавы, щобы я тутъ занудивъ ся. Кôлька день тому назадъ дôставъ я вôдъ мого сердечного друга Евгенистого д-ра Евгенія Кобриньского письмо, щобы замовити для него апартаменты въ Парижи, а вчера зновъ нове припоручене вôдъ добродѣя професора Ил. Кокорудза зô Львова, щобы и ему на двѣ особы замовити помешканя. Ось бачите, моя радôсть велія, бо въ которотцѣ сотворимо мы собѣ въ Парижи маленьку Русь. Зъ тои великои оказіи не мало я наробивъ собѣ выдатків. Першій выдатокъ по причинѣ великои радости буде сей, що я зъ великого поспѣху, при писаню звѣстки интересованымъ сторонамъ, що помешканє уже замовлене, а сталось се не по рускн, а по американьски вôдворотною почтою — перевернувъ на обрусъ великій каламарь атраменту и теперь понесу кошты хемічного чищеня того обруса. Але се нехай Васъ, Вп. Панъство не зражае; я готовъ выливати каламарѣ не тôлько на обрусъ, але и на головы Французамъ и поносити опôсля кошты хемічного чищеня, кобы инo Васъ якъ найбôльше приѣздило. Другій выдатокъ уже бôльше реальнои натуры понесъ я черезъ те, що справивъ собѣ зъ того оказіи два новй убраня чисто паріского крою и барвы, щобы тôлько достойно моихъ гостей принять. А коли хочете знати, якои барвы носять тутъ убраня, то читайте: „La flanelle et la toile, blanche ou bleue, sont portées a profusion, dans le sexe beau comme dans le sexe laid*)“. Я якъ ѣхавъ сюды мавъ велику интенцію научитись по французки; навѣть починавъ кôлька разôвъ, але усе мавъ перешкоды. Зайшовши до бібліотеку, я подывавъ звычайно и цѣнне дѣло медачне, котрого я не дôставъ бы и въ Америцѣ; покидавъ тогдѣ французчину и бравъ ся до студій, и такъ оно абишло, що зъ моєи науки французкои я запамятавъ собѣ пару найважнѣйшихъ слôвъ, а именно „дай“ и „не потребую“. И зъ тымъ я поѣхавъ самъ одень до Парижа и бачите, не тôлько не поѣхавъ туды, куды заѣхали Лайкіна Москалѣ, але навѣть стригъ ся уже тутъ и не давъ ся надути, якъ той Москаль Лайкенсвекій. Се дѣйстна правда, що тутъ фризіеры, що могуть, то, выхають въ чоловѣка. Але я державъ ся своєи методы и на все ему говоривъ мою докладно выучену фразу: „Je n' en ai pais besoin“ — не потребую; але таки, щобы позбути ся клопоту, мусѣвъ купити щôточку до зубôвъ. Але днесь по двохъ тыжднях я панъ. Я теперь не тôлько, що даю собѣ раду зъ Французами, але навѣть сварю ся зъ ними, якъ менѣ що не въ ладъ. Я маю теперь методу въ чужôмъ краю, котрого языка не знаю, що стараюсь якъ найбôльше говорити зъ людьми, а се роблю и такъ, що зачну однымъ словомъ, Французъ додасть друге, — я пôдхоплю его слово, злучу зъ моимъ, и такъ пôдхоплю трете и четверте, и такъ купую, выбираю и торгуюсь и пытаю. Найгôрше иде менѣ зъ французками;

*) Щобы може хто не перестрашивъ ся того, що ось то я такій великій Французъ и тому поѣхавъ до Парижа на выставу и на клініки, то пôдъ секретомъ повѣмъ ему, що я повышу нотатку французку выписавъ зъ газеты „Le Journal“ и при помочи словаря перетолкувавъ ось такъ: Фланелю и полотно барвы бѣлои и голубои носять найбôльше такъ полъ красный якъ и бридкій.

они балакають за скоро для мене. Але думаю, що поки мине два мѣсяцѣ мого побуту въ Парижи, я собѣ дамъ раду и зъ ними.

Французки — се не такій собѣ простій жѣнки, нѣ! Се жѣнки зъ вусами, ось такими, якъ мы мужчины. Вы усмѣхнетесь и подумаете собѣ: ось блягуз. Пôдъ словомъ чести кажу Вамъ, що уже не кожда пятьдесята, то зъ певностію кожда сотна француска мае вуса, — зовсѣмъ природній вуса. Особливо знати се на брунеткахъ, а до того старшихъ, хоть мавъ я нагоду зауважати вуса и у панночокъ 16—17-лѣтныхъ. Старшій жѣнки мають не тôлько вуса, але и бороду. Трафлявсь и у насъ, що старшій жѣнки мають мошокъ темный пôдъ носомъ; але тутъ се не рѣдкôсть, а рѣчь звычайна, що на кождôмъ кроцѣ стрѣчаете жѣнки вусатй, и то не зъ мошкомъ, але таки добре зазначенй вуса. А подыбавъ я на выставѣ жѣнки зъ провінціи, убраній по народному въ чепець, котрй мали бороду на три центиметры. Не знаю, чи се назвати поступомъ въ розвитку організму французкои жѣнки чи дегенераціею. Пôсля методы Дарвіна бувъ бы се поступъ о оденъ крокъ въ розвою жѣнки, бо пôсля его теорій зъ початку розвою життя звѣринного було естество одно въ двохъ особахъ; доперва пôзнѣйше, коли свѣтъ звѣринный поступивъ, зъ женьскои особы выторилась мужеска. Дальше вôнъ каже, що животины зъ часомъ прибирають форму и внѣшный выглядъ пôсля свого оточеня; и такъ комахи, що жнють въ травѣ, прибирають барву а навѣть форму тѣла подôбну до тои травы або листя, въ которôмъ жнють, о чôмъ кождый наглядно може пересвѣдчитись, обсервуючи комашню зъ роду саранчѣ и т. д. Ось жабки, що жнють на листкахъ, суть зелени; мотылѣ и колѣбры є пестрй, бо жнють на цвѣтахъ. Длячого-жь бы и жѣнка не мала прибирати зъ часомъ выгляду свого оточеня. Вы скажете: тажь на цѣлôмъ свѣтѣ жѣнки жнють посполу зъ мущинами; чому-жь якъ разъ француска жѣнка мае выняток становити мѣжь иншими? Най лучшу на се дае вôдповѣдь література француска. Ось такій, Наны, Сафо, дамы зъ камеліями — се не поодинокй типы, выняти зъ життя французского, а природный станъ, въ якôмъ жие француска жѣнка. Або на що того! Прошу тôлько пополудни перейтись по Бульварѣ Ст. Мічель або по городѣ Люксенбурскôмъ; тамъ побачите те, чого деинде въ свѣтѣ не побачите, хиба въ будоарѣ жѣнки въ дома. Побачите жѣнку въ обôймахъ мущины, якъ она зъ жаромъ притискае его до себе и цѣлуе; не треба заходити ажь въ скрытки, а се буденна рѣчь въ Парижи на публичнôй дорозѣ. Симъ дасть ся вытолковати, що француска жѣнка бôльше вôдчувае свое оточене, якъ яка инша въ свѣтѣ. И я думаю, що не мине сто лѣтъ, коли такъ дальше пôде, а французку жѣнку безъ вусôвъ можь буде хиба побачити зроблену зъ воску въ якôмъ музею. Жѣнка зъ часомъ зрôвнае ся зъ мущиною не тôлько на поли економічнои працѣ, але зверхнымъ выглядомъ. О скôлько сей зверхный выглядъ жѣнки мае вплывъ на ей цѣлый організмъ, се трудно повѣсти, бо штука кравецка и инша до того степеня днесь розвитй, що що-до зверхного выгляду француска жѣнка нѣчимъ не рôзнить ся вôдъ иншои; противно англичанки выглядають дошковато, коли француска выглядае нормально розвита.

Що-до моды, то она така тутъ, якъ я бачивъ и по иншихъ столичныхъ мѣстахъ. Усѣ, якъ я зазначивъ въ початку, переважно убираютъ ся въ голубый и бѣлый стрôй; однакъ ходять инакше. Чи треба чи нѣ, належить тутъ до шику высоко пôддержувати верхну сукню, такъ щобы спôдну бачити було добрый шматъ; а коли пôллють тротуары водою, французки взагалѣ носять верхнй сукнѣ такъ высоко, що майже половину спôднои сукнѣ видно, а сй, розумѣе ся, суть короткй и часто красшй нѣжь зверхня. Розумѣе ся, що въ тôмъ грае велику ролю кокетерія, що бы похвалитись гарными пôжками и панчошками. Фризуру носять широку и неразъ такъ широку, що буфы волося спадають ажь на чоло, а завôй волося посуненый гень на самъ передъ головы. Мущины переважно ходять убраній въ гранатовй убрания маринарки, а еще бôльше зовсѣмъ бѣлй спôднѣ; а зъ шикомъ — то кремовои барвы сукно, камізелька въ бѣлои піки або зъ ясно-голубои въ десенѣ. Черевики, такъ само якъ у жѣнокъ, бѣлй и то въ бѣлои шкôрки не глянцованои або и зъ бѣлого полотна.

Капелюхи бѣлй фільцовй або полотняній зъ тоненькими ниточками темнои краски вôдъ заду черезъ капелюхъ въ передъ, а крыси мережанй навкруги. Палиця и цвікеръ до того всего — и ось шикъ тутешнього паріского хлопця.

Недавно надъѣхала сюды репрезентація Чехôвъ въ числѣ чотирохъ людей. Бурмістръ

„А може — хто его знае — може и було за що сердитись“ гадавъ собѣ дальше Иванъ: „Отъ звычайно чоловѣкъ дурный, а они прецѣнь вчений; тажь они ажь у Львовѣ вчились. Ой, не дурно то называють насъ дурными; а то таки правда!“ И Иванъ, ажь батогомъ луснувъ зъ досады. Ему трохи лячно стало: анужь паннуньця розкаже все батькови! Ну, а от. Панкратій, хоть вже и старый вѣкомъ, але выбити — то часомъ таки и добре выбють.

„А довго ще будемъ ѣхати? Чуешь, Иване?“.

„Заразъ будемо дома; ще буде дороги зъ пятеро гôнъ!“ вôдповѣвъ поволи и уважно Иванъ. Боявъ ся, щобы зновъ чимъ не оскорбити паннуньцѣ.

И осторожно почавъ поганяти конѣ.

Панночка потонула зновъ въ своихъ перерваныхъ гадкахъ.

Ѣй чомусь пригадались слова старого професора опять. Ѣй майже причувались его слова:

„Вы, любенькй, вы маєте нести добро мѣжь тыхъ бѣдныхъ темныхъ сестеръ та братôвъ вашихъ, мѣжь народъ. Вашй приклеты серця мають засіяти мѣжь ними, якъ сіяе золото мѣжь зелѣзомъ. Вы не винуйте ихъ, коли часомъ не найдете у нихъ щирыхъ сердець; бо и вôдки було имъ взяти ихъ? Свѣтло правды ще йно почало сіяти у нихъ! А вы, любенькй, каже було старый: „вы примѣромъ, добрыми дѣлами, милосердемъ, защѣпляйте на тыхъ квасныцяхъ пляхотнй чувства любови ближнего! Огорнѣтъ того найменшого брата! Не страхайтесь жертвы для добра людского, сѣйте зерно правды, а жнива будуть богатй! Серця бѣдныхъ и темныхъ членôвъ тои великои родины звернуть ся до васъ зъ щиростію, и вы зможете вытворити зъ нихъ велику силу и зладити имъ красшу долю!“

Гарнй слова!

Та правда, що слова гарнй; — але, щобы они принесли хосенъ, треба и дѣлъ. Одна хвиля забутя, а вся наука пропала и надѣя полетѣла зъ вѣтромъ!

„Та ось мы вже дома!“ гукнувъ Иванъ...

„Добре, добре!“ сказала панночка: „Заѣжджай въ браму!“

III.

На приходствѣ въ Гукахъ свѣтило ярке свѣтло въ гостинній комнатѣ. Отець Панкратій ходивъ великими кроками по комнатѣ, куривъ папѣроску за папѣроскою и нетерпеливъ ся сильно. Видно, що когось очѣкувавъ. Та кого жь бы, якъ не своєи донечки Мінцѣ? Нинѣ мала приѣхати зô Львова. Осьму вже скôнчила. Але чому то такъ довго ихъ нема?

„Певно той дурный Блоха (се-бъ то вôзникъ Иванъ) вытрѣщки десь продавъ!“ замуркотѣвъ о. Панкратій: „Ехъ! Нарôдъ се — Боже! Боже! Дурнй, мовь телята! Еѣъ!“ И зъ досадою сплюнувъ отець, забираючись до новои папѣроски та сѣдаючи на товсту чорну софу.

Бувъ то добре вже шпаковатый чоловѣкъ, а зъ переду, зъ головы, дуже подôбный до св. Апостола Петра, якъ его малюють доморослй малярѣ на полотнахъ, зъ ключами въ рукахъ. О. Панкратій вдовець и батько одной донечки, чорноокои Мінцѣ. Парафія о. Панкратія добра; дѣтей не було, лишь одна одинока Мінця. Тожь и отець выглядавъ собѣ заживно.

Нинѣ щось отець не въ гуморѣ.

„Гмъ! Цѣкавый я дуже, яке намъ свѣдоцтво паняика принесе“, почавъ о. Панкратій пôвголосомъ самъ до себе. „Е! То добра дитина! Свѣдоцтво свѣдоцтвомъ, але серце мае добре! Золоте серце — золоте! Якъ Богъ на небѣ!“ И почавъ от. Панкратій зновъ думати: „Гмъ! Грошей дурно мы не давали,— очевидно, що нѣ! Ну, а вкôнци що-жь! Я дававъ грошѣ, а школа науку! Хто переможе, незнати!“

На споминъ грошей отець вставъ и почавъ зновъ проходжуватись.

„Нудьга!“ позѣваючи здоровенно, пробормотѣвъ отець.

„Текла! побѣжи-но до школы; проси пана, щобы прийшли заразъ!“ На се поскочила здоровенна дѣвка зъ кухнѣ и голосно смѣючись, полетѣла черезъ подворе до школы.

Школа була недалеко.

Незадовго прийшовъ учитель. Бувъ то молодый ще, дрôбный мущина, низькій, чорнявенькій зъ сильными очима, прибраный досыть елеґантно.

Привитавшись зъ отцемъ, спытавъ учитель, коли п. Мінця повернe зô Львова.

„Говорѣть! Уже-мъ зъ двайцять разôвъ клавъ нинѣ пасіянса, а два разы — то навѣть, знаете, цѣсарского; и выходить, що ось туй туй!“

„Ну, але мы за сей часъ заграемо партію шахôвъ! Що? каже отець Панкратій.

„А чому-жь бы нѣ? Охотно!“

И розпочалась гра.

Вже двѣ партіи програвъ о. Панкратій; вже и въ третою, хто знае, що було бы, коли наразъ затуркотѣла бричка, старый слѣпый на одно око „Борейко“ загавкавъ, а въ кухни гамбръ почавъ ся на добре.

„Отъ и приѣхала!“ скрикнувъ от. Панкратій радôстно и зôрвавшись зъ софы, лишивъ зашаховану королеву на поталу чорному ляйфрови учителя. Въ тôмъ отворились дверѣ, и до комнаты ввôйшла п. Мінця.

Втѣха и радôсть для старого батька. Наче вôдмолодъ старый!

Боже, що то значить любовь родительска! Всюды она однака, чи въ богатого, чи въ найбѣднѣйшого харлака!

(Конець буде.)

Праги и еще трехъ вызначнѣйшихъ Чехбвъ; принимано и опроваджувано ихъ въ усякими церемоніями.

Білеты вступу на выставу и боны значно спали сими часами. Мінімальна ихъ вартбсть є одепъ франкъ. Якъ я привхавъ сюды тому щось два тыждні, плативъ за білетъ по 50 сант., а теперь можь ихъ дбстати по 30 ст. За бон (bon) плативъ я по 3·50 фр.; днесь платять по 2 ф. Бонъ є се рбдъ льосу, до котрого окрбмъ выграпов є привязана ся вартбсть, що, хто мае бонъ, платить на выставѣ вступъ до рбзныхъ мѣсць, якъ до панорамъ, театрбвъ и т. н. по зниженбй цѣнѣ. Я плативъ 12.50 фр. за бонъ и за 20 білетбвъ вступныхъ на выставу; днесь можна се усе въ другой руки дбстати за 8 фр.

На выставѣ усе, за що не треба платити особного вступу, є гарне и варте видженя; до сего належить усе, що французка держава, купцѣ и промысловцѣ выставили. Такъ само особного вступу не платить ся за те, що выслали инші державы свѣта. Особный вступъ окрбмъ выставового платить ся до приватныхъ уряджень, пр за всякій панорамы, танцѣ, кінематографи, їзду на вежу Айфля, їзду бальономъ и т. н. До сего часу одну рѣчь нову я бачивъ въ такихъ приватныхъ выставахъ, а то кольоровані фотографіи. А все инше — то глупости и гамбугъ американьского сорта. Пр. їзда нѣбы по середземнбмъ морю и панорама надморскихъ мѣстъ. Бувъ я на подббній панорамѣ чи, якъ они се звуть, на мареорамѣ. Корабель гойдае ся на однбмъ мѣсци, нѣбы на водѣ але безъ воды; полотна такъ близько, що зовсѣмъ не мае ся жадной илюзіи чогось натурального, але по просту бачить ся голымъ окомъ полотно чѣхраве, а на нѣмъ побацькані нѣбы домы, пальмы и т. н. И зато платить ся щось два франки.

Ходивъ я також дивитись на славну палату сптичну, де малісьмо пбсля оголошеня черезъ телескопъ оглядати мѣсяць. Ну, що-жь! Телескопова рура лежить собѣ въ поперекъ салѣ и навѣть безъ шкла; шкло лежить на боцѣ, а за те на стѣнѣ показують матічною лѣтарнею контуры мѣсяця! Ходивъ також дивитись на шумно захвалюваный Єрусалимъ и грббъ Христа та гору Оливну; усе те мало бути живцемъ экопіоване зъ Єрусалиму и такъ уряджене, якъ тамъ въ дѣйстности є. То правда, що щось тамъ є побудованій якісь маленькій будки папериян та понавѣшуваній бляшаній — малій лямпки; але хочь бы чоловѣкъ мавъ и сто головъ не то одну, то нічь собѣ не выобразить и понять не выробить зъ того, що бачить. Бо крбмъ малои будки, де мае бути грббъ Христа, усе инше мальоване на полотнѣ; чиста бляга!

За те, якъ кажу, инші рѣчи, які повыставляли державы, се величане и годне бачиня; а за те не платить ся особного вступу.

На важнѣйшихъ выставахъ я ще не бувъ бо разъ, що хочу впередъ загально звидѣти выставу, а по друге, жду на Русь, щобы спбльно звидѣти та не платити по два разы вступу.

Горячо тутъ теперь велике — 37 степенѣвъ. Коли бы бувъ бодай продувъ вѣтру, а то нема найменшого леготу мѣжь мурами. Тожь прів чоловѣкъ мовь въ парни. Хоть я привикъ до горяча, бо въ Чикагу температура доходить до 40°; але тамъ бодай улицѣ широкій и маемо всюды по домахъ власній купелѣ, а тутъ ихъ нема.

Що до конгресу лѣкарского, то коли бы вще кблькохъ лѣкарѣвъ прибуло, а мбгъ бы вбдбути ся. Наєъ тутъ на мѣсци є до сего часу трехъ: д-ръ Шмигельскій, таки тутешный, д-ръ Св. Кобриньскій и я. Коли Чехбвъ чотирохъ могло тблько шуму наробити, то насъ кблькохъ може утворити собѣ свою руску секцію; ходить головно о те, щобы замаиіфестуватись окремымъ своимъ вбддѣломъ. Ще разъ зазначую, що жите тутъ не ббльше коштуе, якъ у Львовѣ, хиба якъ хто хоче жити выставно.

Другимъ разомъ ббльше.

Д-ръ В. Сѣменовичъ, Rue du Montparnasse 56. Paris.

Кріза въ Сербіи.

Въ Сербіи зайшли цѣлкомъ неожидано деякій змѣны, котрій можуть мати дуже глубокій наслѣдки на дальшій політичный розвбй въ Сербіи. Змѣны тій выкликало не що инше, якъ заручины короля Александра. Крокъ сей зробивъ Александеръ безъ попереднього порозумѣня зъ вбтцемъ, безъ порозумѣня зъ правительствомъ. Першимъ наслѣдкомъ крокy сербского короля була резигнація Мілана зъ начального команданта сербскои армін, а говорять, що димісія кабінету також стоить въ связи зъ сею справою.

Суджена сербского короля є вже ббльше якъ повнолѣтна, бо мае 36, а якъ недискретній говорять, 39 лѣтъ и є о 10 лѣтъ старша вбдъ короля. Єи чоловѣкъ бувъ державнымъ нижіняромъ. Зъ першого подружя панѣ Машінова мае 12-лѣтного сына. Гарна ся жѣнка а при тбмъ дуже образована, умѣла опутати молодого короля ще тогды, коли була двбрскою дамою королевои. Окруженє Александра и его родина давно вже знали про его сентименты, але нѣхто не вѣривъ, щобы вбнъ намѣрявъ женити ся зъ нею. Коли бы Міланъ бувъ знавъ, що колись королѣвскій рбдъ въ той способъ понизить ся до плебсу, бувъ бы и для теперѣшнои нареченои свого сына выдумавъ якійсь атентатъ на себе, або заговоръ на цѣлость Сербіи и выславъ ей на шибеницю, або погребавъ въ пбдземныхъ казаматахъ. Але тутъ старого лиса перехитривъ недосвѣдченый молодикъ. Міланъ довѣдавши ся про заручины сына бувъ такій обуреный, що въ десять мінутъ по одержаню депешѣ вбдъ Александра, подавъ ся до димісіи яко генералісімусъ армін. Депешу вбдъ сына доручено Міланови въ Карльсбадѣ. Міланъ безпроволочно зателеграфувавъ до міністра вбйны, абы вручивъ королеви его димісію. Въ телеграмѣ не було нѣякихъ дальшихъ поясненъ, бо сербскій вбйсковый регулямінъ не позволяе на се. Говорять, що Александеръ принявъ димісію.

Вбдтакъ Міланъ выславъ ще другу депешу, въ котрбй высказавъ королеви Александрови свое найвысше обурене зъ причины его кроку. Въ Бѣлградѣ вѣсть про заручины короля також мала выкликати некорыстне враженя. Яко доказъ успособленя супротивъ намѣру короля пбдносять характеристичный фактъ, що онодгы нѣхто не уважавъ за вбдповѣдне удекорувати хату и не було звычайнои въ такихъ случаяхъ илюмінації мѣста. Окрбмъ димісіи кабінету, покидае короля его найблизше окруженє. Вчера подали ся до димісіи адъютанты короля и двбрскій лѣкарь.

P. Lloyd доносить, що король Александеръ довѣдавши ся, якъ неприхильно принято его матримоніальній намѣры, заявивъ, що остаточно волить зложити корону, якъ выречи ся подружія зъ Машіновою, котру любить и зъ котрою мусить оженити ся. Передъ брамою нареченои короля уставлено подвбйну вбйскову сторожу. Въ суботу вбдбувъ ся въ королѣвскбй палатѣ галевый обѣдъ, въ котрбмъ бувъ також президентъ скупштины, богато послбвъ и достойниковъ. Вчера вечеромъ король вбдвѣдавъ свою наречину въ ей мешканю. Рада мѣста урядила въ честь короля офіціальный походъ зб смолоскипами.

Въ вѣденьскихъ дипльоматичныхъ кругахъ також дуже неприхильно принято вѣсть про заручины короля, а се головно зъ тои причины, що зъ тои причины може въ Сербіи прийти до поважного заколоту політичнои натуры.

Знаючи Мілана, не можемо сумнѣвати ся, що вбнъ не буде спокбйно сидѣти, и розвине супротивъ поступку свого сына, якусь акцію на власну руку, котра певно не причинить ся до спокою въ Сербіи. Міланъ пробуваи теперь incognito у Вѣдни яко гр. Такова. Въ розмовахъ зъ кореспондентами дневниковъ, Міланъ не укрывае свого обурення и жалю зъ причины кроку сына. Про можливій дальшій консеквенціи постановы сербского короля, Міланъ высказуе ся зъ найбблыпою резервою. Говорять, що вбнъ намѣрне въ короткбмъ часѣ вернути до Бѣлграду. Можлива рѣчь, що коли загалъ Сербівъ буде невдоволеный зъ поступку Александра, Міланъ буде шарити и скрѣплять ся невдоволене, абы вбдтакъ користаючи въ заколоту въ державѣ, сербску корону назадъ вложити на свою голову.

Вже своею резигнацією зъ начальника армін Міланъ наробивъ сынови богато клопоту, бо утруднивъ ему утворене нового кабінету. Димісію кабінету ухвалено въ суботу пополудни, по 4-годинбй нарадѣ. Президента міністрбвъ пробуваючого теперь за границею, повѣдомлено телеграфічно про результатъ кабінетовои нарады. Вбнъ вбдповѣвъ безпроволочно, що приймае ся до ухвалы и також вносить димісію. Король Александеръ не хотѣвъ зразу принятн димісіи и просивъ, абы кабінетъ цофнувъ ей. Міністры однакъ по другбй нарадѣ заявили одноголосно, що стоять при своимъ жаданю. Також секретарь кабінетовои канцелярін внѣсъ подане о димісію. Король поручивъ отворене нового кабінету президентови парляменту, але той заявивъ, що супротивъ резигнацін Мілана не потрафить выконати порученои ему задачѣ. Король звернувъ ся бувъ ще до кблькохъ высшихъ генералбвъ зъ просьбою утворення нового правительства, але и тій вбдмовили супротивъ димісіи Мілана. Нарештѣ президентъ апеляційного суду, Йовановичъ згодивъ ся утворити новый кабінетъ.

Вбйна въ Хінахъ.

Хіньскій посолъ въ Лондонѣ вручивъ вчера міністрови вбйны депешу, въ котрбй сказано, що всѣ заграничній послы — зъ выимкомъ Кетелера — живуть и суть пбдъ охороною хіньского правительства. Даты не подано. Въ палатѣ послбвъ правительство заявило, що губернаторъ въ Шантунѣ на запытаня англійского конзуля вбдповѣвъ, що зъ кблькохъ сторбнъ одержавъ певній донесеня, що посламъ и иншимъ чужинцамъ въ Пекінѣ, не стала ся нѣяка кривда. Губернаторъ не знае, чому англійскій посолъ Макдональдъ не дае про себе нѣчого знати. Репрезентантъ правительства въ палатѣ послбвъ додавъ, що англійске правительство не може вѣрити въ декреты хіньского цѣсаря, анѣ хіньского правительства, якъ довго они не будуть потверджені англійскимъ посломъ. Бельгійскій міністеръ заграничныхъ справъ зажадавъ вбдъ хіньского посла, абы послы въ Пекінѣ могли безпосередно зносити ся зъ своими правительствами. Зъ Петербурга доносять до берлинського Localanzeiger a, що коли бы справдило ся, що россійскій посолъ въ Пекінѣ замордованый, россійске вбйско одержить наказъ зрбвнати зъ землею дѣльницѣ пбдъ назвою „цѣсарске мѣсто“.

Пбсля донесень зъ Петербурга, ситуація въ Тьентсінѣ така: Дня 16 с. м. прийшло зъ Таку до Тьентсіну 8.000 японьскихъ воякбвъ. 2.100 Японцѣвъ занало Чіфу, а 1.800 Шаугайкванъ. Часть россійскихъ и японьскихъ вбйскъ вбдъѣхала вже зъ Таку до Тьентсіну на ново вбдбудованою зелѣзницею. Дня 20 с. м. отворено на нѣй правильный рухъ поѣздбвъ. Рѣку Пейго пбдъ Тьентсіномъ вже також очищено зъ ватагъ хіньскихъ розбишакбвъ и уможливлено на нѣй правильну комунікацію. Раненыхъ перевезено рѣкою до Таку. Санітарный корпусъ въ Тьентсінѣ мае дуже богато роботы. Для браку иншого помѣщеня, розбито для раненыхъ пбдъ мѣстомъ 301 шатеръ. Адміралъ Сеймуръ телеграфувавъ дня 20 с. м., що пбдъ Тьентсіномъ нема вже нѣ одного хіньского вбддѣлу, нѣ одной боксерской ватаги. Все утекло въ сторону Пекіну.

Одна телеграфічна агенція выставляе дуже лихе свѣдоцтво воякамъ цивілізованои Европы. Европейскій вбйска вчали до Тьентсіну якъ орда найдикшихъ раббтниковъ. Коли Хінцѣ зачали выцофувати ся зъ мѣста, европейскій воякы розбѣгли ся по домахъ рабувати. Забрано все, що дало ся забрати. Въ руки европейскихъ розбишакъ дбстало ся дуже богато срѣбла, золота и иншихъ цѣнныхъ предметбвъ. Англійскій воякы також брали участь въ рабункахъ и заховували ся найбрутальнѣйше.

Вбйна въ Африцѣ.

Коли Англійцямъ добре вело ся въ Африцѣ, командanты армін засыпували міністерство вбйны реляціями въ театру вбйны. Коли тблько щасте було по сторонѣ Бурбвъ, кабель мовчавъ. Такъ було вбдъ початку вбйны, такъ є и теперь. Кблькодневна мовчанка все казала вдогадувати ся, що Буры приготовили Англійцямъ якусь немилу несподѣванку и начальники англійскихъ вбйскъ ждуть на якійсь успѣхъ англійского оружія, абы одною радбсною вѣстею прикрасити вѣсть про попередній неудачѣ. Така мовчанка про подѣе въ полудневбй Африцѣ панувала вбдъ кблькохъ тыжднѣвъ. Мимо того, що справу Бурбвъ кождый мусить вже уважати за програну, бо Англійцѣ обсадили не лишь столицѣ обохъ республикъ, але и найважнѣйшій мѣсцевости Оранія и Трансвалю. Мимо того, що стотысячній армія Робертса опирае ся лише 5 до 6.000 Бурбвъ розбитыхъ на кблька вбддѣлбвъ; мимо того, що найспособнѣйшій ихъ командanты або погибли, або въ англійскій неволи, Робертсъ сидѣвъ каменемъ въ Преторіи. Вбнъ не лишь не посунувъ ся наперед, абы однымъ розмахомъ здавити якъ муху команданта Боту зъ его недобитками, але ще й позволяе симъ недобиткамъ крутити ся пбдъ своимъ носомъ, коло самыхъ брамъ Преторіи. Приватній донесеня поясновали ту бездѣльность Робертса фактомъ, що майже цѣла англійска армія лежить въ шпиталяхъ анѣ одень воякъ не мае цѣлого чобота. Робертсъ мусѣвъ наперед покомплетувати вбддѣлы и выекзіпувати воякбвъ.

По довгій нарештѣ мовчанцѣ, прийшла зъ Преторіи вѣсть, що Робертсъ на чолѣ величезной армін заатакувавъ решткы трансвальскихъ вбйскъ пбдъ командою Боты коло Мідельбурга, на всхбдъ вбдъ Преторіи. Хочь се стало ся ще передъ кблькома днями, нема до нинѣ жадной, нѣ урядовои, нѣ приватной, вѣсти про результатъ сей завзятои, и правдоподббно послѣдней битвы, котра мала закбнчити такъ, що речинець окончного купна чити трансвальску кампанію. Мовчанка зъ театру вбйны то лихій знакъ для англійского оружія. Робертсови або не повело ся пбдъ Мідельбурґомъ, або цѣлый рухъ его вбйскъ противъ Боты бувъ бляґою.

Троха недокладныхъ вѣстей маемо зъ театру вбйны въ Оранія, де на чолѣ Бурбвъ веде партизантску борбу командантъ Деветъ. Бюро Райтера доносить, що вбддѣлъ вбйска зъ батерією артилерін стрѣтивъ ся на захбдъ вбдъ Бетлегему зъ сильною позиціею Бурбвъ. Англійцѣ обсадили одинъ горбъ, але вечеромъ мусѣли цофнути ся. Стратили одного офіцира и 9 воякбвъ. Ґенералъ Бродвудъ доносить зъ Кронштаду: Мбй вбддѣлъ гнавъ за Деветомъ вбдъ дня 16 с. м. Дня 19 с. м. прийшло до завзятои битвы пбдъ Пальмітфонтеномъ. Нбчь не позволила гнати за ворогомъ. Маемо 5 убитыхъ и 16 раненыхъ. Ґенералъ Келікені телеґрафуе дня 22 с. м. зъ Блюмфонтену: Зелѣзница на пбвнбчь вбдъ Гоніґшпріту перервана. Поѣздъ зъ 100 шкотскими верховинцями впавъ въ руки Бурбвъ. Сильный вбддѣлъ Бурбвъ надходить вбдъ Гоніґшпріту. Всяка комунікація зъ Преторією перервана.

Робертсъ зъ Преторіи доносить: Буры бомбардували зелѣзничу стацію о 13 миль на всхбдъ вбдъ Гайдельберґа въ Трансвалю и хотѣли ей взяти. Англійскій ґарнізонъ складавъ ся зъ двохъ компаній стрѣльцѣвъ и зелѣзничихъ урядниковъ. Ґенералъ Гартъ вырушивъ зъ Гайдельберґа на помбчь, але вже передъ его прибутемъ Буры вбдступили.

Якъ зъ усѣхъ тыхъ донесень бачимо, кбнець вбйны въ Бурами не заповѣдае ся такъ скоро, якъ се можь було судити по занятю Преторіи. Величезна армія Робертса, котра такъ скоро перейшла Оранію и Трансваль аж до Преторіи, въ своѣй ббльшости стоить прикована до мѣсця и замѣсть атакувати, обмежае ся на дефензивѣ. Лише поодинокій ей колюмны переходять въ мѣсця на мѣсце, шукають за недобитками Бурбвъ, стараючи ся ихъ окружити, замкнути и взяти въ полонъ. Зъ якимъ се успѣхомъ дѣе ся, показують послѣдній вѣсти.

НОВИНКИ.

— **На концертѣ въ Камѣнцѣ стр.** буде дириґовати хоромъ нашъ музикъ о. Останъ Нижанковскій. Сен вѣсти чей буде досыть, щобы якъ найширшій круги навѣть зъ подальшихъ вбдъ Камѣнки струм. сторбнъ заохотити до приѣзду на концертъ.

— **Спростоване.** Въ ч. 150 въ дописѣ зъ Самбірщины подана була вѣсть, що рускій священикъ І. Лѣт. зъ Ч. утопивъ ся въ часѣ повени и що тѣла его не найдено. Сю вѣсть повторивъ „Галичанинъ“ въ ч. 152, выписуючи повне имя священика и назву села (о. Іосифъ Литиньскій зъ Чукова), а за нимъ повторили ей такъ само всѣ польскій часописи, не зважаючи на те, що села „Чукова“ въ Галичинѣ нѣгде нема. Отже вчера простуе въ „Галичанинѣ“ (ч. 154) деканъ самбірскій сю вѣсть, увиваючи, що є се чиста выдумка. До кого-небудь вѣсть ся вбдносила ся, чи до о. Іос. Лѣтиньского зъ Чуквы чи до кого иншого, мы щиро тѣшимо ся, що она оказалась невѣрною, и бажаемо якъ найдовшого вѣку тому, кого передчасно усмерчено. Також надѣемо ся, що дотычный священикъ не буде мати до насъ гнѣву анѣ до нашого дописувателя, котрый уважавъ за дневникарскій обовязокъ записати поголоску, уважаючи ей за вѣрну, а не за выдумку. Дивуемо ся лише, що о. деканъ самбірскій уважавъ за потрѣбне, нѣ пришивъ нѣ прилатавъ, додати до свого спростованя замѣтку, що судячи по сѣмъ однбмъ фактѣ, такъ само вѣрній и „прочіи замѣты кореспондента „Дѣла“. О. деканъ, якъ видно, не знае правила льогіки, що заключати можна лише зъ цѣлости на части, а не на оборотъ. Ну, але безъ льогіки въ головѣ можна бути не тбльке твердымъ патріотомъ, а — якъ показуе ся — навѣть деканомъ самбірскимъ.

— **Цѣсарскій маневры.** Приготовленя въ Ясліи на принятє цѣсаря поступають скоро на передъ. Всѣ майже артикулы живности подорожѣли дуже, а цѣны помешкань пбдскочили въ гору. На часъ маневрбвъ мае бути уряджена полева почта, а управителемъ ей назначено бар. Дормуса, секретаря Дирекціи почтъ и телеґрафбвъ у Львовѣ. Голосять, що до тои почти, якъ також для помочи на почтахъ въ Ясліи, Дукли и Коросні призначила дирекція 150 урядниковъ. Обострено приписы що-до зголошування проѣзжихъ, а також выдало староство до всѣхъ громадъ приказъ, що коло кождои хаты мусить бути уряджена студня и кльоаки. Бракуе лишь, щобы староста наказавъ що кождый селянинъ черезъ часъ маневрбвъ мае мати бундючну и веселу міну, а тогды однымъ замахомъ пера можна буде розвязати квестію суспбльну.

— **Градъ.** Пишуть намъ зъ Бббрки: Дня 23 н. ст. с. м. по кблькохъ горячихъ дняхъ упавъ вечеромъ о годинѣ 5-бй великбй дощь, а потбмъ градъ величины великого лѣскового орѣха. Рѣсный градъ падавъ протягомъ 5 мінутъ. Шкоды на поли великій. — *В.*

— **Продажъ Схбдницѣ.** Переговоры що-до купна Схбдницѣ межи французскими капіталістами а львбвскою касою ощадности вже покінчені такъ, що речинець окончного купна

вôдложено до кôнця падолиста с. р. за збôльшенêмъ завдатку о 250.000 кор., котрый разомъ зъ попередно зложенымъ выносити теперь буде 950.000 кор.

— **Испытъ зрѣлости въ ц. к. семинарiи** учительскôй въ Самборѣ вôдбувъ ся въ дняхъ вôдъ 26 червня до 10 липня с. р. пôдъ проводомъ совѣтника шкôльного п. Матѣева. До испыту приступило 39 ученикôвъ публичныхъ, 7 екстерністôвъ и 10 екстерністокъ. Испытъ здали: Беляньскій Кароль, Бобовскій Иванъ, Дутко Миронъ, Дубай Михайло (зъ вôдзн.), Карпиналь Иванъ, Грицакъ Юлiянъ, Иваницкій Васаль, Мазурекъ Игнатій, Карванъскій Александеръ, Лясовскій Созонтъ, Круна Володимиръ, Кульчицкій Теодоръ, Мигоцкій Викторъ (зъ вôдзн.), Недѣльскій Григорій, Олевичъ Иванъ (съ вôдзн.), Перчиньскій Казимиръ, Петрушка Володиславъ, Скородиньскій Михайло, Слупчиньскій Артуръ, Стояловскій Володимиръ, Троянъ Володиславъ, Вальчикъ Иванъ, Зьомекъ Михайло, Зизевичъ Францъ (зъ вôдзн.); 11 ученикамъ позволено поправити испытъ по ферiяхъ, 1 репробовано, а 1 вôдступивъ вôдъ испыту по причинѣ недуги; зъ екстерністôръ 3 позволено поправити испытъ по 3 мѣсяцяхъ, 2 репробовано, а 3 вôдступило вôдъ испыту. Зъ екстерністокъ здали испытъ: Фiхманôвна Марiя, Гловѣньска Марiя, Ильницка Наталiя, Мiлярôвна Олена, Перуцка Вiкторiя, Шпангаверôвна Ванда; 3 екстерансисамъ позволено поправити испытъ по ферiяхъ, а одну репробовано.

— **Дирекцiя державныхъ зелѣзниць** у Львовѣ для выгоды под рожуючихъ завела въ бюрѣ дневникôвъ Ст. Соколовского (пасажъ Гавсмана) продажъ картъ ѣзды на всѣ пôѣзды. Можна тамъ куповати карты до всѣхъ стацiй и на всѣ пôѣзды, якi вôдъѣжджають въ день куплена карты або въ день пôзнѣйше.

Посмертнiй — ǂ — оповѣстки.

Иванъ Костинюкъ, пѣвець церковный въ Карловѣ, повѣта снятыньского, членъ „Просвѣты“, касiеръ читальнѣ „Просвѣты“ въ Карловѣ, добрый патрiотъ, вôдбувши мѣсячнiй вправы вôйсковôй въ Печенѣжинѣ коло Коломыѣ, день передъ поворотомъ зъ вправъ захоровавъ и тамъ дня 16 с. м. упокоивъ ся въ 28 роцѣ життя, лишивши вдову. В. в. п.

Именованя, перенесеня, вôдзначеня и пр.

— **Именованя и перенесеня.** Президентъ мiнiстрôвъ яко управитель мiнiстерства справъ внутрѣшныхъ перенѣсъ старосту Людвика Бернацкого зъ Камѣнки струм. до Бучача, призначивъ старосту Кароля Лiдля до службы въ ц. к. намѣстництвѣ, и припоручивъ секретарови намѣстництва Мечиславови Стрѣльбицкому управу староства въ Камѣнцѣ струмил., вкôнци заименувавъ комiсарѣвъ повѣтовыхъ Володислава Криницкого въ Горлицахъ и Юлiяна Вронарского въ Грибовѣ старшими комiсарями повѣтовыми.

Телеґрамы.

Вѣдень 24 липня. Obzor доносить, що Яворскiй мае бути покликаный до палаты панôвъ. Польскi полiтыки дементують сю вѣсть, додаючи, що се e pium desiderium Чехôвъ, котрi хотѣли бы въ той способôвъ збути ся невыгôдного имъ посла и провôдника кола польского.

Прага 24 липня. Ческi дневники доносять, що коли бы Керберови не повело ся порозумѣня зъ Чехами въ справѣ языкового закона, Чехи одержать великi усгупки на полю шкôльництва. Розходять ся головно о ческiй университетъ на Моравѣ.

Капо д' Истрiя 24 липня. Вчера отворено истрiйскiй соймъ. Словѣньскi послы не явили ся.

Парижъ 24 липня. Тутъ пробуваe ческа депутацiя зъ бурмiстромъ Праги на чолѣ. Французы, спецiяльно-жь французскi нацiоналiсти уряджують въ ихъ честь принятя и рôзнi маниѳестацiи. Редакторови антiсемiтского дневника Libre Parole депутацiя заявила, що симпатизуe зъ его идеею и що вôнъ може „числити на поперте Чехôвъ“.

Кольонiя 24 липня. Въ Kölnische Ztg. появила ся статья, здаеть ся инспирована, въ котрôй сказано, що нѣмецке правительство въ найблизшôмъ часѣ предложить радѣ державнôй дальше предложене въ справѣ фльоты, а именно въ справѣ будовы тыхъ кораблѣвъ, котрi вычеркнено зъ послѣдного предложеня.

Варшава 24 липня. Змобiлiзовано до Хiнъ двѣ бригады стрѣльцѣвъ и двѣ дивiзiи артилерiи.

Одесса 24 липня. Застановлено плавбу охотничôн торговельнôн фльоты, котра жертвувала свои услуги мiнiстровi вôйны.

Петербургъ 24 липня. Дневники звертають увагу на се, що нѣхто не знае, де знаходить ся воênна фльота Хiнъ. Вôднайдене ей уважають за рѣчь дуже важну, бо она може евентуально ударити на транспортовôй кораблѣ, що везуть мѣжнародни вôйска до Хiнъ, або й навѣть заатакувати поодинокôй военнôй кораблѣ державъ.

Гельсiнґфорсъ 24 липня. Фiнляндска полiцiя одержить увiформъ идентичный зъ увiформомъ россiйскôн полiцiи.

Парижъ 24 липня. Зъ Петербурга доносять, що именованый командантомъ на водахъ всхôднôн Азiи, адмiралъ Криловъ выѣде на мѣсце своеи службы дня 27 с. м. черезъ Марсилiю. Вôнъ одержавъ наказъ збомбардувати всѣ надморскi мѣста въ Хiнахъ, коли бы по его приѣздѣ конфлiктъ зъ Хiнами не був ще полагоджены.

Берлинъ 24 липня. Повôфiцiяльный органъ хiньского посла въ Берлинѣ радить хiньскому правительству, абы старало ся злагодити гнѣвъ нѣмецкого цѣсаря, выбираючи его на полюбовного судью въ теперѣшнôй ситуацiи.

Лондонъ 24 липця. Кореаньске правительство концентруe вôйска на граници, абы унеможливити Хiнцямъ перехôдъ черезъ границю. Вже прийшло до конфлiктôвъ.

Вашингтонъ 24 липня. Адмiралъ Ремей доносить зъ Таку, що допѣрва дня 15 серпня бôльшiй силы мѣжнародныхъ вôйскъ рушать на Пекiнъ.

Надôслане

Навiщенi повенею Дiсторовою мешканцi села Довге, повiту Товмацкого, складають отсим подяку i признаня Вп. п. Iосифови Шевчикови, комендантови постерунку жандармерiи в Стриганцях, i Iгнатiю Микитину, постенфiерови в Тисменицi, за їх повне пожертвованя i енергiї ведене акцiї ратункової в часi найвисшого стану води в днях вiд 11 до 14 с. м. Їх неутомимiй ревности завдячити мають мешканцi виратованя родин своїх i худоби з хат заляних i окруженых водою, за що вискакують iм сердечне „Спасибiг“!

Довге дня 20 липня.

Петро Красножон, начальник громади.
Петро Бугa асесор.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

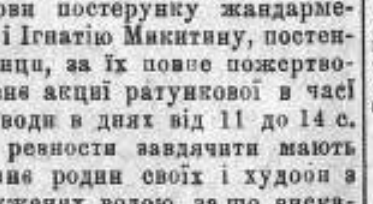
Вôдъ 10 дѣтъ истнуюче **ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНIЧНЄ Б. БЕРҐЕРА** перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляе ся штучнi зубы и щоки, вôдъ найновѣйшихъ системôвъ въ навчуку и золотѣ безъ вôдмѣнья, такожъ всяка репарацiя, входячи въ кругъ дентистики технiчнок. При помочи найвытравнѣйшихъ помôчничихъ снъ заграничныхъ выготовляе всяку роботы пôдъ гарантiею по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 49—144

Заведенє отворене цѣлый день.

КОПЕРНИЦКIЙ и СЫНЪ

Оптики и Механiки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гiпотечного на плянтацiяхъ площи Галицкôн

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвiкеры, лорнеты, бiноклѣ, далековиды, барометры, термометры, мiкроскопы, люпы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничi, пiоны, пiбоѣл манометры и т. п.

Уряджене дзвонкôвъ електричныхъ.

Великi направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Стефанъ Киричиньскiй, парохъ въ Телешницяхъ ошваровôй, почта Устрики долѣшнiй, вдовець, пошукуe женщины, Русинки, по можности бездѣтнои, котра хотѣла бы занятi ся дѣтьми и господаркою. Услôвя належить подати листовно. 861 2—4

ОПОВѢЩЕНЄ.

Зъ днемъ 1 липня с. р. отворено ґенеральну аґенцiю Вѣденьского акц. Товариства обезпекъ на житє и ренты зъ вôддѣломъ робôтничымъ.

Львôвъ, ул. Коперника 32.
358 2—5

Для вôддѣлу обезпекъ на житє и робôтничих вѣденьского товариства „Allianz“ гiадае ся для Львова и провiнцiи способныхъ аґентôвъ за стадою платнею и провiзiею. Новики на провiнцiи дôстануть поученя вôдъ урядника въ тôй цѣли высланого. Оферты треба вносити на письмѣ або особисто при ул. Коперника 32. Генеральна аґенцiя „Allianz“. 359 2—5

Въ высшôмъ нѣмецкимъ институтѣ дѣвочôмъ розпочинае ся курсъ 2 вересня. Пенсiонарки и екстерністки приймае ся пôдъ найдогôднѣйшими условями. Дочки офiцерôвъ и урядникôвъ маютъ знижку. Поясненя удѣлае до 2 серпня панъ Матлясова, Замарстынова ч. 12, Львôвъ. 364 1—3

Гармонiюмъ

до науки спѣву

дуже тревалои конструкцiи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКIЙ

у Львовѣ. 64

Фабрика парова для выробôвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляе о отворенiю власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовлення на всякi уряджения ѣдальнi и спальнi, якъ такожъ готелевi, склеповi, реставрацiйнi и кавiарнянi уряджени, поручаючи за доброту, тревалôсть и совѣстне ихъ выкончене зъ доборового матерiялу. Цѣны умѣркованi и точне додержане речницѣвъ замовлень. 862 1—60

СВОБОДА

письмо полiтичне, просвѣтне и господарске для народу.

Выдае и за редацiю вôдповѣдае: Володим. Охримовичъ.— Редакторъ просвѣтно-господарскои части Василь Кôроль, учитель господарства.

Цѣлорôчна передплата выносить 2 зр., на пôвъ року 1 зр. Редакцiя и администрацiя: Львôвъ, улиця Бôчна Крижова ч. 5

Вôдъ 1 (13) сѣчня 18.) выходить у Львовѣ що четвергъ (на мѣсця популярныхъ газетокъ Батьковщина“ и „Читальня“) тыждень повнолиста газетка.

Позôсталi по Товарист. Гандлевôмъ

запасы

РÓЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ

выпродуе по зниженыхъ, цѣнахъ

Львôвске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4. 221 37—39

Львôвска фiлiя

Банку галицкого для торговлi и промыслу

улиця Ягайлоньска ч. 3

(давный льокаль Банку кредитового)

повѣдомляе Р. Т. посѣдачѣвъ книжочокъ вкладковыхъ и асигнатъ касовыхъ Гал. Банку кредитовогу, що **принята тiи-жь до выплаты зъ захованемъ застереженого выповѣдженя.**

Въ замѣну за книжочки вкладковi Гал. Банку кредитового будуть выдаватись на жаданє, безъ **жаднои перервы** въ **опроцентованю**

4 1/2 % книжочки вкладковi

Львôвскои фiлiи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу

Опроцентованя вкладокъ розпочинае ся въ найблизшôмъ дня будньмъ по зложенiю — а кôнчить ся зъ днемъ буднымъ попереджаючимъ зворотъ тыхже.

Въ обсягъ дѣланя **Львôвскои фiлiи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу** входять всякi чинности банкирскi, отже: вымѣна паперôвъ, валютъ и купонôвъ, есконсъ векслѣвъ, принимане на рахунокъ чековый грошей до опроцентованя, удѣлюване позичокъ на рахунокъ бѣжучiй за вôдповѣднымъ забезпеченемъ, вкôнци принимане фондôвъ на выше згаданi Книжочки Щадничi.

ВÔДДѢЛЪ ЗАСТАВНИЧIЙ

Львôвскои фiлiи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу удѣляе позичокъ на всѣ дорогоцѣнности, якъ: дорогiй каменѣ, перлы, золото и срѣбло (партеръ въ подвôрю.)

413 18—8

Вже зачавъ ся друкувати

Илюстрованый Календарь „Просвѣты“

на рôкъ 1901.

Розкладъ ѣзды пôездôвъ зелѣзничихъ, важный вôдъ 1 мая 1900.

пôсля часу середно европейского [пôзнѣйшого о 8⅜ мiнутъ вôдъ часу львôвского].

посп. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп. вôдходять о годинѣ	особ. вôдходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12 05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Скольского вôдъ 1/3 до 30/9)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12 20		„ Черновець, Iцканъ, Констанцы, Букарешту	2 51		„ Iцканъ, Черновець Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
				5·45	„ Бруховичъ (вôдъ 13/3 до 10/9 що дня)
	3 35	„ Пôдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
				6·30	„ Пôдволочискъ, Кiева, Одесы, Бродôвъ
	6 10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·35	„ Станиславова, Пôдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Iцканъ, Станиславова, Гусятина	8·20		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вôдъ 31/3 до 10/9.)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Терноподя, (Красного, Бродôвъ)			
	8 05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·—	„ Скольского. Хирова, Калуша, (Лавочного вôдъ 1/3 до 10/9)
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова. Загôря, Лункова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пôдволочискъ, Бродôвъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		10·20	„ Сокаля, Белаця, Любачева, Равы рускои
	12·55	„ Янова		1·25	„ Янова (вôдъ 1/3 до 14/9 въ недѣлѣ и свята)
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вôдъ 1/3 до 15/9)	1·55		„ Пôдволочискъ, (Кiева, Одесы, Бродôвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Бруховичъ (вôдъ 13/3 до 10/9 въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець. Iцканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·45		„ Черновець, Iцканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пôдволочискъ (Кiева, Одесы) Грималова, Гусятина, Терноподя, Бродôвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня. Вроцлава, Берлина
				3·05	„ Стрыя (Скольского вôдъ 1/3 до 30/9)
	3·14	„ Бруховичъ (вôдъ 13/3 до 10/9, въ недѣлѣ и свята)		3·15	„ Янова (що дня вôдъ 1/3 до 15/9)
	5·40	„ Пôдволочискъ (Кiева, Одессы), Грималова, Козовои, Бродôвъ		3 26	„ Бруховичъ (що дня вôдъ 15/3 до 10/9)
	5·45	„ Кракова		3 30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5·55	„ Черновець. Iцканъ Станиславова		6·10	„ Станиславова
	6·0	„ Сокаля, Белаця, Любачева, Равы рускои		6 15	„ Янова (вôдъ 1/3 до 15/3 въ будни днѣ, а вôдъ 10/9 до 30/9 що дня)
	7·24	„ Бруховичъ (вôдъ 13/3 до 10/9 въ недѣлѣ и свята)		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы. Орлова, Тарнова
	8·28	„ Янова (вôдъ 1/3 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7·10	„ Терноподя, Бродôвъ
				7·25	„ Сокаля, Равы рускои
	8 56	„ Бруховичъ (вôдъ 13/3 до 10/9)		7·48	„ Бруховичъ (вôдъ (1/3 до 10/9 въ недѣлѣ и свята)
	9 2	„ Янова (вôдъ 1/3 до 15/9 що дня)		9·12	„ Янова (вôдъ 1/3 до 13/9 въ въ недѣлѣ и свята)
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10·50	„ Черновець, Iцканъ
	10·—	„ Черновець, Iцканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова		11 —	„ Пôдволочискъ, Бродôвъ, Копичинець, Грималова
	10 30	„ Пôдволочискъ, Кiева, Одесы, Бродôвъ, Копичинець			
		На дворець Пôдзамче			Зъ Пôдзамча
	3 12	Зъ Пôдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пôдволочискъ, Кiева, Одесы
	7 40	„ Терноподя		9·42	„ Пôдволочискъ
2·20		„ Пôдволочискъ, Кiева, Одесы	2·08		„ „ Кiева, Одесы
	5·17	„ „ „ „		7·33	„ Терноподя
	10·12	„ „ „ „		1·—8	„ Пôдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нôчна пора числить ся вôдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мiнутъ зрана; нôчнi ѣзды означенi обвôдками. — Бюро информацiйне п. к. зелѣзницъ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОИ ШТУКИ

стоварищене зареестроване въ ограниченою порукою

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконуe всякi працѣ въ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства пôсля композицiй своихъ членôвъ, а именно: образы релiгiйнi до иконостасôвъ, олтарѣвъ, хоругвъ, на тетраподъ, плащаницѣ и пр. и такiжъ образы до комнатъ; образы свѣтскi: историчнi, портреты зъ натуры и фотографiй, краевиды, побутовi и пр.; зъ дерева: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесiйнi, споовѣдальницѣ и т. д. и всякi працѣ золотарскi; рôвножъ украшае внутра церковь, выготовляе планы церковь, каплиць и пр. и утримуe на складѣ фотографiчнi репродукцiи образôвъ рускихъ артистôвъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконанє.

Цѣлею Товарыства e: пôдности нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патрiотичнôй опѣцѣ нашои П. Т. Публики духовнои и свѣтскои надѣемо ся, що зволить Она причинити ся до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрi приймае выключне лишь Дирекцiя Товарыства. 460 74—?

Зъ глубокимъ поважанемъ *ДИРЕКЦIЯ.*

Товариство не послугуе ся аґентами.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Александеръ Борковскiй. Папѣръ зъ фабр. Черланьскои. Зъ друкарнѣ Институту Ставропiгiйского пôдъ зарядомъ Iосифа Даниляка

Ч. 155. Львовъ, Середа 12 (25) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и патницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 9; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитобеть за инсерати платий у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковмъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженє. — Рекламаціи неопечатаний вольный вѣдъ порта.

Нумеръ число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычайні принимають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчка инсератового або ся мѣсяць а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношенія приватні числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічка.

Сегорѣчна повѣнь а акція ратункова.

Вже два тыждні минає вѣдъ сегорѣчної повени, слѣды ся видко широко въ краю на опустошеных поляхъ и зруйнованых газдівствах, на нуждѣ селянина, котрый въ часѣ жнивъ має передновокъ и буде его мати цѣлый рѣкъ, — однакъ о якійсь успѣшній акціи ратунковій чути дуже мало, хиба тѣлько, що роздано межи потерпѣвшихъ вѣдъ повени 10.000 зр., даованых цѣсаремъ. Передъ всѣмъ не знати розмѣрівъ шкоды — хоть бы въ якімсь дуже недокладнімъ приближеню. Десь лише тутъ то тамъ довѣдуємо ся, що зѣхала комісія зѣ староства и отаксувала шкоду на таку а таку суму: таке н. пр. доношено зъ товмацкого повѣта. Мы не розумѣємо, длячого правительство та и выдѣлъ краевый не оголошують результату урядовых доходжень, котрі вже-жь всюды мусѣли робити ся, чому держить ся въ тайнѣ такій рѣчи, котрі вже-жь мусять обходити весь загалъ. Сей загалъ не знає на вѣть, чи и що зарядили намѣстництво и выдѣлъ краевый, чи по-простy полишено всьо льокальнымъ чинникамъ: старостамъ и выдѣламъ повѣтовымъ. Навѣть коли бы населенє краю могло мати повне довѣрє до правительственных и автономічных властій, що они зѣ всею ревностію и найгорячѣйшою прихильностію займуть ся его недолею, то таки було бы для него великимъ успокоєнемъ, якъ-бы выразно видѣли тоє заниманє.

Отже мы мусимо передъ-всѣмъ выказати жаданє, щобы сейчасъ урядово оголошево: 1) якій на разѣ сконстатовано розмѣры елементарных нещасть, а именно въ котрых повѣтах котрій мѣсцевости дотнула сегорѣчна повѣнь и якъ великій наробила шкоды; 2) що робить ся взглядно зробило ся хвилево для помочи потерпѣвшимъ вѣдъ повени и що буде робити ся дальше. Потімъ вже прийде ще питанє: чи и якій є плянъ, щобы нашъ край на будуче забезпечити вѣдъ нещастя повени, котре такъ часто повторяє ся.

По-за правительствомъ, державнымъ и автономічнымъ, знаємо лише о акціи 17 польскихъ послівъ. Однакожъ Czas має повну рацію, що кинуть собѣ въ тыхъ послівъ и ихъ акціи, называючи ѣ хлопоманствомъ. Gazeta narodowa справдѣ гнѣвае ся за те на Czas (мимоходомъ сказавши, зъ голосівъ обохъ тыхъ консервативныхъ органівъ пробивае ся антагонізмъ межи обома консервативными сторонництвами польскими, станьчиками и подоляками), але Czas стоить таки при своѣмъ. Вѣдповѣдь міністра Кербера, дана тымъ 17 посламъ (межи ними є лише оденъ вызначнѣйшій, д-ръ Козловскій), гласить такъ, якъ можна було зъ горы сподѣвати ся: що правительство зробить всьо, що треба. Однакъ таке загальне запевненє безъ спеціяльного вказаня не може бути достаточнымъ.

Справедливо вже декотрі польскій часописи, особливо Kurjer lwowski и Słowo polskie, звернули увагу, що самі верховні особы, котрі именно повинні дбати о долю краю, мовь-бы нѣчимъ не журили ся. Намѣстникъ гр. Пініньскій пробуває далеко въ купелях (мы додамо: також маршалокъ краевый гр. Станиславъ Бадені), міністеръ для Галичины сидить собѣ спокійно въ Вѣдни (чи въ Законѣмъ?), а нѣ одному зъ нихъ, хоть то всьо rodacy, не прийде на гадку поѣхати на мѣсце елементарного нещастя, та тымъ своимъ особистымъ появленемъ и власнымъ прикладомъ загрѣти підвластні органы до якъ найбільшої енергіи, набрати о нещастях безпосереднього враженя а при-тімъ успокоюючо и лагодячо вплынути на нещасне населенє. „Если помочь спознить ся — каже Słowo polskie, — если зъ того выйдуть сумні наслѣдки, если опізнить ся и друга стадія помочи, сягаючої въ будучность, достарченямъ зерна на засѣвы и більших заробківъ при публичных роботах: то за се будуть одвѣчальні не тѣлько ті, що теперь суть въ краю, але и ті, котрых нема, хочь повинні бути“.

Голосъ розпуки а вразъ и острого докору оббзвавъ ся зъ краю въ допискѣ Самовидця, помѣщенѣй у вчерашнімъ „Дѣлѣ“. О скѣлько однакожъ тѣ докоры вѣдносять ся до рускої суспѣльности, до рускаго дневникарства, до рускихъ институцій фінансовых, они несправедливі. Отъ хочь-бы що-до „Дѣла“. Оно зовсѣмъ не ограничило ся, якъ каже ч. дописуватель, на „кѣлька повинкарскихъ донесень“, але трактувало ту справу и въ повинкахъ и въ дописях и въ окремых статьяхъ и освѣтлювало ѣ також въ передовѣй статьѣ (ч. 146). Що не писало ще більше, въ тѣмъ вина самых нашихъ людей на провінціи, котрі намъ надзвычайно скупій вѣсти подавали, хотя о всѣлякихъ нашихъ справах мы дбставали и дбсягамо неразъ предовженій справоздання. Взагалѣ самі найблизше интересованій показували тутъ дуже мало дбалости. Атжѣ-жь повинні були сейчасъ позавязувати ся льокальні та повѣтові комітеты (якъ бувае н. пр. при більших пожарах, при неурожаю), ті комітеты повинні-бъ займати ся збираньмъ и роздаваньмъ запомогъ, спонукувати староства и выдѣлы повѣтові до енергічної акціи, а заразомъ увѣдомляти о розмѣрах нещастя, о пѣднятѣй акціи черезъ публіцистику весь загалъ. Тогды и публицистика мала бы субстратъ и загалъ бы заинтересувавъ ся. Однакожъ у насъ вдача є: нарѣкати та докорати, але самымъ не робити, ино чекати, щобы другі для насъ и за насъ робили.

Вѣйна въ Хінахъ.

Европейскій правительства и дневники засыпані телеграмами зъ Хінъ, котрі запевняють, що послы въ Пекінѣ, жнють и що имъ не грозить нѣяке небезпеченьство. До бюра Вольфа телеграфують зъ Шанґаю: Дня 17 с. м. прибувъ до Пейтану посланець зъ Пекіну зъ вѣстею, що дни с. м. заграничні послы жили и були пѣдъ опѣкою генералівъ Чіна и Юнлю. До хіньского посла въ Вашингтонѣ прийшла депеша, котра запевняє, що заграничні послы мають бути перевезені до Тьентсіну. Хіньскій посолъ въ Брукселі таки запевняє, що послы знаходять ся въ дорозѣ до Тьентсіну. На питанє сестры бельгійского посла въ Пекінѣ, хіньскій посолъ заручивъ словомъ чести, що европейскій послы въ Пекінѣ жнють и суть въ безпеченьствѣ. Лігунчанъ заявивъ въ розмовѣ зъ однымъ дневникаремъ, що послы жнють, однакъ година вымаршу мѣжнародных вѣйскъ на Пекінъ, могла бы бути годинною смерти всѣхъ бѣлыхъ въ Пекінѣ. Лігунчанъ мѣгъ бы на чолѣ 20.000 заграничных вѣйскъ, привернути цѣлковитый спокій. Англійскій конзуль въ Тьентсінѣ доносить телеграфічно пѣдъ датою 21 с. м., що того-жь дня одержавъ листъ вѣдъ англійского посла Макдональда, зъ датою „Пекінъ 4 липня“, въ котрѣмъ просить о помочь и доносить, що живність выстарчить на два тыждні. Европейскій гарнізонъ въ наслѣдокъ що разъ сильнѣйшихъ атаківъ ворога не потрафить довго опирати ся. Зъ замкненых въ посольствѣ Европейцівъ погибло 44, а 90 є раненых. Князь Туанъ телеграфувавъ за посередництвомъ одного зъ урядниківъ хіньскої коронної рады до Вашингтону, що послы въ Пекінѣ жнють, и що хіньске вѣйско цѣлкомъ ихъ не атакувало.

Popolo Romano пише, що коли вѣсть о жнтю европейскихъ послівъ въ Пекінѣ потвердить ся, вѣдпаде цѣлковито причина дальшихъ военных кроківъ зѣ стороны державъ. Иншій зновъ дневники твердять, що ажь доперва тогды була бы властива хвиля до розвиненя акціи. Kreuz Ztg. выступае зъ проектомъ, абы всѣхъ акредитованых въ Европѣ, Америцѣ и Японѣ хіньскихъ послівъ, задержати яко заставниківъ ажь до хвилѣ, коли хіньска революція буде здавлена.

Хіньскій посолъ въ Лондонѣ одержавъ датовану дня 18 с. м. депешу зъ Пекіну, що хіньске правительство взяло верхъ надъ Боксерами и що дипльоматичні зносины зъ державами будуть въ короткімъ часѣ привернені.

Французскій міністеръ заграничных справъ одержавъ вчера кѣлька депеш зъ Хінъ. Межь иншимъ французскій конзуль въ

Найкраща нагорода.

Написавъ

ТЕОДОРЪ ЯНИЦКІЙ.

(*Конець.*)

IV.

Якъ то добре, що въ рускімъ Институтѣ для панночокъ учать не тѣлько зъ книжокъ, а також и практичных рѣчей. А якъ то красно, коли укінчена институтка приѣде до дому и бересь до господарства; ажь душа радуєсь дивити ся на таку молоденьку газдиню.

Такъ и п. Міньця: недавненько ще ученица въ Институтѣ — за оденъ рѣкъ завела дома цѣлкомъ иншій ладъ въ господарствѣ о. Панкратія. Слова старого учителя впали на добру землю и — принялись.

Правда, що зъ початку п. Міньцѣ йшло се зразу якось нѣяково, але наука вдѣяла свое. Щире, добре серце Міньцѣ, огрѣте щирыми словами професора, полюбило „того найменшого брата“, и въ коротѣмъ часѣ здобула собѣ она загальну любовь та привязане селянъ. Ажь сусѣды тѣшились, що она така добренька вдалась. А Иванъ каже бувало неразъ:

„Я не сподѣвавсь такого по нихъ: якъ мы ѣхали торбкъ до дому... Етъ, що тамъ згадувати!... А теперь такій добрій-добрій!“

А що вже батько тѣшивъ ся!

„Видно“ каже „що наука не йде въ лѣсъ! О такъ, правдива наука — то велика сила! Якъ то бувало колись, а теперь! За монхъ часівъ дѣвчина выйде бувало зъ якого тамъ „конвікту“ лише розхимерована, — часте паненя; де-жь бы ѣй було збрататись зъ селяниномъ, учити его, розмовляти зъ нимъ!“ И о. Панкратій, закуривши папіроску, выходивъ на гумно.

Дивить ся, а серце такъ и трѣпочесь ему зъ радости. На тоцѣ рухъ такій; чоловѣки молотять, жѣнки вѣють, чинять решетами сѣме та фасолю, ті кукурудзу тереблять, розмѣрюють, а мѣжь ними его донечка мовь та ясочка звиваєсь.

А сего року давъ Богъ красный урожай. Люде, що сѣяли поле „на співъ“ зъ о. Панкратіємъ, носили усяке добро веретами та мѣшками на тѣкъ и тутъ дѣлились чистымъ зерномъ. Міньця сама всѣмъ порядкує: Не встыдає ся нѣ жѣнокъ нѣ чоловѣківъ; до того щось заговорить, до сен щось прикаже, сама весела, и люде веселій. Праця ажь горить. При подѣлѣ уважає, щобы котрому яка кривда не сталась; ба вдовѣ убогій, старій Обачцѣ, то навѣть и більше примѣрить.

А люде бѣдній що? Ихъ ажь за серце бере така панунцина доброта. Они пригадують собѣ, якъ то давнѣйше було, коли по смерти небожки жмостѣ о. Панкратій приймивъ до дому якусь вдову, Польку, людину непросвѣчену, що тѣлько о те дбала, щобы свои унуки добре пѣдгодовати та прибрати панъ-отцевымъ добромъ. Не одного ся превелебна бабище и скривдила; такъ що-жь? Пѣйдешь бувало котрый до о. Панкратія зъ страхомъ божимъ пожалуватись, то нѣчого не вдѣешь. Панъ-отець мають досыть иншого клопоту на головѣ и безъ то й кажуть бувало: „Кривда тобѣ, сыну? То на безрѣкъ не сѣй!“

Ба, не сѣй! Добре то казати „не сѣй!“ А де-жь бѣдный посѣе? Свого нема, на панъскому ланѣ не посѣе, наймити нема анѣ де анѣ за що; ну, бѣда его сѣе, не вонъ!

Або бувало за тон превелебнон: що тамъ було масла, сыра, молока, а чи бувъ такій бѣдный, щобы тамъ за ви панованя хоть лыжку сирватки сербнувъ! А теперь — цѣлкомъ не те, що було!

И панъ-отець вдоволеный; сидить собѣ въ тѣни широкого береста на старых санях, покурює и приглядаєсь роботѣ. И вонъ порівнує колишне зъ теперѣшнимъ.

„До чого то“ думає „прийшло у мене теперь! Таке то молоде, а такій розумъ, серце, душа! Господи! А рухливе таке! Правда: добра наука, добрый грунтъ, то и овочѣ красній. Всѣхъ собѣ зъѣднала! О, не буде мій учитель анѣ я не буду вѣйтомъ! Инакше мы здогадувались, а оно отъ-що выйшло! Коли бы такъ моя небожечка встала и глянула на свою донечку! Та мене бы она теперь не спізнала. Що правда, то правда: Всѣхъ змѣнила одна одинока моя ясочка.“

Та бо навѣть и той пелехатый Блоха — якъ вонъ зразу недовѣрчиво споглядавъ, а теперь!

Але правда: разъ якось болѣли его зубы; Міньця дала ему якось воды и бѣль устававъ. Вѣдъ того часу рады собѣ дати не може; говорить по селѣ и всѣхъ слабых стягає на плебанію. А зъ тымъ то вже чистый клопѣтъ мавъ о. Панкратій, бо Міньця ту працю здала на батька. Бувало одно выйде, двоє-троє приходить.

„Ай гостець, ахъ руматусъ! ратуйте!

И радь же ту и давай раду, не знати яку. Але Міньця такъ красно вмѣла до татка приговорити, прилестятись, що о. Панкратій и не спостерѣгъ ся, якъ ставъ „сѣльскимъ дохторомъ“. Пасіянса геть закинувъ, спровадивъ собѣ книжокъ лѣкарскихъ, та давай въ нихъ розчитуватись. Де передъ рокомъ лежали карты усякої подобы та до усякого пожитку тамъ теперь книжки.

Отъ и теперь: Надивившись доволѣ на роббтниківъ, выймивъ зъ кишенѣ якійсь „Порадникъ лѣкарскій“ и почавъ читати его цѣкаво. Щось тамъ прочитавъ, сховавъ книжку, вставъ и пустивъ ся до хаты.

V.

И такъ при спільній праци батька и доньки минула богата осѣнь, а наближалась старуха зима та зъ нею и Рѣздво христове. На дворѣ вже стало зимно, снѣгу ласка божа, а и морозъ тежь не малый. Люде почали ладнатись на свята. Усякій тамъ складає, що може: то курку то яець зъ пѣвкопы зложить и продасть, бо треба дещо купити на святый вечеръ. И судака бы ся здало, хоть невеличкого, и меду и сливокъ на пироги и ще тамъ де чого; ну, а дѣтямъ? — Тому задяганку яку, тій шкрабята здались бы! А собѣ?

Таке думавъ и Антось Стратилахъ, бѣдный чоловѣчиско, парафіяниннъ о. Панкратія, родомъ мабуть зъ Зелененького. Вонъ цѣле лѣто слабувавъ, нѣчого майже не заробивъ а ту зима вхопила; бѣда! Дѣточокъ въ него, и у Бога въ рукахъ — най здоровій будуть — щось четверо, а самый дрібъ, мовь кролики! Найгірше ему, що муки нема на хлѣбъ. Бараболь прислали ему панунця а его Тацька купила за 4 крайцарѣ сала кільце; буде и омаста, — але хлѣба де взяти? Нѣ збожа нѣ муки; а ту дѣти верещать мовь тій сороки: „дай хлѣба, тату, ѣсти!“

„Дѣти мои любій!“ и слезы заблысли въ очахъ бѣдняги...

„Ой, Боже!“ заголосила Тацька.

Та тымъ дѣтей не накормишь; плачь не ситный. Журба журбою, а хлѣба треба.

„Нема що пѣдкладати“ каже Стратилахъ до жѣнки: „Дай тамъ яку торбину“...

Порозумѣла... Стратилахъ послѣдну кожушину забравъ пѣдъ паху и несе заставляти.

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекцією ЕРНЕСТА ТОРНА 256 5–15

Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворядных силъ артистичных Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білеты до набути въ бюрѣ дневниківъ п. Пльона, ул. Кароля Людвика ч. 9.

Тьєнтсінѣ донѣсъ ему, що Французы въ атакахъ на хінїску дѣльницю въ Тьєнтсінѣ стратили 15 убитыхъ и 50 раненыхъ. Вѣдъ дня 17 липня панує въ хінїскѣй дѣльници цѣлковитый спокѣй. Того-жь дня выслано до Пекіну пѣсланця, котрый до 7 днѣвъ повиненъ вернута. Дня 18 с. м. конзулѣ радили надъ способомъ адміністрацїи, яку бы треба завести въ Тьєнтсінѣ. „Новое Время“ доносить въ Чіфу, що телеграфічна комунікація зъ Тьєнтсіномъ перервана, а зелѣзница знищена. Кораблѣ амурского товариства здержали особовый и товаровый рухъ. Агенція Лафана въ дуже некористнѣмъ свѣтлѣ представляе господарку мѣжнародныхъ вѣйскъ по занятю Тьєнтсіна. Вѣйска рабували мѣсто цѣлый день. До воякѣвъ прилучили ся мѣсцевѣ злодѣѣ. Не спасъ ся нѣ одинъ склепъ въ хінїскѣй дѣльници. Мѣжь тою дѣльницею а дѣльницею Европейцѣвъ тягнули цѣлѣ масы воякѣвъ, що двигали найрѣзнѣйшій товаръ, золото и срѣбло въ штабахъ, преціозы, футра и т. и. Мѣжь иншимъ зарѣвано правительственну хінїску касу, де була значна готѣвка золотомъ и срѣбломъ.

Зъ Шангаю доносять, що 3.000 россійскихъ воякѣвъ вѣдѣйшло зъ пристани Артура до Ньючвану, але въ дорозѣ здержало ихъ 10.000 Хінцѣвъ. Хінїскѣ вѣйска заховували ся дефензівно, але рѣшили ще пустити Россіянъ дальше. Супротивъ того въ кождѣй хвили може прийти до битвы.

Пѣсля найновѣйшихъ донесень, хінїске правительство розпочало дипльоматичнѣ кроки въ цѣли мирового полагодженя конфлікту. „Таймсъ“ доносить зъ Шангаю: Высшѣ урядники запевняють, що коли надѣйшла вѣдповѣдь мікада на депешу хінїского цѣсаря зъ дня 3 с. м., вїцекороль Ліюкуні одержавъ вѣдъ цѣсаревон наказъ розпочати зъ кѣлькома державами переговоры и що провінціи мають теперь що три дни правильну почтову комунікацію зъ Пекіномъ.

Nordd. Allg. Ztg. доносить: Хінїскѣй посолъ передавъ дня 21 с. м. нѣмецкому урядови заграничныхъ справъ депешу хінїского цѣсаря до нѣмецкого цѣсаря. Въ тѣй телеграмѣ хінїскѣй цѣсарь за одинокe средство розмотаня теперѣшнон ситуацїи уважая помѣчь Нѣмеччины и просить цѣсаря Вільгельма абы взявъ провѣдъ надъ акцією, котра привернула бы мирнѣ вѣдносины державъ зъ Хінами. Въ вѣдповѣди хінїскому послови Більовъ заявивъ, що вонъ не може ген телеграмы предложити цѣсареви, якъ довго не буде выяснена судьба послѣвъ и иншихъ чужинцѣвъ въ Пекінѣ, якъ довго хінїске правительство не дасть сатисфакцїи за убите Кетелера и якъ довго не буде запевненя, що въ Хінахъ запанують вѣдносины вѣдповѣдаючѣ мѣжнароднымъ правамъ и цивілізацїи.

Бувшій нѣмецкій посолъ Францъ дуже песимістично обговорюе ситуацію. Вонъ твердить, що Россія користае теперь зъ позорѣвъ, абы свои вѣйска выцофати зъ Тьєнтсіну и концентруе ихъ въ напрямѣ вѣдвороту, бо не хоче за далеко анґажувати ся и вѣдтакъ збирати кваснѣ овочѣ теперѣшного положеня.

Вѣйна въ Африцѣ.

Робертсъ до нинѣ ще не похваливъ ся результатомъ битвы, яка ще передъ днома тыжднями мала розпочати ся зъ вѣддѣломъ Боты на всходъ вѣдъ Преторії. Битва була вже першого дня дуже завзята. Бурѣвъ загрѣвавъ до бою самъ Крїгеръ. Мимо того Робертсъ не доносить анѣ про погромъ Бурѣвъ, анѣ про ихъ вѣдворотъ, анѣ навѣть про „величезнѣ ихъ страты“. За те однинъ зъ лондоньскихъ дневникѣвъ доносить, що въ послѣднихъ трехъ дняхъ на всходъ вѣдъ Преторії дуже завзято били ся. Въ послѣднихъ дняхъ погибло въ тѣй околицї 400 англїйскихъ воякѣвъ. Доносять такожь, що зъ Преторії выѣхало 600 жѣнокъ и дѣтей, мѣжь котрыми знаходить ся такожь жѣнка президента Крїгера и жѣнкы командантѣвъ Боты и Маєра. Се доказуе, що команданты Бурѣвъ приготовляють ся на довшу кампанію и не скоро гадають капітулювати передъ Робертсомъ.

Робертсъ, замѣсть доносити, що самъ робить, чванить ся фактичными, або й выдумаными успѣхами своихъ генералѣвъ. Мѣжь иншимъ Робертсъ доносить, що генералъ Метуенъ побивъ Бурѣвъ въ великими стратами вѣдъ Оліфонтеномъ и увольнивши Рустенбурґъ, получивъ ся зъ Баденъ-Повелемъ. Зъ вѣдъ Гоміґшпріту доносять, що въ ночи зъ 26. на 22. с. м. вѣддѣлъ Бурѣвъ явивъ ся на зелѣзничѣмъ шляху на полудне вѣдъ Лерфонтену. Буры машируютъ въ сторону, де Реностеръ вливае ся до рѣки Валю. Девет намѣряе въ тѣмъ мѣсци сконцентрувати сили Бурѣвъ. Одна приватна телеграма доносить до Лондона, що Буры прислували по острѣй битвѣ англїйску патролю зъ артилєрією, цофнути ся до Бетлегему. Англїйцамъ погибъ 1 офіцеръ и 7 воякѣвъ. Въ околиця сего мѣста приходить кождого дня до дрѣбныхъ битвъ зъ вѣддѣлами Бурѣвъ. Силы Девета англїйскѣ генералы оцѣнюютъ на 2000 людей и 4 арматъ вѣдъ командою обохъ Деветѣвъ и Штайна. За тыми двома тысячами уганяе вже вѣдъ двохъ мѣсяцѣвъ 35.000 жовнѣрѣвъ зъ пята англїйскими генералами, котрѣ завзяли ся Девета окружити и взяти зъ всѣма людьми. Телеграмы тыхъ генералѣвъ вже не разъ мали, такъ якъ бы въ руцѣ, цѣлый вѣддѣлъ Девета, неразъ вѣддѣлъ сей пѣшовъ вже въ розсыпку, але телеграмы все лишали ся телеграмами, а Деветъ бивъ и бѣ що дня поодинокѣ англїйскѣ патролѣ и нищить комунікація.

Кріза въ Сербіи.

Мимо вчерашного донесеня, що король Александеръ вже знайшовъ кандидата на президента міністрѣвъ, показуе ся, що не такъ легко буде утворити новый кабінетъ. Король досѣ не потрафивъ знайти особы, котра середъ теперѣшныхъ вѣдносинъ хотѣла бы взяти на себе місію утворея нового кабінету. Вѣдъ суботы Сербія не маѣ правительства. Зъ офіціяльнон стороны запевняють, що утворене нового кабінету проволѣкае ся головно зъ тон причины, що король хоче пѣзнати політичнѣ погляды рѣзныхъ сторонництвъ, а такожь не хоче покликати до кермы чоловѣка, котрый бувъ бы представителемъ того, або сего сторонництва. Вчера принявъ король два разы Авакумовича. Окрѣмъ того конферувавъ король зъ президентомъ парлямситу Несторовичемъ, президентомъ рады стану Хрістічемъ и кѣлькома высшими вѣйсковыми и урядниками. Мѣжь вѣзванымы особами не було такихъ, котрѣ въ котрѣмъ небудь сторонництвѣ вѣдгравали бы якусь вызначнѣйшу ролю. Зъ того заключають, що не наступить анѣ именованя партійного кабінету, анѣ взагалѣ змѣна системы. Урядовый дневникъ оголосивъ увольнене Мілана зѣ становиска начального командантa сербскон армії, на власну его просьбу. Розпоряджене датоване 21 липня и пѣдписане бувшимъ міністромъ вѣйны. Проклямація про заручины короля не контрасигнована, бо бувше міністерство було противникомъ сего подружія и якъ разъ зъ тон причины уступило.

Письма зъ краю.

Вѣдъ Бѣбрки. [*Прощанє окружного инспектора народныхъ школъ*].

Дня 28 червня пращало учительство округа бобрецкого свого инспектора шкѣльного п. Ивана Лешеґу, котрый переѣсъ ся до Коломыї.

Въ гарно прибранѣй сали шкѣльнѣй очѣкувало зъ цѣлого округа зѣхавше учительство вразъ зъ п. старостою, маршалкомъ рады повѣтовон, въ комплетѣ зѣбранон рады окружнон и всен интелїґенцїи бобрецкон п. инспектора шкѣльного Лешеґу. Коли сей увѣйшовъ, промовивъ до него п. Мих. Мекелита. Вонъ указавъ на заслуги уступаючого инспектора около шкѣльництва и просвѣты въ округѣ и попращавъ его въ имени учительства, вручаючи ему гарный дарунокъ на памятку вѣдъ всѣхъ учителѣвъ округа. Въ довшѣй, гарно обдуманѣй, до слезъ порываючѣй промовѣ рускѣй пращавъ п. инспектора учитель Мих. Воробець. Сей бесѣдникъ выказавъ, задля якихъ великихъ чеснотъ та заслугъ чоловѣка пращають учителѣ. Вонъ бо бувъ не лишь справедливымъ хочь строгимъ наставителемъ, але и щирымъ дорадникомъ, приятелемъ и опѣкуномъ такъ учителѣвъ, якъ и ихъ роднихъ вдовъ и сиротъ. Трета въ черги коротенько попращала его одна зъ пань учительокъ, вручаючи красну китицю зъ живыхъ цвѣтѣвъ.

До слезъ тронутый, поднкувавъ п. инспекторъ всѣмъ вѣбранымъ за желаня, зложенѣ ему на дорогу, якъ и за овацію; признавъ ся, що въ жалемъ опускае сей повѣтъ, въ котрѣмъ працювавъ охочо, маючи помѣчь такъ у власти, якъ и въ самыхъ учителяхъ, котрѣ, сповняючи свою задачу ревно, причинялись найбѣльше до поставленя сего округа въ ряды заслугуючихъ у власти на похвалу.

По тыхъ пращаняхъ перейшли всѣ до другои прибранои въ зелень та вѣнки салѣ на спѣльну вечеру, пѣдчасъ котрои дѣбраный хоръ спѣвавъ рускѣ пѣсни; а въ тоастахъ пращали п. инспектора еще: п. староста Куриловичъ въ имени рады окружнои, п. маршалокъ Незабітовскій въ имени повѣту, о. деканъ Штогринъ въ имени кондеканального священьства, признаючи п. инспекторови ревность и дбалость о те, щобы въ кождѣй школѣ наука релїґіи була правильно удѣлювана; о. Глѣбовицкій въ имени катехитѣвъ, о. Е. Дзеровичъ въ имени предсѣдателѣвъ шкѣльныхъ радъ мѣсцевыхъ, а вкѣнци еще п. Шоробура въ имени такъ учителѣвъ якъ дѣтей шкѣльныхъ. На тѣ промовы вѣдповѣдавъ и дякувавъ п. Лешеґа взывавъ при тѣмъ всѣхъ, щобы селянъ та мѣщанъ заохочували до посылана дѣтей до высшихъ школъ и до ремесла, показуючи на собѣ, що за вилывомъ д-ра Жулиньского выдобувъ ся зъ-пѣдъ стрѣхи селяньскои до школъ и власною працею добивъ ся становиска. При самѣмъ кѣнци вивъ д-ръ Жулиньскій въ горячѣй бесѣдѣ здоровле солідного учительства округа бобрецкого, котре въ повни пѣзнали свое становиско и заслугуе на те, щобы всѣ станы его шановали и працю его попирали.

Хочь до пѣзнои ночи протяглось се миле а заразомъ сумне пращане, то якось тяжко було розстати ся учителямъ зъ своимъ дорогимъ настоятелемъ.

Дня 30 липня при вѣдъѣздѣ п. инспектора зѣбравъ ся гуртокъ учителѣвъ на стациї зелѣзницѣ въ Глѣбовичахъ и вѣдпровадивъ его ажь до Ходорова. На стаціяхъ повѣту бобрецкого пращали его еще шкѣльнѣ дѣти зъ своими учителями.

Такъ зъ жалемъ серця пращали чоловѣка чесного, трудолюбивого, справедливого, що сими прикметами зъѣднавъ собѣ всѣхъ, а школѣ и учителямъ придбавъ въ своимъ окруѣ приятелѣвъ. Кобы то всюды такихъ инспекторѣвъ.

Участникъ.

Про курсъ до выдѣловыхъ школъ.

Руске Товариство педаґоґічне внесло просьбу до ц. к. краевон рады шкѣльнон о двомѣсячну вѣдпустку (на жовтень и падолистъ 1900 р.) для участникѣвъ того курсу. Програму выкладѣвъ и списъ участникѣвъ подамо. Добре було бы, щобы участники курсу вѣдготовлялись дещо напередъ на пѣдставѣ пѣдручникѣвъ, поданыхъ въ инструкцїи що-до испытѣвъ до школъ нар. и выдѣловыхъ Цѣна книгарска инструкцїи 30 кр.

Програма выкладѣвъ. 1. Педаґоґіка, а) Д-ръ Володимиръ Коцовскій, проф. сем. учит. Оглядъ найважнѣйшихъ питань зъ педаґоґіки — 1 год. тыжд. б) Д-ръ Тадей Мандибуръ проф. рускон ґімназіи. Короткій переглядъ психольоґіи и льоґіки — 1 год. тыжд.

2. Рускій языкъ: а) Д-ръ Алекс. Колесса, професоръ университету. Переглядъ найважнѣйшихъ проявъ зъ рускон літературы — 1 год. тыжд. б) Д-ръ Володимиръ Коцовскій, проф. сем. учит. Переглядъ граматики рускон — 1 год. тыжд. в) Теофіль Грушкевичъ проф. нѣм. ґімназіи. Систематичный переглядъ рускон літературы вѣдъ часѣвъ найдавнѣйшихъ до року 1860 (крѣмъ Шевченка) — 2 год. тыжд. ґ) Ілія Кокорудзъ проф. рускон ґімназіи. Систематичный переглядъ рускон літературы вѣдъ р. 1860 до часѣвъ найновѣйшихъ и Шевченко — 2 год. тыжднево.

3) Польскій языкъ: Фр. Конарскій, проф. рускон ґімназіи. Переглядъ польскон граматики 1 год. тыжд. Переглядъ польскон літературы — 2 год. тыжд.

4. Нѣмецкій языкъ: Андрѣй Алискевичъ, проф. ґімназіи у Львовѣ. Переглядъ нѣм. граматики, — 1 год. тыжд. Переглядъ нѣм. лѣтературы — 2 год. тыжд.

5. Ґеоґрафія: Д-ръ Омел. Калитовскій, проф. рускон ґім. Переглядъ геоґрафіи Руси — 1 год. тыжд. Переглядъ загальнои геоґрафіи — 2 год. тыжд.

6) Исторія: а) Михайло Грушевскій, професоръ университету. Переглядъ найважнѣйшихъ проявъ зъ рускон исторіи — 1 год. тыжднево. б) Стефанъ Томашѣвскій, историкъ. Систематичный оглядъ цѣлои рускои исторіи — 2 год. тыжд. в) Юліянъ Левицкій, проф. рускон ґімназіи. Систематичный оглядъ всемірнои исторіи — 2 год. тыжд.

Списъ участникѣвъ курсу: 1) Воробець Михайло въ Ланахъ, 2) Козакъ Матей въ Соколовцѣ, 3) Андроховичѣвна Антоніна въ Горохолинѣ, 4) Соневицкій Романъ въ Вѣстрѣ, 5) Черваньскій Иванъ въ Рожнѣтовѣ, 6) Трусевичѣвна Теодора въ Перегиньску, 7) Герасимовичъ Петро въ Стоянові, 8) Равлюкъ Василь въ Радеховѣ, 9) Стронський Иванъ въ Збонскахъ, 10) Климко Иванъ на Знесѣню, 11) Набакъ въ Замарстиновѣ, 12) Якемовицкій А. въ Замарстиновѣ, 13) Зеленый Максимъ въ Вислобокахъ, 14) Прокоповичъ Анна въ Соловцѣ, 15) Квасньскій Володимиръ, шк. св. Мартина у Львовѣ, 16) Савкѣвъ Иванъ въ Лѣську, 17) Витвицкій Василь въ Гаврилівцѣ, 18) Шмериковска Марія въ Печенѣжинѣ, 19) Балицкій Леопольдъ въ Бурштинѣ, 20) Ромахъ Никола въ Бабуховѣ, 21) Пеленьскій Филимонъ въ Рѣмнѣ, 22) Кабаровскій Володиміръ въ Горожанѣ вел., 23) Яцикъ Иванъ въ Хишевичахъ, 24) Боярскій Иванъ въ Пархачи, 25) Богачевскій Ем. въ Маріямполи, 26) Островскій Атанасій въ Тисьменици, 27) Шумскій Юрій въ Кореници, 28) Омельскій Ипполитъ въ Василевѣ (Буковина).

Але добре то проповѣдають побожнѣ христіяне: де бѣда найбѣльша, тамъ помѣчь Божа найблизша.

Йде бѣдачиско дорогою, свѣта Божого не видить: ажь ту хто? Ангелъ-опѣкунъ нещасливыхъ братѣвъ, помѣчникъ въ нещастю, — п. Міньця.

Розпытала, розвѣдала, и завернула Антося домѣвъ. За якій тамъ часочокъ несе пелехатый Иванъ повну торбу всячины; а за нимъ поступае панночка Мѣньця. Завернули простѣсенько до Антося.

Увѣйшли въ хату. А въ нѣй — Господи! Бѣда, зимно, стѣны мокрѣ, чорнѣ, дѣти обдертѣ, голодныѣ, Тацька посинѣла та кормить сухими грудьми маленьке; а бѣдачиско Стратилахъ ледве держить ся на ногахъ.

Нѣхто не знае хиба одинъ Богъ що ему въ серци дѣесь. Вонъ хоть бѣдный, але робѣтникъ бувъ зъ него добрый; все тѣлько заробивъ, що було чимъ дѣтей згодувати. А теперь? Цѣлорѣчна майже недуга, по тѣмъ недостатокъ прийшовъ, и зъѣли зовсѣмъ.

„Я не винесъ тому, паннуньцю; слабый бувъ, слабѣсть мене такъ обобрала, тай ще не можу!“ Ось чимъ привитавъ Стратилахъ панночку.

А она, сердечна, роздѣлюе хлѣбъ, ратуе вѣдъ голодной смерти родину недужого; она „обнимае того найменшого брата“ — справдѣшный Ангелъ-Хранитель! Дѣти зъ початку настрашились панночки; але, побачивши хлѣбъ, обступили ей мовь тѣ курята квочку, а она обдѣлюе ихъ мовь рѣдна мама.

Ангелы въ раю небеснѣмъ плакали зъ радости, видячи те щире, добре серденько. А й отцю Панкратію станули слезы въ очахъ. Вонъ бачивъ донечку, де она пѣшла и зъ чимъ. Вонъ знавъ, чого она тамъ пѣшла, и радѣсть зворушила его до глубины серця. Якъ же солодко ему на душѣ, якъ мило ему жити на свѣтѣ, и якъ добре бути батькомъ такои дитины!

VI.

Швидко промынули свята Рѣздва Христового. — На Стрѣтенія припадали именины Мільцѣ. Цѣле приходство въ Гукахъ прикрасилось, наче вѣдмолодло. Чистенько, гарненько, ажь любо. Всюды видно умѣлу руку молоденькои газдинѣ.

Гостей зъѣхалось немало. О. Панкратій наркомъ спросивъ сусѣдъ зъ околицѣ; вонъ на нинѣшный праздникъ призначивъ ще и велике народне свято: вѣдкрытє читальнѣ „Просвѣты“ въ Гукахъ.

То вѣдкрытє мало вже давнѣйще вѣдбутись; але о. Панкратій, хотячи Мѣльцѣ надгородити ей труды для добра народу, ей любовь до тыхъ бѣдныхъ, призначивъ на се торжество день ей именинъ.

День той въ житю п. Мільцѣ бувъ днемъ найбѣльшои ей радости.

Коли вже по торжествѣ народнѣмъ вѣдбувалось принятє гостей-сусѣдъ на приходствѣ и коли Мѣльця вѣдбирала сердечнѣ желанія вѣдъ всѣхъ зѣбраныхъ, отець зворушеный вручивъ донечцѣ прекрасну грамоту дѣвочого Института, выписану золотыми буквами, а мѣжь пѣдписами учительокъ и учителѣвъ бувъ пѣдписъ старого професора, котрого науки такъ часто згадувала дѣвчина, — котрого науки такъ гарнѣ выдали овочѣ.

Грамота ся остала колишнѣй институтцѣ найкрасшою нагородою на цѣле житє. А й житє се було такожь найкрасшою нагородою для старенького педаґоґа.

Реставрація Пільзненьска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

поручае: Снѣдания по варшавски á 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка куявякъ и куявяка, що четверга и недѣлѣ флячки по варшавски и кулябякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пѣсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ á 70 кр. Въ пятницю рыба по жидовски. Вина добрыѣ.

Зъ поважанемъ **Иванъ Францъ Новаковскій.**

В справі рускаго народнаго театру.

Родимці!

Горяча неімовірна мрія, входить в стадію дійсности і сповнюється справа, яка вида-

валась неможливою тим людям, що ѣї порушили.

Видѣл „українсько-руского драматичного товариства ім. Івана Котляревского у Львові" подав до магістрату міста Львова просьбу, о безплатне відступленє площі під будову руського-народного театру і на жадане того-ж магістрату предложив нарис будови, виготовленій архітектом п. Левинським.

Родимці! Тепер вже не черепашиним кроком, а летом блискавиці повинна поступити вперед ся так пекуча справа, справа будови руського-народного театру!

Без протестів здвигаємо нашою керванцею величаві монументальні будівлі тим народам, що по цілім сьвіті голосять про свої богацтва, про свою европейску культуру, що мають своїх капіталістів-магнатів, а не мають спромоги і сили волї довершити одно дѣло, обчислене на свої чисто-національні сили, висисають сили з біднѣйших поневолених націй і без сорому вытягають руки по запомоги.

Покажім, що у нас сила, що ми не благаючи ласки у можних сьвіта сего, не простягаючи жебрачої руки по нужденні лепти, хоч она наша власна гірка керванця, уділена великодушно галганом, — що ми спромоглись на таке дѣло, яким можуть повеличатись тілько такі патріоти, як Чехи.

Тож відзиваємо ся до Вас, Панове і Селяне, до Вас, богатші і бідніщі: не забувайте на одиноку народну інституцию, яка на сором десятками лїт тиняєсь блудною вівцею по найгірших норах, — і складайте, хто що може, на будову руського народного театру у Львові, аби за кілька лїт ми могли зійтись у своїм театрі, а в своїй хатї, своя правда і сила і воля.

Особливо Вас, руські красавиці, заклинаємо, дайте ще раз доказ свого знаного горячого патріотизму, використайте кожду хвилину і запукайте до кождого руського серця з просьбою о лепту на будову руського-народного театру, а вірте, що просьба Ваша не прогомонить безслідно, бо щире і добре в руське серце.

Від Видїлу українсько-руського драматичного товариства ім. Івана Котляревського у Львові.

Товариство постаралось о цеголки до збиранє складок; то коли хто їх ще не має, зволить ласкаво зголоситись до секретаря товариства п. Т. Новіцкого, Львів ринок ч. 10. II

НОВИНКИ.

— **Політично-економічне вѣче** уряджує львівска „Селянська Рада" в недѣлю д. 29 с. м. в Пустомытах о год 5 по полудни в сали кушелевого закладу. Програма вѣча: 1) Отвореня зборів, 2) справа выборчої реформы, 3) справа підвисеня народного добробыту, 4) внесеня участників.

— **В краєвій кошикарскій школѣ в Стриганцях**, товмацкого повѣта, відбуде ся в недѣлю д. 29 с. м. о год. 5 по полудни торжественне закінченє шкільного року.

— **Жидівскій „Пратер" під руською церквою.** Пишуть намъ від Зборова: Минувшої суботы пополудни попасавъ я в мѣсточку Зборові и на мою єдиновижку побачивъ хмару жидів, старых и молодых, на майданѣ коло рускої церкви. Одні проходжували ся, голосно шварготячи, другі порозсѣдали ся на муранѣ, а инші знов, малі жидівочки, кидали пилкою до мурів церкви. Довгу хвилю придивлявъ ся я сему „Пратерови" жидівскому на христіяньскім мѣсци и пытавъ ся въ дусѣ: Чи въ Зборові є якій рускій парохъ и рускі мѣщане? И за кілько серебренників вынаймили они жидамъ боже мѣсце на жидівску забаву? О ласкаве выясненє сего дива просить ся о. Миля.

— **Зъ під Зборова** пишуть намъ: Громады округа судового зборівского просять нашихъ Вп. Панів кандидатів адвокатскихъ, котрі мають замѣръ отворити канцелярію адвокатску, щобы осѣли въ нашім мѣстѣ Зборові, до котрого належить 62 громады и 2 мѣсточка, Озѣрна и Поморяны. Вправдѣ є тутъ одинъ адвокатъ жидъ, однакъ ходить о те, щобы бувъ свій адвокатъ, котрый бы нашь повѣтъ освѣдомивъ, а при тім мавъ бы и поводженє добре. *Членъ Рускои Рады.*

— **Концертъ въ Камѣнцѣ струм.** Від выдѣлу каменецкои філіи товариства „Просвѣты" дістали мы таке письмо: Въ 151 ч. „Дѣла" дописуватель *К.* написавъ дуже красну рекляму про вечерницѣ, якій устроює наша філія „Просвѣты" въ Камѣнцѣ дня 2 серпня при співучасти що найдобрѣйших співаків-богословів, якъ п-ів: Малащука, Иванцева, Куницкого, Аксентія, Мартиновича, Лозиньского, Лехицкого, Вовка и др., и співаків аматорів, якъ оо. Діяковского, Бардина, обохъ Купчиньскихъ и др., о. Евг. Купчиньского, цитриста, п. Людкевича, піяніста, и декляматорки п-ны Цегельскои; але промахнувъ ся, называючи нашъ кутъ „дурнымъ". Сей высказъ цѣлкомъ не на мѣсцѣ, бо въ послѣднихъ рокахъ нашъ каменецкій повѣтъ далъ досыть доказівъ своєи дѣяльности такъ на полі просвѣтнім, якъ и політичнім. Зазначуємо се мимоходомъ и не гнѣваємо ся на дописувателя, бо не припускаємо злои волѣ.

Чистый дохідъ зъ вечерницъ призначили мы на добродѣйній цѣли, особливо на потерпѣвшихъ від повени, для того наддатки приймаємо зъ подякою. Цѣны мѣсць сидячих на концертъ 2 кор.; мѣсця стоячі по 1 кор. Вечерницѣ відбудуть ся въ сали Рады повѣтовои. Цѣна вступу на забаву зъ танцями 2 кор., а для п-ів академиків и учителівъ 1 кор. Запрошеня вже розісланій. Просимо поспѣшити зъ замовленями білетів вступу. Відносити ся належить до о. сов. Мих. Цегельского въ Камѣнцѣ струм. Отцъ аматоры-співаки будуть ласкавій явити ся дня 2 серпня о годинѣ 10 бій рано въ читальни. — Від выдѣлу філіи „Просвѣты" въ Камѣнцѣ струм. *Сидоръ Зельскій*, голова. *Антонъ Яновскій*, секретарь.

— **Шкоды нанесений повенею** зачинають показувати ся въ правдивім свѣтлѣ, а суть они въ декотрыхъ повѣтахъ дуже великій. Въ повѣтахъ бобрецкім и жидачівскім позаливала вода 12 селъ на просторони 25 км. квадр., а погинуло також дуже богато худоби. Зъ пасовиськъ и орaного поля не можна надѣяти ся сего року жадного пожитку, бо вода понаносила камѣня и намулъ. Въ калускім и станиславівскім повѣтѣ наробивъ Днѣстерь тілько шкоди, що нужда межи селяньствомъ не дасть ся описати; позбавлений они не лишь хлѣба але и хаты Маршалокъ краевый гр. Бадені подарувавъ зъ власныхъ фондів для потерпѣвшихъ від повени въ повѣтахъ станиславівскім, стрыйскім и калускім по 1000 коронъ.

— **Володиславъ Галецкій**, бувшій староста въ Жидачевѣ, а теперь въ Бжеску, засуджений судомъ въ Бжеску за побитє служниці, о чім мы недавно доносили, перенесеный теперь до службы въ намѣстництвѣ, а управу староства въ Бжеску обнявъ старшій комісарь повѣтовый Людомилъ Тшасковскій. Перенесенє таке уважають звычайно не за відзнаку або похвалу; тутъ мусить староста енергію свою троха більше гамувати.

— **Уневажненє выборів.** Трибуналъ адміністраційний уневажнивъ переведеній въ р. 1896 выборы до рады громадскои въ Жидачевѣ, котрі выпали були корыстно для жидівскои партіи и ихъ бурмістра Давидчака. Мѣщане жидачівскій внесли протестъ противъ тыхъ выборів и довели, що богато жидів голосувало такихъ, котрі вже від давна не живуть, а мѣщанъ не допускали до выборів. — Дѣяло ся те за ери енергічного пана старосты Галецкого.

— **Лат. священникъ и учителька.** Дня 18 с. м. відбула ся передъ трибуналомъ станиславівскимъ розправа карна противъ учительки зъ Терновцѣ підьяком, котру обжаловувавъ лат. парохъ зъ Терновцѣ Маріянъ Тополь-ницкій о обиду чести. Розправа выказала неморальне поведенє кс. пробоща. Обѣ стороны мусѣли піддати ся обвинамъ лѣкарскимъ, бо учителька казала, що набавилась від кс. пробоща якоись неладнои недуги. Лѣкарѣ сконстатували, що хороба ксьондза — в трохи инакша від хоробы учительки, а судъ засудивъ учительку на 100 коронъ кары.

— **Іспыть зрѣлости** въ стрыйскій гімназіи здали: Барткевичъ Иванъ, Барткевичъ Станиславъ, Даммъ Генрикъ, Гатникевичъ Адольфъ (зъ відзн.), Гальпернъ Гершъ (зъ відзн.), Гѣнце Віктор, Гутникевичъ Николай, Модничко Стефанъ, Міллеръ Файвель, Пальмрѣхъ Иванъ, Процівъ Василь, Шѣффъ Максъ (зъ відзнач.), Сельскій Евгеній, Зільберъ Хаимъ, Соболь Иванъ (зъ відзн.), Щуровскій Никола, Вечежникъ Іосифъ, Вайсъ Мортко (екстерн.); 1 ученика репробовано на одинъ рокъ, а поправку одержало 5 публичныхъ ученикових и 1 екстерністъ.

— **Від Золочева** пишуть намъ: Дня 24 мая с. р. погорѣло въ Ляцкім великім 26 загородъ селяньскихъ. Межи погорѣвшими були 3 загороді ще зъ давнѣйшихъ часівъ обезпечений въ товариствѣ Славія. Шкоду заліквідовано щось на 700 зр. А якъ всюды ліквідаторы сего товариства мають звычай при такихъ нагодахъ закладати свои аґенції, такъ и тамъ розглянувъ ся ліквідаторъ, чи не найшовъ бы чоловѣка, котрый хотѣвъ бы таку аґенцію принять. Та на диво сейчасъ найшовъ ся въ Ляцкім малім твердый патріотъ, що принявъ на себе обовязокъ рускій грошѣ збирати для нерускои кишенѣ, незважаючи на те, що руске товариство Дністеръ при послѣдній пожежи въ Ляцкім выплатило погорѣльцямъ до 5000 зр., що тому тымъ більше выпадало бы свое товариство запомагати. Ставши на службу чужимъ богамъ, кинувъ ся твердый патріотъ межи своихъ однодумцівъ, а позыскавши членів для чужого товариства, утворивъ тымъ способомъ нове товариство хрунівъ. Ляцке велике и Ляцке мале вже від давна уходили за села більше просвѣчений від другихъ. Від давныхъ лѣтъ є тамъ читальнѣ, а люде читають и газеты и всѣлякій „изданія", де неразъ здибували ся зъ окликомъ „свій до свого!" Але правда: уважають они себе також за твердыхъ патріотів, а твердымъ головамъ не такъ легко зрозумѣти навѣть такихъ ясныхъ словъ, якъ „свій до свого!" И поприбивали-жъ собѣ теперь твердій патріоты на буданкахъ своихъ таблички, зъ котрыхъ всякій проѣжій вычитує цѣлкомъ що иншого, нѣжь они бажали бы; бо таблички тѣ голосять свѣтови не, що въ хатѣ тій живе патріотъ, а що живе тамъ темный дуракъ, котрый не розумѣе навѣть ваги поклику „свій до свого!" Ану-жъ, опамятайте ся разъ, „твердій" патріоты! — *Сусѣдъ.*

— **Утрудненя на зелѣзницяхъ въ Галичинѣ.** Недавно тому розпорядило міністерство зелѣзниць, що заладоване и выладоване возівъ на зелѣзницяхъ державныхъ въ Галичинѣ мае бути доконане въ протягу 6 годинъ; а коли часъ той перемине, то сторона мусить оплатити кару. Въ наслѣдокъ того розпорядженя внесли интересований въ тій справѣ товариства краєвій жалобу и просили о знесенє того несправедливого и докучливого заряджения; але міністерство зелѣзниць прошеня того не увзгляднило, мотивуючи відмову браком возівъ, якъ також и тымъ, що черезъ скороченє часу ладованя осягне ся скоршій оборотъ возівъ на зелѣзниці. Цѣкава рѣчь, що бракъ возівъ дає ся відчувати въ цѣлій Австріи, а якъ разъ міністерство звернуло свою увагу на Галичину. Наслѣдкомъ того розпорядженя есть, що бракови возівъ въ иншихъ краяхъ заради ує ся коштомъ галицкого гандлю и промыслу.

— **Градъ.** Пишуть намъ від Дрогобича: Ще не отямились люде тутешнои околиці по страшнім нещастю зъ причины повени, а вже нинѣ, 23 липня, въ саме полудне надтягнула чорна хмара від заходу и посыпавъ ся густый градъ величины курячих яецъ. Жнива ледве денеде въ починѣ. Велику шкоду потерпѣли села: Ясеница, Унятичѣ, Лѣшня Спятинка и Вацовичѣ.

— **Новый воздушный корабель.** Недавно завязало ся въ Америцѣ акційне товариство зъ капіталомъ 100.000 доларів для будови воздушныхъ кораблівъ чи то бальонів, котрі мали бы служити практичнымъ цѣлямъ. Вынахідникомъ сего бальону є американський урядникъ зелѣзничій Енстадъ. Пробы, які роблено зъ бальономъ, выпали удачно. Він є довгій на 40 стіп, широкій на 12 стіп, а силу, що буде управляти ся въ рухъ машины, становить углина кислота. При обтяженю 500 фунтами робить бальонъ около 150 км. на годину. Першу подорожь бальономъ мавъ відбути винахідникъ зъ товаришами зъ Нового Йорку до Парижа. Відъѣздъ мавъ наступити дня 20 с. м., а 1 серпня бальонъ мае прибути на выставу. Коли можна повѣрити американськимъ часописямъ, то бувъ бы він доказомъ великого поступу на полі аеронавтики, а для паризкои выставы становивъ бы одну зъ найбільше притягаючихъ силъ

— **Дрібні вѣсти.** Цѣсарь правде на маневры до Галичины дня 7 вересня и забавить до 16 вересня с. р. — Цѣсарь надѣливъ старшого совѣтника скарбового у Львовѣ Іосифа Вайдовича ордером зелѣзной короны III класы. — Шефъ секційный въ міністерствѣ зелѣзниць д-ръ Габферъ, совѣтникъ секційный д-ръ Бангавеъ и віцесекретарь міністеріяльный д-ръ Подлевскій відбувають від кількох днівъ подорожь инспекційну по дирекціяхъ зелѣзниць въ Галичинѣ. — Посаду другого инспектора шкільного для мѣста Львова намѣрае крезовати шкільна краєва рада и відносила ся вже въ тій справѣ до міністерства, голосять також що по більшихъ повѣтахъ, якъ львівскій, золочівскій и п. буде також по двохъ инспекторів шкільныхъ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяківскои льотерии! Купуйте льосы!** Фанты належать посылати до канцеляріи дяківскои льотерии, Львів Коперника ч. 36. на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львів Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

Наука, штука и література.

— **Домашний писарь**, збірка примірів, як укладати ріжні письма: I. Родинні листи, II. Ділові письма, III. Приватні грамоти, IV. Урядові подания. Видав Д-р Теодот Галіп. Власним накладом. Чернівці 1900. З друкарні „Рускої Ради" в Чернівцях. — Сторін 147 малон 8 кн. Книжка оправлена коштує 1 корону 60 сотиків, зъ пересылкою о 10 сот. більше. Дістати ся можна въ друкарни „Руской Рады", въ редакціи „Буковины" и въ книгарни І. Рехенберґа въ Чернівцях, а у Львовѣ въ книгарняхъ Наук. Товариства им. Шевченка и Ставропигійского Института.

— Віденьского тыжневника **„Die Zeit"** появив ся 303-ий зошитъ зъ такимъ змѣстомъ:

Was muss in China geschehen? Von Ernst Oppert. — Die Armee der Demokratie. Von Karl Bleibtreu. — Der Handelsminister als unbefugter Colporteur. Ein Beitrag zur österreichischen Industrieförderung. Von Karl Junker. — Der Rastatter Gesandtenmord. Von Professor Dr. Hans von Zwiedineck. — Fruchtbarkeit und Cultur. Von Oda Olberg. Ueber ein Gesetz landschaftlicher Bildung und Nachbildung. Von Friedrich Ratzel. — Die Mühle Gottes. Von Anselm Heine. — Die Woche. — Bücher. — Revue der Revuen. — Der Fall Bardot. Von Urbain Gohier.

Передплату на сей тыжневникъ чвертьрочно 3 зр. приймають почта, всѣ книгарнѣ и адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Числа на показъ даромъ и оплатно.

Телеґрамы.

Вѣдень 25 липня. Д-ръ Керберъ конферувавъ вчера мѣжь иншимъ зъ пп. Бернрайтеромъ и гр. Штіркомъ.

Градецъ 25 липня. Въ вересни відбуде ся тутъ конгресъ нѣмецко соціяльной демократіи въ Австріи. Зъ того заключають, що соціяльні демократы вже рѣшучо розпали ся на національні групы.

Ню Йоркъ 25 липня. Зъ Панамы доносять, що въ патницю прибуло до Корозалю 1.500 повстанцівъ. Правительственні войска мусѣли по кількадневній битвѣ цофнути ся. Ихъ командантъ утѣкъ на англійскій военный корабель.

Одесса 25 липня. Зъ Кронштаду прибувъ тутъ войсковый відділъ, котрый везе до пристани-Артура 800 бомбъ по 8 фунтів.

Брукселя 25 липня. Бурмістры Брукселѣ, Антверпіи и иншихъ мѣстъ оголосили відозвы, взываючі населенє до творенія охотничихъ корпусівъ до Хінъ.

Генуа 25 липня. Нѣмецкі войска відъѣхали на кораблі „Прусы" до Хінъ.

Лондонъ 25 липня. Таймъ доносить въ Петербурга, що міністеръ войны мае бути именованый головнымъ командантомъ россійскихъ войскъ у всходній Азіи. Въ тім случаю бувъ бы він евентуально також головнымъ командантомъ мѣжнародныхъ войскъ въ Хінахъ.

Москва 25 липня. Депеша зъ пристани Артура доносить, що зъ горячковымъ поспѣхомъ будує ся тамъ вісѣмъ великихъ поспѣшныхъ пароходів.

☞ **При зближаючій ся змінѣ мѣсяця** просимо Вп. передплатників, о вчасне відновленє передплаты. При сій нагодѣ просимо також дотычныхъ Вп. передплатників, що мають які-небудь залеглости, о остаточне выровнане, тымъ певнѣйше, що на кредитъ часопись не высылає ся, отже Адміністрація була бы приневолена при дальшім треваню залеглостій высылку часописи безусловно здержати.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

На шляхах Карльсберґ-Вродина, Карльсберґ-Путна і Печеніжин Щепановский-Слобода руня копальна, привернено рух всіх поїздів; противно застановлено рух всіх потягів на шляху Долина-Вигода. На шляху Станиславів-Болехів привернено з днем 19/7 рух потягів особових але подорожні мусять два рази пересідати ся а именно раз між Болеховом а Долиною, а другий раз між Станиславовом а Тяжевом. Аж до відклікана курсують між Станиславовом а Стрием тілько потяги число 1211, 1212, 1219 і 1220 а понадто також потяги ч. 1215 і 1218 між Стрием а Болеховом.

Конкурс

що-до приниманя учениць до женьского інституту Руского Товариства педаґоґічного у Львові.

До інституту приймати ся будуть дїти членів Руского Товариства педаґоґічного. До подання долучити треба: 1) метрику хрещеня; 2) сьвідоцтво шкільне з послїдного курсу; 3) декларацию що-до місячної оплати, котра виносить 40 кор.; 4) 2 корони на видатки корєспонденцийні; 5) хто не є членом тов. — 2 кор. на вписове і вкладку; 6) 6 корон річно за зужитє меблїв.

Інститут посилає дівчата до школи, а дає своїм вихованицям: 1) мешкане, харч, опал, сьвітло, послугу і праня за місячною доплатою 1 кор.; 2) доставляє їм — о скільки на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; 3) управляє їх вихованем, старає ся о добре домашнє і товариске веденє; 4) улегшує науку шкільну і наглядає ѣї під опікою домашних учительок; 5) доставляє їм нагоду придбати иньших відомостий теоретичних і практичних. Ученицї мають привезти з собою слїдуючу ґардеробу: сорочок 6, кафтаників білих 6, панчіх 6 пар, майток 6, простирал 6, пошевок 3, ручників 6, хусток до носа 12, фартушків 6, спідничок білих 6, гальок 2, черевиків 2 пари, одїж верхну зимову і літну, сінник 190 цм. довгий а 90 цм. широкий, ковдру, коцик і подушку. (Пожадані були б суконки сива (попел.) і ґранатова). Кожда штука білля має бути назначена початковыми буквами імени і назвиска ученицї. Потрібний є спис білля.

За науку новых язиків не платить ся нїчого, за науку на фортепянї і цитрї по 10 корон місячно, а за науку танців по 12 корон річно (з коломийкою по 16 корон).

Також приймає ся дівчата на короткий час на науку кравецтва і танців.

Поданя треба надсилати найдальше до 10. н. ст. серпня 1900 р. на руки директорки економ. Вп. панї Германи Шухевичевої ул. Собіщини ч. 7. у Львові.

Конкурсъ.

Выдѣлъ філіи руского Товариства педаґоґічного въ Станиславовѣ подає до відомости, що зъ днемъ 1 н. ст. вересни 1900 знайде помѣщене въ Бурсѣ сего товариства до 20 ученикових рускои народности, учащаючихъ почавши від 4 кл. школы народнои аж до 4 кл. ґімназ. або школы реальной, за мѣсячною оплатою въ горы по 10 зр. (20 кор.) готівкою. — Выдѣлъ Товариства, поставивши собѣ за задачу прийти зъ помочію якъ найубожшій молодежи шкільній, знизить по можности тую оплату деякимъ способнымъ ученикамъ, коли родичѣ, яглядно опѣкуны не зможуть платити по 10 зр. мѣсячно. Условины приняти:

1. До поданя, котре найдальше до 15 серпня н. ст. треба внести до Выдѣлу філіи руского Тов. педаґоґічного въ Станиславовѣ на руки Ник. Мороза, учит. семин. въ Стан. ул. Коперника ч. 11, належить долучити свѣдоцтво шкільне и хрещеня, а мѣсто свѣдоцтва убожества выстарчить посвѣдченє священника на поданю, що петентъ подає правдивій даній.

2. Въ поданю мае петентъ: а) ложити декларацию що-до высоты и точности въ складаню мѣсячной оплаты; б) заявити, що есть або що буде членомъ руского Тов. педаґог. (вписове 50 кр. и рочна вкладка 50 кр.)

Колибъ хто хотѣвъ на иншихъ умовахъ умѣстити въ Бурсѣ свого сына, яглядно пупіля, нехай порозумѣе ся въ сѣмъ дѣлѣ листовно зъ Выдѣломъ підписаного Товариства.

Питомець дістане въ Бурсѣ мешкане, опалъ, поживу, сьвѣтло, праня и належитый доглядъ; натомѣсть мусить мати власне бѣле відповѣдне, обувь, одежу и постѣль.

На переписку треба долучити до поданя 20 кр. марками почтовыми.

Выдѣлъ філіи руского Товариства педаґоґічного въ Станиславовѣ.

Ник. Морозъ, голова. — *М. Ластовецкій*, секретарь.

Оголошенє конкурсу

на запомогу стипендийну з фонду Тараса Шевченка на рік 1900/901-ий в квоті 200 К.

I О сю запомогу стипендийну можуть убігати ся передовсїм убогі, талановиті лїтерати і артисти рускої народности, як також убога талановита молодіж рускої народности, що по укінченю вищих шкіл віддає ся спеціяльним студіям наукovим.

II. Отсю запомогу стипендийну буде надавати Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові і виплачувати в двох піврічних ратах по 100 К.

III. Подання о надане сеї запомоги стипендийної належить вносити до Головного Видїлу Товариства „Просьвіта“ у Львові (ринок ч. 10), найдальше до кінця вересня 1900 р.

За Головний Видїл Товариства „Просьвіта“, у Львові дня 17 н. ст. липня 1900 р.

Ю. Романчукъ. *Гр. Врецьона.*

Надѣслане.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази

лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,

ординуе пѣдчасъ купелевого сезону

въ Криници. 309 16—20

Д-ръ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на университетскихъ клінікахъ у Вѣдни, Берлинѣ и Парижи, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ приладовъ всякій венеричній недуги, найбѣ найбільше застарѣлій шкѣрий, половій и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординуе вѣдъ години 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 10—7

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвск. університету

поручае

своє переплетиче і ґалантерійне заведенє

у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366

Пѣдоймае ся всяких роббтъ, особливо переплету Служебникѣвъ, Євангелій, Молитовникѣвъ, Бібліотечных книгъ Альбумѣвъ, Мапъ, Дипльомѣвъ и. т. ин. по умѣреных цѣнах.

АРҐИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ
ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львѣвъ. Академічна ч. 8

выконує **ПЕЧАТКИ** до лаку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вѣдлиганій и ґравованій **МОНОГРАМЫ и ГЕРБЫ** релефнѣ зъ золота и срѣбла, такожь всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

Веденій дотепер

Галицкимъ акційнымъ Товарист. Гандлевымъ

дѣлы:

Вуголь камѣнный, Сикавки и приборы пожарнѣ, Вужѣ партяні и ґумовѣ

обняло ново-отворене

Львѣвске Бюро гандлеве

при улици Костюшка ч. 4. 221 34—39

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ
ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

маґістра фармациі и довголѣтн. властителя аптики

припоручае:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОЇ МИЛЕНЬКОЇ, вѣдзначеный сотками похвальных листѣвъ, владженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthe arundinacea) безъ примѣшокъ металічных; пристае досконало до лиця и вывначае ся приємною и тривкою вонею. — Оригінальний коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжнои Миленькои, задишать иншій пудры такъ красвій якъ заграничній. Богато замовлень и подякъ дае найлѣпшу реклямъ мому пудрови. — При замовленнях за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плынъ и масть д-ра Бамбергера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває весняники, жовчевій, плямы, надае шкѣрѣ бѣлости, прозорости и аксамитнои тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣнковій плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальных листѣвъ. 329 8—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЫЙ зъ Мекки и на весняники. Цѣна 70 сот.

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львѣвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кількохъ вѣддѣлѣвъ въ которыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконуютъ: пльомбованє пѣсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубѣвъ безъ болю, при мѣсцевѣмъ знечуленю або и успѣненю, обтураторы при надахъ и бракахъ пѣднебѣня, вставлюванє штучныхъ зубѣвъ и на золотъ безъ пѣдкевѣня

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнои ямы.

Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надѣсланій почтою зубкнеій, зломанй и т. д. штучній зубы направляе ся и высилаесь вѣдворотною почтою безъ особистого приѣзду. — Институтъ отворенный цѣлый день. 84

Дтъ Л. Вікторъ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, тасьмы мѣрничій, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвінкѣвъ електричных.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Вже вийшов

накладом ґазетки „Свободи“

ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ

ПІДРУЧНИК ДЛЯ ПИСАРІВ ГРОМАДСКИХ,

містить в собі взори писем і друків а також пояснення як їх виповнити і взагалі як вести діловодство і касу уряду громадского.

ВИПУСК I.

уложив

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ

адвокат краєвий у Львові.

Ціна примірника *25 кр.*, а оплатою почти *30 кр.* Хто пришле в листї шість марок почтових по 5 кр. дістане на місце вже оплачений порадник.

Замовленя приймае редакция „Свободи“ у Львові, ринок ч. 10.

Особа молода, що знае ся добре на господарстві, глядан місця до заряду в дому священичім „Надія“ Львів post. rest. 387 1—2

Природній вина

до ужитку церковного,

дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вѣдъ 48 кр. *припоручае*

А. Жуліяні и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домініканьска ч. 7.

334 8—156

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейсажистъ

Львѣвъ, Ягайлоньска 7,

уряджуе и закладае парки англійскій, французкій и лѣсній, затринцѣ, партеры цвѣтовій, огороды и сады овочевій такъ ужитковій якъ такожь оксиліватаційній, оранжерій и теплярнѣ цвѣтовій и овочевій, провадить спеціяльний управы якъ такожь рисує плянны такъ цѣлыхъ огородѣвъ якъ и поодинокихъ цвѣтникѣвъ.

Приймае также сталий надзоръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукціи.

Доставляе также стало и правильно черезъ цѣлый рѣкъ всякну огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купелевых. 365 1—26

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и господарске для народу.

Выдае и за редакцію вѣдповѣдае: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣтно-господарскои части Василь Король, учитель господарства.

Цѣлорѣчна передплата выносить 2 зр., на пѣвъ року 1 зр. Редакція и адміністрація: Львѣвъ, улиця Бѣчна Крижова ч. 5.

Вѣдъ 1 (13) сѣчня 1899. выходить у Львовѣ що четверъ (на мѣсци популярных газетокъ „Батькѣвщина“ и „Читальня“) тыждневе популярна ґазетка.

Рѣкъ засновання 1892

ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“

Львѣвъ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты“.)

перше и единоке руске товариство асекураційне, припоручене Вел. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Вирооов. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджене домашне, скотъ, господарскій знаряды, збожже въ зернѣ и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкѣдъ огневыхъ.

Станъ фондѣвъ ґваранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1899 выносить:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.	486.145 к. 92 с.
Резерва премій	148.480 „ — „	
Резерва спеціяльна	1.684 „ 80 „	
Фондъ основный	72.000 „ — „	
Фондъ емерітальн.	18.166 „ 60 „	

Тарифы „Днѣстра“ дуже умѣрковани, услѣви обезпечень корістни, а шкоды ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року выносили выплачени шкоды 1,669·565 кор. 88 сот. Полісы „Днѣстра“ принимае Банкъ краевый и Касы ощадности у Львовѣ, Коломыи, Самборѣ, Долинѣ, Снятинѣ, Городенцѣ, Теребовли и Залѣщиках при позичках кнотечных.

На житє можна обезпечатись черезъ **„Днѣстеръ“ въ Товариствѣ взаимных обезпечень въ Краковѣ,** котре дае найкористнѣйшій услѣва, представляе своими значными фондами найбѣльшу ґарантію, и выдае полісы и квіты въ рускѣмъ языцѣ. 34

Зголошеня о удѣленє аґенцій въ охрестностях, де нема близько аґентѣвъ „Днѣстра“, приймають сн. „Днѣстеръ“ выплативъ аґентамъ по конецъ 1899 р. провізіи 216·714 коронъ.

Львѣвъ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты“).

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо нѣмецкѣмъ, бароковѣмъ, англійскѣмъ и ґотецкѣмъ

ІОСИФА РУЖИЦКОГО

Львѣвъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймае также крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтанй перерабляе на скѣрянй.

Поручае крѣсла вѣдъ 4 зр. и высше.

Похвальный листы на бажанє. 321 10—40

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“

стоваришене зареєстроване зъ обмеженою порукою у Львовѣ (ринокъ ч. 10, I. поверхъ въ домѣ „Просвѣты“) приймае вкладки ощадности въ довольнѣй высотѣ и опроцентовуе на 4½%.

Одинъ удѣлъ членьскій въ „Краевѣмъ Союзѣ Кредитовѣмъ“ выносить 50 коронъ; кождый членъ може мати бѣльше удѣловъ. При выплачуваню першого удѣлу належить зложити также вписове въ квотѣ: 2 корони на фондъ резервовый. Вѣдъ удѣловъ членьскихъ выплачуе „Краевый Союзъ Кредитовый“ за рѣкъ 18 9 дівіденду въ высотѣ 5%.

Призбираныхъ грошей уживае „Краевый Союзъ Кредитовый“ на *заосмотрюваня рускихъ товариствъ кредитовыхъ* потрѣбнымъ засобомъ капіталу оборотового, якъ также на *переведеня корыстныхъ парцеляцій.*

Складаймо рускій грѣшь въ своій институціи.

Артистично-Літературні Новини

Кн. I. *В. Щурат*: Мої Листя (поезії)

Кн. II. *Е. Пі-ло-Іл. Петрушевич*: Новелі.

Кн. III. *П. Лімдан-В. Щурат*: Мелійська Венера (драма).

Брошурований примірник 1 корона, оправний 2 корони. Кн. I—II. в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Кн. III, у перекладчика в Перемишли.

Ученик з VII. кляси гімн. акад. шукае лекциі на час вакацій на село. Ближша відомість в Адміністрациі „Дѣла“.

Ученик VIII. кл. гімн. пошукуе на час вакацій лекциі на село. — Львів М. М. руска ґімназия.

АРҐИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ
А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляе и выконуе якъ найдешевше и найстараннѣйше:

Стампілѣ металевій и кавчуковій, гербы, монограмы, стампільній марки, станцы, таблицѣ литій и ґравірованій и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою.

257

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зелѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1900.

пѣсля часу середно-европейского [пѣзнѣйшого о 36 мінутъ вѣдъ часу львѣвского].

посп. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп. вѣдходять о годинѣ	особ. вѣдходять о годинѣ	зѣ Львова (головный дворець)
	12 05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Скольского вѣдъ ½ до ³⁶/₉)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець Станиславова, Букарешту, Констанцы
				4·17	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		5·45	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ що дня)
	3 35	„ Пѣдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
				6·30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ
	6 10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·35	„ Станиславова, Пѣдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·10		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ³¹/₉ до ¹⁶/₉.)		5·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Ясѣня			
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)			
	8 05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·—	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉)
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова, Загѣря, Лункова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Копичинець, Гусятина, Гриналова, Козовои
				9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзца, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ ¹/₉ до ¹³/₉)	1·55		„ Пѣдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродѣвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станиел.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродѣвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
				3·05	„ Стрыя (Скольского вѣдъ ¹/₉ до ³⁰/₉)
	3·14	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		3·16	„ Янова (що дня вѣдъ ¹/₉ до ¹³/₉)
				3 26	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)
	5·40	„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродѣвъ		3 30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5·45	„ Кракова			
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6·10	„ Станиславова
	6·0	„ Сокаля, Белзца, Любачева, Равы рускои		6·15	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹³/₉ въ будний днѣ, а вѣдъ ¹⁶/₉ до ³⁰/₉ що дня)
				6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	24	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		6 50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	6·28	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹³/₉ въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродѣвъ
				7·25	„ Сокаля, Равы рускои
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7·48	„ Бруховичъ (вѣдъ (¹/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	8 50	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)		9·12	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹³/₉ гъ въ недѣлѣ и свята)
	9·2	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹³/₉ що дня)			
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10·50	„ Черновець, Ицканъ
				10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10 —	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11 —	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Копичинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10 30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ. Копичинець			

На дворець Пѣдзамче

	3·12	Зъ Пѣдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы
	7·40	„ Тернополя		9·42	„ Пѣдволочискъ
2·20		„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	5·17	„ „ „ „		7·33	„ Тернополя
	10·2	„ „ „ „		1·28	„ Пѣдволочискъ

Зъ Пѣдзамча

ЗАМѢТКА: Нѣчна пора числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нѣчній годзды означені обвѣдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ въ фабр. Черляньсконъ. Зъ друкарни Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляна.

Ч. 156. Львовъ, Четверъ 13 (26) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 6-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Копернника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кілинського 2; — въ Ярославю: Л. Кшижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Walfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и надсилкобчъ за границю приймаєтся у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ 14 зр. на пѣвъ року 7 зр.
на чверть року 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженє. — Реклямаціи неопечатані вільній відъ порта.

Неодинокє число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычній приймаютъ ся по цѣнѣ 10 кр відъ одного стрічки инсератовой або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланне“ по 35 кр. а. в.

Подякы и инші донесенія приватні числятъ ся по 15 кр. відъ стрічки.

Кріза въ Сербіи.

Въ Бѣлградѣ розбѣшла ся була поголоска, що екъ-король Міланъ, коли бы ему не повело ся унеможливити подруже Александра зъ Машіновою, намѣрне пріѣхати до Бѣлграду, скинути Александра зъ престола и себе назадъ проклямувати королемъ. Король Александеръ вѣзвавъ вчера до себе команданта гарнізону въ мѣстѣ и казавъ ему зелѣзничій дворець обсадити вѣйскомъ. Міланови мавъ командантъ не позволити высѣсти зъ поѣзду и відставити его підъ сторожею до границѣ. Командантъ заявивъ, що не може сего зробити и просить о димісію. Король принявъ димісію и заявивъ, що въ такѣмъ случаю его заряджене выконав хто инший. Такъ отже мѣжь Міланомъ и Александромъ наступивъ цѣлковитый розламъ.

Въ Бѣлградѣ заведено малый станъ облоги. Переѣздъ чужихъ черезъ сербску границю и въ загалѣ границна комунікація суть дуже утруднені. Дневникамъ заборонено писати про заручины короля.

Новый кабінетъ вже уконституовавъ ся. Дотеперѣшный президентъ апеляційного трибуналу Йовановичъ обнявъ президію и заграничні справы, а адъютантъ Александра Васічъ, міністерство вѣйны.

Вчера оголошено королѣвскій указъ зъ загальною амнестією всѣмъ політичнымъ винамъ, зъ виняткомъ тыхъ, що брали безпосередну участь въ атентатѣ на Міляна. Засудженымъ за державну зраду и атентатъ на Міляна улекшено кару въ слѣдуючій способѣ: Засужденыхъ на арештъ цѣлкомъ увольнено, засужденымъ на тяжку вязницю, замѣнено кару на звычайный арештъ. Тремъ засужденымъ на 20 тяжку вязницю, даровано 10 лѣтъ кары и чотыромъ замѣнено ей на 8 лѣтну звычайну вязницю. Решті засужденымъ кару цѣлкомъ даровано, мѣжь иншими б. міністрамъ Весніцови и Мільовановичеви.

Приймаючи офіцирскій корпусъ бѣлградского гарнізону, котрый пришовъ до короля зъ ґратуляціями зъ причины заручинъ, король заявивъ, що его постанова є сильна и не змѣнима. Александеръ высказавъ такожъ жаль, що его отець, котрый ему тѣлько доброго зробивъ, якъ здає ся, зганивъ его крокъ. Однакъ для кождого вояка, воля короля мусить бути закономъ.

Передъ оголошенемъ заручинъ, мала відбути ся слѣдуюча сцена: Коли міністры почали, що не потрафлять відвести короля відъ его намѣру, візвали на помочь митрополита Иннокентія. Вінъ упавъ передъ королемъ на колѣна и благавъ его зъ зложеными руками, абы відступивъ відъ свого намѣру. На се Александеръ заявивъ: „Се неможливе. Еще нинѣ мусить бути оголошеній мои заручины, а такожъ вѣнчанє мусить відбути ся по змозѣ найскорше, бо я не хочу, абы моя дитина прийшла на свѣтъ поза моєю хатою.“ Почувши таке, міністры подали ся до димісій.

Запевняють, що подруже короля потягне за собою великій змѣны въ дипльоматичныхъ заступництвахъ Сербіи. Мѣжь иншими має бути відкликаный вѣденьскій посолъ, полковникъ Михайловичъ. Король именувавъ своимъ секретаремъ д-ра Міloша Петроніевича.

Надужитя жандармовъ.

Відъ давна вже жалують ся у насъ въ усѣхъ сторонъ на беззаконній поступки жандармеріи; але фактъ, котрый лучивъ ся недавно въ Заболотовѣ переходить вже всякій границѣ звѣрства, яке лишь можна собѣ уявити въ конституційній державѣ на порозѣ 20-го столѣтя, — звѣрства, доконуваного майже найниже шими слугами суспільности, оплачуваными керванцею народу на те, щобы пильнували ладу и законовъ, а не щобы знущали ся по башибужуцки надъ людьми, хочь бы навѣть о найтяжшій злочинъ посуджеными, але все жь таки свободными громадянами, бо не засуждеными. Фактъ той описує достовѣрный дописуватель „Галичанина“, а мы дрожачою зъ обуреня рукою переписуємо его, обмежаючись по можности на самъ голый описъ.

Недавно лучила ся въ Заболотовѣ полева шкода. Въ жидовскій овесъ зайшли чужій конѣ и спасли его. Переступства такій належать пѣсля законовъ до адміністраційныхъ властей, а именно до уряду громадского; жандармерія не має тамъ нѣ обовязку нѣ потребы мѣшати ся. Але жиды відвели ся зъ жалобою до жандарма Петра Овчаровского зъ заболотовского постерунку.

Панокъ сей відъ давна позабувъ, чимъ вінъ є; а ненависть его до селянъ, простацке и жестоке поведене зъ селяньствомъ, ба навѣть чинній зневаги селянъ, — то у него на порядку дневномъ. Найстаршому сивоволосому старикови не скаже вінъ инакше якъ „ты“ а слова „мурѓи, хамы, розбишаки“, то звычайні епітеты, якими трактує нашихъ селянъ при ревізіи пашпортовъ на торгахъ и ярмаркахъ. Заохоченый, здаєть ся, тымъ, що дотеперѣшній беззаконности уходили ему безкарно, позволивъ собѣ чимъ разъ бѣльше, ажь довѣвъ до того, що позабуваючи о тѣмъ, що вінъ самъ єсть сторожемъ права, допускає ся чину, котрый годѣ инакше назвати якъ лишь звѣрствомъ.

На доносъ жидовъ заболотовскихъ придержавъ вінъ въ недѣлю дня 15 с. м. на дорозѣ въ Заболотовѣ Василя Попадюка изъ Демидча, вертаючого зъ поля зъ кіньми; завѣвъ его до громадскои канцелярії и почавъ его тамъ бити кулаками по лици и въ груди, жадаючи, щобы призвавъ ся, що то его конѣ пасли ся въ жидовскѣмъ вівсѣ; и бивъ его такъ довго, ажь Попадюкъ потвердивъ се. Тогдѣ нелюдскій жандармъ почавъ дальше обкладати кулаками Попадюка, абы выявивъ другихъ людей, котрі пасли конѣ; и Попадюкъ, приневоленый бѣйкою, назвавъ богато людей, котрі нѣбы то пасли на жидовскѣмъ полю. Тогдѣ навъ жандармъ казавъ замкнути Попадюка до арешту громадского, пѣславъ поліціянта и сторожа громадского по тыхъ людей, котрыхъ имена вымусивъ відъ Попадюка, а самъ забравъ ся до касарнѣ на відпочинокъ.

Около 5 годины рано, зібрали ся въ сѣняхъ канцелярії громадскои завізваній селяне, самій старшій господарѣ. Около 6 годины явивъ ся и. Овчаровскій и зъ словами „А вы є ту, мурѓи, злодѣѣ, шкѓра на васъ сейчасъ потрѣскає!“ пірвавъ Юрка Лѣщука, служащого Леся Лукащука, за волосє, обвѣвъ его такъ кругомъ себе, ударивъ кулакомъ въ шию, трутивъ до канцелярії, ударивъ его три разы въ лице и почавъ кричати: „Призвай ся, мурѓо, що ты у спасъ овесъ, бо здохнешь тутъ!“ А коли Юрко заперечивъ тому, розъяреный жандармъ прикликавъ зъ арешту Попадюка, а показуючи ему Лѣщука, поспытавъ: „Сей бувъ?“ але Попадюкъ мовчавъ. Тогдѣ жандармъ зъ усеи силы ударивъ его въ лице и крикнувъ: „Говори мурѓо! Сидѣвъ на конѣ, бувъ у вівсѣ и державъ букъ въ руцѣ!“ Изъ страху, абы надъ нимъ жандаромъ дальше не збиткував ся, повторивъ за нимъ Попадюкъ, що Лѣщукъ сидѣвъ на конѣ, бувъ у вівсѣ и державъ букъ въ руцѣ. Попадюка відведено до арешту, а Лѣщука бивъ жандармъ такъ довго, ажь той повторивъ за нимъ, що „сидѣвъ на конѣ, бувъ у вівсѣ и державъ букъ въ руцѣ; тогдѣ почавъ дальше бити его и кричавъ: „Говори, мурѓо, голоснѣйше, бо я не чую!“ А коли Лѣщукъ повторивъ се три разы, тогдѣ жандармъ, показуючи ему таблицю зъ списомъ ярмаркѣвъ, що висѣла на стѣнѣ, сказавъ: „Читай, мурѓо, газету!“ Лѣщукъ не смѣвъ не то обернути ся, але навѣть и рушити ся. Теперь вийшовъ жандармъ до сѣней, а пірвавши за каркъ Олексу Шукайлюка, потрясъ нимъ кѓлька разѣвъ и трутивъ его до канцелярії, кажучи: „Ходи сюды, мурѓо!“; ударивъ его кѓлька разѣвъ кулакомъ въ лице и кричавъ дальше: „Признавай ся, мурѓо! Сидѣвъ на конѣ, пасъ у вівсѣ, державъ букъ въ руцѣ?“ Олекса Шукайлюкъ, господарь чесный и батько дѣтямъ, відповівъ жандармови чемно: „Не бійте, бо не вільно бити; за що ны мене бете?“ Се еще бѣльше розлютило жандарма и вінъ ставъ его еще бѣльше бити та кричавъ: „Ты, мурѓо, будешь ставити ся!“ Ажь коли Шукайлюкъ почавъ кричати, переставъ жандармъ его бити прикликавъ зъ арешту Попадюка та жадавъ відъ него, щобы потвердивъ, що Шукайлюкъ бувъ зъ кіньми у вівсѣ. Коли Попадюкъ зновъ мовчавъ, ставъ его зновъ бити. Теперь сказавъ вінъ до Попадюка: „Ты, мурѓо, дивн ся въ грубу!“ до Лѣщука: „Читай дальше газету!“ а до Шукайлюка: „А ты, мурѓо, стій!“; а самъ вийшовъ до сѣней и привѣвъ до канцелярії Олексу Косовича и заразъ ударивъ его кѓлька разѣвъ въ лице. Коли Косовичъ відозвавъ ся: „Не бійте, бо то не вільно!“, жандармъ прискочивъ до него, але надумавши ся щось, угамувавъ и не бивъ вже иншихъ, якъ Дмитра Лукащука, Илію Бойчука, Михайла Шукайлюка, Николу Косовича и Василя Сахновича; всѣ они стояли въ сѣняхъ и зъ страхомъ та обуренемъ придивляли ся звѣрствамъ жандарма. Кождый зъ нихъ заперечувавъ участи въ шкодѣ, а при кождѣмъ зъ нихъ бивъ за те жандармъ Попадюка и Лѣщука такъ довго, поки не потвердили, чого

(1)

Перша учителька

Наталіи Кобринськои.

„Тетяно! Тетяно! Бій ся Бога, заберь дѣти та йди де зъ ними троха. Дитина цѣлу нѣч не давала менѣ спати; теперь хотѣлам продрѣмати ся, та дѣти такъ пустують, що не можь ока зажмурити“.

У дверяхъ появила ся невеличкого росту пятьдесятлѣтна жѣнка у синѣй спідници, бѣлѣй сорочцѣ, червонѣй зъ довгими тороками хустцѣ и густими рядами цѣтокъ на шиѣ відъ котрыхъ гарно відбивало ей смагле зъ палаючими очима лице.

„Тихо дѣти! Мама хотять спати“ сказала вона до дѣтей, до дѣвчинки та трохъ хлопчикѣвъ, що собѣ дивну найшли були забавку и робили не мало гуркоту и штуку.

По серединѣ комнаты лежали два крѣсла, одно на другѣмъ, прикритѣ стягненою зѣ стола скатертію. Ромко, найстаршій зъ хлопчикѣвъ, принѣсъ зъ кухнѣ велику пѣдкову, влѣзъ пѣдъ скатерть и ковтавъ нею що мога въ поруче крѣсла, а два менші, Костунько и Славко, кричали на весь голосъ: шу! шу! шу! Мала Ольга стукотѣла дрѣбненько паличкою по нѣжцѣ крѣсла, чей бы пытель трѣскотѣвъ у млынѣ. Се дѣйсно мавъ бути млынъ, — оттакій, якъ стоявъ недалеко за огородомъ, куды дѣти часто ходили зъ своєю нянькою Тетяною.

Тетяна служила уже десять лѣтъ и няньчила всѣ дѣти, за що вони ей дуже любили и щиро до неи горнулись.

Батько дѣтей а парохъ села провадивъ по-за парохіальными обовязками еще велике сѣльске ґаздѣство; оно забирало майже увесь часъ ему и его жѣнцѣ, тожь доглядомъ дѣтей займалась переважно сама Тетяна.

Вона ихъ мыла, чесала, вбирала, учила отченашу и забавляла. Коли пѣдросли троха, родителѣ умовились зъ сѣльскимъ учителемъ, щобы ихъ учивъ; тогды Тетяна приневолювала ихъ до науки, наганяла до книжки, хоть та наука не була цѣкава нѣ для дѣтей нѣ для неи.

Найгѣрше було зъ малымъ Славкомъ, що ледви відрѣсъ відъ землѣ. Учитель часто гнѣвавъ ся на него, а Тетяну тяжко болѣло серце за дитиною.

„А нуко бери книжку та вчи ся“, каже неразъ до хлопчины. Славко борше слухавъ Тетяны, нѣжь учителя; возьме букварь тай зачинає читати. Тетяна слухає та лишь брови стягає. Щось таке не доладу выходить, що и вона того не розумѣе, не те, щобы така мала дитина могла зрозумѣти.

„Отъ лишь дѣти мучать, якъ бы то не можь безъ той книжки на свѣтѣ жити“ розбирала у своѣй невченѣй головѣ.

„Ходѣть, ходѣть до города! — сказала теперь до дѣтей: „У млынъ не добре грати ся“.

— Чому не добре, Тетяно? — пытала Ольга.

„Не можу тутъ розповѣдати. Мама хотять спати; ходѣть до города то розповѣмъ“.

Взяла Славка за руку, а старшій самій за нею побѣгли, бо дуже любили, якъ Тетяна имъ що коли розповѣдала.

Огородъ бувъ великій; дѣливъ ся на двѣ половины. Зъ одного боку бувъ густый садъ, зъ другого грядки зъ огородовиною. Середъ грядокъ вили ся обсаджені аґрестомъ и порѣчками кручені стежки. Стежки забѣгали ажь у зеленый вербовый лужокъ, а за нимъ плыла рѣка и шумѣвъ маленькій млынокъ. Повыше грядокъ розкидавъ ся повный яркихъ цвѣтовъ цвѣтникъ, а на самій серединѣ росли чотири акації, що майже ловились гилемъ и творили великій природный холодникъ. До акацій тулились дерневі канапки и маленькій деревяній лавочки.

Тетяна сѣла на дерняку и взяла Славка на колѣна; старшій дѣти хотѣли такожъ коло неи сѣдати на дерняки; але вона не позволила, бо мати дѣтей завсѣдно гнѣвала ся за те и казала, що то дѣтямъ шкодить, якъ вона ихъ на вохкій дерняки садить.

„Що то може шкодити?“ думала неразъ Тетяна: „Але най и такъ буде; коли нѣ, то нѣ.“

Хлопчики посѣдали на лавочки, а Ольга принесла зъ-пѣдъ другои акації стѣльчикъ и сѣла у ногахъ Тетяны.

„Ну, що я вамъ мала казати?“ запытала Тетяна, коли вже всѣ посѣдали.

— Про млынъ! Про млынъ! — нагадували дѣти.

„Ага, про млынъ! Такъ, такъ! У млынъ не добре бавити ся, бо у млынѣ все „той“ — пречь бы ся казало — мусить бути“.

— А то що за оденъ? — запытавъ Славко.

Старшій дѣти переглянулись мѣжь собою. Вони вже знали відъ Тетяны, хто то и „той“; та лишь не згадували, бо Тетяна все казала, що то не добре его згадувати.

Но Славко не мѓгъ здогадати ся та все таки допытував ся, хто то є „той“.

„Ну, той — нечистый, не при насъ кажучи“, відповѣла врешті Тетяна.

— А вы звѣдки все знаете, що вінъ у млынѣ сидить? — пытавъ Ромко.

„Знаю, бо люде такъ кажуть“.

— Тай и въ нашѣмъ млынѣ вінъ є? — допытував ся зновъ Славко.

„Якъ бы не було, то млынъ колись тутъ не бувъ бы станувъ молоти“.

— Та що зъ того, що станувъ?

„Вже щось мало бути; млынъ дурно не стає, тай у казкахъ приказує ся, що млынъ тогды стає, якъ вінъ его загатить“.

— Розповѣдайте, розповѣдайте казку про млынъ! — відхопили дѣти разомъ: — Вы намъ обѣцяли, що будете, щось ладного розповѣдати; то розкажѣть казку про млынъ.

Тетяна поправила хустку на головѣ и повела окомъ по дѣтяхъ, якъ бы еще разъ хотѣла упевнитись, що вони усѣ при нѣй.

„У одному селѣ“ зачала по хвили „бувъ чоловѣкъ та жѣнка. Мали вони одну дѣвчину. Але жѣнка умерла, а чоловѣкъ оженивъ ся зъ другою, тай зновъ мали дѣвчину. Ростуть тотѣ дѣвки. Лишь мачуха свою жалує, а чужою робить тай, якъ кажуть, всѣ дѣры затыкає. Треба ѣй було разъ збѣже молоти. Мачоха злагодила збѣже тай выправила насербацю на нѣчь у млынъ. Бувъ то такій млынъ, що у нѣмъ нѣколи мѣльникъ не ночував. Прийде хто: вінъ наладить тай пѣде, а ты собѣ сиди та пантруй твого млина.

„Вона бѣдна бояла ся туды йти; стала коло плота тай плаче. Але йде стара баба та пытає ся: — Чого ты плачешь, дѣвко? А воно каже, такъ и такъ: — мама посылають мене на нѣч до млына, а я такъ боюся, що ажь трясу ся. — Не бойся! — каже баба: — Иди лишь та урви собѣ цвѣту зъ чесныку, тоѣ, оману и одоляну; а якъ то бу-

вбнъ жадавъ. Вкбици зболѣла вже жандарма рука вбдъ битя, то приказавъ полиціянтови принести дручокъ и нимъ штуркавъ въ зубы обѣ нещасні жертвы свого варварства.

Около 9 годины почали сходити ся жиды. Тогдѣ Овчаровскій, ударивши еще кблька разбнъ Попадюка и Лѣщука, сѣвъ на жидбвскій вбзъ и поѣхавъ въ жидами въ поле, наказавши пильнувати полишеныхъ селянъ, абы не повтѣкали.

Вернувши зъ поля, поуставлявъ жандармъ вышше наведеныхъ селянъ въ одинъ рядъ, закуривъ собѣ папіроску и почавъ при жидахъ прикликувати по черзѣ то Попадюка, то Лѣщука до себе и штуркавъ ихъ другомъ въ зубы. По списенію всѣхъ назвискъ розпочавъ на ново силувати, щобы признали ся а котрый не хотѣвъ, то запытувавъ Попадюка и Лѣщука, та бивъ ихъ, коли они перечили. Бивъ ихъ немилосердно то рукою то дручкомъ, бравъ ихъ за нбсъ и крутивъ ними такъ, що нещастні жертвы ажъ вили ся зъ болю: ажъ вкбици Попадюка вбдъ безустанныхъ побоѣвъ обблила кровь. Тогдѣ жандармъ, якъ бы о нѣчбмъ и не знавъ, почавъ его допытувати, щб вбнъ собѣ зробивъ. Видъ крови невинного выкликавъ середъ свѣдкбвъ того звѣрства зворушенє, они почали обурювати ся, а жандармъ приказавъ всѣмъ розбйти ся, лише Попадюка и Лѣщука вбдставивъ до суду, а самъ выбравъ ся до Демидча. Тутъ поскликувавъ до канцелярія громадскои богато людей, котрыхъ також пбдозрѣвавъ; а вызываючи ихъ мургами, злодѣями, поштуркувавъ ихъ и порывавъ ся бити. Але що то була недѣля, зббрало ся множество народа и дали ся чути голосы: „Не вбльно бити!“; а Иванъ Андрейчукъ, котрого сына Онуфрія хотѣвъ жандармъ ударити, заявивъ, що не позволитъ збиткувати ся надъ своєю дитиною; коли вбнъ що завинивъ, то най передасть его судови. Тогдѣ посмирнѣвъ трохи жандармъ; приарештувавши Онуфрія Андрейчука, забравъ ся зъ нимъ до Заболотова. По дорозѣ не бивъ его, бо за сыномъ ишовъ батько; але за те, скоро завѣвъ его до судовыхъ арештбвъ, кинувъ ся на него немовь дикій звѣрь, а крикъ нещасного чули ажъ въ мѣстѣ Мартинъ Адлеръ и Юрій Бойчукъ въ Заболотова.

Фактъ той зайшовъ 15. с. м., а донесено о тбмъ судови доперва 18. с. м., хотяй арештованій знаходили ся у вязници. Въ четверъ явили ся родины побитыхъ селянъ въ судѣ зъ прошеньмъ о обзорины лѣкарскій арештованыхъ; але и ту появивъ ся Овчаровскій и почавъ кричати: „Вы хочете починати зъ жандармерію! Я вамъ заграю; вы менѣ попамятаєте!“ Вбнъ арештувавъ Марію Попадюкову, жѣнку Василя, и вбдставивъ до суду, а прочій зъ боязни вернули зъ плачемъ домбвъ. Ажъ на интервенцію адв. д-ра Дудикевича зъ Коломыѣ допустивъ судъ на обзорины лѣкарскій, а хочь вбдъ часу побоѣвъ минуло 6 днѣвъ, то таки у Попадюка знати було ще попбдпуханій и попбдбиваній очи.

Донесенє о тбмъ фактѣ выслано до краевои команды жандармерія. Мы не сумнѣваємо ся, що Овчаровскій буде якось тамъ удержаный; але чи жандармскій практики скбнчать ся на тбмъ? Мабуть причина, що тій практики взагалѣ є можливій, лежить глыбше, тымъ то и енергічнѣйшихъ треба заходбвъ на те, щобы разъ тій практики учинити неможливыми.

Листы зъ Парижа.

(Дальше.)

Парижъ 21 липня 1900. Gai Paris. Такъ можь було повѣсти дня 14-го с. м. Цѣлый Парижъ веселивъ ся того дня, а радше гуливъ. Того дня обходила Франція свято, народне свято оголошеня Франціи републикою. Цѣле мѣсто було удекороване святочно хоругвами о національныхъ краскахъ, а чимало було такожь повывѣшованыхъ хоругвь альзацкихъ. Дерева по бульварахъ пообвѣшуваній були лямпіонами, въ котрыхъ горѣли свѣчки; а по цѣлбмъ мѣстѣ на скверахъ були поуставлюваній трибуны. Усѣ домы державнѣ и мѣскій, а також рбжнѣ памятники — усе то було пообвѣшуване гірляндами, хоругвами и електричными лямпами рбжнокольоровыми. Усе те запалено вечеромъ, а зъ вежѣ Айфля кидано величезнѣ снопы свѣтла на цѣлый Парижъ. Пускано штучнѣ огнѣ, стрѣляно, а на трибунахъ геть скрбзь по мѣстѣ грали музики, и то не на те, щобы публика прислухувалась, а щобы гуляла. И дѣйстно, де не поступитись було того дня и на другій еще день 15-го, Парижъ гуливъ, — гуливъ по просту на улици, по тротуарахъ и по ресторацияхъ. Парижане, особливо низша класа, народъ нельми веселый; о тбмъ, видно, знають отцѣ мѣста и справили ему гуляпку! Порозставляли трибуны по скверахъ, наняли музики и казали грати; а молодѣжь не гуляла вамъ, але ажъ ходбромъ ходило цѣле мѣсто. Парижанамъ не треба ждати, ажъ надбйде день народного свята; они уладжують собѣ гулянку що дня вечеромъ. По рбжныхъ улицяхъ и бульварахъ, де улицѣ перетинають ся и творять сквери, всюды поуставлюваній суть каруселѣ всякои конструкціи и богато иншихъ приладбвъ для забавъ, якъ шайбы до стрѣляня и т. п. При кождбй такбй каруселя є катаринка, котру крутить здоровезный Італіянець; а на деревляныхъ коняхъ, въ човнахъ, що на дблъ и до горы двигають ся, сидять дѣти, мущины, жѣнки и крутять ся мовь несамовитѣ. Инша новбъ каруселя є такъ уладжена, що має сямѣ бѣцикль, на котрыхъ сѣдають такъ мущины якъ и жѣнки и ногами крутять колеса; чимъ они ихъ дужще крутять, тымъ скорше двигаѣсь въ округъ каруселя. На иншбмъ мѣсцю уставлена зновъ буда, въ котрбй показуѣсь въ панoптику сцены зъ клініки Пастера, Шарка и иншихъ знаменитыхъ лѣкарѣвъ парискихъ. До всего долучена є музика чи на дутыхъ инструментахъ чи катаринка. Хто не сидить на каруселя або не є въ панoптику, той гуляе чисто на бруку, на камени. Де нема такого уладженя, тамъ народъ гуляе вечеромъ, де случайно чи наумисно хто грає дома на фортепянѣ: а де и того нема, тамъ гуляють або спѣвають або свищуть. Одынымъ словомъ, що вечера Парижъ веселить ся, гуляе.

Але, якъ кажу, найббльшу радбсть мали Парижане 13, 14 и 15-го с. м., коли то мѣсто своимъ коштомъ справило Парижанамъ публичну музику; бо бодай тогды не потребувавъ народъ псувати собѣ губы, перемѣняючи ей на инструменты. Розумѣе ся, що найкраще въ усего илюмінована була выстава. Цѣла вежа Айфля, колесо Ферріса и усѣ будынки выставовій та дерева тонули въ морю свѣтла. На поли Марсовбмъ пускано електричнѣ фонтаны; музики грали, але народъ заховувавъ ся статочно. Тбльке при имнахъ національныхъ и всякихъ иншихъ державъ, якъ кому було до вподобы, знимавъ капелюхъ або встававъ зъ мѣсця; кричали vive la France або котрбй тамъ державѣ.

Выставу илюмінують кождои недѣлѣ и кождого свята. Музики майже що вечера граютъ, и то разъ тамъ, разъ ту; кожда держава має свою музику передъ своимъ будынкомъ. Одно, що на выставѣ є невыгбдне, то се, що нема де сѣсти за дармо; коли хто хоче сѣсти и вбдпочати на дворѣ, мусить платити 10 сантімбвъ и то за кождый разъ. Коли заплатить ся 10 ст., то можна сидѣти хоть бы и цѣлый день на крѣслѣ въ своѣй серіи; але-жь годѣ оставати на одномъ мѣсци або вертати зъ другои стороны выставы на прежне свое мѣсце, за котре заплатило ся. Такъ є не тбльке на выставѣ, але також по публичныхъ огородахъ, що оплачує ся за сидженя. Въ тыхъ огородахъ є правдѣ мале число лавокъ, але въ порбвнаню до числа публики за мало; отже хто пбзнѣйше прийде, той мусить платити за крѣсло 10 ст., а за крѣсло зъ поручемъ 15 або 20 ст.

Чого Парижъ має повно по всѣхъ улицяхъ, — то звѣстныхъ скрытокъ... Зъ тымъ є выгода, бо на кождбмъ кроцѣ можна збйти зъ людского ока; за те керниць є мало. Пиво тутъ дуже лихе и дороге, а вино и шампанъ дешевій.

Найменшій грбшь є вбдъ 5 ст. вартости бблыше-менше нашихъ 5 сотикбвъ; тому низше 5 сотикбвъ нѣчого тутъ не купить ся. Запалки тѣ, що у насъ коштують 1 кр., тутъ 10 сот. А уже найгбрше, що тутъ запалки зъ сѣркою зовсѣмъ въ уживаню. Тутъ держава має монополь сѣрникбвъ. Також и тютюнъ дуже поганый; цигарета роблена суть зъ простого бакуну, ажъ гидко ихъ курити, а коштують дорого: 20 цигаретъ найгбршого сорта 50 ст., а таній самі тбльке мбцнѣйшій, до одного франка; заграничнѣ вбдъ 1·50 фр., за 10 штукъ почавши и вышше. Тютюну на цигарета таки нема, а заграничныхъ цигаретъ деубудь не дбстане. Обувя тутъ дороге: мешты по 10 зр. т. є. 20 франкбвъ. Убрання найнизше 30 зр. до 80 зр.; за середне убране треба дати 60 зр. Циліндры (мода на стбжковатій) троха лѣпшій платить ся по 10—15 зр. За те жѣночя одѣжь дешева: за 30 зр. можь еле гантску мати сукню; бодай такъ показують цѣны по выставахъ.

(*Конецъ буде.*)

Вбйна въ Хінахъ.

Лігунчанъ другій разъ запевнивъ італійского посла въ Шангаю, що послы въ Пекінѣ ненарушенѣ и що хіньске правительство якъ разъ теперь має ихъ перевезти до Тьентсіну. До Тьентсіну надбйшло дня 21 с. м. письмо, датоване 4 липня, а пбдписане Конгеромъ: Мы вбдъ двохъ тыжднѣвъ въ облозѣ, потрѣбна скора помбчь. Правительства въ мѣстѣ нема. Хіньска армія рѣшила выбити всѣхъ чужинцѣвъ въ Пекінѣ. Генералъ Лі, командантъ хіньскихъ пристаней коло Таку, донѣсъ одному нѣмецкому офіцерови, що курєръ, котрый выйшовъ зъ Пекіну 14 липня доносить, що въ мѣстѣ того дня панувала цѣлковита анархія. Хіньске вбйско бороло ся зъ Боксерами, але тѣ були въ ббльшбй силѣ. Европейцѣ ще боронили ся, але здають ся мали вже дуже мало амуніція.

Римска Tribuna оголошуе розмову свого париского кореспондента зъ секретаремъ хіньскои амбасады въ Парижи Арманіемъ. Армані заявивъ, що на пбдставѣ вѣстей, сягаючихъ до дня 23 с. м., може рѣжучо сказати, що зъ выняткомъ одного Кетелера, всѣ послы въ Пекінѣ живуть и суть здоровій. Запытаный, чому едикть хіньского цѣсаря не пбдписаный дотычнымъ посломъ, Армані заявивъ, що хіньскій цѣсарь не має поняти, якій погослоски кружать про смерть европейскихъ послбвъ. Цѣсарь занятый поборюваньмъ повстаня Боксербвъ, котрого вбстре звертае ся також противъ династіи. Зъ тыхъ отже причинъ не уважавъ за конечну рѣчь, абы едиктъ бувъ потвердженый дотычнымъ посломъ.

Въ Пекінѣ говорять, що союзнѣ вбйска рушать на Пекінъ скорше, якъ се було зразу намѣрене. Можлива рѣчь, що похбдъ зачне ся вже при кбнцу сего мѣсяця. Хінцѣ, котрій прибувають до Тьентсіну зъ сусѣдныхъ околицъ говорять, що цѣсарскій вбйска убивають Боксербвъ, де лишь знайдуть ихъ, заявляючи, що Боксеры спонукали ихъ розпочати безнадѣйну вбйну. Інтеліґентнѣ Хінцѣ твердить, що є се лише питанемъ часу, коли такій станъ запануе въ Пекінѣ.

Мѣжь поодинокими державами вже зачинають панувати дисонансы. Россіяне намѣрюють именно выконувати контролю надъ цѣлою зелѣзницею вбдъ Таку до Пекіну ажъ до часу, коли хіньске повстане буде здавлене, абы вбдтакъ вбддати зелѣзницю Хінцямъ. Англійскій адмиралъ Сеймуръ є противникомъ россіяскои контролѣ надъ зелѣзницями поза Тьентсіномъ и твердить, що ту контролю повинній выконувати Англіянъ. Той самой гадки суть всѣ англійскій мешканцѣ въ Тьентсіню. Французы стараютъ ся о узыскане контролѣ надъ водною комунікацією на рѣцѣ Пейго. И сему Англіянъ рѣшучо противлять ся, бо думають, що такій концесіи на рѣчь Россіянъ и Французбвъ, въ высокій степени утруднювали бы операціи англійскихъ вбйскъ. Якъ бачимо, державы вже теперь сварять ся, хочь еще не суть панами ситуаціи. Наведеный фактъ каже надѣяти ся, що по опановано Хінъ прийде до поважнѣйшихъ и острѣйшихъ конфліктбвъ мѣжь державами и вбйна готова перенести ся поза границѣ Хінъ.

Вбйна въ Африцѣ.

Зъ Трансвалю вже другій разъ приходять вѣсть, що вже розпочавъ ся загальный рухъ армія Робертса на всхбдъ. Бота зъ головною своею силою стоявъ пбдъ Мідельбургомъ, въ половинѣ дороги мѣжь Преторією а Ліденбургомъ. Френчь на чолѣ двохъ бригадъ машируе на полудневбмъ крилѣ, въ центрѣ иде Поле-Карвъ а на пбвнбчнбмъ крилѣ генералъ Гамільтонъ. Бюро Райтера доносить, що Буры довѣдавши ся про похбдъ англійскихъ вбйскъ, покинули свои становиска. Говорять, що Буры машируютъ на Ліденбургъ, куды выбирае ся також Крігеръ. Часть ихъ вбйскъ лишить ся на пбвночи коло Бушвельду и звбдтамъ буде пробувати перетяти полученя англійскихъ вбйскъ. Мосты въ околици суть цѣлкомъ понищенѣ. Пбсля донесеня Робертса два полковники на чолѣ 400 людей выкинули 1.000 Бурбвъ зъ сильныхъ позицій и зъ великими стратами розбгнали ихъ. Англійцѣ стратили 6 убитыхъ и 19 раненыхъ. Зелѣзничу лінію коло Пандермеріверу и телеграфічну комунікацію вже направлено. Буры забрали коло Родевалю 200 англійскихъ возкбвъ зъ двома офіцирами въ полонъ.

Въ англійскбй палатѣ послбвъ при нарадѣ надъ кольоніяльнымъ буджетомъ Чемберленъ поборювавъ внесене одного зъ послбвъ, протестуючій противъ політики Англіи въ полудневбй Африцѣ. Чемберленъ запевнивъ, що англійске правительство не гадае продовжувати тамъ на необмеженый часъ вбйсковои адміністрациі, але противно, хоче

дешь мати при собѣ, то вбнъ тобѣ нѣчого не зробить.

„Вона такъ и зробила: нарвала цвѣту зъ чесныку, тоѣ, оману и одоляну, тай пбшла зъ тымъ до млына. Прийшла до млына, мельникъ взявъ наладивъ тай пбшовъ собѣ. Меле вона, меле; ажъ въ одинацятбй годинѣ приходить якійсь панычь у чорнбмъ убраню, въ кашкетѣ, тай кличе ей у танецъ. — Добре! — каже: — я бы зъ тобою пбшла танцювати, але не маю ладнои спбдниці. — Вбнъ десь звихторивъ ся тай за минуту принѣсъ спбдницю. — Та якъ зъ тобою у танець пбду, коли не маю ладного фартушка? — каже вона. Вбнъ полетѣвъ, принѣсъ фартушокъ. — Та якъ менѣ у танець ити, коли не маю ладнои хустки? — Вбнъ полетѣвъ, принѣсъ и хустку. — Добре! Пбду зъ тобою въ танець, якъ принесешь черевики — каже вона зновъ до него. Вбнъ полетѣвъ, принѣсъ черевики тай бере ей въ танець. — Нѣ — каже вона: — пбду ажъ тогды, коли принесешь сѣмъ шнурквъ коралѣвъ; але будешь по однбй корали носити. — Вона гадала, що его тымъ задержить, ажъ поки когуть не запѣе; але вбнъ якъ зачавъ лѣтати, то на одну хвилю стало сѣмь шнурквъ коралѣвъ. Тогды вже не знала, що робити; але нагадала на зѣле, та якъ тото ему лишь показала, вбнъ скричавъ ай, ай, ай! тай втѣкъ. Приходить вона рано зъ млывомъ до дому та така вбрана якъ пава. Мачуха ажъ въ долонѣ сплеснула. — А ты, дѣвко — каже: звбдки те все взяла? — Вона розповѣла по правдѣ, якъ було: якъ вона молола, якъ вбнъ до неи прийшовъ тай все, що вона хотѣла, принѣсъ. Мачуха гадае собѣ: — Чекай! Не дурна я, теперь я вже свою пбшлю.

„Якось прийшло ся, наладила збжа тай вырядила свою доньку до млына. Въ одинацятбй годинѣ прилѣтае вбнъ тай кличе у танець. Вона втѣшилась тай вбдъ разу каже: — Добре! — каже: — Пбду зъ тобою танцювати, якъ принесешь менѣ спбдницю, фартушокъ, хустку, черевики, коралѣ. Досыть, що все наразъ сказала.

„Вбнъ полетѣвъ, принѣсъ ѣй то все; вона вбралась, а вбнъ якъ не вхопить ей, якъ не зачне танцювати, ажъ лоскбтъ ееломъ пбшовъ. Такъ довго танцювавъ, ажъ на кусьнѣ порозрывавъ дѣвку, а потому взявъ тай лотоки нею загативъ.

„Приходять люде рано, а млынъ стоить. Дивлять ся, а лотоки дѣвкою позатыканій.“

— А чому тота старша не сказала ѣй взяти зъ собою зѣле, що ѣй баба порадила була? — запытала Ольга.

„Того казка не каже“ вбдповѣла Тетяна.

— Тай у насъ є тот, зауважавъ Костиньо.

На тій слова Ромко схопивъ ся, побѣгъ глубше у городъ и принесъ дѣйсно велику китицю тоѣ.

— Дай менѣ! Дай менѣ! — закричали другій дѣти: Тамъ є коники.

Дѣти стали розвивати нерозцвилый еще цвѣтъ тоѣ и приглядались двомъ рбвнымъ прутикамъ зъ заокругленими головками.

— Се щось такъ, якъ бы два голубчики! — сказавъ Славко и притуливъ до губъ синѣй цвѣтъ.

„Тфе, не бери того до ротика! Тымъ можешь отруити ся!“ зганила Тетяна; взяла зъ рукъ Славка небезпечный цвѣтъ и кинула на землю.

— Се якъ бы голубчики або черевички! — сказавъ зновъ Костуньо, пбднявши кинений цвѣтъ.

„Се справдѣ люде называють декуди черевичками потакнула Тетяна.

— Може и оманъ є въ нашбмъ огородѣ? — запытала цѣкаво Ольга: — Въ нашбмъ огородѣ є такъ богато всякого зѣля.

„Чому нѣ! Отъ тамъ у кутѣ зъ тымъ великимъ листбмъ, що такъ высоко росте, що має великій жовтый цвѣтъ.

— Такъ то оманъ? — дивувались дѣти: — Тогдѣ такъ богато того було, а теперь вже якось нема.

„Вже десь має втѣкати до другого огорода.“

— Якъ то втѣкати?

„Оманъ и одолянъ мають уже такъ до себе, що якъ собѣ не залюбить въ однбмъ огородѣ, то втѣкае до другого.“

— А якій то одолянъ? Мы его еще не видѣли.

„А ось пбдъ плотомъ вбдъ Гаврилового Івана бувъ якось такій великій корчь, якъ добрый снбпокъ коли де не втѣкъ.“

— Ану ходѣмъ, чи є; може ще не втѣкъ.

Тетянѣ якось не спѣшно було вставати; але коли дѣти на ню наперли, вона встала и пбшла зъ ними здовжь огородомъ.

Оббйшли садъ и зачали ити высокою травою по-пбдъ самъ плбтъ сусѣда Івана. Дѣти гейбы плыли у зелены и розкладали малыми ручками сягаючу имъ до пояса траву.

(*Дальше буде.*)

якъ найскорше завести вольну адміністрацію и надати Бурамъ більше менше таку автономію, яку мають инші англійскі кольонії. Чемберленъ не думае абы партизантка въ Африцѣ мала ще довго тягнути ся. Внесене зъ протестомъ противъ політики правительства въ полудневій Африцѣ упало 52 голосами противъ 208.

Письма зъ краю.

Зъ Кутъ. *Справоздане посольске м. Окуневского.*

Зложивши справоздане посольске въ Рожновѣ дня 22 с. м., приѣхавъ посолъ Окуневскій слѣдуючого дня до Кутъ, щобы выказатись и тутки зъ своей дѣяльности якъ въ соймѣ такъ и въ радѣ державній. Мимо горячого часу роботъ и мимо великого запущеня повѣта въ житю політичнім зобрало ся до 300 выборцѣвъ, межи ними 12 священиковъ и кількохъ зъ свѣтскої интеліґенції.

Пос. Окуневскій не порушувавъ справъ высокої політики (якъ борбы межи Чехами и Нѣмцями въ радѣ державній), котрі народъ мало обходять, а обговорювавъ дѣла, що нашь народъ близше дотыкають и въ котрыхъ выборцѣ бажали найбільше пояснень. Розпочавъ вѣдъ справъ локальныхъ. Пояснивъ Гуцуламъ, що заказъ вырубу лѣсовъ горскихъ не вымѣреный противъ громадъ (котрі мало мають своихъ лѣсовъ), а скорше противъ більшої посѣлости (якъ ось фундації гр. Скарбка въ жабѣвскихъ горахъ) и маe на цѣли здержати цѣлковите вынищене горъ зъ дерева и землѣ, и охорону краю вѣдъ нагальныхъ повѣней. Указавъ неправильности при спусканю ковбковъ рѣкою Черемошемъ, на великі шкоды громадъ черезъ забиране берегівъ и на способы доходженя тыхъ шкодъ, котрі довгими роками залягають неполагоджені. Разомъ зъ тымъ говоривъ о высыланю лишь цѣлого дерева за границю, а утрудненю черезъ цло всякихъ выробовъ деревляныхъ въ краю — на шкоду краю, а въ користь заграницѣ. Подобне кривдженe нашого краю указавъ на многихъ иншихъ поляхъ, якъ заборона вывозу нашихъ безрогъ до Угорщины, котра намъ все свое насылае, а вѣдъ насъ майже нѣчого не приймае. Винній сему некорыстній договоры зъ другими державами и умова зъ Угорщиною, котрі потребують повнои змѣны. Одержане сыровицѣ для громадъ можливе лишь вѣдъ певными условіями; посолъ выказавъ тій условія и способы, якъ того права доходити. Глубока Гуцульщина (надъ чорнымъ Черемошемъ) страшно знищена черезъ бракъ просвѣты и такій хоробы, що тамъ вкорѣнилась. Щобы тій недоступній стороны злучити зъ свѣтомъ и по можности зарадити злому, постаравъ ся посолъ о будову гостинця зъ Ворохты до Жабя и о збудованe шпиталю въ Жабю на кошть державный; одно и друге вже небавомъ наступить. Переходячи до справъ загальнѣйшихъ, вказувавъ посолъ на отворене всякихъ закладовъ и школъ промысловыхъ (въ Коломыѣ, Косовѣ, Пѣстыни), школы рольничои, писарскои, семинарій учительскихъ, и наконечну потребу більшои просвѣты въ народѣ и якъ найбільшого выкорыстаня тыхъ школъ для дѣтей — особливо при збільшеню людности и зменшеню землѣ. Просвѣта въ рускомъ народѣ спинена черезъ ворожу намъ систему, котрій не ходить такъ о просвѣту, якъ о польонізацію рускаго народа. Коли на Мазурахъ ограничуесь наука на одинъ польскій языкъ и часъ обертаесь на рѣчи практичні, введено у насъ неправно противъ постановъ основного закона въ рускихъ селахъ обовязкову науку польского языка и теряесь на нѣмъ весь дорогій часъ шкільный зъ шкодою властивои науки. Рада шкільна краева выкручуесь ту неможливостію веденя статистики дѣтей рускихъ и польскихъ по школахъ; однакъ се лишь зла воля. Коли по нашихъ краяхъ веде ся нерівно ширша статистика, якъ на Буковинѣ для людности руской, волоской и нѣмецкой, а новѣйшими часами добули тамъ се право и Поляки еще и для малои горстки польскои: вѣдказують Поляки се право у насъ міліоновому народови рускому, а віце-президентъ рады шкільнои п. Бобжиньскій закидуе менѣ въ соймѣ, що народъ рускій самъ бажае науки польского языка. (Ту загремѣли цѣлій заборы: „се безлична, підла брехня п. Бобжиньского! Мы не потребуемо польского языка! Намъ досыть рускаго! Се кривда, безправность!*)

При такъ несправедливомъ и ворожомъ трактованю школъ рускихъ, котрыхъ въ порівнаню до школъ польскихъ еще значно зменшае ся, народъ рускій мусить домагатись подѣлу рады шкільнои краевои на руску и польску підъ управою одного президента намѣстника. — По мачошиному трактуе ся народъ рускій изъ стороны всякихъ властей: староствъ, радъ повѣтовыхъ. Замѣсть попирати рускій громады въ ихъ честныхъ змаганяхъ, вносить ся въ нихъ еще деморалізацію черезъ попираня горшихъ елементівъ, черезъ умыслне удержуване при власти збіссованыхъ вѣйтівъ и довге неполагоджуване протестівъ черезъ староства. (Тутъ навівъ посолъ приміры зъ коссівского повѣта, де новій рады громадскій черезъ 2 и 3 роки не введенъ въ житя, якъ въ Кутахъ, Кобакахъ, Яворові, Рожнѣ и др.) Чей поможе новѣйше розпорядженe міністра Керберa, що приказуе урядамъ стояти строго на становиску права и зборонює вводити въ нихъ політику. Рады повѣтовій коштуютъ край рочно надъ 5 міл. зр., суть вже въ своимъ устрою для насъ некористно зложеній и поступаютъ неприязно супротивъ руского народу. Мы бажали бы знести ихъ, якъ се въ деякихъ другихъ краяхъ стало ся; але коли се въ нынѣшныхъ часахъ неможливе, мусимо старатись выкорыстати ихъ, якъ можна.

Переходячи до новѣйшихъ справъ въ соймѣ, представивъ посолъ проектъ Гупки о майоратахъ селяньскихъ, котрый выкликавъ загальный протестъ всѣхъ громадъ, рускихъ и мазурскихъ, и черезъ те кинено его до кошa; дальше: проектъ, установляючій куратурівъ для заряду маетковъ громадскимъ, (н. пр. гром. пасовискомъ, лѣсомъ и др.). Противный бувъ внесокъ о закупнѣ и парцеляціи більшихъ посѣлостей на довгій и малій сплаты. Грозить еще проектъ збірныхъ громадъ (по 3 и 4 села), що стремить до цѣлковитого знесеня осталои еще автономіи громадъ, до [за]веденя давныхъ мандаторівъ (хотяй підъ инпимъ именемъ) и до простои замѣны нынѣшныхъ вѣйтівъ и радъ громадскихъ на ихъ поліцаѣвъ. (Загальне обурене зборівъ и окрики: „се кривда!*) Дальше обговорювавъ посолъ другій законы, якъ будівельный, роботничій (признаючій лишь 9 годинъ денної праці); указувавъ на конечну потребу регуляціи нашихъ рѣкъ, котру нынѣшна делеґація въ Вѣдни цѣлкомъ занедбала. Перестерігавъ передъ агентами, котрі намовляють до закупна всякихъ знарядівъ ґосподарскихъ (сѣчкарень и пр.), а опісля умовы не додержують; вказувавъ, що вношенй ними скарги въ чужихъ судахъ суть неважній, и що устній умовы мають правну силу. Вкінци подавъ еще цѣкавый прикладъ, якій полегшѣ выробляють собѣ фабриканты цукру и властитель пропінацій: що при більшомъ вывозѣ цукру и алькоголю за границю не тілько опускае ся имъ податокъ, але призначуе ся значній премій. На закінченe заявивъ посолъ, що вонъ старавъ ся завсѣгды заступати интересы руского народа, однакъ при нынѣшныхъ відносинахъ не могъ богато осягнути, коли то и противна сторона маe такъ страшну перевагу и такъ завзято всякимъ уступствамъ опирае ся. Але право народа — якъ и кожда наша правда — мусить вкінци взяти верхъ; ходить лишь, щобы вся маса народа освѣдомлювала ся въ своихъ правахъ и солідарно за нами стояла.

Бесѣда посла, дотыкаюча самыхъ жыненныхъ справъ народа и выказуюча на кождомъ кроку покривдженe селяньства и рускаго народа, дуже заняла выборцѣвъ. Еще більше змогло ся заинтересованя, коли выборцѣ стали выступати зъ запытанями и розказувати свои кривды, а посолъ имъ вычерпуючо вѣдповѣдавъ.

Найперше запытавъ о. Гошоватюкъ, чи рускій послы займались справою руского університету, порушеною загаломъ університетскои молодѣжи, и чи осягнули якій успѣхъ. Пос. Окуневскій вѣдповѣвъ, що при теперѣшныхъ відносинахъ въ парляментѣ не могли тамъ поставити еще формального внесеня, однакъ переговорювали въ міністерствѣ и зъ виднѣйшими послами и находили всюды справедливе признанe тои справы; розбиваесь усе о фінансову сторону, котра нинѣ при нечинности парляменту неможлива до полагодженя.

Д-ръ Трильовскій вказавъ въ займаючій способъ, якъ селяньство становить у насъ 73% людности и здавалось бы, що оно повинно въ краю верховодити; а тымчасомъ оно заневолене и править нимъ мала горстка панівъ, подібно якъ на тімъ образѣ намальовано, де свиня рѣже рѣзника або кінь їде на газдѣ. (Гомеричный смѣхъ селянъ). Всѣ высші уряды займають вѣдомости и байдужій для народа. Такій панничь, що ледво скінчить школы, небавомъ вже староста, радникъ, а дальше намѣстникъ або міністеръ; и лишь у великій бѣдѣ покликують до міністерства якого здібного урядника. Загалъ народа повиненъ добиватись усуненя того шкідливого ставу. Опісля перейшовъ до повѣтовыхъ радъ, домагаючись ихъ знесеня, и до радъ громадскихъ. Вѣйты и рады громадскій не повинній выховуватись підъ вилывомъ староствъ на хрунѣвъ, але стояти підъ ненастанною одвѣчальностію громадъ: въ тій цѣли повинно выбиратись вѣйтівъ лишь на короткій часъ (на 3 роки); кождого року повиненъ вѣйтъ ставати передъ громадою и здавати справу зъ своей дѣяльности, а на зазывъ громады складати свій урядъ. Тогдѣ буде и правда по селахъ. (Голосній одобрена).

Селянинъ Ковальскій каже, що при нынѣшнімъ злученю рускаго народа зъ польскошляхоцкимъ. Русины не можуть дійти своей правды, и уважае единымъ способомъ до того подѣлъ краю на часть руску и польску. Дальше указуе на неприяне намъ дѣланe радъ повѣтовыхъ и жадае знесеня ихъ.

Пос. Окуневскій пояснивъ, що такій подѣлъ есть не тілько природный, але и маe свою правну підставу. Попередный монархъ роздѣливъ въ своимъ патентѣ выразно Галичину на дві части, руску и польску, и поставивши провізорично одного графа намѣстникомъ у Львовѣ зазначивъ, що по переведеню роздѣлу краю перенесе его до Кракова, а у Львовѣ поставить другого намѣстника для Русинівъ. Зъ причины, що Русины не були тогдѣ політично еще досыть розвиненій, застрягла та справа и не була введена въ житя. При нынѣшнімъ систематичнім неговоню всякихъ правъ Руси зъ стороны польскои мы мусимо домагатись выконаня того декрету и роздѣлу краю, на дві части. Правда, що насъ, колись найвѣрнѣйшій народъ Австрії, змальовано небезпечными и анархістами; але може прійти еще и такій часъ, що насъ будуть знова потребувати и мы станемо знова дуже вѣрными.

Сел. Павлюкъ зъ Кутъ каже, що всякій банки здирають въ сѣльскои людности підъ рожными выдами страшну лихву 20—50% и нищать ей безповоротно. Домагае ся, щобы правительство иглянуло въ сей станъ и взяло сѣльску людность въ якусь опѣку.

Пос. Окуневскій вказуе на пануючу систему всякои опѣки надъ паперовымъ грошемъ, а маловажене земскои посѣлости, котру за леда марницю ліцитують.

Селянинъ Сандулякъ зъ Карлова въ надзвычайно займаючій и дотепный способъ порушивъ найперше законъ ловецкій. Казавъ: Заяцѣ мають у насъ такъ красну конституцію, що коли-бъ нашь народъ мавъ подібну, то живъ бы якъ въ раю. Заяцеви у насъ все вільно и нема на него кары; коли-жь моя худібка вдре ся на ланъ, то строго карають. По утратѣ землѣ и полонинъ остались у насъ еще лишь малій окравки городівъ и поля, и тій нищать звѣрята и заяцѣ; коли-жь его за те убити, то за него, вартуючого може 25 кр., грабить ся телицю и накладае ся кару на 25 зр. Се кривда для насъ! Най будуть права заяця ограничені и най буде вільно его за таку шкоду смертію покарати! — Дальше указавъ несправедливе поступованe въ селяньскими резервістами. Нѣхто ихъ на правду не оглядае, чи здоровый, а гонять насъ безпощадно въ службу; тамъ накладають на нихъ при маршахъ тяжкій приборы війсковій, якъ за молодыхъ лѣтъ, дае ся зізнесованy и шкідливу їду, черезъ що многій тратять на завсѣгды свое здоровле або и житя. Ось недавно покликали мого сусѣда; вонъ чуючись слабымъ, попращавъ ся съ жінкою и сусѣдами, и отъ чуемо, що тамъ и померъ. Домагаемо ся, щобы вглянено разъ въ ту справу, и коли жадае ся вже вѣдъ насъ податку крови, щобы обходжено ся зъ нами бодай по людски.

Сел. Букачукъ зъ Кобакъ жалуе ся на безправность, що селянамъ, посѣдаючимъ поля на другій сторонѣ Прута, каже ся платити на мостѣ за перевозъ; що селянъ идучихъ черезъ камеральный лѣсъ зъ сокирою, карае ся, а зъ другои стороны кидае неразъ камера при вырубѣ своихъ лѣсовъ дерево на грунты селяньскій безъ нѣякои нагороды.

Никола Шведюкъ зъ Москалівки жалуе ся, що инжинерамъ, призначеным до помѣру грунтівъ, дае ся надто мало часу, и що они увзглядняють проте лишь богачівъ, котрій имъ заплатять, а поминають бѣдныхъ. Указуе на заказъ ловленя рыбы, на бракъ школы въ Москалівцѣ за-для приналежности сего села до Косова.

Щобы замарнувати свою присутность, запытавъ на кінци одинъ зъ „твердыхъ", до якои партіи посолъ зачисляесь, бѣдака не знавъ еще того! Д-ръ Окуневскій вѣдповѣвъ коротко: „що завсѣгды належавъ до народної партіи, и буде до нея належати".

По обговореню всѣхъ справъ указавъ о. Стефановичъ зъ Кутъ, яко голова зборівъ, на горячій патріотизмъ и великій заслуги посла въ оборонѣ рускаго народа въ соймѣ и радѣ державній и вызнавъ зібраныхъ до выказаня имъ свого повного довѣря. Всѣ збір-ній проголосили одушевлено и зъ серця: „най жие нашь посолъ! славно! многая лѣта!

Се справоздане зробило на всѣхъ збраныхъ дуже добре вражѣня. Всѣмъ стало ясно, якъ тяжка борба веде ся въ рѣшаючихъ мѣсцяхъ мѣжь интересами панскими и селяньскими, якъ руска народность на кождомъ кроцѣ кривджена, и якъ тяжко рускому народови и его заступникамъ выбороти права, якій намъ належать ся. Богато селянъ и мѣщанъ зрозумѣло теперь добре, чому то певній сферы стараютъ ся удержати народъ въ темнотѣ, а при всякихъ выборахъ черезъ підкупства и другій лукавій способы не допустити для него рѣзныхъ заступниковъ. Кождый почувъ ся до почести и вдячности для посла, що майже одинокій зъ такимъ посвященемъ за той бѣдный народъ боровъ ся, — а дальше до горячого обовязку за руску правду всюды бодро и вѣрно постояти. Мы увѣрені, що такій зборы або вѣча, устроюваній въ кождомъ закутку краю, будуть нашь народъ приводити до що разъ більшого освѣдомленя и розумѣня его правъ, и настане скоро часъ, де не буде у насъ мѣсця для лукавои роботы нашихъ ворогівъ.

*) Дуже велика шкода, що п. Бобжиньскій не бувъ свѣдкомъ сеи маніфестаціи въ его честь.

НОВИНКИ.

— **Помочь для потерпѣвшихъ** вѣдъ повени. Президія намѣстництва вже покінчила тымчасову наглу акцію ратункову для потерпѣвшихъ вѣдъ повени и, де лишь оказала ся потреба, обдѣлювано въ першій хвили убогихъ живностію а пізнѣйше и датками грошевыми на вѣдбудованe и направу хатъ; а теперь заряджено роботы надъ направою дорігъ, и т. п., щобы дати населеню нагоду до заробку тамъ, де средства громадъ и повѣтівъ на тое не позваляють. Кромѣ призначеного цѣсаремъ фонду 20.000 коронъ роздала президія зъ власныхъ фондівъ 113.600 коронъ, зъ чого припало на повѣтъ: станиславівскій 26.600, стрыйскій 22.000, товмацкій 21.000, рогатынскій 800, долиньскій 900, жидачівскій 6.000, бучацкій 2.000, калускій 6.000, синдцкій 4.000, дрогобыцкій 2.000 и борщівскій 1.000 коронъ. Староства переводять теперь докладній розслѣды розмірівъ шкідъ, а здае ся, що вже въ першихъ дняхъ серпня предложать ей властямъ центральнымъ справоздане о розмірахъ шкідъ зъ внесенями що до акціи державной на більшій розміры. Въ кількохъ повѣтахъ, де данъ ся вѣдчути бракъ паши, зарядила президія намѣстництва выдаванe соли для худобы.

— **Русины въ Хінахъ.** На австр. кораблі „Зента" старшимъ офіцеромъ, що теперь підсла правдоподібной смерти команданта въ Пекінѣ заступае командата, є флотскій лайтнантъ Корчакъ-Котовичъ; на „Єлисаветѣ" старшимъ лѣкаремъ д-ръ Орестъ Зарицкій, на кораблі „Марія Тереса" д-ръ Володимиръ Вербенець.

— **Испытъ зрѣлости** въ ґімназіи въ Золочевѣ вѣдбувъ ся дня 14, 16 и 17 липня н. ст. підъ проводомъ краев. инспектора Ив. Левицкого. До испыту зголосило ся 14 учениковъ публичныхъ, а одинъ екстерністъ; зъ вѣдзначенемъ здавъ одинъ, двохъ одержало поправку зъ одного предмету, а одинъ (екстерністъ) репробованый. Русины здали всѣ, а то: Винтонякъ Олександеръ, Жовнѣрчукъ Михайло, Залескій Стефанъ, Кіжникъ Володимиръ, Ракъ Теодоръ и Чорный Віктеръ. (Пѣсля народности було: Поляковъ 5, жидовъ 3, Русиновъ 6).

— **Нѣмцѣ о Галичинѣ.** Нѣмецка часопись Alldeutsche Blätter выдала въ ч. 30. дуже гарне свѣдоцтво Галичинѣ, бо пише: Въ осередку Европы положеный є край, котрый не маe въ собѣ нѣчого европейского, нѣ въ адміністраціи, нѣ въ судівництвѣ, нѣ въ господарствѣ суспільномъ, нѣ въ жытю публичномъ, — взагалѣ въ нѣчомъ. Є то край морального бруду, нехлюйства и патентованыхъ обманцівъ. Знаходить ся вонъ, правда, въ границяхъ держави, котра посѣдае культуру европейску, але самъ є зовсѣмъ дикій. Читателѣ легко здогадують ся, що мова тутъ про Галичину. Пануе тамъ одна верства людности, названа шляхтою. Она рядить, бо занимае всѣ посторунки. А щобы разъ на завсѣгды забезпечити ся вѣдъ протестівъ покривдженыхъ, придержуе народъ при помочи духовенства у великій темнотѣ. Шляхта, то верства дармоѣдівъ, а предметомъ ихъ выысківъ — то селяне и жиды". — Коротке, — але — нема що казати — гарне свѣдоцтво!

— **Хлопскій судъ.** Дня 23. см. переводжено передъ карнымъ судомъ въ Станиславовѣ розправу противъ Гуцула въ Пасѣчной Гриця Максимка. Справа мала ся такъ. Камера въ надвірняньскомъ повѣтѣ уладила собѣ зъ Надвірной до Рафайловой (въ Карпатахъ) малу зелѣзницю для вывозу дерева. А що дорога зелѣзнича вела черезъ поле Максимка, заключила дирекція дібръ камеральныхъ зъ нимъ договіръ, що за кусникъ землѣ, котру вонъ вѣдступить вѣдъ зелѣзницю, дасть ему два разы більшій кусникъ поля иншого. Гуцулъ пристався на те. Зелѣзницю выбудовали, але камера запила собѣ зъ легковѣрною Гуцула и вѣддала ему дуже лихій кусникъ землѣ и въ злімъ мѣсци. Покривдженый Гуцулъ устроивъ собѣ оригінальну „авізацію". На зелѣзничій дорозѣ, переходячій черезъ его „пайку", выставивъ камѣнный валъ, а коли поѣздъ надѣздивъ, почавъ кричати: „не ѣдь, бо не пущу!" а на знакъ заказу почавъ вымахати рискалемъ.

Средство до нищеня молѣвъ

Фенілінъ нищить молѣ зъ зародками 60 кр.
Зела антімольовй до переховуваня футеръ кор. 30 кр.
Паперцѣ антімолевй тузинъ 30 кр., штука 3 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: склепы власнй улиця Оикстуска ч. 25, Галицка ч. 11. Кракѣвъ: Суконницѣ ч. 20. Чернѣвцѣ: Рынокъ ч. 8. Перемышль: ул. Францішканьска ч. 24.

Повѣдъ задержанъ ся. Сердитый Василь, позваный до суду звинявъ ся, що хотѣвъ въ той способѣ „скасувати договоръ"; але трибуналъ узнавъ его виннымъ публичного насильства и засудивъ на 6 мѣсяцѣвъ вязницѣ.

— **Дробнй вѣсти.** Въ Княгиничахъ, рогатыньского повѣту, по великихъ спекахъ, котрй тревали черезъ 8 день, спавъ вчера коло 5-ой годины по полудни середъ великой бурѣ и вѣтрѣвъ, градъ, котрый доходивъ до величины голубячихъ яецъ. Въ мѣстѣ поломило дерева, понищило овочѣ и повыбивало до 1000 шибъ, а въ поли шкоды незмѣренй. — Підвысшене цѣны цукру заповѣдають властителѣ рафінерій цукру, а підвышку мотивують тымъ, що цѣна вугля каменного підскочула въ гору. — Въ „городѣ саскѣмъ" підъ высокимъ Замкомъ у Львовѣ експльодувавъ вчера о 9 годинѣ вечеромъ котелъ бензиновый, котрый служивъ до освѣтлена огороду. Шопа, де стоявъ моторъ, згорѣла.

Надѣслане.

Braut-Seiden-Robe

fl. 10·50

und höher 14 Meter! — porto- und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weisser und farbiger „Henneberg-Seide" von 45 kr. bis fl. 14·65 p. Meter.

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich. 58 [5]

Посмертнй — ✝ — оповѣстки.

Василь Балухъ ученикъ VII кл. академичной гімназіи, умеръ дня 25 с. м. по довгій недузѣ въ Нагачевѣ. В. в. п.!

Зъ ц. к. Дирекциї держ. зелѣзниць.

Між стацыями Коломиєю і Ланчином на шляху Делятин Коломия-Стефанівка піднято рух всіх потягів 25 с. м. Аж до усунена перешкоди між стацыями Делятином і Ланчином будуть курсувати диш потяги ч. 3951 і 3952 на шляху Коломия-Ланчин.

Телеґрамы.

Вѣдень 26 липня. Въ чеськихъ кругахъ говорять, що навѣть безъ участи Яворского можь надѣяти ся, що до осени буде вѣдтворена давна правиця, але на вѣдмѣнныхъ условіяхъ.

Берлинъ 26 липня. Тутъ запевняють, що міністромъ внутрѣшныхъ справъ въ Россіи буде Извольскій, бувшій посолъ въ Японіи, а вѣдтакъ въ Монахіи.

Медіоланъ 26 липня. Соціяльно демократична партія ухвалила на вѣчу резолюцію, взываючи італійске правительство, абы въ хіньскій справѣ заховувало ся цѣлкомъ невтрально и не брало чинной участи въ теперѣшній вѣйнѣ.

Петербургъ 26 липня. Въ Москвѣ заряджено утворене 12 рухомыхъ военныхъ шпиталѣвъ, котрй разомъ зъ 100 вояками, 10 офіцырами и монахинями будуть перевезенй до Хінъ.

Бѣлградъ 26 липня. Вѣнчане короля Александра мае вѣдбути ся вже дня 15 серпня. Нове правительство зложене зъ членѣвъ ліберальной партіи и умѣркованыхъ радыкалѣвъ. Вшѣ думають, що нове правительство не довго удержить ся, спеціяльно супротивъ опозиціи Міляна, котрый мае въ краю дуже сильне сторонництво.

Лондонъ 26 липня. Додатковый кредитъ, потрѣбный на хіньску експедицію и вѣйну въ полудневій Африцѣ обчисляють на 11½ міл. фунтѣвъ.

Вашингтонъ 26 липня. Правительство мало рѣшити абы безъ огляду на становиско вѣйскъ иншихъ державъ, 7000 американьского вѣйска въ Хінахъ, найдальше до дня 30 липня вырушило на Пекінъ въ цѣли увѣльненя пословъ.

Надѣслане.

Д-ръ Антоній Ронцкій
(Берґеръ)

Спеціалістъ для недугъ шкірныхъ и венеричныхъ недугъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою досвѣдченою, довголѣтною. Такожь Панѣвъ на взоръ Lindeviseu парою.

Ординуе вѣдъ 9—11 рано пополудни вѣдъ год. 4—6

На жадане лѣки можуть бути выданй въ аптеки въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львовъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вѣдъ 10 лѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЄ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гаусмана ч. 8. Тымже выготовляе ся штучнй зубы и щоки, підъ найновѣйшихъ системѣвъ въ навчуку и золотѣ безъ підневѣня, такожь всякй репарацій, входячій въ кругъ дентистыки технічной. При помочи найвытравнѣйшихъ помічничихъ силъ заграничныхъ выготовляе всякй роботы підъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 50—144

Заведенє отворене цѣлый день.

ПЕРЕКАЗЫ

на Варшаву, Берлинъ, Парижъ, Лондонъ выдае

СОКАЛЬ и ЛІЛІЕНЪ

банковый Дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зъ провінціи выконують ся вѣдворотною почтою. 7 (I.)

Яко добру и певну льокацію

поручаемо:

4½% Листы гіпотечнй,
4% Листы гіпотечнй коронови,
5% Листы гіпотечнй преміованй,
4% Листы Тов. кред. земского,
4½% Листы Банку краевого,
5% Облігацій Банку краевого,
4% Позычку краеву,
4% Облігацій пропінаційнй и всякй ренты державнй.

Папиры тй продаемо и купуемо по найточнѣйшѣмъ курсѣ деннѣмъ. 374 [3]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. галиц. акц. Банку гіпотечного.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площи Галицкой

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райецайґы, тасьмы мѣрничй, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвінкѣвъ электричныхъ.

Всякй направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Альбум заслужених Русинів

в красній кольоровій теці, в цині 2 корони набути можна

в Товаристві „Просьвіта", Львів, ринок ч. 10

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКЙ
артистъ-малярь

мешкае 20 лѣтъ у Львовѣ, принимае загально, що входить въ украсу церковну и просить укланно Выс. Пр. Духовенство о замотоване адресы до дальшихъ услугъ въ искуствѣ

Львовъ, улиця Кракѣвска число 20. 205

Гармонїумъ
до
науки спѣву
дуже тревалои конструкціи
поручае
ИВАНЪ СЛИВИНЬСКЙ
у Львовѣ. 94

Фабрика парова для выробѣвъ меблѣвъ

Франца Цайзера
(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляе о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякй уряджения ѣдальнь и спальнь, якъ такожь готедевй, склеповй, реставраційнй и кавирняний уряджения, поручаючи за доброту, тревалость и совѣстне ихъ выкончене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованй и точне додержане речениць замовлень. 362 2—60

О 60% дешевше, чимъ де инде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна роботня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО
„зъ Варшавы"
при ул. Домбровского число 4
поручае

Штучнй огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетований сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенгальскй, сальновй, пахучй въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнникы на бажане даромъ и оплаченй.

849 5—30

ТУТКИ цигаретовй 1000 штукъ за 1 зр., поручае Ант. Мазуркевичъ. Львовъ, Скарбкѣвска 7.

ТОМАСИНУ
(Thomas-Schlacken)

поодиноними мѣшками á 100 К° по цѣнѣ вѣдповѣдаючій процентовому содержаю квасу фосфорового купувати можна въ складахъ 226

„Народнои Торговлѣ"
въ Станиславовѣ, Перемышли, Рогатинѣ и Золочевѣ.

Позостали по Товарист. Гандлевомъ
запасы
РОЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ
выпродуе по зниженыхъ, цѣнахъ
Львовске Бюро гандлеве
при ул. Костюшка ч. 4. 221 38—39

КАВУ
лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и инаше.

Токай куранційный
въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Коняк французкій
въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный
по 80 кр. за фляшку ¼ літрову
поручае
Народна Торговля.
20 74—0

Цѣс. корол. уприв.
Рафінерія спіритусу, Фабрика румы, ліверовъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдниковъ
Якова Шпрехера и С-ки
у Львовѣ

поручае старй горѣвки польскй, розолісы, ліверы, румы правдивй зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout" на наливки, такожь правдивый оцетъ спіритусовый. 306 34—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ
Львовъ, ул. Городецка ч. 3.
фабрика выробѣвъ цементовыхъ.

Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портляндъ цементу въ Щаковій. Тов. акц. фабрики вапна гідравл. для фасадъ въ Кальтенлейтгебенъ [Kaltenleutgeben.]

Складъ руръ бетоновыхъ и підлогъ цементовыхъ власного выробу, такожь портляндъ-цементу, вапна гідравлічного, вапна скалистого, гіпсу, цегелъ и огнетревалыхъ плытъ, асфальтовои папы даховои, асфальтовыхъ плытъ изоляційныхъ, підѣбъ и руръ штайнгутовыхъ для клѣвахъ, каналѣвъ, водопроводѣвъ, даховокъ, лупку, насадъ, плытъ коминовыхъ, печій кафелевыхъ и тросяны суфітовои, а такожь в'якихъ матеріялѣвъ будівляныхъ, ручачи за ихъ доброту.

Підприемство роботъ бетоновыхъ, укладане помостѣвъ и крыти дахѣвъ дахівкою, лупкомъ, папою огнетревалою и деревянымъ цементомъ [Holzcement] по умѣреныхъ цѣнахъ.

ТЕЛЕФОНЪ ч. 460. 121

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжднивникъ педаґоґічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1869 у Львовѣ ул. Вѣрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр. на пѣвъ року 1·50 кр. на чвертъ року 1 зр.

Львовъ ул. Сикстуска ч. 2. Замовленя зъ провінціи вѣдворотною почтою.

Лінолеумъ до покрытя цѣлыхъ покоѣвъ
Диваники передъ умивальню зъ Лінолеумъ
Диваны зъ Лінолеумъ
Хѣдники зъ Лінолеумъ

LINOLEUM CERATA

Спеціяльный фабричный складъ

перши австрійской фабрики въ Трієстѣ.

ФАРТУШКИ.
ОБРУСЫ.
Охороны для стѣнъ.
Простирала гумовй и пѣдкладки для дѣтій.
Борты до кредензу, пѣдставки, імітаціи дерева и мармору. 847 3—26

Цераты до покрытя меблѣвъ въ перскихъ, смирненьскихъ и рѣзнородныхъ десенихъ.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папиръ зъ фабр. Черланьскои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловя.

Ч. 157. Львовъ, Пятница 14 (27) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вѣ второкъ, и вѣ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и оферати принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“, ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Конерника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Одьшевского ул. Кілінського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 2; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и надсилкѣ за инверати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ ілюстр. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 зр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Реклямації неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Поединоке число коштуе 6 зр. на пров. 7 зр.

Оголошеня звичайні принимають ся по цѣнѣ 10 зр вѣдъ одного стрѣчка инсератового або за мѣсяць а за рубрикѣ „Надсилане“ по 25 зр. а. в.

Подякы и инші донесеня приватні платить ся по 15 зр. вѣдъ стрічка.

Вѣйна въ Хінахъ.

Мѣжь кабінетами державъ веде ся теперь вымѣна гадокъ въ справѣ ситуації въ Хінахъ. Въ тыхъ конференціях приймають за пѣдставу, що заступники чужих державъ въ Хінахъ жиють и що хіньске правительство менше або бѣльше выразно дав до пѣзнаня, що хоче их задержати яко заставникѣвъ въ надѣѣ, що черезъ то при евентуальнѣмъ заключеню угоды зъ державами, выторгує лѣпшій фінансовій услѣвя. Дальше принято, що хіньске правительство не позволяе европейскимъ посламъ въ Пекінѣ зносити ся зѣ своими правительствами, абы и въ той способѣ осягнути лѣпшій услѣвя, бо въ часѣ переговорѣвъ послы не можуть выступити передъ своими правительствами зъ жалобами на Хіны. Мимо всяких переговорѣвъ, маршъ союзныхъ вѣйскъ мае розпочати ся коло 1 серпня, при чѣмъ вѣйска будуть по змозѣ транспортовані зелѣзницею.

„Новое Врема“ остерѣгае, абы при переговорахъ зъ Хінами не вдоволяти ся звычайными прирѣченями. Хіньске правительство потрафило черезъ довгій часъ дурити дипломатѣвъ, ажь до послѣдної хвилѣ выбуху повстаня. „Новости“ кажуть, що Европа не повинна вдоволяти ся якимсь вѣдшкодованемъ або порукою, але повинна въ Хінахъ утворити такій вѣдносины, абы подѣбні подѣе були на другій разъ выключені.

Лігунчанъ сидить ще въ Шангаю. Говорять, що вѣнъ зъ вѣдси буде вести переговоры. Деякі послы въ Шангаю передали на руки Лігунчана шифровані телеграмы до послѣвъ въ Пекінѣ, абы вѣнъ постаравъ ся о доручене их адресатамъ. Лігунчанъ мае лишити ся въ Шангаю такъ довго, якъ довго не прийде вѣдповѣдь вѣдъ послѣвъ въ Пекінѣ.

На зборахъ адміралѣвъ въ Таку ухвалено бѣльшостію голосѣвъ вѣддати Россіянамъ управу зелѣзницѣ зъ Таку до Тѣентсіну. Англійскій и американьскій адміралы зложили до протоколу заяву, що не годять ся зъ тымъ управильненемъ справы. Обняте заряду зелѣзницѣ Россіянами выкликало въ публичній опініи Англіи велике невдоволене. Дневники пишуть, що Россія поступила собѣ тутъ якъ простый розбишака и пригадують, що сю зелѣзницю выбудовано за англійскій грошѣ. Англіи належить ся зъ тои будовы ще два мільоны и кѣлька тысячѣвъ фунтѣвъ интерлінтѣвъ. Зелѣзницю вѣддано хіньскому правительству до ужитку пѣдъ услѣвемъ, що не вѣддасть ея жадній державѣ.

Хіньске правительство звернуло ся було зъ просьбою о посередництво въ теперѣшнѣмъ спорѣ Хінъ зъ державами, також до президента сполученых державъ. Вѣдповѣдь президента не була така остра, якъ вѣдповѣдь Франції и Нѣмеччины. Мекъ-Кінлі обѣцявъ пѣдъ певными услѣвями взяти на себе ролю посередника. Мимо сеи готовости до посередництва въ Вашингтонѣ суть свѣдомій того, що выгляды успѣшного посередництва Америки суть малій, а именно зъ тои причины, осягнене на се згоды державъ, котрій понесли въ Пекінѣ великій страты въ людехъ и матеріяльній страты, буде дуже тяжке. Окрѣмъ того Европа въ загалѣ дуже нерадо приймае всякій проектъ полюбовного полагодженя справы. Коли бы американьскому правительству не повело ся намовити державъ, абы при переговорахъ зъ Хінами поступали лагѣдно, тогды Америка не дасть ся втягнути въ дальшу ворожу акцію, обезпечивши очевидно передъ тымъ свои справы. Америка выцофуючи ся, дасть однакъ до пѣзнаня, що недопустять до того, абы интересы Америки потерпѣли черезъ акцію иншихъ державъ, котрій уважають за вѣдповѣдне якъ найдовше не допустити до угодовои акції. Въ Европѣ, а спеціяльно въ Англіи, політичній круги дуже невдоволені зъ вѣдповѣди Америки на просьбу хіньского правительства и зъ намѣру Америки полагодити справу якъ найскорше въ мирный способѣ. Становище, яке въ хіньскій справѣ заняло вашингтоньске правительство навѣть выкликало вже знижку курсѣвъ на вѣденьскій біржи.

Въ вѣйсковыхъ кругахъ Россіи ентузіязмъ для хіньскои експедиції росте зъ кождою хвилею. Що дня зголошують ся сотки охотникѣвъ. Россійскимъ дневникамъ заборонено писати про рухи вѣйскъ и покликане резервістѣвъ. Въ вѣйсковыхъ кругахъ уважають ситуацію за дуже поважну, тымъ бѣльше, що границѣ Сибѣру мають лише малій вѣддѣлы вѣйска до оборони. Зъ Хабаровска доносять, що Хінцѣ стрѣляли на военный корабель „Алексѣй“. Дѣе компанін вѣйска, котрій корабель высадивъ на хіньскій берегъ правитано огнемъ зъ карабінѣвъ. Вѣйска мимо того обсадили берегъ и спалили 4 магазины зъ провантомъ. Въ борбѣ погибло до 300 Хінцѣвъ. Россіяне стратили 7 убитыхъ и 9 раненыхъ. Хінцѣ ударили на россійскій вѣддѣлъ, котрый стоявъ на сторожи зелѣзницѣ мѣжь Мукденомъ и Ліявяномъ. Погибъ оденъ офіцеръ, 10 воякѣвъ и 4 охотники. Вѣддѣлъ продеръ ся до Кореѣ. Цѣсарь Кореѣ казавъ поступати привязно зъ воями сего вѣддѣлу.

Листы зъ Парижа.

(*Конецъ.*)

Выставу звиджуе денно пересѣчно 400 тысячъ народа. Розумѣе ся, найбѣльше чути бесѣду французку. Въ мѣстѣ, коли хто побачить, що прохожій або купуючій не умѣе по французки, заразъ пытае его, чи вѣнъ Англичанинъ. Англичанъ тутъ, що правда, не богато; але тымъ именемъ звуть також Американьцѣвъ и за ними то допытують ся. По англійски дуже мале говорить Французѣвъ, а коли хто и заговорить, то ломаною англійщиною. Написы на выставѣ, пр. „забороняесь курити“, выписаній въ языцѣ насамперед французкѣмъ, дальше въ англійскѣмъ, італійскѣмъ, нѣмецкѣмъ, иншаньскѣмъ, а на самѣмъ послѣдку по россійски. Отже россійска бесѣда у Франціи одержала право горожаньства.

Россія свого власного дому не выставила, а тѣлько дѣмъ сибѣрскій и дѣмъ, де выставила свѣй промыслъ „ачіщенов“, а загально россійского нема. Австрія выставила крѣмъ свого загально австрійского дому також босаньскій, а той лѣпше презентуесь що-до скѣлькости выставленого матеріялу, якъ болгарскій або сербскій. На таку выставу, якъ ся показали сій державы, певно спромоглась бы и наша руска часть Галичины. Орнаментики, народній убрання, трохи повипханых птиць, дещо зъ промыслу домашного — и тѣлько всего. Особливо Болгары дуже бѣдно презентують ся. Въ домѣ красных штукъ вѣддѣлъ россійскій також дуже скупо выглядае. На першѣмъ вступѣ образы выставлений самыхъ польскихъ малярѣвъ, такъ що чоловѣкъ мимохѣть пытае себе, де подѣлись малярѣ россійскій. Але за тую часть выставы колись може бѣльше поговоримо. Теперь зверну увагу на загальный выглядъ выставы.

Зъ усѣхъ домѣвъ, якій чужій державы выставили, найлѣпше такъ зверха якъ и зъ середины представляесь италійскій. Є се, якъ взагалѣ усѣ будынки, дерев'яный дѣмъ, але красною орнаментикою оточеный; зверха стѣны мальованій образами въ родѣ фреско на взоръ помпеаньскихъ домѣвъ. Дальше иде будынокъ и брама паріска, краски переважно голубои, въ стилю романьскѣмъ, зъ статуою Парижанки на шпилю копулы. Тронадеро, стала будѣвля, величезный будынокъ на горбочку, зъ дуже красною фасадою и усякими монументами передъ нею, зъ водограями; усе те иде амфітеатрально въ гору. Поздовжь Секваны идуть будѣвлѣ всякои краски, стилю и архитектуры, такъ пр. будѣвлѣ старого Парижа. Черезъ рѣку перекиненых е кѣлька красных мостѣвъ, мѣжь котрымъ мѣстъ Александра III-го займае чи не перше мѣсце. На полѣ Марса стоить вежа Айфля, а въ округъ неи поменшій будынки рѣжного рода, мѣжь котрыми всходній домы, якъ Сіяму и т. д., найгарнѣйше презентують ся. По обохъ бокахъ внизъ вѣдъ вежѣ идуть рѣвнобѣжникомъ величезній будѣвлѣ, въ котрыхъ мѣстять ся рѣжній групы промыслу такъ французького якъ загранічного, а противный бѣкъ рѣвнобѣжника до вежѣ Айфля замыкае зновъ будынокъ, въ котрѣмъ мѣстить ся сала величезна до забавъ и електричный промыслъ. Туть вѣдъ стороны до вежѣ знаход ть ся водограѣ, де зъ высоты другого поверха спадають въ часѣ влюмінацій рѣки воды, а доломъ зъ пащь всякои звѣрины трискають фонтаны кѣлькаеджневій до горы. Тутъ пускають електричну фонтану, а свѣтла зъ лямпъ що хвиля змѣняють свою краску вѣдъ водою. Видъ дуже красный тымъ бѣльше що струѣ воды выплываючій зъ пащь рѣзнои звѣрины, задержують стало снопы свѣтла. Въ додатку до того зъ вежѣ Айфля спадае на фонтану величезный стовпъ електричного огню.

Не менче красно, коли дивитись де зъ высокого мѣсця на дѣлъ на публику, хоть бы и въ день, выглядае публика кѣлькадесятьтысячна; рѣжнобарвній строѣ жѣнокъ, ихъ цвѣтучій капелюхи въ сумѣшь зъ мужескимъ убранемъ, котре переважае темною краскою, надае усему тому выглядъ великои лукы, засѣяной рѣжнобарвнымъ цвѣтомъ.

Цѣлу выставу можь обѣхати, не рушивши ногою; за помочію рухомои платформы. Она е такъ уладжена, що одна часть платформы рухаесь въ передъ скорше, друга помалѣйше, а трета е нерухома. Отже хто хоче скорше нити, то стае на ту, що рухаесь скоро, а хто помалѣйше, то на на другу, а хто хоче затриматись, то стае на нерухому и, коли хоче, то може назадъ выйти на одну або другу. За вступъ — на платформу платило ся 50 сот.

По цѣлѣй выставѣ, по усѣхъ реставраціяхъ, грають всѣлякій музики, зачавши вѣдъ циганьскои, а скѣнчивши на битю въ рондлѣ, себъ то на музицѣ хіньскѣй. А що реставрацій тьма тьменна и недалеко одна вѣдъ другои, то музики мѣсто приемности справляють ярмарочный войкъ, вѣдъ котрого чоловѣкъ радъ бы якъ найскорше десь утечи. Додати до того, що крѣмъ музикъ попысують ся усякій спѣваки и спѣвачки, хоры и т. д., выходить чиста зарванища, страшенный диссонансъ. За те вечерами, коли попысують ся банды рѣжныхъ державъ, и що послухати; они або суть такъ розставлені, що одна другѣй не перешкаджае, або грають въ иншихъ годинахъ, по найбѣльшѣй части свои народній кусни. Сегодня приѣздить до Парижа д-ръ Євг. Кобринській и Ник. Дрогомирецкій.

Д-ръ Волод. Сѣмеовичъ

НОВИНКИ.

— **Для дяковскои льотерії** прислали: Вп. П. Т.: Панѣ Іоанна Дудикова зъ Бушка обрусъ въ цѣнѣ 10 кор.; П. Слюзаръ зъ Коломыѣ именемъ Кружка жѣночого 20 коронъ на закупно фантѣвъ. Спасибогъ! — *О. Л. Танячкевичъ.*

— **Розправа въ справѣ борщѣвского стрейку** назначена вже на день 6 серпня на год. 8 зрана передъ ц. к. судомъ окружнымъ въ Тернополи. 15 селянъ и заробникѣвъ зъ Кривча, повѣту борщѣвского, стане передъ судомъ пѣдъ закидомъ злочину публичного насильства (зъ §. 98 уст. 2. зак. к.). Надѣятись треба, що нашій адвокаты поспѣшать зъ правною обороною тымъ бѣдакамъ, що крайнымъ вызискомъ спонуканѣ, взяли ся до самооборони, въ цѣлѣмъ свѣтѣ дозволеной. О скѣлько они переступили дозволений границѣ, або нѣ, — мае выказати головна розправа. У всякѣмъ разѣ безъ оборони зъ нашои стороны лишити ихъ не можна. Всякій потрѣбній информацій удѣлить канцелярія адв. д-ра Дорундяка въ Борщевѣ. А спѣшитись треба, бо часъ вже дуже короткій.

— **Увѣковѣченне памяти Євг. Гребѣнки.** Вѣдъ смерти Євг. Гребѣнки минуло торбкъ 4. ст. ст. грудня 50 лѣтъ. Мощѣ его почивають въ посѣлости его брата, въ Убѣжищи, въ лубеньскѣмъ уѣздѣ полтавскои губерніи. Отже для увѣковѣченя памяти пок. письменника постановлено переименувати стацію Петрѣнку на „Гребѣнку“, а дальша стація буде названа вѣдъ мѣсця, де лежить Гребѣнка, „Убѣжищемъ“. Якъ доносять „Одесскому Листкови“, за починомъ одного зъ ученикѣвъ Гребѣнки, що теперь занимае видне становище въ московскѣмъ военнѣмъ округѣ, збирають помѣжь почитателями пок. письменника грошѣ на памятникъ блізько стації „Убѣжище“.

— **Народный рускій театръ** выставить въ Яворовѣ: Въ суботу 28/7 „Ямарѣ“ оперу Цеплера; въ недѣлю 29/7 „Запорожець за Дунаемъ“, оперу Артимовского, и „Вечерницѣ“ Нѣщиньского; у вѣвторокъ 31/7 „Власть тьми“, драму народну Льва гр. Толстого; въ четверъ 2/8 „Попихайло“, комедію Шуткевича; въ суботу 4/8 „Баронъ циганьскій“, оперу Штравса; въ недѣлю 5/8 „Не ходи Грицю“, образъ народный Александрова; у вѣвторокъ 7/8 „Шалавила“, комедію Глинъского; въ четверъ 9/8 „Поворотъ батька“, оперу Ярецкого; въ суботу 11/8 „Малка Шварценкопфъ“, образъ зъ житя, Запольскои“; въ недѣлю 12/8 (послѣдне представлене) „Циганка Аза“ (хата за селомъ), Крашевского-Гелясевича.

— **На концертѣ** въ Камѣнцѣ струм. спѣвати буде такожь п-на Ірина Сологубѣвна, дочка пароха зъ Неслухова, ученица Высоцкого и Машути.

— **Зъ Теребовлѣ** пишуть намъ: Управа мѣста Теребовлѣ выбудовала на ратуши вежу на примѣщене годинника и теперь зъ нагоды выкѣнченя будовы вымѣшено на шпилю вежѣ хоруговь о краскахъ... лише польскихъ. Розумѣе ся, Теребовля апокойнѣку polskie miasto!

— **Дивна справа.** На зборахъ въ Синоцѣ, скликаныхъ послами Стапіньскимъ и Міляномъ, розказавъ п. Родкевичъ зъ Букѣвска ось таку справу: Въ мѣсточку Новотанцю, сяноцкого повѣту, мешкае вдова Катерина Седлярска, котра мала нѣму дѣвчинку Кароль цю. Въ серпни 1898 р. вѣдбувало ся въ Новотанцю у жида Берка Барта весѣле, на котрѣмъ було богато жидѣвъ зъ Галичины и Угорщины, а мѣжь иншими був також сынъ Берка, Лейба Бартъ зъ Нового Санча, зъ жѣнкою и малою дитиною. Весѣльнымъ забавамъ приглядала ся мѣжь иншими дѣтьми христіяньскими також Кароль ца Седлярска, а жиды закликали ея до середины, щобы бавила малу дитину Лейбы Барта. Тамъ пробула Кароль ця цѣлый вечеръ; а на другій день рано прийшла до ея матери жѣнка Берка Барта и просила ея, щобы позволила Кароль ци бавити дитину ще оденъ день. Мати не згодила ся на те; але незабавкомъ вѣдѣйшла до поблизького мѣсточка, а жидѣвка намовила малу, що пѣшла безъ вѣдомости матери за нею. Того самого дня вечеромъ прийшла зновъ жѣнка Берка до Седлярскои и наклонила ея вкѣнци вѣддати свою доньку на пѣстунку до Лейбы Барта въ Новѣмъ Санчи. По кѣлькохъ тыднях Седлярска, не маючи жадной вѣстки вѣдъ дочки, почала допытувати ся у Берка Барта, що чувати зъ дитиною; а не дѣставши успокоюючихъ вѣстей, зажадала звернена дитины. Минуло що кѣлька мѣсяцѣвъ, а жиды туманили Седлярску зъ дня на день, що Кароль ця верне; вкѣнци загрозила она, що удасть ся о помѣчь до суду и пѣде сама до Нового Санча. Тогдѣ вѣдповѣла Беркова: „Не мавте чого ѣхати, бо наша Кароль ця десь щезла“. На донось Седлярскои арештувавъ судъ въ Букѣвску Берка Барта и его жѣнку, а акты вѣдступивъ судови въ Новѣмъ Санчи. Що той зробивъ, то годѣ знати; есть лишь фактомъ, що Лейба Бартъ, котрый напавъ Кароль цю на пѣстунку, не бувъ увязненый. Въ тѣмъ старали ся новотанецкій жиды наклонити Седлярску до вѣдступлення вѣдъ скарги, внушаючи ей, що дѣвчина знайде ся, бо „Alliance Israelite“ оголосить за ея вынайденя велику нагороду. И справдѣ одного дня привезли до Новотанцю дѣвчину нѣму; однаково такъ Седлярска якъ и ея знакомій рѣшучо заявили, що пѣдставлена дитина не е Кароль цею Седлярскою. Черезъ шѣсть недѣль придержувавъ бурмістръ новотанецкій дѣвчину у себе, по чѣмъ вѣдославъ ея магістратови въ Новѣмъ Санчи; а що зъ нею стало ся дальше не знати. Справа тая стала ся зъ часомъ голоснѣйша порушено ея въ часописяхъ. Въ наслѣдокъ того ангажовавъ ся був начальникъ якоись громады зъ Россіи въ прошеньемъ о надсланя фотографіи пѣдставленои дѣвчины, бо и тамъ щезла одна нѣма дѣвчина, але жадання того не можна було сповнити, бо и тая дѣвчина, вѣдослана до

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА 256 6—15

Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білеты до набути въ бюрѣ дневниковъ п. Пльона, ул. Кароля Людовика ч. 9.

Нового Санча, пропала безъ вѣсти. Жандармерія угорска донесла була також, що тамъ найдено въ жидовскомъ домѣ нѣму дѣвчину; але зъ фотографій показало ся, що и то не Карольця. Прокураторія въ Новомъ Санчи здержала слѣдство противъ Берка Барга и его жѣнки, а ихъ выпущено на волю, а справа засипѣтила ся. Ажь въ липни 1899 р. повѣдомивъ судъ въ Новомъ Санчи Седлярску, що Карольця знайшла ся. Дѣставши вѣдъ буковского суду 6 зр. на дорогу, поѣхала бѣдна мати по свою дитину; але ся дитина, котру показали ѣй, не була Карольця. Вѣдъ того часу справа анѣ крокъ не поступала, а бѣдна мати выплакала очи за страченою дитиною. Фактомъ у великомъ разѣ є, що жиды украли дитину, а краденѣ також будуть всѣ тій дѣвчата, котрій жидова підставляла Седлярскій, нѣби ей Карольцю. Интерпеляція тая звернена до послобъ а перерывана голосным плачемъ нещасливои матери, що також була на зборахъ, выкликала мѣжь зібраными велике зворушене, бо у всякомъ разѣ є се справа дуже дивна, а поступованє властей що найменше недбале.

— **Перемыска руска гімназія въ р. 1900.** Про станъ сеи гімназіи въ р. 1900 довѣдуємо ся зъ урядового справоздання мѣжь нишнимъ отщо: Зъ початкомъ шк. року записалось 453 ученикбъ, — о 44 бѣльше, нѣжь було зъ кінцемъ 1899 р. Найниший три класы мали по два рѣвнорядній вѣддѣлы, такъ що гімназія числила 11 клясъ. Середъ року выступило 36 ученикбъ, а прибуло 15 новыхъ, такъ що зъ кінцемъ року остало ся 429 ученикбъ публичныхъ и 3 приватистбъ (о 20 бѣльше, нѣжь попереднього року). Вѣсля вѣроисповѣдання було 423+3 руского обряду, 1 протестантъ и 5 мойсеевои вѣры; вѣсля рѣдноі мовы чи то народности зачислили себе всѣ, крѣмъ одного Нѣмця, до Русинбъ. Селяньскихъ сынбъ було 167, священичихъ 102+2, мѣщаньскихъ и ремѣсничихъ 49, сынбъ народныхъ учителѣвъ 35+1, державныхъ слугъ 29, урядникбъ державныхъ 22, заробникбъ 10, лѣкарѣвъ и купцѣвъ по 5, приватныхъ офіціялістбъ 3, властителѣвъ дббръ 2.

При клясифікаціи зъ кінцемъ шк. року признано свѣдоцтво першого ступня зъ вѣдзначеньмъ 43 ученикамъ (10%), першого ступня 329+1, поправку зъ одного предмету 30+1, другого и третого ступня 27+1. До испыту зрѣлости сѣдало 31 абітурієнтбъ; зъ нихъ 7 здало зъ вѣдзначеньмъ, 19 зъ добрымъ успѣхомъ, двомъ позволено испытъ поправити по феріяхъ, двохъ репробовано на рбкъ, а одень вѣдступивъ вѣдъ испыту задля слабости

Науку польского языка побирало 304 ученикбъ (майже 75%), гімнастики 266, спѣву 196, рисункбъ 59. — Стипендіи побирало 20 ученикбъ въ загальній сумѣ 3.935 кор. Въ бурсѣ, утримуваній Товариствомъ им. св. О. Николая, а въ р. 1898. въ память 50-лѣтного панованя цѣсаря Франца Іосифа I. названои его-жь именемъ, мало 83 ученикбъ примѣщене. Крѣмъ сего церковне братство св. Ѳ. Николая надѣляло молодѣжь грошевыми запомогами на одѣжь и книжки; дирекція гімназіи зъ жертвъ, вплываючихъ на ей руки, роздала 473 кор. 16 сот. бѣднѣйшимъ ученикамъ на харчь, помешкане и т. п., а Товариство им. св. Кирила выдало за мундуры для ученикбъ 1 509 64 кор. — Зборъ учительскій складавъ ся зъ директора и 19 учителѣвъ.

— **Станиславбвска гімназія въ р. 1900** приняла 644 ученикбъ публичныхъ и 12 приватныхъ, зъ котрыхъ до кінця року остало 559+9, — о 2+5 бѣльше, нѣжь попереднього року. І. класа мала 3 вѣддѣлы, а II—V по 2, такъ що гімназія числила 14 клясъ. Вѣсля вѣроисповѣдання було рим. кат. обряду 211+3 ученикбъ руского обряду 151+1, мойсеевои вѣры 197+5; вѣсля рѣдноі мовы Полякбъ 405+8, Русинбъ 151+1, Нѣмцѣвъ 2 и 1 Чехъ. Стану родичѣвъ урядове справоздане не выказує. При клясифікаціи степень вѣдзначаючій дбстало 26 ученикбъ (4·65%), першій 363+3, поправку 63+1, другій и третій степень 106+2 (майже 18%), до доповняючого испыту призначено одного, а неклясифіковано 3 приватистбъ (значить, не зголосили ся до испыту). Въ VIII. клясѣ було 32 ученикбъ (9 рим. кат., 11 гр. кат. и 12 жидбвъ); зъ нихъ при клясифікаціи курсовій дбстало 6 поправку, а 1 другу клясу, такъ що до испыту зрѣлости сѣдало 25 ученикбъ публичныхъ и 1 екстерністъ. Здало зъ вѣдзначеньмъ 3, зъ добрымъ успѣхомъ 19 и 1 екстерністъ, поправку дбстало 3. Мѣжь тыми, що здалы испытъ зрѣлости, було 7 руского обряду, 8 рим. кат., а 8 жидбвъ. — Науку руского языка побирало 165 ученикбъ (о 14 бѣльше, нѣжь число Русинбъ!). Славного приготовляючого курсу въ IV. клясѣ для науки руского языка не було анѣ сего року анѣ торбкъ, — о скблько зъ урядового справоздання можна дбйти. У высшбй гімназіи удѣлано науку руского языка давнымъ ладомъ, — значить, въ VI. клясѣ науку старо-рускихъ памятникбъ, а въ VII и VIII нову літературу. Замѣтна рѣчь, що въ урядовбмъ справозданю у выказѣ книжокъ, котрыхъ на рбкъ буде ужинати ся въ школѣ, про книжки до науки руского языка нема анѣ згадки. — Стипендіи побирало 18 ученикбъ въ загальній сумѣ 4748 кор. Въ бурсѣ им. Крашевского мало 50 ученикбъ примѣщене, 48 рим. кат. и 2 гр. кат. зъ нихъ ходило до гімназіи 26 ученикбъ; оденъ бувъ принятый безплатно, а всѣ инши за доплатою, переважно дуже малою. Въ бурсѣ св. Николая було 50 ученикбъ, но часть або и цѣлкомъ безплатно (до кінця року остало зъ нихъ 48); всѣ учили до хорального співу, а 40 також инструментальной музики. Крѣмъ сего помочи дбставали бѣдній ученики також мундуры або цѣлкомъ даромъ або за половину цѣны або вѣдъ кінци за звротомъ коштбвъ въ мѣсячныхъ ратахъ. На мундуры выдано 765 кор. 17 сот., зъ чого вернуло ся назадъ 358 кор. 24 сот. Також выдано 506 кор. 80 сот. на запомоги для убогихъ ученикбъ на книжки, шкбльну оплату и т. п. — Зборъ учительскій складавъ ся зъ директора и 22 учителѣвъ.

— **Борба изъ старостію.** Мы доносили свого часу, що россійскій лѣкарь проф. Мечниковъ оголосивъ було свои погляды на причину старости и указавъ на способбъ, по котрбмъ можна надѣяти ся успѣху въ борбѣ зъ старечою немочію. Вѣсля теорія Мечникова в въ людскбмъ організмѣ, передовсѣмъ въ крови и лімфѣ, двоякій кульочки, що ведуть зъ собою борбу; одній зве вбнъ мікрофагами, другій макрофагами. Коли макрофаги перемагають мікрофагбвъ, тогдѣ наступає старбсть, а дальше и смерть. Коли бы найти способбъ, якъ бы можна въ людскбмъ тѣлѣ нищить макрофагбвъ, то и вѣчна молодбсть наша була бы обезпечена. Отже проф. Мечникову здавалось, що ему повело ся найти лѣкъ противъ макрофагбвъ. Тымчасомъ на жаль заразъ перший его пробы показали, що его лѣкъ убиває не тбльо макрофагбвъ, але и мікрофагбвъ, безъ котрыхъ житє неможливе. Теперь, якъ доносять „Новости“, проф. Мечниковъ постановивъ пбти иншою дорогою. Замѣсть убивати макрофагбвъ, вбнъ передумує надъ способомъ, якъ бы можна скрѣпляти мікрофаги и тымъ робити ихъ бльше вѣдпорными въ борбѣ зъ макрофагами. Дослѣды, роблені Мечниковымъ въ тбмъ напрямѣ, велять надѣяти ся, що онымъ разомъ пощастить ему вѣдкрыти певный лѣкъ противъ старости. Ну, дай Боже!...

— **Urzędowy język.** Дбстали мы таке урядове письмо громадскои зверхности зъ Грималбвки, котре наводимо тутъ дословно безъ коментаря, бо оно само говорить за себе: Szanowna Zwierzchność gminna w K... C. k. Starostwo poleciło dwa Wezwania ato do Zwierzchnosci gminy Grzymałówky Jedny Wezwanie dla Prokopa Nadwodnego a drugie dla landwerzystę Martyna Hnatiuka ponieważ woni obydwa zostajo w K... i teraz należo do Landwerów nie było okazyji przez kogo posłać, do K... musiałym urzędownie posyłać Szanowna Zwierzchnosci gminy proszy zaraz jim doręczyć Wezwanie i niech wezno zesobo paszporty Wojskowy landweryjny i niech się zgłoszo c. k. Starostwie. — Zwierzchność gminy Grzymołówka 21 lipca Emil Hnatiuk naczelnik gminy.

— **Мѣске бюро працѣ у Львовѣ**, площадь Бернардиньска ч. 15, роздало въ червни с. р. 373 посадъ. И такъ въ мужескбмъ вѣддѣлѣ зголосили хлѣбодавцѣ 138 посадъ, полишило ся неполагоджених зъ мая 131, разомъ 269; обсаджено 143 посадъ. У вѣддѣлѣ жѣночбмъ зголошено 345 посадъ, полишило ся зъ мая 243, — разомъ 588; обсаджено 217. Особъ, шукаючихъ посадъ, зголосило ся въ червни у вѣддѣлѣ мужескбмъ 603, а въ жѣночбмъ 517. Вбльныхъ посадъ для ученикбъ зголошено въ червни 18, полишило ся зъ мая 10 разомъ 23; обсаджено 13; ученикбъ зголосило ся въ червни 12, полишило ся зъ мая 7 разомъ 19. Вѣдчувати ся дає великій бракъ кухарокъ и служниць. Въ червни н. пр. зголосило ся за служницами 219 панъ, зъ мая лишило ся 152, разомъ 371; а слугъ лишь 150 зголосилося. За те в богато зголошеныхъ бовъ, учительокъ, касиерокъ, кельнерокъ, ключниць, послугачокъ, за котрыми зновъ нѣхто не питає. У вѣддѣлѣ мужескбмъ не могло бюро задля браку робітникбъ выповнити замовленя на косарѣвъ (12), робітникбъ земныхъ (87) и до корчованя лѣса (30). Задля браку попыту не могло надѣлити посадами 45 мулярѣвъ, 16 столярѣвъ, 17 писарѣвъ, зголошеныхъ въ бюрѣ. Пересѣчно зголошує ся що мѣсяця три разы бльше сторожѣвъ, двокаѣвъ и парббкбвъ, нѣжь ихъ потреба. Вѣдъ часу заснованя свого с. в. вѣдъ 1 вересня 1899, обсадило бюро 4718 посадъ, а то: 2859 у вѣддѣлѣ жѣночбмъ, а 1879 у вѣддѣлѣ мужескбмъ и 20 ученикбъ.

Русины! Памятайте на Дбмъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

Посмертній — ‡ — оповѣстки.

Іосифа Тымѣньска, жена радника скарбового п. Ив Тымѣньского, упоконла ся въ Чернбвцахъ д. 23 с. м. В. в. п.!

Телеграмы.

Бѣлградъ 27 липня. Офіціяльно оголошено, що шлюбъ короля вѣдбуде ся въ недѣлю. Король давъ димісію заступникови Мілана въ характерѣ начальника армін Марковичеви. Вѣсть про заручины короля приняли радо одній лише селяне; впрочбмъ цѣла Сербія має бути огбрчена. Сильне вражене зробивъ въ Бѣлградѣ фактъ, що россійскій посолъ передавъ королеви телеграму вѣдъ россійского царя въ гратуляціями. Александеръ мавъ именно просити царя, абы сей позволивъ ему оженити ся зъ Машиновою. Россійскій посолъ бувъ вѣдтакъ у нареченои короля и зложивъ ей гратуляцію. Новый міністеръ вбйны Васічь, є однымъ зъ наймолодшихъ полковникбъ.

Поля 27 липня. Австро-угорскій посолъ до Хінъ бр. Цікау, доперва за два тыждні поѣде до Хінъ. Насампередъ поѣде до Янану а вѣдтакъ до Тьентсіну, але не въ офіціяльнбмъ характерѣ.

Одесса 27 липня. До Хінъ вѣдъѣздить охотнича фльота, зложена зъ 11 кораблѣвъ и 250 урядникбъ почтъ и телеграфбвъ.

Петербургъ 27 липня. Царь казавъ полковникови генерального штабу Арнуманови давати дневникамъ офіціяльні вѣсти про подѣі въ Хінахъ.

Йокогама 27 липня. До мѣсцевости Кюнъя выслано 3000 вбйска, бо на Янсекянѣ оперує кблька хіньскихъ торпедовцѣвъ.

Брукселя 27 липня. На ситуацію въ Хінахъ задивляють ся тутъ дуже песимістично. Консулярне тѣло въ Шангаю збрвало всякій зносины зъ Лігунчаномъ, зъ причины его невыразного становища.

Новый Орлеанъ 27 липня. Угорскій вѣданій убили начальника поліціи, котрый хотѣвъ ихъ арештувати. Въ наслѣдокъ того товпа ударила въ середу вечеромъ на Мадярбвъ и богато зъ нихъ поубивала. Поліція була безсильна.

Лондонъ 27 липня. Вѣдъ Барморалемъ, въ половинѣ дороги зъ Преторіи до Мідельбурґа, Буры ударили на англійску кбнноту. Коли Англійцѣ обійшли оба крила Бурбвъ, они цофнули ся. На полудне вѣдъ Бетлегему (Оранія), Гунтеръ заатакувавъ позиціи Бурбвъ и занявъ одинъ горбъ. Атакъ на позицію домінуючу надъ горбами, бувъ безуспѣшный. Сильна пальба Бурбвъ присилувала Англійцѣвъ до вѣдвороту. Англійцѣ стратили 50 людей. Дня 24 с. м. Гунтеръ обсадивъ гбрскій проходъ за позиціями Бурбвъ, а на другій день Буры покинули тѣ позиціи.

Новый Йоркъ 27 липня. По завзятій борбѣ мѣжь ліберальными повстанцями а правительственными вбйсками коло Панамы, прийшло до дводнєвного завѣшеня оружія. Для скрѣпленя правительственныхъ вбйскъ надбйшло 10.000 людей. По сторонѣ повстанцѣвъ погибли два генералы, а по сторонѣ правительственныхъ вбйскъ одинъ полковникъ, два майоры и одинъ капітанъ. Положене грбзне.

Вашингтонъ 27 липня. Американьскій конзуль въ Панамѣ телеграфує, що повстане не повело ся. Ліберальне сторонництво зложило оружіе. Вже панує спокбй.

Надбслане.

Д-ръ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкбрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у Вѣдни, Берлинѣ и Парижи, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ прирядбвъ всякій венеричній недуги, насѣть найбльше застарѣлій шкбрий, полової и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординує вѣдъ годины 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 11—?

Особа молода, що знає ся добре на господарстві, глядан місця до заряду в дому священичім „Надія“ Львів post. rest. 357 2—2

Стефанъ Киричиньскій, парохъ въ Телешницяхъ отваровбй, почта Устрики долішей, вдовець, пошукує женщины, Русинки, по можности бездѣтной, котра хотѣла бы заняти ся дѣтьми и господаркою. Услбвя належить подати листовно. 361 3—4

Природній вина

до ужитку церковного, дальматиньскій, тирольскій, полудниево-італійскій літръ вѣдъ 48 кр. *припоручає*

А. Жуліяні и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домініканьска ч. 7.

334 9—156

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейсажистъ

Львбвъ, Ягайлоньска 7,

уряджує и закладає парки англійскій, французскій и лѣсній, звѣринцѣ, партеры цвѣтовій, огороды и сады овочевій такъ ужитк ній якъ також експльоатаційній, оранжерій и теплярнѣ цвѣтовій и овочевій, провадить спеціяльній управы якъ також рисує пляны такъ цѣлыхъ огородбвъ якъ и поодинокихъ цвѣтникбвъ.

Пріймає також сталій надзбръ и управу надъ огородами пріймаючи у взасный зарядъ продажу продукцій.

Доставляє також стало и правильно черезъ цѣлый рбкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купецкихъ. 365 2—36

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львбвъ, Академічна ч. 8

выконує **ПЕЧАТКИ** до ляку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вѣдливаній и ґравованій **МОНОГРАМЫ** и **ГЕРБЫ** релефнб зъ золота и срѣбла, також всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

ПЕРШИЙ ГАЛИЦКИЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо-нѣмецкбмъ, бароковбмъ, англійскбмъ и ґотицкбмъ

ІОСИФА РУЖИЦКОГО

Львбвъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймає також крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтаній переробляє на скбряній.

Поручає крѣсла вѣдъ 4 зр. и высше.

Похвальній листы на бажане. 321 11—60

Ведений дотеперь

Галицкимъ акційнымъ Товарист. Гандлевымъ

дѣлы:

Вуголь камѣнный, Сикавки и приборы пожарній, Вужѣ партяній и ґумовій

обняло ново-отворене

Львбвске Бюро гандлеве

при улици Костюшка ч. 4. 221 35—39

ЛИПЕЦЬ

въ ресторації ПАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дбмъ власный, можна дбстати щоденно вже о годинѣ 8-бй рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова зъ капустою	15 кр.
Смажаній легки	12 „
Фляки	12 „
Нбжка телача зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	18 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Великій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣреньйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моихъ ресторацій, даю вѣдбираючимъ марки. — Найлѣпшій пиво по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. літра.

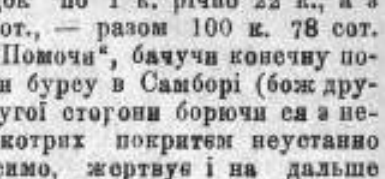
По театрѣ все снѣжа, въ великій выббръ отравъ и напитковъ заосмотрена кухня.

79 203—? Въ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничій, піомы, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвонкбвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Відозва.

В шкільнім році 1899/1900 удержувала „Шкільна Поміч“ в Самборі в своїй Бурсі 26 учеників і двох інструкторів. З поміж них здало сімох учеників IV класи руської школи вправ вступний іспит до гімназиї, прочі же всі перейшли з добрим поступом до вищої класи.

Аби Товариство „Шкільна Поміч“ могло і дальше в сім напрямі дїлати, відкликуємось до Ц. Т. Всеч. Духовенства і других патріотів Самбірского підгіря і других частий нашого краю з прошенем о надсилане жертв, хотяй би і малих.

Товариство наше не має жадних капіталів, розпочало майже без гроша і боротись мусить з недоборами, бо як справоздане касове з сего року гласить, вплинуло сего року членьских вкладок по 1 к. річно 22 к., а з жертв 78 к. 60 сот., — разом 100 к. 78 сот. Видїл „Шкільної Помочи“, бачучи конечну потребу убер увати бурсу в Самборі (бож другої нема), а з другої сторони борючи ся з недоборами, над котрих покритем неустанно промишляти мусимо, жертвує і на дальше свою працю; однак представивши річ правдиво, сподївсь, що вся інтелїґенция замісцева поспішить радо з помочию і дасть спроможність утвердитись і розвинутись так хосенній інституції.

Жертви і членьскі вкладки проснмо надсилати на руки председїдателя о. М. Оргиньского, катихита учительскої семінарії в Самборі.

Від Видїлу Товариства Шкільна Поміч.
В Самборі 22 липня 1900. 2—3

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Цѣнеръ въ фабр. Черляньскои Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского вѣдъ зарядомъ Іосифа Данилевич.

Ч. 158. Львовъ, Субота 15 (28) Липня 1900. Рѣчникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 6-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, а въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Конопницкой ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кілінського 2; — въ Ярославю: Л. Кшижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и надсилкабезъ за инсераты знаній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ пересылкою:

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженя. — Рекламаціи невпечатаної вѣльнї вѣдъ порта.

Поединоке число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычайні приймаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣтки инсератового або ихъ мѣсце а на сторонѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подякы и инші доношеня приватні числятъ ся по 25 кр вѣдъ стрѣтки.

Рада державна и єи послы.

Неустанно єще ходятъ вѣсти о заходахъ уруховленя рады державной, утворена новою парляментарною бѣльшости або вѣдтворена давнои правицѣ. Намъ тяжко приходитъ ся вѣрити въ вылѣчене недужого, котрый хороробою знищеный на-скрѣзь; намъ здає ся, що треба не парляментъ сей лѣчити, але ратувати парляментарнямъ, а способомъ на те есть именно усунене теперѣшного парляменту та поставлене нового на новыхъ основахъ. Подѣбну гадку знаходимо и въ вѣденьскій Arbeiter Zeitung, высказану въ статьѣ Menschen und Dinge зъ 20 липня. А що сеся статья подає вѣрну та удачну характеристыку нынѣшного вѣденьского парляменту, то помѣщаємъ єї въ перекладѣ зъ пропущеньмъ деякихъ мѣсць.

„Все ино — пише Arbeiter Zeitung — говорить ся о партіяхъ въ австрійскій палатѣ послѣвъ, але треба бы разъ приглянути ся и людямъ. Якъ то обнизивъ ся духовый уровень сего парляменту! Штука ведення дебаты, знане рѣчи, потреба щось сказати: якъ дуже се хибує панамъ заступникамъ народнымъ! Не острымъ, рѣшучымъ, сильнымъ — нѣ, ординарнымъ ставъ тонъ въ нѣмъ! Товарискою бесѣдою есть лайка, груба, безцѣльна, клеветлива лайка, котра есть сама собѣ цѣлію, не представляє выбуху пристрасти, але выплывае по просту зъ духовои немочи! Коли-бъ люде въ шинку такъ обходили ся зъ собою, якъ стало любымъ звычаємъ у „товаришѣвъ“ въ парляментѣ: то вѣдвернано бы ся зъ омерзѣнемъ вѣдъ такихъ плюгавствъ. Чи не мае кождый чоловѣкъ того почутя, що пристойнѣйше водитъ ся, коли рада державна не зѣбрана, анѣжь тогды, коли она знаходитъ ся въ повнѣй чинности? А вже-жь парляментъ повиненъ бути чимсь бѣльшимъ, якъ технічнымъ условѣмъ до вытворюваня законовъ. Парляментъ повиненъ вѣдбивати духовій рухи народовъ, въ нѣмъ повинна представляти ся культура народу. Мы видимо, якъ инші заходятъ ся, щобы внести въ народъ штуку, естетичну рѣвномѣру, душевне поглубленя. Але сей парляментъ стоитъ якъсь цѣлкомъ чуже, вылучене зъ духовыхъ струй часу, зъ него утѣкла мысль, въ нѣмъ єдинымъ обявомъ жытя есть довжезна а пустѣсенька балаканина! Можна рѣжно думати о можливости сего парляменту; але щобы хтось мѣгъ мати потѣху зъ него, щобы тота немѣчна простакуватѣсть могла кому робити вдоволеня — се вже-жь зовсѣмъ немыслиме. До тыхъ институцій, въ котрыми мы духово найбѣльше приостали, належатъ въ першѣмъ рядѣ парляментъ.

„Чому въ Австріи бѣльшій духовій силы зъ жахомъ вѣдвертаютъ ся вѣдъ політичнои дѣяльности? Се кождый знае, але таки не легко то сказати. Въ грунтѣ причиною сего е почутє, що політична полеміка въ Австріи выродилась въ клевету. Ты маешь нашу гадку о причинѣ кризы, о можливости розвязки — отже ты лайдакъ. Не каже ся: ты аргументуешь фальшиво, ты думаешь невѣрно — бо до сего треба бы силы льогіки... Нѣгде не мають сторонництва такъ мало характерности якъ въ Австріи, нѣгде опортунізмъ такъ не усунувъ пріпціпу якъ въ сѣй неправдивѣй державѣ. И нѣгде не чути такъ багато о лайдацтвахъ, о „зрадѣ“, якъ тутъ. Тымъ способомъ серіозность, розвага, рѣчева робота мусѣли пѣйти въ неславу, и длатого поважній та серіозній люде щоразъ бѣльше вѣдтягаютъ ся вѣдъ політыки. Зрѣлыхъ характеры лишаютъ поле блазнамъ, каріеровичамъ та спекулянтамъ. Гожь дує ся и пышае ся нѣкчемна мізерія въ ясномъ сонци, огида проходжуе ся нага въ день, а політика такъ зъубожѣла въ таланты, якъ нѣколи передъ тымъ.

„Зъ симъ выдовбанемъ чоловѣка иде паралельно пѣдорване всѣхъ установъ парламенту. Що жь есть ще серіозне въ австрійскій палатѣ послѣвъ? Може бесѣды? А хтожь ними еще интересуе ся, хто взагалѣ слухае ще того монотонного повторюваня пастарыхъ комуналовъ? Выклики середъ бесѣдъ, приправа, сѣль дебаты, выродили ся въ простакуватє галасованя; они е тѣлько средствомъ, щобы бесѣдника фізычно знасилувати. Интерпеляціи, внесеня — чимъ же они бѣльше, якъ найпустѣйшою демагогіею? Отсе проходжуе ся копа послѣвъ та фабрикуе на лѣктѣ тѣ славнѣ внесеня для „спасеня люду“. Цѣла такъ важна сторона парляментаризму, право ініціятивы, стало пустымъ смѣтемъ, коло котрого кождый переходитъ зъ вѣдразою. Якъ школярѣ свои задачѣ, такъ панове послы вѣдписуютъ собѣ свои внесеня и интерпеляціи, нагромаджуютъ макулятуры въ безконечность та пародіюютъ парляментарну роботу. Всьо таке страшно пусте, такъ позбавлене всякои серіозности. Одинокимъ обявомъ жытя, якій въ парляментѣ интересуе, есть скандалъ, а и сего неупереджений зрѣтелѣ маютъ ажь надто до-сыта. Чотыри роки тому бодай нагляче внесене було ще рѣчію, на котру звертало ся увагу. Хто бы нынѣ сю рѣчь бравъ на серіо? Интерпеляція була колись подѣєю, нынѣ се интересуе хиба складачѣвъ стенографічныхъ протоколовъ! Обжаловане міністра було бы передъ пяти роками ще одною зъ найважнѣйшихъ акцій. Нынѣ се майже така дрѣбна афера, якъ примѣромъ именне голосованє. Вже жь не треба забувати: обструкція мусѣла и трѣвалій наслѣдки зростити. Парляментъ переладуваваъ ся нею, вѣнъ вже не може прийти до силъ. Обструкція перевернула всьо до горы ногами; нормальный хѣдъ унеможливляе ся, цѣль кождои установы обертае ся въ ни супротивность. Але люде привыкаютъ до тыхъ перевертовъ, такъ, якъ тѣло привыкае и до арсеніка. Однакъ вѣдзвычаєне е довгою процедурою, тѣлько правильна курація може назадъ спровадити нормальный станъ. Сен курація потребуе и парляментъ: она называе ся реформою выборчою!

„Треба въ новѣ бочки влити нове вино. Треба очистити зѣпсованый воздухъ. Треба поправити янѣсть послѣвъ. Роботу дитинячу, интриги кульоару, то лепетаня комунікатовъ мусить розбгнати важка серіозность жытя. Послы мусять дѣстати твердый грунтъ пѣдъ ногами, въ нихъ мусить вытворити ся почутє одѣчальности. Треба тѣлько приглянутись, якъ той парляментъ выглядае у внутрѣ, а тогды нехай поважить ся хто сказати, що безъ реформы выборчои може наступити поправа. Въ горѣ и въ долѣ треба австрійскій парламентаризмъ зъоперувати — инакше вѣнъ знидѣе и згине цѣлкомъ“.

Кріза въ Сербіи.

Кабінетова кріза въ Сербіи скѣнчила ся дуже скоро. Королеви повело ся зложити кабінетъ, котрый не вѣдносить ся ворожо до матримоніяльныхъ намѣровъ короля. Надъ всяке сподѣваня урядничій кругы не показують такого невдоволеня, зъ якимъ армія цѣлкомъ не крие ся. Новій члены короннои рады суть въ бѣльшій части молодыми людьми, байдужій на рѣзницѣ и політичній тенденціи сторонництвъ. Бѣльшість міністровъ належитъ до вѣрныхъ союзниковъ и приятелѣвъ молодого короля и суть антагоністами екс-короля Мілана. Новый шефъ кабінету и управитель внѣшныхъ справъ Йовановичъ, належитъ до найпопулярнѣйшихъ особъ въ сербскій столиці, де тѣшить ся опінією чоловѣка справедливого и выразумѣлого. Зъ новыхъ міністровъ деяку політичну минувшість мае лише міністеръ фінансовъ, д-ръ Міка Поповичъ, бувшій секційный шефъ въ тѣмъ міністерствѣ. Вѣнъ звестный зъ того, що яко явный противникъ Мілана одержавъ вѣдъ попереднього міністерства дымісію зъ становиска секційного шефа. Супротивъ ворожого майже становиска армін въ справѣ сензаційного подружя короля, звертае увагу цивільна вѣдвага, зъ якою міністеръ вѣйны, пѣдполковникъ Васичъ рѣшивъ ся стануты въ антагонізмѣ до цѣлого офіцирского корпусу. Вѣнъ е наймолодшимъ зъ офіцировъ тон самои ранги и улюбленымъ товаришомъ короля въ его подорожахъ. Пѣдъ політичнымъ взглядомъ новый кабінетъ складае ся зъ трехъ поступовыхъ, двохъ ліберальныхъ, одного радикала и двохъ „безсторонныхъ“.

Зъ урядовыхъ жерелъ сербскихъ доносятъ: Россійского царя зъ тои причины майже першого повѣдомлено про заручины короля Александра, бо покойный царь Александеръ бувъ хрестнымъ батькомъ сербского короля. Царь Николай отже пѣсля орієнтальныхъ понятьє до певнои мѣры своякомъ короля. Вчера бувъ король въ вѣйсковѣмъ таборѣ коло Банѣци, де вѣйско привитало его зъ ентузіязмомъ. Численній, зъ нагоды заручинъ короля въ заграничнѣй прасѣ розширенй вѣсти, оголошуютъ зъ сербскои урядовои стороны за

---

(2)

Перша учителька.

Наталіи Кобринськои.

(Дальше.)

Иванова хата стояла прибрана якъ на найбѣльше свято. Свѣжо побѣлена и обведена синымъ глиномъ здалека пышала ся, а на обѣйстю було чисто и позамѣтано якъ на току.

„Сегодня весѣле у Иванового Михайла“ сказала Тетяна. „Першій жѣнцѣ ще ноги не застыгли, а вѣнъ вже другу бере“ докинула знова по часѣ, хитаючи головою.

— Ага, правда! Вѣнъ передвчера приходивъ до насъ зъ ключами на весѣле просити.

— Але чому музика не грае?

„Мусѣли по молоду пѣти“.

Тетяна добрѣ здогадувала ся. За часокъ почулись здалека музики и спѣвы.

Дѣти повылазили на плѣтъ и повытягали головки. Здалека видко було громаду людей и запряженый вѣзъ. На возѣ стояла скриня, лежали подушки и весь посагъ молодои; на тѣмъ всѣмъ сидѣла сама молода, а при нѣй зеленѣло смерекове деревце, прибране пѣремъ, васильком та гвоздиками.

Надъѣхали. Зъ хаты выйшовъ Иванъ, Иваниха тай кѣлька жѣнокъ, а узрѣвши вѣзъ, зачали плескати въ долонѣ.

Музика грала, а парубки спѣвали.

„Отвори неню лѣску, веземо ти невѣстку;
Отвори мамко ворота, веземо ти невѣстку
безъ рота“.

Дѣти повылазили ще высше на плѣтъ та придавлялись; якъ молода зъ воза зсѣдае, якъ иде до хаты, якъ здѣймають та заносять за нею подушки.

Одни гостѣ позаходили до хаты, другѣ позасѣдали за столы на дворѣ.

Иванъ и Иваниха бѣгали вѣдъ одного стола до другого. Иванъ наливавъ горѣвки; Иваниха припрошувала до страви.

— Ото Иванъ и Иваниха тѣшать ся!

„Ой, тѣшать ся, тѣшать, доки не стануть сварити ся“ пѣдхопила сумно Тетяна.

— А молода де? Чому ви нема на дворѣ?

„Днесь небога въ хатѣ сидить“.

— Чому вы кажете небога, Тетяна? Чого ви жалуете? „Чого ви жалую? Кождый ви жалуе. Заѣли одну таку молоденьку, а теперь вже другу беруть“.

— Хто ви заѣвъ, Тетяно?

„А хто, якъ не Иваниха! Нема вже на свѣтѣ нѣчого горшого, якъ люта свекруха“.

Славко не мѣгъ довго на плотѣ удержатись, посунувъ ся и впавъ на землю.

Тетяна кинулась до него и стала на всѣ боки оглядати, чи не побивъ ся; але знаку нѣгде нѣякого не було, та лишь страшно плакавъ въ переляку.

„Тихо, тихо! Пѣдемо до Трохъ-лѣсковъ“.

— До Трохъ-лѣсковъ! До Трохъ-лѣсковъ! — скричали дѣти разомъ, а Славко зъ утѣхи ажь забувъ плакати.

— А це одоляне? — нагадавъ Ромко.

„Вже у Трохъ-лѣскахъ будемо одоляну шукати.

Дѣти скоренько позлѣзали зъ плота и хотѣли таки заразъ до Трохъ-лѣсковъ ити; але Тетяна ихъ задержала. Въ такомъ легкомъ убраню не можна було такъ далеко вити, бо звѣдтамъ могли ажь вечеромъ вернути, а вечеромъ холодъ бере.

Пѣшли тому всѣ до хаты, щобы взяти щось теплѣйшого.

Дѣти лишились у сѣнахъ, а Тетяна тихонько отворила дверѣ и пѣшла до покою. По хвили выйшла зъ ключами въ рукахъ, отворила сѣнну шафу, взяла кусень хлѣба, такій самый булки, троха масла, свѣженькій будзинъ тай вложила те все до кошика дѣтямъ на пѣдвечѣрокъ. Потѣмъ вѣднесла ключѣ и вынесла верхне одѣне для дѣтей.

— Я буду сама собѣй плащокъ нести — казала Ольга.

— А я свѣй! — кричавъ Костуньо.

Ромко взявъ вѣдъ Тетяны кошикъ зъ хлѣбомъ и все вже було готове, коли спостерегли, що въ кошику нема шкляночки. Безъ шкляночки не йшли дѣти нѣколи до Трохъ-лѣсковъ, бо не мали бы чимъ напити ся воды зъ лѣсной керничкы. Ромко давъ Костуневи кошикъ, абы той подержавъ, а самъ побѣгъ до кухнѣ и вынѣсъ шклянку.

До Трохъ-лѣсковъ треба було добрый кусень иты селомъ; а що Тетяна майже кождого въ селѣ знала, то бувало не перейде дороги, абы зъ кимъ не поговорити.

„А вы не на весѣлю?“ казала вона теперь до одного чоловѣка, що стоявъ спертый на воротахъ.

— Тамъ для мене нема мѣсця.

— „Та вы не свои?“

— Були та не я; замучили небожечку сестру та теперь вже другу беруть.

„Се я якъ разъ говорила до дѣтей. Иванъ та Иваниха не прощенй будуть за вашу небожечку сестру.

— Гадаете, що сынокъ може лѣпшій? Та вѣнъ ви такъ вбивавъ, що вона небожечка неразъ до мене въ ночи втѣкала та кровавую стежку лишала за собою.

„А Богъ бы го побивъ! Се ему нагадае ся колись“.

— Бувайте здоровій!“

Минули кѣлька хатъ. При дорозѣ стояла жѣнка и тримала на мотузку овечку.

„Пасете овечку?“ — пытала Тетяна.

— Та пасу людямъ, не собѣ.

„Та се, бачу, ваша овечка?“

— Та що зъ того, що моя, коли мушу ви продати.

„Коли бо теперь вовцѣ не дуже платять ся“.

— Та де, жѣнко добра, платять ся! Такъ що буду робити? Треба податокъ заплатити; а звѣдки его взяти?

„Та вже податокъ беруть?

— Коли-жь его не беруть, шкоры людскои не здираютъ?

Коло хаты, де жѣнка насла овечку, скручувалось дорѣжкою въ гору. Дорѣжка вела коло самого цвинтаря, що стоявъ на горбку, обкопаный высокимъ заломъ, обросльмъ зеленою травою. Черезъ зелений вишенки та покривлений яблѣнки на гробахъ вызирали низкій деревляній хрестики рѣжнои величины и вѣку.

Коли доходили до цвинтаря, здалека чути було жалѣбный спѣвъ, а высокій червоній хоругви хитались по-надъ головами громады людей.

На самѣмъ передѣ йшовъ панъ-отецъ у церковныхъ ризахъ, а за нимъ везли на возѣ збиту зъ дощокъ трумну.

— Аво, тато! — сказавъ Славко, показуючи пальцемъ на панъ-отця. Але нѣхто на

Реставрація Пільзненьска
ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

поручае: Снѣдання по варшавски а 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка куявякъ и куявянка, що четверга и недѣлѣ флячки по варшавски и кулябякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пѣсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ а 70 кр. Въ пятницю рыба по жидовски. Вина добрій.

Зъ поважанемъ Иванъ Францъ Новаковскій.

тенденційний и неправдивий. Такъ примѣромъ фальшивий суть донесеня про лѣта нареченои короля. Она родила ся въ 1867 роцѣ, має отже 33 лѣтъ. Не була такожъ нѣколи розводкою и нѣколи не мала дѣтей. Супротивъ донесень про загальне невдоволене, яке має панувати въ краю, сербскій офіціальний кругн подносять обставину, що король одержавъ вже бѣльше якъ 1000 телеграфічныхъ гратуляцій, а ще надходять новѣ. Розширюване сихъ тенденційныхъ вѣстей уважають за дѣло одного звѣстного а зненавидженого въ Бѣлградѣ кружка жѣнокъ, котре хоче выкликати сензацію.

Урядовый дневникъ „Малій новины“ сконфіскованo за поданя дословного тексту промовы короля до офіцировъ. Такъ само поконфіскованo заграничнѣ дневники, котрѣ пишуть про заручины короля. Богато мешканцѣвъ Бѣлграду ѣде кождого дня черезъ Дунай до Землина на Угорщинѣ, абы тамъ читати заграничнѣ дневники.

Вчера приймавъ Александеръ депутацію купцѣвъ, котрѣй сказавъ, що свою нареченy полюбивъ ще тогды, коли була дворскою дамою королевои Наталіи. На закѣнчене король заявивъ, що вѣдъ теперь хоче бути самостѣйнымъ и самъ рѣшати о своѣй судьбѣ. Новый кабінетъ поробивъ енергічнѣ заряджења въ цѣли удержаня ладу, бо населене околицѣ цѣлкомъ не укрываe ся въ антипатіями для подружа короля. Король покликавъ въ Мегадія бувшого міністра поліціи Рібарача, котрый нынѣ маe ставити ся въ Бѣлградѣ. Цѣлый дворскій персоналъ буде змѣненый.

Vossiche Ztg. умѣстила подробицѣ въ розмовы короля Александра зъ бувшимъ президентомъ міністровъ Джорджевичемъ. Мѣжь иншимъ король сказавъ ему, що его родичѣ завинили, що вѣнъ доси не оженивъ ся зъ якою княжною. Теперь король хоче оженити ся пѣсля свого власного уподобаня. На послѣдній радѣ уступившого міністерства мало прийти до дуже бурливыхъ сценъ. Одному зъ міністровъ, найбѣльше обуреному матримоніальнымъ намѣромъ, вырвали ся въ притаціи слова: „Любка вашого королѣвского величества“. На се король розбѣшеный сказавъ: „Забувайте ся, не любка, але суджена“. Коли знова иншій міністеръ заявивъ, що нѣколи не признаeть теперѣшнои нареченои короля, королевою, Александеръ вѣдповѣвъ: „Я вже васъ научу, що будете робити се, що король каже!“

Будапештеньскій дневникъ доносить, що коли король рѣшивъ ся вже взяти Машинову, выславъ до Мілана до Карльсбаду спеціяльного делегата, абы одержати дозволъ вѣйця. Міланъ обурився и рѣшучо запротестувавъ заявляючи, що шлюбъ Александра зъ Машиновою бувъ бы руиною Сербіи и послѣднымъ актомъ въ житю династіи Обреновичѣвъ. „Се правительство — сказавъ Міланъ — котре сынъ мѣй нагнавъ зробивши свѣй легкодушный крокъ, я першій привитавъ бы у кермы державы.

Приготованя до шлюбу, котрый маe вѣдбути ся завтра. вже на укѣнченю. Въ четверь вѣдбули ся въ присутности митрополита офіціальнѣ заручины. Нове міністерство зложило судженѣй короля гратуляцій. Александра повѣдомлено, що россійскій заступникъ въ Бѣлградѣ, буде на шлюбѣ заступати царя. Говорять, що царь маe прислати Машиновѣй дуже цѣнный дарунокъ. Султанъ поручивъ сербскому послови въ Бѣлградѣ зложити королеви Александровѣ гратуляцію, зъ нагоды его шлюбу.

Вѣйна въ Хінахъ.

Зъ Тьентсіну доносять, що 10.000 Хінцѣвъ стануло укрѣпленымъ таборомъ на пѣвнѣчь вѣдъ Пейсану. Пѣсланець, котрый выйшовъ зъ Пекіну дня 15. с. м., а до Тьентсіну прийшовъ дня 24. с. м., оповѣдae, що вѣйска князя Чіна побито въ битвѣ зъ вѣйсками Туана. Чужинцѣ боронять ся въ катедрѣ положенѣй въ пѣвнѣчнѣй части Пекіну, недалеко „забороненого мѣста“. Вѣдъ англійского посла Макдональда надѣйшло до Шангаю письмо датоване 6. с. м., котре доносить: Чужинцѣ не мають нѣякои помочи вѣдъ хіньскихъ властей. Три посольства ще держать ся зъ причины трусливости Хінцѣвъ. Маeмо надѣю боронити ся ще черезъ 14 днѣвъ. Коли бы однакъ атаковано насъ довше зъ такимъ завзятемъ якъ теперь, будемо могли удержати ся лише 4 днѣ. Пальба Хінцѣвъ не устae. До Тьентсіну прибувъ хіньскій слуга убитого Кетелера и запевняe що европейскій послы дня 9 с. м. були ще при жатю.

Европейскій конзулѣ въ Гонконѣ держали ся въ далека вѣдъ Лігунчана, звѣстного зъ своеи хитрости и не вдавали ся зъ нимъ въ нѣякій переговоры. Теперь бойкотъ сей залишено. Оногды були у него на короткѣй конференціи конзулѣ: россійскій, французскій и американьскій. На тѣй конференціи віцекороль заявивъ, що послы въ Пекінѣ жиють; що до иншихъ чужинцѣвъ, то вѣнъ сего рѣшучо не знае, але для теперѣшнои справы се цѣлкомъ дрѣбна рѣчь, чи иншій чужинцѣ въ Пекінѣ, окрѣмъ послѣвъ жиють чи нѣ. Говорять, що Лігунчанъ вже не поѣде до Пекіну, але верне до Кантону. Вѣнъ мавъ наказъ переговорювати зъ послами въ Гонконѣ, але що тѣ не хочуть вдавати ся въ нѣякій переговоры, Лігунчанъ уважae свою місію за скѣнчену и вертae на свое давне становиско віцекороля.

Адміралъ Сеймуръ прибувъ до Шангаю Англійскій конзуль въ Шангаю доносить, що Хінцѣ убили на провінціи двѣ місіонарки. Зъ Кантону доносять, що члены стоваришева „Союзъ тройцѣ“ намѣрають ударити на одну дѣльницю Кантону. Въ наслѣдокъ сеи поголоски запанувавъ въ Кантонѣ неспокѣй. Въ околици мѣста розлѣплено пѣдбурюючій плякаты. Одинъ зъ нихъ звучить: Якъ се могло стати ся, що богато зъ насъ приняло таку варварску вѣру, якою e христіяньска вѣра. На пѣвночи вырѣзано вже 10.000 Хінцѣвъ, котрѣ приняли христіяньску вѣру. Не помогли имъ вѣйска, котрѣ зъ усѣхъ сторѣнъ стягнено для ихъ обороны. Се однакъ Хінцямъ ще не може выстарчити. Мусимо всѣхъ невѣрныхъ поубивати, якъ убивae ся псы або куры. Всѣхъ тыхъ, котрѣ не хочуть назадъ навернути ся, безвзглядно треба выбити. Надѣемо ся, що теперь всѣ почувають ся до обовязку, якій супротивъ такого стану рѣчи e жить на нихъ.

Въ провінціи Сечванъ зрабовано двѣ христіяньскѣ громады и спалено забудовання лазаристовъ въ Кінсі.

Въ телеграмѣ зъ Шангаю потверджуe ся вѣсть, що въ дѣльницю заселенѣй Хінцями въ Тьентсінѣ, мѣжнародній вѣйска страшно рабували. Въ державнѣмъ складѣ зрабовано 600 тонъ срѣбла. Окрѣмъ того въ приватныхъ домахъ рабовано дорогоцѣнности. Въ найбрутальнѣйшій способъ мали газдувати Россіане, котрѣ убивали безоружныхъ безъ огляду на полъ и лѣта. Въ Тьентсінѣ живность теперь дуже дорога. Волѣвъ не можь дѣстати за нѣяку цѣну.

Зъ Петербурга доносять, що высылка дальшихъ вѣддѣлѣвъ вѣйскъ до Хінъ вѣдбуваe ся дуже скоро. Зъ варшавского округа выслано вѣсѣмъ полкѣвъ и 6 батерій артилерии.

Въ поодинокихъ полкахъ выльосовують до Хінъ по 80 воякѣвъ; Въ англійскѣй палатѣ послѣвъ правительство заявило, що вѣйска державъ ще не могли вымаршувати на Пекінъ, але приготованя до вымаршу вже майже скѣнчені.

Зъ Вашингтону доносять, що американьске правительство вѣдкинуло проектъ хіньского правительства, абы здержати вѣйсковій операціи, котрѣ мають на цѣли маршъ на Пекінъ, пѣдъ условѣмъ выдана послѣвъ.

Письма зъ краю.

Зъ Равщины.

Въ мѣсточку Потеличу маемо вѣдъ довгихъ лѣтъ за громадского писаря Федька Мартина, господаря зъ Прися. Хотя Русинъ, вѣнъ всегда дбавъ на шкоду Русиновъ. За его роботою зъ кѣлькома Поляками и жидѣвскою галайстрою выбрано начальникомъ громады Полякa Войцеха Слотвіньского, а не допущено до рады руского священика о. Ив. Козака. Але п. бурмістръ сидѣвъ всегда въ коршмѣ, а п. секретарь дѣявъ, що хотѣвъ. Ажь встыдъ було людямъ за такихъ урядниковъ. Дбаючи о свою честь, скинули при наступуючихъ выборахъ п. Войцеха зъ войтовства; але вѣнъ зъ писаремъ внесли рекурсъ, а п. староста тримавъ той рекурсъ щось бѣльше якъ два роки, ажь вкѣнци мабуть порадивъ вѣйтови, щобы самъ подякувавъ за вѣйтовство. П. писарь, непевный, чи и его не скинуть зъ уряду, написавъ собѣ квитъ на 232 зр., нѣбы то на платню за писарку вѣдъ громады, а вѣйтъ пѣдписавъ, що громада тѣй грошѣ винна писареви. Тогдѣ писарь внѣсъ до староства письмо, що ему громада тѣлько а тѣлько винна за писарку. А що въ громадскѣй касѣ не було грошей, то п. староста выдавъ оттаке письмо:

„L. 29316. Rawa 28/2 1900. Do c. k. Urzędu podatkowego w Rawie. Gmina Potylicz winna jest tamtejszemu pisarzowi Teodorowi Martynowi jako płacę za czynności pisarskie, a to resztę za r. 1898 i za cały rok 1899 kwotę 2o2 złr. 16 ct. czyli 464 koron 32 hal. W skutek prośby Teodora Martyna tudzież uwagi, że naczelnik gminy względnie zwierzchność gminna wynagrodzenie zasłużone temuż dotychczas nie wypłaciła, nakładam na dodatki rzeczonej gminy kondykt i polecam c. k. Urzędowi podatkowemu, ażeby z dodatków tej gminy powyższą kwotę ściągnął i wypłacił Teodorowi Martynowi za kwitem należycie ostemplowanym i przezemnie kontramizowanym. C. k. Starosta Thürmann“.

О тѣмъ п. староста повѣдомивъ громаду и повѣтовый выдѣлъ; сей зѣзволивъ на те, а податковый урядъ заразъ выплативъ писареви грошѣ. Въ громадѣ нѣхто не знав о тѣмъ, щобы писареви належали ся якій грошѣ.

Мастихаша.

Прим. Ред. П. староста въ нѣякѣмъ разѣ не мавъ права такъ поступити, якъ поступивъ. Писарь повиненъ бувъ доходити своихъ претенсій, коли яку мавъ, дорогою судовою, а не черезъ ц. к. староство. А скоро такъ то вже стало ся, якъ стало ся, то громада повинна була внести рекурсъ до намѣстництва. Теперь по пяти мѣсяцяхъ нѣчого не поможе жалувати ся по газетахъ, хоть все оно добре, щобы свѣтъ довѣдавъ и про такій практики п. старосты.

Зъ пѣдъ Збаража.

Зъ кѣнцемъ тамтого мѣсяця вѣдбуло ся въ Лубянкахъ выжныхъ коло Збаража особливше торжество, що дае наглядный доказъ, якъ то нашъ народъ умѣe вѣддати честь та ушановати память людей, що трудять ся для меншого брата, оцѣнюють его достоиньство и доброту, помагають ему у всѣхъ прикрыхъ хвилахъ, стають правдивыми отцами духовними для своихъ дѣтокъ парохіянъ.

Громадяне села Лубянокъ рѣшили ушановати 20 лѣтну рѣчницю смерти свого довголѣтного пароха бл. п. о. Андрея Грабовича, котрый лишивъ мѣжь народомъ память доброго, прихильного батька. Зъ власнои ініціятивы замовили Богослуженe у мѣстцевого пароха о. дек. Райтеровского, зложили добровольнѣ жертвы на мармурову таблицю, велѣли на нѣй выписати золотыми буквами всѣ заслуги своего покѣйного пароха, а по Богослуженю вмуровали тую таблицю на видномъ мѣсци въ церквѣ, котру имъ побудовавъ покѣйникъ. Родина пок. пароха довѣдавши ся про тѣ заходы громадянъ рѣшили имъ допомочи и причинити ся до пѣднесеня того торжества та запросили двохъ крилошанъ зѣ Львова Впр. оо. прал. Алекс. Бачиньского и Мих. Карачевского и многихъ священикѣвъ деканата збаражского и тернопѣльского. Явило ся 15 священикѣвъ а то: Впр. оо.: парохъ тернопѣльскій Громницкій, Бохеньскій, Густавъ Дроздовскій, Левицкій, Герасимовичъ, Иванчукъ, Копистяньскій, Райтеровскій зъ Остапа, Алеськевичъ, Перфецкій, Райтеровскій зъ Кошлякъ, и оденъ Бернардинъ зѣ Збаража. Въ церквѣ явили ся майже всѣ громадяне лубянецкій та много народу зъ сусѣдныхъ сѣлъ, такъ, що всѣхъ участниковъ було до 2.500 люда. Читаній Службы Божій и сповѣдь народа зачали ся вже о год. 5 рано, а торжественну спѣвану Службу Божу правивъ о. прал. Бачиньскій зъ оо. Громницкимъ и Копистяньскимъ яко діяконами. О. Волод. Герасимовичъ выголосивъ въ часѣ Служby Божа отѣтну проповѣдь до того торжества, въ котрѣй звеличавъ достойно заслуги покѣйника. Селяньскій хоръ зъ Красноселець, знаменито вышколеный мѣстцевымъ парохомъ о. Бохеньскимъ спѣвавъ въ часѣ цѣлого Богослуженя. По панахидѣ въ церквѣ двигнувъ ся народъ, процесія и священники на кладовище на гробовець покѣйного пароха и его жены Марін. Пятнайцятьохъ священикѣвъ стало до парастасу, а по парастасѣ промовивъ о. Алеськевичъ въ имени родины и подякувавъ крилошанамъ, священикамъ, народови а передовсѣмъ парохіянамъ, що памятали про свого пароха и по смерти. А бувъ бл. п. о. Андрей Грабовичъ священикъ не звычайной мѣры, чоловѣкъ вельми розумный и дѣяльный, що пѣддержувавъ рухъ просвѣтный и народный на цѣлѣмъ Подѣлю и тому подамо его коротку біографію.

Походивъ вѣнъ зѣ священичои родины але отецъ его бувъ приватнымъ офіціялистомъ въ Перекосахъ пов. жидачѣвского. Осиротѣвши за молоду самъ перебивавъ ся черезъ житe и то середъ недостатку, и тому то всегда стоявъ вѣнъ такъ близько до тыхъ закрѣпощеныхъ масъ народныхъ. Первѣстно бувъ вѣнъ урядникомъ въ Тернопѣльщинѣ, котра тогды належала до Росіи. Коли тая часть Галичины перейшла пѣдъ власть Австріи, покинувъ державну службу, пѣйшовъ на богословіе, котре окѣнчивъ за 2½ року а оженивши ся ставъ до 1820 адміністраторомъ парохіи Лубянокъ а въ два роки потѣмъ и парохомъ. На тѣй парохіи пережывъ 60 лѣтъ, до року 1880. Позаякъ вѣнъ бувъ чоловѣкъ образованый, добрый правникъ обзнакомленый зъ адміністрацією, тому консисторія зробила его въ р. 1829 деканомъ, въ девятѣмъ роцѣ священьства и поручила ему перевести організацію парохій на Подѣлю. Ся робота заняла ему 10 лѣтъ до р. 1840 и вѣнъ то зъорганізувавъ до 300 парохій. Разомъ зъ деканатомъ мавъ надзоръ надъ школами и то въ бѣльшѣй

те не зважавъ. Дѣти сумно дивились на збиту зъ дощокъ трумну и покриту кусникомъ домашного полотна.

Зъ одного боку ишовъ чоловѣкъ помершои, а за трумною поступали три дѣвчины зъ розплетенымъ волосемъ та голосно голосили.

„Мамо, голубочко, порадочко наша! На кого вы насъ лишаете? Хто насъ рано збудить? Хто скаже, що маемо робити? Хто порадить? Хто до ѣды закличе? Чи вы на насъ загнѣвали ся, що забрали ся въ остатну дорогу таховаете ся пѣдъ землю, де васъ сонечко не дойде, вѣтеръ не довѣe, де нѣякого не вчуете голосу?“

На людей находивъ тяжкій сумъ вѣдъ того дѣточого плачу. Чоловѣки ишли зъ понуреными головами, а жѣнки обтирали слезы.

„Ого сирѣтки плачуть, нѣбы зазулѣ кують!“ говорила тихо Тетяна.

Ольга притулилась до неи и захлипала, хлопчикамъ также на плачь збирало ся.

„Ходѣть! ходѣть!“ — сказала по хвили Тетяна, забираючи дѣти зъ собою, и повела стежкою въ гору.

Вузкій суголовки тягнулись поперекъ широкихъ нивъ. Вѣтеръ легко потягавъ, а збѣжже колисалось уже повнымъ колосемъ. Дѣти майже зовсѣмъ ховали ся у высокѣмъ збѣжу та рвали межею синій блаваты, червоный макъ и багровый кукѣль.

Напередъ нихъ ишла борзо дрѣбнымъ живымъ ходомъ молода молодиця.

„А вы куды въ недѣлю у поле справилась?“ пытала Тетяна.

— Хлопцѣ робять намъ шкоду у полю, а мѣй чоловѣкъ каже: „Иди тамъ та подивись; якъ узрять, що хтось доглядae, то будуть уже хоть троха страху мати“.

„То вашъ чоловѣкъ не йде самъ у поле хлопцѣвъ пуджати, а васъ выправляe?“

— Не мѣгъ самъ ити, бо вѣнъ при церквѣ у братствѣ, а всѣ старшій браты десь порозходились, бачу на весѣле пѣшли, а сегодня Петриху ховали, то вже вѣнъ мусѣвъ послужити.

„Охъ, Петриха пѣшла якъ бы ей на свѣтѣ не було; абы хоть старшу доньку була вѣдвѣнувала!“

— Старша, якъ старша; старша дасть собѣ вже раду; але тыхъ меншихъ буде ще якась чесати, а въ-за кождого волоска кровця выступати.

Молодици квапно було, бо и маленька дитина дома лишалась; тожь вона скоро въ Тетяною розбѣшлась.

— Що вона ce казала, Тетяно? Про якесь чесаня та про кровь? — пытали дѣти.

„То e така сирѣтска пѣсня“

— А вы ей знаете, Тетяно? Ануно заспѣвайте!

„Не можу спѣвати; мене щось у горлѣ дусить“.

— Но, то лишь розповѣжте!

Тетяна звычайно дѣтямъ не вѣдказувала, то и теперь розповѣдала про сирѣтку: якъ пѣшла по поли блукати, та матѣнки шукати; якъ здибавъ ей Господь Богъ и казавъ, щобы взяла три пруты лозовѣй и ударила три разы по матери гробѣ. А коли вона взяла три пруты лозовѣй и ударила по гробѣ, ажь чуe, а мати до нея вѣдзываe ся тай пытае: „Хто то стукае на моѣмъ гробѣ?“ — То я — каже сирѣтка: — возьмѣть мене до себе! — Але мати стала казати, щобы вона назадъ пишла до дому, абы ѣй мачуха голову змыла та сорочку вшила. Сирѣтка не хотѣла до дому вертати, бояла ся мачухи, що заки ѣй сорочку вшила, то кляла: „Абысь не вносила!“ А коли ей чесала, то за кождымъ волоскомъ кровця выступала. Ажь прилетѣли три ангелы и взяли сирѣтку живцемъ до неба. Мачуху вхопили три чорты до пекла та посадили на тисовѣ столы, дали пити горячои смолы, потому пѣднесли въ гору высоко и кинули у пекло глубоко.

А чому ангелы не прийшли та не сказали мачусѣ, щобы була для сирѣтки добра? — пытала Ольга.

„Бо кождый чоловѣкъ повиненъ и безъ того добрымъ бути та другому кривды не робити“.

А Иванъ зъ Иваннхою и тотѣ люде, що у тои жѣнки, що вы въ нею говорили, овечку беруть, чи такожь до пекла пѣдуть?

„То не моя рѣчь ихъ судити“, сказала Тетяна и звернула бесѣду на що иншe.

(Дальше буде.)

части Подоля, десь ажь по Залѣщики. На тóмъ полѣ положивъ вóнъ величезнѣ заслуги, бо за его понукою повстало дуже много шкóлъ, а вóнъ самъ дававъ найкраскій примѣръ удержуючи въ своѣй парохіи взóрцеву школу въ котрóй неразъ самъ учивъ. Надзирателемъ шкóльнымъ бувъ ажь до р. 1868 себъ то до часу коли Рада шкóльна краєва стала обнимати школы пóдъ свою управу. Въ політичнóмъ житю бравъ дуже живу участь; въ р. 1848 бувъ предсѣдателемъ подóльскои Рускои Рады, та взагалѣ надававъ напрямъ въ політицѣ на цѣлóмъ Подóлю, коли тамъ житє народне було сильнѣйшимъ живникомъ, а богате Подóле не було „братчею во языцѣхъ“ задля браку орґанізациі та оспалости, яка тамъ днесь проявляє ся. Можна сказати, що вóнъ бувъ вóдъ 30-тыхъ до 70-тыхъ рокóвъ одным зъ найвидиѣйшихъ и найрухливѣйшихъ людій, коло котрого концентрувало ся цѣле житє народне. Вóнъ то умѣвъ своею правостію, постóйностію та отвертостію добути навѣть у своихъ противникóвъ пошанованє та повагу для справы, котру заступавъ.

Такожь въ парохіи бувъ вельми дѣяльный, для парохіянъ дуже прихильный. Доброту серця малюе найкраще тая обставина, що коли въ рр. 1831 и 1842 бувъ голодъ въ громадѣ, то вóнъ весь свóй добутокъ роздавъ народови, закуповуваючи збóже за власнѣ грошѣ и три разы денно роздаваючи на сполку зó своею женою хлѣбъ мѣжь голодный нарóдъ. Въ обохъ громадахъ своихъ парохіи побудовавъ муровани церквы, не обтяжуючи нарóдъ конкуренціею, самъ давъ много грóша на будову, щобы лишь народъ ухоронити вóдъ тягарóвъ. Не дивно се, що вплывъ его сягавъ дуже далеко а вжежь громадяне вóдносили ся до него зъ великою любовію и поважанемъ. Колижь на старшій лѣта мусѣвъ вóдтягнути ся вóдъ ширшои дѣяльности, то мимо того бувъ вóнъ душею всякого руху, житя та роботы просвѣтнои и духовнои въ громадѣ. Народъ до нынѣ удержуе память про него, и она переказомъ переходить вóдъ старшихъ до молодшихъ, а вже найкрасшимъ доказомъ тои симпатіи и любови, яку мавъ покóйникъ у народа се було тое торжество уладжене самымъ народомъ, котрый бóльше нечь не бажае вóдъ своихъ интеліґенціи, тóлько прихильности, порады, та любови и серця въ обходженю и въ вóдносинахъ до него.

Не-збаражскій.

НОВИНКИ.

Русины! Памятайте на Дóмъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

— **Нашь редакторъ Иванъ Белей**, по поворотѣ зъ Карловыхъ Варóвъ, удавъ ся (зъ порады професора д-ра Томаєра въ Прагѣ) для лучшого скрѣпленя пóдорваного здоровля на гóрскій воздухъ и осѣвъ въ Делятинѣ (въ пóдлѣсномъ кóнци званóмъ „на Горѣши“), де перебуде пóвтора мѣсяця, т. є. до кóнця серпня.

— **Народне вѣче**, скликане повѣтовою орґанізациею Народного Комітету, вóдбуде ся въ Струтинѣ нижнóмъ, долиньского повѣту, въ недѣлю дня 5 серпня с. р. въ домѣ читальнѣ. Програма вѣча: 1) рефератъ політичный про теперѣшну ситуацію політичну та народну програму Русинóвъ, 2) рефератъ економічный про нужду селяньску та способы зарады, 3) о опустахъ податковыхъ зъ причины нещасть елементарныхъ. — Родимцѣ патріоты а особливо вы, сусѣдні громады, прибувайте якъ найчисленнѣйше на се вѣче! — За комітетъ: *О. Теодоръ Богачевскій. Андрѣй Павлишь.*

— **Кваліфікаційні испыты** въ речници осѣнньóмъ 1900 передъ ц. к. комісією екзамінаційною для учителѣвъ и учительокъ народныхъ шкóлъ розпóчнуть ся въ Станиславовѣ дня 17 вересня с. р. о 8 год. зъ рана. Подана треба вносити найдальше до 9 вересня с. р. до дирекціи ґімназіи учительскои въ Станиславовѣ черезъ властиву раду шкóльну окружну.

— **Рóвна мѣра.** Въ 23. числѣ „Урядового дневника“, що его выдае краєва рада шкóльна, вычисляє ся подрóбно, якѣ квоты выдано въ минув. роцѣ 1899/900 на народне шкóльництво. Цифры тѣ поучають найлѣпше, якъ рада кр. прихильна Русинамъ. На пóдмоги для приватныхъ шкóлъ выдано минувшого року 19.500 зр.; зъ того припало на рускѣ школы 1.300 або 7%, на жидóвскѣ 7.500 або 38%, на польскѣ 10.700 або 55%. Чижь не справедливый роздѣлъ? Въ тóмъ самóмъ числѣ „Дневника“ оповѣстила кр. рада шк., що деякѣ рускѣ книжочки, пр. Казки Андерсена, Народнѣ казки, Пригоды Донъ Кіхота и кóлька иншихъ, выданыхъ рускимъ тов. педаґоґічнымъ, можна роздавати шкóльнóй дѣтворѣ на нагороды и куповати до бібліотекъ шкóльныхъ. Нѣчого-бъ бажати, та лишь въ тóмъ бѣда, що се стало ся трохи з а п ó з н о, бо 18. липня. Книжки тѣ выйшли передъ рокомъ и тов. мусѣло у власномъ интересѣ заразъ ихъ предложити до апробаты; однакъ се наступило ажь за рóкъ, якъ разъ п о в с я к и х ъ и с п ы т а х ъ. Знаю случаѣ, що книжочки польского тов. людового дóставали апробату по двохъ тыжднях. Чи повóльности кр. рады шк., яку видимо взглядомъ рускихъ книжокъ, виненъ дотычный референтъ Русинъ, чи таки сама краєва рада шк. — се варто бы провѣрити и въ своѣмъ часѣ, кому треба, пригадати.

— **Драґа Машинова** наречена сербского короля Александра, пробувала въ послѣдныхъ лѣтахъ въ Бѣлградѣ въ найлѣпшихъ товариствахъ, приймала у себе найвысшихъ достойникóвъ такъ цивільныхъ якъ и вóйсковыхъ, а всѣ пробуваючи въ Бѣлградѣ дипльоматы вразъ зъ жѣнками зачисляли ся до ей сталыхъ гостей, тымъ бóльше що п. Драґа, знаючи языкъ французкій, а при тóмъ будучи сама быстрого ума, умѣла все утримувати розмовы по-надъ ровенемъ буденщины. Дуже часто предметомъ розмовы були справы політичнѣ, а дипльоматы мали неразъ нагоду чудовати ся быстримъ поглядамъ п. Машиновои. Показуе ся такожь, що королева Наталія знала про вóдносины свого сына до хорошои Драги; але, здаеть ся, не попирала ихъ, бо скоро о романѣ тóмъ почали голоснѣйше говорити, звóльнила ей королева зъ обовязкóвъ дамы свого двору. Въ двóрскихъ сферахъ сватали вóдъ давна короля то тутъ, то тамъ; була въ проектѣ княгиня зъ Чорногоры, сватали его такожь зъ 17-лѣтною прекраснои уроды дочкою полковника сербского Константиновича, вуйка Мілана; але всякѣ комбінациі розбивали ся, бо Александеръ вже тогдѣ вóддавъ бувъ серце своѣ молодóй вдовѣ котра потрафала молодого короля до себе притягнути. Зъ огляду фінансового було коло нен давнѣйше дуже скупо. По смерти мужа побирала она зъ каси державнои 65 франкóвъ мѣсячно; ажь вóдъ часу покликаня ей на двóръ королевои Наталіи вóдносины маєтковѣ поправили ся. Передъ рокомъ закупивъ для нея король Александеръ дóмъ, положеный коло палаты королѣвскои, и уладивъ его дуже выставно.

— **Важне для медикóвъ.** Пóсля обѣжника міністерства краєвои обороны докторамъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ якъ такожь студентамъ медицины, котрѣ зобовяжуть ся що найменше до 6-лѣтнои чинноі служby въ характерѣ лѣкарѣвъ въ ц. к. оборонѣ краєвóй, будуть запевненѣ зъ стороны міністерства обороны краєвои слѣдуючѣ полегшѣ: А) Докторамъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ, котрѣ выповнять всякѣ услóвы приписóвъ о именованяхъ и т. д. въ оборонѣ краєвóй и вóдбудуть 3—6 мѣсяцѣвъ тревaючу практику, котра удовóднить, що суть уздóбненѣ на лѣкарѣвъ въ оборонѣ краєвóй, будуть признанѣ по перенесеню ихъ до чинноі служby вóдшкодованя за студіѣ въ сумѣ 6.000 коронъ. Б) Студентамъ медицины, належачимъ до обороны краєвои, будуть признанѣ аж до покóниченя наукъ стипендіи въ высотѣ 1000 кор. рóчно, платнѣ въ ратахъ мѣсячныхъ, а крóмъ сего фонды на оплаченя ригорозóвъ и промоціи, а коли дóстануть уже степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ и вóдбудуть яко заступники асистентóвъ лѣкарскихъ 6-мѣсячну службу пробну, удовóднять свою здóбность на лѣкарѣвъ при оборонѣ краєвóй, одержать такожь, по перенесеню до чинноі служby квоту, яка выпаде по вóдтягненю черезъ зарадъ вóйсковый вóдъ 6.000 кор. тыхъ стипендій и таксъ, котрѣ выбрали вже черезъ часъ науки.

— **Выбрыкъ природы.** Въ Княжу, въ пов. золочóвскóмъ, живе у одного селянина дѣвчинка, що мае серце въ правóй сторонѣ груднои клѣти. Серце умѣщене пропорціонально въ тóй самóй высотѣ и въ тóмъ самóмъ положеню, що серце нормально лежаче, лишь в по правóй сторонѣ груди Дѣвчинка ся мае 15 лѣтъ, розвинена нормально, серце функціонуе правильно. Лѣкарь зъ Золочева сконстатувавъ, що сей рѣдкій случай не є наслѣдкомъ якоись хоробы, лишь що дѣвчина такъ уродилась. — *Сѣв.*

— **Румуньскій жиды.** Въ Будапештѣ задержано 700 еміґрантóвъ жидóвскихъ зъ Румунiи, котрѣ мали намѣръ выѣхати до Канады; и вóдставлено ихъ назадъ до границѣ румуньскои, бо не могли выказати ся фондами, потрѣбными на дорогу.

— **Именована и перенесена въ судóвництвѣ.** Львóвскій ц. к. высшій судъ краєвый перенѣсъ офіціялóвъ канцелярійныхъ: Юліяна Турка въ Козовои до суду краєвого у Львовѣ, Войтѣха Базяка зъ Бережанъ до Золочева, Корнила Жеребецкого въ Войнилова до Станиславова, Льва Щербиньского зъ Яворова до Золочева, Едварда Тручку зъ Старои-Соли до Стрыя, Ивана Телищука зъ Будзанова до Коломыѣ, Антонія Мѣзеру зъ Равы до высшого Суду краєвого у Львовѣ, Стефана Домразка зъ Вишнѣвчика до Бурштына, Володислава Шетину зъ Заболотова до Тернополя, Софрона Гальку зъ Чешанова до краєвого суду у Львовѣ, Володислава Фльоренцкого зъ Любачева до Станиславова, Василя Бѣлецкого зъ Дрогобыча до Стрыя, Мойсея Клинкопфа зъ Коломыѣ до краєвого суду у Львовѣ, Іосифа Якубовского зъ Комарна до Дрогобыча, Александра Дзюбу зъ Радымна до Бережанъ, Франця Стенѣчку зъ Бѣрчи до Судовои Вишнѣ, Якова Делявского зъ Куликова до Стрыя, Мечислава Витковицкого зъ Пóдгаецъ до Сколього, и Германа Гіршберґа зъ Чорткова до Коломыѣ; дальше канцелістóвъ судовыхъ: Михайла Сеньковского зъ Жидачева до Самбора, Самуила Израиловича зъ Березова до Перемышля, Давида Фішлера зъ Бóбрки до Самбора, Іосифа Булыгевича зъ Риманова до Санока, Станислава Скульского зъ Пóдгаецъ до Городка, Романа Ткачкевича зъ Залѣщикъ до Галича, Фердинанда Ґренфільда зъ Пóдгаецъ до Станиславова, Симеона Радзевичъ-Винницкого зъ Пóдгужа до Луки, Іосифа Борона зъ Микулинець до Косова, Николая Кадобяньского зъ Огынiи до Делятына, Омеляна Енгля зъ Судовои Вишнѣ до Перемышля, Рудольфа Левицкого зъ Печенѣжина до Пóдгаецъ, Ивана Чабана зъ Грималова до Сокаля, Винкентія Малиновского зъ Янова до Чорткова, Франця Кухарского зъ Обертына до Коломыѣ, Ивана Шуста зъ Снятына до Делятына, Володимира Козорѣза зъ Бурштына до Калуша, Михайла Моха зъ Радымна до Бережанъ, Маріана Лабовича зъ Лопатына до Пóдгужа, Ивана Бурґмана зъ Бурштына до Сторожинца, Ивана Салничу зъ Косова до Теребовлѣ, Льва Гальку зъ Вишнѣвчика до Богородчанъ, Адольфа Стефанова зъ Луки до Заболотова, Іосифа Мяновского зъ Заболотова до Станиславова, Василя Контюха зъ Лютовискъ до Бóбрки, Ивана Щудловского зъ Скалата до Бурштына, Віктора Мѣсняковича зъ Угнова до Бѣрчи, Франца Стебельского зъ Бóбрки до Рожнѣтова, Казимира Михальского зъ Равы до Войнилова, Антонія Щебльовского зъ Риманова до высшого суду краєвого у Львовѣ, Симеона Гірша зъ Солотвины до Мостискъ, Ивана Качмарского зъ Устрѣкъ до Янова, и офіціяла Мартина Ґвоздзя зъ Мостискъ до Солотвины, а Вацлава Герасимовича изъ Зборова до краєвого суду у Львовѣ; въ кóнци занменувавъ канцелістами судовыми: Константина Вербицкого въ Пѣльвнѣ для Копечинець, Петра Гуску, пóдофіцира рах. 18 п. обороны кр., для Радымна, Кароля Якубішина, вахмайстра повѣтового 17 п. об. кр., для Снятына, Ивана Коцая, пóдофіцира рах. 45 пп., для Скалата, Ивана Процика, пóдофіцира рах. 8 п. драґ., для Камѣнки стр., Іосифа Максимовича, пóдофіцира рах. 31 п. арт., для Калуша, Володислава Шпилецкого, пóдофіцира рах. 30 п. п., для Белза, Кароля Бекера, вахмайстра 17 п. обор. кр. для Печенѣжина, Іосифа Лятишевского, пóдофіцира рах. 2 п. драґ., для Угнова, Александра Кімля, вахмайстра поліціи вóйск., для Будзанова, Едварда Марковского, пóдоф. рах. 24 п. п., для Козовои, Стефана Подолюка, пóдоф. рах. 80 п. п. для Яворова, Ромуальда Збѣженя, пóдоф. рах. 18 п. обор. краєвои, для Любачева, Станислава Свободу, пóдоф. рах. 15 п. п., для Равы, Михайла Фіялю, пóдоф. рах. 55 п. п., для Бурштына, Станислава Мыцавку, тим. вахмайстра жандармерiи, для Монастериськъ Льва Кочиловского, вахмайстра 10 п. п., для Борщева, Николая Мащака, пóдоф. рах. 10 п. п., для Комарна, Фелікса Росоловского, пóдоф. рах. 80 п. п., для Вишнѣвчика, Михайла Олексина, тим. вахмайстра 17 п. обор. кр., для Пóдгаець, Баруха Деґенштіка, пóдоф. рах. 7 бат. піон., для Равы, Тита Решетыловича, пóдоф. рах. 11 п. драґ., для Березова, Ізидора Стабралу, вахмайстра 45 п. п., для Перемышлянъ; дальше помóчникóвъ канц. Михайла Шаффера въ Станиславовѣ для Микулинець, Дмитра Кожульневича у Львовѣ для Ґвоздзя, Валентія Смутка у Львовѣ для Березова, Франця Волянина у Львовѣ для Риманова, Борислава Ладзѣньского въ Коломыѣ для Городенки, Альфреда Шмуляновского у Львовѣ для Жидачева, Іосифа Слезѣньского въ Сяноцѣ для Старого-Самбора, Мавриція Малявского въ Тернополи для Лопатына, Юліяна Ивановича въ Золочевѣ для Залозець, Ивана Томеса въ Пóдволочискахъ для Залѣщикъ, Володимира Карабина въ Камѣнцѣ для Зборова, Пилипа Дзюбѣньского у Львовѣ для Куликова, Кароля Бартля у Львовѣ для Отынiи, Кароля Собольского у Львовѣ для Бóбрки, Іосифа Стельчика въ Ярославю для Залѣщикъ, Антонія Конопку въ Ходоровѣ для Пóдгаець, Іосифа Мыслѣньского у Львовѣ для Радымна, и дiетарѣвъ судовыхъ: Марка Бехера въ Стрыю для Луки, Іосифа Кнашіка въ Самборѣ для Устрѣкъ, Вячеслава Ґрабѣньского у Львовѣ для Сколього, Якова Равича въ Бережанахъ для Заболотова, Антонія Гуменюка въ Бережанахъ для Снятына, Романа Воляньского въ Станиславовѣ для Риманова, Станислава Пельца въ Бережанахъ для Старои Соли, Юліяна Кона у Львовѣ для Устрѣкъ, Едварда Белявского въ Краковѣ для Рогатына, и практыкантóвъ канц. Стефана Латоцкого въ Тернополи для Грималова, и Андрія Ґоцоца въ Перемышли для Обертына.

— **Дрóбни вѣсти.** Конкурсъ на двѣ посады концепістóвъ зъ платнею 2480 кор. розписуе станиславóвска дирекція зелѣзниць державныхъ въ речницкомъ до 15 серпня с. р. — Въ Поморянахъ повѣсивъ ся 50-лѣтный селянинъ Василь Макогоньскій. Причина самоубійства незвѣстна. — Въ Жовквѣ хотѣвъ Тимко Сенчишинъ, уланъ зъ 4 полку, задушити и обрабувати шинкарку Рахелю Вольфову, але перешкоджено ему и увязнено его. — Въ наслѣдокъ покусаня черезъ пчолы померъ въ Туречцѣ выжнóй турчаньского повѣта, селянинъ Ґригорій Бобовскій. — Львóвска залога выйде на маневры дня 24 серпня, а повернe до Львова дня 15 вересня с. р. — Въ Бернѣ померъ д-ръ Іосифъ Тучекъ, посолъ соймовый и б. посолъ до рады державнои, проводиръ Чехóвъ моравскихъ.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

Емілія изъ Козловскихъ Бещакова, горожанка мѣста Львова, упокоилась дня 25 с. м. В. б. п.!

Телеґрамы.

Крáковъ 28 липня. Вчера вóдбуло ся въ Краковѣ засѣданє польского центрального комітету для захóднои Галичины. Комітетъ сей вже бóльше не збере ся въ наслѣдокъ постановы, що оба комітеты, всхóдный и захóдный, мають злучити ся въ одинъ, загальный галицкій. Окрóмъ того змѣнить ся его складъ, бо выступили зъ него члены демократичного сторонництва, и комітетъ буде складати ся зъ самыхъ консерватистóвъ.

Будапештъ 28 липня. Правительство казало назадъ вóдставити до румуньскои границѣ 700 жидóвскихъ еміґрантóвъ зъ Румунiи до Канады, бо не могли выказати ся достаточными грошевыми средствами. Еміґранты не хотѣли вертати. Будапештеньска конфесійна рада рѣшила бóльшу часть еміґрантóвъ выслати на власный коштъ до Канады. Вчера прибула зъ Румунiи нова партія еміґрантóвъ до Канады, зложена зъ 200 осóбъ.

Бѣлградъ 28 липня. Въ наслѣдокъ амнестіи богато еміґрантóвъ вертає до Сербіи. Амнестія зробила на населеню дуже добре враженє.

Петербургъ 28 липня. Въ надъ амурскóмъ окрузѣ буде сформована пята сибѣрска бриґада пѣхоты. Доносять, що Хінѣ знова зачали бомбардувати Благовѣщеньскъ.

Лондонъ 28 липня. Зъ Таку доносять, що бóльшій вóддѣлъ японьскихъ вóйскъ вóдишоъ надъ Хінцями свѣтлу побѣду. Россійскій вóддѣлъ, уступаючи передъ Хінцями, перейшовъ границю Кореѣ. Правительство мало запротестовати противъ присутности Россіянъ на кореаньскóй территорiи. Остаточно прийшло до угоды зъ россійскóмъ заступникомъ, що тыхъ вояковъ перенесуть до пристани Артура.

Вашинґтонъ 28 липня. Правительство выдало заборону вывозу оружія до Хінъ, о скóлько дасть ся доказати, що оружіе призначене для повстанцѣвъ и могло бы бути ужите противъ Америки.

Парижъ 28 липня. Урядовый дневникъ оголосивъ заборону вывозу оружія и амуніціи до Хінъ.

Лондонъ 28 липня. Хіньскій посолъ вручивъ дня 21 с. м. міністерству внѣшныхъ справъ телеґраму хіньского цѣсаря въ просьбою до королевои о посередництво. Вóдповѣди на сю телеґраму ще до вчера не було.

Римъ 28 липня. Король Гумбертъ и папа такожь одержали листы вóдъ хіньского цѣсаря зъ просьбою о посередництво мѣжь Хінами и Европою.

Рема 28 липня. Въ половинѣ серпня прибуде тутъ кóлька тысячъ нѣмецкихъ вояковъ, котрѣ зъ вóдси вóдплынуть до Хінъ.

Москва 28 липня. Хіньцѣ задержали въ Кальганѣ, вóддаленóмъ о 150 миль вóдъ Пекіну транспортъ чаю вартости 10 міліонóвъ рублѣвъ, а призначеный для россійскихъ купцѣвъ.

Ню Йоркъ 28 липня. Зъ Панамы доносять, що въ четверъ дуже сильно повстанцѣ атакували мѣсто. Правительственнѣ вóйска стратили 500 убитыхъ и раненыхъ. Страты повстанцѣвъ дуже тяжкѣ. Пóсля послѣднои телеґрамы зъ Панамы, повстанцѣ вже зложили оружіе.

Кінґстонъ (Ямайка) 28 липня. Англійскій военный корабель повѣзъ сильный вóддѣлъ вóйска для охороны конзулятóвъ въ Панамѣ.

Капштадъ 28 липня. Парлямéнтъ принявъ 45 голосами противъ 41 предложене правительства въ справѣ утвореня окремого судового трибуналу для повстанцѣвъ.

Бальморалъ 28 липня. Въ загальнóмъ маршу Робертса Френчь стрѣтивъ ся на полудневый всхóдъ вóдъ Бальморалю зъ 2000 Бурóвъ, котрѣ цофнули ся. Ґенералъ Рундле занявъ мѣсцевóсть Канондо-Некъ. Буры цофнули ся, а Анґлійцѣ гонять за ними. Въ англійскóмъ вóйску панує пропасница, на котру умерло кóлька вояковъ.

Лондонъ 28 липня. Правительство зажадало вóдъ палаты послóвъ додаткового кредиту въ квотѣ 11½ міліонóвъ фунтóвъ, зъ чого 3 міліоны призначено на експедицію до Хінъ, а 8½ для полудневои Африки. Зъ тою квотою, загальна сума призначена на африканьску вóйну кредитóвъ, буде выносити 62 міліонóвъ фунтóвъ штерлінґóвъ.

Надѣслане.

Интернатъ рускій пóдъ управóю Ст. Нетрицкого.

(Справованє.)

Кляенфікація торóчна мало чимъ рóжнить ся вóдъ тамтогорóчнои, хиба тымъ, що вóдзначеня не дописали, та що натомѣсть одержали першу клясу всѣ до одного.

Тутъ зазначую, що приймаемъ до интернату всѣхъ тыхъ, котрѣ зголосились въ 1 шóй половинѣ ферій, — зъ прибáненыхъ лишень кóлькохъ, о скóлько мѣсяця стало. Тожь пригадую въ интересѣ П. Т. Публики зголошуватись передъ 15-тымъ серпнемъ, бо тодѣ власне рѣшае ся справа въ помешканемъ. Притóмъ упереджаю, що въ сѣмъ роцѣ не приймy учениковъ высшои ґимназіи, а се зъ тои причины, що они могуть своимъ поведенемъ уэмно вплывати на выховане молодшихъ. Черезъ тую мѣшанину — аббрку рóжныхъ родныхъ елементóвъ зъ провінціональныхъ ґимназій — мусѣвъ я добре напружатись, щобы удержати ригóръ; хоть зъ другои стороны признаю, що удалось менѣ заложити хоръ якъ разъ при помочи старшихъ. Помимо того задумую и въ бѣжучóмъ роцѣ вправляти своихъ пупілѣвъ въ спѣвѣ хоральнóмъ бо, якъ звѣстно, спѣвъ вабуджуе не лишень почутє естетичне, але такожь пóддержуе здоровле черезъ сильнѣйше віброване проводóвъ вóддыховыхъ, а тымъ самымъ причиняе ся у великóмъ степени до скрѣпленя цѣлого орґанізму. „In sano corpore sana mens!“ Тожь стараемъ ся вóдповѣсти всѣмъ вымогамъ гиґіены: помешканє обширне а вiктъ справдѣ поединчій, але здоровый. Крóмъ того много причинялись до скрѣпленя здоровля прогулькы въ околицю Львова пóдъ моимъ личнымъ проводомъ.

На сѣмъ мѣсци най менѣ буде вóльно заложити сердечну подяку Вп. Панъству Брилиньскимъ и Гóрнякамъ за ласкаву гостину пóдчасъ нашои прогулькы до Гряды и до Винникъ. Спасибóґъ Вамъ, Вп. патріоты добродѣѣ!

Устныхъ информацій удѣляю що середы вóдъ год. 4—7-ои вечеромъ. — Адреса: *Стеф. Петрицкій* у Львовѣ ул. Театриньска 14.

!!Бѣлѝ и красни руки!!

Хочь-бы и якъ червонѝ и посѣданѝ руки выбѣлѣють и выделікатнѣють по кôлькаразовôмъ натертю 1

Кремомъ рослиннымъ

Сломикъ 160 гелерôвъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

Львôвъ: склепы власнѝй улиця Сикстуска ч. 25, Галицка ч. 11. Краковъ: Сукенницѣ ч. 20. Чернôвцѣ: Ринокъ ч. 3. Перемышль: ул. Францішканьска ч. 24.

Надôслане.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази

лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,

ординуе пôдчасъ купелевого сезону

въ КРИНИЦИ. 309 17–20

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскôй число 7 вôдъ 9—1 и 3—5 287 3–3

Уважайте на сей **выпаленый КОРОКЪ!** !!! 69 18—?

Д-ръ Антоній Роицкій

(Берґеръ)

Спеціялістъ для недугъ шкôрныхъ и венеричныхъ недугъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою досвѣдченою, довголѣтною. Такожь Цинôвъ на изборъ Lindeviseu парою.

Ординуе вôдъ 9—11 рано, пополудни вôдъ год. 4—6

На жаданє лѣки можуть бути выдани въ аптики въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львôвъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львôвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся въ кôлькохъ вôддѣлôвъ въ котрыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконуютъ: пльомбованє цôсли найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубôвъ безъ болю, при мѣсцевôмъ знечуленю або и успѣнію, обтураторы при вадахъ и бракахъ пôднебенья, вставлюванє штучныхъ зубôвъ и на золотѣ безъ пôднебенья

Тамже лѣчить ся хороби ясенъ и устнои ямы.

Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надôсланѝ почтою зуженѝ, зломанѝ и т. д. штучнѝ зубы направлює ся и высилаєть вôдворотною почтою безъ особистого приѣзду. — Институтъ отвореный цѣлый день. 84

Дтъ Л. Вікторъ.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вôдъ 10 лѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЄ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовлює ся штучнѝ зубы и щоки, пôсля найновѣйшихъ системôвъ въ каучуку и золотѣ безъ пôднебенья, такожь всякѝ репарацiи, входячій въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помôчничихъ силъ заграничныхъ выготовлює всякѝ роботы пôдъ гарантіею по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 50—144

Заведенє отворене цѣлый день.

Ц. к. уприв. галицкій акційный

Банкъ гіпотечный

Вôддѣлъ депозитовый

принимає вкладки и выплачує задатки на бѣжучій рахунокъ, принимає до переховання цѣнкѝ папиры и удѣляє на нихъ задатки.

Окрôмъ того заведено на наборъ заграничныхъ институцій такъ званѝ

Депозита сховковѝ

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 зр. а. в. рôчно, депозитарь одержує въ сталевôй панцирнôй касѣ сховокъ до выключного ужитку и пôдъ власнымъ ключемъ, де *безпечно а дискретно* можна переховувати свое майно або важнѝ документы.

Въ тôмъ напрямѣ гіпотечный Банкъ поробивъ якъ найдальше йдучѝ заряджения

Приписы здносячѝ ся до того рода депозитôвъ можна одержати безплатно въ депозитовôмъ вôддѣлѣ. 374 2]

ЛИПЕ

въ реставрації ХАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трабуновска ч. 12 дôмъ власный, можна дôстати щодня вже о годинѣ 8-ôй рано горячѝ снѣданя

ЦѢННИКЪ

Печенка вепрова въ капустою	15 кр
Сѣкана легня	12 „
Фляки	12 „
Пôжка теляча зъ хрѣномъ	10 „
Конбаска зъ хрѣномъ	5 „
Квасъ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Великій вибôръ въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походятъ въ моихъ реставрацiи, даю вôдбираючимъ марки. — Найлѣпшѝ пивô по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вôдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все снѣжа, въ великій выбôръ отравъ и напиткôвъ насмотрена кухня.

179 204—? Въ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, лорнеты, бінокли, далекозиды, барометры, термометры, манометры и т. п.

Уряджене дзвинкôвъ електричныхъ.

Всякѝ направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованыхъ школярикôвъ, котрыхъ Родичѣ радѣ бы видѣти свои дѣти пôдъ дбалою материньскою опѣкою. Помôчь въ наукѣ удѣляти буде способный инструкторъ домашный. Ближшѣ информацiи моруть интересованѝ засягнути у Елены Калитчуковои вдовы по учителю, Львôвъ ул. Куркова ч. 19. 866 2–10

ОПОВѢЩЕНЄ.

Зъ днемъ 1 липня с. р. отворено генеральну аґенцію Вѣденьского акц. Товариства обезпекъ на житє и ренты зъ вôддѣломъ робôтничимъ.

Львôвъ, ул Коперника 32. 358 4–5

Для вôддѣлу обезпекъ на житє и робôтничихъ вѣденьского товариства „Allianz" гандлює ся для Львова и провінціи способбныхъ аґентôвъ за сталою платнею и провізією. Новики на провінціи дôстануть поученє вôдъ урядника въ тôй цѣли высланого. Оферты треба вносити на письмѣ або особисто при ул. Коперника 32. Генеральна аґенція „Allianz". 3 94–5

Гармоніюмъ

до науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дреліхи и т. п. власнѝ выробы

поручає по цѣнахъ умѣреныхъ

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА" зъ Кросна

Замовленя въ провінціи просимо недсылати до Кросна.

Почта, телеґрафъ и стація зелѣзницѣ въ мѣсци. — Пробки и цѣнники присылаємо на жаданє даромъ и оплатно.

Заразомъ остерѣгаємо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, є п. А. ЛЬОХЕРЪ, а иншихъ аґентôвъ анѣ похатникôвъ не высылаємо. 2 52—52

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ"

стоваришенє зъ обмеженою порукою

Львôвъ, ринокъ ч. 10 (дôмъ „Просвѣты".)

Удѣляє позички за оплатою 5½% и 1% додатку на кошта адміністраційнѝ, властителямъ ґрунтôвъ и господарствъ до 500 коронъ за порукою двохъ вôдповѣдныхъ ручителѣвъ або за интабуляцією на першôмъ мѣсци, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ. Священики, не посѣдаючій реальностей, мусять крôмъ поруки двохъ ручителѣвъ предложити еще полісу житеву; обезпечатись можна черезъ „Днѣстеръ" въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ пôсля всякихъ можливыхъ комбінацій.

Товариство взаим. кред. „Днѣстеръ" приймає вкладки до опроцентованя вôдъ членôвъ третыхъ осôбъ по 4%.

Удѣлъ членьскій выносить 50 кор., внисове 2 кор.

Членомъ бути и позичку дôстати може тôлько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ". 84

Информацiи удѣляє Дирекція листовно або аґенты Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ".

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.

Найблизшій вôдъѣзды:

2 серпня „Штатендамъ" о 5 зъ рана. — 9 серпня „Шпарндамъ" о 12 въ пол. — 16 серпня „Ротердамъ" о 4 зъ рана. — 23 серпня „Мосдамъ" о год. 12 въ полудне.

Новѣ пароходы зъ подвôйными шрубами:

Ротердамъ 8302 тонъ. Статендамъ 10 320 тонъ, Потсдамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ каютъ вôдъ 360 кор. и высше } зъ
другихъ каютъ 216 к. } при-
III. класы 185 к. 40 с. зъ Вѣдня. } стани.

Бюро у Вѣдни: Для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класы: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскѝ філіи въ Берлинѣ, Инсбруку и Трієстѣ. 59

Позôсталѝ по Товарист. Гандлевôмъ

запасы

РОЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ

выпродуе по зниженыхъ, цѣнахъ

Львôвске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4. 2 31–39

Найзнаменитшихъ

½ клґ. цукрôвъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.

½ клґ. Бісквітôвъ англійск. и Гербатникôвъ зр. 1·—

½ клґ. кармелькôвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручає що дня свѣжѝ

Г. ТРЕТЕРЪ

властитель па свои фабрики чоколядy и цукрôвъ

Львôвъ, пл. Маріяцкій ч. 7 рôгъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитѝ выробы власнѝ, прочь зô спроваджуванюю тандитою! 103

Фабрика парова для выробôвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляє о отворенію власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякѝ уряджения ѣдальнь и спальнь, якъ такожь готѣлевѝ, склеповѝ, реставраційнѝ и канцеляриѝ уряджения, поручаючи за доброту, тревалôсть и совѣстне ихъ выкôнчене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованѝ и точне додержане речинцѣвъ замовлень. 562 3—60

Таблицѣ зъ металю

литѝ

таблицѣ надмогилькѝ, таблицѣ для Выдѣлôвъ повѣтовыхъ, нумеры на домы, таблицѣ мосяжнѝ въ блихи красованѝ для лѣсной сторожи. — Албомбы оловянныхъ и гузики до пльомбованя — выконує найдешевше

Лѣярня выробôвъ металевыхъ

ГЕНРИКА ШАПИРЫ

Львôвъ ул. Коперника ч. 3, (особнякъ антики п. Миколяша)

2 8 17—?

Ученик VIII. кл. ґімн. пошукуе на час вакацій лекцеї на село. — Львів М. М. руска ґімназия.

ОГОЛОШЕНЄ.

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ" выдавъ для рускихъ товариствъ кредитовыхъ потрѣбнѝ друки и продае ихъ по отсихъ цѣнахъ:

Книга довжникôвъ	арк. по	10	сот.
Замкненя мѣсячнѝ	„ „	5	„
Инвентарь довжник.	„ „	5	„
„ вкладник.	„ „	5	„
„ удѣлôвъ	„ „	5	„
Книга головна	„ „	10	„
„ ліквідаційна	„ „	10	„
„ вкладокъ щадн.	„ „	10	„
„ удѣлôвъ членьск.	„ „	10	„

Купувати и замовляти належить въ „Краєвôмъ Союзѣ Кредитовôмъ" у Львовѣ, Ринокъ ч. 10, I. поверхъ.

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцарiи и т. д. на недуги шкôрнѝ, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрныхъ рôзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланє Бергерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплівъ, до чищенія и дезинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. Берґера мыло смоляне має 40% смолы деревнои и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованемъ треба жадати выразно Берґера мыла смоляного и уважати на пôбѣчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживає ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчничого мыла смоляно сѣрчаного.

Яко загôднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкôры

на выкиды шкôрнѝ и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мыти и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахуче

Бергера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ приписомъ уживання.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючій заслугуючій на увагу: Мыло бензоове для нѣжности шкôры; мыло бораксове противъ прищѣвъ; мыло карболеве до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло дезинфекційне; Берґера мыло до купели въ смерековыхъ шпильках и таке-жь мыло толетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.).

Берґера мыло петросульфольне

противъ вишневого лица, вишневого носа, выпыпокъ и свербинкôвъ на шкôрѣ; мыло на весняни дуже успѣшне; мыло сѣрчано молочне на нечисте лице; мыло танінове на почене и выпадъ волоса.

Берґера зубна паста въ тубахъ

найлучше средство до чищенія зубôвъ Нр. 1 на нормальнѝ зубы, Нр. 2 для курцѣвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ Берґера вôдсылаємо до приписôвъ ужитя. Жадати все Берґера мыла, бо є много безуспѣшныхъ наслѣдувань.

Мѣсця продажи для Львова въ аптиках пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, К. Миколяша, З. Рукера, К. Скдепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого и фірмахъ А. Ербара, Гайсіма, Кулика и А. Рапапорта. Дальше въ аптикахъ въ *Бродахъ* Крізого, Линдберґа; въ *Борщевѣ* Ал. Пйотровского; въ *Бережанахъ* А. Дуреta, Л. Нагліка; въ *Березовѣ* Галямаєв, Ербена; въ *Хыровѣ* Левицкого; въ *Дрогобычи* А. Кшижановского, І. Тобішека; въ *Ярославѣ* І. Ангермана, І. Рона; въ *Коломыи* Павловского, Штенцля, Витославского; въ *Калушы* Пилевского; въ *Перемышли* у всѣхъ 4 аптикахъ; въ *Рогатинѣ* Карпиньского, Прона; въ *Сколыми* Лаховского; въ *Самборѣ* І. Альсевича и Гердлички наслѣдниковъ; въ *Станиславовѣ* у всѣхъ трехъ аптикахъ; дальше въ аптикахъ въ *Стрыю*, *Тернополи* и у всѣхъ аптикахъ бôльшихъ мѣстъ Галичины. 165 16—24

Якъ можна дѣти, що не хотятъ ѣсти, таки сильно вôдживляти и скоро розвивати?

Треба имъ давати зупу зъ „Торілю" або додавати у до иншихъ зупъ, до огородовины и т. п. „Торіль". — „Торіль" є мясный екстрактъ зъ найлѣпшои воловины зъ покрѣпляючими и пожывными складниками.

Жадати всюды „Торілю". 351 1—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ въ фабр. Черляньскои Зъ друкарнѣ Институту Ставропігійского пôдъ зарядомъ Іосифа Даниловыч.

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручає П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 867 1—36

Львôвъ, улиця Яблоновска ч. 9

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

маґістра фармациі и довголѣтн. властителя аптики

припоручає:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОЙ МИЛЕНЬКОЙ, вôдзначеный сотками похвальныхъ листôвъ, вздерженый зъ мукы тростинного аксамитника (Maranthe arun inacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристає досконало до лица и вызначає ся приємною и тривкою вонею. — Оригінальнѝ коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжнои Миленькои, зналишть иншій пудры такъ краснѝ якъ заграничнѝ Богато замовленъ и подякъ дав найлѣпшу рекламу моему пудрови. — При замовленяхъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плинъ и масть д-ра Бамберґера въ Вѣдни. Знамените се средство усуває весняники, жовчевѝ, плямы, надає шкôрѣ бѣлости, прозорости и аксамитнои тонкости. Успѣхъ чудныи. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣнковѝ плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот — Богато похвальныхъ листôвъ. 329 9—32

МЫЛА ЛІЛІЄВЫЙ зъ Мокка и на весняники. Цѣна 70 сот.

Артистично-ретовниче

ЗАВЕДЕНЄ

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставдне и выконує якъ найдешевше и найстаранньйше:

Стампілѣ металевѝ и каучуковѝ, гербы, моноґрамы, стампільнѝ марки, станцы, таблицѣ литѝ и ґравіованѝ и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінціи подагоджують ся вôдворотною почтою.

257

Ч. 159. Львовъ, Понедѣлокъ 17 (30) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руеких свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Кинмиського 2; — въ Ярославю: Л. Кришаковскій; — у Відни: M. Dukes, I Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

Въ Австрії:		За границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пів рокy	8 зр.	на пів року	11 зр

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пів року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Рекламації неопечатаний вільный відъ порта.

Неодинокє числа коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычай принимають ся по цѣнѣ 10 кр відъ одного стрічки инсератовой або ся мѣсце в рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношеня приватній числить ся по 15 кр. відъ стрічки.

Король Гумбертъ убитый.

Італійскій король Гумбертъ бравъ вчера участь въ торжествѣ розданя нагородъ на гімнастичнѣмъ испытѣ въ Монтѣ. Коли зъ своимъ адъютантомъ всѣдавъ до двірскои повозки, зъ товпы упали три револьверовѣ стрѣлы. Король трафленый въ саме серце упавъ и по кількохъ мінутахъ померъ. Убійцю увязнено. Называе ся Анджельо Дресі и походить зъ мѣсцевости Прато.

Коли вѣсть про трагічну смерть короля прийшла до Риму, президентъ кабінету скликавъ безпроволочно раду міністрівъ а самъ выѣхавъ до Монты.

Наслѣдникъ престола, кн. Неаполю знаходить ся теперь въ подорожи на всходъ.

Убитый король Гумбертъ, сынъ короля Віктора Еманунла, родивъ ся въ 1844 роцѣ, отже мавъ 56 лѣтъ. Бравъ участь въ битвахъ 1859 и 1866 р. Въ битвѣ пѣдъ Кустоцою, коли побѣда зачала перехилювати ся на сторону Австрійцівъ, робивъ безуспѣшнѣ заходы въ цѣли закрытя відвороту армін. По окупаціи Риму въ 1870 роцѣ именовано его командантомъ римскои дивізіи. Оженивъ ся въ 1858 роцѣ зъ Маргаритою, донькою генуеньского кн. Фердинанда и саскои Єлисаветы. Въ часѣ побуту въ 1872 роцѣ въ Берлинѣ, навязано приязнѣ зносины мѣжь династіями: Гогенцолернівъ а Сабавдскою.

На престолъ вступивъ по смерти вітця въ 1878 роцѣ 9-ого сѣчня Пережывъ вже одинъ атентатъ на свою особу въ 1878 роцѣ въ Неаполи, де кухарь Пасванте легко зранивъ его. Обіймаючій зъ нинѣшнымъ днемъ престолъ, король Віктор Еманунлъ, мае 31 лѣтъ, котрый передъ рокомъ оженивъ ся бувъ зъ донькою чорногорского князя.

До ситуаціи.

Мимо величезнои спеки, въ часѣ котрои звычайно всѣ політики пробувають на купелях и нѣякими політичными справами не журять ся, сего року політика въ Австрії не спочивае. Балакливого парляменту нема, та й не знати чи скоро буде, отже послы не выговорившись ся въ палатѣ на Франценсрінгу, політикують на вѣчах выборцѣвъ, або въ часописях. Всѣ тѣ політики грызуть ся головно розвязкою питаня, що правительство зробить зъ парламентомъ, чи выдумало вже средство для его санаціи и яке. При тѣмъ кождый хоче такожь зъ свого боку причинити ся до ратунковои акціи и подае власнѣ проекты санаціи політичныхъ відносинъ въ Австрії, або що найменше критикуе и нѣвечить чужій пляны.

Онодгы бувъ у насъ поданый змѣстъ промовы президента палаты д-ра Фукса, въ котрій вінъ обговорювавъ внутрѣшну ситуацію въ державѣ. N. fr. Presse выступае дуже остро противъ д-ръ Фукса за ту его промову. Найострѣйшу критику выкликавъ уступъ, въ котрѣмъ бесѣдникъ назвавъ Австрію союзною державою. Свій выводъ N. fr. P. кінчить словами: Досѣ не наведено доказівъ, що причина теперѣшного хорóбливого стану лежить въ населеню. Одно є лише певне: президентъ народнои репрезентаціи, котрый выголошуе такій промовы, найлѣпше характеризуе ту репрезентацію.

Противно приняли промову д-ра Фукса чеcкій часописы, котрі высказують ся о нѣй зъ великимъ признанемъ. Зъ тои промовы Morawska Orlice заключае, що бажанемъ католицко-людового сторонництва є відтворене правицѣ. Хочь условя поставленого посломъ Ебенгохомъ въ справѣ нѣмецкого языка для заосинъ, Чехи не можуть принати, то однакъ не є выключена ревізія засадъ и підставы програмы, а навѣть вже розпочато змѣряючій до того кроки.

Нѣмцѣ, спеціально ліберали не дуже тѣшать ся тымъ, що въ сторонництвахъ давнои правицѣ носять ся зъ пляномъ відбудованя сеи парламентарнои більшости и старають ся, о скільки можуть, не допустити до того. На тій точцѣ мають они рацію о стільки, що лише тій давній парламентарній більшости завдячуемо нинѣшну деморалізацію и упадокъ парламентарызму въ Австрії. Якійсь „вызначный и вплывовый австрійскій політикъ выступае въ Pester Lloyd-ѣ противъ відновленя давнои правицѣ. Нѣмцѣ нѣколи не допустять до сеи реконструкціи. Коли бы однакъ мимо ихъ опору давна більшость відзжила, держава довго ще буде знаходити ся въ такімъ станѣ, якій теперь маємо. До природныхъ условій Австрія належить, абы Нѣмцѣвъ втягнено до більшости. Они теперь ведуть борбу о задержане добычей зъ вересня 1890 року и мають претенсію, абы супротивъ нихъ заведено сей курсъ, котрый имъ тогды торжественно пріобѣцяно.

Зъ слѣдующои статьѣ Pester Lloyd-а довѣдуемо ся, що въ осени минувшого року Нѣмцѣ могли були утворити чисте міністерство лѣвицѣ, а опісля жертвувано имъ теку міністра-краяна. Они відкинули оба тій предложеня, бо не хотѣли брати на себе відвѣчальности и своимъ вплывомъ перехилили вагу въ корысть урядничого міністерства.

Послы Штіркъ и Кайзеръ такожь выступили въ ситуаційными статями и оголосили ихъ въ Linzer Volksblatt-ѣ. П. Штіркъ уважае за невластиву и некористну рѣчь годити ся на предложеній кількома послами угодовій проекты, бо се не є цѣлкомъ обовязкомъ опозиціи ломати собѣ голову за правительство, якъ треба выйдти зъ ситуаціи. Політична програма п. Штірка опирае ся на засадѣ, що въ Австрії нѣчо не можна зробити безъ Нѣмцѣвъ, або противъ нихъ. Політичный зворотъ въ вересни 1899 року відбувъ ся підъ гасломъ, що въ будучности интересы державы вже нѣколи не можуть бути въ суперечности зъ интересами Нѣмцѣвъ.

П. Кайзеръ высказуе переконане, що проектоване п. Ебенгохомъ октройованє языковыхъ законівъ и регулямінъ посольскои палаты не може довести до уздоровленя парляментарныхъ відносинъ. Тій кроки выкликали бы якъ найсильнѣйшу опозицію зі сторони интересованыхъ. Коли правительство хоче усунути недовѣрє Нѣмцѣвъ то оно неповинно полишати поодинокимъ урядникамъ интепретацію, чи языковій розпорядженя мають уважати за знесенй, чи нѣ. Насамперед треба управильнити языковій відносины, а доперва відтакъ до узнаня нѣмецкого языка за державный языкъ.

Справоздане посольске

д-ра Окуневского въ Рожновѣ, повіта снятинського, 22 липня 1900.

Справоздане посла Окуневского въ Рожновѣ треба зачислити до особлившихъ зборівъ, якихъ не кождому приходить ся у насъ бачити, хотяй въ послѣднихъ часахъ рухъ вѣчевчій розбудивъ ся досыть сильно. Однакъ можна уважати за щось епохального для околицѣ. Сій зборы були справдѣшнымъ вѣчемъ мужиківъ. Простора стодола п. Міка, дѣдича-Нѣмця, помѣстила въ собѣ що найменче 700—800 участниківъ, и то самыхъ мужиківъ. Інтеліґенціи такъ, якъ бы не було: свѣтскихъ явилось двохъ чи трехъ, а въ священниківъ (крѣмъ мѣсцевыхъ) не було нѣкого, хоть могли бодай по вечерни явити ся. Та сихъ 700—800 участниківъ — се не звычайный елементъ, що приходить доперва дещо про свѣтъ божій довѣдатись, а були се люде свѣдомій задачѣ зборівъ, люде політично освѣдомленій. Всякій, хто придивлявъ ся симъ зборамъ та его участникамъ, бачивъ, що кожде слово, яке падало зъ устъ бесѣдниківъ, не пропадало марно, але защеплювалось кождому глубоко въ душу. Тымъ то насъ дивуе, якъ може „Народный Комітетъ“ доставати такій справозданя про снятиньскій повѣтъ (гл. „Дѣло“ ч. 151 зъ 20/7 с. р.), де каже ся: „що селяне снятиньского повѣту попали въ недовѣре до всякои політичнои акціи и въ апатію та що селяньство сильно здеморалізоване, а робота на довго спинена“. Тому и не диво, що коли д-ръ Трильовскій интерпелювавъ посла: чи не мігъ бы вінъ вплынути на „народне сторонництво“ зглядно на его органъ „Дѣло“, абы подібній клеветы не являлись на снятиньскій повѣтъ, котрый є політично добре зорганізованый (читальня „Просвѣты„ правдѣ не мае, але за те мае 22 „Спілки народні“ вразъ зъ читальнями, крамницями та шинкльорами, що

---

(3)

Перша учителька.

Наталіи Кобриньскои.

(Дальше.)

Доходили до Трохъ-лѣсківъ. Вони тягнули ся здовжь горбка и були на три части подѣлений; відъ того и Три-лѣски называли ся.

По-підъ лѣсокъ простерлась широко-трависта, повна цвѣтівъ сѣножать. Свѣжість травы манила здалека, а медовый запахъ цвѣтівъ наповнявъ повѣтря. Высоконогій бузько чалапавъ спокійно по багнистыхъ плесахъ сѣножатя, зъ повагою пристававъ и споглядавъ на зближаючу ся кумпанію: Въ горѣ круживъ хижокрилый половникъ, підимавъ ся высоко, бивъ крилами, закручувавъ що разъ менший круги и пропадавъ въ облакахъ.

Дѣти кинулись одно передъ другимъ рвати чудовій цвѣты: рожевій гвоздички, лилѣвій дзвіночки и жовтый золотомъ блискучій яскеръ.

Ромко рвавъ маленькій голубій цвѣточки, що несмѣло вызирали зъ травы, и будьто бы тягнули у що разъ більшу траву.

„Ромку, не йди тамъ, бо тамъ мокро!“ казала Тетяна.

— А вы якъ знаете, що тамъ мокро?

„Бо де жабе-очко росте, тамъ мусить бути мокро.“

— То се жабе-очко? Та воно справдѣ вызирае зъ трави, якъ бы жаба въ воды дивила ся — дивували ся дѣти.

Славкови знову сподобалось низьке мовь смеречка зѣле, але и се згаднла ему Тетяна.

Тфе, не рви! То падиволось; якъ будешь рвати, то буде тобѣ волосе выпадати.“

— А се що за цвѣты? — запытавъ Костуньо, подаючи ѣй вязанку синожовтыхъ цвѣтівъ.

„О, се дуже ладній цвѣты; се братъ и сестра. Вони такъ дуже любились, що Богъ ихъ у одну цвѣтку перемѣнивъ.“

— А се що таке? Нѣбы возкъ, нѣбы яка звѣрина! Тетяно, дивѣть ся! — кричавъ Костуньо, зрываючи одну цвѣтку зъ довгои китицѣ, обсыпанои густымъ цвѣтомъ, що справдѣ выглядавъ якъ бы пащека якои змѣи, нѣбы голова якого розжертого звѣря.

„Се ленокъ. Симъ дѣвки мыють ся, абы ладній були; але котра тымъ обмые ся, то сѣмъ лѣтъ щастя не буде мати.“

— И се ленокъ, Тетяно? — пытала знову Ольга, подаючи Тетянѣ подібну до ленку, лишь не жовту, а багрову пахучу цвѣтку.

„Нѣ, се называють: сльозы зазулѣ.“

— А де-жь тотій сльозы?

„А отъ тотій чорній капанки по листкахъ!“

Дѣти стали приглядатись цвѣткѣ, що дѣйсно покапана була чорными капанками, нѣбы дрібненькими зрошена сльозами.

Куку! куку! — відозвалось якъ разъ за ними, гейбы наумисне куканє зазулѣ.

— Зазуля, зазуля кує! — скричали дѣти.

„Такъ пізно, а вона еще кує! здивувалась Тетяна.

— Або чому не мало бы кувати? Та теперь уже лѣто!

„Вона лишь до Івана кує, а потому уже хиба лишь часомъ десь у темныхъ лѣсахъ обізве ся.“

— А чому-жь вона вже тогды не кує?

„Такъ вже ѣй Богъ давъ.“

— А вамъ те хто казавъ, що вона не кує?

„Люде; тай у одній пѣсни спѣвае ся:

Ой кувала зазулечка своимъ голосочком,
Ажь поки ся не вдавила житнымъ колосочкомъ.“

Ольга мало що чула зъ допытівъ братчиківъ; вона спустила голонку и пильно приглядала ся багровій цвѣткѣ.

— Чому се сльозы зазулѣ? Чого вона плакала? Чому сльозы падали на сю цвѣтку? — крутилось ѣй по головцѣ.

— Тетяно, скажѣть, чому се сльозы зазулѣ называе ся? — пытала, перебиваючи пѣсню.

„То такъ мати за донькою плакала.“

— А може за матерію? Вы казали на Петришиныхъ доньок, що такъ плачуть, гейбы зазулѣ кували.

Про зазулѣ всяко розповѣдають. Одни розповѣдають, що мати віддавала доньку тай наказувала, щобы сѣмъ лѣтъ до пен не вертала. Другій кажуть, що якась дѣвчина сидѣла при вікнѣ тай кувала; мати казала, щобы не кувала, а вона не слухала тай все свое „куку тай куку“. Мати розсердила ся тай закляла: „абысь кувала до кінця вѣку!“ Дѣвчина лишь крыльми збила у вікно тай вылетѣла сивою зазулею“.

— А пѣсня є така Тетяно?

„Такои пѣсні я не знаю“.

— Але за доньку, що мама не казала вертати є пѣсня; правда, Тетяно? Вы знаете тоту пѣсню: „Мене мати віддавала тай наказувала“; правда, що такъ? Ану спѣваймо усѣ разомъ!

„Най буде: спѣваймо!“

„Мене мати віддавала тай наказувала:
„Щобысь доню хоть сѣмъ роківъ въ мене не [бувала!
— „Коли-жь бо я молоденька и рокъ не втер- [пѣла
„И сивою зазулькою у рокъ прилетѣла.
„Прилетѣла на подвірє тай взяла кувати,
„Ажь ся взяли калиновій луги розвивати.
„Выйшла мати изъ хаточки, зачала плакати:
„Якъ ты сива зазулечка, лети въ лѣсъ кувати;
„Якъ ты моя дитиночка, прошу тя до хаты!“

Пастухи, що недалеко пасли, полишали худібку и стали підходити до веселыхъ спѣваківъ. Старшій дѣти радій були тому и хотѣли ще инших пѣсень спѣвати; але малый Славко забагъ ѣсти.

Посѣдали підъ горбокъ. Тетяна вытягнула зъ кошика ѣду, взяла собѣ кусникъ будза, решту породжава пастухамъ.

„Иди-но та принеси воды напити ся!“ сказала потімъ до одного зъ пастухівъ и подала ему шклянку.

Хлопець охочо побѣгъ до керниці, що гейбы зеркало блищала середъ зеленои травы и лялась тонкою струею по дрібныхъ камінчикахъ. Дѣти побѣгли за хлопчикомъ, а напившись воды по черзѣ, почали знову Тетяну просити, щобы зъ ними спѣвала.

„А якои хочете?“

— Про орла! — сказавъ Ромко.

— Нѣ, нѣ, не про орла, а про паву! — напирала Ольга.

— Або про Саву! — підданъ Костуньо.

— Про Саву, про Саву!

Всѣ знали пѣсню про Саву. И знову залунала полемъ, ще голоснѣйше нѣжь перше, бо и пастухи знали пѣсню про Саву. Спѣвали:

Colosseum — Театръ рознородностій — підъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА — 256 7–15

Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы первороднихъ силъ артистичныхъ Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білеты до набутя въ бюрѣ дневниківъ п. Пльона, ул. Кароля Людовика ч. 9.

вѣдповѣдая задачѣ читалень „Просвѣты“, — давъ ся чути сильный протестъ изъ стороны вѣчевникѣвъ за сѝ клеветы*).

Хѣдъ зборѣвъ бувъ такій:

Предсѣдателемъ зборѣвъ выбрано д-ра Кирила Трильовского, адвоката зѣ Снятина, а его заступникомъ Ивана Сандулака, газду въ Карлова. Предсѣдатель, покликавши на секретарѣвъ медика Костя Танячкевича та Юрка Лупчака, газду зъ Илинець, повѣдомивъ участникѣвъ, що упрошено посла Окуневского розповѣсти не лише про свою дѣяльнѣсть въ парляментѣ, але такожь въ соймѣ краевѣмъ (хотяй вѣнъ снятиньскій повѣтъ заступае лише въ радѣ державнѣй) удѣливъ слово послови.

Посолъ д-ръ Окуневскій розказавъ въ довшѣй ядернѣй бесѣдѣ парламентарну крізу, котра датуе ся не вѣдъ пѣвчетверта року, себъ то вѣдъ часу, коли на перемѣну разъ Нѣмцѣ, разъ Чехи роблять обструкцію, одинъ изъ-за надання розпоряджень языковыхъ, другій-жь изъ-за внесеня ихъ, лише вона датуе ся вѣдъ патенту жовтневого 1860 р., вѣдъ заведеня автономіи краѣвъ, черезъ що выставлено слабшій націи на поталу сильнѣйшихъ; вѣдъ тогды именно почала ся та боротьба на смерть и жите. И вона борше не може скѣнчити ся — говоривъ посолъ, — доки не найде ся якійсь чоловѣкъ, чи міністеръ, чи хто иншій, котрый зрозумѣе, що одинокій лѣкъ для санаціи такихъ вѣдносинъ є заведеня автономіи народностей и, доки се не наступить, доти не є мыслимый спокѣй, а за симъ не є мыслимый розвѣй культурный краѣвъ та державы. Помирять ся Нѣмцѣ зъ Чехами, прійде на чергу завзята борба Нѣмцѣвъ зъ Словеньцями, зъ Италійцями, Русинѣвъ зъ Поляками.

Дальше говоривъ посолъ про угоду зъ Угорщиною, про некористь, яку мы маемо черезъ тую угоду. Пѣсля всякои справедливости повинснъ кождый стѣлько платити, скѣлько вѣнъ маѣ корыстей. При сѣй угодѣ рѣчь показуе ся иначше; коли пр. угорского вѣйска удержуе ся спѣльнымъ коштомъ 42%, а австрійского 58%, — значить рѣжниця всего 16%, то рѣжниця у выдаткахъ далеко бѣльша. Вона выносить 31·2%, бо Австрія маѣ платити пѣсля послѣдноі умовы на спѣльній цѣли 65·6%, а Угорщина лише 34·4%.

Вычерпуючо звертавъ увагу посолъ Окуневскій на трактатъ, на угоду, яку маѣ заключати наша держава въ р. 1903/4 зъ сусѣдами, якъ: зъ Россіею, Болгарією, Румунією, Сербією. Головною задачею кождого посла на теперь повинно бути старати ся по своимъ силамъ, абы сей трактатъ выйшовъ для насъ якъ найкорыстѣйше, абы уможливити нашій продукціи промысловѣй якъ найбѣльшій та найдешевшій вывѣзъ, абы бодай въ части двигнути и нашъ промыслъ. Черезъ се нашимъ людямъ, котрыхъ уже само хлѣборобство выжывити не годно, прибуде способѣвъ до заробкованя. Тымъ бѣльше повинни мы старатись, абы нашій выробы деревляній, тѣпсъ та другій плоды промыслу мали легкій вывѣзъ у иншій державы, абы въ замѣну довѣзъ и иншихъ продуктѣвъ, якъ збѣжа и др. бувъ для насъ дешевшій, бо земля наша не є въ силѣ навѣть самого хлѣбороба выжывити, а не то другихъ. Ба и годѣвля худобы не поплачуе ся вже у насъ, особливо черезъ те, що вывѣзъ ей є выставленый у насъ на дуже малый теренъ, бо лише на Долитавщину. Угорщина заперла довѣзъ всякои худобы своими острыми ветеранарійными приписами, а сама опираѣ ся на вывозѣ до Долитавщины.

Поясниви еще змѣны §§. 59 и 60 закона промыслового, свои змагання на полі шкѣльництва, особливо значѣнє заведеня правдивои статистики галицкого шкѣльництва, та прочищеня выборчои атмосферы, прійшовъ посолъ до дѣяльности сойму краевого, де — на его думку — важній теперь для нашого селянъства рѣшали ся справы. Д-ръ Окуневскій пояснивъ основно: 1) значѣнє „окружныхъ вѣйтѣвъ“ (внесеня пп. Дунаевского и Сангушка) та 2) т. зв. хлопскій майораты (внесеня Гупки), а въ парѣ зъ тымъ внесеня посла Поточка о посѣлостяхъ рентовыхъ“.

Пѣсля высказѣвъ посла окружній громады зъ такими-жь вѣйтами є гвалтомъ на автономію громадску, котра є запоручена намъ закономъ державнымъ зъ 1862 р. По-при теперѣшній громады мали бы потворити ся новѣ зъ кѣлькохъ громадъ зложенѣ, зъ своими радами, старшиною та вѣйтомъ, котрѣ бы властиво були всѣмъ, а нинѣшній вѣйты (опѣсля авались бы они „солтисами“ и старшины громадскій були бы лише пѣдвласниками и помѣчниками начальника окружнои громады. Пѣсля внесеня Дунаевского складалась бы рада окружнои громады зъ 10 членѣвъ, зъ котрыхъ 6 выбирали бы солтысы, 3 обшары дворскій, а десятого именувавъ бы староста. Однакъ сей старостиньскій не бувъ бы собѣ звычайный радный, а ставъ бы вже „зъ уряду“ заступникомъ вѣйта, писаремъ и администраторомъ окружнои громады, вѣнъ ставъ бы правою рукою пана старосты. Теперѣшній вѣйты (солтысы) и старшины громадскій не будуть мати жадныхъ политичныхъ правъ. Солтысъ буде обовязаный передовсѣмъ слухати начальника окружнои громады, оголошувати и выконувати розпоряджена его и высшихъ властей, та маѣ за те право именувати пастухѣвъ громадскихъ и сторожѣвъ полевыхъ. Старшина громадска збиралась бы два разы у рѣкъ: на весну, абы назначити пенсію пастухамъ, та въ осени, абы уложити буджетъ на тѣ пенсіи, якѣ буде побирати солтысъ та громадскій пастухи; а кромѣ сего, буде мала ще право наглядати, чи солтысъ добре заряджуе майномъ громадскимъ. Вся власть перейшла-бъ на окружного вѣйта-мандатора. Вѣнъ буде стерѣгъ поліційного безпеченьства, до него будуть належати консенсы будовляній, наглядъ надъ шарваркамі, торгами, надъ мѣрами и вагами; вѣнъ судити буде дрѣбнѣ справы, въ якихъ теперь судять вѣйты по селахъ. На удержане тыхъ вѣйтѣвъ окружныхъ заплативъ бы нашъ край пѣсля обчисленя самого внескодавця кн. Сангушка сѣмъ міліонѣвъ! Бачить кождый — говоривъ посолъ, — що на такій замахъ на автономію громадску жаденъ честный чоловѣкъ не мѣгъ нѣякъ згодити ся; тому и нашъ посолъ запротестувавъ сейчасъ — якъ звѣстно — въ соймѣ именемъ всего рускаго народу проти того внесеня. Здаеть ся, що такъ сему внесеню, якъ ему подѣбному внесеню п. Гупки („про хлопскій майораты“) окручено голову, а то завдяки енергіи самыхъ селянъ, що вносили тысячѣ петицій противъ такихъ накинены хъ имъ добродѣйствъ.

Внесеня Гупки опираѣ ся на слѣдующѣмъ проектѣ: Властитель рѣльничого господарства о катастральчѣмъ доходѣ вѣдъ 20 зр. до 500 зр. могли бы оголосити свое майно неподѣльнымъ (майоратомъ). Такій властитель може лише цѣлу загороду продати, або цѣлу одному спадковѣмцеви записати. По смерти властителя майорату цѣлый его маетокъ переходить въ руки найстаршого вѣкомъ сына, а решта дѣтей маѣ дѣстати сплату, беручи за пѣдставу вартѣсть господарства рѣвну 20-разовому катастральному доходови. Властителеви майорату маютъ бути вѣдписаній всѣ краевій податки. Ажь надто ясно, що законъ о майоратахъ не принѣсъ бы жадного ратунку хлопамъ лише противно вѣнъ бы зничивъ ихъ ще бѣльше, наражувавъ бы цѣлій родины на торбы. За те поратувавъ бы вѣнъ кого иншого; поратувавъ бы панѣвъ-дѣдичѣвъ. Имъ хочесь панувати, а робити нема кому; кождый зъ нихъ сидить по самій вуха въ жидовскѣй кишени, а черезъ майораты мали бы ще дешевшого, якъ теперь, роботника.

(Конець буде.)

*) Анѣ „Народный Комітетъ“ анѣ „Дѣло“ зъ пальца собѣ не высосало такого осуду снятиньского повѣту; опираѣ ся вѣнъ на справозданяхъ людей, придивляючихъ ся „политичнѣй организаціи“ повѣту зъ близька. Все-жь таки можемо запевнити, що щиро тѣшитись будемо, коли сей осудъ окаже ся — хочь бы якъ найскорѣйше — справдѣ „клеветою“. Поки-що послѣдній доповняючій выборы посла до рады державнои, хочь бы навѣть брати на увагу незаконне поведеня комісаря Яворчиковского, та громадска управа въ снятиньскѣмъ повѣтѣ не доконче свѣдчать о „добрѣй политичнѣй организаціи“ повѣту. *Прим. Ред.*

Заручины въ Сербіи.

Офіціяльній заручины Александра вѣдбули ся въ суботу въ удекорованѣмъ мешканю короля. При актѣ були присутній всѣ міністры зъ жѣнками, президентъ парляменту Несторовичъ, президентъ сенату Христичъ и члены дипльоматичного тѣла. Зъ цѣлого краю прійшло бѣльше якъ 2.000 гратуляційныхъ телеграмбвъ. Мѣжь депешами знаходить ся такожь дуже сердечна телеграма вѣдъ архикняза Франца Ферденанда. Шлюбъ, котрый мавъ вѣдбути ся вчера, вѣдложено до четверга, дня уродинъ короля. Въ тѣмъ дни король маѣ оголосити загальну амнестію. Въ день заручинъ вѣдбувъ ся похѣдъ зѣ смолоскипами, въ котрѣмъ взяло участь до 10.000 осѣбъ. На промову мѣского радного Яковича король вѣдповѣвъ, що населенє Бѣлграду нѣколи немало нагоды витати его въ бѣльше торжественній хвили, якъ теперѣшна. Король пѣднѣсъ, що пѣшовъ за голосомъ серця, бо вѣнъ, такъ якъ и сербскій народъ знае зъ досвѣду, якъ дуже край и народъ терпить въ наслѣдокъ незгоды въ пануючій родинѣ. Такожь яко чоловѣкъ мавъ вѣнъ право выбрати собѣ товаришку житя котру любить и котра его ущасливить. Доси подѣ въ родиннѣмъ житю сербскихъ монархѣвъ вплывали на политику. Се не повинно бѣльше повторити ся.

Король заявивъ вѣйску, що команду надъ вѣйскомъ, котру доси мавъ Миланъ, вѣддавъ міністрови вѣйны. Три генералы одержали димісію. Такъ само одержали димісію яко приклонники Міляна, сербскій послы у Вѣдни, Берлинѣ и Букарештѣ.

Вѣйна въ Хінахъ.

Пѣсля донесень дневникѣвъ зъ Шангаю Лігунчанъ мавъ одержати вѣсть, що князь Туанъ погибъ. Мѣжь боксерами утворили ся именно два сторонництва, одно за Туаномъ, друге противъ него. Въ битвѣ, до якои прійшло мѣжь обома партіями коло всхѣдноі брамы Пекіну, противники Туана побѣдили а самъ Туанъ погибъ. Пѣсля вѣстей зъ Пекіну, послы мали бути ще дня 24 с. м. при житю. Дня 28 с. м. Лігунчанъ заявивъ, що послы знаходять ся въ дорозѣ до Тѣентсіну, де повинні були станути вже вчера. Хіньскій посолъ въ Парижи одержавъ слѣдующій цѣсарскій декретъ датованый 24 с. м.: Чужі послы зъ выняткомъ бр. Кетелера на щасте непарушенѣ. Доказомъ, якъ дуже интересуемо ся послами, можна навести се, що давмо имъ рижу, овочѣ и иншій артикулы до житя.

Вчера оголошено въ Лондонѣ сину книжку про Хіны, въ котрѣй знаходить ся такожь послѣдне справоздане посла Макдональда зъ дня 28 мая. Макдональдъ доносить, що послы въ Пекінѣ вѣдбули дня 26 мая нараду надъ положеномъ въ Хінахъ, при чѣмъ французскій посолъ высказавъ переконане, що можливе є поважне небезпеченьство грѣзныхъ забурень. Такои самои гадки бувъ италійскій посолъ.

Россійскій посолъ высказавъ гадку, що небезпеченьство не таке близке, якъ гадае французскій посолъ. Нѣмецкій посолъ не казавъ дурити ся надѣю, що хіньске правительство зробить що небудь успѣшного. Кн. Чінъ въ розмовѣ зъ Макдональдомъ запевнявъ, що заграничні послы можуть числити на опѣку правительства. Боксерѣвъ называвъ при тѣмъ ворогами краю.

Въ синѣй книжцѣ знаходять ся такожь документы вѣдносячи ся до переговорѣвъ Англіи зъ европейскими державами въ справѣ акціи Япану. Зъ тыхъ актѣвъ выходить, що Япанъ домагавъ ся вѣдъ Европы точного запевнена, що его интервенція не доведе до конфлікту зъ Россією. На се Россія заявила дня 28 червня, що цѣлкомъ не гадае спиновати свободы акціи Япану, а ще до того, супротивъ заявы япаньского правительства, що Япанъ буде дѣлати въ тѣснѣмъ порозумѣню зъ иншими державами.

До Шангаю прибули ще 3 военній кораблѣ. Въ фортахъ знаходить ся теперь 2.000 а въ арсеналѣ 3.000 воякѣвъ. Въ Гутшу убито девять англійскихъ місіонарѣвъ. Въ околиці Кантону порозлѣплювано пѣдбурюючій плякаты. Хочь въ самѣмъ мѣстѣ панує спокѣй, лишить ся тутъ пять англійскихъ военныхъ кораблѣвъ и шѣсть индійскихъ полкѣвъ пѣхоты.

Письма зъ краю.

Зъ Угнова.

Въ нашѣмъ мѣстѣ сидить вже вѣдъ двохъ рокѣвъ комісарь п. Болеславъ Гелляръ. Треба признати, що весь сей часъ посвятивъ упорядкованю справдѣ запущеного мѣста: Передовсѣмъ закѣнчивъ довголѣтный процесъ згодою мѣжь христіянами а жидами, котрѣ хотѣли вважати лѣсъ и пасовиско за спѣльну власність громадску. Отже за его посередництвомъ жиды загодили ся въ той способѣ, що комісарь маѣ упорядкувати ринокъ за грошѣ, котрѣ прійшли зъ продажѣ одной части лѣса. Вѣдъ теперь отже не мають жадного права до лѣса, а за пасовиско муслять платити вѣдъ кождои штуки худобы.

Сидить Сава конець стола, дрѣбне листя пише,
А Савиха молоденька дитину колише.
Сидить Сава конець стола, листя розгортае,
А Савиха молоденька дитинѣ спѣвае.
Сидить Сава конець стола у пана на обѣдѣ,
Нѣ вѣнъ чуванъ, нѣ вѣнъ гадавъ о своѣй тяжкѣй бѣдѣ.
„Пѣди, слуго вѣрнесенькій, уточи ми пива,
Най ся напю за здорове та до свого сына.
Иди слуго вѣрнесенькій, уточи горѣвки,
Най ся напю за здорове до своеи жѣнки“.
Его слуга вѣрнесенькій у темнѣй пивници,
Вѣсѣмъ тысячъ козаченькѣвъ у его свѣтлици.
— Та день добрый, пане Саво! Якъ же ты ся маешь?
Изъ далека гостѣ маешь, чимъ же ихъ вичтавишь? —
„Витавъ бымь васъ медомъ-виномъ!“ — Не будемо пити;
Мы ся хочемъ, пане Саво изъ тобою бити! —
Исхопивъ ся тай панъ Сава до ясного меча,
Злетѣла му головонька та зъ правого плеча.
— А де-жь теперь, пане Саво, тебе намъ подѣти!
Лишила ся на бѣдоньку Саванькова дѣти.
А де-жь тебе, пане Саво, теперь исховати!
Лишила ся на бѣдоньку Савова мати.
А де-жь твои, пане Саво, та конѣ вороній?
Пѣдъ мѣсточкомъ Берестечкомъ ходять у ботронѣ.
А де-жь твои, пане Саво, та кованѣ возы?
Пѣдъ мѣстечкомъ Берестечкомъ заточнѣ въ лозы.
А де-жь твои, пане Саво, сукнѣ та атласы?
Ой, забрали слуги мои жѣнкамъ на запасы*)

*) Подаемо оденъ зъ варіянтѣвъ украиньскои думы о Савѣ, спѣваныхъ въ Галичинѣ.

— Що то за одній тотій козаки, Тетяно? — запытавъ малый Славко, коли вже скѣнчили пѣсню.

— То такій страшній люде! — втрутивъ ся непрошеный оденъ зъ пастухѣвъ.

„Козаки — страшній люде!“ засмѣялась Тетяна: „Що ты говоришь дурный? Козаки страшній люде? Козаки то жвавій хлопцѣ-молодцѣ. Ты чувъ хиба щось коли про Татарѣвъ?“

— Татаре, Татаре! — майже скричали дѣти разомъ: — То Татаре страшній люде, Тетяно! Говорѣть що про Татарѣвъ; вы такъ богато знаете про Татарѣвъ говорити.

„Татаре то дѣйсно страшній люде“ почала Тетяна: „Бувало Татарѣвъ люде боялись якъ огню. Коли нападали на села, то люде ховались по лѣсахъ, по зворахъ та на деревахъ робили собѣ постѣль. Нѣхто незнавъ що его завтра чекае, чи не нападуть Татаре та не сплюндрують села. Бувало люде сокотять ся и пильнують, якъ можуть; высылаютъ сторожу зъ деревяными клепалами; то скоро лишь клепала заклепають, люде забераютъ, що можуть, ховаютъ або лишь зъ житемъ втѣкаютъ въ лѣсы. А давно не було у нашѣмъ селѣ такъ, якъ теперь; давно тутъ, де сей лѣсокъ, були великій темній лѣсы, а тамъ, де тотій млаки, були такій высокій трощѣ, що люде могли у нихъ ховати ся. Зъ однои хаты всѣ у трощу поховали ся, лишь дитина у колисцѣ лишила ся. Татаринъ увѣйшовъ до хаты, забирае, що може; ажь дивить ся, а дитина лежить у колисцѣ тай смѣе ся. Вѣнъ нагнавъ ся зо списомъ, але не мавъ серця убити дитину зверха, пѣдложивъ спису пѣдъ колыску и убавъ ей изъ споду. Татаре забирали не лишь людскій добытокъ, але и самыхъ людей, найбѣльше дѣвчатъ та молодицѣ. Розказують, що разъ усѣ люде, якъ було село, поховали ся у лѣсъ говорила дальше Тетяна: Татаре йдуть у село, пустѣське. Вони взялись на способы, позапрягали конѣ до возѣвъ, пѣдъѣхали пѣдъ лѣсъ тай стали кричати: „Іванку, Максиме!“ чи якъ тамъ „Выходи, вже минула ляха рука. Одна жѣнка выбѣгла зъ лѣса, бо гадала, що Татаре вже пѣшли, а вони ей зловили и взяли зъ собою. Прійшло ся у рѣкъ, а може и не у рѣкъ: чоловѣкъ тои жѣнки косить сѣно. Дивить ся, а Татаринъ иде и везе его жѣнку. Вѣнъ собѣ гадае: „Татаринъ оденъ, а насъ двое“. Кинувъ ся на него тай каже жѣнцѣ, абы ему помагала. А вона каже: „Поможи Боже, хто кого переможе“. Але бувъ зъ нимъ также песъ; той кинувъ ся на Татарина, тай вони два замогли его. Чоловѣкъ взявъ зъ собою жѣнку, але вже серця до неи не мавъ“.

— А вы памятаете, Тетяно, Татарѣвъ?

„Нѣ, не памятаю. Панщину троха не памятаю, хоть мала еще тогды була; але про Татарѣвъ лишь чула, що люде розповѣдають“.

— А яка то панщина, що вы ей памятаете?

(*Конець буде.*)

Дума о Савѣ є одна зъ самыхъ найкрасшихъ творѣвъ плѣдноі фантазіи украиньского люду зъ XVII. вѣку.

Реставрація Пільзненьска
ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ
поручае: Снѣдання по варшавски а 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка куявякъ и куявяка, що четверга и недѣлѣ обѣдки по варшавски и кулябякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пѣсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ а 70 кр. Въ пятницю рыба по жидовски. Вина доббрій.
Зъ поважанемъ Иванъ Францъ Новаковскій.

Вôдтакъ выбруковавъ головнѣйшій улицѣ, позасыпавъ баюры, побудовавъ кôлька каналôвъ до рѣки, а теперь порядкуе ринокъ.

Недавно тому роздѣлено мѣжь мѣщанъ огневый регуляминъ, нимъ уложеный а потвержденый выдѣломъ повѣтовымъ. Пôсля §. 13. сего регуляминy въ кождôмъ домѣ, положекôмъ въ обшарѣ мѣста, мусять бути всѣ комины мурований зъ матеріялу огнетревалого. Немурований комены, якій де е въ мѣстѣ, поручае ся заступити муроваными въ протягу 4 мѣсацѣвъ. Люде не розумѣючи добре сен ухвалы, бо регуляминъ надрукованый въ польскôмъ языцѣ, зôбрали ся передъ канцелярією громадскою и хотѣли его повôддавати. Комісарь обяснивъ имъ суть регуляминy и запевнивъ, що до-теперь не зробивъ для нихъ нѣчого злого и на будуче не зробить. Люде успокоений розôйшли ся. Мы не сумнѣваемо ся, що п. Геллеръ мае добрѣ замѣры и добре жичить мѣщанамъ, але повиненъ бувъ выдрукувати регуляминъ и въ языцѣ рускôмъ, бо Угнôвъ заселеный переважно Русинами.

Вѣдомо, що мѣщане тутешній посылають дуже радо своихъ дѣтей до шкôлъ. Зъ тои причины вôдчувае ся вôдъ давна потреба заложеня четвертои клясы, щобы дѣти могли приготовляти ся до гімназіи. Та до теперь годѣ дочекати ся ей заснованя. Члены мѣсцевои рады шкôльнои ѣздили неразъ зъ представленемъ до рады шкôльнои краевои. Тамъ однакъ, замѣсть ихъ задоволити, нагадали имъ, що угнôвскій студенты колись тамъ зôрвали таблицѣ зъ польскими надписями, отже Угнôвъ не заслугуе на отворене четвертои клясы. Зъ тымъ ихъ и вôдправили. А шкода велика, бо люде мусять посылати дѣти до Бедза, до Равы або ажь до Львова.

Пôдъ вплывомъ теперѣшныхъ священикôвъ проявила ся у декотрыхъ молодыхъ господарѣвъ охота до просвѣты и они просили, щобы имъ вôдновити читальню. Въ недѣлю дня 29. липня по вечѣрни вôдбудуть ся загальній зборы

Иванъ Бѣликъ.

НОВИНКИ.

☛ **При зближаючôй ся змѣнѣ мѣсяца** просимо Вп. передплатниковъ, о вчасне вôдновленя передплаты. При сѣй нагодѣ просимо такожь дотычныхъ Вп. передплатниковъ, що мають якій-небудь залеглости, о остаточне выровнане, тымъ певнѣйше, що на кредитъ часопись не высылае ся, отже Адміністрація була бы приневолена при дальшôмъ треваню залеглостій высылку часописи безусловно здержати.

— **Пос. д-ръ Окуневскій** запрошуе своихъ выборцѣвъ зъ повѣтôвъ коломыйского, печенѣжиньского и гвоздецкого на справоздане посольске, котре вôдбуде ся въ Коломыи дня 14 н. ст. серпня с. р. о год. 10 передъ полуднемъ въ сали магістратскôй на 2 поверсѣ.

— **Дбалôсть о руский школы.** Маемо пôдъ рукою „Przepisy dotyczące egzaminów kwalifikacyjnych do szkół ludowych pospolitych i wydziałowych“, накладомъ польского товариства педагогічного (Львôвъ 1896). Читаемо тамъ на ст. 64 уст. VIII такъ: „Языкъ выкладовый, въ котрôмъ хоче егзамінандъ здавати испытъ зрѣлости, оставляе его свобôдному выборови. Въ ц. к. семинаріяхъ учительскихъ, положеныхъ въ захôднѣй части краю (въ Краковѣ, Ряшевѣ, Тарновѣ) вôльно здавати испытъ учительскій зъ языкомъ выкладовымъ польскимъ. (Отже егзамінандъ не маe семинаріяхъ свобôдного выбору?!) Въ семинаріяхъ учительскихъ положеныхъ у всхôднѣй части краю (вô Львовѣ, Перемышли, Самборѣ, Станиславовѣ, Тернополи), може собѣ егзамінандъ выбрати тôлько одинъ або оба языки краевій яко выкладовій“. (Отъ де бôльша свобода у выборѣ! — Въ уступѣ IX. каже ся: „Испытъ въ другого языка краевого у екстерністôвъ позôставляе ся вôльнôй волѣ егзамінандôвъ. Въ семинаріяхъ учительскихъ захôднои половины краю есть наука языка руского предметомъ надобовязковымъ. Хто хоче, може при приватнôмъ испытѣ зрѣлости пôддати ся испытови зъ сего языка. (Приватный испытъ зрѣлости здають екстерністы, и имъ вôльно пôддати ся испытови зъ языка руского. А чому-жь не вôльно сего публичнымъ ученикамъ въ захôднôй части краю?) Въ семинаріяхъ всхôднои половины краю, що суть уладжеий утраквістично, е наука языка руского предметомъ обовязковымъ. (Що за ласка!) Кандидатки и кандидаты, що учащають до семинарій публично, не могуть бути отже звôльненій вôдъ здаваня сего предмету; екстерністы не суть обовязаній здавати его“. (?!) — Чи се можлива рѣчь, абы такій баламутній „przepisy“ могла выдати и ц. к. рада шк. краева? Чимъ рôжнить ся испытъ зрѣлости екстерністôвъ вôдъ такого испыту публичныхъ ученикôвъ? Чи испытъ першихъ не надае имъ такихъ самыхъ правъ, якъ испытъ сихъ послѣдныхъ? А коли однаковій права, то чому не однаковій обовязки або тягарѣ? Теперь ажь стае зрозумѣлымъ, якъ могли учителѣ-Поляки въ самбôрскôй ц. к. семин. уч. допускати до испыту зрѣлости такихъ ученикôвъ, що не вмѣли навѣть говорити по руски, та увôльнали ихъ вôдъ обовязку здавати испытъ зъ рускои мовы. Чи публичныхъ, чи екстерністôвъ, — сего не сказано въ дописи зô Самбора. А годило бы ся пояснити, бо-жь се для насъ рѣчь не маловажна. Чи такъ стало ся тôлько въ Самборѣ? Такій самій исторія мусять дѣяти ся и по другихъ такъ званыхъ семинаріяхъ утраквістичныхъ! А на пôдставѣ отсихъ хочь неавтентичныхъ „przepisach“ можна звôльнити вôдъ здаваня языка руского навѣть публичныхъ ученикôвъ. Може бы зволивъ хто пояснити намъ, якій е автентичный „przepis“ ц. к. Рады шк. краевои? А хвальну Редакцію „Дѣла“ прошу отворити осôбну рубрыку на пояснене отсеи для нашого народного шкôльництва немаловажнои справы. — *О. П.*

— **Зъ Збаражчины** пишуть намъ: Окружна шкôльна рада въ Збаражи выznачила на 24 и 25 серпня конференцію учителѣвъ и выznачила до оброблена три темы лише по польски. А прецѣнь же Збаражчина руска и бôльша часть шкôлъ маe рускій выкладовый языкъ; чому-жь поминено рускій языкъ? — У насъ великій шкоды въ горосѣ, котрого тутъ досыть много сѣють. Велика тьма зеленковатои мушки, званои у насъ попелицею, сѣла на горосѣ, выцѣ, и народъ мусѣвъ выкосити, бо сохне. Теперь сѣдае ся мушка на гречку, а навѣть на овесъ и робить дальше велику шкоду. — Въ Клебанôвцѣ отворено 22. с. м. торжественнымъ посвященемъ крамницю при тамошнôй читальни. Починъ до основаня давъ тамошный дѣдичъ Федоровичъ.

— **Зъ Станиславова** пишуть намъ: Минувшого понедѣлка пробувавъ въ Станиславовѣ перемыскій епископъ Чеховичъ и мітратъ Бѣлецкій зô Львова. Причиною ихъ побуту були спôльній наради зъ епископомъ Шептицкимъ. Участники нарадъ вôдъѣхали вô второкъ, а епископъ Шептицкій 27 до Wörishofen — а на курацію звôдки удасть ся до заведеня д-ра Лямана коло Дрездна. У вересни доперва поверне епископъ до Станислава, щобы докôнчити візитацію Косôвского деканату.

— **Перша помôчь державна** пôсля повени спала вже на селянъ въ Челюстинци ясельского повѣту: урядъ податковый въ Яслѣ выславъ до нихъ карты упоминаючій до заплаченя податку грунтового, не зважаючи на те, що селяне такъ собѣ якъ и худобу кормлять за позичаний грошѣ, бо весь ихъ добутокъ забрала вода.

— **Холєра въ Галичинѣ.** Зарядъ університету людового им. Мицкевича у Львовѣ одержавъ дня 28 с. м. телеґраму вôдъ старосты въ Бродахъ, въ котрôй п. староста забороняе выклады, бо въ Залôщяхъ появили ся пятнистый тифъ вôспа и холєра! — Урядова газета якось нѣчого не згадуе за того у всякôмъ разѣ страшного гостя.

— **Зъ Калуша** пишуть намъ: Ходять слухи въ калускôмъ повѣтѣ, бы навѣть по самôмъ Калуши, що коли хто хоче пожичку затягнути въ калускôй касѣ ощадности, мусить обезпечитись въ товариствѣ Краковскôмъ. Отже заявляю прилюдно, що такои ухвалы по засѣданю выдѣлу касы ощадности нѣколи не було, а навѣть на мое внесене на засѣданю повноі рады повѣтовои, абы пожичаючій обезпечались въ краевыхъ товариствахъ обезпечень, *незгодилась повна рада а полишила кождому членови волю обезпечатись, де самъ хоче.* Отже если такій поголоски ходять бо если функціонарѣ касы ощадности на щось подôбного собѣ позваляють, т. е. силують обезпечати ся въ товариствѣ Краковскôмъ, заявляю, що се роблять на власну руку безъ жадноі пôдставы. Пôдписаный просить о кождôмъ такôмъ случаю якъ найскорше донести, а стараньемъ моимъ буде укоротити самоволю пп. функціонерôвъ касы повѣтовои въ Калуши. Читаючу публику, особливо наше Вп. Духовеньство просить ся поучити нашихъ селянъ потребуючихъ пожичокъ. — *Яр. Коритовскій.*

— **Зъ Калуша.** Въ калускôмъ старостві завели звычай, що польовій и лѣсна сторожа складае присягу въ языцѣ польскôмъ. Се аномалія, бо богато селянъ анѣ словечка не розумѣе по польски; а коли запытати польового чи лѣсничого: „Що вы присягали?“ вôдповѣдае: „Або я знаю?“ Сподѣемо ся, що теперѣшный п. староста знаный зъ безсторонности, выкоренить тую самоволю, котра закралась за панованя славныхъ Оржельскихъ, Совіньскихъ и Маевскихъ. — *Я. К.*

— **Огонь.** Пишуть намъ зъ Копычинець: Дня 26 с. м. въ четверъ по полудни выбухъ огонь въ домѣ Маріяна Полѣщука. Щастя, що не було вѣтру, то жертвою впала лишь одна хата — необезпечена. Прибула вправдѣ на мѣсце катастрофы мѣсцева сторожа огнева, але хиба лишь на те, щобы показати свою нездарôсть та зробити бôльшій хаосъ.

— **Нова стація телєґрафічна.** Зелѣзничну стацію телеґрафічну Болеяцинъ отворено для загальнои кореспонденціи телеґрафічноі зъ ограниченою денною службою.

— **Фабрика цукру** на Буковинѣ маe бути заложена фондами гр. пр. Фонду релігійного. Проекты предложено вже міністрови рôльництва.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., пôсля чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотерии! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцеляріи дяковскои льотерии, Львôвъ Коперника ч. 36. на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народноі Торговлѣ, Львôвъ Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Дрôбні вѣсти.** Зъ Варшавы до Парижа и назадъ на бѣцикли переѣхавъ студентъ університету петербургского п. Володиславъ Мілкевичъ. Выѣхавъ вôнъ въ Варшавы дня 14 червня, а въ Парижи бувъ вже дня 27 червня.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію на Любачывъ принятій: Левицкій Петро, Гошовскій Вас., Гиссовскій Петро, Цюкъ Василь, Подолиньскій Філ., Насальскій Волод., Котецкій Іосифъ, Заяць Мих., Колтунюкъ Ник., Созаньскій Іоаннъ, Сенета Іоаннъ, Метеля Северинъ, Кузикъ Корнилій, Костекъ Іоаннъ, Кордасевичъ Романъ. — За вѣдательство у Вôльхôвцяхъ дôстав Волод. Корытовскій. — Вôдпустку для поратованя здоровя дôстали: Кобринъ Іоаннъ на 4 недѣлѣ, Борысъ Теодоръ на 5 недѣль, Сембратовичъ Алекс. на 6 недѣль, Гиссовскій Петръ на 5 недѣль.

Телеґрамы.

Парижъ 30 липня. Міністеръ вôйны выдавъ декретъ, котрый всѣхъ членôвъ найвыйшои военноі рады пôддае пôдъ безпосередну власть міністра вôйны.

Бѣлградъ 30 липня. Говорять, що передъ оголошенемъ заручинъ короля, два міністры уступившого кабінету, хотѣли вывезти наречену короля за границю. Машинова вже була навѣть покинула своe мешкане, але король впавъ на слѣдъ. Вôдъ ей брата, офіцира донедавъ ся де она знаходить ся и завернувъ ей.

Вѣдень 30 липня. Въ Австро-угорскихъ пристаняхъ пороблено заряджения въ цѣли здержаня высылокъ военного матеріялу до Хінъ. Окрôмъ того вôзвано конзулярнѣ уряды старати ся о се, абы австрійскій и угорскій кораблѣ за границею не приймали военного матеріялу призначеного для Хінъ.

Римъ 30 липня. Оголошено заборону вывозу оружія.

Санъ-Франціско 30 липня. Вчера вôдплыло до Хінъ 500 матрозôвъ и 300 воякôвъ и 4 батерія.

Петербургъ 30 липня. Зô змобілізованыхъ сибѣрскихъ полкôвъ козацкихъ ч. 4, 5, 7 и 8 утворено сибѣреку дивізію козакôвъ въ Омску, и въ забайкальскихъ баталіонôвъ пѣхоты ч. 3, 4, 5 и 6 забайкальску бриґаду пѣхоты въ Чіля.

Лондонъ 30 липня. Робертсъ доносить: Въ ночи зъ дня 26 на 27 с. м. Буры три разы атакували становиска англійскихъ вôйскъ пôдъ стацією Влякляагве, але ихъ вôдперто безъ нѣякихъ стратъ. Бюро Райтера доносять, що Френчъ обсадивъ Міделбурґъ. Буры цофають ся въ неладѣ. Всѣ дороги на пôвночъ замкнений. Командантъ Бурôвъ въ Оранію Деветъ мавъ зголосити ся до Робертса зъ заявою, що вôнъ готовъ капітулювати пôдъ услôвемъ, що его воякамъ буде вôльно розôйти ся домôвъ. Робертсъ вôдповѣвъ, що капіталяція мусить бути безусловна.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

В льокали аґенціи дневникій І. Ст. Соколовского у Львові пасаж Гавсмана ч. 9 буде уряджене від дня 1 серпня с. р. бюро продажи зелѣзничих карт їзди.

В бюрі тім буде продаватись по тих самих цінах, що і при касах зелѣзничих на разі тілько карти їзди до всіх стаций при шляхах ц. к. зелѣзниць державних і льокальних в Галичині і на Буковині.

Зі взгляду на перебудову львівского головного двірця і сполучене з ним перепесене цілої експедициї особової до провізоричного двірця, котрий ані під взглядом простору, ані під взглядом вигоди не буде міг вдоволити всіх жадань, упрашае ся П. Т. Публіку, абы купувала для власної вигоди карти їзди в повисше наведеній аґенціи дневників або в бюрі інформаційнім ц. к. зелѣзниць державних ул. Красіцких ч. 5 через що заощадить собі неприятностей, на які можна наразитись при стиску при касах в тім провізоричнім двірци.

Надболане.

Ц. к. фабрика машинъ, вôдливальни металю и зелѣза, бюро технічне

Емиль Бергеръ

Львôвъ, Городецка 47.

Р. Т.

Маю честь повѣдомити повôажаныхъ Р. Т., що закупивъ вмѣ ц. к. упр. фабрику машинъ, вôдливальню зелѣза и металю І. Вихеры у Львовѣ ул. Городецка ч. 47 зъ усѣми засобами и моделями до выробу знарядôвъ и машинъ рôльничихъ, уряджень млынôвъ, броварôвъ, гораленъ, водопроводôвъ, якъ такожь огнищъ и заведень осьвѣтленя.

Збôльшивши и вôдновивши вôдливальню зелѣза и вареты вмѣ въ милôмъ положеню всякимъ жаданямъ якъ такожь точно выконченими частями складовыми до всѣхъ системôвъ машинъ рôльничихъ завсѣгды скоро и дешево, пôсля моихъ або надосланыхъ менѣ моделѣвъ або рисункôвъ, служити.

Вкôнци зазначую, що выробляю и доставляю машины всякого рода якъ такожь пôдоймаю ся всякихъ направъ, входячихъ въ кругъ дѣяльности фабрикъ.

Въ полученю зъ фабрикою машинъ и вареть томъ репараційнымъ урядивъ вмѣ такожь бюро технічне для цѣлей конструкційныхъ, вкладаючи въ него мою довголѣтну практику и досьвѣды, якій назбиравъ я, будучи конструкторомъ и инжинеромъ при первороднихъ фабрикахъ такъ въ краю якъ и за границею, дальше яко технічный управитель и учитель въ школахъ заводовыхъ, що дае найлучшу гаранцію, що зможу выдержати всяку конкуренцію. — При тôмъ зазначаю, що за мои патентований выналходы и за мою працю на поли техніки машиновои и конструкційной дôстав я вôдзнаки на выставахъ у Вѣдни, Парижи и Львондонѣ и ин., якъ великій золотій медаль, золотый хрестъ заслуги, — а такожь мавъ честь довшои розмовы зъ Его Величествомъ Цѣсаремъ.

Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ, осьмѣлюю ся Р. Т. зацевнити, що моимъ усиленымъ стараньемъ буде моихъ повôажаныхъ гостей обслужити завсѣгды якъ найточнѣйшою роботою, красным выкôченемъ, по цѣнахъ можливо найнизшихъ и въ якъ найкоротшôмъ часѣ.

Очѣкуючи ласкавыхъ припоручень, остаю зъ высокимъ повôажаненъ

Емиль Бергеръ.

Ластівочко!

Я лежав тиждень. Гризота о Тебе повалила мене, — не знаю що в Тобою! За що так люто метиш ся на мене і нічого не пишеш? Що „гєті“ „то“ і здоровля? Єсли нема напиши, — ще час — пораджу! Спішись з листом бо мені що день під кождим наглядом гірше. Довідаш ся більше потому. 876 1—1

КОНКУРС.

Видїл Руского товариства педаґоґічного у Львові, розписуе сим конкурс на приняте учеників до „Інститута під покровом сьв. о. Николая“ на рік шкільний 1890/91.

Приймати ся будуть ученики середних шкіл, сини членів Руского товариства педаґоґічного. До подання долучити треба: 1) метрику хрещеня ученика; 2) свідоцтво шкільне з послїдних днох курсів; 3) декларацию що до місячної заплати, котра виносить 20 зр.; 4) 1 зр. на видатки кореспонденційні; 5) хто не есть членом Руского товариства педаґоґічного, 1 зр. на вписове і вкладку річну до того товариства.

Всякі подання адресувати треба до видїлу Руского товариства педаґоґічного у Львові ул. Театиньска ч. 19, на руки члена видїлу Костя Паньковского.

В склад комітету, занимаючого ся веденем діл Інститута входять: директор Едвард Харкевич яко голова, проф. Ілия Кокорудз, д-р Антін Хомин, д-р Стефан Федак, проф. о. Дорожиньскій і Кость Паньковскій яко настоятель інститута. Інститут дае своїм вихованкам: а) помешкане, харч, опал, свѣтло, послугу, пране за доплатою 50 кр. місячно; б) доставле їм — о скільки на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; в) управляе їх вихованем, стараесь о добре домашне і товариске поведене; г) улекшуе їм науку шкільну і наглядае еї під доглядом домашних сталих директорів; д) доставляе вихованцам нагоду придбати инших відомостий, теоретичних і практичних. Час вносити подання о приняте визначуе ся до дня 10 н. ст. серпня 1900.

КОНКУРСЪ.

Въ интернатѣ Руском Бурсы С. рыйском може найти зъ слѣдующимъ рокомъ шкôльнымъ 32 ученикôвъ помѣщене и цѣлковите удержане за доплатою 15 зр. мѣсячныхъ, котра то квота въ случаю ноторичного убожества може бути и понижена.

Родичѣ або опѣкуны желаючій помѣстити своихъ пупілѣвъ въ интернатѣ мають внести подання найдальше до 31 н. ст. липня на руки проф. Игн. Гошовского въ Стрыю и до просьбы долучити 1) декларацію, яку квоту зъобовязують ся платити мѣсячно, 2) свѣдоцтво убожества, если просять о зниженe доплаты, 3) послѣдне свѣдоцтво шкôльне и 20 цт. марками за рекôм. вôдповѣдь.

Принятій до интернату ученики мають крôмъ доплаты мѣсячной, платноі зъ горы въ першихъ дняхъ мѣсяца зложити при вступѣ 1 зр. за зъужите инвентаря, 50 цт на средства науковѣ, 1 зр. вôсрôчно на пране бѣля, выказатись достаточною скôльконстю значеного бѣля, мати 2 пары обуви, подушку, колдру и крôмъ мундурового убраня друге до ужитку домового, пôддатись огляднанъ лѣкарскимъ що до стану здоровля.

Перше́нство въ принятю мають бувшій питомцѣ интернату. Просьбы тыхъ, що залягають зъ доплатою за сей рôкъ и до 31 липня не вырôвняють рахункôвъ не будуть увзгляднені.

Въ Стрыю 13 липня 1900.

Юл. Федусевичъ, предсѣдатель. *Ив. Вахнянинъ,* секретарь.

КОНКУРСЪ.

Руска бурса св. Архистратига Михаила въ Коломыѣ помѣстить у себе въ шкôльнôмъ роцѣ 1900/1 20 убогихъ ученикôвъ руском народности и обряду.

Родичѣ або опѣкуны, желаючій помѣстити въ бурсѣ своихъ дѣтей, мають внести, найдальше до дня 15 серпня с. р. подання до „Выдѣлу бурсы св. Архистр. Михаила въ Коломыѣ“ и до тыхже залучити: 1. Свѣдоцтво хрещеня, 2 свѣдоцтво шкôльне, 3. свѣдоцтво убожества потверджене мѣсцевымъ парохомъ, 4. Заявлене що до высоти мѣсячной доплаты готôвкою або эѣстными припасами.

Перше́нство при принятю будуть мати дотеперѣшній воспитанники, крôмѣ нихъ будуть принятій лише ученики зъ вôдличными нотами въ наукахъ, хорошими обычаями и хорошимъ голосомъ до IV. кл. гімн. включно.

Принятій до бурсы мусять мати зъ собôю: подушку и колдру або коцъ, 3 простирала, 3 пошевки, 3 ручники, 6 паръ бѣлизны, 2 пары обуви, лѣтну и зимову одежу, всѣ книжки и прибôры шкôльній, крôмѣ сего уплатити 2 коронѣ на инвентаръ и 4 кор. на пране бѣлизны.

До подання о приняте треба залучити почтову марку на 45 гел. на вôдповѣдь и звôротъ документôвъ.

Коломыя въ липню 1900.

Григорій Кулачицкій, предсѣдатель Брацтва. *Юліянъ Кисѣлевскій, А. Блонскій* отцѣ Бурсы.

Альбум заслуженых Русинів

в красній кольоровій теці, в ціні 2 корони набути можна

в Товаристві „Просьвіта“, Львів, ринок ч. 10

Пудръ княжій

бѣлый приятно прилягая до лица, надае красну и натуральну бѣлбеть. — Коробка мала 60 кр., цѣла 1 зр., зъ лебедомъ 1 зр. 50 кр. — **рожевый и кремовый** по 70 кр., 1 зр. 20 кр. и 1 зр. 60 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: склепы власний улиця Оникуська ч. 25, Галицка ч. 11. Кравбвъ: Сукенницъ ч. 20. Чернбвцѣ: Ринокъ ч 3. Перемышль: ул. Францішканьска ч 24.

Надбслане.

Д-ръ Жигмонтъ Анкенази

лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,

ординуе пбдчасъ купелевого сезону **въ Криници.** 339 17–20

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улиці Ягайлоньскбй число 7 вбдъ 9—1 и 3—5 287 8–8

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкой

поручае въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цейкеры, лорнеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничі, піоны, лібелі манометры и т. п.

Уряджуе дашбкбвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Природнй вина

до ужитку церковного,

дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вбдъ 48 кр. *припоручае*

А. Жулінеі и Г. Тр·внеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домінїканьска ч. 7.

334 10—15

О 60% дешевше, чимъ де инде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна робітня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы"

при ул. Домбровского число 4

поручае

Штучній огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованій сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенгальскій, сильновій, пахучій въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплачений.

349 6—36

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ"

стоваришена заревстроване зъ обмеженою порукою у Львовѣ (ринокъ ч. 10, I. поверхъ въ домѣ „Просвѣты") приймае вкладки ощадности въ довільній высотѣ и опроцентовуе на 4½%

Одинъ удѣлъ членьскій въ „Краєвбмъ Союзѣ Кредитовбмъ" выносить 50 коронъ; кождый членъ може мати більше удѣлбвъ. При вплачуваню першого удѣлу належить вложити також написове въ квотѣ: 2 коруны на фондъ резервовый. Вбдъ удѣлбвъ членьскихъ и вплачує „Краєвый Союзъ Кредитовый" на рбкъ 1899 дівіденду въ высотѣ 5%.

Призбираныхъ грошей уживае „Краєвый Союзъ Кредитовый" на *заосмотреване руских товариств кредитовых* потрѣбнымъ запобомъ капіталу оборотового, якъ також и на *переведене користных кампаній*.

Складайме руский грбшь въ своїй институціи.

Машины и знаряды господарскій

зъ перворядныхъ фабрикъ

можна купувати за посередництвомъ

„НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ"

У Львовѣ

а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ зъ 2 ножами и 1 колесомъ	по 54	кор.
Сѣчкарнѣ ТН зъ 3 ножами и 2 колесами	„ 56	„
Сѣчкарнѣ ТН зъ 4 ножами и 2 колесами	„ 59	„
Млынки до чищеня зббжа системы Бакера	„ 100	„
Млынки до чищеня зббжа лекшій	„ 64	„
Молотѣльнѣ ручній	„ 170	„
Краячѣ до буракбвъ	„ 60	„
Тискачѣ [гнѣтбзники]	„ 230	„
Прасы до олѣю	„ 230	„
Плуги ковальскои роботы зъ колѣсницами	„ 32	„
Косы збстрійскои стали довгій: 60, 70, 80 цм.	по кор. 1·00, 1·20, 1·40	

[Косы можна набути по всѣхъ складахъ „Народной Торговлѣ. На 5-кілеву посылку иде 8—10 кбсъ]

Окрбмъ того можна купувати за посередництвомъ „Народной Торговлѣ" и иншій машины и знаряды господарскій по цѣнахъ фабричныхъ.

ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаютъ ся лишe за готбвку и безъ опусту. При сей асекбрій упустѣ за сѣчкарнѣ дае ся 5% опусту а за всѣ прочій машины 10% опусту. Дпуская ся и сплату ратами (зъ выимкою плугбвъ и кбсъ) за окремою умовою и порукою, однакъ въ тбмъ случаю не признае ся нѣяких опустбвъ.

Застерѣгае ся можлива пбзнѣйша змѣна цѣнъ!

267 9—? Народна Торговля.

Подяка.

Дня 19 червня 1900 упокоила ся въ домѣ зятя свого учителя въ Молодичу мати наша Камила зъ Гамчикевичбвъ Ревакевичева, вдова по помершбмъ въ 1880 о. Захарію Ревакевичу, пароху въ Нановичахъ пов. ярославского.

Въ тбмъ тяжкбмъ допустѣ Божбмъ дбзналисьмо тбльки сочувствя зъ стороны знакомыхъ, що не можемо занехати намъ за тое публично подякувати.

Дякуемъ отже Высокопр. О. Гомзѣ, пароху въ Молодичу, и Его Высокопов. Родинѣ, якъ и Высокопов. Пану надлѣсничому Вильгельмови Арвайови и Его Женѣ за несене першои помочи нашбй несподѣвано, бо майже вагло на ударъ серця и мозгу упокоившбй ся Мамѣ; дякуемъ сердечно також Высокопреп. О. Крилошанбови Іоанну Хотинецкому, пароху и Декану въ Ярославли, що не щадячи труду прибувъ вбддати послѣдну прислугу и вбдпровадивъ мощѣ на вѣчный вбдпочинокъ; дякуемъ Высокопр. О. Шведзѣцкому, пароху въ Старбмъ-Селѣ, за красну и трогаючу проповѣдь надгробну; дякуемъ кс. Телецѣ, лат. пароху въ Радавѣ, за прибуте и вбдправленe сѣасківій; дякуемъ врешті Всеч. Братству церковному, всѣмъ Знаемымъ и Пріятелямъ и численнымъ парохіянамъ Молодича, що своєю присутностію причинили ся до возвеличаня того смутного обряду и черезъ тое якъ и словами потѣхи старали ся глубокій нашъ жаль по дорогбй Мамѣ нашбй утулити.

Най ихъ Всевышній благословить и хоронить вбдъ такого тяжкого, бо несподѣваного допусту.

Николай Ревакевичъ урядникъ зелѣзн. сынъ, Софія Ревакевичъ сынова, Марія Ревакевичъ внучка Михайлъ Ревакевичъ ц. к. контр. податк. сынъ, Анна Ревакевичъ сынова, Володимиръ Ревакевичъ внукъ. О. Іоанъ Наклевичъ гр. к. пароха зять, Павлина Наклевичъ донька, Романъ, Левъ, Ольга Наклевичѣ внуки, Кароль Бендиньскій учитель, зять, Марія Бендиньска донька, О. Михайлъ Наклевичъ, гр. кат. сотрудникъ внукъ, Марія Наклевичъ, внукова. 372 1—1

Женщина

інтеліґентна старша потребна до зарядy дому и кухнѣ. Зголошеня О. Щуровскій въ Липбвцахъ п. Перемышляны. 270 1—3

Пенсіонованый слуга державный

бувший помічник торговельний, нежонатий, числячий 35 літ, побираe річну провізію 600 корон, хотів би обнята писарку громадску на селї або в місточку, заложити кулко рільни ще, а правом постарати ся о трафіку. Посідае відповідний капітал. Ласкаві зголошеня: А. Б. poste restante Теребовля. 369 1—2

Интернатъ рускій

вбдъ управою рутинованого педагога, приймае въ бѣжучбмъ роцѣ лишень ученикбвъ низшои гімназіи зъ причинъ выказаныхъ въ справозданю. Устныхъ информацій удѣляе ся що середы вбдъ год. 4—7-ои не черомъ.

Адресъ: Стефанъ Петрицкій у Львовѣ ул. Театиньска 14. 368 1—9

Панна

20-лѣтна, пристбйна, старанно выхована, посѣдаюча по-надъ 6000 Кор. готбвкою, въ вбдповѣдною выправою, зъ браку знакомости сею дорогою пошукуе мужа. Першенство мають Алюмны. Пбдъ „Serio" poste restante Biała. 383 1—3

Проф. Д-ра Одександра Огоновского **„СИСТЕМ АВСТРИЙСКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО"** виданий Д-ром Петром Стебельскимъ: том I. Загальні науки і право річеве; том II. Право облігаційне і право спадкове — появив ся вже в книгарскій торговлі і можна его набути в книгарні Наук. товариства ім. Шевченка і в Ставропігійскій. Кождий том по 3 зр. 50 кр.

КОМАР

двотижденник гумористично сатиричний.

Одинокий гумористичний ілюстрований орган на Руси. Видае і за редакцию одвічае: Іван Кунцевич.

Цілорічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., квартярічно 1 зр. Редакция і администрация: *Львів, ул. Личаковска ч. 23.*

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и господарске для народу.

Выдае и за редакцію вбдповѣдае: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣтно-господарскои части Василь Кероль, учитель господарства.

Цілорічна передплата выносить 2 зр., на пбвъ року 1 зр. Редакція и администрація: Львбвъ, улиця Ббчна Кржижова ч. 5.

Вбдъ 1 (18) сѣчня 1899 выходить у Львовѣ що четверг (на мѣсци популярныхъ газетокъ „Батькбвщина" и „Читальня") тыждневе популярна газетка.

МОЛИТВЕНИК ДЛЯ ДІТЕЙ

виданий

коштом руского тов. педагогічного

В полотняній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В паперовій окладці 15 кр.

Продае ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

ТУТКИ цигаретовй 1000 штукъ за 1 зр., поручае Ант. Мазуркевичъ, Львбвъ, Скирбковска 7.

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 367 2—36

Львбвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

Розписанє ліцитацій

на будову загального шпиталя въ Калуши.

Отсимъ розписуе ся ліцитацію офертову на будову загального шпиталю имени **„Франць Іосифа І" въ Калуши.**

Опечатанй **оферты** мають бути внесенй **дня 10 серпня с. р.** до годины **12 въ полудне.**

Будова мае бути выконана пбсля планбвъ, выложеныхъ въ Радѣ повѣтовбй въ Калуши, де також можна переглянути загальній и подрббній услбвя.

Цѣна кошторису головного будынку выносить 63.000 кор., вадіюмъ 10%.

Передъ внесенямъ офертъ пбдпише убѣгаючій ся о тую будову такъ пляны якъ и загальній та подрббній услбвя.

Формулярѣ до выповненя, якъ також взбръ деклярацій убѣгаючихъ ся, можна дбстати вбдъ комітету будовы въ Радѣ повѣтовбй въ Калуши.

Калушъ, 20 липня 1900.

КАЗИМИРЪ РОЙОВСКІЙ,
председатель комітету будовы.

Цѣс. корол. упр.

Рафінерія спіритусу, Фабрика рому, ліверовъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникбвъ

Якова Шпрехера и С-ки

У ЛЬВОВѢ

поручае старй горѣвки польскій, розолісы, ліверы, румы правдивй зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bonbout" на малинки, також правдивый оцетъ спіритусовый. 366 85—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Конерника ч. 9.

Ведений дотеперь Галицкимъ акційнымъ Товарист. Гандлевымъ

дѣлы:

Вуголь камѣиный, Сикавки и приборы пожарній, Вужѣ партяній и гумовій

обняло ново-отворене

Львбвске Бюро гандлеве

при улици Костюшка ч. 4. 221 36–39

Розкладъ ѣзды поѣздбвъ зелѣзничихъ, важный вбдъ 1 мая 1900.

пбсля часу середно европейского [пбзнѣйшого о 36 мінутъ вбдъ часу львбвского].

поєз. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	поєз. відходять о годинѣ	особ. відходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава (Скольского вбдъ ½ до ³⁰/₉)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·23		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
				5·45	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ що дня)
	3·35	„ Пбдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
				6·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Синока, Перемышля		6·35	„ Станиславова, Пбдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·30		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вбдъ ³¹/₉ до ¹⁶/₉)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Краского, Бродбвъ)		9·—	„ Скодього, Хирова, Калуша, (Лавочного вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉)
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Синока, Калуша, Пешту		9·15	„ Янова
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8·50	„ Кракова, Загбря, Лушкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вбдъ ¹/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉)	1·55		„ Пбдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродбвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Синока		2·15	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
1·15		„ Черновець Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станикл.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродбвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
				3·05	„ Стрыя (Скольского вбдъ ¹/₉ до ³⁰/₉)
	3·14	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		3·15	„ Янова (що дня вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉)
				3·26	„ Бруховичъ (що дня вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)
	5·40	„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродбвъ		3·30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6·13	„ Янова (вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ въ будній днѣ, а вбдъ ¹⁶/₉ до ³⁰/₉ що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
		„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	7·24	„ Янова (вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродбвъ
	8·28			7·25	„ Сокаля, Равы рускои
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Синока, Пешту, Перемышля		7·48	„ Бруховичъ (вбдъ (¹/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
				9·12	„ Янова (вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ въ въ недѣлѣ и свята)
	8·50	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·2	„ Янова (вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ що дня)		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова			
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11·—	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ, Копичинець			
		На дворець Пбдзамче			Зъ Пбдзамча
	3·12	Зъ Пбдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пбдволочискъ, Кіева, Одесы
	7·40	„ Тернополя		9·42	„ Пбдволочискъ
2·20		„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	5·17	„ „ „ „		7·33	„ Тернополя
	10·12	„ „ „ „		11·28	„ Пбдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нбчна пора числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нбчній годзды означенй обвбдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниловя.

Ч. 160. Львовъ, Второкъ 18 (31) Липня 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вѣ второкъ, и вѣ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кризманівскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и надсилкобъ на инсераты платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ

Въ Австрій:		За границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

У Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ 14 зр. на пѣвъ року 7 зр.
на чверть року 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженє. — Рекламаціи неопечатані вѣльні вѣдъ порта.

Неодиноке число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай принимають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчки инсератового або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланне“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносна приватні тягнуть ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Смерть короля Гумберта.

Атентатъ, котрого жертвою упавъ італійскій король, выконано въ мѣсцевости Монца пѣдъ Медіоланомъ, на зелѣзничѣмъ шляху до Риму. Монца є голосною лѣтною резиденцією італійского короля, вѣддаленого не бѣльше, якъ о 13 кільометрѣвъ вѣдъ Медіолану. Король бувъ на ґімнастичныхъ вправахъ при розданю нагородъ. По скѣнченѣмъ торжествѣ король всѣвъ зъ своимъ адъютантомъ до повозки, абы вернути до королѣвского замку „Villa reale“. Коли повозка рушила зъ мѣсця, зъ бѣчныхъ дверей трабуны выскочило якесь индівідуумъ и зачало бѣгчи за повозкою. Въ хвили, коли индівідуумъ здѣгнало повозку и кинуло ся на ню, прохожій почули кѣлька, скоро по собѣ наступаючихъ стрѣлѣвъ. Три стрѣлы трафили короля. Зъ нихъ одинъ смертельный въ околицю серця. Вѣзникъ не тратячи пратомности затявъ конѣ и гальопомъ пѣгнавъ въ сторону королѣвского замку. До замку привезено короля вже въ аґонію. Умеръ вечеромъ о годинѣ 10·45 мін. въ хвили коли повозка въѣздила до палаты. Лѣкарѣ, котрѣ рѣвночасно явили ся, не могли вже нѣчого порадити. Вѣдъ одержаня пострѣлу аж до хвилѣ смерти, уплыла майже цѣла година и король довшій часъ бувъ цѣлкомъ при памяти.

Убійцю увязнено на мѣсци. Безпосередньо по выстрѣлахъ, котрѣ наступили по собѣ дуже скоро, кинула ся на него публика. Товпа онануваъ прямо дикій шалъ и була бы его роздерла на кусни, коли бы не поліція, котра зъ великимъ трудомъ выдерла его зъ рукъ розбѣшеной людности. Въ борбѣ зъ карабінерами о убійцю, ранено навѣть кѣлька осѣбъ. Пократого свицями, въ подертѣй на шматки одежи, простоволосого заведено до вязниць, де безпроволочно вѣдбуло ся перше переслуханє. Убійця Ґетано Дресі бувъ робітникомъ, уродивъ ся въ Претѣ и мае 30 лѣтъ. Зізнав, що є анархістою и заявляе, що не мае нѣяких спільникѣвъ; на одній зъ трибунъ уставленыхъ на площи вправъ знайдено ще одинъ набитый револьверъ.

Дресі заховувавъ ся цѣлый день зъ безличнымъ цинізмомъ. При ревізіи знайдено въ его кишени число анархістичнои выходячои въ Австралій газетки „Соціяльне питанє“. Урядники міністерства внутрѣшныхъ справъ переглядали списы анархістѣвъ, але Дресіого въ нихъ не знайшли. Дальше слѣдство выказало, що Дресі пробувавъ якійсь часъ въ Австралій, де належавъ до индівідуалістичнои ґрупы анархістичнои партій, котрои органомъ в знайдена въ его кишени часопись: Соціяльне питанє“. Умѣщена въ тѣмъ числѣ статья взывае анархістѣмъ убивати коронованій головы и звертае увагу Італійцѣвъ на короля Гумберта. Стрѣляючи до короля, Дресі мавъ на руцѣ бѣлу рукавичку. При переслуханю заявивъ, що належить до анархістично-революційнои партій и выконавъ атентатъ зъ ненависти до пануючихъ. Зверхный выглядъ злочинця дуже симпатичный Се гарный, высокій мужчина зъ интеліґентнымъ выразомъ лиця Належить до найнебечнѣйшихъ приклонникѣвъ теорій насильства.

Будапештеньскій дневникы доносять, що Дресі пробувавъ въ серпни 1898 року въ Будапештѣ. Увагу поліціи звернувъ вѣдразу на себе тымъ, що выдававъ за богато грошей, зъ котрыхъ посѣдання не мѣгъ вылеґітимувати ся. Вже тогды пѣдозрѣвали его о анархістичну пропаґанду. Нагло щезъ зъ Будапешту, а стало ся се того самого дня, коли убито цѣсареву Єлисавету. Зъ Мангайму доносять, що Дресі працювавъ тамъ яко каменяръ и выискувавъ всѣхъ товаришѣвъ. Коли розбѣгла ся вѣсть, що рана короля була смертельна и вѣнъ померъ, товпа вырушила пѣдъ вязницю, и хотѣла выдобути зъ вѣдтамъ Дресіого, абы его безъ суду злінчувати. Жандармерія лишь зъ великимъ трудомъ повело ся утихомирити народъ.

Дневникъ Temps въ Парижи доносить, що австрійскій власти ще 20 червня с. р. повѣдомили італійске правительство, що якесь тайне товариство ухвалило смерть італійского короля. Австрійска поліція арештувала въ Понтафель якогось незнаного нѣкому чоловѣка, котрый заявивъ, що ґрупа анархістѣвъ, до котрои належить, призначила его на убійцю короля Гумберта. Чотырохъ иншихъ пануючихъ анархісты такожь засудили на смерть. Арештоване индівідуумъ додало еще, що черезъ его арештоване выконане засуду цѣлкомъ не буде унеможливлене, бо на случай потребы, заступить его иншій товаришъ. Вѣдъ хвилѣ одержаня депешѣ вѣдъ австрійского правительства, італійскій власти скрѣпили службу безпеченьства коло італійского короля, а новый президентъ кабінету задержавъ заряджена, якій поробивъ его попередникъ. Король замѣтивъ се и зарядивъ, абы мимо пересторогы була коло него лише звычайна служба.

Въ хвили смерти короля, наслѣдникъ престола бувъ въ дорозѣ мѣжь Царгородомъ а Чорногорою и хочь бы бувъ одержавъ вѣдразу вѣсть про смерть свого вѣтця не бувъ бы въ силѣ стати на італійскѣй земли до 48 годинъ до смерти короля. Пѣсля італійскихъ законѣвъ, Італія не може бути безъ короля дѣше, якъ 48 годинъ. Зъ тои причины дневникы обговорюють справу тымчасовои регенціи. Tribuna подае вѣсть, що въ Римѣ вже именовано регенцію. Урядовый дневникъ оголосивъ въ имени Віктора Еманувла II. маніфестъ, въ котрѣмъ вѣнъ заявляе, що вступаючи на престолъ, сповняе болючу повиннѣсть супротивъ краю, навѣщеного нещастемъ, котре нагло забрало жите Гумберта. Народъ, осуджуючи страшный злочинъ, буде повный глубокого спѣчуття для короля, котрый яко ґѣрдѣсть свого народу, ґѣдно репрезентувавъ традиціи сабавдского дому. На закѣнчене маніфестъ высказуе надѣю, що Італійцѣ докажуть дѣломъ, що ихъ конституція не згине.

Короля В. Еманувла повѣдомили грецкій власти про катастрофу въ хвили, коли его корабель прибувъ на архіпелаґъ. Новый король безпроволочно вѣдѣхавъ до Італіи и на італійскѣй земли стане въ Неаполи або въ Бріндісі. Міністры выѣхали королевни на зустрѣчь Нинѣ мають всѣ войска зложити присягу новому королевни. Парляментъ буде безпроволочно скликаный, абы вѣдобрати вѣдъ короля присягу на конституцію.

Король Гумбертъ.

Убитый король тѣшивъ ся незвычайною симпатіею головъ такъ монархічныхъ якъ и републиканьскихъ державъ безъ выняткy. Найлѣпшимъ доказомъ суть ихъ личній кондоленціи, якій королѣвска родина одержуе зъ причины его траґічнои смерти. Жалѣбній маніфестацій, якій ураджуе цѣла Италія и голосы італійскои прасы суть доказомъ, що такожь населенє Італіи симпатизувало зъ особою покійника. Часописи пѣдносять, що въ Гумбертѣ Італія стратила доброго, ліберального и конституційного короля. Гумбертъ бувъ сыномъ того, пѣдъ котрого именемъ и фірмою вѣдбуло ся вѣдродженє и вѣдбудованє італійскои націи и держави. Его династія може безперечно называти ся національною династією. Король Гумбертъ самъ ставивъ памятники тымъ, котрыхъ дѣяльнѣсть злучила розбитій землѣ въ одну італійску державу и дала народовои можливо демократичный устрѣй. До нихъ належать такій мужѣ, якъ Мацінї, Ґарібальді и Кавуръ.

Гумбертъ вступивъ на престолъ въ дуже тяжкѣй для Італіи хвилѣ. Его отець лишивъ державу безъ правительства, зъ розбитымъ на ґрупы и кліки парляментомъ. Гумбертови повело ся покликати до житя кабінетъ Каіролього, по котрѣмъ можь було дуже богато надѣяти ся. Мимо того, що пѣдъ нимъ рывъ амбітный Крісні, Каірольому повело ся усунути интрыґантѣвъ. Першимъ его успѣхомъ було се, що полатавъ фінансы такъ, що державна рента, котра була упала до 30, пѣдняела ся майже до al pari. По фінансахъ Каіролі хотѣвъ забрати ся до выборчои реформы, але надъ его головами зачали ся вже збирати хмары. Радикалізмъ шефа кабінету и его намѣръ провадити політику вѣльнои руки, вѣдсунувъ вѣдъ Італіи инші держави. Спеціяльно лихимъ окомъ дивила ся на Каіролього Австрія, бо въ тѣмъ часѣ розвинувъ ся дуже сильно ирредентизмъ и вся Італія домагала ся цѣлкомъ явно анексіи Тиролю и Істріи разомъ зъ Трієстомъ. Каіролі оперъ ся на Франціи. Коли однакъ та приятелька забрала Тунісъ, що безперечно лежавъ въ области італійскихъ интересѣвъ, въ парляментѣ запанувало страшне обурене. На голову неосторожного премієра посыпали ся такій громы, що вѣнъ мусѣвъ уступити.

Наслѣдникъ Каіролього, Депретісъ перевѣвъ выборчу реформу, въ наслѣдокъ котрои число выборцѣвъ зъ 632.000 выросло до 2,600.000. Новѣ выборы дали Депретісови сильну вѣльшѣсть. Мимо успѣхѣвъ у внутрѣшнѣй політицѣ, становиско Депретіса зачало ся хитати зъ причины неудачь въ кольоніяльнѣй політицѣ. За его управы въ 1887 роцѣ прийшло до страшного погрому італійскихъ вѣйскъ въ вѣйнѣ зъ Абісинцями. Ту неудачу выкористувала опозиція, на котрои чолѣ стоявъ Крісні. Опущеный деякими товаришами, Депретісъ зреконструовавъ кабінетъ, приймаючи до него двохъ своихъ противникѣвъ, Крісніого и Царденелього. Якійсь часъ запанувавъ въ Італіи спокѣй, бо Крісні бувъ вже міністромъ, а Депретісови повело ся здавити стоістичній аґітаціи клерикалѣвъ. Коли вже запанувавъ спокѣй Депретісъ померъ, а его мѣсце занявъ Крісні, котрый управильнивши кольоніяльній вѣдносины, упавъ зъ причины

---

(4)

Перша учителька.

Наталіи Кобриньскои.

(Докѣнченє.)

„Панщына то таке, що люде панамъ за дурно робили, а паны ще надъ ними збыткували ся, у темній лѣохи замыкали тай били, що ажь кровь лилась“.

— А чому люде яшли имъ робити?

„Бо мусѣли; бо таке право було, що всѣ люде мали робити на пана, що бувъ въ ихъ селѣ“.

— А вѣдки взявъ ся оденъ панъ на тѣлько людей въ селѣ? — втрутивъ ся зновъ до розмовы оденъ зъ пастухѣвъ.

Тетяна усмѣхнула ся.

„И на се є приповѣдка; чи правда не знаю“.

„А нуко, яка? Кажѣть, кажѣть!

„Старій люде розповѣдають, що панамъ не давъ Богъ пробзвища. Вони збѣшли ся разъ на великій бенкетъ тай все оденъ до другого: „Пане добродзею“ та „пане добродзею“. Пѣдслухувавъ ся до нихъ чортъ тай пытае: „Що вы все до себе говорите лишь пане добродзею та пане добродзею? Якъ не маете пробзвища, то я вамъ дамъ?“

„Добре! — кажуть паны“.

„Тогды вѣнъ взявъ велику плахту, розпростеръ ю тай зѣбравъ всѣхъ панѣвъ въ купу. Потому якъ не возьме, якъ не свисне ними въ гору, ажь пороалѣтались на всѣ стороны по всему свѣту розсыпались; а котрый на що упавъ, то вѣдъ того и пробзвище дѣставъ: упавъ на потѣкъ, назвавъ ся Потоцкій; на березу — Березовскій; на комору — Коморовскій; на вербу — Вержбіцкій; — якъ вже якому прилало“.

— А нашъ мавъ на корито упасти, бо зве ся Коритовскій — зауважавъ оденъ зъ пастухѣвъ, а всѣ дѣти сердечно засмѣялись.

— Та тому то все люде и люде, а лишь оденъ панъ въ селѣ! — чудували ся иншій пастухи.

— Чи Коритовскому робили люде такожь панщину?

„Сему молодому вже не робили; але старому робили чому нѣ!“

„Вы разъ казали, що вы у дворѣ росли; то маете старого пана памятати.

„Трошки памятаю, хоть ще маленкою була. Разъ, знаю, люде молотили въ стодолѣ, а страву, що взяли зъ собою зъ дому, принесли до пекарнѣ, абы не замерзала, бо страшка лютъ тогды була Дѣвокъ у пекарни збрала охота подивитись до горшкѣвъ. Памятаю, якъ сегодня, що въ одномъ горшку бувъ борщъ зъ грубими бураками, у другѣмъ якась капуста була и трохи бульбъ, кусень чорного хлѣба тай студена кулеша. Дѣвки взяли потроха кушати тои справы, але не могли ѣсти, бо була зовсѣмъ не солена. Якъ роботники увойшли на обѣдъ, дѣвки стали пытати ихъ, якъ вони можуть ѣсти таку не солену страву. — Яку маемо, таку ѣмо — кажуть вони. — Але страва имъ не лѣзла у горло, то вони далѣ приставати до моеи мамы, що була при челядній кухни, абы имъ дала трохи соли. Але мама не хотѣли. — Не дамъ — каже, — абы не знати що. Абы мене за васъ рѣзками били. — А може бы сю малу до пана пѣслати? — каже оденъ, показуючи на мене. — Ану, йди та скажи панови, щобы намъ давъ соли до стравы, зачали вони мене пѣдмовляти. Иди та йди, вѣнъ тобѣ нѣчого не скаже — додавали дѣвки. — Що дитина знае! Кажуть ити, а я йду. Уходжу до покою; панъ сидить при столику тай курить люльку. Я стала коло дверей тай кажу: „Роботники просять, щобы панъ дали трохa соли до стравы“. Панъ якъ не скрычить, якъ не тупне ногою: „Хто тебе тутъ пѣславъ? Хто пѣдмовляе? Дамъ я имъ соли! Якъ хочуть соли, най собѣ зъ дому принесуть“.

— А вашъ тато также у дворѣ бувъ, чи лишь мама?

„Нѣ, тата тамъ не було, лишь мама та насъ двѣ, я тай старша сестра“.

— А тато де бувъ?

„Нѣхто не знае, де подѣвъ ся. Панъ маму взявъ до двора, а его нагнавъ за те, що панщины не хотѣвъ робити; тай вѣнъ десь пѣшовъ свѣтами“.

Тетяна задумалась, уперла очи у корчь скоруха, а дѣти надармо чекали, щобы вона имъ еще що бѣльше уповѣла.

— А мамѣ добре було у дворѣ? — розпытували дальше.

Тетяна засмѣяла ся гѣрко.

„Чи добре? Колись мало бути добре; але потому дуже але було и моѣй мамѣ очи зъ слезъ не высыхали“.

— А вона ще и теперь тамъ є? — запытавъ Славко.

„Де, де, де! Коли то вже моеи мамы на свѣтѣ нема! Вже давно тѣло зъ костей обпало“.

— А вы чому у дворѣ не лишили ся?

„Лишила ся була та не на довго; якъ мама умерла, а сестра вѣддалась, я була еще якійсь часъ у дворѣ, потому мене нагнали“.

— А за що васъ нагнали?

Лице Тетяны скорчивъ якійсь глубокій, прикрый бѣль, але вона нѣчого не вѣдповѣла.

— Може вы не хотѣли панщины робити такъ, якъ вашъ тато?

„Кажу, що тогды вже панщины не було“.

— Але вы ся запамятали?

„Лишь тѣлько, що вамъ казала. Тай те ще памятаю, що все чула, якъ говорили; що люде не мають вже панови робити, що давно за дурно робили, а вѣнъ и ѣсти не дававъ, а теперь мусить за роботу платити и ѣсти давати, якъ на харчь згодить ся“.

— Може вамъ панъ не хотѣвъ платити? — запытавъ зновъ Ромко зъ упертою цѣкавостію дитины.

„Ей, що вамъ про те розповѣдати!“ вѣдповѣла неохотно Тетяна: „Вже пѣзно; ходѣть до дому, бо пѣзнѣйше холодно буде“.

Дѣти повставали. Тетяна зачала ихъ у тепле одѣне убирати.

Пастухи и собѣ схопились, щобы гнати худѣбку до села.

Дѣти по такѣй довгѣй прогульцѣ смачно заснули, та лишь у снѣ ронились имъ по головкахъ лѣсы, цвѣты, сѣножати, синѣ зазулѣ чорты, Татаре та людска недоля.

ны неудачь при управильнюваню фінансовыхъ справъ. Его наслѣдникъ Рудіні, а вѣдтакъ Джіолітті рядили досыть коротко и не фортунною.

Власть обнявъ наново „енергічный" Кріспі, котрый бувъ проклятемъ Италіи. Ладъ заводивъ багнетами и кайданами. Сицилійске повстанє здавивъ рѣзнею и вязницями. Коли анархісти урядили противъ него атентатъ, спутавъ всяку опозицію надзвычайными карными законами и розвязавъ 271 соціялістичныхъ товариствъ. Абы мати тревалу парляментарну бѣльшість, фальшувавъ безпардонно въ цѣлѣй Италіи выборы, а сильнѣйшихъ противниковъ въ парляментѣ, мимо ихъ посольскои неварушимости, вытягавъ зъ посольскои палаты и загребувавъ въ пѣдземныхъ вязницахъ. Мимо всеи своеи енергіи, сполученои зъ брутальнымъ цінізмомъ, фінансовъ Италіи не поправивъ. Хочь податки по пѣдвышшувано до неможливости, державный дефіцитъ пѣднѣсъ ся въ 1894 роцѣ до высоты 177 міліонѣвъ лірѣвъ. Банковый шкандалъ поваливъ Кріспіого, сего противконституційного міністра „конституційного" короля. Наслѣдникъ Кріспіого, Рудіні уступивъ по кровавѣмъ здавленю розрухѣвъ въ Медіоланѣ, а слѣдуючій президентъ міністрѣвъ генералъ Пелю, пѣшовъ слѣдомъ Кріспіого. Конституцію, заступивъ ему багнетъ и вязниця. Такъ брутально, якъ сей преміеръ, нѣхто ще не допавъ законѣвъ. Не знаемо отже, чому цѣла свѣтова праса называе покѣйного короля Гумберта конституційнымъ королемъ. Кріспі и Пелю самѣ не могли бы сего потвердити.

Спеціяльно Кріспі и послѣдный президентъ міністрѣвъ будуть кровавыми буквами записанѣ на найчорнѣйшихъ карткахъ італійскои исторіи. Тѣ два паны въ великій мѣрѣ зменшили тѣ симпатіи масъ, якѣ король Гумбертъ здобувъ собѣ въ першихъ лѣтахъ свого панованя. Пѣдъ „конституційнымъ" королемъ выняткові суды въ однѣмъ 1898 роцѣ выдали засудѣвъ на круглу суму 400 лѣтъ вязниці!

Новый король перебирае на себе державу зъ населенемъ, котре стратило всяку вѣру въ справедливѣсть, державу фінансово зруйновану, державу, котра въ наслѣдокъ крайнои нужды населеня, вѣдъ 1888 до 1897 року выслала въ свѣтъ 2,40.000 еміграновъ!

Зъ галицкои прасы.

Цѣкаву статью помѣстивъ краковскій „Naprzód" въ своѣмъ недѣльнѣмъ числѣ п. з. „Stańczycy — i moskalofile", котру, написа у нимовѣрно такъ добре орієнтуючимъ ся політикомъ, якъ пос. Дашиньскій, подаемо для информаціи нашихъ читачѣвъ въ повнѣй основѣ. Статья ся звучить:

„Чимъ разъ выразнѣйше проторкують люде, що въ політицѣ шляхты супротивъ Русинѣвъ мае зайти основна змѣна. Подбльскій вѣдломокъ станьчикѣвъ починае чимъ разъ бѣльше лицати ся до рублевичѣвъ-москвофілѣвъ. Gazeta Narodowa вѣдъ довшого часу лишае „Галичанина" въ спокою; навѣть спеціялістъ вѣдъ Русинѣвъ въ Сказѣ краковскѣмъ, проф. Шарловскій, оскѣльки зъѣдае Русинѣвъ-народовцѣвъ вѣдъ часу до часу у всѣляких сосахъ, о стѣлько щадить москвофілѣвъ. Що Русины европейщать ся, се шляхотскимъ консерватистамъ не на руку. Они зъ болемъ серця дивлять ся на то, що Русь ясно и выразно вѣдсунула ся вѣдъ царскои абсолютнои Россіи и що въ захѣдно-европейскѣмъ демократизмѣ [своею дорогою той демократизмъ е таки нашъ рѣдный, зпоконвѣку рѣдный, а не зиченый вѣдъ захѣднои Европы. *Прим. Ред.*] глядае для себе народнои независимости и усуспѣльненя хлопскихъ масъ. Давнѣйше можна було, проторкуючи про союзъ Руси и Москвы, верещати зъ успѣхомъ „гей же на Русинѣвъ!"; сегодня при розсудній політицѣ рускихъ народовцѣвъ стае ся зъ кождымъ рокомъ труднѣйше. Навѣть угодовцѣ Барвѣньскій и Вахнянинъ зачинають бути за прикрымъ, они хочь выслугують ся мовь льокаѣ, такъ за дармо не хотять працювати и разъ въ разъ жадають концесій и концесинокъ. Тымчасомъ москвофілы, не признаючи рускога языка, не прагнуть анѣ школъ рускихъ, анѣ, будучи за абсолютизмомъ, не дбають про політичнй права и про соймовй мандаты. Въ товариснѣмъ житю, коли не уживають „свого" россійского „язичія", говорять по польски, а дѣти свои посылають якъ не до нѣмецкихъ то до польскихъ школъ, — словомъ, они е для станьчикѣвъ сторонництвомъ дуже выгѣднымъ. Мали москвофілы оденъ фатальный блудъ, що брали рублѣ и приготовляли Галичину до сердечного принятя матушкою Россіею; але вѣдъ часу, коли москвофільство мовь зараза обняло шляхотскій круги, упавъ самъ про себе и сей сумнѣвъ. Въ грунтѣ рѣчи москвофільство е руською формою консерватизму въ Галичинѣ, а сполученя идей зъ польскимъ консерватизмомъ въ остатныхъ часахъ зазначуе ся на цѣлѣй линіи. Отже нѣчого дивного, що намѣстникъ Пінінський разомъ зъ цѣлою краковскою и подбльскою групою станьчикѣвъ видить въ москвофілахъ галицкихъ будуче сторонництво, зъ котрымъ прийде ся укладатись и выбирати послѣвъ до сойму и парляменту. Врештѣ такъ, якъ руски москвофілы, такъ и станьчичи не богато вже надѣють ся по Австріи. Въ органѣ намѣстництва, въ Gazet ѣ Narod., е выразна згадка за те, що може вже недовго тыхъ австрійскихъ свободъ, що приналежность Галичины готова прибрати иншу форму. Можливость здемократизованя Австріи смертельною тревогою обгортае галицкихъ станьчикѣвъ, а очи зъ тугою звернѣ до Россіи досконало малюють настрѣй тои збанкротованои клясы. Однако здае ся, що рахунки, зъ Австрією и зъ Русинами и зъ польскимъ людомъ роблений, е на разѣ продаваемъ шкѣры на медведю, котрый добре еще ходить по лѣсѣ. Еще Австріа мимо Молодочехѣвъ и польскихъ станьчикѣвъ и москвофілѣвъ не такъ легко перемѣнить ся на той дозрѣлый овочь, що мае спасти на подолокъ матушки Россіи. Еще буде досить часу вырѣвнати намъ вѣковй рахунки зъ польскою шляхтою, а рускимъ патриотамъ зъ москвофілами".

На повысшу статью „Naprzodu" давъ вѣдповѣдь у вчерашнѣмъ числѣ „Галичанинъ", котрый, бончи ся компромітаціи передъ своею публикою и читателями та сторонниками на провінціи, представивъ выводы краковского органу мовь просту выдумку, обчислену на шкоду станьчикѣвъ и намѣстника Пінінського. При тѣмъ однакъ не забувъ „Галичанинъ" упечи и свою печеню та показати себе симпатичнымъ на всѣ боки; бо зъ одной стороны выбрѣхуе на національнй сторонництва, а себе хвалить, немовь то москвофілы одній спиняють польонізацію на Руси — що мае ся якъ разъ противно, — а зъ другои стороны очищуе себе разъ зъ антіавстрійскихъ тенденцій и неблагонадежности тымъ, що Россія мовь то не стремить до знищеня але до захованя Австріи, а друге: зъ якои-небудь соціяльнои невыгѣдности для польскои шляхты тымъ, що москвофілы, придержуючи ся самобытно-славяно-фільскои теорія, не знають боротьбы становъ — аристократизму и демократизму — але всѣ суперечности суспѣльнй годять любовію на основахъ „восточного христіянства." Тымчасомъ для нѣкого не е тайною, що вже вѣдъ довшого часу подоляки и станьчики та москвофілы кокетують въ собою, а москвофільскій „Галичанинъ" не безъ причины мѣстивъ передъ соймомъ такій статьѣ, якъ фабрикованый голосъ зъ провінціи, де выхваляе ся деякихъ шляхтичѣвъ и указуе ся на можность спѣльного дѣлана „для добра народу", або й явно редакційнй статьѣ, въ котрыхъ обявивъ бажане позитивнои роботы въ соймѣ зъ теперѣшною бѣльшостію, а намъ робивъ закидъ, що до польскихъ політиковъ вѣдносимо ся въ ненависти и недовѣремъ. Евентуальный союзъ москвофілѣвъ зъ польскою шляхтою не бувъ бы тому нѣякою несподѣванкою, а для вѣдносинъ національныхъ въ краю выйшовъ бы — якъ то кажуть: „нема нѣчого злого, що бы на добре не выйшло" навѣть зъ корыстію; бо злука шляхты зъ москвофілами, нашихъ ворогѣвъ внѣшныхъ и внутрѣшныхъ, очистила бы теренъ для постѣйнои національнои политики середъ нашого народу, а въ подвигахъ одныхъ и другихъ противъ нашои національно-політичнои самостѣйности була бы послѣднымъ актомъ ихъ компромітаціи передъ рѣшучимъ упадкомъ.

Що-до насъ, то мы шляхту польску зъ ей станьчиками и еще гѣршими подоляками уважаемо за чинникъ, котрый не тѣлько треба всѣми силами поборювати, але котрый навѣть для сякъ-такъ шануючого себе сторонництва — хочь бы консервативного а не демократичного, якъ наше — не надае ся до якихъ небудь аліансѣвъ и компромісѣвъ. Шляхта польска въ Галичинѣ въ своихъ проводирахъ та зъ своею політикою есть найпоганѣйшимъ проявомъ крайнои політичнои деморалізаціи и дала вже богато доказѣвъ, що вмѣе обрѣхувати не лишь суспѣльность але и найповажнѣйшій чинники въ державѣ, та готова получити ся навѣть и съ чортомъ, коли така злука могла бы выйти на корысть ей кастовыхъ интересѣвъ. А сего хиба досыть до скваліфікованя ей вартости для політичного аліянта!

Нарѣдъ рускій въ Галичинѣ, гнобленый брутально завдяки короткозорѣй політицѣ верховодячихъ кругѣвъ, мае до выровнання свѣй рахунокъ передовсѣмъ зъ самою державою, и рахунокъ той вѣнъ выровнае скорше чи пѣзнѣйше та вѣддасть прислугу не лишь собѣ, але и другимъ народамъ Австріи, помагаючи до перетворення ей въ державу політичныхъ свободъ и національнои рѣвности та самоуправы — але все те стати ся може лише пробоемъ и въ кождѣмъ разѣ тѣлько по надъ головами теперѣшныхъ шляхотско-польскихъ геѳемонѣвъ...

Справоздане Народного Комітету.

(Дальше.)

Друга справа, якою побіч організованя повітів Народний Комітет головно занимав ся, була справа осьвідомлюваня народної маси і агітація. В тій мірі Народний Комітет виходив з сего заложеня, що організація сама не вистарчає та що для успішного веденя діла потреба еще, щоб сю організацию заповнювали люде політично сьвідомі та змагаючі з усею силою внутрішнього переконаня до одних і тих самих національних і суспільно-політичних цілей. Длятого Народний Комітет звернув на потребу систематично веденої агітації та пропаганди головну увагу, розумівши, що така агітаційна праця і пропаганда становити мусить для організації животворну силу, завдяки котрій она, сама по собі лише сухий і несповний кістяк, стати ся може тим, чим і повинна бути, то е живим, самим із себе розвиваючим ся та кріпко спаяним організмом.

Щоби повисшу ціль агітаційну осягнути, Народний Комітет заняв ся двома річами: публіцистикою та уряджуваням віч і зборів по всіх повітах краю. Що до першого — то головна акция Комітету обертала ся коло органів сторонництва; именно редакцию „Свободи" обняв член Комітету д-р Охримович, а оба органи поміщували комунікати Народного Комітету і редаговані були в напрямі рішучо національнім і демократичнім, на основах народної програми.

Еще більшу увагу ніж на органи сторонництва, звернув Народний Комітет на уряджуване в краю публичних віч і зборів. На тім полі настало було велике запустіне, тому Народний Комітет вважав за свій патріотичний обовязок дати в тій справі ініціятиву та розрухати маси. Задля того Комітет зараз після уконституованя видав відозву до тимчасових організаторів по всіх повітах краю з зазивом, щоби уряджували як найскорше народні віча і збори, і в тій відозві подав вказівки, як такі віча і збори уряджувати, а дальше справи і резолюції, які з огляду на постулята і теперішне положене Русинів мають бути обговорювані і ухвалені. Специяльно що-до резолюцій предложених Народним Комітетом — звісних вже з самих зборів та віч — то звучать они ось-як:

З огляду на те, що руский нарід в Австрії сповняе точно свої обовязки супротив держави і поносить тягарі державні на-рівни зі всіми иншими народами, а навіть ще в більшій мірі, коли зважити его бідноту;

з огляду, що основні закони конституційні запоручають рускому народови і русским горожанам рівні права зі всіми иншими народами і всіми иншими горожанами держави;

з огляду, що помимо сего всего і помимо свого перворядного значіня числом голов, географічним положенем і етнографічним становиском руский нарід межи всіми народами найбільше есть покривдженый, як самим законодавством, так ще тяжше політичною системою, що позбавлює его особливо відповідної репрезентації в законодатних тілах і в управі краю;

з огляду, що всякі дотеперішні найсправедливійші і найскромніші домагания і старания руского народу о усуненє а бодай зменшенє того покривдженя та упослідженя показали ся безуспішними, та щораз конечнійшою стає ся основна зміна его положеня;

з огляду, що теперішня криза парляментарна і грозяча криза державна дасть ся тревало усунути тілько значнійшими змінами державного устрою в напрямі до дійстної рівноправности і автономії народностей —

нарід руский в Галичині домагае ся одноголосно:

1) основної реформи виборчої в напрямі до заведеня загального, безпосереднього тайного голосованя зі скасованем курій виборчих при виборах до ради державної і до сойму;

2) автономії народностей, взглядно поділу Галичини на руску і польску часть, з долученем до рускої також рускої части Буковини, і заведеня в тій цілій провінції у всіх урядах і в школах рускої мови урядової та викладової;

3) видаванє з державних фондів відповідних сум на економічні і культурні потреби руского народу (руского селянства, руского промислу, руского шкільництва і рускої наукової праці).

Повисші резолюції Народного Комітету зістали ухвалені одноголовно на всіх вічах, уряджених сего року в краю, а навіть і в деяких товариствах політичних на провінції причинив наших повітових організаторів, та стали ся не лиш средством осьвідомленя широких мас люду але і поважною маніфестацією загалу Русинів супротив Поляків, правительства і держави.

Кромі резолюцій в справах політичних подав Народний Комітет організациям повітовим також вказівки що до способу реферованя на зборах постулятів економічних і суспільно-політичних. В ширшій виданій в сій цілі інструкції предложив Народний Комітет устроюючим віча ріжні постулята народної програми до обговорюванй, а то: 1) справу викупна більшої посілости державою і достарчуваня тої земли безземельним і малоземельним селянам під догідними для них услівями, 2) справу викупна гіпотечних довгів державою і розложеня сплати сих довгів в довго термінових ратах, 3) справу реформи системи податкової в напрямі зниженя всіх дотенарішних безпосередних і посередних податків та заведеня замість них одного загального прогресівного податку доходового — та побіч сего 4) справу так названої організчної роботи по повітах (каси, склепи і т. п.) відповідно до місцевих відносин і потреб. І сі справи вказані Комітетом були на ріжних вічах та зборах порушувані а на деяких ухвалено навіть відповідні резолюції.

(*Конець буде.*)

Справоздане посольске

д-ра Окуневского въ Рожновѣ, повѣта снятинского, 22 липня 1900.

(Докончене.)

Для поратованя долѣ хлопѣвъ, внѣсъ — говоривъ дальше посолъ — пос. Поточекъ проектъ закона о посѣлостяхъ ренговыхъ. П. Поточекъ пропонуе отворити при банку краевѣмъ „селянськи банкъ кредитовый", котрый буде удѣлювати позичокъ на протягъ 34½ або 50 лѣтъ, на закупно господаретвъ селянськихъ або на сплату спадковѣмцѣвъ, а такожъ, абы запевнити вывѣнованє дѣтей за оплатою певной ренты на взѣръ обезпеченъ на жите. Такій внесеня, якъ Гупки и Поточка, мусали порушити навѣть такій тупій головы якъ у нашои бѣльшости соймовои. Однакъ не знаючи, що зъ сими внесеньями зробити, абы не зразити собѣ нѣ однихъ нѣ другихъ, комісія аграрна вѣдослала ихъ выдѣлови краевому до зреформованя. За те ухвалила комісія аграрна резолюцію, змѣряючій до змѣны загального права спадкового въ гѣмъ дусѣ, абы не поширати подѣлу посѣлостей рѣльничихъ и переходу ихъ въ чужій руки, лише абы удержати ихъ въ рукахъ родины. На взѣръ нового законодавства французкого и пруского ухвалила комісія аграрна:

1) Коли рѣльничa посѣлость находить ся въ спадку, то внесене спѣльности маетковои не потребуе наступити на жадане одного изъ співспадковѣмцѣвъ, лише може бути вѣдроченє аж на 5 лѣтъ, зглядно до повнолѣтности найстаршого изъ співспадковѣмцѣвъ.

2) Кождый спадковѣмець, якъ рѣвно жь мужь, живучій ще, коли е співспадковѣмцемъ, може обняти управу сеи масы спадковои рѣльничои.

3) Коли спадковѣмцѣ не можуть погодити ся що-до подѣлу масы спадковои рѣльничои, то дѣлить ихъ судъ.

4) Коли спадковѣмець хоче продати свою часть, то першенство до купна мають другій спадковѣмцѣ.

Вѣдтакъ згадавъ посолъ ще про законы, якій одержали санкцію цѣсарску и такъ: про законъ комасаційный, пѣсля котрого люде, що посѣдають кавалки грунту, розкиненій далеко, мають добровѣльно спродавати або мѣняти дальшій кавалки и збивати грунты до купи; вѣдтакъ про будовляный законъ, котрый справляе богато клопоту селянамъ. Вѣдъ теперь будуть мусѣли селяне будувати хаты лише за консенсомъ; въ кождій хатѣ новѣй мусить бути комінъ, вѣкна мусять бути 80 ст. высокій а 50 широкій; а якъ вѣддалене хаты буде менше якъ 10 м. вѣдъ другои хаты, то хаты мусять бути крытій бляхою або цеглою; вкѣнци про законъ дѣленя толѣкъ и лѣсѣвъ громадскихъ. Пѣсля него будуть спѣльній толоки та лѣсы, — якій мають громады зъ дворомъ або зъ присѣлками, дѣлити ся на кусники пѣсля того, кѣлько хто потребуе на выпасъ худобы. До заряду толѣкъ буде именованый выдѣломъ повѣтовымъ „rządca", котрый буде неограниченымъ паномъ. Вѣнъ може узнати толоку способною до засѣву, то и такъ станесь.

Перейшовши дрѣбнѣйшій справы, якъ спѣлки Райфайзена, школу писарску и кондукторску при выдѣлѣ краевѣмъ, закѣнчивъ посолъ свое справоздане.

Наступили по звычаю интерпеляціи, котрій були кульмінаційною точкою зборѣвъ та

рѣвночасно доказомъ розвитя політичного у частникѣвъ. Интерпеляцїи вносили: д-ръ Трильовскій зъ Снятина, Юрко Лутчакъ зъ Илинець та Василь Дриганюкъ зъ Волчковцѣвъ — въ справѣ т. зв. баденѣвскои системы переводженя выборѣвъ въ снятиньскѣмъ повѣтѣ, котрои держить ся звѣстный изъ правыборѣвъ, гесіе рѣзнѣ, въ Холоневѣ, комісарь Яворчиковскій, котрый бувъ якъ разъ на зборахъ правительственнымъ комісаремъ. Сей добродѣй вынайшовъ новый способъ переводженя выборѣвъ: вѣнъ означуе напередъ початокъ и конець выборѣвъ. Вправдѣ се не е нѣчимъ незаконнымъ, але ось де лежить цѣла перфідія переводженя такихъ выборѣвъ: въ селахъ такихъ, якъ Рожнѣвъ, де е управильненыхъ до голосованя зверхъ 800 людей, панокъ сей вызначуе до голосованя всего на всего три годинѣ и поза сей часъ не попустить анѣ на волосъ. Що и се не конець всего; цѣле лихо ось де: выборы вѣдбуваютъ ся у насъ, якъ звычайно, въ канцелярїи громадскѣй, де помѣститъ ся найбѣльше 30—40 людей.

Панокъ сей заповнюе сю клѣточку — при помочи жандармерїи — поплечниками ему догѣднои партїи, а коли и другї хотять голосувати, то жандармерія ихъ не пускае для браку мѣсця. Такъ уплывае тригодинный часъ, а на 600—700 маючихъ голосувати, голосувало всего около 50—60 поплечниковъ комісаря Яверчиковского (кождый выборець мае выголосити 11 именъ!). Интерпелянты сими интерпеляціями такъ надоѣли, тѣлько наляли сала за шкуру пану комісареви, що вѣнъ кидавъ ся по стѣльци мовь не самовитый, выдзвонювавъ шаблюкою; вкѣнци не стало ему терпцю и зажадавъ вѣдбѣрания голосу д-рови Трильовскому. А коли те все не помагало, заборонивъ себе критикувати, — изъ-за компромітацїи въ очахъ народу — загрозивши розвязанемъ зборѣвъ. Цѣлкомъ природно, що коли се болѣло пана комісаря, якъ ему казалось правду въ очи, то о скѣлько бѣльше мавъ право народъ, бути лютый за тѣ самовѣльнѣ штучки о котрыхъ говорило ся на комісаря. Тому и не диво, що народъ пѣдчасъ мотивованя тыхъ интерпеляцій звѣвъ такій крикъ, счинивъ такій галасъ, що въ кождѣй хвилѣ можъ було боятя ся, що ажь теперь пану комісареви щось оббрве ся. Лишь енергічному проводови президїи то товариству козаковъ „Січ“ зъ Завала — воно мало задачу вести порядокъ на сихъ зборахъ, — и по части жандармерїи треба завдячити, що такъ не склало ся.

Якъ були остро поставленѣ интерпеляцїи, такѣ були и вѣдповѣды пана посла. Д-ръ Окуневскій пригадавъ п. комісареви обѣжникъ д-ра Кербера, пѣсля котрого „власти суть обовязанѣ, якъ найострѣйше выповнати истнуючѣ законы, руководити ся оглядами на добро людности та нѣякій урядникъ при сповнюваню урядовыхъ чинностій не повиненъ зазначувати въ якій-небудь способѣ свого політичного переконання“. Вѣдтакъ сказавъ посолъ до комісаря: „Чи вы ще не чуете того протесту народного противъ Вашихъ штукъ выборчихъ? Чи ще вамъ мало славы Холоѣвскои?“ комісарь мовчавъ.

По такѣмъ горячѣмъ интермеццо удѣлено послови Окуневскому на внесене Ивана Сандулака зъ Карлова вотумъ довѣря зъ подякою. При спѣвѣ имну хлопцѣвъ. „Якій то вѣтеръ шумно грае“ то при окликахъ „най жие Окуневскій!“ „прочь зъ Яворчиковскимъ!“ закѣнчено о 7 год. веч. зборы.

(*кт.*).

Письма зъ краю.

Зъ Рудеччины. [*Надужитя власти жандармами. Поратунокъ вѣдъ выдѣлу повѣтового*].

Надужитя власти жандармами трафляють ся часто, тѣлько що свѣтъ о нихъ не знае, бо кождый боить ся задирати зъ жандармами

Передъ двома лѣтами наставъ бувъ въ Рудкахъ повѣтовый комендантъ жандармерїи Ив. Сѣрко, Русинъ. Въ селѣ Х. настали були тогды новѣ порядки: выбрано нову раду громадску и нашого вѣйта, побудовано дѣмъ громадскій, заложено при читальни „Просвѣты“ касу позичкову, краминицю и шпихлѣрь. Староста бувъ дуже невдоволеный, що зъ упадкомъ давного вѣйта и баденѣвскои системы (бо она и на селѣ панувъ) пѣднѣсъ ся вплывъ мѣсцевого пароха „радикала“, тожъ давъ инструкцїи вахмистрови жандармерїи И. Сѣркови, стероризовати вѣйта въ Х. и тымъ его вѣдъ священника вѣдтягнути. Попередный комендантъ жандармерїи, Полякъ И Б., теперь судовый канцелістъ, такожъ мавъ наглядати надъ тымъ священникомъ и пѣдкопувати при помочи вѣйта его вплывъ въ парохіи; але вѣнъ робивъ се делікатно, по панськи: жандармы бували неразъ и по 2—3 рази денно въ селѣ, заходили потайки и на попѣвство, выпытували челядь, хто у священника бувае, а навѣть зъ великои набожности бували въ церквѣ на проповѣди. Теперь же нашъ Русинисько Сѣрко взявъ ся до роботы по хлопски: прийшовъ до нововыбраного вѣйта и заявивъ категорично: „якъ я тому вѣйтови и кєьондзови дамъ то они ажь въ холошнѣ...; я зъ нихъ буду шкѣру дерти, выправляти и ходаки шити“. Погроза була не абы-яка, було чого боятя ся. Священникъ вѣднѣсъ ся до ц. к. прокураторіи державнои съ просьбою о оборону, не такъ своихъ холошень, якъ здоровя и житя; заскарживъ жандарма до войскового суду въ Перемышли, а ще и донѣсъ до п. міністра краевои оборонѣ, щобы знавъ, якій жандармы въ Галичинѣ. Въ коротцѣ зъѣхавъ до Х. ротмістръ жандармерїи зъ Самбора, щобы успокоити пароха, зробивъ слѣдство на мѣсци и справа пѣшла своею дорогою: всѣхъ свѣдкѣвъ заприсяжено и переслухано въ ц. к. судѣ въ Рудкахъ, а акта вѣдослано до суду войскового. За той часъ посыпали ся доносы жандармерїи до суду на свѣдкѣвъ: сей комина не мае (а коминѣвъ нема не то въ цѣлѣмъ судовѣмъ пов. рудецкѣмъ, але и въ самыхъ мѣщаньскихъ хатахъ въ мѣстѣ Рудкахъ), тамтой мае студню лихо оцимбровану, того песъ забрехавъ и т. д. На велике здивованѣ позасуджовавъ всѣхъ адъюнктъ судовый п. Нехай на кару грошеву по 5 зр. хотяй жаденъ не бувъ еще за таке перестѣпство каранный. А жандармъ Сѣрко думавъ, що такъ справа и убе ся. Коли жь его завезвано до Перемышля и тамъ переконавъ ся, що се на жарты, то приѣхавъ до Х., щобы священника перепросити, але лишь въ четыри очи (бо „що було бы зъ его повагою, якъ бы вѣдступивъ вѣдъ оскарженя бо догадувавъ ся, що Сѣрко не робивъ того зъ власнои понуки; але-жь ставивъ высше повагу и нарушену честь священичу, якъ жандармску. Жандармъ вѣдъѣхавъ зъ нѣчимъ. Та вкоротцѣ знова приѣхавъ до Х., а не заставши священника повернувъ за пару день, запросивъ вѣйта и бѣльше людей на попѣвство и плачучи благавъ священника о прощене и цофнене обжалованя. Сего и хотѣвъ священикъ и цофнувъ свою скаргу. Сѣрко жалувавъ ся на старосту, що его вѣгнавъ въ бѣду, а потому анѣ словомъ не обізвавъ ся, щобы его выратовати. Теперь въ селѣ спокѣй вѣдъ жандарѣвъ. Мимо того Сѣркови пропало 100 зл., о якій мавъ аванзувати; та вѣнъ въ коротцѣ померъ.

На жандарскій надужитя одинокій способъ, кождый фактъ подавати до вѣдомости головнои команды у Львовѣ, або внести жалобу до войскового суду въ Перемышли. Успѣхъ буде певный; але на все треба мати п е в н ы х ъ свѣдкѣвъ, щобы пѣдъ присягою однаково зѣзнавали, инакше чекае того, хто доносивъ, скарга о клевету зѣ стороны вѣйсковои власти. Жандармерія мае велику власть, але легко може и замотати ся въ рѣзнородныхъ своихъ приписахъ; а тогды зъ ними ихъ начальство не пардонуе.

Въ Хишевичахъ, рудецкого повѣту, есть громадска каса позичкова, котра черезъ лиху господарку давного вѣйта, а ще бѣльше задля ще гѣршои контролѣ выдѣлу повѣт. зовсѣмъ пропадала: анѣ капіталу анѣ процентъ нѣхто не вѣддававъ, скрипты довжнѣ залягали по кѣльканацять лѣтъ, богато довжникѣвъ и ихъ ручителѣвъ поумирало. Всѣ въ селѣ, навѣть вѣйтъ, голосили, що то все мусить пропасти. Вправдѣ вносивъ разъ люстраторъ повѣт. на засѣданю выдѣлу повѣт., щобы ведене касы вѣддати мѣсцевому пароховi о. Онишкевичевi (касу провадивъ вже 17 лѣтъ писарь, жидъ зъ Рудокъ), и члены выдѣлу повѣт. були за тымъ; але о. дек. М. Матковскій спротививъ ся сему, бо не выпадае, щобы священикъ, яко урядникъ громадскій, пѣдлягавъ вѣйтова-хлопови, — и все зѣстало по давному. Настала нова рада громадска, новый вѣйтъ, и они зъ власнои ініціятивы упросили свого пароха, що занявъ ся упорядкованемъ касы. На тое выдѣлъ повѣт. вѣдповѣвъ заказомъ всякихъ позичокъ и взагалѣ всякихъ выдатковъ зъ касы позичковои. Се було 20 лютого 1899 до ч. 325. Але на разѣ нѣчого злого не стало ся. Теперь и люде помѣркували, що шкода бы було, якъ бы каса пропала; тожъ охотно поробили добровѣльнѣ умовы, переважно въ судѣ, коли и якъ будуть свои довги вѣддавати, та почали ихъ по части и сплачувати. Станъ касы змѣнивъ ся не допѣзнання: бо коли пѣсля образхунку люстратора повѣт. ставъ касы зъ кѣнцемъ року 1898 выносивъ 3543 зр. 69 кр. на 112 непевныхъ скриптахъ зъ рѣчнымъ оборотомъ 725 зр. 10 кр., то за рѣкъ выносивъ станъ касы 3775 зр. 21 кр. цѣлковито забезпеченыхъ зъ рѣчнымъ оборотомъ 1986 зр., въ чѣмъ сплачено залеглѣ претенсїи до касы въ сумѣ 864 зр. Зарядъ касы предложивъ пѣдъ днемъ 21 сѣчня 1900 дуже докладнѣ рахунки за р. 1899 и просивъ выдѣлъ повѣт. щобы знѣсъ свою заборону позичати грошѣ, особливо що вже 6 лѣтъ рѣкъ по року мыши нищать загѣвы и тымъ громада дуже зъубожѣла, и що сей рѣкъ заповѣдае ся якъ найгѣрше, бо мыши вынищили озимину цѣлковито, а громадяне будуть мусѣли запозичати ся у жидѣвъ на насѣня. Довго не було вѣдповѣди; ажь въ половинѣ цвѣтня с. р. зажадавъ выдѣлъ повѣт. деякихъ поясненѣ, що зарядъ касы зробивъ вѣдворотно. А довжники тягнули ся зъ остатного, щобы раты сплачувати въ надѣѣ, що каса позичкова буде отворена и люде будуть могли заратовати ся. Трету часть всѣхъ довгѣвъ до касы сплачено за одинъ рѣкъ до 1 цвѣтня с. р., а готѣвки лежить около 600 зр., котру въ части улѣковано въ цѣнныхъ напередъ. Ажь при кѣнци мая с. р. прийшло остаточне рѣшене выдѣлу повѣт., що вѣнъ свою заборону вповнѣ задержуе, понеже рахунки зъ р. 1899 выказують многѣ залеглости грошей (де въ свѣтѣ каса позичкова безъ позичокъ и залеглостей!), кромѣ того статутъ касы позичковои въ Хишевичахъ мае деякѣ суперечности (сей статутъ истнуе вѣдъ р. 1878!), котрѣ впередъ треба усунути. Се именно §. 12 статута позваляе радѣ громадскѣй безъ затвержденя выдѣлу повѣт. обертати весь процентъ на потребу конкуренціи парохіяльнои и церковнои, а выдѣлъ повѣт. хотѣвъ бы, щобы пароха и громада его просили и стояли о его ласку! Выдѣлъ повѣт. заволѣкавъ звышъ 4 мѣсяцѣ зъ остаточнымъ рѣшенемъ, а вкѣнци пхнувъ въ лихварскій руки людей, що мають власну касу въ належитѣмъ порядку и то зъ значною готѣвкою. Мыши въ Хишевичахъ озимину цѣлкомъ знищали, люде задовжили ся у жидѣвъ; посуха до половины або и бѣльше зредуковала зборъ ярины и пашѣ; гусеницѣ зъѣли капусту, передновокъ буде вже въ осени, бо и по дворахъ сего року нема зарѣбкѣвъ, а выдѣлъ пов., замѣсть помочи людямъ, еще пхае ихъ въ бѣльшу бѣду, не хоче позволити позичати грошѣ зъ власнои, громадскои, а не повѣтовои, касы позичковои! Причину сего поступованя высказавъ зовсѣмъ отверто люстраторъ до вѣйта: „якъ Ваша вiомосць не буде при касѣ, то выдѣлъ повѣт. заразъ Вамъ и касу отворить“.

Противъ такого поведеня выдѣлу повѣт. внесла Зверхность громадска вѣдкликъ до выдѣлу краевого; але хотяй вже звышъ два мѣсяцѣ минуло, то вѣдповѣди до теперь нема. Есть вповнѣ оправдане подозрѣне, що выдѣлъ повѣт., чи то его урядники, згладили зѣ свѣта (по панськи здефравдували) сей вѣдкликъ; бо маемо на се доказы, що коли ходить о справу немилу выдѣлови повѣт., то акта пропадають.

И такій выдѣлъ повѣт. смѣе ще о. М. Матковскій величати въ „Галичанинѣ“, яко найпоряднѣйшій въ краю! Хиба длятого, що самъ засѣдае въ тѣмъ выдѣлѣ...

НОВИНКИ.

При зближаючѣй ся змѣнѣ мѣсяца просимо Вп. передплатникѣвъ, о вчасне вѣдновлене передплаты. При сѣй нагодѣ просимо такожъ дотычныхъ Вп. передплатникѣвъ, що мають якій-небудь залеглости, о остаточне выровнанѣ, тымъ певнѣйше, що на кредитъ часопись не высылае ся, отже Адміністрація була бы приневолена при дальшѣмъ треванiю залеглостій высылку часописи безусловно здержати.

— **Народне вѣче**, скликане повѣтовою организацїею Народного Комітету, вѣдбуде ся въ Побережу, повѣта станиславѣвского, въ недѣлю дня 5 серпня с. р. о 4½ годинѣ по полудни на майданѣ громадскѣмъ, а вразѣ непогоды въ стодолѣ Павла Королика.

— **Концертъ въ Камѣнцѣ струм.**, заповѣджений на д. 2 серпня с. р. вѣдбуде ся въ церку, що теперь перебувае въ Камѣнцѣ, а забавы въ танцями въ двохъ дуже обширныхъ салях.

— **Устнѣ испыты зрѣлости** въ осѣннѣмъ речинци розпочнуть ся въ гімназіяхъ: св. Яцка въ Краковѣ (поправчій) 18 вересня, въ третѣй въ Краковѣ (попр.) 19 вересня, св. Анны въ Краковѣ попр. 20 а цѣлковитѣй 21 вересня, въ академічнѣй у Львовѣ (попр. и цѣлк.) 19 вересня, въ другѣй (нѣмецкѣй) у Львовѣ (попр. и цѣлк.) 17 вересня, въ четвертѣй (въ паралельныхъ) у Львовѣ (попр.) 17 вересня и въ гімназіи Франца Іосифа у Львовѣ поправчій (власного закладу) и цѣлковитѣй 19 вересня с. р.; а въ реальныхъ школахъ у Львовѣ 13 вересня а въ Краковѣ 17 вересня с. р. — Абітурієнты гімназій зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ, котрѣ мають здавати испыты поправчій въ одного предмету, а мають намѣръ здавати у Львовѣ, мають зголосити ся до управителя паралельныхъ клясъ четвертои гімназіи, а абітурієнты, котрѣ намѣряють здавати цѣлый испытъ зрѣлости у Львовѣ, мають зголосити ся въ канцелярїи директора гімназіи Франца Іосифа, всѣ прочій абітурієнты въ директора одного изъ высше наведеныхъ школъ найпізнѣйше до дня 4-го вересня с. р.

— **Курсъ садовництва** для учителѣвъ школъ народныхъ вѣдбуде ся въ Пѣдгѣрцяхъ пѣдъ Стрыемъ въ школкахъ овочевыхъ п. бар. Брунницкого. Курсъ сей розпочне ся въ понедѣлокъ зарана д. 6 серпня и тревати буде шесть днѣвъ. На курсъ сей будуть покликаній учителѣ зъ 5 найблизшихъ округѣвъ школьныхъ по 3 зъ кождого округа. Вызначеній окр. инспекторомъ школьнымъ участники могуть зголосити ся особисто въ Пѣдгѣрцяхъ у управителя школокъ вже въ недѣлю дня 5 серпня по полудни. Село Пѣдгѣрцѣ вѣддалене вѣдъ Стрыя о 6 кільометровъ. Мешкане, вѣчлѣгъ и вѣктъ мають всѣ участники курсу заповненій. Впрочемъ дѣстануть участники призначеній на сей курсъ стипендіи и звороть коштѣвъ подорожи.

— **Люстрацію садѣвъ селяньскихъ** въ повѣтѣ Рогатиньскѣмъ для розслѣджена стану садовництва въ тѣмъ повѣтѣ, условій его дальшого успѣшного розвою и для поученя селянъ въ области садовництва переведе въ другѣй половинѣ мѣсяця серпня зъ припорученя галицкого товариства. господарского о. Ант. Глодзѣньскій. Щобы селяне якъ найбѣльше зъ сеи люстрацїи скористали, будуть выголошенѣ въ пригодныхъ мѣсцевостяхъ и читальняхъ практичнѣ выклады полученѣ зъ демонстрацїями найлучшихъ сортъ овочѣвъ, розговорами и т. п.

— **Зъ Коцюбинчикъ**, гусятиньского повѣту, пишуть намъ: Зъ Коцюбинчикъ посѣлости графа Антона Козьеродского, выславъ управитель дѣбрского обшару п. Грушецкій въ недѣлю рано 29. с. м. 12 фѣръ до лѣса Сапоговского, 5 миль дороги, по дрова. Переѣжджаючихъ зъ наборомъ черезъ Волковцѣ пѣдчасъ богослуженя власть громадска здержала и списала зъ ними протоколъ до урядового ужитку. Подаемо се до публичнои вѣдомости, щобы верховодача шляхта католицка пѣзнала, якъ ся члены по поганьски мордують душѣ христіянъ и вызискують силу бѣдного хлѣбороба, убиваючи въ нѣмъ вѣру и почутя людскости. А власти державнѣ най вже разъ переконають ся, хто выкликуе бунтъ противъ дворѣвъ и аграрнѣ стрейки.

— **Помѣчь для потерпѣвшихъ вѣдъ повени.** На запрошене посла гр. Кароля Дѣдушицкого зѣбрали ся дня 29 с. м. въ сали львѣвскои рады повѣтовои президента и делегата радъ повѣтовыхъ зъ повѣтѣвъ навѣщеныхъ повенію на нараду надъ способомъ несеня помочи для потерпѣвшихъ. Выдѣлъ краевый заступленый бувъ своими членами Хамцемъ и Верещиньскимъ, а такожъ управителемъ вѣддѣлу для водныхъ будовель инжінеромъ Андрѣемъ Кендзьоромъ. На тѣй нарадѣ ухвалено: выслати депутацію до ц. к. намѣстництва, зъ просьбою о дальшу помѣчь, до скарбовои Дирекціи о полегчѣ въ податкахъ и о сѣль для удобы, до выдѣлу краевого о удѣлене помочи фаховои до выготовленя меморіялу о розмѣрахъ шкѣдъ и о средствахъ зарады, потрѣбныхъ до несеня помочи; вѣднести ся до кола польского о поперте, зажадати вѣдъ намѣстництва и выдѣлу краевого выслана комісіи для розслѣду шкѣдъ и вказана наглыхъ роботъ для привернена комунікаціи и обезпечена берегѣвъ бодай тамъ на разѣ, де небезпечеиство найгрѣзнѣйше; зажадати безплатнои роздачи соли для худобы въ тыхъ околицяхъ, де пазамулень; взяти пѣдъ розвагу спровадженя сѣна и грасу для тыхъ околиць, въ котрыхъ паша зовсѣмъ понищена. До депутаціи, котра мае поѣхати до Вѣдня выбрано: Комарницкого, Урбаньского, Вишевского, кн. Пузыну, и Кароля гр. Дѣдушицкого, дальше Ст. Матковского, Стажаньского, Валігурского и Тороссвича, а такожъ мають покликати до неи по одному зъ селянъ зъ повѣтѣвъ: Дрогобыча, Стрыя, Товмача и Долины.

— **П. Омелянъ Левицкій**, родомъ зъ Коломыѣ, ц. к. аскультантъ судовый въ ц. к. судѣ краевѣмъ карнѣмъ въ Краковѣ, одержавъ въ университетѣ краковскѣмъ степень доктора правъ.

— **Спростоване**. Въ ч. 156 въ дописи о справозданю посольскѣмъ д-ра Окуневского (при кѣнци) зайшла разюча ошибка. Мѣсто слѣвъ: „певній сферы старають ся... при выборахъ не допустити для руского народа р ѣ д н ы х ъ заступникѣвъ“, — мае стояти: „... р ѣ д н ы х ъ заступникѣвъ. — Мѣсто „сел. Ковальскій“ мае бути „Ковалюкъ“.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Новый урядъ почтовый отворены буде вѣдъ 1 серпня с. р. въ Майданѣ серединѣмъ, надворнянського повѣту. — Тучѣ градовѣ навѣстили повѣтъ перемыскій въ понедѣлокъ и второкъ мин. тыждня. Градъ поробивъ незмѣренѣ шкоды въ околицяхъ Нижанковичѣ въ селахъ Молодыничѣ, Заболотцѣ, Дроздовичѣ и Борщовичѣ. — Цѣсарь занменувавъ надзвычайного професора суспѣльнои економіи и права торговельного и адміністраційного у львѣвскѣй політехніцѣ Д ра Володислава Пілята звичайнымъ професоромъ. — Перебудова дѣбрця зелѣзничого у Львовѣ розпочне ся дня 7 серпня с. р.

Телеґрамы.

Берлинъ 31 ярѣня. Секретарь нѣмецкого посольства въ Пекинѣ донѣсъ дня 28 с. м., що зъ выняткомъ Кетелера всѣ послы здоровѣ. Домы посольствъ потерпѣли въ наслѣдокъ бомбардованя, але ще держать ся.

Тъентсінъ 31 липня. Пѣсланецъ американьского міністра принѣсъ вѣсть, що цѣсарева выдала едикть, котрымъ заборонае стрѣляти до домовъ, де схоронили ся чужинцѣ.

Лондонъ 31 липня. Робертсъ доносить, що въ наслѣдокъ операцїи генерала Гунтера, капітулювала армія Прінсльова зъ 5000 Бурами. Капітуляція була безусловна.

Конкурс

туту прикиманя ученицъ до женьского інстицо-до Руского Товариства педагогічного у Львові.

До інституту приймати ся будуть дїти членів Руского Товариства педагогічного. До подання долучати треба: 1) метрику хрещеня; 2) съвідоцтво шкільне з послїдного курсу; 3) деклярацию що-до місячної оплати, котра виносить 40 кор.; 4) 2 корони на видатки кореспонденцайні; 5) хто не є членом тов. — 2 кор. на вписове і вкладку; 6) 6 корон річно за зужите меблїв.

Інститут посилає дівчата до школи, а дає своїм вихованицям: 1) мешкане, харч, опал, съвітло, послугу і пране за місячною доплатою 1 кор.; 2) доставляє їм — о скільки на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; 3) управляє їх вихованем, старає ся о добре домашне і товариске ведене; 4) улегшує науку шкільну і наглядає ей під опікою домашних учительок; 5) доставляє їм нагоду придбати инших відомостий теоретичних і практичних. Ученицї мають привезти з собою слїдуючу гардеробу: сорочок 6, кафтаників білих 6, панчіх 6 пар, майток 6, простирал 6, пошевок 3, ручників 6, хусток до носа 12, фартушків 6, спідничок білих 6, гальок 2, черевиків 2 пари, одїж верхну замову і літну, сінник 190 цм. довгий а 90 цм. широкий, ковдру, коцик і подушку. (Пожадані булаб суконки сива (попел) і гранатова). Кожда штука біля має бути назначена початковыми буквами імени і назвиска ученицї. Потрібний є спис біля.

За науку нових язиків не платить ся нїчого, за науку на фортепяні і цитрі по 10 корон місячно, а за науку танців по 12 корон річно (з коломийкою по 16 корон).

Також праймає ся дівчата на короткий час на науку кравецтва і танців.

Подання треба надсилати найдальше до 10. н. ст. серпня 1900 р. на рукн директорки економ. Вп. пані Германи Шухевичевої ул. Собіщини ч. 7. у Львові.

Надісланє.

Почтенній Р. Т. Публицї препоручує ся

НОВО ОТВОРЕНЕ

Заведенє загально консумційне

(при ул. Баторія ч. 20 готель швайцарский)

именно

Реставрація получена зъ **Молочарнею**

КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ

и вышинкомъ пива пільзненьского

першого Акц. Бров. въ Пільзнї.

Льокаль уряджений есть пїдля всяких вымогів для вибагливїйшои Публики. Першорядна кухня въ руху через цїлый день. Страви споряджений лишь на свіжім масли. Всякий напїдь и кава правдиво дворскі. Печиво и тїста домовій власний. — Вина добрий. Пиво лишь пільзненьске завсїдги свіже на міру. Праймає ся абонаментъ на снїдання, обїды и вечерї по дуже умїрковачых цїнах. Всякій информацій и множество часописей до до розпорядженя. 371 1—2

О ласкавий загощенє упрашає зъ поважанєм

К. Нетушіль.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вїдъ 10 лѣтъ истнуюча **ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА** переселено до пасажу Гавсмана ч. 5. Тамже выготовляє ся штучні зубы и щоки, вїдля найновѣйших системів въ кавчуку и золоті безъ пѣднебенья, також всякій репарації, входячій въ кругъ дентистики технічної. При помочи найвытравнѣйшых помічничих силъ заграничных выготовляє всякій роботы вїдъ гарантією по дуже низких цѣнах. 110 51—144

Заведенє отворене цѣлый день.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціях площи Галицкои

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнах найдешевших окуляры, цвікеры, лорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґа, тасьмы жѣрничї, піоны, дїбеля манометры и т. п.

Уряджена дзвінків електричных.

Всякій направки полагоджують ся як найскорше и найдешевше. 4185

Курсъ Львівскій

зъ дня 31 н. ст. Липня 1900.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	140 —	150 —
Банку для торговлї и промыслу 200 зр.	350 —	360 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Зелѣзн. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	421 —	425 —
Зелѣзн. Львів.-Черновц.-Ясси по 200 зр.	531 —	539 —
Листы ваставнї на 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. въ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	98 30	99 —
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	91 —	91 70
„ краёвого 4½% а. в. льос. въ 51	99 —	99 70
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	92 —	92 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія)	91 50	92 20
„ „ „ 4% льос. въ 41½ л.	91 50	92 20
„ „ „ 4% льос. въ 56 л.	90 10	90 80
Облиги на 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	95 50	96 20
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	— —	102 —
Комунальнї Банку краёв. 5% (II. ем.)	100 —	100 70
„ „ „ 4½% (III. ем.)	99 50	100 20
Позички краёвої въ 1873 по 6% а. в.	102 —	— —
Позички краёвої въ 1893 по 4% а. в.	91 —	91 70
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	89 —	— —
Льосы:	к. с.	к. с.
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к.)	69 50	72 —
Мѣста Станиславова „ „	127 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 30	11 45
20 франківка	19 20	19 40
Повъимперіалъ	— —	— —
100 Рублївъ срѣбных	254 —	258 —
100 Рублївъ папєровых	255 —	257 —
100 марокъ нѣмецкихъ	118 20	118 60

Альбум заслуженихъ Русинів

в красній кольоровій теці, в цінї 2 корони

набути можна

в Товаристві „Просьвіта“, Львів, ринок ч. 10

Пошукую

учителя домового для дѣтей 4 и 5 кл. школъ выдѣловых. Вѣдомость у о. Т. Кекиша въ Дусановѣ почта Фарлеѣвъ. 378 1—3

Пошукую

інструктора до підготовленя ученика з математики з VI кл. руск. гімназ. Хотячий обняти тую лекцию, нехай відворотною почтою подасть условя і деклярацию, що потрафить удїлити того предмету на адресу. *I. Вахнянин* парох в Сіняві. 379 1—3

Учителькы

на село потрѣбно до 2 дѣвчат — III и V кл. — до предметів школьных и фортепяну. Бѣглость въ нѣмеччинѣ конечна. Зголошенья листомъ: о. Ганкевичъ, Красне п. Тонсте. 377 1—2

Учеників

на помешканє і харч прийме ся. За здоровий харч і сердечну опіку ручить ся. Зголошенья просить ся адресувати: Теофіля Оглї, улица Сикстуска ч. 26, партер. 380 1—3

Женщина

інтеліґентна старша потребна до заряду дому и кухнѣ. Зголошенья О. Щуровскій въ Линовцяхъ п. Перемышляны. 270 2—3

ОПОВѢЩЕНЄ.

Зъ днемъ 1 липня с. р. отворено ґенеральну агенцію Вѣденьского акц. Товариства обезпекъ на житє и ренты зъ вѣддѣломъ робітничамъ.

Львовъ, ул. Коперника 32.

358 5—5

Для вѣддѣлу обезпекъ на житє и робітничих вѣденьского товариства „Allianz“ гладає ся для Львова и провінції способных агентів за сталою платнею и провізією. Новики на провінції достануть поученє вѣдъ урядника въ тій цѣли выданого. Оферты треба вносити на письмѣ або особисто при ул. Коперника 32. Ґенеральна агенція „Allianz“. 3.9 5 5

Розписанє ліцитації

на будову загального шпиталя въ Калуши.

Отсимъ розписує ся ліцитацію офертову на будову загального шпиталю имени **„Франць Іосифа I“ въ Калуши.**

Опечатаній **оферты** мають бути внесений **дня 10 серпня с. р.** до годины **12 въ полудне.**

Будова має бути выконана пѣсля плянівъ, выложеных въ Радѣ повѣтовій въ Калуши, де також можна переглянути загальній и подрібній условя.

Цѣна кошторису головного будынку выносить 63.000 кор., вадіюмъ 10%.

Передъ внесенємъ офертъ пѣдпише убѣгаючій ся о тую будову такъ пляны якъ и загальній та подрібній условя.

Формулярѣ до выповненя, якъ також взірцѣ деклярацій убѣгаючих ся, можна дістати вѣдъ комітету будовы въ Радѣ повѣтовій въ Калуши.

Калушъ, 20 липня 1900.

КАЗИМИРЪ РОЙОВСКІЙ,
предсѣдатель комітету будовы.

ТОВАРИСТВО
ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЇ ШТУКИ

стоваришене зареєстроване въ ограниченою поруков

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконує всякій працѣ въ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства пѣсля композицій своих членів, а именно: образы релігійнї до иконостасів, олтарѣвъ, хоругов, на тетраподъ, плащаниць и пр. и такіжь образы до комнатъ; образы свѣтскі: историчній, портреты зъ натуры и фотографій, краєвиды, побутовій и пр.; зъ дерева: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійнї, споминальниць и т. д. и всякій працѣ золотарскій; рівножъ украшає внутра церковь, выготовляє плины церковь, каплиць и пр. и утримує на складѣ фотографічній репродукцій образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконанє.

Цѣлею Товариства є: пѣднести нашу штуку и вытворити руску школу штук красных. Поручаючи прото се чисто руске Товариство патріотичній опѣцѣ панов П. Т. Публики духовном и свѣтском надѣємо ся, що зводить Она причинити ся до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрі приймає выключне лишь Дирекція Товариства. 460 75—?

Зъ глубокимъ поважанєм *ДИРЕКЦІЯ.*

Товариство не послугує ся агентами.

Розкладъ їзды поїздів зелѣзничих, важный вѣдъ 1 мая 1900.

пѣсля часу середно европейского [пѣзнѣйшого о 38 мінут вѣдъ часу львівского].

посп.	особ.	до Львова (головный дворець)	посп.	особ.	зъ Львова (головный дворець)
приходять о годинѣ			вѣдходить о годинѣ		
	12 05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыславя (Скольского вѣдъ ⅓ до 30/9)	12 40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12 20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2 51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
				4 10	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
2 31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		5 45	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/9 до 16/9 що дня)
	3 55	„ Пѣдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		6 25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борыславя
				6 30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродівъ
	6 10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля		6 35	„ Станиславова, Пѣдвысокого, Потуторъ
	6 20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8 20		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	6 4	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ 31/8 до 16/9)		8 40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7 45	„ Янова			
	8 —	„ Тернополя, (Красного, Бродівъ)			
	8 05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9 —	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ 1/8 до 15/9)
	8 15	„ Сокаля, Равы руской		9 15	„ Янова
	8 50	„ Кракова, Загѣря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9 25	„ Пѣдволочискъ, Бродівъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
				9 55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11 45	„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		10 20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы руской
	11 55	„ Станиславова, (Керешмезо, Потуторъ, Ходорова)		1 25	„ Янова (вѣдъ 1/8 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)
	12 55	„ Янова			
	1 15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ 1/8 до 15/8)	1 55		„ Пѣдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродівъ
1 35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2 15	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/9 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
			2 45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
1 45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станісл.	2 55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
2 35		„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродівъ		3 05	„ Стрыя (Скольского вѣдъ 1/8 до 30/9)
				3 15	„ Янова (що дня вѣдъ 1/8 до 15/9)
	3 14	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/8 до 16/9, въ недѣлѣ и свята)		3 26	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ 12/8 до 16/9)
	5 40	„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродівъ		3 30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5 45	„ Кракова		6 10	„ Станиславова
	5 55	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6 13	„ Янова (вѣдъ 1/8 до 15/9 въ будній днї, а вѣдъ 16/9 до 30/9 що дня)
	6 07	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы руской		6 30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7 24	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)		6 50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8 28	„ Янова (вѣдъ 1/8 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)		7 10	„ Тернополя, Бродівъ
				7 25	„ Сокаля, Равы руской
8 40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7 48	„ Бруховичъ (вѣдъ (1/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
				9 12	„ Янова (вѣдъ 1/8 до 15/9 въ въ недѣлѣ и свята)
	8 50	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/8 до 16/9)			
	9 2	„ Янова (вѣдъ 1/8 до 15/9 що дня)		10 50	„ Черновець, Ицканъ
	9 45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10 40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10 —	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11 —	„ Пѣдволочискъ, Бродівъ, Копичинець, Грималова
	10 15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10 30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродівъ, Копичинець			
		На дворець Пѣдзамче			**Зъ Пѣдзамча**
	3 12	Зъ Пѣдволочискъ, Тернополя		6 43	До Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы
	7 40	„ Тернополя		9 42	„ Пѣдволочискъ
2 20		„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы	2 08		„ „ Кіева, Одесы
	5 17	„ „ „ „		7 33	„ Тернополя
	10 12	„ „ „ „		11 28	„ Пѣдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нѣчна пора числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінут зрана; нѣчній поѣзды означені обвѣдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзниць державних при ул. Красицкихъ ч. 5.

Повѣсталї по Товарист. Гандлевѣмъ запасы РѢЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ

выпродує по зниженых цѣнах

Львѣвске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4. 221 39—89

КОМАР

двотижденник гумористично сатиричний.

Одинокий гумористичний ілюстрований орган на Руси. Видає і за редакцию одвічає: Іван Кунцевич.

Цілорічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., квартярічно 1 зр. Редакция і адміністрация: *Львів, ул. Личаковска ч. 23.*

Львѣвска філія Банку галицкого для торговлї и промыслу

улица Ягайлоньска ч. 3

(давный льокаль Банку кредитового)

повѣдомляє Р. Т. посѣдачівъ книжочок вкладковых и асигнат касовых Гал. Банку кредитовогу, що приняла тій-жь до выплаты зъ захованєм застереженого выповѣдженя.

Въ замѣну за книжочки вкладковї Гал. Банку кредитового будуть выдаватись на жадане, безъ жадних перерывъ въ опроцентованю

4½% книжочки вкладковї Львѣвскої філії Банку Гал. для торговлї и промыслу

Опроцентованє вкладокъ розпочинає ся въ найблизшім дни буднім по зложеню — а кінчить ся зъ днемъ буднымъ попереджаючимъ звороть тыхже.

Въ обсягъ дѣланя Львѣвскої філії Банку Гал. для торговлї и промыслу входять всякій чинности банкирскій, отже: вымѣна паперів, валютъ и купонів, есконтъ векслївъ, принимане на рахунокъ чековый грошей до опроцентованя, удѣлюване позичокъ на рахунокъ бѣжучій за вѣдповѣднымъ забезпеченємъ, вкінци принимане фондів на высше згаданій Книжочки Щадничї.

ВѢДДѢЛЪ ЗАСТАВНИЧІЙ

Львѣвскої філії Банку Гал. для торговлї и промыслу удѣляє позичокъ на всѣ дорогоцѣнности, якъ: дорогій каменѣ, перлы, золото и срѣбло (партеръ въ подвірю.)

413 18—18

Гармоніюмъ до науки спѣву

дуже тревалой конструкції

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Фабрика парова для выробів меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляє о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякій уряджени їдальнь и спалень, якъ також готедевї, склепові, реставрацийні и кавярнянї уряджения, поручаючи за доброту, тревалость и совѣстне ихъ выконченє зъ добороного матеріалу. Цѣны умѣркованї и точне додержане речинцівъ замовлень. 362 4—60

При закупнѣ товарів просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Балей. Одвічальный редакторъ Александеръ Борковскій. Папѣръ въ фабр. Черлянсконъ. Зъ друкарнѣ Институту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловя.

Ч. 161. Львовъ, Середа 19 Липня (1 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Кілінського 2; — въ Ярославю: Л. Кришаковскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатковъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ 14 зр. на пѣвъ року 7 зр.
на чверть року 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженя. — Рекламація неопечатані вѣльнѣ вѣдъ порта.

Нумероване число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычайні принимаютъ за по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надсылане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносеня приватні числятъ ся по 15 кр вѣдъ стрічки.

Смертъ короля Гумберта.

По переведеню слѣдства на мѣсци злочину поліція выдала рапортъ въ котрѣмъ знаходять ся слѣдуючі подробицѣ: Въ льожѣ, супротивъ уставленого престола на площа виравъ знайдено револьверъ, на котрѣмъ була вырыта дата смерти Карнота; на револьверѣ, въ котрого стрѣлявъ Бресі, була вырита дата смерти Єлисаветы; зъ того факту поліція заключає, що Бресі є членомъ великого заговора противъ пануючихъ.

Въ ночи надѣйшла до дирекціи поліціи депеша зъ Палермо, що передъ 8 лѣтами Бресіого выгнано зъ того мѣста за анархістичну пропаганду. Се донесене выкликало сенсацію и здивоване, що дирекція поліціи, знаючи про се, позволяла ему пробувати въ мѣсцевости, до котрои заѣхавъ король, а навѣть выставила ему пашпортъ на оружіе. Зъ тои причины публика робитъ въ першій лініи поліцію вѣдповѣчальною за се, що атентатъ повѣвъ ся.

Про интервенцію вѣденьскои поліціи, котра повѣдомила була італійскі власти про истнуючій заговоръ на короля, надходятъ ще слѣдуючі подробицѣ: Въ Фелькермаркті въ Каринтіи жиє вѣдъ кількохъ лѣтъ італійскій купець Клементі. Его сынъ, Антоніо бувъ нотаричнымъ піякомъ. Зробивши разъ велику прикрость вѣтцеви, покинувъ дѣмъ. Дня 18 червня с. р. отецъ одержавъ вѣдъ него листъ, въ котрѣмъ доноситъ, що анархістичный союзъ выбравъ его на убійцю короля Гумберта и що вѣнъ теперь якъ разъ въ дорозѣ до Італіи. Сей листъ бувъ наданый въ Люблянѣ. Свѣй намѣръ Антоніо назвавъ въ листѣ актомъ пѣмсты. Окрѣмъ того Антоніо донѣсъ, що анархістична ліга засудила на смерть ще чотырехъ иншихъ монархѣвъ и нѣяка сила не перешкодитъ сего. Отецъ одержавши сей листъ, безпроволочно вѣднѣсъ ся до власти котра выслѣдила Антоніого въ Понтафель въ хвили, коли хотѣвъ перейти італійску границю. Антоніо признавъ ся до авторства листу и потвердивъ его змѣстъ. Здає ся, що его перевезутъ до Риму, въ цѣли конфронтаціи зъ убійцею короля Гумберта.

Римскій дневникъ Tribuna пѣдозрѣвае що король упавъ жертвою заговора давно вже уложеного. Именно одинъ зъ анархістѣвъ, що належитъ до фракціи террору, недавно заявивъ, що въ Парижи вѣдбули ся зборы, де выльосовано одного анархіста, котрый мавъ убити короля Гумберта.

Італійска поліція здогадує ся, що Бресі мавъ спѣльникѣвъ. Именно у вдовы Росі бувъ онодгы Бресі зъ якимесь молодымъ чоловѣкомъ, абы вынаймити мешкане. Поліція теперь шукае за симъ товаришомъ Бресіого, але не може трафити на его слѣдъ. Медіоляньска поліція зревідувала мешкане якоись Ромелѣ и сконфіскувала рѣзні письма. Зъ нихъ выходитъ, що Бресі кореспондувавъ зъ кількома Італійцями въ Америцѣ. Тѣ письма вѣдносятъ ся до сповненя злочину. Разомъ зъ Бресімъ мешкавъ у Ромелѣ якійсь Джюстіі. Оба ходили до одного шинку, де обговорювали якійсь „величавый проектъ“, котрый мавъ заимпонувати цѣлому свѣтови. Джюстіого арештовано. День передъ атентатомъ бачили Бресіого въ товариствѣ молодои дѣвчины, котра стоитъ пѣдъ контролею поліціи. Коли Бресі мешкавъ у Ромелѣ, говоривъ лише по французски и удававъ Француза. Всѣ подробицѣ промовляютъ за симъ, що Бресі вже вѣдъ давна укладавъ планъ атентату. Бресі приѣшовъ бувъ онодгы також до молодои дѣвчины Рамелотъ и хотѣвъ вынаймити хату. Бувъ тогды въ товариствѣ якогось учителя и жѣнки. Учителя и жѣнку арештовано. Однакъ показало ся, що они цѣлкомъ случайно збѣшли ся були зъ Бресімъ и ихъ выпущено на волю. Другій мужчина, котрый тогды бувъ зъ Бресімъ, утѣкъ. Припускаютъ, що се бувъ его спѣльничокъ. Зъ донесень дневникѣвъ выходитъ, що Бресі мавъ въ Медіолянѣ товариша. До Італіи прибувъ убійця зъ Патерсону. Окрѣмъ материного італійского языка, знае ще языки: англійскій, французскій и испанській.

Въ Женевѣ пѣдозрѣваютъ, що мѣжь атентатомъ Люкеніого и Бресіого є тѣсна звязь и що оба дѣлали пѣсля пляну уложеного союзомъ анархістѣвъ. Женевска поліція ствердила, що Бресі бувъ передъ двома роками въ Женевѣ, де яко анархістъ, стоявъ пѣдъ окомъ поліціи. Вчера запытано Люкеніого, чи не знае Бресіого. Люкені не хотѣвъ дати нѣякои вѣдповѣди. Слѣдчій судія пригадуе собѣ теперь, що Люкені збанавъ, що убите Карнота и цѣсаревои Єлисаветы — то лише початокъ заговора уложеного противъ пануючихъ. Сей судія пригадуе собѣ такожь, заяву Люкеніого въ слѣдствѣ, що волѣвъ бы бувъ убити короля Гумберта, але коли вѣнъ сего не зробивъ, зробитъ хто иншій. Люкені сказавъ дальше: Кріспіого я бы не мѣгъ убити; бо вѣнъ укравъ пѣвъ мілiона; такихъ людей не убиває ся.

Вчера перевезено Бресіого до вязниці. При нѣмъ не знайдено грошей, але за те богато цѣнныхъ предметѣвъ, якъ примѣромъ дуже дорогій золотый годинникъ. Запытаный, що его спонукало до сповненя дѣла заявивъ: Я революційный анархістъ и убивъ короля, бо бувъ однымъ зъ пануючихъ сего свѣта. Коли судія замѣтивъ, що короля Гумберта любивъ народъ, Бресі заявивъ, що его се нѣчо не обходитъ; вѣнъ его не любивъ. Окрѣмъ признаня до вины, Бресі не зробивъ нѣякихъ вѣзнань. Впрочѣмъ заховує ся въ великимъ цинізмомъ, а нѣчь перебувъ спокѣйно.

Въ Римѣ уряджено вчера монархістичні демонстраціи передъ кількомаватиканьскими амбасадами, бо на нихъ не повывѣшувано жалѣбныхъ хоругвъ. Передъ маніфестантами брамы повамыкано и выяснено имъ, що вѣдъ 1870 року нема звычаю вывѣшувати на амбасадахъ жалѣбныхъ хоругвъ. Демонстранты пѣшли вѣдтакъ пѣдъ редакцію дневника Avanti и тамъ демонстрували. Поліція розбигнала ихъ. Римъ и инші мѣста уряджують величавій жалѣбній маніфестаціи, о много величавѣйшій, якъ по смерти короля Віктора Еманувла I. Пасивно заховують ся роббтники-соціялісты, котрі въ мѣстахъ становлять бѣльшѣсть населеня. Мимо того, що соціялісты зъ обуренемъ высказують ся про атентатъ, монархічна часть населеня звертає ся противъ нихъ котячу музыку, яку товпа урядила пѣдъ редакцією Avanti, мусѣла розганяти поліція. Муніціпальна рада въ Медіолянѣ є соціялістична, отже будь що будь репрезентує бѣльшѣсть населеня. Монархічна товпа выломила браму медіоляньского ратуша и на балконѣ вывѣсила італійску хоругвь. Въ загалѣ въ цѣлѣмъ краю вѣдбувають ся демонстраціи противъ соціялістѣвъ. Мимо тыхъ демонстрацій, соціялісты заховують ся спокѣйно.

Справоздане Народного Комітету.

(Докѣнчене.)

Предкладаючи організаціям способ реферованя справ політичних і економічних та дотичні резолюції, Народний Комітет мав двояку цѣль на увазі не тілько тоту, щоб урядженє віч організаціям повітовим взагалі облегчити, але також щоб нашу масу народну виховувати політично в одним напрямі на основах нашої народної програми. До сего послідного дала комітетови привід між иншими практика, яка закоренила ся по деяких повітах що до ставленя на вічах богато дрібнійших постулятів і обговорюваня всіляких спеціальних справ, практика о стілько лиха, що дрібнійші справи, в роді справи шарварків, мит, рогачок і т. і., помимо їх безспорної важности для хліборобско-селяньскої верстви, не суть в силі всю масу селяньску тревало порушити, а в додатку не вистарчають они самі по собі до визволу селяньскої маси з її прикрого економічного положеня, котрому основно помочи можуть лише основні суспільно політичні реформи, вказані нашою народною програмою. Еще більша однак хиба різнородности порушуваних на вічах тем лежитъ в тім, що нарід при такій практиці дуже різнородно виховує ся і ніколи не може стати ся масою одушевленою одними спільними ідеями — і длятого то Народний Комітет вибрав з народної програми самі основні постуляти, як поділ Галичини, заведене рускої мови в урядах і школах, заведене загального права голосованя, викупно паньских ґрунтів і довгів ґіпотечних та реформа податковa, бажаючи, щоб тоті постуляти і змаганя були порушувані все і всюди так довго, поки, дістаючи ся в душу народу капля за каплею, не війдуть так сказати в его тїло і кров та

Дальша судьба читальнѣ въ рускій семинаріи духовнѣй у Львовѣ по роцѣ 1882.

Якъ скоро тѣлько выйшла брошура п. Кузьова про читальню семинарицку, задумавъ и я б въ забрати въ тій справѣ голосъ, головно тому, щобы деякій неточности и браки доповнити. Та знаете, що чоловѣкъ на селѣ такій тяжкій та такій робитъ ся повѣльный, що справдѣ подобае на лѣнивого Русина. Тому то справедливо жалуе ся редакція „Дѣла“, що неразъ дописуватель подасть газетѣ звѣстку про справу, що вже застарѣла ся и не будитъ интересу. Такъ и я. Закимъ збиравъемъ ся написати, що хотѣвъ, ажь ту дивю ся: иншій вже мене выпередивъ, а то о. Мих. Зубрицкій. Та симъ разомъ моя отяжѣлость на добре выйшла. О. Мих. Зубрицкій якъ разъ довѣвъ справу читальнѣ до того часу, вѣдъ котрого и хотѣвъ зачати. О. Мих. Зубрицкій опустивъ львѣвску семинарію въ р. 1882, а я якъ разъ въ тѣмъ роцѣ вступивъ до семинарии. Часъ по 1882 роцѣ принѣсъ зъ собою упадокъ читальнѣ. Позякъ я бувъ наочнымъ свѣдкомъ тыхъ подій, тому хочу ихъ ту розповѣсти. Та вже троха давный то часъ. Зъ того часу минуло вже 18 лѣтъ, то не одно призабуло ся. Тай де впрочѣмъ чоловѣкъ думавъ тогдѣ объ тѣмъ, що колись прийде ся зъ того писати исторію? Записокъ не маю жадныхъ, то буду старавъ ся тѣлько то навести, щомъ добре собѣ затямивъ.

Я вступивъ до семинарії въ осени 1882 р. Читальня семинарицка управляла ся тогдѣ въ той способъ, що выбирало ся черезъ голосованє на кождѣмъ роцѣ по двохъ выдѣловыхъ. Въ такій способъ выдѣлъ читальнѣ складавъ ся зъ 7 членѣвъ, бо четвертый рѣкъ тому, що бувъ наймеаше численный черезъ выступленя зъ него Перемышляковъ, выбиравъ лише одного выдѣлового. Тай зрештою треба було задержати и тую практику яка звычайно є въ товариствахъ, щобы выдѣлъ не бувъ пристый. Въ тѣмъ роцѣ рѣкъ четвертый не выбиравъ на-ново выдѣлового, а бувъ нимъ о. Вікторъ Сяверскій, визначный народовець, такъ бы сказати дѣдичнымъ выдѣловымъ, бо на те всѣ его товаришѣ згодили ся. Прочій роки перевели выборы, и бѣльшѣсть выдѣловыхъ выйшла москвофілѣвъ. Се бувъ вже початокъ мертвеччины. Выдѣлъ мало занимавъ ся справами читальнѣ, до читальнѣ мало хто ходивъ, а особливо народовцѣ сторонили вѣдъ нея. Читальня мѣстила ся пѣдъ ч. 21. Та не можна сказати, щобы житє духове въ семинаріи заумерло. Оно було, але поза читальнею и безъ ея ініціятивы. Кождe число пренумерувало собѣ особно „Дѣло“ и его въ той часъ приходило до семинарії звыш 40 примѣрникѣвъ. Приходило дальше зо 20 примѣрникѣвъ „Зорѣ“ и „Батькѣвщины“. Зачавъ друкувати ся Словарь Желехѣвского. Кольпортажею займавъ ся Сяверскій и мавъ зо 40 пренумератѣвъ. Данило Лепкій мѣстивъ въ „Зорѣ“ свои творы, а поволеньки зачавъ выступати на видѣлю Богданъ Кирчѣвъ. Въ тѣмъ роцѣ давали питомцѣ вечериицѣ зѣ спѣвами, деклямаціями и вѣдчитами поза читальнею, а все заходомъ народовцѣвъ.

Того-жь року зайшла дуже важна подѣя въ семинаріи. Усунено дотеперѣшного симпатичного ректора о. Володислава Бачиньского, а введено на-ново нелюбого питомцямъ Александра Бачиньского. Змѣну ту споводував найголовнѣйше покѣйный Сильвестеръ Сембратовичъ, що по усуненю митрополита Йосифа збставъ завѣдателемъ дієцезіи. Его вязала зъ о. Александромъ Бачиньскимъ якась потайна дружба еще зъ давнѣйшихъ часѣвъ, вѣнъ ввѣвъ о. Александра на настоятеля мимо того, що той передъ трема роками мусѣвъ бувъ уступити зъ віцеректорату въ семинаріи, бо поведене его выкликало бунтъ питомцѣвъ проти него. Крѣмъ того говорено, що о. Александеръ мавъ довѣріе у тогдѣшного намѣстника гр. Потоцкого а особливо у віцепрезидента Лѣбля. Та власть духовна и адміністраційна зробила похибку сею номінаціею. За его управы бувъ въ семинаріи найбѣльшій неладъ. Демонстрації просто противъ его особы повтаряли ся дуже часто. Однакъ новый ректоръ потрафивъ все то знести зѣ стоицизмомъ. Зразъ на вступѣ, коли питомцѣ выпроваджували о. Володислава зъ плачемъ, въ тій самій хвили заявивъ ся о. Александеръ, и его приняли зъ кпинами. Однакъ якось все те перебуло ся. Люди зачали гадати, чи не умысно пѣдсунено о. Александра на ректора тому, щобы семинарія дійшла до того стану, абы рѣшаючі круги мали чого вхопити ся и передати семинарію кс. Єзуитамъ въ управу. О тѣмъ ходили голосни слухи и Русины зачали вже того на-правду боятися.

Такъ-такъ перебуло ся перший рѣкъ. Наступивъ рѣкъ шкѣльный 1883/4 а зъ нимъ и конецъ семинарицкои читальнѣ.

Найбѣльше до поборея народовцѣвъ въ выдѣлѣ читальнѣ попереднього року допомогли москвофіламъ люде невыразній, що не мали своихъ переквѣдчень. Ихъ то найбѣльше ловили москвофіли и заводили до львѣвскихъ москвофілѣвъ, де при чаю выабляли ся переквѣдчени. Коли однакъ декотрій розважнѣйшій зъ нихъ побачили по сторонѣ народовцѣвъ бѣльше працѣ и людей свѣдомыхъ, богато зъ нихъ перейшло до народовцѣвъ. Мали вѣдбувати ся выборы выдѣловыхъ. Одна и друга партія рахує свои силы якъ бы передъ якою битвою. И стало ся, чого нѣхто не сподѣвавъ ся: москвофіли не хотятъ приступати до выборѣвъ. Вже чули за собою програну! Що народовцѣ не находятъ ся, не напросятъ ся, анѣ рушъ! Москвофіли кажутъ: Годѣмъ ся, одного народовця а одного твердого. Народовцѣ кажутъ: Нѣ, нехай не выйде жаденъ народовець, але най будутъ вѣльній выборы. Дарма, москвофіли на се не пристали, але взяли ся на штучки. Они мали доброго свого сторонника въ особѣ префекта о. Амброзія Поляньского. Жаденъ зъ настоятелѣвъ народовцѣвъ (а була ихъ бѣльшѣсть) не бравъ такъ въ оборону питомцѣвъ, якъ о. Поляньскій своихъ одномышленникѣвъ. Вѣнъ то мавъ вывести москвофілѣвъ зъ ихъ трудного положеня.

Скликавъ всѣхъ питомцѣвъ до музея и запропонувавъ имъ, щобы остали тѣ самі выдѣловій, що були торбѣкъ. Народовцѣ не пристали а домагали ся выборѣвъ. Тогдѣ о. префектъ робитъ дальшу пробу: пропонує по одному зъ кождои партіи. Народовцѣ и на се не пристали. Тогдѣ заявивъ о. префектъ, що вѣнъ вдавъ ся въ ту справу зъ припорученя ректора, а ректоратъ не хоче допускати до выборѣвъ тому, щобы не роздувати пристрастій партійныхъ, бо его задачею є: мирити питомцѣвъ а не розъѣднювати особливо що до партійныхъ вѣдносинъ. Народовцѣ выслали депутацію до ректора, и ректоръ заявивъ, що поступованє префекта, хотяй же не выйшло зъ его припорученя, уважае за добре и похваляе. Тогдѣ заявили народовцѣ, що вѣд-

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА 256 7—15

Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ **Початокъ о 8-ій год. вечеромъ.** — Білеты до набутя въ бюрѣ дневникѣвъ п. Ильона, ул. Короля Людовика ч. 9.

не вроблять з него свѣдомої зорганізованої маси, змагаючої усею силою переконань до одних і тих самих цілей. Тому Комітет Народний буде і на дальше обставати при своїм жаданю що-до способу ураджування віч, зборів, розуміючи, що тілько такого, одною думкою перенятого і кріпко організованого народу нїчого в его політичній боротьбі не спинить ні не розбє. Очевидно однак, що Комітет тим ще зовсїм не есть противний спеціяльним нарадам і зборам задля обговорюваня спеціяльних або льокальних потреб.

Ініціятива Народного Комітету в уряджуваню віч і зборів видала свѣтлї а для Русинів спасенні результати, бо на заїви і під проводом Комітету вибухнув майже наразъ, навіть в таких закутинах краю, що здавали се цїлком завмерлими, горячий рух вічевий, та трівав і досї. Его ілюструють отсї цифри. Віча і збори, скликані нашими організаторами або з їх ініціятиви, по конець червня 1900 були слїдуючі: 1) В Романові довірочні збори дня 24. червня і 2) публичні дня 24. червня (сї другі заборонені староством); 3) в Бережанах дня 22. марта; 4) в Поручині дня 29. мая (заборонені); 5) в Нараєві дня 1. мая; 6) і 7) в Ценевій дня 15. червня і 23. червня (оба заборонені); 8) в Чорткові дня 7. червня; 9) в Рожнітові дня 21. червня; 10) в Тозстенькім дня 14. червня; 11) в Хотинци (скликані членом нашого сторонництва) дня 15. мая (заборонені); 12) в Радехові дня 28. мая; 13) в Побужанах дня 5. червня; 14) в Кудерявцях 16. червня; 15) в Підгайцях дня 13. червня; 16) в Болшівци дня 12. червня; 17) в Бурштині дня 21. червня; 18) в Комарні дня 24. мая; 19) в Рудках 25. мая; 20) в Станіславові дня 3. цвѣтня; 21) в Павелчи дня 16. мая; 22) в Галичи дня 22. мая; 23) в Боднарові дня 12. червня; 24) в Старім-Самборі дня 5. червня (заборонені); 25) в Товмачи дня 29. марта (заборонені); 26) в Тисьменици дня 12. червня (заборонені); 27) в Петрилові дня 25. червня (заборонені). — Після повітів сї віча були: В повітї бобрецкім під 1) і 2), в повітї бережанськім під 3—7, в пов. чортківскім під 8), в пов. долинськім під 9), в пов. гусятинськім під 10), в пов. ярославскім під 11), в пов. каменецкім під 12—14), в пов. підгаєцкім під 15), в пов. рогатинськім під 16—17), в пов. рудецкім під 18—19), в пов. станіславівскім під 20—23), в пов. старосамбірскім під 24), в пов. товмацкім під 25—27), в пов. городенськім під 28).

Кромі повисших публичних зборів і віч скликані зістали і відбули ся еще в ініціятиви і під проводом або при співдїланю наших організаторів збори деяких політичних повітових товариств, і так: 1) збори Селянської Ради в Долинї дня 27/6, 2) збори Селянської Ради в Камінцї дня 14/5, 3 і 4) збори Селянської Ради у Львові дня 16/3 і 1/6. Загалом скликаних було нашою організацією та з ініціятиви народного сторонництва публичних зборів і віч до кінця червня с. р. 28, з котрих 18 відбуло ся а 10 заборонено, а враз зі зборами політичних товариств скликаних було 32 а відбуло ся 22. Крім того в тім самім часї відбували ся еще побіч великих віч і зборів також і поменчі збори організаційні, котрих було, о скілько насшло з них справоздане до Народного Комітету, 42, так що разом відбуло ся всяких політичних сходин з рамени та в лонї народної організації за 1 ий піврік сего року 70 зі скликаних 80-ох. Так представляє ся справоздане з руху вічевого і агітаційного, викликаного нашим сторонництвом. Рух сей, розгорівший ся особливо в другій половинї мая і в червни, звернув на себе загальну увагу, а хижа рука зі страху витягнула сейчас свої пальці, щоб той рух о скілько може вже в початках здавити. На скликаних нами 28 віч аж 10 зістало старостами заборонених, і то дуже часто навіть формально без законно оправданих підстав. Щоб наше сторонництво із сего боку забезпечити, Народний Комітет опублїкував в „Дѣлѣ" статью п. з. „Дещо про право зборів", а коли-б заборони мали трівати дальше, рішив піднести справу у властивій дорозї.

Врешті згадати треба, що на деякі віча і збори вислав комітет по можности своїх делєгатів і референтів

З уряджуваням повисших віч і зборів вичерпує ся друга головна дїяльність Народного Комітету і сторонництва в І-ім півроцї сего року: агітаційна і пропаґандова.

* * *

Справоздане з дїяльности Народного Комітету не було б повне, колиб побіч переводженя організації і агітації не згадати еще деяких важнїйших справ, якими Народний Комітет занимав ся. І так порішив Комітет між нашими ось що: Передовсїм взяв ся виготовити народну статистику то є точний виказ всего того, чим Русини в Галичинї розпоряджають, а статистика така, вимагаюча, мимоходом сказавши богато часу і працї вже виготовляє ся. Дальше поставив Комітет завести кореспонденційне бюро, котрого завданем буде збирати всякі материяли про надужитя в краю та стан нашої народної справи тай робити із сего призбираного матеріялу в цїли самооборони всякий можливий ужиток, особливо публїцистичний і парляментарний. Бюро се вимагає однак добре функціонуючого апарату організаційного на провінції та війде в житє аж тогди, коли організація вже розвивесь та усталить ся. В цїли успішної пропаґанди і ширеня свѣдомости політичної заложив дальше Комітет особну популярну суспільно-політичну бібліотеку (видавництво), а перший випуск тої бібліотеки є вже в друку та появить ся в більшім числї екземплярів. Дальше видав Комітет Народний петиції против проекту о окружних громадах і зарядив висилку тих петицій в усїх сторін краю, і справдї петиції такі наплывають майже що днини і свѣдчать про глубоке роз'ярене народу против задуманих „реформ".

Засїдань Народного Комітету тїснїйшого по конець червня с. р. було 24, ширшого 1, разом 25.

Як показує ся з сего справоздання, Народний Комітет сповнив совістно вложений на себе обовязок і треба тілько, щоб так само пильно і енергічно працював наш загал на провінції, а також щоб розумів, що в тій публичній роботї він є супротив народної екзекутиви та цїлої організації обовязаний до безвзглядного послуху і солїдарности.

Голосы прасы про атентатъ.

Окрѣмъ анархістѣвъ, нема сторонництва, котре бы атентатъ похвалювало. Всѣ одноголосно пятнують его яко злочинъ, котрый нѣкому не принесе нѣякои корысти, не змѣнить основъ нашого суспѣльного житя. Однакъ на питане, хто завинивъ, що суспѣльность выдае такихъ божевѣльныхъ, якъ Касерію, Люкені и Бресі, то кожде сторонництво дае иншу вѣдповѣдь. Спеціяльно въ тѣмъ послѣднѣмъ случаю деякй роблять за атентатъ вѣдвѣчальнымъ самого короля Гумберта. Тыми спеціялістами суть ультракатолицкй дневники. Ruch Katolicki цѣлкомъ серіозно твердить, що Бресі убивъ свого власного пророка. Бо кимъ же бувъ король Гумбертъ? — пытае R. Katolicki. Бувъ невѣдроднымъ сыномъ того, котрый душею и тѣломъ вѣддавъ ся поганьскому свѣтови, демагогіи, котра бурила Господай и королѣвскй престолы и кинула ся на найбѣльшу святость на свѣтѣ: на столицю намѣстникѣвъ Христа и ихъ дѣдицтво. Ошалѣла побѣдою товпа поклала рукою злочинця королѣвску корону на голову свого любимця. Въ тридцять лѣтъ пѣзнѣйше, наслѣдникъ Віктора Емануила, Гумбертъ, котрый такъ якъ его отець пѣдлещувавъ ся найнизшимъ инстинктамъ сынѣвъ революціи, погибъ вѣдъ кулѣ наслѣдниковъ своихъ власныхъ пѣдданыхъ, котрй по забраню Риму пѣднесили окликн тріюмфу въ честь короля побѣдителя. Такъ отже пѣсля R. Katolick-ого самй италійскй король выховали собѣ убійцѣвъ на себе, бо вѣдобрали свѣтску власть папѣ. Анархісты, се ворогы новочасной „поганьскои цивілізації". Бѣльше менше такъ само пише Dziennik Polski, котрый твердить, що початкомъ анархіи, було занятє Риму королѣвскими войсками. Борба съ папою о наслѣдство св. Петра и ослабленє повязи папы дали въ результатѣ політичнй неудачѣ, економічный упадокъ Италіи, а се мусѣло въ темныхъ масахъ выпродукувати анархію.

Не щадять Гумберта такожь демократичнй и соціялістичнй дневники, але не зъ тыхъ причинъ, що католицкй. Соціялісты закидають Гумбертови, що вѣнъ толєрувавъ бандитску господарку и безправства такихъ міністрѣвъ, якъ Кріспі и Пелю и допровадивъ Италію до економічнои руины, а населенє до крайнои розпуки. Не диво, що доведений до крайности одиниць, не маючи легальныхъ средствъ до борбы о поправу долї мас хочуть вельможь сего свѣта спонукати до реформъ атентатами, котрыхъ жертвою падуть найвысшй достойники, яко видимй знаки и представителѣ нынѣшного суспѣльного ладу. Naprzód пише: „деспотична и метиза натура Гумберта зробила собѣ смертельного ворога зъ свого власного народу. Панованє Гумберта було панованємъ крови, зелѣза и олова, політичныхъ насильствъ, фінансовыхъ швіндлѣвъ, утиску и економічнои руины италійского народу. Мало котрый монархъ бувъ своимъ народомъ такъ зненавиджены, якъ король Гумбертъ". Що такъ само якъ Naprzód, думае велика часть италійского народу, доказують ворожй демонстрациї монархістичнои части италійского населенія пѣдъ редакціями соціялістичныхъ дневниковъ и нападъ на дѣмъ медіоланьскои рады мѣскои.

Умѣрковани демократичнй дневники всю вину того, що найбѣльше анархістѣвъ дае Италія, звалюють на безвѣдрадне, дѣйстно розпачливе економічне положенє италійского населенія. Про самого Гумберта высказують ся зъ резервою, пѣднесячи лише его додатнй прикметы яко особы. Всѣ прочй сторонництва, а спеціяльно органы пануючихъ веретъ, не мають для покѣйника досыть слѣвъ похвалы.

НОВИНКИ.

При зближаючѣй ся змѣнѣ мѣсяца просимо Вп. передплатникѣвъ, о вчасне вѣдновленє передплаты. При сѣй нагодѣ просимо такожь дотычныхъ Вп. передплатникѣвъ, що мають якій-небудь залеглости, о остаточне вырѣвнанє, тымъ певнѣйше, що на кредитъ часопись не высылае ся, отже Адміністрація була бы приневолена при дальшѣмъ треваню залеглостій высылку часописи безусловно здержати.

— Выдѣлъ товариства **„Руска Рада"** въ **Золочевѣ** скликуе симъ всенародне вѣче на понедѣлокъ 13 н. ст. серпня 1900 вѣдъ 2-ои годины по полудни до Закомаря въ тамошну громадску гостинницю, а на случай погоды и дозволенія властію пѣдъ голымъ небомъ на громадскѣмъ майданѣ коло тамошного уряда громадского.

Порядокъ дневный: 1) отворенє вѣча делєгатомъ товариства; 2) референтъ чи розправа о законѣ водномъ; 3) референтъ и розправа о законѣ ловецкѣмъ; 4) референтъ и розправа о економічнѣмъ положеню нашого народа; 5) посольске справоздане посла о. Данила Танячкевича; 6) внесеня участниковъ вѣча.

На интенцію вѣча вѣдправить ся тогожь дня рано Служба божа, а о 1-ѣй годинѣ по полудни молебень въ Закомарскѣй церквѣ.

Зъ огляду на важность справъ, поставленымъ на порядку дневнѣмъ, запрошуе ся всѣхъ, котрымъ не байдужне добро нашого народа, до якъ найчисленнѣйшои участи въ тѣмъ вѣчу.

За выдѣлъ товариства „Руска Рада" въ Золочевѣ. — *Рожанковскій* председатель, *Малый* секретарь.

— **„Трудъ" жѣноча промыслова спѣлка.** Члены „Клюбу Русинокъ у Львовѣ" заходять ся коло заснов на такои промысловои спѣлки, яка бы, подаючи помѣчну руку Русинкамъ, що шукають працѣ, могла рѣвночасно пропагувати домашнй промыслъ, достарчувати на замовленє всякого рода жѣночихъ убранъ, принимати Русинки на науку шитя, крою, кравецтва, модниарства, удержувати складъ въ материями потрѣбными до жѣночихъ роббтъ, и тымъ способомъ старати ся, щобы рускій грошь не пшовъ у чужй руки.

Въ тѣй цѣли уложеный статутъ спѣлки збставъ вже затвержденый властями; теперь розходить ся лише о квоту, около 3,000 зр., потрѣбну до введеня въ житє згаданои спѣлки. На сю цѣль вплынули вже 500 зр., якй опроцентовують ся въ „Союзѣ кредитовѣмъ", тамъ збстануть вложенй и дальшй надсыланй удѣлы, де остануть до часу заснованя спѣлки, о чѣмъ порѣшать властителѣ удѣловъ.

Одинъ удѣлъ выносить 10 зр.; кождому вѣльно приступати зъ довѣльнымъ числомъ удѣловъ; вписове выносить 1 зр.

Запрошуючи сею дорогою всѣхъ Вп. Родимцѣвъ до приступленя до спѣлки „Трудъ" просить Клюбъ высылати грошѣ на руки председательки Клюбу, п-ѣ Г. Шухевичевои у Львовѣ ул. Собѣскиного 7, куда такожь звольнть интересованй вѣдносити ся о высылку статута и о близшй информаціи дотыкаючй Спѣлки.

— **Вѣдъ Вп. посла о. Танячкевича** одержуемо отсе письмо: Вычитавши въ часописяхъ поданый впр. о. Юліяномъ Красицкимъ зъ Саджавки фактъ, що его ц. к. Староство въ Надвѣрнѣй за вѣнчане свого 34-лѣтного парохіянна по 4 лѣтахъ засудило на 300 зр. або на 60 днѣвъ арешту, зъ титулу, що сей женихъ не доповнивъ повинности войсковои, уважавъ я за мѣй обовязокъ подати сей немовѣрный фактъ до вѣдомости пана президента міністрѣвъ, яко зразокъ поступованя адміністрації галицкои зъ нашимъ духовенствомъ, зъ жаданемъ, щобы панъ президентъ міністрѣвъ зарядивъ найскорѣйше рѣшенє рекурсу, внесеного о. Красицкимъ ще въ люто̀мъ до ц. к. Намѣстництва у Львовѣ, нагладно знѣсъ засудъ ц. к. староства въ Надвѣрнѣй, а окрѣмъ того вѣйшовъ въ порозумѣня зъ пп. міністрами вѣйны и краевои оборони для выдана нормалія, пѣсля котрого могли бы власти політичнй до уряду безъ всякихъ оплатъ выдавати посвѣдченя для всѣхъ женихѣвъ безъ выемки до певно означеного року житя, що имъ зѣ взгляду на повинность вѣйскову не стоять нѣяка перешкода до одруженя, и о такѣй нормѣ духовенство черезъ Всесв. Ординаріяты повѣдомити, щобы тожь вѣдъ подѣбныхъ шиканъ и звлоки въ очахъ своихъ парохіянъ разъ на все увольнити.

На се письмо отримавъ я пѣдъ датою 27. липня таку вѣдповѣдь:

Der k. k. Ministerpraesident. Euere Hochwürden! Mit Beziehung auf das geschätzte Schreiben vom 16. Juli l. J. betreffend die Bestrafung des Pfarrers Julian Krasicki im Sinne des §. 50 des S. G. beehre ich mich Euerer Hochwürden mitzutheilen, dass ich nicht ermangelt habe, die Aufmerksamkeit des Landesvertheidigungsministeriums, welches in dieser Angelegenheit ausschliesslich competent ist, auf diesen Fall zu lenken. Es wurde mir die genaueste und objectivste Prüfung des Recurses zugesagt, jedoch beigefügt, dass eine Beschwerde bisher im Ministerium für Landesvertheidigung nicht eingelangt ist. Empfangen Euere Hochwürden den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung — *Körber*.

Подаючи се до вѣдомости нашого пречестного Духовенства, думаю, що въ сѣмъ письмѣ п. президента міністрѣвъ поданый способъ поступованя такъ въ сѣмъ якъ и въ иншихъ аналѣгічныхъ припадкахъ, именно та вказѣвка, що для всякихъ зажалень ц. к. Намѣстництво у Львовѣ не є ще остаточне форумъ. — Посолъ о. *Д. Танячкевичъ*.

— **Зъ Станиславова** Пригадуемо, що зъ новымъ шкѣльнымъ рокомъ отвираемо знова институтъ дѣвочій въ Станиславовѣ, котрого истнованє залежить вѣдъ того, якъ родичѣ-Русины схотять его поперати, вѣддаючи свои дѣточки на выхованє пѣдъ правдиву материньску и патріотичну опѣку. Мѣсяць есть лишь ще кѣлька, проте просимо о якъ найскорше зголошуванє до председательки п-нѣ М. Цурковскои ул. Заболотѣвска ч. 13. — Въ роцѣ минувшѣмъ за-для браку мѣсяць мало тов. Рускихъ Женщинъ лишь 13 панночокъ, зъ тыхъ дуже добрый поступъ мало 4, шесть добрый а прочй поступъ достаточный. — Вѣдъ выдѣлу тов. Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ.

— **Нашъ теноръ п. Гушалевичь** артистъ спѣвакъ ческого театру въ Празѣ не буде спѣвати въ польскѣмъ театрѣ львѣвскѣмъ въ сегорѣчнѣмъ сезонѣ оперовѣмъ, позаякъ заявивъ вѣнъ, що хоче спѣвати лише по нѣмецки.

— **Матуристы**, що мають замѣръ вписуватись на політехніку, одержать всякихъ информацій въ товариствѣ „Основа" ул. Льва Сапѣги ч. 19 (напротивъ політехніки).

— **Moskalofil**. Пѣдъ такимъ написомъ помѣстивъ вчерашный Kurjer lwowski таку „кроніку: Znany awanturnik, Andrzej J., kierujący nauczyciel z Mikłaszowa, sądownie parę razy karany, oburzył się bardzo podczas konferencyi nauczycielskiej, odbytej w Winnikach 24 i 25 b. m. tem, że dziatwa szkolna odśpiewała: „Cześć polskiej ziemi" Nauczyciele Polacy, a nawet Rusini i goście, przysłuchujący się obradom konferencyjnym, byli postępowaniem pana J. bardzo niemile dotknięci. Czołem przed nauczycielem, który dał temu awanturnikowi należytą odprawę. Fakt to jednak nie pierwszy, więc zasługuje na publiczne napiętnowanie, aby pouczyć tego pana, że jego wyszywana koszula z czerwoną harasówka nie powinna być świadectwem polakożerstwa. Człowiek z charakterem kocha i czci swoje, ale szanuje uczucia drugich. Takich zasad przedewszystkiem powinien być nauczyciel, bo inny jest wprost szkodliwy dla społeczeństwa. A ten „sławny pedagog" tem nie-

---

несуть ся зъ тою справою до архіерея. Чи дѣйшло ажь до того, сего вже теперь не можу напевно сказати, але хутше, що такъ було, бо конець тон борбы бувъ такій: Щобы не допускати до сварки партійнои, ректоръ не позволивъ выбирати пѣсля волѣ и пересвѣдченя, але занменувавъ самъ пятьохъ выдѣловыхъ читальнѣ зъ партія народнои. Здае ся, що се стало ся зъ наказу архіерея або зъ якоись хитрои тактики, бо о. Александеръ Бачиньскій вважавъ ся москвофіломъ, хотяй отверто яко такій нѣколи не выступавъ, а покѣйный Сильвестеръ стоявъ отверто по сторонѣ народовцѣвъ. Тымъ пятьомъ членамъ вѣддано на мешканє особну комнату пѣдъ ч. 3, и они тамъ заразомъ мали у себе читальню. Выбрано лише пятьохъ, бо помнѣно першій рѣкъ. Тое занменованє выдѣловыхъ було власне причиною упадку читальнѣ. Москвофіли стали теперь отвертыми ся ворогами и выкинули такій способъ управы. Народовцѣ зразили ся такожь, но перше тому, що выдѣловими, хотяй они були щирй народовцѣ не выбрано тыхъ, котрыхъ они собѣ бажали, по друге тому, що не було вѣльныхъ выборѣвъ, а нарештѣ тому, що ректоръ жалувавъ особнои комнаты на читальню, бо казавъ, що въ семинарія є за тѣсно мешкати, то на читальню не дасть особнои комнаты. Здае ся, що се була задушевна гадка ректорату, щобы всякє свобднѣйше духове житє въ семинарія приборкати, и признати треба, що перезѣвъ се въ ручный способъ. Читальня упала. До нея нѣхто не ходивъ. Книжки розѣбрано. Выдѣловй помешкали собѣ рѣкъ пѣдъ „трѣйкою", а на другій рѣкъ вже до тон справы нѣхто не забиравъ ся, анѣ питомцѣ анѣ ректоратъ.

(*Конецъ буде.*)

Реставрація Пільзненьска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

поручае: Снѣдання по варшавски á 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка куявякъ и куявянка, що четверга и недѣлѣ флячки по варшавски и кулябякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пѣсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ á 70 кр. Въ пятницю рыба по жидовски. Вина добрй.

Зъ поважанемъ **Иванъ Францъ Новаковскій.**

bezpieczniejszy, bo zasady swe wpaja wychowankom swej szkoły bardzo dosadnymi argumentami. — C. k. sąd powiatowy w Winnikach niedawno zapisał mu receptę na wstrzemięźliwość, a po takich „zwycięstwach“ można mu powiedzieć: To nie po rusku — ale po... prusku.

Хто перечитав наведену новинку, мусить конечно уявити собѣ, що сей „москальофіль и знаный авантурникъ“ справдѣ такъ небезпечный чоловѣкъ, що чудувати ся треба, як его „ziemia nasza polska“ носити а краєва Рада шкѣльна терпѣти може. А ще тымъ небезпечнѣйшій мусить нѣнъ бути, коли яко „москальофіль“ носить вышиванy сорочку зъ червоною гарасѣвкою... Тымчасомъ наведена новинка мѣстить въ собѣ вѣдъ першои ажь до послѣднои стрѣчки саму брехню и погану денунціяцію на адресу: Polizei!, бо фактъ бувъ такій: По переведеню практичнои лекціи учителемъ-Полякомъ Б. вѣдспѣвали дѣти дуже гарно пѣсню o polskiej ziemi, а на закѣнченє лекціи мавъ одинъ ученикъ вѣдмовити „Отче нашъ“ по руски. Однакожъ тота молитва була не лише страшно покалѣчена и поперекручувана, але доведена лише до половины а другу половину вже докѣнчили самі учителѣ. Тогдѣ то по выходѣ дѣтій зѣбравъ голосъ управитель школы зъ Миклашева, п. Андрѣй Яворскій, и зъ жалемъ зазначивъ, що дѣти винницкои школы умѣють такъ гарно спѣвати патріотичнѣ пѣсни а не знають найголовнѣйшои молитвы „Отче нашъ“. Дальше панъ Я. зъ притиском заявивъ, що робить сей закидъ не зъ мотивѣвъ шовіністичныхъ, бо справдѣ обовязкомъ школы є також плекати у дѣтворы патріотичнѣ чувства, але мабуть першимъ обовязкомъ єи є, навчити руськи дѣти руском молитвы. — Мы не такъ дивуємо ся, що закрашеный тромгадрацією Kurjer lwowski помѣстивъ тенденційну клевету польского шовініста на руского учителя, якъ дивуємъ ся, що бодай одинъ зъ редакторѣвъ сеи газеты, п. Станіньскій, выбраный на посла також рускими голосами, не догляднувъ ся, що чоловѣкъ, носячій „вышиванy сорочку зъ червоною гарасѣвкою“, нѣякъ не може зачислити ся до „москвофілѣвъ“.

Що-жь тычить ся неясныхъ натякѣвъ, що п. Яворскій бувъ раз razy sądownie karany и що sąd w Winnikach dał mu receptę na wstrzemięźliwość — про се можна бы богато писати. Однакожъ я лише коротко зазначу, що п. Я. своею великаньскою працею змѣнивъ село Миклашѣвъ до непознання, о чѣмъ такъ окружна Рада шкѣльна якъ староство найлучше знає. Завдяки его заходамъ громада скинула давну дуже лиху раду громадску, основала читальню тов. „Просвѣты“, заложила громадску крамницю, перенала на себе пропінацію лише въ сѣй цѣли, щобы спинити піянъство якъ також и деморалізацію и що взагалѣ вѣдъ управою новои рады громадскои наставъ въ селѣ ладъ та безпеченьство житя и майна. Отже годѣ дивувати ся, що п. Яворскій мае також мѣжь нечисленными злыми духами громады завзятыхъ ворогѣвъ, котрій кѣлька разѣвъ обжаловували его передъ судомъ за справдѣшній маринацѣ, о якихъ навѣть шкода говорити. Однакожъ п. Я. тѣшить ся въ селѣ загальною симпатіею и довѣріемъ, длятого мы не боимо ся, щобы клевета якогось шовініста въ Kurjer-ѣ ему денебудь зашкодила, бо — якъ каже пословиця — „песъ бреше, вѣтеръ несе“.

— **Нове банкроцтво шляхоцко-жидѣвскои институції.** Передъ двома роками заложено у Львовѣ заходами гр. Борковского, посла д-ра Вельовѣйского и д-ра Быка банкъ вѣдъ назвою „Звязокъ годовцѣвъ и гандлярѣвъ худобы у Львовѣ“. Въ недѣлю дня 29 с. м. вѣдбули ся загальній зборы того товариства. Заступникъ президса п. Сеньковскій сконстатувавъ, що товариство, стративши около 200.000 коронъ, мусить або зголосити конкурсъ або збільшити фонды гаранційнѣ. Показало ся, що товариство понесло страты черезъ недбальство и самоволю въ удѣлюваню кредитѣвъ зо стороны дирекціи, котра выдичувала грошѣ на интереса, не обнятѣ статутовыми постановами товариства, а також давала кредиты такимъ особамъ и въ такѣй высокости, що нема теперь на чѣмъ пошукати грошій. Зборы ухвалили на-разѣ усунути дотеперѣшну дирекцію, въ складъ котрои входили д-ръ Вінкентій Балабанъ, посолъ д-ръ Вельовейскій и Г. Лісъ, а члены рады надзираючои субскрибували мѣжь собою 66.000 коронъ на фондъ гаранційнѣй. Дальше ухвалили зборы, що товариство здержуе всякій свои чинности, а лишь мае покѣнчити, и то безъ слабѣдлання дотеперѣшнои дирекціи, позаключуваній интересы; выбрана комісія мае розслѣдити, хто поносить вину упадку товариства, и предложити до 10 жовтня внесенє, що дальше почати. Синдикъ товариства мае якъ найскорше постарати ся о забезпеченє позычокъ товариства.

— **Курсъ для писарѣвъ громадскихъ** збогавъ вчера по 4-мѣсячнѣй науцѣ замкненый. Всѣ ученики въ числѣ 47 узнаній здѣбными на писарѣвъ громадскихъ, зъ тыхъ 4 зъ поступомъ выначнымъ, 18 зъ дуже добрымъ, 14 зъ поступомъ добрымъ а 11 зъ достаточнымъ.

— **Померли:** Въ недѣлю передъ полуднемъ позабавивъ ся житя выстрѣломъ зъ револьвера радникъ Выдѣлу краєвого Вацлавъ Недѣльскій. Причиною самоубійствв була довголѣтна нервова недуга. Покѣйный провадивъ довшій часъ департаментъ дороговый. — Въ Зрюховичахъ вѣдъ Львовомъ померъ дня 29 с. м. Мечиславъ Рокошъ, польскій журналистъ, въ 25 роцѣ житя. — Кн. Турнъ-Таксісъ, генералъ австр. кавалєрія, померъ въ суботу въ Гайхенберзѣ въ 83-тѣмъ роцѣ житя. — Людвикъ Гольтеталь, б. старшій инспекторъ зелѣзничій и пр. померъ въ недѣлю у Львовѣ.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Епископъ станиславѣвскій преосв. Шептицкій выѣхавъ дня 27. липня до Вєрісгофенъ, а потѣмъ удасть ся еще на куpацію до заведеня д-ра Лямана коло Дрезна; до Станиславови повернє въ вересни и розпѣчне дальшу візитацію косѣвского деканату. — Wiener Zeitung оголошуе о заручинахъ архикняза Петра Фердинанда капітана I кл. въ 98 п. п., уродженого въ р. 1874, зъ княгинею Маріею Христиною, дочкою кн. Альфонса Бурбонъ зъ лініи сицилійскои. Молодый архикнязь есть великимъ любовникомъ музики и авторомъ кѣлькохъ творѣвъ музичныхъ. — Цѣсарь надѣливъ зѣ своихъ приватныхъ фондѣвъ громаду Ступки въ тернопѣльскѣмъ повѣтѣ запомогою 300 кор. на будову церкви.

Русины! Памятайте на Дѣмъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львѣвскои.

Завѣдательства получили оо.: Мих. Сивенькій сотр. Голдовичъ тамже, Вол. Рудавскій зъ Седлискъ въ Студѣнцѣ, Евст. Барткѣвъ зъ Плѣсникъ въ Седлискахъ, Петро Петриця сотр. Лолина тамже. — На конкурсъ розписаний слѣдуючій парохіи: Голдовичѣ дек. Ходорѣвского зъ речинцемъ 2 серпня с. р., Студѣнка дек. калуского такожь до 2 серпня зъ речинцемъ 9 серпня Лолинъ дек. Перегиньского, Должанка дек. Тарнопѣльского зъ речинцемъ 23 серпня, Руда дек. стрыйского зъ терміномъ до 30 серпня с. р. Млыниска дек. журавеньского зъ речинцемъ до 30 вересня, Дулябы дек. стрыйского. Въ пропозиціи на Милошовичѣ принятый о. В. М. Зарицкій зъ Водникъ самъ одинъ; на Налуже: 1. Іос. Ганкевичъ, 2. Як. Зробекъ, 3. Вол. Кальба, 4. І. Гарматѣй, 5. Лука Побоярскій, 6. Вол. Богачевскій, 7. Вас. Левицкій, 8. Яр. Мандычевскій и 9. Іоавъ Иванчукъ. Правительство асигнувало плату зъ фонда религ. для прав. сотр. въ Вербовѣ на 1 рѣкъ въ Луцѣ мал на 1 рѣкъ, въ Сорокахъ на 1 рѣкъ, въ Подмихаллю на 1 рѣкъ, въ Мизуни на 1 рѣкъ, въ Кобыловолокахъ на 1 рѣкъ, Лашинѣ на 1 рѣкъ, въ Прошовѣи на 1 рѣкъ. Ex curr. завѣд. въ Млынискахъ получивъ о. Іос. Логинскій сотр. и катихэтъ въ Журавнѣ. Сотрудництва получили оо. Артемій Авдыковичъ зъ Дубковецъ въ Новицѣ, Мих. Левицкій зъ Могильницѣ въ Дубковцяхъ, Филипъ Свергунъ зъ Кудобинець въ Могильницѣ, Мир. Корытко зъ Пустомыть въ Сосновѣ, Юл. Дикій зъ Козьовой въ Роздолѣ, Ант. Лучаковскій зъ Роздола въ Козьовѣи, Іос. Филиповичъ зъ Тейсарова въ Старомѣщинѣ. Грамоту похвальну получивъ о. Пав. Кудрыкъ зъ Рогатина. Увольнены отъ испыта конкурсового парохіяльного получили оо.: Вячесл. Авдыковичъ зъ Бѣлоголовъ, Густавъ Дроздовскій зъ Кійданець, Сальв. Лепкій зъ Жукова, Конст. Глѣбовицкій зъ Бриан, Ом. Даниловичъ зъ Подгородець, Пав. Козюкъ пар. Винны. Консисторія вставилась до Намѣстництва о плату для прав. сотр. въ Грабковцяхъ, Новицѣ, Дубковцяхъ, въ Долгомъ, Коповѣ, Струсовѣ, Сушнѣ, Залановѣ, б) о системізованє сотр. въ Кошлякахъ, в) о даръ милости для свящ. сир. Маріи Сеникъ, вд. Теодозіи Лонкевичъ, вд. Мих. Райтеровскои, сир. Клавдіи Федоровичъ вд. Савини Онишкевичъ, вд. Аньели Тарновскои, вд. Ал. Балтаровичъ. Испытъ конкурсовый парох. выдержали оо.: Ил. Медыньскій, Теод. Кордуба, А. Бобикевичъ, Левъ Сѣлиньскій, Іоанъ Палѣся, Іоанъ Маркевичъ, Вас. Владычинъ, Ал. Чубатый, Мих. Раковскій, Іос. Романюкъ, Фил. Ковальскій, Левъ Юрчинскій, Клим. Калѣньскій, Іоанъ Королюкъ, Влад. Чепѣль, Григ. Городницкій, Мих. Сивенькій, Ем. Боберскій, Юл. Барановскій, Ал. Гутковскій, Вол. Стернюкъ, Мих. Свѣтенькій и Вол. Кальба. Въ пропозиціи на Плотычу умѣщений оо.: 1. Левъ Авдыковичъ, 2. Мих. Горбачевскій, 3. Ал. Ротко, 4. Вол. Сабатъ, 5. Як. Зробекъ, 6. Пав. Дудыкъ, 7. Юл. Борачокъ и 8. Теод. Пайкушь. О. Евст. Барткѣвъ получивъ институцію на Седлиска. Презенту на Путятинцѣ получивъ О. Ник. Садовскій, а Ал. Ротко на Плотычу, Григ. Данковъ на Жеребки. До рукополагання належить вносити подання до 6 вересня а 12 вересня явитись въ домѣ пресват.

Наука, штука и література.

Вѣденьского тыждневника „Die Zeit“ появивъ ся 304-ый зошитъ зъ такимъ змѣстомъ:

Parlamentarische Machtfragen. Von K. — Die Wirren in China. Von Ernst Oppert. — Ein Schlag gegen die österreichische Brennerei-Grossindustrie. Von Director E. Glaser. — Der internationale Textilarbeiter Congress in Berlin. Von H. von Gerlach. — Ein moderner Ikarus. Von Professor Roman Baron Gostkowski. — Peking. Von J. D. Clark. — Kiplings Ahnen. Von G. A. Crüwell. — Die Nietzsche-Ausgabe. Von Dr. Horneffer. — Die Woche; Volkswirtschaftlickes; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Der Fall Bardot. Von Urbain Gohier.

Передплату на сей тыждневникъ чвертьрѣчно 3 зр. приймають почта, всѣ книгарнѣ и адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Числа на показъ даромъ и оплатно.

Выказъ складаныхъ жертвъ

На руску Бурси въ Новѣмъ Санчи въ мѣсяци червни жертвували П. Т.: Шкирпанъ зъ Панѣни на Уграхъ 2 зр.; Романъ Алексевичъ зъ Угнова 5 зр; на руки о. Н. Миколаевича въ Яворовѣ зложили ученицѣ 8 клясовои школы вѣдъ управою ЧЧ. СС. Ч. св. В. В. дрѣбными датками 1·50 зр., въ адміністрациі „Дѣла“ зложили: брацтво церковне въ Высловолокахъ и А. Гошоватюкъ зъ Вадовичъ по 1 зр. разомъ 2 зр.; на руки о. Іоана Хриз. Дуркота пароха въ Новѣй веси переслали Его Ексц. киръ д-ръ Іосифъ Сембратовичъ зъ Риму 25 зр.; на руки о. Іосифа Пелеха въ Сулимовѣ зложили священики декан. куликовского о. С. Иванець 2 зр., К. Грушкевичъ 1 зр. 50 кр., С. Мацюракъ, Должицкій, Д. Гура, М. Жарскій по 1 зр., Р. Козакъ, В. Утриско и І. Пелехъ по 50 кр. разомъ 9 зр.; о. Григорій Конистяньскій деканъ въ Снѣтницы 3 зр.; на руки о. Юліана Дуркота декана въ Мшанѣй на соборчику дек. зложили священики 7 зр., зъ кѣнцемъ червня с. р. мае церковь чистои готѣвки 5719 зр. 21 кр. Зъ розпродажи акцій Товариства вилынуло до кѣнця червня с. р. 2630 зр. а зъ розпродажи цеголокъ 263 зр. отжежь зъ кѣнцемъ червня с. р. мае Руска Бурса въ Новѣмъ Санчи готѣвкою на чисто 12756 зр. 88 кр. або 25 513 коронъ 76 сот. — Всѣмъ П. Т. Жертводавцямъ на Бурсу и на дѣмъ Божій въ Новѣмъ Санчи складае сердечну подяку щиро рускимъ „Бѣгъ Заплать“ Выдѣлъ Товариства.

Телеґрамы.

Вѣдень 1 серпня. Поліція арештувала роботника Вогріна, котрый на улици кричавъ „нехай жие анархія“ и хваливъ атентатъ Бресіого. Зъ тои самои причины арештовано 20 лѣтного купця зъ Італіи Паріолю.

Римъ 1 серпня. Одинъ зъ братѣвъ Бресіого, офіцеръ при 10 полку, выступивъ вчера зъ вѣйска. Новый король пріѣхавъ вчера въ полудне до Каламбріи и пустивъ ся въ дальшу дорогу до Неаполю. Вчера передъ полуднемъ всѣ вѣйска въ Римѣ и провінціональній гарнізоны присягли вѣрнѣсть новому королеви.

Лондонъ 1 серпня. Лондоньскій дневники высказують гадку, що смерть Гумберта потягне за собою політичнѣ комплікація. Спеціяльно мае бути захитаный тридержавный союзъ.

Бѣлградъ 1 серпня. Міланъ телеґрафувавъ до сербского национального банку, абы ему прислано 30.000 франкѣвъ. Грошѣ выслано до Вѣдня. Зъ того заключають, що Міланъ вже не гадае вертати до Сербіи и що Сербія вже на вѣки увольнила ся вѣдъ его нещастнои господарки. Въ заручинахъ короля добачують цѣлковитый погромъ австрійскои дипльоматіи, а побѣду россійскои. Радикальній еміґранты, котрій утѣкли зъ Сербіи зъ причины процесу о атентатъ на Міляна, прислали королеви гратуляціи. Царь принявъ запросины на шлюбъ и прибле свого заступника.

Лондонъ 1. серпня. Вѣйскового attaché при арміи Бурѣвъ Гурка царь вѣдкликавъ. Телеґрамы зъ Преторіи доносять, що походъ Робертса на заходъ и намѣръ знищенья недобиткѣвъ Боты скѣнчивъ ся повною неудачею. Робертсъ не мѣгъ оббити становискъ Боты и вернувъ до Преторіи. Командантъ Делярей замкнувъ б. командантa Мафкінга, Баденъ-Повеля въ Ростенбурзѣ. Вѣйско выслане на помѣчь мусѣло цофнути ся, бо було за слабе.

Берлинъ 1. серпня. Россійскій вѣйска заняли дня 26 липня форты въ Нюванѣ.

Лондонъ 1 серпня. Лігунчанови повело ся знести взольованє европейскои кольонії въ Пекінѣ. Вѣдъ дня 16 липня мае панувати въ Пекінѣ завѣшенє оружія. Досѣ убито 62 особъ. Телеґрама датована 21 липня и пѣдписана англійскимъ посломъ Мэкдональдомъ.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

З днемъ 27 липня знесено пересѣдане подорожних і переношене пакунків при км. 27·3 між станіями Болехів і Долина пересѣдаесь і дальше тілько при км. 97·6 між Тяжевом а Станиславовом.

З днемъ 28 липня зачнуть також курсувати потяги ч. 1215 і 1218 між Болеховом а Калушем а днем 29 липня привернесь рух всѣх поѣздів на шляху Долина-Вигода і рух товарових потягів на шляху Тяжів-Болехів. На шляху Станиславів-Тяжів буде рух товарових потягів і на дальше застановлений.

Дня 7 серпня, правдоподібно безпосередно по приѣздѣ потягу ч. 1718 о 1 годині 45 мінут по полудни віддасть ся стацийний будинок біля головного двірця до публичного ужитку яко новий особовий дворець.

До нового тимчасового двірця буде доѣзджати ся з міста по лѣвій сторонѣ, а відѣзджати ся по правій сторонѣ дотеперішного старого будинку стацийного.

Тарифа для прямого руху особового між стациями ц. к. уприв. Північної зелѣзниці цѣсара Фердинанда з одної а стациями ц. к. австр. зелѣзниць держанних з другої сторони, важна від 1 вересня 1897.

До повисше наведеної тарифи входить в житѣ додаток III важний від 1 вересня 1900. — Цѣна 30 сотиків.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понедѣлки та четверги.

Оголошенє конкурсу

на запомогу стипендийну з фонду Тараса Шевченка на рік 1900/901-ий в квоті 200 К.

І О сю запомогу стипендийну можуть убігати ся передовсѣм убогі, талановиті лѣтерати і артисти руской народности, як також убога талановита молодѣж руской народности, що по укінченю висших шкіл віддае ся спеціальним студіям науковим.

ІІ. Отсю запомогу стипендийну буде надавати Головний Виділ Товариства „Просьвіта“ у Львові і виплачувати в двох піврічних ратах по 100 К.

ІІІ. Подання о наданє сеї запомоги стипендийної належить вносити до Головного Виділу Товариства „Просьвіта“ у Львові (ринок ч. 10), найдальше до кінця вересня 1900 р.

За Головний Виділ Товариства „Просьвіта“, у Львові дня 17 н. ст. липня 1900 р.

Ю. Романчукъ. *Гр. Врецьона.*

КОНКУРС.

Виділ товариства Руска Бурса в Бережанах оголошуе сим, що в слідуючім році шкільнім 1900/01 може бути в тій бурсі помѣщених сорок учеників гімназіяльних руской народности.

До подань, котрі слідуе вносити на адресу д-ра Андрія Чайковского в Бережанах найдальше до 20 н. ст. серпня 1900. треба долучити 1) свідоцтво крещеня, 2) свідоцтво шкільне з послѣднього курсу, 3) свідоцтво моральности, 4) свідоцтво убожества (для тих, що жадати будуть дешевшого як 30 кор. місячно приміщеня) від уряду парохіяльного і заявленя вітця або опікуна кілько зобовязуе ся місячно платити.

Ученики що вже минувшого року були в нашій бурсі приміщені не потребують долучати прилоги під 1 і 3.

М. Сонєвицкий голова — *М. Ліськевич* секретар.

КОНКУРС.

Викончуючи поручене загальних зборів товариства руска бурса в Бережанах підписаний виділ закладае в слідуючім році шкільнім 1900/01 інтернат для убогої молодежи III і IV клясы школи народної відтак для учеників висшої гімназіи під слідуючими вимінками:

1) питомці платити муть 6 кор. місячно за помешканє а надто,

2) достарчати тижднево в натуралиях тілько кілько буде потреба для прокормленя питомця.

3) достарчити постіль біле і одежу.

Талантовиті но дійстно убогі діти можуть узискати зниженя місячної грошевої оплати.

Виділ застерігае собі отворити сей інтернат, наколи зголосить ся найменше 10 питомців.

Зголошеня слідуе вносити на адресу д-ра Андрія Чайковского в Бережанах і заявити кілько обовязуе ся отець або опікун достарчати тижднево віктуалів.

Від виділу тов. Руска Бурса в Бережанах.

М. Сонєвицкий голова — *М. Ліськевич* секретар.

Конкурс.

Виділ товариства руска бурса в Бережанах розписуе отсим конкурс на місце госпо дині, до котрої буде належати: 1) варене для питомців, 2) удержанє порядку в бурсі, 3 нагляд над прамом, 4) удержанє слуг в по трібнім числі з вѣмкою сторожа, котрого о плачуе товариство.

О те місце убігати ся можуть старш женщини руской народности.

Зголошеня вносити треба найдальше д 20 серпня с. р. на адресу д-ра А. Чайковско го в Бережанах і подати 1) вік (безусловно скінченых 40 лѣт), 2) дотеперішне занятє, жадану титулом винагороди місячної квоти.

М. Сонєвицкій голова. — *М. Ліськевич* секретар.

Альбум заслуженых Русинів

в красній кольоровій тецѣ, в цінѣ 2 коро
набути можна
в Товаристві „Просьвіта“, Львів, ринок ч. 1

Надосланє.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази

лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,

орднує пѣдчасъ купелевого сезону

въ Криници. 309 18–20

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

орднує при улици Ягайлоньскій число 7
вѣдъ 9—1 и 3—5 237 3—3

Д-ръ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у **Вѣдни, Берлинѣ и Парижи,** лѣчитъ методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ приладовъ всякій венеричній недуги, навѣть найбѣльше застарѣлій шкѣрий, полового и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Орднує вѣдъ годины 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 12—?

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львѣвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кількохъ вѣддѣлѣвъ въ котрыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованє пѣсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубѣвъ безъ болю, при мѣсцевѣмъ знечуленю або и успленю, обтуратори при вадахъ и бракахъ пѣднебѣня, вставлюване штучныхъ зубѣвъ и на золотѣ безъ пѣднебѣня.

Тамже лѣчитъ ся хоробы ясенъ и устнок ямы.

Для провінціи запровадженo тую выгоду, що надѣсланій почтою зубенѣй, зломаній и т. д. штучній зубы направляе ся и высылаесь вѣдворотною почтою безъ особнетого приѣзду. — Институтъ отвореный цѣлый день. 84

Дтъ Л. Вікторъ.

Климентій Федунь

переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвск. університету

поручає

свое переплетиче і ґалитерійне заведенє

у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366

Пѣдоймае ся всяких роббтъ, особливо переплету **Служебникѣвъ, Евангелій, Молитовникѣвъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбумѣвъ, Мапъ, Дипльомѣвъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.**

Веденій дотеперь
Галицкимъ акційнымъ Товарист. Гандлевымъ
дѣлы:
Вуголь камѣнный, Сикавки и приборы пожарній,
Вужѣ партяній и ґумовій
обняло ново-отвореное
Львѣвске Бюро гандлеве
при улици Костюшка ч. 4. 221 37—39

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ
ВЫРѢБЪ КРѢСЕЛЪ
въ стилю старо-нѣмецкѣмъ, бароковѣмъ, англійскѣмъ и ґотацкѣмъ
ЮСИФА РУЖИЦКОГО
Львѣвъ, площа Бернардиньска ч. 15.
Приймае такожъ крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтаній перерабляе на скѣряній.
Поручає крѣсла вѣдъ 4 зр. и высше.
Похвальній листы на бажанє. 321 12—60

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ
ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА
у Львовѣ, Ринокъ ч. 10
маґістра фармації и довголѣтн. властителя аптики
припоручає:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОИ МИЛЕНЬКОИ, вѣдзначеный сотками похвальныхъ листѣвъ, зладженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthа arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристає досконадо до лиця и вызначає ся приємною и тривкою вонею. — Оріґінальній коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжнои Миленькои, задвинть иншій пудры такъ краевій якъ заграничній. Богато замовленъ и подякъ дае найлѣпшу реклиму мому пудрови. — При замовленихъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плынъ и масть д-ра Бамбергера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває веснянки, жовчевій, плямы, надає шкѣрѣ бѣлости, прозорости и аксамитнои тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣниковій плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листѣвъ. 329 10—52

МЫЛА ЛИЛІЄВІЙ зъ Мекки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничій, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвінкѣвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Почтенній Р. Т. Публицѣ припоручує ся
НОВО ОТВОРЕНЕ
Заведенє загально консумційне
(при ул. Баторія ч. 20 готель швайцарскій)
именно
Реставрація получена зъ **Молочарнею**
комнатою до сніданъ
и вышинкомъ пива пільзненьского
першого Акц. Бров въ Пільзнѣ.

Льокаль уряджений есть пѣсля всякихъ вымогѣвъ для выбагливѣйшои Публики. Першорядна кухня въ руху черезъ цѣлый день. Страви спорядженій лишь на свѣжѣмъ маслѣ. Всякій набѣтъ и кава правдиво дѣбрей. Печиво и тѣста домовій власній. — Вина добрій. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣжо на мѣру. Приймае ся абонаментъ на сніданя, обѣды и вечерѣ по дуже умѣрковныхъ цѣнахъ. Всякій информацій и множество часописей до до розпорядженя. 371 2—2

О ласкавій загощенія упрашае зъ поважанемъ

К. Нетушіль.

Портретъ Тараса Шевченка
Цѣна 50 кр.
Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“
у Львовѣ Ринокъ ч. 10.

Природній вина
до ужитку церковного,
дальматинській, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вѣдъ
48 кр. *припоручає*
А. Жуліані и Г. Травнеро
У ЛЬВОВѢ
улиця Домініканьска ч. 7.
334 11—156

МУЖЕСКУ Безсильность 344

выликиваю именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхѣвъ молодости и розпусты, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ ілюстрована книга

Самоохорона д-ра Ретана
Россійске выдане: 1 зр.
Польске выдане: 1 зр.
Нѣмецке выдане: 3 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй пояснени своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣчена. По одержаню франко надежитости, высылае ся франко книга въ куvертѣ магазинокъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Biercy's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

„КРАЄВЫЙ
СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“

стоваришене заревестроване зъ обмеженою порукою у Львовѣ (ринокъ ч. 10, I. поверхъ въ домѣ „Просвѣты“) приймае вкладки ощадности въ довольній высотѣ и опроцентовує на 4½%.

Оденъ удѣлъ членьскій въ „Краевѣмъ Союзѣ Кредитовѣмъ“ выносить 50 коронъ; кождый членъ може мати бѣльше удѣлѣвъ. При вплачуваню першого удѣлу належить вложити также вписове въ квотѣ: 2 короны на фондъ резервовый. Вѣдъ удѣлѣвъ членьскихъ и вплачуе „Краевый Союзъ Кредитовый“ за рѣкъ 1899 дівіденду въ высотѣ 5%.

Призбираныхъ грошей уживае „Краевый Союзъ Кредитовый“ на *заосмотрюваня руских товариств кредитовых* потрѣбнымъ засобомъ капіталу оборотового, якъ также на *переведеня користных парцеляцій.*

Складаймо рускій грѣшь въ своій институціи.

Артистично-Літературні Новини

Кн. I. *В. Щурат*: Мої Листи (поезиі)
Кн. II. *Е. Пл-Ів. Петрушевич*: Новелі.
Кн. III. *П. Ліндай-В. Щурат*: Мелійська Венера (драма).
Брошурований примірник 1 корона, оправний 2 короны. Кн. I—II. в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка у Львовѣ, Кн. III. у переводчика в Перемишли.

Интернатъ рускій

пѣдъ управою рутинованого педагога, приймае въ бѣжучѣмъ роцѣ лишень ученикѣвъ низшои ґімназіи зъ причинъ выказаныхъ въ справозданю. Устныхъ информацій удѣляе ся що середы вѣдъ год. 4—7-ои вечеромъ.

Адресъ: **Стефанъ Петрицкій** у Львовѣ ул. Театиньска 14.
368 2—9

Въ высшѣмъ нѣмецкимъ институтѣ дѣвочѣмъ розпочинае ся курсъ 2 вересня. Пенсіонарки и екстерністки приймае ся пѣдъ найдогоднѣйшими условями. Дочки офіцирѣвъ и урядникѣвъ маюль знижки. Пояснена удѣляе до 2 серпня панѣ Матлясова, Зиморовича ч. 12, Львовъ. 334 2—3

Артистично-Ритовниче

ЗАВЕДЕНЄ
А. ЗІҐМАНА
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставля и выкону якъ найдешевше и найстараннѣйше:

Стампілѣ металевій и ґавчуковій, гербы, монограмы, стампільній марки, станцы, таблицѣ литій и ґравіованій и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою.

257

Винкентій Бельскій
огородникъ-пейсажистъ
Львѣвъ, Ягайлоньска 7,

уряджуе и закладае парки англійскій, французскій и лѣскій, звѣринцѣ, партеры цвѣтовій, огороды и сады овочей такъ ужитковій якъ также експльонтаційній, оранжерій и теплярнѣ цвѣтовій и овочевій, провадить спеціяльній управы якъ также рисуе пляны такъ цѣлыхъ огородѣвъ якъ и поодинокихъ цвѣтниковъ.

Приймае также сталый надзѣръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукцій.

Доставляе также стало и правильно черезъ цѣлый рѣкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купелевыхъ.
365 3—26

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и господарске для народу.

Выдае и за редакцію вѣдповѣдае: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣтно-господарскои части Василь Король, учитель господарства.

Цѣлорѣчна передплата выносить 2 зр., на пѣвъ року 1 зр. Редакція и адміністрація: Львовъ, улиця Бѣчна Крижова ч. 5.

Вѣдъ 1 (13) сѣчня 1900. выходить у Львовѣ що четверъ (на мѣсци популярныхъ газетокъ „Батьковщина“ и „Читальня“) тыждня популярна газетка.

Розписанє ліцитаціи
на будову загального шпиталя въ Калуши.

Отсимъ розписуе ся ліцитацію офертову на будову загального шпиталю имени **„Франць Іосифа I.“ въ Калуши.**

Опечатанй **оферты** мають бути внесенй **дня 10 серпня с. р.** до годины **12 въ полудне.**

Будова мае бути выконана пѣсля планѣвъ, выложеныхъ въ Радѣ повѣтовѣй въ Калуши, де также можна переглянути загальній и подрѣбній условя.

Цѣна конторису головного будынку выносить 63.000 кор., вадіюмъ 10%.

Передъ внесенемъ офертъ пѣдпише убѣгаючій ся о тую будову такъ плякы якъ и загальній та подрѣбній условя.

Формулярѣ до выповненя, якъ также взѣръ деклярації убѣгаючихъ ся, можна дѣстати вѣдъ комітету будовы въ Радѣ повѣтовѣй въ Калуши.

Калушъ, 20 липня 1900.

КАЗИМИРЪ РОЙОВСКІЙ,
предсѣдатель комітету будовы.

374 3—3

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ
ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА
Львѣвъ, Академічна ч. 8
выконує ПЕЧАТКИ до ляку и фарбы, ВЫВѢСКИ вѣдливаній и ґравованій МОНОГРАМЫ и ҐЕРБЫ релефнѣ зъ золота и срѣбла, также всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312
ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНІЙ

Рѣкъ заснованя 1892
ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“
Львѣвъ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты“.)

перше и одиноке руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ Вшеосв. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджене домашне, скоть, господарскій знаряды, збѣже въ зерни и содомѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ **противъ шкодъ огневыхъ.**

Станъ фондѣвъ ґваранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1899 выносить:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.		
Резерва премій	148.480 „ — „		
Резерва спеціяльна	1.684 „ 80 „	486.145 к. 92 с.	
Фондъ основный	72.000 „ — „		
Фондъ емеритальн.	18.166 „ 60 „		

Тарифы „Днѣстра“ дуже умѣрковани, условя обезпечень коректій, а шкоды ліквідують ся безпроволочно. До кѣнця 1899 року выносили выплачені шкоды 1,669·565 кор. 38 сот. Полісы „Днѣстра“ приймае Банкъ краевый и Касы ощадности у Львовѣ, Коломыи, Самборѣ, Долинѣ, Снятынѣ, Городенцѣ, Теребовли и Залѣщиках при позичках ипотечныхъ.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ“ въ Товаристве взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дае найкористнѣйшій условя, представляе своими значными фондами найбѣльшу ґарантію, и выдае полісы и квіты въ рускѣмъ языцѣ. 34

Зголошеня о удѣленє агенцій въ охрестностяхъ, де нема близько агентѣвъ „Днѣстра“, приймають ся. „Днѣстеръ“ выплативъ агентамъ по конець 1899 р. провізіи 216·714 коронъ.

Львѣвъ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты“).

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зелѣзничихъ важный вѣдъ 1 мая 1900.

пѣсля часу середно-европейского [пѣзнѣйше того о 86 мінутъ вѣдъ часу львовского.]

поєзд.	особ	приходить до Львова	поєзд.	особ.	вѣдходять зъ Львова
		День			**День**
	6·20	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·25	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	7·45	„ Янова (год. дворець)		6·30	„ Пѣдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д
	8·05	„ Лавочного Калуша, Хирова		6·35	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Тернополя, Бродѣвъ на Пѣдзамче		6·43	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
	8·00	„ „ „ гол. дворець	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	8·15	„ Сокаля, Равы руской (гол. двор.)		8·40	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·50	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·15	„ Янова
	11·45	„ Ярослава, Любачева		9·25	„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
	11·55	„ Ицканъ, Станислав, Козовы		9·55	„ Черновець
	12·55	„ Янова на гол. дворець		9·42	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
1·35		„ Кракова, Вѣдня		—·—	„ Белзця, Равы, Любачева
	1·15	„ Сколього, Хирова, Калуша	1·35		„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
1·45		„ Ицканъ, Станиславова, Гусятина	3·08		„ „ „ Пѣдзамча
2·20		„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче	3·45		„ Ицканъ, Гусятина, Кережизе
2·35		„ „ „ гол. дворець	3·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабѣвки
	5·40	„ „ „ Пѣдзамче		—·—	„ Ярослава
	5·17	„ „ „ гол. дворець			
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева			
		Ночь			**Ночь**
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава	12·40		до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·20		„ Черновець, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Констанцы, Букарешту
2·31		„ Кракова, Вѣдня, Орлова		4.15	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·12	„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче		6·10	„ Станиславова
	3·25	„ „ „ гол. дворець		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Варшавы
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Синока		6·50	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	9·45	„ „ „ Хирова		7·25	„ Сокаля, Равы руской
	10·—	„ Ицканъ, Пѣдвысокого, Козовы		7.10	„ Тернополя зъ гол. дворця
	—·—	„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·33	„ „ „ Пѣдзамча
	—·—	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Синока		9·12	„ Янова 1/10 до 30/4 1900 включно
	10·12	„ Ицканъ, Козовы, Пѣдвысокого		10·50	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·30	„ Пѣдволоч. Бро, бвь, Коничинець		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·15	„ „ „ на гол. дворець		11·—	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ г. дворця
		„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·23	„ „ Грималова Пѣдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нѣчна числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Краєдицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Паньхѣвскій. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. Зъ друкарни Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловя.

Ч. 162. Львовъ, Четверъ 20 Липня (2 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Вібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ въ второкъ, а въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и иссераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро огодошень ул. Коперника ч. 11, а Бюро газетъ ул. Короля Людовика 9, а А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кришановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за иссерати платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ ілтер. додатковим

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застережена. — Рекламації неопечатаний вѣльній вѣдъ порта.

Поєдинче число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычній приймають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчки иссератовои або ся мѣсяця а въ рубрицѣ „Надсланах“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносня приватний читаючи ся по 5 кр вѣдъ вершка.

Незнане чи тенденція?

Четыри тыждни тому въ статьѣ „Польска праса о Русинахъ“ мы вказали на те, якъ невѣрно галицко-польска журналістика информуе свою публику о рускихъ справахъ и якъ она старае ся настроити неприязно противъ Русинѣвъ опінію публичну всѣхъ тыхъ сферъ, до котрыхъ она доходить. Позавчера знова подали мы статью краківского соціяльно-демократичного органу Naprzód, въ котрѣй вказуе ся на становище, яке пѣвъурядова польска праса займае супротивъ Русинѣвъ и рускихъ сторонництвъ. До того, щѣ мы вже перше въ сѣй справѣ сказали, мусимо нынѣ додати ще кѣлька слѣвъ.

Передъ-всѣмъ сконстатувати треба, що Русины мають завзятых противникѣвъ у прасѣ всѣхъ польскихъ сторонництвъ, окрѣмъ може соціяльно демократичного. Реакційна Gazeta Narodowa, консервативный Czas, клерикальный Ruch Katolicki, mixtum compositum Przegląd, демократичный (!) Dziennik Polski, антисемітскій Głos narodu, навѣть людовый Kurjer lwowski, пишуть о насъ въ бѣльше або менше неприязный способѣ. Давнѣйше удаване якоись прихильности, якоись сердечности для Русинѣвъ теперь устало. Взагалѣ-жь львѣвска праса выступае бѣльше ворожо якъ ліберальна.

Цѣкаве особливо становище Gazet-ы Narodow-ои, органу намѣстника и подбльскои партіи, котра теперь маe перевагу въ Колѣ польскѣмъ. Для характеристики наведемо уступы зъ двохъ ея передовыхъ статей зъ остатныхъ днѣвъ.

Въ ч. 204 зъ 26 липня Gazeta Narodowa помѣстила статью пѣдъ надписомъ Ruski rząd narodowy. На самѣмъ початку написано тамъ таке: „На загальнѣмъ вѣчу рускихъ опозиційныхъ сторонництвъ [!], вѣдбувшѣмъ ся пѣдъ окликомъ „консолідаціи“ сторонництва проф. Романчука зъ москвофілами [!] въ дни 26 грудня 1899, установлено певного роду ruski rząd narodowy на всходу Галичину“. У вчерашнѣмъ числѣ (210 зъ 1 серпня) подана знова статья п. н. Wiec radykałów ruskich, написана, здае ся, посломъ Меруновичемъ. Въ нѣй розказано про політично-економічне вѣче, устроене львѣвскою „Селяньскою Радою“ дня 29 липня въ Пустомытахъ. Тое вѣче представлене яко objaw znamienny w sprawie ruchu ludowego we wschodniej części kraju. Були тамъ, каже авторъ статьѣ, межи иншими kilku księży ruskich z okolicy przechylających się do partyi radykalnej, kilku czupurnych parobczaków ze Skniłowa wytresowanych przez ks. Folisa, kilku ruskich socyalistycznych agitatorów młodszych ze Lwowa, przeważnie zecerów od Diła [?]. Розумѣе ся, що цѣле вѣче шло въ радикальнѣмъ напрямѣ: реферати о. Фолиса, д-ра Костя Левицкого и п. Данилюка зъ редакціи „Дѣла“ [?] зъ поставлеными въ дусѣ народнои програмы постулятами — то всьо страшный радикалізмъ. А загальне вражене того вѣча charakteryzuje fakt, że jeden z księży ruskich z sąsiedztwa, posiadający reputacyę twardego moskalofila, gdy usłyszał początek referatu księdza Folisa, opuścił zebranie mówiąc: „Niema tu co robić z takimi zaciekłymi radykałami!“ Цѣла статья а именно сей уступъ е дуже характеристичный: вѣнъ стверджуе наново те, що написавъ и Naprzód, що „Подоляки лицяють ся до москвофілѣвъ“. Оно й не дуже дивно, бо Подоляки були завсѣгды найгоршими противниками и негаторами Руси, отже сходять ся зъ москвофілами, котрі нетують самостійность Руси а притѣмъ яко чисто негативна а не позитивна партія на поли національного поступу найменше суть небезпечні.

Зъ другои знова стороны Gazeta Narodowa, а такъ само иншій польскій дневники показують неразъ таке незнане рускихъ вѣдносинъ, що хотѣло бы ся часомъ припускати, що деякій ихъ ворожій выступленя противъ Русинѣвъ походять радше зъ невѣдомости якъ зъ злобы. Отъ хочь-бы приведена высше зъ першои статьѣ Gazet-ы Narodow-ои згадка о „загальнѣмъ“ вѣчу зъ 26. грудня 1899, вѣдбувшѣмъ ся „пѣдъ окликомъ консолідаціи сторонництва проф. Романчука зъ москвофілами“! Однакожь розваживши добре всьо, треба вкѣнци прийти до переконѣчення, що не такъ незнане *або* тенденція, якъ радше незнане и тенденція обявляють ся въ статьяхъ польскои прасы.

Мы ворогованемъ польскои журналістики взагалѣ, а спеціяльно пѣвурядовои, зовсѣмъ не грѣземо ся. А пп. Півіньскимъ, Дѣдушицкимъ и ихъ товаришамъ пригадуемо слова, котрій сказавъ ихъ одномышленникъ шляхтичъ-консерватистъ гр. Янъ Стадницкій въ галицкѣмъ соймѣ: що невдовзѣ вже прийде часъ, де они якъ остатній могикане будуть засѣдати въ парляментарныхъ тѣлахъ.

Смерть короля Гумберта.

Пѣсля дотеперѣшныхъ звѣстань Бресіого, не з выключеною рѣчею, що вѣнъ одержавъ поручене выконаня атентату вѣдъ анархістичнои організаціи. Выконане злочину здаеть ся ухвалено. При арештованѣмъ товаришу Бресіого, Сальваторі Квінтавалі знайдено кѣлька листѣвъ и фотографій зъ пѣдписомъ „злочинъ“ и кореспонденткy, взываючу его на зборы анархістѣвъ въ Фльоренціи. Квінтавального арештовано въ мѣсцевости Патерсонъ въ Австралиі. Вѣнъ ѣхавъ разомъ зъ Бресімъ зъ Америки и въ Парижи бравъ разомъ зъ нимъ участь въ анархістичныхъ зборахъ. Квінтавального задержано въ вязници въ Порто Серіо. Окрѣмъ сего, арештовано такожь другого приятеля Бресіого, Саміра. Гнѣздомъ италійскихъ анархістѣвъ, до котрого належавъ такожь Бресі, е фабричне мѣсто Патерсонъ. По Чікаго маe оно найбѣльше анархістѣвъ зъ тои причины приходить тамъ дуже часто до страйкѣвъ. Італійска кольонія е тамъ релятивно мала, але складае ся головно зъ небезпечныхъ елементѣвъ. Первѣстно на убійцю короля Гумберта выльосовано Сперандія. Сей однакъ посварившись ся зъ директоромъ фабрики застрѣливъ его и себе. При другѣмъ голосованю выбрано Бресіого. Дня 22 мая Бресі вѣдѣхавъ до Европы. Однымъ зъ найблизшихъ приятелѣвъ Бресіого и Сперендія, мавъ бути якійсь гр. Мотелескій „начальникъ“ анархістичного сторонництва въ Патерсонѣ. Богато особъ подавъ, що Бресі дуже часто заявлявъ передъ приятелями, що е анархістою и хвалився приязнею „гр. Мотелескаго“. Жѣнка и дѣти Бресіого жнють въ Гобокенѣ. Зъ Ню Йорку доносять, що въ цѣтни с. р. выльосовано въ Америцѣ Бресіого на убійцю Гумберта. Вѣнъ безпроволочно вѣдѣхавъ на кораблн Гасконь до Італіи. Одинъ зъ выдавцѣвъ испаньскои анархістичнои часописи заявивъ, що хочь Бресі належить до анархістѣвъ, то однакъ выконати атентатъ спонукала его тиранія, не анархія.

Бресіого переслухавъ вчера генеральный прокураторъ. Арештантъ не дае нѣяких вѣдповѣдей. Запытаный, чому выконавъ сей злочинъ, крикнувъ: Що за злочинъ! Я не допустивъ ся нѣякого злочину, я выконавъ велике дѣло. Иншій вѣдповѣди Бресіого выминаючій. Заперечуе закидъ, що въ Парижи сходивъ ся зъ анархістами. Коли его впроваджувано до келіи сказавъ: Я волѣвъ бы, абисте засудили мене на смерть, якъ цѣле житя сидѣти въ вязници. Бресі не хоче сказати, хто була ся дѣвчина, зъ котрою день передъ атентатомъ ѣхавъ въ нанятій повозцѣ паркомъ въ Монца.

Офіцеръ Антоніо Бресі донѣсъ міністрови вѣйны телеграфічно, що вѣддае ему до розпорядимости офіцирску шаржу. Въ Римѣ однакъ думають, що міністеръ вѣйны полишить ему шаржу, бо Антоніо Бресі маe бути добрымъ офіциромъ и монархістомъ. Здае ся, що позволять ему змѣнити назвиско.

Соціялістичній дневники, а спеціально берлинській Vorwärts высказують, що се не случай, що убійцѣ Карнота, Елисаветы и Гумберта були Італійцями. Страшна нужда пануюча межи италійскимъ населенемъ, бракъ образованя, ширене клерикальныхъ забобонѣвъ и глупота выкликали загальный моральный упадокъ, середъ котрого розцвила ся бутна анархія.

Письмо зъ Парижа.

Вѣдозва до всѣхъ Русинѣвъ и Русинокъ, що живуть за границею Галичины.

Немалый гуртокъ насъ Русинѣвъ зъ Галичины жие або живъ якійсь часъ за границею рѣдного краю. О скѣлько могли мы переконавъ ся, чи братчики дѣйсно сповняють особливо ту остатну задачу, а ихъ ту декотрыхъ вычислю. Всѣхъ не можу вычислити, бо вже призабувъ а спису не провадило ся. Може котрый зъ товаришѣвъ буде бѣльше детайлѣвъ памятати, та дещо доповнить. До брацтва належали: Б. Кирчѣвъ, Ант. Захарясевичъ, Сидѣръ Зельскій, Аль. Олесницкій, Мих. Мосора, Сев. Борачокъ, Ив. Велигорскій, Мат. Поповичъ, Васыль Навроцкій, Ом. Абрасовскій, Костъ Андруховичъ, Мих. Левицкій, В. Цебровскій, Мих. Ваврикъ, Ив. Кулицкій, Кароль Бардинъ, Ив. Винницкій, Левъ Залужный, Андр. Пелеській, М. Бахталовскій, Дмитро Кеьонжекъ, Теод. Гаморакъ, Евг. Проскуринцкій, Вол. Ступницкій, Андрейко, Матейкѣвъ, Дейницкій, І. Ганкевичъ, Ом. Константиновичъ, Ст. Онишкевичъ, Мик. Бачиньскій, Черпецкій, Сѣлецкій, Гр. Величко, Ол. Воляньскій. Прочихъ вже не памятаю.

Сучасникъ.

Дальша судьба читальнѣ въ рускѣй семинаріи духовнѣй у Львовѣ по роцѣ 1882.

(*Конець.*)

Читальня упала, але не житє духове мѣжь народовцями въ семинаріи. По упадку читальнѣ устроювали они ще бѣльше вечеркѣвъ. На тыхъ вечерницяхъ спѣвали пѣснѣ народнѣ пѣдъ управою пок. Андрейка, поетъ Олекса Бобикевичъ розвеселявъ своими гумористичными стихами, а вѣдчиты мали Богдаръ Кирчѣвъ, Костъ Андруховичъ, Мих. Мосора и иншій, але вже не памятаю ихъ.

Такій вечерницѣ вѣдбували ся десь въ котрѣйсь великѣй комнатѣ (пѣдъ ч. 44 або 46, де бѣльшость була народовцѣвъ), въ зимѣ. Крѣмъ того справляли ся вечерки (якъ звычайно) въ честь папы и митрополита. Але обходжено урочисто день 3 мая и память Шашкевича. Хто-жь зъ товаришѣвъ не пригадуе собѣ тои прехорошои бесѣды Б. Кирчова, якою вѣнъ звеличавъ того поета и руску пѣсню? Пригадую собѣ, якъ по тѣй бесѣдѣ гратулювали Кирчову митрополитъ, о. Дан. Танячкевичъ, о. Дельскевичъ, Вахнянинъ и многій гостѣ, що були на тыхъ вечерницяхъ. Стискали его всѣ, якъ рѣвного. Бесѣда та була вѣдтакъ вѣдлітографована въ кѣлькасотъ примѣрникахъ и ще доси у мене задержала ся.

Крѣмъ вечеркѣвъ устроювано часто представленя драматичнѣ. Театромъ заняли ся щиро два товариші: Володамиръ Ступницкій и Евгенъ Проскуринцкій (здѣсь менѣ, що вже оба покѣйній). Они то становили дирекцію и режіссерію.

На представленяхъ бували такожь гостѣ зъ свѣта и крилошане. Пригадую собѣ, якъ красно вѣдограно Москаля Чарѣвника и Ревізора въ Петербурга. Незрѣвнанымъ акторомъкомікомъ був Теодоръ Матейкѣвъ.

Спѣвъ и музыка були тогдѣ въ найкрасшѣмъ розцвѣтѣ, шли въ парѣ зъ собою. На тѣмъ одномъ поли питомцѣ безъ огляду партійного годили ся.

Все-жь такой народовцѣ мали и тутъ перевагу, коли въ роцѣ 1885 выдали зѣбрникъ квартетѣвъ, пѣдъ надписомъ „Кобзарь“, що розбѣйшовъ ся въ 500 примѣрниках. Найбѣльше коло того заходили ся Б. Кирчѣвъ, Сев. Грицина при помочи п. Вахнянина и о. Бажанського. Брали ся выдати и II-ій томъ, але пренумерата плыла скупо а спѣваки „змучили ся.“

Въ музыцѣ, а особливо въ грѣ на цитрѣ, що тогдѣ зачала входити въ моду, вправляли ся пок. Андрейко, Сев. Грицина и Евгенъ Купчиньскій.

Не безъ того, щобы и до науковои працѣ не брали ся питомцѣ. Та що зъ того, коли они брали ся, такъ сказати-бъ, навмання, безъ жадного плану, безъ директивы, безъ вказѣвокъ. Нѣхто питомцями не займавъ ся. Що они робили або учили ся, тымъ нѣхто зъ настоятелѣвъ не журивъ ся. Не було жадного проводу. Настоятелѣ були радѣ, коли найменше мали стычности зъ питомцями. „Найпрактичнѣйшій“ бувъ той питомець, котрого жаденъ настоятель лично не знавъ. Ректоръ мало коли сидѣвъ въ семинаріи або мало коли показувавъ ся на очи питомцямъ. Префекты ще менше. Віцеректоры ще може розмѣрно найбѣльше, бо они наглядали, чи питомцѣ ѣдять и чи ходять до церкви на молитвы. На тѣмъ ся кѣнчила задача настоятелѣвъ. „Префекты наукъ“ въ семинаріи — се чиста иронія. Не дивниця тому, що лише поодинокій питомцѣ хапали ся до якихсь студій. И такъ: оденъ бравъ учити ся, окрѣмъ наукъ богословскихъ, исторіи, другій славістики, третій языка французького, четвертый укладавъ словарь церковно-рускій, пятый переводивъ святе письмо на рускій языкъ, шестый мучивъ ся надъ языкомъ гебрейскимъ и иншими орієнтальными языками, а жаденъ нѣчого не зробивъ, до нѣчого не допровадивъ. Були навѣть такій диваки, що учили ся словарѣвъ або енциклопедій на память. Москвофіли учили ся россійского словаря Шміда. Але все те були лише одиниці, а загалъ питомцѣвъ бравъ на смѣхъ всѣхъ тыхъ, що хотѣли серіозно працювати.

Не маючи жадного проводу нѣ зъ вѣдки, декотрій питомцѣ потрафили самій собѣ дорогу простежити. Знайшло ся кѣлькохъ межи ними, що впали на оригінальну гадку: завязати брацтво, приймати до него що найщирѣйшихъ питомцѣвъ, котрій бы зъобовязали ся весь часъ въ семинаріи посвятити лише праци-наукѣ а дальше свое житє народови.

И завязало ся таке брацтво чи кружокъ. Оно, розумѣе ся, було тайне, хотяй не бояло ся та й не мало причины бояти ся нѣ поліціи нѣ ректорату, бо въ нѣмъ не було нѣчо противзаконного. Було тайне тому, бо оно хотѣло якъ бы якась невидима сила зреформувати семинарію. Оно не мало нѣ статутѣвъ нѣ жадныхъ правилъ, але тѣлько трехъ старшихъ, щобы давали всему провѣдъ. Бувъ часъ, що то брацтво (оно не мало навѣть назвы) числило 60 членѣвъ. Збирали ся тѣ братчики въ вѣльныхъ хвилях пѣдъ одно число що тыждня и тамъ кождый мусѣвъ здати справу, що робивъ за той часъ. Жаденъ зъ нихъ не смѣвъ грати въ карты, а противно мавъ вплывати на питомцѣвъ, щобы всю навычку закинули. Ректоратъ, хотяй знавъ, що питомцѣ граютъ въ карты, однакъ дививъ ся на се крѣзь пальцѣ (якъ и на такъ званій „шкарты“, що тогдѣ добре практикували ся). Братчики выбрали въ-помежи себе трохъ контрольорѣвъ такихъ, що не умѣли грати въ карты, а задачею ихъ було: ходити по-пѣдъ числа, де мешкали братчики, и наглядати, чи котрый зъ нихъ не грае въ карты. Коли кого прихоплено на тѣмъ, плативъ до брацкои касы 50 кр. Такъ само плативъ таку кару той братчикъ, що за тыждень не прочитавъ анѣ одной книжки науковои. Зъ прочитаного треба було здавати справу. Въ тѣмъ часѣ бібліотеки університецка и Осолиньскихъ були переповненій питомцями. Крѣмъ того братчики обовязали ся давати по 5 кр. мѣсячно до спѣльнои касы а за тѣ грошѣ справляти книжки науковій. Понеже вѣмирающій питомцѣ оставляли своихъ наслѣдниковъ, проте про конець того дѣла не потрафю сказати. Брацтво то завязало ся въ роцѣ 1884. Ще разъ повтаряю, що оно мало на цѣли: 1) выкорѣнити гру въ карты въ семинаріи, 2) ширити мѣжь питомцями охоту до науки; 3) питомцѣ мали по скѣнченю семинаріи служити своему народови яко священники и его провѣдники въ способѣ достойный и неустрашимый. Щобы-жь теперь загалъ переконавъ ся, чи братчики дѣйсно сповняють особливо ту остатну задачу, я ихъ ту декотрыхъ вычислю. Всѣхъ не можу вычислити, бо вже призабувъ а спису не провадило ся. Може котрый зъ товаришѣвъ буде бѣльше детайлѣвъ памятати, та дещо доповнить. До брацтва належали: Б. Кирчѣвъ, Ант. Захарясевичъ, Сидѣръ Зельскій, Аль. Олесницкій, Мих. Мосора, Сев. Борачокъ, Ив. Велигорскій, Мат. Поповичъ, Васыль Навроцкій, Ом. Абрасовскій, Костъ Андруховичъ, Мих. Левицкій, В. Цебровскій, Мих. Ваврикъ, Ив. Кулицкій, Кароль Бардинъ, Ив. Винницкій, Левъ Залужный, Андр. Пелеській, М. Бахталовскій, Дмитро Кеьонжекъ, Теод. Гаморакъ, Евг. Проскуринцкій, Вол. Ступницкій, Андрейко, Матейкѣвъ, Дейницкій, І. Ганкевичъ, Ом. Константиновичъ, Ст. Онишкевичъ, Мик. Бачиньскій, Черпецкій, Сѣлецкій, Гр. Величко, Ол. Воляньскій. Прочихъ вже не памятаю.

Сучасникъ.

реконати ся, а се елементъ зъ помѣжь нашои интелігенціи найживѣйшій, однакъ до сего часу наша мати Украина-Русь не мала зъ него великои користи, а противно страту, бо мимохідь позбулась не тілько интелігентныхъ своихъ сынівъ и дочокъ, але заразомъ співробітниківъ на рідній нивѣ. А страта ся тымъ більша, що у насъ взагалѣ такъ мало интелігенціи, що кожда одиниця маѣ свое мѣсце и призначене, а коли она устушить, ся мѣсце остаѣ не обсаджене.

Щобы хочь въ части відплатити довгъ рідній неньцѣ, загадали мы за радою нашого товариша д-ра Шмигельского зъєднати ся въ одну одиницю, въ одно товариство, щобы збитою масою розвинути акцію, о скілько то можливе, въ користь нашои батьківщины. Мы не мали часу обдумувати анѣ статутівъ, анѣ цѣли нашого товариства, а кидаѣмъ по простуту гадку въ свѣтъ, щобъ она не пропала даромъ. О скілько мы за короткій часъ могли порозумѣтись, наша гадка була бъ така:

Завязати Товариство за границею краю и зібрати въ нѣмъ всю украиньско-руску интелігенцію, проживаючу за границями своіи вітчины.

Членомъ нашого товариства може бути такъ мущина якъ и женщина, въ першій лінії тѣ, що проживають стало поза границями Галичины, безъ взгляду на те, чи въ Европѣ, чи въ иншихъ частяхъ свѣта, но друге всѣ тѣ Русины и Русинки, що живуть стало чи тымчасово въ самій Галичинѣ, а крімъ Европы звидѣли еще бодай одну зъ котрыхъ небудь 5 частей свѣта.

Сей послѣдный додатокъ поставили мы зъ тои причины, що се товариство маѣ складатись зъ людей свѣтовыхъ, котрыхъ горизонтъ є ширшій а тымъ самымъ, сподѣваѣмъ ся — и більше поступовый.

Цѣль сего товариства була бы въ зарисѣ така:

1) Зъєднати роздроблені одиниці въ оденъ гуртокъ.

2) Заложити одну спільну касу, зъ котрои мы могли бъ попирати въ Галичинѣ справы всенародного значѣня.

3) Черезъ допись газетъ въ старімъ краю обзнакомлювати руску публику зъ житемъ-бутемъ, звычаями и обычаями тыхъ народівъ, зъ котрыми мы стыкаѣмось, и т. д.

4) Выдавати свои власні книжки, зложені зъ чисто заграничного матеріялу.

5) Заохочувати молодѣжь, щобы она по можности якъ найчисленнѣйше завиджувала широкій свѣтъ, набиралась за границею культурныхъ идей и вносила новый, живый елементъ въ руске житя, та підпомагати такъ морально якъ и матеріяльно ту молодѣжь, коли она хоче свои студіи чи кінчити чи доповнити за границею.

6) Старатись о те, щобы руски интелігентні одиниці за границею не вынародовлялись.

Ось се на-разѣ выстарчало намъ до того, щобъ пустити нову гадку въ свѣтъ.

Теперь відзываѣмось до Васъ, усѣхъ старшихъ и молодшихъ Товаришівъ и Сестеръ: Заинтересуйтесь сею гадкою и на-разѣ подайте менѣ, яко ad hoc выбраному монмя двома товаришами секретареи, свои адресы: хто де пробуваѣ и чи хоче приступити до нашого товариства, а заразомъ розвинѣть кождый и кожда зъ осібна свою думку и вказівки, якъ заложити и урядити товариство, та яка мала-бъ бути его дальша цѣль.

На першій разъ хотѣли бы мы выдати книжку усѣхъ нашихъ членівъ вразъ зъ ихъ портретами и короткими біографіями, а до того кождый членъ мавъ бы еще долучити якусь працю про той край, де живе чи живъ. Бувъ бы се збірникъ зъ різныхъ краѣвъ и частей свѣта.

Думаѣмъ, що Васъ, П. Т. Товаришѣ и Товаришки, не треба много до сего дѣла заохочувати, бо сподѣваѣмъ ся, що живучи чи за границею теперь, чи давнѣйше, мали Вы нагоду приглянутись житю цивілізованого свѣта и скинули зъ себе ту отяжѣлу шкаралущу галицкого рутеньства, котра взагалѣ характеризуе нашу галицку интелігенцію.

Прошу заразомъ усѣхъ бурлаківъ, щобъ не ограничались на поданю своеи адресы, але подали менѣ такожь адресы тыхъ людей, котрыхъ могло-бъ „Дѣло" не дійти. Особливо звертаѣмось до интелігенціи, проживаючои въ Америцѣ, щобъ взяла въ задуманімъ товариствѣ громадну участь. Такожь просимо нашихъ славныхъ моряківъ, щобъ порозумѣлись мѣжь собою, бо они будуть становити цвѣтъ нашого товариства.

Скоро тілько дістану письма и прочитаю ихъ, то що тыждня кождого охочого вступити до нашого товариства повѣдомлю письменно про резюме тыхъ думокъ и про имена, що за той часъ надійдуть.

Що-до членьскои вкладки, то думаѣмо, що на-разѣ не треба класти жадного ограниченя, а лишити се до волѣ кождому членови. Чимъ більше зложимо, тымъ більша буде наша заслуга и сила, бо все, що члены зложать, по відшкодованю конечныхъ выдатківъ остане въ спільній касѣ на всенародній цѣли. Що-до самои організаціи и т. д., те се уложимо доперва по высондованю опініи усѣхъ членівъ. Я остану въ Парижи найменше еще до 25-ого серпня с. р., а пізнѣйше подасть ся адресу нашого члена Доки не оголосимо въ „Дѣлѣ" ничои адресы, просимо ласкаво надсилати свои письма на мою адресу: Dr. *W. Siemińowicz*, Rue du Montparnasse 56 à Paris. *Д-ръ Шмигельскій* зъ Турувръ Франція.

Сучасна біда.

Жовтолиці, косоокі люди
Роз'ярілись в рідним краю Хінці,
І гостям незваним гірко буде,
Бо повстали — не одні алочинці:
Цілий нарід підійнявсь з охоти
За свої родини, землю, волю.
Бо не терплять справжні патріоти
Навісну і підлу рабську долю!
Бо вони і власний розум мають:
Не потрібно їм чужого вказу,
А просвіту чужу не вважають,
Що принесла лиш біду від-разу...
Колот сіють і кєзондзи й пастóри
По сімях там, на далекім сході:
З-під рушниць приймати віру — горе,
І миритись з вічним глумом — годі!
Ось прокинувсь, повен гніву й сили,
Край великий, дужий, стародавній,
Де руйнують рідні могили
Вороги, перекупці безславні...
Продавали Хінцеви отруту;
А як тілько брав ся в оборону,
Діставав він завжді пімсту люту:
Так робилось — нібн по закону!
Бач: ми чесні, добрі християни,
Хтіли б тих направити до Бога,
Що шанують ідолів поганих, —
Та шкода, не знайдеть ся дорога!
Бо самі ми знаємо од віку
Шлях один лиш: використування;
Не по серцю жертві-чоловіку
Брудні ті, лукаві ті змагання!
Не дає себе він обдирати
Більш Англійцям, Німцям, Россіянам:
Всіх жене їх пріч з своєї хати,
Куди лізуть хитростю й обманом...
Хижий звір мов вискочив ту з клітки,
Або пси з кайданів позривались:
Европейці, їх жінки та дітн
Наче в пекло сатані попались!
І тепер звемо на поміч небо,
На устах у нас Господне імя, —
Справді ж ліпше зачінать не треба
Серед праці тихе й мудре пліма!

Село Паліївка, київської губ. 1900. 16 (29) липня

Сергій Бердяев.

Вóйна въ Хінахъ.

Пóсля вѣстей, якій французске правительство одержало вóдъ свого адмірала въ Чіфу, множать ся признаки, що ситуація стаѣ значно лагóднѣйшою. На увагу заслугуе цѣсарскій едиктъ, котрый заявляе, що хінъске правительство не є вóдвѣчальне за теперѣшный станъ рѣчи, що вся его акція була звернена до удержаня спокою и що еще теперь оно готово точно выконувати договоры, обовязуючій его супротивъ чужинцівъ и христіаньскихъ місій.

Бюро Райтера доносить, що одинъ хінъскій ученикъ місіи, котрый бувъ 4 дни въ Пекінѣ, вернувъ до Тьентсіну. Припоручене, яке мавъ до англійского амбасадора, не мóгъ выконати. Въ часѣ его побуту въ Пекінѣ, не було нѣякои борбы. Коли дня 18 липня відходивъ зъ Пекіну, выдано едиктъ наказуючій охорону чужинцівъ. Генералъ Макдональдъ стоить зъ 10.000 людьми коло Пейтсану. Впрочóмъ цѣла околиця Пекіну аж до Янтсуну релятивно вóльна вóдъ вóйска. Жывности въ мѣстѣ дуже мало.

Японьскій вóйсковый attaché писавъ пóдъ датою 22 липня зъ Пекіну, що Хінцѣ обступили посольства вже дня 13 червня. Спеціяльно сильно атакували домы посольствъ вóдъ 24 червня до 17 липня. До дня 22 липня убито въ Пекінѣ 60 Европейцівъ. Командантъ корабля „Ельба" доносить, що письмо англійского посла въ Пекінѣ зъ дня 25 липня потверджуе донесене японьского attaché. Хінъске правительство дня 20 липня другій разъ просило послівъ, абы повинули Пекінъ, але послы оперли ся.

Американьскій амбасадоръ въ Лондонѣ повѣдомивъ льорда Сельберіого, що Сполучені державы готовій до безпроволочного вымаршу на Пекінъ. Сельбері вóдповѣвъ, що англійскій вóйска також готовій до походу. Командантъ американьского вóддѣлу одержавъ наказъ не зволікати довше зъ походомъ на Пекінъ. Правительство выслало ему на помóчь бóльшу силу вóйскъ. Консулѣ въ Шангаю повѣдомили Лігунчана, що державы вóдкинули его проектъ маршу на Пекінъ. Бельгійскій репрезентантъ въ Шангаю доносить, що мѣжнародна армія вже машируе на Пекінъ и знаходить ся въ вóддаленю 18 миль вóдъ Тьентсіну. Въ Пекінѣ мають стануть до 8 днівъ.

До россійского міністерства вóйны доносять: Вóддѣлъ пóдъ командою Савицкого, зложеный зъ 70 людей, прибувъ дня 22 липня до Харбіна. Мимо того, що мавъ зелѣзный листъ, привитано вóддѣлъ арматнымъ огнемъ, якъ разъ въ хвили, коли хінъскій офіцеръ вóдвѣдавъ Савицкого. Прийшло до борбы, въ котрій Хінцівъ побито. Россіяне стратили 20 убитыхъ и 6 раненыхъ. До Харбіну утекли не лишь Россіяне але також богато католицкихъ місіонарівъ рóзной народности.

Зъ Хабаровска доносять, що капітанъ Запольскій перейшовъ въ ночи рѣку Амуръ зъ вóддѣломъ охотниківъ и двома арматами. Хінъскій вóддѣлъ утѣкъ и лишивъ Запольскому двѣ арматы. Генералъ Серміновъ збурявъ хінъскій фóрты коло Константиновки. Хінцѣ утекли, лишаючи двѣ арматы, 30 карабінівъ и 2 хоругви. Россіяне не мали нѣякихъ стратъ.

Дня 26 липня Россіяне ударили на Хінцівъ пóдъ Нювжаномъ, борба тревала $1^1/_2$ годины. Россіяне заняли зразу хінъскій форты, але вóдтакъ цофнули ся до своихъ становискъ. Россіяне мали 4 раненыхъ, Хінцѣ 6 убитыхъ и 10 раненыхъ.

Вóйна въ Африцѣ.

Капітуляція коменданта Прінсльо пóдъ Фурієсбóргомъ, при котрій мало зложити оружіе 5000 Бурівъ, представляе ся такъ: Гунтеръ замкнувъ тѣ вóддѣлы такъ, що Прінсльо не мóгъ вже пробити ся черезъ англійскій перстень и заявивъ готовість пóддати ся пóдъ услівемъ, що его воякамъ буде вóльно задержати оружіе и конѣ и вернути домівъ. Коли се предложене вóдкинено, Прінсльо капітулювавъ на ласку и неласку. Мѣжь иншими вóддѣлами пóддало ся 550 людей зъ Фікебурґа и до 450 людей зъ Лідібранду. Въ руки Англійцівъ впало також 1500 конеи, 50 возівъ и 2 арматы. Деякій вóддѣлы, розкинені въ горахъ, не хочуть капітулювати, заявляючи, що они не зависимі вóдъ коменданта Прінсльо. Богато Бурівъ намѣряе пóддати ся генералови Макдональдови. Вчера Робертсъ донѣсъ, що Гунтерови пóддалось дальшихъ 12000 Бурівъ а два комманданты пóддали ся Гамільтонови. Офіцеръ Андерсенъ и даньскій офіцеры артилеріи також пóддали ся. Оліверъ зъ своимъ вóддѣломъ и 5 арматами продеръ ся до Гарисміту. Буры позрывала шины зелѣзничои лінії на захóдъ вóдъ Йоганесбурґа и зъ тои причины перевернувъ ся поѣздъ зъ провіянтомъ. При тóмъ погибло 13 людей а 39 є раненыхъ. Говорять, що Буры маширують на Церустъ на пóвнічный всхóдъ вóдъ Мафкінґа въ Трансвали. Рустенбурґъ, де Делярей замкнувъ Баденъ-Повеля, лежить мѣжь Церустомъ а Преторією. Англійцѣ мусѣли здержати высылку конвоівъ на рѣцѣ Елянд. Окружене Боты не повело ся черезъ те, що рóзній генералы не могли сповнити на часъ наказівъ Робертса.

НОВИНКИ.

— **Вѣче въ Струтынѣ нижнóмъ**, долиньского повѣту, о котрóмъ мы доносили въ 158 ч. Дѣла, вóдбуде ся дня 5 серпня въ недѣлю о годинѣ 4-тóй по полудни.

— **Пишуть намъ зъ Парижа:** До сего часу зголосили свóй приѣздъ до Парижа: Проф. д-ръ Горбаченскій зъ Праги, д-ръ Гвоздецкій окружный лѣкарь въ Липяци-долѣшнóй, д-ръ Г. Кобриньскій зъ женою зъ Коломыѣ, п. Дрожевскій зъ доньками о. пароха В. Матюка зъ Маріямполя коло Галича. Прибули: д-ръ Ев. Кобриньскій зъ Дрезна; п. Кокорудзъ, професоръ руского гімназіи у Львовѣ; инспекторъ гімназіи въ Тифлісу галичанинъ Левъ Лопатиньскій и его братъ лѣкарь. Николай Дрогомирецкій не їхавъ до Парижи а до Райхенгалю на курацію. Усѣ мешкаемо разомъ. Они по простуту не можуть надивуватись дешевости Парижа. Абы всѣмъ тымъ, що хотѣли бы еще выѣхати на выставу, ще більше улекшити справу, порозумѣвъ ся я зъ Ярославомъ Бурачиньскимъ, мешкаючимъ у Вѣдни IX. Spitalgasse Nr. 21, и вóнъ монхъ гостей буде информувати тамъ у Вѣдни, де що купити, якъ и коли їхати. Я зновъ тутъ займаюсь ними. — *Д-ръ Сѣменовичъ.*

— **Выстава артистична товариства для розвою рускои штуки** буде отворена невідмінно дня 1-го вересня н. ст., о чѣмъ всѣхъ рускихъ артистівъ и артистичныхъ промышленниківъ повѣдомляе Дирекція тогожъ товариства.

Предметы належить зголошувати найдальше до 15 серпня зъ означенемъ ихъ розмірівъ, а присылати найдальше до 25 серпня зъ означенемъ цѣны и точнои адресы, де предметъ маѣ бути відосланый по выставѣ, если не буде проданый.

Выстава артистичныхъ трудівъ о церковнімъ характерѣ відбуде ся при случайности выставленя фантівъ добродійнои льотерії дяківского товариства въ Народнімъ Домѣ або въ салахъ рускои духовнои семинаріи у Львовѣ и продовжатись буде до 10-ого жовтня. Выстава та дасть добру случайність зблизитись и познакомитись нашій публицѣ зъ нашими рускими силами артистичными, котру потребу вже давно обѣ стороны сильно почували, о чімъ найлучше свѣдчать такъ дотеперѣшній зголошеня выставовій нашихъ артистівъ якъ и численній та нетерпеливій запытаня зо стороны публики про день отворена выставы.

Дирекція зарядила всякій можливій приготовленя до ея устроеня и надѣе ся, що всѣ, кому се лишь можливо, щиро и горячо причинять ся до ея підношеня численною участію. — За Дирекцію: *А. Пилиховскій.*

— **Пишуть намъ зъ Комарна:** Въ недѣлю дня 5 серпня с. р. устроює академічна молодѣжь въ сали Тов. Задаткового въ Комарнѣ аматорске представленя. Відограна буде Наталка Полтавка, комедію опера Ивана Котляревского въ 2 дѣяхъ.

Не першина для комітету драматичного кружка въ Комарнѣ помѣщувати въ „Дѣлѣ" такій оголошеня, не першина для публики комариньскои и дооколичнои такій оголошеня читати, а однакъ все такъ якось складаеть, якъ колибъ тѣ оголошеня були помѣщуваній лишь длятого, щобы читателѣ „Дѣла" собѣ перечитали. Если такъ, то комітетъ розминае ся зъ цѣлію, бо его цѣлію не є голосити цѣлій Галичинѣ, що въ Комарнѣ дае представленя, але оголошуе длятого, що дуже часто не вышле ся комусь запрошеня, черезъ що вонъ не мавъ бы можности довѣдатись про представленя, на котре може й поѣхавъ бы — такъ бодай намъ говорили.

На жаль комітетъ мусить заявити, що Русины комариньскій, такъ зъ мѣста а еще більше дооколичній, дуже мало интересують ся и спомагають рускій змаганя, а черезъ те и найбільшій старанія кількохъ кінчать ся, якъ до теперь, лишь на планахъ и замірахъ.

Длятого просимо усильно: зъѣдьтесь теперь якъ найчисленнѣйше, а тымъ и додасте намъ заохоты до дальшого веденя зачатого дѣла.

— **Polacy mojżeszowego wyznania.** Зъ Рожнѣтова дóстаемо таке письмо: Братя Поляки старають ся всѣми силами такъ Русинівъ якъ и Жидівъ спольщить, чи, якъ они кажуть, ucywilizować, uobywatelić. О скілько та ихъ робота поступила напередъ, доказуе кореспондентка, що знаходить ся въ нашихъ рукахъ. На верха: „Zanowne Pan Nutarisza Nataruksz Roszniatuw — Въ середині: Zanowne Pan Komornik proszu wezimać ty Sikwistracie od Iwana Mular proszu wypodać do Sondu co zaplacił Iwan Mular na 5 k. 70 h co upowjećał s szedal 1 k. 30 h. to proszy iś ezimać. *Hersił Mina* Perehińsko.

— **Товариство Бескидъ.** Пóдъ такою назвою завязало ся зъ иніціятивы декотрыхъ польскихъ послівъ (Меруновича, Ройовского) товариство, котрого цѣлію маѣ бути, такъ якъ у пóдобныхъ товариствъ „татряньского" и „чорногорского", розслѣдженье природы осередныхъ Карпатъ, заохочуване до користання зъ ихъ скарбівъ, старане, обы упріемнити гостямъ зъ иншихъ сторінъ пробуване въ ихъ горахъ и розширюване просвѣты [?] та добробыту [?] тамошного населеня. Кругъ дѣланя товариства сягаѣ въ околиці повѣтівъ калуского, долиньского, стрыйского, дрогобыцкого, старосамборского и турчаньского. Статутъ затвердженый вже Намѣстництвомъ. Вписове выносить 1 кор., рóчна вкладка членівъ 4 кор. а членівъ спомагаючихъ 1 корону. Конституючій зборы мають вóдбути ся въ сю недѣлю о 11-тій годинѣ передъ полуднемъ въ Сколѣмъ.

— **Скрытоубійство въ Глинянахъ.** Въ лѣсѣ т. зв. „Рубане", належачóмъ до гр. Ф. Потуліцкого, знайдено минувшого тыждня труна, въ котрóмъ пізнано Рифку Картенъ зъ Липовець коло Глинянъ. Лѣкарскій обзорины выказали, що сповнено на нѣй мордъ черезъ перерѣване шиѣ ножикомъ въ кількохъ мѣсцяхъ. Морду сего допустивъ ся 20 лѣтный слуга лѣсничого Полушиньского, Казиміръ Копанецкій. Картенова, котра вела торговлю овочами, мала коло себе двѣ пасербиці и до одной зъ нихъ залицивъ ся молодый Копанецкій, а що Картенова стояла ему на перешкодѣ, то постановивъ загладити вѣ зъ свѣта. Пондыбавши вѣ въ лѣсѣ на збираню сунниць, сповнивъ свій намѣръ. Убійцю вже увязнено.

— **Замахъ динамітовый.** Зъ Кракова доносять, що на стації зелѣзничій въ Хелмку, недалеко Освенціма, пóдложено въ партеровóмъ вóкнѣ начальника стації пачку динаміту зъ запаленымъ шнуркомъ, котрый выбухнувъ и повыбивавъ вóкна, повырывавъ футрины и дверѣ. Начальникъ стації п. Бобилевичъ вóднѣсъ тяжкій ушкодженя на тѣлѣ, а женка его и дѣти розболѣли ся зъ перепололоху.

— **Династія Обреновичівъ** носить королівскій титулъ вóдъ 6 марта 1882 р., а панованье Обреновичівъ починаѣ ся вóдъ початку XIX-ого столѣтя. Милошъ Обреновичъ, уродженый въ р. 1770, розпочавъ въ р. 1804 разомъ зъ Юріемъ Чорнымъ борбу противъ Туркóвъ, а по смерти Юрія (1813 р.) пóднѣсъ знова противъ нихъ оружіе. Панувавъ яко князь сербскій пóдъ зверхностію Турцін вóдъ р. 1816 до 1839, а потóмъ по епізодѣ

Карагеорговичѣвъ вѣдъ р. 1858 до 1860. Пѣдчасъ перерви въ его панованю володѣвъ старшій єго сынъ Мілянъ (1839 р.) а молодшій Михайло (1839—1843), котрый и по его смерти бувъ княземъ аж до 1868 р., коли то его замордовано въ огородѣ Топчидорскѣмъ недалеко Бѣлгороду. По нѣмъ обнявъ управу его своякъ Мілянъ Обреновичъ IV., оголошеный повнолѣтнымъ въ р. 1872 Вѣдъ р. 1868 вѣнъ мавъ титулъ удѣльного князя, а вѣдъ р. 1882 короля. Въ р. 1889 Мілянъ зложивъ сербску корону въ користь свого сына Александра, що панує досі и есть пятымъ зъ раду пануючимъ зъ роду Обреновичѣвъ.

— **Поєдинокъ.** „Naprzód“ доносить, що 28 липня с. р. вѣдбувъ ся въ Перемышли поєдинокъ мѣжь віцебурмістромъ мѣста д-ромъ Долиньскимъ, братомъ краковского прокуратора, а правникомъ Дворскимъ, внукомъ перемыского бурмістра. Причина поєдинку така, що Долиньскій въ присутности правника Дворского и мѣскои рады нарѣкавъ на бурмістра, що вѣнъ не приходить на засѣдания, и назвавъ его niedołęgą. При поєдинку Долиньскій раненый бувъ въ голову.

— **Неморальнй высловы.** „Москов. Вѣдомости“ доносять, що въ Москвѣ выдано сими днями брошуру: „Про уживане обридливыхъ слѣвъ при свариахъ“, а якійсь богатый філянтропъ закупивъ 14 тысячь примѣрниковъ тои брошуры и пороздававъ безплатно помѣжь каменичныхъ сторожѣвъ. Брошура тая выступае противъ уживания обридливыхъ слѣвъ и противъ выписування ихъ по стѣнахъ та иншихъ публичныхъ мѣсцяхъ.

— **Дефравдація въ горальни.** Monitor доносить, що въ горальни п. Мармороша въ Коровѣ вѣдкрыто великй мальверзацін на шкоду державы. П. Мармарошъ казавъ продавати потайкомъ оковитку зъ магазину безъ оплаты; нанесену въ сей способъ шкоду державѣ обчисляють на 40.000 коронъ.

— **Недостатокъ вугля и его наслѣдки.** Наслѣдкомъ сегорѣшного великого штрайку вугляного якъ и значныхъ запотребованъ вугля по фабрикахъ, особливо зелѣза, наставъ недостатокъ а за нимъ и дорожня вугля. Се-жъ зновъ потягае за собою дорожню иншихъ предметовъ. Недавно фабриканты цукру заповѣли евентуальне пѣдвышенє цѣны, а теперь заповѣдають те саме декотрй фабрики паперу. Також въ Нѣмеччинѣ мае вуголь подорожѣти и беруть ся спроваджувати его туды въ бѣльшѣй скѣлькости зъ Анґлій.

— **Поправка.** У вчерашнѣмъ числѣ въ статьѣ „Справоздане Народного Комітету“ на сторонѣ 2 6й въ 1-6й шпальтѣ пропущено въ 19-6й стрѣчцѣ зъ долины: 28) віче в Торговици 21/6.

— **Дрѣбнй вѣсти.** Рада громадска въ Галичи занменувала радника двору в старосту станиславѣвского Юлія Прокопчика и бурмістра свого Михайла Савицкого почетными горожанами. — Въ Краковѣ вѣдбули ся вчера зборы промысловрцѣвъ, щобы приготовити удѣлъ польскихъ рукодѣльникѣвъ на зъѣздъ славяньскій въ Празѣ.

Зъ сего выходить, що австрійско-угорска монархія багато пшеницѣ и кукурузы ввозить зъ заграницѣ а сама збѣжжа вывозить лише ячмѣнь чи овесъ; худобы и яець вывозить багато, але найбѣльше вывозить дерева и цукру, а найбѣльше спроваджуе бавовны и вовны.

Телеґрамы.

Вѣдень 2 серпня. Вчера розпочавъ ся процесъ противъ панславістичного редактора д-ра Жіного, котрому прокураторія закидае обиду маестату, якои мавъ допустити ся на народнѣмъ вѣчу. Процесъ вѣдрочено въ цѣли покликания новыхъ свѣдкѣвъ.

Бѣлградъ 2 серпня. Шлюбъ короля Александра вѣдложено на недѣлю.

Еберфельдъ 2 серпня. Арештовано тутъ італійского роботника Бернардіого, котрый запевнивъ, що въ найблизшѣмъ часѣ одинъ зъ европейскихъ владикъ знов згине зъ руки анархістѣвъ.

Порто Ферайо 2 серпня. Король Вікторъ Еманулъ выславъ слѣдующу телеґраму до президента кабінету: Згоджую ся зъ вашими зарядженями, заявляю, що маю до вашого кабінету таке саме довѣре, яке мавъ мѣй отець.

Римъ 2 серпня. Мѣска рада просила короля, абы позволивъ зложати тѣло Гумберта въ Пантеонѣ.

Франкфуртъ 2 серпня. Frankfurter Ztg. доносить, що въ Патерсонѣ всѣ фабрики выповѣли Італіянцямъ роботу.

Москва 2 серпня. Окрѣмъ четвертои бригады стрѣльцѣвъ въ Одессѣ, вѣдходять въ найблизшѣмъ часѣ ще слѣдующѣ вѣйска до Хінъ: Чотыры полки третои бригады стрѣльцѣвъ, три бригады стрѣльцѣвъ, три дальшій бригады стрѣльцѣвъ варшавского округа, двѣ дивізіи артилерій стрѣльцѣвъ, разомъ 6 батерій. Разомъ вѣдходить теперь зъ европейскои Россіи 75.000 до Хінъ.

Петербургъ 2 серпня. Въ арсеналѣ въ Тьянтсінѣ здобуто велику масу военного матеріялу, мѣжь котрымъ и також 300 арматъ и рѣзнѣ дорогоцѣнности зъ палаты Лігунчана. Вѣддѣлъ ґенерала Сахарова здобувъ крѣпость Байотунъ въ 5 арматами Круна, 4 корабельнй арматы и богато амуніціи.

Берлинъ 2 серпня. Шѣсть россійскихъ воякѣвъ зъ вѣддѣлу призначеного до Хінъ утѣкло въ Ченстоховѣ зъ страху передъ вѣйною. Всѣхъ ихъ зловлено и розстрѣляно.

Зъ ц. к. Дирекціі держ. зелѣзниць.

Кругъ дїланя стацій Сопів, Слобода рунґ., копальня і Шепарівці Княждвір, отворених до тепер для загального руху особового і товарового, як також перестанків: Надвірнянське передмістє, Дятківці Кінель і Дятківці Бретлер, отворених до тепер для руху особового і пакункового, як також для ограниченого руху посилок більшої і меншої скорости, буде з днем 20 липня с. р. а о скільо би трудности зайшли, з днем 25 серпня с. р. а то з огляду на рух посилок більшої і меншої скорости, як слїдує обмежений:

1) Стация Сопів буде лиш для обмеженого руху посилок більшої і меншої скорости, а

2) Стация Слобода рунґ. копальня тілько для обмеженого руху товарового в цїловозових наборах отворена;

3) Стация Шепарівці-Княждвір, як також перестанки Дятківці Кінель і Дятківці Бретлер будуть для загального руху товарового замкнені і можна на будучність тамже посилки більшої і меншої скорости надавати і відбирати однак лиш такі, котрі суть призначені для тамошних заведень промислових взглядно котрі через ті ж будуть до перевозу подані. — Иншим сторонам буде вільно на згаданих стациях надавати і відбирати товар, однак лиш в цїловозових наборах і то на основі заздалегідь з управою зелїзниці заключеної умови.

4) Перестанок Коломия Надвірнянське передмістє буде для загального руху товарового замкнений і можна там же надавати і відбирати цїловозові набори, однак за попередною з управою зелїзниці заключеною умовою.

Замітка: В стациях під точ. 1 і 2 згаданих ограничить ся надаване і відбиране товару лишь на певні години урядові а обмежене те буде на тих стациях як в загалї на всїх стациях коломийскої зелїзниці льокальної до прилюдної відомости подане.

5) Круг дїланя повисше згаданих стацій і перестанків з огляду на рух особовий і пакунковий не підлягае нїякій змінї.

6) Як вперве згаданих пристанках так на стациї Шепарівці-Княждвір надаване і відбиране товару живого не буде мати місця.

Перестанок Пернек межи стациями Оберцлян і Сальнау при шляху льокальної зелїзниці Будвайс-Сальнау отворено з днем 15 липня с. р. для руху особового і обмеженого руху пакункового.

Перестанок Гакельвірт між стациями Трайбах-Альтгофен і Страсбурґ при шляху льокальної зелїзниці Трайбах-Альтгофен-Клайн Гледніц (Гуртальбан) отворено з днем 15 липня с. р. для ограниченого руху особового і пакункового.

Конкурс.

Товариство „Шкільна Помічь в Коломиї“ прийме з початком 1900/1 року шкільного учеників рускої ґімназиї (кляс приготовляючої і I.—VIII. об) до бурси. Своїм питомцям дае бурса цїле удержане, ліжко, надзір і провід домовий, а також і меншу поміч в науцї. Оплата виносить на рік 2 зр. на інвентар, 1·20 зр. за річну вкладку членьску (вітця або опікуна) і місячно від 8—17 зр. а за пране біля 50 кр. — платних кождого місяця з гори. Ті, що хотять бути приняті по зниженій цїні, (низше 17 з р.) мають залучити до просьби свідоцтво убожества. Питомці мусять при принятю виказати ся, що мають три рази зминити біле на постіль, сінник, 6 пар біля, 6 хусточок до носа і 2 пари обуви.

Кождий принятий дістае карту принятя, без котрої не сьміе спровадити ся до бурси. Зголошувати ся треба до товариства „Шкільна Поміч в Коломиї“ на руки председателя С. Недільского до 25 серпня с. р.

[Иншї рускі часописи просимо о ласкаве повторене сего конкурсу.]

Від Виділу „Шкільна Помічь в Коломиї“ дня 14 н. ст. липня 1900.

С. Недільский, голова. *Гр. Наливайко*, секретар.

Конкурс.

Комітет Ірнернату ц. к. Семинариї учительскої в Самборі оголошуе конкурс на уміщене 100 питомців, учеників Семинариї, а то з IV. року 24 учеників без доплати, а 6 за доплатою 6 кор. місячно; з III. р. 18 без, а 7 за доплатою 6 кор; з II. р. 15 без, а 5 за доплатою 8 кор.; з I. р. 14 без, а 6 за доплатою 10 кор.; з курсу приготовительного лише 3 учеників без, а 2 за доплатою 10 кор.

Просьбу о принятіе треба внести на руки Дирекциї ц. к. Семинар. учит. найдальше до 25 липня н. ст. 1900 причім треба долучити: а) послїдне свідоцтво шкільне, б) метрику хрещеня, в) декларацию, силою котрої родичі [опікуни] повинні з'обовязати до повнесшої доплати, если б не принято сина без доплати, дальше до заосмотреня сина в 6 пар біля, 6 простирал, 6 ручників, 6 хустинок до носа, подушку, 2 комплетні убраня, зимове пальто, 2 парі добрих чобіт, вилки, ніж, ложку і в скрипки до гри потрібні. — Біле мае бути без'условно значене. — Крім сего мае кождий принятий питомець зложити на руки Префекта 12 кор. на прибори шкільні, 2 кор. за знищене інвентаря і 2 кор. на лїкаря.

Конкурс.

Видїл товариства руска бурса в Бережанах розписуе отсим конкурс на місце господинї, до котрої буде належати: 1) варене для питомців, 2) удержане порядку в бурсї, 3) нагляд над пранем, 4) удержане слуг в потрібнім числї з виїмкою сторожа, котрого оплачуе товариство.

О то місце убігати ся можуть старші женщини рускої народности.

Зголошеня вносити треба найдальше до 20 серпня с. р. на адресу д-ра А. Чайковского в Бережанах і подати 1) вік (безусловно скінчених 40 лїт), 2) дотеперішне занятє, 3) жадану титулом винагороди місячної квоту.

М. Соневицкій, голова. *М. Ліськевич*, секретар.

ПОДЯКИ.

Дня 5 мая с. р. в ночи по всеночнім богослуженю місийнім пого їла в Олеши коло Говмача стара звиш 200-лїтна деревяна церков, а Сьвітла Дирекция Товариства обезпечень „Дністер“ вже 28 мая с. р. без ніяких трудностий виплатила цїлу убезпечену суму 5.454 корон, т. є. більше навіть, як ми надіяли ся, — руководячи ся тим, що погоріло добро публичне. Крім сего ще додала 30 кор. на закупно приборів ратункових з огляду на то, що удало ся винести з горючої церкви майже всї движимости, також заасекуровані в „Дністрі“, бо в часї пожару з великої ласки Божої не було вітру.

По тім нещастю дякуемо передовсїм Богу, Отцю нашому, що наше село охоронив від більшого нещастя, а потому Сьвітлій Дирекциї „Дністра“, що так щедро, скоро і совістно виплатила цїлу забезпечену суму. Най Бог благословить се одиноке наше руске, а так со лїдне Товариство, щобн процвитало Богу на хвалу а на хосен рускому народови.

„З нагоди сего пожару“ оголосила Сьвітла Дирекция „Дністра“ в рускихъ часописях „пересторогу“, щоби в церквах обходити ся осторожно з вуглем, не переховувати его в деревяних (!) стрінках і т. д.

Понеже звернено мою увагу на то, що з тої перестороги можна би заключати і догадувати ся, яко би в олеській церкві так неосторожно і недбало обходжено ся з вуглем, то мушу пояснити, що в олеській церкві вугле нїколи не переховувало ся в деревяній скринцї, але в бляшанім кітлику і що той кут, де висїла кадильниця, був цїлий обитий зелїзною бляхою, а на підлогу я сам казав (ще 23 марта 1899 р.) прибити подвійну бляху, як то доказують церковні рахунки. Се все справджено в ц. к. суді. Отже осторожність заховано тут достаточну. Правдоподібна причина пожару було, що 5 мая с. р. з розпочатем 5-дневної місії, даної ОО. Василіянами, відправляло ся торжественне Всеночне і дуже много було народа в церкві, отже коли роздувано вугле в кадильници (аби при довгім богослуженю не погасло), здае ся, що іскра залетїла поза бляху і в старім, сухім дереві невидимо тліла. Подібний случай легко може приключити ся в кождій деревяній церкві мимо найбільшої осторожности. Впрочім сама Сьвітла Дирекция „Дністра“ в письмі з д. 21 червня с. р. признала, що згадана пересторога, уміщена в часописях, не дотичить олеської церкви, ані мене, але иньших приходів.

Олеша коло Товмача, дня 21 липня 1900.

О. Йоан Коцюба, парох Олеши, *Дмитро Кушнерик Юрків*, *Василь Тулай Дмитрів*, *Федь Семенів Василів*, церковні провізори в імени власнім і олеских парохіян.

Церковне братство в Порохнику складае сердечну подяку о. д-ру Іванови Гробельскому, крилошанинови в Станїславові, за щедрий дар 400 корон на будову власного дому.

В Порохнику дня 1 серпня 1900.

За братство: *Петро Карпяк.*

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничо-промыслову у Львовѣ.**

Надѣслане.

Д-ръ Антоній Роицкій
(Берґеръ)

Спеціалістъ для недугъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою досвѣдченою, довголѣтною. Такожъ Панѣвъ на взѣръ Lindevisen парою.

Ординуе вѣдъ 9—11 рано пополудни вѣдъ год. 4—6

На жадане лѣки можуть бути выданй въ антики въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львовъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вѣдъ 10 дѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавемана ч. 8. Таможе выготовляе ся штучнй зубы и щоки, вѣдля найновѣйшихъ системѣвъ въ навчуку и золотѣ безъ пѣднебня, також всякй репарація, входячй въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помѣчничыхъ снъ заграничныхъ выготовляе всякй роботы вѣдъ гарантіею по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 52—144

Заведенє отворене цѣлый день.

Всякй купоны
и выльосованй паперы вартостнй 874 [1]

выплачуе безъ потрученя провізіи або коштѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. управ. Галицкого акційного

Банку гіпотечного.

ПРОМЕСЫ

на 3% Льосы австр. кредит. земск. заведеня

Головна выграна 50.000 зр.

тягненя 5 мая

спродають по 1 зр. и стемпель 50 кр. разомъ 1 зр. 50 кр.

СОКАЛЬ и ЛЛЄНЪ

банковый домъ и контора выменны у Львовѣ.

Порученя въ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою. 7

Франца Вільгельма
аптикаря въ Neunkirchen

(Niederösterreich)

прочищаючу

ГЕРБАТУ

можна дѣстати у всѣхъ аптикахъ по 1 зр. а. в. за пачку. 484 3—3

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, тасьмы мѣрничй, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвоникѣвъ электричныхъ.

Всякй направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо приймѣщу у себе добре вихованыхъ школярикѣвъ, котрыхъ Родичѣ радй бы видѣти свои дѣти вѣдъ дбалою материньскою опѣкою. Помѣчь въ наукѣ уділяти буде способный инструкторъ домашный. Ближшй информациі могуть интересованй засягнути у Єлены Калятчуковои вдовы по учителю, Львовъ ул. Куркова ч. 19. 866 3—10

Стефанъ Киричиньскій, парохъ въ Телешницяхъ ошаровѣй, почта Устрики долѣшней, вдовець, пошукуе женщины, Русинки, по можности бездѣтнои, котра хотѣла бы занятй ся дѣтьми и господаркою. Услѣви належить подати листовно. 861 4—4

Пошукую інструктора до підготовленя ученика з математики з VI кл. рус. ґімназ. Хотячий обняти гую лекцию, нехай відворотною почтою подасть услівя і деклярацию, що потрафить удїлити того предмету на адресу. *І. Вахнянин* парох в Сінявї. 879 2—3

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Загранична торговля австрійско-угорскои монархіи въ першѣй половинѣ 1900 р.** Въ остатныхъ 6 рокахъ загранична торговля австрійско-угорскои монархіи неустанно возростала. Именно въ першихъ пѣврокахъ тыхъ лѣтъ ввезено и вывезено товарѣвъ (не рахуючи дорогихъ металѣвъ) за 1412, 1454, 1468, 1606, 1705 и 1754 міліонѣвъ коронъ. Спеціяльно въ сѣмъ пѣвроцѣ 1900. ввезено товарѣвъ за 855 міл. коронъ а вывезено за 896 міл. кор., а то: ввезено сырыхъ плодѣвъ за 511 міл., пѣвфабрикатѣвъ за 116 міл. а фабрикатѣвъ за 228 міл. кор., вывезено сырыхъ плодѣвъ за 367 міл., пѣвфабрикатѣвъ за 144 міл. а фабрикатѣвъ за 387 міл. кор.

Цѣкавѣйшй подрѣбнй цифры суть: I) Привезено: кавы за 24 354.000 кор. (подаемо всюды округлй числа), корѣня за 3,238.000; полудневыхъ овочѣвъ за 12,769 000, тютюну за 29,491.000, ризу за 10,627.000, бавовны за 87,678,000, льну за 15,437 000, юты за 5,891.000, шовку за 22,175.000, кавчуку за 4,394.000 к. — II) Вывезено: цукру за 87,158.000 кор., солоду за 25,817.000, стручковыхъ овочѣвъ за 4,514 000, худобы на зарѣвъ за 28,163.000, таглов худобы (именно коній) за 34,377.000, дерева за 103,896.000, бурого вугля за 24,831.000, одѣня и платя за 9,614.000, меблѣвь за 7,394.000, скла и скляныхъ выробѣвъ за 25,314.000, выборѣвъ зъ глины за 15,618.000, выборѣвъ зъ металю за 10,416.000, всѣлякихъ дрѣбныхъ товарѣвъ (Kurzwaaren) и инструментѣвъ за 30,293.000, сѣрничокъ за 2,329.000 кор. — III) Иншй товары и ввожено и вывожено. Цѣкавѣйшй цифры суть:

	ввезено за кор.	вывез. за кор.
збѣжа	15,183.000	25,958.000
именно кукурузы	9,499.000	—
ячменю	471.000	23,063.000
пшеницѣ	2,734 000	48.000
вѣвса	—	2,712.000
насѣня	13,503.000	9,488.000
яець	14,557.000	47,022.000
(масла и) товщѣвъ	9,150,000	4,710.000
напиткѣвъ	19,595.000	17,098.000
камѣнного вугля	44,493.000	5,048.000
вовны	61,309.000	10,806.000
вовнанои пряжѣ и выробѣвъ	32,877.000	19,406.000
льняной	2,404.000	18,154.000
бавовнянои	18 962 000	7,552.000
шовковыхъ выробѣвъ	17,307.000	8,636.000
паперу и паперовыхъ выробѣвъ	11,692.000	15,808.000
шкѣры и шкѣряныхъ выробѣвъ	23,016.000	27,219.000
выробѣвъ зъ зелѣза	10,244.000	15,718.000
машинъ и приридѣвъ	25,388.000	7,770.000

МЫЛО всходныхъ красотъ

вôдзначае ся приятною вонію, надто посьдае знамениту прикмету выбѣлювания вынѣжнювания шкôры и усуваня морщинъ — ЦѢНА 160 гел. 3

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

Львôвъ: склены власовій улицяи Оникгуска ч. 25, Галицка ч. 11. Крêвъ: Сукенницѣ ч. 20. Черновцѣ: Ринокъ ч 2. Перемышль: ул. Францішканьска ч. 24.

Подяка.

Жорстока рука неумолимои смерти переступила нашь родинный порôгъ и забираючи нашь найдорожшій скарбъ, незабутного нашого вôтця и добродѣя, погрузила насъ всѣхъ въ страшне горе и невысказаный смутокъ.

Пôдчинюючи ся волѣ Божôй, въ тôмъ смутнôмъ выпадку знайшли-сьмо круглй сироты правдиве сочуство и истинну хрестіяньску услугу у нашихъ приятелôвъ и знакомыхъ, котрй, потѣшаючи насъ въ часѣ пôвôрочнои тяжкои болѣзни нашого покôйного родича, не пожалували дорогого часу и тяжкого труду вôдпровадити тлѣнний мощи на мѣсце погребаня. Имъ всѣмъ высказуємо на тôмъ мѣсци нашу искренну подяку.

Въ особенности же дякуємъ: Ихъ Преосвященьству Епископу каръ Константину за звупокôйну литургію въ часѣ чина погребенія и за милостиву участь при выносѣ тѣла зъ церкви, Впр. о. митрату Каролеви Волошиньскому за ласкаву участь въ чинѣ погребенія и за вôдслужене заупокойнои соборнои литургія, соборнымъ крылошанамъ Впр. оо. пралату Войтовичови и декану парохови Зубрицкому, якъ и Впр. оо. деканови Винницкому парохови въ Грушатичахъ, деканови Льву парохови въ Бортятинѣ и о. Кирилови Пасѣчиньскому парохови въ Макуневѣ за милостиву участь въ соборнôй литургіи; Впр. о. Романовскому духовникови и професорови права каноничного въ тутейшôй семинаріи за пращальне слово въ церкви; Впр. оо. Господаревскому и Венгриновичови за діяконованє при соборнôй литургіи; Впр. о. пралату Подолиньскому, пралату Войтовичови и декану Зубрицкому за провôдъ въ похоронномъ походѣ.

Дальше дякуємъ искренно всѣмъ Вечл. оо. за вôдправу парастасôвъ въ скорбнôмъ домѣ, Впр. о. Льву за надгробне слово и чч. питомцямъ тутейшои семинаріи за трогательный спѣвъ при парастасѣ въ часѣ литургіи, цѣлого похоронного похода и панахиды на кладовищи. Не меньше дякуємъ Впр. оо. декану перемыскому городскому и загородскому, бувшимъ кондеканальнымъ покôйного: оо. Льву Пасѣчиньскому, Кондрацкому и теперѣшному пароху въ Волчухахъ о. Загаевичови, не жаловавшихъ труда далекои подорожи; дальше делегатамъ вôдъ парохіянъ въ Волчухахъ, якъ и всѣмъ сродникамъ, знакомымъ и вѣрнымъ христіянамъ за милостиву участь въ похоронѣ. Въ кôнци заявляємъ всѣмъ, котрй насъ потѣшили въ такъ тяжкôмъ горю, наше сердечне искренне „Спаси-Бôгъ"!

Въ Перемышли 15 липця 1900.

Антоній, Александеръ, Теодоръ и Николай Яцѣвы сыны; *Іоанна Лысякъ*, донька; *Іосифа, Изабелл, Бронислава* и *Ольга* невѣстки; *Александеръ Лысякъ* зять.

Фабрика парова для выробôвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляе о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовлення на всякий уряджени ѣдальнь и спальнь, якъ такожъ готедевй, склеповй, реставрацiйний и каварняний уряджения, поручаючи за доброту, тревалôсть и совѣстне ихъ выкôнчене зъ доборового матеріалу. Цѣны умѣркованй и точне додержане речницѣвъ замовлень. 362 5—60

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна робôтня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы"

при ул. Домбровского число 4

поручае

Штучнй огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованй сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенгальскй, сальповй, пахучй въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнника на бажане даромъ и оплачень. 349 7—38

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ

Львôвъ, ул. Городецка ч. 3.

Фабрика выробôвъ цементовыхъ.

Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портляндъ цементу въ Щаковôй. Тов. акц. фабрики вапна гідравл. для фасадъ въ Кальтенлейтебенъ [Kaltenleutgeben.]

Складъ руръ бетоновыхъ и пôдлогъ цементовыхъ власного выробу, такожъ портляндъ-цементу, вапна гідравлічного, вапнихъ скалистого, гіпсу, цегôлъ и огнетревалыхъ плытъ, асфальтовôи папы даховôи, асфальтовыхъ плытъ изоляційныхъ, пôдлôгъ и руръ штайнгутовыхъ для кльозетъ, каналôвъ, водопроводôвъ, дахôвокъ, луткy, насадъ, плытъ комінковыхъ, печій кафлевыхъ и троеганы суфітовои, а такожъ инпихъ матеріялôвъ будôвляныхъ, ручачи за ихъ доброту.

Пôдприемство робôтъ бетоновыхъ, укладане помостôвъ и крыта дахôвъ дахôвкою, лупкомъ, папою огнетреваною и деревянымъ цементомъ [Holzcement] по умѣреныхъ цѣнахъ.

ТЕЛЄФОНЪ ч. 460. 121

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 967 3—36

Львôвъ, улиця Яблоновска ч. 9

ВИДАВНИЧА СПІЛКА

В белетристичній серії видань вийшли доси отсі книжки:

	Ціна
1. Стефан Ковалів: Дезертир і иньші оповідання	80 кр.
2. Іван Франко: Поеми	80 „
3. Ольга Кобилянська: Покора і иньші оповід.	70 „
4. Гю де Мопасан: Дика пані і иньші оповід.	65 „
5. Іван Франко: Полуйка і иньші борисл. опов.	70 „
6. Наталія Кобринська: Дух часу. Оповідання	80 „
7. Кнут Гамсун: Голод. Роман	1·10 „
8. Леся Українка: Думи і мрії. Поезиї	80 „
9. Ст. Ковалів: Громадські промисловці	80 „
10. Уіллїям Шекепір: Гамлет, Принц данскій	90 „
11. Генрик Понтоппідан. Із хат.	70 „
12. Богдан Лепкий. З життя	60 „
13. Ґ. Гауптман: Візник Геншель	80 „
14. М. Коцюбинський: В путах Шайтана	80 „
15. Шекепір: Приборкана Гоструха	70 „
16. Панас Мирний: Лихі Люди	60 „

Книжки сеї серії оправлені в полотно.

II. серия (брошуры):

1. К. Кавцкі: Народність і її початки	30 кр
2. Фр. Евгельс. Людвіг Фаербах	25 „

467 2—2

Адреса: Львів Чарнецького ч. 26.

Позôсталй по Товарист. Гандлевôмъ запасы

РОЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ

выпродуе по зниженыхъ, цѣнахъ

Львôвске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4. 271 39—39

ТОМАСИНУ

(*Thomas-Schlacken*)

поодинокими мѣшками à 100 К° по цѣнѣ вôдповѣдаючôй процентовому содержаню квасу фосфорового купувати можна въ складахъ 226

„Народнои Торговлѣ"

въ Станиславовѣ, Перемышли, Рогатинѣ и Золочевѣ.

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и инаше.

Токай курацiйный

въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Конякъ французкій

въ фляшкахъ ¾ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за фляшку ¾ літрову

поручае

Народна Торговля.

20 75—0

Гармоніюмъ

до

науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Найзнаменитшихъ

½ кліг. цукрôвъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.

½ кліг. Бісквітôвъ англійск. и Гербатникôвъ зр. 1·—

½ кліг. кармелькôвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручае що дня свѣжй

Г. ТРЕТЕРЪ

властитель паровои фабрики чоколяды и цукрôвъ

Львôвъ, пл. Маріяцкій ч. 7 рôгъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитй выробы власнй, прочь зô спроваджуваною тандитою! 103

Цѣс. корол. упр.

Рафінерія спіритусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручае старй горѣвки польскй, розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bon-gout" на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 866 86—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Розкладъ ѣзды поѣздôвъ зелѣзничихъ важный вôдъ 1 мая 1900.

пôсля часу середно-европейского [пôзнѣйшого о 36 мінутъ вôдъ часу львôвского.]

посп.	особ	приходятъ до Львова	посп.	особ.	вôдходятъ зô Львова
		День			**День**
	6·20	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·25	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	7·45	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пôдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д
	8·05	„ Лавочного Калуша, Хирова		6·35	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Тернополя, Бродôвъ на Пôдзамче		6·43	„ Пôдволочискъ зъ Пôдзамча
	8·00	„ „ „ гол. дворець	8·30		„ Кракова, Любачова, Орлова, Вѣдня
	8·15	„ Сокаля, Равы руском (гол. двор.)		8·40	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·50	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·15	„ Янова
	11·45	„ Ярослава, Любачева		9·25	„ Пôдволочискъ зъ гол. дворця
	11·55	„ Ицканъ, Станиславъ, Козовы		9·55	„ Черновець
	12·55	„ Янова на гол. дворець		9·42	„ Пôдволочискъ зъ Пôдзамча
1·35		„ Кракова, Вѣдня		—·—	„ Белзця, Равы, Любачова
	1·15	„ Сколього, Хирова, Калуша	1·35		„ Пôдволочискъ зъ гол. дворця
1·45		„ Ицканъ, Станиславова, Гусятина	2·08		„ „ „ Пôдзамча
2·20		„ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Кереземезе
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хаббвки
	5·40	„ „ „ Пôдзамче		—·—	„ Ярослава
	5·17	„ „ „ гол. дворець			
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева			
		Ночь			**Ночь**
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава	12·40		до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·20		„ Черновець, Букарешту	1·51		„ Ицканъ, Констанцы, Букарешту
2·31		„ Кракова, Вѣдня, Орлова		4.15	„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·12	„ Пôдволочискъ на Пôдзамче		6·10	„ Станиславова
	3·35	„ „ „ гол. дворець		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Варшавы
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Синока		6·50	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	9·45	„ „ „ „ Хирова		7·25	„ Сокаля, Равы руском
	10·—	„ Ицканъ, Пôдвысокого, Козовы		7.10	„ Тернополя зъ гол. дворця
	—·—	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Синока		7·33	„ „ „ Пôдзамча
	—·—	„ Ицканъ, Козовы, Пôдвысокого		9·12	„ Янова 1/12 до 30/4 1900 включно
	10·12	„ Пôдволоч. Вро, бвъ, Копычинець	10·50		„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·30	„ „ „ на гол. дворець	10·40		„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·15	„ Лавочного, Хирова, Пешту	11·—		„ Пôдволочискъ, Бродôвъ г. дворця
			11·28		„ „ Грималова Пôдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нôчна числить ся вôдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 2. Замовленя зъ провінціи вôдворотною почтою.

Лінолеумъ до покрытя цѣлыхъ покоѣвъ
Диваники передъ умивальню зъ Лінолеумъ
Диваны зъ Лінолеумъ
Хôдники зъ Лінолеумъ

LINOLEUM CERATA

Спеціяльный фабричный складъ

першои австрійскои фабрики въ Трієстѣ.

ФАРТУШКИ.

ОБРУСЫ.

Охороны для стѣнъ.

Простирала гумовй и пôдкладки для дѣтій.

Борты до кредензу, пôдставки, імітація дерева и мармору. 847 4—26

Цераты до покрытя меблѣвъ въ перскихъ, смирненьскихъ и рôзнородныхъ десеняхъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одôвічальный редакторъ Кость Паньчôвскій. Папиръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пôдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 163. Львовъ, Пятниця 21 Липня (3 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и «ксемпляры принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро огоголошенъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людовика 3, и А. Ольшевского ул. Кадинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; R. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитости за кисемпляры сплатий у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженя. — Рекламаціи неопечатані звільнѣ вѣдъ порта.

Нормальне число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Огоголошенъ звыщій приймаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчка инсератового або ся мѣсяць а на зубрицѣ „Надісляне“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші донесеня приватні числять ся по 15 кр. вѣдъ стрічка.

Выборча нарада въ Жидачевѣ.

Помимо розписаня выборовъ въ нашомъ повѣтѣ доси нѣчого не робило ся и не зробило ся. Правда, що говорили собѣ люде на ухо про всѣлякій кандидатуры, але нѣхто навѣть не думавъ порадитись, хто мае бути остаточно кандидатомъ, а вже о якихсь зборахъ въ тій справѣ та нарадахъ и аґітаціи й не казати! Доперва дня 1 с. м. вѣдбула ся така нарада въ домѣ ч. В Дубика въ Жидачевѣ о 5 годинѣ вечеромъ. Нарада тота выпала дуже свѣтло. Згоджено ся одноголосно що до кандидата а кромѣ того ухвалено способы, якъ кандидатуру противъ Полякѣвъ и всѣлякихъ правительственныхъ „органовъ“ перепертн. Виправдѣ вѣсля первѣстной думки зборы мали вѣдбути ся лише яко передвступна нарада, але опѣсля плянъ змѣнено, бо черезъ торгъ було богато селянъ въ всѣлякихъ околиць въ Жидачевѣ а врештою поставлено кандидата не нового, ино давного, а до того звѣстного въ цѣломъ повѣтѣ, противъ котрого не обявить ся нѣяка серіозна опозиція. Тому порѣшено, зборы сейчасъ розширити и кандидата дефінітивно поставити а пѣзнѣйше вести за нимъ лише аґітацію по всѣхъ закутинахъ повѣту. До сего треба додати, що д-ра Олесницкого, котрого поставлено кандидатомъ, теперь нема въ краю (задля скрѣпленя здоровля выѣхавъ до купелевъ), и вѣнъ не мѣгъ бы станути передъ выборцями на зборахъ, щобы кандидатску промову выголосити, а надто часъ е вже й таки спѣзненый и лѣпше, замѣсть уряджувати кѣлька загальныхъ нарадъ, по одній приступити заразъ до передвыборчои акціи и аґітаціи.

Якъ вже було сказано, кандидатомъ поставлено одноголосно д-ра Євг. Олесницкого, для котрого всѣ присутній мали лише слова правдивого одушевленя и незвычайнои почести яко незвычайно талановитого и дѣльного рускаго проводира и патріота. Предсѣдателемъ зборовъ выбрано о. Гриневецкого зъ Мельничь, а той вже самъ въ своѣй промовѣ зазначивъ, що одиноким кандидатомъ рускимъ на Жидачевъ може бути лише д-ръ Олесницкій. Опѣсля розпочала ся дискусія, въ котрій забирали голосъ видніѣшій селяне та явившій ся священики, а всѣ заявляли ся лише за Олесницкимъ. Такъ говоривъ о. Левицкій зъ Ивановець, выказуючи, що е нашимъ обовязкомъ ставати знова д-ра Олесницкого кандидатомъ, бо-жь мы за нимъ стояли при выборахъ въ 1895 р., и було бъ простою нечестію для насъ яко Русинѣвъ, щобъ мы передъ самовѣльною голотою теперь уступали и пѣддавали ся. Другій говоривъ п. Василь Дубикъ дуже гарно за те, що встыдъ е покидати въ боротьбѣ свого провѣдника и встыдъ навѣть подумати, що були люде, котрѣ передъ-тымъ терпѣли штовханцѣ або й кару арештовъ а теперь деякій такъ низько упали, що хотѣли бъ самій дѣстати ся на те мѣсце, котре навѣть справедливѣйшій Полякы признають яко належаче ся лише Олесницкому. Було бъ зле, коли-бъ мы того, за котрого були ся, теперь на потѣху Полякамъ и всякимъ повѣтово-старостиньскимъ посѣпакамъ самій копнули. Тотій посѣпаки лише й ждуть на тото, щобъ Русины замѣсть Олесницкого поставили кого нячого, щобы въ виду можливости перефорсованя д-ра Олесницкого не були наражені на компромітацію. По знаменитѣй промовѣ Дубика говорили еще й инші, мѣжь ними о. Левицкій въ-другє, кажучи, що Олесницкій есть кандидатомъ не лише Жидачѣвщины але и всѣхъ Русинѣвъ краю, бо Олесницкій есть тымъ, противъ котрого звернена була цѣла ненависть баденѣвскои кліки, и длятого есть рѣчію народнои чести ставити Олесницкого такъ довго въ Жидачѣвщинѣ кандидатомъ, поки его не перефорсує ся. О тѣмъ щобы хтось противъ д-ра Олесницкого мѣгъ выступати або навѣть ставити контракандидатуру въ-помѣжь Русинѣвъ, о тѣмъ навѣть не може бути бесѣда, бо за такимъ чоловѣкомъ якъ Олесницкій мусять стояти всѣ безъ огляду на партійні переконаня, а якась инша кандидатура зѣ стороны Русинѣвъ була бы просто здрадою народу. — П. Вас. Дубикъ пригадує еще разъ заслуги Олесницкого въ повѣтѣ и цѣломъ краю; п. Курилѣвъ выголошує довшу а прегарну промову, въ котрій вказує на важність хвилѣ для Русинѣвъ, для ихъ боротьбы о бути чи не бути а врештѣ на заслуги Олесницкого въ краю и повѣтѣ. Гриць Озаркѣвъ заявляє ся рѣвножь за кандидатурою Олесницкого, а о рѣжныхъ кандидатахъ каже, що они неможливій, бо се були бъ хиба тотій, що „жалѣли бы замѣсть того, хто самъ сѣявъ“. Говорило врештѣ кѣлькохъ инчихъ, но чѣмъ о. Гриневецкій пѣддавъ пѣдъ голосованя кандидатуру д-ра Олесницкого. Всѣ заявили ся за, нѣхто противъ.

Вѣдтакъ рѣшено форсувати кандидатуру д-ра Олесницкого всѣми силами и выбрано въ тій цѣли комітетъ аґітаційный, въ складъ котрого вѣйшли: Василь Дубикъ зъ Жидачева, Михайло Тачинъ молодшій зъ Ивановець и Петро Сивакъ. Тѣ мають въ мѣру потребы и обставинъ прибрати собѣ дальшихъ членѣвъ.

Анархістичный заговоръ.

Дотеперѣшній результаты слѣдства въ справѣ атентату на короля Гумберта здають ся потверджувати здогадъ, що тутъ не мае ся до дѣла зъ однымъ Бресімъ, але зъ широкимъ заговоромъ, въ котрѣмъ брало участь бѣльше осѣбъ. Касеріо, Люкені и инші анархісты не мали фондѣвъ коли тымчасомъ Бресі и его родина розкидали грошѣ на всѣ стороны. Сю обставину поліція уважае за доказъ, що Бресі бувъ членомъ великои анархістичнои організаціи, котра заосмотрювала его въ грошѣ. Свѣдки атентату и вѣзникъ короля вѣзнали, що на мѣсци злочину бачили 5 осѣбъ въ такими краватами якъ Бресі и по выконаню атентату старали ся Бресіому улекшити утечу. Поліція цѣлу свою енергію и головну свою акцію звернула въ напрямѣ выслѣдженя спѣльниковъ Бресіого. У всѣхъ провінціональныхъ мѣстахъ арештують анархістовъ. Въ Ивреѣ арештовано анархіста Лямера, котрый живъ дуже добре зъ Бресімъ и перевезено его до Турину. Поліція пѣдозрѣвае, що Лямеръ передъ самымъ атентатомъ вѣдпровадивъ Бресіого до Монцы, и що вѣнъ, на случай, коли бы Бресіому не повело ся, мавъ выконати другій атентатъ въ Ивреѣ, въ часѣ торжества millenium. Арештованый признае ся до знакомства зъ Бресімъ и що зъ нимъ подорожувавъ, однакъ рѣшучо перечить, абы мавъ що-небудь спѣльного зъ атентатомъ. Въ Медіолянѣ арештовано анархіста Кольомба, у котрого знайдено компромітуючій письма и кореспонденціи зъ Бресімъ. Поліція слѣдить головно за якимсь молодымъ блѣондиномъ, котрого передъ атентатомъ бачили въ товариствѣ Бресіого. Міністеръ судовництва самъ обнявъ провѣдъ слѣдства. Говорять, що яко судъ буде въ тій справѣ выделегованый сенатъ, яко найвысшій державный трибуналъ. Бресіого перевезено до вязницѣ въ Медіолянѣ.

Вѣйна въ Хінахъ.

Пѣсля найновѣйшихъ вѣстей зъ Хінъ, державы рѣшили ся не зволѣкати зъ походомъ на Пекінъ и що маршъ вѣйскъ вже розпочавъ ся. Сей похѣдъ не буде легкій, бо дорога знаходять ся въ як найгоршѣмъ станѣ, а водну комунікацію унеможливлено затоплеными кораблями. Хінцѣ зѣбрали всѣ свои вѣйска мѣжь Тѣнтсіномъ а Пекіномъ. Навѣть цѣлый майже гарнізонъ столицѣ вымаширувавъ на зустрѣчь надходячимъ мѣжнароднымъ вѣйскамъ. До того ще союзна армія не мае начальнои команды, бо нарады въ Тѣнтсінѣ не довели до нѣякого результату. Военній операція буде спинювати такожь се, що не всѣ державы розумѣють однаково цѣль експедиціи. Наколи одній, якъ примѣромъ Америка хоче лишь завести ладъ и запевнити безпеченьство для чужинцѣвъ, то инший, а на ихъ чолѣ Нѣмеччина хоче на вѣйнѣ заробити и устами нѣмецкого цѣсаря голосить загладу Хінамъ и Хінцямъ. Въ своѣй промовѣ до вѣдплываючого до Хінъ вѣйска нѣмецкій цѣсарь вызывавъ воякѣвъ, не давати пардону и невѣльникѣвъ не брати, абы вѣдтакъ нѣколи вже жаденъ Хінець не смѣвъ на Нѣмця дивити ся бокомъ. Тѣ слова були просто вѣказанемъ, абы нѣмецке вѣйско, зъ подоптанемъ всякихъ военныхъ засадъ, принятыхъ цѣлымъ цивілізованымъ свѣтомъ, такъ газдували въ Хінахъ, що тамъ, куди перейде нога нѣмецкого жовнѣра и трава не поросла бѣльше. Очевидна рѣчь, що мѣжь державою, котрою цѣлею е знищеня и грабѣжь, неможлива єдность акціи. Сей бракъ єдности мѣжь держами и загальна недовѣрчивість, унеможливили доси установленє одного, надъ всѣми вѣйсками команды.

Про першій кроки сполученои арміи до Пекіну доносять, що передну японьску сторожу побито. Она стратила 150 людей въ убитыхъ и раненыхъ. Говорять, що Россіяне взяли положеній при дорозѣ до Пекіну, а о 10 миль вѣддаленій вѣдъ Тѣнтсіну форты, при чѣмъ прогнали 10.000 хіньского вѣйска зъ сильныхъ позицій.

„Таймъ“ оголошує слѣдуюче донесеня зъ Пекіну зъ дня 21 липня. Атаковане замкненыхъ чужинцѣвъ устало дня 18 липня. Мусимо однакъ заховувати дуже томлячу осторожність. Хіньскій вожди зъ вѣйскъ генералѣвъ Юнля и Тунфусіяна безперервно скрѣпляють барикады того мѣсця, на котрѣмъ боронимо ся. Головній хіньскій силы вырушили противъ заграничныхъ вѣйскъ. Станъ нашихъ раненыхъ цѣлкомъ добрый.

„Правит. Вѣстникъ“ пише: Донесеня зъ Хінъ доказують, що пекіньске правительство въ Хінахъ е цѣлкомъ безсильне супротивъ революційного руху и не годно побороти трудности и привернути ладъ. Сей станъ рѣчи спонукавъ хіньского цѣсаря звернути ся до россійского царя телеґрафічно о посередництво. Царь вѣдповѣвъ подѣбно якъ и инший правительства, що непевність положеня послѣвъ въ Пекінѣ, зъ котрыми тяжко порозумѣти ся, на разѣ унеможливлює всяку акцію въ данѣмъ напрямѣ. Въ телеґрамѣ до королевои Вікторіи хіньскій цѣсарь всѣ насильства и злочины зналіе на бандитовъ и просить ся о посередництво. Здае ся, що занятє Тѣнтсіну отверезило хіньскій власти и наступивъ цѣлковитый зворотъ въ поглядахъ рѣшаючихъ кругѣвъ въ Пекінѣ. Лігунчанъ, котрому поручено переговоры зъ державами, написавъ до свого правительства, що якъ довго оно не забере ся щиро и зъ цѣлою енергією до здавленя руху Боксерѣвъ, такъ довго даремній будуть всѣ его заходы въ цѣли привернення мира. Вашінґтоньскій военный урядъ наказавъ своему командантови въ Хінахъ оперувати спѣльно зъ Хінцями, коли бы показало ся, що хіньскій вѣйска серіозно хочуть здавити рухъ Боксерѣвъ.

Письма зъ краю.

Изъ Щирця.

Щиреччина, хочь лежить близько столицѣ Галичины, всежь таки належить до найбѣльше глухихъ и запущеныхъ сторѣнъ. Виправдѣ не дасть ся заперечити, що и ту працюють трудолюбивій патріоты такъ зѣ свѣтскои якъ и духовнои интеліґенціи надъ просвѣтою народною, чого гарный прикладъ маемо въ селѣ Милошовичахъ, де заходами покѣйного пароха О. Хоркавого позбуто ся въ села жидѣвъ, а коршму замѣнено на крамницю и кузню. Не менше красною появою есть и село Пустомыты, де видніе кѣлькохъ патріотовъ-селянъ, и ихъ рухливости завдячити треба, що тамъ побудовано красный дѣмъ и заложено вже краминцю, а ладять ся до основаня читальнѣ. Однакъ праця та ограничав ся звычайно на одну або другу мѣсцевість, а загально дававъ ся вѣдчувати бракъ всякои організаціи. Ажь въ послѣднѣмъ часѣ, завдяки ініціятивѣ „Селяньскои Рады“ и „Філіи Просвѣты“, а головно рухливости о. Фолиса зѣ Скнилова и д-ра Костя Левицкого зѣ Львова, зачало и у насъ розбуджуватись житя духове. И отъ въ недовгѣмъ часѣ бо въ протягу несповна мѣсяця вѣдбули ся у насъ два вѣча. Перше дня 8. липня въ Щирци въ стодолѣ чесного мѣщанина Федя Курильця на Загородкахъ, на котрѣмъ высше згаданій панове выголосили цѣкаво и належито оброблені рефераты, котрыми численно згромадженый народъ и интеліґенція незвычайно одушевились, а результатомъ був одноголосный протестъ противъ зѣбраныхъ громадъ, противъ радъ повѣтовыхъ, противъ кругѣвъ при громадскихъ выборахъ.

Знову дня 29 липня вѣдбуло ся політично-економічне вѣче въ Пустомытахъ. Такъ рефераты, якъ мѣсце вѣча не могли бути лѣпше обдуманій. Пустомыты, до недавна чисто руске село, числить нынѣ вже бѣльшу половину латинниковъ, а всѣ напысы на дорогоказахъ писаній въ языку уржендовѣмъ. Гостей зѣбрало ся такъ въ интеліґенціи якъ и селяньства дуже богато, бо навѣть зволивъ прибути панъ посолъ Меруновичъ. Прибули священики зъ подальшихъ сторѣнъ, та якось недалекихъ сусѣдѣвъ не могло звабити анѣ одно анѣ друге вѣче. Вѣче отворивъ Д-ръ Костъ Левицкій, поясняючи въ своѣй промовѣ значѣне и задачу „Селяньскои Рады“ и цѣль нынѣшныхъ зборовъ. Потѣмъ предсѣдатель о. Теодозій Кинасевичъ зъ Волкова удѣливъ голосу О. Фолисови зѣ Скнилова, а той выголосивъ знаменито оброблений рефератъ економічный про способы пѣднесеня добробыту селяньского. Въ нѣмъ указавъ, що головными причинами нужды селяньства суть мѣжь иншими натуральный прирѣстъ людности, роздробленє грунтѣвъ, бракъ дешевого кредиту, взрѣстъ податкѣвъ, особливо посередныхъ, и поперъ свои замѣты статистичными датами, а заразомъ указавъ на способы, якими повинна бы держана прийти въ помѣчь такъ пригнетеному селянинови, именно черезъ выкупно бѣльшихъ посѣлостей и ихъ подѣлъ мѣжь малоземельныхъ, выкупно довгѣвъ, скасоване истнуючихъ податкѣвъ, а заведеня податку особисто-доходового и то прогресивного, и поставивъ вѣдповѣдній резолюціи. На се забравъ слово посолъ Меруновичъ и заявивъ зѣбраному народови, що вѣнъ е его посломъ черезъ 18 лѣтъ, правный дорадникъ, що вѣнъ тяжко вѣдчувае всѣ кривды, а инше чуе ся незвычайно вдячнымъ для тыхъ панѣвъ, що заяли ся скликанемъ вѣча, бо и ему лучае ся способность почути вѣдъ самого народу, що его болить. Переходячи до реферату о. Фолиса, указувавъ въ младій бесѣдѣ на неможливість выконаня поодинокихъ точокъ. Однакъ его мудрованя збивъ о. Фолисъ, а такожь д-ръ Костъ Левицкій въ довшій бесѣдѣ выяснивъ пану послови, котрый выказавъ велику несвѣдомість бѣжучихъ справъ въ свѣтѣ цивілізованѣмъ, що хто хоть дробину читае, а яко посолъ обовязаный занимать ся справами дня, для того не буде анѣ новиною анѣ мрѣею чи то податокъ прогресивный чи то выкупно довгу державою противно зъ нихъ може прийти велика пѣльга для селяньства. Тутъ лучило ся одно немиле интермеццо пану послови. Ото запитерпелювали его присутній, для чого той печалный посолъ о добро своихъ выборцѣвъ не складавъ до теперь справоздання посольского и чому вѣнъ голосувавъ въ соймѣ, щобы за хлопскій податки вѣдновляти муры Вавелю. Заразомъ самій селяне наперли на пана посла, що згаданій реформы суть по ихъ мысли и они

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА 256 9–15

Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы первоградныхъ силъ артистичныхъ Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білеты до набутя въ бюрѣ дневниковъ п. Пльона, ул. Кароля Людовика ч. 9.

допомагають ся, щобы ихъ заступники до нихъ стремѣли. Коли-жь панъ посолъ заявивъ, що вонъ подобнымъ реформамъ протививъ бы ся, настало на сали велике невдоволене, такъ що ажь панъ комісарь звернувъ ся до предсѣдателя, щобы взявъ въ оборону пана посла и привернувъ спокой.

Зъ черги наступивъ для снѣзненои поры короткій рефератъ про реформу выборчу пана Льва Даниловича. Посередъ того давало ся чути голосне бажане народа, щобы кромъ всего покасовано найскорше польскій бецаркизмъ. На закончене промовивъ чесный и поважный селянинъ Онуфрій Мацькивъ зъ Скнилова взываючи братовъ селянъ до закладаня читалень, крамниць, касъ щадничихъ и позычковыхъ; въ яркій бесѣдѣ вдмовивъ права мѣшати ся въ хлопскій справы тымъ опѣкунамъ почцівего людку, що тот хлопа знають лише передъ выборами, та загрѣвъ до единости, згоды и взаимнои любови. На томъ закончено вѣче. Предсѣдатель подякувавъ збраннымъ за живу участь въ дискусіи, а тымъ панамъ, що прибули зъ рефератами, за ихъ труды. Одушевленый народъ при звукахъ пѣсни „Миръ вамъ брата“, покрѣпленый духово, почавъ поволи опускати салю въ надѣи, що згаданій Товариства не пощадять трудовъ урядити частѣйше подобни зборы, а дождуть ся певно солодкои заплаты, коли мертвй стороны воскреснуть. На вѣче наспѣла привѣтна телеграма вдъ редактора „Монітора“ п. Брайтера.

Вкінци годить ся вднести ту вдрадну появу, що и наши паньѣ брали въ обохъ вѣчахъ живу участь.

(Въ сей дописи розказує ся за тото само вѣче, про котре розписала ся позавчера въ передовій статьѣ Gazeta narodowa, о чомъ мы вчера згадали. Тутъ додамо ще, що Gazeta narodowa, хоть якъ ся гнѣвае таке вѣче, а однакъ признае зручность въ аранжованю вѣча и безсторонность президія).

НОВИНКИ.

Русины! Памятайте на Домъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

— **Амнестія для засудженыхъ за выборы.** Доносять зъ Вѣдня, що въ нагоды 70-лѣтного ювілею уродинъ цѣсарскихъ будуть помилуваній засуджені за забурення въ часѣ выборовъ до рады державнои въ р. 1897. Суды въ Галичинѣ подбставали вже завбзане предложити дотычні акты и выказы.

— **Нове лихо на Комарянцѣвъ за выборы.** Славні выборы до рады державнои въ роцѣ 1897 дали ся добре въ знаки выборцямъ комарняньскимъ, а и до теперь не дають имъ сунокою. Сими днями, якъ доносять зъ Комарна, дбстали они вбзване зъ самборского окружного суду о заплачене коштовъ карносудового слѣдства и судовои розправы въ сумѣ 806 кор. 40 с., коштовъ за приставлене ихъ жандармами въ сумѣ 58 к. 34 с. и за удержане 29 зъ нихъ въ вязници, котрі вже вбдбули кару, 6391 кор. 80 с. Такъ отже мають всѣ разомъ заплатити суму 7256 кор. 54 с., и то, якъ звучать наказъ, до 8 днівъ. Если додасть ся до того кошты удержаня въ вязници прочихъ 30, що теперь еще кару вбдбувають, котрі — то кошты вынесуть до 7.000 кор., дальше признана д-рови Яклиньскому належитбсть за ббль 2281 кор. 50 с. а зъ вбдсотками и рбзными видатками до 2500 зр., то цѣла належитбсть, яку нещасливій жертвы штучокъ выборчихъ, мала бъ заплатити досягне сумы 17.000 коронъ.

Такъ прислуживъ ся Комарняньцямъ д-ръ Яклиньскій, память про него якъ и про выборы зъ 1897 року не скоро загине.

— **Помбчь для потерпѣвшихъ вбдъ повени.** Въ Калуськомъ повѣтѣ потерпѣли вбдъ повени села надъ Лбмницею, а Намѣстництво прислало на цѣлый повѣтъ, складаючій ся зъ 69 громадъ — 500 зр. для роздачѣ помежь найббльше потребуючихъ, тожь на декотрі родины выпало 40 або 60 сот. Длятого декотрі громады мали не приймити такъ щедрого датку. За те говорять, що богато не потребуючихъ подбставали хорошій запомога... Отсе мае называти ся ратунковою акціею!

— **Вѣсти зо Стрия.** Будова „Народного Дому“ въ Стрию поступае скоро напередъ. Теперь муры двоповерховои прегарнои будовы вже зовсѣмъ укончені и заложена провізорична стеля у великій сали, а слѣдующого тыжня розпбчнесь будова даху, котрый буде покрытый дахбвками. Рбвночасно столярѣ працюють и приготовляють дверѣ, футрины и вбкна. Се буде перша будбвля въ Стрию, що-до солідности и красы, длятого можна часто стрѣтити громадки рбзного стану людей, приглядаючихъ ся тій прегарній, доси въ Стрию невиданій будбвли. „Народный Дбмъ“ не буде тынкованый, тбльки рбзнокольоровыми цеглами декорованый, щось въ тбмъ родѣ, якъ промыслова школа у Львовѣ. Первѣтно була гадка, щобы „Народный Дбмъ“ бувъ декорованый народными сино-жовтыми красками, але се выносило бы значно дорожше, о кблька тысячь зр., и длятого той планъ занехано. „Народный Дбмъ“ буде украшеный чотирма бюстами нашихъ народныхъ пѣвцѣвъ и великихъ труженикбвъ: Тараса Шевченка, Маркіяна Шашкевича, Ивана Котляревского и Николы Лисенка. Доси є около 150 членбвъ товариства. Хто ще не є членомъ, нехай спѣшить ся вписати, бо удѣлъ принесе значну тантіему, и великою честію для кождого Русина є належати до такого товариства, якъ Народный Дбмъ въ Стрию. На окбнчене будовы потрѣбно значныхъ сумъ грошевыхъ, длятого спѣшѣть родимцѣ и якъ найскорше льокуйте свои капіталы въ „Народнбмъ Домѣ“, при котрбмъ є вбддѣлъ щадничій на 4½%. Грошѣ на удѣлы (10 зр. + 1 зр.), на книжки щадничій и добровбльній жертвы на украшене и декорацію великои салѣ просить ся присылати на адресу: „дирекція Нар. Дому въ Стрию“.

Стрыяне сподѣють ся, що не тбльки всѣ патріоты стрыйского повѣта, але такожь значна часть Русинбвъ въ краю пбдопруть цирѣ змагана Стрыянъ и допоможуть скбнчити ту економічну и культурну крѣпость. „Народный Дбмъ“ мусить бути ще сего року скбнченый.

Другій важный нашъ подвигъ въ Стрию се гарный партеровый мурованый дбмъ, visávis благовѣщенськои церкви на передмѣстю „Лапы“. Є се власность братства передмѣщаньского на Ланахъ. Въ тбмъ домѣ буде умѣщена читальня „Просьвіти“ и торговля мѣшаныхъ товарбвъ читальнѣ „Просьвіти“ а також по другій сторонѣ сестры служебни цѣ Пр. Д. М. Се заслуга освѣдомленыхъ стрыйскихъ мѣщанъ на Ланахъ и вытревала, муравлина праця нашого неоцѣненого о. Олексы Бобикевича, котрый и въ будбвляннбмъ комітетѣ Нар. Дому и въ читальни „Просьвіти“ на Ланахъ и въ Задатковій Касѣ є дуже дѣяльный.

Філія „Просьвіти“ уложила вже планъ працѣ на осѣнь, и выдѣлъ пбдъ енергічнымъ проводомъ свого головы о. Бобикевича розвине широку дѣяльнбсть въ напрямѣ просвѣтнбмъ по цѣлбмъ повѣтѣ. Всѣ читальнѣ „Просьвіти“ будуть скоптрольованій, всюды будуть уряджені просвѣтні вѣча зъ научными выкладами.

Позанъ дуже много часу забирае нашимъ патріотамъ будова „Нар. Дому“, бо вонѣ виднѣйши нашій люде належать до будбвляного комітету, котрый будову у влаенбмъ зарядѣ провадить, длятого уставъ теперь всякій політичный рухъ въ нашбмъ повѣтѣ. Належить сподѣвати ся, що въ осени будуть уряджені вѣча въ цѣли політичного освѣдомлена повѣту и обговорена многихъ пекучихъ квестій нашого житя. — *Л. О Г.*

— **О будашештаньскбмъ гр.-кат. приходѣ** доносять угорско-рускій „Листокъ“, що не буде вонъ належати анѣ до мукачѣвскои анѣ до пряшѣвскои епархіи, але залежати буде прямо вбдъ острогомского латиньского архиепископа-примаса.

— **Романъ княгинѣ зъ панующого роду.** Княгиня баварска Клара залюбила ся у властителю добръ и фабрикъ Теодорѣ бр. Крамерѣ, котрый есть однымъ зъ найбогатшихъ людей въ Баваріи: маетокъ его оцѣняють на 80 мілібнбвъ марокъ (96 мілі. кор.) Баронъ Крамеръ есть протестантомъ.

— **Довги мѣста Львова** выносять пбсля найновѣйшихъ обчислень 21,083.270 коронъ, а станъ майна громады Львова 23,600.000 коронъ.

— **Дробній вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ зъ приватныхъ фондбвъ 200 коронъ на будову церкви въ Турьѣ, повѣту перемышляньского.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дакбвскои льотеріи! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярія дакбвскои льотеріи, Львбвъ Коперника ч. 36. на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львбвъ Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

Посмертна — ✝ — оповѣстки.

Никола Кухнѣй, 6. вбдличный ученикъ станиславбвскои гімназіи, упокоивъ ся въ Олеши пов. товмацкого дня 1. серпня с. р. въ домѣ свого вбтця.

Телеґрамы.

Прага 3 серпня. Клерикальна часопись Budivoj оголошує розмову зъ якимсь вызначнѣйшимъ польскимъ посломъ, въ котрій сей посолъ заявивъ, що ческо-польскій союзъ вбджае. П. Яворскій выступивъ противъ Чехбвъ лише тому, абы ратувати свою репутацію въ горѣ, бо вонъ що року дбстае почетный дарунокъ зъ приватныхъ фондбвъ цѣсаря.

Загребъ 3 серпня. Мѣжь хорватскими а угорскими робітниками прийшло до бійки, въ котрій погибло 12 Хорватбвъ и 3 Мадяръ. Шваронъ гузарбвъ роздѣливъ обѣ стороны.

Парижъ 3 серпня. Коли перскій шахъ ѣхавъ до Версалю, якійсь человѣкъ, выглядаючій на робітника, продеръ ся черезъ кордонъ поліційныхъ агентбвъ и звернувъ до шаха револьверъ. Одинъ зъ поліцаѣвъ ударомъ шаблѣ звернувъ револьверъ въ иншій бокъ, а великій везиръ, що ѣхавъ зъ шахомъ выдеръ напастникови револьверъ. Поліція арештувала напастника, котрый не хоче робити нѣякихъ вбзнань, и лише высказавъ жаль зъ причины неудачѣ атентату.

Монца 3 серпня. Король затвердивъ дотеперѣшный кабінетъ въ урядованю.

Бѣлградъ 3 серпня. Король Александеръ казавъ всѣмъ членамъ сербского парляменту выслати запросины на шлюбъ. Парляментъ буде скликаный за шесть тыжднівъ. Правительство предложить проектъ міністра фінансбвъ, котрый принесе велику ульгу въ поборюваномъ законѣ о заробковомъ податку.

Лондонъ 3 серпня. Дневники доносять, що въ Преторіи забрано богато паперовъ, компромітуючихъ въ великій степени кількохъ членбвъ англійского парляменту, кидаючи на нихъ некористне свѣтло, що сприяють Бурамъ. — Донесене про капітуляцію 5000 Бурбвъ пбдъ Прінсльовомъ треба змодифікувати о стбльке, що пбдпало ся 986 Бурбвъ зъ одною арматою. Капітуляцію 12.000 Бурбвъ передъ генераломъ Гунтеромъ зредуковано вже до числа 1.200 Бурбвъ.

КОНКУРС.

Виділ Рускаго товариства педагогічного у Львові, розписує сим конкурс на принятє учеників до „Інститута під покровом сьв. о. Николая“ на рік шкільний 1890/91.

Приймати ся будуть ученики середних шкіл, сини членів Рускаго товариства педагогічного. До подання долучити треба: 1) метрику хрещення ученика; 2) свідоцтво шкільне з послідних двох курсів; 3) деклярацію що до місячної заплати, котра виносить 20 зр.; 4) 1 зр. на видатки кореспонденційні; 5) хто не есть членом Рускаго товариства педагогічного, 1 зр. на виписове і вкладку річну до того товариства.

Всякі подання адресувати треба до виділу Рускаго товариства педагогічного у Львові ул. Театиньска ч. 19, на руки члена виділу Костя Паньковского.

В склад комітету, занимаючого ся веденем діл Інститута входять: директор Едвард Харкевич яко голова, проф. Ілія Кокорудз, д-р Антін Хомин, д-р Стефан Федак, проф. о. Дорожиньский і Кость Павьковский яко настоятель інститута. Інститут дає своїм вихованкам: а) помешкане, харч, опал, свѣтло, послугу, пране за доплатою 50 кр. місячно; б) доставле їм — о скілько на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; в) управляє їх вихованем, стараючись о добре домашне і товариське поведене; г) улекшує їм науку шкільну і наглядає еї під доглядом домашних сталих директорів; д) доставляє вихованцям нагоду придбати иньших відомостий, теоретичних і практичних. Час вносити подання о принятє визначує ся до дня 10 н. ст. серпня 1900.

Вже вийшов

накладом газети „Свободи“

ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ

ПІДРУЧНИК ДЛЯ ПИСАРІВ ГРОМАДСКИХ,

містить в собі взори писем і друків а також пояснена як їх виповнити і взагалі як вести діловодство і касу уряду громадского.

ВИПУСК І.

уложив

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ

адвокат красний у Львові.

Ціна примірника *25 кр.*, а оплатою почти *30 кр.* Хто пришле в листі шість марок почтових по 5 кр. дістане на місце вже оплачений порадник.

Замовленя приймає редакция „Свободи“ у Львові, рынок ч. 10.

Надбслане.

Д-ръ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкбрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у Вѣдни, Берлинѣ и Парижи, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ придядбвъ всякій венеричній недуги, найбільше застарѣлій шкбрій, половій и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординує вбдъ годины 10—12 и вбдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 13—?

ЛИПЕ

зъ реставрациі ХАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дбмъ власный, можна дбстати щоденно вже о годинѣ 8-бій рано горячій снѣдання.

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова зъ капустою	15 кр.
Сѣчаній легки	12 „
Фляки	12 „
Ножка телача зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Великій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумірожѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походить зъ моєи реставрациі, даю вбдбираючимъ марки. — Найлѣпшій виво по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вбдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ страв и напитковъ заосмотрена кухня.

79 205—? Въ высокимъ повазаненъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, дьорнеты, бінокля, далеководы, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничі, піоны, лібеля мапометры и т. п.

Уряджене дзвінкбвъ электричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

у Львовѣ рынокъ ч. 10

выдало новый накладъ друкбвъ

I. Друки правничі:

1.	Позовъ въ справахъ дрібныхъ лібра	по 25	кр.
2.	Контрактъ купна и продажи I. лібъ.	по 40	„
3.	„ „ „ II. „	по 40	„
4.	„ „ „ III. „	по 40	„
5.	Повномочія	по 40	„
6.	Подан о екс- и интабуляцію, взбръ а) б) в) г) лібра	по 40	„
7.	Шаблоны до подань о интабуляцію лібъ.	по 20	„

II Друки для касъ позичковыхъ:

8.	Дневникъ касовый лібра	по 40	„
9.	Книга довжниковъ „ „	40	„
10.	Книжочка для позичаючого 100 прим.	„ 2·—	„
11.	Скрипть довжный „ „	„ 1·20	„
12.	Книжочка вкладкова (щади.) „ „	„ 3·—	„

III. Друки для крамниць „

13.	Книжка товарова лібра	по 40	„
14.	Книжка касова „ „	40	„

IV. Друки для читалень и касъ позичковыхъ:

15.	Списъ членбвъ лібра	по 40	„
16.	Грамоты членьскій читалень „Просвѣты“ примѣрникъ	по 2	„

За опаковане и оплату почты дочислае ся належитбсть особно.

Интернатъ рускій

пбдъ управою рутинованого педагога, приймае въ бѣжучбмъ роцѣ лишень ученикбвъ низшои гімназіи зъ причинъ выказаныхъ въ справозданю. Устныхъ информацій удѣляє ся що середы вбдъ год. 4—7-ои вечеромъ.

Адресъ: Стефанъ Петрицкій у Львовѣ ул. Театиньска 14.

368 3—9

Природній вина

до ужитку церковного,

дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вбдъ 48 кр. *припоручае*

А. Жуліяні и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домініканьска ч. 7.

334 12—156

Пошукую

учителя домового для дѣтей 4 и 5 кл. школъ выдѣловыхъ. Вѣдомбсть у о. Т. Кекиша въ Дусановѣ почта Фирлеѣвъ.

378 2—3

Учительки

на село потрѣбно до 2 дѣвчатъ — III и V кл. — до предметбвъ школьныхъ и фортепіяну. Бѣглбсть въ нѣмеччинѣ конечна. Зголошеня листомъ: о. Ганкевичъ, Красне п. Товсте. 377 2—2

Женщина

інтеліґентна старша потребна до заряду дому и кухнѣ. Зголошеня О. Щуровскій въ Липовцяхъ п. Перемышляны.

370 3—3

Панна

20-лѣтна, пристбйна, старанно выхована, посѣдаюча по-надъ 6000 Кор. готбвкою, зъ вбдповѣдною выправою, зъ браку знакомости сею дорогою пошукує мужа. Першенство мають Алюмны. Пбдъ „Serio“ poste restante Biała. 378 2—3

Учениківъ

на помешкане і харч прийме ся. За здоровий харч і сердечну опіку ручить ся. Зголошеня просить ся адресувати: Теофіля Ослі, улиця Сикстуска ч. 26, партер. 380 2—3

СТАНИСЛАВЪ КАРВАЦКИЙ

Заклад инсталяційный

на водопроводы, ґазъ, центральній огрѣвання и слюсарско-механічна робітня, ул. Коперника, ч. 17 у Львовѣ. 384 1—1

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ

ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львбвъ, Академічна ч. 8

выконує **НЕЧАТКИ** до ляку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вбдливий и ґравованій **МОНОГРАМЫ и ГЕРБЫ** рельефно зъ золота и срѣбла, також всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНІ

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Паньковскій. Папіръ зъ фабр. Черняньскои. Зъ друкарни Инстит. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

ч. 164. Львовъ, Субота 22 Липня (4 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю ка перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославі: Л. Кришановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты приймаютъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковим

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пів рѣку	8 зр.	на пів року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пів року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пів ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта.

Неодинокє числе коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звичайні приймають ся по цѣнѣ 10 кр. від одного стрічкового инсератового або его мѣсця а на рубриці „Надісłане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношенія приватні тичучі ся по 5 кр. від стрічка.

За мѣсяць выборы.

Від нині за мѣсяць відбудуть ся доповняючі выборы до галицкого сойму зъ кількох округів выборчих більшої посѣлости, мѣстъ и сельскихъ громадъ. Выборы ті о стілько були бы меншої ваги, що розходить ся лише о одну сесію, а два або три нові послы руські, хоть бы найлучше добрані, не богато скрѣплять нашу теперѣшну репрезентацію въ соймѣ. Але зъ другої стороны ті выборы суть певного роду вступомъ до загальныхъ выборів, що мають відбути ся за рѣкъ, и певна рѣчь, що теперѣшный нашъ успѣхъ мавъ бы хосенный вплывъ и на ті будучі выборы. При-тімъ теперѣшні выборы будуть и вказівкою, які відносины въ нашімъ краю: у правительства, у польскої и у рускої суспільности.

Длятого належало бъ Русинамъ зі всею енергією взяти ся до тыхъ выборів, именно до вышукання завчасу відповѣдныхъ кандидатівъ и горячої аґітації за ними. Однакожь о якійсь живѣйшій акціи Русинів, хотя вже кілька тыжднівъ минуло від оголошеня выборівъ, не було чувати, мѣжь тымъ як зъ заходнои Галичины зъ тыхъ сторінъ де мають відбути ся доповняючі выборы, доходили и доходять неустанно вѣсти о руху выборчімъ.

Для Русинів мають більшу вагу выборы въ сельскій курії въ Жидачевѣ и въ Скалатѣ та еще выборы зъ мѣста Бережанъ зъ Золочевомъ.

Жидачівскій повѣтъ є оденъ зъ найлѣпшихъ рускихъ повѣтівъ. Від року 1889 до 1895 вінъ бувъ заступленый рускимъ посломъ, а при баденівскихъ выборахъ зъ р. 1895 тілько найбільшій незаконности, насильства и арештоване 14 рускихъ выборцівъ передъ самымъ відданемъ голосу не допустили до выбору рускаго кандидата. Вышукане кандидата є тутъ зовсѣмъ легке, тілько треба се зробити заздалегідь, щобы не було якого баламуцтва и щобы заразъ зачала ся аґітація выборча, бо у насъ вже вкоренило ся таке, що нарід розрухує ся більше аж тогды, коли вже знає, хто має бути кандидатомъ — розумѣє ся, коли кандидатомъ є особа для него симпатична. Въ Жидачевѣ при остатныхъ выборахъ ставленый бувъ кандидатомъ д-ръ Олесницкій зі Стрия, и правно вінъ бувъ выбраный, такъ що соймова більшість, хоть якъ она мало мае скрупулівъ, не важилась верифікувати сего выбору и тілько проволікала справу звышъ чотири роки. Д-ръ Олесницкій бувъ поставленый такожь кандидатомъ передъ трома роками при выборахъ до рады державной, и тогды мавъ въ Жидачівщинѣ вже незаперечну велику більшість. Отже сама консеквенція вымагае, щобы его теперь зновъ ставити кандидатомъ, тымъ більше, що при доповняючихъ выборахъ повинно взагалѣ, поминувши выемковій случай, ставити ся кандидатівъ зъ загальныхъ выборівъ. О тімъ, щобы довѣре або симпатія народу до д-ра Олесницкого въ остатныхъ трохъ рокахъ зменшили ся, не може бути й бесѣды: кождый повѣтъ на Руси може собѣ тілько за честь уважати, щобы мати своимъ кандидатомъ д ра Олесницкого. Длятого жидачівскій выборцѣ сповнили тілько формальність (але формальність конечну) и зробили рѣчь розумѣючу ся саму собою, коли передъ трома днями поставили кандидатуру д-ра Олесницкого, а Народный Комітетъ зробивъ такожь рѣчь самопонятну, коли ту кандидатуру затвердивъ и оголошує.

Другій округъ выборчій, скалатскій повѣтъ, бувъ доси заступленый Поляком, ґр. Козебродскимъ. Се повѣтъ мѣшаный що до населеня: Русинів въ нѣмъ вправдѣ більше якъ Поляківъ, але менше якъ Поляківъ зъ Жидами разомъ. Руска інтеліґенція показує тамъ мало політичного житя и — зъ немногими выемками — мало вплыву мае на народъ. Але передъ кількома роками розвинувъ ся тамъ рухъ селяньскій, и то якъ середъ рускихъ, такъ и середъ польскихъ селянъ. Тай теперь селяне, при пасивнімъ поведеню інтеліґенціи, розпочали акцію самі. Декотрі селяне радѣ були ставити кандидатуру бувшого посла Гурика, але на зборахъ, що відбули ся въ недѣлю дня 29 липня въ Скалатѣ, поставлено кандидатомъ д ра Данилевича, адвоката зъ Тернополя. Выбраный на сихъ зборахъ комітетъ селяньскій повѣдомивъ насъ о тімъ, але що мы зъ иншои стороны мали доносене, що зборы не були численні, що нарідъ ще не є вповнѣ рѣшеный (д-ръ Данилевичъ відъ недавна пробуває въ Тернополи, то ще й мало знаный), то мы вздержали ся зъ оголошенемъ. Повѣтъ, якъ мы вже сказали, неспевный, зъ польскои стороны мае кандидувати ґр. Мечиславъ Пініньскій, братъ намѣстника, тымъ самымъ якъ и зъ иншихъ причинъ кандидатъ сильный, отже треба и Русинамъ розглянути ся и застановитись добре, щобы такожь якъ найсильнѣйшого кандидата поставити. Завтра мають відбути ся въ Скалатѣ, ще одни зборы найвызначнѣйшихъ мужівъ въ повѣтѣ, селянъ и інтеліґенціи, безъ рожницѣ партій, Русинівъ и Поляківъ, то чей справа выясниться ся.

Наконець треба, щобы и Русины мѣстъ Бережанъ та Золочева подумали о выборахъ. Хоть они тамъ въ меншости, але не повинні зъ гори резигнувати та капітулювати. Въ обохъ мѣстахъ є не тілько руске мѣщаньство, але и руска інтеліґенція, зависима и независима (н. пр. рускій адвокаты д-ръ Чайковскій и Рожанковскій); може хто зъ нея придбавъ собѣ більшій симпатій, то при зручнімъ маневрованю могъ бы навѣть выйти. Але хочь-бы й нѣ, хочь-бы ся позиція була стрічена, то мы, коли хочемо поступати напередъ а не стояти на мѣсци або подавати ся назадъ, мусимо и по мѣстахъ на Руси ставити своихъ кандидатівъ та розвивати за ними відповѣдну живу акцію.

Оголошене.

Зборъ выборцівъ зъ рожныхъ сторінъ жидачівского повѣта, відбувшій ся дня 1 (н. ст.) въ Жидачевѣ, рѣшивъ одноголосно поставити кандидатомъ на посла до сойму д-ра Евгенія Олесницкого, адвоката въ Стрию, и выбравъ за-для переведеня его выбору аґітаційный комітетъ. Просимо св. Народный Комітетъ у Львовѣ о безпроволочне затвержене сеи кандидатуры.

Въ Жидачевѣ, дня 1. (н. ст.) серпня 1900.

О. *Анол. Гриневецкій*, предсѣдатель Зборівъ. — *Василь Дубикъ*, голова комітету.

——

Народний Комітетъ, яко екзекутива народного (національно-демократичного) сторонництва, затверджує сим яко кандидата на жидачівскій округъ выборчій з сельскихъ громад д-ра Евгенія Олесницкого, адвоката в Стрию, і взиває всіх своіх сторонників, всіх щирих Русинів і всіх прихильників народу, щобы всіми силами сю кандидатуру піддержали.

Від Народного Комітету, у Львові дня 4 (н. ст.) серпня 190.

Юхим Романчук, голова. — Др. *Володимир Охримович*, секретар.

Водозва до рускихъ Родимцівъ!

При Божій помочи укінчивъ „Рускій Інститутъ для дівчатъ въ Перемышли“ дня 17 (29) червня 1900 пятый школьный рѣкъ публичнымъ испытомъ під проводомъ Покровителя Інститута Ихъ Преосв. Константина Чеховича, та въ присутности відпоручника ц. к. окружной Рады школьной. На тімъ испытѣ могли численно зібраній члены Товариства, родичі и опікуны дівчатъ, котрі образувались під нашимъ надзоромъ, переконѣчити ся, що нашъ Інститутъ, вірный своій цѣли, старавъ ся подати рускимъ дівчатамъ можность высшого образованя и высшои просвіты, відповідно до культурныхъ потребъ житя взагалѣ, а поступу и розвою рускаго народа въ особенности. Руководячись тою самою цѣлею, зачнемо дня 1. вересня н. ст. 1900 въ имя Боже шестый рѣкъ школьный, а бажаючи напередъ знати: кілько зголосить ся ученицъ, щобы відпо-

Нова процедура.

(Образокъ зъ судовои салѣ у Львовѣ).

Немало люде написали тай наговорили за той новый процесъ цивільный, себъ то нову процедуру по судахъ. Ученій правники обѣцювали, що право буде инде борше, бо менше буде писанины а все устно скаже ся передъ судомъ, тай таньше оно буде и близше стане до правды. А звѣстна рѣчь, як то нині тяжко жити чоловѣкови на свѣтѣ безъ правды. Але наші люде изъ селъ та мѣсточокъ, як волочили ся по судахъ перше, такъ и теперь тягають ся въ тімъ мізерімъ своімъ правѣ; відбивати кусникъ ґруню, касувати тестаменты та выпроваджувати провізорку, бо сусѣдъ зъоравъ або пересоравъ кусникъ хлопском грядки...

Питаюсь нашихъ селянъ, чи лѣпше имъ въ тымъ новымъ процесомъ, а они кажуть, що таки було бы лѣпше, абы лишь не той прикрый „контромасъ“ себъ то контумація, що як чоловѣкъ хвильку припізнить ся на термінъ, то наразъ упадае справа або таки програвсь процесъ. Відтакъ жалують ся люде, що по судахъ повѣтовыхъ протоколы розправъ не завсе добре пише ся, такъ як пани судьѣ дуже кваплять ся и не хочуть терпеливо выслухувати та звідси неразъ пропускають таке, що имъ здаесь неважне, та потому у высшімъ судѣ не добре выходить право, бо кажуть, що у судѣ процесовімъ въ-разу зле бороннивъ ся...

Такъ собѣ Фільозофує простый нарідъ, що недовѣрчиво відносить ся до всякои новости та лишь розумнымъ и щирымъ поступованемъ поволи дасть ся переконати. А тымъ часомъ читаю по газетахъ сварку межи адвокатами и судьями изъ-за того нового процесу; одни мечуть на другихъ; то кажуть, що судьѣ але судять и відпихають адвокатівъ відъ оборони покривджених, то зновъ кажуть, що адвокаты вызискують правующихъ а судъ боронять передъ адвокатами. Остатными часами відбула ся навѣть въ Сяноцѣ карна розправа двохъ молодыхъ судьѣвъ противъ адвоката за образу чести, та зъ нея нѣхто не выйшовъ мудрый, бо обѣ стороны выявили за мало повази и розваги, хочь адвоката засудили, абы підтримати повагу суду. А хто черезъ таку суперечку терпить, якъ не той бѣдный нарідъ, що шукае права... При такімъ трактованю згірдним дійдемо до знесеня адвокатуры?...

Ось таке роздумуючи, иду я одного разу до суду краевого у Львовѣ въ такій день, що то відбувають ся цивільні розправы відкличні на тѣ выроки які выдано по судахъ повѣтовыхъ (львівского округа). На коритарі судовімъ пристанувъ я изъ здивованя, бо наразъ побачивъ-емъ велику силу народу-мущинъ и жѣнокъ, що сидѣли дрімаючи на лавкахъ під стіною и покотомъ лежали на підлозѣ, змучені далекою дорогою та безсонною ночію, наче на якімъ відпустѣ...

Питаю возьного судового: що се таке стало ся, що тілько народу злягло у судѣ? а вінъ відповідае менѣ, що то на розправы апеляційній люде прибули відъ Угнова, Равы, Мостівъ и Жовкви, бо — каже — не довѣрюють адвокатамъ и самі хочуть видѣти та чути тоту розправу.

Наближаюсь девята година, сходять ся судьѣ убраній въ тоґахъ и біретахъ; нарідъ заворушивъ ся зі своихъ леговищъ и почавъ шепотѣти мѣжь собою: хто то? хто то? Най-шовъ ся межи ними якійсь нѣби догадливѣйшій тай каже півголосомъ: то ксьондзы! На таке переконуюче пояснене люде знов прихиляють головы и дальше спочивають, безпечній відъ всякои грозы заочности, такъ як розтаборили ся під самымъ порогомъ салѣ судовои.

Выбила девята година, въ сали явили ся уже й адвокаты, майже кождый зъ нихъ прибѣгав задыханый зъ торбою набитою актами; встають и прочане процесовій, протирають очи та несмѣло заходять до салѣ, пізнавати своихъ заступниківъ. Підходять близше хлопы и жѣнки, то въ довгихъ полотнянкахъ то въ чорныхъ сѣрачинахъ, кланяють ся низенько кому попало и засѣдають на лавкахъ приладженыхъ задля явности розправы відкличної.

Выйшовъ трибуналъ: предсѣдатель засѣвъ на підвышеню въ серединѣ, а по обохъ сторонахъ побічь него засѣли еще два радники, та зъ лѣвого боку на розѣ письмоводця. Понизше при столикахъ засѣли два адвокаты: зъ одного боку менѣ знакомый адвокатъ Русинъ а зъ другого якійсь адвокатъ жидокъ. По выкликаню справы самъ предсѣдатель представивъ, про що правують ся стороны, якъ справу порѣшивъ судъ процесовый на повѣтѣ, та чого відкликала ся сторона до сего трибуналу відкличного. Зъ того представленя можь було выразумѣти, що то рідна сестра правує брата за ґрунтъ и хоче его выкинути зъ ґруню батьківского. Відтакъ запытавъ ся предсѣдатель, чи пп. адвокаты именемъ своихъ сторінъ не жадають якого выясненя зъ актівъ першои инстанціи. Адвокатъ жидокъ, що заступавъ тоту сестру, зажаждавъ, абы ствердити, що его клієнтка вже два разы выграла той ґрунтъ. Предсѣдатель повторивъ на жаданє то само, що вже зазначивъ въ своімъ справозданю, що попередній выроки задля недокладности знесено у высшихъ инстанціяхъ за давнои процедуры и выяснено всѣ сумнѣви, — та звізнавъ, абы узасадити внесеня відкличнѣ.

Вставъ той адвокатъ жидокъ и почавъ лихою польщизною выводити добре право своеи клієнтки. Слухають наші люде того выводу правного, але якось не годні выразумѣти сеи балаканки про tytuł prawny, wpis hipoteczny, zaufanie do ksiąg publicznych, zasiedzenie hipoteczne и т. п. О скілько я могъ доглупати ся, то вінъ покликувавъ ся на якійсь актъ нотаріяльный, що тато донѣдь відступивъ ґрунтъ и она зантабульовала ся на цѣлімъ ґрунтѣ, та думаю собѣ: бѣда зъ тымъ нещаснымъ братомъ, бо актъ нотаріяльный — велика сила въ уставѣ. Выслухали спокійно панове судьѣ тои промовы жидівскои въ оборонѣ мнимо управненои Русинки; слухавъ и той братчикъ, як сестра его жидомъ тровита, та лишь відъ часу до часу стогнавъ и до себе бурмотівъ: або то правда?..

Відтакъ ставъ говорити той другій адвокатъ Русинъ, що заступавъ позваного брата: Говоривъ таки по нашому, по руски, такъ що всѣ его добре розумѣли, а говоривъ ясно и щиро, представляючи підступне и зловѣрне дѣланє сестры супротивъ брата. Братъ, як найстаршій сынъ, газдує на ґрунтѣ більше тридцяти лѣтъ; вінъ помігъ родичамъ выйвѣнувати другій дѣти, тай сестрѣ позываючій віддѣливъ зъ татомъ кілька нивокъ поля, а ему самому давъ тато при свѣдкахъ въ громадѣ хату зъ обійстемъ и чотыри морґи ґруну. Але сего було за мало лукавій сестрѣ; она приговорює старенького тата до себе та йде зъ нимъ до коморника, абы свои нивки на себе зантабульовати тай підсуває старенькому до підпису актъ на дарови ну цѣлого ґруну и теперь хоче свого брата хлѣбороба зъ цѣлою его родиною пустити въ жебраки... Не до вподобы було таке відкрыте правди чоловѣкови тои сестры, що за жѣнку

Реставрація Шільзненьска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКІМЪ у Львовѣ

161

поручає: Снѣдання по варшавски à 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 страв, горѣвка куявякъ и куявянка, що четверга и недѣлѣ флячки по варшавски и кулябякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пізня карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ à 70 кр. Въ пятницю рыба по жидівски. Вина добрѣ.

Зъ поважанемъ **Иванъ Францъ Новаковскій.**

вѣдно тому Институтъ нашъ приспособити, звертаючись до Васъ, рускій Вотцѣ и Матери, Опѣкуны и Учителѣ, зъ сердечнымъ прошеніемъ: найдальше до 25-ого н. ст. серпня 1900 повѣдомити насъ: хто и кольке дѣтей своихъ въ Институтѣ на сей рокъ школьный помѣстити думае. Въ тій цѣли подаемо короткій начеркъ наукового плану и орґанізації нашого Института, якъ такожь матеріяльній условія принятя.

Рускій Институтъ для дѣвчатъ въ Перемышли есть высшою школою дѣвочою, родомъ женочон ґімназіи. Рознить ся вѣдъ ґімназіи мужескон тымъ, що не основуесь на дворазовій системѣ науки, якъ въ ґімназіи низшій и высшій, а на одноразовій; дальше, що выхованє и образованє не опираесь на языкахъ старинныхъ и на словесности старинній, а на языкахъ и літературахъ народовъ живыхъ, въ обемѣ котрыхъ знаходить мѣсце також література и просвѣта народовъ старинныхъ.

Институтъ складае ся зъ шести клясъ, вѣдъ III. до VIII., зъ котрыхъ кляса III. и IV. суть клясами пѣдготовляючими, а клясы V. до VIII. властивыми и знаменными клясами Института. Клясы пѣдготовляючій маютъ цѣль: улекшати науку дѣвчатамъ, що не мали нагоды скѣнчати высшихъ школъ народныхъ або выдѣловыхъ, а бажаютъ для высшого образованя перейти до Института. Загально отже приймаесь до Института дѣвчата гр. кат. обряда, рускон народности въ школьномъ вѣцѣ, що умѣютъ молитвы, основній засады вѣры, читати и писати по руски, де-що по нѣмецки и знаютъ початки рахунковъ. Въ браку свѣдоцтва школьного рѣшае кождоразовый испытъ вступный, переведеный зъ институткою, чи придѣлить ся єй до клясы III. чи IV., чи прямо до высшихъ клясъ Института. Що-до плану наукового въ тыхъ пѣдготовляючихъ клясахъ, то вонъ рознаесь менше-бѣльше науцѣ въ клясѣ III. и IV. школъ выдѣловыхъ зъ розширеніемъ науки языка рускаго и исторіи рускон та вѣдповѣдныхъ праць женочихъ. Науку въ тыхъ клясахъ подаютъ вѣдповѣдно укваліфікованій институтскій учительки.

Клясы вѣдъ V. до VIII. суть властиво характерными клясами Института и обѣймаютъ науку слѣдующихъ предметовъ въ такихъ розмѣрахъ:

а) Науку религіи — исторію, біблійну старого завѣта, пообчь науку вѣры (въ кл. V.), исторію біблійну нового завѣта, пообчь сего науку обычаевъ (въ кл. VI.), літурґіку (въ кл. VII.), исторію христіянско-католицкон церкви зъ особливымъ увзглядненемъ рускон церкви и лектуру старославянскихъ текстовъ (въ кл. VIII.).

б) Науку языка рускаго т. е. науку граматики, правописи, стилістики, словомъ: науку языка рускаго въ цѣли взорцевого и вправного его ужитку устного и письменного, дальше словесность руску вѣдъ часовъ найдавнѣйшихъ по нинѣшній день (въ кл. V. до VIII.).

в) Науку языка польскаго въ розмѣрахъ науки рускаго языка, однакъ въ напрямѣ бѣльше практичномъ, исторію літературы польскон вѣдъ першон добы до часовъ найновѣйшихъ.

г) Науку языка нѣмецкаго въ розмѣрахъ попереднього языка въ цѣли приспособленя ученицъ до вправного и плавного уживаня тон мовы устно и письменно та пѣзнаня найзаменитшихъ представителевъ словесности нѣмецкон головно въ періодѣ новѣйшомъ (въ V. до VIII.).

д) Науку языка французскаго въ напрямѣ практичномъ, конверзаційномъ и зъ цѣлею доведеня ученицъ до самостійнон лектуры приступнѣйшихъ творовъ словесности французкон (въ кл. V. до VIII.).

е) Науку исторіи всесвѣтнон вѣковъ старинныхъ (кл. V.), середныхъ (кл. VI.), новѣтныхъ (кл. VII.), исторію людскон культуры (кл. VIII.).

ж) Особно науку рускон исторіи вѣдъ добы славяньскон до часовъ новыхъ (въ кл. V. до VII.).

з) Науку ґеоґрафіи (въ кл. V—VI.) и статистики австро-угорскон монархіи (въ кл. VIII.).

и) Науку математичну аритметики и ґеометрії, менше-бѣльше въ розмѣрахъ нашон ґімназіи, однакъ зъ пропущеніемъ выводовъ теоретичныхъ (въ кл. VI—VIII.).

к) Науки природописній: зоольоґію, ботаніку, мінеральоґію і ґеольоґію (въ кл. V VI.), фізику (въ кл. VII—VIII).

л) Науку педаґоґіи (въ кл. VIII.) и

м) Науку соматольоґіи и ґіґієны (въ кл. VIII.). Окромъ сего подае ся наука каліґрафіи (въ мѣру потребы), рисунковъ, співу, роботъ женочихъ и господарства домового (въ кл. VII. и VIII.)

Всѣхъ повышнихъ наукъ удѣляютъ кваліфікованій учительки и професоры ґімназіяльній, а науку языковъ нѣмецкого и французского родовитій Нѣмки и Француска. Науку рисунковъ подае нашъ звѣстный артистъ-маляръ Александеръ Скрутокъ, а науку співу звѣстный композиторъ о. Іосифъ Кишакевичъ.

Языкомъ выкладовымъ есть у всѣхъ клясахъ языкъ рускій. Въ Институтѣ святкують ся лишь рускій свята, проте рокъ школьный тревае вѣдъ 1-го н. ст. вересня до 29 н. ст. червня.

Идучи зъ поступомъ часу и доповняючи великій въ тѣмъ напрямѣ браки женочихъ школъ публичныхъ, кладе нашъ Институтъ не меньшу вагу на фізичну сторону выхованя своихъ институтокъ. Въ тій цѣли подаесь въ Институтѣ обовязково науку ґімнастики, а крѣмъ того введо ся въ лѣтнѣй порѣ також обовязково вправы и забавы на вѣльномъ воздусѣ въ просторомъ институтскомъ огородѣ. Такъ наука ґімнастики якъ и згаданій вправы и забавы вѣдбуваютъ ся пѣдъ личнымъ проводомъ и дозоромъ домашного институтского лѣкаря д-ра мед. Маріина Долиньского, а се дае певну запоруку хосенности тыхъ змаганъ, о чѣмъ Родичѣ Институтокъ мали вже нагоду пересвѣдчитись.

Институтъ есть разомъ пенсіонатомъ (интернатомъ), однакъ выключно для ученицъ институтскон школы, котрого задачею есть улекшити замѣсцевымъ родичамъ помѣщене дѣвчатъ та повести и по-за школою выховане институтокъ въ дусѣ релігійно-моральномъ та въ народномъ напрямѣ. Институтскій пенсіонатъ, устроеный на взоръ подѣбныхъ краевыхъ и заграничныхъ заведень, не уступае въ нѣчомъ реномованымъ дорогимъ пенсіонатамъ польскимъ а навѣть нѣмецкимъ, а въ многомъ певно ихъ перевышае. За мѣрну цѣну подае вонъ своимъ выхованицямъ, крѣмъ науки школьнон, ґіґієнічне мешканє, вкусный, сытый и здоровый харчь, безнастанный печалівый дозоръ, помочь въ науцѣ по-за школою, правильный способъ житя, а въ потребѣ скору, совѣстну лѣкарску опѣку и старанну помочь.

Взагалѣ стараесь институтъ заступити своимъ институткамъ опѣку родичевъ та наклонюе ихъ до доброго зъужитковання часу, до порядку, та приучуе доброго товарискаго поведеня. На чолѣ Института стоить директорка, котра, мешкаючи въ Институтѣ, веде въ школѣ и по-за школою верховный наглядъ и кермуе выхованемъ дѣвчатъ при помочи двохъ въ Институтѣ стало помѣщеныхъ учительокъ. Сталый дозоръ надъ дѣвчатами порученый чотыромъ надзирателькамъ зъ того двомъ родовитымъ Нѣмкамъ, котрій спать разомъ зъ дѣвчатами и опѣкують ся також ихъ бѣлемъ та одежею. До ведена дѣлъ економічныхъ и господарства домового покликана управителька. Опѣка надъ хорыми поручена окремій надзирательцѣ хорыхъ. Для полагодженя всѣхъ прочихъ послугъ удержуе Институтъ численный, бо въ 14 особъ зложеный персоналъ службовый. Верховный надзоръ надъ Институтомъ веде Выдѣлъ Товариства черезъ свого предсѣдателя и двохъ членовъ, зъ котрыхъ оденъ мае поручений дѣла школы, другій справы пенсіонату и взагалѣ економічный зарядъ Института.

Институтъ мѣстить ся у власномъ умысно на тую цѣль выбудованомъ, а въ послѣднѣмъ роцѣ бѣльше якъ о половину розширеномъ, величавомъ дво-взглядно триповерховомъ домѣ, устроеномъ великимъ дуже накладомъ грошей пбеля всякихъ вымогъ ґіґієны и выгоды, положеномъ при улицахъ Капітульній и Татарскій, т. е. въ найздоровѣйшій части мѣста, посередъ обширного тримор-гового, принадно устроеного огорода.

Сей нашъ институтскій домъ можемо смѣло назвати величавымъ, бо мае вонъ вѣдъ улицѣ Татарскон 37 а вѣдъ улицѣ Капітульнон 44 разомъ 81 метровъ фронту и займае надъ 1000 квадратовыхъ метровъ забудованон площѣ. Посегорочномъ розширеню и устроеню вѣдповѣдае вонъ вповнѣ и найвыбаглившимъ вымогамъ. Просторій, сонячній и вѣдповѣдно устроеній комнаты на найвысшомъ поверсѣ призначений выключно до спаня. Наука школьна вѣдбуваесь въ окремыхъ выключно на се призначеныхъ шестьохъ комнатахъ школьныхъ (клясахъ), а наука позашкольна въ чотырохъ окремыхъ дуже просторыхъ и свѣтлыхъ салахъ (музеяхъ) ѣдло подаесь въ незвычайно просторій, бо 19 метровъ довгій а 11 метровъ широкій ѣдальни. До рекреацій и ґімнастики въ зимовій порѣ и въ часѣ непогоды служать кромѣ просторыхъ коритарѣвъ велика 6½ метровъ высока належито вентильована саля въ партерѣ. Для хорыхъ институтокъ призначений особній, вѣдповѣдно пбеля санітарныхъ приписовъ устроеній, изольованій комнаты (інфірмарѣ). На томъ самомъ поверсѣ, що комнаты школьній и музеѣ, находить ся також вѣдповѣдно пристроена саля, призначена выключно на екзорты и спільній молитвы. Коли еще додамо, що цѣле забудованє заосмотрене въ водопроводы, котрій розпроваджують воду просто зъ керницѣ по всѣхъ комнатахъ и убікаціяхъ, що кальоріферичній печи огрѣваютъ навѣть всѣ коритарѣ и сходы, та що въ новомъ крилѣ устроено великимъ накладомъ купелѣ теплій и зимній, именно ванны, теплій и зимній тушѣ, а навѣть парню (лазню), то певно признае кождый, що роблено все то, чого вымагаютъ не только ґіґієна школьна и домашна, але навѣть и новочасный комфортъ.

Условя принятя до Института такій: За науку вразъ зъ помѣщеніемъ въ пенсіонатѣ выносить оплата за одну дѣвчину 20 зр. (40 коронъ) мѣсячно. Коли родичѣ помѣщаютъ въ Институтѣ двѣ або бѣльше дѣвчатъ-сестеръ, обнижаесь оплата на 15 зр. (30 коронъ) мѣсячно за одну. За саму науку школьну ученицѣ доходячій, т. е. не помѣщений въ институтскомъ пенсіонатѣ 4 зр. (8 кор) мѣсячно.

Въ мѣру фондовъ Товариства, що залежить головно вѣдъ численнон обсады Института ученицями за повными оплатами, приймае Выдѣлъ бѣдній ученицѣ сироты (въ першій лінії по священникахъ) за половину оплаты або зовсѣмъ дармо.

За науку гры на фортепянѣ платить ся окремо мѣсячно по 5 зр. (10 коронъ), а за науку танцевъ одноразово 6 зр. (12 кор.). Рѣвно жь за особною оплатою буде подаватись наука языка англійского, гры на скрипцѣ и цитрѣ, малярства и крою платя. Высота оплатъ за тій предметы залежить вѣдъ числа ученицъ.

Коли заголосить ся вѣдповѣдне число ученицъ, то буде подаватись якъ и въ попереднихъ лѣтахъ, рѣвножь за особною оплатою, наука языка латиньского въ цѣли приспособленя ученицъ до клясичныхъ ґімназій.

При вступѣ ученицъ до Института оплачуютъ Родичѣ взглядно Опѣкуны:

а) вписове въ сумѣ 3 зр. 50 кр. (7 коронъ). Ученицѣ доходячій оплачуютъ вписове въ сумѣ 1 зр. 50 кр. (3 коронъ);

б) задатокъ на конечній выдатки институтскій, якъ пр. приборы школьній и до ручныхъ роботъ, музикалія (ноты, струны и т. п.), лѣкаря, лѣки, направу обуви и прч. т. п. въ сумѣ 5 зр. (10 коронъ). По вычерпаню тои сумы обовязаній Родичѣ взглядно Опѣкуны на заповѣданє заряду зложити на дальшій потребы вѣдповѣдну дальшу суму грошеву;

в) за першій мѣсяць пенсію (оплату за удержанє), оплату за науку музики и всѣхъ прочихъ предметовъ необовязковыхъ, котрій, якъ згадано высше, оплачуютъ ся окремо. За кождый слѣдующій мѣсяць маютъ бути тій (тутъ пбдъ в) наведений) оплаты зложеній взглядно надѣсланій почтою найдальше до 10 н. ст. кождого мѣсяця. На случай занедбаня того терміну послѣдуе упомнене, а коли-бъ се позбстало безуспѣшнымъ до кінця дотичного мѣсяця, наступить выдаленє ученицѣ зъ института.

На всѣ тій оплаты, належитости и высше пбдъ б) згаданій выдатки кождой ученицѣ веде Зарядъ Института точный рахунокъ бѣжучій, вѣдписаный котрого удѣлаесь періодично Родичамъ взглядно Опѣкунамъ институтокъ.

Всѣ грошѣ вплачуваній лично належить складати выключно на руки управительки, и то лишь за выданемъ покитованя зъ призначеном на се книги шнуровон (квітаря). Грошѣ надсылані почтою належить адресовати выключно до „Выдѣла Товариства Рускій Институтъ для дѣвчатъ въ Перемышли“.

Кромѣ святъ Рѣздвяныхъ и Великодныхъ дае зарядъ институткамъ лишь въ дуже важныхъ случаяхъ дозволъ выѣздити и то только на выразне письменне або устне жаданє Родичевъ або Опѣкунѣвъ.

Мѣсячна пенсія (оплата за удержанє) не може бути вѣдтягнена по причинѣ выѣзду институтки на свята Рѣздвяній, Великодній або по иншій причинѣ, выимши случаѣ довшон слабости, о чѣмъ Выдѣлъ Товариства мусить бути письменно повѣдомленый.

Родичѣ або Опѣкуны институтокъ суть обовязаній поносити вѣдшкодованє за всѣ надзвычайній, злосливій ушкодженя чи то инвентаря чи то иншихъ уряджень Института, якій споводовали ихъ дѣти. Ригоръ сей, перестерѣганый у всѣхъ выховуючихъ заведенякъ зъ огляду на порядокъ и чистость не менше въ дбалости про майно заведеня, есть у насъ тымъ конечнѣйшій, що нашъ Институтъ, якъ вже высше сказано, зостав сего року наново устроеный дуже великимъ накладомъ грошей, а передвчасне зъужитє того устроеня не только що понизило бы уровень нашого заведеня але привело бы его певне надъ берегъ руины.

Въ кінци обовязаній Родичѣ чи Опѣкуны при вступѣ ихъ дѣтей до института стати членами нашого Товариства, зложити рѣчну членьску вкладку та пбдписати предложену имъ въ тій цѣли декларацію що до точного вплачуваня належныхъ оплатъ.

Кожда ученица мусить мати при вступѣ до Института слѣдующе выносаженє: 1) сѣнникъ (190 цтм. довгій, 90 цтм. широкій), 2) подушку, 3) ковдру, 4) вовняный коцикъ до накрываня лѣжка, 5) 4 пошевки на подушку, 6) 3 тонші простирала пбдъ ковдру, 7) 3 грубші простирала на лѣжко, 8) 6 сорочокъ, 9) 6 бѣлыхъ кафтаникбвъ, 10) 6 паръ майтокъ, 11) 6 паръ чорныхъ панчбхъ, 12) 4 ручники, 13) 12 хустокъ до носа, 14) 4 спбднички бѣлій и 2 кольоровій вовняній (гальки), 15) 6 фартушкбвъ, зъ того 2 чорній вовняній (брукселіновій), а прочій 4 до праня, 16) 2 капелюхи, лѣтный и зимовый, 17) рукавички лѣтній и зимовій, 18) верхный одягъ лѣтный (загортку) и зимовый (плащь), 19) 3 суконки: одну на свята, а двѣ на буддень, одну лѣтну, другу зимову. Що-до барвы суконокъ то було бы пожадане, щобы верхній одяги и суконка святочна були ґранатовій, а суконки буденній: зимова бордо, а лѣтна ясна; но впрочѣмъ нема ту примусу а лишаесь се до вподобы Родичамъ та Опѣкунамъ. Зъ огляду на цѣли педаґоґічній мае бути фасонъ суконокъ можливо скромный безъ всякихъ зайшыхъ а впадаючихъ въ очи прикрасъ, кобы лишь одѣжь вызначалась старанным выкінченемъ та вѣдповѣдала вымогамъ выгоды и свободы рухбвъ.

Для доповненя выносаженя мусить кожда институтка мати конечно еще 2 пары черевикбвъ новыхъ або въ цѣлкомъ добрѣмъ станѣ, пбдчасъ коли одной пары уживае, друга пара находить ся въ рукахъ порядкуючой службы, а такъ кождого дня на перемѣну.

Для удержаня порядку и здоровля мусить кожда институтка мати еще: 2 гребенѣ, рѣдкій и густый, 3 щбтки, а то: до суконь, и до зуббвъ, мыло въ вѣдповѣднѣмъ сховку; если институтка мае коротке волосе, також вѣдповѣдній гребінчики або ґерданы.

Всѣ выше згаданій предметы мусять бути або новій або находитись въ цѣлкомъ добрѣмъ станѣ и мусять бути старанно и выразно позначений початковыми буквами дотычной ученицѣ. За незначену або недбало позначену одѣжь и бѣлє зарядъ Института не вѣдповѣдае. Кромѣ того кожда институтка есть обовязана всѣ свои рѣчи назначити числомъ, яке получить при вступѣ до Института. Вѣдъ ученицъ, котрій вже були въ Институтѣ и мають знову повернути, жадаесь, щобы число, котрымъ ихъ рѣчи були въ минувшомъ роцѣ школьномъ позначений, задержали и на сей рокъ школьный та щобы вже въ часѣ ферій всѣ свои рѣчи тымъ числомъ (о скблько окажесь потреба) на ново позначити.

Квестія старанного значеня рѣчей есть дуже важна. Будучій нашій женщины набираютъ черезъ те почутя ладу та замиловання до порядку, Родичѣ чи Опѣкуны не наражаютъ ся на евентуальній страты, а зарядъ Института при меншихъ трудахъ и заходахъ зыскуе довѣре и омиває незаслуженыхъ закидбвъ.

Всѣ рѣчи институтки мають бути потрібно списаній. Оденъ зъ тыхъ списбвъ одержуе надзирателька, котра при вступѣ институтки рѣчи вѣдбирае, другій надзирателькою пбдписаный позбстае въ рукахъ Родичевъ взглядно Опѣкунбвъ для остаточного порозумѣня при выѣздѣ институтки, третій дбстае ученица въ тій цѣли, щобѣ могла брати участь при порядкованю рѣчей.

Кожда институтка получае въ Институтѣ: лбжко, малу шафку коло лбжка зъ шуфлядкою (нахткастликъ), кожда окремо шафу на сукнѣ, капелюхи и т. п., одну особну полицю въ спільній шафѣ на бѣле и окремый пультъ (столикъ) на книжки и прибори науковій въ салахъ до науки (музеяхъ). Не вѣльно институткамъ привозити до Института кромѣ одного малого святого образка надъ лбжко, нѣякихъ иншихъ власныхъ частей устроеня, якъ образбвъ, диванбвъ, шафокъ и т. п.

Рѣвножь не вѣльно институткамъ кромѣ

вѣвъ право; вонъ вытрѣщивъ очи на свого адвоката жидка, але сей мовчавъ...

Настала тишина. Трибуналъ пбйшовъ радити ся и по недовгій хвильцѣ выйшли радники зъ предсѣдателемъ и письмоводцемъ зъ комнаты нарадъ, станули на своихъ мѣсцяхъ, надягнули на голови свои біреты и предсѣдатель поважно оголосивъ вырокъ, що сестру вѣдсуджуе ся вѣдъ ґрунту, бо братъ скорше набувъ право и осѣвъ на ґрунтѣ, та сестра позываюча знала, що то его ґрунтъ. — Слава Богу! вѣдозвавъ ся урадованый братъ, а всѣ люде, що були на розправѣ, шептали межи собою: то разъ справедливо — якъ на страшномъ судѣ...

Нема що казати, дуже менѣ подобавъ ся той судъ вѣдкличный у Львовѣ. Тутъ не чувъ я, абы нашихъ селянъ прозывано згбрдными словами: „мурго“, „хлопе“, „маршъ“, а навѣть не дочувъ я того понижаючого „ты“ до поважныхъ господарѣвъ и господинь, якъ то люблять деякій молодики, але привѣтливо запытували селянъ интересованыхъ, якъ треба було що пояснити, и зазначували въ протоколѣ розправы, — та лишь стало менѣ сумно, що я вже не видѣвъ бѣльше адвокатбвъ Русинбвъ, бо всѣ дальшій справы нашихъ селянъ заступали самій адвокаты жиды. Въ часѣ перервы пытаю ся селянъ, чому они не йдуть до своихъ, а они жалували ся, що не знають у Львовѣ, де кинути ся, та якійсь факторы забрали ихъ зъ дворця зелѣзничого до жидбвскихъ адвокатбвъ...

Нашій молодій судьѣ повинній брати собѣ за взоръ поступованя такого трибуналу, та коли й адвокаты всѣ стануть стремѣти до правды а покинуть пусті выкруты и понижаючій факторства, тогдѣ не будемо нарѣкати на нервовость, бо суспільность облагороднить ся и приближить ся до идеѣ справедливости...

К. Антоновичъ.

молитвослова и приписаныхъ книжокъ школьныхъ мати инши книжки, якъ лишь такій, на який зарядъ позволить.

Всяка переписка листовна ведесь посредствомъ заряду. Листы надходячій до институтокъ (кромѣ листовъ вѣдъ Родичѣвъ и Опѣкунівъ) підлягають контроли директорки Института.

Письменій зголошеня, заосмотреній въ 1) метрику крещеня, 2) свѣдоцтво школьне и 3) свѣдоцтво щѣпленя вѣспы, належить присылати на руки Ивана Матковского господаря Рускаго Института для дѣвчатъ въ Перемышли, найдальше до 25-го н. ст. серпня 1900.

Вкінци звертаємо ще увагу, що только зголошеня вчасно наперед внесеній будуть могли бути увзгляднені, позаякъ вже до теперь увійшло значне число зголошень.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства „Рускій Институтъ для дѣвчатъ въ Перемышли".

О. Иванъ Войтовичъ, предсѣдатель. — *О. Миронъ Подолиньскій*, містопредсѣдатель. — *О. Іосифъ Кишакевичъ*. — *Дмитро Чеховскій*. — *Иванъ Матковскій*, господарь Института.

Анархістичный заговоръ.

Въ Римѣ нѣхто вже не сумнѣвае ся, що атентатъ Брессіого бувъ результатомъ заговора. Поліція веде дуже широке слѣдство и увязнила богато осібъ. При тімъ показало ся, що анархістична пропаганда въ послѣдныхъ часахъ незвычайно розросла ся, а також вѣдкрито слѣды анархістичнои організаціи. Подробицѣ поліція держить ще въ тайнѣ. Медіоляньскій дневники доносять, що до кількохъ осібъ въ Бергамо прийшли листы вѣдъ знакомыхъ въ Америцѣ, котрі запытують, чи король Гумбертъ вже убитый чи нѣ, и просять о безпроволочну вѣдповѣдь. Кілька осібъ чуло, що анархісты ухвалили убити короля Гумберта, и се спонукало ихъ выслати такій листы. Зъ того заключають, що планъ атентату на Гумберта бувъ вже давно уложеный.

Вѣсля донесень дневниковъ въ Парижи, атентатъ на перского шаха мавъ бути дѣломъ тои самои анархістичнои організаціи, котра выслала Брессіого противъ Гумберта. Зізнаня свѣдковъ даютъ вѣдставу припускати, що увязненый мавъ сообщниковъ, котрі були при атентатѣ и въ послѣдній хвили утекли. Заступникъ державного прокуратора высказавъ передъ однимъ редакторомъ переконане, що власти мають дѣло зі зорганізованымъ заговоромъ на панующихъ и що атентатъ на шаха стоить въ безпосередній звязи зъ атентатомъ на Гумберта. Petitte Parisienne доносить, що въ листѣ, въ котрімъ шаха повѣдомлено про намѣреный атентатъ на его особу сказано, що анархісты на вѣдбутыхъ въ Неаполи зборахъ выпачили одного зъ товаришівъ Брессіого, абы убивъ шаха. Berliner Tagblatt доносить вѣдъ свого римского кореспондента, що бувшій міністеръ просвѣты Бачелі одержавъ певній информаціи о истнованю широкого заговора въ цѣли вымордованя внѣхъ панующихъ въ Европѣ.

Бресі заявивъ при переслуханю, що въ короткімъ часѣ буде выконаный атентатъ на царя. Коли ему поведе ся вѣдзыскати свободу, приступить безпроволочно до выконаня сеи другои точки програмы. Увязненый въ Парижи анархістъ, такъ само заявивъ, що коли бы бувъ по атентатѣ на шаха утѣкъ, бувъ бы выконавъ ще атентатъ на царя.

Арештованый за атентатъ на царя заявивъ, що называе ся Франсоа Сальсонъ, а впрочімъ не хоче робити нѣякихъ зізнань. Особа того имени була засуджена въ 1897 роцѣ заочно на 3 мѣсяцѣ вязниці за анархістичну пропаганду а въ 1899 р. за намѣрене убійство на 9 мѣсяцівъ. Въ 1895 р. утѣкъ бувъ зъ Парижа и до сен поры нѣхто его въ Парижи не бачивъ.

H. J. Herold въ Ню-Йорку доносить, що передъ кількома мѣсяцями выѣхало зъ Америки до Европы 27 італійскихъ анархістовъ, абы вымордувати всѣхъ монархівъ. Зъ огляду на доказы, що центръ анархістичного заговора знаходить ся въ Америцѣ на просьбу італійскои амбасады слѣдство буде вести спільно італійска и американьска поліція.

Вѣйна въ Хінахъ.

Въ телеграмѣ до царя о посередництво зъ дня 3 липня, приносе хіньскій цѣсарь все те що въ Хінахъ дѣе ся, негѣдным агітаціямъ и ненависти до христіянъ а вѣдтакъ мовить, що коли выбухли забурена, вже було за пізно брати ся до репресійныхъ средствъ бо загальне зворушене масъ населеня вже выросло до величезныхъ розмірівъ. Такъ заграничній посольства такъ и всѣ чужинцѣ знаходили ся бо якъ найбільшімъ небезпечеństвѣ. Хіньскій цѣсарь покликуючи ся на двѣсталѣтну приязнь мѣжь Росіею и Хінами, просить царя, абы охотнѣвъ показати ему средства до ратованя Хінъ, и рѣвночасно самъ розпочавъ въ тімъ напрямѣ ініціятиву.

Вѣдповѣдь царя доручено за посередництвомъ хіньского посольства. Царь вѣдповѣвъ, що цѣлковита несвѣдомість о судьбѣ россійского посла, послівъ иншихъ державъ, якъ також россійскихъ пѣдданыхъ и иншихъ чужинцівъ утрудняють всяке посередництво въ користь Хінъ. Россійске правительство руководячи ся пластарою приязнею; горячо бажае абы Хіны оминули грозяче имъ въ наслѣдокъ теперѣшныхъ комплікацій небезпеченьство. Россія готова въ кождій хвили дати всяку помочь легальному хіньскому правительству до здавленя широко розвиненого руху.

Губернаторъ въ Шантунѣ повѣдомивъ вчера конзулівъ, що вѣдъ хіньского правительства одержавъ письмо въ датою 30 липня зъ донесенемъ, що послы и заступникъ нѣмецкого посла суть здоровій. Теперь панують мѣжь правительствомъ а посольствами приязній вѣдносины. Переговоры въ справѣ выѣзду послівъ до Тъентсіну вѣдъ хіньскою ескортою на тымчасовый побутъ, суть майже на укінченю.

НОВИНКИ.

— **Вѣдъ п. Маріи Пеленьскои зъ Комарна** дістали мы письмо, въ котрімъ намъ зъ розпуку доносить, що термінъ ліцитаціи реальности ей мужа, п. Ивана Пеленьского, зіставъ вже розписаный на 3 вересня с. р., въ цѣли стягнена претенсій, признаной п. Яклиньскому судомъ въ сумѣ 2100 кор. На покрыте тои претенсіи звозили до теперь вложити Добродѣи въ Товариствѣ взаимного кредиту „Дністеръ" на книжочку вкладкову ч. 1402 квоту 1031 кор. 35 сот. Недостае отже еще богато и богато, але въ Бозѣ надія: Чейже многоміліонова патріотична Русь не дасть загинути бѣдній родинѣ, що терпить не для власнои користи.

— **Выдѣлъ Селяньскои Рады въ Долинѣ** повѣдомляе, що въ Болеховѣ вѣдбуде ся вѣче повѣтове дня 14 н. с. серпня с. р. въ сали магістрату. По Богослуженю въ церкви на Волоскімъ селѣ наступить отворене вѣча о 11 год. передъ полуднемъ. Порядокъ вѣча: 1. Референтъ політичный, 2. Референтъ економічный, 3. Вписеня участниковъ вѣча. — Просить ся о численну участь. *Зъ Выдѣлу Селяньскои Рады* въ Долинѣ.

— **Зъ Парижа пишуть намъ**: На лѣкарскімъ конгресѣ буде рускій лѣкарскій вѣддѣлъ; мае вінъ призначене для себе особне мѣсце въ надписію „Ruthenie". — До Парижа выбирае ся зъ жінкою д-ръ М. Дорундякъ, адвокатъ зъ Борщева. — Д-ръ *В. Семеновичъ*.

— **Пересторога**. Недавно була пересторога въ „Дѣлѣ", щобы неписьменній люде мали ся на бачности при приниманю срѣбныхъ пятикоронівокъ, бо несовѣстній купцѣ можуть имъ давати зажесть пятикоронівокъ давну монету дворинськову. Я вже знаю оденъ такій случай, що якійсь жидъ упхавъ таку монету одному селянинови въ Лапшина вѣдъ Бережанами, и селянинъ потому не мігъ ей нѣгде за жадній грошѣ позбути ся, аж я ему вымѣнявъ той грошь, у Львовѣ у золотаря за 96 кр. Але купець зелѣза въ Бережанахъ Мітельманъ звернувъ мою увагу ще на то, що россійскій рублѣ точнѣсѣнько такій якъ нашій пятикоронівки. Навѣть зъ облича цѣсарского и зъ орла подібній, тілько письменный розвізнаеть, бо на рублях є напись россійска. Тому казавъ той чесный жидъ, щобы остерігати селянъ, бо несовѣстній жиды будуть купували рублѣ и ихати ихъ нашимъ селянамъ за пятикоронівки. А рубель вартує лише 1·30 зр. — *О. Мих. Мосора*.

— **Зъ Ризницѣ въ Самборѣ**. Маємо честь подати отсимъ до приходнои вѣдомости, що наше Товариство анѣ само не высилае на Кальварію Пацлавску жадныхъ товарівъ до продажи, анѣ нѣкому до комісовои продажи не передае. — Въ Самборѣ дня 3-го серпня 1900. *Дирекція*.

— **Непошанованє Русинами своихъ святъ**. На день 12 лат. липня сего року, въ котрій припадае свято руске, св. верховныхъ Ап. Петра и Павла, вызначивъ термінъ для п. Якова Скорохода, господаря Русина и старшого брата церковного, до ц. к. суду повітового въ Борщевѣ въ справахъ дрібныхъ судья п. Н. Костецкій, зъ роду Русинъ. Щожь на те сказати? Поляки легковажать нашій свята и не хотять о нихъ памятати, а тутъ маешь Русина, що чи то зъ недбальства чи навмысне, показуе Полякамъ дорогу. Се намъ ще прикрѣйше терпѣти, вѣдъ нашои интеліґенціи якъ вѣдъ Поляківъ. Вы, панове, не то не повинній забути на свое свято, а ще й до церкви могли бъ загостити, най бы рускій мѣщанинъ чи селюхъ видівъ, що и на свѣтѣ интеліґенція одном зъ нимъ вѣри. А такъ не диво що вінъ летить до косцьола, бо тамъ, каже паны, а тутъ самій простій! Уважайте панове, щобы не сѣяти насѣня на новій косцюлки, бо не на добро они намъ ростуть! — *И. К.*

— **Еще про повінь**. Зъ Товмацкого повіту доносять, що вода позаливала села Липу, Новосѣлку и Петрилівъ лишь въ наслѣдокъ невѣдповѣдного будовы мосту въ Ножневѣ, бо урядово справджено, що перепусты суть за малій и здержують вѣдплывъ воды, котра, не маючи вѣдплыву, заливае доокрестній поля. Выдѣлъ повітовый зажадавъ вѣдъ Намѣстництва, щобы оно вѣднесло ся до Дирекціи зелѣзниць о выбудованя еще одного перепусту на тій просторони зелѣзничого шляху. Если урядово справджено, що шкоды наступили зъ повины заряду зелѣзничого, то и вінъ обовязаный шкоды ті вынагородити, а коли-бы зборонювавъ ся, то можна зажадати того въ дорозѣ процесу судового, якъ то зробили мѣщане въ Стрыю. *Прим. Ред.*

— **Порядки въ борщевскімъ почтовімъ урядѣ**. Въ повітовімъ містѣ Борщевѣ, що лежить въ чисто рускій части Галичины, и при почтѣ експедиторъ, що не вміе по руски нѣ одного буквы, а якъ прийде що адресоване по руски, то просить доперва кого, абы ему прочитавъ, черезъ що стороны тратять дурно часъ. Мы порадили-бъ п. експедиторови, щобы, замѣсць ѣздити на біциклю (а ѣздить на нѣмъ дуже добре!), за тій часъ навчивъ ся по руски, або забравъ ся до Кракова, де не треба вміти рускои мовы. До того на тутешній почтѣ не придержують ся урядники урядовыхъ годинъ. Дня 30 н. ст. липня прийшовъ я на почту за орудкою а хочь се вже була 3-та година по полудни, то почта була замкнена. Коли я зачавъ пукати до дверій, почувъ-ємъ вѣдти вѣдповѣдь: „Проше не пукаць, за 15 мінутъ бендзе отварто", и я мусівъ ждати, поки не отворили. Дивлюсь я на годинникъ почтовый, а то вже 20 мінутъ по 3-ій. Не знати, якимъ се правомъ такъ собѣ поступають, бо-жь вѣсля припису почта повинна бути отворена найпізнѣйше о 3 годинѣ! — *И. К.*

— **Могила Євгена Гребінки**. Въ „Нов. Времени" подае Н. В. Стороженко такій описъ могилы Гребінки:

Сими днями довелось намъ вѣдвѣдати могилу звѣстного письменника Євгена Павловича Гребінки, похороненого на особнімъ кладовищи въ садѣ, що належить до панства Мазараки, при хуторѣ Убіжищи, пирятиньского повіту полтавскои губерніи.

Сумно було дивитись, въ якімъ станѣ находить ся могила чоловѣка, що въ своімъ часѣ гравъ выначну ролю въ літературнімъ свѣтѣ и займае непослѣдне мѣсце въ истории новои „русскои" (звѣстна рѣчь, що Гребінка писавъ богато по московски — Ред. „Дѣла") літературы.

Невеличке родинне кладовище Гребінокъ обкопане ровомъ и однимъ бокомъ приперае до дороги. Черезъ ровъ перекинена кладка, що веде зъ дороги до запертыхъ на замокъ воротъ.

Коли сторожъ земскои школы, що лежить недалеко, котрый обовязаный доглядати також кладовища, отворивъ ворота, побачили мы невеличкій квадратовый шматокъ землі, окруженый зъ трьохъ сторонъ предвѣчнымъ садомъ и засѣяный рядомъ могилъ, зъ котрыхъ лишь на однѣй — на могилѣ Анны Павловны Свѣчки, своячки Гребінки находить ся металевый хрестъ зъ вѣдповѣдною написею. На всѣхъ иншихъ могилахъ позакопованій звычайній деревяній хресты безъ нѣякихъ надписій. Показуючи намъ могилу Є. П. Гребінки, замѣтивъ сторожъ, що старый деревяный хрестъ, якій теперь є на нѣй, перенесено зъ сусѣдной могилы, де на его мѣсце поставлено новый, и що передъ тымъ не було черезъ кілька лѣтъ на могилѣ Є. П. Гребінки нѣякого хреста, бо поставленый спершу вже давно бувъ підгнивъ и заваливъ ся. Крімъ того замѣтивъ сторожъ, що вѣдъ доволѣ высокимъ гробнымъ насыпомъ лежать два лѣта: Є. П. Гребінка и его дружины.

Чи-жь наша интеліґенція, що все такъ сильно займаеть зберіганьемъ памятниковъ рѣдной старины, не збере спільными силами потрѣбныхъ средствъ для поставленя на могилѣ Є. П. Гребінки вѣдповѣдного памятника, щобы увѣковѣчнити его имя въ памяти грядущихъ поколѣнь?!

— **Дрібній вѣсти**. Въ Жовквѣ позбавивъ себе житя надстражникъ скарбоный Корнило Лядль зъ Магерова. — Въ Кутахъ обкрадено церковь; виновниковъ доси не выслѣджено. — Въ Чернівцяхъ застрайкували мулярѣ. До теперь здержало ся вѣдъ працѣ до 1800 роботниковъ. — За дезерцію розстрѣлено въ Ченстоховѣ шістьохъ россійскихъ вояківъ, зъ вѣддѣлу призначеного до Хінъ.

За однымъ махомъ.

Такъ написавъ собѣ хоробрый Кравець, гордячи ся дѣломъ годнымъ здивованя. А чому? Бо однимъ розмахомъ убивъ сотку лакомыхъ мухъ. Здае ся отже, що вже за часівъ того героя буде ихъ множество. Теперь доперва могъ бы хоробрый кравець доказати свою хоробрість. Такъ въ кухняхъ, якъ и по пивницяхъ тѣ комахи дають ся добре въ знаки нашимъ господинямъ, а въ горячій порѣ неможливо охоронити стравы передъ ними. А яка то охота збирае убити ихъ, коли видить ся ихъ сидячихъ на шанцѣ. Однакъ годѣ, бо муха утече, а чоловѣкъ еще гірше лютить ся, якъ потовче начиня. Второнна господыня зарадить тому въ сей способъ, що насыпле всюды малу скількість порошку „Цахерліна", котрого достане въ кождій дротеріи. Тогды му и не прилетять більше до кухнѣ, а знаходячій ся тамъ погинуть вѣдъ „Цахерліну". „Цахерлінъ" то найлучше средство на мухи, и не заступить его жаденъ Кравець.

„Торіль". Семо днесь въ милімъ положеню, звернути увагу нашихъ читателівъ на новый екстрактъ мясный „Торіль", котрый добротою своею перевышае всѣ дотеперѣшній екстракты и заправы до зупъ, бо містить самъ въ собѣ найпоживнѣйшій субстанціи мяса, бѣлка въ розпущенімъ станѣ. Дотеперь не удало ся нѣкому спорядити такій екстрактъ мясный, котрый бы помѣщувавъ въ собѣ бѣлко, и тому то дотеперѣшній екстракты мясній були лишь выгодою а не пожывою. Тому лиху зараджено черезъ вынайденє „Торізю", а належить ся ему першеньство такожь и тому, що вінъ вызначае ся добрымъ смакомъ и дешевостію. Екстрактъ мясный „Торіль" здобувъ собѣ недавно найлѣпшій вѣдзначеня на выставахъ у Вѣдни и Франкфуртѣ надъ Меномъ, а зіставъ такожь вѣдзначеный двома медалями золотыми, а то на выставѣ штукъ кухарскихъ въ Дубсбургу и Гельвенкірхенъ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничо-промыслову у Львовѣ.

Телеґрамы.

Римъ 4 серпня. О скілько мѣщаньство уряджуе жалобній маніфестаціи зъ причины трагічнои смерти короля и бурить ся противъ анархістовъ, о стілько роботники въ рѣзныхъ мѣсцевостяхъ уряджують демонстраціи противъ властей и вѣдгрожують ся.

Берлинъ 4 серпня. Зъ Царгороду доносять, що султанъ рѣшивъ на представленє россійского посла интервеніювати у хіньскихъ Магомеданцівъ въ користь Европейцівъ.

Петербургъ 4 серпня. Хінцѣ наново зачали бомбардовати Благовѣщеньскъ. Одинъ пароходъ тяжко ушкодженый хіньскимъ гранатомъ.

Тъентсінъ 4 серпня. Мѣжнародна армія мусить ждати на Англійцівъ, котрій майже цѣлкомъ не рухають ся. Въ Гонконѣ черезъ забурила берлиньску місію.

Лондонъ 4 серпня. Гамільтонъ вырушивъ на заходъ и стрѣчае дуже малый опоръ. Кічинеръ вѣдбійшовъ надъ рѣку Ренстеръ, абы обняти провѣдъ операцій противъ Девета. Англійскій страты въ полудневій Африцѣ до кінця липня обчислено на 36.559 людей, не числячи недужихъ.

Надісланє.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази
лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,
ординуе вѣдчасъ купелевого сезону
въ КРИНИЦИ. 309 18–20

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ
Дентистъ
ординуе при улици Ягайлоньскій число 7
вѣдъ 9—1 и 3—5 287 8—8

Бюро Головного Заступництва
„Банку Славія"
перенесене зістало до дому при улици Коперника ч. 15 а (поббчь палаты гр. Потоцкого).
385 1—1

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ
Львовъ Гетьманьска ч. 6
складаючій ся зъ кількохъ вѣддѣловъ въ котрыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованє вѣсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубовъ безъ болю, при мѣсцевімъ знечуленю або и успленю, обтураторы при вадахъ и бракахъ вѣдневѣня, вставляванє штучныхъ зубовъ и на золотѣ безъ вѣдневѣня.
Тамже лѣчить ся хоробы пасинъ и устной ямы.
Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надісланій почтою зубкиней, вломаній и т. д. штучній зубы направляе ся и высилаесь вѣдворотною почтою безъ особистого приѣзду. — Институтъ отворены цѣлый день. 84
Дръ Л. Віктеръ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. гал. акц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
купуе и продае
всякій паперы цѣнній и монеты
по найдешевшімъ курсѣ деннімъ не числячи нѣякои провізіи. 374 [4]

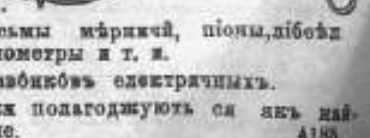
ЛИПЕ
зъ реставрациі ГАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дім власный, можна дістати щоденно вже о годинѣ 8-ій рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова съ капустою	15 кр.
Смажій легки	12 „
Фляки	12 „
Нѣжка телача съ хрѣномъ	10 „
Ковбаска съ хрѣномъ	5 „
Кавіяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моеи реставрациі, даю вѣдкрачнимъ марки. — Найлѣпшій виноградъ по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. літра.
По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ отравъ и напитковъ заосмотрена кухня.
79 205—? Въ высокимъ пошанованемъ
НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ
Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои
поручае въ великімъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дасковиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничій, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвоникивъ електричныхъ.
Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Вода булзвинова

до мытя лиця по оголеню, знаменита,

фляконъ 1 кор. 4

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: сходы власної улиці Сикстуска ч. 25, Галицка ч. 11. Кракові: Сукенницѣ ч. 20. Чернівцѣ: Ринокъ ч. 3. Перемышль: ул. Францішканьска ч. 24.

Найчистѣйша алькалічна

GIESSHÜBLER

вода щавова. 63

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вѣдъ 10 лѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляє ся штучні зубы и щоки, пѣдня найновѣйшихъ системовъ въ каучуку и золотѣ безъ пѣдлевѣня, такожь всякій репарація, входячій въ кругъ дентистики технічной. При помочи найвытравенѣйшихъ помѣчничихъ снахъ заграничныхъ выготовляє всякій роботы пѣдъ гарантіею по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 53—144

Заведенє отворене цѣлый день.

Хто має слабый жолудокъ або терпить на бракъ апетиту

най бере „Торіль". Торіль має то, що змѣщяє апетитъ, такъ що само уживане его выстарчає, абы жолудокъ ско о уздоровити и змѣцнити. До кождой порціи зупы належить додати „Торію" ½ до 1 ложочки вѣдъ чаю. „Торіль" є то мясный екстрактъ зъ найлучшого волового мяса зо змѣнюючими и пожывными субстанціями.

Жадайте всюды „Торію"! 561 1—2 o

Ношукую інструктора до підготовленя ученика з математики з VI кл. рус. ґімназ. Хотячій обняти тую лекцію, нехай відворотною почтою подаєть услівя і деклярацію, що потрафить удїлити того предмету на адресу.

І. Вахнянин парох в Сінних.
379 3—3

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дрелїхи и т. п. власній выробы

поручає по цѣнахъ умѣренихъ

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА" зъ Кросна

Замовленя въ провінціи просимо надсилати до Кросна.

Почта, телеґрафъ и стація зелѣзницѣ въ мѣсци. — Пробки и цѣнники присилаємо на жаданє даромъ и оплатно.

Заразомъ остерїгаємо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, є п. А. ЛЬОХЕРЪ, а инших агентовъ анї похатинівъ не высылаємо. 2 52—52

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ"

стоваришенє зъ обмеженою порукою
Львовъ, ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты".)

Удѣляє позички за оплатою 5½% и 1% додатку на кошта адміністраційнй, властителямъ ґрунтовъ и господарствъ до 500 коронъ за порукою двохъ вѣдповѣдныхъ ручителѣвъ або за ингабуляцію на першѣмъ мѣсци, до силаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ. Священники, не посѣдаючій реальностей, мусять крѣмъ поруки двохъ ручителѣвъ предложити еще полісу житеву; обезпечатись можна черезъ „Днѣстеръ" въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ пѣсля всякихъ можливыхъ комбінацій.

Товариство взаим. кред. „Днѣстеръ" приймає вкладки до опроцентованя вѣдъ членовъ третыхъ осѣбъ по 4%.

Удѣлъ членскій выносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членомъ бути и позичку дѣстати може тѣлько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ". 34

Информаціи удѣляє Дирекція листовно або а сяты Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ".

Пенсіонованый слуга державный

бувшій помічник торговельний, нежонатий, числячій 35 лїт, побирає річну провізію 600 корон, хотів би обняти писарку громадску на селї або в місточку, заложити кулко рільниче, з правом постарати ся о трафіку. Посїдає відповідний капітал. Ласкаві зголошеня: А. Б. poste restante Теребовля.
369 2—2

Винкентій Бельскій

огородникъ-лейсажистъ

Львовъ, Ягайлоньска 7,

уряджуе и закладае парки англійскій, французскій и мѣшій, звѣринцѣ, партеры цвѣтовъ, огороды и сады овочей такъ ужитк вѣ якъ такожь експльоатаційнй, оранжеріи и теплярнѣ цвѣтовй и овочей, провадить спеціяльнй управы якъ такожь рисуе планы такъ цѣлыхъ огородовъ якъ и поодинокихъ цвѣтниковъ.

Приймае такожь сталый надзѣръ и управу надъ огородами приймаючи у власный вархдъ продажу продукцій.

Доставляє такожь стало и правильно черезъ цѣлый рѣкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведенъ купецевыхъ.
365 4—26

Гармоніюмъ

до науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Найзнаменитшихъ

½ клґ. цукровъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.

½ клґ. Бісквітовъ англійск. и Гербатниковъ зр. 1·—

½ клґ. кармелькóвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручає що дня свѣжій

Г. ТРЕТЕРЪ

вызотитель цукровой фабрики чоколяды и цукровъ

Львовъ, пл. Маріяцкій ч 7 рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитй выробы власнй, прочь зо спроваджуваною тандитою! 103

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.

Найближшій вѣдъѣзды:

9 серпня „Шпаридамъ" о 12 въ пол — 16 серпня „Ротендамъ" о 4 зъ рана. — 23 серпня „Масдамъ" о год 12 въ полудне. — 30 серпня „Потодамъ" о 4 по пол. удни.

Новій пароходы зъ подвійными шрубами:

Ротердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10 320 тонъ, Потодамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ каютъ вѣдъ 360 кор. и высше } зъ
другихъ каютъ 216 к. } при-
III. клясы 185 к 40 с. зъ Вѣдня. } стани.

Бюро у Вѣдни: Для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класы: IV. Weyringergasse 7 A.

Агентурскій філіи въ Берлѣ, Инсбруку и Трієстѣ. 59

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

препоручає П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 P67 4—36

Львовъ, улиця Яблоновска ч. 9.

„СЛАВІЯ"

банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ

принимае

убезпеченя на случай смерти и дожитя, вѣна дѣтямъ, емеритуры и убезпеченя зъ множнымъ выслѣдкомъ.

25-лѣтный мущина убезпечае складаючи квартально К. 6·42 спадкоемцямъ капиталъ К. 1000. платный сейчасъ по его смерти або по дожитю 60 року. По пятьлѣтномъ плаченю змѣншає ся премія о дивідендъ.

Найлутший условія. Цѣлый выскъ роздѣлюе ся членамъ.

Въ послѣднихъ лѣтахъ выплачено 10 проц. премій.

Выплачена дивѣденда . .	К. 716.541·28
Резервы и фонды . .	К. 20,579.494·88
Дотеперѣшнй выплаты . .	К. 62,922.942·86

Поясненя и тарифы пересылае охотно Головне Заступництво банку взаимныхъ убезпечень „Славія" въ Львовѣ ул. Коперника 15 а, якъ такожь Головна Дирекція въ Празѣ и головнй заступництва въ Вѣдни, Берлѣ, Любляні и Загребу.
385 1—1

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 881 1—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кгр. бляшанка	Почтова

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ столю старо нѣмецкóмъ, бароковóмъ, англійскóмъ и ґотицкóмъ

ЮСИФА РУЖИЦКОГО

Львóвъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймае такожь крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтанй перерабляє на скóряній.

Поручає крѣсла вóдъ 4 зр. и высше.

Похвальній листы на бажанє. 821 13—60

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

магістра фармаціи и довголѣтн. властителя аптики

препоручае:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОИ МИЛЕНЬКОИ, вóдзначеный сотками похвальныхъ листóвъ, вырабленый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthа arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристае досконало до лиця и вызначає ся приємною и тривкою вонею. — Оригінальні коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ уживе пудру княжнои Миленькои, зажадать иншій пудры такъ красвій якъ заграничній. Богато замовлень и подякъ дае найлѣпшу реклиму моему пудрови. — При замовленяхъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плынъ и масть д-ра Бамберґера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває веснянки, жовчевій плямы, надае шкóрѣ бѣлости, прозорости и аксамитнои тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОНЪ, средство на печинковій плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листóвъ. 329 11—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЙ зъ Мекки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

Фабрика парова для выробóвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Тнацка ч. 7.

повѣдомляє о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякій уряджения ѣдалонь и спалень, якъ такожь готелевій, скленовій, реставраційній и каварняній уряджени, поручаючи за доброту, тревалость и солѣстне ихъ выкончене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованій и точне додержане речинцѣвъ замовлень. 862 6—60

Артистично-ритовничѣ

ЗАВЕДЕНЄ

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляє и выконуе якъ найдешевше и найстаранѣйше:

Стампілѣ металевій и каучуковій, гербы, монограмы, стампілевій марки, станцы, таблицѣ литѣ и ґравіровани и проче.

Цѣнники даромъ и франко

Замовленя зъ провінціи подагоджують ся вѣдворотною почтою.

257

ЗАХЕРЛІНЪ

Не въ коробкахъ!

Єдино правдивый у фляшцѣ!

То есть

правдиво необманливе, радикальне средство на кожду а кожду язву комашу. 55 8 8

Склады є всюды тамъ, де вывѣшенй плякаты „Zacherlin".

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньковскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 165. Львôвъ, Понедѣлокъ 24 Липня (6 Серпня) 1900. Рôчникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-тôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и «писераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кминьского 2; — въ Ярославю: Л. Кризановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурґу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и наложенôвъ за «писераты знатній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:	за границею:
на цѣлый рôкъ . . 16 зр.	на цѣлый рôкъ . . 22 зр.
на пôвъ року . . 8 зр.	на пôвъ року . . 11 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . 14 зр.	на пôвъ року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр.	на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженя. — Реклямація неопечатанай взглядъ пôдъ порта.

Поодинокє числа коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычайні принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр пôдъ одном стрôчки инсераторов або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланне“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношенія приватні числятъ ся по 15 кр. пôдъ стрічки.

За руске письмо.

I.

Прочитавши сей заголовокъ, мôгъ бы хтось погадати: певно якійсь шовіністъ чи автократъ староста сему чи тому Р[illegible]синови допѣкає за его переписку руску. А то нѣ вамъ, то проста комісія податкова до вымѣру податку особисто-доходового въ Старôмъ-Самборѣ, котрои бôльшôсть побалѣмбує цицелами и пейсами то довшими то коротшими. Розумѣє ся, комісія тая учинила те не зъ власного перекопаня, а просто пôсля волѣ свого червоношкôрого атамана, котрый при тôй нагодѣ хотѣвъ показати свою месть за руску переписку. Рѣчь мала ся такъ:

Дня 15. лютого с. р. прислало було ц. к. староство въ Старôмъ-Самборѣ о. Яворскому, парохови въ Стрѣльбичахъ, друкы фасійнй до вымѣру податку особисто-доходового польскй. Понеже вже не було часу звертати ихъ ц. к. староству, то с. Яворскій вôднѣсъ ся въ тôй справѣ просто до ц. к. краевои Дирекціи Скарбу у Львовѣ, и тая письмомъ своимъ зъ дня 19. марта 1900 ч. 29.652 припоручила ц. к. староству сейчасъ доручити друкы руский. Ц. к. староство якъ не пышне мусѣло приказъ выповнити, але за те и пôдстаростикъ, инспекторъ податковый Висьньовскій, постаравъ ся о кару для о. Яворского такъ, щобы й десятому на другій разъ вôдхотѣло ся жадати рускихъ друкôвъ. Именно комісія оцѣнкова вымѣрила ему податокъ особисто-доходовый въ сумѣ 28 к. Понеже попереднымн лѣтами податокъ той выносивъ лише 8 к., комісія оцѣнкова є одна й та сама вразъ зô своимъ атаманомъ а доходы парохіи въ Стрѣльбичахъ якъ не погôршили ся то певно и на волосъ не полѣпшили ся, то рѣчь ясна, що пôдвышка 20 к. то кара за жаданє рускихъ друкôвъ.

Щобы тую пôдвышку отримати, комісія въ поодинокихъ рубрикахъ повкладала такій сумы доходу, котрій не тôлько що не годять ся зъ фактичнымъ станомъ рѣчи, але просто навѣть свѣдчать о великôй наивности чи якъ тамъ сказати... поодинокихъ ôи членôвъ. И такъ: вартôсть помешканя обчислено на 200 коронъ. Такои вартости не почислено жадному иншому священникови навѣть по мѣстахъ, де дѣйстно цѣна помешканя есть о много высша анѣжь на селѣ. Замѣтне тутъ ще и те, що на утриманє канцелярій парохіяльнои и за ужитє кухнѣ для службы, потрѣбнои до ведення господарства, зъ оцѣненои вартости помешканя не вôшибнено анѣ шелюга, бо се вѣдай для комісіи старосамбôрскои terra incognita.

Въ рубрицѣ „дохôдъ зъ ґрунту“ подано 720 коронъ. Всего ґрунту ерекціонального въ Стрѣльбичахъ есть 97 морґôвъ 1083 квадр. сяжни. Зъ того неужитків и пасовиска безъ вартости, розкинено по верхахъ въ 23 парцеляхъ, есть 36 морґôвъ 936 кв. сж.; пустарѣвъ, записаныхъ, яко ґрунтъ орный въ 5., 6. и 7. клясѣ, есть 34 морґ. 7 кв. сж. Лишає ся отже всего-ня-всего 27 морґ. 140 кв. сж., и то положеныхъ въ 3-ôй а въ бôльшôй части въ 4-ôй клясѣ. Яка вартôсть всього ґрунту, показує ся зъ того, що весь дохôдъ катастральный вôдъ 97 морґ. 1083 кв. сж. выноситъ 123 зр. а податку платить ся 42 зр. Зъ сего зôставленя видно теперь, якъ несправедливо почислено суми доходу аж ь на 720 к. вôдъ 27 морґôвъ лихого, гôрского ґрунту.

Та найцѣкавѣйшою есть рубрика, „добровôльній датки“, пôдъ котру впаковано аж ь 1000 коронъ доходу. Га, мовлявъ: що зôбрехавъ, то зôбрехавъ, а тутъ вже перебрехавъ. Не знаю, чи є де въ перемыскôй епархіи руска парохія, котра несла бы 1000 к. доходу рôчно въ добровôльныхъ даткахъ, але що до Стрѣльбичъ, парохія зъ населенемъ бѣднымъ, числячои 1200 душъ, то се така брехня очевидна, що тій, котрій таку суму доходу вложили, абы тôлько вымѣрити высокій податокъ особисто-доходовый, повинній бути вôдъ своєи власти потягненій до одвѣчальности. Тота сума доходу ще тымъ бôльше разяча, що такои сумы не приписано нѣ одному священникови въ повѣтѣ бôльше. И такъ: латиньскому парохови въ Старôй-Солі почислено всего 114 коронъ, а о. Крушиньскому, бувшому завѣдателеви Старого-Самбора, що числитъ 2000 душъ, не почислено навѣть и одного сотика. Отсе найлѣпшій доказъ, що комісія оцѣнкова поступала тутъ не пôсля закона и слушности та що о. Яворскому повкладано такъ высокій сумы доходôвъ, абы вôдтакъ можна ему було вымѣрити вôдповѣдный податокъ особисто доходовый яко кару за жаданє рускихъ друкôвъ. При сій нагодѣ мусимо ще одну справу пôднести. Въ роцѣ 1899 наложивъ бувъ самъ ц. к. Урядъ податковый въ Старôмъ-Самборѣ конфликтъ на конґруу о. Яворского и майже цѣломѣсячну плату задержавъ на покрытє податку. Противъ сего внѣсъ о. Яворскій жалобу до ц. к. Староства въ Старôмъ-Самборѣ. Ц. к. староство на внесену жалобу до нинѣшного дня и словомъ не вôдповѣло, та за те ц. к. инспекторатъ податковый постаравъ ся, що ц к. дирекція скарбу въ Самборѣ вымѣрила о. Яворскому кару стемпльову, що жалобы своєи не остемплювавъ. Требажь знати, що сама ц. к. краєва Дирекція Скарбу у Львовѣ на внесену скаргу орекла дня 11. червня 1900 р. ч. 4 276, що ц. к. Урядъ податковый поступивъ собѣ незаконно. И годить же ся се зъ льогікою, що, коли власть якась поступає собѣ незаконно, то жалобу насупротивъ тои власти належитъ ще остемпльовувати? Таке мабуть вже и въ Туреччинѣ не практикує ся!..

II.

„Вôзваня платнича по причинѣ опису урядового до Всч. о. Михаила Мосоры гр.-кат. пароха въ Поручинѣ. Вôдклику внесеного дня 21|9 1899 до ч. 118.984|99 до ц. к. Намѣсництва у Львовѣ противъ адресованя зô стороны ц. к. Староства въ Бережанахъ за-

мѣсть по руски по польски не заосмотрено штемплемъ припадаючнмъ по мысли поз. тар. 43 а 2 уставы зъ 13|2 1862 Н. 89. Д. у. п. на 50 кр.

Належитъ ся протоє заплатити на пôдставѣ §. 1. Д. 64, 81 уставы зъ 9|3 1850 Н. 50. Д. у. п, поодинокому належитôсть 50 кр. пôдвижку 50 кр. разомъ 1 зр. словно: одинъ зр.

Тая квота має бути въ протягѣ 30 днѣвъ, числячи вôдъ дня доручення того вôзвання платничого, заплачена въ ц. к. головнôмъ урядѣ податковôмъ въ Бережанахъ, въ противнôмъ разѣ“ и т. д.

Ц. к. Дирекція округа скарбового.

Бережаны, дня 30. студня 1899.

Szeligiewicz.

Таке вôзваня дôставъ я при кôнци липня с. р. въ справѣ, котра вôдносить ся ще до вересня 1899 р. Вôзваня то має свою исторію. Я одержавъ бувъ таке вôзваня платниче ще въ мартѣ с. р. черезъ зверхнôсть громады. Але що оно було написане въ польскôмъ языцѣ, то я заявивъ зверхности громадскôй, що его не приймаю. Очевидно, що зверхнôсть громадска мусѣла его завернути дотычнôй власти, и теперь я одержавъ его повторно по руски и черезъ почту яко посылку рекомендовану, хотяй на рецеписѣ зворотнôмъ було написано, що я одержавъ черезъ зверхнôсть громадску.

Для дальшого поясненя справы скажу то: Я у себе завѣвъ таку практику, що якъ дôстану коли яке письмо въ польскôмъ языцѣ вôнъ ц. к. староства, то сейчасъ вôдсылаю его на показъ до ц. Намѣстництва а рôвночасно повѣдомляю о тôмъ ц. к. Староство, що я такъ поступивъ. Въ протягу пôвтора року я зробивъ такъ зъ 10 письмами, и за жадне не плативъ я кары стемпльовои, анѣ за се перше! По-друге, позаякъ се є справа урядова, тому и я всѣ письма вôдсылаю урядово, то значитъ затягаю до протоколу, даю число и пôдписую: зъ руско-кат. уряду

---

(1)

Письмо зъ Парижа.

[Проѣздка на провінцію. Кокетливôсть Француженок. Привôзтє населенія у Франціи. Русинъ французкій горожанинъ. Попись въ школѣ.]

Сегодня о 4 годинѣ пополудни вернувъ я зъ д-ромъ Євг. Кобриньскимъ зъ провінціи вôдъ нашого земляка д-ра медицины Василя Шмигельского. Вôнъ мешкає въ Туруврѣ въ департаментѣ Орнъ (Tourouvre dep. Orne). Зъ Парижа до него їде ся блискавичнымъ поѣздомъ пôвпята годины.

Въ недѣлю рано мы выбрались въ дорогу; але напередъ пôшли до пекаря, купили собѣ тѣсточокъ а вôдтакъ зайшли до молочарнѣ, чи тамъ кавярнѣ, и попôли ложками кавы. Правда, я Вамъ ще не писавъ, що тутъ в звычай въ кавярняхъ, а навѣть въ приватныхъ домахъ, що каву не пєсь, а їсть ся, и то не ложочкою, але звычайною великою ложкою столовою. Тутъ або дають Вамъ маленечку шкляночку кавы або цѣлу салатирку, и въ сѣмъ разѣ їсть ся вѣ ложкою. Тутъ є такожь звычай, що кождый може собѣ до кавы принести, що ему завгôдно; бо неразъ въ кавярни, що заразомъ є шинкомъ, не дôстанете нѣчого до неи. Тому Французы часто беруть зъ собою те, що имъ завгодно, до молочарнѣ; се нѣкого не разить анѣ не дивує. Отже мы, попôвши кавы, пôшли на дворець; небавкомъ заѣхавъ нашъ поѣздъ, мы всѣли собѣ до другои клясы и ждемо.

Але не минуло пару хвиль, якъ мôй товаришъ Євгениcтый шарпнувъ мене за рукавъ такъ, що мало не звалився мене зъ сидження. Я насупивъ брови, зробивъ міну страшно марсову — бо, бачите, мôй кумпанъ якось не боявъ ся мене анѣ крихты, — и хотѣвъ зачати сварку: якого бѣса вôнъ мене шарпає въ такъ неокресаный способъ. Але скоро я тôлько звернувъ лице въ сторону мого товариша, побачивъ черезъ вôкно нашого купе друге вôкно зъ сусѣдного воза, що стоявъ поббчь нашого, а въ нѣмъ очи — ахъ, що за очи! — якоись гарненькои Француски. Пôдъ прошаючимъ поглядомъ тыхъ очей я змякъ — с, що то змякъ, се мало, я розплывъ ся! — я прибравъ выглядъ, якъ коли-бъ мене мôй товаришъ не шарпавъ, а легесеньско смарувавъ солодкимъ медкомъ. Дивлюсь на ню, а она усмѣхаєсь до насъ... Не знаю, якъ се сталось, але я гримнувъ до нея на цѣлый ротъ: Bon jour Mademoiselle. Она кокетливо, однымъ окомъ до мене а другимъ до мого товариша, и вôдказала тоненечкимъ голосочкомъ: Bon j-rr, Monsieur. Comment vous portez-vous? Я вôдказавъ: Merci, très bien. А далѣ якъ не штовхну мого товариша въ бôкъ и кажу до него: Балакай, чоловѣче, до неи, а то наступитъ, „велія посрамленіе“. Мôй товаришъ знає по Французки май, май, не давъ ся довго штовхати по ребрахъ, але розпочавъ бесѣду на добре, и такъ мы, незнакомій, забавлялись въ гарненькою Французкою зô чверть годины. Дôзнались, що она є учителькою и що везе дѣти на прогульку, про що мы наглядно пересвѣдчились, бо що хвиля она мусѣла перерывати розмову зъ нами, щобъ вôдганятись вôдъ бахурôвъ, котрій такій самій влѣзлиній у Франціи, якъ и у насъ въ Галичинѣ. Досыть, що мы забавлялись хорошо на самôмъ вступѣ на провінцію, и коли ей поѣздъ рушивъ, она кивнула гарненько до насъ своєю головкою. Я приложивъ мои пальцѣ до губы мого товариша и кинувъ ей поцѣлуй. Она не прогнѣвась за те, а усмѣхнулась и такожь кинула намъ поцѣлуй. Мы вôдкивнули ей головами, якъ киває конина на пасовиску, коли муха тне, и зъ жалемъ подались въ-задъ. Поѣхала она, поѣхали и мы. Шкода, що кожде въ иншу сторону...

Не думайте що злого о нашôй дѣвчинѣ. Се не є тутъ простунком ъ въ желѣзници або де при обѣдѣ познакомитись въ гарненькою дѣвчиною. Французки — се дуже кокетливій сотворѣня, и трошка пококетувати, заинтриґувати мужчину — се тутъ не вважаєсь проступкомъ. Инша рѣчь, коли Вы хочете зробити близше знакомство зъ женщиною. Тутъ родичѣ ставлять Вамъ двѣ альтернативы: або знакомь ся въ цѣлахъ матрімоніяльныхъ, або зовсѣмъ не бувай въ домѣ. Намъ обяснивъ нашъ земляк ъ д-ръ Шмигельскій, що тамъ, де є дѣвчина на вôданю, родичѣ навѣть не запрошують кавалера, щобы въ дôмъ вôйшовъ, хиба тогды, коли вôнъ думає познакомитись зъ дѣвчиною на те, абы нею оженитись.

Тутъ у Франціи повздовжь и поперекъ принятый Zweikindersystem, и длятого родичѣ не мають клопоту зъ вôдданемъ дочки. Звычайно, якъ росказувавъ нашъ товаришъ д-ръ Шм., родичѣ самій мѣжь собою залагоджують справу, а дѣтямъ кажуть тôлько доповнити дѣломъ свои умовины Длятого тутъ щораз то бôльше змагає ся въ силу буржоазія, а въ другои стороны росте пролєтаріятъ. Буржоазія не роздроблює свого майна, бо маючи лишь двоє дѣтей добирає вôдповѣдній маєтки до себе и лучитъ ихъ въ одно за помочію супружества. Зъ другои стороны пролєтаріятъ и роббтники въ загалѣ видять въ дѣтяхъ капіталъ, силу робочу, и мають ихъ по бôльше; всежь таки звычайно не бôльше, якъ троє. Менѣ ще не трафилось бачити, чи то на улици чи въ городахъ спацеровыхъ, бôльше дѣтей при родичахъ, якъ троє, и то надзвычайно рѣдко, а нормальне число по найбôльшôй части то двоє: дѣвча и хлопець. Вôйти пр. до якого огороду, де бавить ся дѣтвора, то аж ь разить чужинця, такъ мало ей Якъ я пригадаю собѣ улицѣ та парки въ Чікаґо, засыпаній мовь муравлями дѣтворою, то по-простуне хоче ся вѣрити, щобъ се бувъ нормальный станъ дѣтворы въ французкôй роднѣ. Се дѣйстно є застрашаюче для Французôвъ, однакъ правдиве. Про се дуже нагрядно мы мали нагоду переконатись въ Туруврѣ у нашого земляка. Мы трафили тамъ якъ разъ на конець курсу, а именно на попись дѣтей въ тамошнôй школѣ. Д-ръ Шм. бачите, є раднымъ мѣста въ Туруврѣ и, якъ бачили мы на свои очи, вельми поважанымъ горожанином ъ тожь по-при него и мы мали нагоду познакомитись зъ тамошными матадорами. Земляк ъ нашъ, вдучи на попись шкôльнои дѣтворы, запросивъ и насъ. Тамъ мы мали нагоду постискати руки всѣхъ можливыхъ Французôвъ, бо тутъ не стискаєсь по хлопски руки, а взявши руку витаючого ся зъ Вами въ свою, потиснесь ю легесенько великимъ пальцемъ и вказуючимъ, въ делікатный, бачите, способъ. Отже мы тамъ витались и представлялись всякôй можливôй интеліґенціи, почавши вôдъ старосты (Sous-Préfet), бурмістра мѣста (Maire), кат. священика (Curé) и всѣхъ радныхъ мѣста, до учителя, що мимоходомъ кажучи, нѣчимъ не рôжнить ся на выглядъ вôдъ нашого сѣльского або мало мѣстового учителя: має таку саму дивно заклопотану міну, коли вôйде въ ширше товариство, той самъ типічный выглядъ поваги въ присутности своихъ ученикôвъ, полученои зъ улеглостію, взглядомъ людей, вôдъ котрыхъ залежитъ. Тій самій недокôнченій нервовій рухъ, та сама неповоротнôсть.

Попись вôдбувавъ ся пôдъ голымъ небомъ на подвôрю магістрату. Пôдъ стѣною будынку уставлено платформу зъ куртиною на передѣ, а по бокахъ вузенькій пѣбы поконки, за котрыми крылись учительки и учителѣ. Передъ сценою стояли уставленій крѣсла, на котрыхъ мы вже застали споре число мѣщанок публики. Зъ заду була уставлена мѣска музика, граюча на дутыхъ инструментахъ. Мы засѣли на почестныхъ мѣсцахъ на пере-

Colosseum Театръ рôзнородностій пôдъ дирекцією ЕРНЕСТА ТОРНА 256 10 15

Щоденно свѣтле представленя (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ Початокъ о 8-ôй год. вечеромъ. — Білеты до набуття въ бюрѣ дневникôвъ п. Пльона, ул. Кароля Людвика ч. 9.

парох. На якій же підставі дирекція скарбова каже стемплювати письма урядові а въ сімъ выпадку накладає кару стемпелеву? а если такъ: чому заразъ за першимъ письмомъ мене не укарано, ажь за шестымъ? Може бы котрый зъ правниковъ рускихъ схотівъ тую справу пояснити зъ точки правничой? Не велика оно кара, але ходить о то, щобы власти не схотіли завести у себе такій сталон практики.

О. Мих. Мосора.

Шлюбъ сербского короля.

Въ неділю (5 с. м.) відбувъ ся въ полудне шлюбъ короля Александра зъ Драгою Машиновою. Свідками були: управитель российского посольства Мансуровъ, президентъ скупчины Несторовичъ и спеціяльный французскій посолъ Маршанъ. На торжествѣ було також дипльоматичне тѣло. Товпы народу вытали короля и наречену радостными окликами.

Урядовый дневникъ оголошуе уласкавленє радикальныхъ провідниковъ, бувшого міністра Тавшановича и редактора Протича.

Бувшихъ міністровъ спенсіоновано и увільнено зо служби. Урядовый дневникъ робить имъ такій закиды: кабінетъ Ґорґевича опустивъ державні справы, не ждучи, ажь димісія буде принята, а крімъ того одинъ зъ міністровъ старавъ ся намовити митрополита до опору королівскій волі; другій зновъ пробувавъ наклонити королівску наречену, абы выіхала зъ Сербіи.

Зъ N. fr. Presse дізнаемось, що якась особа, прибувша зъ Бѣлграду, мала заявити, що король женячи ся зъ Машиновою йде не тілько за порывомъ серця, але поступае також якъ чоловікъ чести.

Русифікація Фінляндіи.

Россійске правительство що разъ безвзгляднійше переводить средства змѣряючи до руссификаціи Фінляндіи и державного зъасимільованя зъ царствомъ. Петицію фінляндского сойму о відкликане новыхъ прасовыхъ законовъ для Фінляндіи цофнено. Рівночасно „Правит. Вістникъ“ оголосивъ димісію двохъ сенаторовъ зъ господарского департаменту и трехъ зъ судового департаменту. „Фінляндска Ґазета“ доносить, що въ наслідокъ рапорту міністра фінансовъ, царь нака авъ утворити окрему цлову комісію, складаючу ся зъ представителівъ міністерства фінансовъ, міністерства рільництва, державной канцелярії и фінляндскои адміністраціи підъ проводомъ члена рады державной Петрова. Задачею сеи комісіи буде розслідженє справы сполученя фінляндскои цловои тарифы зъ загальнодержавною.

Переслідуванє фінляндскои прасы не устае. Фінляндскій ґенералъ-ґубернаторъ давъ пересторогу тремъ часописямъ а відъ кількохъ иншихъ часописей зажадавъ, абы підъ загрозою замкненя выдавництва змінили редакторовъ.

До якои степени доходять сикатуры противъ Фінляндіи, доказуе фактъ, що генеральный комісарь парискои выставы кн. Теннесевъ заборонивъ продавати катальоґъ фінляндскихъ выставовыхъ предметовъ выключно зъ тои причины, що въ катальозѣ не зазначено, що Фінляндія е складовою частею Россіи.

Анархістичный заговоръ.

Центръ італійского анархізму находить ся въ Paterson въ державѣ New Jersey. Дня 17 липня с. р. застрѣливъ ся тамъ фарбяръ Carbona Speranza, застрѣливши попереду свого наставника Йосифа Pessine. Зъ листу, якій найдено при нѣмъ, дізнано ся, що вінъ мавъ бувъ замордувати Гумберта ще д. 2 лютого с. р. Начальникомъ анархістичной ґрупы въ Paterson е Ciancabilla, малый, худый чоловѣкъ, що передъ трома лѣтами бувъ репортеромъ „засописи Avanti и бравъ участь въ грецко-турецкій войнѣ 1897 р. Отся ґрупа прямуе безглядно до знищеня теперѣшного устрою свѣта и яко така е противенствомъ Нюйоркскои анархістичной ґрупы підъ проводомъ Малатесты, котра вважаесь „умѣрковапою“ и вбиване монарховъ вважае за „приватну рѣчь“.

Бресси належавъ до ґрупы Ciancabill-ѣ. Передъ его відъѣздомъ до Европы Ciancabilla выголосивъ бесѣду, котрои змістомъ бувъ выкладъ его теорій, а звернувшись до 4 выбраныхъ анархістовъ, сказавъ: „Ідьте и сповнѣть свій обовязокъ“. Зъ Ню-Йорку до Італіи товаришила Бресіому дівчина Тереса, котру теперь арештовано въ Gastel Sant Pietro. Мѣжь анархістами вважаесь отся „гарна Тереса“ вырочнею и они ей во всѣмъ слухаютъ. Поліція знае вже имя того блъондина, що бувъ въ день атентату разомъ зъ Бресіимъ. Называесь вінъ Ніколі, також відомо ѣй, якою дорогою прибули Бресі, Ляннеръ, Квінтанеллі и ще якійсь четвертый анархістъ. Зъ Ню-Йорку прибули они до Гавру. Ту дістали відъ французкихъ товаришівъ грошѣ й удалились до Парижа, Ліону и иншихъ містъ Франціи, прирѣкши зъѣхати ся въ Монци, де Ляннеръ и Квінтанеллі дѣйство були въ день атентату.

Самъ Бресі заховувсь спокійно. Все підземхавсь, неначе-бъ кинувъ собѣ зо своихъ сторожівъ. Жде его кара досмертнои вязниці зъ заостренями. Засудженый на ту кару перебуває першихъ 5 місяцівъ на хлібѣ и водѣ въ темници обему 2—3 кв. м., спить на причи, а коли ставить опоръ, то вбирають его въ „кафтанъ безпеченьства“ и замість причі дають ему дошко въ формѣ трумны, въ котрімъ мусить лежати зо звязаными руками и ногами.

Війна въ Хінахъ.

Війска ґенерала Орлова побили Хінцівъ 31 липня, при чімъ здобули 1 гармату, 8 хоруговъ и богато ручного оружя. Хінці стратили 200 людей, мѣжь ними коменданта. Зъ Шангаю прийшла відомість підъ датою 2 с. м. (здаесь, неправдива), що Россіяне коло Ніючванъ збстали побити, та що Хінці знали въ великомъ числѣ до Корен, що загрозили зелізничимъ лініямъ, належачимъ до Россіи надъ Амуромъ, и затопили 4 россійскій кораблѣ зъ війскомъ. Зновъ коло Благовѣщенска перейшовъ відділъ Россіянъ, після реляціи ґенерала Ґродекова, черезъ Амуръ и відперъ Хінцівъ. Россіяне заняли також Сахалінъ. До бюра Райтера доносять, що Хінці перервали каналову слюзу, въ наслідокъ чого цілу околицю мѣжь Пекіномъ и Тьентсіномъ залляла вода. Більше якъ 30.000 Боксерівъ заняло выжидаюче становище о 8 миль на півночь відъ Тьентсіну. — Що-до заграничныхъ послівъ, то властиво не знати, якъ стоить справа. Після одныхъ вістей оголошено цісарскій едиктъ, що позволяе имъ зноситися зо своими правительствами, однакъ лишь за помочію нешифрованыхъ депешъ, після другихъ вновъ Лі-Гун-Чанъ освідчивъ французскому конзулеви, що заграничнымъ посламъ въ Пекінѣ не доручить ся нѣякого письма нѣ листа, бо чужоземні війска идуть на Пекінъ. Котра вість правдивійша, годѣ знати, а то тымъ більше, що на приказъ Лі-пін-хена, начальника війскъ въ Пекінѣ, стято кількохъ членовъ чунліямену, що хотѣли удѣлити опѣки посламъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Дня 15 липня с. р. відбуло ся отворене Читальнѣ „Просвѣты“ въ Тершовѣ повѣту старосамбірского, за старанемъ п. Макуха, дозорця забудованыхъ потоковъ ґірскихъ. Зібраного народа було такъ много, що цѣле торжество мусѣло відбути ся підъ голымъ небомъ на подвірю одного честного господаря. А таки по при се знайшла ся ще певна громадка людей въ селѣ, що радше волѣла стояти при ґостинци и придивляти ся переѣзджаючимъ жидамъ, анѣжь війти на заборы о якихъ 50 крокбвъ оподалеки. Замѣтити треба и те, що мѣсцевый парохъ такожь чомусь не явивъ ся. Изъ запрошеныхъ ґостей замѣсцевыхъ прибули п. Гукевичъ, технікъ лѣсовый зъ Топільницѣ, Яворскій зъ Стрільбичъ и члены читальнѣ „Просвѣты“ изъ Старого-Самбора. Ц. к. староство старосамбірске выслало також свого відпоручника въ особѣ концепіста п. Давкши. По відкрытю зборовъ и выборѣ президія предсѣдатель о. Яворскій выголосивъ довшу бесѣду о сумнімъ положеню руского народа и вказавъ, якъ при помочи конституційныхъ законовъ черезъ заснованє такихъ товариствъ, якъ Читальня, крамниця, шпихлѣрь и каса позичкова, можна при спільній, щирій праци лѣпшои долѣ добити ся. Потімъ наступили продукціи хоральній и деклямацій. Мѣжь тымъ промовлявъ еще п. Волиньскій, віцебурмістръ изъ Старого-Самбора, и заохочувавъ мѣсцевыхъ громадянъ до єдности мѣжь собою при такъ важнімъ дѣлѣ якъ власне читальни. Деклямували: Иванъ Костуръ господарь изъ Стрільбичъ, Гнатъ Головчакъ зъ Тершова, Федьо Солодухъ зъ Гребенова и Миронъ Синько зъ Підубець. (Оба послідній суть при регуляціи потоковъ въ Тершовѣ). По поясненю статутовъ наступивъ вписъ членовъ: всѣхъ вписало ся на першій разъ 58; заразъ потімъ выбрано выдѣлъ. До выдѣлу війшли: И. Макухъ яко голова, Андрій Сѣка яко заступникъ головы, Дмитр. Товарницкій справникъ, Василь Товарницкій касіеръ и Иванъ Сѣка бібліотекарь. Заступниками выбрані: Сенько Цегеньска и Николай Наливайко. Нова Читальня представляе ся дуже гарно и есть повна надѣя, що гарно буде розвивати ся. Щисть Боже!

— —

Дня 15 липня с. р. відбуло ся отворене Читальнѣ „Просвѣты“ въ Угерцяхъ-головачевыхъ повѣта рудчанского. Крімъ численно зібранихъ селянъ мѣсцевыхъ и зъ сусѣдуючихъ селъ Вощанець и Шептиць прибули: о. Стефанъ Онишкевичъ парохъ зъ Хишевичъ, богословъ Ю. Легуцкій и иншій. Мѣсцевый парохъ о. Симеонъ Кульчицкій короткою промовою отворивъ збори и запросивъ на предсѣдателя мѣсцевого дѣдича п. М. Малецкого.

Відтакъ о. Онишкевичъ, котрый въ пожертвованемъ трудить ся въ нашімъ глухімъ повѣтѣ надъ просвѣтою народа, въ довшій бесѣдѣ пояснивъ статутъ читальнянный и поучувавъ, якій корысти принести може крамниця руска на селѣ, коли всѣ якъ одинъ мужъ будуть ей підпирати — тымъ більше, що дохідъ зъ неи спимъ разомъ призначеный на будову новои церкви въ Угерцяхъ. Головою читальнѣ выбрано одноголосно п. Михайла Малецкого, котрый найбільше около заложеня читальнѣ и крамницѣ потрудивъ ся: відступивъ на помѣщене обохъ власну хату и урадивъ ей одвѣтно призначеню та запренумерувавъ для читальнѣ потрѣбай часописи. Хотяй село Угерцѣ мае лише 80 нумерівъ, а читаючихъ и то лише друковане всего два чи три люда: всежь таки зъ огляду, що читальню и крамницю взявъ підъ свою опѣку одинокій въ сихъ сторонахъ рускій дѣдичъ врозвъ зъ войтомъ и провізорами церкви, котрій належать до выдѣлу, есть надѣя, що такъ читальня якъ и крамниця будуть розвивати ся добре. — *Участникъ.*

НОВИНКИ.

— **Обсадженє гр. к. митрополичого престола у Львовѣ.** Зъ кількохъ сторінъ доносять, що именованє епископа Шептицкого львівскимъ митрополитомъ е вже фактомъ довершеным.

— **Русины на лѣкарскімъ конґресѣ въ Парижи.** Д-ръ В. Сѣменовичъ пише намъ зъ Парижа, що на конґресъ лѣкарівъ, котрый отворено дня 2. серпня, прибуло 6 Русинівъ: д-ръ Гвоздецкій, професоръ д-ръ Горбачевскій зъ Праги, д-ры Григорій и Евгенъ Кобриньскій, д-ръ Шмигельскій и д-ръ Сѣменовичъ (зъ Америки). Передъ отвореньмъ конґресу відбула ся спільна нарада всѣхъ славяньскихъ лѣкарівъ, на котрій ухвалено выдавати місячный журналъ для подаваня змѣсцу лѣкарскихъ розправъ, якій появлять ся въ котрій-небудь славяньскій мовѣ, и уряджувати всеславяньскій збори лѣкарскій. Украньско-рускому народови забезпечено повну рівноправность и выбрано дописувателями до журнала д-ра Евгенія Кобриньского та д-ра Сѣменовича. Листъ д-ра Сѣменовича въ подрібнымъ описомъ подамо завтра.

— **Въ справѣ парохіяльныхъ метрикъ** пишуть намъ зъ провінціи: Одинъ зъ деканатівъ перемыскои дієцезіи ухваливъ одноголосно провадити метрики парохіяльній въ языцѣ рускімъ. Однако Преосв. Ординаріятъ въ Перемышли заспстувавъ ухвалу деканальну зъ заявленемъ, що языкъ метрикъ належитъ до всѣхъ трехъ рускихъ Ординаріятівъ. — Зъ взгляду на те, що справа языкова стоить нинѣ у насъ на порядку дневномъ, може бы Преосв. Ординаріяты рускій взяли сѣ скоро підъ розвагу та приказали підвластному духовенъству провадити метрики по руски. — *Священникъ.*

— **Зарядъ дівочого науково-выховавчого Институту СС. Василіянокъ у Львовѣ** подае до відомости П. Т. Родимцівъ слідуюче:

Въ минувшімъ школьнімъ роцѣ було въ нашімъ Институтѣ 44 ученицъ, въ тыхъ 20 семинаристокъ, прочій ходили до школъ народныхъ и выдѣловыхъ. Що-до поступу въ наукахъ, був вінъ такъ світлый якъ нѣколи давнійше, бо крімъ двохъ поправокъ прочій ученицѣ числомъ 15 одержали свідоцтва зъ відзначаючимъ поступомъ (Ильницка Александра матуру, Гавранъ Елѣонора матуру, Сковроньска Йосифа матуру, Будзиньска Розалія матуру, Хилякъ Люба II. р. семин.; Байцаръ Климентина VII. выдѣл., Богачевска Наталія VII. выд., Демчишинъ Софія VII. выдѣл., Демчишинъ Теодозія VI. выдѣл., Ковальска Наталія VII выдѣл., Стисловска Іоанна VII. выдѣл., Залѣска Євгенія VI. выдѣл., Шемердякъ Марія VI. выдѣл., Авдиковска Софія V. выдѣл., Авдиковска Наталія IV. народ.; 92 зъ добрымъ поступомъ, 1 лише зъ достаточнымъ, 4 не були клясифікованій по причинѣ скорішого відѣзду для поратованя здоровля. Свідчить се, що Зарядъ докладае всякого стараня, щобы свои ученицѣ не лишь оточати совѣстною опѣкою дома, але не щадити нѣчого, щобы и ихъ поступъ науковый выйшовъ якъ найлѣпшій.

Въ будучімъ школьнімъ роцѣ Зарядъ дае рівножъ 44 ученицямъ помѣщене, а що до теперь 35 ученицъ зголосило свое подане о приняте, тожъ просимо Родичівъ и Опѣкунівъ, щобы поспѣшили ся зъ зголошеними своихъ дѣтей о приняте. Услівя приняти такій самій, якъ въ минувшихъ лѣтахъ: 21 зр. мѣсячно за удержане, 5 зр. за удѣлене музизики и спѣву. Зголошеня адресувати на руки підписаной. — *С. Марія Юлія Хомицка*, Игумена Монастыря и Настоятелька Институту у Львовѣ ул. Зыблікевича 24.

— **Зарядъ 8-клясовои школы СС. Василіянокъ въ Яворовѣ** удержувавъ въ своимъ Институтѣ въ минувшімъ роцѣ школьнімъ 67 учениць. Таке саме число може бути приняте и на будучій рікъ школьный, за мѣсячною оплатою 20 зр. Институтъ нашъ яворівскій надзвычайно красно розвивае ся, особливо въ послідныхъ лѣтахъ, коли его скрѣпили новій силы монашій зъ Новіціяту Словитского. Сей Институтъ дае своимъ ученицямъ выгоды, якихъ трудно въ иншихъ Институтахъ знайти. Обитель, на убочи мѣсточка Яворова положена, своею тишиною немовь умысно надае ся на се, щобы въ нѣй наука не мала жадной перешкоды; церковця монастирска, відновлена минувшого року коштомъ кількохъ тысячь зр., дае можность укрѣплятись молодому серцю въ любвѣ свого обряду и поступати въ побожности; величезный огородъ рекреаційный и рѣка Шкло, перетинаюча огородъ, дають милый відпочинокъ по науцѣ, мѣсце для забавъ, купелівъ. Сего року розширено убікацію Институту и построено лазенки на зимову пору.

Родичѣ, котрымъ обставины не позволяють на оплату 20 зр. мѣсячно а хотѣли бъ однакъ своимъ дѣтямъ дати можность образованя, зволять листовно відноситись до підписаной, а коли матеріяльный станъ монастыря на се позволить, дасть ся можливый опустъ. — *С. Ольга Смиржа*, Игуменя и Настоятелька Институту въ Яворовѣ.

— **Самбірска ґімназія въ р. 1900.** На початку школьного року 1899/1900 було въ тій ґімназіи 547 ученикбвъ, въ протягу року прибуло 13 а уступило 70, отже зъ кінцемъ року лишило ся 490 ученикбвъ. Межи ними було: Поляковъ 317, Русинівъ 170, Нѣмцівъ 2, Чехъ 1; римо-католиковъ 256, греко-католиковъ 178 (отже 8 греко-католиковъ признавали ся до Поляковъ!), жидовъ 56. Уродженыхъ въ Самборѣ або въ самбірскімъ повѣтѣ було 158, въ иншихъ повѣтахъ 324, въ иншихъ краяхъ 8; мѣсцевыхъ (с. 6. котрыхъ родичѣ або опѣкуны пробували въ Самборѣ) було 218, замѣсцевыхъ 272. На рускій языкъ ходило 187 ученикбвъ, отже о 17 більше анѣжь було Русинівъ, а о 9 більше, анѣжь було греко католиковъ въ цілій ґімназіи. Наука руского языка подавала ся по 2 годины въ кождій класѣ, після плану давного. Чотири нижшій класы (I—IV) мали по два відділы. При клясифікаціи дістало: відзначаючій степень 30 ученикбвъ, першій степень 316, другій 50, третый 35, а поправку 59. Бібліотека ученикбвъ мала въ кінцемъ року 1250 нумерівъ; кільо межи ними в рускихъ, не знати. Ученикбвъ выпожичаючихъ зъ неи рускій книжки було 92, котрій выпожичили 548 книжокъ; польскій книжки пожичало 335 ученикбвъ а пожичили 1318 книжокъ; нѣмецкій 141 ученикбвъ 697 книжокъ. Въ протягу минувшого року закуплено до сеи бібліотеки польскихъ книжокъ 76, рускихъ 32 (межи ними декотрій повѣсти Нечуя-Левицкого, Чайковского, комедія Григоріевича и ин.), нѣмецкихъ 11. Въ буресѣ самбірскій, истнуючій семый рікъ и маючій власный домъ, було помѣщеныхъ 36 ученикбвъ, зъ нихъ 8 безплатно а прочій за допла-

дѣ. По хвили розсунулась куртина. На сценѣ стояло вже уставленыхъ до 30-ро дѣтей мужеского пола відъ 8-лѣтныхъ до кількинадцятилѣтныхъ повипаруйковъ. На знакъ учителя дѣти заспѣвали unisono патріотичну пѣсню. По скінченю выступили самі дѣвчата и також спѣвали unisono. Опісля грала музика, а відтакъ почались представленя дѣтей. Спершу якась незначуча фарса трехъ хлопцівъ, де приходило, що оденъ другого рѣзавъ порядно по гамаляцѣ. Опісля представляли дѣвчата маленьку штучку, де приходило, що дѣвчата мали выробити задачу на якусь тамъ тему. Одна зъ ученицъ выробила задачу, що она рада бъ була усѣмъ приподобатись, друга, що рада бъ була гарно убиратись и т. д., а послідна наймолодша, що она рада бъ якъ красше учитись и справуватись, щобъ родичамъ зробити утѣху, и ся дістала похвалу відъ учительки за те. Оригінально выглядало, що папѣръ, на котрімъ темы ті були написаній, одна зъ дѣвчатъ прикрасила щось 5-ма червоными серцями, и друге, що ті дѣти, котрі за свои темы дістали нагану, таки на сценѣ въ очахъ своеи учительки (правда, учительку також представляла одна зъ дѣвчатъ) дерли ихъ на кусні и допталя ногами. Дальше наступила фарса, въ котрій брало участь кількa дѣвчатъ. Змістъ ей такій, що до якоись тамъ дѣвчины залицявъ ся кавалеръ, якась тамъ знов робила интриги противъ залюбленыхъ; приходила сцена, де дѣвчина на сценѣ одна другу фризуе де циганка ворожить; тій интриґантцѣ служниця выляла воду на панчішки и підляла гарненько до колѣнъ ей сукню та облила водою. Якъ взагалѣ у Франціи, такъ и тутъ навѣть маленечкій дѣвчатка мали сибдній суконки гарнѣйшій, коронковій, якъ зверхній, и фризуру неможливо кокетливу.

(Конецъ буде.)

Вôйна въ Хінахъ.

Вôйска ґенерала Орлова побили Хінцѣвъ 31 липня, при чôмъ здобули 1 гармату, 8 хоругвъ и богато ручного оружя. Хінцѣ стратили 200 людей, мѣжь ними коменданта. Зъ Шангаю прийшла вѣдомбсть пôдъ датою 2 с. м. (здаесь, неправдива), що Россіяне коло Ніючванъ збстали побитй, та що Хінцѣ знали въ великôмъ числѣ до Корен, що загрозили зелѣзничимъ лініямъ, належачимъ до Россіи надъ Амуромъ, и затопили 4 россійскій кораблѣ зъ вôйскомъ. Зновъ коло Благовѣщенска перейшовъ вôддѣлъ Россіянъ, пôсля реляціи ґенерала Ґродекова, черезъ Амуръ и вôдперъ Хінцѣвъ. Россіяне заняли також Сахалінъ. До бюра Райтера доносять, що Хінцѣ перервали каналову слюзу, въ наслідокъ чого цѣлу околицю мѣжь Пекіномъ и Тьентсіномъ залляла вода. Бôльше якъ 30.000 Боксерôвъ заняло выжидаюче становище о 8 миль на пôвнôчь вôдъ Тьентсіну. — Що-до заграничныхъ послôвъ, то властиво не знати, якъ стоить справа. Пôсля одныхъ вѣстей оголошено цѣсарскій едиктъ, що позволяе имъ зноситися зô своими правительствами, однакъ лишь за помочію нешифрованыхъ депешъ, пôсля другихъ вновъ Лі-Гун-Чанъ освѣдчивъ французскому конзулеви, що заграничнымъ посламъ въ Пекінѣ не доручить ся нѣякого письма нѣ листа, бо чужоземнй вôйска идуть на Пекінъ.

Реставрація Шільзненьска
ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКÔМЪ у Львовѣ
поручае: Снѣдання по варшавски á 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка куявякъ и куявяка, що четверга и недѣлѣ флячки по варшавски и кулябякъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1·10. Covert пôсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ á 70 кр. Въ пятницю рыба по жидôвски. Вина добрій.
Зъ поважанемъ **Иванъ Францъ Новаковскій.**

тою 5 до 15 зр. Учителѣвъ обовязковыхъ и взглядно обовязковыхъ предметовъ (рускаго языка) було (вразъ зъ директоромъ) 20. межи ними 6 чи 7 Русинѣвъ. Зъ літописи гімназіи замѣтно, що школьный рѣкъ розпочавъ ся службою божою для ученикѣвъ обохъ обрядѣвъ вѣдправленою въ рускій церквѣ и що такожь въ имянины цѣсаря була вѣдправа для всѣхъ ученикѣвъ въ рускій церквѣ. Гімназія обходила музикально-декламаторскими вечерками память Мицкевича и Шевченка.

Що до учителѣвъ Русинѣвъ пишуть намъ таке: Межи 6 учителями Русинами були: два народовцѣ, два москвофіли и два польонофіли. Народовцѣ були: 1) Володиславъ Слюзаръ, професоръ въ 8-ій ранзѣ, фільольогъ, учивъ и рускаго языка въ III., V. и VI. клясѣ, чоловѣкъ добрый, але пасивный и холодный. 2) Григорій Бобякъ, суплентъ, натуралістъ, учивъ рускаго языка въ VII. и VIII клясѣ зъ замиловањемъ и досыть великимъ успѣхомъ; впрочѣмъ вѣнъ черезъ цѣлый рѣкъ, вѣдъ-коли есть въ Самборѣ, нѣгде не маніфестувавъ ся яко Русинъ. Москвофіли суть: 1) о. Иларіонъ Гмитрикъ, професоръ-катехитъ въ 8-ій ранзѣ, и 2) Арсеній Дорожиньскій, испытованый суплентъ, фільольогъ, котрый учивъ и рускаго языка въ клясѣ I., II. и IV., але учивъ вѣдъ нехочу а радше пропагувавъ язычіе и етимольогію, будучи ворогомъ фонетики. Польонофіли були: 1) Максимъ Криницкій, историкъ, професоръ въ 8-ій ранзѣ, обходитъ лише свята руски, але дѣмъ провадитъ по-польски, хоть и вѣнъ и его жѣнка суть дѣтьми рускихъ священикѣвъ, а сына не посилае до рускои школы вправъ, нио до польскои: „żeby nie nabrał manier chłopskich. 2) Десидерій Островскій, професоръ фільольогъ, не признае ся цѣлкомъ до Русинѣвъ и навѣть рускихъ святъ не обходитъ. (А п. Павло Данилюкъ не є Русинъ?) Если де, то въ Самборѣ потрѣбный є кваліфікованый учитель руского языка, хоть бы и суплентъ, бо тутъ є найбѣльше ученикѣвъ-Русинѣвъ зѣ всѣхъ нерускихъ гімназій. Але мабуть власне длятого Рада школьна боить ся, щобы тутъ русчина не взмогла ся, и тому она дуже осторожна въ выборѣ рускихъ учителѣвъ. Русинамъ треба домагати ся конче рускои гімназіи въ Самборѣ. Але перше треба бы имъ постаратись о руску бурсу, бо тутъ є лише бурса польска, имени Мицкевича. Общество Качковского мае зложеныхъ щось 6.000 зр. на бурсу, але якось не бере ся ни закладати. — *Самб.*

— **Зъ Равщины пишуть намъ:** Въ днахъ 16 и 17 с. м. вѣдбувала ся конференція учительска для повѣту судового Равского и Немирѣвского въ Равѣ-рускій вѣдъ председательствомъ ц. к. инспектора Орнатовского. Учителѣвъ и учительокъ зѣѣхалось до 30. Темы, поданѣ учителямъ до оброблена, були тѣлько польскій, рускои не було анѣ одноі! Першого дня вѣдчитували свои практичнѣ выробы и реферати директоръ Адамчикъ зъ ботаніки, п. Шимала зъ нѣмецкого и п. Філякъ о музицѣ и спѣвѣ, розумѣвсь всѣ тѣлько по польски, а що найважнѣйше, коли пополудни и на другій день учитель Русины забирали голосъ въ дискусіи и то тѣлько по руски, инспекторъ Орнатовскій odpowiadał i podawał swoje uwagi wyłącznie tylko po polsku. Мушу ще подати до публичноі вѣдомости выступъ п. Орнатовского въ дискусіи надъ школьною наукою въ свята церковнѣ задушнѣ въ такъ званый по празенъ и въ день скасованя панщины. Тутъ п. инспекторъ яко педагогъ заявивъ, що у всякій непразенъ и въ день надания свободы, мае ся безъусловно вѣдбувати наука школьна, а еслибы мѣсцевый пароxъ зараджувавъ такъ, що дѣти школьнѣ, замѣсто бути на школьнѣй науцѣ, въ той день пѣшли бъ до церкви, то сейчасъ повиненъ учитель зребити донесенє черезъ свою выщу власть до консисторіи, а тая поучитъ дотычного священика о его обовязкахъ. Пане инспекторъ, чи не переборщили Вы? Чи годитъ ся ц. к. инспекторови, щобы публично на конференціи поучавъ своихъ пѣдвластныхъ и показувавъ имъ дорогу денунціяціи на священика? Орнатовскому видко дуже подобавъ ся его ni szlachecki ni honorowy доносъ до консисторіи на о. Клачиньского, бувшого сотрудника въ Любичи, написаный имъ власноручно, а потѣмъ п. инспекторъ коли тѣлько скомпромітувавъ ся, авалюваръ вину доносу на невинного бувшого ц. к. комісаря Староства Лещиньского. Лучше пане инспекторъ, пильнуйте лише свого звания, а не мѣшайте ся до обовязкѣвъ пароxѣвъ и ихъ curam animarum, божь дѣти школьнѣ суть такожь парохіянами а яко такѣ повинни и обовязки духовнѣ сповняти. Теольогія, пане Орнатовскій, то не Вашь фахъ, а мы священики найкрасше знаемо самѣ свои обовязки, а пригадуване намъ ихъ доносами до Консисторіи черезъ учителѣвъ и ихъ настоятелѣвъ дѣло цѣлкомъ неумѣстне и некрасне. — *Б Кронива.*

— **Графиня Льонай**, б. архикнягиня Стефанія, не знайшла, здае ся, щастя въ новѣмъ подружю. Якъ доносять, недавно выѣхала она до Аббаціи, а мужь ѣи перебуває въ своихъ посѣлостяхъ. Говорять навѣть голосно о розводѣ; та було бы се за скоро, бо вѣнчане вѣдбуло ся ледве передъ трома мѣсяцями.

— **Юбилейный зѣздъ сторожей огневыхъ.** Зъ нагоды обходженя 25 лѣтного ювилею заснованя „Союза сторожей огневыхъ“ вѣдбувъ ся вчера зѣздъ сторожій, належачихъ до того союза, зѣ всѣхъ сторѣнъ Галичины. Годитъ ся тутъ пѣднести, що на кѣльканайцять прапорѣвъ, зъ котрыми товариства приѣхали, ледве не ледве на однѣмъ добачили-сьмо рускій написъ „Добровѣльна сторожа огнева въ Калуши“, а було ихъ богато зъ рускихъ сторѣнъ, бо зъ Чорткова, Дрогобыча, Станиславова, Золочева и н., але написи на ихъ прапорахъ лишь польскій.

— **Мобілізація 24-ого и 15-ого полку пѣхоты у Львовѣ**, заряджена вчера телеграфічно міністерствомъ войны, наробила богато переполоху, бо розпущено поголоску, що полки тіи мають бути высланій до Хінъ. Показало ся однакже, що заряджене тое наступило лише въ цѣлахъ практичныхъ, именно абы переконати ся, якого часу треба на змобілізованє цѣлого полку. Вправы такій переводжено такожь недавно въ Перемышли.

— **Лапѣвникъ въ станиславѣвскій радѣ громадскій.** Хая Діамандъ процесувала ся зѣ станиславѣвскою громадною о вѣдшкодоване за знесене въ ея реальности право промінаційне, и знайшла собѣ опѣкуна въ особѣ радного громадского Герцля Шора, котрый пробѣцивъ, що выстарае ся для неи о вѣдшкодованє въ сумѣ 10.000 кор., коли Діамандова заплатитъ ему 500 кор., бо, казавъ чоловѣкъ ей бувъ ему винень тую суму. Однакъ, що Діамандова процесъ въ громадою програла, то запѣзвала Шора до суду о зворотъ 500 кор., и судъ засудивъ Шора звернути Діамандовѣй тую суму.

— **Дрѣбній вѣсти.** Въ Черновцяхъ лютитъ ся тифъ. Въ послѣдныхъ дняхъ занедужало тамъ 14 особъ а 8 зъ нихъ померло. — Трибуналъ касаційный у Вѣдни уневажнивъ засудъ смерти, выданый окружнымъ судомъ въ Стрыю на Чекиля зъ Жулина за убійство брата, и зарядивъ переведене новои розправы, котра вѣдбуде ся въ найблизшѣй каденціи. — Въ Закопанѣмъ обкрадали до теперь злодѣѣ подорожныхъ зъ пакунковъ, а дня 29 липня добрали ся до касы на стаціи зелѣзничѣй и порозбивали столики, шукаючи за грѣшми; кимсь сполошенѣ утѣкли. — Дня 24 липня вѣдбуло ся въ Угерцяхъ-Незабитовскихъ коло Городка вѣнчане п. В. Петрика укѣченого богослова, зъ панною М. Гнатишановою, дочкою тамошного пароха. — Намѣстникъ гр. Пінінъскій вертае дня 11 с. м. до Львова. — Міністеръ просвѣты признавъ професорамъ Романови Цеглиньскому и Василеви Бѣлецкому въ акад. гімназіи у Львовѣ и о. Ил. Гмитрикови въ Самборѣ 8-у рангу. — Въ Комарничахъ пѣдъ Перемышлемъ полишила селянка свою 14 мѣсячну дитину за стерни, а вернувши назадъ застала єѣ майже цѣлкомъ розшарпану безрогою. Права рука була до лѣктя пожерта, лѣва рука и ноги а такожь праве лице пороздираны. Дитину, даючу малѣ знаки житя, вѣдвезено до шпиталю. — Въ Вѣдни арештовано урядника приватного Ивана Гасса, котрый въ однѣй гостинници хваливъ голосно атентатъ на короля Гумберта.

Надѣслане.

„Henneberg-Seide“

— nur ächt, wenn direkt von mir bezogen — schwarz, weiss und farbig, von 45 Kreuz. bis fl. 14·65 p. Meter. An Jedermann franko und verzollt ins Haus. Muster umgehend.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hofl.) Zürich. 58 (1)

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

Олимпія Авдиковска, дочка бл. п. Йоана Авдиковского, бувшого пароха Оглядова и дек. холоѣвского, упокоила ся на ударъ серця у свого шваґра о. Йоана Стоцкого въ 54 р. житя. В. ѣ. п.!

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію принятій на парохію Любича: Котецкій Іосифъ, Насальскій Волод., Кипріянъ Іоаннъ, Манастырскій Юстинъ, Мельникъ Арт., Пелехъ Евстахій, Кордасевичъ Романъ, Калимонъ Григорій, Лазоришакъ Миронъ, Козловскій Василій, Лучечко Петръ, Фолисъ Антоній. На Крампну: Сѣлецкій Алек., Дуркотъ Макс., Дуркотъ Іоаннъ, Пѣдляшецкій Петръ, Пелеховичъ Іосифъ, Феленчакъ Николай. На Горихѣвцѣ: Пѣдляшецкій Іоаннъ, Дуркотъ Теодозій, Крушиньскій Теодоръ, Гымчишинъ Гр., Ильницкій Волод., Падохъ Георгій. На Ростайне: Феленчакъ Николай. На пароха въ Тучапахъ дек. Судововишеньского запрезентованый абставъ Володимиръ Левицкій пароxъ въ Нагѣрцяхъ. На парохію Поляны въ пропозицію принятій: Сѣлецкій Алек., Феленчакъ Николай. Похвалу и узнанє за ревне и совѣстне обучанє дѣтей школьныхъ въ науцѣ религіи одержали: Билиньскій Кеаверій пароxъ въ Лѣвчицяхъ и Туна Иларій пароxъ въ Ляшкахъ мурованыхъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ

На одкѣченє будовы церкви въ Тирявѣ волоскѣй зволили вѣдъ 15 вересня 1899 зложити ласкавѣ жертвы слѣдуючій П. Т. Добродѣѣ: Преосв. епископъ Константинъ Чеховичъ 30 зр., Вел. оо.: Лушпиньскій въ Тухольки 2 зр., Модестъ Малицкій въ Суходолу 2 зр., Йоанъ Любовичъ въ Островѣ 1 зр., Михаилъ Онишкевичъ зъ Корестовичъ 1 зр., Тимотей Бордулякъ въ Городища 1·20 зр. Константинъ Миколаевичъ зъ Завишеня 1 зр., Йосифъ Шуховскій въ Братковцяхъ 2 зр., гр. кат. урядъ парохіяльный въ Корчинѣ 1 зр., брацтво церковне въ Хмелискахъ 50 кр., гр. кат. урядъ парохіяльный въ Надѣтичахъ 50 кр., о. Иванъ Куликъ пароxъ Сопова 1 зр., о. Михаилъ Пиндюкъ пароxъ въ Ялинковатѣмъ вѣдъ себе и громадянъ 1·50 кр., гр. кат. урядъ парохіяльный въ Черниховѣ 2 зр., оо. Яковъ Зробекъ пароxъ въ Вертельцѣ 50 кр., Анастазій Лотоцкій пароxъ въ Тростянци 1 зр., Владимиръ Заяць сотрудникъ въ Залужу 1 зр., Т. Бордулякъ въ Городищу другій разъ 1 зр., М. Колесса пароxъ Струтина нижн. 1·50 зр., Іоахимъ Луцикъ въ Познанцѣ 1 зр., Ил. Пачовскій въ Борщевичахъ 1 зр., громада Голучкѣвъ 7·35 зр., громада Тирява сѣльна и Семушова 19·59 зр., Ос. А. Марковъ у Львовѣ 2·54 зр., урядъ парох. въ Луцѣ малѣй 50 кр., о. М. Кинашъ и громадяне зъ Дѣдилова 3·50 зр., урядъ громадскій въ Ясеници суѣр. 1 зр., на соборчику деканальномъ въ Лѣську о. Болеславъ Калужняцкій 5 зр., о. Людомиръ Сембратовичъ 1 зр., о. Атаназій Вентриновичъ 1 зр., о. Григорій Макаръ 1 зр., о. Йоанъ Бѣрецкій 50 кр., бл. п. о. деканъ М. Ясеницкій 1 зр., о. Болеславъ Калужняцкій 2-гій разъ 1 зр., т. зн. разомъ 6 зр., о. Михаилъ Шатиньскій пароxъ въ Тирявѣ сѣльнѣй 2-гій разъ 10 зр., (т. є, зъ попереднею жертвою 60 зр.) — отже до 1 серпня 1900 всѣхъ жертвъ чи то колектою чи вѣдозвами зѣбранныхъ було 2·326 зр. 74 кр. За тѣ всѣ ласкавѣ жертвы всѣмъ П. Т. Добродѣямъ щиро-руске „Спаси Бѣгъ“ засылаемъ. Всевышній най крѣпитъ Васъ П. Т. Добродѣѣ найлучшимъ поводженемъ и достатками, абы-сте все були въ можности якусь лепту зложити, де иде о славу, добро и честь рускои церкви, руского обряду и цѣлого руского народа взагалѣ!

Поручаємось и на-дальше ласкавѣй памяти нашихъ П. Т. Родимцѣвъ и всѣхъ добре для рускои справы успособленыхъ людей. Завѣряємъ Васъ, П. Т. Жертводавцѣ, безъ найменшого пѣдхлѣбства, що тѣлько Вашимъ жертвамъ руска парохія въ Тирявѣ волоскѣй завдячуе величаву, мурована бляхою крыту церковь, котрои 60 лѣтъ тутъ не було, а пароxъ тутешній знову тую важну обставину, що перестане бути „на комбрѣнѣмъ“ въ костелѣ латиньскѣмъ и выдѣстане ся зъ сеи неволѣ. Радѣ бысьмо доконечно сего лѣта церковь нашу выкѣнчити хоть до сего степеня, абы можна Богуслуженя вѣдправляти. Длятого звертаємо ся знову до ласки и милосердія жертволюбивои рускои суспѣльности, бонь уже всѣлякій фонды зовсѣмъ вычерпанѣ, такъ що въ крайнѣй и наглячѣй конечности мусѣли бысмо звернути ся до дочернихъ сѣлъ въ жаданемъ конкуренціи, а на тое тѣлько чекае „ту оденъ чоловѣкъ особливо „прихильно“ успособленый для нашои справы.

Сей чоловѣкъ, котрый лѣтъ майже 40 боровъ ся напротивъ церкви, заповѣвъ выразно мѣсцевому пароxови при розправѣ конкуренційнѣй, коли узрѣвъ планъ нашого славнозвѣстного архітекта: „A, taka cerkiew, to będą Tuczempy! Отже и не дивота, що наприкряли мы ся добрымъ людямъ о ласкавѣ, милосерні датки и ще теперь просимо и благаемо о помочь, абы церковь доконечити т. є. абы муръ отинкувати, копулу выкѣнчити належито, вѣкна, дверѣ, пѣдлогу дати и вѣвтарь зъ иконостасомъ бодай тѣлько рѣзьбленнымъ поставити.

Нещасный нашь законъ конкуренційный виненъ всему тому лиху, що кождому рускому священикови, котрого доля въ особлившій способѣ полюбила и казала ему ставити чи церковь чи „покоѣ“, кождому кажу такому „избранному“ стоитъ передъ очима тая мара Тучапска. Зъ тои причины, де тѣлько въ парохіи есть латиньскій костелъ, dworek i okolicznа szlachta, годѣ рускому священикови користати зъ сего закона, принайменше небезпечно есть воювати нимъ, бо въ сей часъ рушить ся гнѣздо шершенѣвъ, трутнѣвъ, хрунѣвъ, слѣпыхъ, хромыхъ, розумѣе ся якъ все для рускои церкви, для рускои справы шкѣдливыхъ.

Якъ довго сей нещасный законъ конкуренційный истнувати буде, якъ довго мы рускій священики не дочекаемъ ся сталого фонда конкуренційного, такъ довго рускій священики, рускій пароxи Голодѣвки, де народъ бѣдный, не перестаемъ просити помочи и ласки въ суспѣльности нашѣй. Въ парохіи тутейшѣй, де приналежитъ два села дочернѣ, вѣднадае намъ до будовы матричноі церкви 4000 зр. бо въ Пашовѣй належитъ ся намъ 2.600 зр. а въ Раковѣй 1400 зр. конкуренціи, и неможливо есть суму ту стягати, бо обѣ філіи суть черезъ одного чоловѣка katolika збунтованѣй а найлучшимъ того доказомъ ихъ рекурсы аѣ до ц. к. Міністерства.

И якъ же будова церкви може скоро поступати? Якъ же не маемъ зъ нашими просьбами наприкрати ся?

Въ Тирявѣ волоскѣй дня 28 липня 1900. *Михаилъ Сливиньскій*, пароxъ. *Никита Ясиньскій, Антошко Гусейка*, комітетовѣ.

Телеґрамы.

Преторія 6 серпня. Ґенералъ Бота и президентъ Крітеръ оголосили проклямацію, въ котрѣй зобовязуютъ ся винагородити всѣ шкоды, починены Англійцями въ фармахъ, коли лишь властителѣ фармъ вѣстанутъ пѣдъ ихъ командою.

Льондонъ 6 серпня. Маршалокъ Робертсъ доносить зъ Преторіи, що ґенералъ Бурѣвъ Олівіеръ, котрый зъ меньше-бѣльше 15.000 людей подавъ ся въ Бетлемскій горы, вѣдповѣвъ вѣдмовно на зазывъ пѣддати ся. Вѣнъ ставувъ пѣдъ Гарісмітъ. Противъ него выслано ґенерала Рундля.

Лондонъ 6 серпня. Доносять зъ Шангаю до бюра Райтера, що Лігунчанъ вѣдобравъ собѣ житѣ.

Римъ 6 серпня. Тѣло короля Гумберта похованоть въ четверъ въ Римѣ въ Пантсонѣ. Зъ початку опиралась сему дуже королева. Въ суботу зложитъ Віктеръ Еманулъ передъ парляментомъ королѣвску присягу.

Будапештъ 6 серпня. Угорскій президентъ міністрѣвъ Сель, въ котрого посѣлости Ратотъ бувъ до вчера д-ръ Керберъ, выѣджае завтра або позавтра до Ишлю на цѣсарскій дворъ.

Парижъ 6 серпня. Тутъ застрейкувало коло 4 000 фіякерскихъ вѣзниковъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Рахунокъ Краєвого Союза кредитового**, стоваришеня зареєстрованого зъ обмеженою порукою у Львовѣ, *за мѣсяць липень 1900 р.*

I. Станъ довжный:

1. Удѣлы членкѣвъ		22.708·48 кор.
2. Фондъ резервовый		711·96 „
3. Вкладки: Станъ зъ початкомъ мѣсяця	261.359·89 кор.	
вложено	14.903·85 „	
вынято	16.615·72 „	
Станъ зъ кѣнцемъ м.		259.648·02 „
4. Сальдо процентѣвъ (побран.)		7.281·56 „
5. Спеціяльна резерва		96·86 „
6. Иньшій позиціи стану довжного непѣднята дівіденда		526·30 „
5. Зыскъ въ року 1899		91·88 „
Сума		291.065·06 кор.

II. Станъ чинный:

Позички удѣленій:		
Станъ зъ початкомъ мѣсяця	277.836·53	
сплачено	16.954·97	
удѣлено	19.135·00	
Станъ зъ кѣнцемъ мѣсяця липня 1900 р.		280 016·56 кор.
Движимости		754·10 „
Льокаціи		4.789·47 „
Папиры фонду резервового		697·05 „
Кошты адміністраційнѣ		3·406·77 „
Готѣвка		596·07 „
Друки		811·04 „
Сума:		291·065·06 кор.
Векслѣ	95.496.91	
Товариства	68.070·00	
Скрипты	96.553·80	
Conto corrente	19.895·85	
	280.016·56	

Членѣвъ прибуло 6, и оставало зъ кѣнцемъ липня 1900 р. 295 членѣвъ зъ 473 декляроваными удѣлами въ сумѣ 23.650 кор. — Стопа процентова вѣдъ вкладокъ 4 ½ %, вѣдъ позичокъ 5 ½ %—7 %. — Стоваришене мае на складѣ друки для товариствъ кредитовыхъ и розсилае на замовленє: инвентарь удѣлѣвъ, инвентарь позичокъ, инвентарь вкладокъ и замкненя мѣсячній. — *Дирекція.*

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. П-и Кобр. въ Бол. Телеґрама и кореспонденційна картка прийшли за пѣзно, складъ бувъ вже розбираный. — Вп. о. Мих. М. въ П. Вашои дописи зъ 4/7 у насъ нема. Листъ залученый мы выслали. — М. Вя. въ Но. Ле. За 3 кварт. ще 2 кор. — Ф. По. въ Ла. Годять ся. — В. Яц. въ Жи. Теперь за червень а не липень. — І. Ба. въ Ко. Ще 2 кор. 80 сот. — А. Сѣ. въ Ку. До кѣнца року ще 2 кор., бо зъ 1899 зостала була така залеглѣсть. — Ю. Ма. въ Го. Одержано. — В. Че. въ Ди. ст. За III. кварт. — А. Ви. въ Во. Теперь за липень, а не за серпень. — С. Са. въ Бо. Не можемо инакше и просимо о надѣсланє ще 20 с. при нагодѣ. — М. Ми. въ Че. Прийде ще 80 с. — И. Фе. въ Гв. По конецъ серпня ще 1 кр. — В. Ми. въ Гр. Просимо выровнати ще 80 с., инакше высылку здержано. — Е. Ко. въ Зб. До кѣнца жовтня ще 1 кр. 20 с., о надѣсланє котрыхъ просимо, абы дальшу высылку въ своѣмъ часѣ не здержувати. — А. Цѣ. въ Ве. Вы зложили на сей рѣкъ доси 14 кр. 96 с., намъ належить ся до кѣнца серпня 19 кор. 20 с., тожь прийде намъ ще 4 кор. 24 с — С. Бо. въ Но. На сей рѣкъ уже 20 кор. — А. Ба. въ Ба. До кѣнца вересня. — В. Га. въ Чо. Правда, стемпле внесено, за се папѣръ и роботы друкарскій значно подорожѣли, про те бажану знижку удѣлити не можемо. — Хв. Чит. въ Ка. н. Бу. До кѣнца року належить ся намъ ще 6 кор.

Конкурсъ.

Выдѣлъ Бурсы им. св. Онуфрія въ Ярославѣ розписуе конкурсъ до подаванія о принятє до бурсы зъ реченцемъ до 20 серпня 1900. Прилоги потрѣбній до подання суть:

а) метрика уродженя для нововступаючихъ;

б) свѣдоцтво убожества;

в) свѣдоцтво школьне зъ послѣдного курсу;

г) деклярація доплаты.

Выдѣлъ мусить запримѣтити, що найменша доплата въ сѣмъ роцѣ выносить 8 зр., а лише дуже бѣдній а пильній ученики можуть отримати зниженє.

Надѣслане.

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскѣй число 7 вѣдъ 9—1 и 3—5 287 3—3

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площа Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґа, тасьмы мѣрничій, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвінковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Вода фіялкова

усуває зъ лица прищѣ, лишаї, угры, сѣданє и лущенє шкóры, выгладжує морщины и вóсповину. Вóдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює лице.

Цѣна 2 кор.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львóвъ: склепы власнí: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Суконницѣ ч. 20. Чернівцѣ: Ринокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24

Ч. В. кр. 47292/900.

Оголошенє конкурсу.

Видíл краєвий Королівства Галичини і Володимирії разом з Великим Князівством Краківским розписує сим конкурс з преплюзийним реченцем до кінця місяця серпня 1901 на оригінальні чистим руским язиком написані твори сценічні а обсягу драмату, поважної комедії і штук людових, зі сьпівом або без сьпівів, такого обему, щоби заповнили цíлий вечер театральний.

Конкурсові твори треба прислати в повисшім реченци під адресою Видíлу краєвого у Львові, заосмотрені знаком або моттом автора, котре треба помістити також на замкненій конертí, містячій в собí в середині імя, назвище і адресу автора.

Твори оголошені вже друком а також представлені на котрій небудь сценí, навіть аматорскій, суть виключені від конкурсу. Також не припустить ся до преміованя творів авторів вже нежиючих, хотяйби доси не були оголошені.

В протягу трех місяців по уплині речинця конкурсового наступить рíшенє конкурсу і признанє надгород окремою комісиєю конкурсовою, котра зберe ся в Видíлі краєвім під проводом члена Видíлу краєвого. Д ра Йосифа Верещиньского.

До тої комісиї Видíл краєвий запросив:

1. Впов. Александра Барвіньского, ц. к. проф. семинар. учит. у Львові, посла на Сойм кр. і до Ради державної,
2. Впов. Д-ра Стефана Смаль-Стоцкого, ц. к. проф. руского язика і словесности на черновецкім університе і,
3. Впов. Д-ра Александра Колессу, ц. к. проф. руского язика і словесности на львівскім університетí,
4. Впов. Д-ра Михайла Грушевского, ц. к. проф. всесьвітної істориї на львівскім університетí,
5. Впов. Ілярíона Огоновского, професора ц. к. академічної гімназиї у Львові,
6. Впов. Д-ра Евгена Олесницкого, адвоката краєвого в Стрию,
7. Впов. Д-ра Володимира Коцовского, ц. к. проф. муж. семинарії учительскої у Львові,
8. Впов. Володимира Шухевича, ц. к. професора школи реальної у Львові,
9. Высокодостойного Пана Д-ра Дамяна Савчака, посла на Сойм краєвий і пр.

Комісия конкурсова порíшить більшостею голосів і признасть чотири надгороди а іменно одну в сумі пятьсот (500) корон, другу в сумі чотириста (400) корон, а дві по триста (300) корон, чотирьом творам, признаним за найлíпші з помежи надісланих на конкурс, без взгляду на род твору, щоби лиш той твір належав до родів наведених в сім оголошеню. Отже комісия може всí чотири премиї признати творам одного рода.

Оголошенє виспду конкурсу за посередництвом публичних писем і виплата надгород наступить в протягу місяця грудня 1901 року.

Надгороджені твори стають ся власностею товариства „Руска Бесíда“ у Львові з виключним правом представляти їх на сценí.

Манускрипти, надіслані на конкурс будуть звернені властителям на їх кошт разом з замкненими конертами, коли вкажуть Видíлови краєвому внишний спосíб свої адреси.

З Ради Видíлу краєвого.

У Львові дня 24 липня 1900 року.

GROTT.

387 1—3

Ч. 405.

КОНКУРСЪ.

Выдíлъ Бурсы Братства св. О. Николая въ Станиславовѣ подає симъ до вѣдомости, що зъ початкомъ року школьного 1900/01 знайде 50 питомцѣвъ зъ школъ середныхъ помѣщенє въ Бурсѣ пóдъ слѣдующими услóвями:

I. Родичѣ взглядно опѣкуны зволять найдальше до 15 н. ст. серпня с. р. надбслати свое прошенє до Выдíлу Бурсы. До прошеня належить долучити: а) метрику св. крещеня, б) свѣдоцтво убожества, в) свѣдоцтво школьне зъ послѣдного пóвроку, г) заявленє, кóлько обовязують ся доплачувати, д) свѣдоцтво здоровля, щепленя вóспы и способности до спѣву. Бувшихъ въ минувшóмъ роцѣ питомцѣвъ Бурсы услóвя пóдъ а), б), в) и д) не обовязують; они мають до прошеня долучити кромѣ заявленя пóдъ г) ще свѣдоцтво поведеня за часъ ферій. Доплачуючí мíсячно 10 зр. и бóльше не предкладають свѣдоцтва убожества.

II. Вóдъ кандидатóвъ вымагаєсь; а) доброго успѣху въ наукахъ и добри ноты въ обычаяхъ, б) доброго здоровля и голосу до спѣву, в) вóдъ кандидатóвъ вступаючихъ въ першу клясу середныхъ школъ вымагає ся такожь, щобы не переступили 12-ого року жита. При тóмъ заявляє ся, що бувший питомцѣ, а зъ ново-кандидуючихъ вступаючí до 1-шихъ клясъ школъ середныхъ мають першенство передъ иншими кандидатами.

III. Отець або опѣкунъ принятого до Бурсы питомця має при вступѣ зложити: а) на инвентарь 2 зр. въ першóмъ роцѣ, а по 1 зр. въ слѣдующихъ лѣтахъ; б) на розходы дрóбний питомця 5 зр., в) за питомцѣвъ чотирохъ висшихъ клясъ гімнавіяльныхъ платити мíсячно на инструктора по 1 зр.; г) деклярована доплату на харчь складати мíсячно зъ горы; д) на праню бѣля зложити на початку першого и другого пóвроку по 1 зр.; на бібліотеку 1 зр.; е) желаючí учити ся музики складають на учителя музики 1 зр. мíсячно.

IV. На вступѣ въ заведенє мають питомцѣ выказатись достаточнымъ бѣлемъ и одежю, а именно мають посѣдати: 6 паръ бѣля, сѣнникъ, ковдру або коцúнъ, подушку, 3 пошевки, 3 ручники, 4 простирала, 6 хустокъ до носа, 2 пары обувы и одѣжь лѣтну и зимову.

V. Желаючí одержати вóдповѣдь на свою просьбу, зволять долучити карту кореспонденційну зъ докладнымъ адресомъ своимъ або марку почтову на 20 кр. на вóдосланє имъ прилогъ за рецепісомъ.

VI. Принятí до Бурсы питомцѣ мають явитись 3-ого н. ст. вересня въ полудне въ канцелярíи Бурсы, щобы пóддати ся испытови изъ спѣву, и тогды також родичѣ або опѣкуны мають зложити наведений пóдъ III. оплаты. — При тóмъ упрашає ся родичѣвъ и опѣкунóвъ, щобы уплаты и всякí иншí на выдатки дѣтей призначенí гроші вносили лично або почтою до касы Бурсы а не на руки дѣтей.

Вóдъ Выдíлу Бурсы Братства св. О. Николая въ Станиславовѣ, дня 16 (30) липня 1900. 388 (1—1)

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручає П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ Фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 367 5—36

Львóвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

КАВУ

въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко

по 9 зр. 20 кр., 10 зр. 20 кр., 10 зр. 70 кр. и 11 зр. 20 кр.

ВИНО

въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко

по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.; 4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожшí вина фляшками)

высилає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІИ.

92 152—?

ЛЯРНЯ ДЗВОНÓВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШИ

вóдзначена двома срѣбными медалями

выконує **дзвоны** рóзного ваги и приймає ушкоджені дзвоны до переливаня въ найкоротшóмъ часѣ, а також має на складѣ готовí дзвоны рóзного ваги.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперíшнí замовленя, прошу о ласкавí замовленя такъ на поодинокí нові дзвоны якъ и на цѣлí групы. За тревалóсть матеріялу и гармонійный звукъ моихъ дзвонóвъ ручу и длятого осмíляю ся припоручати их Вп. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ поважанемъ

3789 АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Интернатъ рускій

пóдъ управою рутинованого педагога, приймає въ бѣжучóмъ роцѣ лишень ученикóвъ низшои гімназіи зъ причинъ выказаныхъ въ справозданю. Устныхъ информацій удѣляє ся що середы вóдъ год. 4—7-ои вечеромъ.

Адресъ: Стефанъ Петрицкій у Львовѣ ул. Театиньска 14.

368 4—9

НОВÓСТЬ. НОВÓСТЬ.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Линвицкого

По кóлькаразовóмъ ужитю дѣляє чудесно.

Припоручаю всякí материялы аптичнí и знаряды тоалетовí.

Дóстати можна лишe въ дрогеріи

Станислава Линвицкого

У ЛЬВОВѢ

386 ул. Сикстуска ч. 21. 1 34

Природний вина

до ужитку церковного,

дальматинськí, тирольськí, полуднево-італійськí літръ вóдъ 48 кр. *припоручає*

А. Жуліані и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домініканьска ч. 7.

334 13—156

ОГОЛОШЕНЄ.

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“ выдавъ для рускихъ товариствъ кредитовыхъ потрѣбнí друки и продає ихъ по отсихъ цѣнахъ:

Книга довжникóвъ	арк.	по 10	сот.
Замкненя мíсячнí	„	„ 5	„
Инвентарь довжник.	„	„ 5	„
„ вкладник.	„	„ 5	„
„ удíлóвъ	„	„ 5	„
Книга головна	„	„ 10	„
„ ліквідаційна	„	„ 10	„
„ вкладокъ щади.	„	„ 10	„
„ удíлóвъ членьск	„	„ 10	„

Купувати и замовляти належить въ „Краєвóмъ Союзѣ Кредитовóмъ“ у Львовѣ, Ринокъ ч. 10, I. поверхъ.

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спíритусу, Фабрика рому, лíкерóвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникóвъ

Якова Шпрехера и С-ки

У ЛЬВОВѢ

поручає старí горѣвки польськí, розолісы, лíкеры, румы правдивий зъ Ямайки, коняки, спíритусъ, „Bonbout“ на малинки, також правдивый оцетъ спíритусовый. 366 86—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Машины и знаряды господарскí

зъ перворядныхъ фабрикъ

можна купувати за посередництвомъ

„НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ“

У Львовѣ

а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ зъ 2 ножами и 1 колесомъ	по 54	кор.
Сѣчкарнѣ ТН зъ 3 ножами и 2 колесами	„ 56	„
Сѣчкарнѣ ТН зъ 4 ножами и 2 колесами	„ 59	„
Млынки до чищеня збóжа системы Бакера	„ 100	= вис.
Млынки до чищеня збóжа лекшí	„ 64	= вис.
Молотѣльнѣ ручнí	„ 170	„
Краячѣ до бурякóвъ	„ 60	„
Тискачѣ [гнетóзники]	„ 230	„
Прасы до олѣю	„ 230	„
Плуги ковальскои роботы зъ колѣсницями	„ 32	„

Косы зо стирíйскои стали довгí: 60, 70, 80 цм.

по кор. 1·00, 1·20, 1·40

[Косы можна набути по всѣхъ складахъ „Народной Торговлѣ. На 5-кілеву посылку иде 8—10 кбсъ]

Окрóмъ того можна купувати за посередництвомъ „Народной Торговлѣ“ и инши машины и знаряды господарскí по цѣнахъ фабричныхъ.

ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаютъ ся лише за готóвку и безъ опусту. При сейчасовóй уплатѣ за сѣчкарнѣ дає ся 5% опусту а за всѣ прочí машины 10% опусту. Допускає ся и сплату ратами (зъ вынимкою плугóвъ и кбсъ) за окремою умовою и порукою, однакъ въ тóмъ случаю не признає ся нѣякихъ опустóвъ.

Застерѣгає ся можлива пóзнѣйша змѣна цѣнъ!

267 10—7 Народна Торговля.

Розкладъ їзды поѣздóвъ зелѣзничихъ, важный вóдъ 1 мая 1900.

пóсля часу середно европейского [пóзнѣйшого о 38 мінутъ вóдъ часу львóвского].

посп.	особ.	приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп.	особ.	вóдходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12·05		Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Скольского вóдъ 1/3 до 30/9)	12·40			До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20			„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51			„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31			„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня			4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
						5·45	„ Бруховичъ (вóдъ 13/8 до 16/8 що дня)
	3·35		„ Пóдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копычинець			6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
						6·30	„ Пóдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродóвъ
	6·10		„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рашева, Риманова, Сянока, Перемышля			6·35	„ Станиславова, Пóдвысокого, Потуторъ
	6·20		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·30			„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·40		„ Бруховичъ (що дня вóдъ 31/8 до 16/9.)			8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвядова, Стружа, Тарнова
	7·45		„ Янова				
	8·—		„ Тернополя, (Красного, Бродóвъ)			9·—	„ Скольского. Хирова, Калуша, (Лавочного вóдъ 1/8 до 15/9)
	8·05		„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту			9·15	„ Янова
	8·15		„ Сокаля, Равы руской			9·25	„ Пóдволочискъ, Бродóвъ, Копычинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8·50		„ Кракова, Заброя, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова			9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45		„ Рашева (Любачева, Ярослава, Самбора, Перемышля)			10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы руской
	11·55		„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)			1·25	„ Янова (вóдъ 1/8 до 14/9 въ недѣлѣ и свята)
	12·55		„ Янова				
	1·15		„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вóдъ 1/8 до 15/9)	1·55			„ Пóдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродóвъ
1·35			„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рашева, Розвядова, Пшеворска, Сянока			2·15	„ Бруховичъ (вóдъ 12/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
				2·45			„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
1·55			„ Черновець Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.				
3·35			„ Пóдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродóвъ	2·55			„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
						3·05	„ Стрыя (Скольского вóдъ 1/8 до 30/9)
	3·14		„ Бруховичъ (вóдъ 13/8 до 16/8 въ недѣлѣ и свята)			3·15	„ Янова (що дня вóдъ 1/8 до 15/9)
	5·40		„ Пóдволочискъ (Кіева, Одессы), Грималова, Козовои, Бродóвъ			3·26	„ Бруховичъ (що дня вóдъ 13/8 до 16/9)
	5·15		„ Кракова			3·30	„ Рашева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослава
	5·35		„ Черновець, Ицканъ Станиславова			6·10	„ Станиславова
	6·0		„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы руской			6·13	„ Янова (вóдъ 1/8 до 15/8 въ будúй днѣ, а вóдъ 16/8 до 30/8 що дня)
	3·24		„ Бруховичъ (вóдъ 13/8 до 16/8 въ недѣлѣ и свята)			6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	8·28		„ Янова (вóдъ 1/8 до 15/8 въ недѣлѣ и свята)			6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
9·40			„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля			7·10	„ Тернополя, Бродóвъ
						7·25	„ Сокаля, Равы руской
	8·50		„ Бруховичъ (вóдъ 13/8 до 16/8)			7·48	„ Бруховичъ (вóдъ (1/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
	9·2		„ Янова (вóдъ 1/8 до 15/8 що дня)			9·12	„ Янова (вóдъ 1/8 до 15/8 въ въ недѣлѣ и свята)
	9·45		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвядова			0·50	„ Черновець, Ицканъ
						10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвядова, Рашева, Орлова, Тарнова
	10·—		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе			11·—	„ Пóдволочискъ, Бродóвъ, Копычинець, Грималова
	10·15		„ Лавочного, Пешту, Хирова				
	10·30		„ Пóдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродóвъ, Копычинець				

На дворець Пóдзамче

	5·12	Зъ Пóдволочискъ, Тернополя
	7·40	„ Тернополя
9·20		„ Пóдволочискъ, Кіева, Одесы
	5·17	„ „ „ „
	10·12	„ „ „ „

Зъ Пóдзамча

	6·43	До Пóдволочискъ, Кіева, Одесы
	9·42	„ Пóдволочискъ
2·08		„ „ Кіева, Одесы
	7·33	„ Тернополя
	11·28	„ Пóдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нóчна пора числить ся вóдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рана; нóчнí поѣзды означенí обвóдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницъ державном при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарóвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Панькóвскій. Папѣръ зъ фабр. Черляньсона. Зъ друкарнѣ Институ, ту Ставропігійского пóдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 166. Львовъ, Второкъ 25 Липня (7 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кадинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсерати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаціи неопечатанй вѣльнѣ вѣдъ порта.

Неодинокє число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звичай принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доменія приватнй значать ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

До нашои молодежи.

— —

Наша академічна молодѣжь, свѣтска и духовна, устроила сего лѣта двѣ бѣльшій маніфестаціи. Найперше богословы, питомцѣ духовнои семинаріи у Львовѣ, оголосили протестъ въ справѣ святкованя въ Россіи 25-лѣтного ювілею „возсоединенія“ холмскихъ уніятѣвъ, протестъ — мимоходомъ сказавши — зъ лѣпшою тенденцію нѣжь формою. Вѣдтакъ свѣтска молодѣжь всѣхъ высшихъ шкѣлъ въ Австріи устроила у Львовѣ академічне вѣче, на котрѣмъ въ поважный и импозантный способѣ визначила двѣ свои цѣли: дальшу, наконечну, збудованє самостѣйнои демократичнои Украины Руси, и близшу, заложенє рускаго університета у Львовѣ. До тыхъ двохъ маніфестацій дочислити ще треба акцію давнѣйше пѣдняту: основанє товариства Людового рускаго університета.

Мы можемо тѣлько высказати живе задоволенє, що наша молодѣжь интересуе ся и займае ся поважными справами та що выступленє ей визначае ся не тѣлько гѣдностію але и єдностію, помимо рѣзныхъ вѣдтѣнкѣвъ, який середъ нея знаходять ся.

По сихъ маніфестаціяхъ приходить однакожь и часъ практичнои роботы, безъ котрои не осягне ся й цѣлій, въ резолюціяхъ маніфестаційныхъ поставленыхъ. А именно, коли хочемо рускаго університета, то треба намъ постаратись, щобы якъ найбѣльше число рускои молодежи выходило зъ гімназій. Правда, що вже й теперь маємо ей тѣлько, що она могла бы заповнити оденъ університетъ, але чимъ бѣльше ей буде, тымъ нагляднѣйшою и конечнѣйшою покаже ся потреба рускаго університета. Отже теперѣшна наша університетска молодѣжь прискорить заложенє рускаго університета, коли буде старати ся — безпосередно и посередно — вплывати на нашихъ селянъ а особливо мѣщанъ, щобы сынѣвъ своихъ посылали до гімназій. А до сего дѣла вельми причиняють ся руски бурсы и товариства шкѣльнои помочи, то и въ тѣмъ напрямѣ треба розвести живу акцію.

Друга справа, въ котрѣмъ наша молодѣжь ще бѣльше може зробити, то освѣдомленє и пѣддвигненє нашого народу. Тутъ е луже широке поле до дѣланя, а одна часть сеи роботы була бы вже интродукцією до людового рускаго університета. Є у насъ звышь 800 Читалень Просвѣты, а молодежи, свѣтскои и духовнои зъ высшихъ шкѣлъ вразъ зъ молодежію зъ высшихъ клясъ середныхъ шкѣлъ, е тѣлько, що на одного студента припадае пересѣчно одна читальня. Коли-бъ такъ наша молодѣжь хотѣла займити ся тыми читальнями, кѣлько то добра она могла-бъ зробити! Ба, але окрѣмъ тыхъ 800 мѣсцевостій, де е вже читальнѣ, есть три разы тѣлько мѣсцевостій, въ котрыхъ ще читальнѣ нема. Правда, що часъ живе не дуже сприяе просвѣтнѣй роботѣ, але таки дало бы ся при щирѣй волѣ багато доказати. А де на-разѣ ще трудно було бы заложити читальню, тамъ не такъ трудно було бы постарати ся, щобы оденъ та другій селянинъ вписавъ ся до товариства „Просвѣта“, запренумерувавъ „Свободу“ и т. и. Особливо треба бы звернути увагу на розширюванє людовыхъ газетокъ, бо „Русское Слово“, якъ намъ въ кѣлькохъ повѣтѣвъ пишуть, насылае ся селянамъ зъ Львова въ великѣмъ числѣ, особливо такій нумеры, де знаходять ся наукы на народовцѣвъ, на фонетику и т. д., черезъ що безперечно робить ся немало шкоды народнѣй справѣ.

Мы писали о тыхъ справахъ ще передъ трома недѣлями, заразъ по скѣнченю шкѣльного року. Теперь же вѣдзываемо ся ще разъ, бо не доходять насъ вѣсти о якѣйсь вакаційнѣй роботѣ нашои молодежи середъ народу. Може бути, що она ще наступить, бо ще й мало було на ню часу; може бути, що она вже й е, тѣлько намъ о нѣй не дають знати. На всякій способѣ мы волимо наразити ся на закидъ, що за часто и безъ потребы пѣднесимо нашь голосъ, анѣжь що мовчимо.

Еще одно. Въ двохъ повѣтахъ, жидачѣвскѣмъ и скалатскѣмъ, мають вѣдбути ся выборы послѣвъ. И тутъ могла бы академічна молодѣжь, хто зъ неи до сего е способный, чи прямо політичною агітацією чи загальнымъ освѣдомлюваннемъ особливо запущеныхъ громадъ, причинити ся немало до добра нашого народу.

Лѣкарскій конґресъ въ Парыжи и Русины.

Сегодня, 2. серпня, отворено офіціяльно лѣкарскій конґресъ. Саля такъ звана des Fêtes de l' Exposition, въ котрѣй помѣстить ся кѣльканацять тысячь людей, була биткомъ заповнена, бо крѣмъ лѣкарѣвъ на отворенє конґресу мали вступъ ихъ жѣнки. Кождый зъ лѣкарѣвъ одержавъ конґресову вѣдзнаку металеву бляшку, на котрѣй вытисненa женщина, представляюча републику. Такій самій вѣдзнаки одержали такожь жѣнки лѣкарѣвъ зъ тою рѣзницею, що нашій бляшки е причеплений на трибарвныхъ шнурочкахъ, а ихъ на рожевѣй стяжцѣ.

Передъ розпочатемъ конґресу скликали Чехи делеґатѣвъ усѣхъ Славянъ на спѣльну нараду въ цѣли заложенія всеславяньского журнала або Revue медичного. На тыхъ передвступныхъ зборахъ були репрезентованій всѣ славяньскій народы. Я мавъ честь, репрезентувати и заступати, на желанє нашои малорускои секціи, Украину-Русь.

На зборахъ ухвалено:

1. Выдавати мѣсячно всеславяньскій журналъ (Revue) въ французкѣй мовѣ, въ котрѣмъ бы помѣщувано змѣсть всѣхъ праць, який появлять ся де-небудь и въ якѣй небудь славяньскѣй мовѣ.

2. Старатись постепенно заводити меншебѣльше въ усѣхъ славяньскихъ монахъ спѣльну термінольоґію славяньску и збирати, кождa нація про себе, свои питомій терміны, зъ котрыхъ бы зъ часомъ можь було уложити одну спѣльну термінольоґію.

3. Уряджувати всеславяньскій зборы лѣкарскій въ той способѣ, щобъ кождый народъ про себе устроюваръ лѣкарскій зборы, на котрій запрошувавъ бы инчій славяньскій народы, зъ тымъ застереженемъ, щобы кождый народъ мѣгъ говорити и держати рефераты въ своѣй власнѣй бесѣдѣ.

При сѣй точцѣ пѣднѣсъ д-ръ Семерадъ, щобъ оно не сталось такъ, якъ сталось недавно тому на зборахъ археольоґѣвъ въ Кіевѣ, де заборонено Малороссамъ держати вѣдчиты въ своѣй рѣднѣй мовѣ.

Опѣсля выбрано для кождои народности по одному членови-дописователеви до згаданои Revue. На мѣй внесокъ выбрано на дописователя Русинѣвъ въ Галичины д-ра Евгенія Кобриньского. Яко заступника всѣхъ Славянъ въ Америцѣ до того журнала, на внесокъ Чеха д-ра Пешины, выбравъ конґресъ мене, тымъ самымъ дописователямъ припоручено на мѣй внесокъ на-разѣ тоже занятись збираннемъ власнои народнои термінольоґіи, зъ додаткомъ, що той комітетъ може евентуально добрати собѣ бѣльше людей до помочи.

На зборахъ промавляли заступники кождый въ своѣй рѣднѣй бесѣдѣ, але важнѣйшій внесени реасумовано въ французкѣй мовѣ, бо Хорваты, Сербы и Болгары не могли порозумѣти ся зъ нами въ нашѣй материнѣй мовѣ. Комітетови проводивъ оденъ зъ россійскихъ професорѣвъ черезъ цѣлый часъ въ языцѣ французкѣмъ. На слѣдуючій понедѣлокъ ухвалено скликати загальній зборы усѣхъ Славянъ, щобъ пѣддати ухвалений точки имъ пѣдъ розвагу. Ось, якъ бачите, маленько насъ тутъ, але стараемъ ся гѣдно репрезентувати нашь народъ. Мы постарались, за радою проф. Горбачевского, щобы надъ дверми, де наша малоруска секція буде вѣдбувати засѣданя, була напись „Petit Russiae“ (Малороссы), бо черезъ те мы будемо репрезентувати не тѣлько частину Русинѣвъ, галицкихъ, але весь загалъ ихъ, всѣхъ Украинцѣвъ-Русинѣвъ (Малороссѣвъ). Секретарь интернаціонального конґресу пришѣцявъ намъ, що усе, що мы ухвалимо и ему подамо, буде выдруковане въ книзѣ справоздань конґресу.

Пополудни, якъ згадавъ-емъ, отворивъ президентъ интернаціонального конґресу офіціяльно нашь конґресъ. По привитаню участниковъ наступили промовы делеґатѣвъ університетѣвъ и всѣхъ институцій, котрій були на конґресѣ заступлений. Мѣжь инчими були тамъ делеґаты зъ Японіи, звѣдки мимоходомъ сказавши, прибуло на конґресъ звышь 40 людей; а мы Русины, зъ тяжкою бѣдою, хоть нѣбы-то премъ ся мѣжь цивілізованій народы, спромоглись заледве на чотырохъ, коли вѣдчислю себе и д-ра Шмиґельского. [А зъ Украины нема нѣкого? *Ред.*]. Не въ Европѣ намъ жити, а въ Хінахъ. Мы умѣемъ нарѣкати, плакати на гнетъ польскій, на кривды, и на тѣмъ цѣла наша робота кѣнчить ся.

---

(2)

Письмо зъ Парижа.

(Конець.)

[Очи у Французокъ на провінціи. Нагороды шкѣльній. Французска садовина. Выглядъ краю. Археольоґічный сѣборъ. На вино до д-ра Шмигельского!]

Якъ переѣзджаючи черезъ Францію першій разъ, такъ и теперь тутъ на провінціи у Французокъ надзвычайно гарній оченята. Ѣдучи зъ Америки до Италіи черезъ Испанію и частину Франціи, поступивъ я бувъ въ Ліону до Марсилія. Тамъ мы высѣли зъ корабля зъ моимъ товаришемъ лѣкаремъ и пѣшли оглядати мѣсто. Въ однѣмъ зъ паркѣвъ подибали мы кѣльканацять няньокъ и мамокъ. Я звернувъ увагу мого товариша на надзвычайно гарній у нихъ очи. „Се мальованій“, повѣдае вѣнъ. — „Нѣ, се натуральній!“ твердивъ я. Що-бъ переконати ся зъ близька, мѣй товаришь, що знавъ добре по французки, почавъ ихъ пытати дуже ломаною французчиною про оденъ костелъ, котрый мы запримѣтили, вдучи въ сю сторону. Одна зъ мамокъ почала насъ справляти на дорогу, але мы удавали, що нѣчо а нѣчо не можемо зрозумѣти, а тымъ часомъ приглядались ей очамъ зъ близька. Коли наша бесѣда тревала довше, одна мамка по другѣй приходила до насъ зъ цѣкавости, и невдовзѣ мы булы окруженій цѣлою юрбою мамокъ и няньокъ. Они смѣяли ся зъ нашои французчины, а мы ихъ обсервували. Ажь полісменъ, побачивши збѣговиско, зблизивъ ся до насъ и на міи показавъ намъ, що насъ запровадить до костела. Такъ мы, осягнувши нашу цѣль, хотячи не хотячи мусѣли ити зъ полісменомъ до костела. Але я переконавъ мого товариша, що то були очи немальованій а природній. Такій самій очи мы бачили и тутъ. Великій, выразистій, блискучій мовь жаръ, ширщій въ кутках при насадѣ носа а вузшій по противнѣй сторонѣ, але косій, якъ у Японцѣвъ довгій, густій рѣсницѣ, темній повѣки, такъ уложений, що горѣшна закрывае частину зѣницѣ, а долѣшна широко подовговастымъ пѣвколесомъ вѣдкрывае бѣлокъ. Очи выглядають якъ великій бѣлый мігдалъ въ чорнѣй оправѣ зъ свѣточнымъ чорнымъ діяментомъ въ серединѣ. Такій очи подыбавъ я тѣлько у Французокъ на провінціи, въ Парижи ихъ не видно.

По забавнѣй части наступила офіціяльна, а именно роздаване нагородъ. На сцену вынесено фотелѣ и уставлено навкруги сцены. На нѣй засѣли вызначній матадоры мѣсцевій. На те почетне мѣсце кликали они и нашого земляка, але вѣнъ вѣдказавъ ся, що-бъ насъ самыхъ не лишати Принесено вѣдтакъ столъ, а на нѣмъ повно книжокъ и книжочокъ въ червонѣй оправѣ зъ золотыми вытисками, гоноровій дипльомы, позвиваній въ трубки и жердку, на котрѣй повно було нанизаныхъ зеленыхъ лавровыхъ вѣнцѣ, зробленыхъ зъ папіру. Оденъ зъ учителѣвъ ставъ собѣ на боцѣ и почавъ выкликувати по имени преміантѣвъ, вычитуючи заразомъ кождому, за що вѣнъ дѣстае нагороду. Оденъ за другимъ являли ся хлопцѣ на сцену и дѣставши въ той способѣ нагороду, що другій зъ учителѣвъ, що стоявъ при столику, подававъ за покотомъ одному за другимъ вѣнець и що тамъ припало ученикови, а той вкладавъ школяреви вѣнець на голову и даваръ дарунки. Такъ вѣдѣлено насамперед хлопцѣвъ, а опѣсля принесено новый транспортъ книжокъ и вѣнцѣвъ, але сѣ послѣдній на листкахъ мали поналѣплюваній бѣлій звѣздочки. Почато роздавати нагороды дѣвчатамъ. Дарунки, котрій роздавано, не були се маленькій книжочки, але спорій книги, деякій величины нашихъ евангелій въ церквѣ, не змѣсту релігійного або молитвеники, а по найбѣльшѣй части житеписи славныхъ Французѣвъ и инчій забавного и поучаючого змѣсту — всѣ богато илюстрованій. Коли и сихъ вѣдѣлено, наднесено ще й третый транспортъ дарункѣвъ, такъ само вѣнцѣвъ и книжокъ, але книжки були симъ разомъ маленькій. Учитель выкликавъ якесь имя, и мы не могли выйти зъ позиву, якъ до премія наставила мати дитину, не бѣльше якъ пѣвторарѣчну. Monsier le Cure вложивъ ѣй вѣнець на голову и подавъ матери до рукъ книжочку. За що ся дитина дѣстала премію, не знати. Мабуть за те, що прийшла на свѣтъ божій, божь такe маленя не могло нѣчимъ заслужитись, навѣть хотьбы було въ фреблѣвскѣмъ огородци. Нашь землякъ опѣля вытолкувавъ намъ се въ той способѣ, що скрѣзь по Франціи суть два напрямы: національный и клерикальный, и такій самій школы. Клерикальна партія, щобъ заздалегѣдь притягнути до себе родичѣвъ и дѣтвору, почала давати премія й такимъ дѣтямъ, що ще ссуть фляшину зъ молочкомъ; націоналісты не могли остати по-заду тай собѣ той звычай завели, и се чудо вытвору людскои а радше духовнои фантазіи мы мали приятвость бачити. Кѣнця тои парады мы не ждали, бо почавъ падати дощь, и мы пѣшли домѣвъ.

Мѣсточко Туруврь числить пѣвтора тысяча населенія, а нашь землякъ е въ нѣмъ одинокимъ лѣкаремъ. Другій лѣкарь вѣддаленый вѣдъ него на кѣльканацять кільометрѣвъ. Вѣнъ е такожь аптикаремъ и мае свою аптику. Займае гарный домокъ одноповерховый, мае огородъ, садокъ, конѣ. Одно, що менѣ впало въ очи а чого я въ инчѣмъ краю не бачивъ, то дивный родъ грушокъ, а именно е се дерева а радше корчѣ грушевій, що вють ся по стѣнѣ такъ само, якъ дикій виноградъ. На менче або бѣльше грубѣмъ, невысокѣмъ пни выростають галузы, що въ родѣ прираменныхъ свѣчникѣвъ пускають свои вѣти по стѣнахъ дому. Грушки самій собою не великій але сочистій и дуже смачній. Є се надзвычайно оригінальна деревина. Такій самій дерева я бачивъ въ люксембурскѣмъ городѣ въ Парижи, де они ростуть такъ уложений на штахетахъ, якъ укладаесь виноградъ. По поляхъ бачили мы такожь вѣдмѣнный родъ пшениці, червонявои немовь ржа зъ зелѣза, о грубыхъ и товстыхъ колосахъ. Хто хотѣвъ бы собѣ спровадити чи то французку пшеницю чи щепы тыхъ гарныхъ и оригінальныхъ грушокъ, нехай удасть ся до нашого земляка пѣдъ адресою: Monsieur le Docteur W. Szinigielski, Tourouvre Dep. Orne France. Я справдѣ що до того не порозумѣвъ ся зъ д-ромъ Шм., але знаю его яко щирого чоловѣка и патріота, тожь вѣнъ не вѣдмовить нѣкому зъ землякѣвъ своеи услуги. Буде се немовь перша користь зъ того товариства, яке вѣнъ самъ пѣддавъ гадку заложити.

Околиця, черезъ котру мы переѣзджали до Туруврь, назывась шпихлѣремъ Франціи. Є се найплодовитша часть краю, особливо на пшеницю, земля червонява глинка. На поляхъ скрѣзь росте овочева деревина, довгими радами засаджена, а пѣдъ деревами на поли сѣють збѣже, такъ якъ бы деревъ и не було. Подѣбный звычай е у Нѣмцѣвъ и Чехѣвъ. Дальше околиця ажь до Туруврь по-при зелѣзницю е рѣвна, часто густо покрыта листистыми лѣсами, доперва коло Туруврь зачинають ся незначній долины, ось якъ-бы въ снятыньскѣмъ повѣтѣ, зъ невели-

Але орґанізації, дѣйстнои патріотичнои працѣ, пожертвования у насъ дасть Бѣгъ. Мы въ порѣвнаню до инчихъ народѣвъ маемо ослабшого противника. Коли тѣлько троха сильнѣйше напремо, хоть бы лишь дорывочно, конвульсійно, то щось вымусимо. А щожь бы то було, коли-бъ мы дѣйстно зъорґанізовалисъ въ силу та взяли ся до дѣла? Поступъ и здобутки нашѣ ишли-бъ далеко-далеко скоршимъ ходомъ.

Ось возьмѣмъ пр. ухвалы деканатѣвъ щобы священники переписувались зъ властями по руски. Чи багато того держить ся? Мабуть въ найбѣльшѣй части якъ було, такъ и остало. Нема у насъ сильнои волѣ хоть бы крихѣтку посвятити своѣ я, нема солідарности. Зломане солідарности у насъ толкує ся всякими можливыми выкрутами, а загалъ нашъ приймае се легко и толеруе та нѣкому навѣть на думку не прийде, щобы такимъ, щѣ ломлять солідарнѣсть, дати почути ихъ негѣдне поступованѣ. У насъ въ тѣмъ взглядѣ панують дивнѣ понятя. Коли бъ примѣромъ такій членъ интеліґенціи, припустѣмъ, укравъ кому шѣстку зъ конечности и другій люде о тѣмъ дѣзнались, кождый сторонивъ бы вѣдъ него, але коли такій членъ интеліґенціи зломить дане слово, здрадить Русь-матѣрь и окраде вѣ черезъ свою нѣдлоту на цѣлѣ сотки тысячь, то се не тѣлько толерувсь, але о тѣмъ майже не згадувсь. Доки мы не зреформуемо нашѣ понятя о моральности, поки мы здрадникѣвъ и вѣдступникѣвъ народнои справы не будемо рѣвнати зъ прочими злочинцями, дотя мы не поступимо впередъ. Ось такій рефлексіѣ навела на мене одна пригода, яку я бачивъ мѣжь Чехами ту въ Парижи. Интернаціональный комітетъ оголосивъ, що зъ нимъ можна розговоритись на всѣхъ цивілізованыхъ языкахъ. Я бувъ въ сали, де привѣзжѣ лѣкарѣ вѣдбирали свои папери. Тамъ було кѣлькохъ Чехѣвъ, и оденъ изъ нихъ напѣмнувъ своихъ краянѣвъ, щобы до комітетовыхъ инакше не говорити, ниo по чески. Однакъ оденъ зъ Чехѣвъ, вѣдай щобъ скорше дѣстати свои папери, говоривъ до Французѣвъ по французки. За се, той Чехъ, котрый напоминавъ своихъ родимцѣвъ, щобы говорили по чески, не подавъ руки тому Чехови, що заговоривъ по французки до комітетовыхъ. Ось се значить солідарнѣсть ческа. Такій народъ потрафить и выборотн собѣ приналежнѣ права.

Крѣмъ 70 Чехѣвъ прибуло на выставу певно зѣ стопятьдесять Россіянъ, а може и бѣльше, бо на отвореню конґресу скрѣзь чути було россійску бесѣду. Подумають може Вп. читателѣ, що добре имъ ѣхати на выставу: они богачѣ. Де тамъ! Мы бачили на отвореню, де було заповѣджене зъ горы, щобы явити ся въ фракахъ, лѣкарѣвъ россійскихъ, котрѣ поприходили дуже бѣдно убранѣ, такъ що звертали увагу на себе; а таки волѣли наразити ся и на смѣхъ, анѣжь не поѣхати.

А варто було сюда приѣхати хочь-бы на те, щобы почути выкладу славного Вірхова (Virchow) зъ Берлина. Ось выступивъ старенькими лѣсками. Дуже она пригадуе околицѣ въ рѣдного краю.

На другій день повѣзъ насъ нашъ товаришь на огляданѣ околицѣ. Дороги тамъ — битѣ гостинцѣ, широкѣ, що ще Цезаръ повакладавъ, коли ходивъ походами на Ґалію. Мѣй товаришь д-ръ Евгеній К. твердивъ навѣть, що лежачій на дорозѣ черевикъ загубивъ самъ Цезаръ, мандруючи коло Турувру, але мы не дуже хотѣли вѣрити въ его археольоґічнѣ вѣдомости. Мимо того вѣнъ до днесь обстае при своимъ, а навѣть похваляв ся, що выпише о тѣмъ Цезарѣвскѣмъ шкрабѣ цѣлу розправу, въ котрѣй якъ на долоны доведе намъ невѣрнымъ, що Цезаръ ходивъ не сандалахъ, але въ черевикахъ зъ холявами и зъ гумлястикою. Доживемъ, побачимъ. На сей разъ я складаю на бѣкъ мое заржавѣле перо и уступаю мѣсце Евгенистому на розправу про звычайный ходакъ, чи черевикъ Цезара, що лежавъ на дорозѣ пѣдъ Туруврмъ.

Ще одно слово. Вправдѣ мѣжь нами Русинами мало е ласунѣвъ, але все знайдесь чимало молодцѣвъ, що люблять шампаньске. Тымъ я радивъ бы выбратись до нашого товариства въ Турувръ. У него е знаменитый шампанъ и вина Бордо. Якъ приѣдуть, то й сотика не заплатять а напють ся досыта перлистого трунку, такъ, якъ намъ се трафилось. Я, якъ вѣдомо многимъ въ моихъ товаришѣвъ, еще не выйшовъ зъ того вѣку, въ котрѣмъ годувсь чоловѣкъ молочкомъ и водицею, и сен системы державъ ся я до сего часу, але въ Турувръ не выдержавъ и пивъ Бордо та шампанске такъ само, якъ пють его дорослѣ люде.

Въ Парижи, 20. VIII. 1900.

Д-ръ *В. Сѣменовичъ.*

кій, засохлый мовь мушля чоловѣкъ, и почавъ тихонькимъ голосомъ росказувати про инфекцію и ревматизмъ. Всѣ зблизились до естрады, щобы лѣпше почути. Вѣнъ росказувавъ, якъ комѣрки людского тѣла на старѣсть каменѣють, якъ бактеріи будучи орґанічными тѣлами, пѣдлягають тымъ самымъ правиламъ, якъ треба бы лѣкарямъ старатись спроваджувати петріфікацію бактерій и тымъ способомъ ихъ убивати. Выкладу не докѣнчивъ, бо бувъ дуже змученый. Бачили мы тутъ такожь операціи безъ наркозы, якъ вырѣзане нырки, амнутацію ноги и иные. Придалось бы отже не одному сюда привѣхати, якъ се зробили тѣ бѣдакѣ, жадныѣ науки и поступу.

Д-ръ В. Сѣменовичъ.

Вѣсти зъ Бразиліи.

Зъ мого села (Поручина въ бережаньскѣмъ повѣтѣ) выйшло свого часу зо 60 люда до Бразиліи. Бѣльшѣсть зъ нихъ осѣла ся въ Паранѣ въ Ріо Кляро, а меншѣсть въ Прудентополісъ. Зразу еміґранты писали часто до своѣи рѣднѣ, а чимъ дальше, тымъ менше. Саме теперь написавъ листъ оденъ зъ нихъ, Стефанъ Лещишинъ зъ Прудентополісъ. Позаякъ я его письмо знаю ще зъ вѣдси зъ краю, проте листъ е автентичный. Выймаю зъ него важнѣйшѣ даты, може декого зацѣкавлять.

Листъ писаный 1 червня. Тамъ була тогдѣ зима. Минувшого лѣта хибнуло тамъ жнто, бо пѣдчасъ одцвѣту панували слоты. За те удала ся гречка, фасоля и кукурудза. Мимо то сеся послѣдна дорога, бо кварта кукурудзы коштуе 1 міля (корону).

Переселенцѣ одержали вѣдъ правительства бразилійского ґрунта, а саме теперь дѣстали наказъ сплачувати за тіи ґрунта. Ґрунта суть не однакои вартости: лѣпшій и пѣдлѣйшій, подѣлений на клясы.

За ґрунтъ I-ои клясы треба заплатити 600 зр., II-ои 400 а III-ои 200 зр. Правительство бразилійске налягае, щобы сплачено всѣ грошѣ теперь наразъ. Въ выимковыхъ случаяхъ позваляе на сплату ратами и зажде еще рѣкъ. Нашъ Стефанъ маe ґрунтъ I-ои клясы, выносячій 1 кільометеръ довжины а чверть кільом. вширь, и маe за него платити 600 зр. Та вѣнъ ходивъ десь въ далекій стороны на заробки (не пише, куда и на якій?),[заробивъ 300 зр., и дасть теперь першу рату, а зъ другою просивъ ся еще до слѣдуючого року. Мавъ вѣнъ охоту приѣхати сюда до родичѣвъ на Великодни свята, та наназъ сплачування грунтѣвъ унеможлививъ ему се. Въ листѣ тѣмъ заохочуе вѣнъ своихъ родичѣвъ, щобы тамъ до него приѣхали. Каже, що богато людій вѣдси тамъ ѣде. На весну прибуло тамъ 800 родинъ зъ Галичины а ще сподѣвають ся незабаромъ зъ 1000 родинъ. Правительство бразилійске роздае еще ґрунта на сплату, лише що теперь не платить за перевозъ а вѣдъ нового року буде перевозити своимъ коштомъ.

Дальше просить Стефанъ, щобы ему передати полотна на бѣле, бо тамъ не родить ся коноплѣ. [За те-жь е тамъ бавовна?]

Цѣкаве зъ того листу то, що Стефанъ хотѣвъ приѣхати ту въ гостину. Оно варто бы знати, чи порадно було бы еміґрантамъ сюда приѣзджати. Наше правительство выдавало пашпорты лише на три роки. Та три роки давно вже минуло. Декотрѣ поѣхали вѣйсковѣ, ходить отже о те, чи бы не схотѣли нашѣ власти придержати такого еміґранта. Вѣнъ ще прецѣнь е горожанином австрійскимъ, а не бразилійскимъ, — чи якъ?

О. Мих. Мосора.

До внутрѣшнои ситуаціи.

Скупости матеріалу, якій політичнѣ фесрін дають дневникамъ треба завдячати, що подорожь Кербера до лѣтнои резіденціи угорского президента міністрѣвъ направила въ рухъ всѣ редакційнѣ пера. Ще передъ вѣдъѣздомъ Кербера до Сейля, дневники давнои парляментарнои бѣльшости недовѣрчиво похитували зажуреными головами и вѣдраджували Керберови сю подорожь. Тѣ дневники остерѣгали Кербера, що Сейль, котрый веде політику выключно въ интересѣ Угорщины, готовъ обмотати его злыми радами и спонукати до такого кроку, котрый для Австрін добра не принесе. Дневники взагалѣ представляють справу такъ, що Керберъ стратившн вже голову и всякій концептъ, въ своѣй безрадности ѣде до Сейля, абы его просити о раду, чого маe чепити ся. Теперь маe розходити ся вже не о полагодженѣ языкового спору, але о рѣшенѣ, чи Австрія маe бути централістичною, чи федералістичною державою. Narodni Listy пишуть, що цѣлкомъ не розходить ся о се, чи Австрія маe бути нѣмецкою, чи славяньскою державою. Славяне не стремлять до того, абы инпимъ племенамъ вѣдобрати ихъ національность, а спеціально Нѣмцамъ, котрыхъ значеня Чехи собѣ не легковажать. На Угорщинѣ — кѣнчать Narodni Listy — радо бачили бы гегемонію Нѣмцѣвъ, Чехи взагалѣ дуже нерадо приняли вѣсть про сю подорожь, бо по нѣй не надѣють ся нѣчого доброго. На всякій случай, Сейль, яко противникъ федеративнои Австрін, вѣдрадить Керберови евентуальный зворотъ на право, т. е. въ сторону федеративнои програмы автономістичнои правицѣ. Коли вже Керберъ ѣде просити о помѣчь Угорщины, а хочь бы лише о добру раду, то результатомъ буде скорше зворотъ въ сторону централістичнои лѣвицѣ, якъ въ сторону автономістичнои правицѣ.

Конкретного, дневники нѣчого не приносять зъ нагоды згаданои прогулки д-ра Кербера. Реальнѣйшій трохи информаціи приносить Pester Lloyd: „До осени буде такъ якъ нынѣ. Въ осени скличуть раду державну „на пробу“. Надѣють ся, що „проба“ поведе ся, бо правительство старае ся вѣдвести Чехѣвъ вѣдъ обструкціи и е надѣя, що тѣ заходы будуть увѣнчанѣ пожаданымъ успѣхомъ, Здае ся, що правительство предложить „улѣпшеный“ проектъ языкового закона и буде старати ся, абы проектъ вѣдѣслано до языковои комісіи. Хочь пануе загальне переконанѣ, що въ парляментѣ не прийде до полагодженя языкового закона, то дискусія въ языковѣй комісіи надъ правительственнымъ предложеньмъ дала бы нашимъ комісіямъ и парляментови нагоду полагодити инший „важнѣ справы“. Якъ бачимо правительство не маe властиво жадного плану, и лише хоче занаркотизувати парляментарный орґанізмъ языковымъ предложеньмъ на часъ, потрѣбный до переведеня деякихъ операцій, хоче безъ надѣѣ переведеня языкового проекту, при помочи сего проекту, мовь бы контрабандою перекрасти свои „державнѣ конечности“. Чи поведе ся правительству такій планъ, чи нѣ, традиційна „кріза“ въ Австрін лишить ся по старому крізою, бо головный болякъ австрійскои державы, головна причина політичнои анархіи — языкове питанѣ не буде розвязане.

Важнымъ питанемъ, яке теперь стоить на порядку дневнѣмъ внутрѣшнои політики Австрін, е справа вѣдтвореня давнои парляментарнои бѣльшости. Нѣмецкѣ опозиційнѣ сторонництва рѣшили абсолютно недопустити до ея вѣдтвореня, бо давна бѣльшость значить тѣлько, що безоглядне и брутальне майоризованѣ меншости. Правительство также не дуже симпатизуе зъ пляномъ вѣдбудованя сен своихъ „пѣдпоры“, а то якъ разъ черезъ те, що не хоче провокувати Нѣмцѣвъ. Зъ другого боку правительство не форитуе жаднои звязи сторонництвъ, котрои наслѣдкомъ було бы утворене иншои бѣльшости зъ політичнымъ характеромъ, бо и Чехѣвъ не хоче зѣпхати на опозиційне становище. Правительству найвыгѣднѣйша була бы засада „політики вѣльнои руки“, при котрѣй можь робити вѣдъ случаю до случаю що разъ иншу бѣльшость для поодинокихъ справъ и цѣлей.

Мѣжь Чехами погляды на справу вѣдтвореня правицѣ, суть подѣлений. Въ бѣльшѣй части Чехи годять ся на се, абы ихъ послы вели енергічну опозицію противъ правительства и лѣвицѣ. Лише одинъ радять вести обструкцію, а другій лише звычайну опозицію. Narodni Listy въ послѣднѣмъ числѣ заявляють, що не хочуть нѣчого чути о давнѣй бѣльшости, зложенѣй зъ такъ легкодушныхъ членѣвъ, котрѣ жертвували интересы Чехѣвъ. Чехамъ потрѣбна цѣлкомъ инша парляментарна констелянція, якъ давна бѣльшость.

Смерть короля Гумберта.

Покѣйного короля перевезуть до Риму въ четверъ рано пѣдъ сторожею кн. Аосты и гр. Турину. Въ Римѣ наступить перенесеня тѣла прямо въ двѣрця до Пантеону. На пѣдставѣ порозумѣня мѣжь королѣвскою родиною а Ватиканомъ, цѣле духовеньство округа, до котрого належить Квіринал, буде ждати на поѣздъ зъ королемъ и возьме участь въ походѣ зъ двѣрця до Пантеону. Домовану вѣдбере генуеньскій архиепископъ въ асистенціи духовеньства Пантеону. Римскѣ дневники доносять, що папа запытавъ медіоляньскимъ кардиналомъ въ справѣ похорону короля, вѣдповѣвъ: „Въ тѣмъ напрямѣ треба увзглядняти всякій бажаня королѣвскои родины“. Ся вѣдповѣдь папы доказуе, що всѣ поголоски о трудностяхъ, зъ якими справа похорону мала стрѣтитись въ Ватиканѣ, суть неправдивѣ. Похоронѣ торжества будуть впрочѣмъ мати чисто вѣйсковый характеръ.

Зъ Медіоляну доносять, що Бресці, котрый зразу заховувавъ ся спокѣйно, въ послѣднѣй хвили принявъ грѣзну поставу. Зъ тои причины наложено на него на 10 годинъ кафтанъ безпеченьства. Бресці кричить и домагае ся, абы завести его до директора вязницѣ. Убійцю все ще держать въ тѣй келіи, въ котрѣй помѣщено его безпосередно по атентѣ. По десять годинъ денно мусить сидѣти въ кафтанѣ безпеченьства. Говорять, що мавъ вже поробити деякѣ зѣзнаня що до анархістичного заговора. Арештованя анархістѣвъ не устають. Поліціи найбѣльше залежить на тѣмъ, абы вѣднайти товарища Бресціого, сего містичного „низького бльондина“. Однакъ ей заходы въ тѣмъ напрямѣ не увѣнчали ся досн успѣхомъ. Tribuna запевняе, що въ поліціи вже знають цѣлу орґанізацію заговора, въ котру суть вмѣшанѣ арештованѣ доси анархісты. Коли бы поліціи ще повелось арештувати „бльондина“, котрый зъ Бресцімъ бувъ на мѣсци злочину, то вступне слѣдство скѣнчилось бы ся до тыждня. Дотеперѣшне слѣдство потверзуе здогадъ, що душею заговора бувъ Малятеста.

Вчера вѣдбуло ся засѣдане палаты послѣвъ, посвячене памяти покѣйного короля. Президентъ палаты и президентъ кабінету посвятили королеви горячу посмертну згадку. Вѣдтакъ вѣдчитано кондоленційнѣ телеґрамы вѣдъ вѣзныхъ парламентѣвъ и членѣвъ заграничныхъ парламентѣвъ. Мѣжь внесеньями послѣвъ були слѣдуючѣ внесеня: Сала палаты послѣвъ маe бути черезъ 6 мѣсяцѣвъ жалѣбно удекорована; президіяльне бюро маe вручити королеви и королевѣй-вдовѣ адресы; королеви поставити памятникъ и т. п.

Соціялісты зложили заяву зъ протестомъ противъ атентату. Кождый чоловѣкъ маe право до житя, а політичнѣ убійства не мають найменшои цѣли и сенсу. Подѣбну заяву вѣдчитано такожь въ имени републиканцѣвъ. При словахъ: „наша ґруна такожь прилучае ся до болю“, давъ ся чути голосъ: „слезы крокодиля“. Републиканець Пантано вѣдповѣвъ: „Мы не спекулюемо такъ якъ вы, на злочины!“ Тѣ слова выкликали довгу крикливу сцену, такъ що Пантано не мѣгъ дальше читати своѣи заявы. Мимо формального вѣзвання, абы Пантано цофнувъ свѣй высказъ, крикъ неустававъ. Хочь бесѣдникъ дуже голосно читавъ свою заяву, нѣхто не розумѣвъ ея. Коли скѣнчивъ, палата утихомирила ся. Поставленѣ внесеня ухвалено всѣми голосами, зъ выняткомъ соціялістѣвъ и републиканцѣвъ. На кѣнци засѣданя президентъ палаты заявивъ, що новый король зложить въ суботу передъ обома палатами присягу на конституцію.

Вѣйна въ Хінахъ.

„Таймсъ“ доносить зъ Тѣентсіну пѣдъ датою 31 липня: Ухвала що-до вымаршу сполученыхъ вѣйскъ на Пекінъ, котрый мавъ наступити дня 1 серпня, змѣнено. Американцѣ и Японцѣ заявили ся за симъ, абы ждати на помѣчь. Россіяне и Французы прилучили ся до тои гадки. Англійскій командатъ хоче безпрометно розпочати маршъ, але не може свого пляну выконати, бо маe лише 3000 вѣйска. Бюро Райтера доносить зъ Тѣентсіну дня 30 липня: Два тысячѣ россійскихъ и японьскихъ воякѣвъ выконало рано рекоґносційный маршъ въ пѣвнѣчнѣмъ напрямѣ на Пейсанъ. Коло Пунтсяну вѣйска стрѣтили ся зъ Хінцами, котрѣ обсадили сильнѣ становиска. Японьскѣ арматы розпочали пальбу, але хіньска артилерія не вѣдповѣдала. Зъ того заключають, що хіньска позиція въ Нунтсанѣ е лише передною сторожею. Хіньскѣ арматы стоять здаеть ся въ самѣмъ Пейтсанѣ, о три милѣ дальше, де становиска Хінцѣвъ мусять бути о много сильнѣйшѣ. Силы Хінцѣвъ въ Нунтсанѣ обчисляють на 5000 воякѣвъ. Японцѣ мали 3 убитыхъ, 25 раненыхъ. Приготованя до вымаршу на Пекінъ маe же закѣнчены, союзнѣ вѣйска вырушать на пѣвнѣчный заходъ въ напрямѣ до Гсіку. Зъ Чіфу доносять пѣдъ датою 6 с. м., що въ недѣлю вѣдбулась вѣсѣмъ годинна битва пѣдъ Пейтсиномъ, при чѣмъ мѣжнародна армія стратила 1200 убитыхъ и раненыхъ, головно Россіянъ и Японцѣвъ. Хінцѣ остаточно цофнули ся. Найновѣйшѣ вѣсти зъ Шанґаю и Тѣентсіну доносять, що маршъ на Пекінъ вже розпочавъ ся. 15.000 Японцѣвъ маe станути въ Пекінѣ вже дня 10 с. м.

Донесеня про самоубійство Лігунчана не потверзуе ся. Хіньскѣ вѣйска, навѣть зъ околицѣ признано для Европейцѣвъ успособленыхъ, тягнуть на пѣвнѣчь, абы взяти участь въ оборонѣ Пекіну.

Письма зъ краю.

Зъ Делятина. [*Wolę żydowskie, jak ruskie. Експедиторъ почтовый а рускій рецепісы.*].

Переѣзджаючи череаъ Яремче, бувъ я свѣдкомъ такого факту: Иде товариство руске, численне, складаюче ся зъ вельми поважныхъ людей, мужчинъ и панъ, та розмавляють межи собою по руски. Стрѣчае ихъ пѣдпанокъ зъ женою (?) пѣдпитый и починае лаяти цѣле товариство за ту его руску розмову тай каже: ruskie i żydowskie to wszystko na jedno wychodzi, a ja nawet wolę żydowskie jak ruskie. Товариство змѣряло того „пѣдпенька" очами, але вонъ въ своѣмъ шовінізмѣ такъ закукурѣчивъ ся, що не давъ навѣть нѣкому до слова прайти, выправлявъ крики, ажь по горахъ лунало; доперва его жена заткала ему уста и тручаючи передъ собою увольнила товариство руске вѣдъ напасти а напастника вѣдъ прочуханки.

У Делятинѣ зновъ на почтѣ е многонадѣйный молодець, Полякъ, котрому шовінізмъ перешкаджае въ належнѣмъ урядованю. Ось Вамъ фактъ: Приходжу на почту; въ передсѣнку, передѣленѣмъ стѣною вѣдъ уряду, а на подвѣрю жде досыть людей, усѣ въ вѣдкритыми головами и одинъ за другими приступають „съ трепетомъ" до вѣконца. Межи нишими приступила одна жѣнка та подаючи листъ зажадала вѣдъ п. експедитора зъ припоручення панночки (що пришхала на свѣжій воздухъ и посылала листъ) рецепісу, выставленого въ языцѣ рускѣмъ. На те прикусивши губы каже иронічно п. експедиторъ: kłaniaj się panience i powiedz, że ja nie umiem po rusku, a na starość (Nb. самъ вонъ молодый) nie będę się dla waszej panienki uczyć po rusku. Жѣнка доконче домагала ся выставлена рецепісу въ языцѣ рускѣмъ, але дарма: одержала таки по польски написаный. Одержавши, звернула ся до мене яко домнѣвно умѣючого по руски читати и писати, щобымъ ѣй объяснивъ, чи рецеписка выставлена въ языцѣ рускѣмъ. На моє освѣдченє, що выставлена въ польскѣмъ языцѣ, почала дальше домагати ся выставленя ей въ языцѣ рускѣмъ а у вѣдповѣди почула таке: kobietko, dajcie mnie święty spokój, zwolnijcie mnie już raz od siebie, bo ja na starość nie będę się uczył po rusku a twierdzenie, jakoby wasza panienka po polsku nie umiała, jest tylko udawaniem. Жѣнка на се: „а якъ же Вы, пане, Русинамъ пишете за ихъ грошѣ?" и вѣддалила ся, нарѣкаючи и жалуючи ся передъ усѣма людьми, що стояли на подвѣрю, на неумѣстне поведене пана експедитора. Свѣтла ц. к. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ у Львовѣ зволить звольнити шовіністично успособленого пана експедитора въ Делятинѣ вѣдъ служѣбы въ рускѣмъ краю, коли ему рускій языкъ неподобае ся, и если не нагнати на губы, то перенести межи Мазурѣвъ.

Що до першого факту, то дивує насъ ароганція „пѣдпенька" супротивъ Русинѣвъ и то еще въ такѣмъ часѣ, коли бути Полякомъ не конче приносить велику славу, бо рѣвній и подѣбній тому „пѣдпенькови" лицарѣ промыслу, покравши рускій и краевій грошѣ, знеславили польске имя широко въ свѣтѣ, та деякимъ шовіністамъ годѣ нинѣ подати руку абы ей не скалѣти...

А. Б.

НОВИНКИ.

Русины! Памятайте на Дѣмъ Товариства „ЗОРЯ" у Львовѣ.

— **Для п. Маріи Пеленьскои** въ Комарнѣ прислали до нашои редакціи дальше: о. Дм. Гузаръ зъ Завалова 6 кор., п. Петракъ зѣбраній на его весѣлю въ Угерцяхъ 24 кор. 64 сот., о. А. Пеленьскій вѣдъ п. М. Петрицкого 10 кор. и вѣдъ Н. Н. 3 кор., о. С. Онишкевичъ зъ Хишевичъ 2 кор. Сѣ грошѣ передаемо до товариства „Дністеръ".

— **Рухъ выборчій.** Зъ Бережанъ надѣслано намъ до помѣщени отсю вѣдозву: Панове выборцѣ Русины мѣста Бережаны! Се зближае ся важна хвиля въ Вашѣмъ житю конституційнымъ! Ото дня 4 вересня маете першій разъ приступити до выбору свого власного посла мѣского до сойму разомъ зъ Золочевомъ! Се не повинно бути для Васъ обоятнымъ, хто буде заступати въ соймѣ Ваше мѣсто. Тому щобы нарадити ся надъ сими выборами и надъ особою кандидата, запрошуемо Васъ отсимъ на передвыборчу нараду на вѣвторокъ 14 серпня на 2-гу годину по полудни, до великои салѣ рускаго дому „Hadit". Прибувайте-жь громадно, Панове выборцѣ, а особливо Вы, братя мѣщане! Охочихъ кандидувати просимо такожь тамъ явити ся! — За выдѣлъ „Селяньскои Рады" въ Бережанахъ. *С. Лепкій*, голова. *М. Мосора*, секретарь.

— **Страйкъ рѣльничій въ борщѣвскѣмъ повѣтѣ передъ судомъ.** Вчера розпочала ся передъ звычайнымъ трибуналомъ суду окружного въ Тернополи розправа противъ селянъ зъ Кривча долѣшного о то, що дня 2 мая ср. мали допустити ся публичного насильства зъ §. 98 буква б. з. к., бо грозили нарубкамъ дворскимъ въ Кривчу горѣшнѣмъ, що позабивають, коли не перестануть робити на дворскихъ ланахъ. Именно они зъ кѣнцемъ цвѣтня с. р., змовивши ся зъ селянами въ Кривча горѣшного, перестали ходити на роботу, а зѣбравши ся дня 26 цвѣтня и 2 мая окружили фѣльваркъ въ Кривчу долѣшнѣмъ а вѣдтакъ въ Кривчу горѣшнѣмъ и приневолювали службу дворску до опущеня роѣотъ зъ поли, що имъ удало ся, бо служба дворска настрашившись перестала робити, и доперва четвертого дня вернула назадъ до службы. Отсе головный змѣстъ акту обжалованя.

Предсѣдательство розправъ обнявъ сов. Топольницкій, яко вотанти засѣли сов. Кравичъ, Гампель и Мандибуръ. Обжалованье заст. прокуратора Вознякъ, а обороны вѣдняли ся: д-ръ Даниловичъ, Гриневецкій, д-ръ Чайковскій зъ Бережанъ, и Навроцкій субститутъ нотар. зъ Теребовлѣ. Д-ръ Розенъ заступае пошкодованыхъ.

По полагодженю формальностій приступивъ трибуналъ до переслуханя обжалованыхъ, а зѣзнаня ихъ дали докладный образъ выыску, якого допускають ся обшарники на роѣотникахъ. Признають всѣ, що зѣбрало ся ихъ до 200 передъ дворомъ властителя Мельцера, але не въ бунтѣвничѣмъ намѣрѣ, якій имъ приписуе ся, але лише просили о пѣдвышенє платнѣ за роботу, бо чули ся покривджеными а то тымъ ѣбльше що мусѣли еще оплачувати ся, абы дѣстати роботу въ дворѣ. Денный заробокъ дорослого мужика досягавъ въ лѣтѣ ледве 25 а зимою 15 кр., дѣвки и хлопцѣ заробляли денно въ лѣтѣ 10 а въ зимѣ 8 кр., а до того абы дѣстати роботу въ дворѣ заповѣвъ имъ окоманъ Блявштайнъ, що мусять на его поляхъ жати за дурно що найменше копу або двѣ зѣжа, и обробити кокурузу. Такъ само касіверъ, гуменный и лѣсничій жадали вѣдъ нихъ безплатнои для себе роботы, бо инакше не дѣстануть роботы въ дворѣ. Були случаѣ, що окоманъ Блявштайнъ годивъ роѣотникѣвъ по 25 кр. а выплачувавъ лише 15 кр. Обжалованый Онофрій Николайчанъ бувъ однымъ зъ тыхъ, котрыхъ Блявштайнъ въ сей способъ обдиравъ, и розповѣдае, що по великихъ переговорахъ выторгувавъ вѣдъ него еще 3 кор.

Поклканий прокураторомъ свѣдки не конче дописали. Свѣдокъ Шпіцеръ и Гломбоцкій нѣчого не видѣли и не знають, а свѣдокъ Станиславъ Свмящь чувъ тамъ якіесь крики, але о тѣмъ, що будуть бити чи забивати, не було и мовы. Свѣдокъ сей поясниавъ такожь, чому служба дворска опустила дворъ, а зѣзнаня его повалили найголовнѣйшій мотивъ акту обжалованя, бо показало ся, що парубки не въ бозани передъ покривджеными, але самій бачучи себе выкористуваными, опустили дворъ, и ажь третого дня коли пѣдвышено имъ 3 літры зѣжа на кождыхъ 12 кѣрцяхъ, а платню зѣбѣльшено зъ 16 на 20 зр. рѣчно, повернули назадъ до служѣбы. Жандармы позвали ся майже рѣвночасно зъ товпами и выступили противъ нихъ дуже остро.

Тожь коли оборонцѣ выступили зъ великимъ матеріяломъ доводовымъ, прокураторъ видячи, що не удержить ся зѣ своимъ обжалованьмъ, поставивъ внесене на вѣдложене розправы въ цѣли доповнена слѣдства. Трибуналъ по короткѣй нарадѣ прихилився ся до сего внесеня.

— **Члены читальнѣ „Просвѣты" въ Старѣмъ Самборѣ** вѣдограють дня 12. серпня с. р. мельодраму народну въ 3 дѣяхъ „Пѣдгѣряне". Дохѣдъ призначеный на цѣль будовы власного дому,

— **Товариство Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ** устрою въ першихъ дняхъ вересня концертъ сполученый зъ танцями призначаючи одну часть доходу на институтъ дѣвочій, а другу на потерпѣвшихъ вѣдъ повеня. — *Вѣдъ Товариства Рускихъ Женщинъ* въ Станиславовѣ дня 3 серпня 1900.

— **Въ Равѣ-рускѣй**, де бурмістромъ есть п. посолъ Вп. Гурка, написи на всѣхъ таблицяхъ такъ въ мѣстѣ якъ и надъ рѣкою суть лише польскій, а на свѣтѣ и жидѣвскій, а рускихъ нема. Се може дятого, що равске населене на половину жидѣвске, а доперва другу половину творять Русины и Поляки. Такъ само надъ урядомъ громадскимъ видиѣе лише польска напись: Urząd gminny w Rawie. Вже-жь бувъ бы часъ, щобъ п. посолъ зрозумѣвъ, що въ Равѣ живуть не лише Polacy prawdziwi и Polacy mojżeszowego wyznania, але и Русины, котрій такожь платять додатки громадскій. Найбѣльше треба дивуватись тымъ Русинамъ, котрій засѣдають въ радѣ, що не звернуть на се уваги п. посла. — *Той самъ.*

— **Народне вѣче въ Стругинѣ нижнѣмъ** долиньского повѣту, заповѣджена на день 5 с. м., вѣдбуло ся такъ, що аранжеры можуть бути пѣдъ кождымъ взглядомъ вдоволений. Окрѣмъ стругиньскихъ громадянъ зѣбрали ся и гостѣ зъ подальшихъ околиць. Мимо дощу бачили мы богато священникѣвъ, котрій явили ся тутъ въ ѣбльшѣмъ числѣ, анѣжь на иншихъ вѣчахъ въ послѣднихъ часахъ бувало. Простора сала читальнѣ, котра мѣстить ся въ громадскѣй хатѣ, не година була помѣстити и третои части вѣчевикѣвъ. Хто не знайшовъ вже мѣеця въ хатѣ, стоявъ — мимо дощу — на дворѣ. Замѣтна була незвычайно численна участь селянокъ. Вѣче трезало вѣдъ полудня до пѣзного вечера.

По вѣчу выставлено пѣдъ голымъ небомъ образъ зъ живыхъ особъ. На могилѣ сидѣвъ старый Перебендя, кругомъ него група селянъ и селянокъ. Одинъ молодый газда вѣдекламувавъ дуже удачно „Перебендю" Т. Шевченка, кобзарь загравъ и зѣбраній вернули до читальнѣ, закѣнчити торжество веселою забавою. Молодѣ гуляли въ сали на перемѣну: разъ интеліґенція свои танцѣ, другій разъ селяне свои. Въ буфетѣ сидѣли старшій: интеліґенція перемѣшана зъ селяньствомъ, и гуторили до рана.

— **Пишуть намъ зъ Равщины.** Въ равскѣмъ повѣтѣ есть село Вѣлыки-мазовецкій, де парохомъ есть о. Е. Заремба, котрый вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ слабуе а вѣдъ року вже не сповняе нѣякихъ дѣйствъ парохіяльныхъ. Наша Консисторія знае о тѣмъ, однакъ не посылае тамъ жадного священника-сотрудника, а лишила парохіянъ на ласку оо. сусѣдѣвъ. Проте дуже часто лучаесь, що кѣлька недѣль не вѣдправляесь тамъ нѣяке богослуженѣ, не то св. Літурґія, а о святахъ нема вже що говорити, такъ що люде цѣлкомъ вѣдчужують ся вѣдъ церкви та громадно въ тѣ днѣ пересиджують по коршмахъ. При тѣмъ всѣмъ чувство релиґійне въ нихъ еще не затерло ся, и кого лише вдыблють, нарѣкають, що они бѣдній и опущенѣй и не чують слова Божого. Теперь, якъ зачувати, будуесь на Вѣлькахъ kościółek twierdza wiary katolickiej, для кѣлькадесять душь. Парохіяне гр. к. заявляють, що якъ такъ дальше буде и не будемо мати въ нашѣй церквѣ що недѣлѣ и свята вѣдправы, то будемо змушенѣ перейти на латинскій обрядъ, бо наеъ нашій не дбають. Тучапы! — *Той самъ.*

— **Для вдовъ и сиротъ по урядникахъ судовыхъ..** Въ цѣли роздѣленя запомогъ зъ фундациі ювилейнои урядниковъ судовыхъ въ округа высшого суду краевого львѣвского оголошуе Намѣстництво конкурсъ до 20 вересня. До користаня въ тои фундациі управненій суть вдовы и сироты по урядникахъ IX, X и XI рангъ. Поданя, до котрыхъ треба долучати свѣдоцтво убожества и доказъ, що мужъ взглядно батько бувъ урядникомъ судовымъ въ высше наведенѣмъ окруаѣ судовѣмъ, належить вносити до ц. к. Намѣстництва.

— **Паньскій жарты.** Пишуть намъ зъ Дрогобыцкого: Хочу подати до загальнои вѣдомости фактъ, що наглядно илюструе гуманнѣсть деякихъ панкѣвъ до селянъ та пояснае ненависть и недовѣре мужикѣвъ до всѣхъ тыхъ, що „мають чорну латку", якъ они злобно выславлюють ся. Вѣдъ часу якъ Адамъ покрывъ свою нагоду а Богъ пошанувавъ его соромливѣсть, шанували ся и всѣ люде, взаимно, если се не були дикуны або люде звѣры. Тѣлько въ нашѣй Галичинѣ лучають ся противни факты. Двайцять-кѣлька лѣтный молодець знявъ насильно штаны зъ 80-лѣтного старця и пустивъ его на-пѣвъ нагого до дому на великій глумъ сѣльскои дѣтворы, що мала нагоду оглядати старця безъ ногавицъ". И се зробивъ чоловѣкъ, що мае претенсію до интеліґенціи, — темному мужикови за жменю травы для голоднои коровы, бо выливъ Днѣстра затопивъ всѣ насовнека и сѣножати. Мѣгъ сей панокъ упѣмнути ся о власность свого пана, сли хоче удавати такого вѣрного слугу, але правными средствами, тымъ ѣбльше, що старець благавъ на колѣнахъ, щобы его подавъ до суду або укаравъ въ иншій способъ, лишь щобъ „не робивъ зъ него публіки". Такій фактъ не може певно скрѣпити довѣря селянъ до панѣвъ. Яке огѣрчене выкликавъ сей поступокъ мѣжь селянами, свѣдчать тѣ слова одной жѣнки: „Якъ пѣйдете мѣжь паны, то скажѣть, що то грѣхъ збыткувати ся надъ бѣдными хлопами. Не тѣлько насъ вода топить, а ще й паны насъ обдирають. Для доповнена треба ще подати имена особъ. Оригінальный панокъ называе ся Круковскій, се лѣсничій ґрафа Лянцкороньского, а старець называе ся Панько Плюта зъ Повергова. Чи се така загальна політика въ добрахъ ґрафа Лянцкороньского, чи се лишь нелюдскій панокъ позвалив собѣ на власну руку, нехай осудять тѣ, що тутешнѣ обставины ближше знають. — *Сг.*

— **Забурена антижидѣвскій въ Одесѣ.** Въ Одесѣ до поважныхъ забурень противъ жидѣвъ прийшло въ дняхъ 29 и 30 липня с. р. якъ донесли часописи, арештовано тамъ 1041 особъ. Причиною розрухѣвъ була, якъ звычайно хитрѣсть и обманьства жидѣвскій. До Одесы поприходило велике число селянъ, котрыхъ высылають пароходами велике число селянъ, котрыхъ высылають пароходами на далекій Всходъ противъ Хінъ, а що они уважають Хінцѣвъ за дуже небезпечного противника, то выбирають ся въ дорогу неначе на смерть и продають всякій движимости, якій лишь мають, а за набутій грошѣ справляють собѣ бенкетъ. Одному зъ воякѣвъ всунувъ жидъ фальшиву трирублѣвку, але воякъ спостерѣгъ ся въ часъ и заждавъ вымѣны; на то збѣгла ся цѣла хмара жидѣвъ и побила покривдженого вояка, знова на его крикъ позбѣгало ся богато жовнярѣвъ, котрій вырвали вояка зъ жидѣвскихъ рукъ. Коло вѣстка о тѣмъ дѣйшло до роѣотникѣвъ, занятись роботами въ пристани, повстало мѣжь ними велике обурене на жидѣвъ, а наслѣдкомъ того бувъ громадный ихъ нападъ на жидѣвскій склепы. Розъюшеный гуртъ роѣотничій потовкъ и понищивъ все, що пѣдъ руки попало и страты жидѣвъ мають бути дуже великій. Ажь при помочи вѣйска удало ся завести сякій такій спокѣй, а богато эксцедентѣвъ арештувати. На другій день розрухи повновились, а урядове справоздане начальника мѣста зъ дня 6 с. м. доносить, що забурена тревають дальше. Въ недѣлю збурили роѣотники склады жидѣвскій, въ понедѣлокъ напали товпы роѣотничій на осередокъ мѣста, поразбивали дверій и вѣкна въ жидѣвскихъ склепахъ, понищили будки зъ содовою водою, а въ ночи повторили ся напады по передмѣстяхъ. Всѣ склепы жидѣвскій позамыкали.

— **Король Вінторъ Емануилъ** закупивъ на свою власность площадь, на котрѣй убито короля Гумберта. Тамъ буде поставленый памятникъ а наоколо него заложеный буде городъ публичный.

— **Шахъ перскій въ страху.** Атентатъ на шаха перского набавивъ его такого страху, що покинула его охота вѣдвѣдати Анґлію, и постановивъ вертати домѣвъ. Times называе рѣшене шаха бракомъ довѣрія до цивілізаціи Заходу.

— **Ювилейный зѣздъ сторожей огневыхъ** покѣнчивъ вчера свои наради. Зборы приняли до вѣдомости справоздане управляючои рады, ухваляючи ему абсолюторію зъ чинностей за послѣдній три роки. Нараджувано ся надъ справою утворена посадъ люстраторѣвъ для добровѣльныхъ сторожей при радахъ повѣтовыхъ, и полагоджено богато инпихъ справъ, котрій стремлять до пѣднесеня и улѣпшеня институціи сторожей огневыхъ. Вкѣнци приступлено до выборѣвъ: Начальникомъ краевого Союза выбрано кн. Адама Сапѣгу, заступникомъ д ра Альфреда Зґурского, секретаремъ Генрика Реваковича. Членами рады выбраній: Антѣнъ Баръ, д-ръ Людвикъ Цвікліцеръ, Бруно Гриневичь, д-ръ Кароль Ковальскій, д-ръ Жигмонтъ Мѣчиньскій и Володиславъ Мільнъ. Слѣдуючій зборы мають вѣдбути ся въ захѣднѣй Галичинѣ.

— **Бескидъ.** Дня 6 серпня с. р. довершено въ Сколѣмъ уконституованя товариства „Бескидъ". До заряду товариства выбрано: посла Казимира Ройовского предсѣдателемъ, а гр. Кароля Дѣдушицкого и о. Василя Давидяка, гр. кат. пароха въ Тухли, заступниками предсѣдателя. Членами заряду выбраній: Бр. Юліянъ Брушцкій зъ Пѣдгорець, д-ръ Добровольскій адвокатъ зъ Долины, Людвикъ Фаацъ инспекторъ скѣльскихъ дѣбръ, Іосифъ Герінґеръ ст. инжінеръ зелѣзниць держ., Иванъ Крупиньскій нотарь зъ Болехова, Артуръ Мадейскій нотарь зѣ Сколього, Брон. Осуховскій презесъ рады повѣт. и посолъ зъ Турки, посолъ Теофиль Меруновичь и о. С. Устіяновичь, гр. кат. парохъ въ Головецку. До комісіи контролюючои выбраній: п. Гіршь сов. дирекціи дѣбръ держ у Львовѣ, Рудольфъ Яцковскій сов. суду въ Сколѣмъ и д-ръ Миронович лѣкарь и бурмістръ м. Сколього, а скарбникомъ бр. Брушцкій въ Пѣдгѣрцяхъ. Повыбирано такожь комітеты, котрымъ придѣлено вже працѣ що до розвою и пѣднесеня товариства.

— **Король Гумбертъ и корона.** Часописи италійскій помѣщують слѣдуючій фактъ, котрый мавъ мѣсце передъ кѣлькома лѣтами въ Монцы: Два молодій хлопцѣ утѣкли зъ села, положеного недалеко Монцы, абы на власній очи побачити короля, котрый перебувавъ тамъ тогды въ своѣй лѣтнѣй палатѣ. Коли король Гумбертъ проходжуючи ся стрѣтивъ ся зъ ними, перечили ся оба, чи то дѣйстно король, бо не мае короны на головѣ, ажь оденъ зъ нихъ вѣдважнѣйшій поспытавъ его, чи вонъ король. Коли-жь король усмѣхаючи ся потвердивъ се, запытавъ его дальше хлопець: То Вы носите корону лише въ святочній днѣ? На тое вѣдповѣвъ король поважно: „Нѣ, моя дитино, у мене тогды свято, коли забуду, що дягаю корону. Але ты еще того не розумѣешь". — На памятку подарувавъ король цѣкавымъ хлопцямъ золоту монету зѣ своимъ портретомъ, але безъ короны на головѣ.

— „**Комара**" ч. 12 представляе ся зовсѣмъ користно. На особливу увагу заслугуе фейлетонъ п. з. „Нерідний Дом, Шкаралупиґія і Хіна".

— **Дрѣбній вѣсти.** Дня 5 с. м. вѣдбуло ся въ Трускавци вѣдслонене памятника Міцкевича, котрый поставлено въ парку „Адамѣвка". Памятникъ, роботы Тадея Баронча, есть зъ бѣлого мармору; поставлено его изъ складокъ гостей купелевыхъ. — Передъ трибуналомъ карнымъ у Вѣдни переводжено вчера розправу противъ трохъ роѣотникѣвъ, котрій похваляли атентатъ на короля Гумберта. Одного зъ нихъ засуджено за обиду цѣсаря на 18 мѣсяцѣвъ тижкои вязницѣ и на выдалене зъ граници краю, другого на 4 а третого на 5 мѣсяцѣвъ вязницѣ. Всѣ три приняли засудъ. — Въ ночи зъ сеи недѣлѣ на понедѣлокъ отровивъ ся въ готели варшавскѣмъ у Львовѣ морфіною Мартинъ Грудзѣньскій ліквідаторъ Банку задаткового у Львовѣ. Причиною смерти мало бути дуже крухе положене матеріяльне.

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

Дня 6 серпня померъ о. Йоанъ Борисевичь, мѣстодеканъ порохницкій, парохъ въ Кривчи коло Перемышля. Похороны въ четверъ. В. в. п. 1

Телеґрамы.

Берно 7 серпня. Въ селѣ Шенберґѣ по недѣльнѣй проповѣди старо-католицкого пароха, перейшло 87 особъ на старокатолицке.

Букарештъ 7 серпня. Осѣлый тутъ Болгаринъ Димитровъ застрѣливъ професора Мігайлеана зъ причины, що сей выдававъ дневникъ поборюючій болгарску преденту.

Одесса 7 серпня. Вѣдъ кѣлькохъ днѣвъ тревають тутъ противжидѣвскій розрухи. Ексцеденты нищать жидѣвскій склепы. Онодгы розбгнало ихъ вѣйско. Доси увязнено 141 ексцедентѣвъ. Дневникамъ заборонено про се писати.

Парижъ 7 серпня. Въ Абевіль арештовано анархіста Валета. Знайденѣ у него паперы выказали, що вонъ до спѣлки зъ Сальсономъ и иншими анархістами уложивъ кѣлька атентатѣвъ. — Въ Сорбонѣ отворено мѣжнародный конґресъ студентѣвъ.

Чікаґо 7 серпня. Онодгы прийшло тутъ до бійки мѣжь анархістами а поліціею. Арештовано 5 особъ а 5 тяжко ранено.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

7 м. ст. серпня 1900.

[Цѣна подана въ коронахъ.]

Львѣвъ: Пшениця стара 15·— до 15·40, пшениця нова —·— до —·—, жито старе 11·25 до 11·70, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 12·— до 12·40, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашнистый 11·50 до 12·50, ячмѣнь броварный 12 30 до 13·30 горохъ пашнистый 13·— до 14·50, до вареня 15·50 до 21·50, вика —·— до —·—, насѣне льняне—·— до —·—, насѣне конопне —·— до —·— ббвъ —·— до —·—, бобикъ 11·50 до 12·50, гречка 15·— до 16·—, конюшина червова —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·— конюшина шведска —·— до —·— кукурудза стара —·— до —·—, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 24·50 до 23·50, хмѣль старый —·— до —·—, хмѣль новый за 65 кільо —·— до —·—, оковита готова за 10.000 літрѣвъ 82·50 до 83·50, на термінъ —·— до —·—.

Конкурс.

Товариство „Шкільна Поміч в Коломиї“ приймe з початком 1900/1 року шкільного учеників рускої гімназиї (кляс приготовляючої і I.—VIII-ої) до бурси. Своїм питомцям дає бурса цїле удержанє, ліжко, надвір і провід домовий, а також і меншу поміч в науцї. Оплата виносить на рік 4 кор. на інвентар, 2 кор. 40 сот. за річну вкладку членьску (вітця або опікуна) і місячно від 16—34 кор. а за праню біля 1 кор. — платних кождого місяця з гори. Ті, що хотять бути приняті по зниженій цїні, (н и з ш е 34 к о р.) мають залучити до просьби свідоцтво убожества. Питомці мусять при принятю викачати ся, що мають три рази змінити біле на постіль, сінник, 6 пар біля, 6 хусточок до носа і 2 пари обуви.

Кождий принятий дістає карту принятя, без котрої не сьміє спровадити ся до бурси. Зголошувати ся треба до товариства „Шкільна Поміч в Коломиї“ на руки председателя С. Неділького до 25 серпня с. р.

[Иньші рускі часописи просимо о ласкаве повторене сего конкурсу.]

Від Виділу товариства „Шкільна Поміч в Коломиї“ дня 14 н. ст. липня 1900.

С. Неділький, голова. *Гр. Наливайко*, секретар.

Надѣслане.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази

лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,

ординуе пѣдчасъ купелевого сезону

въ Криницї. 379 19—20

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вѣдъ 10 дня істнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до масажу Газемана ч. 8. Тамже выготовля ся штучнї зубы и щоки, пѣдля найновѣйшихъ системѣвъ въ кавчуку и золотѣ безъ пѣдмѣбѣня, такожь всякї репарациї, входячї въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помѣчничихъ силъ заграничныхъ выготовлене всякої роботы пѣдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 54—144

Заведенє отворене цѣлый день.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекозиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґа, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібеля маякометры и т. п.

Уряджене дзвонкѣвъ електричныхъ.

Всякї направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Альбум заслужених Русинів

в красній кольоровій теці, в цінї 2 корони

набути можна

в Товаристві „Просьвіта“, Львів, ринок ч 10

I. A. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 881 2—14

На наливки	Спиритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спиритусъ	На наливки
На наливки		ПЕРШОИ ПРОБЫ		На наливки
		Найлучшои якости.		
	Почтова	5 кґр.	Почтова	
		бляшанка		

Львѣвска філія Банку галицкого для торговлѣ и промыслу

улиця Ягайлоньска ч. 3

(давный льокаль Банку кредитового)

повѣдомляе Р. Т. посѣдачѣвъ книжочокъ вкладковыхъ и асигнатъ касовыхъ Гал. Банку кредитовогу, що приняла тіи-жь до выплаты зъ захованемъ застереженого выповѣдженя.

Въ замѣну за книжочки вкладковї Гал. Банку кредитового будуть выдаватись на жаданє, безъ жаднои перервы въ опроцентованю

4½% книжочки вкладковї

Львѣвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу

Опроцентованє вкладокъ розпочинае ся въ найблизшѣмъ дни будѣмъ по зложеню — а кѣнчить ся зъ днемъ буднымъ попереджаючимъ зворотъ тыхже.

Въ обсягъ дѣланя Львѣвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу входять всякї чинности банкирскї, отже: вымѣна паперѣвъ, валютъ и купонѣвъ, есконсъ векслѣвъ, принманє на рахунокъ чековый грошей до опроцентованя, удѣлюванє позичокъ на рахунокъ бѣжучїй за вѣдповѣднымъ забезпеченемъ, вкінци принманє фондѣвъ на высше згаданї Книжочки Щадничї.

ВѢДДѢЛЪ ЗАСТАВНИЧІЙ

Львѣвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу удѣляе позичокъ на всѣ дорогоцѣнности, якъ: дорогій каменѣ, перлы, золото и срѣбло (партеръ въ подвѣрю.)

413 18—18

Перше галицке товариство акційне для промислу хемічного

давнїйше Спілки командитової ЮЛІЯ ВАНҐА)

у Львові, улиця Косцюшка ч. 5

поручає на теперішний весняний сезон

НАВОЗИ ШТУЧНІ

власного виробу. 848 4—10

Ґаранція складників, цїни найнизші.

Цїнники на жадане висилає ся відворотною почтою.

Гармоніюмъ

до

науки спѣву

дуже тревалон конструкцiи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 24

НОВѢСТЬ. НОВѢСТЬ.

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживае кремъ всякѣдной красоты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтї плямы зъ лиця, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Дѣстати можна лише въ дротерії

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386b ул. Сикстуска, ч. 21. 1—84

Фабрика парова для выробѣвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляя о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякї уряджения ѣдальнь и спадень, якъ такожь готелевї, скленовї, реставрацiйнї и кавярняний уряджения, поручаючи за доброту, тревалість и совѣстне ихъ выкінченє зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣрковани и точне додержанє речинцѣвъ замовлень. 362 7—60

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“

стоваришене зареэстроване зъ обмеженою порукою у Львовѣ (ринокъ ч. 10, I. поверхъ въ домѣ „Просвѣты“) приймає вкладки ощадности въ довѣльнѣй высотѣ и опроцентовує на 4½%.

Одинъ удѣлъ членьскій въ „Краєвомъ Союзѣ Кредитовомъ“ выносить 50 коронъ; кождый членъ може мати бѣльше удѣловъ. При выплачуваню першого удѣлу належить вложити также вписове въ квотѣ: 2 корони на фондъ резервовый. Вѣдъ удѣловъ членьскихъ в виплаче „Краєвый Союзъ Кредитовый“ за рѣкъ 1899 дівіденду въ высотѣ 5%.

Призбираныхъ грошей уживае „Краєвый Союзъ Кредитовый“ на *поспѣшествованє рускихъ товариствъ кредитовыхъ* потрѣбнымъ засобомъ капіталу оборотового, якъ также на *переведенє користныхъ парцеляцій.*

Складаймо рускій грошь въ своїй институціи.

Ученикiв на помешканє і харч приймe ся.

За здоровий харч і сердечну опіку ручить ся. Зголошеня просить ся здресувати: Теофіля Оглї, улиця Сикстуска ч. 26, партер. 380 3—3

Пошукую учителя домового для дѣтей 4 и 5 кл. школъ выдѣловыхъ. Вѣдомость у с. Т. Кекиша въ Дусановѣ почта Фирлеѣвъ.

378 3—3

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна робітня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы“

при ул. Домбровского число 4

поручае

Штучнї огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованї сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскї, сальоновї, пахучї въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажанє даромъ и оплачений.

349 8—36

Артистично-ритовничо

ЗАВЕДЕНЄ

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляе и выконуе якъ найдешевше и найстаранньйше:

Стампілѣ металевї и кавчуковї, гербы, монограмы, стампільнї марки, станцы, таблицѣ литї и ґравіровани и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою.

257

Зъ „РИЗНИЦѢ“ въ Самборѣ.

Чвертьрѣчне засѣданє Рады надзираючои Товариства „РИЗНИЦЯ“ вѣдбуло ся дня 24 н. ст. липня 1900 пѣдъ председательствомъ о. Льва Щавиньского при участи 6 членѣвъ Рады и членѣвъ Дирекціи. Дирекція предложила рѣчне закінченє рахункѣвъ и білянсъ за рѣкъ 1899/1900. Білянсъ сей представляє ся такъ:

Актива		Пассива	
Готѣвка . .	4.530·73	Фондъ резервовый	8.244·12
Льокація . .	7.982·72	Удѣлы . .	33.015·10
Товаръ . .	79.753·00	Кредиторы .	42.834·03
Инвентаръ . .	1.306·78	Вкладки . .	97.614·71
Довжники . .	43.755·—	Непѣдн. дивид.	217·00
Недвижимість .	50.956·00	Чистый зыскъ	6.357·37
коронъ:	188.282·23	коронъ:	188.282.23

Въ имени комісіи контрольної явивъ п. Лашкевичъ, що дня 5 липня переведено контролю книгъ, магазинѣвъ, инвентаря, найдено все въ вабрцевѣмъ порядку й що позицiи білянсу суть вѣрнї. По тѣмъ заявленю затвердила Рада білянсъ. На внесенє Дирекціи рѣшила Рада роздати слѣдуючї жертвы: На бурсу ремѣсничу у Львовѣ и бурсу ремѣсн.-дяконску въ Самборѣ по 100 кор., для церквей: 1) преображенъскои у Львовѣ, 2) найбѣднѣйшои церкви въ Станиславовскій діецезіи, 3) на будову церкви въ Перемышли на Засяню, 4) на будову церкви въ Яслѣ — по 100 кор. крѣмъ того вызначено товару за суму 1000 кор. на премія для Церквей членѣвъ „Ризницѣ“ до льосованя въ день загальныхъ Зборѣвъ Товариства.

Дальше вызначено день 4 н. ст. вересня 1900 на загальнї Зборы. Вкінци залагоджено кѣлька менше важныхъ дѣлъ адміністраційныхъ. 389 (1—1)

Ч. 1869.

ОПОВІЩЕНЄ.

В цілі забезпечення робіт будови субвенціонованих доріг громадских Збараж-Підволочиска від клм. 23·665 до клм. 36·962 і Збараж Березовиця-мала від клм. 11·753 до клм. 23·162 т. в. разом 24.707 клм. розписує ся публичну ліцитацию на підставі оферт писемних під слідуючими условіями:

1) За всї роботи земні т. в. 110·268 м³ . . 68.203·78 кор.
2) За доставу шутру 21.861 м. . . . 119.665·50 кор.
3) За достуву піску 1638 м. . . . . 7.393·60 кор.
4) За всї роботи покладові . . . . 9.869·40 кор.
5) За всї роботи будовляні т. в. будову мостів, перепустів, брукованє риштоків, доставу і будову поручів після плянів і кошторисів на цілий дорозї за . . 53.211·80 кор.

Разом за суму 258.349·14 кор.

Всї роботи мають бути укінчені до дня 1 падолиста 1906 року.

Оферта має бути внесена до Виділу повітового в Збаражи до дня 31 серпня 1900 години 12 в полудне з долученєм до оферти кавциї 25.000 корон.

Ближші варунки пляни і кошториси переглянути можна в годинах урядових в канцелярії Виділу повітового.

Збараж дня 24 липня 1900. 390 (1—1)

Розкладъ їзды поѣздѣвъ зелѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1900.

пѣсля часу середно европейского [пбанѣйшого о 36 мінутъ вѣдъ часу львѣвского].

посп. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп. вѣдходять о годинѣ	особ. вѣдходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12 05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава (Сколього вѣдъ ½ до ³⁰/₉)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12 20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3 35	„ Пѣдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		5·45	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ що дня)
	6 10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Бориславa
				6·30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ
				6·35	„ Станиславова, Пѣдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятинъ	8·20		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ³¹/₉ до ¹⁶/₉)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)		9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ ½ до ¹⁵/₉)
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·15	„ Янова
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8·50	„ Кракова, Загѣря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярослава, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ ½ до ¹⁵/₉)	1·55		„ Пѣдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродѣвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станиел.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродѣвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
	3·14	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		3·05	„ Стрыя (Сколього вѣдъ ½ до ³⁰/₉)
	5·40	„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одессы), Грималова, Козовои, Бродѣвъ		3·15	„ Янова (що дня вѣдъ ½ до ¹⁵/₉)
	5·15	„ Кракова		3·26	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		3 30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослава
	6·0	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои		6·10	„ Станиславова
	7·24	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		6·13	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹⁵/₉ въ будни днї, а вѣдъ ¹⁶/₉ до ³⁰/₉ що дня)
	8·28	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹⁵/₉ въ недѣлѣ и свята)		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·50	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)		7·10	„ Тернополя, Бродѣвъ
	9·2	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹⁵/₉ що дня)		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		7·48	„ Бруховичъ (вѣдъ (¹/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
				9·12	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹⁵/₉ въ въ недѣлѣ и свята)
	10 —	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10 30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ, Копичинець		11 —	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Копичинець, Грималова

На дворець Пѣдзамче

	3 12	Зъ Пѣдволочиск, Тернополя		6·43	До Пѣ. волочиск, Кіева, Одесы
	7 20	„ Тернополя		9·42	„ Пѣдволочискъ
2·20		„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	5·17	„ „ „ „		7·33	„ Тернополя
	10·12	„ „ „ „		11·28	„ Пѣдволочискъ

Зъ Пѣдзамча

ЗАМѢТКА: Нѣчна пора числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рана; нѣчнї поѣзды означенї обвѣдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ зъ фабр. Черланьсконн. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловн.

Ч. 167. Львовъ, Середа 26 Липня (8 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзначнѣйшихъ новѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и маленькитбокъ за инсерати платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатком

въ Австрії:	за границею:
на цѣлый рѣкъ . . 16 зр.	на цѣлый рѣкъ . . 22 зр.
на пѣвъ року . . 8 зр.	на пѣвъ року . . 11 зр

у Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр.
на чвертъ року . 3·50 зр. на мѣсяць . 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатані вѣльній вѣдъ порта.

Неодиноке число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай принимають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчних инсератовых або ся мѣсце в на рубрикѣ „Надсилане“ по 25 кр. а. в.

Подякы и инші доношенія приватні числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Бѣдна Италія.

Ще не заглухъ вѣдгомонъ револьверового выстрѣлу, вѣдъ котрого погибъ италійскій король Гумбертъ. Ще все цѣлый цивілізованый свѣтъ займае ся тою страшною подѣєю, слѣдить за ей причинами и розважує ей наслѣдки. Майже всѣ часописи окрѣмъ клерикальныхъ, котрѣ не можуть дарувати забраня Риму папѣ, и соціялістичныхъ, у котрыхъ кождый монархъ є ворогомъ, высказують свое обурене, величають добрѣ приметы покійного короля и пѣднесять проклямацію нового короля Віктора Еманупла. Однакожь дуже мало є голосовъ такихъ, котрѣ були бы выплывомъ вразъ и чувства людского и почутя справедливости и розумной та всесторонной розваги.

Італіянцѣ самѣ зѣ встыдомъ вказують на те, що ихъ нарѣдъ доставляє найбѣльше и найзавзятѣйшихъ анархістовъ та що убійцѣ коронованыхъ головъ и начальникѣвъ державъ зъ остатныхъ рокѣвъ були Італіянцями: Казеріо, що убивъ французского президента Карнота, Лукхені, убійця австрійской цѣсаревои Єлисаветы, и теперь Бреші, що замордувавъ таки свого італіяньского короля Гумберта. Причиною може бути характеръ Італіянцѣвъ, якій вытворивъ ся въ протягу часовъ именно остатныхъ, але безперечно буде нею и станъ, въ якѣмъ теперь Італія знаходить ся.

Італіянцѣ робили собѣ великій надѣѣ на свое сполученє, на утворена одной великой независимой державы, и на династію сабавдску. Дѣйстно станъ Італіи передъ сполученѣмъ бувъ пѣдъ кождымъ взглядомъ дуже сумный, однакъ великій надѣѣ не справдились. Вже тридцять лѣтъ, якъ вся Італія, окрѣмъ такъ званои Italia irredenta, давно вѣдъ прочихъ частинъ вѣддѣленои, творить одну сполучену державу зъ преславною историчною столицею Римомъ и належить до девятьохъ великихъ державъ всего свѣта, а въ тридержавнѣмъ союзѣ мае рѣвне становище въ Нѣмеччиною и Австрією, отже на зверхъ стоить дуже поважна, — але на тѣмъ и конець. Весь загалъ італіяньского народу зыскавъ снимъ хиба те, що амбіція его задоволена — хоть и то не зовсѣмъ, але впрочѣмъ положене італіяньского народу остало такъ само сумнымъ, якъ було.

Великодержавна політика Італіи вымагае выдатковъ неровмѣрныхъ до ей економічной силы. На вѣйско и на нещасливу політику кольоніяльну та вѣдсотки вѣдъ величезныхъ довговъ иде бѣльша половина приходовъ (на сей рѣкъ обраховано доходы на 775 міл., а проценты вѣдъ довговъ на 288 міл зр.), а на пекучѣ продуктивнѣ выдатки лишае ся дуже мало. Податки вышрубованѣ до крайной высоты, а найплодовитшѣ колись землѣ, кампаньска рѣвнина и Сицилія, за римскихъ часовъ шпихлѣрь Риму, лежать пустками, неурегульованѣ рѣки и багна ширять небезпечнѣ хоробы. Італійскій хлопъ и роботникъ вымыкуе ся въ немилосердный способъ великими посѣдачами добръ, фабрикъ и копалень, и зъ розпуки порывае ся до ворохобнѣ або за границею, въ Австро-Угорщинѣ, Франціи и по цѣлѣмъ свѣтѣ, шукае заробку. Адміністрація краю лиха, а вымѣръ справедливости ще гѣршій; до недавна бригантизмъ а теперь маффія точить тѣло італьскои суспѣльности. Моральне збиструе проникае всѣ верствы, чимъ высшѣ, тымъ гѣрше, якъ показуе таяжь маффія, т. зв. недавне панаміно и многѣ факты въ найвысшихъ сферахъ. Розстроюючо на італіяньску суспѣльность вплывае такожь военный станъ межи свѣтскою властію и католицкою церквою. Доси італіяньске духовеньство, послушне приказови папы Пія IX., усуває ся вѣдъ всякои політики, вѣдъ выборовъ и т. д. Але имовѣрно есть, що тота абстиненція по смерти теперѣшного папы скѣнчить ся, а тогды до нашихъ внутрѣшныхъ борбъ прийде ще активна борба межи ліберализмомъ а клерикализмомъ, котра для ліберальныхъ чи радше антиклерикальныхъ сторонництвъ не буде легка.

При тѣмъ всѣмъ Італія пѣдъ взглядомъ народнои просвѣты стоить ще на дуже низькѣмъ степени. Вправдѣ высшихъ школъ мае она може аж надто, бо звышь 20 університетовъ а звышь 30 всѣхъ найвысшихъ школъ, що на 32 міліоны душъ есть дуже богато, — але народне школьництво, занедбане въ реакційныхъ часахъ, стоить ще й нинѣ дуже низько, та ще й теперь буде въ Італіи около 60 % анальфабетовъ.

Се все пояснює, чому Італія выдае такъ богато невдоволеныхъ людей и есть може головнымъ огнищемъ анархізму. Однакъ італіяньскій управитель державы все ще бѣльшу вагу кладуть на те, щобы Італія добре презентувалась на-зверхъ, нѣжь щобы добре управлювана була у внутри. Покійный Гумбертъ бувъ добрый монархъ, приятель конституціи и конституційныхъ свободъ, добротливого серця и чистый въ приватнѣмъ житю; але о заряджене нуждѣ народу и хибамъ державы вѣнъ або за мало старавъ ся або не мавъ до сего способностій и силы. Новый король заповѣвъ въ своѣй проклямаціи, що буде шанувати конституцію, буде тримати ся тридержавного союза и не выпустить Риму зъ своихъ рукъ, — але се все нуждѣ народу не зарадить, вымѣру справедливости не забезпечить, просвѣты народу не пѣднесе. А сего Італіянамъ передъ-всѣмъ треба. Якъбы въ тыхъ напрямахъ наступила поправа, то чейже Італія не була бы гнѣздомъ анархізму.

Руска партія соціялістична въ Россіи.

Выходячій у Львовѣ вѣдъ нового року двотыжденникъ „Воля, органъ української соціяльної демократії“ (мимоходомъ сказавши, далеко приличнѣйшій вѣдъ радикального органу „Громадський Голос“,) подае въ своѣмъ найновѣйшѣмъ числѣ такій вѣсти про руску партію соціялістичну въ Россіи:

Зъ якоись тайной друкарнѣ въ Россіи выйшовъ невеличкій летючій листокъ, мѣстячій „Нарис програми української партії соціялістичної“. Найперше зъображеный теперѣшный станъ Руси, суспѣльно-господарскій та політично-державнѣ вѣдносины, якій панують на рускѣй земли, потѣмъ иде выложена по пунктамъ програма украиньскихъ соціялістовъ, а вкѣнци трактуе ся справа тактики, якои тѣ соціялісты мають придержуватись.

Малюючи незавидну долю руского люду на цѣлѣмъ просторѣ Украины-Руси, украиньскій соціялісты такъ представляють станъ въ Россіи:

„В россійському царствѣ хибуе нам навѣть тих найпростѣйших прав політичних, без яких неможливо для люду боронять своїх інтересів; якій небудь стрейк або домаганне громадою поліпшення платы вважають ся політичним злочинством а на селі власть прямуе просто до відновленя крепацтва. Нарешті дужа рука чужого деспота оплутуе нас не тільки усїма тими кайданами, якими скована думки і дїла інших підданих білого царя; ми зносимо опріч того терпіня з причини тих ріжних законів і установ, що йдуть передусїм та єдино против нашої народности. Не вважаючи на те, що нас поверх кільканадцять [?] міліонів, ми не маємо в россійському царствї ані однієїнької школи людової з нашою мовою українською, а гімназическі заведення та університети — се заведення задля запомороченя та обрусєння української молодїжи. Як в школї, так і по урядах і в судї пануе тільки россійська мова“.

Противъ сего лиха треба вести борбу пѣдъ прапоромъ соціялізму.

„Як утиск наш є трикратний — економічний, політичний та національний, так само і наше визволіня мусить бути повне, мусить нам дати простір жить вигідно, свобідно і в повнім розвою національнім. Замість експлуататорів россійських, польских, жидівских наклади українських визискувачів, так як сего хотіли б наші національні патріоти [?], це не може нас вдовільнити, бо від сього ані на волосок не покращае доля нашого люду. Так само не видержать критики програми наших всіляких радикалів, тим що вони не одповідають капіталістичньому розвоєви, що йде в нас так як і в західній Европі, ані не можуть вдовільнити потреб сих міліонів сїльского і міського пролетаріяту, які ми маємо у себе.

Одинока програма, що зреалїзувавшись запевнить щастя нашому людові, се програма

„Із днів журби“.

Пѣдъ такимъ заголовкомъ пустивъ недавно въ свѣтъ Иванъ Франко нову вѣбрку своихъ поезій. Є се елегантно оправлена книжочка, що мѣстить у собѣ IV+127 ст. друку малои 8°, а цѣна ѣй 2 корони.

Нова збѣрка поезій Франка! На кождого, хто знае творы сего письменника, робить вже сама звѣстка про ню певне вражѣне. Одній зъ горы махнуть рукою и скажуть: „безбожность!“, другій: „тенденційность, а не правдива штука!“, третій радій-бъ дѣстати книжку въ руки, щобъ переконатись, чи держить ся ще поета его давный хистъ поетичный, четвертій... Та впрочѣмъ хто зможе вбагнути людскій думки?!...

Вертаймо до самои вѣбрки. Коли хто надѣесь найти на сѣмъ мѣсци ей критичну оцѣнку, то заведеть ся въ надѣяхъ своихъ. Не тутъ мѣсце на се, а такожь — скаже зновъ дехто — и силы мои не по тому. Я впрочѣмъ и не берусь за се. Я бажавъ бы лишь передати людямъ те вражѣне, яке ся вѣбрка вчинила на мене. Та дарма! Щобъ передати его, треба бути такимъ, якъ Франко, поетомъ... А въ-тѣмъ спробуемо...

Крѣмъ двохъ бѣльшихъ патріотичныхъ поемъ („Іван Вишенський“ и „На святоюрській горі“) обѣймае вѣбрка три лірични цикли: „Із днів журби“, „Спомини“ і „В плєнері“. Вѣршѣ се самѣ новѣ, недрукованѣ доси; лишь песы: „Не можу забути!“ (стор. 8.) и „Ходить вітер по житї“. (стор. 54.) и фантазія: „Мамо природо!“ (стор. 47) були помѣщенѣ — двѣ першій въ першѣмъ рѣчнику „Літ.-Наук. Вістника“ съ пѣдписомъ „Марко В.“, — а послѣдня въ другѣмъ.

Настрѣй у всѣхъ вѣршахъ сумовитый тужливый... Инакшимъ и не може бути вѣнъ у чоловѣка, котрому

„...не жаль житя, бо щож воно давало?
куди не глянь, усюди браки й дїри.
Робив без віддиху, а зроблено так мало,
і иньших загрівав, аж на кінцї не стало
у власнім серцї запалу ні віри“. (стор. 16.)

Найбѣльше тутъ любовныхъ спомынѣвъ, спомынѣвъ важныхъ та болючихъ, звычайныхъ пѣсля палкои та нещасливои молодечои любови. Тымъ бѣльше болючій вони, що „вона“ мабуть теперь не зазнае щастя, що

„вписали ся турботи
й сум у неї на виду“... (стор. 9.)

Поетъ сумуе такожь, що ті спомины тѣкають изъ его душѣ, що кождый зъ нихъ хиба лишь

„Мигне, блисне и загасне!
Сили давньої нема,
Чар погас, хиба зітхане
тихо груди пѣдѣйма“. (стор. 66.).

А вѣнъ такъ радъ бы ихъ задержати, бо мимо нестерпного болю вони его розкѣшь єдина!... Се почування кождого вражливого серця, лишь не кожде вмѣе переллати ихъ на папѣръ... Отсѣй любовнѣй спомины пѣдходять дуже близько и змѣстомъ и выкѣнченемъ до „Зівялого листя“, а деякій може й гарнѣйшій вѣдъ слабшихъ песъ у нѣмъ.

Доволѣ мѣсця займають спомины поета зъ житя на селѣ. Про нихъ не треба богато говорити. Хто знае, якъ Франко володѣе артистичными формами и якъ эму знане село, той зъ горы скаже, що ей описы чудовѣ, чудовѣ мимо того, що не бачимо въ нихъ нѣлѣ, лишь тяжку працю, недостатки, сварнѣ, буки въ дворѣ и т. п. Однакъ мимо сего понурого тла видно, що поетъ прилягъ душею до сихъ обдертыхъ его жителѣвъ, що радъ бы ихъ хочь разъ побачити щасливыми.

„Хай він, що був волом весь рік,
робивъ немов машина,
почуе в собі дух живий,
пізна, що й він людина.

„І хай мов перла в ум його
западе на свободі
хоч часть тої посвяти,
що розлилась в природі!“ (стор. 62.)

Загаломъ кажучи, у всѣхъ ліричныхъ песахъ пробиваесь тиха резиґнація, та не зъ працѣ для добра другихъ, що аж занадто часто проявлясь у героѣвъ въ модернѣй літературѣ, лишь резиґнація зъ житевыхъ утѣхъ. Поетъ говорить:

„Я згадую минулее житя
спокійно, та без радости, без туги:
одно із него виніс я чуте,
що я не був у нім щасливий, други.
(стор. 23.)

Та хочь не бувъ щасливый, то не попавъ у розпуку.

„Я поборов себе, з корінем вирвав з серця
усї ілюзії, всї грішні почуття,
надії, що колись вільнійше ще дихнеть ся,
що доля ще й менї всьміхнеть ся,
що блиснуть і менї ще радощі життя.

„Я зрік ся їх на все. У тачку житеву
запряженый, як наймит той похилий,
я мушу так її тягти, поки жив,
і добре чую се, ярма не розірву
і донесу його до темної могили“. (стор. 16.)

А ся житева тачка — се суспѣльна праця, що по думцѣ поета

„.... довга, утяжлива,
за те-ж плідна, та головно вона
одна лиш може заповнить без дна
„життя людини, бо вона одна
всїх сил, всїх дум, чуття, стремлінь людини
жадає, їх вичерпує до дна.
„Вона одна бере нам все що дивни
і все дає, бо вяже нас тїснїш
з людьми, як дїти спільної родини.
„Що поза сею працею, то гріш
змарнований, то манїї блудні,
що запровадять швидше чи пізнїш
чи в самолюбства омуту брудні,
чи в нігілїзм, чи то в містичну мглу,
що дїйсними вважа лиш власні мрії,
а мрією природу й жизнь цїлу“. (стор. 14—15.)

Въ фантазіи „Мамо природо!“ видно неначе радѣсть задля розвязаня загадки житя, а въ песѣ „Школа поета“, поданѣй за Ибсеномъ, пробиває гѣрка иронія. Люде думають, що поетъ спѣвае зъ утѣхи та зъ радощѣвъ. Де тамъ! Се такъ любовь и бѣль вѣлляли ся въ его душѣ, що

„як лише почує він
сьняті слова любовні,
то зараз будять ся в душі
терпіня невимовні.
„Іронія на скрипцї гра,
жура кістками стука,
поет танцює і рида, —
і се зоветь ся штука“. (стор. 68—69.)

Остаесь-ся сказати ще кѣлька слѣвъ про поемы, згаданѣ высше. „Іван Вишенський“ се психольогія старця-монаха Вишеньского, — що хочь неначе закопавъ ся за житя въ мо-

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекцією ЕРНЕСТА ТОРНА 256 10—15
Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білєты до набуття въ бюрѣ дневникѣвъ п. Ильона, ул. Короля Людвика ч. 9.

соціялїстична. Ми є переконані, що тільки в суспільності, де земля, копальні, фабрики і варштати становлять спільну власність, де люд править сам собою і після своєї волї — що там тільки не має місця днешньому визискови і утискови.

Воюючи за визволенне нашого люду з кайданів капіталїзма, ми тим самим близше тої хвилї, де в цілій могучости зацьвітуть всї жизненні сили нашого народу".

Відповідно до сих загальных поглядів ставлять украиньскій соціялісты програму на теперь. „Програмою такою на теперь є демократична, українська республїка, збудована на оцих основах:

I. В політичному напрямку:

1) Безпосереднє загальне, рівне і тайне голосованє; законодавство люду і як затвердженє-санкция і як почин-ініціятива.

2) Повна рівноправність национальна з полишенням нації кожній свободу увійти в склад республїки.

3) Самоуправа громадська і земська з вільним вибором чиновників.

4) Рівність правна усїх громадян краю без ріжниці пола, породи, национальності і віри.

5) Повна воля слова, друку, сходок, зібрань і стоваришень.

6) Безплатна процедура судова, вільний вибір суддїв і судова одвічальність чиновників.

7) Безплатна, примусова, загальна повна наука; средства прожитку для учеників від держави.

8) Знесенне постійної армії, загальне узброєнне люду.

II. В економічному напрямку:

1) Вільне поступове законодавство захисту працї, одповідаюче досьвідови робітничих звязків західної Европи. Фабрична гігієна (охорона здоровля).

2) Вісьмигодинний день робучий з 36-год. перестанком кождої неділї.

3) Настановленне найвищої платы робочої; рівна плата для чоловіків і для жінок при рівній роботї.

4) Державне забезпеченє всїх працюючих, на рілї і в городах, від нещасливих пригід, на випадок безробітя, хвороби і старости.

5) Інспекторат фабричний і рільний, з вибором з боку самихже робітників.

6) Посередництво працї (біржа працї) і секретарият робітничий.

7) Повна воля робітничих стрейків (змови); кара для підприемців або чиновників, що наставати муть на свободу змови або стоваришенья.

8) Поступовий (прогресивний) податок од доходу і од маєтку; такийже податок од спадщини; знесенє податків од консумційних предметів та од річий найпершої потреби; окремий податок од річий розкоші.

9) Постепенне усуспільненє землї, средств (знарядів) продукції і средств комунїкації; способи задля цього, щоб мужикам облегчить перехід до спільної, громадської господарки".

Украиньскій соціялісты выступаючи зъ сею програмою, знають, що мирно перевести ю не можна въ самодержавній Россіи. Щобы поставити противъ самодержавной силы царскои рівну силу, якою можна бы добитись домагань высловленыхъ въ програмѣ, на те треба пропаґандою и аґітацією и „щоденною безпастанною боротьбою за економічні, політичні і национальні інтереси нашого люду створити політичну силу, що могла б мірять ся з царатом". Маючи масы народнї, „пройняті соціялїстичнїми думками, зорґанізовані і загартовані в боротьбі з визискувачами та їх захистником правительством, „здавимо", кажуть авторы програмы „в братерськім союзі зі соціялїстичнїми партіями Польщі і Россії цю чудовищну змору, яка налягає на грудїх нашого люду; коли здавимо царат, втогдї матимемо спромогу завести реформи, що є метою нашних змагань".

Украиньскій соціялісты згадують вкінци про те, як хотять поставитись до галицкорускихъ соціялістовъ и до соціялістичныхъ партій иншихъ народностій.

„В австрійскім цїсарстві ми витаємо з радістю заснованє явної української партії соціялдемократичньої і помагати мемо їй, кільки лишь сил нам стане, признаючи заразом потребу одностайної, однодушної дїяльности. Заяву, зложену нашими товаришами з Галичини на конґресї австрійськых соціялістів у Брюнні [Берні], в якій ставить ся домаганнє політичної волї і самостійности для усїої України, ми приймаємо як наше визнанне віри.

В стосунках до иншихъ націй ми підемо за вікопічними словами нашого великого учителя Маркса: Пролетарі усїх країв еднайте ся! Далекі від шовінїстичних [?] начинань і поглядів наших народовців-патріотів, ми в польскім, россійськім, нїмецькім робітникові, що прийшов вже до клясової сьвідомости, вбачаємо брата і простягаємо їд ньому руку з братерським устиском, домагаючих од нього вшанування наших прав."

Небавомъ мае выйти 1. число „Робітника", часопись, яку мають выдавати украиньскій соціялісты, идучи за прикладомъ польскихъ й россійскихъ соціялістовъ, очевидно въ тайной друкарни...

Война въ Хінахъ.

Зъ Таку доносять, що командантъ корабля „Ельба" одержавъ ноту губернатора въ Шантунѣ, котра подае до публичной вѣдомости, що послы въ Пекінѣ були ще дня 30 липня при житю и заосмотрений у всякій средства до житя, а пороблено вже кроки для ихъ охороны въ часѣ ихъ переѣзду на тымчасовый побутъ до Тьентсіну. Дневники въ Нью-Йорку доносять зъ Шанґаю, подъ вчерашною датою: Надойшла тутъ приватнымъ посланцемъ депеша зъ Пекіну вѣдъ американьского конзуля такого змѣсту: Коли въ загалѣ маєте прийти намъ зъ помочею, то прибувайте сейчасъ. Въ Пекінѣ нема нѣякого правительства. Власть спочивае въ руцѣ войска, котре рѣшило чужинцѣвъ вынищати.

Одинъ членъ англійскои палаты послова выславъ до Лігунчана телеґрафічну просьбу, абы въ цѣли закончення войны, старавъ ся о се, абы европейскій войска могли увойти до Пекіну, и послы були перевезени до Тьентсіну, де вѣдтакъ вели бы ся мировѣ переговоры. Лігунчанъ вѣдповѣвъ, що се безусловно неможливе. Коли бы мѣжнародній войска посунули ся подъ Пекінъ, Хінцѣ мусѣли бы розпочати зъ ними войну.

На вчерашній міністеріяльній нарадѣ въ Парижи, міністеръ внѣшныхъ справъ предложивъ декретъ хіньского цѣсаря зъ дня 2 с. м., въ котрѣмъ сказано, що заграничній послы, котрій тылько собѣ бажають, можуть бути перевезеній подъ ескортою до Тьентсіну и вѣдъ тои хвилѣ будуть мати свободу зносинъ зъ своими правительствами при помочи пешифрованыхъ депешъ. Міністеръ заявивъ, дальше, що доси жадне зъ правительствъ не одержало вѣсти про походъ союзныхъ войскъ на Пекінъ. Daily Exprеs доносить зъ Шанґаю, що Лігунчанъ повѣдомивъ конзулярне тѣло, що послы выѣхали зъ Пекіну въ пятницю и знаходять ся въ дорозѣ до Тьентсіну. Англійске правительство въ палатѣ послова заявило, що нема потвержденя донесеня, що послы и чужинцѣ покинули дня 2 с. м. Пекінъ и вѣдъѣхали подъ ескортою до Тьентсіну.

Въ Пекінѣ взяла верхъ партія, котра рѣшила за всяку цѣну вынищати чужихъ газдовъ на хіньскій территорії. Двохъ членовъ коронной рады, котрій були за охороною чужинцѣвъ засуджено на смерть, але ихъ не стято, лише перерѣзано черезъ половину. Се мало Лігунчанови вѣдобрати решту охоты до посередництва мѣжь чужинцями а своимъ правительствомъ и вонъ просивъ о 9 мѣсячну вѣдпустку. Правительство має також вѣдкликати двохъ, сприяючихъ Европейцямъ віцекоролевъ полудневыхъ провінцій. Головнымъ начальникомъ хіньскои армії є теперь страшный ворогъ Европейцѣвъ, мандаринъ Ліпінґенъ. Пѣсля иншихъ донесень, командантомъ всѣхъ хіньскихъ военныхъ силъ є ґенералъ Юнлю.

Американьскій командантъ донѣсъ своему правительству, що въ наслѣдокъ ухвалы на конференції командантовъ мѣжнародныхъ войскъ, абы ударити на Хінцѣвъ, японьскій, англійскій и американьскій войска въ силѣ 10.000 людей ударили на сильній позиції Хінцѣвъ подъ Пейтсаномъ. Силу Хінцѣвъ оцѣнено на 30.000 воякивъ. На правѣмъ крилѣ оперувало 4.000 Французовъ и Россіянъ.

Англійскій командантъ вѣдвѣвъ ся до англійского адмірала въ жаданемъ, абы ему придѣлено бѣльше число офіцировъ артилерія. Адмірал вѣдповѣвъ, що вонъ самъ не має до розпорядимости достаточного числа такихъ офіцировъ.

Зъ Шанґаю доносять, що хіньскій власти задержали въ Чінґіянѣ пароходъ, призначеный для перевезеня чужинцѣвъ до Шанґаю. Мѣжь чужинцями запанувавъ зъ тои причины великій неспокій. Однакъ англійскій конзуль одержавъ запевненє губернатора, що нема чого боятись ся.

Зъ Хабаровска доносять подъ датою 3 с. м., що зъ Харбина и иншихъ мѣсцевостей положеныхъ при лінії пошточно-хіньскои зелѣзницѣ, утѣкають всѣ урядники разомъ зъ родинами передъ хіньскою напастею. До Хабаровска прибуло вже кольска тысячѣвъ, а мѣжь ними богато раненыхъ. Ґенеральный штабъ въ Петербурзѣ одержавъ вѣсть зъ Хабаровска датовану 31 липня, що вѣддѣлъ ґенерала Сахарова посунувъ о 120 км. на полудне вѣдъ Сансіну не стрѣтивши ся нѣгде зъ Хінцями. Россіяне забрали одинъ хіньскій военный корабель.

Зъ Шанґаю доносять, що Боксеры заштилетували ґубернатора Шантуна.

Письма зъ краю.

Зъ Долинщины. [*Народне вѣче въ Струтинѣ-нижномъ.*]

До найсвѣтлѣйшихъ громадъ долиньского повѣту належить безперечно Струтинь-нижный. Посередъ села при дорозѣ красуе ся церковь а зъ другои стороны дороги стоить просторый мурованый величавый домъ читальнѣ, поставленый передъ пару роками заходами войта п. Дѣдохи. Завѣдателемъ парохіи є тамъ о. Калиньскій, котрый всѣ свои молодій силы посвячуе для добра и пожитку громады.

На вѣче дня 5 серпня въ недѣлю прикрасивъ комітетъ мѣсцевый домъ читальнѣ рускими фанами и зелеными смерѣчками. Въ серединѣ на стѣнахъ портретъ цѣсаря якъ и образы короля Данила, Огоновского, Шашкевича, Федьковича и Навроцколо були прикрашеній свѣжими цвѣтами. Вѣче було назначене на 4 годину по полудни, але вже вѣдъ полудня зачавъ ся сходити народъ не лише зъ поблизькихъ но и зъ подальшихъ громадъ. А дальше згодомъ (мимоходомъ сказавши середъ дощу) зачала ся зъѣздити и интеліґенція, священики и учителѣ вразъ зъ своими родинами. Всѣхъ участниковъ було найменче 600. Розумѣе ся, що всѣ не могли змѣстити ся въ сали: бѣльша половиця мусѣла стояти на дворѣ. Выстрѣлы въ моздѣрвъ дали знати, що зачинае ся вѣче.

Въ имени комітету скликуючого привитавъ вѣче о. Богачевскій короткою промовою, въ котрій вказавъ на велику вагу и значѣне вѣча та освѣдомленя народныхъ масъ. Предсѣдателемъ вѣча выбрано о. Головкевича зъ Спаса а секретаремъ п. Яновича. Комісаря правительственного не прислало староство жадного.

Референтъ політичный выголосивъ о. Богачевскій, економічный п. Павлюкъ, а референтъ о опустахъ податковыхъ зъ причины нещасть елементарныхъ о. Кордуба зъ Рожнѣтова. Всѣ референты нагородили вѣченики рясными оплесками, а кромѣ того на внесене референтовъ ухвалили одноголосно такій резолюції:

Вѣче въ Струтинѣ-нижномъ зобране дня 5 серпня 1900 домагае ся:

1) основной реформы выборчои,

2) автономіи народностей взглядно подѣлу Галичины,

3) выдаванья зъ державныхъ фондовъ вѣдповѣдныхъ сумъ на економічній и культурній потребы руского народу (всѣ три резолюції тій самій, якій ухвалювано и на иншихъ вѣчахъ, устроюваныхъ зъ ініціятивы Народного Комітету), а дальше

4) вѣче протестуе якъ найсильнѣйше противъ провекту пос. Гупки о неподѣльности селяньскихъ ґрунтовъ и пос. Дунаевского и тов. о окружныхъ громадахъ,

5) вѣче домагае ся выкупу землѣ передовсѣмъ бѣльшои посѣлости на загальну власность народу и достарчуваня тои землѣ нашимъ безземельнымъ и малоземельнымъ селянамъ хлѣборобамъ подъ догодными для нихъ условіями,

6) удержавленя ґіпотечного кредиту такъ черезъ выкупно державою ґіпотечныхъ довговъ якъ и черезъ постепенне удержавленє кредитовыхъ институцій,

7) знесеня всѣхъ дотеперѣшныхъ безпосереднихъ и посередныхъ податковъ и иншихъ публичныхъ дачокъ и оплатъ а заведеня замѣсть нихъ загального прогресивного податку доходового, маєткового и спадкового зъ увольненемъ вѣдъ податковъ такои сколькости доходовъ, яка для заспокоеня необходимыхъ потребъ є доконечна (minimum existentiae); якъ довго се не наступить рѣвномѣрнѣйшого розложеня податковъ въ користь перетяженыхъ теперь найубожшихъ веретъ та звольненя вѣдъ податковъ найконечнѣйшихъ до житя артикуловъ живности особливо соли и мяса.

8) Вѣче домагае ся регуляції рѣкъ якъ и помочи державной и краевои для потерпѣвшихъ вѣдъ сегорочныхъ нещасть елементарныхъ (також резолюції 4—8 пѣсля народной програмы).

Наступила дискусія и внесеня. П. Корецкій, учитель зъ Рожнѣтова звертаючись до системы школьной польскои, порушенои въ рефератѣ о. Богачевского, сказавъ, що тому винній и самій Русины, котрій въ своѣмъ часѣ не подбали, щобы бѣльше и лучшій послы рускій були вѣйшли до сойму; ставивъ за примѣръ Жидовъ, котрій кромѣ урядовои школы польскои утримують для своихъ дѣтей також приватній школы жидовскій; додавъ, що учитель на докоръ не заслужили.

О. Богачевскій вѣдповѣвъ, що вонъ въ своѣмъ рефератѣ выказовавъ лише кривду Русинѣвъ на поли школьництва и говоривъ лашь о системѣ польскій школьній, а докору учителямъ не робивъ, а то тымъ бѣльше, що прикре ихъ положене ему вѣдоме аже надто добре. Именно оповѣвъ бесѣдникъ свою пригоду, що коли разъ зъ цѣкавости прийшовъ до одной школы сѣльскои, учитель найперше казавъ дѣтямъ спѣвати рускій церковній пѣсни набожній а нагло потомъ обернувши ся до дѣтей кликнувъ: ану теперь дѣти, краковяка! Рускій дѣти безъ жадного замкненя выспѣвали щось 20—25 тыхъ мазурекихъ спѣванокъ. Тогды учитель, усмѣкаючись до бесѣдника, сказавъ таемничо и зъ тріюмфомъ: „Треба бути благоразумнымъ, брати ся на способы и приготовити ся на всякій случай. Коли менѣ до школы прийде делеґатъ ординаріятскій або коли я хочу похвалити ся передъ громадою, тогды я кажу спѣвати дѣтямъ пѣсни церковній, а коли спаде менѣ до школы инспекторъ школьный, то я кажу спѣвати краковяки. Инспекторъ тымъ такъ тѣшить ся, що ажь за животъ тримае ся и за то удѣляе менѣ похвалу, запомогу, пятилѣтній додатки, аванесъ, а на решту науки дивить ся черезъ пальцѣ".

Сел. Олексинъ зъ Цѣневы внѣсъ, щобы зверхности громадскій також изъ своеи стороны якъ найчисленнѣйшій вносили петиції до Сойму и Рады державной о регуляцію рѣкъ, котрій рокъ-рочно такій страшній опустошеня роблять въ поляхъ и дорогахъ.

соціялїстична. Ми є переконані, що тільки в суспільності, де земля, копальні, фабрики і варштати становлять спільну власність, де люд править сам собою і після своєї волї — що там тільки не має місця днешньому визискови і утискови.

Воюючи за визволенне нашого люду з кайданів капіталїзма, ми тим самим близше тої хвилї, де в цілій могучости зацьвітуть всї жизненні сили нашого народу".

Відповідно до сих загальных поглядів ставлять украиньскій соціялісты програму на теперь. „Програмою такою на теперь є демократична, українська республїка, збудована на оцих основах:

I. В політичному напрямку:

1) Безпосереднє загальне, рівне і тайне голосованє; законодавство люду і як затвердженє-санкция і як почин-ініціятива.

2) Повна рівноправність национальна з полишенням нації кожній свободу увійти в склад республїки.

3) Самоуправа громадська і земська з вільним вибором чиновників.

4) Рівність правна усїх громадян краю без ріжниці пола, породи, национальності і віри.

5) Повна воля слова, друку, сходок, зібрань і стоваришень.

6) Безплатна процедура судова, вільний вибір суддїв і судова одвічальність чиновників.

7) Безплатна, примусова, загальна повна наука; средства прожитку для учеників від держави.

8) Знесенне постійної армії, загальне узброєнне люду.

II. В економічному напрямку:

1) Вільне поступове законодавство захисту працї, одповідаюче досьвідови робітничих звязків західної Европи. Фабрична гігієна (охорона здоровля).

2) Вісьмигодинний день робучий з 36-год. перестанком кождої неділї.

3) Настановленне найвищої платы робочої; рівна плата для чоловіків і для жінок при рівній роботї.

4) Державне забезпеченє всїх працюючих, на рілї і в городах, від нещасливих пригід, на випадок безробітя, хвороби і старости.

5) Інспекторат фабричний і рільний, з вибором з боку самихже робітників.

6) Посередництво працї (біржа працї) і секретарият робітничий.

7) Повна воля робітничих стрейків (змови); кара для підприемців або чиновників, що наставати муть на свободу змови або стоваришенья.

8) Поступовий (прогресивний) податок од доходу і од маєтку; такийже податок од спадщини; знесенє податків од консумційних предметів та од річий найпершої потреби; окремий податок од річий розкоші.

9) Постепенне усуспільненє землї, средств (знарядів) продукції і средств комунїкації; способи задля цього, щоб мужикам облегчить перехід до спільної, громадської господарки".

Украиньскій соціялісты выступаючи зъ сею програмою, знають, що мирно перевести ю не можна въ самодержавній Россіи. Щобы поставити противъ самодержавной силы царскои рівну силу, якою можна бы добитись домагань высловленыхъ въ програмѣ, на те треба пропаґандою и аґітацією и „щоденною безпастанною боротьбою за економічні, політичні і национальні інтереси нашого люду створити політичну силу, що могла б мірять ся з царатом". Маючи масы народнї, „пройняті соціялїстичнїми думками, зорґанізовані і загартовані в боротьбі з визискувачами та їх захистником правительством, „здавимо", кажуть авторы програмы „в братерськім союзі зі соціялїстичнїми партіями Польщі і Россії цю чудовищну змору, яка налягає на грудїх нашого люду; коли здавимо царат, втогдї матимемо спромогу завести реформи, що є метою нашних змагань".

Украиньскій соціялісты згадують вкінци про те, як хотять поставитись до галицкорускихъ соціялістовъ и до соціялістичныхъ партій иншихъ народностій.

„В австрійскім цїсарстві ми витаємо з радістю заснованє явної української партії соціялдемократичньої і помагати мемо їй, кільки лишь сил нам стане, признаючи заразом потребу одностайної, однодушної дїяльности. Заяву, зложену нашими товаришами з Галичини на конґресї австрійськых соціялістів у Брюнні [Берні], в якій ставить ся домаганнє політичної волї і самостійности для усїої України, ми приймаємо як наше визнанне віри.

В стосунках до иншихъ націй ми підемо за вікопічними словами нашого великого учителя Маркса: Пролетарі усїх країв еднайте ся! Далекі від шовінїстичних [?] начинань і поглядів наших народовців-патріотів, ми в польскім, россійськім, нїмецькім робітникові, що прийшов вже до клясової сьвідомости, вбачаємо брата і простягаємо їд ньому руку з братерським устиском, домагаючих од нього вшанування наших прав."

Небавомъ має выйти 1. число „Робітника", часопись, яку мають выдавати украиньскій соціялісты, идучи за прикладомъ польскихъ й россійскихъ соціялістовъ, очевидно въ тайной друкарни...

гилу, абы лишь спасати душу, то таки подъ вплывомъ любови до Украины забажавъ ще послужити ѣй... Отся поема належить до найлѣпшихъ рѣчей, якій коли небудь Франко написавъ. Мова, поетичній высловы такъ приковують до себе увагу читача. При-томъ сама идея поемы вельми симпатична, такъ сказати-бъ, єдина на нашій часы. Не въ томъ заслуга, щобъ здалека вѣдъ свѣта та его покусъ и пристрастій спасати свою душу, але щобъ живучи мѣжь людьми и для людей зробити якъ найбѣльше добра, не вважаючи на те, чи зъ того выйде яка користь для самого себе. Такъ и видно зъ сеи поемы авторову душу...

Поема „На сьвятоюрській горі" передае промову Хмельницького до свого кума-Полянка Любовицького, одного зъ польскихъ пословъ, що прийшли вѣдъ Яна Казимира до Богдана зъ просьбою о миръ. Промова ся займае всю поему крѣмъ початку, де описаный козацкій таборъ. Подѣя ся, се-бъ то прибуте пословъ, строго исторична, и вѣдносить ся до дня 30 жовтня 1655 р., коли то Хмельницкій вже по переяславскій угодѣ обложивъ Львовъ вѣйскомъ. Основна думка сеи поемы пробивае зъ отсихъ словъ Хмельницкого:

„Ну, скажи, як нам єднатись?
Як забути давне зло,
що кровавою межою
нам по серці перейшло?

Як примусить до кохання
серце, що в нім вість ся гад?
Відки взять душі довірє,
що зазнала стільки зрад?

Ні, мій куме! Краще чисто
розмежуймо ся, як слід
вам хай буде ваша Польща,
Україну нам лишіть.

„Ви собі пануйте в себе
на вині та на меду;
ми, як Бог дасть, будем пхати
і без вас свою біду.

„Так мине сто літ, чи двісті,
наші рани заживуть,
спомини всіх кривд і сварок
у непамять попливуть, —
„замісь звад і зрад і сварок
набереть ся скарб новий
згідних дїлань, спільних змагань
і сусїдської любви, —
„пройдемо велику школу,
та не єзуїтську, ні! —
запануєм кождий в себе,
станем розумом міцні, —
„от тодї — коли вчаснійше
ваша Польща не згорить —
час настане, любий куме,
про єднанє говорить". (стор. 124—425.)

Помиливъ ся Богданъ. Хочь Поляки пройшли тяжко историчну школу, то бѣльша ихъ частина нѣчого не навчила ся нѣ нѣчого не забула. Въ своихъ вѣдношенихъ до Русинѣвъ и теперь ще — въ малыми выемками — руководять ся они зрадами, сварками та єзуитскою наукою. И на змѣну сихъ вѣдношенъ прийдеть ся ще довго, дуже довго ждати!...

М. Ловинський.

О. Сойка зъ Цѣневы оповѣвъ о двохъ дѣтяхъ, зъ котрыхъ одно крычало а друге було спокойне, а мати вѣдъ спокойного все выдирала а крикливому все давала, и внѣсъ длятого, щобы селяне въ-загалѣ якъ найбольше допоминали ся и якъ найчисленнѣйшій петиціи и рекурсы до всѣхъ инстанцій вносили.

О годинѣ 7 вечеромъ замкнувъ предсѣдатель вѣче, упомнувши зобраныхъ, щобы слова референтовъ не прогомонѣли марно але щобы зобраній пѣсли нихъ однодушно поступали.

Вѣдповѣдію на се була пѣсня „Миръ вамъ брата“ и „Ще не вмерла Украина“, котру народъ такъ якъ-бы одными устами и одынымъ серцемъ зъ одушевленемъ вѣдспѣвавъ.

Вечеромъ тогожъ дня илюміновано прекрасно образъ Шевченка.

Зъ Самбѣрщины. [*Русины а школы.*]

Тутешна верховодяча Польонія є того непоколебимого переконаня, що Русины, если якійсь правительственній посады занимають чи то при школахъ чи при деякихъ урядахъ, ба навѣть если жиють та дыхають, то тѣлько зъ ласки Поляковъ; прото верховодамъ можна зъ нами робити, що ся захоче, такъ, якъ за покойницѣ Польщѣ. Недавно було въ „Дѣлѣ“ подано про розличного рода подвиги теперѣшного управителя учительскои семинарія, котрій яскраво зъилюстровали его шовіністичній змагання та забаганки, змагаючій до обниженя фреквенціи Русиновъ-кандидатовъ въ тутешній учительскій семинарія. Та однакъ тымъ побожнымъ змаганямъ п. „керовника“ стали на поперекъ Русины-професоры. Але вѣдъ чогожъ языкъ та глузды? Тому нашъ „керовникъ“, памятаючи на нашу народну приповѣдку „сама св... мѣхъ дре и сама кличить“, поѣхавъ до Львова, до нашои любенькои Русиновъ милуючои краевои Радоньки школьнои, но и зъ чорного зробивъ бѣленьке якъ снѣжочокъ, хороше якъ ясне сонѣчко представляючи Русиновъ-професоровъ при семинарія учительскій наче якихсь ворохобниковъ, бунтовниковъ, непосидючихъ, що зіе̨ją niezgodę narodowościową. Сего тѣлько було потрѣбно нашій солоденькій Радоньцѣ, бо она сейчасъ змайструвала вѣдозву до дирекціи семинарія учительскои въ Самборѣ, щобы завѣзвала професоровъ Русиновъ до предложенія выясненя. Отъ и маешь: коваль завинивъ, а слюсаря повѣсили. Але чогожъ доброго можна сподѣвати ся по тій власти, котра уважая вже саме походжене зъ руского роду за якійсь crimen. Ось вамъ цѣкавый фактъ.

Передъ кѣлькома роками одинъ старшій учитель, маючій испытъ до школъ выдѣловыхъ та служачій при школѣ народній въ однѣмъ мѣсточку галилейскѣмъ черезъ кѣлька лѣтъ бездоганно, старавъ ся при тій школѣ о мѣсце управителя. Такъ рада мѣска якъ и рада школьна мѣсцева були за нимъ; та щожъ нашъ славетный міністеръ зъ нѣдъ кавокъ, що то зъ такимъ театральнымъ комедіянскимъ патосомъ умѣе проголошувати въ соймѣ: oto krzywdy Rusinów!, не знати зъ якои причины спротивлявъ ся его именованію. Сарака учитель иде до великого человѣка на „авдіенцію“ и довѣдуе ся, що найбѣльшимъ его переступствомъ є се, що вѣнъ — Русинъ. Отъ и роди-жь ся тутка Русиномъ, хиба на то, щобы псувати золотый гуморъ нашимъ верховодамъ?!

Въ недавнѣмъ часѣ перенесли зъ Самбора учителя Русина до мѣста Д. Учитель тѣшивъ ся дуже одержаною посадою, але щожъ, Полякъ управитель народнои школы зъ мѣста Д. ѣде до Львова и радникови школьному Дз. представляе, що въ школѣ въ Д. учителѣ Русины будуть мати перевагу, бо ихъ є уже тамка трехъ а ще прийде четвертый. Рада школьна бере назадъ номінацію и учителя переносить до С. Правда, якъ щиро опѣкують ся нами нашій опѣкуны? А мы непоцтивій ще нарѣкаемъ на кривды та напереслѣдованя! Не лѣпше бы намъ сидѣти тихо та не псувати золотого гумору п. міністра галицкихъ школъ?

Галицка Русь уже геть-геть вѣдъ кѣльохъ лѣтъ позабула цѣлкомъ на самборского школьного инспектора ks. Kulisza, правдивого гасителя просвѣты по рускихъ селахъ. Ксенжунько за тыхъ кѣлька лѣтъ постарѣвъ ся, охлявъ, пѣддоставъ ся и серце стареньке якось не такъ стало товчи ся въ грудяхъ, якъ за колишныхъ молодыхъ лѣтъ, та вѣдвернуло ся вѣдъ учительокъ, котрыми колись у щасливлявъ нашій громады и нашій села, але за се зрадивъ афектъ реставраційный та до будованя Польщи на Руси. Горліви нашъ гаситель нинѣ довѣвъ до того, що въ цѣлѣмъ просторѣмъ самборскѣмъ повѣтѣ учителѣвъ-Русиновъ можна почислити на пальцяхъ, посады при народныхъ школахъ зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ обсаджае ся людьми, котрій не знаютъ рускои буквы, въ рускихъ селахъ на „жондане дворувъ“ заводить ся выкладовый языкъ польскій, Русиновъ-учителѣвъ секуе ся, переслѣдуе ся, та доводить ся до того, щобы они звѣдси забирали ся Богъ знае куды; ба навѣть пхае ся по селахъ жидовъ. Однакъ се бѣда, що и нашъ многотерпеливый хлопъ часами покаже свое незадоволене. Таке стало ся и въ насъ! Кс. инспекторъ давъ посаду учителя въ поблизькѣмъ вѣдъ Самбора селѣ жидови; та хлопы, довѣдавши ся, що жидъ маe ихъ дѣтямъ лляти оливы въ мозговницѣ, вѣдчули въ своихъ серцяхъ таку вдячность до ks. инспектора та такъ утѣшили ся тымъ, що збѣгли ся въ ночи и тихцемъ розобрали будынокъ школьный. Правда, що се красненькій, повный науки и напомнена образокъ зъ нашои школьнои управы; та щожъ зъ того?! нехай чортъ бере хлопа зъ его просвѣтою, кобы була тѣлько шляхоцка Польща!

Поляки при всякихъ маніфестаціяхъ народныхъ старають ся втягнути въ акцію и Русиновъ, бодай на показъ, щобы задокументувати, що они народъ толерантный та справедливый. Тымъ-часомъ на дѣлѣ се люди безпощадній, нетерпимій, загорѣлій, не зважаючій анѣ на людскій анѣ на божій законы, тѣлько на свои власній цѣли и интересы. Въ Самборѣ прецѣнь по-при дуковъ жидовъ, котрій въ недалекѣмъ часѣ заступлять намъ нашу галицку шляхту, жиють и Русины; а прецѣнь таблицѣ на роздорожахъ самій польскій безъ одной рускои буквы, бо коли бъ нашій шовіністы умѣстили на тыхъ таблицяхъ напись руску, то певно пропала бы Польща! Та най собѣ! Менѣ здае ся, що незадовго дѣжде ся грядуче хлопске поколѣня, того часу, коли на тыхъ бѣлочервоныхъ таблицяхъ „крайова шляхта“ въ ярмуркахъ и патынкахъ умѣстить жидовску напись.

Хотяй въ тутешній гімназіи вѣе духомъ неприязнымъ Русинамъ и хотяй дирекція перечистила Русиновъ-учениковъ VII. класы, то прецѣнь до I. гімн. класы на зближаючій ся рокъ школьный здало вступный испытъ 65 школярѣвъ-Русиновъ. Верховоды потерпаютъ, щобы не прийшло до отворенія рускои паралельки.

НОВИНКИ.

— **Нарада выборча** въ справѣ рускои кандидатуры при доповняючихъ выборахъ въ повѣтѣ скалатскѣмъ вѣдбула ся дня 5 с. м. въ Скалатѣ зъ иніціятивы и на запрошене Народного Комітету. Численно зобраній выборцѣ рѣшили остаточно по довшій дискусіи поставити кандидатомъ д-ра Сев. Даниловича а заразомъ ухвалено — такъ само одноголосно — просити Комітетъ Народный на руки присутного делегата, щобы сю кандидатуру селяньску яко всенародну затвердивъ. Точне справоздане изъ сеи выборчои нарады вѣдкладаемо до завтрѣшного числа зъ причины недостачѣ мѣсца.

— **Вправы войсковій** въ околицяхъ Дрогобыча вѣдбудуть ся въ днихъ вѣдъ 24 до 27 с. м. Вправляти ся будуть два полки, 24 и 55, а кромѣ того кѣлька швадронovъ кѣнницѣ и 2 батерія артилерія.

— **Скликанє соймовъ.** N. fr. Presse доносить, що соймы будуть скликанй доперва въ падолистѣ або въ першихъ дняхъ грудня, а рада державна зъ кѣнцемъ вересня с. р.

— **Общество Качковского** скликуе свои загальній зборы сего року до Сянока на день 18 (н. ст.) вересня. По Службѣ Божій маe наступити „торжественное шествіе“, вѣдтакъ зборы зъ звычайнымъ порядкомъ дневнымъ и вѣдчитомъ о цѣляхъ и задачахъ Общества, дальше представленє „Знѣмченый Юрко“, а въ вечеръ „танцовальный вечеръ“. Сянѣцка філія устроюе рѣвночасно черезъ три дни господарско-промыслову выставу, до котрои вѣйдуть: выробы ткацкій, колодѣйскій, бодиарскій, улій, садовина, огороднина и т. п.

— **Урядова** Gazeta lwowska донесла недавно що намѣстникъ гр. Пінінъскій вертае до Львова дня 10 с. м., показало ся однакже, що пѣврядовый орґанъ намѣстника, Gazeta Narodowa, маe лѣпшій информація якъ сама урядова газета, бо справджуе ся ся донесене, що поворотъ гр. Пінінъского наступить дня 16 с. м. Она знае навѣть, що намѣстникъ дня 19 с. м. буде удѣляти авдіенцій. Зъ того видно, що правдивымъ орґаномъ урядовымъ є теперь Gazeta Narodowa.

— **Дальшій процесы** въ справѣ **львовскои щадницѣ.** Въ вересни с. р. вѣдбуде ся дальша розправа противъ урядниковъ львовскои щадницѣ Гонсьоровского и Зьолецкого о мальверзаціи, доконанй за часовъ пок. Зімы.

— **Д-ръ Кратеръ**, котрый, якъ звѣстно, спроневѣривши богато зложеныхъ у него депозитовъ, утѣкъ бувъ до Америки, а потѣмъ вертаючи назадъ пострѣлявъ себе коло Кракова, находить ся теперь въ обсерваціи лѣкарѣвъ, бо кажуть, що вѣнъ терпить на збочене розуму.

— **О. Иванъ Борисевичъ**, о котрого смерти мы вчера подали звѣстку, упокоивъ ся по тяжкій и довготревалій слабости въ 68 роцѣ житя, а 44 священства. Бувъ се примѣрный священникъ и щирый Русинъ народовець. Въ публичнѣмъ житю бравъ все участь и радо все служивъ народній справѣ. Хто его лишь пѣзнавъ, мусѣвъ его полюбити задля лагѣдного характеру и незвычайной ввѣчливости въ обходженю. Любили его парохіане, любили латинники въ Кривчи, а такожъ и жиды. Земля праведнику перомъ и Вѣчная память!

— **Спростованє?** Зъ мѣста Зборова надѣслано намъ таке письмо: Въ ч. 155 „Дѣла“ въ новинкахъ умѣщена була статейка пѣдъ заголовкомъ „Жидовскій Пратеръ пѣдъ рускою церквою въ Зборовѣ“. Пѣдписанй заявляютъ, що на майданѣ коло рускои церкви въ Зборовѣ нема жадного „Пратеру“ або спацерового огороду (якъ переѣваджаючій назвавъ), — въ тѣмъ грубо помыливъ ся, а може зъ причины короткого зору не добачивъ, що тамъ о межу есть будова нового суду. Може бути, що въ день субѣтный було кѣлькохъ израильтанъ пѣдъ парканомъ церковнымъ, котрій зъ цѣкавости приглядались будовѣ нового будынку судового. Отже абы посуватись до такои негречности, нетакту, абы выкидати за спину въ нѣчѣмъ не перескаджаючихъ людей, сего чейже годѣ допуститись мѣщанамъ, котрій ту зъ другою народностію жиють въ згодѣ. Що дѣтвора бавить ся коло церкви, то се правда, але христіяньска, и то по бѣльшій части тутейшои интеліґенціи, а не жидовска.

Що-до запытаня переѣваджаючого, котре ставить нашому о. парохови: за кѣлько сребренниковъ вѣнъ вынаявъ пляцъ церковный на „Пратеръ“ чи огородъ спацеровый коло церкви жидамъ? то на се мы пѣдписанй зъ цѣлымъ обуренемъ заявляемъ, що се ложь!

Дописователь хиба зъ личнои якоись злости и ненависти хотѣвъ въ повысшій способѣ покривдити на чести нашого о. пароха Е. Мися; котрый есть правдивый и ревный працѣвникъ въ виноградѣ христовѣмъ. Старане его межи нашими многими добрыми було и то, що той пляцъ церковный обпарканивъ и дерева власною рукою засадивъ и хоронить ихъ якъ-бы якій найбѣльшій скарбъ, не позволить хотяй-бы одной галузки вытяти въ часѣ Зеленыхъ святъ на май до церкви, а котрій то дерева охоронили церковь въ роцѣ 1890 вѣдъ цѣлковитого пожару, за що завсѣгды суть Имъ парохіане вдячній.

Слѣдують пѣдписы заступника начальника мѣста, двохъ ассесоровъ и двохъ радныхъ, старшого брата, провізора церковного и управителя хору.

Мы помѣстили цѣле се спростоване зъ огляду на поважній пѣдписы, але мусимо зазначити, що нашъ дописователь стоить при тѣмъ, що написавъ, и наводить такожъ свѣдковъ на правду своихъ словъ. А газета „Галичанинъ“, подавши сю новинку за „Дѣломъ“, додала еще вѣдъ себе далеко острѣйшій слова противъ о. Мися.

— **Подвѣйне самоубійство.** Співробѣтникъ Radikaln-ыхъ List-овъ въ Празѣ Иванъ Хадімъ разомъ зъ своею судженою п. Гайднеръ отруивъ ся морфіною. Хадімъ померъ скоро, а Гайднерѣвна, коли морфіна не скоро дѣлала, повѣсила ся. Причиною самоубійства бувъ бракъ средствъ до подружя.

— **Дрѣбній вѣсти.** Дня 6 серпня с. р. застрѣливъ ся въ Вѣдни секретарь англійскои амбасады Гроевенеръ. Причина самоубійства не звѣстна. — Въ Шарльоттенбурґу умеръ посолъ нѣмецкого сойму державного и одинъ проводирѣвъ нѣмецкои соціяльно-демократичнои партіи Вільгельмъ Лібкнехтъ въ 76-ѣмъ роцѣ житя. — Зъ нагоды 70-лѣтнього хвилю цѣсарскихъ уродинъ, ухвалила перемыска рада громадска построити на передмѣстю „Грабарѣ“ двѣ 4-класовій школы народній для хлопцѣвъ и дѣвчатъ им. Франць-Іосифа, а що року въ день имянинъ цѣсаря с. в. 4 жовтня роздавати помѣжь убогу молодѣжь школьну зимову одежу коштомъ 200 кор.

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

Упокоилась по довшій недузѣ **Стефанія Мацуска**, донька о. Льва Мацуского, пароха Нового-Яжова, въ 20-ѣмъ роцѣ житя. Покійна вѣдзначалась сильнымъ характеромъ, образованемъ и любовію до свого народа; померла якъ-разъ въ часѣ, якъ мала стати пѣдъ вѣнець шлюбный. — В. ѣ. п.!

Телеґрамы.

Вѣдень 8 серпня. Скликанє соймовъ краевыхъ маe наступити въ пѣзнѣйшомъ осѣннѣмъ реченци, именно зъ кѣнцемъ падолиста або зъ початкомъ грудня. Супротивъ того донесеня, соймы могли бы радити надъ поправою краевыхъ фінансовъ черезъ заведене додатку до податку вѣдъ горѣвки доперва по сесіи парляменту, котрый маe зобрати ся зъ кѣнцемъ вересня.

Hochschul. Corr. довѣдуе ся, що въ найблизшомъ часѣ именно вже въ вересни с. р. наступить допущене жѣнокъ до медичныхъ и фармацевтичныхъ студій на австр. университетахъ. Найвысша санітарна рада заявила ся за симъ проектомъ.

Медіоланъ 8 серпня. Бреесіому розвязавъ ся языкъ вѣдъ хвилѣ, коли на него наложено кафтанъ безпеченьства. Приръкъ дати информація о цѣлѣмъ заговорѣ и якъ прийшло до проекту атентату на Гумберта, пѣдъ услѣвемъ, що скинуть зъ него кафтанъ.

Берно (швайцарске) 8 серпня. Въ Парижи маe вѣдъ 19 до 24 вересня вѣдбути ся мѣжнародный конґресъ анархістовъ.

Брукселя 8 серпня. Центральный выдѣлъ анархістичнои ґрупы дементуе, що Бресси и Сальсонъ дѣлали зъ уповаженя анархістичнои орґанізаціи. Атентаты суть поступками, приватнои натуры. Выдѣлъ анархістовъ заперечуе также навѣть, що порѣшено выконати атентатъ на царя або иншихъ пануючихъ.

Бѣлградъ 8 серпня. Говорять що замѣсть звычайного агента, буде для Петербурга именованый сербскій конзуль.

Лондонъ 8 серпня. Коли Англійцѣ выцофували ся зъ Ширінґу, атакували ихъ зъ усѣхъ сторонъ вѣддѣлы Буровъ. Въ суботу выкликала въ Врынбурзѣ страшный переполохъ навѣсть, що Буры маютъ ударити на мѣсто. Макдональдъ занявъ мѣсто Гарісмітъ въ тій околици Оранія, де оперуе командантъ Деветъ. Дня 5 с. м. розпочала ся сильна битва надъ рѣкою Еляндсъ, на пѣвнѣчный вехѣдъ вѣдъ Преторія. Результатъ невѣстный.

Парижъ 8 серпня. Делеґаты Буровъ вѣдъѣхали до Брукселѣ.

Лондонъ 8 серпня. Урадовый дневникъ оголосивъ заборону вывозу оружія и амуніціи до Хінъ.

Вашинґтонъ 8 серпня. Правительство рѣшило безпроволочно выдати филіпіньскимъ войскамъ наказъ вѣдъѣзду до Хінъ, коли бы до 24 днѣвъ не сповнено жадання державъ въ справѣ вѣльной комунікаціи зъ послами въ Пекінѣ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничо-промыслову у Львовѣ.

Конкурс

що-до приниманя учениць до женьского інституту Руского Товариства педаґоґічного у Львові.

До інституту приймати ся будуть дѣти членів Руского Товариства педаґоґічного. До подання долучати треба: 1) метрику хрещення; 2) свѣдоцтво шкільне з послѣдного курсу; 3) деклярацію що-до місячної оплати, котра виносить 40 кор.; 4) 2 корони на видатки корреспонденційні; 5) хто не є членом тов. — 2 кор. на вписове і вкладку; 6) 6 корон річно за зужите меблѣв.

Інститут посилає дівчата до школи, а дає своїм вихованицям: 1) мешкане, харч, опал, свѣтло, послугу і праня за місячною доплатою 1 кор.; 2) доставляє їм — о скільки на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; 3) управляє їх вихованем, старая ся о добре домашне і товариске ведене; 4) улегшуе науку шкільну і наглядае еї під опікою домашних учительок; 5) доставляє їм нагоду придбати иньших відомостий теоретичних і практичних. Ученицї мають привезти з собою слѣдуючу ґардеробу: сорочок 6, кафтаників білих 6, панчіх 6 пар, майток 6, простирал 6, пошевок 3, ручників 6, хусток до носа 12, фартушків 6, спідничок білих 6, гальок 2, черевиків 2 пари, одіж верхну зимову і лѣтну, сінник 190 цм. довгий а 90 цм. широкий, ковдру, коцик і подушку. (Пожадані були б суконки сива (попел.) і ґранатова). Кожда штука білля маe бути назначена початковыми буквами імени і назвиска ученицї. Потрібний є спис білля.

За науку нових ланків не платить ся нїчого, за науку на фортепянї і цитрі по 10 корон місячно, а за науку танців по 12 корон річно (з коломийкою по 16 корон).

Також приймае ся дівчата на короткий час на науку кравецтва і танців.

Подання треба наділати найдальше до 10. н. ст. серпня 1900 р. на руки директорки економ. Вп. панї Германи Шухевичевої ул. Собіщини ч. 7. у Львові.

Надѣслане.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази

лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,

ординуе пѣдчасъ купелевого сезону

въ Криници. 309 20—20

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскѣй число 7 вѣдъ 9—1 и 3—5 287

Д-ръ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на университетскихъ клінікахъ у **Вѣдни, Берлинѣ и Парижи**, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ приладовъ всякій венеричній недуги, навѣть найбѣльше застарѣлій шкѣрій, полевій и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординуе вѣдъ годины 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 14—?

Яко добру и певну льокацію

поручаемо:

- 4½% Листы ґіпотечній,
- 4% Листы ґіпотечній коронові,
- 5% Листы ґіпотечній преміованій,
- 4% Листы Тов. кред. земского,
- 4½% Листы Банку краевого,
- 5% Облїґацій Банку краевого,
- 4% Позичку краеву,
- 4% Облїґацій пропінаційній и всякій ренты державній.

Папиры тій продаемо и купуемо по найточнѣйшомъ курсѣ деннѣмъ. 374 [8]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. галиц. акц. Банку ґіпотечного.

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львовъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кількохъ відділовъ въ котрыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованє пбсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубовъ безъ болю, при мѣцевомъ знечуленю або и успленю, обтураторы при надахъ и бракахъ пбднебѣня, вставлюване штучныхъ зубовъ и на золотѣ безъ пбднебѣня

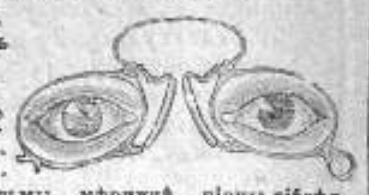
Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнои ямы.

Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надісланій почтою зубкенній, вломаній и т. д. штучній зубы направляе ся и высылаесь вбдворотною почтою безъ особистого приѣзду. — Институтъ отворекый цѣлый день. 84

Дтъ Л. Вікторъ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицков

поручае въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, лорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дивбкбвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

НОВБСТЬ. НОВБСТЬ.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липницкого

По кількаразовбмъ ужитю дѣлае чудесно.

Припоручаю всякій матеріялы аптичній и знаряды тоалетовій.

Дбстати можна лишс въ дрогеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386 ул. Сикстуска ч. 21. 2-34

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львбвск. університету

поручае

своє переплетничс и галантерійне заведене

у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366

Підоймае ся всякихъ роббтъ, особливо переплету Служебникбвъ, Евангелій, Молитовникбвъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбумбвъ, Нотъ, Дипльомбвъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо нѣмецкбмъ, бароковбмъ, англійскбмъ и готицкбмъ

ЮСИФА РУЖИЦКОГО

Львбвъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймае такожь крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтані перерабляе на скбряні.

Поручає крѣсла вбдъ 4 зр. и высше.

Похвальні листы на бажане. 321 14—60

Подяка.

Дѣти и родина пок. О. А. Грабовича, пароха зъ Лубянокъ дек. Збаражского, беруча участь въ торжествѣ родиннбмъ, заявляють свою щиру подяку:

1) Впр. о. Декану Из. Рейтаровскому, що зволивъ напередъ въ недѣлю оголосити парохіянамъ въ Лубянкахъ выс. и низ. торжественне свято поминальне, а въ дни 22 мая т. е. вб второкъ зарядивъ Богослуженс поминальне въ день смерти пок. Отця яко въ 20-лѣтну рбчницю смерти.

За его ласкавымъ проводомъ Честна репрезентація громадъ обохъ селъ, комітетъ церковный обохъ селъ, и Парохіане зволили въ доказъ заслуги и памяти пок. Отця, котрый черезъ 60 лѣтъ бувъ ихъ пастыремъ духовнымъ, вмурувати въ церквѣ таблицю поминальну марморову, на котрбй въ двацятіохъ стрбчкахъ золотыми буквами выразили пок. Отцю свою любовь, записану глубоко въ ихъ правдиво щирыхъ серцяхъ.

2) До щиров подяки почуває ся родина, и тую складае Честнбй репрезентаціи громадъ обохъ селъ, Комітетови церковному якъ и всѣмъ парохіянамъ, котрі для пбднесеня того торжества своимъ коштомъ таблицю марморову фундували и дали тымъ способомъ правдивый образъ свого щирого привязаня.

3) Не меншу подяку складае родина Честнымъ парохіянамъ обохъ селъ, що дня 22 мая вбдъ годины 5 до 1 по-полудни такъ численно збібрали ся, бо въ числѣ 2.500 и громадну взяли участь въ Богослуженю, и участвували при 15-охъ Службахъ Божихъ, а дальше процесіонально удали ся на кладовище и ту при гроббвци въ такъ численнбмъ збібраню при вбдправѣ поминальнбй замосили Всевышному свои молитвы.

4) Засылае щиру подяку цѣла родина Впреп. оо. Крылошанамъ и Всч. 15 Отцямъ, що зволили прибути зъ Богослуженями и почтили память пок. нашого Отця, а Всч. о. Володимиру Герасимовичу, пароху Терпилбвки, за его трогаючу промову поминальну, въ котрбй зволивъ пбднести заслуги пок. Отця и его привязане до св. церкви и своихъ парохіянъ.

Вкбнци почуває ся родина до обовязку подяки всѣмъ честнымъ парохіянамъ доокрестныхъ селъ, що зволили дуже громадно явити ся, и додали еще бблыного значѣня тому торжеству, а неменше зазначили, що память о пок. Отци, помимо 20 лѣтъ минувшихъ, въ своихъ любимыхъ серцяхъ заховали.

Наконець складае цѣла родина щиру подяку Впр. Отцю декану И. Рейтаровскому и Впов. панѣ декановбй, якъ и ихъ цѣлбй родинѣ, що зволили въ своѣмъ домѣ приготовити велике и гостинне принятс для Впр. крылошанъ, отцівъ духовныхъ и родины пок., якъ такожь и для репрезентаціи обохъ селъ, комітета и для пѣвцівъ. Честь, слава и подяка належить ся за той обявъ любови, зъ цѣлого серця кличе родина пок. „Всевышный Господь най нагородить Вашій труды и поблагословить Васъ всѣмъ добромъ, а на дорозѣ Вашого житя най свѣтить ясне сонце щастя!

Іоснъ и Марія Грабовичъ, парохъ и ем. деканъ въ Тысменици, Андрей и Никодема Грабовичъ ц. к. Протокулистъ Митр. Консисторіи, Павлина и Климъ Воляньскій, донька, Александра Мацѣевска, вдова по священику, Володимиръ Глиньскій зъ женою ц. к. совѣтникъ суд. въ Коломыи, внукъ. Аристархъ Пацлавскій зъ женою ц. к. совѣтникъ суд. въ Перемышли, внукъ. Ольга и Альойзій Кроликовскій ліквідаторъ Банку краевого, внукъ. Зигмундъ и Людмила Грабовичъ, урядникъ судовый, внуки. Іоанъ и Антонина Ульваньскій священикъ, внуки. Антоній и Емилія Алиськевичъ, священикъ внуки. Адамъ и Домителя Витвицкій священикъ, внуки. Михаилъ и Анна Соловки священикъ, внуки. Ілярій и Мальвина Лотоцкій священикъ, внуки. Іоанъ и Пелагія Онуцкій священикъ, внуки. Аполінарій и Марія Менциньскій священикъ, внуки. Теодозій и Емилія Строцкій, священикъ, внуки. Іоанъ Дудиньскій зъ родиною, внуки. Михалина Пацлавска сирота, внука. Христина, донька Александры Мацѣевскои вдовицѣ, внука. Климентина и І. Панкевичъ, внуки. Густавъ Дроздовскій священикъ, внукъ. Іоанъ и Ольга Алиськевичъ священикъ, правнуки. Стефанъ и Марія Кульчицкій урядникъ, правнуки. Юлія и Евгеній Данилевичъ священикъ, правнуки. Андрей и Н. Алиськевичъ, проф. гімн., правнуки. Юлія и Н. Клецонъ, правнуки.

У Львовѣ дня 1 серпня 1900.

Рбкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ“

Львбвъ, Ринокъ ч. 10 (дбмъ „Просвѣты“.)

перше и одиноке руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенъству и всѣмъ вѣрнымъ Впреосв. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджене домашне, скотъ, господарскій знаряды, зббже въ зерні и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкбдъ огневыхъ.

Станъ фондбвъ гаранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1899 выносить:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.		
Резерва премій	148.480 „ — „		
Резерва спеціяльна	1.684 „ 80 „	486.145 к. 92 с.	
Фондъ основный	72.000 „ — „		
Фондъ смертальн.	18.166 „ 60 „		

Тарифы „Днѣстра“ дуже умѣркованій, услбвя обезпечень користній, а шкоды ліквідують ся безпроволочно. До кбнця 1899 року выносили выплачені шкоды 1,669·565 кор. 88 сот. Полісы „Днѣстра“ принимае Банкъ краевый и Касы ощадности у Львовѣ, Коломыи, Самборѣ, Долинѣ, Снятинѣ, Городенцѣ, Теребовли и Залѣщикахъ при позичкахъ кпотечныхъ.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дае найкористнѣйшій услбвя, представляе своими значными фондами найбблыу гарантію, и выдае полісы и квіты въ рускбмъ языцѣ. 34

Зголошеня о удѣленє агенцій въ охрестностяхъ, де нема близько агентбвъ „Днѣстра“, приймають ся. „Днѣстеръ“ выплативъ агентамъ по конець 1899 р. провізіи 216·714 коронъ.

Львбвъ, Ринокъ ч. 10 (дбмъ „Просвѣты“).

ДРОГЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

магістра фармаціи и довголѣтн. властителя аптики

припоручае:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОЙ МИЛЕНЬКОЙ, вбдзначеный сотками похвальныхъ листбвъ, виробленый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthe arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристае доскопало до лица и вызначае ся приемною и тринкою вонею. — Оригінальні коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ уже пудру княжнои Миленькои, вадишить иншій пудры такъ кращій якъ заграничній. Богато замовлень и подякъ дае найлѣпшу рекляму моему пудрови. — При замовленяхъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плямъ и масть д-ра Бамбергера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває весняники, жовчей, плямы, надае шкбрѣ бѣлости, прозорости и аксамитнои тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣнковй плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листбвъ. 329 12—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЙ зъ Мекки и на весняники. Цѣна 70 сот.

Интернатъ рускій

пбдъ управою рутинованого педагога, приймае въ бѣжучбмъ роцѣ лишень ученикбвъ низшои гімназіи зъ причинъ выказаныхъ въ справозданю. Устныхъ информацій удѣляе ся що середы вбдъ год. 4—7-ои вечеромъ.

Адресъ: **Стефанъ Петрицній у Львовѣ ул. Театиньска 14.**

368 5—9

Въ высшбмъ нѣмецкимъ институтѣ дѣвочбмъ розпочинае ся курсъ 2 вересня. Пенсіонарки и екстерністки принимае ся пбдъ найдогбднѣйшими услбвями. Дочки офіцирбвъ и урядникбвъ маютъ знижки. Поясненя удѣляе до 2 серпня панѣ Матлясова, Заморовича ч. 12, Львбвъ. 334 3—3

Природній вина

до ужитку церковного,

дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вбдъ 48 кр. *припоручае*

А. Жуліані и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домініканьска ч. 7.

334 14—156

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейсажистъ

Львбвъ, Ягайлоньска 7,

уряджуе и закладае парки англійскій, французскій и лѣсній, звѣринцѣ, партеры цвѣтовій, огороды и сады овочей такъ ужитковій якъ такожь експльоатаційній, оранжерій и теплярнѣ цвѣтовій и овочевій, провадить спеціяльній управы якъ такожь рисуе пляны такъ цѣлыхъ огородбвъ якъ и поодинокихъ цвѣтникбвъ.

Приймае такожь сталій надзбръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукцій.

Доставляе такожь стало и правильно черезъ цѣлый рбкъ всякому огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купелевыхъ.

365 6—26

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львбвъ, Академічна ч. 8

выконуе **ПЕЧАТКИ** до лаку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вбдливані и ґравованій **МОНОГРАМЫ и ГЕРБЫ** релефно зъ золота и срѣбла, також всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

УЧИТЕЛЬ органъ руского товариства педагогічного двотыжденникъ педагогічно-науковый, выходить вбдъ 1 червня 1869 у Львовѣ ул. Вбрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рбкъ 3 зр. на пбвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

ТУТКИ цигаретовій 1000 штукъ за 1 зр., поручае Ант. Мазуркевичъ, Львбвъ, Скарбкбвска 7.

Розкладъ ѣзды поѣздбвъ зелѣзничихъ, важный вбдъ 1 мая 1900.

пбсля часу середно европейского [пбзнѣйшого о 36 мінутъ вбдъ часу львбвского].

посп.	особ.	до Львова (головный дворець)	посп.	особ.	зъ Львова (головный дворець)
приходять о годинѣ			вбдходять о годинѣ		
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Бориславя (Сколього вбдъ 1/8 до 30/8)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
				4·16	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		5·45	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/8 що дня)
	3·35	„ Пбдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Бориславя
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Римапова, Сянока, Перемышля		6·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ
				6·35	„ Станиславова, Пбдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·20		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·40	„ Бруховичъ (що дня вбдъ 31/8 до 16/9.)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродбвъ)			
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вбдъ 1/8 до 15/9.)
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова, Загбрж, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
				9·55	„ Черновець, (Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярослава, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзя, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вбдъ 1/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вбдъ 1/8 до 15/9)	1·55		„ Пбдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродбвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродбвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
				3·05	„ Стрыя (Сколього вбдъ 1/8 до 30/8)
	3·14	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/8, въ недѣлѣ и свята)		3·15	„ Янова (що дня вбдъ 1/8 до 15/9)
				3·26	„ Бруховичъ (що дня вбдъ 13/8 до 16/9)
	5·40	„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродбвъ		3·30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослави
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6·13	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/9 въ будни днѣ, а вбдъ 16/9 до 30/9 що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзя, Любачева, Равы рускои		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7·24	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/8 въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродбвъ
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
				7·48	„ Бруховичъ (вбдъ (1/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
	8·50	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/9)		9·12	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/9 въ въ недѣлѣ и свята)
	9·2	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/9 що дня)		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Нела, Пшеворска, Розвадова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11·—	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ, Копичинець			
		На дворець Пбдзамче			Зъ Пбдзамча
	3·12	Зъ Пбдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пбдволочискъ, Кіева, Одесы
	7·40	„ Тернополя		9·42	„ Пбдволочискъ
2·20		„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	5·17	„ „ „ „		7·33	„ Тернополя
	10·12	„ „ „ „		11·28	„ Пбдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нбчна пора числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нбчні поѣзды означені обвбдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ Кость Паньковскій. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниловя.

Ч. 168. Львовъ, Четверъ 27 Липня (9 Серпня) 1900. Рочникъ …

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и оголошенія приймаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшовского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кшижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитости за оголошенія платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		на границяхъ:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженє. — Рекламація неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Неодинокє число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычайні приймаютъ ся „по цѣнѣ „10 кр вѣдъ одного стрѣчного иіператовок або ся мѣсяць а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносна приватній членамъ ся по 15 кр. вѣдъ основца.

Буковиньска и галицка Русь.

I.

Пѣдъ такимъ заголовкомъ помѣстила черновецка „Буковина“ (чч. 71—74 зъ сего року) статью, въ котрѣй авторъ (укрытый пѣдъ кріптонімомъ „М“) обговорює питанє, о скѣлько галицка Русь помагала своїй буковиньскѣй сестрѣ въ ей національномъ розвитку.

Выходячи зъ тои точки погляду, що „наслѣдкомъ обставинъ галицка Русь стала культурнымъ осередкомъ всѣхъ украиньско-рускихъ земель“ та що зъ сеи причины „Русины поза Галичиною вѣдчувають сякъ або такъ експанзивну силу галицкого осередка и мають до него деякі бажанія та деякі рахунки зъ нимъ“, жалуєсь авторъ, що галицкі Русины за мало дбають про своихъ буковиньскихъ братѣвъ.

До 1848 року, якъ видко зъ книжки д-ра Стоцкого „Буковиньска Русь“ не було майже нѣякого вплыву галицкои Руси на буковиньску, бо стояла сему на перешкодѣ рѣзниця вѣроісповѣдання, а ще бѣльше та обставина, що у самыхъ галицкихъ Русинѣвъ не було національнои свѣдомости. Противно, на Буковину доходивъ зъ Галичины польскій вплывъ, и то такій могучій, що „въ 1846 р., въ часахъ польскои ворохобнѣ въ Галичинѣ, полозина клясъ фільософічныхъ въ Черновцяхъ задля участи въ ворохобни, то зн. задля головнои врады, сидѣла по арештахъ“.

По 1848 роцѣ, каже авторъ, ще зъ якихъ 30 лѣтъ руска справа на Буковинѣ була „темна вода во облацѣ“ и ажь вѣдъ 1880 року стала проясновати ся. „Що та робота принесла ся и въ кѣнци таки выплыла на чисту воду, одно и друге въ значній мѣрѣ треба приписати людямъ зъ Галичины, що осѣли въ Буковинѣ.“ Лишь на буковиньскій церковній справы галицкій Русины яко уніяты не могли мати вплыву. На сѣмъ поли мусѣли буковиньскій Русины працювати самі, и то працювати дуже много, бо грозила небезпечность, що православна церковь стане выключно волоскимъ національнымъ заборолом. Небезпечность сю усунено вже по-части. Въ остатныхъ часахъ здобуто въ церковній ерархіи деякій позиціи для Русинѣвъ, и є надѣя, що поволи настануть для нихъ и въ церквѣ лучшій часы. Вправдѣ Румуны и москвофілы закидають буковиньскимъ Русинамъ-народовцямъ, що они радій бы знищити православіе и завести унію, але сей закидъ то лишь пуста выдумка, на котрои опрокинене выстарчить хочь-бы та обставина, що въ остатныхъ рокахъ н. пр. „уніятъ Стоцкій бѣльше розпинавъ ся за православну церковь, нѣжь неоденъ буковиньскій туземецъ“. Не уніи хотять буковиньскій Русины, тѣлько церкви и священникѣвъ прихильныхъ рускому народови!

Дальше говорить авторъ про буковиньско-руске шкѣльництво. Спершу вчили въ буковиньскихъ школахъ рускои мовы православній священники; тогдѣ перепаду мала церковщина. Потѣмъ стали учителями невысвячені гр. кат. богословы, захожій зъ Галичины; появило ся лише московщене рускои мовы, котре почало упадати ажь коло 1890 р., коли то науку рускои мовы въ школахъ обняли свѣтскій учитель, и въ нихъ метою науки була вже сама руска мова и література. Шкѣльній настоятелѣ не мали найменшого понятя нѣ про рускій народъ нѣ про его мову та літературу, та зовсѣмъ не дбали про те, якъ учать рускои мовы, лише спускали ся въ тѣмъ дѣлѣ на дуже часто нетямущихъ або несовѣстныхъ учителѣвъ. Помимо всѣхъ тыхъ перепонъ поступила буковиньска Русь на поли шкѣльництва, особливо народного, дуже значно напередъ и, пропорціонально взявши перевышила навѣть галицку Русь. Такъ пр. є теперь на Буковинѣ 12 триклясовыхъ, 17 чотирохклясовыхъ, 2 пятихклясовій, 3 шестихклясовій такій школы народній, де для рускихъ дѣтей у всѣхъ класахъ мова выкладова руска. И школы тій удержує ся коштомъ краєвого шкѣльного фонду. А чи богато, пытає справедливо авторъ, мають такихъ шкѣлъ галиц й Русины зъ польскои „ласки“? Повинні-жь мати 10 разѣвъ бѣльше, бо ихъ є 10 разѣвъ бѣльше, якъ буковиньскихъ Русинѣвъ. Треба також замѣтити, що въ буковиньскихъ народныхъ школахъ заводить ся теперь для Русинѣвъ пѣдручники, де нема и згадки про „Вандъ та Кракусѣвъ“, а матеріяльне положенє народныхъ учителѣвъ на Буковинѣ и ихъ службовій вѣдносины далеко лучшій якъ у Галичинѣ. Народній учитель на Буковинѣ „не такій безгласій та прибитій, якъ тій пѣдъ польскимъ пановапемъ, и тому то поки-що буковиньска Русь справдѣ опирає ся на учителяхъ, се головна ей пѣдпора“.

Що до рускихъ товариствъ на Буковинѣ, то два найстаршій суть: „Союзъ“, академічне товариство вѣдъ 1875 р. т. є. вѣдъ часу отворенія університету въ Черновцахъ, заснованє гімназістами 1870 р., и „Руска Бесѣда“, заснована 1869 р. Обома товариствами спершу дуже опѣкувавъ ся россійскій консуль, а наслѣдки зъ того були такій, що богато членѣвъ „Союза“ выемігрувало до Россіи, а въ „Р. Бесѣдѣ“ ажь до 1884 р. вели ся безплодній суперечки мѣжь москвофілами и народовцями, мѣжь уніятами и православными. Що верхъ въ „Р. Бесѣдѣ“ взяли народовцѣ ажь такъ пѣзно, винень сему галицкій вплывъ, бо Галичина достарчувала и достарчує Буковинѣ москвофілѣвъ. Въ остатныхъ 15-охъ рокахъ сила москвофілѣвъ видѣ, а за те взростають въ силу народовцѣ, котрыхъ робота вже теперь може выказатись чималыми успѣхами. Такъ пр. мають народовцѣ „Народный Дѣмъ“, друкарню, бурсу, „Руску касу“, „Руску Школу“, коло 50 читалень въ краю...

Але на Буковинѣ замало рукъ до роботы и въ тѣмъ могла бы Галичина помочи, а несучи помѣчь повинна брати собѣ примѣръ зъ Полякѣвъ, котрій домагають ся всякихъ добутковъ для польского елементу на Буковинѣ и дѣстають дещо, хочь ихъ нема тамъ бѣльше, якъ 20 тысячъ. Чогожь можуть домагати ся буковиньскій Русины вѣдъ своихъ братѣвъ Галичанъ? Вѣдповѣдь на се пытанє, каже авторъ, не легка, тому вѣнъ подає вѣдъ себе лишь кѣлька загальныхъ увагъ, сподѣваючись, що снмъ выкличе дискусію въ галицкихъ часописяхъ. Отсѣ уваги передруковуємо дословно:

„Сама исторія буковиньскои Руси показує, що значать люде захожій зъ Галичины. Якъ можуть богато пошкодити, такъ можуть и дуже помогти. Доволѣ богато є рускои интелігенціи на чужинѣ (н. пр. лѣкарѣвъ); сидять тамъ, и Русинамъ въ нихъ нема нѣякого хѣсна. А въ Галичинѣ є Русины, зовсѣмъ приборканій польскимъ вплывомъ, безголосій у прилюдномъ житю, якъ рыбы. И не пошукати бы симъ людямъ заздалегѣдь краю, де бы можна явно и своимъ служити и при тѣмъ мати бѣльшу свободу? — Нѣ! сидять и пропадають для Русинѣвъ. Скажу коротко: треба бы зъорганізованои еміграціи рускои интелігенціи зъ Галичины на Буковину. Хочь галицкій Русины ще не выховують стѣлько интелігенціи, щобъ могли роздаровати єй другимъ землякамъ, але найпростѣйша стратегія вымагає не марнувати силъ въ однѣмъ мѣсци, коли они можуть далеко лучше придати ся въ другѣмъ мѣсци. Сю думку подаю особливо студентамъ зъ „Академічної Громади“ и „Основи“ на розвагу, нехай зъ нихъ хто спробує пошукати долѣ на Буковинѣ. Потрѣбно намъ урядниковъ, профессоровъ, адвокатовъ, лѣкарѣвъ, технікѣвъ. Обставины життя и служебы на Буковинѣ зовсѣмъ не гѣршій, коли не лѣпшій, якъ у Галичинѣ. Студенты, що не знають добре нѣмецкои мовы, можуть ей тутъ скоро навчити ся, бо є нагода говорити по нѣмецки. Патріотизмъ має тутъ широке и вдячне поле до попрису. Галицкихъ студентовъ и теперь у черновецкѣмъ „Союзѣ“ найбѣльше, отже сей обявъ повиненъ заохотити и инших студентовъ зъ Галичины осѣсти на Буковинѣ.

Крѣмъ интелігеціи потрѣбно намъ тѣснѣйшихъ зносинъ зъ галицкими Русинами, особливо на поли просвѣтнѣмъ и товарискѣмъ. Доси тій зносины выглядали такъ, якъ бы галицкій и буковиньскій Русины посполу не хотѣли себе знати. Прутъ и Черемошъ дѣлявъ ихъ неразъ бѣльше, якъ инших дѣлять широке море. Я уявляю собѣ тій зносины на пр. такъ, що черновецка „Руска Бесѣда“ (просвѣтне товариство) спѣльно зъ львовскою „Просвѣтою“ дбають про буковиньску Русь, бо не сила тѣй „Рускій Бесѣдѣ“ мѣряти ся зъ „Просвѣтою“, доконче треба просити ей о помѣчь. „Просвѣта“, якъ товариство, котрого дѣяльность плыве вже широкимъ русломъ, повинна подумати надъ тымъ, якъ бы ей свою дѣяльность розширити и на Буковину. Статутъ статутомъ, а робити можна и въ другѣмъ краю, тымъ бѣльше, що статутъ черновецкои „Рускои Бесѣды“ зовсѣмъ подобный до Просвѣтного. „Руска Бесѣда“ зовсѣмъ не має причины выдавати на-ново те саме, що вже выдала „Просвѣта“, хиба щось спеціяльно буковиньске; таньше не выдасть, бо не має стѣлько членовъ и доходу, а лѣпше теперь також не выдасть, бо не має до того силъ. „Руска Бесѣда“ могла бы навѣть яку умову зробити зъ „Просвѣтою“ особливо що-до выдавництвъ.

Галицка молодѣжь повинна спѣльно зъ нашою буковиньскою уряджувати прогульки концерты, забавы и т. п. на Буковинѣ, щобы товариски зносины помѣжь Буковинцями и Галичанами були тѣснѣйшій. Той провінціональный патріотизмъ, що спиняє Буковинцѣвъ

Зъ оповѣдань Бернстерна Бернзона.

I. Орлине гнѣздо.

Ендрегардене звалось мале село, що стояло самѣтне, замкнене высокими скалистыми стѣнами. Рѣвну й плодовиту землю, на якѣй оно було збудоване, перерѣзувала широка рѣка, що спливала зъ гѣръ и вливалась за селомъ въ видный зъ далека басенъ.

Тою водою прибувъ давно тому человѣкъ, що звавъ ся Ендре и першій почавъ корчувати сю долину; теперѣшній мешканцѣ села се его потомки. Дехто казавъ, що Ендре схороиивъ ся тутъ по причинѣ злочинѣвъ, и тому мали выглядати мужики зъ сего села такъ понуро, иншій зновъ запевнювали, що виновниками въ сѣмъ случаю були скалистій стѣны, якій не допускали сонѣшныхъ промѣнѣвъ въ долину навѣть въ Петрѣвку по пятѣй годинѣ зъ полудня.

Понадъ селомъ висѣло орлине гнѣздо. Було такъ прикрѣплене до шпилю скалы, що всѣ могли бачити, якъ орлиця починала сидѣти на яйцяхъ, але нѣхто не мѣгъ дѣстатись до гнѣзда. Орелъ колувавъ надъ селомъ, кидавъ ся то на ягня, то на молоду козу, а разъ ухопивъ навѣть малу дитину и понѣсъ въ собою. Изъ за сего не було въ селѣ безпеки, якъ довго стояло орлине гнѣздо на скальнѣмъ шпилю.

Помѣжь мужиками ходивъ переказъ, що давно колись було двохъ братѣвъ, котрій дѣбрались до гнѣзда и знищили его, але въ тепереѣшнѣмъ часѣ нѣхто не бувъ въ силѣ тамъ дѣстатись.

Де лишь стрѣнулось у селѣ двохъ мужикѣвъ, сейчасъ розпочинали балачку про орлине гнѣздо й поглядали въ гору. Всѣ знали, коли саме вернули орлы останнього року, де злѣтали долѣвъ и яку зробили шкоду, и хто пробовавъ останнымы часами выдрапатись до гнѣзда. Молодѣжь вже вѣдъ малку вправлялась въ лаженю по горахъ и деревахъ, а передовсѣмъ въ „борѣнцѣ“, щобы колись долѣзти до гнѣзда и мочи его знищити, якъ згаданій два братя.

Въ часѣ, про якій йде тутъ мова, найсильнѣйшимъ парубчакомъ въ селѣ бувъ Лейфъ. Не бувъ вѣнъ зъ роду Ендрего; мавъ кучеряве волосе тай малій очи, любивъ жартувати и — баламутити дѣвчата. Ще за молоду хваливъ ся, що долѣзе до орлиного гнѣзда; але старій люде радили, щобъ вѣнъ того голосно не говоривъ.

Те однакъ лишь загрѣвало его, и ще закимъ прийшовъ найкрасшій его вѣкъ, постановивъ вѣнъ вдертись на вершокъ скелѣ... Бувъ ясный недѣльный ранокъ на початку лѣта; молодій якъ-разъ теперь повиний були выключатись. Пѣдъ стѣною скелѣ зѣбравъ ся численный мужичій гуртъ. Старій вѣдраджували, молодій заохочували. Але вѣнъ слухавъ лише своєи власноі волѣ; заждавъ проте, ажь орлиця покинула свое гнѣздо, тогдѣ пѣдскочивъ и вчепивъ ся дерева о кѣлька локоть надъ землею. Дерево выростало изъ щѣлины, и нею почавъ дертись до горы. Зъ-пѣдъ его нѣгъ усувались малій каменчики й скочувались въ долину зъ пѣскомъ и землею, впрочѣмъ панувала найглыбша тишина; лишь въ долинѣ плыла рѣчка до усѣхъ середъ придавленого безперерывного шуму. Стѣна скалы ставала чимъ разъ бѣльше прямовѣсна; довго висѣвъ Лейфъ на однѣй руцѣ, а ногою шукавъ точки опертя, але не мѣгъ знайти. Богато, передовсѣмъ жѣнокъ, вѣдвернулось и говорило, що вѣнъ бы сего не зробивъ бувъ, коли-бъ его родичѣ були мѣжь живыми. Вкѣнци знайшовъ сталу пѣдпору, шукавъ зновъ дальше разъ рукою, разъ ногою, усунулась, захитавъ ся, але незабаромъ зависъ зновъ сильно...

Стоячій на долинѣ могли чути взаимно свои вѣддыхи. Въ тѣмъ пѣднеслась высока дѣвчина, що сидѣла дотеперь на камени. Она мала зъ нимъ заручитись ще дитиною, хоть вѣнъ не бувъ спорѣдненый зъ нѣякимъ зъ селѣ. Протягла до горы руки и кликала: „Лейфе! Лейфе! нащо се ты робишь?“ Увесь народъ на ню глянувъ ся, неподалѣкъ нея стоявъ ей батько, але вона его не пѣзнала. „Злази Лейфе, на долину кликала она — я-жь люблю тебе, а тамъ нема тобѣ чого шукати“ Видно було, що надумувавъ ся, але се тревало дві-три хвилѣ, потѣмъ почавъ лѣзти все высше й высше. Его рука й нога находили вже зновъ сильну пѣдпору, и за-для сего йшло ему довго добре, але незабаромъ почавъ тратити силы, бо вѣдпочивавъ дуже часто. Немовь герольдъ скотивъ ся малый каменъ, и всѣ, що стояли, мусѣли за нимъ слѣдити очима, ажь прибувъ на долину... Одній не могли выдержати й повѣдходили. Лишь дѣвчина стояла просто на камени й заломивши руки глядѣла въ гору.

Лейфъ почавъ зновъ сувати рукою попередъ себе; опѣсля — она се бачила — опустивъ єй нагло въ долину, вхопивъ ся швидко другою, але ся ссунулась. „Лейфе“, — крикнула, ажь залунало грѣмко понадъ стѣною скалы, а прочій долучили свои голосы. „Вѣнъ ссуває ся!“ закричали й протягнули противъ него руки мужики й мужички. А вѣнъ справдѣ ссувавъ ся, рвавъ зъ собою пѣсокъ, камѣня, рѣнь, сунувъ ся, сунувъ безъ винну, щоразъ то скорше; люде вѣдвернулись и почули за собою, на стѣнѣ скалы трескотъ и гукъ а опѣсля впало щось тяжкого немовь великій кавалокъ вогкои землѣ...

Якъ набрали вѣдваги, щобъ розглянутись, то побачили, що тутъ лежавъ Лейфъ розбитый до непізнання. На камени лежала дѣвчина, єй вѣднѣсъ батько геть.

Молодѣжь, що заохочувала Лейфа до сеи небезпечної справы найбѣльше, не важилась и руки приложити, щобъ нести ему помѣчь; нѣхто не мѣгъ на него и дивитись.

Тожь старій мусѣли приступити. Найстаршій зъ нихъ, коли дѣткнувъ ся лежачого, сказавъ; „Се було глупо; але додавъ вѣнъ и глянувъ въ гору „се все таки добре, що дещо висить такъ высоко, що не всѣ люде можуть его досягнути“.

II. Батько.

Мужикъ, про якого буде йти наше оповѣдане, бувъ найбогатшимъ въ цѣлій парафіи, на имя ему було Тордъ Еверасъ. Одного разу стоявъ вѣнъ, высоко выпрямившись, изъ святочною повагою въ парафіяльній канцелярії. Вѣнъ говоривъ: — „Маю сына тай хочу его хрестити“.

„Якъ мае называтись?“

— Финнъ, по моему татови“

„Якій кумы?

Назвавъ ихъ, а були се найповажнѣйші мужики й мужички въ селѣ, котрій належали рѣвночасно до батьковои родины.

„Може маешь ще що додати?“ спытавъ парохъ и глянувъ на него. Мужикъ стоявъ хвилю мовчки.

заглянути поза Прутъ на пôзнôчь а Галичанъ поза Прутъ на полудне, повиненъ щезнути. Досѣ декому залежало на тôмъ, щобы вбивати клинъ помѣжь буковинськихъ и галицкихъ Русинôвъ и. пр. вповано въ православныхъ непріязнь до уніятôвъ; тымчасомъ розумнѣ зносины повинні усунути сю непріязнь, яку подекуды справдѣ видко. Вѣдома рѣчь, що значать особистѣ зносины; отже треба ужити того способу до розбудженя почутя спôльности. Коломыйщина, яко найблизша до Буковины, и Буковина зъ Коломыйщиною могли бы удержати такѣ тѣснѣйшѣ зносины. Уже й теперь видко початки тыхъ зносинъ на товариськôмъ поли.

На вишихъ поляхъ, якъ церковнôмъ и політичнôмъ, треба лишити буковиньскимъ Русинамъ вôльну руку; тутъ они и не дадуть нѣкому мѣшати ся въ тѣ справы. Та й цѣлкомъ справедливо: се нашій край, наша исторія краю, нашій обставины — и тому нашій погляды. Можна навѣть пошкодити, замѣсть помочи. Отъ чому придалось бы порозумѣне помѣжь галицкими и буковиньскими Русинами, щобъ знали помагати собѣ и не шкодити. Адже мета наша однакова — добро цѣлого народу!"

Выборча нарада въ Скалатѣ.

Выборча нарада, скликана Народнымъ Комітетомъ въ цѣли выясненя справы кандидатуры при доповняючихъ выборахъ въ повѣтѣ скалатськôмъ, вôдбула ся въ Скалатѣ дня 5 с. м. На тоту нараду явили ся майже всѣ запрошенѣ зъ помѣжь селянъ, якъ и взагалѣ всѣ виднѣйшѣ хлопскѣ проводырѣ въ повѣтѣ, а кромѣ того — запрошенѣ до спôвъучасти Народнымъ Комітетомъ — пп. Йосифъ Гурикъ зъ Угринова долѣшного и д-ръ Северинъ Даниловичь. Зъ повѣтовои интеліґенціи руськои, запрошеною на нараду, не явивъ ся нѣхто зъ выемкою одного о. Зазуляка зъ Рожискъ.

Нарады отворивъ делеґатъ Народного Комітету д-ръ Евгенiй Левицкiй короткою промовою, а по выборѣ президія, п. Павла Бѣлика зô Старомѣщины яко председателя и п. Федька Давидчука зô Скалата яко его заступника, приступлено до порядку дневного, то есть до обговорена кандидатуры въ повѣтѣ скалатськôмъ.

Першій въ тôй справѣ забравъ голосъ делеґатъ Комітету, щобы пояснити докладно причину и цѣль зборôвъ. Народный Комітетъ одержавъ зô стороны селянъ вѣдомôсть про двѣ кандидатуры, ставленѣ самыми селянами въ скалатськôмъ повѣтѣ, се є: п. Йосифа Гурика, селянина и быв. посла въ Угринова дол., и д-ра Северина Даниловича, адвоката зъ Тернополя. Супротивъ такихъ двохъ донесень Народный Комітетъ найшовъ ся въ клопотѣ, котру зъ названыхъ кандидатуръ затвердити, бо повѣтъ скалатськѣй не мае доси нѣякои видимои организаціи — анѣ такои, яку переводить народне сторонництво, анѣ организаціи въ одномъ повѣтовôмъ політичнôмъ товариствѣ, и черезъ те трудно есть зъорієнтувати ся, за котрымъ зъ кандидатôвъ стоить бôльшôсть, яка бôльшôсть, и котра зъ кандидатуръ мае лѣпшій шансы до переведеня. Длятого то Народный Комітетъ склыкавъ нараду всѣхъ виднѣйшихъ людей въ повѣтѣ, щобы на мѣсци интересованыхъ выслухати та на тôй пôдставѣ справу кандидатуры вже остаточно порѣшити. Дальше перейшовъ делеґатъ до выясненя становища, яке займае Народный Комітетъ супротивъ кандидатуръ, ставленыхъ мѣсцевыми людьми безъ якого небудь попереднього загальнѣйшого порозумѣня. Въ тôй мѣрѣ Народный Комітетъ не думае нѣякому повѣтови накидати кандидатôвъ, и коли тôлько повѣтъ заявить ся рѣшучо за якимсь кандидатомъ, то Комітетъ таку кандидатуру затвердить, хочь бы кандидатъ не належавъ формально до народного сторонництва, а буде лишь пильнувати, щобы кандидатъ признававъ основнѣ домагання Народнои програмы та дававъ повну ґваранцію, що руськои и хлопскои справы буде рѣшучо и успѣшно боронити. Се становище Народного Комітету поясняе ся тымъ, що Народный Комітетъ змагае тревало и буде и на далѣ змагати до сполученя всѣхъ національныхъ и демократичныхъ елементôвъ на основахъ Народнои програмы въ одну народну организацію, а поки се не наступить, то буде справдѣ старавъ ся перевести передовсѣмъ кандидатуру зъ помѣжь власного сторонництва, але, коли въ якомсь повѣтѣ мѣсцевѣ люде заявлять ся въ бôльшости за иншою кандидатурою національною и демократичною, то таку кандидатуру затвердить, сповняючи супротивъ такихъ повѣтôвъ и кандидатуръ ролю спôльного центрального комітету выборчого. Такій центральный комітетъ выборчій есть для національно свѣдомого и опозиційного загалу нашои суспôльности конче потрѣбный и користный, бо черезъ затвержене кандидата такимъ центральнымъ комітетомъ кандидатура набирае бôльшои ваги та мае лѣпшій шансы до переформованя черезъ те, що запобѣгае ся розбитю въ повѣтѣ и змушуе ся всѣхъ до солідарнои акціи за затвержёнымъ кандидатомъ яко кандидатомъ всенароднымъ — а потому длятого, що послы, выйшовшій пôдъ авторитетомъ и вплывомъ загально узнаного комітету выборчого, дають такожъ ґарантію, що будуть становити одинъ сильный клюбъ парляментарный та вести одну політику и стояти заразомъ за переведенымъ одныхъ спôльныхъ народныхъ постулятôвъ. Очевидно, що свôй обовязокъ центрального комітету выборчого сповнить Народный Комітетъ все зô всякою совѣстностію и льояльностію.

По делеґатѣ Народного Комітету забравъ голосъ п. Іосифъ Гурикъ. Вôнъ заявивъ въ своѣй промовѣ, що кандидатура въ повѣтѣ скалатськôмъ при теперѣшныхъ обставинахъ прияти не може бо жнючи подальше вôдъ того повѣту, мусѣвъ бы розвинути ширшу агітацію, щобъ зъ собою людей познакомити и выборъ забезпечити, а на се пора вже за пôзна. Въ додатку повѣтъ скалатськѣй для выборôвъ есть взагалѣ дуже мало приготованый, и коли вôнъ прибувъ на зборы, то лише тому, що часть селянъ его до того вôзвала та запросивъ Комітетъ Народный черезъ що вôнъ почувавъ ся до обовязку передъ зôбраными станути, щобы имъ за почесне вôзване особисто подякувати. Кандидувати однакъ супротивъ повысшихъ обставинъ не думавъ и не думае.

Третій забравъ голосъ п. Гулейчукъ зъ Пôдволочиськъ, щобы выяснити, въ якій способѣ поставлено кандидатомъ селяньскимъ п. Северина Даниловича. Селяньство въ скалатськôмъ повѣтѣ розбуджене и свѣдоме, а хочь нема формальнои организаціи повѣтовои, то есть однакъ жива организація помѣжь селянами, котрѣ при всѣхъ важнѣйшихъ нагодахъ мѣжь собою порозумѣвають ся и старають ся опôсля свои рѣшеня солідарно перевести. Такъ было и симъ разомъ, бо коли интеліґенція нѣчого не робить и справами народными въ повѣтѣ цѣлкомъ не займае ся, то селяне зôйшли ся дня 29/7 с. р. на нарады та ухвалили самѣ рѣшати о своѣй кандидатурѣ. Що до кандидатôвъ повѣтовыхъ и зъ поза повѣта то было ихъ бôльше, але остаточно селяне обявили ся за кандидатурою Д-ра Сев. Даниловича, позаякъ д-ръ Даниловичь вже працювавъ въ повѣтѣ и есть тутъ звѣстный а до того дав вôнъ селянамъ повну ґваранцію, що буде ихъ справы хлопскои рѣшучо и умѣло боронити. Для переведеня акціи выборчои выбрано осôбный комітетъ аґітаційный, а именемъ того комітету п. Гулейчукъ зъ того-жь припорученя заявляе, що селяне стоять и будуть стояти лише за кандидатурою д-ра Даниловича.

По п. Гулейчуку промовляло еще бôльше осôбъ, якъ пп. Никола Черкасъ, Адамко Голаядъ и другѣ, а врешті и д-ръ Даниловичь, котрый въ довшôй промовѣ вôзвавъ до солідарности, а хочь повѣтъ не такъ еще добре пôдготованый, то однакъ вôнъ на зазывъ селянъ уважавъ за свôй обовязокъ предложену ему кандидатуру принятн. По д-ру Даниловичу промовлявъ вдруге делеґатъ Народного Комітету въ цѣли заинтерпельованя кандидата що-до его евентуального становища яко посла, именно чи буде д-ръ Даниловичь яко посолъ стояти за основными постулятами народнои програмы а въ особенности за подѣломъ Галичины, заведенымъ загального голосованя, руськои мовы въ урядахъ и школахъ, подѣломъ Рады шкôльнои краевои и т. п. На сѣ интерпеляцію делеґата Комітету заявивъ сейчасъ д-ръ Даниловичь, що за повышеними постулятами вôнъ все стоявъ и буде стояти та що такъ само, хочь посолъ „хлопскій", буде боронити всѣхъ становъ рускихъ супротивъ напастій спôльного ворога. Сю вôдповѣдь д-ра Даниловича приняли зôбранѣ довгими та живыми оплесками.

По такъ переведенôй и вычерпанôй дискусіи поставивъ врешті п. Гулейчукъ именемъ селяньского комітету а п. Бѣликъ яко председатель до ухваленя зôбранымъ отей два внесеня: 1) Що зôбранѣ заявляють ся за кандидатурою д-ра Даниловича, и 2) що зôбранѣ ухвалюють просити Народный Комітетъ, щобы сю кандидатуру затвердивъ. Оба тотѣ внесеня принятѣ зôстали одноголосно. Прошене що-до затвержденя зложено пôсля дальшои ухвалы зборôвъ на руки присутного делеґата, д-ра Левицкого.

Зборы закôнчили ся промовою делеґата, котрый заявивъ, що ухвалы и прошеня зôбраныхъ якъ и точне справозданя зъ цѣлои нарады передасть Народному Комітетови та вôзвавъ заразомъ зôбраныхъ, щобы кандидата затвержёного евентуально Народнымъ Комітетомъ старали ся переперти всѣми силами яко кандидата всенародного.

„Ситуація" въ Австрiи.

„Керберъ поѣхавъ до Сейля", „Керберъ вернувъ до Вѣдня". Сейль приѣхавъ до Шенбруну" — доносить кореспонденційне бюро, и зъ того высушеной мозку австрійскихъ політикôвъ роблять „ситуацію" въ Австрiи. Плытковôсть австрійскои прасы треба дѣйстно подивляти, коли она може не обмежая ся на занотованю самои вѣсти, але въ снижневыхъ статяхъ интерпретуе тѣ поѣздки и конференціи и за всяку цѣну хоче мати въ нихъ якъ найдальше сягаючѣ наслѣдки. Тымчасомъ всѣ тѣ поѣздки, то звычайна безрадôсть австрійскихъ політикôвъ. Вôдъ хвилѣ, коли Керберъ выѣхавъ до Сейля всѣ часописи и політики зачали бавити ся въ ворожôтôвъ а загальна безрадôсть выявляе ся въ безконечнôй розпорядности проектôвъ. Якъ не давно ще нѣхто не сумнѣвавъ ся, що Керберъ буде спасати Австрію октройоваными законами и Керберъ мавъ вже готовѣ дотычнѣ цѣсарскѣ рескрипты, такъ теперь всѣ офіціальнѣ круги запевняють, що Керберови нѣколи й не снило ся предкладати октройованя нового регуляміну палаты абo языкового закона.

Се дуже похвальна рѣчь, що правительство зрезиґнувало зъ такихъ екстраваґантныхъ и протизаконныхъ плановъ, але самою резиґнацією Австрія жити не може. Державѣ потрѣбнѣ позитивнѣ плины, а про такѣ не чуемо, мимо всѣхъ поѣздокъ и конференцій. Правда, що мае бути скликаный парляментъ, але нѣхто не дурить ся надѣею, що ся розтелепана машина, безъ попереднои радикальнои репарациі, зачне правильно функціонувати. Нинѣ нема вже въ Австрiи такого наивного, котрый вѣривъ бы, що сей трупъ дасть ся зъелектризувати. Истнуюча конституція рѣшучо пережила ся, нинѣшный складъ парламенту не вôдповѣдае потребамъ репрезентованыхъ нимъ народôвъ. Всякѣ заходы въ цѣли вôджившлена сего тѣла, суть лише стратою дорогого часу.

Вôдъ часу до часу выринае проектъ, абы розвязанемъ парламенту влати въ него бôльше животныхъ сокôвъ. Сей експериментъ буде коштувати пôвъ року часу, кримінальы заповнять ся рускими выборцями, а „ситуація" въ Австрiи не рушить зъ мѣсця, а австрійска політика буде зновъ крутити ся коло питаня: „що робити?"

Мимо того австрійскѣ політики все ще надѣють ся, що зъ нашого парляменту дасть ся щось зробити, що въ Ишлю, або въ Пештѣ вынайдуть якесь серумъ противъ импотенціи нашого законодатного тѣла. Зъ тои причины дневники такъ серіозно обговорюють конференціи якѣ вôдбувають ся мѣжь Керберомъ а Сейльомъ и мѣжь тыми обома панами а Ишлемъ, хочь нѣхто не мае понятя, про що тамъ говорить ся.

N. fr. Presse звертаючи увагу на обставину, що оба президенты міністрôвъ зъ окрема ѣдуть до Ишлю, не выключае, що мѣжь обома політиками вôдбула ся поважна дискусія, котра пôзнѣйше могла бы довести до важныхъ рѣшень. Яко критичный реченець пôдъ тымъ взглядомъ уважають въ політичныхъ кругахъ половину вересня а обговорюване внутрѣшного положеня въ Австрiи и его вплыву на Угорщину, чимъ угорска прася теперь пильно займае ся, а прикривкою до неожиданыхъ кроквôвъ, зъ котрыми угорскій президентъ міністрôвъ выступить въ згаданôмъ реченци.

— „Я бы хотѣвъ, щобъ его хрещено самого одного", сказавъ.

„То значить: у будень".

— Въ найблизшу суботу, въ полудне о двайцятôй годинѣ.

„Може маешь ще що? спытавъ пароxъ.

— Бôльше вже не скажу". Мужикъ крутивъ въ руцѣ капелюхъ, якъ бы хотѣвъ итн. Тутъ вставъ пароxъ: „Ну, то позвольте, щобъ я вамъ давъ на дорогу ще одно бажане, говоривъ вôнъ, пôдôйшовъ до Торда, взявъ его за руки, а поглянувши ему въ очи сказавъ: Дай Боже, щобъ сынъ твôй вдавъ ся тобѣ на благословеньство".

Шѣснайцять лѣтъ пôсля сея днины стоявъ Тордъ зновъ въ покою пароха. „Добре тримаешь ся", сказавъ пароxъ, що недоглянувъ на нѣмъ вѣякои змѣны. — Та не маю, прошу ласки, нѣякои журбы", вôдказавъ Тордъ. „Якужь справу маешь сьогодня въ вечѣръ?" — „Сего вечера приходжу въ справѣ мого сына, щобы его завтра миромпомазувати". „То бравый хлопакъ". — „Я бы хотѣвъ знати впередъ, закимъ заплачу вашу належитôсть, яке мѣсце одержавъ вôнъ въ костелѣ?" „Для него призначивъ я перше". — „Теперь я вже сего певный, а се, прошу, 10 талярôвъ для васъ". „Може маешь ще що сказати?" запытавъ пароxъ, дивлячись на Горда. — „Бôльше вже не скажу". Тордъ пôйшовъ.

Зновъ минуло вôсѣмъ лѣтъ, коли можь було почути передъ парохіяльною канцеляріею якiйсь стукôтъ; се йшло богато мужиковъ, а передъ усѣми Тордъ. Пароxъ споглянувъ на нього и пôзнавъ: „Ты приходишь нинѣ въ численномъ товариствѣ!" „Хочу дати на заповѣди мого сына, женить ся изъ дарою Столідеаъ, дочкою Гудмуда, що ось тутъ стоить". — „А такъ, се найбогатша дѣвка въ селѣ". — „Та нѣбы такъ говорять", вôдповѣдавъ мужикъ, пôдчѣсуючи одною рукою волоса въ гору. Пароxъ стоявъ кôлька хвилинъ мовь безъ думки, опôсля не говорячи й слова, позаписувавъ имена въ своихъ книжкахъ, а мужики пôдписали. Тордъ поставивъ на столѣ 10 талярôвъ. „Менѣ належить ся лишь одинъ", сказавъ пароxъ. — „Я знаю, що вы можете жадати, але вôнъ одинока моя дитина а ви хотѣвъ бы зробити все порядно". По сѣй заявѣ забравъ пароxъ грошѣ. „Торде, стоишь тутъ вже по разъ третій въ справѣ свого сына!" — „Але теперь я вже зъ нимъ готовый." Завязавъ мошонку, сказавъ: „Бувайте здоровѣ!" и пôйшовъ; мужики йшли повагомъ за нимъ.

Чотирнайцять день опôсля веслувавъ сынъ зъ батькомъ до Сторліденъ, щобы умовитись въ справѣ весѣля. — „Щось веслярска лавка не стоить добре пôдомною", сказавъ сынъ и вставъ, щобы єй лѣпше поставити. Въ тôй самôй хвили посовглась дошка, на котрôй стоявъ. Вôнъ хапае довкола себе руками, крикнувъ зô страху и паде въ воду. — „Тримай ся добре весла!", кликнувъ батько и поскочивши наставивъ ему весло. Але коли сынъ старавъ ся кôлька разôвъ безъуспѣшно вхопитись весла, руки его выпрямилась и закостенѣли. „Заждн, заждн!" кричавъ батько и повеслувавъ дъ нему. Въ тôмъ паде сынъ горѣлицъ, видае батькови довгій поглядъ — и потапае.

Тордъ не хотѣвъ сему прямо вѣрити, задержавъ човенъ и дививъ ся просто въ те мѣсце, де втопивъ ся сынъ, якъ коли-бъ вôнъ мусѣвъ зновъ выринути... Повстало кôлька бульокъ, ще кôлька, потôмъ лишь одна велика, але й та пукла и зновъ стояло озеро рôвне и ясне мовь зеркало. Люде бачили, якъ батько три днн плывавъ довкола сего мѣсця, не ѣвши и не спавши; Ажь третого дня знайшовъ его и понѣсъ черезъ горы до дому.

Минувъ може рôкъ вôдъ того дня. Нечайно почувъ пароxъ, якъ хтось пôзно въ осѣнный вечѣръ ворушивъ ся пôдъ дверми вôдъ левады и шукавъ за клямкою. Пароxъ вôдчинивъ дверѣ, а до хаты увôйшовъ высокій, на передъ похиленый мужикъ, худый зъ посивѣлымъ волосемъ. Довго глядѣвъ на него пароxъ, закимъ пôзнавъ, що се Тордъ. „Приходишь такъ пôзно?" спытавъ пароxъ и стоявъ дальше передъ нимъ. „На жаль, такъ приходжу пôзно!" вôдповѣвъ Тордъ, сѣдаючи. Въ ожиданю сѣвъ пароxъ такожъ.

Довго панувала тишина.

Вкôнци промовивъ Тордъ: „Маю дещо у себе, що давъ бымъ охотно бѣднымъ; задумую заложити приютъ для убогихъ, якій бы носивъ имя мого сына". Пôднявъ ся, поставивъ на стôлъ грошѣ и сѣвъ дальше. Перерахувавши, сказавъ пароxъ: „Але-жь се богато грошій!

— „Се половина цѣны мого господарства, що я его нинѣ продавъ".

Довго сидѣвъ пароxъ мовчки, вкôнци промовивъ лагôднымъ голосомъ: — „Що-жь думаешь теперь зъ собою зробити?"

„Щось лѣпшого!"

Зновъ сидѣли мовчки хвилю, Тордъ впявши очи въ пôдлогу, а пароxъ дивлячись на него. Въ тôмъ промовивъ пароxъ тихо: — „Теперь, думаю, ставъ тобѣ сынъ справдѣ благословеньствомъ".

„Такъ, я сього теперь певный", вôдповѣвъ Тордъ, глянувъ до горы, и двѣ сльозы спливли поволи по его лици...

Переложивъ *Ярослав Весоловскій.*

Вôйна въ Хінахъ.

Бельґійскій міністеръ внѣшныхъ справъ одержавъ вôдъ свого посла въ Пекинѣ депешу виданy дня 2 с. м., слѣдуючого змѣсту: Вôдъ 4 до 6 липня боронилисьмо при помочи вôсьмохъ воякôвъ австрійскои маринарки будынокъ нашого посольства. Домы посольствъ австро-угорского, голяндерского и италійского, спалены до тла. Всѣ схоронили ся до палаты

англійского посольства и тамъ боронили ся передъ Хінцями. Чужинцѣ стратили 58 убитыхъ и мають 70 раненыхъ. Вѣдъ дня 19 липня Хінцѣ перестали атакувати замкненыхъ. Живность на вычерпаню. Всѣ Бельгійцѣ въ Пекінѣ здоровѣ. Японьскій конзуль въ Шангаю одержавъ депешу зъ донесеннямъ, що дня 1 с. м. послы въ Пекінѣ були здоровѣ и приготованѣ на новый атакъ Хінцѣвъ. Амуніціи мають чужинцѣ не бѣльше, якъ по 25 патронѣвъ на одного. Секретарь японьского посольства померъ въ наслѣдокъ ранъ. Въ лондоньскѣмъ парляментѣ вѣдчитано депешу англійского посла въ Пекінѣ Макдональда зъ дня 3 с. м., котра стверджуе, що всѣ мають ся добре. Канонада утихла дня 16 липня и чути лише стрѣлы ручного оружія. Погибло всего лише 4 Англійцѣвъ а 26 е раненыхъ. Ихъ станъ, зъ виняткомъ одного, е добрый. Окрѣмъ того правительство одержало другу депешу, въ котрѣй англійскій адміралъ доносить, що Хінцѣвъ заатаковано о двѣ милѣ за Тьентсіномъ и збгнано зѣ становискъ. Мѣжнародній вѣйска обсадили Пейтсанъ. Маршъ на Пекінъ розпочавъ ся.

Зъ Шангаю доносять, що въ Пекінѣ окрѣмъ 2 членѣвъ коровноя рады, стято такожь 5 высшихъ урядникѣвъ. Новый цѣсарскій едиктъ наказуе наново здобути Тьентсінъ. Цѣсарскій едиктъ зъ дня 2 с. м. заряджуе, абы послы пѣдъ охороною хіньскихъ вѣйскъ вѣдъѣхали до Тьентсіну.

Головнымъ командантомъ мѣжнародныхъ вѣйскъ въ Хінахъ именованый гр. Вальдерсе. Наступило се по попереднѣмъ порозумѣню цѣсаря зъ державами. Генеральный штабъ буде складати ся головно зъ офіцерѣвъ III. инспекцій армій. Вѣдъѣздъ головного командантa наступить сими днями; здаеть ся що за 14 днѣвъ. Царь прислалъ генералови Вальдерсону депешу, въ котрѣй высказуе радѣсть зъ причины его номінаціи.

НОВИНКИ.

— **Въ редакціи „Дѣла"** зволять зголосити ся якъ найскорше пп. академики Гр. Зацерковный и Калимѣнъ.

— **Въ Гусятинѣ** вѣдбуде ся въ недѣлю дня 12 серпня концертъ зъ театральнымъ представленемъ и товарискою забавою на дохѣдъ будовы церкви СС. Вченіянокъ въ Станиславовѣ. Програма: 1) Продукція мѣшаного хору 2) Деклямація. 3) Продукція орхестры. 4) Знѣмченый Юрко, комедія въ 2 актахъ. Всѣ тіи точки выконають селяне зъ Увислы. По концертѣ: забавы товарискій зъ танцями. Строѣ народный або візитовый. Цѣна мѣсць: крѣсло 2 кор, партеръ 1 кор, для селянъ и мѣщанъ 40 сот. Доброзычливій датки приймають ся зъ подякою. Вступъ на забаву за оказанемъ запрошенія. Початокъ о 7-ѣй годинѣ вечеромъ. О. Вол. Козоровскій. О. Из. Кисѣлевскій. О. Теод. Турула.

— Пригадуемо, що **філія руского товариства Педагогічного въ Станиславовѣ** зъ новымъ школьнымъ рокомъ отвирае бурсу для убогои молодежи школьнои. Приймати ся будуть ученики, почавши вѣдъ III. кл. школы народнои, зъ огляду на те, щобъ мали добре пѣдготовлене до школы середнои.

— **Де подѣвають ся голосы при выборахъ.** Дивували ся люде, де подѣли ся картки голосованя рускихъ выборцѣвъ при выборахъ въ р. 1897 въ Дрогобычи, Бережанахъ и пр. Выборцѣ заявили готовѣсть присягою, що до урны вѣддали картки зъ именами рускихъ кандидатѣвъ, а тутъ стало ся чудо: картки въ урнѣ перемѣнили ся въ корысть польского кандидата. Ажь ось въ Станиславовѣ выйшла тайна на верхъ, выявивъ ся бодай одинъ зѣ способѣвъ. Дня 7 с. м. переводжено тамъ выборы до жидѣвского кагалу. До бою станули двѣ партіи: старовѣрцѣ и поступовцѣ. Молодій поступовцѣ, якъ звычайно молодій люде, цѣкавѣ, нужь оглядати урну, котра выдае рѣшуче слово о побѣдѣ, и — о диво! показало ся, що урна мае дно, котре можна высувати, знаходячій ся отже въ серединѣ картки можна легко выймати а другій всунути. Росказують, що на стѣнѣ урны видиѣ малыми буквами вытисненый написъ: Patent hr. K. B. B...k.

— **Зѣздъ товарискій.** Повѣдомляемо товаришѣвъ матуристѣвъ зъ ц. к. академичноя гімназіи у Львовѣ зъ року 1890, що зѣздъ товарискій вѣдбуде ся доперва въ р. 1905, бо бѣльшѣсть товаришѣвъ такъ собѣ бажае. — *Комітетъ.*

— **Женщины на университетахъ.** Зъ Вѣдня доносять, що незабавкомъ выйде оголошеня, пѣсля котрого женщинамъ вѣльно буде вписувати ся якъ звычайнымъ слухачкамъ на всѣ австрійскій университеты.

— **Тымчасовый дворець зелѣзничій у Львовѣ.** Зъ причины будованя нового дворця зелѣзничого у Львовѣ, котрый мае станути на мѣсци дотеперѣшного, устроено и вѣддано дня 7 с. м. до ужитку подорожныхъ тымчасовый дворець. Сей дворець помѣщеный въ давныхъ огрѣвальняхъ въ вѣддаленю 60 м. напротивъ дотеперѣшного старого. Идучи зъ мѣста, лѣвый будынокъ призначеный е для вѣдъѣжджаючихъ зѣ Львова. Мѣстять ся тамъ касы особовѣ и пакунковѣ, почекальнѣ всѣхъ трехъ класъ, реставрацін, продажъ часописей, а въ правѣмъ будынку, призначенѣмъ для приѣзджыхъ, помѣщенѣ суть бюра стацiйнѣ, бюро урядниковъ руху, телеграфъ, телефонъ, бюро поліціи, акцизы мѣскои и гардероби для подорожныхъ. Цѣлый дворець освѣтленый електрикою.

— **Кара для Бресciого.** За великій злочинъ, котрого допустивъ ся Бресci, чекае его й велика кара. Якъ звѣстно, въ Италіи знесено кару смерти, а для убійцѣвъ того роду, що Бресci, мае правительство италійске законно означену кару, котра страшнѣйшою представлять ся вѣдъ самои кары смерти. Бресci по засудженю буде напередъ помѣщеный въ клѣтцѣ на 2 м. довгѣй а 1 м. широкѣй. Двери будуть завсѣгды зачиненѣ, а надзвателѣ будуть зносити ся зъ нимъ черезъ малый отвѣръ. Поживою для него буде черезъ цѣлыхъ десять першихъ лѣтъ хлѣбъ и вода. Не вѣльно ему до нѣкого слова промовити, а за вѣдозванe однымъ слѣвцемъ накладають кафтанъ безпеченьства и ланцухами приковують до лѣжка. Абы не допустити до самоубійства, кафтанъ той спорядженый въ сей способѣ, що засужденый не може руками рушати а черезъ нѣчь обвязують его такъ сильно шнурами що не може навѣть обернути ся. Управитель вязниць въ Италіи, котрый подавъ тѣ пояснена одному зъ италійскихъ дневниковъ, сказавъ, що не було еще случаю, абы котрый зъ засудженыхъ на таку кару выдержавъ довше якъ оденъ рѣкъ.

— **Вільгельмъ Лібкнехтъ.** Въ Шарльоттенбургъ коло Берлина померъ наглою смертію 7. с. м. патріархъ нѣмецкои соціальнои демократіи, Вільгельмъ Лібкнехтъ. Покійный уродивъ ся 1826 р. въ мѣстѣ Гіссенъ, и походивъ зъ урядничои родины. Скѣнчивши зъ вѣдзначеньемъ гімназію, студіювавъ на рѣзныхъ университетахъ Нѣмеччины. Р. 1847 перенѣсъ ся до Швайцаріи до Ціріху, 1848 р. бравъ участь въ боротьбѣ за конституцію, вѣдъ 1850—1862 р. проживавъ въ Лондонѣ, де живъ у приязни зъ Карломъ Марксомъ, опѣсля вернувъ до Нѣмеччины и тамъ остававъ ажь до смерти.

Лібкнехтъ се чоловѣкъ, що для соціальнои демократіи мае историчне значѣне. На его очахъ соціялізмъ зъ утопійного, якого творцями були Овенъ та Сенъ Сімонъ, перетворювавъ ся въ марксѣвскій, т. зв. науковый, якій теперь е пѣдставою програмы соціальнои демократіи; вѣнъ бувъ дѣяльнымъ членомъ тогдѣшныхъ тайныхъ и явныхъ робѣтничихъ товариствъ зъ соціялістичнымъ напрямкомъ, котрѣ дали початъ теперѣшнѣй всесвѣтнѣй соціально-демократичнѣй орґанізаціи. Сму головно завдячуе соціальна демократія въ Нѣмеччинѣ свѣй розвитокъ, свою орґанізацію, свою теперѣшну силу и значѣне. Вѣнъ бувъ оденъ зъ найвызначнѣйшихъ соціялістичныхъ аґітаторѣвъ-бесѣдниковъ и публицистѣвъ. Те, що вѣнъ написавъ, заняловъ цѣлій томы. По найбѣльшѣй части се ґазетнѣ статьѣ та аґітаторскѣ брошуры, хочь не бракуе тамъ и поважнѣйшихъ праць, писаныхъ переважно — въ арештѣ. „По-за арештомъ, говорявъ Лібкнехтъ въ жартѣ, мы, соціальнѣ демократы, не маемо часу на бѣльшій творы". Коли-бъ зѣбрати разомъ часъ, якій Лібкнехтъ пересидѣвъ рѣзными часами въ вязниця, то выйшло бы зъ того бѣльше, якъ сѣмъ лѣтъ. Вже яко 72-лѣтный старець вѣдсидѣвъ 4 мѣсяцѣ за „обиду маестату".

Лібкнехтъ бувъ 10 разѣвъ посломъ до нѣмецкого парляменту, а вѣдъ 1879—1891 р. бувъ посломъ до саского сойму. Померъ яко посолъ до парляменту и редакторъ „Vorwärts", центрального орґану нѣмецкои соціальнои демократіи.

Отсе коротка хроніка житя чоловѣка, що-до останнього вѣддыху зъ молодечимъ жаромъ и посвяченемъ працювавъ для здѣйсненя своихъ идеалѣвъ. Якій-бъ они не були тѣ идеалы, то все мимоволѣ вѣдчуваемъ ся якусь пошану до людины, що тѣлько часу боролась за нихъ здѣйстнене твердо та непохитно, не даючись нѣ пѣдкупити нѣ вѣдстрашити тюрмою та переслѣдуванемъ, нѣ знеохотити матеріяльнымъ бѣдованемъ. Такихъ людей лишь бажати бы кождѣй партіи якъ найбѣльше!

Наконець замѣтити треба, що у насъ Русинѣвъ е зъ Лібкнехтомъ деякій рахунки. Покійный въ статьѣ: „Soll Europa kosakisch werden?!" приписуе хибы россійского деспотизму всѣй россійскѣй суспѣльности, отже й украньньско-рускѣй, котру вѣнъ бере за одно зъ московскою. Заходну Европу страшить вѣнъ заливомъ „варварского козацтва" и яко вѣдпору на се пропонуе вѣдбудованe Польщѣ, за що нимъ такъ одушевляють ся Поляки. Мы, якъ зъ одной стороны не можемо одушевляти ся вѣдбудованемъ Польщѣ и бути Лібкнехтови вдячными за те, що не знае нѣчого про насъ, такъ зъ другои стороны не можемо й каменемъ кинути на него за незнанѣ того, чого не знаютъ ще й доси тѣ, що се повинній давно вже знати!.. (*мх*)

— **Немила пригода.** Власти италійскій розбивають ся на всѣ стороны, абы дошукати ся участникѣвъ тайного заговору на короля Гумберта, и де лишь покаже ся якій чужинець, котрый въ очахъ енергічныхъ властей не знайде довѣря, замыкають его безъ пардону. Отъ недавно пріѣхавъ до Медіолану професоръ зъ Москвы Сортаньскій, а сподѣваючи ся листѣвъ вѣдъ родины, зголошувавъ ся щоденно на почтѣ та допытувавъ ся, чи листы не дѣйшли вже. Довѣдавши ся о тѣмъ, власти поліційнѣ арештували невиннаго професора и доперва на интервенцію россійского конзуля выпущено его на волю. Показало ся, що взяли его за анархіста, котрый мавъ пріѣхати недавно зъ Швайцарін.

— **Сынъ міністра злодѣемъ.** Люіджі Кріспі, сынъ б. міністра италійского, зѣставъ засужденый апеляційнымъ судомъ въ Римѣ за крадѣжь дорогоцѣнностей у ґрафинѣ Целеро на чотыри роки вязниць. Такожь засуджено двохъ его товаришѣвъ. Хорошій молодець, не выжидаючи правосильности засуду, утѣкъ свѣтами и перебуваe теперь, здаe ся, въ Америцѣ.

— **Proboszcz Rusin do niczego.** Дня 1 (19) липня с. р. мавъ вѣдбути ся испытъ въ школѣ села Тулиголовы коло Судовои-Вишнѣ. Мѣсцева учителька повысылала запросины до мѣсцевои и сусѣднои интеліґенціи, та вразъ зъ дѣтьми ожидала гостей. Але дарма! Предсѣдателемъ мѣсцевои Рады школьнои въ Тулиголовахъ е дѣдичь, Нѣмець родомъ. Сму й не дивуемо ся, о не прибувъ на испытъ, бо що тамъ може его обходити просвѣта молодежи въ рускѣмъ селѣ! Не прибувъ и мѣсцевый пароxъ рускій, хочь яко добрый душпастырь повиненъ чуwати надъ духовымъ добромъ своихъ овечокъ-дѣтей и дбати ревно о ихъ науку и выхованe та стояти на сторожи правъ свого душпастирства! Вѣдъ чiѣмъ же проводомъ вѣдбувъ ся испытъ въ тулиголовецкѣй школѣ? По выжиданю вѣдъ 7 годины рано прибувъ о 10 годинѣ латиньско-польскій душпастырь ажь зъ третього села и вѣдъ его проводомъ вѣдбувъ ся испытъ въ школѣ зъ рускимъ выкладомъ. Такъ то деякій нашій душпастырѣ дбають о добро рускои школы! Коли-жь опѣсля польскій ксьондзы своею бѣльшою рухливостію дѣбють ся и бѣльшого вилыву въ ихъ парохіяхъ и нароблять имъ великои моральноя и матеріяльноя шкоды, тогдѣ нарѣкають на велике лихо, кому самій виноватій О сѣмъ случаю довѣдали ся мы зъ письма п. Казимиры Чапліньскои въ „Kurjer-ѣ Lwowsk бѣмъ ч. 208". Inne она тамъ выразно, що proboszcz tutejszy rusin do niczego się nie poratrzy, a nawet kwitu nie podpisze, значить, що мѣсцевый душпастырь, имовѣрно заступникъ предсѣдателя мѣсцевои Рады школьнои, не вглядае въ школьнѣ справы мѣсцевои школы и науки религіи въ нѣй, та познаваe польскому ксьондзови ажь зъ третього села ґазду ватн пѣсля его вподобы. Що на сю вѣсть скаже єпископскій Ординаріятъ въ Перемышли, котрый дiатя мае, щобы вѣрнѣй греко-католицкого обряду зъ недбальства власного душпастыря не вѣдчужували ся вѣдъ свого обряду нѣ не переходили вѣдтакъ въ латиньство? — *Цѣкавый.*

— **Въ справѣ процесу карного противъ 15 селянъ зъ Кривча** зъ причины штрайку пишуть намъ зъ Тернополя: Справа ся зъ кождого боку дуже цѣкава и характеристична тымъ, що не переслухано въ слѣдствѣ нѣ одного парубка, котрый буцѣмъ-то зѣ страху передъ грѣзьбою покинувъ службу. Було се отже Rechnung ohne Wirt. Дальше цѣкава рѣчь, що не покликано нѣ одного жандарма на свѣдка, хоча тѣ свѣдки нѣколи не завели прокураторскихъ аспірацій. Тому-то прокураторъ, хотячи сальвувати свою повагу, завернувъ назадъ справу до стадія повторного слѣдства, при котрѣмъ правдоподѣбно справа пѣйде до коша. Зъ соціального боку розправа выказала цѣлый рядъ нечуваного вызыску и надужить, котрѣ хиба въ Галичинѣ можливѣ. Се новый доказъ, що соціялізмъ то не овочь аґітаціи „жидѣвскихъ наймитѣвъ, ворохобникѣвъ противъ религіи и устрою суспѣльного, лише така цвѣтка, котра вырастае такъ де е ґрунтъ вѣдповѣдный. Жаденъ зъ обжалованыхъ не знае нѣчого нѣ про Маркса нѣ про Лясаля, а умѣе аргументувати свое поведене якъ якій ученый соціялъ-демократъ: „Жидъ богатѣе нашою працею, а мы не маемо за що купити муки на кулешу". Я вважаю, що такій Гольцманы и Блявштайни се найдѣяльнѣйшій аґітаторы соціялізму. Коли-жь правительство, вмѣсто нѣвечити се плюгавство, буде ихъ заславляти прокураторскими обжалованями, тымъ самымъ причинить ся до розширеня соціялізму въ тыхъ кругахъ, де того найменче можна сподѣвати ся. Въ обохъ Кривчахъ нема нѣ читальнѣ, нѣ одного інтеліґентнѣйшого людины, котрѣ бы людемъ пѣддали гадку штрейку; а мимо того штрейкъ повставъ. Вправдѣ не бувъ вѣнъ переведеный консеквентно, але вѣнъ бувъ — а се най буде пересторогою для тыхъ, що воюють противъ соціялізму.

— **Огидне насильство.** До п. Валіґурскои въ Дрогобычи, котрои мужъ находить ся теперь въ вязниця, прийшовъ недавно въ ночи кельнеръ зъ готелю и заявивъ, що мужъ ей утѣкъ зъ вязниця и чекае на ню въ готели. Жѣнка повѣрила, але коли появила ся въ готели, пѣрвало ей кѣлька молодыхъ жидкѣвъ и допустили ся на нѣй насильства. Виновникѣвъ арештовано.

— **Пересторога.** Нитокъ при шитю не треба перегрызати, бо показало ся, що деякій фабриканты мачають нитки въ нездоровыхъ течахъ, щобы надати имъ бѣльше вытрималости.

— **Въ Голыни,** селѣ калуского повѣту, отворено на ново урядъ почтовый, до котрого належати будуть громады Голынь, Гонятичѣ и Кадѣбна зъ присѣлками.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім Шевченка"** зачинена вѣд 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде вѣдчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, вѣд 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в поведілки та четверги.

— **Дрѣбній вѣсти.** Въ Русиловѣ, бучацкого повѣту, повѣсивъ ся господарь Иванъ Мацишинъ. — Міністеръ просвѣты занменувавъ д-ра Ивана Нітмана, головного учителя въ мужескѣй семинарін учительскѣй у Львовѣ, головнымъ учителемъ въ женьскѣй семинарін у Львовѣ. — Нотаріяльна палата у Львовѣ оголошуе конкурсъ на посаду нотаря въ Копичинцяхъ зъ реченцемъ до 31 с. м.

Наука, штука и література.

— **Літературно-науковий Вістник,** книжка VIII, за серпень 1900 р. Сторѣнъ 121—248 и 81—144. Змѣстъ: I) Наш альбом: Поезиї В. Залѣзняка, Гната Хоткевича, Лесі Українки, Осипа Доорохольского, Сильвестра Яричевского. 3 малюнків Одарки Романовоі: I. Віковічна кріпачка. II. Баба Марина. 3) На заводі, парис Ів. Стешенка (III—IV). 4) Перехрестні стежки, повість І. Франка (XXXIII—XXXVII). 5) Оповіданя Івана Липи: Прохожалий. 6) Челкаш, оповіданe М. Горкого (I—III). 7) Із французьких поетів: I. Із Манюела, переклав Павло Грабовський. 8) Стефан Ковалів, написав Осип Маковей. 9) Народній театр, Б. Грінченка (далі). 10) З російської України: Новини нашої штуки, нап. Гнат Хоткевич. 11) Євген Борисів, посмертна згадка, М. Комара і Ів. Франка. 12) Хроніка і бібліографія.

— **Молода Україна,** ч. 8. Змѣстъ: II-е Віче української академічної молодіжи дня 14 н. н. ст. липня 1900 у Львові. Справозданя. — Отсе число сконфісковано за 2 невеличкій уступы зъ промовы Л. Цегельского и за 2 довшій уступы та резолюцію зъ промовы Е. Косевича. Другій накладъ вже появивъ ся.

Телеґрамы.

Вѣдень 9 серпня. Д-ра Жівного засуджено за обиду маестату на 6 мѣсяцѣвъ вязниць.

Пільзно 9 серпня. Въ вересни мае вѣдбути ся въ Празѣ дуже важна нарада молодоческихъ мужѣвъ довѣря. Розходить ся не лишь о поступованe ческихъ послѣвъ въ парляментѣ, але буде обговорювана такожь справа евентуального розвязаня палаты послѣвъ и новыхъ выборѣвъ.

Будапешть 9 серпня. Обговорюючи поѣздку Кербера до Сейля, угорска праса вѣдносить, що тутъ розходить ся головно о се, въ якій способѣ мало бы бути змодифіковане трактоване спѣльныхъ справъ на случай завѣщеня конституція въ Австрія. Дальшій нарады будуть вѣдбуватн ся въ Ишлю.

Бѣлградъ 9 серпня. Нинѣ мае выйти королѣвскій указъ, котрый вѣдбирае Наталію власность 8 полку пѣхоты а надае ей новѣй королевѣй. Такожь высша школа для дѣвчатъ заснована Наталією, мае называти ся именемъ королевои Драги.

Петербургъ 9 серпня. Тымчасовый управитель міністерства внѣшныхъ справъ гр. Ламсдорфъ именованый сталымъ управителемъ сего міністерства.

Берлинъ 9 серпня. Коло Липска вѣдбули ся въ ночи тайнѣ зборы анархістѣвъ. Поліція арештувала одного берлиньского анархіста.

Царгородъ 9 серпня. Анархісты порозлѣплювали на рогахъ улиць плякаты, въ котрыхъ заповѣдають атентатъ на султана. На сихъ плякатахъ описано атентатъ на цѣсареву Єлисавету и короля Гумберта зъ додаткомъ, що теперь прийшла черга на султана. Арештовано богато офіцерѣвъ и урядниковъ.

Римъ 9 серпня. Арештованыхъ за выхваляванe атентату на Гумберта позасуджувано: одного на 18, а одного на 10 мѣсяцѣвъ вязниць. Вчера порозлѣплювано на мурахъ анархістичный маніфестъ. Арештовано одного молодого чоловѣка въ хвили, коли налѣплювавъ маніфестъ на мурахъ касарнѣ. Міністеръ судовництва повѣдомивъ раду міністрѣвъ, що слѣдство вже скѣнчило ся и Бресci стане незадовго передъ судомъ. Король пріѣхавъ до Риму. Завѣщаня Гумберта не знайдено, въ наслѣдокъ чого новый король буде універсальнымъ наслѣдникомъ маетку покійного.

Лондонъ 9 серпня. Зъ Пекіну доносять, що Хінцѣ приготовляють новый атакъ на посольства. — Въ маршу на Пекінъ бере участь 300 воякѣвъ австро-угорскои армін.

Берлинъ 8 серпня. Hamburger Correspr. подае зъ застереженемъ вѣсть вѣдъ свого кореспондента въ Петербурзѣ, що царь давъ дозволъ на перевѣзъ нѣмецкихъ вѣйскъ черезъ Россію и Сибѣръ до всходнои Азіи. Дозволъ царь мавъ дати по короткій вымѣнѣ телеґрамѣвъ зъ Вільгельмомъ.

Капштадъ 9 серпня. Президентъ Оранія Штайнъ мавъ занедужати.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

Вп. О. М. Зб. въ Мш. Вашои вѣдповѣди коли-бъ сѣ помѣстити въ „Дѣлѣ", не читали бы власне тѣ, о котрыхъ именно розходить ся, а для иншихъ она за мало мае позитивного змѣсту. Отже наша гадка есть, щобы Вы помѣстили вѣдповѣдне „спростованe" въ тѣй ґазетѣ, котра выступила зъ напастію. — П. Ба. въ Бу. До кѣнця серпня прийде ще 80 с. — В. До. въ Кр. Теперь за липень а не за серпень. — М. Ло. въ Як. Ще 6 кор. — П. Ян. въ Га. Теперь за 3 а не 4 кварталъ. — Т. Ст. въ Сл. во Теперь за липень. — А. Ле. въ Че. Такъ. — Хв. Кас. рус. въ Др. До кѣнця року прийде ще 2 кор. 60 с. — Б. Ку. въ Ол. Ще 12 коронъ 80 сот.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

Урядова Ґазета львівска оголошуе розписане публичноі лїцитациї на роботи розібраня будинку головного е верандою на зелїзничім двірци у Львові.

Дотичні плянн, як також приписи що до вношеня оферт, можна переглянути в ц. к. Дирекції зелїзниць державних, улиця Красіцких у Львові (віддїл для удержуваня і будови зелїзниць двері ч. 308 на III. поверсі).

Опечатані оферти треба внести найдальше до дня 20 серпня с. р. до 12 годинн в полудне.

Отворене внесених оферт наступить того самого дня о годині 2 по полудни (час львівский).

Кольоньскі воды цвѣтові

prima зъ запахомъ конвалієвымъ, фіялковымъ геліотроповымъ и бзовымъ,
фляконъ 140 гелер. 6

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: вкеды вдасні улиця Оникстуска ч. 25, Галицка ч. 11. Краковъ: Суконницѣ ч. 20. Чернівцѣ: Рынокъ ч. 3. Перемышль: ул. Францішканьска ч. 24.

Конкурсъ.

Выдѣлъ філіи рускаго Товариства педагогічнаго въ Станиславовѣ подае до вѣдомости, що зъ днемъ 1 н. ст. вересня 1900 найде помѣщене въ Бурсѣ сего товариства до 20 ученикбвъ рускои народности, учащаючихъ почавши вбдъ 4 кл. школы народнои аж до 4 кл. гімназ. або школы реальнои, за мѣсячною оплатою зъ горы по 10 зр. (20 кор.) готбвкою. — Выдѣлъ Товариства, поставивши собѣ за задачу притти зъ помочію якъ найубожшбй молодежи школьнбй, знизить по можности тую оплату деякимъ способнымъ ученикамъ, коли родичѣ, зглядно опѣкуны не зможуть платити по 10 зр. мѣсячно. Условины приняты:

1. До поданя, котре найдальше до 15 серпня н. ст. треба внести до Выдѣлу філіи рускаго Тов. педагогічнаго въ Станиславовѣ на руки Ник. Мороза, учит. семин. въ Стан. ул. Коперника ч. 11, належить долучити свѣдоцтво школьне и хрещена, а мѣсто свѣдоцтва убожества выстарчить посвѣдчене священника на поданю, що петентъ подае правдивѣ дани.

2. Въ поданю мае петентъ: а) зложити декларацію що-до высоты и точности въ складаню мѣсячнои оплаты; б) заявити, що есть або що буде членомъ рускаго Тов. педагог. (вписове 50 кр. и рбчна вкладка 50 кр.)

Колибъ хто хотѣвъ на иншихъ умовахъ умѣстити въ Бурсѣ свого сына, зглядно пупіля, нехай порозумѣе ся въ сѣмъ дѣлѣ листовно зъ Выдѣломъ пбдписаного Товариства.

Питомець дбстане въ Бурсѣ мешкане, опалъ, поживу, свѣтло, пране и належитый доглядъ; натомѣсть мусить мати власне бѣле вбдповѣдне, обувь, одежу и постѣль.

На переписку треба долучити до поданя 20 кр. марками почтовыми.

Выдѣлъ філіи рускаго Товариства педагогічнаго въ Станиславовѣ.

Ник. Мороз, голова. *М. Ластовецкій*, секретарь.

Надбслане.

Д-ръ Антоній Роицкій
(Берґеръ)
Спеціялістъ для недугъ шкбрныхъ и венеричныхъ недугъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою досвѣдченою, довголѣткою. Такожъ Панбвъ на взбръ Lindevisen парою.
Ординуе вбдъ 9—11 рано пополудни вбдъ год. 4—6
На жадане лѣки можуть бути выданй въ антики въ дискретный способъ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львбвъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.
Вбдъ 10 дѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Такоже выготовля ся штучнй зубы и щоки, пбсля найновѣйшихъ систембвъ въ каучуку и золотѣ безъ пбдлевѣня, такожъ всякй репарацій, входячій въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помбчничихъ силъ заграничныхъ выготовлене всякй роботы пбдъ гарантіею по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 55—144
Заведенє отворене цѣлый день.

По поводу высокого курсу рентъ австрійскихъ и угорскихъ поручаємъ вымѣну тыхъ-же на
Листы заставный Товарист. кредитов. земского
„ „ „ краевого банку
„ „ „ гіпотечного банку.
Яко безпечну льокацію капіталу.
Тѣ же облігацін купуємо и продаемо дуже корыстно
СОКАЛЬ и ЛЛЄНЪ
Банковый Дбмъ и контора вымѣны у Львовѣ.
Поручена зъ провінцій выконують ся вбдворотною почтою. 71

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ
Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои
поручае въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібелі манометры и т. п.

Уряджене дзвонкбвъ електричныхъ.
Всякй направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Вже вийшов
накладом газети „Свободи“
ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ
ПІДРУЧНИК ДЛЯ ПИСАРІВ ГРОМАДСКИХ,
містить в собі взори писем і друків а також поученя як їх виповнятн і взагалі як вести діловодство і касу уряду громадского.
ВИПУСК І.
уложив
Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ
адвокат краевий у Львові.
Ціна примірника *25 кр.*, а оплатою почти *30 кр.* Хто прише в листі шість марок почтових по 5 кр. дістане на місце вже оплачений порадник.
Замовлення приймае редакция „Свободи“ у Львові, ринок ч. 10.

Курсъ Львбвскій

зъ дня 9 н. ст. Серпня 1900.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	340 —	350 —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	350 —	360 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Зедѣв. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	421 —	425 —
Зедѣв. Львб.-Чернов.-Яссы по 200 зр.	531 —	539 —
Листы заставный за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. въ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	98 30	99 —
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	90 60	91 80
„ краевого 4½% а. в. льос. въ 51	99 —	99 70
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	92 —	92 70
Товарищтва кредит. 4% (I. емісія)	91 50	92 20
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	91 50	82 20
„ „ 4% льос. въ 56 л.	90 —	90 70
Облиги за 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	95 50	96 20
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	— —	102 —
Комунальнй Банку краев. 5% (II. ем.)	100 —	100 70
„ „ „ 4½% (III. ем.)	99 50	100 20
Позички краевои зъ 1873 по 6% а. в.	102 —	— —
Позички краевои зъ 1893 по 4% а. в.	91 —	91 70
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	89 —	— —
Льосы:	к. с.	к. с.
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к)	69 50	72 —
Мѣста Станиславова „ „	127 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 30	11 45
20 франкбвка	19 20	19 40
Пбвъимперіядъ	— —	— —
100 Рублѣвъ срѣбныхъ	254 —	258 —
100 Рублѣвъ паперовыхъ	255 —	257 —
100 марокъ нѣмецкихъ	118 20	118 80

Касы желѣзнй огнетревалй,
Касетки желѣзнй на грошѣ и документы,
Машины до розтирания фарбъ,
Машинки до сѣкания мяса,
Машины до коркования,
Машины до умывания фляшокъ и бочокъ,
Вытягачѣ шпунтбвъ
поручае
АЛЬОЙЗІЙ ҐІБНЕРЪ
У ЛЬВОВѢ
Рынокъ ч. 38.
342 1—? 349 9—36

О 60% дешевше, чимъ деинде.
Одинока у Львовѣ піротехнічна роббтня
ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО
„зъ Варшавы“
при ул. Домбровского число 4
поручае
Штучнй огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованй сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскій, сальоновй, пахучій въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплаченй.

НОВБСТЬ. НОВБСТЬ.
Хто хоче мати красне и бѣле лице,
най уживае кремъ всхбдной красоты и воду лізіеву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтй плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.
Дбстати можна лише въ дрогеріи
Станислава Липницкого
У ЛЬВОВѢ
386b ул. Сикстуска, ч 21 2—34

Потребую учительки для трох дѣтей з I, III і IV клясы шкіл народних. Рекомендаці пожадані. — Стефан Онишкевич парох з Хшанович, п. Рудки. 396 1—3

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованых школярикбвъ, котрыхъ Родичѣ радй бы видѣти своихъ дѣтей пбдъ дбалою материньскою опѣкою. Помбчь въ наукѣ удѣляти буде способный инструкторъ домашный. Ближшй информаци могуть интересованй заслягнути у Єлены Калитчуковои вдовы по учителю, Львбвъ ул. Куркова ч. 19. 866 4—10

Гармоніюмъ
до
науки спѣву
дуже тревалои конструкціи
поручае
ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ
у Львовѣ. 94

Найзнаменитшихъ
½ клґ. цукрбвъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.
½ клґ. Бісквітбвъ англійск. и Гербатникбвъ зр. 1·—
½ клґ. кармелькбвъ мѣшаныхъ зр. ·75.
поручае що дня свѣжй
Г. ТРЕТЕРЪ
властитель паровои фабрики чоколяды и цукрбвъ
Львбвъ, пл. Маріяцкій ч. 7 рбгъ ул. Коперника.
Купуймо знаменитй выробы власнй, прочь зб спроваджуваною тандитою! 103

Фабрика парова для выроббвъ меблѣвъ
Франца Цайзера
(Zeizer)
у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.
повѣдомляе о отвореню власного
СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ
у Львовѣ, ул. Валова ч. 13
принимаючдго замовленя на всякй уряджения ѣдальнь и спадень, якъ такожъ готелей, склеповй, реставраційнй и кавирняный уряджения, поручаючи за доброту, тревалбсть и совѣстне ихъ выкбнчене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованй и точне додержане речениць замовлень. 362 8—60

Альойзій Гібнеръ
у ЛЬВОВѢ
Рынокъ число 38
поручае
Лякеръ до таблиць школьныхъ (найлѣпшій патентованый выробъ)
Циноберъ до лініованя таблиць школьныхъ,
Крейду француску, краяну въ лѣсочки,
Губки до таблиць школьныхъ. 392 1—?

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ
припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика
І. ХРІСТОФА
заложена въ р. 1873 367 6—36
Львбвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

ТОМАСИНУ
(*Thomas-Schlacken*)
поодинокими мѣшками а 100 К° по цѣнѣ вбдповѣдаючбй процентовому содержаню квасу фосфорового куповати можна въ складахъ 226
„Народнои Торговлѣ“
въ Станиславовѣ, Перемышли, Рогатинѣ и Золочевѣ.

Цѣс. корол. упр. нс.
Рафінерія спіритусу, Фабрика руму, лікербвъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникбвъ
Якова Шпрехера и С-ки
у Львовѣ
поручае старй горѣвки польскій, розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bon-gout“ на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 37—?
Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

КАВУ
лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и инше.
Токай куранційный
въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.
Коняк французскій
въ фляшкахъ ¾ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.
Мѣдь питный
по 80 кр. за фляшку ¾ літрову
поручае
Народна Торговля.
20 76—0

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ
Львбвъ, ул. Городецка ч. 3.
фабрика выроббвъ цементовыхъ.
Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портляндъ цементу въ Щаковбй. Тов. акц. фабрики вапна гідравл. для фасадъ въ Кальтенляйтебенъ [Kaltenleutgeben.]
Складъ руръ бетоновыхъ и пбдлогъ цементовыхъ власного выробу, такожъ портляндъ-цементу, вапна гідравлічного, вапнякъ скалистого, гіпсу, цеглы и огнетревалыхъ плытъ, асфальтовои папы даховои, асфальтовыхъ плытъ изоляційныхъ, пбдлогъ и руръ штайнґутовыхъ для кльоакъ, камалбвъ, водопроводбвъ, дахбвокъ, лушку, насадъ, плытъ коминовыхъ, печій кафлевыхъ и тростины суфітовои, а такожъ всякихъ матеріялбвъ будбвляныхъ, ручачи за ихъ доброту.
Пбдприемство роббтъ бетоновыхъ, укладене помостбвъ и крыта дахбвъ дахбвкою, лупкомъ, папою огнетревалою и деревнымъ цементомъ [Holzcement] по умѣреныхъ цѣнахъ.
ТЕЛЄФОНЪ ч. 460. 121

УЧИТЕЛЬ орґанъ рускаго товариства педагогічнаго двотыжденникъ педагогічно-науковый, выходить вбдъ 1 червня 1880 у Львовѣ ул. Вбрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рбкъ 3 зр. на пбвъ року 1·60 кр. на чвертъ року 1 зр.

Львбвъ ул. Сикстуска ч. 2. Замовленя въ провінціи вбдворотною почтою.
Лінолеумъ до покрытя цѣлыхъ покоѣвъ
Диваники передъ умивальню зъ Лінолеумъ
Диваны зъ Лінолеумъ
Хбдники зъ Лінолеумъ
LINOLEUM CERATA
Спеціяльный фабричный складъ
першои австрійскои фабрики въ Трієстѣ.
Ф АРТУШКИ.
ОБРУСЫ.
Охороны для стѣнъ.
Простирала гумовй и пбдкладки для дѣтій.
Борты до кредензу, пбдставки, имітаціи дерева и мармору. 847 5—26
Цераты до покрыта меблѣвъ въ перскихъ, смирненьскихъ и рбзнородныхъ десеняхъ.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ въ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 169. Львовъ, Пятниця 28 Липня (10 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитнихъ повѣстей“ выходитъ кѣ второкъ, и кѣ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсерати приймають у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць . 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженє. — Рекламації неопечатані зѣльный вѣдъ порта.

Неодинокє число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай приймають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ся мѣсяць а на рубрицѣ „Надсилане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші донесенія приватні числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Оголошене.

Народний Комітет, яко екзекутива народного (національно-демократичного) сторонництва, на підставі ухвали передвиборчих зборів, що відбули ся дня 5 н. ст. серпня 1900 в Скалаті, затверджує сим яко кандидата на скалатский округ виборчий а сельских громад д-ра Северина Даниловича, адвоката в Тернополи, і взиває всіх своїх сторонників, всіх щирих Русинів і всіх прихильників народу, щоби всіми силами сю кандидатуру підержали.

Від **Народного Комітету**, у Львові дня 9 (н. ст.) серпня 190.

Юліян Романчук, голова. — Др. *Володимир Охримович*, секретар.

Вѣйна въ Хінахъ.

Вѣдъ австро-угорского заступника въ Пекінѣ, легаційного секретаря бр. Ростгорна надѣйшла до міністерства внѣшныхъ справъ шифрованя депеша зъ Пекіну зъ датою 4 серпня. Все промовляе за симъ, що депеша автентична. Ѣи змѣстъ слѣдуючій: Будынокъ австр угорского посольства спалено разомъ зъ инвентаремъ и архівомъ дня 21 червня. Вѣдъ дня 20 червня боронили мы разомъ зъ французкимъ вѣддѣломъ французке посольство, котре безперывно острѣлювано зъ армать и карабінѣвъ. Часть будынку збурено при помочи мінъ. Страты суть слѣдуючій, капітанъ Томанъ и три матрозы убитій, 3 воякы тяжко раненій; ихъ житю не грозить однакъ нѣяке небезпеченьство. Вѣдъ 16 липня ворогъ переставъ атакувати.

Хіньскій урядъ для заграничныхъ справъ прославъ свому послови въ Парижи шифровану депешу Піхона до французского правительства, въ котрій сказано, що послы повѣдомили правительство, що не можуть выйти зъ Пекіну, ажь одержать вѣдъ своихъ правительствъ инструкцій. Піхонъ додае, що послы можуть покинути Пекінъ лише пѣдъ ескортою сполученыхъ вѣйскъ, котра однакъ повинна бути такъ сильна, абы запевнила безпеченьство для всѣхъ тыхъ, що мають выйти зъ Пекіну, именно 800 чужинцѣвъ, мѣжь котрыми є 200 жѣнокъ и дѣтей, и бѣльше яко 3000 христіанъ Хінцѣвъ, котрыхъ не можь лишити на поталу хіньскои черни. Хіньскій ескортѣ пѣдъ жадным условіемъ не можь вѣрити. Піхонъ згадуе такожь, що французке правительство безъ сумнѣву одержало шифровану депешу зъ дня 3 серпня. Однакъ міністеръ внѣшныхъ справъ Дельказе ствердивъ, що така депеша цѣлкомъ не дѣйшла до него.

Зъ Вашингтону выслано онодгы до хіньского правительства ultimatum въ формѣ меморіялу.

Ultimatum домагае ся безпроволочного залишеня напастей на посольства и сполученя хіньскихъ вѣйскъ зъ мѣжнародными вѣйсками въ цѣли привернення ладу. Ultimatum заявляе ся дальше противъ вытранспортованя послѣвъ зъ Пекіну, бо хіньске правительство немогло бы здать ся дати поруки ихъ безпеченьства. Агенція Ляфана доносить зъ Вашингтону, що державы зажадають вѣдъ хіньского правительства, абы згодило ся на вступленя союзныхъ вѣйскъ до Пекіну, въ цѣли увольненя послѣвъ.

Бюро Райтера доносить зъ Тьентсіну дня 5 с. м.: Нинѣ надъ раномъ о годинѣ 3½ прийшло пѣдъ Пейтсаномъ до битвы мѣжь союзными вѣйсками а сильнымъ корпусомъ Хінцѣвъ. Россіяне стратили 800 людей, Англійцѣ 50; страти Японцѣвъ и Нѣмцѣвъ блыше незвѣстній, але на всякій случай не такій великій. Дорогу на Пекінъ уважають теперь за отворену. Командантъ нѣмецкихъ вѣйскъ доносить телеграфічно зъ Таку, що союзній вѣйска заняли дня 5 с. м. Пейтсанъ. Въ битвѣ взяли участь двѣ компанії нѣмецкого вѣйска. Команданты рѣшили безпроволочно розпочати зачѣпне дѣланє противъ Янтсуна, абы не допустити до концентрацій хіньскихъ силъ въ тѣмъ мѣсци. Вчера прийшла до Вашингтону вѣсть, що Янтсунъ занято дня 6 с. м. Американцѣ стратили при тѣмъ 60 людей.

Россійскій правительственный посланець доносить до Петербурга, що вѣддѣлъ генерала Ренненкампфа высланый за Хінцями здогнавъ два ихъ вѣддѣлы и забравъ имъ въ битвѣ двѣ мітралієзы и кѣлька хоругвъ и вернувъ до Янгуна. Абы выкористати погромъ Хінцѣвъ выслано за ними 4 швадроны кѣнноты зъ двома арматами.

Зъ Шангаю доносять, що Таотай выдавъ заборону вывозу живности. Се одно заряджене выстарчае, абы сполученымъ вѣйскамъ вѣдтяти довозъ живности.

Въ околици Нанкіну запанувавъ неспокій. Въ наслѣдокъ того офіцыры маринарки вѣдбули дня 6 с. м. пѣдъ проводомъ Сеймура конференцію, на котрій ухвалили высадити на землю певне число вѣйска для охороны Европейцѣвъ. Зъ Чіфу доносять, що Россіяне заняли хіньску дѣльницю въ Нючванѣ и укрѣпили ся.

До Вашингтона доносять, що Лігунчанъ носить ся здаеть ся зъ плянмъ здобути для себе цѣсарскій престолъ въ Хінахъ, що могло бы стати ся по выгнаню цѣсаревои вдовы. Лігунчанъ мавъ бы за собою въ такѣмъ случаю богато прихильникѣвъ, именно поклонникѣвъ Конфуція. Окрѣмъ того по сторонѣ Лігунчана стоять такожь віцекоролѣ полудневыхъ провінцій. О тыхъ намѣрахъ Лігунчана здае ся такожь свѣдчити се, що вѣнъ зволѣкае зѣ своею подорожею до Пекіну. Зъ Нанкіну доносять, що Лігунчанъ выславъ свого мужа довѣря до Петербурга, абы зъ Россією порозумѣти ся, до чого вѣнъ властиво стремить.

Вѣйна въ Африцѣ.

Вѣсти въ полудневого театру вѣйны, хочь якъ скупій и нелесній, знова зачинають бути интересными, коли именно збставить ся ихъ въ цѣлѣсть. Цѣкаве се, що хочь Робертсъ що кѣлька днівъ доносить про масовій капітуляцій Бурѣвъ, не може похвалити ся нѣякою форсовнѣйшо военною операцією, анѣ погромомъ хочь бы малого вѣддѣлу Бурѣвъ въ битвѣ. Коли прийде яка вѣсть про битву, то атакуючую стороною все були тѣ „розбитій“ и „окруженій“ Буры, котрій въ кождѣй хвили мають капітулювати. Зъ великимъ шумомъ заповѣдженый „остаточный“ походъ противъ Боты въ Трансвалю, стоить на мѣсци. Вже кѣлька разівъ Робертсъ доносивъ бувъ, що тутъ або тамъ розпочала ся велика битва зъ вѣйсками Боты, але якій бувъ ихъ кѣнець, свѣтъ не може довѣдати ся. Очевидно, не дуже славный для англійского оружія, бо инакше Робертсъ бувъ бы сейчасъ похвалявъ се. Розбытый Девет въ Оранії, котрый вже кѣлька разівъ бувъ окруженый и мавъ капітулювати, де лише дасть ся, вскубне Англійцямъ якусь патролю, або транспортъ зъ провіантомъ. Мѣжь Блюмфонтеномъ а Преторіею, т. є. на лінія обсадженѣй англійскимъ вѣйскомъ Буры вѣдъ часу до часу забирають поѣздъ зъ вѣйскомъ.

Найгорше-жь свѣдчить о успѣхахъ англійского оружія се, що дѣе ся на заходѣ вѣдъ лінія: Преторія Блюмфонтенъ. Доси говорено, що бѣльшій партизантскій вѣддѣлы Бурѣвъ знаходять ся лише пѣдъ Ботою на всходѣ вѣдъ Преторіи и пѣдъ Девстомъ на пѣвнѣчный всходъ вѣдъ Блюмфонтену. Заходъ бувъ вже давно „цѣлкомъ очищеный“ зъ ворога и въ рукахъ Англійцѣвъ. Робертъ всю свою увагу звернувъ на заходъ и гуды пхнувъ масы своихъ вѣйскъ. Тымчасомъ теперь показуе ся, що Буры на заходѣ сильнѣйшій и небезпечнѣйшій, якъ на всходѣ. Теперь отже партизантскій вѣддѣлы Бурѣвъ обскочили Робертса якъ псы дѣда и зъ усѣхъ сторонъ скубуть его.

Здае ся, що Буры, котрій розбѣйшли ся були на жнива, теперь по скѣнченыхъ роботахъ вертають назадъ до своихъ командантѣвъ. Депеша зъ Дурбану доносить, що Бота котрый доси мавъ до 3000 воякѣвъ, теперь розпоряджае двацятьма тысячами. Не знати такожь звѣдки, явили ся бѣльшій силы Бурѣвъ на захѣдъ вѣдъ Претории и цѣлкомъ неожидано ударили на мѣсто Рустенбургъ и мѣсто Еляндсъ. Робертсъ мусѣвъ выслати въ ту сторону Гамільтона, котрый оперувавъ противъ Боты и кѣльна иншихъ вѣддѣлѣвъ. Черезъ те ослабивъ ту армію, котра оперувала и приперла до муру Боту, и вже „мала въ руцѣ“ цѣлу армію Девета. Гамільтонова „повело ся“ увольнити Рустенбургъ, але коли его залогу вѣдпроваджувавъ на пѣвнѣчь (въ сторону Преторіи видко не дали му вѣдѣйти Буры) прийшло до битвы. Якъ она скѣнчила ся, не знаемо. Здае ся, що до нея вѣдносить ся послѣдна телеграма Робертса, котрый доносить: „Бою с-, що нашъ гарнізонъ въ Еляндсъ, по битвѣ впавъ въ руки ворога“. Окрѣмъ того заняли Буры Шпрінгсъ, на полудне вѣдъ Рустенбурга въ околици, котра заосмотрювала Англійцѣвъ углемъ.

Цѣкава такожь рѣчь, хто мѣгъ „заалярмувати“ Врибургъ, мѣсто на англійскій територіи за захѣдною границею Трансвалю. Видко, що и тамъ показали ся вѣддѣлы Бурѣвъ. Въ рѣзныхъ иншихъ сторонахъ такожь атакують лише Буры, а Англійцѣ обмежають ся на дефензивѣ або на маршахъ цѣлыхъ колюмнъ зъ помочею для атакованыхъ гарнізонѣвъ. Коли надѣйде бѣльша помѣчь, Буры щезнють, а англійскій кореспонденты доносять до Лондона, що „Буры пѣшли въ розсыпку“. Зъ Амерфорсту доносять, що Буры заступили дорогу передній сторожи. Прийшло до битвы, въ котрій Англійцѣ стратили 25 людей. Коло Вентерштрому Метуенъ бивъ ся зъ вѣддѣлами Девета. Ворога розбито. Англійцѣ стратили 7 убитыхъ волкѣвъ и 4 раненыхъ офіцырѣвъ. На пѣвнѣчь вѣдъ Претории показавъ ся нагло сильный вѣддѣлъ Бурѣвъ зложеный зъ 500 людей зъ двома арматами. Прийшло до битвы зъ англійскими переднымы сторожами. Англійцѣ потерпають, що Буры осѣлій въ Претории могли бы прийти имъ зъ помочею. Буляръ станувъ въ Амерфорстѣ. Передтымъ выгнавъ Боту зъ Конскралю, де Буры мали сильній позиція. Робертсъ доносить зъ Претории, що въ Оранії полонено разомъ 4.140 Бурѣвъ и забрано до 4.000 конѣй. Богато забранои амуніціи знищено. Кіченеръ лозить Девета, котрый перейшовъ рѣку Валь.

Письма зъ краю.

Зъ Угнова. [*Справа обсадженя угновскои парохіи. Вѣдновленє читальнѣ. Жидачівскій монополь.*]

Справа обсады тутешнои парохіи интересуе мѣщанъ чимъ день бѣльше. Взагалѣ въ сѣмъ кутѣ священики пересѣчно москвофілы, котрій вѣчно уѣдають на фонетику и по-при тѣмъ не задають собѣ найменшои працѣ коло освѣдомленя своихъ парохіянъ. На учительскій конференціи выйшло примѣромъ на верхъ, що богато зъ нихъ не ходить до школы а въ девкихъ селахъ дѣти не знають навѣть щоденныхъ молитовъ. До остатного часу не мавъ Угновъ щастя до священикѣвъ. Найдовше позбстане въ памяти мѣщанъ небѣщикъ Козакевичъ. Кажуть люде тримати ся засады: de mortuis nihil nisi bene, отже помнимо его обходженє зъ людьми та згадаемо тѣлько, якъ то великій амаганя удержаня читальнѣ кѣнчили ся нѣчимъ. Небѣщикъ бувъ, нѣбы такъ говорить ся, „твердый Русинъ“, а то давало ему въ руки патентъ: нищити всякій „фонетическія“ забаганки. Коли-жь читальню заложено безъ него, то знеохочуючи мѣщанъ рѣзными способами допровадивъ до того, що читальня занывѣла.

Въ недѣлю дня 29. липня вѣдновлено читальню. Попередній члены не стратили таки охоты и збѣйшли ся а крѣмъ того вписало ся кѣлькохъ новыхъ. Въ недѣлю дня 5. серпня прийшло вже до 70 людей, и всѣ радо прислухували ся вѣстямъ зъ часописій, котрій вѣдчитувавъ оденъ зъ мѣщанъ, надто выкладови про термометръ; сей выкладъ повторивъ вѣдтакъ оденъ мѣщанинъ. Мимоходомъ додаемо, що въ недѣлю дня 19. серпня буде выкладъ про барометръ.

Цѣлымъ моторомъ тои читальнѣ суть теперѣшній священики. Щожь, коли-жь бо оба перебувають ту тѣлько хвилево. Ходить отже теперь о те, щобы дѣло розпочате мѣгъ провадити дальше свѣдомый человѣкъ, то и священикъ-народовець, бо иншихъ независимыхъ людей ту нема. А то ходать рѣзній слухи, неначе бы то крвстинопольскій Василіане и консисторія хотѣли насъ обдѣлити однымъ розтрѣпанымъ человѣкомъ, москвофіломъ. Если однакъ консисторія въ Перемышли хоче мати спокій зѣ скаргами, якій попередно до нея заедно вилывали не тѣлько вѣдъ мѣщанъ але й вѣдъ сотрудникѣвъ, то призначить тутъ гѣдного человѣка, котрый заслугуе на се працею коло церкви и народу.

Въ цѣлѣмъ Угновѣ всего-на-всего оденъ жидъ продае марки и карты почтовій. Отже дуже часто выходять ему значки и тогдѣ вже нѣгде ихъ не дѣстанешь. А въ суботу не можна выслати листа звѣдси, бо жидъ шабасуе а заступника не дасть. Такій то у насъ порядокъ!

Иванъ Бѣлыкъ.

НОВИНКИ.

— **Рухъ выборчій въ Жидачѣвщинѣ.** Пишуть намъ вѣдъ Жидачева: Рухъ выборчій въ жидачѣвскѣмъ повѣтѣ зачавъ ся вже на добре. Ходили довшій часъ вѣсти, що польского кандидата противъ д-ра Є. Олесницкого не буде. Вѣсти сѣ опирались головно на тѣмъ, що польскі махеры не мали еще мѣжь собою порозумѣня. Ажь у вѣторокъ дня 7. с. м. вѣдбулись въ Жидачевѣ довѣрочній нарады польскои братіи. Що на тыхъ нарадахъ ухвалено, се на-разѣ держить ся въ тайнѣ. Знаемо тѣлько то, що выбрано выборчій комітетъ, отже рѣчь певна, що буде и польскій кандидатъ. Хто е симъ кандидатомъ, не знати. Одній кажуть, що судія д-ръ Пілецкій, другій, що секретарь рады powiatowej Чавдерна, инчій знова, що самъ панъ „маршалекъ“ Павліковскій.

Партія москвофільска мае довѣрочну нараду — въ четверъ 9. с. м. въ Жидачевѣ. Що ухвалять на тѣй „чорнѣй радѣ“, се також цѣкаве. Але (utinam falsus vates sim!), чи не схотять поставити нашій „твердій“ кандитури о. К. Сенника? Бодай такъ говорять люди мѣжь собою на ухо, що „головный штабъ“ зѣ Львова мае охоту пѣднести кандидатуру о. Сенника, але отверто говорити сего нѣхто не поважуесь та и неможливо въ се повѣрити. Де-жь бы о. Сенникъ схотѣвъ кандидовати противъ д-ра Олесницкого, противъ того, за котрого вѣнъ въ рр. 1895 и 1897 такъ розпинавъ ся, за котрого бувъ арештованый?! Де-жь бы о. Сенникъ бувъ такій неконсеквентный! Зрештою почекаймо, то побачимо, и ажь тогдѣ будемо троха бѣльше на сю тему говорити.

Правыборы вже зачали ся. До нинѣ (середа) переведено правыборы въ селахъ: Тейсаровъ, Пчаны, Цуцулівцѣ, Турады. Волиця-лѣсна и Ивановцѣ. [Зъ якимъ результатомъ? *Ред.*]. — *Романъ Миколинъ.*

— **Пишуть намъ въ Комарна:** Ще въ роцѣ 1898 заснували львовскій академики при читальни „Просвѣты“ въ Комарнѣ драматичный кружокъ, котрый вѣдъ свого заснованя давъ до теперь всѣмъ представленъ. Найлѣпше выпали: „Наталка Полтавка“ и „Сѣльскій арістократы“ такъ що перше представлене мусѣли аматоры повторити три разы, а друге два разы.

Сей то кружокъ вѣдограв въ недѣлю 5 с. м. въ сали Товариства Задаткового по разъ третій „Наталку Полтавку“ Ивана Котляревского. А що се представленє саме було бы за коротке, то выпередила его декля-

Colosseum — Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА — 256 11—15 — Щоденно свѣтле представленя (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ **Початокъ о 8-ій год. вечеромъ.** — Білеты до набутя въ бюрѣ дневниковъ п. Ильона, ул. Короля Людвика ч. 9.

мація В. У., котрий досыть добре, хочь въ деякихъ мѣсцяхъ зъ надто великимъ патосомъ, вѣддеклямувавъ поему Ивана Франка „Каменярь“.

Наталку Полтавку, „сю нашу штуку, правдѣ найдавнѣйшу, але все свѣжу на сценѣ“, вѣдограно, якъ на аматорѣвъ, знаменито. Особливо добре грали В. У. выборного, а Ол. У. возьного: оба не давали спокою публицѣ, змушуючи еѣ разъ-въ разъ своею грою до смѣху. Всѣ инши грали такожь добре, особливо панны Ю. П. и М. П. Отже цѣлость разомъ зъ деклямацією выпала дуже добре.

Чистого доходу було 40 кор. Зъ того половину призначено для Ивана Пеленьского Голодного, та й вѣдослано до „Днѣстра“, другу-жь половину на будову руско-народного театру у Львовѣ, и вѣдослано до редакцiи „Дѣла“ зъ просьбою о передане Товариству им. Котляревского.

Жаль лише, а заразомъ и соромъ, що якъ все, такъ и теперь въ священникѣвъ прибувъ на представленя лише оденъ именно мѣсецевый парохъ. Не давота нашимъ „твердымъ“; сй на такій цѣли не звыкли давати грошѣ. Але й деякій зъ народовцѣвъ священникѣвъ не були ще нѣ на одномъ нашомъ представленю.

За те слава и честь патріотичнѣй молодежи львѣвскѣй, котра, не жалуючи нѣ труду нѣ гроша, привѣхала въ значномъ числѣ (20 людій) на представленя до Комарна. — *А. О.*

— **Для потерпѣвшихъ вѣдъ повени.** Міністерь скарбу позволивъ на безплатне роздѣленя помѣжь селянъ навѣщеныхъ повенію 15.000 сотнарѣвъ метричныхъ соли для худобы, а громадамъ, навѣщеным повенію та положеным недалеко вѣдъ салінъ, позволивъ побирати безплатно сѣль для худобы до кѣнця мая 1901.

— **Добру раду** подавъ магістратъ въ Перемышли мешканцямъ мѣста, бо оголосивъ, щобы въ день 70-лѣтного ювилею уродинъ цѣсаря (18 с. м.) не уряджувати освѣтленя мѣста, але приготовлений на тую цѣль грошѣ заложити для потерпѣвшихъ вѣдъ повеня. Для доброго примѣру зложивъ самъ 500 коронъ вмѣсто ужити тѣ грошѣ на освѣтлене будынкѣвъ мѣскихъ.

— **Ojczyzna się kurczy.** Великій ламентъ пѣдносять польскій часописи за кождымъ разомъ, коли якійсь Полякъ продасть свѣй маетокъ Прусакамъ въ Познаньщинѣ, якъ отъ теперь зробивъ се якійсь п. Бачиньскій. Але чому они не плачуть надъ тымъ, що въ Галичинѣ бѣльша часть польскихъ маетковъ переходить систематично въ жидѣвскій руки, а вся майже шляхта сидить въ жидѣвскихъ кешеняхъ? Бо-жь прецѣнь не є се тайною, що майже на пальцяхъ можна почислити галицкихъ короликѣвъ, котрій ще сякъ-такъ обганяють ся вѣдъ жидѣвъ, а решта лишь штучно живе на добрахъ, котрій на гіпотецѣ давно вже двигають пейсатыхъ польскихъ союзникѣвъ. — *Д.*

— **Запиванє етеромъ.** Вѣдъ-коли въ Галичинѣ подорожѣла горѣлка, стали бѣднѣйшій люде въ многихъ сторонахъ запивати ся сѣ-ковымъ етеромъ. Се суррогатъ дешевшій, але й далеко небезпечнѣйшій. Наслѣдками уживана етеру суть: заворушнне нервовои системы, отупѣлость змыслѣвъ и болванованость. Сй рѣчи знанй були у насъ въ краю вѣдъ довшого часу, але якось не було чути, щобъ хто интересувавъ ся тымъ. Ажь теперь займала ся сею справою найвыша рада санітарна въ Вѣдни. Сконстатовано на основѣ урядовыхъ доходжень, що въ многихъ громадахъ Галичины уживане етеру щоразъ выростае та що люде щоразъ бѣльше етеру додають, такъ що въ „алькоголикѣвъ“ стають ся вкѣнци „етериками“. И въ декотрыхъ иншихъ краяхъ стали уживати етеру. Найвыша Рада санітарна, на основѣ реферату профессора д-ра Макса Ґрубера, настоятеля гигіенічного института вѣденьского университета, подала яко найуспѣшнѣйше средство противъ етеризму: утрудненє въ дѣставаню етеру и выключенє етеру вѣдъ вѣльнои продажи. Се має наступити вже въ найблизшѣмъ часѣ.

— **Галицкій обманцѣ въ Вѣдни.** Не доста въ Галичинѣ всяка сволочь дре шкѣру зъ нашихъ мужикѣвъ, але и въ Вѣдни выкрыла тамошна поліція такихъ опѣкунѣвъ селянства, котрій накидають ся нашимъ селянамъ привѣжаючимъ до Вѣдня въ справахъ рѣзныхъ процесѣвъ, нѣбы то зъ помомію, а въ дѣйстности лишь на те, абы ихъ обманити. Проводиромъ шайки тыхъ обманцѣвъ въ Вѣдни бувъ лакерникъ зъ Галичины полякъ Сохоцкій. Недавно его у Вѣдни арештовано. — Часъ вже, щобы нашій селяне залишили тѣ подорожи до Вѣдня, котрій жадного успѣху не приносять, а роблять имъ лише непотрѣбній кошты та ще й наражують на вызыскъ такихъ панкѣвъ, якъ Сохоцкій.

— **Сила природы.** Дня 27 м. м. шалѣла незвычайна буря надъ мѣстомъ Косовомъ. На передмѣстю Монастырисько плыве потѣкъ того самого имени и въ одномъ мѣсци окружае на довготу 100 метрѣвъ горбокъ, кѣльканайцять метрѣвъ широкій и такъ само высокій. Середъ бурѣ ударивъ грѣмъ въ потѣкъ и заразомъ выбивъ въ горбку на скрѣзь тунель 2-метрового промѣру, такъ що теперь вода впадае зъ шумомъ до тунелю и выплывае по другій сторонѣ горбка, скорочуючи свій бѣгъ о 100 метрѣвъ. Товпы цѣкавыхъ облягають се мѣсце та подивляють силу природы.

— **Катальогъ артистичнои выставы Товариства для розвою рускои штуки,** котра буде отворена зъ днемъ 1 вересня н. с. вразъ зъ выставою фантѣвъ дякѣвскои добродѣйнои льотерій, вже зѣставлае ся и за пару день передасть ся до друку. Дялтого дирекція тогожь товариства пригадуе и просить всѣхъ своихъ членѣвъ и другихъ рускихъ артистѣвъ и артистичныхъ промысловцѣвъ, щобы якъ найскорше донесли, що, въ якихъ розмѣрахъ и по якій цѣнѣ намѣряють прислати. *Дирекція.*

— **Недбальство италійскои поліції.** Тяжкій замѣты зъ нагоды атентату на короля Гумберта робдять италійскій поліції. Часопись Corriere della Sera пише, що вину за мордъ въ Монцѣ поносить лише поліція. Король Гумбертъ правдѣ не хотѣвъ, щобы его пильнувала поліція, але було рѣчію поліції уряднти се въ такій способѣ, абы анѣ королевы анѣ публицѣ не впадало въ очи. Однакъ поліція подшпила короля самого и не зарядила жадныхъ средствъ осторожности, такъ що треба дивуватись, що король не ставъ ся вже давно жертвою якого замаху. Нема нѣгде такъ зле уряженои службы безпеченьства, якъ въ Италіи. Поліція тамъ слѣпа и глуха. Що цѣлѣмъ свѣтѣ знали „бѣльше про италійскихъ анархістѣвъ, якъ сама краєва власть безпеченьства. Кождый чоловѣкъ въ Италіи може подати якійсь фактъ, котрый доказуе лиху організацію поліціи. Крѣмъ того мѣшаютъ ся до нея высшій сферы зъ политичныхъ взглядѣвъ и черезъ то она має дуже часто звязанй руки, такъ що неразъ сама не знае, якъ має поступати, що вѣльно а чого невѣльно. Она отже не лише кеіска але и скорумпована. Зрештою не тѣлько поліція робить дурницѣ. Въ Римѣ прокураторъ сконфіскувавъ выданый по атентатѣ надзычайный додатокъ соціялістичного орґану Avanti, де об говорювала ся смерть короля Гумберта, а сконфіскувавъ, не читавши его, бо суппонувавъ, що орґанъ той похвалюе атентатъ. Ажь пѣзнѣйше спостерѣгъ, що Avanti такъ само остро осудивъ злочинъ Брешого якъ часописи другихъ партій.

— **Допись зъ пѣдъ Збаража,** помѣщену въ 158 ч. „Дѣла“ зъ 28/7 с. р, прошу ласкаво спростувати о стѣлько, що ініціятива до торжества, котре вѣдбуло ся въ Лубянкахъ дня 22 мая, выйшла зъ зарядженя впр. о. декана И. Рейтаровского, пароха Лубяновъ, за що именно о. Рейтаровскому, котрый и великій выдатки своимъ коштомъ покрывъ, завдячити треба, що торжество такъ величаво выпало. Богослужене спѣвавъ хоръ, зложеный зъ чч. парохіянъ Лубянокъ выжныхъ и нижныхъ. — *Андрѣй Грабовичъ.*

— **Андрé живе,** такъ бодай доносять зъ Штокгольму, що консуль американьскій одержавъ вѣдъ якогось Американина зъ Клевеляндѣ, мѣстѣ въ пѣвнѣчно-американьскій державѣ Огіо, вѣдомость, що знайшовъ дня 13 липня кусникъ письма Андрéа въ нѣмецкій мовѣ зъ датою 2 червня 1900. Въ письмѣ тѣмъ стоять що Андрé жие але знаходить ся въ дуже прикрѣмъ положеню и потребуе скорои помочи. — Послѣдными часами тѣлько подавали про Андрéа вѣстій, котрій потому показували ся неправдивыми, що и до сей треба вѣдносити ся дуже скептично, тымъ бѣльше, що мѣсце, де Американець маєъ знайти письмо Анрéа, подають дневники дуже баламутно.

— **Елємептарній нещастя.** Пишуть намъ зъ-за Стрыя: Дня 6. серпня с. м. надтягнула около полудня страшна хмара надъ село Луквицю выжну коло Стрыя, зъ котрои посыпались зразу брылы леду поодинокъ а затымъ густый градъ величины волоскихъ орѣхѣвъ. Всьо въ поли и огородахъ знищене и зрѣване зъ землею, ажь сумно дивити ся на прибитого горемъ хлѣбороба. Найстаршій люде въ селѣ не памятаютъ такого великого и густого граду. Ся катастрофа засягла и сусѣдній села, якъ Нѣцѣвъ горѣшный, Семигиновъ и часть Жулина. — *Г.*

— **Стемплѣ на чистѣмъ паперѣ.** Пѣсля розпорядженя міністерства скарбу можуть уряды податковѣ выбивати на жадане сторонъ значки стемплевѣ на 2, 4, 10, 14, 24, 26, 30, 58, 40, 50, 60 и 80 сотикѣвъ, и на 1, 2, 5, 7, 10, 12, 20, 25, 50 и 100 коронъ або на цѣлкомъ чистѣмъ паперѣ, призначенѣмъ до писаня актѣвъ, або такожь на печатаныхъ блянкетахъ, якъ фрахтовыхъ листахъ, чекахъ, повномочіяхъ, квітахъ и др.

— **Дрѣбній вѣсти.** Цѣсарь пожертвувавъ изъ своихъ приватныхъ фондѣвъ громадѣ Хирина на внутрѣшне уряджене церкви 100 кор. — Въ Порховѣй въ бучацкѣмъ повѣтѣ удусила Явдоха Романовска свою 6-тыжневу дитину. Романовска пѣдпила собѣ, а заснувши привалила своимъ тѣломъ дитину. — Намѣстникъ гр. Пінінъскій таки вертае дня 10 с. м. до Львова, якъ подала первѣстно Gazeta lwowska, отже вѣдмѣнній информацій пѣвурядового орґану намѣстника показалися вкѣнци таки хибными. — Також маршалокъ краевый гр. Станиславъ Бадені вертае нинѣ до Львова. — Дня 7 с. м. привѣхало до Кракова на прогульку 380 Чехѣвъ, ученики середныхъ и высшихъ школъ, також ихъ учителѣ и родины. Поляки приймали ихъ, розумѣе ся, дуже сердечно. Забавили два дни и звидѣли всѣ особливости а також копальнѣ соли въ Величцѣ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дякѣвскои льотерій! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярій дякѣвскои льотерій, Львѣвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекцiи Народнои Торговлѣ, Львѣвъ, Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Рахунокъ Товариства взаимного кредиту „Днѣстеръ“ у Львовѣ** стоваришеня зареэстрованого зъ обмеженою порукою *за мѣсяць липень 1900.*

I. Станъ довжный:

	кор. сот.	кор. сот.
1. Удѣлы членьскій вплачений		72 843·48
2. Фондъ резервовый		6.687·92
3. Спеціяльна резерва		758·83
4. Вкладки:		
а) станъ на поч. зин. 1900	712.215·81	
б) вложено въ липни	21,379·11	
разомъ	733.594·92	
в) вынято въ червни	19.692·40	
зостае зъ кѣнцемъ черв.	713.902·52	713.902·52
5. Сальдо процентѣвъ (побран.)		23.381·58
7. Непѣднята дівіденда за р. 1897/8, 9		2.9.2·92
8. Кошты спору		185·46
9. Рахун. Баку краев. кр. отвертый		18,037·00
10. „ рѣзныхъ сторѣнъ		544·50
Сума		838·264·21

II. Станъ чинный:

1) Позички удѣлений:		
а) станъ на поч. мѣсяца	737.707·18	
б) удѣлено въ червню	20.264·00	
разомъ	758·047.18	
в) сплачено въ липни	5.094.60	
Станъ зъ кѣнцемъ липня	752.105·58	752·105·58
2. Готѣвка въ касѣ 31 липня 1900		618·49
3. Цѣнній паперы резерв. Фонду и ин.		62.067·00
4. Въ щадници почтовѣй (обор. чеков.)		374·08
5. Въ товариствахъ и банкахъ		13.556·74
6. Рахун. бѣж. зъ Тов. об. „Днѣстеръ“		3·500·00
7. Сальдо коштѣвъ адміністрацiи		7.379·92
Сума		838.265·21

Членѣвъ прибуло 26, убуло 5, оставало зъ кѣнцемъ липня 1900 року 1869 членѣвъ зъ 1940 декляроваными удѣлами въ сумѣ 97.000 кор. — Стопа процентова вѣдъ вкладокъ 4% процентъ вѣдъ пожичокъ удѣлюваныхъ зъ провізією на кошта адміністрацiи 6½%.

Львѣвъ дня 31 липня 1900.

Телеґрамы.

Вѣдень 10. серпня. Зъ парляментарныхъ кругѣвъ доносять, що парляментъ буде скликаный доперва въ початкомъ жовтня. Часу скликаня ще докладно не означено.

Римъ 10. серпня. Вчера вѣдбувъ ся въ великою парадою похоронъ короля Гумберта. — Новый король заміѣтивъ въ розмовѣ зъ однымъ зъ міністрѣвъ, що є противникомъ выняткovыхъ законѣвъ, бо истнуючій законы цѣлкомъ выстарчають на се, абы добре рядити.

Берлинъ 10. серпня. Привѣхала тутъ місія Бурѣвъ. Зъ вѣдси поѣде до Петербурга.

Надѣслане.

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскій число 7
вѣдъ 9—1 и 3—5 287

Д-РЪ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкѣрныхъ и венерычныхъ недугъ б. лѣкарь на университетскихъ клінікахъ у **Вѣдни, Берлинѣ и Парижи,** лѣчить методою, опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію **найновѣйшихъ** приладѣвъ всякій **венеричній** недуги, найвѣть найбѣльше застарѣлій **шкѣрий, половій и мочового наряду,** у мужчинъ и женщинъ. — Ординуе вѣдъ годины 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 15—?

ЛИПІНЬ

въ реставрациi ЗАФТУЛЫ ТЕНФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дѣмъ власный, можна дѣстати щоденно вже о годинѣ 8-ій рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Почеки вепрова въ капустою	15 кр.
Сѣчкій легки	12 „
Фляки	12 „
Пѣжка телача въ крѣномъ	10 „
Ковбаска въ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ зъ абонаментѣ	70 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моеи реставрациi, даю вѣдкраючимъ марки. — Найлѣпшій вино по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. литра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ страва и напитковъ засмотрена кухня.

79 206—? Въ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтацiяхъ площи Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікоры, льорнеты, бінокля, далекозиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничій, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвониковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Интернатъ рускій

пѣдъ управою рутинованого педагога, приймае въ бѣжучомъ роцѣ лишень учениковъ низшои гімназіи зъ причинъ выказаныхъ въ справозданю. Устныхъ информацій удѣляе ся що середы вѣдъ год. 4—7-ои вечеромъ.

Адресъ: **Стефанъ Петриціій у Львовѣ ул. Театиньска 14.**

368 6—9

Природній вина

до ужитку церковного,

дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій зітръ вѣдъ 48 кр. *припоручае*

А. Жуліяні и Г. Трівнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домініканьска ч. 7.

334 15—15b

Пасы до машинъ

шкѣряній, гумовій, льняній, напусканій

Гурты до машинъ конопляній

въ рѣжныхъ грубостяхъ и широкостяхъ.

Гурты конопляній

до выбиваня вѣнкѣвъ. Спряжки и спонки до пасовъ. Ремѣнцѣ до суровца до зшиваня и вязаня поясѣвъ

Ключѣ до спряжокъ

Шрубки до кубкѣвъ при елеваторахъ и т. п. и т. п.

ОЛИВЫ

до машинъ

поручае

Альойзій Гібнеръ

Львѣвъ, Рынокъ ч. 38.

393 1—0

новость. новость.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липницкого

По кѣлькаразовомъ ужитю дѣля чудесно.

Припоручаю всякій матеріялы аптичній и знаряды тоалетовій.

Дѣстати можна лише въ дрогеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

ул. Сикстуска ч. 21. 386 3—84

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ

ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львѣвъ, Академічна ч. 8

выконуе ПЕЧАТКИ до ляку и фарбы, ВЫВѢСКИ вѣдливаній и ґравованій МОНОГРАМЫ и ҐЕРБЫ рельефно зъ золота и срѣбла, також всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо нѣмецкѣмъ, бароковѣмъ, англійскѣмъ и ґотицкѣмъ

ІОСИФА РУЖИЦКОГО

Львѣвъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймае також крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтанй перерабляе на скѣряній.

Поручае крѣсла вѣдъ 4 зр. и выше.

Похвальній листы на бажане. 321 15—60

Певне средство
противъ снѣтія на пшеници!

Синый камѣнь

сѣрканъ мѣды

якъ також

ГОТОВУ БАЙЦУ

въ пакетахъ

зъ приписомъ уживаня,

ТРУТИЗНУ

певну на мыши, пѣльній кертицѣ и т. и.

Цибулю морску

цѣлу краяну

и приправлену въ пушкахъ зъ приписомъ уживаня

Оливу до машинъ

и т. п. и т. п.

поручае 393 1—0

Альойзій Гібнеръ

Львѣвъ, Рынокъ 38.

Потребую учительки для трох дѣтей з I, III і IV кляси шкіл народних. Рекомендації пожадані. — Стефан Онишкевич парох з Хишевич, п. Рудки. 396 2—3

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Панькѣвскій. Папѣръ въ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловыч.

Ч. 170. Львовъ, Субота 29 Липня (11 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Копернина ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кадинського 2; — въ Ярославю: Л. Кришановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитости за инсераты платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пів рокy	8 зр.	на пів року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пів року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаціи неопечатанй вільній відъ порта.

Поєдинче число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звичай принимають ся по цѣнѣ 10 кр відъ одного стрічки инсератового або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші докладнійші привічай числить ся по 15 кр. відъ стрічки.

Буковиньска и галицка Русь.

II.

Справа взаєминъ межи галицкими и буковиньскими Русинами есть дуже важна, а п. М. трактуванъ єї въ „Буковинѣ“ въ поважный способъ, отже и належить ся, щобы й галицко-руска праса ту справу обговорила и на письмо п-а М. реагувала. Се належить ся спеціяльно ще й зъ того взгляду, що народна програма галицкихъ Русинівъ въ двохъ мѣсцяхъ о Буковинѣ выразно згадує, именно домагаючись въ політичныхъ справахъ „подѣлу Буковины на часть руску и волоску та утворенія зъ руских частій Галичины и Буковины одной національной провінціи зъ окремою адміністрацією и окремымъ національнымъ соймомъ“ та въ культурныхъ справахъ, щобы „на цѣлій територіи, заселеній австрійскими Русинами, у всѣхъ публичныхъ школахъ, отже такожъ въ такихъ, де польска, нѣмецка або румунъска мова була бы выкладовою, украиньско-руска мова була обовязковымъ предметомъ науки“. Мы однакожъ, забираючись нинѣ відповѣсти п-у М., не гадаємо вже зразъ вычерпувати всего предмету, а тілько хочемо дати починъ до трактованя его въ Галичинѣ. Полишимо отже историчну и більше теоретичну часть на боцѣ, а обговоримо лише кількома словами именно практичній точки, порушеній п-омъ М.

Все-жъ таки не уважаємо за зайвше подати на вступѣ кількa статистичныхъ датъ для выясненя обставинъ въ обохъ краяхъ и у обохъ народівъ, якій дані особливо більшости галицкихъ читателівъ можуть придати ся.

Підля конскрипціи зъ 1890-ого року цѣла Галичина мала 6,607.000, а Буковина 646.000 мешканцівъ, отже Буковина мала десять разъ менше відъ Галичины, хотя що до обєму свого есть тілько несповна вісѣмь разъ менша. Галичина густѣйше заселена: въ нѣй припадає на одинъ квадратовый кільометеръ 84 а въ Буковинѣ лише 62 душь. Громадъ є въ Галичинѣ 6.257 (и 5.293 обшарівъ дворскихъ, у всходній Галичинѣ є громадъ 3.680) въ Буковинѣ 335 (и 199 обшарівъ дворскихъ), отже на одну громаду припадає пересічно въ Галичинѣ 1.000 а въ Буковинѣ 1.800 душь. Підля народности (и вѣры) є въ Галичинѣ: 2,892.000 Поляківъ (43·7%), 2,875.000 Русинівъ (43·5%), 770.000 жидівъ (11.6%) и и 80.000 Нѣмцівъ (1·2%). Въ Буковинѣ є 269.000 Русинівъ (41.8%) а то 246.000 православныхъ и 23.000 уніятівъ, 209.000 Румунівъ (32.4%), 83 000 жидівъ (12 8%), 51 000 Нѣмцівъ (7·9%), 24.000 Поляківъ (3·7%) и 8.000 Мадярівъ (1·2%). Въ Галичинѣ лише 148.000 жидівъ признало ся до нѣмецкой народности чи мовы, прочій 622.000 майже всѣ до польскої, такъ що уживаючихъ нѣмецкої мовы домашнїй є въ Галичинѣ лише 228.000 людей (3·5%); въ Буковинѣ жиды всѣ признають ся до нѣмецкої мовы, отже є тамъ у живаючихъ тої мовы 134 000 (20·8%). Въ Буковинѣ треба бути поліґльоттомъ, и дѣйстно многій зъ тамошнїй интеліґенціи знають нѣмецкій, румунъскій, рускій и польскій языкъ. Говорено намъ, що кількадесять лѣтъ назадъ конверсаційною мовою на Буковинѣ була переважно мова руска; ажь потімъ стали більше відносити ся Румуны и розвивати свою національность, тай выпирати руску мову.

Галицкій Русины справдѣ за мало интересують ся своими буковиньскими братами, и за мало комунікують ся зъ ними якъ и взагалѣ зъ буковиньскимъ краємъ. Се походить въ-части и відъ певної загальної прикметы галицкихъ и буковиньскихъ мешканцівъ, якою есть цѣлкомъ натуральна у нихъ ґравітація на західъ. Мы знаємо многихъ Русинівъ галицкихъ, котрій були въ Відни а бодай въ Краковѣ, а не були ще въ Чернівцяхъ, хотя н. пр. зъ Львова до Черновець о 76 кільометрівъ близше якъ до Кракова. Однакожъ такъ не повинно бути, а треба, щобы Русины одного и другого краю входили зъ собою въ блишу звязь. Початокъ повиненъ бы выходити відъ Буковинцівъ, котрій и більшій интересъ въ тімъ мають, нѣжь Галичане, хочь-бы н. пр. лишь длятого, що Львівъ есть більшій відъ Черновець, що вінъ лежить по дорозѣ до Відня, що у Львовѣ є декотрій власти и для Буковины. Але на се не повинній Галичане зважати, и хто першій зачне, той буде мати більшу заслугу. Нехай отже галицка молодѣжь, якъ згадавъ п. М., спільно зъ буковиньскою уряджує прогульки, концерты, забавы и т. п. на Буковинѣ, дальше: нехай рускій театръ частѣйше приѣзджає на Буковину, нехай буковиньскій Русины частѣйше вишукують якусь нагоду, щобы запросити до себе Галичанъ, н. пр. щось въ родѣ того, якъ обходжено ювилей Данила Млаки передъ кількanацяти роками.

Але щобы наступили лѣпшій товарискій зносины межи галицкими и буковиньскими Русинами, мусять перестати та перепона, яка въ остатныхъ 6 рокахъ блишимъ взаєминамъ багато пошкодила, ее є именно дуже нетактовне політичне поведенє Буковинцівъ чи радше буковиньскихъ провідирівъ и ихъ органу. Галицкій Русины не мѣшались и не хотять мѣшати ся до ихъ політики чи властиве до ихъ тактики въ політицѣ, тай не робили имъ докорівъ, коли они провадили опортуністичну політику тогды, якъ Галичане стояли въ опозиціи; але се вже пішло за далеко, коли буковиньскій політики, выслугуючись своимъ покровителямъ, якъ-бы яка прабочна сторожа Бадєніхъ та Бобжиньскихъ кидала ся арроґанцко и напастливо на галицкихъ народовцѣвъ. Пізнѣйше, зъ змѣною політичныхъ обставинъ, се перестало, але деякихъ останківъ, деякихъ мановеръ Буковинцѣ ще й до нинѣ не позбули ся.

Що до тѣснѣйшихъ взаєминъ на просвѣтнімъ полі годимо ся зовсѣмъ на способъ, предложеный п-омъ М. Нехай буковиньска „Руска Бесѣда“ відносе ся тілько до галицкої „Просвѣты“ въ справѣ спільного выдаваня просвѣтныхъ книжочокъ, а мы переєдчений, що знайде щиру готовость. Именно выдавництво книжочокъ може бути такъ уладжене, щобы книжочки „Просвѣты“ були придатній и буковиньскимъ Русинамъ; для деякихъ спеціяльныхъ справъ могли-бъ выдавати ся окремій книжочки для Галичины а окремій для Буковины. Тай статутъ „Просвѣты“, котрый и такъ потребує деякихъ змѣнъ, можна бы змѣнити въ той способъ, щобъ ся кругъ дѣланя розтягавъ ся и на Буковину. Розумѣє ся, що ті змѣны треба бы зробити въ порозумѣню зъ буковиньскими Русинами.

Наконецъ що до „еміґрації руского интеліґенціи зъ Галичины на Буковину“, то, на жаль, мы Галичане не маємо ще тілько интеліґенціи, щобъ мы могли єї експортувати, такъ, якъ галицкій Поляки. У насъ ще є за мало интеліґенціи дома, и мы мусимо ще довго и добре напрацювати ся, щобы нашій прогалины заповнити. Але де-що таки можна-бъ и треба бы зробити. А именно: 1) Ті Русины, що осѣдають за границями Галичины, н. пр. въ Австрії, Чехіи, Штирії и т. д., повинній осѣдати въ Буковинѣ, де для себе знайдуть не менший выгоды а для свого народу принесуть далеко більшу користь. 2) Ті Русины, котрій въ Галичинѣ почувають себе такъ притисненими тутешною системою, що боять ся въ якій небудь способъ працювати для свого народу, знайдуть більшу свободу и можность народної роботы въ Буковинѣ. 3) Ті Русины, котрыхъ переносять „на Мазуры“, нехай стараютъ ся дістати ся на Буковину, де имъ и милѣйше буде пробувати и знайдуть поле до дѣланя для своихъ.

Отсе були бы нашій гадки що до навязаня тѣснѣйшихъ взаєминъ межи галицкими и буковиньскими Русинами. Они взагалѣ сходять ся зъ гадками п-а М. Мы бажали бъ, щобъ прийшло и до дальшої выміны гадокъ въ тій справѣ, а радше щобы, замѣсть вести довгу дискусію, приступити відъ разу до дѣла. Кобъ лише зробити початокъ, а дальше повинно вже пійти легко!

Еміґрація до Канады.

П. Кирило Геникъ, колишный властитель реальности въ Березовѣ въ печенѣжиньскімъ повѣтѣ, чоловѣкъ зъ окінченою гімназією, котрый передъ кількома роками выеміґрувавъ до Канады, тамъ діставъ посаду правительственну въ бюрѣ еміґраційнімъ и заохочуванъ галицкихъ мужиківъ до еміґрації до Канады, теперь звідтамъ зъ мѣста Вініпеґу таке надіславъ письмо до „Громадського Голосу“.

„Канада се край дуже великій, але є тутъ дуже багато пустои земли, котра нѣколи не буде придатна для жита людского. Середуща Канада, де є землѣ призначений для поселенцівъ, складає ся зъ чотырохъ провінцій, а то: 1) Манітоба, 2) Ассінібоя, 3) Саскатчеванъ и 4) Альберта. Земля є тутъ різна: є дуже добра, а є й дуже зла; є такій мѣсця, що добрій до управы хлѣба, а є й такій, що лише на выпасъ худобы. До першої провінціи, т. є. до Манітобы, відъ моря є 2000 анґл. миль або галицкихъ коло 500. Земля ся вістала отворена відъ 20 лѣтъ, відъ коли зелѣзница пішла черезъ пущѣ до Манітобы. Не буду додавати, що лѣпшій мѣсця займили тотій люде, котрій перший тутъ зайшли

Зъ дрібныхъ оповѣдань
АНТОНА ЧЕХОВА.
Неспокійный гість.

Въ низенькій, похиленій хатинѣ лѣсника Артема, підъ великимъ темнымъ образомъ, сидѣли два чоловѣки: господарь Артемъ, присадкуватый, сухорлявый дѣдокъ зі старечнимъ, зморщенымъ обличемъ та зъ бородкою, що починала рости відъ самои потылицѣ, и подорожній стрѣлець, молодый, высокій на зріст парубокъ въ новій китайковій сорочцѣ и въ великихъ чоботахъ зъ довгими холявами. Сидѣли вони на лавѣ передъ маленькимъ триногимъ столикомъ; на столику лѣниво блимала лойова свѣчка, вставлена въ фляшку.

За вікномъ въ нічній пітьмѣ гула гуртовина, що нею звычайно выбухає природа передъ негодою. Сердито завивавъ вѣтеръ; дерева хилились и стогнали, наче хворій. Одна шибка въ вікнѣ була залѣплена папером, и було чути, якъ вірване вѣтромъ листя шелестѣло объ сей папѣръ.

— Треба тобѣ сказати, чоловѣче, ось що — промовивъ, або швидче тоненько синко прошепотѣвъ Артемъ, дивлячись нерухомыми, нѣби переликаными очима на стрѣльця. — Не бою ся я нѣ вовківъ, нѣ медведѣвъ, нѣ иншои якои звѣрины, а бою ся чоловѣка. Відъ звѣра ты або рушницею, або чимъ иншимъ обороншь ся, а відъ лихои людины нема вже нѣякого ратунку.

— Та се такъ! Звѣра встрельнути можна, а стрельни ты въ розбишаку, самъ одвѣчати — мешь, въ Сибѣрь зашлють.

— Служу я, брате, оттутъ лѣсникомъ мало не трийцять роківъ, скілько тіи напасти відъ злыхъ людей прийнявъ, и розповісти не можна. Перебувало ихъ тутъ у мене видимо-невидимо. Хата на прогалинѣ, биты шлахъ, ну и носить ихъ, чортикъ. Всуне отсе якій лиходій и, шапки не здійнявши, лоба свого поганого не перехрестивши, такъ и пре на тебе. „Давай, сякій такій сыну, хлѣба!“ — А де я тобѣ хлѣба наберу? Нѣякого ты права не маешь до мого хлѣба. Мілїонеръ я тобѣ, чи що, щобъ усяку захожу пашицю годувати? А вінъ звычайно — очи имъ злістю заслѣпило, ...хреста на нихъ, душогубцяхъ, не має — не довго вагаючись, лусь тебе по потылицѣ: „Хлѣба давай!“ Нѣчого не вдѣешь: даешь... Не бити-мешь ся-жь зъ такими гаспидами. Въ иншого въ плечахъ мало не сяжень, кулакъ якъ добня, а я, самъ здоровенькій бачишь, якои будовы. Мене й мизинцемъ забити можна... Ну, даса йому хлѣба, а вінъ, клятый, налопаєть ся та й розляжеть ся насередъ хаты и нѣякои тобѣ подяки. А то ще й такій добродѣѣ трапляють ся, що й грішми-бъ поласували. — „Де твои грошѣ? признавай ся, сякій-такій сыну!“

А якій въ мене грошѣ? Звідки имъ бути?

— Ну, сього вже ты не брешн! У лѣсника та щобъ грошей не було! — всмѣхнувъ ся стрѣлець.

— Що мѣсяця плату дістаешь, та й лѣсъ, запевне, продаешь иншкомъ.

Артемъ полохливо зирнувъ на стрѣльця и затрусивъ своєю бородкою, якъ сорока хвостомъ.

— Молоко ще въ тебе на губахъ не обсохло, щобъ менѣ такій слова закидати! промовивъ вінъ. — За сій самій слова передъ Богомъ одвѣчати-меш. Та ты самъ що за одень будешь? Звідки?

— Я изъ Вязівки. Старостинъ сынъ.

— Рушницею, значить, пустуешь... Кохавъ ся й я за-молоду въ сихъ забавкахъ. Таке то. Охъ, грѣхи нашій тяжкій! позѣхнувъ Артемъ. — Лихо на свѣтѣ дѣють ся. Добрыхъ людей обмаль, а злодѣівъ та душогубцівъ, крый Боже, скілько!

— То се ты наче й мене лякаешь ся?

— Ну, отъ еще! Чому менѣ тебе лякатись? Я, брате, постерѣгаю... Ввійшовъ ты по людськи, а не то щобъ якъ, перехрестивъ ся, привитавъ ся, честь честю. Я, брате, постерѣгаю. Тебе й хлѣбомъ погодувати можна... Живу я удовцемъ, въ печи й не розпалюю, самовара продавъ, мяса або чого иншого бозъма', а хлѣба — будь ласкавъ, призволяй ся.

Въ сю хвилину підъ лавкою щось загарчало, а потімъ запирекало. Артемъ здригнувъ ся, підобравъ підъ себе ноги й допытливо подививъ ся на гостя.

— Та се моя собака на твою кітку гарчить, промовивъ гість. — А ну, клятій! гукнувъ вінъ підъ лавку. Кушь! Битій будете! Ну, та й худа-жь, брате, у тебе кітка. Самій кістки та шерсть!

— Зістарілась, часъ здыхати. Такъ ты зъ Вязівки, кажешь?

— Не годуешь ты ся, якъ я бачу. Воно хочь и кітка, а все жь Боже сотворіне. Треба-жь жалість мати!

— Неспокійно у васъ у Вязівці — каже далѣ Артемъ, мовь и не чуючи гостя. — За рікъ двічи церкву обікрадено. И є-жь, скажи ты, такій анахтемы на свѣтѣ? То се выроды, не тілько людей, навѣть самого Бога не боять ся. Боже добро красти, га! Та за се й шибениці мало! Въ давній часы губернаторы такихъ гаспадівъ прямо катували.

Якъ вже ты його не карай, хочь батогами шкварь, хочь засуди, а путя зъ того не буде. Зъ лихого чоловѣка нѣчимъ ты сього мужа не выкуришь.

— Заступи и помилуй насъ Мати Божа! урывчасто зіткнувъ лѣсникъ. Крый насъ відъ усякого ворога й супостати. Отъ на тамтімъ тыжни въ Волоківъ Займи и одень косарь другого полоснувъ косою... На смерть зарѣзавъ. А зъ чого усе се склалось, Господи твоя воля! Выходить одинъ косарь зъ коршмы... на підпитку. Назустрѣчь йому другій... тежь на підпитку...

Гість уважливо слухавъ, але нагло здригнувъ ся, обличе його вытяглось, вінъ ставъ прислухувати ся.

— Цить! махнувъ вінъ на лѣсника. — Здаєть ся, щось гвалтує.

Стрѣлець и лѣсникъ, не спускаючи очей зъ темного вікна, почали прислухувати ся. Крізь лѣсовый гомінъ було чути якісь згуки, що ихъ чує напружене ухо у всяку хуртовину: нѣякъ не второнавшь, чи то люде кличуть ратувати, чи негода въ дымаря скигліть. Але ось рвучій вѣтеръ залютувавъ у хатній покрівали, зашелестівъ папером, що був замѣсть шибки, и донісъ выразный гукъ „гвалтъ!“

— Про вовка помовка, а вовкъ гуцъ — промовивъ блѣднучи й підводячись гість — Грабують когось!

— Господи помилуй! прошепотівъ лѣсникъ, те-жь блѣднучи й підводячись.

Гість ще разъ подививъ-сь у вікно и перейшовъ хату.

— А нічь то, нічь яка! пробубонівъ

бо се само собою розумѣе ся. Нашій люде стали приходити гуртомъ вѣдъ 1896 року. Въ сѣмъ роцѣ приѣхало зъ повѣту залѣщицкого кільканацять родинъ, зъ ярославского та коломыйского пару. Прибувши до Канады, часть осѣла въ Манітобѣ, а часть поѣхала до Едмонтону, котрый є въ Альбертѣ 1100 миль англ. вѣдъ Віннішегу, головного мѣста Манітобы. Сихъ першихъ поселенцѣвъ канадійскій урядъ приймавъ дуже чемно и Товариства вѣдъ зелѣзницѣ везли ихъ за-дармо по усѣхъ чотирохъ краяхъ. Се спонукало нашихъ людей дуже прихильні листы писати до кревныхъ та знакомыхъ и заохочувати до выѣзду зъ старого краю. На великихъ просторахъ можна було тогды и добру землю найти и недалеко зелѣзницѣ. Але не тѣлько свои люде заохочували до выѣзду, а й приморскій аґенты заразъ змѣркували, що велика сила людей може ити до Канады зъ Галичины та Буковины, якъ розвѣдали ся про вѣдносины въ тыхъ краяхъ. Заразъ они позабирали адресы вѣдъ тыхъ, що ѣхали далѣ, сказали имъ листы до краю посылати черезъ ихъ руки зъ Канады, а скоро перечитали, що пишуть до крайнѣвъ дуже добре про Канаду, то велику силу листѣвъ порозсылали они по Галичинѣ та Буковинѣ. Се-жь они робили зъ такои причины: Урядъ канадійскій, абы придбати поселенцѣвъ на свои землѣ, плативъ надморскимъ аґентамъ по 5 долярѣвъ за мужчину вѣдъ 18 рокѣвъ, за женщину 2 дол. а за дѣтей 1 дол. Далѣ, кождe товариство корабельне платить аґентамъ также за придбане людей на корабель. Отже чей теперь кождый зрозумѣе, чому то аґенты такъ сильно заохочують до выѣзду. Тай они не помылили ся въ своѣй рахубѣ: Въ роцѣ 1897 прибуло на весну коло 6.000 народу нашого, саме тѣлько въ 1898, а въ 1899 прибуло 8.000, отже за три роки прибуло 20.000 нашихъ. Урядъ сего не сподѣвавъ ся, сего ёму було за багато и вѣнъ зъ 1. червнемъ 1899 знѣсъ плату аґентамъ за поселенцѣвъ галицкихъ та буковиньскихъ, а се именно зъ такихъ причинъ: Половина нашихъ людей приѣзджае зъ сякимъ-такимъ каніталомъ, а друга половина майже безъ цента. Що-жь почати? Въ першихъ рокахъ урядъ домагавъ ся тымъ способомъ, що вышукувавъ роботу для людей, и симъ була велика помѣчь — але якъ що-року стане така велика маса приѣздити бѣдныхъ, де-жь та робота для всѣхъ найде ся? Въ сѣмъ роцѣ до теперь приѣхало 5.000 нашихъ, зъ котрыхъ кождый хоче роботы. Додамъ ще, що сего року приѣхало Нѣмцѣвъ коло 1000 зъ Россіи зъ-надъ Волги, дуже бѣдныхъ. Далѣ додамъ, що тамтого року приѣхало коло 10.000 Духоборцѣвъ майже безъ цента, котрій пищать роботы! Вамъ бы треба добре розважити, що-то значить сѣдати на фарму, на котру треба усе купити, вѣдъ найменшого до найбѣльшого; въ краю чужѣмъ, де усе нове, чуже, а языкъ незрозумѣлый, а „свѣтъ не батько, а доля не ненька“, якъ ся каже въ пѣсни, кождый лише чатуе, абы послѣдне выдерти. До сего ще рѣкъ зъ гроша треба жити. Отже за 4 роки дуже сильно змѣнило ся въ Канадѣ. Манітоба нынѣ уже цѣлкомъ занята; нашихъ людей тутъ осѣло поверхъ 12.000.

Друга провінція Ассінібоя лише мѣсцями придатна до господаровання, по бѣльшѣй части не сухій пустары безъ воды, а тій мѣсця, де люде поселяють ся, далеко вѣдъ желѣзной дороги тай вѣдъ заробку. Тутъ живе нашихъ понадъ 4.000, найбѣльше въ околици Йорктонъ званѣй. Поверхъ 300 миль зъ сихъ осель до Віннішегу, звѣдки люде ходять на заробки. Додамъ ще недалеко нашихъ поселили ся тутъ Духоборцѣ бѣльшою половиною. Въ сѣй провінцій то не богато мѣсця є на поселенє для нашихъ людей.

Трета провінція Саскачеванъ, въ котрѣй живе нашихъ коло 2.000 душъ на Фішъ Ґрінъ Кольоні, а мѣсце се вѣдъ Віннішегу на 600 миль вѣддалене. Тутъ найшло бы ся мѣсця, але се дуже на пѣвнѣчь положене, то часто морозы убивають, а по друге далеко вѣдъ заробку, такъ що бѣдный чоловѣкъ нѣякъ жити не може.

Лишая ся четверта провінція, Альберта, зъ головнымъ мѣстомъ Едмонтонъ се навлѣпша провінція зъ цѣлои Канады, и тутъ нашихъ поселило ся по-надъ 7.000. Нашій люде позабирали тутъ добрій землѣ тай добре розживають ся. Але тутъ дуже скоро землю займуть, а вѣдъ желѣзницѣ далеко, бо коло 100 миль англ. треба за фармою ити.

Додати мушу, що начиня господарске тутъ далеко дорожше якъ у старѣмъ краю, а худоба и конѣ въ двое пѣдскочили въ цѣнѣ за 4 роки. Корова коштовала 20, а теперь за добру платять и 50 долярѣвъ, конѣ коштували 100 дол., теперь 200—300 дол. Треба и се зважити, що тутъ нѣхто дорѣгъ не робить, самій поселенцѣ мусять робити якъ имъ треба нхъ, а на такихъ великихъ просторахъ майже неможливе таке дѣло. Тай ще одно треба розважити. Зелѣзницѣ зъ-початку возили нашихъ людей за-дармо, а теперь анѣ на крокъ за-дармо не поѣдешь. Зъ Віннішегу (сюда звикле зъ Гамбурґа платять) теперь жадають: до Йорктону вѣдъ дорослои особы 5·35 дол. а 2·70 дол. вѣдъ 5 рокѣвъ до 12; до Фішъ Ґрікъ Кольоні 9·60, а вѣдъ дѣтей 4·80; до Едмонтону 14·05 а вѣдъ дѣтей 7·05 дол. (а въ Манітобѣ нема мѣсця, то не подаю цѣны). Се одно, а друге се, що вѣдъ коли урядъ Канадійскій сказувавъ бонусы, то значить 5 дол. вѣдъ головы, мусять емігранты заплатити аґентамъ, бо они пѣдѣсли цѣну ѣзды на корабля.

Розважившн се усе сказане, такъ бы выходило, що не конче бъ ѣхати до Канады. Але чому, спытае, нашій кревній та знакомій кажуть ѣхати? Се правда, але я се поясню. Ото приѣздъ 30—40 родинъ до Віннішегу, вхъ высылае ся, де ще є земля до поселеня, и тамъ мѣстять на одинъ нумеръ чотырохъ поселенцѣвъ, другій н-ръ нерѣвный переступають и знову чотирохъ посылають, и т. д. Нашъ чоловѣкъ, побачивши такій просторы, тай не заселенй, заразъ пише до своихъ, абы ѣхали. Але за пару недѣль приѣздить 100 родинъ и сѣдають далѣ, занимаючи десятки миль землѣ наразъ. Отже закимъ ще дѣйшовъ листъ до Васъ, то може уже нема мѣсця коло Вашого своика, а тымъ часомъ листъ порушивъ не тѣлько одного, але десять въ селѣ до выходу, ну и ѣдуть въ надѣи, що коло него сядуть. Зъ початку я и самъ не бувъ дуже противный еміґрациі до Канады, а то тому, що ще було доста землѣ тай другій вѣдносины не були конче злій для поселенцѣвъ, але нынѣ, коли зъ певностію зъ кінцемъ року дѣйде число нашихъ до 30.000, мушу кождому выразно сказати: нехай не ѣде до Канады, бо коли прийде, то дуже буде каяти ся, та буде за пѣзно.

Що-жь почати, спытаете, — чи-жь не знаешь, яке житє въ краю? Знаю по-трохи Ваше гѣрке житє и вѣдчуваю его, тому позволю собѣ сказати дещо въ сѣмъ пытаню. По перше, що-до выѣзду, то скажу, що кождому господареви, котрый мае понадъ пять морґѣвъ землѣ, цѣлкомъ не раджу навѣть думати про выѣздъ. Котрій же мають менше якъ пять морґѣвъ, нехай также не ѣдуть зъ родиною, але якъ хто здоровый, сильный до працѣ, най иде самъ! Се его буде коштувати до 150 зр. Приѣхавши самъ до Канады, буде мати часъ розглянути ся, а якъ сподобае ся ёму, та може написати, а жѣнка зъ дѣтьми приѣде; а якъ нѣ, то заробивши трохи гроша, назадъ верне. Отже выразно кажу, що теперь, коли тутъ усе змѣнило ся, нѣхто не повинень ѣхати зъ родиною, лише самъ.

Вѣйна въ Хінахъ.

Послѣдній донесеня зъ Тѣентсіну суть троха неясні и запутані, такъ що не можемо докладно представити собѣ ситуаціи панующон въ околици. Се однакъ певна рѣчь, що союзній вѣйска перейшли рѣку Пейго, а якъ доносить американьскій комендантъ, вже й заняли мѣсцевѣсть Ичунъ. Занятє сего мѣста мае для военныхъ операцій велике значѣне, бо уважають его заключь до Пекіну. Однакъ здае ся, що дальшій маршъ вѣйскъ стрѣтить ся зъ великими перепонами. Зъ причины дощевои поры, рѣка Пейго затопила цѣлу околицю. До маршу лишавъ бы ся лише зелѣзничій торъ, але и на тѣй дорозѣ будуть великій перепоны. На тѣй малѣй просторони не дадуть ся розвинути бѣльшій силы въ случаю нападу. Комунікація на рѣцѣ Пейго неможлива зъ причины скрутѣвъ рѣки и зъ причины потворены хінцями перешкодъ, котрій позатоплювали кораблѣ.

Европейскій реконесансы спостерегли въ четверъ сильну хіньску армію вѣддалену о 30 миль на полудневый всходъ вѣдъ Тѣентсіну. Хінцѣ приготовляють ся до атаку на мѣсто. Се може выкликати потребу цофненя колюмны высланои на Пекінъ, бо гарнізонъ котрый лишивъ ся въ Тѣентсінѣ за слабый, абы оперти ся надтягаючѣй хіньскѣй армін.

Правительство въ Вашингтонѣ, Лондонѣ и Бруксели одержали вѣдъ своихъ послѣвъ въ Пекінѣ шифрованій депешѣ того самого змѣсту, що депеша французского посла до французского правительства. Се доказуе, що послы въ Пекінѣ рѣшили выслати до своихъ правительствъ идентичній депешѣ.

Пѣсля донесень зъ Шангаю панує въ Пекінѣ формальна паніка зъ причины запоѣдженого маршу чужихъ вѣйскъ на Пекінъ. На улицяхъ мѣста все ще тревае борба мѣжь прихильниками кн. Туана а легального правительства. Цѣсарь и за заключенѣмъ мира, абы уратувати столицю. На оборону Пекіну зібрано 100.000 правильного вѣйска. Пѣсля инших вѣстей зъ Пекіну, цѣсарева и Туанъ поступають солідарно. Увязнили богато высшихъ урядниковъ. Коли стято одного высшого достойника, котрого пѣдозрѣвано о симпатіи до Европейцѣвъ ентузіазмъ товпы не мавъ границь.

Лігунчанъ мавъ передъ своимъ лѣкаремъ высказувати ся дуже песимістично о ситуаціи. Мѣжь иншимъ сказавъ, що заходить конечность усуненя зъ Хінъ всѣхъ христіяньскихъ місіонарѣвъ, бо въ противномъ случаю мусить прийти до повстаня въ цѣлѣмъ краю. Пѣсля донесень, який надѣйшли до Лондона, хіньске правительство уповажнило Лігунчана розпочати мировій переговоры, однакъ Нѣмеччина вѣдкинула нхъ ажь до часу, коли союзній вѣйска стануть въ Пекінѣ.

Хіньскій купцѣ выслали до заступниковъ чужихъ державъ петицію, въ котрѣй протестуютъ противъ высылки чужихъ вѣйскъ до Хінъ, бо се лишь выкликуе мѣжь Хінцями паніку. Говорять, що Ліпінгенъ зъ 15.000 добре вправленыхъ воякѣвъ машируе на Ичунъ, абы зайти дорогу колюмнѣ, що машируе на Пекінъ.

Россійскій адміралъ телеґрафуе до Петербурга, що россійскій вѣйска заняли Ючнанъ дня 4. серпня. Населенє розоружено. Россіяне обняли зарядъ мѣста. Россійскій вѣддѣлъ занявъ такожь мѣсто Харбінъ.

Въ Чілі убито 6 французскихъ місіонарѣвъ а въ Чімінфу 5 католикѣвъ Нѣмцѣвъ. Число убитыхъ чужинцѣвъ въ тѣй околици выносить вже 153. Зъ Гонкону вѣдѣйдуть нынѣ до Шангаю два индійскій полки, а одинъ вѣдѣйде въ недѣлю. Для охороны французкои кольонін въ Шангаю, Французы мають спровадити 3.00 Анамітѣвъ.

Ґенералїссімусъ союзныхъ вѣйскъ въ Хінахъ, ґенералъ Вальдерсе мае вѣдъѣхати въ Неаполю дня 21. або 22. с. м. Доси Вальдерсе не посѣдавъ ґратуляційныхъ депешъ лише зъ Франціи, Англіи и Америки. Надѣють ся що ґратуляціи надѣйдуть ще нынѣ. Ти депешѣ суть якъ бы дозволомъ на номінацію Вальдерсого. Frankfurter Ztg. доносить, що американьске правительство згодило ся на сю номінацію, однакъ на всякій случай домагае ся дипльоматичного порозумѣня що-до розмѣрѣвъ нѣмецкои кампанін въ Хінахъ и вѣдшкодованя за понесенй страты.

Зъ полудневои Африки.

Робертсъ донѣсъ бувъ коротко, що въ Преторіи вѣдкрыто заговоръ Бурѣвъ, котрій мали выстрѣлити всѣхъ англійскихъ офіцерѣвъ и увязнити Робертса. Въ тѣй справѣ бюро Райтера оголошуе слѣдуюче письмо зъ

вбнъ. — Хочь око выколи! Саме та слушна година, щобъ грабувати. Цить!.. Чуешь? Знову загалтувало.

Лѣсникъ поднявъ-сь на образъ, зъ образа перевѣвъ очи на гостя и знесиленый, переляканый несподѣваною пригодою, впавъ на лаву.

— Чоловѣче божій! — не сказавъ, проскимлявъ вбнъ.

— Ты-бъ пѣшовъ у сѣни та засунувъ на засувъ дверѣ. И свѣтло краще-бъ погасити!

— Навѣщо се?

— Та, крый Боже, ще сюды надѣйдуть... Охъ, грѣхи нашій!

— Ратувати бѣгти треба, а ты про дверѣ турбуешь ся. Ехъ, голово, голово! Ходѣмъ, чи що?

Гѣсть закинувъ за плече рушницю, узявъ шапку.

— Вбирай ся хутчѣй, бери свою рушницю! Гей Фльорка, ici! гукнувъ вбнъ до собаки. — Фльорка!

Собака зъ довжезными покусаными ухами вылѣзла зъ пѣдъ лавки; вона потягнулась бѣля хозяйскихъ нѣгъ и замахала хвостомъ.

— Ну, чого-жь сидишь? — гукнувъ гѣсть на лѣсника.

— Не пѣдешь, чи що бъ то?

— Куды?

— Та ратувати-жь!

— Куды тамъ менѣ! — махнувъ рукою лѣсникъ, кулячись усѣмъ тѣломъ. — Господь зъ ними!

— Чому-жь се ты не хочешь ити?

— Та пѣсля нашихъ страшныхъ розмовъ я теперь и ступня не зроблю по-ночи. Господь зъ нимъ зо всѣмъ. Чого я тамъ въ тому лѣсѣ не бачивъ?

— Чого жахаешь ся? Рушниць въ тебе нема, чи що? Та ходѣмъ, будь ласкавъ. Одному йти боязко, а въ двохъ охотнѣйшь якось Цить... Чуешь? Знову гукнуло. Та пѣдведьже ся!

— Якъ же се ты думаешь про мене, хлопче! — простугонѣвъ лѣсникъ. — Дурный я, чи що, на видиму смерть ити.

— То не пѣдешь?

Лѣсникъ мовчавъ. Собака, певне зачувши людскій ґвалтъ, сумно завыла.

— Та пѣдешь ты, чи нѣ? Я тебе пытаю! — гукнувъ стрѣлець, гнѣвно засвѣтивши очима.

— Отсе ще, Господи, причепа! — зморщивъ ся лѣсникъ. Йди, якъ тобѣ треба.

— Е... паскуда! — пробуркотѣвъ гѣсть, йдучи до дверей. — Фльорка, ici!

Вбнъ выйшовъ, кинувши дверѣ наростѣжь Вѣтеръ загуллвъ по хатѣ. Огонь на свѣчцѣ неспокбйно замиготѣвъ, яскраво розжеврѣвъ ся и згасъ. Замыкаючи за стрѣльцемъ дверѣ, лѣсникъ узрѣвъ, якъ калюжѣ на прогалинѣ, ближщій ялины и гостя, що вѣдѣйшовъ геть, засіяли блискавкою. Десь далеко заторохтѣвъ грѣмъ.

— Святъ, святъ, святъ! — зашепотѣвъ лѣсникъ, кваплячись засунути дверѣ. — Ну й годину давъ Господь!

Увѣйшовши въ хату, вбнъ помацки долѣзъ до печи, лягъ и вкутавъ ся зъ головою. Лежачи пѣдъ кожухомъ й уважно прислухуючись, вбнъ вже не чувъ людського крику; за те грѣмъ робивъ ся чимъ разъ дужчимъ и грѣзнѣщимъ. Вбнъ чувъ, якъ прибитій вѣтромъ великій дощовій краплѣ сердито застукали въ вбкно, задрѣботѣли объ папѣръ и шибки.

— И понесла-жь його лиха година! — думавъ вбнъ, уявляючи собѣ, якъ стрѣльця перѣщить дощь, и якъ вбнъ спотыкаеть ся объ пеньки. — Певне зъ жаху зубами цокотить.

Хвилинъ череаъ десять почули ся швидкій кроки; хтось мѣцно загрюкавъ у дверѣ.

— Хто тамъ? — обізвавъ ся лѣсникъ.

— Та се я, — почувъ ся голосъ стрѣльця. — Вѣдчини!

Лѣсникъ злѣзъ зъ печи, налапавъ свѣчку и засвѣтивши єѣ, пѣшовъ вѣдчинити дверѣ. Стрѣлець и його собака змокли до нитки. Вони выскочили пѣдъ самый густый заливный дощь, а теперь капотѣло въ нихъ, якъ въ мокрого рядна.

— Ну, що тамъ за пригода трапилась? — запытавъ лѣсникъ.

— Якась баба ѣхала та й заблудила, не на той шляхъ звернула — вѣдповѣвъ, засапавшись, стрѣлець. — Въ гущавину залѣзла.

— Ото дурна, чого переляклась.. Що-жь, поратувавъ єѣ, вывѣвъ на шляхъ?

— Вѣдчепись! Не варты ты, падлюко, щобъ тобѣ вѣдповѣдати.

Стрѣлець кинувъ на лаву мокру шапку и додавъ:

— Бачу я теперь, що ты за птиця... Падлюка! Свинота! У, паскуда! Ще й лѣсникомъ звешь ся, грошѣ берешь! Сволочь...

Лѣсникъ винуватою ходою потягъ ся до печи, кахикнувъ и лягъ. Стрѣлець сѣвъ на лаву, помѣркувавъ и, якъ бувъ мокрый, розтягъ ся на нѣй... Трохи згодомъ вбнъ пѣдвѣвъ ся, загасивъ свѣтло и знову лягъ. Негода все лютѣщала. Торохнувъ страшенный грѣмъ. Стрѣлець заворушивъ ся, сплюнувъ и проборкотѣвъ.

— Боязко йому... Ну, а якъ бы рѣзали бабу? Чие дѣло поратувати єѣ? А ще старый чоловѣкъ, христіянинъ... Мерзота й бѣльшь нѣчого.

Лѣсникъ кахикнувъ и важко зѣтхнувъ. Фльорка десь у пѣтьмѣ мѣцно струснула своє мокре тѣло, вѣдъ чого на всѣ боки розлетѣлись краплѣ.

— То се выходить, якъ бы бабу зарѣзали, тобѣ й гадки мало? буркотѣвъ стрѣлець. — Скарай мене, Боже, не знавъ я, що ты такій сучій сынъ.

Гѣсть замовкъ. Хмара пронеслась, грѣмъ гуркотѣвъ вже десь далеко, але дощь лляв, не вгаваючи.

— Ну, а коли бъ се не баба, а ты самъ ґвалтувавъ? знову обізвавъ ся гѣсть. — Добре-бъ тобѣ, скотинѣ було, якъ бы нѣхто ратувати не прибѣгъ? Збентеживъ ты мене своею пѣдлотою, сказивъ ся-бъ ты до ранку!...

Трохи згодомъ стрѣлець знову загомонѣвъ:

— Певне грошовите стерво, коли такъ людей жахаешь ся! Вбогѣй людинѣ нѣчого лякатись...

— Отъ за такій слова ты передъ Богомъ одвѣчати-мешь — зашамкотѣвъ зъ печи Артемъ. — Де въ мене тій грошѣ взялись? Нема въ мене нхъ.

— Такъ отсе я тобѣ й повѣривъ? Такій мерзенй люде усе грошовитій... Чого-жь людей жахаешь ся, коли нема въ тебе грошей? Ограбувати-бъ отсе тебе, стерво, провчити-бъ, щобъ памятавъ до новыхъ вѣнниковъ..,

Артемъ тихесенько злѣзъ зъ печи, за

Преторія: Часть мешканцѣвъ Преторія, котрѝ удержують тайнѝ зносины зъ ворогомъ, зорганізувала заговоръ противъ Англійцѣвъ. Заговорщики зобрали ся дня 5 с. м., абы уложити остаточный плянъ. Приготованя вже були пороблены, коли въ остаточнѣй хвили цѣлый заговоръ вѣдкрыто. 15 Бурѣвъ мало пѣдпалити домы на всходнѣмъ краю мѣста. Выкликавши въ той способѣ загальне замѣшаня, мали вдерти ся до домѣвъ, де мешкають англійскій офіцыры, абы ихъ вымордувати. Кѣлькохъ заговорникѣвъ выбрано, абы увязнили Робертса и на приготованыхъ въ тѣй цѣли за мѣстомъ коняхъ вѣдставити до найблизшои команды Бурѣвъ. Всѣ участники заговора належать до людей, котрѝ присягою зобовязали ся були до невтральности и въ наслѣдокъ того мали цѣлковиту свободу.

Зъ Преторія доносять такожь, що всѣ поѣзды суть безпереривно атакованѝ Бурами и неодинъ въ нихъ впавъ вже въ руки ворога Зъ тои причины пороблено снерѣчнѝ зарядженя, абы запевнити достаточне и правильне запровянтоване мѣста. Рухи англійскои армія въ загалѣ найбѣльше спиняє недостаточне запровянтоване. Кореспонденты лондѣнскихъ дневникѣвъ представляють станъ рѣчи пѣдъ тымъ взглядомъ, яко просто безвѣдрадный. Вѣйска генерала Рундлього, котрѝ мають тяжку задачу закрывати и держати лінію сполучуючу Робертса зъ полуднемъ, суть прямо заголодженѝ. Ся лінія тягне ся 80 англійскихъ миль и мае не впустити до Трансвалю укритыхъ въ горахъ оранѣскихъ Бурѣвъ. Вонки въ страшнѣй нуждѣ. Многѝ зъ нихъ такъ ослабли, що не можуть двигати збруѣ. Ихъ руки и колѣна дрожать, коли закидають на плечѣ карабінъ. Въ пристаняхъ нагромаджено величезнѝ засобы провяанту, але вѣйсковѝ власти не высылають ихъ на боевище, бо партизантка Бурѣвъ зробила дороги непевнымы. Зѣ страху, абы сей або той поѣздъ не впавъ въ руки Бурѣвъ, не высылають транспортѣвъ и залоджують англійске вѣйско.

НОВИНКИ.

— **На вѣчи въ Закомари** (въ золочѣвскѣмъ повѣтѣ, стація зелѣзнича Ожидѣвъ), котре, якъ вже було згадано, вѣдбуде ся въ понедѣлокъ дня 13 серпня о 2-гѣй годинѣ зъ-полудня, будуть референтами: 1) посолъ до ради державнои о. Таначкевичъ о законѣ воднѣмъ, 2) о. Свящ. Зельскій зъ Милятина о законѣ ловецкѣмъ, 3) бувшій посолъ соймовый Йосифъ Гурикъ о економічнѣмъ положеню нашого народу. Потѣмъ посолъ о. Данило Таначкевичъ здасть справу зъ своеи посольскои дѣяльности. На случай погоды вѣдбуде ся вѣче на громадскѣмъ майданѣ коло тамошнього уряду громадского, на случай непогоды въ громадскѣй гостинници.

Зъ огляду на важнѣсть справъ, поставленыхъ на дневный порядокъ, якъ и зъ огляду на особы референтѣвъ, повинно явити ся участниковъ якъ найбѣльше число.

— **Зъ товариства „Руска Бурса ремѣсничa и промыслова“.** Звертаемо увагу родичѣвъ, котрѝ хотѣли бы примѣстити своихъ сынѣвъ у львѣвскѣй ц. к. промысловѣй школѣ, на оповѣщеня дирекціи сеи школы що до вписѣвъ на рѣкъ шкѣльный 1900/1901.

Вписы ученикѣвъ до школы слюсарства и столярства будѣвляного, якъ такожь до всѣхъ школъ промыслу артистичного, будуть вѣдбувати ся дня 15 и 17 вересня; вписы до школъ промыслу будѣвляного т. є. мулярства, тесельства, каменярства дня 2 и 3 листопада.

Ученики мають злолошувати ся въ супроводѣ родичѣвъ або опѣкунѣвъ и предложити слѣдуючѝ грамоты:

а) Метрику уродженя въ цѣли удовѣдненя, що ученикъ укѣнчивъ або зъ кѣнцемъ сего року укѣнчить 14-ый рѣкъ жита.

б) Свѣдоцтво зъ укѣченои зъ добрымъ успѣхомъ школы выдѣловои або 2 ои клясы школъ середныхъ, або свѣдоцтво зъ укѣченои зъ добрымъ успѣхомъ приписаной шестилѣтнои або семилѣтнои науки въ школѣ народнѣй. Въ случаю перервы въ ходженю до школы, довшои якъ часъ ферій школьныхъ, мають нововступаючѝ ученики предложити також свѣдоцтво моральности.

в) Ученики вступаючѝ на I курсъ вѣддѣлу будѣвляного мають, окрѣмъ грамотъ высше наведеныхъ, предложити еще вѣродостойне свѣдоцтво зъ вѣдбутои двохлѣтнои практики будѣвляной яко муляръ, теслѣ або каменярѣ, а ученики, записуючѝ ся на курсъ высшій, свѣдоцтво зъ послѣдноі практики лѣтнои.

Вписове и чесне належить заплатити заравъ при впасѣ.

До сего оповѣщеня додаемо еще слѣдуючѝ уваги:

Ц. к. школа промыслова у Львовѣ маe слѣдуючѝ вѣддѣлы або школы:

а) Вѣддѣлъ будѣвляный (5 курсѣвъ) зъ школами фаховыми: для мулярства, тесельства, каменярства, слюсарства будѣвляного и столярства будѣвляного.

б) Вѣддѣлъ артистично-промысловый (4 курсы) зъ школами фаховыми: для малярства и рѣзьбарства декораційного, для шницерства, столярства меблевого, токарства и слюсарства артистичного.

в) Школа заводова гартярства артистичного (4 курсы).

г) Школа коронкарства (3 курсы).

д) Школа промыслова доповняюча (2 курсы) для вѣддѣлу будѣвляного, для вѣддѣлу артистичного и механічно-технічного.

Точнѣйшѝ поясненя що-до числа курсѣвъ въ поодиноких школахъ подали-сьмо въ нашихъ часописяхъ въ роцѣ 1899.

Вкѣнци додаемо еще таку увагу: До школы промысловои, о якѣй тутъ бесѣда, повинный вписувати ся хлопецъ лише добре въ школахъ, якъ высше наведено, пѣдготовленѝ, способный и посѣдаючѝ вже вродженый имъ талантъ до заводу, якого хотять учити ся. Слабше пѣдготовленѝ зроблять лучше, якъ постарають ся о примѣщеня въ роббтни якого доброго майстра, а ходячи въ роббтнѣ на вечѣрну доповняючу науку, доповнять свое теоретичне образованe и стануть опѣсля добрыми майстрами.

— **Руска школа вправъ у Львовѣ.** Звертаемо увагу тыхъ родичей, котрѝ мають намѣръ посылати своихъ хлопцѣвъ до школы народнои у Львовѣ, що руску школу вправъ, котра мѣстила ся черезъ довгѝ лѣта въ „Народнѣмъ Домѣ“, теперь перенесено до реальности фундац'и бл. п. кард. Сембратовича при ул. Длугоша ч. 17 (за ботанічнымъ огородомъ). Нове помѣщене положене въ найздоровѣйшѣй части Львова, зѣ всѣхъ сторонъ окруженe великими огородами, маe комнаты просторѝ и видны, такъ що вѣдповѣдае всякимъ вымогамъ гигіены. Позаякъ школа буде знаходити ся по-за осередкомъ Львова, порадно бы було, щобы родичѣ зъ провінціи оглядали ся за стаціями въ близькости школы; отже-жь н. пр. на улицѣ Академічнѣй, Зыблікевича (Стрыйскѣй), Миколая и т. п. Вписы будуть вѣдбувати ся въ Дирекціи ц. к. Семинарія учительскои мужескои при ул. Калѣчѣй ч. 5, въ днях 29, 30 и 31 серпня.

— **До Института Руского Товариства педагогічного пѣдъ покровомъ св. о. Николая у Львовѣ** (ул. Театиньска ч. 19) принятѝ на рѣкъ шкѣльный 1900/91 до теперь слѣдуючѝ слевы: зъ I клясы гімн.: 1) Форись, 2) Цебровскій; зъ II кл. гім.: 3) Гриневецкій; зъ III кл. гімн.: 4) Жукъ, 5) Гамаль, 6) Мишуга; зъ IV кл. гім. 7) Ивановскій, 8) Кульчицкій, 9) Сіякъ, 10) Перфецкій, 11) Голубовичь; зъ V клясы гімн.: 12) Ганкевичь, 13) Карачевскій, 14) Цурковскій, 15) Дрогомірецкій, 16) Кобринович; зъ VI кл. гімн.: 17) Кревецкій, 18) Прокоповичь, 19) Горницкій, 20) Петрѣвъ, 21) Ростковичь; зъ VII клясы гімн.: 22) Кордасевичь, 23) Стельмахѣвъ, 24) Санкъ, 25) Познаньскій, 26) Сухій, 27) Карачевскій; зъ VIII клясы гімн.: 28) Лавровскій, 29) Познаньскій, 30) Гуляй, 31) Ганушевскій, 32) Горницкій, 33) Ковалѣвъ, а зъ семинар. учительскоо 35) Скленкевичь. — ПТ. Родичѣ принятыхъ маютъ до 20 н. ст. серпня прислати належитость за мѣсяць вересень.

— **Вызыскъ рускихъ роббтниковъ.** Краковска демократична газета Nowa Reforma пише: „Мы мали нинѣ оригінальну візиту: девять селянъ рускихъ зголосили ся до насъ зъ жалобою на покривдженe и зле обходженe одного зъ дѣдичѣвъ въ Познаньскѣмъ, у котрого занятѝ були роботами. Селяне тѣ походять зъ Коропца въ Галичинѣ, зѣстали законтрактованѝ вѣдъ 25 цвѣтня с. р. на часъ роббтъ пѣльныхъ лѣтныхъ и осѣнныхъ до маетностій Гороховиска, власность п. Корытовского, за платнею 15 зр. мѣсячно для мужиковъ а 10 зр. для жѣнокъ и поживою. Робили тамъ черезъ май, червень и липень, и за два першѝ мѣсяцѣ выплачено имъ заробки; коли однакъ зголосили ся въ недѣлю дня 5 с. м. по заробокъ за липень, заявивъ имъ управитель добръ п. Якубовскій, що можуть собѣ йти домѣвъ, и обѣйшовъ ся зъ ними не копче чемно, а за причину вѣддаленя подавъ, що они не досыть сильнѝ и часто нездужають. Покривджень вѣднесли ся зъ жалобою до ландрата въ Жавнѣ, але тамъ арештовано ихъ и вѣдставлено до границѣ. Безъ крейцара о голодѣ и холодѣ дѣстали ся до Кракова и ту справлено ихъ до магістрату, котрый выготовивъ имъ письмо до Дирекціи зелѣзниць о безплатный перевѣзъ до рѣдного села. Маемо надѣю, що Дирекція не вѣдмовить имъ помочи. Фактъ повыше описаный є дуже прикрый. Дѣдичѣ въ Познаньскѣмъ жалують ся на бракъ силъ робочихъ, радо стягають ихъ зъ Галичины, не повинно ихъ отже такъ трактувати, якъ въ отсѣмъ случаю. Нелюдске обходженe, недодержанe умовы, запереченe заплаты и полишенe бѣдаковъ на ласку судьбы — то щось дуже по пруски. Звертаемо увагу познаньскои прасы на сей случай и просимо о доложенe старань, абы кривда бѣдного селяньства зѣстала вынагороджена“.

Мы вдячнѝ Редакціи Now-oи Reform-ы, що взяла въ оборону нашихъ селянъ передъ вызыскомъ польскихъ панѣвъ и оголошенемъ того факту дала намъ можность остерегти нашихъ селянъ, щобы на другій разъ були осторожнѝ въ умовахъ особливо зъ загранічными панками, котрѝ вѣдмавляють имъ погоду заплаты кровавo зароблeного гроша. Цѣкава рѣчь, що скажуть на те польскѝ шовіністичнѝ газеты, котрѝ обурюють на леда якій проступокъ Прусаковъ зъ польскими роббтниками, а ту показуе ся, що и польскій шляхтичъ обдирае несвѣдомыхъ селянъ рускихъ. Чейже панъ Корытовскій буде мати оскѣлько чести и совѣсти, що заплатить бѣднымъ роббтникамъ належный заробокъ. — *Д.*

— **Пишуть намъ зъ Миколаева надъ Днѣстромъ:** Дня 3. серпня с. р. громадска рада нашого мѣсточка за ініціятивою начальника громады П Лабовского надала почестне горожанство его зятеви п. В. Польови, надкомісареви староства въ Станиславовѣ. П. В. Поль не мешкавъ нѣколи въ Миколаевѣ и мабуть нѣколи й на думку ему не прийшло нимъ интересувати ся. Мѣска рада отже безъ потребы наразила себе на смѣхъ. Противъ ухвалы краща частка мѣщанъ внесла рекурсъ до повѣтовои Рады и краевого Выдѣлу. Нинѣ (10. серпня) знову вѣдбули ся у насъ правыборы на посла до краевого Сойму такъ, якъ сього бажали „высшій сферы“. П. Лабовскій зволивъ сповѣстити про нихъ своихъ громадянъ доперва вчера въ такій способъ и о такѣй порѣ, що про се знали нинѣ лишень „выбранцѣ“. Дѣйстно, нашому услужному, про „миръ“ въ мѣстѣ дбалому „головѣ мѣста“ належить ся великій орденъ!.. Селяне скрбаль въ околѣ радѣ бъ бачити посломъ д-ра Swг, Олесницкого. *І. Д.*

— **Цѣсарскѝ маневры въ Галичинѣ.** До сегорѣчныхъ маневровъ цѣсарскихъ въ Галичинѣ стане 170.000 воякѣвъ, 9.000 коней и 300 гарматъ. До бою стануть: I. корпусъ (краковскій) и VI. (коницкій зъ пѣвнѣчно-захѣдной Угорщины) противъ сполученыхъ корпусѣвъ X. (перемыского) и XI. (львѣвского).

— **Золотый ювілей епископскій.** Дня 2 вересня с. р. минає 50 лѣтъ, якъ епископъ Йосифъ Юрій Стросмайеръ, знаный славный патріотъ хорватскій, засѣвъ на епископскѣмъ престолѣ въ Дяковарѣ. Хорваты роблять приготовленя, абы въ торжественный способъ святкувати ювілей великого сына вѣтчины.

— **Важне для подорожныхъ.** Одному зъ подорожныхъ украли въ вѣденьскѣмъ готели одежу вартости 112 коронъ. Въ першѣй инстанціи засуджено властителя готелю на заплаченe шкоды подорожному, але высшій судъ уневажнивъ той засудъ, по причинѣ, що межи подорожнымъ а властителемъ готелю не було спеціяльнои умовы. Трибуналъ касаційный уневажнивъ сей засудъ, и засудивъ властителя готелю на вѣдшкодованe, бо, якъ сказано въ засудѣ, властитель готелю вѣдповѣдае за всякѝ шкоды своихъ гостей.

— **О парискѣй выставѣ** доносять, що въ часѣ великои спеки зайджувало єї далеко менше людей якъ звычайно, въ часѣ вѣдъ 22 до 29 липня переcѣчно по 147.000 на день, потѣмъ се число знову пѣднесло ся на 175 000 въ будни днѝ. Въ недѣлю дня 5 серпня оглядало выставу 434 000 людей. Обраховано, що вѣдъ дня отворена (15 цвѣтня) до 30 червня звидѣло выставу 12,483.517 людей. Найбѣльше тікетѣвъ (білетѣвъ вступу) вѣддано въ часѣ вѣдъ 1 до 15 червня, бо 3,081.323, въ другѣй половинѣ червня вже лише 2,941.092. Зъ сего выходить, що выставу не оглядае тѣлько людей, на кѣлько надѣяно ся.

— **Зъ „Народнои Торговлѣ“.** Подаемо до вѣдомости ВП. Гостей нашихъ, що въ другѣй половинѣ мѣсяца жовтня с. р. надѣйде знову вагоновый транспортъ вина богослужебного. Хто бы хотѣвъ користати зъ того транспорту, зволить прислати намъ замовленe найдальше до кѣнця вересня с. р. Услѣвя остають незмѣненѝ, якъ попередно, а именно цѣна вина выносить: за I а по 100, 104 и 108 сот., а за II а по 80, 84 и 88 сот. вѣдъ літры въ бочкахъ около 100, 50 и 25 літрѣвъ franco бочка и franco стація Львѣвъ. Мы певнѝ, що и жовтневый транспортъ выпаде такъ само вдоволяючо, якъ оба весняні транспорты. — О часѣ высылки меду пятного въ бочкахъ оголосимо пѣзнѣйше. — *Дирекція.*

— **Дробнѝ вѣсти.** Въ Гринвцѣ, богородчаньского повѣту, невыслѣдженѝ доси злочинцѣ замордували въ ночи на 5 серпня маючого господаря Тымка Мелѣвъ и его жѣнку, а домѣство его пѣдпалили. Судъ провадить слѣдство и шукае за виновниками. — Въ Петербургу маe выходити россійско-перска часопись; ей задачею маe бути пѣдпирати розвѣй торговельныхъ вѣдносинъ межи Россією а Персією.

Посмертнѝ — ✝ — оповѣстки.

Климъ Дроздовскій, совѣтникъ ц. к. Намѣстництва, померъ вчера въ 65 роцѣ жита. Покѣйный бувъ якійсь часъ старостою въ Калуши, именно переводивъ вѣнъ выборы до сойму въ роцѣ 1889. — В. с. п.

Антоній Теодоровичь, ц. к. офіціялъ Суду краевого у Львовѣ, померъ дня 10 с. м. въ 42-ѣмъ роцѣ жита. — В. с. п.

Телеґрамы.

Вѣдень 11 серпня. Обжалованого о выдане вѣйсковыхъ плянѣвъ резервового офіцера Сарія засуджено на 4 роки тяжкои вязницѣ. Его вѣтця засуджено за фальшиве свѣдоцтво на мѣсяць арешту.

Букарештъ 11 серпня. Румуньске правительство звернуло увагу Болгарія на агітацію македоньского комітету въ Софіи. Именно Дмитровъ, котрый недавно выконавъ атентатъ, заявивъ, що вробивъ се зъ наказу македоньского комітету. Румуньска нота грозить Болгарію, що коли болгарске правительство буде толерувати ту македоньску пропаганду, не меньше небезпечну вѣдъ анархізму на заходѣ, то румуньске правительство буде змушене зарядити репресійнѝ средства противъ усѣлыхъ въ Румунії Болгарѣвъ.

Мадридъ 11 серпня. Въ Пляценціи арештовано поважне число особъ, у котрыхъ знайдено оружіе. Поки що выпущено арештованыхъ на волю. Рухъ Карлістѣвъ росте въ баскійскихъ провінціяхъ, однакъ правительственнѝ круги заперечують се рѣшучо.

Римъ 11 серпня. Процесъ противъ Брешіого зачне ся дня 29 с. м. и скѣнчить ся въ одномъ днѝ.

Бѣлградъ 11 серпня Увязнено бувшого президента міністрѣвъ Белімарковича за обиду королевои Драги.

Надѣслане.

Д-ръ Жиґмонтъ Ашкенази

лѣкарь жѣночихъ недугъ и спеціялістъ масажу,

ординуе пѣдчасъ купелевого сезону

въ КРИНИЦИ. 859 21 —20

Уважайте на сей

выпаленый КОРОКЪ!

!!!

69 15 —8

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вѣдъ 10 дня истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляє ся штучнѝ зубы и щоки, пѣсля найновѣйшихъ системѣвъ въ навчуку и золотѣ безъ пѣдневѣня, такожь всякѝ реперація, входячѝ въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помѣчничихъ силъ заграничныхъ выготовляє всякѝ роботы пѣдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 57—144

Заведенe отворене цѣлый день.

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львѣвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кѣлькохъ вѣддѣлѣвъ въ которыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованe пѣсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубѣвъ безъ болю, при жѣцевѣмъ знечуленю або и усипленю, обтураторы при вадахъ и бракахъ пѣдневѣня, вставлюванe штучныхъ зубѣвъ и на золотѣ безъ пѣдневѣня.

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнои ямы.

Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надѣсланѝ почтою дукленѝ, зломанѝ и т. д. штучнѝ зубы направляє ся и высилаєть вѣдворотною почтою безъ особнятого приѣзду. — Институтъ отвореный цѣлый день. 84

Дръ Л. Вікторъ.

ЛИПЕНЬ

въ ресторациіи ЗАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дѣмъ власный, можна дѣстати щодневно вже о годинѣ 8-ѣй рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печеня вепрова зъ капустою	15 кр
Сѣкана легка	12 „
Фляки	12 „
Нѣжка телича въ хрѣномъ	10 „
Ковбаска въ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Великѝ напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моеи ресторациіи, даю вѣдбираючимъ марки. — Найлѣпшѝ пивo по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все снѣжна, въ великій выборъ страв и напитковъ заосмотрена кухня.

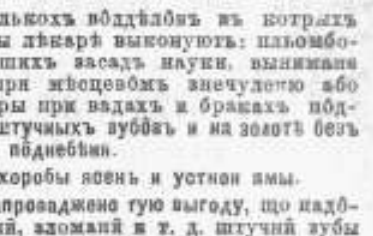
79 207—7 Въ высокимъ повазаненемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікоры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничѝ, піоны, пібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвонковъ електричныхъ.

Великѝ направки подагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

ВАЛЄНТИНЪ

певне средство противъ выпаданя и на порôстъ волося, цѣна 6 кор., пôвъ флякона 3 к. 10 сот.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львôвъ: склепы власний: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Суконницѣ ч. 20, Черновцѣ: Ринокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24

Почтенной Р. Т. Публицѣ припоручає ся
НОВО ОТВОРЕНЕ

Заведене загально консумційне

Львôвъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарский)
именно

РЕСТАВРАЦІЯ получена зъ МОЛОЧАРНЕЮ

КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ
и вышинкомъ пива пільзненьского
першого Акц. Бров. въ Пільзнѣ.

Льокаль уряджений есть пôсля всякихъ вымогôвъ для выбагливѣйшои Публики. Перворядна кухня въ руху черезъ цѣлый день. Страва споряджений лишь на свѣжôмъ маслѣ. Всякій набôдъ и кава правдиво дворский. Печиво и тѣста домовй власний. — Вина добрий. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣже на мѣру. Приймає ся абонаментъ на снѣданя, обѣды и вечерѣ по дуже умѣркованых цѣнахъ. Всякй информація и множество часописей до розпорядженя.

О ласкавй загощени упрашає зъ поважанемъ

391 1—14 **К. Нетушіль.**

Прирядъ кавчуковый

уживаный при годôвли худобы

Прирядъ до помпованя воздуху
при вадутю товарины

Трокарѣ, Ножицѣ
до стриженя овець и худобы.

Клістиры до худобы
ґумовй и цинковй.

Камѣнну сôль цѣлу и мелену и т. п. и т. п.

поручає 394 1—0

Альойзій Гібнеръ

Львôвъ, Ринокъ ч. 38.

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейсажистъ
Львôвъ, Ягайлоньска 7.

уряджує и закладає парки англійскй, французскй и лѣсный, звѣринць, партеры цвѣтовй, огороды и сады овочей такъ ужитковй якъ такожь окасльоватційнй, оранжерія и теплярнѣ цвѣтовй и овочевй, провадить спеціяльнй управы якъ такожь рисує плянчы такъ цѣлыхъ огородôвъ якъ и поодинокихъ цвѣтникôвъ.

Приймає такожь сталый надзôръ и управу надъ огородами приймаючи у власный заряд продажу продукції.

Доставляє такожь стайо и пранольно черезъ цѣлый рôкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купецевых. 365 7—36

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручає П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ
фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 367 7—36
Львôвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 881 8—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ Найлучшои явости.	На наливки
На наливки	Почтова посылка **5 кгр.** бляшанка	На наливки

Въ якій способъ може недужій поздоровѣти и змôцнити ся?

Додаваня до страв „Торіль“: коли недужій не може стравити цѣлыхъ страв, то треба ему приготовити мôцну зупу лише зъ Торілю. — Смакôсть Торілю уможливлює заживане навѣть тымъ, котрй терпять на бракъ апетиту, а апетитъ въ короткôмъ часѣ змагає ся. — Торіль то найлекша пожива, весь поживный матеріялъ входить въ кровь и приспѣшає выздоровленє.

„Торіль“ то екстракть мясный зъ найдобрѣйшого волового мяса зо змôцняючими и пожывными субстанціями.

Жадати треба всюды „Торілю“. 351 1—2

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованых школярикôвъ, котрых Родичѣ радй бы видѣти свои дѣти пôдъ дбалою материньскою опѣкою. Помôчь въ наукѣ удѣляти буде способный инструкторъ домашный. Ближшй информаціи могуть интересованй заслугнути у Елены Калятчуковои вдовы по учителю, Львôвъ ул. Куркова ч. 19. 366 5—10

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дрелiхи и т. п. власнй выробы

поручає по цѣнахъ умѣреных

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА“ зъ Кросна

Замовленя въ провінціи просимо надсылати до Кросна.

Почта, телеграфъ и стація зелѣзницѣ въ мѣсци. — Пробки и цѣнники присылаємо на жаданє даромъ и оплатно

Заразомъ остерѣгаємо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, є п. А. ЛЬОХЕРЪ, а иншихъ агентôвъ анѣ похатникôвъ не высылаємо. 2 52—62

Табличѣ зъ металю литѣй

таблицѣ надмогильнй, таблицѣ для Выдѣлôвъ повѣтовых, нумеры на домы, таблицѣ мосяжнй въ блахи прасований для лѣсной сторожи. — Пльомбы олôвянй и ґузики до пльомбованя — выконує найдешевше

Лѣчнрня выробôвъ металевых

ГЕНРИКА ШАПІРЫ

Львôвъ ул. Коперника ч. 3,
(побôчь антики п. Миколяша.)
2 8 19—?

Гармоніюмъ

до науки спѣву
дуже тревалои конструкціи
поручає
ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ
у Львовѣ. 84

Фабрика парова для выробôвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)
у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.
повѣдомляє о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякй уряджена ѣдальнь и спальнь, якъ такожь готелевй, склеповй, реставраційнй и канярняний уряджоня, поручаючи за доброту, тревалôсть и совѣстне ихъ выкôнчене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣрковань и точне додержане речницѣвъ замовленъ. 362 9—60

Найзнаменитшихъ

½ кіл. цукрôвъ десеровых, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.
½ кіл. Бісквітôвъ англійск. и Гербатникôвъ зр. 1·—
½ кіл. кармелькôвъ мѣшаных зр. ·75.

поручає що дня свѣжй

Г. ТРЕТЕРЪ

заступитель паровои фабрики чоколяды и цукрôвъ
Львôвъ, пл. Маріяцкій ч 7 рôгъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитй выробы власнй, прочь зô спроваджуваною тандитою! 103

Важне для рôльникôвъ!

Черезъ коростне закупно, якъ такожь черезъ спроваджуване цѣлыми вагонами наразъ, есмь въ положеню потрѣбный до байцованя зерна въ часѣ засѣвôвъ

Сѣркань мѣды

(Синый камѣнь)

вôдпродати дешевше вôдъ кождои иншои конкуренціи и прошу до мене оферты вносити.

Знамениту **Байцу „Дирпуа“** удержую такожь постôйно на складѣ.

Альойзій Гібнеръ

у Львовѣ Ринокъ ч. 38.
1—0

Артистично-ретовнице

ЗАВЕДЕНЄ
А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстараннѣйше:

Стампілѣ металевй и кавчуковй, гербы, монограмы, стампільнй марки, станцы, таблицѣ литй и ґравіованй и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінціи подлагоджують ся вôдворотною почтою.

257

ТУТКИ цигаретовй 1000 штукъ за 1 зр., поручає Ант Мазуркевичь, Львôвъ, Скарбкôвска 7. 394

Новôсть. Новôсть

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживає кремъ всхôдной красоты и воду лілівву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтй плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Дôстати можна лише въ дрогеріи

Станислава Липницкого
У ЛЬВОВѢ
386b **ул. Сикстуска, ч. 21.** 2—34

Мужеску Безсильность

вымикають именно страшными наслѣдками тайных грѣхôвъ молодости и розпусты, усуне найлегшо и на довго одинока, розширена въ многих выданях ілюстрована книга

Самоохорона д-ра Ретана
Россійске выданє: 1 зр.
Польске выданє: 1 зр.
Нѣмецке выданє: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй пожиченя своих недуґ и направили свои мужескй силы при помочи указаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ куверті магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Лицку. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 344

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ“

стоваришенє зъ обмеженою порукою
Львôвъ, ринокъ ч. 10 (дôмъ „Просвѣты“.)

Удѣляє позички за оплатою 5½% и 1% додатку на кошта адміністраційнй, властителямъ ґрунтôвъ и господарствъ до 500 коронъ за порукою двохъ вôдповѣдных ручителѣвъ або за интабуляцію на першôмъ мѣсци, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ. Священники, не посѣдаючй реальностей, мусять крôмъ поруки двохъ ручителѣвъ предложити еще полісу житеву; обезпечатись можна черезъ „Днѣстеръ“ въ Товариствѣ взаимных обезпечень въ Краковѣ пôсля всяких можливых комбінацій.

Товариство взаим. кред. „Днѣстеръ“ приймає вкладки до опроцентованя вôдъ членôвъ третых осôбъ по 4%.

Удѣлъ членскій выносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членомъ бути и позичку дôстати може тôлько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ“. 34

Информація удѣляє Дирекція листовно або агенты Товариства взаимных обезпечень „Днѣстеръ“.

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

магістра фармації и довголѣтн. властителя антики

припоручає:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОИ МИЛЕНЬКОИ, вôдзначеный сотками похвальных листôвъ, владженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthа arundinacea) безъ примѣшокъ металічных; приставе досконало до лица и вызначає ся приємною и тривкою вонею. — Оригінальнй коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжном Миленьком, зналишить иншй пудры такъ красвй якъ заграничнй. Богато замовленъ и подякъ дає найлѣпшу рекламу моему пудрови. — При замовленяхъ за 4 Кор. сплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плямъ и масть д-ра Банбергера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває веснянки, жовчевй, плямы, надає шкôрѣ бѣлости, прозорости и аксамитна тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣнковй плямы. — Цѣна плямы и кремy 2 к. 40 сот. — Богато похвальных листôвъ. 329 14—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЙ зъ Мокки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.

Найближшй вôдъѣзды:

16 серпня „Ротердамъ“ о 4 зъ рана. — 23 серпня „Маодамъ“ о год. 12 въ полудне. — 30 серпня „Петодамъ“ о 4 по полудни. — 6 вересня „Статендамъ“ о 12 передъ пол.

Новй пароходы зъ новôйшыми пристроями:

Ротердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10 320 тонъ, Потодамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ кают вôдъ 360 кор. и высше } зъ
другихъ кают 216 к. } при-
III. класы 185 к. 40 с. зъ Вѣдня. } стани.

Бюро у Вѣдни: Для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класы: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскй філіи въ Бернѣ, Инсбрукъ и Трієстѣ. 59

Вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клініках и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пôвостровѣ Балканьскôмъ, въ Швайцарія и т. д. на недуги шкôрнй, особливо противъ

Выкидôвъ шкôрных рôзного рода

въ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланє Бергерового мыла смоляного яко гігієничного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и дезинфекціи шкôры есть рôвножь загально признане. Бергера мыло смоляне має 40% смолы деревной и рôзнить ся значно вôдъ всѣхъ иншихъ родôвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охорены передъ фальшованемъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побôчь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертых недугах шкôрных уживає ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчничого мыла смолянo сѣрчаного.

Яко найгôдшѣйше мыло смоляне до усуненя всякои **нечистоты шкôры**

на выкиды шкôрнй и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обôймаюче 35% ґліцерины и пахуче

Бергера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ приписомъ уживания.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючй заслугуючй на увагу: **Мыло бензоове для нѣжности шкôры; мыло бораксове противъ прищѣвъ; мыло карболеве до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло дезінфекційне; Бергера мыло до купели** зъ смерековых шишькôвъ и таке-жь **мыло тоалетове, Бергера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.).**

Бергера мыло петросульфольне

противъ вишневого лица, вишневого носа, высыпокъ и свербикôвъ на шкôрѣ; мыло на веснѣвки дуже успѣшне; мыло сѣрчано молочне на нечисте лице; мыло таніновe на почене и выпадъ волоса.

Бергера зубна паста въ тубахъ

найлучше средство до чищени зубôвъ Нр. 1 на мормальнй зубы, Нр. 2 для курцѣвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочих мылъ Бергера вôдсылаємо до приписôвъ ужитя. Жадати все Бергера мыла, бо є много безуспѣшных наслѣдувань.

Мѣсця продажи для Львова въ антикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, К. Миколяша, З. Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого и фірмахъ А. Ербара, Гайсіма, Кудика и А. Рапапорта. Дальше въ антикахъ въ *Бродахъ* Крівого, Ляндберґа; въ *Борщевѣ* Ал. Пйотровского; въ *Бережанах* А. Дуретя, Л. Наглика; въ *Бережовѣ* Галянаса, Ербена; въ *Хировѣ* Левицкого; въ *Дрогобичи* А. Книжановского, І. Тобіашека; въ *Ярославѣ* І. Ангермана, І. Рона; въ *Коломыи* Павловского, Штенцля, Витославского; въ *Камянцѣ* Пилевского; въ *Перемышли* у всѣхъ 4 антикахъ; въ *Рящевѣ* Карпиньского, Прона; въ *Сколыи* Лековского; въ *Самборѣ* І. Алексевича и Гердлички наслѣдникôвъ; въ *Станиславовѣ* у всѣхъ трехъ антикахъ; дальше въ антикахъ въ *Стрыю, Тернополи* и у всѣхъ антикахъ бôльших мѣстъ Галичины. 165 17—24

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ Кость Панькôвскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пôдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 171. Львовъ, Понедѣлокъ 31 Липня (13 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей" выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА" ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кадинського 2; — въ Ярославю: Л. Кришановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" и належитбот за инсераты платий у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додатком
въ Австрій: за границею:
на цѣлый рѣкъ . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . 22 зр.
на пів року . . 8 зр. на пів року . . 11 зр.
у Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пів року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженя. — Рекламація неопечатані ідуть підъ порто.
Неодинокє число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.
Оголошенія звычай принимають ся по цѣнѣ 10 кр підъ одно стрічки инсератового або ся мѣнше а въ рубрицѣ „Надісланє" по 25 кр. а. в.
Подяки и инші домешки приватні числить ся по 15 кр. підъ стрічку.

Загадка.

„Галичанинъ" помѣстивъ въ своѣмъ остатнѣмъ числѣ зъ 12 н. ст. серпня на першѣмъ мѣсци Новинокъ таке: „Въ дѣлѣ выбора соймового посла изъ сельскихъ громадъ жидачевского повѣта получили мы слѣдующее письмо: Повѣтовый комитетъ для выбора соймового посла изъ сельскихъ громадъ жидачевского повѣта рѣшилъ одноголосно дня 9. н. ст. августа 1900 г., разомъ съ приглашеными на совѣщанія мужами довѣрія изъ цѣлого повѣта, поставити кандидатуру о. Корнилія *Сеника*, приходника въ Бережницѣ-королевскої, и ту кандидатуру поддержати всѣми силами, согласно порученію „Русской Рады" во Львовѣ. Именемъ комитета: Іоанъ Савюкъ, Корнилій Сеникъ, Левъ Кордасевичъ, Волицкій, Куликъ, А. Юрковичъ."

Отже въ 9 днѣвъ по тѣмъ, якъ зборъ рускихъ выборцѣвъ въ Жидачевѣ поставивъ кандидатуру д-ра Олесницкого, москвофіли того повѣту, пѣсля порученя головного штабу москвофільского у Львовѣ, ставлять иншу кандидатуру, и оголошують ѣѣ, въ тыждень по оголошеню кандидатуры д-ра Олесницкого, въ „Галичанинѣ", хотя выданый день передъ тымъ популярный ихъ органъ „Русское Слово" о тѣй вже передъ двома днями порѣшенѣй кандидатурѣ ще нѣчого не знавъ лише о поставленѣй селянами кандидатурѣ д-ра Олесницкого!..

Вже се саме выглядае трохи дивно, але оно ще дивнѣйше, коли розважить ся отсе: Д-ръ Олесницкій бувъ вже два разы, передъ 5 и передъ 3 роками, кандидатомъ, и то вѣдъ всѣхъ Русинѣвъ повѣту (отже й вѣдъ тыхъ самыхъ, що теперь противъ него выступають), — о. Сеникъ є кандидатъ зовсѣмъ новый и поставленый противъ всякои консеквенціи. Д-ръ Олесницкій знаный есть зъ первородныхъ здѣбностій и заслугъ въ цѣлѣмъ краю, — о. Сеникъ мѣгъ дати ся бѣльше пѣзнати хиба въ однѣй части свого повѣту. Д-ръ Олесницкій бувъ завсѣгды мужемъ довѣря всѣхъ Русинѣвъ безъ взгляду на сторонництва, — о. Сеникъ є только кандидатомъ партійнымъ. Спеціяльно жь супротивъ москвофілѣвъ д-ръ Олесницкій вѣдзначавъ ся завсѣгды найбѣльшою уступчивостію и толеранціею, та всяку акцію політичну и економічну провадивъ спѣльно зъ нами, — они-жь якъ-разъ противъ нему ставляли свого зовсѣмъ не дорѣвнуючого ему кандидата, хотя до остатнои хвилѣ не мали нѣколи причины до якого нарѣкана на него.

Але що ще бѣльше! Въ Скалатщинѣ кандидуе д-ръ Даниловичъ. Если москвофіли вже уважають за потрѣбне ставити своихъ контракандидатѣвъ, то можна бъ припускати, що они поставлять такого контракандидата противъ д-ра Даниловича. Отже нѣ, они ставлять противъ д-ра Олесницкого!

Въ Скалатщинѣ кандидуе противъ д-ра Даниловича братъ намѣстника. Мимоволѣ насуває ся пѣдозрѣне, що они тамъ будуть голосувати на сего панъско правительственного кандидата, и длятого не ставлять свого. А въ связи зъ тымъ насуває ся й дальша гадка, що они въ Жидачевщинѣ або сподѣвають ся за то взаимности вѣдъ краевого правительства та польскихъ консерватистѣвъ, котрымъ вже-жь о. Сеникъ у всякѣмъ случаю далеко менше есть небезпечный вѣдъ д-ра Олесницкого, або — свѣдомо чи несвѣдомо — роблять правительству и Подолякамъ прислугу розбиваючи рускій силы.

На всякій способъ москвофіли, не вызваній нами, пѣдняли противъ насъ борбу, и то на такѣмъ поли, де можна бъ и треба бъ якъ-разъ лучити ся противъ спѣльного противника. Наша організація устровла 70 вѣчь и зборѣвъ, а на жаднѣмъ не выступала напастливо кротивъ москвофілѣвъ, хотя москвофіли заразъ на тыхъ двохъ зборахъ, якій вѣдъ нихъ выйшли або де они мали перевагу, въ Жовквѣ и Тернополи, кинули ся на народовцѣвъ, а и перше, навѣть за часѣвъ консолідаціи, наплюжили насъ на зборахъ Общества Качковского. Мы потрафимо борбу провадити, а будемо ѣѣ вести — въ достойный способъ.

Кѣлька замѣтокъ надъ першимъ процесомъ стрейкарскимъ въ Тернополи.

Длятого называю сей процесъ першимъ, бо я надѣя на бѣльше такихъ процесѣвъ, якъ я объ тѣмъ въ Тернополи довѣдавъ ся. Отже сей процесъ зъ юридичного боку скѣнчивъ ся неудавымъ фіерверкомъ. Правда, вѣнъ нѣбы то ще не скѣнчивъ ся, бо на внесене прокураторіи завернули его до стадіи слѣдства въ цѣли направы тыхъ хибъ, якій на першій поглядъ били въ очи навѣть не юриста. Для информаціи подаю, що розходило ся тутъ о злочинъ зъ §. 98 в) з. к. вымушеня грѣзьбою на парубкахъ дѣбрескихъ, абы покинули службу. Пѣсля того §. грѣзьба повинна бути така, абы дѣйстно загроженый въ ню повѣривъ и справдѣ настрашивъ ся. Отже въ сѣмъ случаю, коли грѣзьба була звернена до парубкѣвъ, то въ першѣй лініи она повинна реагувати на парубкѣвъ. А тымъ часомъ нѣхто не пытавъ нѣ одного парубка, чи вѣнъ справдѣ налякавъ ся и чи за-для страху покинувъ службу. Отже выйшло таке куріозумъ, що грѣзьба була на парубкѣвъ, а жиды налякались — ну, тай процесъ готовый! Правда й се, що парубки службу покинули, але за три дни вернули, коли имъ Мельцеръ пѣдвысшивъ платню о 4 зр. и корець збѣжа на рѣкъ. Зъ того опять видно, що грѣзьба не була така лячна, коли дала знеутралізувати ся 4-ма срѣбными и корцемъ хлѣба.

Дальше цѣкаве й се, що ц. к. жандармы, котрій супротивъ нашихъ хлопѣвъ такій енергічній, въ сѣмъ случаю нѣ одного грѣзника не закували, хотя при тѣй грѣзьбѣ були. Ба, они навѣть не вважали за потрѣбне списати звычайного species facti. Прошу-жь собѣ уявити галицку розправу громадну, де бы не було нѣ одного жандарма свѣдка, хотяй жандармы були на мѣсци поповненого злочину...

Але се лише увага зъ юридично-формального боку, важнѣйша тутъ сторона соціяльно-економічна.

„Соціялъ-демократы, се антихристы, діяволы, они жнють керваницею робучого люду — они повстають противъ Бога, суспѣльного ладу — они хотять рѣвного пѣдѣлу маєтку на те, абы пропити а завтра дѣлити ся въ-другѣ". Наслухавши ся такого вѣдъ войовникѣвъ противъ соціялізму, христіанинъ мимоволѣ хрестить ся, а ще якъ почуе, що соціялізмъ выкликують соціялісты навмысно, абы въ мутнѣй водѣ рыбу ловити, то справдѣ ховае чоловѣкъ голову пѣдъ подушку. Зъ того выходило бы, якъ бы не такій Маркесы та Лясалѣ, якъ бы не Дашиньскій и пр.

Околиця, що достарчила обжалованыхъ до сенъ розправы Кривче горѣшне и долѣшне — се глухій кутъ нашои нещаснои Галиціи, се така сторона, де шляхту жидова сховала въ кишеню, де письменный чоловѣкъ — рѣдкѣсть, де про читальню не чувати навѣть, де люди не то що не знають теоріи Маркса, не видѣли въ житю Дашиньского, и навѣть зъ назвы не знають, що то соціялъ демократъ. И наразъ въ тѣмъ кутѣ инстинктъ кидае девізу: „не йдѣмъ до двора на роботу, нехай панъ пѣдгуляе; мы пухнемо зъ голоду, а панъ богатѣе". Квестія соціяльна готова! Залунало по цѣлѣмъ Подолю. Обшарники стрепенулись, бо основа дому, въ котрѣмъ доѣдали останки, затряслась. Порушили всѣ можливій и неможливій средства. Рушились власти політичній, прокуратория, войско на оборону загроженого обшарництва. Въ нѣмъ, а не въ добробытѣ одиниць, правительство австрійске бачить свою пѣдпору. Розпочались слѣдства, тяганины, протоколы, тй всѣ зненавидженій нашимъ хлопомъ (не безъ рацій) способы до привернена загроженого „ладу суспѣльного".

Люди хотѣли поправити свою долю и жадали усуненя тыхъ разячихъ выисковѣвъ. Станули пѣдъ дворомъ на дорозѣ громадою. Не безъ того, щобы въ часѣ такихъ зборѣвъ не выхопились ту и тамъ якесь нерозважне слово „а выходи тамъ, бо тебе въ веретѣ вынесуть" — ого, вже грѣзьба, бунтъ, вже мають §.! а тй люди (було ихъ высше пѣвтретя сотки) не мали нѣ одного патыка, непоступили крокомъ за браму дворску. Нѣкому своею поставою не заимпонували, бо нѣнъ не пѣдвыс-

Трохи зъ географіи и статистики свѣтовои.

Смѣють ся зъ Французѣвъ, що они мало знають географію и неустанно роблять помылки. Отъ и теперь на всесвѣтовій выставѣ въ Парижи якійсь — вжесь интеліґентный — Французъ, приймаючи урочисто чешскихъ гостій, взявъ Чехѣвъ и ихъ край за одно зъ Мадярами та Угорщиною, чимъ, розумѣе ся, не дуже утѣшились Чехи, хотя вѣнъ хотѣвъ имъ сказати комплиментъ. Але и у насъ та й всюды въ свѣтѣ интеліґентный загалъ таки не конче знае навѣть найголовнѣйшихъ рѣчій, зъ географіи и статистики, бо хоть того колись и вчило ся, то одно забуло ся, друге змѣнило ся, а треге черезъ докладнѣйше слѣдженя инакше показуе ся.

Отъ провадять ся теперь фактично — хотя не номінально — вѣйна въ Хінахъ, вѣйна всеи бѣлои расы противъ всеи жовтои расы, и зібраній тамъ силы найбѣльшихъ державъ на земли. То цѣкаво знати: якій тотѣ силы? т. є. не такъ кѣльки вѣйска въ сѣй хвили стоить тамъ на боевище, але якими силами взагалѣ розпоряджають поодинокій державы?

Отже найбѣльшихъ, свѣтовыхъ, державъ, є теперь на цѣлѣй земли 6: Англія, Хіны, Россія, Американьска Унія, Франція и Нѣмеччина. Якъ видко зъ сего, мала Европа мѣстить въ собѣ ажь чотыри державы свѣтовій, пѣвпята разѣвъ вѣдъ неи бѣльша Азія лише одну, а чотыри разы бѣльша Америка такожь одну. Три разы бѣльша Африка и трохи менша Австралія не мають анѣ одноі свѣтовои в — додаймо вразъ — навѣть анѣ одноі бѣльшои державы.

Найбѣльшою державою на цѣлѣй кули земнѣй, майже можна бъ сказати: царицею землѣ, есть Англія, и се такъ своимъ объемомъ, якъ — що далеко важнѣйше — числомъ населеня. Коли до неи вчислити Египетъ, котрый номінально вправдѣ есть пѣдвласный Турціи але фактично находить ся въ посѣданю Англійцѣвъ, а вѣдтакъ и обѣ республики полуднево-африканьскій, де вѣйна зъ Бурами вже кѣнчить ся, то Англія мае 31,464.000 квадратовыхъ кільометрѣвъ землѣ та 409 міліонѣвъ людей. А що цѣла суша землѣ — по вѣдшибленю зовсѣмъ незаселеныхъ сторѣнъ пѣдбѣгуновыхъ — обіймае 131,645 000 квадр. кільометрѣвъ, а все населене землѣ рахують на 1,553,000.000 людей, то Англія займае майже четверту часть всеи землѣ и мае въ своихъ наймищахъ бѣльше якъ четверту часть всего населеня земного. Ѣи посѣлости простягають ся на всѣ части землѣ, ба пятый континентъ, Австралія, належить цѣлый до неи вразъ зъ деякими ще своими островами, а въ Азіи она мае вправдѣ лише осьму часть землѣ, але за те найбогатшій стороны всего свѣта, тай бѣльше нѣжь третю часть населеня. Слаба ѣи сторона лежить въ тѣмъ, що корѣнный край въ Европѣ мае лише 41 міліонѣвъ душь, а прочій посѣлости страшно розкинені та ще декотрій зъ нихъ стоять лише въ слабѣй связи зъ материнымъ краемъ, якъ н. пр. Канада або особливо теперь Сполучені державы Австралія. Величезна фльота ѣи, 967 военныхъ кораблѣвъ, звышь два разы бѣльша вѣдъ найбѣльшои по нѣй морскои державы, Франціи, держить тй всѣ посѣлости вкупѣ и панує надъ всѣми морями.

Найбѣльшою по Англіи державою суть Хіны, однакъ найбѣльшою не объемомъ, бо Россія мае два разы тѣлько землѣ, але числомъ душь. Звычайно пишуть, що въ Хінахъ живе 400 міліонѣвъ людей. Такъ не есть: найдокладнѣйшій обчисленя, оскѣльки они въ такихъ обставинахъ можуть бути докладній выказують лише 357 міліонѣвъ. Все-жь таки могли бы Хіны, при такѣмъ числѣ населеня, маючи всѣ свои посѣлости (11,080.000 квадр. кільометрѣвъ) на однѣмъ тѣлько континентѣ при купѣ край богатый, бути першою державою въ свѣтѣ, кобы не приосталость та закостенѣлость Хінцѣвъ.

Доперва третою державою свѣтовою, хоть мае много условій и выглядѣвъ стати колись першою, есть Россія. Объемъ ѣи — въ двохъ частяхъ свѣта — есть найбѣльшій по Англіи: 22,151.000 квадр. кільом., але земля на далекѣй пѣвночи зовсѣмъ непридатна до управы, а людей не мае Россія и третины населеня Англіи, бо лише 131 міліонѣвъ душь. Перша сила земна робить великій заходы, щобы стати такожь великою силою морскою, тай вже теперь она по Англіи и Франціи мае найбѣльше кораблѣвъ военныхъ.

Четвертою державою свѣтовою, и объемомъ землѣ и числомъ населеня, суть Сполучені Державы або Американьска Унія. Посѣлости ѣи займають 9,653.000 квадр. кільом. въ трохъ частяхъ свѣта: Америцѣ, Азіи (Филипиньскій островы) и Австраліи (помешій острѣвы), а людности есть въ нихъ 84 міліонѣвъ. Отже одно и те саме англійо-саксоньске племя мае ажь двѣ зъ помежи шѣстьохъ державъ въ своѣмъ посѣданю и фактично володѣе свѣтомъ.

Пятою державою свѣтовою, такожь и объемомъ землѣ и числомъ душь, есть Франція. Ѣи посѣлости знаходять ся, такъ само якъ Англія, у всѣхъ пятьохъ частяхъ свѣта, найбѣльше въ Африцѣ, де она особливо въ остатныхъ рокахъ загорнула великій просторы. Весь объемъ ѣи землѣ выносить 4,367.000 квадр. кільом. (зъ того 3,018 000 въ Африцѣ), а число населеня 80 міліонѣвъ душь. Однакъ въ самій Европѣ Франція слаба, мае лише 38½ міл. душь, тай число се росте дуже помалу, найпомалѣйше въ свѣтѣ, бо родить ся рѣчно лише 221 дѣтей на 10.000 мешканцѣвъ, коли пр. въ Англіи родить ся 287 въ Италіи 338, въ Нѣмеччинѣ 362, въ Австро-Угорщинѣ 370, а въ Россіи 522.

Шестою державою свѣтовою є Нѣмеччина. Она мае посѣлости въ чотирохъ частяхъ свѣта: Европѣ, Азіи (лише одно мѣсто зъ окрестностію въ Хінахъ), Африцѣ (2,348.000 квадр. кільом. зъ 9 міліонами душь) и Австраліи; посѣлости тй обіймають 3,145.000 квадр. кільом., а жие въ нихъ 64 міліонѣвъ людей. Хотя въ цѣлости менша вѣдъ Франціи, однакъ Нѣмеччина мѣцнѣйша есть вѣдъ неи силою свого материного краю, въ котрѣмъ жие звышь 52 міл. душь.

Крѣмъ сихъ шестьохъ свѣтовыхъ державъ є ще двѣ великій державы въ Европѣ, котрій вразъ зъ тамтыми чотырма свѣтовыми державами Европы становлять т. зв. шесть европейскихъ моцаретвъ. Сій великій державы суть, якъ звѣстно, Австро-Угорщина и Италія. Въ иншихъ частяхъ свѣта є такою великою державою лише Японія въ Азіи. Найбѣльша зъ сихъ трохъ великихъ державъ есть Австро-Угорщина, котра отже займае семе мѣсце на земли. Она мае (зъ Босною и Герцеговиною) 676.000 квадр. кільом. землѣ а звышь 46 міліонѣвъ душь. Японія мае 417.000 кв. кільом. землѣ и 46 міл. душь, а Італія лише 287.000 кв. кіль. и несповна 32 міл. душь, отже властиве лише зъ гречности рахують ѣѣ до великихъ державъ. Сій три державы мають свои посѣлости вже лише въ однѣй части свѣта, тѣлько Італія мае т. зв. еритрейску кольонійку въ Африцѣ, зъ котрои однакожь невеликa для неи потѣха.

Colosseum Театръ рѣзнородностій
пѣдъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА
256 12—15
Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы первородныхъ силъ артистичныхъ
Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білеты до набутя въ бюрѣ дневниковъ п. Пльона, ул. Короля Людвика ч. 9.

шивъ платнѣ, а економъ не обѣцявъ навѣть пôдвысшити.

На перше упôмнене жандарма, абы не робили галабурди, розбѣшлися. Пôшли до дому зъ нѣчимъ, але §. лишився. Въ кодексѣ є ихъ кôлька такихъ, можна одеръ для хлопôвъ выбрати. Ось и розправа.

Хлопы налякались. „а бачишь, куме Грицю! Я казавъ: сиди тихо, не рипай ся, бо буде бѣда — право за паномъ, а ты хлопъ!"

Зъ такимъ пересвѣдченямъ станули въ судѣ. Предсѣдатель пытае по черзѣ:

„Знаете вы, за що васъ прокураторъ обжалуе?"

„Знаю, прошу пренайсвятошого *панъского* суду: за то, що мы жадали вôдъ пана бôльшон платнѣ .. але бôгме Боже, що годѣ було довше выдержать. Панъ богатѣе нашою працею, а я не маю на кулешу... Отъ моя дѣвка... Предсѣдатель нетерпеливить ся. „Бôй ся Бога, чоловѣче, що говоришь? То не за то. Вамъ вôльно жадати и вдвоѣ тôлько, то вôльно, вôльно! И вôльно вамъ и на роботу на панъ не йти. Якѣ бы то суды були, щобъ за таке карали — се вы помыляете ся. Вы ото оскаржений, що-сьте грозили парубкамъ дворскимъ, що ихъ позабиваете, якъ не покинуть службы"...

„А хто имъ грозивъ?! Вони ще двѣ недѣли передъ тымъ змовлялися, що покинуть службу, бо гинуть зъ голоду, та кобы лише громада дала имъ знакъ, бо такъ не выпадае. Парубкамъ платили по 16 срѣбныхъ рôчно и 12 кôрцѣвъ збожа та два мѣхи половы для коровы, коли єй мавъ, а ще за оденъ мѣхъ треба було заплатити. Хто имъ грозивъ! Я певно нѣ, бо и присягну, що нѣ"... И такъ оправдувалисъ всѣ зъ примѣшкою рôжныхъ подробиць о злодѣйскôмъ вызыску и обманьствахъ.

Приходять свѣдки. Они такъ суперечно збизнають, що годѣ правды дôйти. Въ нашихъ случаяхъ такѣ свѣдкы, якъ Ханмъ Шпіцеръ йдуть, per expreso до судіи слѣдчого...

Предсѣдатель зъ педантичною докладностію навагае ся выяснити справу, выпытуе про тѣ бойбі-шулемъ, що фôльварчнѣ баскакѣ казали собѣ складати, а въ кôнци таки не выдержавъ, абы не сказати Блявштейнови:

Robicie łajdactwa, a potém chowacie się za władzę.

Святѣ слова!

Справа маe безъ сумнѣву тло соціяльне. А хто єѣ выкликавъ? Певно що соціялъ демократы. Зъ того видно, що *квестія соціяльна то не овочь агітациі соціялістичной, лише се така ростинка, котра сама вôдъ себе выросте тамъ, де почва до того надае ся.* Въ обохъ Кривчахъ пôдготовили пôдъ той посѣвъ почву Мельцеры, Гольцманы, Блявштайны.

Чуемо окликн зô всѣхъ бокôвъ, що соціялізмъ вельми небезпечный, що треба его викоренити средствами хотяй бы драстичными. Добре! Въ такôмъ случаю запрѣмъ до Мошковои хаты за обманъ и лихву.*) Мельцерôвъ etc., бо Дашкевскій тутъ нѣчого не завинивъ. Положѣмъ запору такъ понятому ліберализмови економічному, законъ охоронный противъ такому лихварскому вызыскови, а тогдѣ зерно соціялізму не буде насъ лякати.

Сконфісковано.

Та кобы остаточный конецъ мôгъ вôдбути ся по-тихоньки „адміністративнымъ порядкомъ", було бы всьо гаразд. Але тутъ рѣшають суды, явнѣ, пôдъ контролею публикы. И тутъ выходять на верхъ такѣ рѣчи, при котрыхъ соціялъ-демократы ажь руки затирають: найвысша платня роботника въ лѣтѣ 35 кр, въ зимѣ 25 кр. За те ще рôжнѣ дарунки и драчки для економôвъ, лѣсничихъ, гуменныхъ. Хочешь дôстати роботу хлопе за 35 взглядно 25 кр., выжни копу економови на паньскôмъ панѣ, що взявъ п. економъ на выженъ за 12-ый снôпъ, лѣсничому посапай бараболю, гуменному курку дай. Буває и такъ, що економъ до пильной роботы обѣцае 30 кр., а панъ Мельцеръ заплатить лише 15 кр. Економы того не перечать, лише кажуть, що якъ єму хлопъ за гречибсть выживавъ копу, то вôнъ знавъ о тôмъ, але „не дививъ ся въ той бôкъ".

Порядокъ суспôльный вымагае того, абы собѣ нѣхто самъ справы не робивъ, лише звертавъ ся до уряду, коли єму кривда. А що тогдѣ, коли якась справа не може бути пôсля закона полагоджена? Отъ въ тôмъ случаю. Маемо законъ противъ лихвы, але вôнъ дотычить лише позичокъ, а всѣ иншѣ роды лихвы, якѣ знае наука економіи суспôльной, сюды не пôдходять. Мы ще не здобули ся на такій законъ, абы можна покарати такого Мельцера, що, выкористовуючи нужденне положене економічне Кривчанъ, платить имъ тôлько, що се абсолютно не може выстати на прожитокъ, одягъ, опалъ и т. п. найконечнѣйшѣ потребы, що ставить до вôльно цѣну далеко пôдъ minimum екзистенціи; не маемо закона, пôсля котрого паны Блявштейны et tutti дôстали бы ся пôдъ ключъ за те, що беруть у дѣдича ланокъ на выженъ, кажуть хлопови робити собѣ за те тôлько, що его возьме до роботы за нужденну заплату. Мы не маемо закона карного, а бодай адміністративно-карного, на те, сли економъ обѣцяв платню по 30 кр., а вôдтакъ заплатить по 15 кр.

Сли бы менѣ хто сказавъ, що въ дорозѣ спору цівільного можна найти сатисфакцію, то я вôдповѣмъ на те одною приказкою. Коли однôй панночцѣ розказували, що якась тамъ особа зъ голоду вмерла, она каже: але то не може бути, тажь могла собѣ взяти бодай хлѣба зъ масломъ. Отже йти такому халупникови на „степльову" дорогу, то значить втратити два робучѣ дни, 24 кр. на стемплѣ та що найменче 50 кр. за написане скарги. Справу вôнъ выграе, але почуе при-тôмъ такій комплементъ: „страхъ якій той народъ темный, пенячій*); за 30 кр. тратить 74 кр. и тратить два дни". А пôзваный обшарникъ заплатить заскарженыхъ 30 кр. и кошта 94 кр. (20 кр. за скаргу, 24 кр. стемплѣ, 50 кр. за диету) и скаже: Овва! Я обтягнувъ 100 людямъ по 15 кр., т. є. 15 зр.; зъ тыхъ заскаржить мене 20 найвысше, зъ того ще 5 спôзнить ся на термінъ, лишае ся отже 5; имъ заплачу коштôвъ 94 кр. × 5 = 4 зр. 70 кр., то я выскую ще 10 зр. 50 кр.

Инакше бы було, коли бъ выстало покравдженому пôти до староства, сказати свою кривду, а обшарникъ пôшовъ бы до холодной. Тогдѣ рызико було бы бôльше и надъужити не було бы. Але такого закона у насъ нема!

Всѣ юристы годять ся на те, що де доходжене свого права законно неможливе, тогдѣ узасаднена самопомôчь. И тои самопомочи лись Кривчане: „нехай пôдступить, а нѣ, то не йдемо на роботу". Розумѣе ся, що за се не можна имъ въ легальной дорозѣ нѣчого зробити, бо лише на островѣ Санъ-Домініо таке право, що стрейкарѣвъ замыкають. А однакъ власти політичній хотѣли щось для обшарникôвъ зробити. Заведено вôйско на кошть громады, а прокураторія выкористала найменчу обставинку, абы вывъ процесъ. И зробивъ ся §. 68 з. к. Одного и другого хлопы боять ся якъ огню. За вôйско мусить громада заплатити, а процесъ то тяганина, понижене, може и криміналъ.

Результатъ такихъ експериментôвъ ось якій. 1) цѣлкивыте убитъ горожаньского нерву, а вôдъ такого чоловѣка годѣ жадати совѣстного и охотного сповнюваня горожаньскихъ обовязковъ. Вонъ всьо робить якъ закованый невольникъ, а невольникъ може въ рѣшучой хвили зрадити. 2) Страта довѣрія до властей. Тому-то хлопъ называе судъ „паньскимъ" судомъ. 3) Заморене нерву права и справедливости. Иншими словами: чоловѣкъ не знае, що можна а що нѣ. До злого не почуває ся, отже думае, що се за те став передъ судомъ, що посмѣвъ жадати вôдъ обшарника бôльшон заплаты, що не хотѣвъ на панъ робити. Що се таке? „Панщину скасували, а не йдешь на панъ робити, то криміналъ".

*) Пôдъ лихвою розумѣю всякій вызыскъ економічно сильнѣйшого на шкоду слабшого при закюченю умовы, зъ котрои слабшій може пôйти зъ торбою.

Сконфісковано.

Часъ бы надъ тымъ подумати, бо се такій грибъ, що може колись цѣлый будынокъ державный винищити.

Въ Бережанахъ 7 серпня 1900.

Д-ръ *Андрей Чайковскій.*

Прымѣнене законôвъ въ Галичинѣ.

Ц. к. Дирекція округа скарбового въ Бережанахъ наложила рѣшенямъ зъ 30. грудня 1899 (ч. 118.984|99, гл. дѣло ex 1900 ч. 195) кару на мого земляка и друга, пароха Поручина о. М. Мосору, recte урядъ парохіальный, за те, що не остемплювавъ свого вôдкливку до Намѣстництва противъ уживаня польского языка зô стороны ц. к. Староства въ Бережанахъ зъ наведенымъ парохіальнымъ урядомъ.

Рашене тото є цѣлкомъ незаконне. Цитоване закона зъ 13. лютого 1862 є невѣрне: маe бути законъ зъ 13. грудня 1862 ч. 89. в. з. д. Покликана поз. тар. 43 a) 2) не маe ту примѣненя. Если-бы належитôсть стемпилева була ту по закону взагалѣ на мѣсци, то бы треба примѣнити поз. тар. 43 h), а пôсля нея мала бы сторона платити просту (соединичу) належитôсть 1 зр. (а не 50 кр.), подвôйну отже 2 зр., а не 1 зр., бо сама Дирекція скарбова каже, що розходиться о вôдкливкъ на высшу инстанцію.

Въ данôмъ случаю не належить ся нѣяка стемпилева оплата, бо розходить ся о кореспонденцію урядову мѣжь двома урядами, а тота є безусловно вôльна вôдъ стемпля (поз. тар. 44 bb), и 9 цит. зак.)

Навѣть сли бы приватна особа внесла жалобу того змѣсту, то и тота жалоба, по моѣй думцѣ, бôльша есть вôдъ стемпля по поз. тар. 44 m), бо се є нѣчо иншого, якъ жалоба противъ урядника, котрый не поступае по закону, и сторона обжалуе его передъ высшою властію ино за его способъ поступованя въ урядовыхъ дѣлахъ (Beschaffenheit des persönlichen Benehmens von Amtspersonen). Хто противъ закона урадуе зô мною въ чужôй менѣ мовѣ и того поступованя змѣнити не хоче, хочь законъ єму инакше наказуе, той дольче не ино цѣсарскій законъ ногами, але и обиджае мою особу не менше, якъ коли бы мене за дверѣ вытрутивъ. Жалоба того рода є, якъ сказано, вôльна вôдъ стемпля.

Урядъ парохіальный въ Поручинѣ повиненъ проте зажадати звороту несправедливо заплаченои належитости, а прошеня тото є (навѣть для приватныхъ) такожь вôльне вôдъ стемпля (T. P. 46 g) зак. зъ 13. грудня 1862 ч 896. з. д.).

Д-ръ М. З.

Конференціи въ Ишлю.

Д ръ Керберъ другій разъ вже поѣхавъ до Ишлю и конферуе зъ цѣсаремъ. Мѣжь тымъ бувъ тамъ такожь президентъ угорского кабінету, по попередній конференціи зъ Керберомъ. Ти нарады закрыти густою мракою тайны. Вѣденьска праса ломить собѣ голову надъ причиною сихъ поѣздокъ, замѣстомъ конференцій, ихъ результатомъ и остаточно мусить принята до вѣдомости заяву пôвофіціяльного Fremdenblatt-a, що тутъ розходить ся лише о найзвычайнѣйшій „бѣжучій справы" вынели неврастенічну N. fr. Presse зъ психічнои рôвновагы. Сей дневникъ обуреный, що д-ръ Керберъ въ такъ важнôй для державы хвили займае ся лишь „бѣжучими справами", а не думае надъ способами санациі політичныхъ вôдносинъ, якъ способами привернена до житя австріяского парламенту.

Остаточно N. fr. Presse приходить до переконаня, що зъ теперѣшнымъ парламентомъ не дасть ся вже нѣчого зробити, и всѣ заходы правительства въ тôмъ напрямѣ будуть безуспѣшни. Д-ръ Керберъ не повиненъ дурити ся надѣею, що Чехи залишать обструкцію. Хочь деякимъ ческимъ посламъ вже наскучила ся обструкція, то все-жь таки, заявивши разъ, що вôдъ обструкціи не вôдступлять, якъ довго не одержать сатисфакціи за внесене языковыхъ розпоряджень, мусять и будуть поступати пôсля сен заявы. Правительство не може имъ дати жаданои сатисфакціи, отже парляментъ зачне нову сесію тыми самыми сценами, якими закôнчивъ попередну. Правительство дурило ся надѣею, що утихомирить воюючѣ стороны змѣнами въ своимъ языковôмъ предложеню пôсля бажань высказаныхъ обома сторонами. Теперь и сю надѣю повинно вже було стратити, бо Чехи въ своѣй опозиціи противъ сихъ предложень станули на ще крайнѣйшôмъ становищи, якъ зразу. Они теперь въ загалѣ вôдкидають можливбсть утворена одноязыковыхъ округôвъ. Зъ усего того выходить, що хочь бы Керберъ ще сто разôвъ поѣхавъ до Ишлю, хочь бы на пѣсокъ высушивъ свôй мозокъ, не выдумае нѣчого такого, що вляло бы житя въ парлямент при теперѣшнôмъ его складѣ. N. fr. Presse маe для Кербера одну лишь раду: Розвязане парламенту и новѣ выборы. Кождѣ новѣ выборы дають парламентови новѣ силы, котрѣ вплывають на змѣну тактики поодинокихъ партій, новый парляментъ и его групы не звязаный тымъ, що дѣяло ся въ попереднôмъ. Можлива рѣчь, що зъ новымъ парламентомъ дасть ся щось зробити — зъ теперѣшнымъ на всякій случаѣ нѣ. Отсе повиненъ Керберъ выторгувати въ Ишлю. Мы пôдемо троха дальше, якъ органъ жидôвскихъ лібералôвъ и скажемо, що якъ зачинати яку роботу, то лише въ новôмъ парляментѣ, але не выбранôмъ на пôдставѣ теперѣшнои ординаціи выборчои. Доперва демократичный парляментъ на пôдставѣ загального, безпосередного и рôвного голосованя буде способный до живои и успѣшнои працѣ.

Впрочôмъ маемо дуже скупій вѣсти зъ нашои внутрѣшнои політики. Sonn. u. Montagsztg. пише, що ситуація троха корстнѣйша, и остерѣгае передъ уступками для Чехôвъ, бо се выкликало бы нову бурю. Ческу феодальну шляхту правительство уповажнило переговорювати зъ Молодочехами, абы залишили обструкцію. Nar. Listy доносять, що працѣ надъ

За сими 9 ма державами (6-ма свѣтовыми и 3-ма великими) слѣдуе 11 державъ середущихъ, зъ нихъ 6 въ Европѣ, 2 въ Азіи, 1 въ Африцѣ а 2 въ Америцѣ. Найможнѣйшій зъ сихъ державъ въ Европѣ суть Турція (зъ посѣлостями въ Азіи и Африцѣ), Испанія (котрôй зъ ея величезныхъ кольоній лишили ся вже тôлько дрôбній посѣлости въ Африцѣ) и Голяндія (черезъ свои кольонія въ Азіи, Америцѣ и Австралии). Такожь Португалія маe значній кольонія въ Африцѣ и невеличкій въ Азіи, а король Бельгія є вразъ володаремъ въ великôмъ африканьскôмъ краю Конго. Швеція зъ Норвегією займае справдѣ великій просторъ (о 100.000 кв кільом. бôльшій вôдъ Австро-Угорщины), але маe мало населена (лише 7,200.000). Въ Азіи до сихъ державъ належать Корея и Персія, въ Африцѣ Марокó, а въ Америцѣ Бразилія и Мехіко. Своею дорогою, обѣ сѣ американьскій державы, а особливо Бразилія, котра маe 8,361.000 квадр. кільом. землѣ, и то землѣ урожайноя, отже есть 12 разôвъ бôльша вôдъ Австро-Угорщины, може стати колись не лише великою, але навѣть свѣтовою державок. Теперь однакъ маe Бразилія лише 15 міліонôвъ мешканцѣвъ (а чотири разы менше вôдъ нея Мехіко $12^1/_2$ міл.).

По за сими державами свѣтовыми (маючими 469 до 64 міл. людей), великими (46 до 32 міл.) и середущими (до $7^1/_4$ міл.) є на цѣлôй земли ще 20 державъ малыхъ (зъ населеньемъ $5^1/_2$ до 1 міліона) и кôльканацять державъ дрôбныхъ (понизше 1 міліона ажь до 9.000, якъ княжество Лѣхтенштайнъ, котрого володарь, теперь Йоганъ II., есть зарôвно независимый монархъ, якъ англійска королева Вікторія або россійскій царь Николай II.). Въ Европѣ малыми державами суть (вычисляемо ихъ пôсля величины): Румунія, Болгарія, Швайцарія, Данія, Греція и Сербія, а дрôбными державами: Чорногора, Люксенбургъ, Монако и Лѣхтенштайнъ. До державъ, розумѣе ся, не можна вчислять поодинокихъ дикихъ або кочуючихъ племенъ, котрѣ живуть въ бôльшихъ або меншихъ громадахъ пôдъ своими начальниками, н. пр. деспотій въ Африцѣ, котрыхъ є всѣхъ разомъ на блызько 46 міліонôвъ душъ.

Пара и електрика злучили найдальшій части землѣ въ собою. Нинѣ знаемо того самого дня въ Европѣ, що дѣе ся въ Хінахъ або въ Америцѣ, а цѣлу землю можна объѣхати доокола въ кôльохъ тыжднях. Навѣть для нашихъ селянъ назвы далекихъ краевъ, якъ Бразилія або Канада, не суть чужѣ. Длятого мы зôбрали тутъ въ короткій переглядъ цѣлу землю, всѣ державы и краѣ пôсля ихъ великости, важности й силы у всѣхъ пятьохъ частяхъ свѣта.

Додатково подаемо ще списъ найбôльшихъ мѣстъ на цѣлôй земли, бо се звычайно ще менше бувае взане, якъ державы. Такихъ мѣстъ, що мають бôльше якъ 1,200.000 мешканцѣвъ, є на цѣлôй земли 11, а то 5 въ Европѣ, 3 въ Азіи и 3 въ Америцѣ. Подамо всѣ за порядкомъ пôсля ихъ величины: 1) Льондонъ маe 6,410.000 мешканцѣвъ (въ тѣснѣйшôмъ змыслѣ 4,450.000), 3) Ню-Йоркъ (зъ Бруклімомъ, Льонгіслянд-Сіті и т. д.) 3,440.000 (самъ Ню-Норкъ въ тѣснѣйшôмъ змыслѣ 1,110.000), 3) Парижъ 2,830.000 (въ тѣснѣйшôмъ змыслѣ 2,540.000), 4) Кантонъ въ Хінахъ 2,500.000, 5) Чікаго въ Американьскôй Уніи 1,850.000, 6) Берлинъ 1,770.000, 7) Вѣдень 1,660.000, 8) Пекінъ въ Хінахъ 1,600.000, 9) Єддо або Токіо въ Японіи 1,330.000, 10) Петербургъ 1,270.000, 11) Філядельфія въ Американьскôй Уніи 1,240.000 Дальше слѣдують: Москва 1,040.000 мешканцѣвъ, чотыри мѣста въ Хінахъ, межи ними Тьентсінъ, по 1,000.000 и т. д. и т. д.

*) Слово пенячій вважаю за руске и выводжу его вôдъ „пена" = кара судова.

буджетомъ на слѣдуючій рѣкъ поступають въ міністерствахъ. Буджетъ буде уложеный вже въ половинѣ вересня.

Вѣйна въ Хінахъ.

Італійскій міністеръ внѣшныхъ справъ одержавъ депешу вѣдъ італійского посла въ Пекінѣ въ датою 5 серпня, въ котрій высказано великій жаль зъ причины смерти короля Гумберта. Депеша доносить дальше, що въ ночи зъ 4 на 5 с. м. кипѣла горяча борба мѣжь европейскими вѣйсками, що боронять посольства, а Хінцями. Головну ролю вѣдіграли тутъ карабіны. Одинъ россійскій воякъ стративъ житє, а два раненій. Депеша такъ кѣнчить ся: вѣдъ дня 30 липня не маємо нѣякои вѣсти вѣдъ нашихъ вѣйскъ. Надѣємо ся, що они не будуть зволѣкати зъ походомъ на Пекінъ. Французкій міністеръ внѣшныхъ справъ одержавъ телеграму пѣдъ датою 7 с. м. зъ повѣдомленемъ, що вѣдъ 20 червня Хінцѣ облягають посольства. Домы 4 посольствъ спалено. Дахъ французского посольства майже цѣлкомъ збуреный, замкненыхъ держить лише геройство французскихъ и австро-угорскихъ вѣддѣлѣвъ. Бомбардоване мѣста залишено дня 17 липня, та проте Хінцѣ не залишили зачѣпныхъ дѣлань. Хіньске правительство, переговорює зъ нами въ справѣ нашого вѣдъѣзду, але не можемо покинути мѣста безъ асекурацій европейскихъ вѣйскъ.

Хіньскій урядъ для заграничныхъ справъ допѣсъ за посередництвомъ свого посла въ Парижи французскому правительству, що скидає зъ себе всяку вѣдвѣчальнѣсть за фатальній наслѣдки, якій можуть наступити супротивъ того, що послы зволѣкають зъ выѣздомъ зъ Пекіну. Державы повинній безусловно наказати своимъ посламъ, абы прекорили выѣздъ. Міністеръ внѣшныхъ справъ Дельказе вѣдповѣвъ, що выдане такого наказу неможливе. Хіньске правительство вѣдповѣдає за безпеченьство и житє послѣвъ. Европейскій вѣйска на всякій случай пѣдуть на ратунокъ.

Що послы въ Пекінѣ не хочуть безъ бѣльшои европейскои ескорты покинути свои кріѣнки и выйти въ Пекіну, с цѣлкомъ зрозумѣлою рѣчею. Они хіньскѣй ескортѣ мають причину недовѣрати, они сумнѣвають ся, чи на случай нападу Боксерѣвъ тѣ вѣйска будуть въ силѣ, а що найважнѣйше, чи схочуть ихъ обороняти. Впрочѣмъ доки не мають такого наказу вѣдъ своихъ правительствъ, не можуть зъ Пекіну рушити ся. Не дивуємо ся такожь, чому правительства не хочуть вѣдкликати своихъ послѣвъ зъ Пекіну, бо знаємо цѣль цѣлои хіньскои експедиціи. Що хіньске правительство хоче уратувати послѣвъ, се не улягає нѣ якому сумнѣвови, бо коли бы хотѣло ихъ выбити, не потребувало бы такъ довго зъ ними церемонити ся. Хаты посольствъ не суть нѣякими кріпостями, и одна армата выстарчила бы, абы оборонцѣвъ посольствъ вѣддати въ руки черни. Коли Европейцѣвъ въ Пекінѣ доси не вырѣзано, то се мусимо приписати охотѣ хіньского правительства выратувати ихъ. Абы вѣдъ европейскои напасти не пропасти, правительство хоче ихъ вѣдѣслати до Тѣентсіну. Коли-жь послы хочуть мати сильну европейску ескорту, то державы повинній бы выступити зъ жаданемъ, абы хіньске правительство впустило до Пекіну вѣддѣлъ вѣйска, выстарчаючій для охорони послѣвъ. Державы того не роблять, бо ану-жь Хіны згодять ся на предложенє, послы вѣдъѣдуть въ безпечне мѣсце? Тогды цѣлый походъ на Пекінъ стративъ бы рацію и зъ Хінами треба бы розпочати мировѣ переговоры. Державы хочуть тымчасомъ за всяку цѣну, хоч бы за цѣну житя послѣвъ и всѣхъ чужинцѣвъ въ Пекінѣ опанувати столицю Хінъ абы вѣдтакъ роздерти добычь мѣжь себе. Державы волѣли бы мати причину до помсты, а найлѣпшою причиною могла бы бути лише смерть чужинцѣвъ въ Пекінѣ разомъ зъ послами. Отсе головна причина, чому Европа не хоче позволити на выѣздъ своихъ послѣвъ зъ Пекіну.

Пѣсли обчисленя берлинскои часописи Militärwochenblatt пѣдъ Тѣентсіномъ стоить теперь 38.000 людей союзного вѣйска. Зъ кѣлька днѣвъ военній силы будуть числити 70.500 людей зъ 162 армататами. Коли надѣйде решта высланыхъ вѣддѣлѣвъ, що наступить въ першѣй половинѣ вересня, союзна армія буде числити 77.000 воякѣвъ зъ 280 арматами.

Японъ и Америка згодили ся на номінацію Вальдерсого на коменданта союзнои армії. До его штабу прилучать ся два офіцеры россійского генерального штабу. Зъ австро-угорского генерального штабу прилучить ся до штабу Вальдерсого капітанъ Вуйцікъ.

До россійского генерального штабу надѣйшли слѣдуючій вѣсти зъ надъ хіньскои границѣ. Дня 4 серпня прийшло до битвы коло Айгуну. Хінцѣвъ розбгнано. Часть ихъ утекла въ напрямѣ до Цісяхаръ въ Манджурії, инша часть въ долину рѣки Амура. Генералъ Ренненкампфъ стрѣтивъ на полудне вѣдъ Айгуна сильный вѣддѣлъ Хінцѣвъ, але черезъ гѣрскій теренъ кѣннота не могла выконати атаку. Генералъ Фляйшеръ помашерувавъ онодгы на Вейтсую а рѣвночасно полковникъ Домбровскій вырушивъ зъ Ташіка зъ козаками. Коли Хінцѣ замѣркували, що Россіяне надходять зъ усѣхъ сторѣнъ, утѣкли на сеходъ. Россіяне утомленій довгимъ походомъ, залишили погоню. Забрано 12 старыхъ армать и складъ амуніціи карабінѣвъ.

Зъ провінціи Гонанъ и Гупе 5.000 хіньскихъ воякѣвъ помашерувало до Пекіну. На рѣку Пейго Хінцѣ спускають богато чайокъ.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дякѣвскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярії дякѣвскои льотерії, Львѣвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львѣвъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Руснѣй народный театръ** выѣздить зъ Яворова до Городка, де въ льокали мѣскихъ бараковъ вѣйсковыхъ дасть слѣдуючій 8 представленъ: Въ вѣвторокъ 14. серпня „Клате серце", образъ народный зъ спѣвами й танцями Тобилевича; въ четверъ 16/8 „Ямарѣ", комічна опера Целлера; въ суботу 18/8 „Хата за селомъ", образъ народный зъ спѣвами и танцями Крашевского-Галяскевича, музика Носковского; въ недѣлю 19/8 „Чорноморцѣ", народна оперета Лисенка; въ вѣвторокъ 21/8 „Cavalleria rusticana", опера Мескаього; въ четверъ 23/8 „Запорожець за Дунаємъ", опера народна Артемовского; въ суботу 25/8 „Малка Шварценкопфъ", образъ зъ житя Заполькой; въ недѣлю 26/8 послѣдне представленє „Власть тьмы", драма зъ народного житя Льва Гр. Толстого.

— **Изъ Старого-Самбора.** Знаный зъ прихильности для Руснѣвъ старосамбѣрскій ц. к. староста п. Річчі вразъ зъ своимъ еще прихильнѣйшимъ дорадникомъ ц. к. концепістомъ п. Давкшою выдали обѣжникъ до всѣхъ гр. к. урядѣвъ парохіяльныхъ, завзываючи тіжеє приймати польскій письма и грозячи на случай непринятя карами. Що загадали, се и зробили, бо, якъ зачуваємъ, засудили о. Конст. Грицкевича, пароха зъ Старои соли, на 10 коронъ за непредложенє жаданои польскимъ письмомъ метрики. До чого-жь се доведе? спытаємъ ся Васъ, панове. Чи-жь се лежать въ интенціи правительства, вести борбу зъ духовенствомъ? Небезпечна ваша забавка; поки часъ, схаменѣть ся. Напишемо ще много иншихъ цѣкавыхъ рѣчей о высше згаданыхъ панахъ, щобы свѣтъ дѣзнавъ ся, якъ то у насъ на кождѣмъ кроцѣ допче ся повага руского духовенства. — *Х.*

— **„Сѣверный Курьеръ"**, петербурскій дневникъ, подає въ 249 числѣ зъ 9 с. м. замѣсть справоздана про пѣврѣчну дѣяльнѣсть руского національно-демократичного сторонництва. Згадує отже про те, кѣлько повѣтѣвъ уже зъорганізовано, а кѣлько же ще організацій, про плянъ партійнои організації, про партійну пресу, про число членѣвъ и читалень „Просьвіти" та про основній точки програмы сторонництва. Тонъ статьѣ строго обективный; не зле було бы, щобъ ѣ прочитали собѣ нашій домашній „русскіе", а ще лѣпше, щобъ дечого навчили ся зъ нея. Та мабуть ихъ мозки за „твердій" на се!..

— **Борба о Крестъ.** Въ Пакуловичахъ пѣдъ Перемышлемъ веде ся спѣръ о крестъ на ново построенѣй церквѣ. Громада помѣстила на копулѣ тряраменный крестъ, а епископъ вѣдмовивъ посвяченя церкви такъ довго, поки громада не постарає ся о иншій крестъ.

— **Справедливе рѣшенє краковского суду.** Убога зарѣбниця въ Краковѣ провадила процесъ. Въ цѣли приготовленя матеріалу доводового оказала ся потреба переглянути акты спадковѣ, знаходячій ся въ судѣ повѣтовѣмъ въ Лѣшкахъ, а що не мала она фондѣвъ на дорогу и оплачене адвоката, тожь внесла прошенє о надѣсланє тыхъ актѣвъ до суду краковского до перегляду. Судъ въ Лѣшкахъ вѣдмовивъ сему прошеню, але краевый судъ краковскій порѣшивъ, що жаданє ся має узасаднене въ §. 288 у. 4 innstr. суд., и увзгляднивъ прошенє. Въ мотивахъ свого рѣшенія сказавъ, межи иншимъ, що въ сей способъ якъ разъ сповнює ся задачу нового закона, котрый стремить до несеня пѣльги для убогихъ, пошукуючихъ своихъ правъ.

— **Розруxи противъ жидѣвъ въ Одесѣ** о которыхъ мы доносили, вже притахли. Правительство веде дуже енергічній доходженя що до причины розрухѣвъ. Писаря вѣйскового Волохова, котрый подавъ дневникамъ информаціи, що нападъ на жидѣвъ бувъ наперед уложеный, засуджено на 3 мѣсяцѣ вязниць, а всѣ часописи дѣстали урядовый заказъ писати про причину розрухѣвъ, абы въ сей способъ запобѣчи розсѣванію рѣзныхъ неправдивыхъ поголосокъ, котрѣ причиняють ся до зворушуваня населенія.

— **Дрѣбній вѣсти.** Въ Варшавѣ посварили ся дня 3 с. м. въ театрѣ въ часѣ представленя редакторъ Tygodnik-a polsk-ого Корвінъ Пйотровскій и секретарь окружного суду Пашковскій. Пашковскій ударивъ Пйотровского въ лице, а сей выймивъ револьверъ и стрѣливъ до Пашковского. Пйотровского арештовано, але по зложеню кавціи пущено на волю. — Въ Монастырискахъ отровивъ ся графъ Макс. Зічі а у Львовѣ застрѣливъ ся майоръ 17 бат. стрѣльцѣвъ Кароль Віммеръ. — Генрикъ Едмундъ гр. Ротоцкій зъ Буковини вѣставъ рѣшенемъ суду повѣтового въ Краковѣ поставленый пѣдъ курателю. — Зъ арешту краевого суду карного у Львовѣ утѣкъ Кирило Чайковскій, що сидѣвъ въ слѣдствѣ за убійство служницѣ М. Илькѣвичи. — Прокураторія державна зарядила карно-судове доходженя въ справѣ обманьствъ при выборахъ кагальныхъ въ Станиславовѣ. Доходженє провадить судія Гробоні — Управителемъ самбірскои семінаріи именованый старшій учитель Кароль Кратохвіль.

Надѣслане.

Foulard-Seiden-Robe

fl. 8·40

und höher! — 14 Meter! — porto und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weisser u. farbiger „Henneberg-Seide" von 45 Kreuz. bis fl. 14·65 per Meter.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hofl.) Zürich. 58 (2)

Телеґрамы.

Бѣлградъ 13 серпня. Надѣють ся, що въ сербскихъ заграничныхъ репрезентаціяхъ зайдуть теперь великій змѣны. Сербскимъ посломъ у Вѣдни именованый б. президентъ міністрѣвъ Сімічъ. Поголоски про увязненє генерала Велімарковича за обиду королевои, показали ся выдумкою. Президентъ міністрѣвъ вѣзвавъ пробуваючого теперь за границею генерала Груіча до повороту, бо самъ царь хоче бачити его на становищи сербского посла въ Петербурзѣ.

Римъ 13 серпня. Въ суботу король Вікторъ Еманулъ III. зложивъ передъ сенатомъ и палатою послѣвъ присягу на конституцію. По выголошеню присяги король пѣдписавъ три пергаминовѣ акты, на котрыхъ списано форму ихъ присяги. Одинъ актъ лишить ся въ державнѣмъ архівѣ, два другѣ въ архівахъ сенату и палаты послѣвъ. Вѣдтакъ вѣдчитано роту присяги окремо для сенаторѣвъ и окремо для послѣвъ, котрѣ гремяльно присягли вѣрность королеви.

Берлинъ 13 серпня. Въ похоронѣ Лібкнехта взяло участь до 100.000 особъ.

Лондонъ 13 серпня. Приватно доносять, що президентъ Оранія Штайнъ скѣнчивъ самоубійствомъ. Зъ Преторії доносять, що Буляръ перейшовъ рѣку Валь. Мѣжь вѣйсками Кіченера, котрый ловить Девета, а заднымы сторожами Девета, прийшло до вымены стрѣлѣвъ. Передній сторожѣ Девета бють ся въ Метуеномъ. Результатъ незвѣстный. Кіченеръ привернувъ комунікацію зъ Метуеномъ

Таку 13 серпня. Мѣжнародій вѣйска здобули Янтсунъ и тамъ будуть вѣдпочивати три дни передъ дальшимъ походомъ на Пенъ.

Конкурсъ.

Выдѣлъ філіи руского Товариства педаґоґічного въ Станиславовѣ подає до вѣдомости, що зъ днемъ 1 н. ст. вересня 1900 знайде помѣщене въ Бурсѣ сего товариства до 20 ученикѣвъ рускои народности, учащаючихъ почавши вѣдъ 4 кл. школы народнои аж до 4 кл. ґімназ. або школы реальнои, за мѣсячною оплатою зъ горы по 10 зр. (20 кор.) готѣвкою. — Выдѣлъ Товариства, поставивши собѣ за задачу прийти зъ помочію якъ найубожшѣй молодежи школьнѣй, знизить по можности тую оплату деликимъ способнымъ ученикамъ, коли родичѣ, зглядно опѣкуны не зможуть плацити по 10 зр. мѣсячно. Условины принятя:

1. До подання, котре найдальше до 15 серпня н. ст. треба внести до Выдѣлу філіи руского Тов. педаґоґічного въ Станиславовѣ на руки Ник. Мороза, учит. семин. въ Стан. ул. Коперника ч. 11, належить долучити свѣдоцтво школьне и хрещеня, а мѣсто свѣдоцтва убожества выстарчить посвѣдченє священника на поданю, що петентъ подав правдивій даній.

2. Въ поданю має петентъ: а) зложити деклярацію що-до высоты и точности въ складаню мѣсячнои оплаты; б) заявити, що есть або що буде членомъ руского Тов. педаґог. (вписове 50 кр. и рѣчна вкладка 50 кр.)

Колѣвъ хто хотѣвъ на нашихъ умовахъ умѣстити въ Бурсѣ свого сына, зглядно пупіля, нехай порозумѣе ся въ сѣмъ дѣлѣ листовно въ Выдѣломъ пѣдписаного Товариства.

Питомець дѣстане въ Бурсѣ мешкане, опалъ, поживу, свѣтло, пране и належитый доглядъ; натомѣсть мусить мати власне бѣле вѣдповѣдне, обувь, одежу и постѣль.

На переписку треба долучити до поданя 20 кр. марками почтовыми.

Выдѣлъ філіи руского Товариства педаґоґічного въ Станиславовѣ.

Ник. Мороз, голова. — *М. Ластовецкій*, секретарь.

Надѣслане.

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординує при улици Ягайлоньскій число 7 вѣдъ 9—1 и 3—5 287

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібелі манометры и т. п.

Уряджене дзвінковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

ДО

пѣвнѣчной и полудневой

АМЕРИКИ

черезъ

ГАМБУРҐЪ

высылаю пасажерѣвъ всѣми поспѣшными и почтовыми парѣвцями по найдешевшихъ цѣнахъ.

Їзда до Нового Йорку 6 до 7 днѣвъ.

Всякій информаціи удѣляє охочо

С. Ярмуловскій

въ Гамбурґу Gr. Theaterstrasse 22.

Агентовъ потикує ся. Провізія висока 8?4 1—13

Интернатъ рускій

пѣдъ управою рутинованого педагога, приймає въ бѣжучѣмъ роцѣ лишень ученикѣвъ низшои ґімназіи зъ причинъ выказаныхъ въ справозданю. Устныхъ информацій удѣляє ся що середы вѣдъ год. 4—7-ои пе черомъ.

Адресъ: **Стефанъ Петрицкій у** Львовѣ ул. Театиньска 14.

368 7—9

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна роббтня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы"

при ул. Домбровского число 4

поручає

Штучній огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетований сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскій, сальоновѣ, пахучѣ въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплаченѣ.

349 10—36

МОНТЕРЪ-МЕХАНИКЪ

рутынованый въ направѣ машинъ, направляє всякій машины рѣльничѣ, вкладає новѣ штифты (зубы) до бубнѣвъ въ молотильняхъ, остритъ старѣ и регулює. За надѣсланемъ паперовои формы привозить новѣ ножѣ до сѣчкарень по дешевѣй цѣнѣ. (Кошта подорожи III кл. и 5 коронъ денно). Лакавѣ заголошеня пѣдъ: Александеръ Левицкій; Львѣвъ; Товариство глухо-нѣмыхъ „Nadzieja", ул. Францісканьска, дѣмъ „Gwiazdy" 400 (1—1)

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1889 у Львовѣ ул. Вѣрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр. на пѣвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

Ученикъ зъ укѣнче ою II кл. ґімназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде користне помѣщене въ торговли корѣнѣй винъ и делікатесовъ И. БОРИСА въ Перемышли.

404 1—10

Родичамъ, котрѣ бажаютъ помѣстити дѣти свои на станціи, може вказати дуже чесній домы бюро Ф. Загурскои у Львовѣ ул. Хорущина ч. 7. 399 1—1

Тапеты найновѣйшій

Штукатеріи суфітовій

Сторы и жалюзіи

до вѣконъ

Хѣдники кокосовѣ

Дроты до сходѣвъ

поручають найдешевше

И. ЛУЩИЦКІЙ

и

В. АДАМСКІЙ

давнѣйше ІРҐЕНСЪ

Львѣвъ, Собѣского 4.

Для Пп. Архитектѣвъ и пѣдприемцѣвъ вѣдповѣдный работъ. 408 1—25

НОВѢСТЬ. НОВѢСТЬ.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липницкого

По кѣлькаразовѣмъ ужитю дѣляє чудесно.

Пріпоручаю всякій матеріялы аптичній и знаряды тоалетовѣ.

Дѣстати можна лише въ дротеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386 ул. Смистуска ч. 21. 4—48

Средство до нищеня молѣвъ

Фенілінъ нищить молѣ зъ зародками 60 кр.
Зела антімольовй до переховуваня футеръ кор. 30 кр.
Паперцѣ антімолевй тузинъ 30 кр., штука 3 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: склепы власнй: ул. Сикстуска 28, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Сукенницѣ ч. 20. Черновцѣ: Рынокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24

Ч. В. кр. 47292/900.

Оголошенє конкурсу.

Видѣл краевй Королівства Галичини і Володимирії разом з Великим Князівством Краківским розписує сим конкурс з преклюзийним речен цем до кінца місяца серпня 1901 на оригінальні чистим руским язиком написані твори сценічні з обсягу драмату, поважної комедиї і штук людових, зі сьпівом або без сьпівів, такого обему, щоби заповнили цілий вечер театральний.

Конкурсові твори треба прислати в повнесім реченци під адресою Видѣлу краевого у Львові, заосмотрені знаком або моттом автора, котре треба помістити також на замкненій коперті, містячій в собі в середині імя, назвище і адресу автора.

Твори оголошені вже друком а також представлені на котрій небудь сцені, навіть аматерскій, суть виключені від конкурсу. Також не припустить ся до преміованя творів авторів вже нежиючих, хотяйби доси не були оголошені.

В протягу трех місяців по уплині речинця конкурсового наступить рішене конкурсу і признане надгород окремою комісією конкурсовою, котра зберe ся в Видѣлї краевім під проводом члена Видѣлу краевого. Д ра Йосифа Верещиньского.

До тої комісиї Видѣл краевий запросив:

1. Впов. Александра Барвіньского, ц. к. проф. семинар. учит. у Львові, посла на Сойм кр. і до Рада державної,
2. Впов. Д-ра Стефана Смаль-Стоцкого, ц. к. проф. рускаго языка і словесности на черновецкім університі,
3. Впов. Д-ра Александра Колесу, ц. к. проф. рускаго языка і словесности на львівскім університеті,
4. Впов. Д-ра Михайла Грушевского, ц. к. проф. всесьвітної істориї на львівскім університеті,
5. Впов. Ілярiона Огоновского, професора ц. к. академічної гімназиї у Львові,
6. Впов. Д-ра Евгена Олесницкого, адвоката краевого в Стрию,
7. Впов. Д ра Володимира Коцовского, ц. к. проф. муж. семинариї учительскої у Львові,
8. Впов. Володимира Шухевича, ц. к. професора школи реальної у Львові,
9. Высокодостойного Пана Д-ра Дамяна Савчака, посла на Сойм краевий і пр.

Комісия конкурсова порішить більшостею голосів і признасть чотири надгороди а іменно одну в сумі пятьсот (500) корон, другу в сумі чотириста (400) корон, а дві по триста (300) корон, чотирьом творам, признаним за найліпші з помежи надісланих на конкурс, без нагляду на род твору, щоби лиш той твір належав до родів наведених в сім оголошеню. Отже комісия може всі чотири премії признати твором одного рода.

Оголошене внеслїду конкурсу за посередництвом публичних письм і виплата надгород наступить в протягу місяця грудня 1901 року.

Надгороджені твори стають ся власностею товариства „Руска Бесіда“ у Львові з виключним правом представляти їх на сцені.

Манускрипти, надіслані на конкурс будуть звернені властителям на їх кошт разом з замкненими копертами, коли вкажуть Видѣлови краевому внишній спосіб свої адреси.

З Ради Видѣлу краевого.

У Львові дня 24 липня 1900 року.

387 2-3 *GROTT.*

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т.
КЛІЄНТОВЪ
ц. к. надворного заведеня
І. ГЕННЕРА
що обняв ємь тоє заведеня на власность и буду его дальше вести на тій высокости и доскоиалости, на якій черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.

Н. Ліса
улиця Академицка ч. 18.

401 1—1

ПОДЪ ЗВѢЗДОЮ.
АПТИКА
ПЕТРА МІКОЛЯША
у Львовѣ, Коперника ч. 1
поручае
ВИНА ЛѢЧНИЧИ Д-ра Кароля Міколяша
вѣдзначений найприхильнѣйшими свѣдоцтвами вызначных повагъ лѣкарскихъ въ краю и за границею.
НАЙНОВѢЙШІ ПЕРФУМЫ
выробу парискихъ фірмъ свѣтовыхъ L. T. Piver и Societte Hygienique
Всякі приборы до бактеріольогіи и мікрохеміи.
Найлучшй средства косметичнй и тоалетовй французскй. 398 1—30
Воды лѣчничй ґазовй
перевышаючй родимй воды мінеральнй
ПРИРЯДЫ ХІРУРГІЧНЙ
анґлійскй, французскй и нѣмецкй найлучшои якости
Хемікалія для п. п. фотоґрафовъ.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
ВЪ КАЛУШИ
вѣдзначена двома срѣбными медалиями
выконуе **дзвоны** рѣзнон ваги и приймае ушкоджей дзвоны до переливаня въ найкоротшомъ часѣ, а такожь маe на складѣ готовй дзвоны рѣзнон ваги.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходнякамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовлена, прошу о ласкавй замовлена такъ на поодинокй новй дзвоны яко и на цѣлй групы. За тревалость матеріялу и гармонійный звукъ моихъ дзвонобъ ручу и длятого осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
3789 **АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.**

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ
припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика
І. ХРІСТОФА
наложена въ р. 1873 F67 8—36
Львовъ, улиця Яблоновска ч. 9.

Перше галицке товариство акцийне
для промислу хемічного
давнѣйше Спілки командитовой ЮЛІЯ ВАНҐА)
у Львові, улиця Косцюшка ч. 5
поручая на теперішнй весняний сезон
НАВОЗИ ШТУЧНІ
власного виробу. 348 5—10
Ґаранція складників, ціни найнижші.
Цінники на жадане висилае ся відворотною почтою.

ВЛАСНОГО ВЫРОБУ
найлучшу
МАСУВОСКОВУ
на пѡдлоги
и правдиву
МАСУ
ФРАНЦУСКУ
на пѡдлоги
поручае
Альойзій Гібнеръ
Львовъ, Рынокъ 38.
395 1—0

ТУТКИ цигаретовй 1000 штукъ за 1 зр., поручае Ант. Мазуркевичъ, Львовъ, Скарбковска 7.

Природнй вина
до ужитку церковного,
дальматиньскй, тирольскй, полудньево-італійскй літръ вѣдъ 48 кр. *припоручае*
А. Жуліані и Г. Травнеро
У ЛЬВОВѢ
улиця Домінїканьска ч. 7.
334 16—156

Звертае ся увагу
Пов. Зарядбоъ дббръ, монастирбвъ, фбльварквъ, горалень, броварбвъ, якъ такожь ббльшихъ заведень промысловыхъ
що
ПИРОЛІНЫ
найвбдповѣднѣйшого средства до свѣченя, котрого вбдносно до нафты о 50% мевше выходить, причбмъ не коптить, дае ясне и спокбйне свѣтло и е
безпечне бо незапальне
ВЫКЛЮЧНЫЙ СКЛАДЪ
знаходать ся у
Альойзія Гібнера
Львовъ, Рынокъ 38.
Прспекты и цѣнники на жадане безплатно. 395 1-0

Цѣс. корол. уприв.
Рафінерія спіритусу, фабрика рому, лікербъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдниковъ
Якова Шпрехера и С-ки
У ЛЬВОВѢ
поручае старй горѣлки польскй, розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, конаки, спіритусъ, „Bonbout“ на наливки, такожь правдивый оцетъ спіритусовый. 366 38—?
Склады для міста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Машины и знаряды господарскй
зъ перворядныхъ фабрикъ
можна купувати за посередництвомъ
„НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ“
У Львовѣ
а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ	зъ 2 ножами и 1 колесомъ	по 54 кор.
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 3 ножами и 2 колесами	„ 56 „
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 4 ножами и 2 колесами	„ 59 „
Млынки до чищеня збожа системы Бакера		„ 100 } „
Млынки до чищеня збожа лекшй		„ 64 } „
Молотѣльнѣ ручий		„ 170 „
Краячѣ до бураковъ		„ 60 „
Тискачѣ [гнѣтбзники]		„ 230 „
Прасы до олѣю		„ 230 „
Плуги ковальскои роботы зъ колѣсницями		„ 32 „

Косы зб стирійскои стали довгі: 60, 70, 80 цм.
по кор. 1·00, 1·20, 1·40
[Косы можна набути по всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ. На 5-кілену посылку иде 8—10 кбсъ]
Окрбмъ того можна купувати за посередництвомъ „Народнои Торговлѣ“ и инши машины и знаряды господарскй по цѣнахъ фабричныхъ.
ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаютъ ся лише за готбвку и безъ опусту. При сейчасовбй уплатѣ на сѣчкарнѣ дае ся 5% опусту а на всѣ прочй машины 10% опусту. Допускае ся и сплату ратами (зъ выимкою плугбвъ и кбсъ) за окремою умовою и порукою, однакъ въ тбмъ случаю не признае ся нѣмкихъ опустбвъ.
Застерѣгае ся можлива пбзнѣйша змѣна цѣнъ!
267 11—? Народна Торговля.

Розкладъ їзды потядбвъ зелѣзничихъ, важный вбдъ 1 мая 1900.

пбсля часу середно европейского [пбзнѣйшого о 38 минутъ вбдъ часу львбвского].

посп.	особ.	приходятъ о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп.	особ.	вбдходятъ о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12 05		Зъ Стрия, Калуша, Борислава (Скольского вбдъ 1/5 до 30/5)	12 40			До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12 20			„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2 51			„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31			„ Кракова, Ордова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня			4·17	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
						5·45	„ Бруховичъ (вбдъ 13/5 до 16/5 що дня)
	3 55		„ Пбдволочискъ, Тернополя, Грималова, Коничинецъ			6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
						6·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ
	6 10		„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля			6·35	„ Станиславова, Пбдвысокого, Потуторъ
	6·20		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·30			„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4		„ Бруховичъ (що дня вбдъ 21/5 до 16/5)			8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7 45		„ Янова				
	8·—		„ Тернополя, (Краснего, Бродбвъ)			9·—	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вбдъ 1/5 до 15/5)
	8 05		„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту				
	8·15		„ Сокаля, Равы руской			9·15	„ Янова
	8·50		„ Кракова, Загбря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова			9·25	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Коничинецъ, Гусятина, Грималова, Козовой
						9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45		„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)			10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы руской
	11·55		„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)			1·25	„ Янова (вбдъ 1/5 до 16/5 въ недѣлї и свята)
	12·55		„ Янова				
	1·15		„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вбдъ 1/5 до 15/5)	1·55			„ Пбдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродбвъ
1·35			„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока			2·15	„ Бруховичъ (вбдъ 13/5 до 16/5 въ недѣлї и свята)
				2·45			„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
1·45			„ Черновець Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·55			„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
2·35			„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродбвъ			3·05	„ Стрыя (Скольского вбдъ 1/5 до 30/5)
						3·15	„ Янова (що дня вбдъ 1/5 до 15/5)
	3·14		„ Бруховичъ (вбдъ 13/5 до 16/5 въ недѣлї и свята)			3 26	„ Бруховичъ (що дня вбдъ 15/5 до 16/5)
	5·40		„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовой, Бродбвъ			3 30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5·45		„ Кракова			6·10	„ Станиславова
	5·55		„ Черновець, Ицканъ Станиславова			6 13	„ Янова (вбдъ 1/5 до 16/5 въ будній днѣ, а вбдъ 16/5 до 30/5 що дня)
	6·0		„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы руской			6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
		7·4	„ Бруховичъ (вбдъ 13/5 до 16/5 въ недѣлї и свята)			6 50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28		„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/5 въ недѣлї и свята)			7·10	„ Тернополя, Бродбвъ
7·40			„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Санока, Пешту, Перемышля			7·25	„ Сокаля, Равы руской
						7·48	„ Бруховичъ (вбдъ (1/5 до 16/5 въ недѣлї и свята)
						9·12	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/5 въ въ недѣлї и свята)
	8 50		„ Бруховичъ (вбдъ 13/5 до 16/5)			0·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·2		„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/5 що дня)			10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	9·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова				
	10 —		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе			11 —	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Коничинецъ, Грималова
	10·15		„ Лавочного, Пешту, Хирова				
	10·50		„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ, Коничинецъ				

На дворець Пбдзамче

	8·12	Зъ Пбдволочискъ, Тернополя	
	7·50	„ Тернополя	
2·20		„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы	
	5·17	„ „ „ „	
	10·2	„ „ „ „	

Зъ Пбдзамча

	6·43	До Пбдволочискъ, Кіева, Одесы	
	9·42	„ Пбдволочискъ	
2·08		„ „ Кіева, Одесы	
	7·38	„ Тернополя	
	11·28	„ Пбдволочискъ	

ЗАМѢТКА: Нбчна пора числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 минутъ зрана; нбчнй потяги означенй обвбдками. — Бюро информаційне ц. к. залѣзницъ держ. при ул. Краковскихъ ч. 5

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Костъ Панькбвскій. Папѣръ зъ фабр. Черляньскон. Зъ друкарнѣ Инстит,ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даньки ег.

Ч. 172. Львовъ, Второкъ 1 (14 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ и Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кадинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Відни: M. Dukes, I Seilerstätte; W. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитбочть за инсераты платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженє. — Реклямаціи неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Неодинокє число коштує 6 кр. на пров. 7½ кр.

Оголошенія звичай приймаютъ ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчки инсератового або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносеня приватній тягнуть ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Напасть на Хіны.

Нинѣ вже нѣхто не може сумнѣвати ся, що державамъ не розходить ся о саме успокоєнє Хінъ и заведенє въ тій державѣ такого ладу, абы чужинцѣ и ихъ капіталы въ Хінахъ чули ся безпечными. Державамъ не розходить ся також о се, абы ратувати своихъ послѣвъ въ Пекінѣ, бо они вѣдкидають и вымінають все те, що зробило похѣдъ на Пекінъ безпредметовымъ. Уступчивбсть хіньского правительства, его готовбсть до переговорѣвъ и успокоюючій вѣсти зъ Пекіну имъ не на руку.

Пѣсля послѣдныхъ вѣстей, ситуація чужинцѣвъ въ Пекінѣ полѣпшила ся.

Зъ Тѣнтсіну доносять, на пѣдставѣ певныхъ информацій, що въ Пекінѣ що разъ бѣльше росте значенє генерала Юнля, котрый сприяє чужинцямъ. Бюро Райтера доносить, що два цѣлкомъ певній пѣсланцѣ, котрій выйшли зъ Пекіну дня 1 серпня, принесли вѣсть, що цѣсарева заосмотрила посольства на кѣлька днѣвъ въ живность. Генералъ Ліпінгенъ уставивъ недалеко вѣдъ посольствъ двѣ арматы и черезъ два дни бомбардувавъ посольства. Одного місіонаря, котрый хотѣвъ роздобути троха живности, убито.

Бюро Райтера доносить зъ Вашингтону урядово, що россійскому послови позволено выѣхати пѣдъ хіньскою ескортою зъ Пекіну. Сей поступокъ выкликавъ въ Вашингтонѣ здивованє, бо вѣнъ є супереченый зѣ становискомъ иншихъ державъ въ тій справѣ. Мимотого однакъ не заперечують, що се сталo ся въ найчистѣйшій bona fide.

Американьске правительство, вѣдповѣдаючи на хіньскій едиктъ, на пѣдставѣ котрого Лігунчанъ мае вести мировій переговоры, заявило, що о переговорахъ не може бути бесѣды, доки не буде забезпеченый вѣдъѣздъ послѣвъ и чужинцѣвъ пѣдъ ескортою мѣжнародныхъ вѣйскъ. Однакъ Сполучені держави готовій спровадити мѣжь державами порозумѣнє що до залишеня воинныхъ крокѣвъ, коли корпусъ машируючій на Пекінъ буде мѣгъ безъ перешкоды увійти до столицѣ Хінъ и коли буде уможливленый вѣдъѣздъ чужинцѣвъ пѣдъ опѣкою сего корпусу и пѣдъ порукою, яка комендантови сего корпусу выдасть ся вѣдповѣдною.

Хіньскій посолъ въ Лондонѣ подавъ англійскому правительству услѣвя, пѣдъ якими Хіны хочуть розпочати мировій переговоры. Хіны выходять именно зѣ становища, що державамъ не розходить ся о пѣмсту або покаранє Хінъ, але о се, абы въ будучности унеможливити подѣбній до нинѣшныхъ подѣй и въ тѣмъ дусѣ Хіны надѣють ся, що державы вѣдступлять вѣдъ жадання грошевого вѣдшкодованя. За се Хіны готовій поробити вѣдшкодованя: 1) Перевести фінансову реформу, що заграничнымъ пѣдданымъ запевнило бы бѣльше безпеченьство улѣкованыхъ въ Хінахъ капіталѣвъ. 2) Установити судову реформу на взѣръ европейскон. Хіны готовій именно скликати конгресъ европейскихъ и американьскихъ правникѣвъ, котрій зредагували бы цѣлый цивільный и карный кодексъ. 3) По мысли бажання европейскихъ державъ Хіны мають вѣдъ теперь бути цѣлкомъ доступній для европейскон цивілізациі хочуть допустити Европейцѣвъ до цѣлковитого вплыву на хіньскій школы.

Англійске правительство уважае тій услѣвя за неможливій до принята!! Однакъ думае, що они при евентуальныхъ переговорахъ зъ Хінами, будуть мати моральне поперте зѣ стороны Америки.

Здивованє, що россійскому послови позволено выѣхати зъ Пекіну, жаданє, що послѣвъ зъ Пекіну мае выпровадити не хто иншій, якъ мѣжнародна армія и се, що англійске правительство вѣдкидае такъ далеко сягаючій предложенія хіньского посла, ясно доказують, що державы абсолютно не хочуть чути про мирне полагодженє конфлікту. Америка до тои степени навѣть посуває свою безличность, що домагае ся, абы Хінцѣ безъ перешкодъ впустили мѣжнародну армію до Пекіну! Чи та армія прийшла бы до Пекіну на се тѣлько, абы зъ вѣдтамъ вывести своихъ послѣвъ, сумнѣваємо ся. Намъ здае ся, що она вже не такъ скоро вынесла бы ся зъ вѣдтамъ. Державамъ о се лишь ходить, абы мати оправдану причину до походу на Пекінъ. Що державамъ розходить ся троха бѣльше якъ о се, абы ратувати своихъ представителѣвъ и горожанъ, доказує також спѣзнене именованє начального коменданта мѣжнародной армія. Вальдерзе не на се именованый начальнымъ комендантомъ, абы провадити вѣйска на Пекінъ, бо коли прійде до Таку — а се стане ся доперва за 40 днѣвъ — Пекінъ вже певно буде занятый, а послы або увѣльненій, або вырѣзаній. Коли Пекінъ вже буде занятый, дальшу акцію повинній бы вести дипльоматы, а не генералы. Коли-жь мимо того на мѣсце спору высылають генерала, то се є найлѣпшимъ доказомъ, що серіозна воинна акція замѣсть скѣнчити ся, ажь тогды доперва зачне ся.

Похѣдъ и занятє столицѣ Хінъ буде, якъ зъ усего, що чуємо можь судити, лише одинымъ и то пѣдрядным епізодомъ хіньскон справы. Теперь вже не можемо сумнѣвати ся, що державы намѣряють подѣлити Хіны на вѣдрубній територіи, котрій, бути може утворять окремій дрѣбній державы пѣдъ протекторатомъ державъ, або будуть прилученій до кольоніяльныхъ посѣлостей тыхъ державъ. Того ще голосно не говорять, але се выходить ясно зъ усѣхъ приготовань. Россія примѣромъ вже не пѣбѣльшує свого 15-тысячного корпусу пѣдъ Тѣнтсіномъ, але зѣбрала 60.000 вѣйскъ въ Манджурії, подѣлила ихъ на три корпусы и по черзѣ загортає ними цѣлый край. Рѣвночасно Англія вже спровадила зъ Индій три полки до Шангаю и намѣряє обсадити головній точки надъ Жовтою рѣкою. Се доказує, що Англія намѣряє обсадити провінцію, на котру вѣдъ давна вже острить собѣ зубы. Зъ огляду на се, що ся провінція граничить зъ Тонкіномъ, Франція спроваджує до Шангаю знамітскій полки, абы противдѣлати англійскому вплывови. Державы разъ дѣстали добру нагоду, абы сильною ногою станути въ Хінахъ и выкористуючи ту нагоду, не скоро и не за яку небудь цѣну уступлять ся зъ Хінъ.

Письма зъ краю.

Зъ Николаєва надъ Днѣстромъ.

[Хто будує Польщу?]

Въ дописи зъ передъ трохъ мѣсяцѣвъ було подане дещо про житє нашого маломѣсточкового населеня. Знаєте, нашій мѣщане се переважно Русины зъ дѣда-прадѣда, але не знаєте певно того, чимъ они заявляють свою рускбсть, або назвѣмъ се лучше бѣльше утертымъ высловомъ: своє рутеньство. Послухайте.

Недавно розписало ц. к. намѣстництво выборы одного посла до сойму зъ повѣту жидачѣвского на день 4 вересня. А ось теперь перепроваджують ся въ цѣлѣмъ повѣтѣ правыборы.

У насъ нѣхто зъ мѣщанъ (хибань може який выбраній) не знавъ навѣть днемъ наперед, що вѣдбудуть ся правыборы, хто въ лісту поставленый, та хто мае право до голосованя а хто нѣ. Панъ бурмістръ, чи тамъ его права рука панъ секретарь (не перепудѣть ся его страшного, шляхоцко-рицарского порекла!) Заремба, котрый, мимоходомъ сказавши, такъ добре умѣє по руски, що не знае навѣть, що значить руске слово „чемность“, замкнувъ чи може де закинувъ лісту правыборцѣвъ и управненыхъ до голосованя, и бѣдній доперва пару мінутъ передъ голосованемъ могли довѣдатись про тій великій тайны магістратского столика. Кобы то на тѣмъ конецъ! Але мусите знати, що нашъ панъ бурмістръ Русинъ и радній бѣльшою половиною Русины и населеня руске, а ось въ навечерѣ выборѣвъ, якъ вже мало ся смеркати, выйшовъ поліцай, котрый не знае слова по польски сказати, зъ тарабаномъ на улицю, також можь сказати руску, и оголошувавъ передъ вѣкнами руского парохіяльного будынку и передъ самѣсенькою церквою по польски, що jutro o godzinie ósmej rano odbędą się wybory w sali magistrackiej. Ну, скажѣть же добрій люди, що се була за комедія? и на комедію въ кождѣмъ разѣ оно выглядало, бо бѣльше нѣгде не оголошувано выборѣвъ, якъ лишень тутечки. Ходить чутка, що се було таке формальне запрошенє руского пароха на выборы, котрого панъ бурмістръ, сли его до чого иншого потребує, то цѣлкомъ инакше знае запросити. Но тымъ разомъ старенькій забувъ ся, и замѣсть по руского душпастыря, пѣславъ по латиньского, а тымъ є славнозвѣстный о. Адальбертъ Войтановскій, достойный наслѣдникъ свого попередника о. Малиновского. Рѣвножь не запрошено до выборѣвъ мѣсцевого начальника суду, Гусина, хотяй урядники зъ иншихъ бранжъ дѣстали запрошенія. На листѣ польскою фракцією напередъ уложенѣй, бувъ выписаный латиньскій священникъ, пару Поляковъ-посельенцѣвъ, и якъ бы на посмѣховиско одинъ одинокій Русинъ, и то якій... Боже добрый! Панъ бурмістръ, котрому припала честь, першому голосувати, анѣ не зацукавъ ся проголошуючи правыборцѣвъ. А ему чейже выпадало, сли вже не зъ огляду на те, що есть самъ Русиномъ (справдѣ лишень такимъ, що цѣле свое житє помѣжь дощь ходить), то принайменше для самого людского ока и для святои справедливости, ставляючи на правыборца латиньского пароха, поставити и руского. Однакъ вѣнъ не то, що не голосує на руского пароха и не ставляє въ листу бѣльше, якъ одного Русина, але є удае, що не чує, коли одинъ зъ польскихъ шляхціцѣвъ робить кѣлькохъ рускихъ, розумнѣйшихъ мѣщанъ уважнымъ, щобы не голосували на свого пароха, бо ему ще не прислугує право бути выбраным (хотяй до голосованя бувъ управненый, бо выкликувавъ его самъ урядникъ). Такъ поступае собѣ Русинъ-бурмістръ при правыборахъ въ мѣстѣ зъ чисто рускимъ населенемъ, мѣжь котре напустивъ тон галайстры жидѣвскон, котрій ще не такъ дуже давными часами не вѣльно було поселятись въ Николаєвѣ. А нинѣ мае она бѣльшій привілеѣ, чимъ рускій мѣщанинъ, котрый цѣлкомъ затративъ почутє своєи народности и чести, бо за шклянку пива готовъ голосувати на першого лучшого, абы тѣлько не на свого.

А наконець скажу вамъ ще пару дрѣбниць, котрій також треба завдячувати головѣ мѣста и его адгерентови кс. А. Войтановскому.

О ту стражь огнева, котра справдѣ знае красно убиратись и уряджувати походы при трубцѣ, але за те встыдаєсь рускои мовы и свого походженя, хотяй складаєсь головно зъ нашого мѣщаньства. На кождій хатѣ, де мешкає такій панич, видніѣсь напись: Strażak. Коли вже говорю о написяхъ, то мушу зазначити, що наше мѣсто може повеличатись польскими написями на магістратѣ и на урядѣ податковѣмъ, а о рускихъ призабуло.

А щобы знавъ свѣтъ, хто у насъ бѣльше будує Польщу, и щобы честній люди соромились тыхъ, що вѣдрѣкають ся своєи мовы, вѣры и народности, що скажу ще ось що. Передъ якими двома мѣсяцями бувъ въ тутешнѣмъ утраквістичнѣмъ касинѣ вѣдчитъ о новѣйшій літературѣ рускій, а мавъ его одинъ молодый Русинъ, але — въ польскій мовѣ. Славно!

Зъ Балигорода. *[За руске письмо.]*

Стаття „За руске письмо“, помѣщена въ ч. 165 „Дѣла“ зъ дня 6 серпня с. р., дала и менѣ нагоду подати до прилюднон вѣдомости те, що сконло ся зѣ мною за-для рускаго письма.

Кѣлька рокѣвъ тому назадъ ухвалявъ цѣлый деканатъ балигородскій переписувати ся зъ властями лише по руски. Въ слѣдъ за тымъ повѣдомивъ ємъ мѣжь иншими и ц. к. Староство въ Лѣську, що лише въ рускѣмъ языцѣ проваджу кореспонденцію зѣ всѣми властями правительственными. И коли одержавъемъ дня 4 Мая 1900 р. зѣ Староства Лѣського вѣдозву въ польскѣмъ языцѣ зъ датою 1 Мая 1900 р. ч. 3594, щобы предложити вытяги метрикальній для двохъ моихъ прихожанъ Стефана Біліка и Михайла Матияшовского, я звернувъ тую вѣдозву письмомъ зъ дня 7 Мая с. р. ч. 35 ц. к. Старостну назадъ зъ приміткою, що я кореспондую лише по руски и жадаю рускон вѣдозвы.

На мое письмо дѣставъ-емъ пѣсланця карного зъ такимъ письмомъ зъ даты 26 червня 1900 р. ч. 11764 зѣ Старостна:

Do Wielebnego gr. kat. Urzędu parafialnego w Baligrodzie.

Wielebny Urząd parafialny zwrócił pismo tutejsze z dnia 1 Maja b. r. l. 3594 w sprawie metrykalnej z powodu, iż pismo to wystosowane zostało w języku polskim. Nie przyjęcie tego pisma przez Wielebny Urząd parafialny nie jest uzasadnione w obowiązujących przepisach. Urzędy bowiem parafialne, wykonując w sprawach metrykalnych poruczony im zakres działania, obowiązane są w tych sprawach władzom państwowym i stronom prywatnym odpowiadać na pisma polskie i załatwiać wezwania władz wystosowanych do nich, który to język jest językiem urzędowym władz państwowych w kraju.

W obec nie przyjęcia przez Wielebny Urząd parafialny, powołanego pisma zarządzam doręczenie tegoż przez umyślnego posłańca i wzywam Wielebny Urząd parafialny ażeby je z możliwym pospiechem załatwił. Posłańcowi należy się za drogę i strawne 2 korony. — C. k. Starosta Szałowski

На те письмо ц. к. Старосты я зробивъ вѣдкликъ до ц. к. Намѣстництва на руки Староства зъ додаткомъ словъ: Рѣвночасно залучаю на руки ц. к. Староства въ Лѣську вѣдкликъ до В. ц. к. Намѣстництва противъ безправного засудженя мене на кошта пѣсланця карного, якъ також за неволене мене до переписки въ языцѣ польскѣмъ, котрого я умѣти недоконечно потребую. Урядъ парохіяльный 11 Липня 1900. ч. 52.

Розумѣе ся, що такой 2 к. кары заплативъ-емъ, щобы збути ся пѣсланця карного, а метрики выстаївъ-емъ въ языцѣ рускѣмъ.

Кипріянъ Ясеницкій.

НОВИНКИ.

☛ **Звертаємо увагу нашихъ Вп. передплатникѣвъ**, що на опасках нашои часописи є выписанѣ залеглости передплатъ, сягаючій по конець 3 кварталу (13/10) 1900, при чѣмъ просимо о безпроволочне вырѣвнанє сихъ залеглостей, абы адміністрація наша не була приневолена, дальшу высылку вздержувати.

— **Русины!** Памятайте на бурсу Філіи Рускаго Товариства педагогічного въ Станиславовѣ!

— **Выдѣлъ Товариства „Руска Бурса“ въ Новѣмъ Санчи** упрашає якъ найусильнѣйше всѣхъ П. Т. Родимцѣвъ, котрій отримали въ своѣмъ часѣ акцій Товариства до розпродажи, щобы були ласкавій якъ найскорше прислати грошѣ узысканій въ розпродажи тыхъ акцій.

— **Пишуть намъ зъ Дрогобыча:** По розвязаню тутешной рады мѣскон ставъ управителемъ мѣста комісарь староства п. Нападіевичъ. Помнивши тую неправильность а радше при теперѣшній системѣ правильность, що до рады прибочной (Beirath-y) не вѣйшовъ нѣхто зъ интеліґенцій рускон окрѣмъ хиба п. посла й бувшого бурмистра Охримовича, хочь зъ польскон интеліґенціи є аж 5, я хочу звернути увагу ще на одно. Его п. Нападіевичъ выдае й оголошує афішами всѣ розпорядженя що до порядку й т. п. тѣлько по *польски*. Чи-жь Русинѣвъ тій розпорядженя не мають обовязувати? Може й такъ! Але ось найновѣйше оголосивъ п. Нападіевичъ, що дня 18. н. ст. вѣдбуде ся яко въ день уродинъ цѣсаря „парада“ рано въ костелѣ й въ церквахъ, а вечеромъ мають мешканцѣ мѣста на знакъ даный зъ моздѣря илюмінувати свои вѣкна. Не входжу въ то, чи не лѣпше було пійти за прикладомъ рады мѣста Перемышля, котра дала замѣсть илюмінованя 500 Кор. на потерпѣвшихъ вѣдъ повени — а дрогобыцкій повѣтъ власне потерпѣвъ вѣдъ повени водной и градѣвъ а теперь вѣдъ 24 до 27 с. м. буде мавъ у себе множество войска, але чи-жь и

сей маніфестъ не мав обовязувати Русинівъ? Чи за льояльныхъ уважае ся тільки Поляківъ? А може й кому залежить на тім, щобы насъ представити въ горі яко нельояльныхъ. Може сей публичный голосъ врозумить п. Нападівнича — *Шило.*

— **Вчерашне число „Дѣла"** сконфіскувала ц. к. прокураторія державна за два уступы въ статьі д-ра Андрея Чайковского „Кôлька замѣтокъ надъ першимъ процесомъ стрейкарскимъ въ Тернополи". Мы выдали заразъ другій накладъ, котрый и розісланo ще вчера нашимъ пренумератамъ.

— **Испытъ зрѣлости въ мужескôй семинарiи учительскôй у Львовѣ** такъ цѣлый якъ и поправчій, розпочинае ся: письменный дня 13. серпня с. р. о год. 8 рано, а устный дня 17. вересня о год. 8 рано. Вписы до тойжь семинарiи и до обохъ шкôлъ вправъ будуть вôдбувати ся въ днях 29, 30 и 31 с. м. Испыты вступнiй до клясы приготовляючон и першон рôдбудуть ся дня 1. вересня с. р. При вписѣ мусять ученики заведенія безвзглядно предложити свѣдоцтво зъ попереднього пôврoку.

— **Испыты кваліфікаційнi для учителѣвъ и учительокъ шкôлъ народныхъ** розпôчнуть ся передъ комісією екзамінаційною въ Сокалi дня 13 вересня. Поданє треба вносити найдальше до 10 вересня.

— **Елєментарнi нещастя.** Пишуть намъ вôдъ Глинянъ: Дня 9. серпня о 9 годинѣ рано пôдчасъ тучѣ ударивъ грôмъ въ хату Пилипа Капины, господаря въ Ляшкахъ-королѣвскихъ, вôдъ чого згорѣла хата того господаря и будынки сусѣдного господаря Ивана Дуляя разомъ зô звезеным вôбжемъ и пашою. Шкода обезпечена въ товариствахъ „Днѣстрѣ" и „Краковскôмъ". Зъ людей анѣ худобы нѣхто не утерпѣвъ вôдъ удару грому. Шкода выносить по надъ 2.000 коронъ. *В.*

Въ доповненю вѣстій про елєментарнi нещастя (ч. 169 „Дѣла") подаю до вѣдомости, що страшный градъ дня 6. серпня навѣстивъ въ Болехôвщинѣ ещо села Тяпче, Пôдбережь, Гошевъ и Гозѣвъ, знищивши до тла все, що по нечуванôй повени зъ 12. липня заховалось. Населенію грозить голодъ. — *Г.*

— **Зрада державна.** Передъ вѣденьскимъ судомъ карнымъ вела ся сими днями розправа противъ Кароля Сарiя, резервового офіцера австрійскôй армiи, котрого обжалувала прокураторія, що вôнъ допустивъ ся головнôй здради черезъ продажу чужôй державѣ планôвъ вôйсковыхъ и важныхъ документôвъ. Рôвночасно вôдповѣдавъ передъ судомъ батько его Валентій, котрый мавъ склонити родину свою до зложенія фалшивого свѣдоцтва въ користь сына Кароля. Розправа выказала, до чого впрочôмъ и самъ обжалованый признавъ ся, що Сарія дôставъ за доставленій имъ однôй державѣ планы 9.500 зр., а вôдъ другôй державы за подôбнi планы 5.000 зр. Обжалованый боронивъ ся, що планы тi не представляли жаднôй вартости, бо були имъ самымъ безъ жадного помѣру споряджені; вôнъ уважае собѣ навѣть за патріотичный поступокъ, що потрафивъ отуманити непрiятеля, за якого вôнъ яко австрійскій офіцеръ чужій державы уважае. По переведеню розправы, котра выказала, що обжалованый выѣзджавъ дуже часто и всюда змѣнявъ назвиско то на графа Спавра то знôвъ на якогось доктора, засуджено его на 4-лѣтну вязанцю, заострену постомъ, а батька на мѣсяць арешту.

— **Похоронъ проводира нѣмецкôй соціяльнôй демократiи Вільгельма Лібкнехта** вôдбувъ ся въ Берлинѣ при надзвычайнôмъ здвизѣ народу. Поліція позволила на похôдъ лише пôдъ тымъ услôвемъ, що не будуть розвиненi червонiй прапоры и не будуть несенi вѣнцѣ зъ червоными стяжками. Якъ доносять депешѣ, въ похоронѣ взяло участь надъ 100.000 осôбъ. Зъ Галичины поѣхавъ посолъ Дашиньскiй. Промовы мали делегаты зъ Австрiи, Угорщины, Франціи, Англiи, Бельгiи, Голландiи, Швайцарiи и Данiи. Дашиньскiй промовлявъ именемъ соціялістôвъ польскихъ.

— **Знесенє науки польского языка въ Познаньщинѣ.** Прусаки забирають ся на добре до Поляківъ въ Познаньщинѣ. Дня 9. серпня с. р. при розпочатю наукъ школьныхъ оголошено роспорядженє міністра просвѣты, котре зносить науку религiи въ польскôй мовѣ въ середнôмъ и высшôмъ степени тамошныхъ школъ елементарныхъ вôдъ I-ои до включно V-тои клясы, рôвночасно знесено науку польского языка въ середнôмъ степени тыхъ школъ, а годины, въ котрыхъ до теперъ подавала ся та наука, обернено науку языка нѣмецкого. Фактъ сей выкликавъ справедливый нарѣканя на пруски власти, а якъ доносять польскi часописи, намѣряють Поляки выслати депутацію до Берлина и Риму о усуненє того розпорядженя, котре уважають за замахъ на католицке вѣроисповѣдане.

— **Въ часѣ похорону короля Гумберта,** въ котрôмъ взяли участь величезнi товпы народу, прийшло до немалон паніки. Именно коли кондуктъ дôйшовъ до італійского банку, давъ ся чути глухій лоскôтъ и рôвночасно загремôвъ выстрѣлъ. Въ товпѣ проявилась страшенна паніка. Мужчины, женщины и дѣти зъ крикомъ „бомба! бомба!" перервали кордонъ и кинули ся втѣкати на всѣ стороны. Въ наслѣдокъ того замѣшанія король и его свита були вôддѣленi вôдъ головного кондукту и обступленi товпою утѣкаючихъ. Въ той часъ дванайцять кôнныхъ кирасирôвъ зъ голыми шаблями прискочило до короля, а також князь Николай Чорногорскiй и князь Аоста обнажили свои шаблѣ, бо думали, що то атентатъ на молодого короля. Показало ся однакже, що то одна зъ трибунъ зъ такимъ лоскотомъ заломила ся. Пятнайцять осôбъ понесли тяжкi а до 30 осôбъ легкi раны.

— **Стабілізація дістарѣвъ судовыхъ** має наступити небавкомъ. Правительство має намѣръ стабілізувати посады дістарѣвъ и калькулянтôвъ и дати удержанє имъ вдовамъ та сиротамъ. Крôмъ того мають бути пôдвышенi платнѣ дістарямъ и калькулянтамъ судовымъ.

— **Модерный рабунокъ.** Газета „Руслан" подає такій фактъ: Професоръ В. и священикъ К., оба зô Львова, выйшли онодгы вечеромъ на прохôдъ и бесѣдуючи зайшли до лѣса на Погуляцѣ. Коли увôйшли кôлькасотъ крокôвъ лѣсною стежкою, наразъ побачили образъ, на котрого видъ кровь стинала ся въ жилахъ. Передъ ними внесѣвъ на галузѣ мужчина лѣтъ около 30 та перекидавъ ногами и лупавъ очима. Свѣдки сеи страшной сцены, не надумуючи ся довго, перерѣзали стрычокъ, и внесѣльникъ станувъ передъ ними на рôвнiй ногы. По довшôмъ напôмненю, якого священникъ не щадивъ внесѣльникови, вытягнули оба прибувшій по двѣ коронy и жертвували нещасному на першій потребы, бо жалувавъ ся передъ ними на свою нужду. Въ хвили, коли священникъ ховавъ до кишенѣ калитку зъ грôшми, уратованый вôдъ смерти прискочивъ до него, и вырвавши грошѣ почавъ утѣкати. Професоръ пустивъ ся за нимъ на здогôнъ. Злодѣй переваливъ ся на якôмсь пни и професоръ змôгъ его схватити. Калитку вôдобрано и при сѣй нагодѣ сконстатовано, що вôнъ внесѣвъ на шелькахъ, та житю его нѣчого небезпечного не грозило. Коли священникъ напоминавъ его, що крадѣжь и обманьство то смертельнi грѣхи, вôдповѣвъ вôнъ: „То отець добродѣй хотѣли, щобы я за 4 коронy направду повѣсивъ ся?"

— **Зъ Теребовлѣ** надôславъ намъ о. деканъ Залуцкiй довше „спростованє" новинки, помѣщенôй въ 140 „Дѣла". Зъ надôсланого письма можемо лишь тôлько помѣстити, що о. деканъ не подавъ до консисторiи, щобы о. Савулу перенесено на завѣдателя до Должанки, нно подавъ, щобы его перенесено на снет. сотрудника до Зарваницѣ, де вôнъ вже бувъ сотрудникомъ въ рр. 1882 и 1883.

— **Мѣска господарка у Львовѣ.** Вже давно ходили вѣсти, що господарка львôвского магістрату и мѣскôй рады веде ся дуже лихо. Особливо мѣскi касы высыхають звычайно скоро, та не видко результату зъ величезныхъ вкладôвъ. Батьки мѣста Львова дуже непрактично шастають позичеными мiліонами. Бували случаѣ, що магістратъ не мавъ чимъ заплатити въ суботу робôтникôвъ и затягавъ хвилфондѣ. а разъ, леву позичку въ пропінаційнôмъ коли каса сего фонду не мала пôдъ рукою потрѣбнôй на выплату готôвки, робôтники дôстали тôлько по кôлька шѣстокъ зъ просьбою, абы радили собѣ якъ можуть безъ грошей аж до вô вторка, бо доперва того дня будуть грошѣ.

Зъ сеи господарки правительство має бути дуже невдоволене. Въ намѣстництвѣ давно вже мавъ бути навѣть планъ розвязаня рады и суспендованя магістрату, але правительство не хотѣло ще робити столиця краю такого шкандалу. Теперь мѣрка мала вже перебрати ся. Говорять, що въ намѣстництвѣ зъорганізовано вже зъ урядникôвъ цѣлый зарядъ мѣста, котрый вступивъ бы на мѣсце теперѣшныхъ магістратскихъ урядникôвъ и мѣскôй рады. Се має бути и поводомъ, що директоръ магістрату п. Романовскiй намѣряе пенсіонувати ся; вôнъ не хоче, абы шкандалъ захопивъ его въ урядованю.

— **Въ краєвôй школѣ ткацтва въ Короснѣ** розпочинае ся наука 1 вересня. Услôвя принятя: 1) укôнчена зъ добрымъ успѣхомъ що найменше народна школа або вôдповѣдне образованє набуте въ иншій способъ; 2) укôнченый 14 рôкъ житя и вôдповѣдне фізичне розвитє. Основана въ р. 1889 а удержувана краевыми фондами школа та має 42 ткацкихъ кросенъ и всякій потрѣбнôй знаряды. Цѣлію школы е теоретичне и практичне образованє на майстрôвъ и фаховыхъ ткачѣвъ. Наука безплатна; ученики дôстають потрѣбнi прибоpы до писаня, рисованя, книжки а за практичнi выробы, грошевi вынагородженя. Пильнiй а убогiй ученики можуть дôстати пôдмогу на удержанє зъ краевыхъ фондôвъ.

— **Выставу садôвничу** устроює львôвске Товариство фаховыхъ садôвникôвъ при кôнци вересня с. р. у Львовѣ. Выстава потреває 5 день. Мѣсця для експонентôвъ безплатнi. Зголошеня приймае Товариство лише до дня 1 вересня с. р.

— **Катастрофа зелѣзнича пôдъ Римомъ.** На 12 км. вôдъ Риму коло мосту Салярiо наѣхали на себе дня 13 с. м. два поѣзды зелѣзничi. Поневже въ Римѣ на похоронъ короля позъѣздило ся богато народу зъ провінцiи, и теперь вертали назадъ, дирекція зелѣзниць выправила оденъ и ѣздъ за другимъ въ дуже малыхъ вôдступахъ часу, а що першій зъ тыхъ поѣздôвъ въ наслѣдокъ ушкодженя машины станувъ, наѣхавъ на него другій поѣздъ зъ заду и наступила катастрофа. До теперь справджено 12 осôбъ убитыхъ, 40 раненыхъ, а зъ сихъ 15 дуже тяжко. Поѣздомъ тымъ ѣхавъ Великій князь россійскій Петро зъ женою, але обоє не суть ушкоджені. Раненыхъ помѣщено въ шпиталяхъ пôдъ Римомъ. Король Вікторъ Еманулъ прибувъ на мѣсце катастрофы и самъ обнявъ акцію ратункову.

— **Пожаръ.** Пишуть намъ изъ Бѣлковець (коло Зборуча): Нинѣшного дня выбухъ пожаръ у нашому селѣ около годины девятон рано. Богу лишь маємо завдячити, що при пануючôмъ на той часъ сильнôмъ вѣтрѣ не пôйшло цѣле село зъ дымомъ. Погорѣло чотирохъ господарѣвъ, въ котрыхъ два були обезпечені въ Тов. Краковскôмъ. Шкоду обчисляють на 5 тысячъ коронъ. Неасекуровани надькали найбôльше на те, що не послухали добрыхъ людей и не обезпечили свого майна, хоть у нашому селѣ есть агенція „Днѣстра". Ратунокъ якій-такій ледве далось зъорганізувати, бо всѣ радше пильнували свого оббйства: такъ дуже несло огнемъ. Ажь коли явилась сикавка зъ сусѣдного села Яцковець пôдъ проводомъ п. академика Мединьского и п. Гайного, удалось здавити той страшный елементъ. А небезпечнôсть була велика, бо близько церковь и по другôй сторонѣ школа, а въ селѣ навѣть подальше почало вôдъ летючон займленон соломы ажь въ двохъ мѣсцяхъ вже горѣти. Наши селяне можуть зъ сего лишь тоту науку затямити, що не выстане въ селѣ сама поліція огнева, але потреба ще й асекуровати ся, и то въ нашôмъ пивомôмъ Товариствѣ „Днѣстеръ". — *М. К.*

— **Звертаємо увагу** Р. Т. Пренумераторôвъ на долученый до цѣлого накладу замѣсцевого катальогъ шляхотныхъ збôжь фірмы Ернестъ Бальсенъ въ Краковѣ.

Коли-бъ котрый зъ шп. пренумераторôвъ цѣнника того не одержавъ, зволить вôднести ся просто пôдъ адресою фірмы Ернестъ Бальсенъ въ Краковѣ ул. Кармелицка ч. 21.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

Йосифъ Винярскій, майстеръ столярскій и горожанинъ мѣста Львова, померъ дня 12 с. м. у Львовѣ въ 76 роцѣ житя. — В. в. п.

Антонъ Яблоновскій, артистъ-маляръ, авторъ кôлькохъ драмъ выставленыхъ на сценѣ руского театру, померъ въ 58 роцѣ житя въ Перемышли. — В. в. п.

Телеґрамы.

Пшебіслявъ 14. серпня. Тутъ вôдбуло ся ческе вѣче, на котрôмъ ухвалено резолюцію противъ реконструкціи правицѣ и противъ языкового проекту теперѣшного правительства.

Капо д' Истоія 14 серпня. Вчера замкнено сесію краевого сойму.

Брукселя 14 серпня. Поліція одержала донесеня зъ Антверпи, що зъ Америки приѣхало тамъ 80 анархістôвъ. Всѣ они ѣдуть до Парижа, де сими днями має вôдбути ся анархістичный конґресъ.

Кольонія 14 серпня. Франція доси ще не вôдповѣла на запытанє нѣмецкого правительства, чи французке правительство годить ся на номінацію Вальдерсего начальнымъ командантомъ мѣж народныхъ вôйскъ въ Хінахъ. Причиною проволоки е се, що на се потрѣбна ухвала кабінетовои рады и згода Любета, котрого теперь нема въ Парижи.

Петербургъ 14 серпня. Въ битвѣ пôдъ Цейтсаномъ брало участь 20 до 25.000 Хінцѣвъ, котрi зъ великими стратами утѣкли. Японцѣ стратили 200 людей. Страты иншихъ вôддѣлôвъ не великi. Хінцямъ забрано 13 армат.

Берлинъ 14 серпня. Въ провінціи Печелі убито 6 священикôвъ. Давнѣйше убито 4 священикôвъ и 3000 христіянськихъ Хінцѣвъ.

Лондонъ 14 серпня. Зъ Чіфу доносять, що на полудне вôдъ Тьентсіну стоить 20.000 Хінцѣвъ, котрi намѣряють ударити на Тьентсінъ або на Таку.

Лондонъ 14 серпня. Ґенералъ Карінґтонъ по неудачнôй пробѣ увольненя Елландсріверу цофнувъ ся передъ атакуючими Бурами. Англiйцѣ стратили при тôмъ 15 убитыхъ и 6 раненыхъ. Ґенералъ Булеръ станувъ въ Ермельо. Буры покинули сю мѣсцевôсть и цофнули ся.

Переписка Редакціи и Адміністрації.

Впр. О. Плят. Ф. въ Дрог. Надôслана другій разъ звѣстка буда вже помѣщена въ ч. 165 зъ 6 серпня въ Новинкахъ. — Вп. М. въ М. Теперѣшного хвилевого мѣсця пробуваня д-ра Олесницкого не знаємо. Мавъ поѣхати до морскихъ купелѣвъ на Балтицке море.

Подяка.

Пôдчасъ мого перебуваня въ Щавницi умеръ дня 15 н. ст. липня с. р. нашъ отець бл. п. Григорій Кузикъ, властитель реальности въ Соколовѣ.

За трогательнi Богослуженя Впр. оо.: мѣстодекану І. Гиссовскому, сов. Свг. Горницкому, Ю. Жукови, Б. Н. Ломницкому и В. Гойдишеви, а всѣмъ П. Т. Знакомымъ и Парохіянамъ за участь въ тôмъ сумнôмъ обрядѣ якъ и за зложенi выразы сочувства складаємъ прилюдну подяку.

Махновъ 12 н. ст. серпня 1900.

Олена и Корнилій Кузики.

Надôслане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вôдъ 10 дня ц. к. привилейоване ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляе ся штучнi зубы и щоки, пôсля найновѣйшихъ системôвъ въ кавчуку и золотѣ безъ пôдлебня, також всякій реперація, входячій въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помôчничихъ силъ заграничныхъ выготовляе всякій роботы пôдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 58—144

Заведенє отворене цѣлый день.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничi, піоны, лібеѣи манометры и т. п.

Уряджене дзвоникôвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

Гармоніюмъ до науки спѣву

дуже тревалон конструкціи

поручав

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Касы желѣзнi огнетревадi,
Касетки желѣзнi на грошѣ и документы,
Машины до розтиранія фарбъ,
Машинки до сѣканя мяса,
Машины до коркованя,
Машины до умыванія фляшокъ и бочокъ,
Вытягачѣ шунтôвъ

поручае

АЛЬОЙЗІЙ ҐІБНЕРЪ

У ЛЬВОВѢ

Рынокъ ч. 38.

392 2—? 386b

„Въ селѣ Стѣнька повѣта Золочѣвского почта Гологоры вакуе посада учителя при школѣ народнôй, котрый мôгъ бы заразомъ мати цѣлковите удержанє у мѣсцевого пароха за удѣленє лекцій двомъ хлопцямъ — або мѣсячно 10 зр.

405 1—2

НОВÔСТЬ. НОВÔСТЬ.

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживае кремъ нехôдном красôты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтi плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Дôстати можна лише въ дрогеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

ул. Сикстуска, ч. 21. 3—34

Потребую учительки для трох дiтей в I, III і IV клясы школ народных. Рекомендацiї пожадані. — Стефан Онишкевич парох з Хишевич, п. Рудки. 396 3—3

Фабрика парова для выробôвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Твацка ч. 7.

повѣдомляе о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякій уряджения ѣдальнi и спальнi, якъ такожъ готелевій, склеповій, ресторацiйнi и кавярняний уряджения, поручаючи за доброту, тревалôсть и совѣстне ихъ выкôнченє зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованій и точне додержанє речинцѣвъ замовлень. 362 10—60

I. A. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 381 4—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кґр.	Почтова
	бляшанка	

Альойзій Гібнеръ

У ЛЬВОВѢ

Рынокъ число 38

поручае

Лікеръ до таблиць школьныхъ (найлѣпшій патентованый выробъ)
Циноберъ до лініованя таблиць школьныхъ,
Крейду французку, краяну въ лѣсочки,
Губки до таблиць школьныхъ. 392 2—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянського. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пôдъ зарядомъ Іосифа Лапдецкого.

Ч. 173. Львовъ, Середа 2 (15 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и иссераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ и Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кинньского 2; — въ Ярославю: Л. Кришаковскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 12; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и надсилкаботъ за иссераты оплачій у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границем:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженя. — Реклямації неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Нееднокле число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай приймаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки иссератовои або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланое“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доповѣщя приватні числятъ ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Зъ пустого въ порожне!

Зъ Ишлю лишь W. Tagblatt приносить конкретну, якъ твердить, оперту на „певныхъ информаціяхъ“ вѣсть. Будапештеньскій дописуватель сего дневника твердить, що на конференціяхъ обохъ президентѣвъ кабінетѣвъ зъ цѣсаремъ предложено цѣсареви чотири конкретні способы уздоровленя австрійскихъ вѣдносинъ: одинъ на случай скликаня рады державнои, другій на случай ей розвязаня, яко третій: порядокъ дневный, котрый зможе утворити парляментарну бѣльшѣсть; въ четвертѣмъ нарештѣ мають бути средства уможливляючі утворена бѣльшости, котра рѣвночасно буде державнымъ сторонництвомъ. Керберъ мае мати запевнену санкцію цѣсаря на одну зъ вычисленыхъ евентуальностей, его програма є отже готова на всякій случай. Октройоване языковыхъ законѣвъ не лишь лежить поза его пляномъ, але вѣнъ навѣть намѣряе ввести деякі змѣны до зредагованого вже проекту языковыхъ законѣвъ. Въ Будапештѣ запевняють такожь, що „втаемничені політичні личности“ суть приготованій на радикальну сенаційну акцію въ осени, въ котрій „способѣность або неспособѣность парляменту до працѣ мае вѣдграваты лише пѣдрядну ролю“.

Тѣ вѣсти подаемо лише зъ дневникарского обовязку, не привязуючи до нихъ найменшои ваги. Они суть дословнымъ повторенемъ фразъ, якій дневники и „добре поінформованій жерела“ пускають вже вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ. Кѣлько то разѣвъ д-ръ Керберъ и его попередники були вже приготованій на „всяку евентуальнѣсть“, кѣлько разѣвъ мали „дозволъ цѣсаря“ на якійсь рѣшучій, „радикальный крокъ“!

Що до того множества затвержденыхъ цѣсаремъ проектѣвъ, котрыми д-ръ Керберъ узброивъ ся „на всяку евентуальнѣсть“, скажемо хиба лишь се, що якъ-разъ таке множество рѣзнородныхъ проектѣвъ найлѣпше доказуе, що правительство не мае нѣякого проекту, не мае понятя, якъ выдобути Австрію зъ політичного болота. Правительство по-просту жде на манну зъ неба, чи подѣ самій не доведуть до санацін вѣдносинъ. О скѣлько Керберъ приступае до акціи зъ власнои ініціативы, поступае такъ якъ той, котрый зъ завязанымы очима попавъ ся въ незнане собѣ мѣсце. Се въ Австрію называють політичною акцією, пляномъ, и ще Богъ знае якъ. Найчудненшій тутъ політичній дневникы, котрі конче хочуть щось знати и сказати про акцію и пляны, котрыхъ само правительство не знае и не мае. Хоть не мають нѣ одной конкретной информаціи, розписують ся широко. Не диво, що лише переливають зъ пустого въ порожне.

Письмо зъ Парижа.

Лѣкарскій конгресъ нинѣ закѣнчивъ ся. Пѣсля офіціального оголошена явилось на конгресъ разомъ 6.170 лѣкарѣвъ. По народностямъ число прибувшихъ лѣкарѣвъ представляе ся такъ: Французѣвъ було 2.293, Россіянъ 805, Нѣмцѣвъ 572, Американцѣвъ 412, Італійцѣвъ 324, Англійцѣвъ 222, Испанцѣвъ 219, Австрійцѣвъ 141, Аргентинцѣвъ 108, Угрѣвъ 85, Чехѣвъ 84, Єгиптянъ 47, Японцѣвъ 43, Туркѣвъ 39, Полякѣвъ 30, Малороссѣвъ 6, Сербѣвъ 15, Хорватѣвъ 8, Австральцѣвъ 4 и т. д. Вправдѣ въ першихъ оголошеняхъ насъ не помѣщено яко вѣдрубну націю, та се не наша вина, бо закимъ офіціально заголосились, бюлетины були вже друковані; але мы мали надъ нашою кѣмнатою напись: Petite Russie, а такожь въ головнѣмъ справозданю по конгресѣ будемо фігуровати яко вѣдрубна народнѣсть. Мы не мало мали клопоту, закимъ выборoли собѣ наше вѣдрубне становище, бо по-перше нѣщо не було пѣдготовлене, а по-друге Французы боялись, щобъ черезъ нашу сепарацію не вразити Москалѣвъ. Однакъ мы поставили на своемъ. Въ хемічній секціи першимъ предсѣдателемъ выбрано нашого земляка проф. Д-ра Горбачевского зъ Праги. Конгресовцѣвъ приймавъ центральный комітетъ медичный въ Люксембурскій палатѣ. На тѣмъ принятю мы репрезентували нашу Petite Russie. Принятє розпочалось концертомъ, въ котрѣмъ брали участь найлучшій артистичній силы парискои сцены. Програма складала ся зъ спѣвѣвъ зъ рѣжныхъ оперъ, зъ балету найлучшихъ парискихъ танцерокъ и зъ деклямацій п-ѣ Сара Бернгардъ, та найзнаменитшого драматичного актора Monet Sully. Крѣмъ того вѣдграно пару короткихъ штукъ чистои пантомімы, зовсѣмъ зрозумѣлыхъ навѣть для тыхъ, що не мали й понятя о французькій мовѣ. Усе те представили найлучшій акторы и акторки пѣд такъ музыки. Опѣсля наступила перекуска и баль до 12. годины. По бали пѣдъохочені Чехи и Россіяне не выдержали, а затягли собѣ „Кде домувъ мой“ и „дубинушки“. Симъ и закѣнчивъ ся сей вечѣръ. Завтра йдемъ на рецепцію до президента, а позавтрѣ на бенкетъ, якій дае въ нашу честь, мѣсто Парижъ.

Славяньскі лѣкарѣ зъорганізувались наразъ въ сей способъ, що выбрали комісію, котра мае занятись выдаванемъ періодичного Revue славяньского на французькій мовѣ и організацію поодинокихъ славяньскихъ плесенъ на медичнѣмъ поли. До сеи комісіи вѣйшли представителѣ тыхъ Славянъ, що мали свои особні комітеты на конгресъ. Головою комісіи выбраный проф. Отто, Россіянинъ; заступниками головы проф. Вихеркевичъ, Полякъ, и проф. Глава; касіеромъ Суботичъ, Сербъ; секретарями: Россіянинъ проф. Боткинъ, Болгаринъ Руссевъ, Хорватъ Гундронъ, Словенець Шляйма, Русинъ Сѣменовичъ, Чехъ Пешина. Крѣмъ того и заступаю всѣхъ Славянъ въ Америцѣ. Боснія, Чорногора и Словаки не заступленій, бо они не творили своихъ особныхъ комітетѣвъ. Головнымъ секретаромъ комісіи выбрано проф. Пешину зъ Праги. Крѣмъ того установлено комітетъ, що мае займати ся славяньскою термінольогіею въ медицинѣ. Зъ нашого рамена вѣйшовъ до него д-ръ Євг. Кобриньскій. Такъ комісія якъ и редакційный комітетъ выбраній провізорично на одинъ рѣкъ. По роцѣ наступить зъѣздъ усѣхъ функціонерѣвъ въ Празѣ, де они здадуть справу зъ своеи дотогочасноі працѣ и заразомъ выпрацюють статутъ та програму товариства.

Часопись того товариства мае носити назву Revue générale medicale Slave. Секретарѣ и взагалѣ члены выбраныхъ комітетѣвъ мають постаратись о се, щобы у себе дома позакладати комітеты, котрі працювали бы въ дусѣ всеславяньского товариства и що найголовнѣйше, приготовлювали народну термінольогію медичну. Хоть жаденъ зъ насъ комітетовыхъ на-разъ не вертае до краю и длятого особисто не може занятись тою справою, та й мы, представителѣ малорускои секціи, нефаховій въ тѣмъ взглядѣ, однакъ мы мусѣли принятися на себе обовязки намъ придѣленій, щобы нашу народность не лишати заступництва, бо выбраными до тыхъ комісій могли бути тѣлько присутнѣ на конгресѣ. Revue на-разъ не буде выходити, бо нема ще анѣ обдуманого пляну анѣ фондѣвъ на выдаваня, але помимо того мы вѣдзываемось до загалу нашихъ лѣкарѣвъ, щобы утворили якъ найскорше вѣдповѣдный комітетъ, котрый бы занявъ ся збираемъ народнои термінольогіи медичнои, а такожь збираемъ фондѣвъ на выдаване сеи всеславяньскои Revue, щобъ по роцѣ, коли збересь на ново въ Празѣ комісія, мы не явились передъ нею зъ порожными руками. Найлучше було бы якъ-бы нашій львѣвскій товариші я въ першій лінії д-ръ Євг. Озаркевичъ, редакторъ лѣкарского збѣрника, взяли ту справу въ свои руки. Чехи й Поляки приреклі вже зложити на ту цѣль певну часть фондѣвъ. Чехи наразъ зъ свого лѣкарского товариства будуть покрывати всѣ выдатки, а Поляки заповѣли, що крѣмъ лѣкарского товариства якусь суму на ту цѣль зложить академія наукъ въ Краковѣ. Россіяне пріобѣцяли помѣчь такъ вѣдъ себе якъ и вѣдъ науковыхъ институцій. Я зазначивъ, що й мы, Русины, причинимо ся до тои справы по нашій можности. Ходить теперь о те, щобы додержати слова.

Першій се разъ, що мы Русины въ нашѣмъ культурнѣмъ жытю выѣхали нашъ народный стягъ передъ форумъ цѣлого цивілізованого свѣта, и якъ на першій разъ, справа наша помимо слабенького числа участниковъ повелась намъ зовсѣмъ добре. Насъ признано самостійнымъ народомъ, нашій бесѣдѣ надано право горожанства помѣжь бесѣдами цѣлого свѣта; всѣ Славяне, не выключаючи Россіянъ и Полякѣвъ, прилюдно заґварантували намъ приналежній права, прилюдно пѣднесено кривду, яку заподѣяно намъ на археольогічнѣмъ зъѣздѣ въ Кіевѣ. Мы наразъ сповнили все, чого вѣдъ насъ можна було домагатись, а теперь належить до загалу нашихъ лѣкарѣвъ и всеи нашои интеліґенціи,

---

Зъ дрѣбныхъ оповѣдань Антона Чехова.

Сопѣлка.

Мелитонъ Шишкинъ приказчикъ зъ Деманового хутора, пробиравъ ся зъ рушницею крѣзь соснову гущавину до узлѣся, зморены спекою, увесь въ павутинѣ й сосновыхъ голкахъ. Його Дамка, надзвычайно худа й вагѣтна, зъ пѣдкуленымъ мокрымъ хвостомъ, пшла за господаремъ й уважно пильнувала, щобъ не подрапати собѣ носа. Бувъ поганый, похмурый ранокъ. Зъ деревъ обгорѣныхъ легенькимъ туманомъ, и зъ папороти сыпалнесь великій краплѣ; тхнуло острымъ гнилымъ духомъ лѣсовои вохкости Зъ переду, де минялась гущавина, бѣлѣли березы; крѣзь ихъ стозбуры и гѣля сопѣла въ туманѣ далечінь. За березами хтось гравъ на сопѣлцѣ. Грачь перебиравъ пять — шѣсть тонѣвъ, мляво тягнувъ ихъ, не думаючи складати зъ нихъ мелѣодію, але, не важаючи на се, въ його грѣ чулось щось суворе й незвычайно тужне. Гущавина порѣдшала, сосны пѣшли въ сумѣшку зъ молодою березою. Мелитонъ угледѣвъ череду. Спутаній конѣ, коровы й вѣвцѣ блукали помѣжь кущами и, ламаючи сучки, обнюхували лѣсову траву. На узлѣсю притулившись до мокрои берѣзки, ставъ дѣдъ чередникъ, сухій, въ дранѣй свитинѣ и безъ шапки Втупивши въ землю очи, вѣнъ пощось замисливъ ся и машинально перебиравъ пальцями на сопѣлцѣ.

— Здоровій були, дѣду! Боже поможи! привитавъ чередника Мелитонъ; тоненькій, хрипкій голосокъ зовсѣмъ не гармоніювавъ зъ його велетеньскимъ ростомъ и здоровымъ гладкимъ обличемъ. И вправно-жь Вы граете на сопѣлцѣ! А чию се череду пасете?

— Артамонѣвську, знехотя вѣдповѣвъ чередникъ и сховавъ сопѣлку за пазуху.

— То се й лѣсъ Артамонѣвській? запытавъ Мелитонъ оглядаючись наразъ — и справдѣ Артамонѣвській, чи Вы-бъ сказали!.. Зовсѣмъ заблудивъ бувъ Геть усю тваръ подрапавъ собѣ въ гущавинѣ.

Вѣнъ сѣвъ на мокрій земли и почавъ крутити зъ газетного паперу цигарку. Якъ тоненькій голосокъ, такъ усе въ сіени людины було дрѣбне й не вѣдповѣдало його зростови та гладкому годованому обличю: и усмѣхъ и очеята, и гудзики и кашкетникъ, що ледви тримавъ ся на товстій, пѣдчекриженій головѣ. Коли вѣнъ розмовлявъ и всмѣхавъ ся вѣдъ його голеного, набряклого обличя, вѣдъ усіеи постати тхнуло чимсь бабскимъ, полохливымъ и пригнобленымъ.

— Ну й година, не приведи Господи! промовивъ вѣнъ и похитавъ головою. — У людей ще овесъ у поли, а дощикъ наче найнявъ ся, хай йому усе добре!

Чередникъ подививъ ся на небо, звѣдки мрачило, на лѣсъ, на мокру одежу Мелитона, задумавсь и нѣчого не вѣдповѣвъ.

— Цѣлѣсеньке лѣто оттакъ було, вѣтхнувъ Мелитонъ. И людамъ зле, и панамъ нѣякои втѣхи.

Чередникъ ще разъ подививсь на небо, подумавъ и повагомъ, неначе розжовуючи кожне слово, промовивъ:

— Усе до одного йдеть ся. Теперь добра не сподѣвай ся.

— Якъ у васъ тутъ? запытавъ Мелитонъ, запалюючи цигарку. — Чи не бачили часомъ тутъ въ Артамонѣвській пущи тетерученыхъ стадкѣвъ?

Чередникъ не зразу вѣдповѣвъ. Знову подивившись на небо, на лѣсъ, на череду, подумавъ, поклѣпавъ очима. Вѣнъ надававъ чималу вагу своимъ словамъ и, абы збѣльшити ихъ цѣну, вымовлявъ ихъ повазкно, зъ притиском, якось урочисто. Його старезне обличе мало якійсь острый, повазный выразъ. Увѣгнутый нѣсъ його бувъ неначе опереданый сѣдельцемъ, нѣздрѣ стырчали до горы, и вѣдъ того се обличе здавалось хитрымъ и насьмѣшкуватымъ.

— Нѣ, здаеть ся, не бачивъ, вѣдмовивъ вѣнъ. Славлять, що нашъ стрѣлець Артемъ, полюючи на Илѣ, буцѣмъ бы зогнавъ бѣля Пустошѣ одно стадце, та, запевне, брешуть. Птицѣ тутъ обмаль.

— Обмаль, дѣдуню, обмаль. Скрѣзь обмаль! Полюване теперь, коли розмѣркувати до-пута, нѣкчемне, нѣчого не варта. Дичины зовсѣмъ нема, а коли й є яке дрѣбне птаство, такъ не слѣдъ объ нього заразъ и рукъ пасудити — не доросло ще! Така, кажу, дрѣбнота, що й дивитись нѣ нащо.

Мелитонъ хихикнувъ и махнувъ рукою.

— Таке дѣеть ся на свѣтѣ Божому, що прямо глумъ та й годѣ. И птиця поробилась теперь якась нѣчого не варта, на яйця пѣзно сѣдае; часомъ трапляеть ся така, що й на Петра ще зъ яецъ не спурхнула. Скарай мене Боже!

— Усе до одного йдеть ся, промовивъ чередникъ, цѣдводячи до горы обличе. — Торѣкъ обмаль було дичины, сього року ще менше, а рокѣвъ черезъ пять, вважай, и зовсѣмъ ни не стане. Постерѣгаю я такъ, що хутко не то що дичины, а й нѣякои птицѣ не лишить ся.

— Охо-хо-хо! зѣтхнувъ Мелитонъ, роздумавшись. Що й казати!

Чередникъ гѣрко всмѣхнувъ ся и покрутивъ головою.

— Дивна рѣчь! промовивъ вѣнъ. — И куды воно усе занапастилось? Рокѣвъ двайцять тому, памятаю, гусей, журавлѣвъ, качокъ, тетерь водилось тутъ, Господи, хмара хмарою. Позбѣгають ся було паны на полюване, такъ тѣлько й чуешь: пу-пу-пу! пу-пу-пу! Дубельтамъ, бекачамъ тымъ, куликамъ переводу не було, а дрѣбныхъ чирят та куличкѣвъ все одно, якъ отъ, скажемъ, шпаковъ або горобцѣвъ, видимо-невидимо! И куды воно усе запропастилось? Навѣть хижого птаства — й того щось не видко. Були й орлы, й соколы й совы — а де вони подѣлись? До ноги выгинули, пыломъ спорохнѣли. И звѣра усякого обмаль стало. Теперь, брате, и вовкъ або лисиця въ дивовижу, а не то що ведмѣдь або норка. А попереду навѣть лосѣ водились. Лѣтъ сорокъ придивляюсь я до Божои твари и такъ постерѣгаю, що усе до одного йдеть ся.

— До чого, дѣду?

— До лиха, хлопче, до загину йдеть ся. Кѣнець свѣтови Божому настае, надходить, значить часъ згинути йому.

Дѣдъ насунувъ бриля й знову почавъ глипати на небо.

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекцію ЕРНЕСТА ТОРНА 256 18 15

Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ Початокъ о 8-ій год. вечеромъ. — Білеты до набутя въ бюрѣ дневниковъ п. Ольона, ул. Короля Людвика ч. 9.

щобъ той стягъ, якій мы вывѣсили передъ свѣтомъ, и на дальше задержала на вѣдповѣдній высотѣ.

9. VIII. 1900.

Д-ръ В. Сѣменовичъ.

Народне свято Словенцѣвъ въ Поникві

въ Стирії дня 5 серпня.

Закимъ опишу хѣдъ властивого свята, мушу напередъ згадати о великѣмъ страху, якого наѣлись Нѣмцѣ не лишень передъ тымъ словеньскимъ святомъ, але такожъ и передъ нашою Службою Божою.

Якъ Вп. читателѣ „Дѣла“ собѣ пригадують, подавъ я бувъ проектъ, щобы на те словеньске торжество выѣхали и Русины, а мѣжь ними и священники съ хоромъ, абы тамъ вѣдспѣвати нашу Службу Божу. Проектъ сей подавъ я тому, разъ що зъ досвѣду знаю, якъ словеньскій народъ сильно одушевляе ся нашимъ обрядомъ, а по-друге день того торжества — недѣля, тожъ священникъ (єли бы случайно поѣхавъ) сякъ чи такъ Службу Божу мати мусѣвъ бы. Тымчасомъ комітетъ уряджуючій се свято, навѣрь добре зѣ мною не порозумѣвшись, чи Русины напевне приѣдуть, чи нѣ, зъ великои радости чи зъ поспѣху оголосивъ въ своихъ часописяхъ, що на slavnost мѣжь иншими Словѣнами приѣдуть и Русины, та що ob 9 uri zjutraj bo slovanska maša... Нѣмцѣ „окраннѣ“ якъ се прочитали — тай въ крикъ, а перша на тваліъ ударила die Deutsche Wacht въ Целью, котрои редакторъ, мимоходомъ кажучи, ренегатъ Словенецъ. За нею закричали и иншѣ Wacht-ы, та зѣ страху передъ агітаціею всеславяньскою вчинивъ ся крикъ — чутный ажь въ Градци (Graz)... Що дальше не знаю, но конецъ такій: Загрожѣнѣ „на тѣлѣ и на души“ окраннѣ оборонцѣ та ширителѣ цівілізаціи въ Целью дѣстали на день 5 серпня для своеи охороны двѣ компаніи вѣйска; князь-епископъ д-ръ Napotnik написавъ посланіе до пароха зъ Пониквы о. Крефта та „просивъ“, щобъ наша спѣвана Служба Божа не вѣдбувалась явно (!) а вкѣнци до Пониквы ухвалено ще пѣслати досыть жандармеріи для захованя порядку... Але и на тѣмъ ще не конецъ. Капітула маріборска (лявантска) зѣ страху розхорувалась, и многѣ крилошане выѣхали... але не до Пониквы! А треба знати, що Slomšek — се основатель тои капітулы, се першій ей князь епископъ! Еп. Штросмаєръ шле свого вѣдпоручника, приѣхали митраты и крилошане зъ люблянъскои та krsk-oи капітулы, а зъ Марібору приѣхали инѣ вѣдважнѣйшѣ три — сотрудникы! Бодай въ тѣмъ насъ не завстыдали!

Але поминувши все те якъ и иншѣ дрѣбницѣ, свято се вѣдбулось величаво. Мимо не погѣдного дня 10.000 народу зъѣхалось! Мѣжь Маріборомъ а Люблянои курсували въ той день особнѣ поѣзды зелѣзничѣ. Кожде словеньске товариство приелало своихъ вѣдпоручникѣвъ, численно приѣхали и угорскѣ Словенцѣ, а священьство та учительство були заступленѣ найчисленнѣйше. Зъ гостей явилось найбѣльше Хорватѣвъ, мѣжь ними вѣдпоручникъ еп. Штросмаєра, дѣяковарскій парохъ Чепелікъ, голова Matice Hrvatske Т. Смічіклясъ, послы Спінчіцъ, Компарешъ, проф. унів. Банявчічъ, сотрудникъ Obzora Пасарічъ, голова Družba sv. Jeronima д-ръ Сукъ и иншѣ, разомъ около 40. Чехѣвъ було кѣлькохъ, а Русинѣвъ двохъ. Правда — пѣсля Slovenca мали бути и Rusove! Я признаюсь, що прочитавши се въ Slovenc-и я недовѣрявъ, абы справдѣ хтось зъ Москалѣвъ мавъ приѣхати, може-може — нашѣ „историческіи“, подумавъ я. Но зъ цѣкавости почавъ я за Rusom шукати, и не довго шукавъ, пѣзнавъ по бѣлѣмъ кашкетѣ. Придивлююсь: борода є, бѣлый кашкетъ є — вже зверха Москаль чистый, ще ино яка его бесѣда! Але що тамъ бесѣда! хтожъ тамъ може сконтролювати, чи се истинно „русская“ чи йно жаргонъ „Галичанина“; хвалити ся може передъ тыми, що въ житю не чули або й не будуть чути правдивои россійскои. Но въ-кѣнци припало менѣ се щасте прислухатись ему блѣже: слухаю — пѣзнаю, що се такѣй нашъ галицкій москалякъ, а пѣзнѣйше довѣдавъ ся, що се д-ръ Ґумецкій. Але вѣнъ впрочѣмъ тихо сидѣвъ та не вырывавъ ся зѣ своимъ москальствомъ.

Самъ порадокъ цѣлого торжества захованъ якъ найточнѣйше. На дѣвръци, що лежить пониже села, витали гостей комітетовѣ. Зъ дѣвръця йшли всѣ густою лавою, а выстрѣлы зъ моздѣрѣвъ давали знати Поникванамъ, що гостѣ надходять. При входѣ въ село, въ красновѣй тріюмфальнѣй брамѣ зъ написомъ: „Щасливъ народъ, що вмѣе пошанувати своихъ свѣточѣвъ“, привитавъ гостей župan села Млачоръ. Пониква се щось въ родѣ мѣсточка, положена досыть высоко на верхорѣвинѣ; цѣла прикрашена народными хоругвами миле робила вражѣня. Передъ спѣваною Службою Божою була проповѣдь, котру знаменито выголосивъ др. А. Медведъ зъ Марібору, авторъ житепису Slomšeka, котру выдало тов. св. Могорія. По проповѣди була читана наша Служба, а вѣдтакъ спѣвана латиньска, котру вѣдправивъ опатъ цельскій о. Ogradi въ сослуженю численного духовеньства. Службу спѣвало 32 спѣвакѣвъ зъ Целья пѣдъ дірігентурою Берваря.

По Службѣ Божѣй удались всѣ передъ нововыбудовану школу, и ту вѣдкрыто памяткову таблицю. При вѣдкритю промовлявъ въ имени учительства Стрмшекъ, а потѣмъ учительскій хоръ пѣдъ проводомъ Мунда заспѣвавъ „Molitev za slovanski rod“.

Найбѣльше-жь житє розвинулось (якъ звычайно) при бенкетѣ, въ котрѣмъ взало участь до 500 люда. При бенкетѣ промовляли рѣзнѣ, д-ръ Медведъ, посолъ Повше въ имени словеньскихъ, ческихъ in rusinskich drž. poslancev (пол.-слав. клюбъ), бурмістръ Любляны Грібаръ, голова Соколѣвъ люблянскихъ д-ръ Тавчаръ, посолъ Спінчіцъ, та много-много иншихъ, а до бенкету пригравала цельска народна музика.

По бенкетѣ пѣйшли всѣ оглядати дѣмъ, де родивъ ся Сльомшекъ, и ту промовляли вже и селяне; звѣдси повертаючи поступили на гору св. Ožbalta, де то Сльомшекъ пасъ товаръ, а пѣзно вечеромъ вѣдбувсь концертъ.

Головною однакъ точкою, де найбѣльше збирали ся гостѣ, була умысне приладжена площа въ садѣ одного Поникванина т. зв. slavnosti prostor. Ту кипѣло правдиве житє великого ярмарку. Людей що не мѣра, то ту то тамъ красни спѣвы, ту вѣдбувъ ся и бенкетъ, ту продуковались своими справами Соколы, а усе въ такъ веселѣмъ та одушевленѣмъ настрою, що чужинцеви могло здаватись, будьто бы у нихъ слово „журба“ не мало мѣсця. Усѣ чогось тѣшились, а Русиновѣ мимоволѣ жаль огортавъ серце, коли згадавъ про свѣй народъ 30 мілїоновый народъ, а до теперь ще не бувъ въ силѣ выборотя собѣ въ цивілізованѣмъ свѣтѣ сталои назвы! Rus, Rusin, Rusen, а у Нѣмцѣвъ ще й Rumäne, такъ мѣшають ся: не знають, котрого ся вхопити. И певно довго а довго со ще потревае, коли вмѣсто народовцѣвъ — галицкѣ Руссы будуть нась усюда репрезентувати! Або те одушевленя у Словенцѣвъ! Є оно и у насъ — але иншого роду! У нихъ н. пр. въ тѣмъ святѣ брали участь люде рѣзныхъ партій. Були сторонники Slovenca, були й „поступовѣ“ Sl. Lista та Už. Tovariša; а однакъ на той день кинули політику въ кутъ, лишили всякѣ домовѣ споры — лишили, бо нихъ лучивъ одно велике звено: народъ и его будучнѣсть. Въ промовахъ своихъ вказували на те ажь надто. А въ насъ? трошечка противно! зайшла така „мода“, що й оденъ вечерокъ, одно зѣбране не обѣйдесь безъ гецы, у насъ кождя партія есть въ тѣмъ переконаню, що лишь она одна спасе Русь-Украину, а чимъ молодшій, тымъ мудрѣйшій політикъ вѣдъ старшого. Кобъ то вже разъ давъ и намъ Господь Богъ того загального одушевленя для провѣдной нашои идеѣ, а зъ нимъ и народнои солідарности-карности!

Словенцѣвъ пѣвтора мілїона людей, а о скѣлько они выше стоять вѣдъ насъ! Про высшу політику незгадувати-му, я пригадаю на дрѣбницѣ, якѣ я бачивъ на ихъ торжествѣ а до котрыхъ намъ ще далеко. На пр. словеньскій Schulverein выдавъ на день 5 серпня кореспонденційнѣ картки зъ портретомъ Сльомшека та зъ видомъ его рѣдного дому. Кѣлько то тысячъ тыхъ картокъ розѣйшлось того дня! Кождый купувавъ та высилавъ де нѣно манъ знакомого — всѣ, абы товариство заробило! Те товариство на ту саму цѣль продае и сѣрникы свого выробу! Въ склепахъ не дѣстати иншихъ сѣрниквъ, ино народныхъ! Щасливѣ они, що вже мають и часъ и спромогу оглядатись и на дрѣбницѣ, коли у насъ ще найважнѣйшѣ справы стоять неполадженѣ!

Отсе що важнѣйшѣ вражѣня зъ словеньского свята! Одно може найважнѣйше залишаю, а именно: о скѣлько то словеньске учительство пѣдъ взглядомъ патріотичнымъ стоить высше вѣдъ нашого!

И они пѣдъ обухомъ; але въ національныхъ взглядахъ такъ свѣбѣдни, що ажь мило! Що ихъ народъ черезъ те высше стоить, се заслуга священьства и учительства. Слушно зауважавъ кореспондентъ Slovenca: Нинѣ вже и слѣпый переконатись може, що тѣ двѣ идеѣ, за котрѣ Сльомшекъ цѣле житє боровъ ся, вѣра и народне почутє, народна мова, огорнули вже цѣлкомъ весь народъ. А заслуга се священникѣвъ и учителѣвъ, що послѣдували тымъ идеямъ.

Свящ. *В. Т. Сосновскій.*

Въ Пекінѣ.

Зъ Пекіну надѣйшло до Петербурга донесенє, що въ ночи зъ дня 31 липня на 1 серпня, Хінцѣ розпочали на ново бомбардованє посольствъ. Чужинцѣ були заосмотренѣ въ живнѣсть лише до 8 серпня. Россійске правительство одержало шифровану депешу вѣдъ свого посла въ Пекінѣ зъ датою 4 серпня, зъ слѣдуючимъ змѣстомъ: Хінъске правительство зновъ звернуло ся до загальныхъ репрезентантѣвъ зъ жаданемъ, абы означили условя и день, въ котрѣмъ пѣдъ хінъскою ескортою выйдуть зъ Пекіну. Послы въ вѣдповѣди зазначили, що напередъ мусять одержати инструкціи вѣдъ своихъ правительствъ, безъ котрыхъ самѣ не можуть нѣчого рѣшити. Доносимо, що конечною рѣчею є присутнѣсть союзныхъ вѣйскъ, котрѣ могли бы намъ дати достаточну охорону и забрати зъ Пекіну 800 чужинцѣкъ, мѣжь котрыми знаходить ся 200 жѣнокъ и 50 раненыхъ. Впрочѣмъ подорожь до Тѣнтсіну въ теперѣшнѣй порѣ року якъ такожъ зъ огляду на знищенѣ комунікаціи є дуже несбезпечна. Всѣ кои товаришѣ выслали телеграмы до своихъ правительствъ. Прошу повѣдомити родины, що всѣ члены россійскои кольонїи здоровѣ.

Черезъ Гонконъ надѣйшла до Лондону телеграма зъ Кантону. Англійскій консулъ одержавъ вѣдъ посла въ Пекінѣ Макдональда депешу зъ датою 6 с. м. зъ донесенемъ, що положенє послѣвъ розпучливе а живнѣсть мають ще на 10 днѣвъ. Хінцѣ зробили нимъ предложенє вѣдъѣзду пѣдъ хінъскою ескортою до Тѣнтсіну, але предложеня не принято.

Голендерскій посолъ въ Пекінѣ повѣдомивъ свое правительство шифрованою депешою, що всѣ Голендры въ Пекінѣ суть здоровѣ.

Телеграма зъ Таку зъ дня 8 с. м. доносить, що команданты вѣйскъ рѣшили по занятю Янтсекіяну провадити дальше маршъ на Пекінъ. Инша телеграма доносить, що експедиційный корпусъ знаходить ся вже въ вѣддаленю 25 кільометрѣвъ вѣдъ Пекіну. Dayly Express доносить зъ Шангаю пѣдъ вчерашнею датою, що мѣжнароднѣ вѣйска вже стоять о 12 миль вѣдъ Пекіну. Якъ доносять до Лондона зъ Вашінґтону, американьске міністерство вѣйны надѣе ся, що союзнѣ вѣйска въ суботу або въ недѣлю заатакують Пекінъ зѣ всходу и полудня и увѣйдуть до мѣста. Бюро Вольфа доносить зъ Тѣнтсіну 8 серпня, що Хінцѣ пильнували только зелѣзницю коло Янтсіну, стаціи за Пекіномъ и по слабѣмъ опорѣ цофнули ся до Гейку.

Пробуваючій теперь у Вѣдни австро-угорскій посолъ въ Пекінѣ, бр. Чіканъ въ розмовѣ зъ однымъ журналістомъ заявивъ, що по его думцѣ послы въ Пекінѣ будуть дальше поступати такъ згѣдно, якъ дотеперь. Они або одноголосно ухвалять, що не довѣряючи даванѣй Хінами поруцѣ для безпечного вѣдъѣзду до Тѣнтсіну, лишають ся въ Пекінѣ, або всѣ разомъ выѣдуть. Бр. Чіканъ надѣе ся, що и въ будучности не наступить роздвоєнє мѣжь послами, котрѣ доси такъ згѣдно поступали.

На питанє въ справѣ мировыхъ переговорѣвъ, посолъ вѣдповѣвъ: Уважаю двѣ слѣдуючѣ справы яко такѣ, що самѣ зъ себе выплываютъ: Насамперед треба розслѣдити, чи цівілізованѣ державы въ загалѣ будуть поважно числити ся зъ повновластею Лігунчана, бо питанє, хто ему давъ повновласть до такихъ переговорѣвъ. Доси не знати, хто въ Пекінѣ радить: легальный цѣсарь, чи князь Туанъ? Впрочѣмъ — хочь бы зъ повновластею Лігунчана треба числити ся якъ зъ реальнымъ чинникомъ, то цівілізованѣ держави въ загалѣ не можуть зачинати мирорыхъ переговорѣвъ такъ довго, якъ довго ихъ вѣйска не стануть въ Пекінѣ. Успѣшный миръ можна доперва въ Пекінѣ подиктувати.

Зъ Шангаю доносять, що на Пекінъ маширує 10.000 хінъскихъ вѣйскъ зъ вѣддѣлѣвъ „чорнои хоругвы“.

Переглядъ політичный.

Міністеръ Резекъ мавъ пѣсля донесенія ческихъ дневникѣвъ поѣхати сими днями до Праги, абы ческихъ послѣвъ намовити до залишенія обструкціи и розпочати переговоры въ консервативною шляхтою.

Зъ причины статьѣ Nar. List-ѣвъ, котрѣ вѣдкинули проектъ выселѣмінованія обструкціи для законодатныхъ працъ економічнои натуры, органъ реалістѣвъ „Часъ“ дуже остро звертавъ ся противъ Молодочехѣвъ. „Часъ“ пѣдносить, що редакторы N. List-ѣвъ суть хиба слѣпѣ, коли не бачать, якъ теперѣшна політична ситуація пѣдтинавъ економічнѣ силы Чехіи. Замѣсть при кождѣй нагодѣ акцентувати сю справу, Молодочехи гіпнотизують народъ языковою справою и обѣцюють ударемнити велику економічну дѣяльнѣсть кабінету Кербера, доки правительство не управильнить справы языка.

Керберови Молодочехи прарѣкають, що доперва тогды приступлять до працѣ надъ економічнымъ розвоємъ свого краю, коли ему поведе ся конструкція языковыхъ законѣвъ по мысли проекту п. Пацака. Скорше, чи пѣзнѣйше публична опінія въ Чехіи переконае ся, яка лямпартерія и безголове панують у провѣдникѣвъ народа, котрѣ вже вѣдъ 10 лѣтъ суть загіпотизованѣ языковою справою.

Мѣжь Болгарією а Румунією заносить ся на поважный конфліктъ зъ причины дѣяльности македоньского революційного комітету. Мѣжь Болгарами арештоваными пѣдъ закидомъ участи въ убійствѣ адвоката Михайлеана знаходить ся такожъ болгарскій дневникарь Козаковъ, у котрого знайдено листъ написаный до болгарского міністра внутрѣшнихъ справъ а компромітуючій болгарске правительство Румуньске правительство мае выступити зъ новою енергічною нотою, котру мае поперти такожъ Нѣмеччина, Австрія и Італія.

Болгарскій президентъ міністрѣвъ Иванчовъ заявивъ въ вѣдповѣди на представленя румуньского посла, що болгарске правительство не може выступити судово противъ македоньского комітету, якъ довго не буде мати актѣвъ процесу, уложеныхъ румуньскими судовыми властями. Сю вѣдповѣдь уважають вже за першій крокъ до уступокъ.

— Шкода! зѣтхнувъ вѣнъ пѣсля довгого мовчанія.

— И, Господи, якъ шкода! Воно, звѣстно, воля Божа, не нами сей свѣтъ будовано, а все таки шкода, братику. Одно деревце, скажемъ ухне, або одна корѣвка згине, и то жалѣстно, а якъ же то чоловѣче Божій, прикро бачити, що увесь свѣтъ въ нѣщо повертаѣть ся? Господи милостивый, стѣлько добра! И сонце и небо, й лѣсы, и рѣчки и всякѣ сотворѣне — все-жь се збудовано, одно до одного приладнано, пригнано. Кожне-жь до путя доведено, кожному свое мѣсце призначено. И все се повинно згинути, усьому край надходить!

Чередникъ тужно всмѣхнувъ ся и заклѣпавъ очима

— Такъ, кажешь, кѣнець свѣтови швидко, вѣдізвавъ ся Мелитонъ, замыслившись. — Може воно й такъ, але по птици сього не можна вгадати. Се неможливо, щобы птаця могла показувати.

— Не одна птаця, вѣдповѣвъ чередникъ. И звѣрѣ те-жь, и худоба, и бджолы й рыба... Не вѣришь менѣ, поспытай иншихъ дѣдвъ; коженъ скаже тобѣ, що й рыба теперь зо всѣмъ не та, що була. Дрѣбнѣе та зменшуеть ся скрѣзь. И въ моряхъ, и въ озерахъ, и въ рѣчкахъ рѣкъ за рокомъ усе менше ей та й менше. Тямлю, що въ нашѣй Пѣсчанцѣ ловили щукъ въ аршинъ завдовжки, и налимы, и язѣ и лящѣ водились, и кожна рыба якъ рыба була любо було поглянути, а теперь коли спѣймаешь щучку або окуньчика въ пядѣ, то й — слава тобѣ, Господи. Навѣть йорша справжнього — и того не здыбаешь. Зъ кожнымъ рокомъ усе гѣрше й гѣрше, а зачекай трохи, то навѣть и жадной рыбки не стане. Або ось возьми рѣчки... И рѣчки то теперь высыхають.

— Высыхають, дѣду, высыхають.

— Отъ-то воно й е. Зъ кожнымъ рокомъ усе мѣлкѣйше та мѣлкѣйше; нема вже, брате, тіи глубѣни, що була. Бачишь ондечки чагарникъ? спытавъ дѣдъ, показуючи праворучь. — Отъ тамъ за нимъ старе корыто, що „Заводиною“ зветь ся; за мого небожчика батька тамъ Пѣсчанка розливала ся, а теперь поглянь, що зъ нею сталось? Мѣняе та й мѣняе корыто, швидко, дивись, домѣняеть ся до лихои годины, що й зовсѣмъ высихне. Гень за Кургасовымъ болота й ставки якѣ були, а теперь де вони? Або струмки — куды вони запропастились? Ось у сьому самому лѣсѣ струмокъ дзюркотѣвъ; мужики у ньому вершѣ ставили та щукъ ловили, дикѣ качки бѣля нього зимували, а теперь и въ повѣнь у ньому путящои воды нема. Такъ-то, чоловѣче, куды нѣ скинь окомъ, скрѣзь кепсько. Скрѣзь!

Дѣдъ змовкъ. Мелитонъ, втупивши въ землю очи, порынувъ въ задумѣ. Йому бажалось спогадати хочь одну мѣсцевину, котрои-бъ еще не торкнулась зажерлива смерть. Крѣзь туманъ и дощовѣ смуги заяснѣли були яскравѣ плямы, але заразъ же згасли: се сонце хтѣло прорѣзатись крѣзь хмары и зирнути на землю.

(*Конецъ буде.*)

НОВИНКИ.

☛ **Звертаємо увагу нашихъ Вп. передплатниковъ**, що на опасках пашои часописи є виписаній залеглости передплатъ, сягаючій по конець 3 кварталу (13/10) 1900, при чомъ просимо о безпроволочне выровнане сихъ залеглостей, абы адміністрація наша не була приневолена, дальшу высылку вздержувати.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотеріи! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцеляріи дяковскои льотеріи, Львовъ Коперника ч. 36 на руки Вир. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львовъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ*

— **Для п-ѣ Маріи Пеленьскои** въ Комарнѣ прислали дальше: А. Чачкевичъ зъ Перемышля 3 К. 5 с., о. Павло Стукачъ зъ Тисновъ (вздъ себе 20 К., вздъ о Яремы 10 К., вздъ Гр. Петровского 1 К., разомъ) 31 К., Н. Н. зъ Львова 3 К., о. Юзичиньскій зъ Острова 2 К., д-ръ Мих. Косъ зъ Перемышля 10 К., о. С. Кульчицкій зъ Вощанцевъ (вздъ себе 2 К., зъ складки 6 К., разомъ) 8 К., Урядъ парохіяльный зъ Лапшина 6 К., о. С. Теодоровичъ зъ Ракова 2 К. — разомъ 65 коронъ 5 сот. Грошѣ тѣ, такъ само, якъ робили мы зъ попереднымы, передаемо до товариства „Дністеръ".

— **Святованє 70-лѣтныхъ уродинъ цѣсаря у Львовѣ.** Львовскій магістратъ выдавъ вздозву до мешканцевъ мѣста Львова, щобы въ день 18. с. м. яко въ день 70-лѣтныхъ уродинъ цѣсаря, украсили свои домы, взяли участь въ урочистыхъ вздправахъ, котрі вздбудуть ся въ архикатедральныхъ церквахъ всѣхъ трехъ обрядовъ, и освѣтили вечеромъ вокна своихъ мешкань.

— **Зъ Вѣдня** телеграфують до Gazet-ы Narodow-ои, що зъ нагоды 70-ои рочницѣ цѣсарскихъ уродинъ не буде нѣ якихъ вздзначень, бо ювилейнй вздзначеня були вже передъ двома роками. Дальше подае Gaz. Nar. „на основѣ автентичныхъ информацій", що подорожъ д-ра Кербера до Ишлю не мае на цѣли предложеня цѣсареви якихсь знатнѣйшихъ змѣнъ. Парламентъ буде скликаный такій, якъ е, на конець вересня або на перший день жовтня, а безъ огляду на те, чи буде нормально функціонувати чи нѣ, намѣрене скликане на конець падолиста соймовъ краевыхъ для ухваленя буджетовъ на рокъ 1901 якъ и санація краевыхъ фінансовъ.

— **Народне вѣче въ Закомари** вздбуло ся дня 13 с. м. при величезной участи народа. Священиковъ прибуло понадъ двайцять, народныхъ учителевъ кольканайцять, панъ колькадесять а селянъ и селянокъ около пятьсотъ. Вѣче зачало ся по 2 год. зъ полудня а скончило ся вже смеркомъ. Складъ президія бувъ такій: председатель п. О. Таначкевичъ радникъ зъ Бережанъ, его заступникъ о. Т. Дуткевичъ, секретарѣ о. Дольницкій и п. Борухъ.

Обширнѣйше справозданя зъ сего вѣча вышле секретаріятъ пізнѣйше. На-разѣ зазначу лише, що успѣхъ вѣча бувъ великанскій; жалувати лише треба, що два референты, именно п. Гурикъ и о. Зельскій, за-для важныхъ перепонъ не могли прибути. Помимо сего цѣле вѣче: рефератъ о. п. Таначкевича про законъ водный та его посольске справозданє, дальше рефераты про законъ ловецкій п. Костева и економічный п. Захарчука зробили на всѣхъ зобраныхъ велике вражене.

По справозданю посольскомъ вздізвсъ въ довгой промовѣ п. І. Петришинъ заслуги о. посла и поставивъ внесене поперте ще о. Т. Дуткевичемъ, на высказане о. Таначкевичови не лише довѣря але также сердечнои подяки, а всѣ зобраній приймили тѣ внесеня грѣмкими оплесками и окликами: „славно!" Вкінци вздспѣвали вѣчевики улюбленому о. послови зъ одушевленемъ „многая лѣта", а вздтакъ, вздкрывши головы, нашь народный гимнъ: „Ще не вмерла Украина, и при звукахъ пѣсень: „Миръ вамъ братя" и „Розвивай ся ой ты старый дубе" вздпровадили о. посла до его хаты, де для зобраныхъ гостій приготовлено щироруску гостину. — *Л. С.*

— **Панованє жидовскои шляхты.** „Галичанинъ" доносить таке: Въ Гаяхъ старобродскихъ коло Бродовъ є помѣщикомъ жидъ Зайнвель Шапіра, до котрого належить и мале село Бучина. Въ недѣлю дня 12 с. м. по богослуженю, коли селяне бучиньскій по цѣлотыжневомъ трудѣ зойшли ся разомъ та розмовляли, появили ся въ селѣ возы Зайнвеля Шапіры, ѣдучій по снопы, а по якомсь часѣ вертали зъ наладованными снопами. Жителѣ Бучины, обуреній до крайности такимъ безличнымъ непошанованемъ недѣлѣ, приказали парубкамъ сейчасъ вертати на поле и зложити снопы тамъ, де були, але парубки звинили ся, що ихъ выславъ окоманъ Шапіры, такожъ жидъ Мотьо Штіфель, котрый грозивъ карою кождому парубкови, що приказу его не послухае. Возовъ ѣдучихъ по снопы було сѣмъ а наставникомъ надъ парубками бувъ жидъ Вольфъ Фені.

— **Кс. Стояловскій противъ надъужить польскихъ ксьондзовъ.** Въ остатномъ числѣ Wieńc-a и Pszczółk-и кс. Стояловскій взывае всѣхъ своихъ приятелевъ (т. є. весь польскій людъ), щобы доносили ему и докладно описували, якъ котрый ксьондзъ голосить ordynarne kazanie або не розрѣшить кого або вздгонить вздъ кумоства або въ иншій способъ въ костелѣ або при священичахъ дѣйствахъ зневажить (за те що тримае зъ Стояловскимъ). Вонъ вже достався сотки листовъ о такихъ надъужитяхъ та й зачавъ перекладати всѣ на латиньску мову и пошле ихъ до Риму, щобы тамъ переконали ся, якъ у насъ голосить ся слово боже. Вонъ уложить „адресу до св. Отця" на те, що у насъ дѣе ся; на ту адресу нехай люде збирають тысячѣ и тысячѣ подписовъ, а вздтакъ завезе єѣ до Риму христіяньско-людова депутація, котра повинна бути якъ найчисленѣйша. „Возьмѣмъ ся, каже, енергічно до дѣла, а зъ XX-ымъ столѣтемъ будемо мати спокой, та хочбы станьчики зъ-подъ землѣ добрали собѣ епископовъ, не посмѣють насъ выкликнати, а зъ ксьондзами — майже можна-бъ сказати — розшалѣлыми мусять ладъ зробити." Тымчасомъ кс. Стояловскій тамъ, де є якій лихій ксьондзъ, буде устроювати зборы та поучувати людій; особливо нехай люде запрошують его зъ оказіи н. пр. весѣля або похорону. А якъ бы котрый ксьондзъ не хотѣвъ охрестити або здиравъ за похоронъ, то нехай до него напишуть, а вонъ охрестить и похоронить безъ грошій.

Gazeta Narodowa страшно притуе ся симъ „маніфестомъ" кс. Стояловского; она каже, що вонъ приготовляе „новый скандалъ, и то на великій розмѣры".

— **Польскій анархісты у Львовѣ.** Такимъ именемъ называе антисемітскій Głos narodu выдавцевъ тайного письма, котре появило ся у Львовѣ подъ надписомъ Niepodległość и мае бути органомъ związku radykałów polskich. А называе ихъ такъ именно за отсѣ слова зъ передовои статьѣ: „Ударъ въ лице, даный Апухтинови, знайшовъ оплески въ цѣлой патріотичной Польщи; а если вонъ бувъ справедливою нагодою за дѣла п. Апухтина, якъ твердять нашій сальоновій революціоністы, то длячого жь бы мали щадити п. Бобжиньского? Бо вже-жь згодять ся зъ нами, що вонъ есть персоніфікацією деморалізайци нашого школьництва. Толковане, що Бобжиньскій Полякъ а Апухтинъ зъ крови и кости Москаль, не только не оправдуе „нашихъ революціонісовъ", але радшо осуджуе. Таку саму паралелю можемо перепровадити межи Баденими а Имеритинскими та Гурками. И сѣ и тѣ въ засадѣ не рожнять ся: такъ сесѣ тутъ, якъ тамтѣ тамъ, хоть рожными дорогами, прямують до згнетеня мысли о вольной Польщи".

— **Банкроцтво Міляна.** Westf. Mercur доносить, що купцѣ карльсбадскій помѣстили екскороля сербского Міляна на чорной таблици и перестерегають всѣхъ своихъ товаришевъ, щобы не давали кредиту „нѣякому Міляновi, давнѣйше королеви сербскому", а щобы продавали ему всякій товары лише за готовку.

— **Розправа судова противъ Айтнера,** бувшого инспектора самборскои поліціи, о злочинъ зъ §§ 5 и 98 буква а з. к., вздбуде ся дня 20 с. м. передъ самборскимъ судомъ окружнымъ.

— **Прусій власти противъ Поляковъ.** Въ недѣлю, дня 12 с. м., мавъ вздбути ся въ Познани зѣздъ членовъ польскихъ товариствъ гімнастичныхъ, на котрый выбирали ся и „Соколы" польскій зъ Львова и Кракова. Але пруськи власти заказали участи заграничнымъ „Соколамъ" а познаньскимъ „Соколамъ" заказали выступати въ мундурахъ и зъ прапоромъ.

— **Помноженє аптикъ въ Галичинѣ.** Выдѣлъ товариства аптикарѣвъ намѣряе выслати депутацію до Намѣстництва и протомедика д-ра Меруновича зъ меморіяломъ и побольшене числа аптикъ въ Галичинѣ и о докладне означене „найгодиѣйшій" кандидатъ.

— **Начальникъ громады Николаєва надъ Днѣстромъ** п. Петро Лабовскій надбславъ намъ таке спростоване дописи, помѣщеной въ Новинкахъ ч. 170 „Дѣла":

Рада громадска надала почестне горожанство п. В. Польови не зъ моѣи, але зъ власной иніціятивы и то одноголосно. Если правда, що внесено противъ сѣй ухвалѣ протестъ, то могли его внести два члены рады, котрі „зъ засады" не попустять жадной ухвалѣ, щобы не зарекурсовати. Впрочмъ п. Поль зрѣкае ся и такъ тон чести. Такъ, я сповѣстивъ громадянъ о правыборахъ допера 9. серпня, и то въ тѣй самбй навѣть годинѣ, въ котрѣй получивъ дотычаче письмо зъ ц. к. Староства.

— **Новый будынокъ женьскои учительскои семінаріи у Львовѣ** на улици Сакраментокъ мае лише польску напись, хотя тота семинарія есть утраквістична. Політичне товариство „Народна Рада" у Львовѣ звернуло ся въ тѣй справѣ ще передъ мѣсяцемъ зъ письменнымъ мотивованымъ представленемъ до ц. к. президія намѣстництва. — Додамо тутъ, що напротивъ будынку женьскои семинарія ставить ся касарня для краевои обороны. Чи то таке вздповѣдне сусѣдство?

— **Кара за цѣкавость.** Въ середу дня 8 с. м. зобрала ся на мостѣ въ Перемышли громадка цѣкавыхъ и приглядала ся, якъ сплавники бѣдували на Санѣ зо сплавами, котрі зачепили о стовпы подъ мостомъ. Одинъ селяninъ такъ цѣкаво заглядавъ зъ мосту въ воду, що перегнувъ ся до половины тѣла черезъ поруче, ажь вылетѣла ему зъ пазухи хустка, въ котрой мавъ завязаній 200 коронъ. Бѣдака наплакавъ ся немало, бо тяжко було вздшукати згубы на днѣ Сяну, ажь знайшовъ ся одинъ зо сплавниковъ, що згодивъ ся за доброю нагородою ратувати затопленый скарбъ. Се удало ся ему ажь по кольканайовыхъ пробахъ, за що достався 15 коронъ, а селяninъ поприсягъ собѣ повдержувати свою цѣкавость.

— **Дробній вѣсти.** Дня 4 вересня с. р. вздбуде ся вѣнчане окончоного богослова п. Еміліяна Кордубы зъ п-ою Євстахією Вергановскою, дочкою приходника въ Кіяници (стація желѣзн. Пѣсочна, телегр. Роздолъ.) — Дня 6 вересня вздбуде ся вѣнчане окончоного богослова п. Александра Вергановского зъ п-ою Оленою Монцѣбовичівною, дочкою приходника въ Комаровѣ (стація желѣзн. и телегр. Галичъ). — Президентъ высшого суду Тхуржницкій выѣхавъ зъ Львова за 6-тыжневою вздпусткою, заступати его буде віцепрезидентъ п. Дилевскій. — Фалшивій банкноты 10-гульденовій появили ся въ Дрогобичи. — Окромъ Чайковского утѣкъ зъ львовскои вязницѣ такожъ Микита Пашуля, засужденый за крадѣжъ на 6 мѣсяцевъ. На тыждень передъ сею утечею утѣкъ Ив. Секута, котрый бувъ засужденый на 5 мѣсяцевъ такожъ за крадѣжъ. Зъ слѣдчого арешту судового въ Винникахъ утѣкъ Иванъ Дроздъ, обвиненый о крадѣжъ.

Именованя, перенесеня, вздзначеня и пд.

Именованя. Д-ръ Антонъ Петрицкій зоставъ занменованый старшимъ лѣкаремъ повѣтовымъ для Галичины. — Бронислав Скочекъ, учитель школы виравъ при мужескій семинаріи учительскій въ Тернополи, зостався занменованый старшимъ учителемъ учительскои семинаріи въ Сокали.

Господарство промыслъ и торговля.

Цѣна безрогъ. На вѣденьскій торгъ дня 14 н. ст. серпня с р. пригнано 10.195 штукъ. Межь тими було въ Галичины 3 509 штукъ. Платили за галицкій по 86 — 88 сот., за молодій галицкій по 68 — 90 сот. за оденъ кільограмъ живои ваги.

— **Цѣна рогатои худобы** на вѣденьскомъ торзѣ. На торгъ д. 14 серпня пригнано рогатои худобы призначенои на зарѣзъ 5177 штукъ, межь тымъ зъ Галичины . . 359 „ зъ Буковины . . . . . 229 „ Торгъ ожившеный. Галицкій волы плачено: пріма 73 до 76 К; секунда 69 до 72 К.; терція 64 до 68 К., выимково плачено по 77 до 78 К. — Подтученій бугаѣ и коровы по 58 до 70 К.; — худый товаръ по 40 до 58 К. за метричный сотнаръ живои ваги.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

Gazeta Lwowska оголошуе прилюдне розписане достави дерева, якого буде потребувати ц. к. Дирекція зелізниць державних у Львові на рік 1901.

Дотичні оферти на приписаних друках можна вносити найдальше до дня 10. вересня до години 12 в полудне до ц. к. Дирекції зелізниць державних у Львові.

Ближші услівя тої достави заміщае Gazeta lwowska, однак можна їх також переглянути в відділи III. ц. к. Дирекції зелізниць державних у Львові.

Телеграмы.

Вѣдень 15 серпня. Зъ порученя выдѣлу краевого долѣшнои Австріи мають бути заряджені вступні працѣ въ цѣли утворена промысловыхъ судовъ въ головныхъ центрахъ промыслу. — Бувшій міністеръ Бакегемъ именованый президентомъ адміністраційного трибуналу.

Парижъ 15 серпня. Рада міністровъ роздѣлювала вчера почетні дипломы и нагороды. Австрійскимъ выставцямъ признано 5 великихъ дипломовъ.

Букарештъ 15 серпня. Слѣдство въ справѣ убійства професора Михайлеана болгарскимъ Македонцемъ Димитровомъ здае ся що раз бѣльше стверджувати спобвину македонского комітету осѣлого въ Софіи.

Лондонъ 15 серпня. Буры покинули Махадодерпъ и заняли силою Ватервальондеръ на полудневый всходъ вздъ Ліденбурга. Велику часть шатеръ и баракивъ Боты знищила пожежа. Ґенералъ Гарінґтонъ спаливъ магазины въ Церустѣ на побѣчъ вздъ Мафкінґа и цофнувъ ся до Мальману. До Врибурґа прибуло богато узброеныхъ англійскихъ збѣгцевъ.

Магдебургъ 15 серпня. Въ Берлинѣ не вѣрять въ вѣсти про заговоръ Бурбвъ въ Преторіи. Цѣлый атентатъ мае бути сфінґованый Англійцями, котрі хочуть мати причину до зарядженя новыхъ репресалій. Нѣмецкій дневники пишуть, що супротивъ того нѣмецкій репрезентантъ въ Преторіи, повиненъ уважати, абы евентуальными зарядженями Англійцевъ въ Преторіи не покривджено Нѣмцевъ.

Лондонъ 15 серпня. Телеграма зъ Лагоры доносить, що афганьскій еміръ злоб лізувавъ пѣхоту и артилерію. Ходить чутка, що вонъ намѣряе рушити на россійску границю хоче проклямувати святу войну противъ Россіи.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

„Твердый" въ Лѣцкомъ-малбмъ. Замѣсть гнѣвати ся и грозити лучше опамятайте ся и покайте ся. Вы повинній встыдати ся, що выступаете противъ своеи рускои институціи, котра якъ найсовѣстнѣйше робить свое дѣло, котрой нѣхто не сміе въ очи нѣчого закинути, котра мае загальне признане у всѣхъ Русинбвъ а повагу и добру славу навѣть у чужихъ. Коли-жь знаете що недоброго о нѣй, то выступѣть зъ тымъ явно; та-жь що-року вздбуваютъ ся загальній зборы, то або самій або черезъ кого другого выскажѣть се, нехай институція оправдае ся, нехай выяснить ся справа. Тогды, якъ дѣйстно выкаже ся яка хиба, то самій спознаете свою помылку и наверпете ся, если Вы въ доброй вѣрѣ дѣлали. Але безъ причины, безъ доказовъ певныхъ усувати ся вздъ солідарности, служити чужимъ на некорысть своихъ — то ганьба, и у кождого иншого народу всѣ честній патріоти цурали бы ся чоловѣка, котрый бы такъ поступавъ. — Вч. О. Теод, Б.

въ Л. Мѣсце огороджене але непокрыте, якъ напр. цвинтарь, подвбре, не уважають за льокаль замкненый але за мѣсце подъ голымъ небомъ.

КОНКУРС.

Видѣл товариства Руска Бурса в Бережанах оголошуе сим, що в слідуючім році шкільнім 1900/01 може бути в тій бурсі помѣщених сорок учеників гімназіальних рускої народности.

До подань, котрі слідуе вносити на адресу д-ра Андрія Чайковского в Бережанах найдальше до 20 н. ст. серпня 1900. треба долучити 1) свідоцтво крещеня, 2) свідоцтво шкільне з послідняго курсу, 3) свідоцтво моральности, 4) свідоцтво убожества (для тих, що жадати будуть дешевшого як 30 кор. місячно приміщеня) від уряду парохіяльного і заявленє вітця або опікуна кілько забовязуе ся місячно платити.

Ученики що вже минувшого року були в нашій бурсі приміщені не потребують долучати прилоги під 1 і 3.

М. Сонсвицкий голова — *М. Лісьжевич* секретар.

Надбслане.

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскій число 7 вздъ 9—1 и 3—5 287

Д-ръ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкбрныхъ и венерычныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у Вѣдни, Берлинѣ и Парижи, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ прирядовъ всякій венеричній недуги, навѣть найбольше застарѣлій шкбрий, половій и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординуе вздъ годины 10—12 и вздъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 16—?

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львовъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кольохъ вздділовъ въ которыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованя пбезля найновѣйшихъ засадъ науки, вынманя зубовъ безъ болю, при жвецевомъ знечуленю або и успленю, обтураторы при надахъ и бракахъ пбднебѣня, вставлюване штучныхъ зубовъ и на золотѣ безъ пбднебѣня.

Тамже лѣчить ся хоробы ясень и устнои ямы.

Для провінціи запроваджено гую выгоду, що надбсланій почтою зубкенй, зломанй и т. д. штучній зубы направлня ся и высылаесь вздворотною почтою безъ особнетого привозду. — Институтъ отворены цѣлый день. 84

Дтъ Л. Вікторъ.

Ц. к. уприв. галицкій акційный

Банкъ гіпотечный

Вздділъ депозитовый

принимае вкладки и выплачуе задатки на бѣжучій рахунокъ, принимае до переховання цѣнкй папиры и удѣляе на нихъ задатки.

Окромъ того заведено на взборъ заграничныхъ институцій такъ званій

Депозита сховковй

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. рочно, депозитарь одержуе въ сталевій панцирній касѣ сховокъ до выключного ужитку и подъ власнымъ ключемъ, де *безпечно а дискретно* можна переховувати свое майно або важній документы.

Въ томъ напрямѣ гіпотечный Банкъ поробивъ якъ найдальше йдучій заряджения.

Приписы вздносячій ся до того рода депозитовъ можна одержати безплатно въ депозитовомъ вздділѣ. 374 2)

Франца Вільгельма

аптикаря въ Neunkirchen

(Niederösterreich)

прочищаючу

ГЕРБАТУ

можна достати у всѣхъ аптикахъ по 1 зр. а. в. за пачку. 434 3—3

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, тасьмы мѣрничій, ціоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвоникбвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

Подяка.

Єще не высохли намъ слезы по стратѣ улюбленого намъ брата о. Михайла Авдиковского, пароха въ Оглядовѣ, еще не переставъ звенѣти голосъ сумовитого дзвона — якъ вже запукала зловѣща смерть трича вбдъ нашимъ вбкномъ, забираючи въ родины нашои нову жертву, дорогу намъ сестру Олімпію Авдиковску. О, якъ якъ тяжкимъ ударомъ для насъ була ся смерть. До недавна еще весела, здорова, сыуюча пляны на будучность для тыхъ, що нхъ зъ серця правдиво любила, узала она и збвяла на вѣки, мовь той цвѣтъ вбдорваный острымъ желѣзомъ. Зъ болемъ въ серци оплакуємо ся смерть. Но посередъ того горя, яке навѣстило нашь дбмъ, не малою буди намъ вбдрадою нашѣ сусѣды, котрѣ на першій голосъ плачу и рыдання поспѣшили намъ зъ помочію. Передовсѣмъ Тобѣ сусѣде, Всч. Отче Давидовичь, складаємъ сердечну подяку, що-сь першій приѣхавъ та утиравъ якъ мбгъ слезы нашій при постели умираючои, що-сь займивъ ся вбдтакъ всякими приготованями, щобы гбдно выряднти було въ дорогу нашу сестру. Дякуємо и В-жъ, Впов. Паньство Свистунъ зъ Оплбцка и Жегаловичѣ зъ Нявиць, що-сте загостили першого дня на се сумне весѣле та були вбдрадою въ нашбмъ нещастю! Не менше щиро дякуємо Вамъ, Всечеснѣйшій и Высокопреподобній Отцѣ: о. Тарнавскій зъ Барылова за провбдъ похоронный, оо. Шанковскій зъ Чанижа и Діяковскій зъ Полового за прегарнѣ слова надъ гробомъ, и Вамъ, о. Дзеровичъ зъ Топорова, Свистунъ зъ Оплбцка и Кривого, Жегаловичь зъ Нявиць, Боднаръ зъ Дмытрова, Тарнавскій зъ Куликова, Даниловичъ зъ Нестанчь, за участь въ вбдправахъ похоронныхъ. Нехай Всевышный нагородить Вамъ Вашь трудъ, нехай сохранить Вашѣ домы вбдъ всякого нещастя! Дякуємо и Вамъ, Панове спѣваки, що сте прегарнымъ спѣвомъ причинились до звеличання сего сумного обряду. Дякуємо Вамъ, Высокоповажана Панѣ гр. Замойска, за теплѣ слова потѣхи и жалю. Дякуємо и Вамъ, Паньство Карневскій, Розвадовскій, Янковскій, Солтисъ, Козаринъ, за спбвчуте въ нашбмъ нещастю. Дякуємо и Вамъ, Паньство Буховецкій, Ференсъ, и Вамъ, Панове Шнайдеръ, Маовчиньскій, за ласкаве прибуте на похорон сестры Олімпіи. Дякуємо дальше Вамъ, Пане Докторъ Перебендовскій, що-сте на першій голосъ о ратунокъ приѣхали зъ мѣста въ ночи, щобы ратувати нещасну жертву. Дякуємо вкбнци и Вамъ всѣмъ, Панове и Панѣ, котрѣ-сте чимъ небудь вбддали остатну прислугу покбйницѣ. Дякуємо сердечно и Вамъ, Брацтво церковне, и Тобѣ, чесна Громадо за численне прибуте надъ грббъ нашои сестры. Она такъ щиро любила свбй народъ, она працювала надъ его просвѣтою, она такъ горячо интересувалась долею и недолею бѣдного люду. Исторія твоя — се одна изъ тыхъ живыхъ струнъ, котрѣ бренѣли голосно въ ея груди. Но смерть передвчасна забрала намъ єѣ. Она нынѣ въ сырбй земли спочивае сномъ вѣковѣчнымъ, а мы, оплакуючи ея память, Всѣмъ Вамъ зъ цѣлого серця ще разъ дякуємо.

Приймѣть, Вповажане Паньство, и Вы, Всечеснѣйшій и Высокопреподобній Отцѣ, щире руске „спасн Ббгъ!“ за Вашъ трудъ, за Вашу готовбсть, за Вашѣ слова потѣхи, за Вашѣ слезы — за те все, що-сте зробили въ остатнбй хвили для нашои сестры Олімпіи.

Въ имени родины: *Йоанъ* и *Марія* зъ Авдиковскихъ
Стоцкій. 408 1—1

ЛЬВбВСКЕ АКЦІЙНЕ
ЗАВЕДЕНЄ ЗАСТАВНИЧЕ
ул. Кароля Людвика ч. 3, I. поверхъ
дає позички на заставы:
Дорогоцѣнностій всякого роду
Цѣнныхъ папербвъ и
Цѣнныхъ предметбвъ въ-загалѣ.
Процентъ умѣркованый знижае ся въ мѣру высоты позички. 402 1—48
Бюро отворене вбдъ 9—1 и 3—6.

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ
ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ
въ стилю старо-нѣмецкбмъ, бароковбмъ, англійскбмъ и готицкбмъ
ЮСИФА РУЖИЦКОГО
Львбвъ, площа Бернардиньска ч. 15.
Приймае такожь крѣсла до выплѣтання, якъ и выплѣтанѣ перерабляе на скбряны.
Поручае крѣсла вбдъ 4 зр. и высше.
Похвальны листы на бажане. 321 16—60

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ
ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА
Львбвъ, Академічна ч. 8
выконуе **ПЕЧАТКИ** до ляку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вбдливаны и ґравованы **МОНОГРАМЫ** и **ГЕРБЫ** релефнб зъ золота и срѣбла, такожь всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312
ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

УЧИТЕЛЬ органъ руского товариства педагогічного двотыжневникъ педагогічно-науковый, выходить вбдъ 1 червня 1889 у Львовѣ ул. Вбрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рбкъ 3 зр. на пбвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

Въ высшбмъ нѣмецкимъ институтѣ дѣвочбмъ розпочинае ся курсъ 2 вересня. Пенсіонарки и екстерністки приймае ся вбдъ найдогбднѣйшими условіями. Дочки офіцирбвъ и урядникбвъ маютъ знижки. Поясненя удѣляе до 2 серпня панѣ Матлясова, Зиморовича ч. 12, Львбвъ. 384 6—3

Интернатъ рускій
пбдъ управою рутиновaного педагога, приймае въ бѣжучбмъ роцѣ лишень ученикбвъ низшои гімназіи зъ причинъ выказаныхъ въ справозданю. Устныхъ информацій удѣляе ся що середы вбдъ год. 4—7-ои вечеромъ.
Адресъ: Стефанъ Петрицкій у Львовѣ ул. Театральска 14.
388 7—9

Природни вина
до ужитку церковного,
дальматинськй, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вбдъ **48 кр.** *припоручае*
А. Жуліані и Г. Травнеро
У ЛЬВОВѢ
улиця Домініканьска ч. 7.
334 17—156

НОВбСТЬ. НОВбСТЬ.
ВОДА ДО ВОЛОСЯ
Станислава Липницкого
По кблькаразовбмъ ужитю дѣлае чудесно.
Припоручаю всякій материялы аптичнѣ и зваряды тоалетовѣ.
Дбстати можна лишe въ дрогеріи
Станислава Липницкого
У ЛЬВОВѢ
386 ул. Сикстуска ч. 21. 4—4

Пасы до машинъ
шкбряны, тумовѣ, льняны, напусканы
Гурты до машинъ конопляны
въ рбжныхъ грубостахъ и широкостахъ.
Гурты конопляны
до выбиваня вблкбвъ. Спряжки и сповиця до пояснбвъ. Ремѣницѣ до сурбвци до зшиваня и вязаня поясбвъ
Ключѣ до спряжокъ
Шрубки до кубкбвъ при елеваторахъ и т. п. и т. п.
ОЛИВЫ
до машинъ
поручае
Альойзій Гібнеръ
Львбвъ, Рынокъ ч. 38.
393 2—0

Викентій Бельскій
огородникъ-пейсажистъ
Львбвъ, Ягайлоньска 7,
уряджуе и закладае парки англійскій, французскій и лѣсный, звѣринцѣ, партеры цвѣтовѣ, огороды и сады овочевѣ такъ ужитковѣ якъ такожь експльоатаційнѣ, оранжеріи и теплярнѣ цвѣтовѣ и овочевѣ, провадить спеціальный управы якъ такожь рихує пачы такъ цѣдыхъ огородбвъ якъ и поодинокихъ цвѣтникбвъ.
Приймае такожь сталый надзбръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукцій.
Доставаае такожь стало и правильно черезъ цѣлый рбкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купецкихъ.
365 6—36

Тапеты найновѣйшій
Штукатеріи суфітовѣ
Сторы и жалюзіи
до вбконъ
Хбдники кокосовѣ
Дроты до сходбвъ
поручають найдешевше
И. ЛУЩИЦКІЙ
и
В. АДАМСКІЙ
давнѣйше ІРҐЕНСЪ
Львбвъ, Собѣского 4.
Для Пп. Архитектбвъ и пбдприемцбвъ вбдповѣдный рабатъ 403 2—25

Певне средство
противъ снѣтія на пшеници!
Синый камѣнь
сѣрканъ мѣды
якб такожь
ГОТОВУ БАЙЦУ
въ пакетахъ
зъ приписомъ уживаня,
ТРУТИЗНУ
певну на мыши, пбльній кертицѣ и т. и.
Цибулю морску
цѣлу краяну
и приправлену въ пушкахъ зъ приписомъ уживаня
Оливу до машинъ
и т. п. и т. п.
поручае 393 2—0
Альойзій Гібнеръ
Львбвъ, Рынокъ 38.

Климентій Федуньо
переплетникъ бібліотеки ц. к. львбвск. університету
поручае
своє переплетниче и ґалантерійне заведенє
у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366
Пбдоймае ся всякихъ роботъ, особливо переплету Служебникбвъ, Евангелій, Молитовникбвъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбумбвъ, Мапъ, Дипльомбвъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Перша Спблка выробу цеголъ машиновыхъ и товарбвъ глиняныхъ на Штілербвцѣ у Львовѣ.
поручае на сегорбчный сезонъ будбваный слѣдующій роды цеголъ:
Цеглы окладиновѣ въ вымѣрѣ 1/4, 1/2, 2/4 и цѣлои цеглы — до сыровои будовы (Rohbau).
а) барвы натуральнои жовтои,
б) глязуровѣ до выправы зверхнои и на кухнѣ.
Цеглы комінковѣ дѣравѣ (Radialziegel) въ довбльныхъ величинахъ, теперь уживаны до будовы бблыпихъ фабрикъ.
Цеглы клинковѣ до склепінь и керниць.
Цеглы пустѣ (дѣравѣ).
Цеглы ґзимсовѣ всякого роду о вбрцях и барвахъ довбльныхъ.
Цеглы прасовѣ т. зв. остроканговѣ о звычайныхъ вымірахъ.
Пястрбвки до выкладання пбдлогъ стрыховыхъ и каналбвъ.
Руры дреновѣ о гладкимъ промѣрѣ.
Выробы тіи продае цегольня по цѣнахъ найдоступнѣйшихъ а въ кождбмъ разѣ низшихъ вбдъ цѣнъ замѣсцевыхъ, хотяй тѣ выробы такъ що до якости матеріялу якъ такожь самого выконаня суть лучшій вбдъ подобныхъ выроббвъ позамѣсцевыхъ
При-тбмъ подае ся до вѣдомости, що цегольня тая маe на продажъ КЛЬОЦЫ ДУБОВІЙ и ДЕРЕВО ДУБОВЕ на матеріялъ зъ власного лѣса.
Такожь продае ся въ бблыпбй и меншбй скблькости
Лѣдъ зъ чистои и жерельнои воды
въ щоденною доставою до дому або такожь на мѣсцѣ.
Ближшихъ поясненъ удѣляе ЗАРЯДЪ ЦЕГОЛЬНѢ (улиця Сяпіковска число 1.)
Францъ Цандлеръ и Йосифа Рудницкого Спадкоємцѣ
властителѣ „Штілербвки“. 406 1—1

Почтенній Р. Т. Публицѣ припоручае ся
НОВО ОТВОРЕНЕ
Заведенє загально консумційне
Львбвъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарскій)
именно
РЕСТАВРАЦІЯ получена зъ МОЛОЧАРНЕЮ
КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ
и вышинкомъ пива пільзненьского
першого Акц. Бров. въ Пільзнѣ.
Льокаль уряджены есть вбсля всякихъ вымогбвъ для выбагливѣйшои Публики. Перворядна кухня въ руху черезъ цѣлый день. Стравы споряджени лишь на свѣжбмъ маслѣ. Всякій набѣлъ и кава правдиво дворскій. Печиво и тѣста домовій власкій. — Вина добрій. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣже на мѣру. Приймае ся абонаментъ на снѣданя, обѣды и вечерѣ по дуже умѣркованыхъ цѣнахъ. Всякій информація и множество часописей до розпорядженя.
О ласкавій загощенія упрашае зъ поважанемъ
391 2—14 К. Нетушіль.

Рбкъ заснованя 1892
ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“
Львбвъ, Ринокъ ч. 10 (дбмъ „Просвѣты“.)
перше и одиноке руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Вирооз. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджене домашне, скотъ, господарскій знаряды, збжже въ вернѣ и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкбдъ огневыхъ.
Станъ фондбвъ гваранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1899 выносить:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.	486.145 к. 92 с.
Резерва премій	148.480 „ — „	
Резерва спеціяльна	1.684 „ 80 „	
Фондъ основный	72.000 „ — „	
Фондъ емеритальн.	18.166 „ 60 „	

Тарифы „Дністра“ дуже умѣркованій, условія обезпечень користнй, а шкоды ліквідують ся безпроволочно. До кбнца 1899 року выносили выплачены шкоды 1,669·565 кор. 38 сот. Полісы „Дністра“ приймае Банкъ краевый и Касы ощадности у Львовѣ, Коломыи, Самборѣ, Долинѣ, Снятынѣ, Городенцѣ, Теребовли и Залѣщикахъ при позичкахъ ипотечныхъ.
На житє можна обезпечатись черезъ „Дністеръ“ въ Товаристві взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дае найкористнѣйшій условія, представляе своими значными фондами найбблыпу ґарантію, и выдае полісы и квіты въ рускбмъ языцѣ. 34
Зголошеня о удѣленя агенцій въ охрестностяхъ, де нема близько агентбвъ „Дністра“, приймають ся. „Дністеръ“ выплативъ агентамъ по конецъ 1899 р. провізіи 216·714 коронъ.
Львбвъ, Ринокъ ч. 10 (дбмъ „Просвѣты“).

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ
ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА
у Львовѣ, Ринокъ ч. 10
магістра фармації и довголѣтн. властителя аптики
припоручае:
ПУДЕРЪ КНЯЖНОИ МИЛЕНЬКОИ, вбдзначеный сотками похвальныхъ листбвъ, вдвженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthа arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристае досконало до лица и вызначае ся приемною и тривкою вонею. — Оригінальнѣ коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.
Ручу, що хто разъ ужие пудру княжнои Миленькои, залишить иншій пудры такъ красій якъ заграничнѣ. Богато замовлечь и поднесъ дае найлѣпшу рекламу мому пудрови. — При замовленяхъ за 4 Кор. оплачую порторію.
ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плынъ и масть д-ра Бамберґера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває весняники, жовчевѣ, плямы, надае шкбрѣ бѣлости, прозорости и аксамитной тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.
КРЕМЪ ОДАЛІСОНЪ, средство на печѣнковѣ плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листбвъ. 329 15—32
МЫЛА ЛИЛІЄВЙ зъ Мекки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

ВИДАВНИЧА СПІЛКА
В белетристичній серії видань вийшли доси отсі книжки:

		Ціна
1.	Стефан Ковалів: Дезертир і инші оповідання	80 кр.
2.	Іван Франко: Поеми	80 „
3.	Ольга Кобилянська: Покора і инші оповід.	70 „
4.	Гю де Мопасан: Дика пані і инші оповід.	65 „
5.	Іван Франко: Полуйка і инші борисл. опов.	70 „
6.	Наталія Кобринська: Дух часу. Оповідання	80 „
7.	Кнут Гамсун: Голод. Роман . . .	1·10 „
8.	Леся Українка: Думи і мрії. Поезиї .	80 „
9.	Ст. Ковалів: Громадські промисловці	80 „
10.	Уіллїям Шекспір: Гамлет. Принц данськнй	90 „
11.	Генрик Понтоппідан. Із хат. . . .	70 „
12.	Богдан Лепкий. З життя . . .	60 „
13.	Г. Гауптман: Візник Геншель . .	80 „
14.	М. Коцюбинський: В путах Шайтана .	80 „
15.	Шекспір: Приборкана Гостроха . .	70 „
16.	Панас Мирний: Лихі Люди . . .	60 „

Книжки сеї серії оправлені в полотно.

II. серия (брошуры):

1.	К. Кавцкі: Народність і її початки .	30 кр.
2.	Фр. Енґельс. Людвіґ Фаєрбах . . .	25 „

467 2—2
Адреса: Львів Чарнецького ч. 26.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньковскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянъсонъ. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 174. Львовъ, Четверъ 3 (16 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руснихъ свитъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и оголошенія приймаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кшижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за отверт. листи платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ пересылкомъ:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженя. — Рекламаціи неопечатанихъ вѣльнихъ вѣдъ порта.

Поєдинокє число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычайнихъ приймаютъ ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрічки цифератовой або ей мѣсце в рубрицѣ „Надѣсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инши донесеня приватнихъ значінь ся по 5 кр. вѣдъ стрічки.

Політична робота народу.

Позавчера вѣдбуло ся въ Коломыи посольске справоздане д-ра Окуневского а въ Болеховѣ повѣтове вѣче долиньскои „Селянъскои Рады“, день передъ-тымъ вѣдбуло ся въ Закомари коло Ожидова вѣче и справоздане посольске о. Таничкевича. „Розполітикували ся Русины!“ скаже польскій консерватистъ та руский урядовець, якъ вже неразъ казали, закидаючи Руснакамъ, що занадто займають ся політикою. Однакожь въ захѣднѣй Галичинѣ, середъ мазурского люду, тамъ не такъ ще бувае. Тамъ звычайно два-три днѣ не мине, щобы не вѣдбуло ся яке справоздане посольске, якій аборы селянъскій, тамъ кс. Стояловскій, п. Стапіньскій и другій инакше розрухують народъ. Тамъ часописи такій вѣча кѣлькома словами збувають, якъ щось звычайне; у насъ они уважають ся за велику незвычайну подѣю, о котрѣй пише ся широко.

А не видко, щобы Мазуры зъ того політикованя мали яку шкоду. Противно, тамъ и въ староствѣ и въ урядѣ податковѣмъ и въ судѣ инакше обходять ся зъ ними, якъ тутъ зъ рускими хлопами, тамъ драчѣ менший якъ у насъ, тамъ при выборахъ не дѣють ся такій надъужитя, тамъ народъ и радныхъ и вѣйтѣвъ и послѣвъ выбирае собѣ пѣсля своєи волѣ — а все то длятого, бо тамъ „розполітикованый“ хлопъ знае свои права тай знае, якъ ихъ пильнувати.

Порѣвнувано Русинѣвъ зъ пѣзнымъ Иваномъ, що заснувъ на незжатѣй нивѣ та збудивъ ся ажь тогды, коли сусѣды вже дожинали. Є и въ тѣмъ правда, хотя кѣнець тои казки на всякій способѣ не вѣдповѣдае дѣйстности, бо пѣзный Русинъ ще таки и нивѣ остае ся далеко по-за своими сусѣдами. Але въ другои стороны Русинъ въ однѣмъ взглядѣ подабае на — Хінца. Оба народы зъ-разу выпередили другихъ въ культурѣ, але потѣмъ станули на мѣсци, мовь-бы закостенѣли, не поступаютъ вже дальше, а тымъ-часомъ другій генъ-генъ перегнали ихъ. Мы мали свою просвѣту, свои школы, свою Руську Правду, свою лѣтопись Несторову ще 800—900 рокѣвъ назадъ, мѣжтымъ якъ Польща ажь 100—200 лѣтъ пѣзнѣйше станула на тѣмъ степени розвою. Мы мали въ нашѣмъ козацтвѣ — хотя въ простѣй та грубѣй формѣ — олицетворенй идеи вѣльности и рѣвности вже тогды, коли въ захѣднѣй Европѣ бувъ ще феодалізмъ а въ Польщи шляхетчина. Ба и теперь, коли пѣзный Иванъ по довгѣмъ снѣ збудивъ ся, мы до просвѣты тай до політичного освѣдомлюваня народу взяли ся скорше якъ Поляки. У насъ давно вже писавъ Наумовичъ, засновала ся „Просвѣта“, стала выходити и „Батькѣвщина“, а у Полякѣвъ було ще тихо и глухо, бо шляхта не мала интересу въ просвѣчуваню хлопа а демократія дбала лише о мѣста. Однакожь и тутъ мы дали выпередити ся, тай стоимо нинѣ генъ генъ позаду Мазурѣвъ.

Причинъ сего є бѣльше. Одна зъ тыхъ причинъ лежить въ вѣдмѣнѣй вдачи польского и рускаго хлопа, яку вытворила й исторія. Але помѣжь дальшими причинами є одною зъ ихъ також метода, зъ якою мы беремо ся до нашого хлопа. Польскій дѣятель чи аґітаторы поступаютъ рѣшучо, безвзглядно и консеквентно; мы забираемо ся до роботы въ рукавичкахъ и стаемо въ половинѣ дороги. Польскій аґітаторъ не щадить нѣ шляхтича нѣ ксьондза нѣ старосту, хлопъ-мазуръ набирае вѣдваги (де хто каже: й буты) — а тѣ мовчать мовь оголомшенй, якъ той медвѣдь, на котрого спала велика галуза. Нашъ чоловѣкъ, загуканый вже зъ горы, закимъ ще крокъ ступить або уста добре отворить, та окликаный ворохобникомъ, гайдамакою, комуністомъ, хоче показати власне, що вѣнъ такимъ не є, и мѣркуе ся въ своѣмъ розгонѣ, величае ся тымъ своимъ умѣрковаемъ та — жалуе ся потѣмъ, що помимо того таки не перестаютъ на него кричати. А то на такихъ противникѣвъ, якихъ мы маемо не поможутъ пѣвсредства, треба сфанатизувати хлопа, якъ се роблять соціалісты, Стояловскій и людовцѣ, а у Русинѣвъ хиба декуды радикалы: тогды будуть ся боятн, будуть мати респектъ, а теперь насъ за наше умѣркованє легковажать и мають хиба респектъ.

Та й ще одно. Мы вже тѣшимо ся, якъ въ селѣ двохъ-трохъ людей вступить до „Просвѣты“, якъ одинъ чоловѣкъ запренумеруе людову газету, якъ кѣлькадесять людей вишше ся до читальнѣ, — а решту, котру намъ не удало ся заразъ за першимъ разомъ позискати, лишаемо вже на боцѣ. Однакожь тая решта є добрый матеріялъ для нашихъ противникѣвъ и она потѣмъ перенажае часто на нашу некорысть. Не такъ треба робити. Треба и за тою сотою вѣвцею йти та привести єѣ до гурту, треба цѣлу громаду сполідарнувати, окрѣмъ хиба вже зовсѣмъ пропащихъ одиниць, котрыхъ цѣла громада повинна оминати. Де таку громаду маемо, тамъ мы свого певнй, тамъ не поможуть нѣякій грозьбы и секатуры и надъужитя.

Длятого й не выстануть такій вѣча, де зъ цѣлого повѣту зберe ся 200, 300 а хоть бы й 500 або 600 людей, но три або чотири зъ кождои громады, або радше, якъ звычайно бувае, зъ однихъ громадъ по десять або пятнацять а зъ другихъ анѣ одень. Треба крѣмъ того устроювати поменшй зборы, лѣпше довѣрочнй нѣжь явнй, на двѣ, три, чотири громады, де бы зъ кождои громады було по кѣлькадесять, по сто або й бѣльше людей. Нехай туды приходять и жѣнки и парубки, нехай вся людность переймае ся однымъ духомъ. И треба на такихъ зборахъ говорити не делікатно, оглядно, але рѣшучо, отверто, ясно, розумѣе ся: зъ повнымъ захованемъ всѣхъ вымогъ легальности. Не дбаймо о то, щобы уходити за тактовныхъ, умѣрковаиыхъ людей, але стараймо ся, щобы насъ не тѣлько поважали, шанували, але щобы вразъ и респектъ передъ нами мали, щобы насъ бояли ся. Тогды наша справа инакше пѣйде, тогды мы перестанемо бути „пѣзными Иванами“.

Kółka rolnicze.

Передъ нами лежить объемисте, старанно зладжене справоздане зъ дѣяльности товариства Кѣл-окъ rolnicz ихъ за рѣкъ 1899. Хочемо ему близше приглянутись, бо се Товариство маe немалу вагу и для Русинѣвъ, тымъ, що оно свою дѣяльность розтягае и на нашъ народъ та и належить до него Русинѣвъ чимало навѣть до головного заряду wybrano I. wiceprezesem ks. Emiliana Bilińskiego, kanonika kapituły metropolit. obrz. gr.“ Нашій люде на вызначныхъ становищахъ хиба непѣзнають того, яке значѣне маe ихъ хочь-бы пасивне асистоване въ нерускихъ товариствахъ. А вжежь є у насъ товариства зъ тыми самыми або ще й ширшими цѣлями, якъ Кулка рольніче, отъ хочь-бы „Просвѣта“!

Справоздане „Кулокъ“ выказуе ось-такій розвѣй ихъ: Вѣдъ часу истновання товариства (т. є. вѣдъ 1882. р.) повѣдомлено головный зарядъ про заснованє 1464 „кулокъ“, а зъ нихъ 90 засновано въ 1899 р.; въ тѣмъ самѣмъ часѣ дѣйшло до головного заряду повѣдомленя про розвязане або занепадъ 214 „кулокъ“. Отже 1250 „кулокъ“ можна вважати дѣйстно истнуючими. Справоздання зъ своєи дѣяльности надсылали они головному зарядови дуже скупо, бо зробило се лишь 529 „кулокъ“ т. є. 42% загального числа. Однакъ и таке число справоздань є доказомъ щораз бѣльше взростаючои єдности поодинокихъ „кулокъ“ зъ головнымъ зарядомъ, коли зважить ся, що въ 1898 р. справоздань було лише 340.

Зъ тыхъ „кулокъ,“ що надѣслали справоздання, 449 мало свѣй склепъ. Вело сей склепъ у своѣмъ зарядѣ 229 „кулокъ“, 90 „кулокъ“ вынаймало его, а 50 „кулокъ“, позваляло уживати своєи фірмы приватнымъ особамъ. Такожь згадати треба, що на 559 „кулокъ“, якій надѣслали справоздане, 134 мали власній домы. Замѣтна рѣчь, що 99 „кулокъ“ займало ся въ 1899 р. торговлею штучныхъ навозѣвъ, якихъ закуплено за 115.450 коронъ. Зъ сего видно, о скѣлько раціональна управа рѣлѣ стоить высше въ захѣднѣй Галичинѣ, якъ у всхѣднѣй.

Фонды „кулокъ рѣльничихъ“ великій, навѣть дуже великій, коли порѣвнаемо ихъ зъ фондами анальогічныхъ рускихъ товариствъ. Говорячи про фонды, маемо на увазѣ не членскій, а головно рѣжній *субвенціи краевій та державній*. Субвенціи, удѣлюваній „кулкамъ рѣльничимъ“ соймомъ та правительствомъ, выносили въ 1899 р. 33.650 К., зъ того суму 20.400 К. удѣливъ краевый соймъ (12.000 К. на загальній цѣли, 6.000 К. на торговельній люстрації, 2.400 К. на торговельній курсы. Крѣмъ того міністерство рѣльництва удѣлило на сей рѣкъ першій разъ субвенцію 6.400 К. на цѣли торговельныхъ люстрацій. Якъ бачимо, зъ усѣхъ бокѣвъ пѣдпомагають товариство щедрою рукою, особливо нашъ соймъ не жалуе гроша для него. И нехай бы такъ було, мы не мали-бъ нѣчого противъ тому, коли-бъ не те, що соймъ, такій щедрый для „кулокъ рѣльничихъ“, котрій будь що-будь мають польскій характеръ, стае заразъ вельми ощаднымъ, навѣть скупымъ, коли ходить о субвенцію для якого руского товариства. Возьмѣмъ хочь-бы „Просвѣту“. Коли взяти на у-

---

Зъ дрѣбныхъ оповѣдань Антона Чехова.

Сопѣлка.

(Докѣнченє.)

— Отъ и лѣсы тежь, пробуркотѣвъ Мелитонъ.

— И лѣсы тежь, пѣдхопивъ чередникъ. — Рубають, палять ихъ, и схнуть вони, а новій не наростають. Часомъ що й хоче вырости, такъ заразъ його сокирою; сьогоднѣ, скажемо, вытнулось изъ землѣ, а завтра, дивись, вже й зрубали люде, — и такъ безъ кѣнця-краю, ажь зовсѣмъ нѣчого не лишить ся. Я, чоловѣче Божій, вѣдъ самои волѣ тынаюсь тутъ зъ громадською чередою, до волѣ бувъ у панѣвъ тежь за чередника, усе пасъ на сѣмъ самѣмъ мѣсци, и скѣлько живу, не спогадаю такого лѣтнього дня, щобъ мене тутечки не було. И увесь часъ я Боже сотворѣне постерѣгаю. Надивився я, братику, на своѣмъ вѣку, и такъ мѣркую, що кожнои рослины теперь усе менше та й менше. Чи жито вѣзьми, чи городину яку, чи квѣтку, усе до одного йдеть ся.

— За те люде лѣпшій стали, закинувъ Мелитонъ.

— Чимъ же се вони лѣпшій?

— Розумнѣщій.

— Розумнѣщій то вони, розумнѣщій, правда твоя, хлопче! але що зъ того за корысть? На якого имъ дѣдька и розумъ той передъ загиномъ? Гинути й безъ жадного розуму можна. До чого стрѣльцеви той розумъ, коли дичины нема? Я такъ мѣркую, що давъ Господь людямъ розумъ, а забравъ силу. Похилый ставъ нарѣдъ, занадто похилый. Вѣзьми ты хочь мене на прикладъ. Въ усѣмъ селѣ я самый останній мужикъ, щербатого шага не варта, а отже, хлопче, сила є. Глянь лишь на мене, зо шѣсть десяткѣвъ уже перескочило, а день при днѣ пасу, та ще й у ночи вартую за сѣмь гривенъ, и спати не сплю, й не мерзну. А отъ вже сына мого возьми. Розумнѣщій за мене, грѣхъ казати, а постанови лишь його на моє мѣсце, то завтра-жь або прибавки попрохае, або въ лѣкарню пѣде. Оттаке то! Я, крѣмъ хлѣба святого, нѣчого не кусаю, бо „хлѣбъ нашъ насущный дай намъ днесь“, и батько, и дѣдъ мѣй окрѣмъ хлѣба нѣчого не ѣли, а теперѣшному мужикови й чаю давай, и горѣлки, и паляницѣ, и щобъ спати йому вѣдъ смерку до ранку и курувати ся, й усякій вытребеньки. А чому? Млавый ставъ, силы въ йому до терпѣня бѣгъ-ма. И радый бы вѣнъ не спати, та очи злипають ся, нѣчого не вдѣешь.

— Се правда, згодивъ ся Мелитонъ. — Негѣдный теперь мужикъ.

— Нѣгде правды сховати, трухлявѣемо мы рѣкъ поза рѣкъ. А коли теперь на панѣвъ поглянешь, такъ тѣ ще гѣршь мужика занидѣли. Теперѣшній, панокъ глыбоко грамоты дѣйшовъ, таке знае, чого бъ и знати йому не треба, а що тутъ зъ того? Дивитись на його, и то жалко. Сухе, сухе та плюгаве, неначе венгерець той або хранцузъ; нѣ повади въ ньому, нѣ выгляду — одна тѣлько слава, що панъ. Бѣгъ-ма у нього, бѣдолашного, нѣ мѣсця, нѣ дѣла, не второпаешь, чого йому й треба. Або воно тобѣ зъ вудкою на сонци печеть ся, та пильнуе за тією нещасною рыбкою, котрои й нема зовсѣмъ; або лежить до горы черевомъ та книжку читае, або помѣжь мужиками товчеть ся та якісь слова промовляе; а котре голодне та холодне, то и въ писарѣ лѣзе. Такъ нѣкчемно и вѣкъ звѣкуе, и нема въ нього тіни думки, щобъ за яке справжне дѣло взятись. Попереду помѣжь панами скѣлько тыхъ генералѣвъ було, а теперь скрѣзь саме за себе смѣтя, дрѣбнота.

— Вельми зъубожѣли, промовивъ Мелитонъ.

— Тому й зъубожѣли, що Богъ силу вѣдѣбравъ. Супроти Бога, брате, нѣчого не вдѣешь. Його свята воля...

Мелитонъ знову втупивъ до долу очи. Замыслившись трохи, вѣнъ зѣтхнувъ, якъ зѣтхають понажній, помѣрковани люде, похитавъ головою й сказавъ:

— А усе се вѣдъ чого? Грѣшимо багато, Бога забули...

— Нѣ, хлопче, не въ тѣмъ рѣчь, що багато грѣшимо, або Богови спроневѣрились, а такій вже часъ надходить, що всьому край. Та правду мовити, не вѣкъ же й свѣтови стоятн, пора вже й йому на спочинокъ.

Чередникъ зѣтхнувъ, и бажаючи перервати непрыемну розмову, зробивъ кѣлька ступнѣвъ вѣдъ березы и почавъ рахувати очима коровы.

— Ге-ге-гей! загукавъ вѣнъ. — Ге-ге-гей! А бодай вы выказились, погибелѣ на васъ нема! Занесла нечиста сила въ гущавину! Тю лю-лю!

Вѣнъ навмысне зробивъ похмуре, гнѣвне обличе и подавъ ся у чагарникъ зганяти череду.

Мелитонъ пѣдвѣвъ ся и тихенько подыбавъ по узлѣсью. Вѣнъ дививъ ся пѣдъ ноги собѣ и порынувъ въ задуму: йому усе ще хотѣлось пригадати хочь одну рѣчь, котрои бы ще не торкнула ся смерть. Крѣзь косй дощовй смуги знову замигтѣли ясній плямы, вони стрѣпнули на верховѣтя лѣса и заразъ же згасли въ мокрому листю. Дамка вынюхала пѣдъ кущемъ ѣжака и бажаючи звернути на нього господареву увагу, загавкала, завыла.

— Чи й у насъ сонце мѣнилось, чи нѣ? гукнувъ изъ-за кущѣвъ чередникъ.

— Мѣнилось, вѣдповѣвъ Мелитонъ.

— Тото бо воно й є. Забдусѣль, брате, чутка йде, що сонця Божого не видко було. Се-бъ то и въ небѣ безладя починаеть ся. Не дарма се, брате... Ге-ге гей! Гей!

Зѣгнавши череду на узлѣсе, дѣдъ притулився до березы, подивився на небо, вытягъ помаленьку зъ-за пазухи сопѣлку и заграв. Якъ и попереду, вѣнъ машинально перебиравъ пальцями и выгрававъ пятьшѣсть тонѣвъ, не бѣльше здавалось, що се вѣнъ уперше взявъ въ руки сопѣлку, тоны вѣдъ нея линули боязко, наче загаючись, не до ладу, не зливали ся въ мельодію, але Мелитонови, що загадавсь надъ кѣнцемъ свѣта, чулось въ сѣй грѣ щось вельми журне и дражливе, чого-бъ вѣнъ радый бувъ и не слухати. Самій найвысчій звуки, що смутно тремтѣли и обривались, вчувалось йому — безпорадно рыдали, наче сопѣлка була смертельно хвора або перелякана, а найнизшій мимохѣть нагадували похмурый туманъ, сумный лѣсъ, сѣре, брудне небо. Така гра була якъ разъ вѣдповѣдна й годинѣ, й дѣдови и його розмовамъ.

Мелитонови захотѣлось поплакати на свою долю. Вѣнъ наблизився до дѣда, и дивлячись на його зажурене, насмѣшкувате обличе и на сопѣлку, забурмотѣвъ:

— И жити, дѣду, стало гѣрше. Зовсѣмъ сутужно стало жити. Недороды, обнищенє до

вагу всю дѣяльность „Просвѣты“, и просвѣтну й економічну, то обсягъ ея дѣяльности выйде о много ширшій вѣдъ обсягу дѣяльности „кулокъ“. Зъ того выходило-бъ, що й субвенціи зъ фондѣвъ краевыхъ для „Просвѣты“ повинні бути якъ не вышій, то бодай такій, якъ для „кулокъ“. Тымчасомъ справа має ся зовсѣмъ инакше. 6.000 К. се вже вся субвенція для „Просвѣты“! Навѣть на вандрѣвного учителя господарства не стало грошей!... А прецѣнь всходна Галичина не платить якихсь выемково малыхъ податкѣвъ, то й ей не належалось бы выемкового, по мачошиному підпомагати въ ея культурнѣмъ розвитку.

Вертаючи до справозданя товариства кулокъ рѣльничихъ, хочемо выяснити одну квестію, показати, о скѣлько се товариство розвиває свою дѣяльность на галицкій Руси. Дѣяльность товариства въ-загалѣ доволѣ хосенна, тожь противъ нея не можна бы нѣчого мати, якъ-бы не те, що „кулка рѣльничій“, закладаній на галицкій Руси, суть рѣвночасно розсадникомъ польскои „культуры“ мѣжь рускимъ селянствомъ та мѣщанствомъ. А що „культура“ та се вынародовлюваня Русинѣвъ, то противъ нея мусимо рѣшучо запротестувати. Нехай кулка ростуть собѣ въ захѣдній Галичинѣ, де бажаемо имъ якъ найлучшихъ успѣхѣвъ!... У всходній Галичинѣ заложено „кулка рѣльничій“ въ кѣлькунайцятьохъ повѣтахъ. Число „кулокъ“, що надѣслали справоздане, выносить 131, членѣвъ въ тыхъ „кулкахъ є 6.687. Ось и статистична таблиця „кулокъ“ на галицкій Руси:

Повѣты на гал. Руси	Число кулокъ	Число членѣвъ	„Кулка“ заложенѣ 1899 р.
Бережаны	2	98	—
Бѣбрка	2	145	1
Броды	2	127	—
Бучачь	15	696	—
Гусятынъ	4	117	—
Долина	1	110	—
Дрогобичь	1	468	—
Жидачѣвъ	3	207	—
Залѣщики	2	81	—
Збаражь	1	44	1
Золочѣвъ	4	290	1
Калушь	1	20	—
Львѣвъ	9	412	3
Мостиска	6	399	1
Перемышль	6	180	—
Перемышляны	1	65	1
Рава руска	2	74	—
Рогатинъ	6	388	—
Рудки	4	155	—
Самбѣръ	14	759	6
Скалатъ	1	119	1
Сокаль	19	353	—
Станиславѣвъ	4	242	—
Старый Самбѣръ	3	130	1
Стрый	1	15	1
Теребовля	3	273	—
Тернопѣль	3	118	3
Товмачь	5	215	—
Турка	1	36	—
Чортковъ	4	201	—

Якъ бачимо зъ таблицѣ, въ 1899 р. заложено на галицкій Руси 20 новыхъ розсадникѣвъ польскости. Коли взяти на увагу, що „кулка рѣльничій“ истнують вѣдъ 1882 р., то покаже ся, що ихъ розвитокъ на нашій земли иде що-разъ скоршимъ темпомъ, бо коли-бъ що року закладано ихъ тѣлько, що тогѣдъ то було-бъ ихъ у насъ вже 360! Отже наша провінціональна інтелігенція повинна доложити всѣхъ своихъ силъ, щобы сей розвитокъ затямувати, а се зробити можна лише закладанемъ анальогічныхъ рускихъ институцій.

Пригляньмо ся ще выдавництвамъ товариства. Органомъ товариства є „Przewodnik kółek rolniczych“, що выходить 1 и 15 кождого мѣсяца у Львовѣ. Вѣдъ початку 1899 р. редакція додавала що мѣсяца аркушь друку по руски. Въ 1899 р. выдало товариство такожь слѣдуючій книжочки: 1) Dr. Fr. Stefczyk: jakie korzyści przyniesie gminie abo parafii założenie Spółek oszczędności i pożyczek systemu Raiffeisena“ (друковано 5.000 прим.). 2) Ks. A. Koleński: O potrzebie i sposobach oszczędzania (3.000 прим.). 3) Jerzy Turnau: Przechadzka po polach. Kilka uwag o głównych wadach w gospodarstwach włościańskich (2.000 прим.). 4) Bolesław Pobóg-Gurski: O użyciu nawozów sztucznych (2.000 прим.). Першу и другу книжочку надруковано такожь въ рускѣмъ перекладѣ, кожду въ 2.000 прим. На першій три книжочки назначено цѣну по 6 сот., на послѣдну 20 сот.

Оттакъ перейшли мы цѣле справоздане. Товариство маючи такій значній фонды, розвиваєсь не зле. Зле лише робить, що пхає ся мѣжь Русинѣвъ хочь характеръ его чисто польскій. Тымъ бѣльше повинні нашій патріоты подбати про свои питомій товариства, що дають ему о много бѣльше користей; вонъ не потребує опѣки нѣякихъ зайдъ, хочь-бы якъ щедро пѣдпираныхъ краевыми фондами!

(*мл.*)

Вѣсти зъ канадійскои Руси.

(*Посвячене церковъ въ Канадѣ.*)

Теперь майже всюда вѣйна, тай у Канадѣ ще не конець вѣйнѣ мѣжь Русинами и латиньскимъ духовеньствомъ. Однакъ Русины не зважають нѣ на громы та проклятя латиньскихъ біскупѣвъ и кс. Кулявыхъ нѣ на розумъ „Wasser-Полякѣвъ“, але обстають дальше при своимъ.

Д. 15 липня с. р. прибувъ сюда до Вінніпеґу о. Иванъ Александровичь, абы принѣсъ духовну помѣчь народови, що такъ завзято боре ся о свои права, та абы посвятивъ церкви, що до ихъ заснованя давъ починъ переслѣдованый французскими біскупами и „Wasser-Поляками“ о. Д. Поливка.

Рѣвночасно надѣславъ намъ о. Д. Поливка письмо, що на свое мѣсце присылає намъ иншого священика, котрый посвятить церковь, збудовану зъ людскихъ мозолѣвъ та зъ кроваво зароблено гроша на чужинѣ, бо вонъ самъ має процесъ, мусить бѣдака уѣдати ся та боронити себе и народъ...

Гарно прибрана церковь ожидала свого посвяченя. Зъ усѣхъ сторѣнъ надходивъ народъ товпами, щобы тутъ бути при посвяченю та вѣддати церковь на честь и славу Божу. Зъ слезами въ очахъ дививъ ся вонъ на ню, згадуючи про переслѣдованя. О. Александровичь зачавъ богослуженє. Народъ співавъ дрожачимъ голосомъ, повнымъ религійного и народного чувства. Се-жь посвячувано першу церковь прокляту латинниками! Богато людей сповѣдало ся, а потѣмъ о. Александровичь выголосивъ гарну проповѣдь, котрои змѣстомъ було: „Дѣмъ мѣй се дѣмъ молитвы“. Дальше згадавъ о. проповѣдникъ про переслѣдованя того, хто першій о сю церковь старавъ ся (т. є. про о. Д. Поливку), про добродѣя церкви перемыского епископа о. Константина Чеховича, та про насъ самыхъ, що мимо переслѣдованъ побудували сю церковь.

Свято вѣдбуло ся величаво. Але подивѣмъ ся, що роблять нашій вороги. Хочь давно вже кидають громы и проклятя на „шизматицку, протестантску“, и якъ тамъ ще они нашу церковь называють, хочь пѣдъ клятвою заборонено було ѣти на посвячене нашои церкви, то таки декотрій Поляки прибули, а кс. Кулявый, зъ лицемъ посинѣлымъ вѣдъ злости, зъ волосѣмъ наѣженымъ до горы, зъ вытрѣщеными очима, скликавъ свои овечки и таку мавъ до нихъ науку:

„Хлопы и бабы! Послухайте, але добре, що вамъ скажу. Знаете, що тутъ бувъ тамтого року рускій пѣпъ, що противъ волѣ нашого наймілостивѣйшого (!) кс. арцибіскупа заложивъ церковь, вѣдорвавъ Русинѣвъ вѣдъ нашого kościoła, розбрвавъ парафію, хотѣвъ абстати тутъ „пробощомъ“. Той пѣпъ зъ тыми проклятыми Русинами се чортове зѣля! Якъ-бы не вонъ, то нашъ kościół вже мѣгъ бути выплаченымъ. Вы того не знаете, але я вамъ нынѣ скажу, що мы о те постараемось, абы вонъ не бувъ „ксьондзомъ“. Кс. арцибіскупъ писавъ уже до Риму про того баламута. А теперь той „чортъ“ приславъ за собою „вевка“. Они посвячують церковь безъ арцибіскупа! Проклятый и выклятый зъ св. kościoła ей основатель, той хто ей посвячує, она сама, той хто до нея ходить и хто буде на ей посвяченю!“

Отже такій мають бути овочѣ св. Уніи?! Дурно, ксьондзе, кричишь! Отвирай губу аж по уха, то народъ свое зробить! Хотѣвъ ты загарбати нашій грошѣ, але бѣда, що не вдало ся! — Така то наша доля въ Канадѣ. Нема сюда по що ѣхати...

Якъ зачуваемо, то арцибіскупъ дуже старає ся въ Римѣ о покараня нашого давного душпастыря о. Д. Поливки, а зновъ знаемо зъ достовѣрныхъ устъ, що о. Д. Поливка подавъ рекурсъ до Риму и зажадавъ поданя закидѣвъ противъ своихъ місій. Такожь вичесъ вонъ скаргу на французскихъ біскупѣвъ за ихъ поступованє зъ рускимъ народомъ. Не знати, якъ справа скѣнчить ся. Якъ бы зле скѣнчила ся, то де-жь була бы правда и справедливость на свѣтѣ?

Д. 17. липня с. р. посвятивъ о. Александровичь другу церковъ въ Gonor, такожь засновану о. Д. Поливкою. Тамошна громада, хочь маленька, збудувала собѣ дѣмъ Божій. При кѣнци серпня посвятить о. Александровичь ще двѣ церквы.

Тутъ велика буря на о. Д. Поливку, що вонъ побудувавъ церквы або давъ до сего починъ и черезъ те „розбрвавъ Русинѣвъ и латинникѣвъ“. За те англійскій газеты выражають ся про него и про о. Александровича якъ найлучше. Згадати треба, що о. Д. Поливка подарувавъ для канадійскои Руси книжочокъ всякого змѣсту за якихъ 300 зр., за що належить ся ему справедливо подяка.

Отсими звѣстками дѣлю ся зъ вами, дорогій братя краяне, щоби вы знали, якъ мы живемо и яка у насъ вѣйна.

Михайло Додовичь.

Скликанє парляменту.

Авдіенція Кербера у цѣсаря въ Ишлю вѣдбула ся. Якъ вѣденьскій дневники твердять, не розходило ся тутъ о бѣжучій справы. Керберъ не лишь предложивъ цѣсареви конкретній проекты змѣряючій до вѣдживленя конституційнои дѣяльности, але и переведенє сихъ проектѣвъ має наступити въ найкоротшѣмъ часѣ. Коли спытаемо, які тій проекты, то довѣдаемо ся — очевидно не зъ автентичного жерела, але зъ „добре поінформованыхъ“ дневникѣвъ — що Керберъ не хоче зробити, именно: теперѣшна програма правительства выключає новій пробы порозумѣня въ языковій справѣ и всяку змѣну регуляміну палаты. Що правительство має зробити, се оно доперва хоче довѣдати ся вѣдъ провѣдникѣвъ парляментарныхъ партій. Керберъ намѣряє именно скликати парлямент и то теперѣшный парлямент на вересень або жовтень, однакъ лише въ такѣмъ случаю, коли правительство буде мати запевнене, що обструкція неунеможливить нарадъ парляменту. Абы осягнути таке запевнене, зачнуть ся ще сего мѣсяца переговоры зъ провѣдниками парляментарныхъ сторонництвъ. Зъ чимъ правительство выступить передъ сими провѣдниками, абы вѣдъ нихъ выторгувати таке запевнене, того нѣхто ще не знає. Запевняють лише се, що правительство не гадає послугувати ся неконституційными средствами а розвязанє парляменту въ ту пору уважає за крокъ неполітичный. Тымчасомъ розходить ся о перенесенє точки тяжести зъ політичного ґруну на суспѣльно-економічный. Здає ся выринє проектъ, абы не творити сталои бѣльшости, але тѣлько увыскати хвилеве порозумѣнє всѣхъ великихъ сторонництвъ, въ цѣли запѣнїованя позитивнои парляментарнои працѣ. Національній справы мають бути усунені на другій плянъ.

Все те дуже гарно, але головна рѣчь въ тѣмъ, якъ се зробити. Коли Керберъ має лише такій плянъ, то вонъ властиво не має нѣякого плану. Тутъ именно розходить ся не такъ о цѣль, якъ о способѣ, въ котрый можна бы до сеи цѣли дѣйти. Абы знайти способъ д-ръ Керберъ має скликати провѣдникѣвъ парляментарныхъ сторонництвъ и доперва скаже имъ радити надъ способами осягненя цѣли. Се значить, що Керберъ не має нѣякого позитивного плану, що вонъ не приготованый на жадну евентуальность. Керберъ приготованый здавть ся до одной лишь акціи, котра вѣдъ якогось часу є спеціальностею австрійскихъ премерѣвъ до акціи полягаючои на безчинности. Коли конференціи зъ провѣдниками сторонництвъ не дадуть нѣякого позитивного результату, Керберъ позакладає руки и буде якійсь часъ ждати, що стане ся, а вѣдтакъ зновъ скличе яку конференцію. Керберъ вже розпочавъ навѣть переговоры, бо конферувавъ въ Ишлю зъ бр. Хлюмецкимъ и директоромъ цѣсарскои канцелярії Шіслемъ. Цѣсарь мавъ приймати Кербера дуже ласкаво и запевнивъ его о своимъ довѣрю.

Молодоческій органъ, Nar. Listy годять ся на проектъ N. fr. Press-ы, абы ситуацію розпутати розвязанемъ рады державнои. „Крайности сходять ся — пише згаданый дневникъ. — По довшѣмъ часѣ можемо зновъ нынѣ погодити ся зъ бажанемъ нашихъ нѣмецкихъ противникѣвъ. Овшѣмъ, нехай палата буде розвязана! Коли кабінетъ Кербера не хоче скликати ческого сойму и заняціювати въ имъ честнои угоды зъ Чехами, то нехай посилає до всѣхъ чортѣвъ теперѣшну палату и дасть народамъ Австрії нагоду промовити дорогою новыхъ выборѣвъ, и запротестувати противъ головнои причины лиха: убійчои централістичнои и германізаційнои системы.

Нехай позволить народамъ зажадати скликаня конституанты въ федералістичнѣмъ дусѣ. Се одинокій выходъ зъ нынѣшнои ситуації“.

Провѣдникъ нѣмецкои католицко-людовои партіи, п. Ебенгохъ заявивъ, що вонъ не є за скликанѣмъ парляменту въ тій хвили. Ситуація не полѣпшила ся, але противно погоршила ся. Вже самъ выборъ президента спровадить великій трудности. Коли парлямент буде скликаный и зновъ покаже ся не способнымъ до працѣ, правительство буде мусѣло приступити до розвязаня палаты, бо на октройованє вже запѣзно. Ебенгохъ выступає противъ новыхъ выборѣвъ, бо знає, що въ новій палатѣ не дасть ся перевести нѣ угоды зъ Угорщиною нѣ торговельныхъ договорѣвъ.

Въ правительственныхъ кругахъ надѣють ся, що конференціи зъ провѣдниками парляментарныхъ сторонництвъ дадуть користни результаты. Панує переконанє, що въ часѣ кѣлькохъ лѣтныхъ мѣсяцѣвъ успокоило ся и отверезилось такъ публичне житє, якъ и розумѣнє парляментарного положеня, а се є якъ разъ на руку для санаційнои акціи. На случай, коли бы конференціи дали негативный результатъ, парлямент не буде скликаный, а на першій плянъ выступило бы такъ часто вже обговорюване октройованє и розвязанє палаты.

Вѣйна въ Хінахъ.

Французске правительство одержало вѣдъ свого посла депешою зъ датою 9. с. м., въ котрѣй сказано, що хіньскій урядъ заграничныхъ справъ донѣсъ посламъ въ Пекінѣ, що Лігунчанови поручено навязанє мировыхъ переговорѣвъ. Послы запытують, якъ треба розпочинати переговоры, яки дипльоматичне тѣло не вѣдзыскає своихъ правъ и хіньскій вѣйска покинуть посольскій територіи. Коли тій переговоры спинять маршъ союзныхъ

щирця... пощести разъ-у-разъ хвороби... Знеможлись вѣдъ убожества.

Набракле обличе Мелитона побуряковѣло, выразъ його зробивъ ся бабській, сумный. Вонъ заворушивъ пальцями, неначе шукавъ словъ, абы вылити свои невыразній почутя, и знову почавъ нарѣкати.

— Осьмеро дѣтей, жѣнка, и мати ще жива, а удержанє голыхъ десять карбованцѣвъ у мѣсяць, на власныхъ харчахъ. Убожество! жѣнка не вытримала, осатанѣла..., и самъ розпився до крахты. Людина я помѣркована, нѣжна, зъ освѣтою. Менѣ-бъ супокійный захистокъ, дома бъ сидѣти, а я зъ ранку до смерку зъ рушницею тыняюсь, мовь собака; не можна менѣ удержати ся въ хатѣ: остогидло!

Постерѣгши, що языкъ верзе зовсѣмъ не те, що бажалось бы высловити, вонъ роспучливо махнувъ рукою и гѣрко зарепетувавъ:

— Коли вже гинути свѣтови, то хочь-бы мерщій! На-вѣ-що вже його морочити, та даремне мордувати людей?!

Дѣдъ кинувъ грати и, прищуливши одно око, задивився у маленьку дѣрочку въ сопѣлцѣ. Заж, реве обличе його, наче слѣзьми, було вкрыте великими краплями. Вонъ усмѣхнувъ ся й промовивъ:

— Гѣрко, голубе! Господи, якъ гѣрко! Земля, лѣсъ, небо, кожне сотворѣне — усе-жь воно одно до одного примѣрковано, у всьому премудрѣсть Господня! И все гине, прости Господи, нѣ за цапову душу. А бѣльшь усього за людей гѣрко, людей жалко.

Коли вони наближались до узлѣся, на верховѣтяхъ деревъ закрапавъ дощь. Мелитонъ повернувъ ся въ той бѣкъ, де шумѣло, и позапинавъ усѣ ґудзики.

— Пѣду на село. Прощавайте, дѣдуню! Якъ лишь васъ звати?

— Лукашь Убогій.

— Ну, бувайте здоровенькій, дѣду Лукашу. Спасибѣгъ за ласкаве слово. Дамка, ісі!

Попрощавши ся зъ чередникомъ, Мелитонъ потягъ ся по узлѣсю, а потѣмъ долѣ — лугомъ, котрый незабаромъ перейшовъ у болото. Пѣдъ ногами хлюпотѣла вода, пржава осока, ще зелена й соковита, хилилась до землѣ, неначе боялась, що ѣ затопчуть ногами. За болотомъ, край берега Пѣсчанки, про котру згадувавъ дѣдъ, стояли вербы, а за вербами крѣзь туманъ ледви синѣвъ панській тѣкъ. Наближались тій, нудній часы, коли нивы чорнѣють, земля робить ся брудною й холодною, коли плансива верба здаєть ся ще смутнѣщою и стовбуръ ей вмываєть ся слѣзьми; одній гѣлькі журавлѣ тѣкають вѣдъ загального безталаня, та й тій, мовь не хотячи своимъ щастемъ образити зажурену природу, сумно сумно курликають, ледве мрѣючи пѣдъ небесами.

Мелитонъ на силу бривъ и прислухувавъ ся, якъ позадъ його все тихшали й тихшали тоны сопѣлки. Вонъ усе ще хотѣвъ нарѣкати. Сумно позиравъ вонъ у бѣкъ, йому робилось нестерпуче жалко и неба, й землѣ, й сонця и лѣса и своихъ Дамки, а коли найвысчій тонъ сопѣлки въ останнє пролинувъ въ воздусь и затремтѣвъ, неначе голосъ голосачои дѣвчины, — йому зробилось надзвычайно нудно й гѣрко на нездъ, що запановавъ у природѣ.

Высокій тонъ затремтѣвъ, урвавъ ся, и сопѣлка стихла — замовкла.

Зъ росийського переклавъ *Павло Горянскій.*

вôйскъ на Пекінъ, то посламъ грозить небезпеченьство впасти въ руки Хінцѣвъ. Замкнений въ Пекінѣ чужинцѣ змушений зъѣдати дуже малй порцій. Теперь мають ще конину, хлѣбъ и ринж, котрй выстарчать ще на 15 днѣвъ.

Італійскій посолъ въ Римѣ донѣсъ своему правительству, що послôвъ повѣдомлено о данôй Лігунчанови повновласти навязати мировыхъ переговорôвъ. Хінцѣ мимо того дальше бомбардують англійске посольство.

Англійскій адміралъ доносить зъ Таку, що союзнй вôйска знаходять ся вже вôддалений о 27 миль вôдъ Пекіну. Вôйска стрѣчають ся зъ малымъ опоромъ, бо якъ лише пôдôйдуть вôдъ хінъскй позиціи, Хінцѣ сейчасъ цофають ся.

Австро-угорскій военный корабель Цента вже стапувъ въ Чіфу. Корабельный вôддѣлъ прилучивъ ся дня 10. с. м. въ Тъентсінѣ до мѣжнароднон армін, котра посувае ся напередъ и гонить передъ собою утѣкаючого ворога.

Хінцѣ зъ великою увагою слѣдять роботы при розширюваню фортифікацій въ Кантонѣ Пôсля вѣстей походячихъ вôдъ Хінцѣвъ, форты Боюръ безперечно розпôчнуть канонаду, коли въ пристани зберe ся ще бôльше военныхъ кораблѣвъ. Найменша причина може довести до пролиеу крови. Военй приготованя въ Кантонѣ тревають дальше. Фортифікаціи коло Вампса вже готовй а здовжь рѣки позакладано міны.

Англійскй вôйска, котрй прибули зъ Гонкону до Шангаю, не могли вступити на землю въ причины опору віцекороля. Поставу віцекороля приписують вплывови французького и россійского консуля. Сеймуръ жде на инструкціи свого правительства.

Хіны начинають вже бути костею незгоды мѣжь державами, котра спонукуе нхъ высылати туды що-разъ бôльшй силы, не такъ противъ Хінцѣвъ, якъ скорше на се, абы мати бôльшу силу супротивъ иншихъ союзникôвъ и бути приготованымн на всякій евентуальный опôръ о загарбане Хінцамъ добро. Поступы Россіи въ Манджурін, а спеціяльно заняте Ньючвану и установленя російского варяду въ тôмъ мѣстѣ, выкликало зависть Англійцѣвъ и тому они высылають бôльшй силы до Шангаю. Можлива рѣчь, що за примѣромъ Россіи и Англіи пôдуть такожь прочй державы и пообсаджують своими вôйсками иншй провінціи Хінъ.

НОВИНКИ.

☛ **Звертаємо увагу нашихъ Вп. передплатникôвъ**, що на опасках нашои часописи в выписанй залеглости передплатъ, сягаючй по конець 3 кварталу (13/10) 1900, при чôмъ просимо о безпроволочне выровнане снхъ залеглостей, абы адміністрація наша не була приневолена, дальшу высылку вздержувати.

— **Русины!** Памятайте на бурсу філіи Русского Товариства педагогічного въ Станиславовѣ!

— **Засѣданє Комітету льотерійного и выставового** вôдбуде ся вô второкъ 21. серпня с. р. о годинѣ 4-ôй пополудни въ рускôй духовнôй семинарін. Упрашаю всѣхъ П. Т. членôвъ Комітету и артистôвъ, беручихъ участь активну въ сѣй выставѣ, явити ся конечно, коли се лишень можливо, на сѣмъ засѣданю. Поодинокй запрошеня вышлють ся пôдписанымъ и Свѣтлою Дирекцією Товариства для розвою руского штуки. — *О. Танячкевичъ* предсѣд. Комітету.

— **Вп. нашихъ Пань** прошу о присланє своихъ фантôвъ для дякôвскои льотерін найпôзнѣйше до 10-ого вересня, по котрôмъ дни мусить бути споряджена ліста выграныхъ, виглядно фантôвъ, и предложений власти. На шихъ панночокъ, котрымъ не було зъ якихъ тамъ причинъ можливымъ зготовити фанты иншй, прошу о пару китиць штучныхъ цвѣтôвъ, щобы-сьмо мали выставу штучныхъ цвѣтôвъ. Меншого, вôдповѣднѣйшого и любѣйшого до сповнєня жадання ставити не можна. Але его треба сповнити доконче. — *О. Танячкевичъ.*

— **Земля на продажъ.** Читаемо въ анонсахъ, що въ селѣ Горохолина повѣту богородчаньского замешкалй тамъ Нѣмцѣ намѣряють попродати свои ґрунты и шукають за купцемъ. Горохолина, о скôлько знаемо, належить до заможнѣйшихъ селъ повѣту; може отже або тамъ або въ доокрестныхъ селахъ, якъ Похôвка, Иванникôвка або Грабовець, знайшли бы ся селяне, котрй закупили бы тй ґрунта и не допустили бъ чужихъ людей до себе, тымъ бôльше, що навчивъ нихъ досвѣдъ, якъ недогôдно було имъ жити зъ Нѣмцями. Може бы котрый зъ тамошныхъ нашихъ священникôвъ розвѣдавъ блызше ту справу.

— **Польскій шовінізмъ** не меншав, якъ бы бы его належало сподѣвати ся, але росте майже зъ кождымъ днемъ. Во виду того, що въ Познаньщинѣ ojczyzna się kurczy, хотѣли-бъ Поляки нагородити сю страту спольщеньмъ тыхъ рускихъ селянъ на Подôлю, що суть римо-кат. вѣроисповѣдання. Всѣмъ Русинамъ звѣстна мабуть вôдозва, въ якôй свого часу вернувъ ся бучацкій ks. kanonik Gromnicki до Поляκôвъ съ просьбою о датки на будованє kościółk-ôвъ на Подôлю, а теперь знова львôвскій Tygodnik narodowy въ 44 ч. зъ д. 12. с. м. приносить въ сѣй справѣ замѣтку п. з. „Zanik żywiołu polskiego na Podolu“. Редакція, покликуючись на листъ, якій одержала вôдъ якогось ксендза kapłana нарѣкае, що Поляки не стараютъ ся о своихъ подôльскихъ rodaków, що навѣть властителѣ дворôвъ говорять зъ ними по руски, а далѣ взывае, щобы въ кождôмъ селѣ збудувати бодай маленьку капличку для римо-католикôвъ та заснувати товариство, до котрого втягано бы ихъ и зобовязувано говорити по польски.

На правду, не знати, чи Tygodnik narodowy а зглядно редакція така безличка чи така наивна, чи одно и друге на купу, що выходить якйсь „народовй“ претенсін до людей, котрй зъ дѣда прадѣда суть Русинами и навѣть не имѣють инакше говорити, якъ по руски. И що зъ того, що они римо-католики? Чи польска нація мае якесь особне право на те, абы анектувати собѣ *всѣхъ* римо-католикôвъ, проживаючихъ въ Галичинѣ? То чѣпайте ся, панове, такожь Нѣмцѣвъ-кольоністôвъ! Або капгуйте для своеи народности всѣхъ римокатоликôвъ, якй живуть де-нибудь на свѣтѣ! А вôдъ рускихъ хлопôвъ римо-кат, обряду вамъ засѣ: Они вашои опѣки зовсѣмъ не потребують, чого доказомъ хочь-бы и те, що они при выборахъ идуть солідарно зъ рускими хлопами гр.-кат. обряду, и то зъ тыми, що стоять въ найострѣйшôй опозиціи до вашихъ rządów! А найцѣкавше: якъ вы будете зобовязувати, уживати выключно польскои мовы тыхъ людей, що по польски крôмъ покалѣченого „отченашу“ нѣ слова не вмѣють? Сими уже выставляетесь на смѣхъ, панове!

— **Просьба до войсковыхъ властій.** Пишуть намъ вôдъ Дрогобыча: Вже на другій тыждень мають вôдбувати ся въ околици Дрогобыча значнѣйшй вправы войсковй. До язвъ, якими палець божій сего року насъ дôткнувъ: морозы, мыши, повени и грады, прибувае ще одна, бо загально вѣдомо, що при такихъ вправахъ не дуже увзглядняе ся добро населеня. Прото осмѣляемо ся сею дорогою просити Выс. ц. и к. Власти: если вже неможливо въ щасливѣйшу сторону перенести тй вправы, то бодай о ласкаве выдане приказу, щобы вправы вôдбували ся въ той способѣ, абы не нищити землеплодôвъ, якъ такожь, щобы войсковôсть не робила надъужить и пакости, якъ то неразъ читали смо въ часописяхъ, а заховалась чемно, приязно и зъ тою прихильностію, зъ якою прихильностію и щиростію мы єъ якъ нашу братію приймаемо. — *Не-воякъ.*

— **Сценічне представленє и концертъ уписляньскихъ селянъ** въ Гусятинѣ д. 12 серпня выпавъ дуже добре. Всѣ мѣсця въ сали Рады повѣтовои були занятй. Публика зъ ентузіазмомъ повитала селянъ, що вôдспѣвали зовсѣмъ удачно „Щасть намъ Боже“, „Співаночка“ и „Окрушинки“. На горячй оплески публики мусѣвъ хоръ повторити. Наступила продукція хору селяньского зъ Коцюбинець, що вôдспѣвавъ гарно „Гуляль“. Чудова була ґрупа живого образу, що представляла алегорію вѣры, надѣи и любови; вложена зъ уписляньскихъ селянъ. А вже жь найлѣпше безперечно удало ся вôдограти селянами зъ Увисли „Знѣмченого Юрка“. Селяне не тôлько добре вывчили ся роль, але грали мовь правдивй артисты пôдъ умѣлою режіссерією о. Турулы, належить ся имъ за те повне признане. Удачно запрезентувала ся также уписляньска капеля, що своими продукціями заповнила павзы. Оплескамъ не було кôнца, а селяне на бажане публики мусѣли выступати зъ повтореньмъ. Кождый выходивъ зъ салѣ зъ тымъ переконанѣмъ, що нашь селянинъ мимо всякихъ невзгодинъ, крые въ собѣ великй здôбности и вартъ того, щобы имъ щиро заняти ся. Тому честь тымъ всѣмъ людямъ, що працюють надъ просвѣтою нашого хлопа, честь именно о. Турулѣ, котрый есть правдивымъ добродѣемъ своихъ прихожанъ. — По вечерку вôдбували ся забавы товарискй и протягнули ся до рана. — Сподѣемо ся, що въ уписляньскими селянами зобачимо ся ще неразъ на гусятиньскôй сценѣ. — *М. П.*

— **Народна Торговля** вже оголосила, що новый транспортъ ваґоновый вина надôйде въ мѣсяци жовтни. Рôвночасно заграничнй спекуланты намѣтують свои анонсы винъ, предкладаючи вразъ похвальнй письма вôдъ священникôвъ, котрй вина вôдъ нихъ побирали. Якійсь Банетъ Геза выдрукувавъ таку похвалу, одержану вôдъ Всч. мого содеканально го, котрый его виномъ приймавъ своихъ сусѣдôвъ, а тій такъ розсмакували собѣ въ тôмъ винѣ, що ажъ занотовали собѣ адресу сеи фірмы. Менше зъ тымъ, що о. содеканальный, якъ самъ мене увѣрявъ, не писавъ похвалы сему спекулянтови, але чи-жь годить ся, Впр. Отцѣ и Братя, та и Вамъ прочимъ Братямъ Русинамъ, оминати нашу народну институцію та удаватись до змадяризованого жидка?! Гей, Братя Русины, змажьть кожду иншу, яку маете, адресу, а занотуйте у Вашихъ потесахъ, на стѣнахъ церкви, комнатъ и пр. великими буквами: „Народна Торговля“! — *Иванъ Зл. Отто* парохъ лишняньскій.

— **Фонетика въ Франціи.** Парискій кореспондентъ Gazet-ы lwowsk он пише въ своихъ „Парискихъ листахъ“ мѣжь иншимъ ось-що (нр. 156 зъ 15. серпня с. р.): „Міністеръ просвѣты пôдписавъ розпорядженє, пôсля котрого певне число слôвъ и синтактичныхъ формъ мае бути „упрощене“. Міністерске розпорядженє не вводить еще фонетичнои правописи, але зносить богато незрозумѣлыхъ формъ, якъ знаий правила про слова: amour, délice и orgue, gens, hymne, aigle, automne, oeuvre, Paques, période, правила про именники та прикметники аложенй, зъ котрыхъ одинъ мае число многе, другій одиничне, и страшй правила про дѣеприкметники. Отже вôльно буде писати: Elles se sont tu або tues, les livres que j'ai lu або lus, la peine que j'ai pris або prise, але не вôльно ще писати kelke n l'ome замѣсць quelque n l'homme. Та й до того дôдаде; бодай реформаторы, якъ професоръ Сорбоны Lonis Havet, певнй сего. Не скоро, що правда, можна сподѣвати ся сеи реформы, тажь и на ту першу побѣду треба було ждати бôльше якъ 20 лѣтъ. Французька академія одержала петиціи зъ 10.00 пôдписôвъ, що обôймають численнй академіи, высшй школы, имена архіварѣвъ, бібліотекарѣвъ и професорôвъ заграничныхъ, швайцарскихъ, бельгійскихъ, англійскихъ, нѣмецкихъ. Теперѣшнй реформаторы правописи попирають свои жадания доказомъ, що теперѣшна французька правопись не є зовсѣмъ етимольоґічна, анѣ — якъ доказують противники — не є лишеною батьками, а тымъ самымъ святою спадщиною. Та-жь такои правописи не находимо анѣ въ середныхъ вѣкахъ анѣ у письменникôвъ XVIII. столѣтя. Навѣть въ літературнôй дѣяльности одного и того самого письменника, Віктора Гіго, находимо по порядку трояку правопись: въ передъ 1835. року, въ р. 1835, и зъ р. 1878.! Зъ огляду на те про вѣковй традиціи не може бути й мовы.“

— **Подяка.** Підписані складають щиру подяку Хв. Товариству „Просьвіта“ за дар 100 книжок і брошур для читальні „Просьвіти“ в Угерцях-головачевих. — *М. Малецкий*, голова Читальні. *М. Коятковский, Іоан Горішний*, члени виділу.

— **Помылки друкарскій.** Просимо о поправленє отсихъ важнѣйшихъ помылокъ друкарскихъ у вчерашнôмъ числѣ „Дѣла“:

На 1-ôй сторонѣ въ отповици 4 ôмъ въ 10-ôй строчцѣ зъ горы замѣсть „на-разъ“ мае бути „на-разѣ“. Стор. 2 отв. 3 стр. 13 зъ г замѣсть „Rusen“ м. б. „Ruten“. Стор. 3 въ телеґрамѣ зъ Вѣдня мае бути: „именованый президентомъ *сенату* адміністраційного трибуналу“; въ переписцѣ редакціи стр. 8 въ д. мае бути: „якъ дѣйство выкаже ся яка хиба, то она муснть усунути ся, а якъ покаже ся инакше, то самй“ и т. д; стр. 3 зъ д. замѣсть „ганна.“ м. б. „ганьба“. — Въ ч. 171 стор. 2 отв. 1 стр. 11 зъ дол. (въ статьѣ д-ра Чайковского) м. б.: „Певно, що *не* соціялъ-демократы“.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Дністеръ“** прибуло въ мѣсяци липни с. р. 9161 важныхъ полісъ на суму 8,536.739 Кор. обезпеченои вартости зъ премією 79.917 Кор 16 сот. Разомъ вôдъ 1 сѣчня до кôнца липня с. р. выдано 44.404 полісъ на суму 47,369.391 Кор. зъ премією 413.884 Кор. 17 сот; попереднього року за той самъ часъ було 37.662 важныхъ полісъ на суму 41,299.354 Кор. зъ премією 351.852 Кор. 12 сот., т. б. сего року о 6.742 полісъ и 62.032 премій бôльше.

Шкôдъ въ липни с. р. було 55 случаѣвъ, разомъ всѣхъ вôдъ початку року до кôнца липня було 450 шкôдъ, зъ котрыхъ 432 вже выплачено, 5 шкôдъ находить ся въ ликвидаціи а выплату 13 вôдшкодовань (въ сумѣ 7.057 Кор. 88 сот.) на разѣ зъ причинъ правныхъ вздержано.

Сума всѣхъ тыхъ шкôдъ разомъ зъ коштами ликвидаціи выносить brutto 235.718 Кор. 97 сот. а по потрученю части реасекурованой лишаесь на власный рахунокъ 123.887 Кор. 71 сот.

Фондъ резервовый въ кôнцемъ липня с. р. выносить 284.296 Кор. 08 сот.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

Всхідно-північно західний австрийский союз зелізничий.

Входить в житє додаток I. до тарифи часть II зшитка в важний від дня 1 вересня 1900 р.

Австрийско-угорско-італійский рух товарови.

З днемъ 1. вересня 1900 входить в житє додаток I до тарифи часть I розділ Б і нова тарифа часть II зшитка 2.

Телеґрамы.

Прага 16 серпня. Ческй послы мали поставити до правительства жадане скликана сойму. Правительство заявило готовôсть въ тôмъ напрямѣ пôдъ условемъ, що на сесіи не будуть порушуванй політичнй справы, а головно справа языкова. Чехи не згодили ся на се жадане, отже осѣнна сесія не вôдбуде ся.

Пільзно 16 серпня. Obzor доносить, що правительственій власти одержали выразный наказъ, абы на народныхъ зборахъ давати бесѣдникамъ повну свободу, навѣть хочь бы найострѣйше атаковано правительство. Лише якъ бы хто выступивъ противъ короны, зборы мають бути розвязанй, а бесѣдникъ безпроволочно арештованый. Приготованя въ цѣли отворенн ческого університету на Моравѣ вже скôнчений.

Букарешть 16 серпня. Слѣдство ствердило, що тамтои зимы въ посѣданю пробувающихъ въ Букарештѣ Болгарôвъ було богато купонôвъ ½ міліонової позички, емітованои революційнымъ болгарско-македоньскимъ комітетомъ, за посередництвомъ Сарафова и адъютанта болгарского князя, Николаева.

Парижъ 16 серпня. Дневники доносять, що на вчерашній кабінетовôй нарадѣ ухвалено згоду на номінацію ґр. Вальдерсого командантомъ сполученыхъ вôйскъ въ Хінахъ.

Капштадъ 16 серпня. Въ капляндскôмъ парламентѣ вôдкинено 46 голосами противъ 38 внесена, абы выбрано комісію для переведеня слѣдства въ справѣ повстанцѣвъ. Шрайнеръ голосувавъ зъ правительствомъ, котре неожидано одержало велику бôльшôсть.

Лондонъ 16 серпня. Ситуація въ полудневôй Африцѣ змѣнила ся о стôлько, що Деветъ, за котрымъ гнавъ Кіченеръ и Метуенъ и котрого тй два ґенералы вже цѣлкомъ були „загнали въ матню“, перекинувъ ся черезъ рѣку Валь, влѣзъ до Трансвалю и въ околици Церусту на захôдъ вôдъ Преторіи оперуе въ порозумѣню зъ Делярейомъ. Англійскій ґенералъ Карінґтонъ спаливъ власнй магазины въ Церустѣ и утѣкъ ажь пôдъ Мафкінґъ. Въ Оранін лишивъ ся комендантъ Бурôвъ Оліверъ. Деветови утѣкло 60 полоненыхъ Англійцѣвъ зъ офіцеромъ. Метуенъ мавъ ему забрати одну армату.

Надѣслане.

Д-ръ Антоній Роицкій
(Берґеръ)

Спеціялістъ для недугъ шкірныхъ и венеричныхъ недугъ жіночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою доси вѣдченою, довголѣтною. Такожь Панôвъ на взôръ Lindevisen парою.

Ординуе вôдъ 9—11 рано пополудни вôдъ год. 4—6

На жадане лѣки можуть бути выданй въ аптики въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львôвъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вôдъ 10 дѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Таможе выготовляе ся штучнй зубы и щоки, пôсля найновѣйшихъ системôвъ въ кавчуку и золотѣ безъ пôдлеґованя, такожь всякй репарація, входячій въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найнытравмѣйшихъ помôчничихъ онаъ заграничныхъ выготовляе всякй роботы пôдъ ґарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 59—144

Заведенє отворене цѣлый день.

ПЕРЕКЗЫ

на Варшаву, Берлинъ, Парижъ, Лондонъ

выдае

СОКАЛЬ и ЛЛЕНЪ

банковый Дôмъ и контора вымены у Львовѣ.

Порученя зъ провінціи выконують ся вôдворотною почтою. 7 (I.)

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничй, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвінкôвъ електричныхъ.

Всякй направки подаґоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4168

Академік

глядае лекції на провінції або в місті під приступними услівями. Близші відомости: Перемишль, poste restante A. M.

новôсть. новôсть.

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживае кремъ всхôдной красоты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває весняники и жовтй плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Дôстати можна лише въ дротерії

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386b **ул. Сикстуска, ч. 21.** 4—84

Гармоніюмъ

до

науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручав

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованыхъ школярикôвъ, котрыхъ Родичѣ радй бы видѣти свои дѣти пôдъ дбалою материньскою опѣкою. Помôчь въ наукѣ удѣляти буде способный инструкторъ домашный. Близшй информаціи могуть интересованй засягнути у Елены Калатчуковои вдовы по учителю, Львôвъ ул. Куркова ч. 19. 866 6-10

ТОМАСИНУ

(Thomas-Schlacken)

поодинокими мѣшками á 100 K° по цѣнѣ вôдповѣдаючій процентовому содержаню квасу фосфорового купувати можна въ складахъ 226

„НАРОДНОИ ТОРГОВЛѢ“

въ Станиславовѣ, Перемышли, Рогатинѣ и Золочевѣ.

!!Бѣлѝ и краснѝ руки!!

Хочь-бы и якъ червонѝ и посѣданѝ руки выбѣлѣють и выделікатнѣють по кôлькаразовôмъ натертю 1

Кремомъ рослиннымъ
Слоикъ 160 гелєрôвъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львôвъ: склепы власнѝ: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Суконницѣ ч. 20. Чернôвцѣ: Рынокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24

ОГОЛОШЕНЄ.

VIII. Загальнѝ Зборы

членôвъ Товариства „РИЗНИЦЯ“ въ Самборѣ вôдбудуть ся въ вторникъ 4 го вересня н. ст. 1900 по слѣдующôй програмѣ:

1) о год. 8½ поминальне богослуженя за пом. членôвъ Товариства;
2) о год. 10 вôдкрытє Зборôвъ въ комнатахъ Товариства;
3) справозданя Рады надзираючои, Дирекціи, комисіи контр. и затверджене білянсу;
4) выльосованє и выборъ одного члена Дирекціи и чотырохъ членôвъ Рады надзир.;
5) внесеня членôвъ;
6) льосованє премій для Церквей и Братствъ членôвъ „РИЗНИЦИ“;

Замкненя рахунковѝ и білянсъ суть выложенѝ въ канцеляріи Товариства для перегляду членамъ вôдъ дня 15-ого серпня 1900.

Вôдъ Рады Надзираючои Товариства „РИЗНИЦЯ“ въ Самборѣ.

Самбôръ дня 15 серпня. 410 1—1

о. Левъ Щавинській председатель. *о. Василій Скобельскій* секретарь

Найдешевше

ОГНЄ ШТУЧНѝ

поручає магазинъ фірмы 397 1—16

Кавчиньскій и Оберскій, Львôвъ.

ПôДЪ ЗВѢЗДОЮ.

АПТИКА

ПЕТРА МІКОЛЯША

у Львовѣ, Коперника ч. 1

поручає

ВИНА ЛѢЧНИЧИ Д-ра Кароля Міколяша

вôдзначеній найприхильнѣйшими свѣдоцтвами вызначныхъ повагъ лѣкарскихъ въ краю и за границею.

НАЙНОВѢЙШѝ ПЕРФУМЫ

выробу парискихъ фірмъ свѣтовыхъ Л. Т. Піверъ и Societe Hygienique

Всякѝ приборы до бактеріольогіи и мікрохеміи

Найлучшѝ средства косметичнѝ и тоалєтовѝ французскѝ. 398 2—30

Воды лѣчничѝ ґазовѝ

перевышаючѝ роднимѝ воды мінеральнѝ

ПРИРЯДЫ ХІРУРГІЧНѝ

англійскѝ, французскѝ и нѣмецкѝ найлучшои якости.

Хемікалія для п. п. фотоґрафôвъ.

Цѣс. корол. упр.

Рафінерія спиритусу, Фабрика рому, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручає старѝ горѣвки польскѝ, розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, коняки, спиритусъ, „Bondout“ на калинѣ, такожь правдивый оцетъ спиритусовый. 366 39—?

Склады для мѣста: улица Галицка ч. 1. — и улица Коперника ч. 9.

Фабрика парова для выробôвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улица Ткацка ч. 7.

повѣдомляє о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякѝ урядженя ѣдальнь и спальнь, якъ такожь готѣдевѝ, склеповѝ, реставраційнѝ и кавярняныя урядженя, поручаючи за доброту, тревалôсть и совѣстне ихъ выкôнчене зъ доброго матеріялу. Цѣны умѣркованѝ и точне додержане речницѣвъ замовленъ. 362 11—60

Важне для рôльникôвъ!

Черезъ користне закупно, якъ такожь черезъ спроваджуване цѣлыми ваґонами наразъ, есмь въ положеню потрѣбный до байцованя зерна въ часъ засѣвôвъ

Сѣрканъ мѣды

(Синый камѣнь)

вôдпродати дешевше вôдъ кождои иншои конкуреціи и прошу до мене оферты вносити.

Знамениту **Байцу „Dupuya“** удержую такожь постôйно на складѣ.

Альойзій Гібнеръ

у Львовѣ Ринокъ ч. 38.

894 2—0

Найзнаменитшихъ

½ клґ. цукрôвъ десеровыхъ, именно: помадка, чоколядки etc. зр. 1·20.
½ клґ. Бісквітôвъ англійск. и Гербатникôвъ зр. 1·—
½ клґ. кармелькôвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручає що дня свѣжѝ

Г. ТРЕТЕРЪ

заступитель паровои фабрики чоколяды и цукрôвъ

Львôвъ, пл. Маріяцкій ч 7 рôгъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитѝ выробы власнѝ, прочь зô спроваджуваною тандитою! 103

Прирядъ кавчуковый

уживаный при годôвли худобы

Прирядъ до помпованя воздуху

при вадутю товарнины

Трокарѣ, Ножицѣ

до стриженя овець и худобы.

Клістиры до худобы

ґумовѝ и циновѝ.

Камѣнну сôль цѣлу и мелену и т. п. и т. п.

поручає 394 2—0

Альойзій Гібнеръ

Львôвъ, Ринокъ ч. 38.

КОМАР

двотижденник гумористично сатиричний.

Одинокий гумористичний ілюстрований орґан на Руси. Видає і за редакцию одвічає: Іван Кунцевич.

Цілорічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., квертьрічно 1 зр. Редакция і администрация: *Львів, ул. Личаковска ч. 23.*

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна робôтня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы“

при ул. Домбровского число 4

поручає

Штучнѝ огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованѝ сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскѝ, сальеновѝ, пахучѝ въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплачень.

349 11—86

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручає П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ Фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 967 9—36

Львôвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и низше.

Токай куранційныйъ

въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Конякъ французкій

въ фляшкахъ ¾ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за фляшку ¾ літрову

поручає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

20 77—0

Розкладъ ѣзды поѣздôвъ зелѣзничихъ, важный вôдъ 1 мая 1900.

пôсля часу середно европейского [пôзнѣйшого о 35 мінутъ вôдъ часу львôвского].

посп. приходятъ о годинѣ	особ. приходятъ о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп. вôдходятъ о годинѣ	особ. вôдходятъ о годинѣ	зô Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава (Скольского вôдъ ½ до ³⁰/₉)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рышева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
				5·45	„ Бруховичъ (вôдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ що дня)
	3·35	„ Пôдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копычинець		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борыслава
				6·30	„ Пôдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродôвъ
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рышева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·35	„ Станиславова, Пôдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·20		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вôдъ ³¹/₉ до ¹⁶/₉.)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Краснаго, Бродôвъ)			
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·—	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вôдъ ½ до ¹⁶/₉)
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова, Загôря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пôдволочискъ, Бродôвъ, Копычинець, Гусятина, Грималова, Козовои
				9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Рышева (Любачева, Ярослава, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзца, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вôдъ ½ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вôдъ ½ до ¹⁶/₉)	1·55		„ Пôдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродôвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рышева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Бруховичъ (вôдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пôдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродôвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
				3·05	„ Стрыя (Скольского вôдъ ½ до ¹⁰/₉)
	3·14	„ Брухович (вôдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉, въ недѣлѣ и свята)		3·15	„ Янова (що дня вôдъ ½ до ¹²/₉)
				3·26	„ Брухович (що дня вôдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)
	5·40	„ Пôдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродôвъ		3·30	„ Рышева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослава
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ. Станиславова		6·13	„ Янова (вôдъ ½ до ¹²/₉ въ будни днѣ, а вôдъ ¹⁶/₉ до ³⁰/₉ що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзца, Любачева, Равы рускои			
				6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7·24	„ Брухович (вôдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28	„ Янова (вôдъ ½ до ¹⁵/₉ въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродôвъ
				7·25	„ Сокаля, Равы рускои
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7·48	„ Брухович (вôдъ (½ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
				9·12	„ Янова (вôдъ ½ до ¹⁶/₉ въ въ недѣлѣ и свята)
	8·50	„ Брухович (вôдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)			
	9·2	„ Янова (вôдъ ½ до ¹⁵/₉ що дня)		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рышева, Орлова, Тарнова
	10 —	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11 —	„ Пôдволочискъ, Бродôвъ, Копычинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Пôдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродôвъ, Копычинець			
	3·12	На дворець Пôдзамче			Зъ Пôдзамча
	7·40	Зъ Пôдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пôдволочискъ, Кіева, Одесы
2·20		„ Тернополя		9·42	„ Пôдволочискъ
	5·17	„ Пôдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	10·12	„ „ „ „		7·33	„ Тернополя
				11·26	„ Пôдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нôчна пора числить ся вôдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нôчнѝ ѣзды означенѝ обôдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Краснцкихъ ч. 5.

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 2.

Замовленя въ провінціи вôдворотною почтою.

Лінолеумъ до покрытя цѣлыхъ покоѣвъ
Диваники передъ умивальню зъ Лінолеумъ
Диваны зъ Лінолеумъ
Хôдники зъ Лінолеумъ

Спеціяльный фабричный СКЛАДЪ

LINOLEUM CERATA

першои австрійскои фабрики въ Трієстѣ.

ФАРТУШКИ.
ОБРУСЫ.
Охороны для стѣнъ.
Простирала гумовѝ и пôдкладки для дѣтій.
Борты до кредензу, пôдставки, імітаціи дерева и мармору. 847 5—26

Цераты до покрытя меблѣвъ въ перскихъ, смирненьскихъ и рôзнородныхъ десеняхъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ зъ фабр. Чорляньсон. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пôдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 175. Львовъ, Пятниця 4 (17 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературний додатокъ „Бібліотека найзначнѣйших новѣйших авторовъ“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю як перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и оголошенія приймають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кілинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гам. уязв.: Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за оголошенія платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рѣкъ	16 зр.	на цѣлий рѣкъ	22 зр.
на пів року	8 зр.	на пів року	11 зр.

у Львовѣ:

на цѣлий рѣкъ	14 зр.	на пів року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пів. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта.

Поєдинокє чисто коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звичайні приймають ся по 30 кр. від одного стрічки иівератовоі або рубрикѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносячі прибутки по 15 кр. від стрічки.

Сѣмдесятѣ уродины цѣсаря Франць-Йосифа.

Завтра цѣсарь Франць-Йосифъ обходить свои сѣмдесятѣ уродины Свято се бѣльше приватного та родинного характеру, як державного, бѣльше чоловѣка як монарха, вѣдмѣнно вѣдъ ювилею 50-лѣтного панованя, якій мавъ обходити ся передъ двома роками та понеханый бувъ череазъ передчасну а трагічну смерть цѣсаревои Єлисаветы. Тожь и розпамятана та жиченя въ се свято будуть вѣдносити ся бѣльше до достойнои особы ювилята якъ до справъ монархіи та долѣ правленыхъ нимъ краѣвъ и народівъ.

Вступаючи въ 19-бмъ роцѣ житя середъ найтяжшихъ обставинъ на тронъ, сказавъ новый монархъ: „Пропала моя молодость!“ Власть и почести бувають звычайно бажанемъ старшого вѣку, а молодость любить передъ-всѣмъ свободу, а золота корона вкладае и зелѣзный тягаръ обовязкѣвъ. Цѣсарь Франць-Йосифъ мусѣвъ той тягаръ вже двигати не скрѣпленымъ ще тѣломъ молодця и двигае его еще струдженымъ вже тѣломъ старца, безъ вѣдпочинку, въ повнѣмъ почутю своихъ обовязкѣвъ. Вѣдъ 22-ого року житя, вѣдъ смерти князя Щасного Шварценберга, зачала ся самодѣльна дѣяльность цѣсаря Франць-Йосифа, а введенє конституції, розділяючои власть межи монарха и народъ, не зменшило єму роботы. Мабуть кн. Бісмаркъ сказавъ: Хоть жаденъ монархъ не маe такъ багато міністрѣвъ, якъ цѣсарь Франць-Йосифъ, однакъ кожду труднѣйшу справу мусить таки вѣнъ самъ полагоджувати. Тожь цѣсарь працюе невтомно цѣлыми днями вѣдъ раннои годины, звертаючи на всѣ справы зарѣвно свою увагу, и зъ докладными справами вѣнъ навѣть лѣпше обзнаный, якъ не одинъ зъ его міністрѣвъ.

Якъ кождого чоловѣка такъ и цѣсаря Франць Йосифа не пощадили удары судьбы тай гѣркій заводы и въ публичнѣмъ и въ приватнѣмъ житю. Всѣ тій удары и заводы знесивъ зъ мужескою силою и твердостію. Свои особистій склонности и уподобана пѣдпорядкувавъ вымогамъ обовязку и державнѣй конечности. Хоть выхованый въ строго католицкѣмъ дусѣ пѣдъ доглядомъ ультрамонтана гр. Бомбелласа, однакъ згодивъ ся на внесенє конкордату и мавъ законы церковній зъ 1874-ого року. Хотя не мавъ склонности до ліберализму, покликувавъ и ліберальвъ до правленя державою.

Въ родиннѣмъ житю зазнававъ и щастя и тяжкого горя. Оженившись дня 24. цвѣтня 1854 р. зъ гарною и симпатичною принцесою Єлисаветою, обходивъ зъ нею срѣбне весѣлє, дочекавши ся и дѣтій и внукѣвъ. Але и єдиного сына, надѣю свою, наслѣдника трону, и любу подругу стративъ передъ часомъ незвычайно трагічною смертію.

Якъ у чужихъ своею лицарскою вдачею придбавъ собѣ симпатію, честь и повагу, такъ народы пѣдвластій его скіпетрови при рѣзныхъ нагодахъ оказували єму любовь и привязанє. Русины заявляли свои чувства вже за першимъ пріѣздомъ цѣсаря Франць-Йосифа до Галичины, коли на дарованѣмъ нимъ мѣсци закладавъ угольный камѣнь въ пѣдвалины Народного Дому. А рускій хлопъ, прибитый горемъ и притисненый нуждою, не перестае покладати найбѣльшу свою надѣю на „цѣсаря въ Вѣдни“, и коли вже всяку вѣру тратить, то надѣясь еще, що цѣсарь зарадить его недоли. Сумна, жалѣсна пѣсня зо словами „Подиви ся цѣсарику, якій народъ бѣдный!“ высказуе тій сердечній чувства руского мужика.

Сѣмдесять лѣтъ дочекавъ цѣсарь Франць-Йосифъ, того вѣку, якій по словамъ псальмопѣвця призначеный чоловѣкови. Але помимо всѣхъ трудівъ и всѣхъ ударівъ судьбы вѣнъ ще здоровый и крѣпкій тѣломъ, а и духъ его не анеможеный. Вразъ въ прочими народами монархіи такожь — все льояльній та щирій Русины бажають нинѣ свому цѣсареви: нехай на радѣсть собѣ, на втѣху своихъ родины, на добро всѣхъ народівъ монархіи жие и пануе ще многая и многая лѣта!

Дещо про выховане рускои молодежи ґімназіяльнои.

I.

Кождый народъ, що хоче культурно наперед поступати и розвиватись самостійно, нѣчого не домагаeсь зъ такою упертостію и консеквенціею, як отворена всѣлякихъ школъ зъ рѣдною мовою выкладовою. Зрозумѣли се и нашій батьки и постепенно выходжували для себе — бо инакше було годѣ — наперед основана рускихъ школъ народныхъ, вѣдтакъ рускихъ ґімназій, а теперь домагають вже цѣлкомъ консеквентно ихъ сыны и отворенія у Львовѣ руского університету. Сій постепенній бажаня чимъ разъ высшихъ школъ зъ рѣдною мовою выкладовою суть цѣлкомъ природній и выплывають зъ самои сути рѣчи, т. є. зъ самого призначеня поодинокихъ школъ, бо коли школа народна маe бути приготовленѣмъ до ґімназіи [?], то по придбаню рускихъ школъ народныхъ мусѣли мы дѣстати и рускій ґімназіи, а коли число сихъ послѣдныхъ бодай трохи зблизить ся до такого числа, яке намъ пѣсля статистики належить ся, то не мине насъ цѣлкомъ певно и рускій університетъ.

Яка радѣсть невысказана наповнить тогдѣ серця всѣхъ щирыхъ Русинівъ, можу собѣ вже нинѣ представити, судячи зъ того радѣсного чувства, зъ якимъ загалъ Русинівъ приймае отъ хоть бы вѣддѣлене рускихъ клясъ рѣвнорядныхъ вѣдъ польскихъ або заснованє новои ґімназіи рускои або именованя самостійного директора для нея. Такій на око малозначный фактъ, як сій высше згаданій, о котрѣмъ кождый знавъ, що скорше або пізнѣйше мусить довершитись, а якъ мило вражае вѣнъ кождого Русина, якою любою надѣею на красшу будучность свого народа и якимъ внутрѣшнимъ задоволенемъ наповнює вѣнъ его серце! Мимоволѣ звертають ся тогдѣ очи всѣхъ на сего ново именованого управителя чи директора, кождый майже тревожно пытае другого: „а якій вѣнъ чоловѣкъ, а чи добрый Русинъ?“, и тѣшить ся вже дуже, коли бодай троха що доброго почуе про него, а вслѣдъ за тымъ починае загалъ Русинівъ небавкомъ занимати ся и поодинокими учителями, придѣлеными до сеи новои рускои ґімназіи, и допытувати ся про нихъ те саме, а зъ прикметъ сихъ настоятелівъ и учителівъ новои ґімназіи выснуе собѣ менше бѣльше и свою думку та власный судъ про будучу молодѣжь ґімназіяльну, знаючи добре, що якій учитель, такій будуть зъ малыми выемками и ученики. Маю на думцѣ не прикметы ума поодинокихъ учителівъ, але прикметы серця, котрій такъ дуже интересують загалъ Русинівъ. Не обходить сего загалу майже нѣчо, чи учитель якій є вѣдповѣдно ухваліфікованый до научаня сего або того предмету, — бо про се судити належить до кого иншого, — але кождый пытае, якъ вѣдносить ся сей учитель до ученикѣвъ, яке серце показуе вѣнъ имъ, чи взагалѣ займае ся ними, чи нѣ, чи маe на нихъ якій вплывъ, чи нѣякій.

Отся квестія займае загалъ Русинівъ чимъ разъ бѣльше, такъ що „Молода Україна“ критикуе вже въ недвозначный способъ вѣдносины учителівъ до молодежи и грозить безнастанно, що на будуче еще острѣйше забере ся до байдужихъ въ тѣмъ напрямѣ учителівъ. Ихъ выключно винуе она, коли зъ ґімназій рускихъ выйде богато зацофанцѣвъ, себе-то „твердыхъ“, имъ приписуе вину, коли деякій зъ матуристівъ стануть опѣсля каріеровичами-лизунами або цѣлкомъ обоятными, бездушными колодами, зъ котрыхъ для Руси нѣякого пожитку. Взагалѣ за все винуе „Молода Україна“ сихъ учителівъ, выходячи зъ заложеня, що молодѣжь се неначе ся tabula rasa, якъ каже J. Locke, котру хто лѣпше вмѣe, той скорше и певнѣйше запише. Що поглядъ сей, на око такъ правдивый, маe деякій свои застереженя и услівя, я постараюсь выказати въ другій части сеи моеи розвѣдки, коли буду говорити про нашу молодѣжь ґімназіяльну. Теперь зачну вѣдъ учителівъ.

Хочу передовсѣмъ застановитись надъ

Новый способъ збереженя подій теперѣшности для потомности.

(*Архівъ фонограмівъ при вѣденьскій академіи наукъ*).

Вѣденьска академія наукъ вшла на незлый помыслъ, щобъ вынахѣдъ фонографа выкористати для науковыхъ цѣлей и заложити фонографічный архівъ. Внесокъ на заснованє такого архіва поставили на загальнѣмъ засѣданю академіи дня 27 цвѣтня 1899 р. члены математично-природничои секціи: Францъ Екснеръ, Зігмундъ Екснеръ и Лянгъ, та члены філософічно-историчнои секціи: Гартель, Гайнцель и Ягічь. Внесокъ ихъ такій:

„Высока цѣсарска академія наукъ!

Вѣдъ коли Едісонъ вынайшовъ фонографъ, маємо способъ, подѣ теперѣшности зберечи для будущихъ поколѣнь. Що правда, способъ сей не маe такого начѣня, якъ письмо або образовій и плястичній методы зображуваня, але можна его безпечно покласти побѣчь нихъ. Наукове товариство, що вже зъ природы рѣчи повинно дбати про приготованя для розслѣдівъ въ будучности такъ само, якъ про науковій потребы дня, може отсю нову методу приложити до потребъ своихъ наслѣдникѣвъ. Се можна бы зробити черезъ вѣдновлюване, збираня и зберѣганя фонографічныхъ валкѣвъ, т. є. черезъ заснованє фонографічного архіва.

Коли-бъ отсей внесокъ мавъ стати ся дѣломъ, то инаше пѣдписаній вважали бы найпершою цѣлію сего дѣла перевести отсій три задачѣ:

1) Найперше треба бы зібрати всѣ европейскій мовы въ нихъ станѣ зъ кінцемъ 19 столѣтя. Вчинити се можна бы въ той способъ, що люде, котрій говорять неправильно и типічно, пр. акторы, выголошували бы для фонографа знанѣ реченя, поезіи и т. п., при чѣмъ треба бы зберечи ритмъ, наголосъ, а до певнои мѣры навѣть барву звукѣвъ кождои мовы. Въ подѣбный способъ здало бъ ся вѣбрати також европейскій діялекты, а опѣсля, зъ часомъ усѣ мовы свѣта.

Щобы се здѣйстнити, треба бы выкористати подорожи та експедиції, уряджуваній вѣденьскою академією наукъ та иншими академіями и науковыми товариствами. Одинъ зъ членівъ такои експедиції повиненъ умѣти уживати фонографа, а також робити систематично записки, якій вѣдносять ся до кождого валка, пѣсля можности выголошену рѣчь записати и т. д. У дикихъ племенъ, що приняли христіянство, було-бъ пожадане схопити въ фонографъ у всѣхъ „Отче нашъ“, бо въ такѣмъ разѣ яснійше выступять спорѣднене поодинокихъ мовъ, нѣжь коли змѣстъ выголошенои рѣчи при кождѣмъ схопленю буде иншій. Ясна рѣчь, що такій архівъ принесе корысти вже въ недалекій будучности та що значно можуть бути улекшеній порѣвнуючи досліды надъ мовами и знанє діялектівъ тыхъ мовъ, якій намъ теперь знанй тѣлько зъ книжокъ. Тажь при порѣвнуючихъ студіяхъ можна буде, сидячи въ своій кѣмнатѣ, заставити пр. двохъ Индійцівъ говорити ту саму рѣчь и, кѣлько завгѣдно, повтаряти єй, хоть-бы сій Индійцѣ належали до двохъ племенъ, мешкаючихъ въ краинахъ, сотнѣ миль вѣддаленыхъ вѣдъ себе. Розумѣеть ся, що також фізіольогія звукѣвъ поступила бы завдяки такимъ студіямъ наперед.

2) Дальшою задачею архіва було бы схопленє музики, найбѣльше некловимои зъ всѣхъ артистичныхъ продукцій. Лишь погадати, зъ якимъ занятемъ прислухувавъ бы ся знатокъ фонографічнѣй репродукціи уступу зъ якои-небудь симфоніи Бетгофена, вѣдграного самымъ композиторомъ! Хоть черезъ недосконалость репродукованя богато красы затратилось бы, то все таки решта була бы ще доволѣ цѣнна. Въ сей способъ можна також зберечи для будучности гру вызначныхъ музикѣвъ та орхестръ, якъ також до певнои мѣры гру уживаныхъ теперь музичныхъ инструментівъ. Особливо користною була бы зібрка музичныхъ продукцій дикихъ народівъ, яка уможливила-бъ доперва порѣвнуючій студіи надъ музикою, бо опнесы поодинокихъ подорожныхъ даютъ намъ занадто недокладній понята и ледви чи можна опираючись на нихъ, робити порѣвнаня про духа, гармонію, тактъ и т. п., а то тымъ бѣльше, що кождый подорожный пізнавъ музику тѣлько на непирокѣмъ просторѣ своихъ подорожій.

3) Можна-бы схоплювати въ фонографъ и зберѣгати для будущихъ поколѣнь також выслови, речення або бесѣды славныхъ людей. Хоть такій збірцѣ не можна приписувати дуже великого историчного значѣня, то все таки не можна не звернути уваги на велике занятє широкихъ кругівъ, яке оказують они такимъ зверхнымъ прикметамъ людскимъ. Выстане пригадати тѣлько, що, якъ далеко сягае исторія, все роблено портреты; такъ само цѣкаво буде знати голосъ вызначныхъ людей.

Що до переведеня сего пляну въ дѣло, то ходить передовсѣмъ о те, щобъ выбрати фонографъ вѣдповѣднои конструкціи. Отже можна надѣятись, що выстане на се фонографъ найновѣйшои конструкціи, хоть улучшеня були бы пожаданій. Вправдѣ пѣдчасъ репродукціи богато загине, але решта въ певныхъ обставинахъ може мати незвычайну вартость.

За те залежна можность здѣйстненя того пляну вѣдъ иншого важного питаня: чи можна фонографічній валки докладно копіювати и безъ ушкодженя переховувати. Бо-жь ясна рѣчь, що коли фонографічный архівъ маe служити до высше згаданыхъ цѣлій, то треба, абы змѣстъ валка можна репродукувати, кѣлько завгѣдно. Проте валокъ за кождоразовымъ ужитемъ нищить ся. Тому треба бы передъ его уживанемъ зладити бѣльше число докладныхъ копій, а також бодай одинъ такій валокъ, нѣколи ще не уживаный, повиненъ бути пѣдъ рукою для дальшого зниманя копій. Внескодавцѣ сумнѣваютъ ся, чи на-разѣ можливе є знимане копій и чи въ-загалѣ внесокъ можна буде здѣйстнити за помочію средствъ, якими теперь розпоряджуе наука, хоть инжинеръ Баерленъ зъ Штутгарту, котрый въ послѣдныхъ рокахъ займавъ ся сею справою, запевнивъ ихъ, що знимати фонографічній копіи се рѣчь, яка не представляти-ме много трудностій. Въ кождѣмъ разѣ безъ сумнѣву треба методы зниманя копій и т. д. для сеи спеціяльнои цѣли ще пильно прослѣдити, перестудіювати и обробити, а тогдѣ можна буде приступити до здѣйстненя пляну. Всѣ тій роботы можна выконати въ якѣмъ зъ університетскихъ институтівъ, котрыхъ настоятелями суть внескодавцѣ.

На основѣ сего представленя пѣдписаній ставлять внесокъ: Выс. академія зволить застановити ся надъ справою заснованя фонографічного архіва що до можности переведеня и вартости сего дѣла та выбрати въ тій цѣли комісію, яка складала бъ ся по

Colosseum Театръ рѣзнородностій пѣдъ дирекціею ЕРНЕСТА ТОРНА 256 14 - 15

Щоденно свѣтле представленіе (въ недѣлю два представленя.) — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ **Початокъ о 8-бій год. вечеромъ.** — Білеты до набутя въ бюрѣ дневникѣвъ п. Ільона, ул. Кароля Людвика ч. 9.

пытанемъ, о скôлько кождый учитель рускои ґімназіи повиненъ займати ся выховуванемъ молодежи? Що до сего, то мушу рѣшучо заявити, що кождый учитель повиненъ й обовязаный занятись выкованемъ молодежи, бо сей его обовязокъ приписують ему выразно инструкціи шкôльнй, такъ якъ задачею кождои школы є не лише учити але й выховувати. Отъ возьмѣмъ першій-лѣпшій пôдручникъ выховуючо-дидактичный, н. пр. нѣмецкій Schrader a або Schiller-a або польскій котрый небудь, то вычитаємо тамъ всюды въ уступѣ, говорить про задачу школы, менше бôльше: „Хотяй головною задачею шкôлъ є навчати, то важнѣйшою ихъ задачею є выховувати. Тому не лише школы народній, але и школы середній а навѣть университеты и академіи повинній старати ся усильно про се, щобы вплывъ ихъ выховуючій на молодѣжь бувъ додатный; всѣ они мають, крôмъ свого устрою, що дѣлає выховуючо, крôмъ вплыву выховуючого учителѣвъ, ще одинъ могучій чинникъ выховуючій, а нимъ є наука сама, такъ що наука въ школѣ повинна бути наукою выховуючою“. Тôлько говорить дидактика шкôльна, о скôлькожь бôльше говорити повинно въ тôмъ напрямѣ до переконаня рускоґо учителя почутє сего обовязку, якій накладає на него ся обставинна, що вôнъ самъ є Русиномъ, що учить при рускôй ґімназіи и що молодѣжь ся руска такъ дуже потребує вôдъ него вплыву выховуючого.*)

Въ якôмъ напрямѣ отже повиненъ выховувати рускій учитель сю повѣрену єго опѣцѣ руску молодѣжь? Звѣстна рѣчь, що найголовнѣйшимъ завданемъ науки выховуючои є выробленя у ученика характеру морально-реліґійного. Однакъ я хочу звернути тутъ увагу рускихъ учителѣвъ на иншу сторону выхованя, именно передовсѣмъ на выховане въ дусѣ патріотичнôмъ, що по-при выховане морально-реліґійне повинно бути головнымъ завданемъ кождои рускои школы. Для насъ Русинôвъ чоловѣхъ моральный и реліґійный безперечно дуже красна и цѣнна рѣчь, але цѣлкомъ еще насъ не вдоволяюча. У насъ треба передовсѣмъ патріотôвъ, щирыхъ завзятыхъ Русинôвъ, щобы знали и умѣли опôсля постояти твердо и смѣло за права нашого народу. А такихъ выховати вже въ ґімназіи отсе найголовнѣйша и найбôльше вдячна задача кождого Русина учителя.

*) Прикро тому дуже вражають легкодушній часомъ высказы рускихъ учителѣвъ, що ихъ школа лише о стôлько обходить, щобы выбути въ нѣй приписанй годины, а ученики не бôльше, якъ щобы лише могли ихъ выпитати зъ завданои лекціи на те лише знову, щобы мати въ катальозѣ пôдручнôмъ приписане число нотъ сказамінаційныхъ.

Похôдъ на Пекінъ.

Союзній вôйска въ силѣ 14 до 15.000 людей розпочали похôдъ зъ Тьентсіну на Пекінъ дня 4 с. м. На другій день прийшло до завзятои борбы пôдъ Пейтсаномъ, де 30.000 Хінцѣвъ боронило ся въ добре укрѣпленыхъ позиціяхъ. По 8 годинній битвѣ Хінцѣ утекли. Европейцѣ стратили до 1000 людей. Коли командanты союзныхъ вôйскъ довѣдали ся, що хіньскій ґенералъ Ліпінґенъ на чолѣ 15.000 людей машируе до Янчуну, абы тамъ зайти союзнымъ дорогу, рѣшили выпередити єго. Маршъ выконали континґенты: американьскій, англійскій, французскій, японьскій и россійскій пôдъ командою американьского ґенерала. Зо стратою 322 людей побито Хінцѣвъ и дорога до Пекіну була вже отворена. Дня 14 с. м. союзній вôйска стояли вже въ вôддаленю 25 кільометрôвъ вôдъ Пекіну. Теперь тѣ вôйска станули пôдъ Пекіномъ, або й навѣть заняли мѣсто. На всякій спосôбъ не надѣють стрѣтити ся зъ великимъ опоромъ, бо якъ доносять, кн. Туанъ зъ великимъ числомъ Боксерôвъ цофнувъ ся зъ Пекіну.

На пôдставѣ послѣдныхъ вѣстей не можна выробити собѣ ясного суду про результатъ експедиціи на Пекінъ. Пôсля одныхъ донесень союзній вôйска стоять пôдъ брамами Пекіну, пôсля другихъ вже заняли мѣсто, а пôсля третыхъ въ тôй хвили прийшло до певного рода завѣшеня оружія и мѣжь хіньскими властями, а командантами чужихъ вôйскъ ведуть ся переговоры въ справѣ выѣзду послôвъ зъ Пекіну. Не знаючи, котра вѣсть автентична, подаємо всѣ донесеня по черзѣ.

Аґенція Стефаніого доносить, що союзній вôйска станули вже недалеко Пекіну, прогнавши впередъ дня 9 с. м. хіньскій корпусъ пôдъ командою Тунфусіяна. Зъ того самого жерела доносять, що союзній по дуже тяжкôмъ марши станули въ Матовъ мѣсцевости положенôй на полудневый всхôдъ вôдъ Пекіну. Хіньске вôйско замкнуло дальшу дорогу. Россійскій командантъ передвиджуючи нападъ Хінцѣвъ на Матавъ, зажадавъ, абы прислано помôчь. Выслано ему одинъ французскій баталіонъ и двѣ італійскій компанія.

Зъ Тьентсіну доносять, що союзній вôйска заняли дня 14 с. м. Чанкінванъ. Хінцѣ пôшли въ розсыпку, лишаючи на боевищи 5000 трупôвъ.

Нюйоркій Journal оголошує депешу свого кореспондента зъ Чіфу, котрый доносить: зъ доброго хіньского жерела довѣдую ся, що союзній вôйска вже въ понедѣлокъ станули въ Пекінѣ. Суть всякій причины припускати, що вступъ до мѣста здобуто силою. Послы мусять бути уратованій, бо здаєть ся, що прилучили ся до союзныхъ вôйскъ.

Зъ Таку доносять пôдъ датою 15 с. м., що для забезпеченя лінии вôдвороту союзныхъ вôйскъ, станувъ тамъ одинъ россійскій полкъ. Союзній вôйска обсадили Тунегасъ. Вчера мавъ наступити атакъ на Пекінъ.

Депеша зъ австрійского корабля „Марія Терезія“ доносить, що пôсля вѣстей, якій надôйшли вôдъ тѣла консулярного въ Пекінѣ, союзній вôйска стоять вôддаленй о 12 миль вôдъ Пекіну.

Зъ Вашінґтону доносять: На просьбу Лігунчана о мирове посередництво, кабінетова рада ухвалила вôдповѣсти, що правительство готово згодити ся на завѣшеня оружія въ цѣли увôльнена послôвъ и иншихъ замкненыхъ въ Пекінѣ. По ихъ увôльненю мають бути черезъ певный точно означеный часъ здержанй военній кроки, а то для переведеня мировыхъ переговорôвъ.

Пôсля вѣстей, якій надôйшли до Вашінґтону, хіньске правительство мало выдати наказъ, абы высшій хіньскій урядники зъѣхали ся зъ командантами союзныхъ вôйскъ въ мѣсцевости Тунчевъ, абы зъ ними порозумѣти ся въ справѣ вôдôсланя послôвъ зъ Пекіну. Такожь князь Чінъ мавъ одержати поручене вести въ тôй справѣ переговоры. Згадана стрѣча вже мала наступити.

Зелѣзнича лінія зъ Тьентсіну на пôвночь вже въ бôльшôй части направлена. Надъ привернењмъ руху на дальшôй части до Пекіну працює россійскій вôддѣлъ.

Ситуація въ Шангаю.

Онодгы донесено, що пôдъ Шангаємъ станули англійскій кораблѣ и хотѣли высадити на землю бôльшй вôддѣлы индійскихъ вôйскъ, але немогли того зробити, бо віцекороль запротестувавъ. Сей крокъ віцекороля англійскій адміралъ уважавъ за наслѣдокъ интриґи россійского и французского консуля. Віцекороль выславъ до англійского правительства телеґраму зъ просьбою о цофненя наказу, абы индійскій вôйска высѣли въ Шангаю. Хоть віцекороль вôдкликавъ вôдтакъ свою заяву, англійскій адміралъ рѣшивъ ждаги на дальшй инструкціи свого правительства.

Тымчасомъ консулѣ европейскихъ державъ въ Шангаю зôбрали ся на нараду, на котрôй англійскій консуль запытавъ, чи прочій консулѣ згодять ся на се, абы Англія высадила въ Шангаю свои вôйска. Консулѣ вôдповѣли, що въ такôмъ случаю ихъ правительства також хочуть лишити въ Шангаю свои вôйска. Англійскій консуль выступивъ противъ того и загрозивъ, що въ такôмъ случаю англійске правительство цофне ся вôдъ акціи державъ. Остаточно англійске вôйско не лишило ся въ Шангаю, але помаширувало дальше на Вейгайвей. Боять ся, абы змѣнена диспозиція не выпала въ користь Хінцѣвъ.

Европейскій послы по спôльнôй нарадѣ выслали слѣдующу телеґраму до своихъ правительствъ: Вôдкликане индійскихъ вôйскъ въ Вусунѣ (недалеко на пôвночь вôдъ Шангаю) выкликало бы велике небезпеченьство для публичного ладу и спокою въ Шангаю. Длятого було бы конечною рѣчею, абы въ справѣ высылки вôйскъ до Шангаю прийшло мѣжь державами до порозумѣня. Для охороны Шангаю повинній бути выславій ще дальшій вôддѣлы мѣжнародныхъ вôйскъ.

Хіньскій посолъ въ Лондонѣ одержавъ депешу, о заключенôй угодѣ, пôсля котрои мала тôлько часть вôйскъ мае станути въ Шангаю, бо небезпеченьство выбуху повстаня въ полудневыхъ провінціяхъ вже минуло а о самъ Шангай не треба вже бояти ся.

Письма зъ краю.

Зъ Нижнева *[Сегорôчна повѣнь, ии наслѣдки и причины. Недбалôсть властій. Регуляція Днѣстра а Вислы. Політика горою.]*

Сегорôчна повѣнь липнева найбôльше нанесла шкоды хлѣборобамъ, що мають поля надъ Днѣстромъ. До сихъ мѣсцевостей належить також мѣсточко Нижнѣвъ надъ Днѣстромъ положене де вода заляла не тôлько поля на долахъ вôдъ Днѣстра, але також вôсѣмдесять господарствъ зъ будынками мешкальными и економічными, такъ що люде въ часѣ повени мусѣли зъ худобою утѣкати и дехто ховавъ ся по стрыхахъ, бо вода сягала по вôкна и займала оденъ кільометеръ ширины черезъ осады господарскій. До самого мѣсточка Нижнева, вода не дôйшла та шкоды въ будынкахъ и на полю понесли майже выключно самій нашій хлѣборобы Русины. За то по другôй сторонѣ мѣсточка згорѣло тамтого мѣсяця сѣмъ загородъ селяньскихъ.

Въ сихъ сторонахъ сего року середный уроджай, а коли на долахъ паша и солома зовсѣмъ хибли та низ зерна збôжа, кукурудзы и мандибурки лишила ся ледви третина, то значнôй части тутейшихъ господарѣвъ и худобѣ грозить тяжкій передновокъ вже на початку зимы. Народъ звозить потопленину и заходить въ голову, що тота збиранина не выплатить ся навѣть за роботу та въ реалізацію каже: стягає ся тоту потопленину, абы народъ мавъ коло чого працювати. Богъ кождому давъ тай ще завдавъ!

Тымъ часомъ помôчь публична дуже слабо приходить. Зъ кноты подарованои цѣсаремъ роздано тамтого тыждня по 6—12 коронъ тымъ господарямъ, котрымъ затопило будынки. Абы запобѣгчи голодови, приславъ Товмацкій Выдѣлъ повѣтовый 700 коронъ на закупно збôжа и на тôмъ мабуть скôнчить ся, бо нашій власти державній дуже скоро забувають про нещасте населення. На першу тревогу кинуть по кôлька коронъ запомоги та не старають ся анѣ розслѣдити розмѣрôвъ шкоды анѣ потребы потерпѣвшихъ. Мѣсцевый комітетъ ратунковый пôднѣсъ гадку будовы потрѣбной дороги до Устя зеленого, абы потерпѣвшимъ дати нагоду до заробкôвъ въ часѣ зимы, але въ горѣ зразъ выпайдено якісь формальній перепоны — хоть пару лѣтъ тому безпроволочно собудовано дорогу до Коропця якъ лишь маршалокъ краевый купивъ Коропець.

За причину тои нещасливои повени вказують малй пропусты въ шляху зелѣзничôмъ, що перетинає берега Днѣстра, та въ те выправдане повѣрили часописы, звалюючи всю одвѣчальность на управу державнои зелѣзницѣ. Але въ дѣйстности такъ не є, бо такій выливы Днѣстра повторяли ся еще тогдѣ, якъ не було шляху зелѣзничого, тай теперь заливъ наступивъ передъ и за шляхомъ зелѣзничимъ.

Противно, управа державныхъ зелѣзниць передъ кôлькома роками дуже значно продовжила зелѣзничій мôстъ на Днѣстрѣ въ Нижневѣ, абы не задержувати воды, але наша автономія краєва не постаралася ся про регуляцію и укрѣпленя берегôвъ Днѣстра, та якъ довго се не наступить, такъ довго повени нищити будуть весь дорôбокъ хлѣборобôвъ Петрилова, Липы, Новосѣлки и Нижнева. Передъ двома роками переставлено руело Днѣстра на маленькôмъ просторѣ пôдъ Нижневомъ, та въ сей коштовнои роботы смѣяли ся тутейшій хлѣборобы, бо низькій береги на дальше лишили ся и тôлько пôднесенемъ тамъ прибережныхъ дасть ся запобѣчи выливамъ. На жаль сего не можуть порозумѣти наши опѣкуны краевои культуры. Оскôлько знаємо, береги польскои Висли вже давно пôднесений укрѣплений, а рускій Днѣстеръ не може того дôждати ся на грошѣ рускихъ податниковъ...

Натомѣсць політика все горою. Товмацкій ц. к. староста держить при урядованю услужного начальника громады въ Нижневѣ вже осьмый рôкъ, та вôдъ двохъ рокôвъ не допускає уконституованя новои рады громадскои. Не помагають навѣть приказы зъ ц. к. Намѣстництва, и тому тутейшій громадяне були примушеній внести зажалена до ц. к. Міністерства справъ внутрѣшныхъ у Вѣдни, такъ якъ въ громадѣ ширить ся згôршене зъ причины непошанованя законôвъ самымъ ц. к. урядомъ, та не треба у насъ лѣпшои пропаґанды радикалізму...

Очевидець.

Зъ Болехова. *[Політично-економічне вѣче въ Болеховѣ.]*

Зъ рамени долиньскои „Селяньскои Рады“ вôдбуло ся дня 14 серпня економічне вѣче въ Болеховѣ, въ сали магістратскôй. По вôдправѣ Службы Божои зґромадило ся 300 участникôвъ, мѣжь тыми 15 священникôвъ, такежь число свѣтскои інтеліґенціи и кôлька нашихъ панъ.

Вѣче отворивъ о. Т. Горникевичъ. На предсѣдателя упрошено о. Озаркевича. О. Горникевичъ въ красномъ и популярно выголошенôмъ політичнôмъ рефератѣ представивъ сумне положене рускоґо народу въ нашôй конституційнôй державѣ и выказавъ, що побôчь многихъ ворожихъ чинникôвъ винноватый тому и самъ рускій народъ; лише освѣдомлене загалу хлѣборобôвъ и пôднесене ихъ добробыту зробять насъ політично сильными. О. Бирчакъ выказавъ въ економічнôмъ рефератѣ потребы повѣта, якъ: конечность регуляціи рѣкъ, основане въ повѣтѣ школы столярско-колодѣйскои и т. п. Въ дискусіи забирали слово о. Струтинській, о. Ґуґула, господарь зъ Витвицѣ Т. Якимôвъ, господарь зъ Гошова Я. Процакъ, и академики Пачовскій та Макаревичъ. Всѣ бесѣдники вказували на упослѣдженє рускоґо народу и покривдженє єго пôдъ взглядомъ економічнымъ, національнымъ и въ шкôльництвѣ, та вказували дорогу, якъ добивати ся своихъ правъ и лѣпшои долѣ.

Вѣче ухвалило однодушно резолюціи домагаючи ся реформы выборчои, подѣлу Галичины, бôльшихъ субвенцій въ фондôвъ державныхъ на потребы рускоґо народу, протестъ противъ внесень Гупки и Дунаєвского,

---

рôвнôй части зъ членôвъ секціи математично-природничои и фільософічно-историчнои“.

Таку комісію дѣйстно выбрано. Вôйшли до нея дѣйстві члены академіи: Больцманъ, Францъ Екснеръ, Зіґмундъ Екснеръ, Гартель, Гайнцель, Ягічъ, Лянґъ, Райнішъ и Шіпперъ. На першôмъ засѣданю сеи комісіи, котре вôдбуло ся дня 24 червня 1899 р., выбрано головою З. Екснера и по довшôй дискусіи порѣшено приступити найперше до студій надъ технікою фоноґрафічныхъ схоплювань и репродукцій, а передовсѣмъ надъ способомъ розмножуваня фоноґрамôвъ. Порѣшено такожь просити академію, абы призначила на сій вступній роботы якусь суму грошеву, котру вваго бы по рôвнôй части зъ грошевыхъ засобôвъ обохъ секцій. До сихъ студій забравъ ся Ф. Гавзеръ, котрому вôддано на сю цѣль льокаль фізіольоґічного института.

По закупленю приладôвъ показало ся, що жаденъ зъ дотеперь уживаныхъ способôвъ розмножуваня фоноґрамôвъ не надає ся до сеи спеціяльнои цѣли. Ажь тогдѣ можна було сподѣвати ся добрыхъ успѣхôвъ, коли бъ повело ся робити фоноґрафічній схоплюваня въ металю, зберегати ихъ и знимати зъ нихъ довôльне число копій.

Вôдъ жовтня 1899 р. до липня 1900 р. займавъ ся Гавзеръ выключно зладженємъ фонографа такои конструкціи. На засѣданю комісіи дня 22 червня 1900 р. здавъ вôнъ справу изъ своихъ заходôвъ. Зъ єго справоздання выходить, що фоноґрафъ вѣденьскои академіи наукъ выглядає ось якъ:

Є се приладъ, въ котрôмъ фоноґрафічній схоплюваня вôдбувають ся на плытахъ, улитыхъ зъ т. зв. масы Едісона. Зъ сихъ плытъ знимаєсь за помочію ґальванопластики мѣдяный негативъ, якій опôсля ніклюють ся. Можна єго переховувати довôльне число лѣтъ. Поки-що не дасть ся ще означити, чи лѣпше негативъ поволѣкати ніклемъ чи платиною, и чи було бы вказанымъ негативы задля тревалѣйшого перехованя покрыти живичною масою, котру бы на случай заниманя копій усувано.

Тѣ копіи (позитивы) дôстають ся черезъ вôдливане, до чого служить т. зв. воскова маса, яку одержують ся зъ мясы Едісона черезъ домѣшане певныхъ субстанцій. Пробъ, дôставати позитивы черезъ вôдтисканє ще не покôнчено.

На тôмъ самôмъ засѣданю прислухували ся члены комісіи репродукціи плытъ, на якій схоплено выголошенй рѣчи, спѣвы и свистанй мельодіи. И хоть приладъ, якій названо архівнымъ фоноґрафомъ, зроблений бувъ лише провізорично, въ наслѣдокъ чого при репродукціи показались деякій недостачѣ, котрі мусять вôдпасти при докладчôмъ выкôнченю, то вимо того комісія ухвалила одноголосно, що на пôдставѣ дотеперѣшныхъ результатôвъ можна приступити до выконаня потрѣбныхъ приладôвъ и порѣшила просити академію о удѣленє потрѣбныхъ на се грошевыхъ засобôвъ.

Такъ отже завдяки вѣденьскôй академіи наукъ будемъ мати незабаромъ фоноґрафічный архівъ. Зъ початку буде вôнъ доступный мабуть лише для вченыхъ, фільольоґôвъ и т. п., але зъ часомъ, надѣятись можна, дôйде до того, що такихъ архівôвъ стане бôльше и тогдѣ всякій смертный буде мôгъ послухати мовы Индійцѣвъ и т. п., вчути рôжній мельо- и голосъ рôжныхъ славныхъ людей. А може прийде й до того, що такъ само, якъ теперь въ родинахъ переховують ся портреты, записки и иншій памятки, буде опôсля переховувати ся и голосъ дорогихъ особъ. Шкода лише, що люде не поспѣшили ся зъ вынаходомъ фоноґрафа, якъ и зъ заснованемъ фоноґрафічного архіва, а то не доведеть ся вже намъ почути голосу людей, якимъ вôддаємо найвысшу честь та для котрыхъ маємо бôльшу любовь...

Подавъ *М. Л.*

домагання закупна польскихъ ґрунтівъ (все то по мысли народнои програмы), дальше скасованя науки польскои мовы въ школахъ народныхъ въ рускихъ громадахъ, регуляціи рѣкъ у всходній Галичинѣ, основана коштомъ краевымъ въ долиньскомъ повѣтѣ школы промысловои выробівъ деревляныхъ и безплатного роздѣлювання сыровицѣ для худобы.

Зъ прикростію треба замѣтити, що „тверді“ въ числѣ чотырохъ представителівъ намѣрили выкликати сварню, вытягаючи на верхъ фонетику та витаючи неприродными окликами кожду згадку о „Просвѣтѣ“ и о народныхъ выдавництвахъ, але народъ заховавъ ся спокійно.

Взагалѣ вѣче було оживлене, бесѣды популярно выголошенй а успѣхъ великій. Въ найблившомъ часѣ відбудуть ся вѣча въ значнѣйшихъ мѣсцевостяхъ Болехівщины.

Участникъ вѣча.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотерии! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярии дяковскои льотерии, Львівъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львівъ, Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Відъ д-ра Евгенія Олесницкого** дістали мы вчера зъ Відня отсе письмо, въ просьбою о помѣщенє:

Заявленє.

Дізнавшись по поворотѣ зъ одномѣсячного побуту за границею, що въ тімъ часѣ підношено зъ деякихъ сторінъ мою кандидатуру на посла до Сойму зъ повѣту жидачівского, заявляю рѣшучо, якъ заявивъ я се вже передъ-тымъ многимъ выборцямъ жидачівскимъ, що о мандатъ сей не убѣгаюсь и зовсѣмъ не кандидую.

Д-ръ Евгеній Олесницкій,
адвокатъ въ Стрыю.

Супротивъ сего заявленя думаємо, що треба скликати еще згромаджене властивыхъ выборцівъ, щобы справу кандидатуры полагодити. Тымъ-часомъ нехай наши люде въ Жидачівщинѣ пильнують добре правыборівъ. Мы о тій справѣ поговоримо завтра докладнѣйше.

— **Відъ п-ѣ Маріи Пеленьскои въ Комарнѣ** дістали мы отсе письмо: Въ тяжкій моїй недолѣ відрадою есть для мене, що патріотична Русь не забуває на судьбу нещастной родины. До 16. с. м. зволили Добродѣѣ зложити въ Товариствѣ взаимного кредиту „Дністеръ“ на книжочку вкладкову ч. 1402 квоту 1.215 кор. 90 сот., за що выражаю всѣмъ тымъ Добродѣямъ сердечну подяку и пору чаюсь заразомъ въ виду зближаючого ся терміну ліцитаційного дальшимъ ласкавымъ взглядамъ зъ крѣпкою вѣрою, що Патріоты не дадуть загинути бідній родинѣ. — *Марія Пеленьска* въ Комарнѣ.

— **Товариство Рускихъ женщинъ** въ Станиславовѣ пригадує отсимъ, що вечерокъ зъ танцами відбуде ся въ Станиславовѣ дня 4 н. ст. вересня въ сали театральній им. Монюшка на дохідъ свого института а въ-части на потерпівшихъ відъ повени. Вечерокъ заповідає ся знаменито, позаякъ комітетъ зложеный зъ академиківъ розширивъ свою дѣяльність, щобъ забава выпала відъ кождымъ взглядомъ якъ найлѣпше. Початокъ о год. $8^1/_2$ вечеромъ. Стрій для пань вечерковый або народный, для панівъ балевый. Вступъ відъ особы 2 кор., льожа I и X по 8 кор., прочій по 6 кор., галерія 1 кор. — За выдѣлъ: *Мінодора Цурковска, Олена Баришева.*

(Хто черезъ помылку не одержавъ запросинъ, зволить зголосити ся до выдѣлу на ул. Заболотівскій ч. 11.)

— **Руска Бурса въ Рогатинѣ.** Філія „Просвѣты“ и філія Рускаго Товариства педагогічного отвирають въ Рогатинѣ зъ днемъ 1. вересня с. р. бурсу для школярівъ. Въ тій бурсѣ найдуть примѣщене хлопцѣ почавши відъ III класы народныхъ школъ до VI, за невеликою мѣсячною оплатою якъ въ грошахъ такъ и въ натуралияхъ. Підбираючись сей нелегкій задачѣ, комітетъ, зложеный зъ відпоручниківъ высше згаданыхъ товариствъ, находить ся справдѣ въ дуже невідрадномъ положеню, бо приступивъ до дѣла словно зъ порожнями руками. Однакъ, надѣючись на горячу підмогу усего рускаго населеня въ повѣтѣ, котрому не може бути байдужною такъ важна справа, якъ просвѣта и выховъ рускои интеліґенціи, комітетъ відвертає ся письменною відозвою до всѣхъ урядівъ парохіальныхъ, громадскихъ и радъ школьныхъ мѣсцевыхъ о глядане що-найспособнѣйшихъ хлопцівъ-школярівъ въ повѣтѣ и о заохочуване ихъ родичей до посылана дѣтей дальше до школы. При тімъ звернено въ відозвѣ увагу, що въ тімъ дѣлѣ есть обовязкомъ кождого Русина брати участь, бо се справа загалу, отже кождый повиненъ причинити ся даткомъ, на якій его стати. Нехай и селянинъ сли не грошъ то бодай зерно докине, нехай заинтересуєсь, що и ему самому вже пора приложити руку до загального дѣла. Длятого просивъ комітетъ уряды парохіальній, громадскій и рады школьній мѣсцевій освѣдомити селянъ и мѣщанъ о заснованю бурсы и займитись хочь-бы найдрібнѣйшими складками, чи въ грошахъ, чи въ натуралияхъ. — Зъ першою помочію поспѣшило руске учительство, зібране на окружній конференціи въ Рогатинѣ, и зложило 40 коронъ на початокъ. Маємо надію, що и окружна конференція въ Бурштинѣ не лишить ся по заду. Оскільки відозва комітету принесе реальній наслѣдки, нема еще данихъ сягъ чи такъ судити; однакъ повторяють ся жалобы селянъ, що деякій уряды парохіальній и деякій уряды громадскій ще до теперь не огосили змісту відозвы. Зъ-мѣжъ всѣхъ урядівъ одинокій урядъ громадскій въ Тенетиникахъ прислався свою лепту въ сумѣ трохъ коронъ, чимъ чесно заявивъ зрозумѣня ваги загального дѣла. Задля того комітетъ звертає ся и сею дорогою до рускаго населеня Рогатинщины зъ просьбою о скоре и чинне спів-дѣлянє въ дусѣ відозвы, бо часъ короткій, а у комітету кромѣ кільохъ коронъ и шелюга нема, щобы выкупити замовленый инвентарь, оплатити мешканє и взагалѣ приспособити все, що треба до уладженя бурсы. Притімъ повѣдомляєсь, що льокаль бурсы мѣститись буде въ реальности адвок. Ліпінера, а до бурсы приймати ся будуть що-найталановитій хлопцѣ. Достаточна скількість бѣля и одежи а такожь постѣль конечно потрібній. Зголошеня и близшій информаціи на адресу: *Комітетъ рускои бурсы въ Рогатинѣ.*

— **Рухъ выборчій въ Скалятщинѣ.** Пишуть намъ відъ Подволочискъ: Въ недѣлю 12/8 устроили панъ меценасъ Громницкій въ Мысловій сутій обжинки и дали для хлопівъ дві бочки пива. Бувъ тамъ и панъ староста и комітетъ старостиньскій. Панъ староста офіярували 4 бочки пива але хитрый комітетовый Ханмко Тіркель сказавъ, що вже выйшло. Маємо пити пізнѣйше, ажь при выборахъ. Люде собѣ хвалять, лишь мѣняково имъ, чому не дають заразъ — *Хрунько Ковбасюкъ.*

До „Громадського Голосу“ пишуть, що 8 с. м. відбули ся въ Підволочискахъ цѣкавій зборы „выборцівъ“, на котрыхъ були скалатскій староста Шидловскій, жидъ-посессоръ зъ Підволочискъ Сіссерманъ, жидъ-посессоръ зъ Качанівки Данкнеръ, шинкарь зъ Мысловои Ханмъ Тіркель, шинкарь зъ Підволочискъ Гершъ Кестенбавмъ, начальникъ мѣсцевого збору жидівского и уряду метрикального Ізаакъ Металь, шинкарь Альтеръ Бірнберґъ, зелѣзничій нижінеръ Ольшаньскій, мѣсцевый латиньскій парохъ кс. Мартинъ Подраза, швагеръ старосты нотарь Пйоткевичъ, знаный махеръ Вільгельмъ Ґельбардъ, зелѣзничій ветеринарь Свѣдерскій, управитель почты Черневичъ, почтовый контрольоръ Ґренъ, адвокатъ и дѣдичъ зъ Мысловои д-ръ Ґромніцкій, писарь изъ Задинішівки Янішевскій, громадскій секретарь зъ Підволочискъ Рущицкій, комісарь поліціи Сѣнкевичъ, податковый поборець Пшевозьніченъ, податковый контрольоръ Ковальчукъ, шинкарь Віктор Вайглеръ, Ханмъ Вайглеръ.

Ухвалено поперати всѣми силами кандидатуру гр. М. Пінінського. Староста скромненько заявивъ, що грошей на попиране сеи кандидатуры нема. Цѣкаве, що судовый адъюнктъ п. Брыльскій кличе до суду хлопівъ, про котрыхъ чувъ, що були або могли бути на хлопскихъ передвыборчихъ зборахъ, и відтівъ въ тыхъ сѣлъ, де були зборы, та каже зізнавати имъ підъ присягою, що тамъ говорено.

— **Въ справѣ образованя и выхованя нашихъ женщинъ** подає якійсь И. С. С-ій въ провинціи (?) въ „Галичинѣ“ таку раду:

„Наши дѣвушки — пише вінъ — попадаютъ въ польскій женскія школы, или въ василіянскій пансіонъ, или, очень рѣдко, заграницу въ нѣмецкую школу. (О рускихъ школахъ женьскихъ, н. пр. о выдѣловій школѣ Товариства педагогічного у Львовѣ, о Институтѣ въ Перемышли, И. С. С-ій не знає?) Если обратимъ вниманіе на то, что половина сознательныхъ русскихъ людей должна (?) скрывать свои убѣжденія (!) и тѣмъ самымъ бездѣйствовать (!), то и поймемъ значеніе сознательной русской женщины въ жизни галицко-русского народа. Она вѣдь можетъ сдѣлаться хорошимъ орудіемъ въ рукахъ мужа... Сознательная женщина можетъ явиться главной розсадницей знанія литературного языка и исторіи русской литературы среди образованного городского общества, она совокупитъ вокругъ себя всѣхъ русскихъ людей окрестности. Въ деревнѣ будетъ (она) распространять среди крестьянскихъ массъ знаніе русской исторіи и литературы, будетъ руководить деревенскими читальнями, и то въ русскомъ направленіи.

„Чтобы однако могла въ этомъ направленіи дѣйствовать, она должна быть воспитана въ русскомъ духѣ. Такое воспитаніе можетъ намъ дать одна русская школа. Школа эта недалеко отъ насъ: нѣсколько миль на сѣверовостокъ, въ западномъ и югозападномъ краѣ сосѣдней Россіи... Тамошніе люде, понимающее наше бѣдственное положеніе, непремѣнно подадутъ намъ помощную руку“.

Добра рада, нема що сказати! Мы клопочемъ ся та збираємо грошѣ на рускій женскій школы и пансіоны, а то всьо непотрібне: недалеко за границею є „русская школа“, а Москалѣ знають нашу бѣдность и поможуть намъ! Клясичный есть особливо той уступъ статьѣ, де каже ся, що така въ „русскомъ духѣ воспитанная дѣвушка“ буде учити нашій хлопскій дѣти „русской литературы“. Отъ мы клопочемо ся також справою просвѣты нашого народу, закладаємо товариства, выдаємо книжки и газеты для народу, а тутъ є такій простый способъ! Панъ чи отець И. С. С-ій нехай возьме патентъ та своє „изобрѣтеніе“.

— **Якъ выховують въ Самбірскій гімназіи и учительскій семінарии** польску молодѣжь. Дня 10 серпня с. р. пріѣхавъ оденъ рускій священикъ зъ женою и донькою до Самбора. Переходячи рынкомъ, минавъ трохъ гімназіальныхъ учениківъ зъ VII чи VIII класы и двохъ, якъ пізнѣйше довідавъ ся зъ учительскои семинарии. Выхованки шовіністівъ-учителівъ ученики, видячи передъ собою родину руского священика, въ бѣлый день заверещали знану пѣсню: „А въ нашои попадѣ“, а опісля: „pop, pop!“ Може бы Рада шкільна краєва, такъ зразлива на всякій сплетнѣ о професорахъ Русинахъ, охотѣла вглянути въ выховане молодежи шкільнои въ Самборѣ, абы не дійшло до того, що ще рускихъ священикъ польска молодѣжь шкільна буде нападати на ринку въ Самборѣ зъ палицями, если буде такъ якъ дотеперь выховувати ся въ шовіністичнімъ дусѣ. — *Л.*

— **Злобна рука.** Въ незвычайнімъ переполоху проживають, якъ доносить Gazeta Narodowa, мешканцѣ Скалата, бо якась злобна рука завзяла ся на ихъ майно и підкладає разъ за разомъ огонь, котрый вже кільока разівъ выбухъ и наробивъ богато шкоды. Два рази видѣли вже підпаляча утікаючого, але до теперь не удало ся его спійматы.

— **Катастрофа на мори.** Два кораблѣ воєнній французкій, Brennus и Framée, плывучи до Хінъ відкинули ся недалеко Трафальґара. Меншій зъ нихъ, Фраме, затопивъ ся въ однѣй хвили; 47 осібъ знайшло смерть въ філяхъ морскихъ, мѣжъ ними всѣ офіцеры. Вину приписують одній незручному маневрованю, другій лихій будовѣ затопленого корабля. Слѣдство заряджено.

Про ту катастрофу оповідає одинъ зъ офіцерівъ марынарки такс: Въ напрямѣ до Ґібральтару плыло більше кораблівъ ескадры въ однѣй лінії, досыть скоро. Ночь була спокійна, небо чисте. Коло підночи адміралъ Фоміе передавъ черезъ торпедовець La Framée приказъ до коменданта залоги Foudre. La Framée прискоривъ плавбу, а по якимсь часѣ спостерѣгъ комендантъ, що корабель его занадто приближивъ ся до корабля Brennus, тожь выдавъ команду „20 степенівъ на лѣво“. Але приказъ его зле выповнено, бо вмѣсто на лѣво звернено на право, и корабель зъ цілою силою наѣхавъ на Brennus-a. Всѣ зъ залоги, котрій спали, потопили ся. Комендантъ корабля енергічно проводивъ ратункова, кличучи: „Всѣ відважній спасайте ся!“ По 3 мінутахъ La Framée пійшла на дно. Такъ розпочавъ ся французкій похідъ на Хіны.

— **Ювилей введеня христіянства въ Угорщинѣ.** Дня 14 с. м. розпочавъ ся въ Острігомѣ торжественно 900-лѣтный ювилей введеня христіянства на Угорщинѣ. На торжество пріѣхали міністры Сель, Власичъ, и н. Цісаря заступає архикнязь Фридрихъ.

— **Голодъ и холєра въ Индіяхъ.** Kölnische Zeitung доносить, що въ Индіяхъ заносить ся на голодъ а надто лютить ся тамъ страшенно холєра. Въ послѣднихъ часахъ умирало въ самімъ мѣстѣ Бомбаю що-дня по-надъ 300 осібъ. Въ провінціи Пенджабъ заслабло на холєру до дня 7 липня 15.700 осібъ, зъ котрыхъ 8.312 умерло. Всѣ фабрики здержали рухъ, а до 30.000 людей лишило ся безъ роботы.

— **Четверта каденція судівъ присяглыхъ** у Львовѣ розпічне ся въ першихъ дняхъ вересня с. р.

— **Въ цісарскій менажеріи въ Шенбрунѣ** коло Відня обходжено сими днями немале свято. Ото $4^1/_2$-лѣтна львиця Боза породила щасливо трое молодыхъ львятъ, а то одно мужеского а двоє жіночого пола. Такъ достойна мати якъ и новонароджені потомки королівского звѣрячого роду мають ся добре, а кормити ихъ буде сука, бо львиця має дуже мало корму а королята мають бути дуже пажерливій.

— **Недбальства адміністраціи въ Италіи.** Въ красній Италіи, выпосаженій щедро природою, выходять на явъ щоразъ новій и щоразъ тяжшій недбальства и байдужности властій. Атентатъ на короля здемаскувавъ поліцію, а катастрофа зелѣзнича підъ Римомъ доказує, що и зарядъ зелѣзниць не лѣпшій відъ поліціи. Доходженя выявили, що машину зъ першимъ поѣздомъ пущено въ рухъ безъ гамівниківъ. Часопись Avanti, підносячи сей и инші факты, не щадить докоровъ зарядови зелѣзничому, на котрый складає цілу вину того великого нещастя.

— **Подяка.** Кружкови молодежи, котра 12 с. м. урядила въ Дорѣ величавый фестинъ на потребы мѣсцевои церкви, а особливо такожь Достойнымъ панямъ: совѣтникові Гавришкевичевій, старостинѣ Страссеровій, д-рові Кубаля, професорові Лазаркій, Фідереръ, Маковскій, Зарицкій, котрыхъ трудамъ и щедрымъ жертвамъ треба приписати, що фестинъ сей згромадивъ зверхъ 200 участниківъ Русинівъ и Поляківъ на охочу забаву и принісъ 110 коронъ 20 сот. чистого доходу, складаю яко парохъ Доры сердечну подяку. — О. *Григорій Громадка.*

— **Дрібні вісти.** Шефъ департаменту руху въ дирекціи зелѣзниць держ. у Львовѣ Генрикъ Гаснеръ одержавъ крестъ рицарскій ордеру Франца Іосифа, а инспекторъ промысловый Арнульфъ Навратіль титулъ правительственного радника. — Въ Петербурзѣ згорѣла знана велика фабрика тютюну Ляферма. — Дня 15 с. м. погорѣла нова дестиляриа нафты въ Губичу, власність Корнгабера и спілки. Шкода выносить до 110.000 зр. — Директоръ почтъ и телеграфівъ п. Сеферовичъ выѣхавъ за 6-тыжневою відпускою, заступати его буде въ урядованю старшій совѣтникъ почтовый п. Габерле.

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

Марія зъ Пилиньскихъ Хоминоза, жена ц. к. листоноша, померла дня 16 с. м. въ 45 р. житя. В. в. п.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Відозва.** Дирекція Товариства „Спілка для господарства и торговлѣ“ въ Перемышли, въ выконаню постановъ §. 4 статута, приступає до заснованя аґенцій по мѣсточкахъ и селахъ. Въ тій цѣли взиває хотячихъ займати ся аґенцією до вношеня письменныхъ подань до Дирекціи Спілки для господарства и торговлѣ въ Перемышли.

Поданя мають бути заосмотрені заявою мѣсцевого пароха, що петентъ дѣйстно заслугує на довѣре.

Кому підносеня господарства и торговлѣ нашого народа и полѣпшеня его добробыту лежить на серцю, нехай скоро вносить подане о аґенцію, а не тілько прислужить ся справѣ народній, але й відносе ще особистій користи, якій Дирекція відступає аґентамъ въ процентахъ.

Ближшихъ информацій удѣлить Дирекція.

Відъ *Дирекціи Спілки для господарства и торговлѣ въ Перемышли.*

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

Ц. к. Дирекція зелізниць державныхъ в Олумунци оголошує, що перестанок зелізничій Меріш Karlsdorf при шляху зелізничім Меріш Шільтберґ-Ґрулїч отворено з днем 1. серпня с. р. для руху пакункового.

Выказъ складаныхъ жертвъ

Для священной сироти въ Стрижевѣ, сожалѣня достойнои, недужнои, нужденнои и цѣлкомъ опущеной, зволили дальше на мои руки жертвувати Всч. Отецъ и Вп. Добродѣѣ: 1) П. Емилія Платекъ зъ Дублянъ 2 кор., 2) О. дек. Антоній Копистиньскій зъ Лины 1 кор., 3) О. Іоанъ Гринь къ женою зъ Лины 2 кор., 4) О. Володимиръ Хомицкій въ Дальовы 2 кор., 5) О. Іоанъ Мерена въ Дошна 2 кор., 6) Двѣ особы 3 кор., 7) О. Николай Феленчакъ зъ Полинъ 1 кор., 8) П. Владиміръ Куриловичь судія въ Рымановѣ 4 кор., 9) О. Ю. Федусевичь зъ Стрыя 3 кор., 10) О. Тадей Галайчукъ зъ Микуличина 4 кор., 11) Урядъ парохіальный Монастыриска 2 кор., 12) П. Іосифа Раковска въ Боднарова 1 кор., 13) О. Іоанъ Ковальскій зъ Спасова 1 кор., 14) О. Яківъ Сѣнгалевичь въ Романовѣ 5 кор., 15) О. Димитрій Гузаръ въ Заваловѣ 7 кор. 60 сот., 16) О. Вікторъ Чомкевичь въ Стрѣлківцахъ 5 кор., 17) О. Балицкій въ Пшеничникахъ 6 кор., 18) Урядъ парохіальный въ Боркахъ-велик. 1 кор., 19) О. Іоанъ Каратницкій въ Долгімъ 1 кор., 20) о. Ілярій Паньковскій въ Опарівцѣ 2 кор., 21) П. Ольга Тышиньска въ Стрыю 4 кор., 22) О. Іоанъ Терешкевичь відъ Глубочка-пел. 2 кор. — разомъ 61 кор. 60 сот. Всѣмъ П. Т. Жертводателямъ выражаю въ имени одареной сердечну подяку. — Свящ. *Теодоръ Мерена* въ *Рѣпнику.*

Телеґрамы.

Відень 17. серпня. Въ парляментарныхъ кругахъ кружать поголоски про реконструкцію кабінету Кербера. Въ кругахъ близькихъ до правительства твердять, що въ Ишлю прийшло до рѣшучихъ ухвалъ що-до ситуаціи. Межъ иншими проектами Керберъ має покликати до кабінету міністра Нѣмця, зъ компетенцією, яку має міністеръ Резекъ. Правительство намѣряє утворити Geschäftsmajorität для полагодженя бѣжучихъ суспільно-економічныхъ справъ. Керберъ хоче удержувати зъ тою більшостею ad hoc тѣсный контактъ и информувати ся о кождімъ кроцѣ правительства. Правительство залишило гадку відтворенія автономічной більшости зъ выконуючимъ комітетомъ и не хоче выступати въ якій небудь способъ противъ Нѣмцівъ.

Відень 17. серпня. Polit. Corresp. доносить, що по короткій нимѣнѣ денешь межъ австрійскимъ и нѣмецкимъ цісаремъ, австрійске правительство згодило ся на именованє гр. Вальдерсого начальнымъ командантомъ союзныхъ войскъ въ Хінахъ.

Берлинъ 17. серпня. Вальдерее відѣде кораблемъ зъ Неаполя дня 22. с. м. — Зъ Кантону доносять, що Хінцѣ збурили въ околиці три протестантскій місіи. Зъ того заключають, що революційный рухъ вже обнявъ також провінцію Кантонъ.

Ню-Йоркъ 17. серпня. Японъ мавъ заниціювати завѣшене оружія межъ державами а Хінами. Хіньске правительство приняло се предложенє.

Лондонъ 17. серпня. Урядово доносять, що корпусъ японьскихъ войскъ въ силѣ 25.000 людей тягне на Корею.

Лондонъ 17. серпня. Девять находить ся по другімъ боцѣ Вентередорну и машируе въ підвечірнімъ напрямѣ, абы получити ся зъ Делярейомъ, котрый розтаборивъ ся підъ Русенбурґомъ, зъ відки Англійцѣ спасялися бѣгствомъ. Кіченеръ гонить за Деветомъ. Бури ударили на Булера въ его походѣ на Барбертонъ. Теперь войска Булера станули въ Тірфеласъ, положенімъ о 20 миль на полудне відъ Вондерфонтецъ. Недалеко сеи мѣзцевости стоить 800 Бурівъ зъ 6 арматами.

Бельфастъ 17 серпня. Въ Бельфастѣ выбухли розрухи зъ причины спору межъ протестантами и католиками. Збурено чотыры склепы протестантівъ и одинъ шинокъ католика. Товпа розбивала поліцію. По підночи демонстранты самі розбійшли ся.

Ню Йоркъ 17 серпня. На однімъ островѣ полудневыхъ Каролинъ 5000 бѣлыхъ напало на муринівъ, абы підмстити смерть убитого чорнымъ поліційного урядника. Поліція розбивала абѣговиско, при чімъ ранено 20 осібъ. Богато осібъ арештовано.

Пільзно 17 серпня. Obzor доносить, що правительство жертвувало 20 міліонівъ коронъ для Праги на инвестиційній цѣли, и що часть сеи квоти вже вставлено въ прелімінаръ

буджету на рбкъ 1901. Зъ тои причины Obzor пише: „Коли правительство гадае, що кблькома міліонами потрафить скаптувати собѣ Чехбвъ и ослабити ихъ змаганя до осягненя державного права короны св. Вячеслава, то грубо помылило ся„.

Загребъ 17 серпня. Діяковарескій епископъ Штросмаєръ обходить дня 8 вересня 50 лѣтный епископскій ювилей. Въ кругахъ хорватского духовеньства приготовляють ся до великихъ торжествъ.

Римъ 17 серпня. Король має зреформувати форму телеграфічныхъ вносинъ въ міністрама и способбъ пбдписованя номінаційныхъ декретбвъ. Въ Квіриналѣ заряджено дуже острѣ средства осторожности. Король буде выѣздити лише пбдъ ескортою кірасіербвъ. Міністеръ вбйны и міністеръ королѣвского дому мають уступити, бо показали мало орґанізаційного змыслу. Міністрови двора закидають такожъ бракъ енергіи въ хвили атентату.

Конкурс.

Товариство „Шкільна Поміч в Коломиї“ прийме з початком 1900/1 року шкільного учеників рускої ґімназиї (клас приготовляючої і I.—VIII-ої) до бурси. Своїм питомцям дає бурса ціле удержане, ліжко, надзір і провід домовий, а також і меньшу поміч в науці. Оплата виносить на рік 4 кор. на інвентар, 2 кор. 40 сот. за річну вкладку членьску (вітця або опікуна) і місячно від 16—34 кор. а за пране біля 1 кор. — платних кождого місяця з гори. Ті, що хотять бути приняті по зниженій ціві, (н а ш е 34 к о р.) мають залучити до просьби свідоцтво убожества. Питомці мусять при принятю виказати ся, що мають три рази змінити біле на постіль, сінник, 6 пар біля, 6 хусточок до носа і 2 пари обуви.

Кождий принятий дістає карту принятя, без котрої не сьміє спровадити ся до бурси. Зголошувати ся треба до товариства „Шкільна Поміч в Коломиї“ на руки предсідателя С. Неділького до 25 серпня с. р.

[Иньші рускі часописи просимо о ласкаве повторене сего конкурсу.]

Від Виділу товариства „Шкільна Поміч в Коломиї“ дня 14 н. ст. липня 1900.

С. Неділький, голова. *Гр. Наливайко*, секретар.

Альбум заслужених Русинів

в красній кольоровій тецї, в ціні 2 корони

набути можна

в Товаристві „Просьвіта“, Львів, ринок ч. 10.

Природнї вина

до ужитку церковного,

дальматинськї, тирольськї, полудньово-італійськї літръ вбдъ 48 кр. *припоручає*

А. Жуліані и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домінїканьска ч. 7.

334 18—15б

ВЛАСНОГО ВЫРОБУ

найлучшу

МАСУВОСКОВУ

на пбдлоги

и правдиву

МАСУ

ФРАНЦУСКУ

на пбдлоги

поручає

Альойзій Гібнеръ

Львбвъ, Рынокъ 38.

395 2—6

„Въ селѣ Стѣнька повѣта Золочѣвского почта Гологоры вакує посада учителя при школѣ народнбй, котрый мбгъ бы заразомъ мати цѣлковите удержане у мѣсцевого пароха за удѣлене лекцій двомъ хлопцямъ — або мѣсячно 10 зр.

405 2—2

Тапеты найновѣйшїї

Штукатерїи суфітовї

Сторы и жалюзіи

до вбконъ

Хбдники кокосовї

Дроты до сходбвъ

поручають найдешевше

И. ЛУЩИЦКІЙ

и

В. АДАМСКІЙ

давнѣйше ІРҐЕНСЪ

Львбвъ, Собѣского 4.

Для Пп. Архитектбвъ и пбдприемцѣвъ вбдповѣдный работать

403 3—25

Ученикъ зъ укбнче ою П. кл. ґімназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде корстне помѣщене въ торговли корѣнбй винъ и делікатесбвъ И. БОРИСА въ Перемышли.

404 2—10

Панове студенты

знайдуть помѣщене зъ цѣлымъ удержанемъ и фортепяномъ до вправъ. Довѣдатись у І. Склярского ул. Лычакбвска число 12 партеръ. 411 1—1

НОВБСТЬ. НОВБСТЬ.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липинцкого

По кблькаразовбмъ ужитю дѣлає чудесно.

Припоручаю всякї материялы аптичнї и заряды товлетовї.

Дбстати можна лише въ дрогерїи

Станислава Липинцкого

У ЛЬВОВѢ

386 ул. Сикстуска ч. 21. 4—4

Звертає ся увагу

Пов. Зарядбвъ дббръ, монастирбвъ, фбльварквъ, горалень, броварбвъ, якъ такожъ ббльшихъ заведенъ промысловыхъ

ЦЦО

ПИРОЛІНЫ

найвбдповѣдиѣйшого средства до свѣчения, котрого вбдносно до нафты о 50% менше выходить, причбмъ не коптить, дає ясне и спокбйне свѣтло и є

безпечне бо незапальне

ВЫКЛЮЧНЫЙ СКЛАДЪ

знаходить ся у

Альойзія Гібнера

Львбвъ, Рынокъ 38.

Проспекты и цѣнники на жадане безплатно. 391 2—0

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Рынокъ ч. 10

магістра фармациї и довголѣтн. властителя аптики

припоручає:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОЙ МИЛЕНЬКОЙ, вбдначений сотками похвальныхъ листбвъ, зладжений зъ муки тростинного аксамитника (Maranthe arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристає досконало до лица и вызначає ся приемною и тривкою вонею. — Оригінальнї коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот

Ручу, що хто разъ уже пудру княжной Миленькой, задишить иншї пудры такъ краевї якъ заграничнї. Богато замовлень и подякъ дає найлѣпшу рекламу моему пудрови. — При замовленяхъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плынъ и масть д-ра Бамбергера зъ Вѣдня. Знамените со средство усуває веснянки, жовчевї, плямы, надає шкбрѣ бѣлости, прозорости и аксамитнок тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣнковї плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листбвъ. 329 16—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЫЙ зъ Мекки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

Надбслане.

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улиця Ягайлоньскбй число 7

вбдъ 9—1 и 3—5 257

Д-РЪ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкбрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у Вѣдни, Берлинѣ и Парижи, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ приладбвъ всякї венеричнї недуги, навѣть найбольше застарѣлї шкбрий, половї и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординуе вбдъ годины 10—12 и вбдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 17—?

ЛИПІЕ

въ реставрациї ГАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дбмъ взаносный, можна дбстати щоденне вже о годинѣ 8-бй рано горячій снїданя

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова зъ капустою	15 кр
Сїнаї дески	12 „
Фляки	12 „
Ножка телача зъ хрѣномъ	10 „
Колбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ зъ абонаментѣ	40 „

Великї напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походить зъ моєи реставрациї, даю вбдбираючимъ марки. — Найлѣпшї виноградї по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вбдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все снѣжка, въ великій выборъ отравъ и напитковъ заосмотрена кухня.

79 208—? Зъ высокимъ повазаненъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, далекознды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґа, тасьмы мѣрничї, піоны, лібелї манометры и т. п.

Уряджене дзвинкбвъ електричныхъ.

Великї направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4188

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОИ ШТУКИ

стоваришене зареестроване въ ограниченою порукою

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконує всякї працѣ въ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства вбсля композицій своихъ членбвъ, а именно: образы религійнї до иконостасбвъ, олтарѣвъ, хоругвъ, на тетраподъ, плащаницѣ и пр. и такїжъ образы до комнатъ; образы свѣтскї: историчнї, портреты зъ натуры и фотографій, краєвиды, побутовї и пр.; зъ дерева: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійнї, споминальницѣ и т. д. и всякї працѣ золотарскї; рѣзноски украшае внутра церковь, выготовляє планы церковь, каплицъ и пр. и утримує на складѣ фотографічнї репродукциї образбвъ рускихъ артистбвъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконане.

Цѣлею Товариства є: пбднести нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи прото се чисто руске Товариство патріотичнбй опѣцѣ нашои П. Т. Публики духовнои и свѣтскои надѣемо ся, що зводить Она причинити ся до осягненя сея цѣли численными замовленями, котрї приймае выключне лишь Дирекциа Товариства. 460 77—?

Зъ глубокимъ повазаненъ *ДИРЕКЦІЯ.*

Товариство не послугує ся аґентами.

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ

ЄВҐЕНІЯ УНҐЕРА

Львбвъ, Академічна ч. 8

выконує **ПЕЧАТКИ** до зяку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вбдливанї и ґравованї **МОНОҐРАМЫ** и **ҐЕРБЫ** релефнбвъ зъ золота и срѣбла, такожъ всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

ПЕРШИЙ ҐАЛИЦКИЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо нѣмецкбмъ, барокобмъ, англійскбмъ и ґотицкбмъ

ЮСИФА РУЖИЦКОГО

Львбвъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймае такожъ крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтанї перерабляє на скбряный.

Поручає крѣсла вбдъ 4 зр. и выеше.

Похвальнї листы на бажане. 321 17—60

Интернатъ рускій

пбдъ управою рутинованого педагога, приймае въ бѣжучбмъ роцѣ лишень ученикбвъ низшои ґімназіи зъ причинъ выказаныхъ въ справозданю. Устныхъ информацій удѣляє ся що середы вбдъ год. 4—7-ои вечеромъ.

Адресъ: Стефанъ Петрицкій у Львовѣ ул. Театиньска 14.

3.8 5—9

Артистично-ритовниче заведенє

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстараннѣйше:

Стампілѣ металевї и каучуковї, ґербы, монограмы, стампільнї марки, станцы, таблицѣ литї и ґравіованї и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінциї подагоджують ся вбдворотною почтою.

257

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейсажистъ

Львбвъ, Ягайлоньска 7,

уряджує и закладає парки англійскї, французскї и лѣснї, звѣринцѣ, партеры цвѣтовї, огороды и сады овочевї такъ ужитковї якъ такожъ експльоатаційнї, оранжеріи и теплярнѣ цвѣтовї и овочевї, провадить спеціяльнї управы якъ такожъ рисує пляны такъ цѣлыхъ огородбвъ якъ и поодинокихъ цвѣтникбвъ.

Приймае такожъ сталый надзбръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукцiи.

Доставляє такожъ стало и правильно черезъ цѣлый рбкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купелевыхъ.

865 9—26

Розкладъ їзды поїздбвъ зелѣзничихъ, важный вбдъ 1 мая 1900.

пбсля часу середно европейского [пбзнѣйшого о 38 мінутъ вбдъ часу львбвского].

поєз. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	поєз. вбдходять о годинѣ	особ. вбдходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава (Сколього вбдъ 1/8 до 30/9)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3·55	„ Пбдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копычинець		5·45	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/9 що дня)
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рашева, Риманова, Синока, Перемышля		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борыслава
				6·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одессы, Бродбвъ
				6·35	„ Станиславова, Пбдвысокого, Потуторъ
	6·30	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·20		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вбдъ 31/8 до 16/9)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·4	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Краснаго, Бродбвъ)			
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Синока, Калуша, Пешту		9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вбдъ 1/8 до 15/9)
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова, Загбря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копычинець, Гусятина, Грималова, Козовои
				9·55	„ Черновець, (Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Рашева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вбдъ 1/8 до 16/9 въ недѣлї и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вбдъ 1/8 до 15/9)	1·55		„ Пбдволочискъ, (Кіева, Одессы, Бродбвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рашева, Розвадова, Пшеворска, Синока		2·15	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/8 въ недѣлї и свята)
			2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
1·45		„ Черновець Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
2·35		„ Пбдволочискъ (Кіева, Одессы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродбвъ		8·05	„ Стрыя (Сколього вбдъ 1/8 до 30/9)
				3·15	„ Янова (що дня вбдъ 1/8 до 15/9)
	3·14	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/9 въ недѣлї и свята)		3·26	„ Бруховичъ (що дня вбдъ 13/8 до 16/9)
	5·40	„ Пбдволочискъ (Кіева, Одессы), Грималова, К зевои, Бродбвъ		3·30	„ Рашева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6·13	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/9 въ будни днї, а вбдъ 16/9 до 30/9 що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7·24	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/9 въ недѣлї и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28	„ Янова (вбдъ 1/9 до 15/9 въ недѣлї и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродбвъ
9·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Синока, Пешту, Перемышля		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
				7·48	„ Бруховичъ (вбдъ (1/8 до 16/9 въ недѣлї и свята)
	8·50	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/9)		9·12	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/9 въ въ недѣлї и свята)
	9·2·	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/9 що дня)		0·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10·4·	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рашева, Орлова, Тарнова
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11·—	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копычинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одессы, Бродбвъ, Копычинець			
	3·12	На дворець Пбдзамче			Зъ Пбдзамча
	7·40	Зъ Пбдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пбдволочискъ, Кіева, Одессы
2·20		„ Тернополя		9·42	„ Пбдволочискъ
	5·17	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одессы	2·08		„ „ Кіева, Одессы
	10·2	„ „ „ „		7·33	„ Тернополя
		„ „ „ „		11·28	„ Пбдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нбчна пора числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нбчнї поїзды означенї обводами. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницъ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Панькбвскій. Папѣръ зъ фабр. Черляньсона. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 176. Львовъ, Субота 5 (18 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро огодошень ул. Конерпака ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кадинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wolfzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитости за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пів року	8 зр.	на пів року	11 зр

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пів року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженя. — Рекламації неопечатаній вольній відъ порта.

Нормальне число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычайні приймаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. відъ одного стрічкового инсератового або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланне“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношення приватні числятъ ся по 15 кр. відъ стрічки.

Народна справа и доповняючій выборъ въ Жидачѣвщинѣ.

Мы помѣстили вчера надісланý намъ зъ Відня заяву д-ра Олесницкого, що вінъ о мандатъ посольскій въ жидачѣвского повѣту, предложеный ему выборцями, не убігає ся и не кандидуе. Коли-бъ ходило лише о особу д-ра Олесницкого, то справа его кандидатуры була бы на тімъ теперь скінчена. Але тутъ не о самого д-ра Олесницкого ходитъ, тутъ ходитъ о интересъ и честь повѣту, ба тутъ ходитъ о интересъ и честь всего рускаго народу въ Галичинѣ.

Хотя мы не знаемо докладно и напевно всѣхъ мотивівъ, зъ якихъ д-ръ Олесницкій відъ кандидованя усуває ся, однакожь можемо а навѣть мусимо припустити, що они зъ его становища суть оправданѣ. Але нѣякій мотивъ не може оправдувати жидачѣвскихъ Русинівъ, щобы они его кандидатуры не ставили и всею силою, всѣмъ завзятемъ не старали ся ей перефорсувати.

Два разы д-ръ Олесницкій бувъ въ тімъ повѣтѣ ставленый кандидатомъ. Не выбрано его тілько зъ причины найгрубшихъ надужитъ и противзаконностій, шахрайствъ и насильствъ. Такъ твердили завсѣгды жидачѣвскій Русины, такъ твердили Русины цѣлого краю. Противники самі не смѣли сего заперечити. Они вправдѣ й не признали сего, бо не увеважили мандату п. Абанкура, але не затвердивши его выбору та склонивши его до уступленя дали намъ можность перевести доказъ правды на нашій твердженя. Той доказъ правды мы переведемо, коли виберемо теперь д-ра Олесницкого, и то якъ найбільшимъ числомъ голосівъ. И мы мали бы ухилятися відъ ведення того доказу? Чи-жь не розумѣете, панове москвофіли, що се значило бы? То значило бы, що всѣ наші жалобы на кривды выборчій, цѣла наша громадна депутація до цѣсаря не були оправданій, що правду мали за собою гр. Бадені, староста Галецкій и цѣла безсовѣстна банда, що жидачѣвскій повѣтъ за д-ромъ Олесницкимъ не стоявъ и не стоитъ.

Тутъ не о особу д-ра Олесницкого ходитъ, хоть якъ мы єй высоко ставимо, бо чи на оденъ рѣкъ д-ръ Олесницкій війде до сойму чи не війде, то не така важна рѣчь, и коли-бъ о якій иншій повѣтъ ишло, то не заходила бы конечна потреба розбивати ся теперь за д-ромъ Олесницкимъ. Не ходитъ тутъ також о партійну справу, бо коли-бъ н. пр. була можность замѣсть д-ра Олесницкого выбрати кого иншого зъ найвызначнѣйшихъ народовцівъ, то се не мало бы зовсѣмъ такого значѣня. Тутъ конечно, абсолютно конечно треба выбрати Олесницкого, и тілько Олесницкого. Се повиненъ зрозумѣти кождый хто тілько знае політичну азбуку.

Але Олесницкій не хоче, вінъ не кандидуе! — скажутъ намъ на тое. Вінъ мусить кандидовати, мусить кандидатуру т. є. мандатъ приймити, бо сего вымагае честь и интересъ жидачѣвского повѣту, сего вымагае честь и интересъ всего рускаго народу въ Галичинѣ. И мы переконѣчені, що д-ръ Олесницкій, яко патріотъ и політикъ, сей мандатъ приймe, навѣть хоть бы се було єму може й недогідно. Що вінъ це схоче забігівъ робити о мандатъ, се мы припускаемо, але сего й непотрѣбно, бо жидачѣвскій Русины вже-жь занадто его добре знаютъ, якъ щобы вінъ потребувавъ имъ ажь на якихъ зборахъ представляти ся.

Говорити еще о заслугахъ та способностяхъ д-ра Олесницкого — се була бы зайва рѣчь. Разъ що заслуги его знае повѣтъ и знае також весь край, а друге, що въ сімъ случаю всякій заслуги — більше другорядна рѣчь. Тутъ, повтаряемо ще разъ, въ сімъ спеціяльнімъ случаю консеквенція, політична конечность (котра навѣть въ тімъ самімъ жидачѣвскімъ повѣтѣ при послѣдующихъ загальныхъ выборахъ вже не буде заходити), интересъ и честь повѣту и всего народу рускаго суть рѣшаючими моментами.

Але одна заслуга д-ра Олесницкого таки не можемо поминути, бо она власне вяже ся зъ симъ выборомъ. Се есть его безкористна и свѣтла оборона обжалованыхъ за выборы, межи иншими й д-ра Короля. Москвофіли мають дуже коротку память, коли на се забули! Але рускій народъ не забуде имъ теперѣшного ихъ выступленя. Даремній всякій ихъ оправдуваня — то лише мізерній выкруты, якъ имъ вже выказуемо и ще більше выкажемо. Коли партійні интересы такъ ихъ заслѣпляютъ, нехай бы бодай на иншу нагоду и иншу пору береженé тыхъ интересівъ заховали.

Мы якъ стояли такъ стоимо при кандидатурѣ д-ра Олесницкого, а заява его нѣчого въ тімъ изглядѣ не змѣняе. Въ найкоротшімъ часѣ відбуде ся нарада выборцівъ жидачѣвского повѣту, на котрій мусять запасти остаточне рѣшене. Мы маемо надію, що тая нарада выдасть користне свѣдоцтво о політичнімъ розумѣ, о патріотизмѣ и о чувствѣ вдячности жидачѣвскихъ выборцівъ.

Дещо про выховане рускои молодежи гімназіяльнои.

II.

Якихъ же способівъ вінъ повиненъ уживати до сего? Передовсѣмъ заслугують тутъ на увагу два средства: власный примѣръ и зносины особистій зъ учениками. Немовѣрнымъ майже выдае ся, якъ дуже интересують ся ученики кождои гімназіи, а рускои особливо, роботою своихъ учителівъ на поли народнімъ. Они знаютъ дуже докладно, чи и до якихъ товариствъ належитъ ихъ учитель, чи робитъ вінъ що-небудь въ тімъ товариствѣ, чи належитъ може до выдѣлу, чи пише вінъ що-небудь по газетахъ або де-инде, чи ѣздитъ вінъ до читалень и до якихъ и т. д., досыть, що все те займае дуже ихъ молодечу цѣкавость и після сего выдаютъ они відтакъ и свій власный осудъ про меншій або більшій патріотизмъ свого учителя. Відбуде ся якій небудь вечерокъ въ честь якого нашого поета або писателя, праѣде рускій театръ, такъ вже на другій день кожда кляса, почавши відъ першои ажь до осьмои, вычисляе на пальцахъ имена тыхъ учителівъ, що були на вечерку або въ театрѣ, и звычайно хвалитъ ихъ за те, а зъ негодованемъ майже выражаесь про неприсутныхъ и подае до кождого свои, часто неправдивій а часомъ смѣшній коментарѣ. Дехто зъ учителівъ може навѣть слушно гнѣватися на таку критику відъ стороны его учениківъ, бо мовлявъ, „що ихъ обходитъ, що я поза школою роблю?“ — але фактъ остае фактомъ, що оно такъ дѣйстно е и що таке більше або менше интересоване справами народными учителя мае великій вплывъ на більшій або меншій симпатіи его учениківъ до него. Звідки се бере ся у нашои молодежи, годѣ просто відповѣсти; майже такъ выглядае, що кождый малый хлопчина приходитъ у насъ вже до гімназіи зъ великимъ справдѣ, але несвѣдомымъ, инстинктовнымъ сказати-бъ засобомъ патріотичного почутя, и відъ учителівъ зависитъ лише опісля, щобы засібъ сей не меншавъ але крѣпшавъ.

Не підлягае отже нѣякому сумнѣвови, що яка-небудь робота народна учителя знаходитъ щирый відгомінъ и правдиву симпатію у его учениківъ, а вслѣдъ за придбанемъ симпатіи росте и довѣре учениківъ до того ихъ патріотичного учителя, таке довѣре, яке мати у учениківъ повиненъ навѣть після инструкціи кождый учитель а яке й ему самому лише на добре мусить выйти. Розумію тутъ, що зъ хвилею зъєднаня собѣ довѣра у учениківъ неможливій стають ся опісля всякій острѣйшій діссонансы межи обома сторонами, неможливыми стають ся якій небудь жалобы на учителя зі стороны учениківъ, не споминаючи вже про стрейки або що инше. Щирому патріотови-учителеви простятъ наші ученики все, бездушному и обоятному на справы народній майже нѣщо, се також фактъ, зъ котрымъ кождый учитель повиненъ числити ся. Власный вплывъ отже, и то поза школою, се було бы однымъ средствомъ, за помочію котрого рускій учитель може выховати зъ своихъ учениківъ добрыхъ, свѣдомыхъ Русинівъ-патріотівъ.

Поговорю теперь про друге таке средство, се-бъ то про особисті зносины рускихъ учителівъ зъ ихъ учениками. На послѣдній конференціи учителівъ галицкихъ школъ середныхъ велась жива дискуссія надъ темою, чи учитель повиненъ займати ся своими учениками поза школою, чи нѣ. Гадки були подѣленій; однакъ богато було голосівъ противъ, значитъ, що функція учителя яко навчаючого и выховуючого повинна кінчитись въ будынку школьнімъ. Я зъ засады противный такій думцѣ, а коли возьму на увагу нашу молодѣжь гімназіяльну, то мушу отверто признатись, що кождый рускій учитель повиненъ безъусловно займати ся выховуваньемъ своихъ учениківъ и поза школою, именно въ дусѣ патріотичнімъ, и уважаю се за велику похибку учителя, коли сего не робитъ. Кождый зъ насъ знае, якъ мало у насъ интеліґенціи, а ще менше охочон до працѣ надъ народомъ; кождому вѣдомо також, що до роботниківъ такихъ належатъ передовсѣмъ священики головно по селахъ, але й то не всѣ, адвокаты и учителѣ высшихъ школъ по мѣстахъ, розумѣе ся також не всѣ, а проча велика часть рускои интеліґенціи, головно урядники, не займае ся, зъ незначными выемками, цѣлкомъ анѣ справами політичными анѣ економічно-просвѣтными свого народа, и то лише „страха ради юдейска“, щобы ихъ не помянувъ авансъ або не спіткало несподіване перенесене — хотя се-

---

Зъ дрібныхъ оповѣдань Антона Чехова.

Свѣдомый переступникъ.

Передъ слѣдчимъ судією стоитъ невеличкій, дуже худощавый хлопище въ брудній сорочцѣ и полатаныхъ штанахъ. Лице поросле волосемъ, темне, а очи, ледво видні зъ підъ густыхъ, навислыхъ бровъ, мають выгляды мрачної суворости. На головѣ мае цѣлу стрѣху відъ давна нечесаного волося, що надае єму еще більше дикої суворости. Босый.

— Деннісъ Григоріевичъ! — починае слѣдчій судія. — Приступи сюда и відповѣдай, о що буду питати. Дня 7 липня сего року сторожъ зелѣзного шляху, Иванъ Семеновичъ Акимфовъ, переходячи рано лінією на верстѣ 141, здовивъ тебе на відкручуваню шрубки, котрою притверджуе ся шины до порогівъ. Ось тутъ лежитъ тая шрубка!... Зъ сею то шрубкою вінъ тебе и придыбавъ! Чи такъ се було?

— Чого?

— Чи було такъ, якъ розказуе Акимфовъ.

— Вѣдомо, що було.

— Добре, а по що-жь ты відкручувавъ шрубку?

— Чого?

— Покинь ты свое „чого“ и відповѣдай на питане: по що ты відкручувавъ шрубку?

— Та вже-жь безъ потребы не бувъ бымъ відкручувавъ, хранитъ Деннісъ, поглядаючи на стелю.

— На що-жь було тобѣ треба сей шрубки?

— Шрубка? Зі шрубокъ робимо тягарки.

— Хто жь то есть — мы?

— Мы люде... Климівский хлопы, натурально.

— Слухай чоловѣче, не удавай ты дурня а говори правду. Не маешь що тутъ мевѣ брехати о тягаркахъ!

— Якъ жию, не брехавъ-емь, а тутъ брешу... муркотитъ Деннісъ, моргаючи очима. Якъ же такъ можна, Ваше Благородіе, безъ тягарка? Брешу!.. Коли засаджу на гачокъ плотичку або хробака, то чи-жь пійде вінъ въ глубъ безъ тягарка? — усмѣхае ся Деннісъ. Дѣдько бы мусівъ сидѣти въ тій плотици, щобы пійшла на спідъ. Окунь, щука, таранъ всью на дичъ бере, а се що по верху плавае, то лишь хиба „шиліпперъ“ бере, та и то колись-неколись. Въ нашій рѣцѣ нема шиліппера. Отся рыба любитъ простіръ...

— По що ты тутъ менѣ розказуешь о шиліппері?

— По що? Тажь самій панъ питаютъ. У насъ и паны такъ ловлятъ. Найдурноватѣйшій хлопчиско не буде безъ тягарка ловити. Розумѣе ся, котрый не знае, сей и безъ тягарка пійде на рыбу... Для дурня права не писано...

— То кажешь, що ты на тое відкрутивъ шрубку, щобы зробити зъ нея тягарокъ?

— А по що-жь? На забавку?

— Такъ, але-жь ты мігъ тягарокъ зробити зъ олова, яка небудь кулька, якій цвяхъ...

— Олова на дорозѣ не знайдешь, треба купити, а цвяхъ нѣ-до-чого.... Лучшого якъ шрубка не знайдешь... И тягаръ, и дѣрку мае.

— Дивись на него, якого дурня удае! Якъ бы вчера вродивъ ся, або зъ неба впавъ!... Чи ты не розумѣешь сего, безглузда палко, до чого веде таке відкручуване? Нехай бы такъ не спостерѣгъ сторожъ, поѣздъ мігъ бы выскочити зъ шинъ, люде позабивались бы! Ты, ты позабивавъ бы людей!

— Хорони Господи, Ваше Благородіе! Но що бы я забивавъ? Або-жь то мы нехрещені, або розбійники які? Славити Господа, ласкавый пане, пережывъ я роки, а не лишь що не забивъ нѣкого, але менѣ навѣть подібна гадка черезъ голову не перейшла... Спаси насъ и помилуй, царице небесна!... Що панъ також!...

— А ты що гадаешь, чому розбиваютъ ся поѣзды? Відкрути лише двѣ, три шрубки, и готове нещасте.

Деннісъ усмѣхае ся и недовѣрчиво поглядае на судію.

— То-то-то! Вже стілько лѣтъ цѣле село відкручуе шрубки тай Господь Богъ стерѣгъ, а теперь наразъ то мавъ бы и поѣздъ розбивати ся и людей забивати! Якъ бы я такъ забравъ шину, або, скажѣмъ, положивъ въ поперекъ тои дороги полѣно, ну то може бы и скрутило де поѣздомъ, а то... тьфу! шрубка!

— Але зрозумѣй же ты, що шрубками притверджей шины до порогівъ!

— Мы се розумѣемо... Не всѣ тому й відкручуемо, лишаемо також... По дурному всего не робимо... зъ розумомъ... Деннісъ зѣвае и хрестить губу.

— Минувшого року выскочивъ тутъ поѣздъ зъ шинъ, говоритъ судія. Теперь мы вже знаемо, длячого...

— Що панъ кажуть?

— Теперь, говорю, вже знаемо, чому тамтого року выскочивъ тутъ изъ шинъ поѣздъ... Вже розумію!

— На то панъ е вченій, абы розумѣти, паноньку ласкавый... Знавъ Панъ Богъ, кому давати зрозумѣне... Такъ отъ и панъ розсудили, що и якъ, а сторожъ — отъ хлопъ — безъ розуму, хватае за ковнѣрь та тягне... Наперед надумай ся, а потімъ тягни! Натурально, хлопъ, и хлопскій розумъ... Нехай Ваше Благородіе запишутъ також, що вінъ мене два разы по зубахъ вдаривъ и въ груди..

— А якъ була у тебе ревізія, то знайшли еще одну шрубку. Де ты єй відкрутивъ и коли?

— То панъ о тій, що то лежала підъ червоною скриночкою?

— Але-жь я не знаю, де она тамъ у тебе лежала, досыть, що знайшли. Коли ты єй відкрутивъ?

— Я ей не відкручувавъ, давъ єй менѣ Гнатко, сынъ кривого Семена... То е тота, що лежала підъ скринкою, а ту, що тамъ на дворѣ на саняхъ валае ся, то мы єй разомъ зъ Митрофаномъ відкрутили.

— Зъ якимъ Митрофаномъ?

— Ану зъ Митрофаномъ Петровымъ. Ваше Благородіе не чули про него? Выплітае сѣти и продае панамъ. Вінъ потребуе

ся обава ихъ майже цѣлкомъ безпідставна, бо у инших народовъ, отъ хоть-бы у нашихъ найближших сусѣдовъ, урядники-правники займають ся навѣть дуже ревно справами народными и анѣ имъ волосъ за те зъ головы не спаде.

Коли-жь у насъ такъ мало есть интелігентовъ охочих до якои-небудь патріотичнои роботы, то передовсѣмъ руский гімназіи повинна мати сю высоку задачу, выховати а бодай підховати якъ найбільше кандидатовъ способных и охочих до такои роботы. Нехай лише учителѣ рускои гімназіи на стілько вплынуть на своих учениковъ, щобы кождый зъ нихъ почуванъ себе по скінченю осьмои клясы свѣдомымъ Русиномъ-народовцемъ, щобы опісля уважавъ за свій першій обовязокъ, записавшись на университетъ належати у Львовѣ до „Академічнои громады“, у Вѣдни до „Січи“, а въ Чернівцяхъ до „Союза“, и въ житю академиковъ брати живу и активну участь, то задача ихъ буде вже майже сповнена, бо пізнѣйше выховане академічнои молодежи належить вже не до учителѣвъ гімназіяльныхъ, але до Русиновъ-професоровъ университета и до выдѣловъ академічныкъ товариствъ самыхъ, о чімъ я пізнѣйше еще поговорю.

У насъ Русиновъ по при згаданомъ великомъ браку охочои до роботы интелігенціи страта кождои одиниці дае ся дуже болюче відчувати, и тому-жь обовязкомъ учителѣвъ рускихъ гімназій повинно бути, щобы намъ бодай въ гімназіи не пропала анѣ одна людина, а осягнути се можуть они по при власный примѣръ народнои роботы лише черезъ особистій зносины зъ учениками, розумѣе ся зъ старшими, поза школою. Не треба говорити, якій благодѣйный вплывъ мае на ученика сама свѣдомість того, що професоръ нимъ не гордить, що вінъ може навѣть прийти до професора до дому, якъ до старшого брата або рідного батька, що вінъ може въ чотыри очи зъ нимъ поговорити, и то не такъ, якъ въ школѣ, але щиро, сердечно, и то не про латину або греку, але про долю-волю сего бѣдного народу, до котрого належать его родичѣ, его цѣла родина, изъ котрого и вінъ самъ вышовъ. Се певна рѣчь, що такій щирій, дружній бесѣды учениковъ зъ своими учителями чи то у нихъ дома, чи на прогулькахъ въ лѣтѣ, взагалѣ поза школою, мають незвычайный вплывъ на цѣле пізнѣйше житє и переконанє ученика, и про нихъ буде вінъ до смерти зъ великою приємностію и правдивою вдячностію споминати.

Завдяки сему такъ скоро приймаючому ся вплывови, якій мають поза школою не лише учитель але й рідній постороній люди на вражливу душу ученика, выходить еще инде зъ рускихъ гімназій богато москвофілівъ або що найменьше людій нерѣшучихъ, про котрыхъ не знати, що й казати. Проводирѣ москвофілівъ зрозумѣли дуже добре, чимъ найскорше позыскати собѣ можна серце недосвѣдченого ученика, тому то запрошують они учениковъ до себе до дому, балакають зъ нима про всѣлякій справы, трактують нихъ навѣть гербатками, тѣстами и иншими ласощами и въ загалѣ відносять ся до нихъ зъ такою на око безъинтересовною приязнію и любовію, зъ такою вышуканою чемностію и сердечностію, що ученикъ, привычаенный оглядати що дня въ школѣ звычайно строгій, неприступній лица своихъ учителѣвъ, відчувае сейчасъ сю різницю въ обходженю зъ нимъ тамъ и тутъ, и небавкомъ отвирае щиро передъ такимъ агітаторомъ москвофільскимъ свое серце, починае его уважати за справдѣшного свого приятеля и опѣкуна, и переймае відъ него зъ часомъ и его переконанія и погляды на справы народній. Тымъ лише особистымъ зносинамъ зъ учениками мають наши москвофіли завдячити, що еще инде выходить що року въ рускихъ гімназій бодай кілька ихъ приклонниківъ, людей, справдѣ слабого характеру и хитныхъ переконань (бо инакше не дали бы ся зловити на гербатку, тѣсточка, папиросы и солодкі слова агітаторівъ), але все таки людей нашихъ, за котрыми кождому мусить бути жалко. Що такій зносины мѣжь москвофільскими агітаторами а ученыками гімназіяльными ще нинѣ мають мѣсце, се знае кождый, чи въ Коломыи чи у Львовѣ чи навѣть вже въ Перемышли, хто лише займавъ ся нашою молодежію гімназіяльною. Се повинно бути однакъ однымъ товчкомъ більше, щобы учителѣ народовцѣ не засыпляли такъ важнои справы, але щобы більше якъ до теперь займали ся ученыками поза школою и старали ся відводити ихъ не денунціаціями, выключуванемъ зъ школы або карами, але добрымъ словомъ, переконуючими розговорами и батьківскимъ упімненемъ відъ сихъ погубныхъ, ретроградныхъ вплывівъ зъ стороны антинародои партіи.

Конференціи безъ кінца!

Відъ кількохъ лѣтъ австрійского безголовля завела ся у насъ мода, въ браку позитивныхъ плановъ, задурювати публику конференціями. Пережили мы безлѣкъ тыхъ конференцій, а всѣ они солідарно не довели нѣ до чого. Теперь, коли австрійска політика троха відпочала, чиста приличність вымагала бы, абы приступлено до якоись позитивнои акціи, правительство знова инавгуруе конференціи. Чи може на се, абы — старымъ звычаемъ — по безплодныхъ нарадахъ знова кількамісяцевъ відпочивати, и збирати матеріялъ, та набирати сили до новыхъ конференцій.

Лѣто пройшло, звычаенъ політичнѣ ферія скінчили ся и дальша бездѣльність правительства не дала бы ся нѣчимъ выправдати. При генерѣшній ситуаціи правительство повинно бы або скликати парляментъ, або розвязати его и розписати новій выборы, або якъ попередній правительства, рядити при помочи цѣсарскихъ розпоряджень и цѣлкомъ вже неконституційныхъ откройованъ. Нашій правительства хорують однако на бракъ рѣшучости и відваги, а правительство Керберa спеціяльно перевысшае відъ тымъ взглядомъ всѣ попередній правительства. Оно не лишь не мае відваги выконати свій планъ, оно на нѣякій планъ навѣть здобути ся не може. Найлѣпшій доказъ въ тѣмъ, що Керберъ мае тыхъ плановъ більше, якъ всѣ попередній правительства въ купѣ. Коли правительство не мае нѣякого плану, най его подають другій. Въ тій цѣли зачне ся нова серія нарадъ, конференцій и переговоровъ. Въ тій цѣли выбирае ся вже д-ръ Резекъ до Праги. Міністеръ Резекъ мае переговорювати зъ Молодочехами и феодальною шляхтою въ справѣ уможливленя нарадъ парляменту. Въ тій цѣли відбудуть ся такожь у Вѣдни нарады мужівъ довѣря нѣмецкои лѣвицѣ зъ президентомъ міністровъ и міністромъ судівництва. Въ тыхъ нарадахъ возьмуть такожь участь гр. Хлюмецкій и д-ръ Бернрайтеръ, котрій мають бути втаемничені у всѣ „плины“ д-ра Керберa.

Староческій дневники твердять, що мужѣ довѣря вѣрноконституційнои великои посѣлости въ Чехіи и на Моравіи вже вповні згодилися на проэктъ правительства урухомленя парляменту. Lidove Noviny доносять зъ Вѣдня, що правительство вже въ найближшихъ дняхъ зачне въ тій цѣли переговорювати зъ провідниками всѣхъ більшихъ парляментарныхъ партій.

Narodni Listy обговорюючи планъ акціи правительства и надію правительственныхъ круговъ, що Чехи заляшать обструкцію, пишуть: Якій бы то зъ насъ були політики, коибы мы адуты, якій маемо въ нашихъ картахъ, по досвѣдахъ 17 жовтня минувшого року, легкодушно відкинули. На відзване, абы допустити до нарадъ надъ „державными конечностями“, мы вже дали відповѣдь: Нѣ, нѣ! Насамперед спокій и миръ въ краю, а відтакъ доперва економічна праца, а не на відворотъ.

Не знаемо, чи супротивъ категоричного „нѣ, нѣ!“ Молодочехівъ, конференціи скінчать ся якимъ небудь позитивнымъ планомъ. Здае ся, що по конференціяхъ наступить знова довшій відпочинокъ, а відтакъ знова конференціи. Такъ буде ити безъ кінца, якъ довго въ Австрін не наступить радикальна змѣна въ складѣ парляменту, а та змѣна можлива лише при загальномъ и рівномъ правѣ голосованя.

Пекінъ занятый?

Відъ приватныхъ депешъ, а походячихъ головно зъ хіньскихъ жерелъ, мѣжнародна армія станула вже въ Пекінѣ. Урядового потвердженя сеи вѣсти не одержало ще нѣ одно европейске правительство. Вчерашній лондоньскій дневники оголошують слѣдующу телеграму зъ Шангаю відъ датою 17 с. м.:

Відъ одержаныхъ тутъ вѣстей, цѣсарева вдова, князь Туанъ, цѣлый цѣсарскій дворъ покинули Пекінъ ще дня 7 с. м. и выѣхали до Гапанфу. Союзній войска ведуть дальше операціи и надѣяли ся станути въ Пекінѣ дня 15 с. м. Хінцѣ здае ся не будуть ставити опору. Друга телеграма зъ Шангаю приносить вѣсть походячу зъ хіньскихъ жерелъ, що союзній войска увійшли вже до Пекіну и увільнили послівъ. Цѣсарева вдова утѣкла зъ Пекіну. Де она теперь пробуе не знати. Бюро Райтера доносить: Лігунчанъ одержавъ депешу зъ доносеньемъ, що союзній увійшли дня 15 с. м. до Пекіну, не стрѣтивши ся цѣлкомъ зъ опоромъ. Лігунчанъ въ письмѣ до цѣсаревои радивъ ѣй передъ кількома днями, абы лишила ся въ Пекінѣ. Въ Шангаю панує спокій. Въ Берлиньскихъ урядовыхъ кругахъ переконаній, що увільнене послівъ вже наступило, хочь Більовъ доси не одержавъ урядового потвердженя сего факту.

Въ хіньскій амбасадѣ въ Берлинѣ такожь панує переконанє, що вѣсть про занятє Пекіну союзными войсками мусить бути правдива, хочь ще нема урядового потвердженя. Не знати, чи войска увійшли до Пекіну отвореными брамами, чи здобули мѣсто приступомъ. Відъ послівъ нема безпосередныхъ вѣстей, а фактъ, що амбасада не відобрала вчерашнихъ депешъ зъ Пекіну, здае ся потверджувати вѣсть про занятє Пекіну.

Лишаючи на боцѣ справу, чи Пекінъ вже занятый, передамо вѣсти про подѣї передъ тою хвилею, коли союзній войска мали станути въ брамахъ Пекіну. Коли войска рушили зъ Тьентсіну, Хінцѣ хотѣли загатити рѣку и въ той той способъ залляти околицю, абы въ той способъ унеможливити маршъ на Пекінъ. Будова греблѣ вже була такъ поступила, що були бы унеможливили маршъ на Пекінъ.

Командантъ англійского віддѣлу телеграфувавъ до Лондона дня 11 с. м. Нашій войска ставили въ Мату (30 км. на полудневый всходъ відъ Пекіну) по тяжкомъ нічномъ марши. Союзній войска терплять богато въ наслѣдокъ величезной спеки. Гадаемо, що ворогъ стоить за окопами на північь відъ Чанкявану. Відъ послівъ не маемо нѣякихъ вѣстей.

Американьскій конзуль въ Шангаю одержавъ відъ американьского амбасадора въ Пекінѣ слѣдующу депешу: „Хінцѣ знова насъ атакують. Погибло намъ 7 войковъ. Иншій Американцѣ жнють. Донесеня про походъ нашихъ войскъ на Пекінъ додають намъ відваги. Депеша французского посла въ Пекінѣ до французского конзуля въ Шангаю звучить: Доси ще держимо ся въ звалищахъ посольства. Члены французского посольства здоровій. Зъ нашихъ волковъ погибло 9. Увільненя надѣемо ся на день 14 серпня.

Одна агенція доносить зъ Шангаю, відъ датою 15 с. м., що союзній войска могли порозумѣти ся зъ сторожами нѣмецкого посольства, котрій стоять на мурахъ мѣста.

Российскій генеральный штабъ одержавъ вчера слѣдующій вѣсти: Колюмна кінноты підъ командою генерала Ренненкампфа, дійшла дня 5 с. м. до села Еюръ и натрафила на сильній позиціи ворога, котрый стоявъ тамъ въ силѣ 4.000 пѣхоты, 5.000 кінноты и 12 арматами. Ренненкампфъ ударивъ на позиціи. Противъ центра выславъ 2 швадроны и 2 арматы а $2^1/_2$ швадрона противъ правого крила ворога. Хінцѣ боронили ся дуже довго, переходячи кілька разівъ до офензивы. Однакъ въ наслѣдокъ дуже сильного атаку козаковъ на центръ, мусѣли цофнути ся зъ своихъ становищъ. До побѣды причинила ся такожь пальба 2 армать, котра приспівувала хіньску артилерію выцофати ся зъ своими 12 арматами. Двѣ хіньскій арматы знищено. Хінцѣ цѣлкомъ покинули свои становища.

Дня 16 с. м. надійшла до хіньскои амбасады въ Берлинѣ циркулярна депеша Лігунчана, въ котрій віцекороль просить посла о навязане переговоровъ, абы европейске войска не посунули ся дальше поза Тунчо, а то для обороны цѣсаря и цѣсаревои, и спинення дальшого проливу крови. Лігунчанъ рівночасно доносить, що їде до Пекіну.

Письма зъ краю.

Зъ Миколаева надъ Дністромъ. [*Де-що, що причинить ся до розвязки „Загадки“ въ 171 ч. „Дѣла“.*]

Жидачівскій „твердій“ говорять теперь, що „украинцы“, не порозумѣвши ся зъ нима, скликали собѣ довірочній зборы и поставили кандидатуру д-ра Евгена Олесницкого. Такимъ поступованемъ „твердій“ дуже зразили ся — нібы відки приходять самій „украинцы“ безъ нихъ рѣшати въ такъ важній справѣ! Наслѣдкомъ тои уразы були довірочній зборы зъ дня 9. с. м., на котрыхъ поставлено контркандидатуру о. К. Сеника. Нехай — мозливъ — „украинцы“ знають, чимъ то пахне, зъ нами собѣ зачѣпатись!

Бѣдній тотій народовцѣ! Я мігъ бы заложити ся, що сли-бы москвофіли жидачівскій були скликали свои зборы перше відъ нашихъ, а мы пізнѣйше — то безпечно и тогдѣ они говорили бы, що мы ихъ провокуемо! Чиста напасть на гладкій дорозѣ!

Тымчасомъ попалось менѣ въ руки одно письмо. Наводжу его ту дословно: „Почтенный Господинъ! Вслѣдствіе отказа п. Абанкура отъ мандата въ краевый соймъ изъ повѣта жидачевского, назначенъ выборъ посла изъ сельскихъ громадъ названного повѣта на 4. н. ст. сентября т. г. Установленный собраніемъ мужей довѣрія русско-народной партіи „Народный Совѣтъ“ и политическое Общество „Русская Рада“ во Львовѣ, основно розсмотрѣвши нынѣшнее положеніе русского народа въ Галичинѣ и приняши во вниманіе необходимость выбора въ соймъ изъ жидачевского повѣта человѣка независимого, горячо преданного народу и способного мужественно защищати его интересы, рѣшили поставити кандидатуру на посла въ соймъ изъ жидачевского повѣта священника Корнилія Сеника, приходника въ Бережницѣ королевской. Священникъ Корнилій Сеникъ уже достаточно показалъ себе на поприщѣ народно-патріотической дѣятельности [особливо теперь, розбиваючи силы Русиновъ! *доп.*], яко мужъ искренно преданный народу и мужественный защитникъ его правъ и интересовъ. — Въ виду сего, увѣдомляючи Васъ о назначеніи о. Корнилія Сеника кандидатомъ, Выдѣлъ полит. Общества „Русская Рада“ во Львовѣ *убѣдительно* просить Васъ, не отказати своего патріотическаго содѣйствія для обезпеченія успѣха названному кандидату, а тѣмъ самымъ побѣды русского населенія въ жидачевскомъ повѣтѣ надъ его національными и политическими противниками. — Отъ Выдѣла полит. Общества „Русская Рада“ во Львовѣ. Львовъ дня 8|21 юлія 1900. Председатель Добрянскій, секретарь д-ръ Левъ Павенцкій. L. S.“

Отже закимъ еще народовцѣ думали о якихъ будь своихъ зборахъ, то уже москвофіли, не порозумѣвающись зъ нѣкимъ, порозсылали оттакій „посланія“ по жидачівскомъ повѣтѣ! Зъ огляду на таку „роботу“, не можуть москвофіли нарѣкати, що ихъ на-

---

страхъ богато такихъ шрубокъ. До кождои сѣти найменше зъ десять.

— Слухай! 1081-ый параграфъ карного закона каже, що за кожде умысне ушкодженє зелѣзной дороги, коли оно може стати ся небезпечнымъ для транспорту, котрый йде тою дорогою, и коли обжалованый знавъ, що наслѣдкомъ сего мае бути нещасте — розумѣешь? знавъ! А ты не мігъ не знати, до чого веде таке відкручуванє — той мае бути засужденый на каторжній роботы.

— Ваше Благородіе знають се лѣпше. Мы люде темній... Чи мы розумѣемо що?

— Ты все розумѣешь. Ты брешешь, брате, удаешь!

— По що я брехавъ бы? Нехай панъ пытають въ селѣ, коли не вѣрять. Безъ тягарка можна ловити лише на верху, а грубша рыба не бере безъ тягарка.

— Роскажа но ще що о шалішперѣ! смѣе ся судія.

— Шалішпера въ насъ дасть Богъ! Пускаемо по водѣ язычокъ безъ тягарка зъ мотылемъ, але й то рідко возьме.

— Мовчи вже...

Наступае мовчанка. Деннсъ переступае зъ ноги на ногу, споглядае на столъ зъ зеленымъ сукномъ и моргае сильно очима, такъ, якъ-бы бачивъ передъ собою не сукно, але сонце. Судія пише скоро.

— Можу вже йти? пытае Деннсъ по короткій мовчанцѣ.

— Нѣ! мушу віддати тебе підъ сторожу и відослати до арешту...

Деннсъ перестае рушати очима, підносить свои густій брови и дивить ся пытаючо на урядника.

— Се-бъ то якъ, якъ до арешту, Ваше Благородіе! Въ мене нема часу, на ярмарокъ мушу; відъ Юрка за сало мушу три рублѣ відобрати.

— Мовчи, не перешкаджай менѣ!

— До арешту!.. коли-бъ було за що, то и пійшовъ бымъ, але такъ... нѣ зъ сего нѣ зъ того... за що? Не кравъ-емъ прецѣнь, не бивъ-емъ ся... А якъ Ваше Благородіе неплевій за податокъ, то нехай не ймуть панъ вѣры войтови. Поспытайте урядника для громадскихъ справъ... Хреста вінъ не мае, той войтъ...

— Мовчи!

— Таже мовчу... муркоче Деннсъ. А що до сего, що войтъ набрехавъ въ выказѣ, то я можу навѣть підъ прысягою... Є насъ трохъ братовъ: Кузьма Григоріевичь, Юрій Григоріевичь и я, Деннсъ Григоріевичь.

— Перешкаджаешь менѣ... Гей, Семенъ! кричить судія, — выведи его!

— Є насъ трехъ братовъ — муркотить Деннсъ тогды, коли два дужій салдаты беруть его за плечѣ и выпроваджують зъ комнаты. — Братъ за брата не відповѣдае... Кузьма не платить, а ты Деннсе відповѣдай... Судія! Померъ небощикъ генералъ — дай ему Господи царство небесне! —, а бувъ бы вже повчивъ судіевъ. Треба зъ зрозумѣнемъ судити, а не якъ небудь.. Выбити можь, абы лише було за що, пбеля сумлѣня!..

Переложила *Зофія Олесницка.*

родовцѣ „провокують“, що народовцѣ „розбивають єдность и згоду мѣжь Русинами“!

Кандидатура д-ра Є. Олесницкого поставлена еще въ р. 1855. всѣми Русинами. Москвофіли, ломлячи всяку консеквенцію, не зважаючи на всяку честь и справедливость, провокують теперь не тѣлько Русиновъ жидачѣвского повѣту, але цѣлу Русь! Якій интересъ они въ тѣмъ мають, се ажь надто добре видко; але що зъ того выйде, то побачимо! Політику въ жидачѣвскѣмъ повѣтѣ провадять теперь священики, але якъ зъ тои політики хлопы не будуть задоволені, якъ хлопы побачать, що ними крутять на всѣ боки якъ швецъ шкброю, що ихъ дехто ужива яко орудіе „высшои“ політики, звернено противъ нихъ самыхъ — о, тогдѣ хлопы возьмуть самѣ въ свои руки всю політичну роботу и злучивши ся съ священиками народовцами выступлять вкбнци противъ тыхъ, що ихъ теперь баламутять, и настане „великій часъ хлопскои кары“. Тымчасомъ caveant consules, ne quid detrimenti res publica capiat!

И.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дякбзскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належать посылати до канцелярії дякбвскои льотерії, Львбвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львбвъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Нинѣ въ сѣмдесятій уродины цѣсаря** мѣсто Львбвъ прибрало ся святочно, удекоруваши домы, особливо на близшихъ улицяхъ и площахъ. Рано вбдправлені були урочисті богослуженя а въ полудне депутаціи складали жичена для достойного ювилята на руки намѣстника. Межи тыми депутаціями була и одна вбдъ рускихъ товариствъ народныхъ: Просвѣты, им. Шевченка, Педагогічного, Зорѣ, Дністра, Торговлѣ и т. д. Русины удекорували такожь свои домы, хотя президія львбвского магістрату на нихъ видно зовсѣмъ не рефлектувала, выдавши дотычну свою вбдозву лише въ польскбй мовѣ.

— **Поправчій испыты зрѣлости въ учительскихъ семинаріяхъ** розпбчнуть ся въ слѣдующихъ реченцяхъ: Въ семинаріяхъ мужескихъ: въ Краковѣ, у Львовѣ, въ Сокалю, въ Станиславовѣ, въ Тернополи, въ Тарновѣ 17 вересня; въ Коросно 19. вересня, въ Самборѣ 24 вересня, въ Ряшевѣ 26 вересня с. р. Въ семинаріяхъ женьскихъ: у Львовѣ и въ Перемышли дня 24 вересня а въ Краковѣ 28 вересня.

У Львовѣ и въ Краковѣ розпбчнуть ся въ тыхъ самыхъ реченцяхъ такожь цѣлій испыты тыхъ кандидатбвъ и кандидатокъ, котрій одержали позволене приступити до испыту зрѣлости въ осѣннбмъ реченци. Чергу, въ котрбй тіи испыты по собѣ наступають, оголосять дирекціи. Властивій дирекціи оголосять такожь реченцѣ испытбвъ кваліфікаційныхъ на учителѣвъ шкблъ народныхъ и выдѣловыхъ.

— **По причинѣ сегорбчныхъ маневрбвъ вбйсковыхъ** вбдбудуть ся вписы ученикбвъ въ гімназіи въ Яслѣ дня 20, 21 и 22 вересня, испыты вступній до кл. II.—VII. въ дняхъ вбдъ 24 до 29 вересня, испыты поправчій дня 18 и 19 вересня, а для тыхъ ученикбвъ, котрій маютъ намѣръ перенести ся до нашого заведенія наукового, дня 30 и 31 серпня. — Отже зъ причины вбйсковыхъ маневрбвъ наука въ гімназіи въ Яслѣ опбзнить ся о цѣлый мѣсяцъ! Звычайно щось таке бувае лише въ часѣ вбйны. Cedunt literae armis!..

— **Іспити кваліфікаційні на учителів шкіл народних** розпічнуть ся перед комісією іспитуючою в Самборі дня 24 вересня 1900 н. ст. Подання заосмотрені в приписані документа службові вносати належить через властиву власть шкільну до комісиї іспитуючої на руки Дирекциї ц. к. Семінариї учительскої в Самборі найпізнійше до 8 вересня 1900 року. — *З Дирекциї ц. к. семін. учит.*

— **Въ справѣ потерпѣвшихъ вбдъ повени.** Дня 15 с. м. вбдбуло ся въ сали Рады повѣтовои у Львовѣ засѣдане комітету, выбраного на зъѣздѣ маршалкбвъ повѣтовыхъ до веденя акціи помбчнои для потерпѣвшихъ вбдъ повени. Ухвалено вручити міністрамъ и намѣстникови меморіялъ до правительства. Довга а шумна процедура обрахована очевидно на каптоване населеня.

— **Комітетъ для несеня помочи потерпѣвшимъ вбдъ повени** оголошуе вбдозву, въ котрбй звертае ся до „всѣхъ благородныхъ сердець въ краю, до фінансовыхъ институцій и товариствъ“, щобы поперли акцію ратункову, надсылаючи датки пбдъ адресою: Рада повѣтова у Львовѣ ул. Паньска ч. 21 або за посередництвомъ дневникбвъ краевыхъ.

— **Господарка жидбвска въ Бучачи.** Знаный махеръ польскій при выборахъ, котрый тѣшить ся великимъ довѣремъ у польскихъ потентатбвъ и зъ ихъ ласки вынесеный на достоиньство бурмістра бучацкого, допровадивъ мѣсто тое до загального упадку, бо панъ бурмістръ дбае именно про такій справы, при котрыхъ мѣркуе, що принесуть ему матеріальну користь. Отъ недавно въ часѣ огню показала ся безрадность органбвъ мѣскихъ, тай показало ся, що Бучачъ не мае до теперь зъорганізованои сторожи огневои, хотяй вбдъ кождого нумеру оплачуе ся на ню 3 зр. рбчно. Лѣпше зробивъ бы „ojciec Gromnicki“, абы замѣсто плакати nad zgliszczami żywiołu pol-skiego, приложивъ свою могучу руку до пбднесеня Бучача зъ упадку та заглянувъ въ господарку свого союзника пана Штерна. Богато вже процесбвъ пбдношено противъ него, ба разъ вже бувъ навѣть увязненый, але що се було передъ выборами, котрій безъ него були бы не конче дописали, тожь постарали ся панки, що п. Штерна выпущено на волю, а доходжене судове десь запровастило ся, и п. Штернъ пануе безкарно дальше.

— **Ческій маніфестаціи.** Въ червни с. р. шефъ генерального штабу баронъ Бекъ задержавъ ся въ цѣлымъ штабомъ кблька днівъ въ мѣсточку Межерѣче-волоске въ Моравіи. Тамошній купцѣ повывѣшували передъ своими склепами таблицѣ зъ написами „Zde“ — „Hier“, а на долинѣ малыми буквами „можна дбстати то а то“. Дня 7 с. м. дбстали два купцѣ Брошь и Вілімекъ вбзване до Староства, котре наложило на нихъ кару по 50 кор. за переступство §. 11. цѣс. розп. зъ 20/4 1854, сповнене черезъ демонстраційне вывѣшене таблицъ зъ написами, котрій осмѣшували вбйсковій заряджения. — Купцѣ хотѣли въ сей способъ пригадати ген. Бекови, якъ то чеськихъ резервістбвъ карано, коли котрый зъ нихъ вбдозвавъ ся на контрольныхъ зобраняхъ словомъ zde вмѣсто hier.

— **Галичанка мѣжь Китайцями.** Звѣстна артистка руского театру п. Фіцнеръ Морозова перебувала недавно зъ украиньскою трупою аж у Владивостоцѣ. Передъ двома мѣсяцями прислала она фотографію зъ Иркутска до паней Стечиньскои та писала, що звбдтамъ ѣдуть рѣкою Амуръ до Владывостока. Д-ръ Гриневецкій маe намѣръ ангажувати п. Морозову, котра тужить до теперь за своимъ гнѣздомъ. Лише не знати, чи листъ, якій дирекція выслала до Владивостока, дбйде до адресатки та чи она зможе вернути теперь загроженою Китайцями сибірскою зелѣзницею, котра мабуть ужинае ся теперь выключно лише на перевбзъ войска.

— **Кара смерти для соціялістбзъ.** Въ часѣ стрейку робітникбвъ въ фабрицѣ Вешицкого въ Варшавѣ переконали ся робітники о здрадѣ свого товарища Антонія Гжешака, котрый доносивъ поліціи о всякихъ нарадахъ своихъ товаришбвъ належачихъ до „польскои партіи соціялістичнои“. Се обурило до крайности робітникбвъ, тожь коли недавно Гжешакъ вертавъ вечеромъ зъ фабрики до дому, напали на него робітники Францъ Свѣдерскій и Валентый Вознякъ и такъ тяжко ножемъ поранили, що Гжешакъ въ кблька мінутъ потбмъ умеръ. Виновникбвъ арештовано и вбддано вбдъ судъ вбйсковый, котрый засудивъ обохъ на кару смерти. Царь помилувавъ ихъ и кару смерти перемѣнено имъ на доживотній тяжкій роботы зъ позбавленемъ всякихъ правъ горожанськихъ.

— **Пожаръ монастиря въ Ченстоховѣ.** Великій переполохъ мѣжь Поляками наробила телеграма доносяча о пожежи ченстоховского монастиря, зъ котрымъ лучать Полякбвъ не лишь релігійній але также народовій чувства. Шкоды суть поважній, хотя не такъ страшній, якъ подавано зъ початку. Причиною пожару було, що богомольцѣ, котрій рбкъ-рбчно тысячами збираютъ ся тамъ на вбдпусть дня 15 серпня, пускали вечеромъ ракеты, и вбдъ одной зъ ракетъ, здае ся, запалило ся вороняче гнѣздо на вежи. Огонь зачавъ ся въ вечеръ коло 11 годины, коли въ монастири всѣ спали. Пробовано ратувати вежу, але дзвоны вбдъ годинника (зъ нихъ оденъ справленый недавно за 16.000 рублѣвъ) стали топити ся и сплывати або обборвали ся. Половина одной вежѣ завалила ся и побила богато богомольцѣвъ; говорять, що кбльканацять осббъ погибло а кблькадесять е пораненыхъ. Згорѣвъ такожь дахъ на каплицы св. Павла, а помешкана монахбвъ и давній гостинній комнаты королѣвъ польскихъ понищений.

Ченстоховскій монастирь есть однымъ зъ найстаршихъ историчныхъ памятникбвъ Польщѣ, а знаходить ся въ нѣмъ чудотворный образъ Матери Божои, котрый мавъ пбсля традиціи малювати св. Лука. Монастирь той переходивъ важній подѣе, а найббльше прославивъ ся вбдважною обороною противъ Шведбвъ въ р. 1655. Давнѣйше вбнъ становивъ крѣпость, тамъ бороннвъ ся вбдъ 8 лютого 1769 до 15 серпня 1772 Казимѣръ Пулавскій противъ Москалѣвъ, въ р. 1793 обляглн Ченстохову Прусаки а въ р. 1809 Австрійцѣ. Въ р. 1813 заняла Ченстохову Россія, и вбдняла ѣй характеръ крѣпости а окопы и валы позасыпувала. — Польскій часописи розписують складки на вбдбудоване погорѣлыхъ частей.

— **Певный способъ залагодженя хіньскои справы.** Кажуть, що европейскій державы вже порозумѣли ся зъ собою не тѣлько що до того, якъ маютъ Хінцѣвъ въ найкоротшбмъ часѣ побѣдити, але также що до того, що маютъ вбдтакъ зъ побѣджеными зробити, абы разъ на завсѣгды мати зъ ними спокбй. Отже порѣшили, що маe установити ся на европейскій ладъ нове хіньске правительство, до котрого и европейскій державы доставлять вбдъ себе міністрбвъ, пбсля того, чимъ котра держава особливо вбдзначае ся. И такъ Италія, котра завсѣгды зъ великимъ поводженемъ провадила всѣ вбйны, доставить міністра вбйны, Франція, сильна упорядковаными внутрѣшныма вбдносинами, дасть міністра справъ внутрѣшныхъ, Россія дасть Хінцямъ міністра просвѣты, Австрія фінансбвъ, и т. д. Европейскій державы пересвѣдчені, що въ кблька лѣтъ по введеню свихъ реформъ можуть бути зовсѣмъ безпечній вбдъ Хінъ.

— **Село Пасѣчна** въ надвбрняньскбмъ повѣтѣ потерпѣло великій страты черезъ повѣнь, бо рѣка Быстрица змѣнила свое корыто и теперь плыве селомъ, забравши до 300 мергбвъ найлучшого поля, а до 26 господарямъ хаты и забудованя господарскій.

— **Амнестія для вязнѣвъ.** Цѣсарь дарувавъ 56 вязнямъ решту кары. Зъ того припадае на карне заведене для мужчинъ въ Штайнъ 6, у Львовѣ, Станиславовѣ, Капо дъ Истрія и Меранъ по 4, въ Пільзнѣ 3, въ Гарштайнъ, Градци, Картузахъ, Марборзѣ и Виснячу по 2, а въ Празѣ и Сабенъ по 1 засудженому. На жѣночій карній заведеня припадае у Львовѣ и Вітаймъ по 5, въ Межирѣчи-волоскбмъ 4, въ Вѣнеръ Найдорфъ 3, въ Рени и Шваць по 1.

— **Дерунъ селяньскій.** Передъ станиславбвскимъ судомъ стававъ свои днями оденъ зъ дерунбвъ селяньскихъ Гершъ Бергверкъ зъ Ланчина, котрого обжалувала прокураторія о лихву. Бергверкъ позичавъ селянамъ грошѣ, а за процентъ бравъ въ заставъ грунты. Розправа выявила, що часто однорбчный дохбдъ зъ грунту дорбвнувавъ высотѣ позычки. Судъ засудивъ Бергверка на 3 мѣсяцѣ вязниці и 1.000 коронъ кары.

— **Молодый анархістъ.** Король бельгійскій Леопольдъ II, перебуваючи лѣтомъ въ морскихъ купеляхъ въ Остендѣ, убираевъ ся завсѣгды просто, такъ що кождый, не знаючій его лично, взявъ бы его за першого лѣпшого туриста. Недавно тому проходжувавъ ся вбнъ зъ своимъ адъютантомъ и патрафивъ на горбокъ, котрый усыпавъ собѣ малый дѣтвакъ. Король розтрутивъ ногою горбокъ, но въ сей часъ почувъ по ногахъ удары оденъ по другбмъ, котрыми обкладавъ короля розлюченый хлопчина за знищене его валу. Мати хлопця, пбзнавши короля, почала перепрошувати, але король розсмѣвавъ ся добродушно, перепросивъ розгнѣваного героя, а зъ поворотомъ вбдплативъ ему жаль за горбкомъ цукерками.

— **Выдѣлъ краевый занимувавъ** въ вбддѣлѣ концентовбмъ радникомъ п. Ивана Антоневича, секретарями д-ра Витовта Левицкого и Кароля Кухарского, зіце-секретарями Адама Стажецкого и Фелікса Слотвиньского, адъюнктами Мечислава Масловского, д-ра Фелікса Писарского и д-ра Януша Шингоцкого, концепістомъ Фелікса Гінтовтъ-Убыша.

— **Міністеръ просвѣты занимувавъ**: 1) провіз.-шкбльнымъ инспекторомъ повѣт. въ IX ранзѣ старшого учителя въ Долинѣ Марина Новаковского для Богородчанъ, 2) управителя школы вправъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ при семинаріи учит. у Львовѣ Кор. Черлѣньского и учителя школы рбльничои въ Городенцѣ Волод. Марковского старшими учителями въ мужескбй семинаріи учит. въ Залѣщакахъ.

— **Дрббній вѣсти.** Конкурсъ на посаду лѣкаря розписує громада Яричѣвъ, львбвского повѣту, зъ реченцемъ до 21 вересня с. р. Платна 600 коронъ. — Офіцерскій судъ гоноровый позбавивъ офіцерского степеня капітана штабу генерального гр. Ледоховского (брата кардинала) за то, що порадивъ вбнъ одному офіцирови не принята поединку, бо католицка релігія заказуе поединки. — Въ Яворовѣ на передмѣстю Наконечне погорѣли будынки Ивана Духнича и Стефана Смука. Въ хатѣ Духнича згорѣло на смерть двое дѣтій а у Смука клбвка и двѣ безроги. — Echo de Paris и Siècle доносить, що царь Николай приѣде до Парижа въ першбй половинѣ вересня с. р. — Въ Теребовли застрѣлився капітанъ 24 бат. стрѣльцѣвъ Иванъ Лайстіштеръ.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьват, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

Русины! Памятайте на Дбмъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Въ „Хлопскбмъ Банку въ Калуши“** рахунокъ за часъ вбдъ 1. сѣчня 1900 до 1. серпня 1900 представляе ся такъ:

Станъ чинный: 1) удѣлы 7.914 К. (сотинки всюди опускаемо), 2) фондъ резервовый 520 К., 3) вкладки 40.733 К., 4) вбдсотки 1.579, 5) кредитъ 4.000, 6) чистый зыскъ 218, 7) кошты спору 25. — разомъ 54.991 К.

Станъ довжный: 1) пожички скриптовій 49.557 К., 2) поз. векслевій 3.407, 3) льокація 200, 4) кошты адміністрацін 541, 5) движимости и кошта заснованя 319, 6) готбвка 1,026, — разомъ 54.991 К.

Членбвъ прибуло 134, убуло —, остало вбдъ заснованя зъ кбнцемъ липня 261 зъ декляроваными удѣлами 11.160 К. Стопа процентова вбдъ вкладокъ 4½, вбдъ позичокъ 7%.

О. Д. Романовскій. Яр. Коритовскій. Д-ръ Ив. Куровець.

— **„Свочарска Спблка“**, що недавно заявила ся въ Надвбрнбй, розвивае ся, якъ намъ звбдтамъ пишуть, дуже добре. Она сировадила машину до вироблюваня напиткбвъ овочевыхъ, маe грунтъ и пивницѣ на складъ напиткбвъ и всякій потрѣбній реквізиты, маe и льокаль свбй въ ратушевбмъ будынку, де щодня по-полудни продае овочевій напитки дуже дешево, бо по 11-15 крейц. за пбвлітрову фляшку. Она вырабляе также чужимъ людямъ напитки зъ ихъ овочевъ за дуже малымъ вынагородженемъ и купуе та продае всякого роду садовину. Чути, що за прикладомъ Надвбрнои и мѣсто Коссбвъ закладае таку спблку у себе.

Выказъ складаныхъ жертвъ

На бурсу філіи руского Товариства педагогічного въ Станиславовѣ жертвували: Впр. о. Д-ръ Иванъ Гробельскій 100 К., Банкъ звязковый 100 К., Впр. о. Сим. Ткачуникъ 20 К., п. П. Кумановскій 15 К., Хв. Братства церковий. крамница и паробки зъ Вихторова 20 К. 86 сот., Впр. о. Вас. Богоносъ 10 К., п. Ром. Алексеевичъ 10 К., п. Іосифъ Соневицкій 10 К., о. Галайчукъ зб складки 10 К. 26 сот., п. Ст. Федѣвъ зб складки 10 К. 92 сот., п. М. Якимовскій зб складокъ 9 К. 36 сот., п-нѣ Пав. Дмитрикова 8 К., п-нѣ Ол. Витвицка 8 К., п. Левъ Дидинскій 8 К., Впр. о. Дръ. Гр. Хомишинъ 6 К., Вєч. о. Ляторовскій 5 К. 92 сот., Вєч. о. Т. Микицей 5 К., п. Левъ Кишакевичъ 5 К., Вєч. о. Комариньскій 6 К., Вп. Б. Кжепіньска 4 К., п. Ів. Зубаль 4 Кор., Вєч. о. Янкевичъ 4 К., Впр. о. митратъ В. Фаціевичъ 4 К., Вєч. о. Пбдлѣпецкій 4 К., п. Волод. Грищишинъ зб складки 9 К. 70 сот., п. О. Палѣвичъ 3 К., п-нѣ К. М. зъ Коломыѣ 3 К., Вп. Кисѣлевска 2. К., Впр. о. К. Пачовскій 2 К., Вп. Д-ръ. Яновичъ 2 К., Вєч. о. Іосифъ Кисѣлевскій 2 К., Вєч. о. Кречковскій 2 К., п. Іос. Гринякъ 2 К., Вп. Ольга Скульска 2 К., п. Руд. Кроховскій 2 К., Вєч. о. Гр. Процикъ 2 К., Вп. Мыдловскій, ц. к. совѣт. суд. 2 К., Вєч. о. Пав. Чужакъ 1 К., Вп. Ем. Кадайска 1 К., Вєч. о. Ив. Палагицкій 1 К., Вєч. о. Ер. Баришъ 1 К., Вп. п-нѣ Куровцева 1 К., Вп. Танчаковскій 60 сот., Вєч. о. Мардаровичъ 2 К., Вп. Мих. Коронецкій зб складки 10 К. 70 сот. Вп. п. Шахновичева 2 К. — разомъ 440 К. 32 сот.

Телеграмы.

Варшава (до границѣ почтою) 18 серпня. Дбйшла тутъ глуха вѣсть про оружній розруху въ Фінляндіи.

Букарештъ 18 серпня. Слѣдство въ справѣ убійства професора Мігайлеана довело до сензаційныхъ вбдкрить. У Александра, товарища убійцѣ знайдено листы вбдъ полковника Копачова, коменданта Рущука. Въ тыхъ листахъ знаходить ся цѣлый плянъ вымордованя богато вызначныхъ політичныхъ осббъ. Знайдено такожь трутизну присланну зъ Софіи. Дневники оголошують подробицѣ революційныхъ конспірацій многихъ болгарскихъ Македонцѣвъ.

Бѣлградъ 18 серпня. Король Александеръ помилувавъ въ загалѣ до 400 осббъ. Зъ нихъ ббльше якъ 300 увбльнено цѣлкомъ, а решту позанжувано кару.

Парижъ 18. серпня. Въ вбйсковыхъ кругахъ коментують живо фактъ, котрый 6 новымъ доказомъ зближени Франціи до Нѣмеччины, именно се, що французскихъ офіцирбвъ запрошено на осѣнній цѣсарскій маневры до Нѣмеччины.

Кольонія 18. серпня. Нѣмецкій вбйска въ Хінахъ маютъ бути скрѣпленій ббльшимъ числомъ арматъ. Зъ новымъ транспортомъ вбйскъ вбдбйде до Хінъ 7 батерій артилерии 1 зелізничій вбддѣлъ и 1 вбддѣлъ піонірбвъ.

Лондонъ 18. серпня. Дневники доносять, що Россія згодила ся на проэктъ Япану, що до завѣшеня оружія въ Хінахъ.

Петербургъ 18. серпня. Еміръ Бухары дарувавъ товариству россійского Червоного Хреста 100.000 рублѣвъ.

Лондонъ 18 серпня. Пбсля донесень, якій одержавъ трансвальскій конзуль въ Лоренцо-Маркізъ, президентъ Оранія Штайнъ померъ въ дорозѣ до Крігера. Штайнъ хотѣвъ Крігера вбднайти, абы его намовити до заключеня мира. — Нагбнка англійскихъ генераловъ за Деветомъ дуже тяжка, бо Деветъ знаючи терены, машируе также въ ночи. Англійцѣ можуть користати лише зъ бѣлого дня.

Парижъ 18 серпня. Трансвальске правительство передвиджуючи нещасливый кбнецъ вбйны, выслало національный фондъ до Европы. Фондъ маe 7½ міліона фунтбвъ штерлінгбвъ (160 міліонбвъ коронъ) въ золотѣ. Половину золота зложено въ французскихъ банкахъ, другу половину въ Голяндіи, Бельгіи и Швайцаріи. Національными властителями суть: 11 Трансвальцѣвъ и 4 Оранцѣвъ. До вбдбирана грошей зъ банку треба 10 пбдписбвъ. Сей величезный капіталъ призначеный на попираня національныхъ интересбвъ африканьскихъ Бурбвъ.

Дурбанъ 18 серпня. Богато натальскихъ Бурбвъ (англійскій пбддани) переступило Дракены и пересунувши ся попри праве крило Булера перейшло до табору Боты.

Конкурсъ.

Выдѣлъ товариства „Шкбльна Помбчъ“ въ Самборѣ приймe въ сѣмъ роцѣ шкбльнбмъ 50 ученикбвъ шкблъ народныхъ и середныхъ до бурсы. На ту цѣль вынаймлено просторе и здорове помешкане о пяти убікаціяхъ.

Выдѣлъ дае выхованкамъ: помешкане, опалъ, свѣтло, вбтцѣвскій надзбръ и варене харчу, котрый обовязаній родичѣ въ околицѣ Самбора достарчати въ натуралііхъ пбсля умовы. Заможнѣйшій родичѣ доплачують 2 к. мѣсячно зъ горы.

Ученики зъ дальшихъ сторбнъ будуть приняті за доплатою не меньшою якъ 20 коронъ мѣсячно.

Лбжко, постѣль, бѣлизну, одѣжь и приборы шкбльній маe кождый ученикъ мати свои въ порядку.

Зголошеня устній або письменій до о. Михайла Ортиньского, катехита ц. к. Семинаріи учит. до дня 25-ого серпня 1900.

Вбдъ Выдѣлу „Шкбльнои Помочи“. Въ Самборѣ 18/8 1900. *К. Тополницкій.* — *М. Ортиньскій.* — *И. Будзиньскій.*

Пудръ княжій

бѣлый приятно прилягає до лиця, надає красну и натуральну бѣлбсть. — Коробка мала 60 кр., цѣла 1 зр., въ лебедомъ 1 зр. 50 кр. — **рожевый и кремовый** по 7[illegible] кр., 1 зр. 20 кр и 1 зр. 60 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: склепы власний: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Сукенницѣ ч. 20. Чернівцѣ: Рынокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24

Курсъ Львовскій

зъ дня 18 н. ст. Серпня 1900.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	340 —	350 —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	350 —	360 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	421 —	425 —
Зелѣз. Львов.-Чернов.-Ясси по 200 зр.	581 —	589 —
Листы заставні по 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. въ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	98 30	99 —
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	90 60	91 80
„ краевого 4½% а. в. льос. въ 51	99 —	99 70
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	92 —	92 70
Товарищтва кредит. 4% (I. емісія)	92 —	92 70
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	92 —	92 70
„ „ 4% льос. въ 56 л.	90 —	90 70
Облиги по 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	95 50	96 20
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	— —	102 —
Комунальній Банку краев. 5% (II. ем.)	100 —	100 70
„ „ „ 4½% (III. ем.)	99 50	100 20
Позички краевои зъ 1873 по 6% а. в.	102 —	— —
Позички краевои въ 1893 по 4% а. в.	90 50	91 20
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	89 —	— —
Льосы:	к. с.	к. с.
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к)	69 50	72 —
Мѣста Станиславова „ „	127 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 30	11 45
20 франковка	19 20	19 40
Півъимперіалъ	— —	— —
100 Рублѣвъ срѣбныхъ	254 —	258 —
100 Рублѣвъ паперовыхъ	254 —	257 —
100 марокъ нѣмецкихъ	118 50	118 80

Надѣслане.

Найчистѣйша алькалічна

GIESSHÜBLER

вода щавова. 69

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львовъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кількохъ вѣддѣловъ въ котрыхъ дентисткы и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованє пбсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынманє зубовъ безъ болю, при жѣсцевомъ знечуленю або и усненю, обтураторы при вадахъ и бракахъ пбднебѣня, вставляванє штучныхъ зубовъ и на золотѣ безъ пбднебѣня.

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнои имы.

Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надѣсланій почтою зубкенй, вдоманій и т. д. штучнй зубы направляє ся и высылаєть пбдворотною почтою безъ особистого приізду. — Институтъ отвореный цѣлый день. 84

Дръ Л. Вікторъ.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вбдъ 10 лѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляє ся штучнй зубы и щоки, пбсля найновѣйшихъ системовъ зъ навчуну и золотѣ безъ пбднебѣня, такожъ всякій реперація, входячій въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помѣчничихъ онъ заграничныхъ выготовлює всякій роботы пбдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 60—144

Заведенє отворене цѣлый день.

Всякі купоны

и вылъосованѣ паперы вартостнѣ 8 4 [1]

выплачує безъ потрученя провізіи або коштовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. управ. Галицкого акційного

Банку гіпотечного.

ЛИПЕНЬ

въ ресторациіи ГАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дбмъ вдасный, можна дбстати щодекольке о годинѣ 8-бй рано горячій снѣдання

ЦѢННИКЪ.

Печенка вепрова съ капустою	15 кр
Сѣкана легки	12 „
Фляки	12 „
Нбжка теляча зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавіаръ	18 „
Обѣдъ зъ абонаментѣ	40 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походятъ зъ моихъ реставрацій, даю вбдбираючимъ марки. — Найлѣпшій вина по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вбдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ отравъ и напитковъ заосмотрена кухня.

79 209—? Въ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цзіксры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничѣ, піомы, лібедѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвоникбвъ електричныхъ.

Всякій направки подагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4188

Гармоніюмъ

до науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 64

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дрелїхи и т. п. власній выробы

поручає по цѣнахъ умѣреныхъ

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА“ зъ Кросна

Замовленя зъ провінціи просимо недсылати до Кросна.

Почта, телеграфъ и стація зелѣзницѣ въ мѣсци. — Пробки и цѣнники присылаємо на жаданє даромъ и оплатно

Заразомъ остерѣгаємо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, є п. А. ЛЬОХЕРЪ, а иншихъ агентовъ анѣ похатникбвъ не высылаємо. 2 52—52

Касы желѣзнѣ огнетревалѣ,
Касетки желѣзнѣ на грошѣ и документы,
Машины до розтиранья фарбъ,
Машинки до сѣканя мяса,
Машины до корковання,
Машины до умыванья фляшокъ и бочокъ,
Вытягачѣ шпунтовъ

поручає

АЛЬОЙЗІЙ ҐІБНЕРЪ

У ЛЬВОВѢ

Рынокъ ч. 38.

3-2 8-?

Найзнаменитшихъ

½ кля. цукровъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.
½ кля. Бісквітовъ англійск. и Гербатниковъ зр. 1·—
½ кля. кармелькбвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручає що дня свѣжій

Г. ТРЕТЕРЪ

наступитель паровои фабрики чеколяды и цукровъ

Львовъ, пл. Маріяцкій ч 7 ровъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитѣ выробы власній, прочь зб спроваджуванію тандитою! 103

Почтенній Р. Т. Публицѣ прапоручає ся

НОВО ОТВОРЕНЕ

Заведенє загально консумційне

Львовъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарскій)

именно

РЕСТАВРАЦІЯ получена зъ МОЛОЧАРНЕЮ

КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ

и вышинкомъ пива пільзненьского

першого Акц. Бров. въ Пільзнѣ.

Льокаль уряджений есть пбсля певныхъ вымогбвъ для выбагливѣйшои Публики. Перворядна кухня въ руку черезъ цѣлый день. Стравы споряджені лишь на свѣжомъ маслѣ. Всякій набадъ и кава правдиво дбброй. Печиво и тѣста домовій власній. — Вина добрій. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣжо на мѣру. Приймає ся абонаментъ на снѣдання, обѣды и вечерѣ по дуже умѣркованыхъ цѣнахъ. Всякій информація и множество часописей до розпорядженя.

О ласкавій загощенія упрашає зъ поважанемъ

391 3—142 **К. Нетупіль.**

ТОРІЛЬ ЕКСТРАКТЪ МЯСНЫЙ

певевыснає пожывностію и смакомъ екстракты Лібіґа. Торіль мѣстить въ собѣ около 15% чистого бѣлка мясного, котрого нема въ екстрактахъ Лібіґа. Екстрактъ безъ бѣлка то кормъ непожывный. Торілю дбстати можна въ кождбй дротерін, антицѣ и торговляхъ деликатесбвъ. 315 1—2

Головный складъ для Австро-Угорщины, Францъ Май 8 Вех. Josefstädterstrasse 64.

Бѣлковый и мясный Екстрактъ, Альтона-Гамбургъ.

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

прапоручає П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 267 10—36

Львовъ, улиця Яблоновска ч. 9.

ЛЬВОВСКЕ АКЦІЙНЕ

ЗАВЕДЕНЄ ЗАСТАВНИЧЕ

ул. Кароля Людвика ч. 3, I. поверхъ

дає позички на застави:

Дорогоцѣнностій всякого роду
Цѣнныхъ паперовъ и
Цѣнныхъ предметовъ въ-загалѣ.

Процентъ умѣркованый знижає ся въ мѣру высоты позички. 402 2—48

Бюро отворене вбдъ 9—1 и 3—6.

Фабрика парова для выробовъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляє о отворенію власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякій уряджена ѣдальнь и спальнь, якъ такожъ готелевій, склеповій, реставраційнй и кавярнияй уряджена, поручаючи за доброту, тревалбсть и совѣстне ихъ выкбнчене зъ добороного матеріялу. Цѣны умѣркованій и точне додержане речницѣвъ замовлень. 362 12—60

Таблицѣ зъ металю

лити

таблицѣ надмогильній, таблицѣ для Выдѣловъ повѣтовыхъ, нумеры на домы, таблицѣ мосяжній въ блахи прасованій для лѣсной сторожи. — Пльомбы оловяній и гузики до пльомбованя — выконує найдешевше

Лѣярня выробовъ металевыхъ

ГЕНРИКА ШАПІРЫ

Львовъ ул. Коперника ч. 3,

(побочь антики п. Міколаша.)

2-8 20—?

ТУТКИ цигаретовій 1000 штукъ за 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичъ, Львовъ, Скарбкбвска 7.

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТОВЪ

ц. к. надворного заведени

І. ГЕННЕРА

що обнявъ-емъ тое заведенє на власнбсть и буду его дальше вести на тбй высокости и досконалости, на якбй черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.

Н. Ліссa

401 1—65 **улиця Академицка число 18.**

Академік глядає лекції на провінції або в місті під приступними услівями. Близші відомости: Перемишль, poste restante A. M.

Пбльга к певна помбчь

[за котру дбставъ-емъ отверті листы похвальній] для тыхъ, що терплять на руптуру

въ сей часъ

черезъ приповіданє мною

спеціяльно уряджеиыхъ

БАНДАЖОВЪ

Також для штучно розширених настирательных бубрів, нашій новинки.

Навѣть коли звычайный бандажь не помбгъ, то мбй показавъ ся добрымъ.

въ 50 новыхъ фасонахъ для кождого вѣку и пола, котрій выробляю пбсля мѣры, лично зголошуючимъ ся, на ординацію П. Т. лѣкарѣвъ и въ надзвычайныхъ случаяхъ, зъ добрыхъ матеріядбвъ по дуже приступнымъ цѣнахъ.

Полезы черевній, пупцевій и нирковій, гемороидальній, менструаційній, суспензорія, простодержачѣ и рбжнородній бандажѣ противъ жидякамъ и артикулы для пдекана хорыхъ

поручає

ЯКОВЪ ФІРЕРЪ

фах. прак бандажистъ,

доставець для многихъ касъ хорыхъ и доброчинныхъ заведень

Львовъ ул. Трибунальска ч. 10.

Замовлена зъ провінціи сповнює совѣстно и дешево. 403 1—4

НОВБСТЬ. НОВБСТЬ.

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживає кремъ всхбдної красоты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтй плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить пѣжнымъ.

Дбстати можна лише въ дротерін

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386b **ул. Сикстуска, ч. 21** 5—34

Альойзій Гібнеръ

у ЛЬВОВѢ

Рынокъ число 38

поручає

Лакеръ до таблицъ шкбльныхъ (найлѣпшій патентованый вырбб)

Циноберъ до лініованя таблицъ шкбльныхъ.

Крейду француску, краяну въ лѣсочки,

Губки до таблицъ шкбльныхъ. 392 3—?

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ”

стоваришене зъ обмеженою порукою

Львовъ, рынокъ ч. 10 (дбмъ „Просвѣты“.)

Удѣляє позички за оплатою 5½% и 1% додатку на кошта адміністраційнй, властителямъ ґрунтбвъ и господарствъ до 500 коронъ за порукою двохъ вбдповѣдныхъ ручителѣвъ або за интабуляцію на першбмъ мѣсци, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ. Священики, не посѣдаючій реальностей, мусять крбмъ поруки двохъ ручителѣвъ предложити еще полісу житеву; обезпечатись можна черезъ „Днѣстеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ пбсля всякихъ можливыхъ комбінацій.

Товариство взаим. кред. „Днѣстеръ“ приймає вкладки до опроцентованя вбдъ членбвъ **третыхъ осббъ** по 4%.

Удѣлъ членскій выносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членомъ бути и позичку дбстати може тблько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ“. 34

Информаціи удѣляє Дирекція листовно або аґенты Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“.

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.

Найближшій вбдходы:

23 серпня „Масдамъ“ о год. 12·30 въ полудне.— 30 серпня „Потсдамъ“ о 4 по полудни. — 6 вересня „Статендамъ“ о 11 передъ полуднемъ. — 13 серпня „Спарндамъ“ о 4 по полудни.

Новій пароходы зъ подвійнымъ шрубамъ:

Ротердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10 320 тонъ, Потсдамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ каютъ вбдъ 360 кор. и высше } зъ
другихъ каютъ 216 к. } при-
III. класы 185 к. 40 с. зъ Вѣдня. } стани

Бюро у Вѣдни: Для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класы: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій філіи въ Берні, Инсбруку и Трієстѣ. 59

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 381 5—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кґр.	Почтова
	бляшанка	

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ Кость Паньковскій. Папѣръ въ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстат. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниловк.

Ч. 177. Львовъ, Понедѣлокъ 7 (20 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣтей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кародя Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинского 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: H. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты сплатній у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатномъ

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженє. — Рекламаціи неопечатані вільній вѣдъ порта.

Поєдинче число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія взимій принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрічки инсератовъ або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланне“ по 25 кр. а. в.

Поданя и инші донесенія приманій числить ся не 15 кр. вѣдъ стрічки.

Примѣненє законѣвъ въ Галичинѣ.

Чимъ бѣльше крѣпшає у Русинѣвъ въ Галичинѣ національна свѣдомѣсть супротивъ державныхъ властій и урядѣвъ, тымъ бѣльшу находимо незаконнѣсть въ рѣшеннях ц. к. урядѣвъ въ Галичинѣ супротивъ Русинѣвъ.

Мало случаѣвъ доходить до прилюднон вѣдомости, але тотѣ, що доходять, суть майже безъ выемки незгѣдни зъ закономъ. Вѣдки се походять? Сежь рѣшеня, выдаваній въ имени цѣсарскѣмъ, а воля Монарха, котрый заложивъ конституційну присягу, може нно тота бути, що кождый горожанинъ буде одинаково мѣреный и строго пѣсля закона зъ кождымъ буде поступовало ся. А зъ другон стороны суть тотѣ заступники цѣсарскѣ теперь не люди несвѣдомѣ своєи задачѣ, не є то якась збіранина „недовченыхъ“, а самѣ покѣнчені академики, котрѣ и спеціяльній практичній испыты мусѣли зѣ свого фаху робити и доперва на основѣ кваліфікацін могли занятн достойній мѣсця цѣсарскихъ заступникѣвъ. Такому укваліфікованому чоловѣкови не тяжко рѣшити звычайній случаѣ, якій ему въ практицѣ приходять. При всѣхъ случаяхъ мае цѣсарскій урядникъ нагоду зъ огляду на письменій въ-правилѣ рѣшеня заглянути до законѣвъ, котрыхъ переглядъ теперѣшня наука значно улекшила въ систематичныхъ выданихъ законѣвъ, коментарѣвъ и т. д.

Та мимо того крѣпшає, якъ сказано, въ рѣшеняхъ галицкихъ ц. к. урядѣвъ темнота и незаконнѣсть. Се вѣдносить ся головно до рѣшень ц. к. урядѣвъ політичныхъ въ Галичинѣ, про котрѣ панує тамъ навѣть загальна думка, що они безъ законѣвъ можуть и мають рѣшати.

Незаконнѣсть тота лежить зъ огляду на сказане не такъ вѣдай въ незнаню законѣвъ, якъ радше въ нарочнѣмъ нехтованю або нарочно хибнѣмъ интерпретованю законѣвъ черезъ польскихъ урядниковъ-шовіністовъ на некористь рускихъ сторонъ.

Бо возьмѣмъ отъ хотьбы сой случай (а є вонъ въ Галичинѣ майже на порядку днев-нѣмъ): Урядъ парохіяльный въ Балигородѣ звертає ц. к. Староству въ Лѣську допись писану въ польскѣмъ языцѣ и просить о руску, бо урядъ той рѣшивъ (до чого мае право) кореспондувати нно въ рускѣй мовѣ. Староство, замѣсть вдоволити оправданому прошенію, поновно обиджає чувство горожанина, пишe, на глумъ законови и на огорчене интересованон стороны, другу допись по польски и высилає єй вразъ зъ попередною особнымъ посланцемъ та рѣвночасно заряджує, що урядъ парохіяльный (sic!) мае заплатити посланцеви за дорогу и „стравне“ 2 корони. Такъ рѣшило ц. к. Староство въ Лѣську дня 26 червня 1900 пѣдъ ч. 11764 („Дѣло“ 1900, ч. 172).

Хто не знає „галицкихъ“ (по назвѣ нно т. зв. ц. к.) урядѣвъ, та кому не тяжко въ австрійскихъ законахъ зорієнтувати ся, той мусить нно плечима здвигнути надъ рѣшенями того рода.

Рѣшеня того ц. к. Старостна въ Лѣську нѣякъ не є въ законѣ австрійскѣмъ оправдане. Передовсѣмъ не є „урядъ парохіяльный“ яко автономна чи церковна область (Behörde, Amt) нѣяка особа, нѣ фізична нѣ правна (Krainz-Pfaff, Syst. d. öst. allg. Privatrechts, I. §. 80 стор. 161). Тому и не може бути „урядъ“ субъектомъ маєтковыхъ правъ, а може нимъ бути нно вѣроисповѣдна громада (Pfarrgemeinde). Проте не можна засуджувати особу, въ правнѣмъ свѣтѣ не истнуючу, на довершене якоись маєтково правнон чинитьбы, in concreto на заплаченє заслуги посланцеви. Наведене рѣшеня є проте незаконне и прямо правный нонсенсъ.

Друга незаконнѣсть лежить въ зарядженю способу доставленя того рѣшеня черезъ умысного посланця. Політичній власти и въ Галичинѣ обовязує въ тѣмъ напрямѣ инструкція зъ 17 марта 1855 ч. 52 В. з. д. (розп. мін. справедл. и справъ внутр.). Пѣсля §. 106 тоя инструкціи мають ц. к. староства рѣшеня свои въ мѣсцевостяхъ поза своимъ урядовымъ осѣдкомъ давати доставлювати по правилѣ черезъ почту, а коли зъ дотычною мѣсцевостію нема прямого сполученя почтою, тогдѣ мають послугувати ся урядами громадскими. Въ тѣй цѣли мають зарядити, щобы громадскій посланцѣ могли свою службу правильно повняти. Ино въ дуже наглячихъ або важныхъ случаяхъ, або коли мае ся и другій урядовій дѣла въ якѣйсь мѣсцевости, можуть власти выемково дати доставити рѣшене своє черезъ державного слугу свого уряду. (Пор. такожь Mayerhofer, Handb. f. d polit Verwaltungsdienst. I. стор. 701.)

Въ данѣмъ случаю нема бесѣды нѣ про „дуже наглячій, нѣ важный случай“, бо само ц. к. Староство мотивує доставленє особнымъ посланцемъ тою обставиною, що урядъ парох. не принявъ рѣшеня. Але на той случай предвиджено въ законѣ нашу дорогу: Сесе мае ся въ урядовѣмъ актѣ прямо сконстатувати (розп. мін. вѣр. и просв. зъ 14 мая 1876 ч. 8040), а въ полагодженю того констатованя прислугує хиба жалоба до належнон церковнон власти, а не доставленє особнымъ посланцемъ. А сли вже се робить ся, то вѣякъ не повинно оно йти на коштъ стороны, котрѣй мае доставити ся урядовый актъ, бо доставленє мае слѣдувати не черезъ якогось найманого посланця зъ улицѣ, а нно черезъ заприсяженого державного слугу дотычного уряду. Державного же слугу оплачує за его дѣла, котрѣ ему накладає по законнымъ приписамъ его настоятель, нѣхто нншій, якъ держава. Въ тыхъ выемковыхъ случаяхъ мае слуга доставлювати рѣшеня по за обрубомъ осѣдка уряду пѣдъ тыми самыми застороганя, що и въ самѣмъ мѣсци уряду (§. 106 цит. розп.), отже безъ всякон вынагороды зѣ стороны адресата.

Зъ огляду на той матеріяльній незаконности поминаю вже формальну незаконнѣсть, що и тото друге рѣшеня выдало ц. к. Староство не въ рускѣмъ, а въ польскѣмъ языцѣ, хоть рѣшеня тото було полагодженемъ внесеного въ рускѣмъ языцѣ подання, а въ тѣмъ случаю мае власть обовязокъ, безусловно выдати рѣшеня въ рускѣмъ языцѣ и рускимъ письмомъ (арт. XIX зак. зъ 21 грудня 1867 ч. 142 В. з. д. розп. зъ 10 цвѣтня 1861 ч. 2325 держ. мін., рѣш. ц. к. держ. суда (Reichsgericht) зъ 25 цвѣтня 1882 ч. 54, Hye, Samlung der... Erk. des k. k. öst. Reichsgerichtes, IV. ч. 257).

Цѣлый шовінізмъ польскихъ урядниковъ крутить ся, якъ видимо, коло точки урядового языка. Они прямо не хочуть по руски урядувати, хоть не мають за собою закона, а розп. зъ 10. цвѣтня 1861 ч. 2.325 держ. мін. хибно интерпретують, якъ се ясно высказавъ ц. к. державный судъ въ наведенѣмъ рѣшеню зъ 25. цвѣтня 1882 ч. 54 словами: ...Schon aus der mit dem Erlasse des Staatsministeriums vom 10. April 1861 Z. 2.325 St. M. den sämtlichen Behörden Galiziens und der Bukowina bekannt gegebenen allerhöchsten Vorschrift, wodurch „dieselben verpflichtet worden sind, ruthenische Eingaben auch mit rillcyischen Lettern anzunehmen und ihnen gestattet worden ist, bei Aufnahme von ruthenischen Verhandlungsprotocollen oder bei Hinausgabe von ruthenischen Erledigungen an die Parteien sich auch der cyrillischen Lettern zubedienen, und womit ihnen zugleich aufgetragen worden ist, „sich mit Beschleunigung die Kenntniss der cyrillischen Schriftzeichen wenigstens insoweit anzueignen, um dieselben lesen zu können“, leuchtet die Tendenz klar hervor, den Parteien die Einbringung und *Erledigung* von ruthenischen Eingaben in cyrillischen Schriftzeichen zu sichern. Diese Tendenz ist durch den citirten Art. XIX. des später gegebenen Staatsgrundgesetzes vom 21. December 1867 N. 142. R. G. Bl. zum *gesetzlichen Ausdrucke und zur verfassungsmässigen Geltung* gelangt, welche auch durch den §. 5. der Min. Vdg. vom 5 Juni 1869 N. 24. des galizischen Landesgesetzblattes nicht beirrt werden konnte (Hye, l. c., IV. стор. 79).

Щожь нашимъ урядамъ громадскимъ чи приходскимъ зъ такими шовіністами робити, коли они на глумъ закона ще до нынѣ, по 30 лѣтахъ, не научили ся „читати рускихъ подань“, а радше нарочно нехтують цѣсарскій заряджена? Противъ польскихъ рѣшень на внесенй рускій поданя (чи урядовій кореспонденціи) треба вносити рекурсы до высшон инстанціи. Уряды не потребують формально рекурувати, а прямо внести урядово жалобу до высшон инстанціи, не нно до Львова але и до Вѣдня. Але перше всего треба не принати такого рѣшеня зъ наведенѣмъ причины. Поступованя є въ тѣмъ случаю въ горѣ назначене: непринятє мае той, хто доставлює, прямо сконстатувати.

Прийде же до уряду, котрый законно рѣшивъ нно въ рускій мовѣ урядувати) письмо якон ц. к. (або автономнон) власти безъ попереднього подання адресата то вже дораджувано разъ на тѣмъ мѣсци зъ компетентнон стороны, що не є вказано письма того не принимати. Противно треба его принати и по припису запротоколувати, а дальше зробити зъ нимъ такъ само, якъ зъ кождымъ другимъ письмомъ, надѣсланымъ въ незрозумѣлѣй (н. пр. мадарскѣй) мовѣ. Пише ся отже до той самон власти „писанечко дрѣбнесеньке“: Залучене ту письмо прийшло до сего уряду тогдѣ а тогдѣ. Понеже оно выставлене для пѣдписаного уряду, котрый урядує нно въ рускѣмъ языцѣ, на незрозумѣлѣй для того уряду мовѣ, то просить ся уклѣнно о залученє легалізованого руского переводу, або о поновну реквізицію въ рускѣй мовѣ“ и т. д.

Давнина въ теперѣшности.

Въ найновѣйшѣмъ часѣ є змаганя въ літературѣ и штуцѣ, щобы цѣлкомъ зѣрвати зѣ всею минувшостію, зробити зъ нея tabula rasa, и зачати зовсѣмъ нову добу на зовсѣмъ новыхъ основахъ. Зъ другон-жь стороны є змаганє и въ науцѣ и въ штуцѣ: розслѣджувати давнину, вглубляти ся въ ню и вѣдтворювати єй. Одній сягають при-тѣмъ до середныхъ вѣкѣвъ, другій до старинного часу и знаходять тамъ рѣчи, котрѣ уважають за способній до заінтересованя ними нинѣшного свѣта, до зъужитковання ихъ въ теперѣшности въ формѣ до вымогъ сего часу примѣненій.

Въ старинѣмъ свѣтѣ славній були въ Греціи всенародній игрища, особливо олімпійскій, на котрѣ, якъ звѣстно, сходили ся Геляны зѣ всѣхъ сторонъ свѣта а пѣзнѣйше такожь Римляне и инші народы. Тѣ игрища зачали устроювати ся въ роцѣ 776 передъ Христомъ а скѣнчили ся въ роцѣ 394 по Христѣ. Въ середныхъ вѣкахъ були турнѣры, знанй особливо на западѣ, въ уживанію около 600 лѣтъ аж по конець 16-ого вѣка. Поетичній игрища були особливо въ Провансіи, а звѣдтамъ перенесенй до Испанін и Нѣмеччины.

Подаймо тутъ описы вѣдтворювання середновѣчныхъ и старинныхъ игрищь въ новѣй формѣ: ieux floreaux въ Нѣмеччинѣ и олімпійскихъ игрищь въ Парижи. Може бути, що тѣ старинно-новѣтнй игрища приймуть ся и въ иншихъ сторонахъ. О т. зв. олімпійскихъ игрищахъ можна се сказати майже на-певно, бо ихъ вже устроювано въ кѣлькохъ краяхъ.

1. Поетичный турнѣръ.

Въ сегорѣчну першу недѣлю маєву т. є. дня 6. мая вѣдбуло ся въ прастарѣмъ богатѣмъ надреньскѣмъ мѣстѣ Кольонін велике літературне свято, т. зв. ieux floreaux (цвѣтній игрища), що звело въ оденъ гуртъ множество свѣдомон интеліґенціи. Не тѣлько въ самѣй Нѣмеччинѣ, але и въ цѣлѣй Европѣ зъ выемкою Провансіи и Испанін, свято таке доперва другій разъ вѣдбуло ся, першій разъ, такожь въ Кольонін, дня 13. мая 1898 р. По початку сихъ ieux floreaux треба шукати въ Провансіи, колыцѣ трубадурѣвъ, и въ Испанін. Кѣлькохъ горожанъ Тулюзы (sept trobadors de Tolosa), бажаючи пѣднести поезію понадъ буденный уровень до можливо найвысшого розцвѣту, скликали на день 18. мая 1324 р. до Тулюзы поетичный турнѣръ-попись, на котрѣмъ побѣдникамъ роздавано золотій або срѣбній артистично выконанй цвѣты. Слѣдомъ за Тулюзою пѣйшла Барцельона, де тѣ ieux floreaux затримали ся до теперь, мѣжь тымъ якъ въ Тулюзѣ они упали.

Такъ отже ieux floreaux, котрыхъ вѣтчиною пѣвденна Европа, близше намъ незнанѣ. Отсѣ игрища, котрыхъ покликомъ є Patria, Fides, Amor, впровадивъ першій разъ въ Нѣмеччинѣ въ Кольонін голова літературного товариства д-ръ Иванъ Фастенратъ, великій знатокъ романьскихъ літературъ взагалѣ, а спеціяльно провансальскон и катальоньскон. Вонъ пожертвувавъ на сю цѣль 10.000 марокъ власного маєтку, щобы літературне товариство закуповувало за вѣдсотки зъ тыхъ грошей нагороды для побѣдниковъ на конкурсовыхъ попысахъ. Цѣль сихъ літературныхъ игрищь така, щобы пѣднести та ожинвити нѣмецку літературу черезъ впровадженє нового свѣжого елемнту въ млавій струѣ письменства. Пѣднесена гадка приняла ся зъ надсподѣваннмъ успѣхомъ, вже въ першѣмъ турнѣрѣ стануло до борбы а вглядно надѣсланло свои творы 700 авторѣвъ. Літературный комітетъ призная нагороды за найлучшій поетичній творы змѣсту еротичного, релігійного и патріотичного, а крѣмъ того за найлучшу новелю и гумореску. Нагороды дѣлять ся на звычайній и надзвычайній. До звычайныхъ належить вѣнець зъ живыхъ цвѣтѣвъ и прегарна цѣнна шарфа, дальше фіялка, блават, рожа — всѣ зъ золота, а крѣмъ того прислугує авторови найлучшон еротичнон поезіи право заздалегѣдь именувати на се свято „королеву цвѣтѣвъ“. Надзвычайній нагороды становили найрѣзнороднѣйшій датки и фундації. Сего року були они розличній и не въ мѣру цѣнній.

Сегорѣчній ieux floreaux вѣдбули ся дуже величаво. О годинѣ 12 въ полудне гостѣ зъ цѣлон Нѣмеччины наповнили биткомъ простору салю въ Ґірценіку, найбѣльшу и найкрасшу въ Кольонін, що мае свою 500-лѣтну исторію, що приймала у себе королѣвъ и цѣсарювъ. Вонна приспособлено, а въ сумеркахъ засіяли сотки електричныхъ лямпокъ, творячи зъ салѣ, пристроенон образами, ґірляндами цвѣтѣвъ, диванами, макатами и прапорами, рѣдъ Едему.

На трибунѣ середъ лѣса пальмъ и цвѣтѣвъ поставлено на пѣдвышеню тронъ для „королевон цвѣтѣвъ“, а въ пѣвкрузѣ довкола 26 крѣселъ для ей подругъ, прибраныхъ въ вѣнцѣ зъ фіялокъ, рожь и незабудокъ. Надъ тропомъ умѣщено корону зъ рожь, зъ котрон звисала предорога шарфа, даръ Барцельоны, зъ написю: Qui Coloniam non vidit, Germaniam non vidit. Передъ тропомъ станули три арфистки въ бѣлѣмъ убраню зъ арфами позолочеными и пристроенымн въ цвѣты. На естрадѣ були сего року почестными гостями непаньскій конзуль и капітула зъ правого боку, а зъ лѣвого засѣли видиѣйшій члены літературного товариства.

Точно о 12. годинѣ при звукахъ органѣвъ вступивъ на трибуну самъ ініціяторъ свята и въ довшѣй оплесками принятѣй промовѣ вытолкувавъ початокъ, значінє и цѣль сего попису літературного. Вѣдтакъ вѣдспѣвано композицію Бетговена, а потѣмъ ввѣйшла на салю „королева цвѣтѣвъ“ въ товариствѣ подругъ. Минувшого року була нею Carmen Sylva (румуньска королева); сего року сестра нѣмецкого цѣсаря, княгиня Адольфа Шавмбурґъ-Ліппе, заступлена Марґаритою барономъ Фірстенберґъ-Штамгаймъ, бо сама она задля дворскихъ перешкодъ не могла прибути. Коли „королева цвѣтѣвъ“ засѣла на тронѣ и вѣдчитано имена витязѣвъ та ихъ творы, наступило роздаванє нагородъ. Першу нагороду, золотый цвѣтъ льотосу, отримавъ Еміль Кайзеръ въ Кольонін. Крѣмъ сего роздано срѣбну чорнильницю, золоту фіялку и золотый блават. Вѣдозвала ся музыка. Тихо и легко зазвучали струны арфъ порушуваній мистецки-

Теперь буде вже мати ц. к. урядъ в и е с е н е подане по руски и мусить на него дати рѣшене въ р у с к о й мовѣ, инакше прислугує сторонѣ взглядно урядови представлене (Vorstellung) до тои самои области, евентуально рекурсъ чи жалоба до высшои инстанціи.

Нема въ тѣмъ способѣ поступованя нѣчого незаконного, бо нема жадного закона, котрый бы робивъ поставлене пароха або начальника громады въ Галичинѣ зависимымъ вѣдъ знаня польского языка, анѣ нѣчого недорѣчного, бо можна остаточно знати якій языкъ слабо, але не знати на стѣлько, щобы нимъ у р я д у в а т и. Проте й нема противорѣчности въ тѣмъ, що настоятель уряда приходского або громадского може порозумѣти, вѣдъ котрого уряду прийшло письмо, и вѣдтакъ зъ нимъ зробити пѣсля въ горѣ наведеного.

Зъ тымъ треба намъ вже разъ дѣйти до краю, щобы не тратити силъ и часу въ борбѣ о п р и с л у г у ю ч е намъ право цѣсарске! Силы тотѣ треба на щось вартнѣйшого обернути.

Але до того треба людій твердыхъ а не слабодухѣвъ, що́ у себе дома кивають пальцемъ, а коли побачить пана староету, то зѣгне ся въ двоя, або́ и цвенькає зъ нимъ „приватно“ не инакше якъ по польски. Пѣдъ тыми условинами тяжко й говорити о незрозумѣлѣй „урядово“ мовѣ.

Д-ръ М. З.

Справоздане посла д-ра Окуневского въ Коломыи.

Дня 14 с. м. зѣбрало ся у великѣй сали ратушевѣй поверхъ 300 людей, щобы выслухати посольского справоздання д ра Окуневского. Точно о 11 год. вѣдкрывъ посолъ зборы, предкладаючи на предсѣдателя д-ра А. Кульчицкого, на его заступника п. Варчука селянина зъ Печенѣжина, а на секретаря п. А. Лепкого, на що зборы одноголосно згодили ся. Предсѣдатель удѣливъ голосу д-рови Окуневскому, и той такъ промовляв:

Въ нашѣмъ краю вѣдъ часу остатного справоздання не богато змѣнило ся, такъ само и у самѣмъ соймѣ. Край нашь положеный далеко вѣдъ Вѣдня, про насъ мало хто тамъ знає, а на нашихъ людей, що пріѣхали пожалувати ся на славнѣ Баденѣвскѣ выборы, дивили ся наче на якихъ Индіянъ. Але податки то умѣють брати. Шляхоцка делегація польска дбала про пропінацію, дбає про свои личнѣ справы, але не про хлопа и роботника. Теперѣшнѣ послы у Львовѣ и Вѣдни дбають про великодержавне становиско нашои Австрія, що наче той збанкротованый шляхтич хоче ѣздити четвернею, коли нема за що й одного коня погодувати, а се все дѣє ся коштомъ бѣднои шкѣры хлопскои и роботничои. Наша держава мала зъ початку замѣръ дати кождому народови розвивати ся свобѣдно. Але вѣдъ 1861 р. ставъ кождый дужшій народъ робити собѣ свое королѣвство коштомъ другои народности: Поляки, Румуны, Нѣмцѣ и т. д. Тѣ дужшѣ у Вѣдни кажуть правительству: „не пускайте волѣ тымъ слабшымъ, бо се бунтовники“, и та метрика приналежности до народности поневоленои перестѣдує кождого ей члена до гробовои дошки. Такъ само дѣє ся зъ нами. У Вѣдни колотнеча межи Нѣмцями а Чехами се не є борба о языкъ ческій, нѣ, се борба тои неприроднои автономіи, й она буде доси трѣвати, доки зъ федерація краѣвъ не стане федерація народовъ, доки параграфъ 19 основныхъ законѣвъ зъ простои бляхи не стане чистою правдою. Яворскій думає, що языкову справу може розвязати цѣсарскимъ розпорядженемъ, але ся справа належить до парляментарного трактованя.

Поляки вѣдъ 1848—60 мали добру славу въ Европѣ. Они боролися за свободу. Нынѣ шляхотскѣ послы идуть, доки имъ выгѣдно, нѣбы яко славянофѣлы зъ Чехами и Словѣнцями, але коли Нѣмцѣ на нихъ наперли, кидають нихъ для вѣльнои руки зъ легкимъ серцемъ Германамъ. „Се ознака браку идей, якъ говорывъ Дунаевскій, и дѣйде до того, що мы (Поляки) за цѣну утриманя ся при правительствѣ, за мѣсця урядничѣ и аванзы запропастимо цѣлый край“.

Правительство вѣденьске давало 1894 р. на дороги 260.000 зр., та и сего було ему за богато и теперь дає тѣлько 118.000 зр., а хоче, щобы край усѣ державнѣ дороги на себе перебравъ. Въ часѣ крымскои вѣйны правительство на гвавтъ стало будувати дороги та сганяти нашихъ хлопѣвъ. Хлопы дороги побудували, а правительство мѣсто грошей дало имъ обѣцянку заплаты и до нынѣ годѣ выдерти вѣдъ него тую керванецю мужицку, що становить спорѣ тысячѣ. [Голосы: се по польски, встыдъ!]

Свѣтъ поступає наперед; тамъ де давно була була одна школа, нынѣ є 10, зъ тымъ и выдатки ростуть, але правительство нѣчимъ не хоче до нихъ причинити ся. Вѣдъ коли я въ соймѣ, стараю ся о заснованє въ Коломыи учительскои семинарія. Але все не було фондѣвъ, хочь черезъ той часъ знайшли ся грошѣ на заснованє семинарій вразъ зъ интернатами на заходѣ. [Голосы: такъ то про насъ дбає п. Бобжиньскій!] ганьба ему! Ажь сего року за старанемъ членѣвъ тутешного Выдѣлу повѣтового заступника головы о. Войнаровского и д-ра Кульчицкого та бурмістра мѣста посла п. Витославского та моимъ, Соймъ згодивъ ся а Рада шкѣльна краєва пристала щобы заложити одну семинарію женьску на заходѣ мабуть въ Коломыи. А сего конечна потреба, бо на 596 ученыць учительскихъ семинарій всего на всего є 94 Русинокъ.

Шкѣльництво народне не домагає, бо учительство лихо платне и переслѣдоване. А у школѣ вмѣсто науки процвитає вѣдъ управою п. Бобжиньского шовінізмъ. (Голосы: ганьба!). Хочь законъ зъ 1867 р. выразно говорить, що тамъ тѣлько має учити ся другого языка, де є дѣти обохъ народностій, то у насъ на се не зважає ся, а тратить ся дорогій часъ на науку польскои граматики тои рускои дитины, котрѣй не треба буде нѣколи poprawnie po polsku wysławiać się. На Мазурахъ дѣтямъ не затовкають, и то цѣлкомъ слушно, головъ рускою граматикою. За той часъ затовкання головъ польскою граматикою волѣли бы дѣтій учити хочь якои свѣтовои бесѣды. Слушно сказавъ пок. Литвиновичъ: „Польскій языкъ для хлопа за богато, а для вченого за мало“, бо хлопъ най тѣлько за границю рушить ся, то его не потребує, а польска наука ще далеко до заспокоєня ученого свѣта. Старавъ-ємь ся сильно о статистику рускихъ дѣтій въ народныхъ школахъ. П. Бобжиньскій вымиявъ ся, ажь зъ Вѣдня прийшовъ наказъ заводити статистику. Хочь власти такъ уложили питаня у формулярахъ, що богато учителѣвъ рѣзно ихъ зрозумѣли, то прецѣнь є надѣя, що зъ сего выйде колись то, о що добиваємо ся.

Хлѣба у насъ менче родить ся, якъ мы его потребуємо, тожь раджу вамъ, селяне, посылати дѣтій до шкѣлъ промысловыхъ, про котрѣй край щоразъ бѣльше дбає, а коли дитина звѣдти выйде, то зъ голоду не загине.

Поважаю той народъ, котрый шанує намять славныхъ своихъ мужѣвъ и памятники своихъ памятокъ. Але котрый народъ має се самъ своими грѣшми робити, а не кервавыми грѣшми другои народности. Тому и Поляки не мають права брати зъ нашихъ грошій 20000 зр. на памятникъ Міцкевича а 3,000.000 зр. на Вавель. (Сумно!). Коли б. посолъ Король поспытавъ у соймѣ, кѣлько тыхъ ветеранѣвъ зъ 31 р. котрымъ призначе ся 5.000 зр. рѣчно, то у вѣдповѣдь ему выкинули его Поляки зъ усѣхъ комісій, але нынѣ вже й самому Соймови стало того за богато и поручивъ Выдѣлови краєвому, щобы розслѣдивъ, кѣлько жіє ще тыхъ 90-лѣтныхъ ветеранѣвъ?

Порѣвнавши вѣдтакъ выдатки на польскѣ театры и на рускій театръ, д-ръ Окуневскій говорывъ дальше: Мы мусимо утримувати двѣ столицѣ, у Львовѣ и въ Краковѣ, и на два боки грошѣ давати, щобы мрѣє минувшости воскресити занадто великимъ коштомъ бѣдныхъ людей. Але якъ прийде зробити що для селянъ то паны кажуть: най вѣнъ самъ собѣ робить! хочь платячи податки вѣнъ має право жадати за нихъ церкви, школы, ксьондза и т. д. Але намѣсть того вѣнъ чує тѣлько: хлопе давай, хлопе будуй, хлопе роби шарварокъ! и т. д. Недавно ухвалывъ Соймъ справити машины по 800 зр. для выробу дренъ, и думаете хто ихъ пова биравъ? Ось послухайте: гр. Сѣмѣньскій, гр. Мірова, К. Бадені, а селане нѣчого не дѣстали. (Голосы: ганьба! встыдъ!)

За два роки буде наша держава заключати важнѣ договоры торговельнѣ зъ Нѣмеччиною, Россіею и т. д. Се важнѣ справы. Я звернувъ увагу міністра торговлѣ, що добре було бы зъ Россіею такій договоръ заключити, щобы она до насъ высылала безъ цла збѣже и рыбу а мы туды выробы зелѣзнѣ и деревляны и т. д., бо теперь се неможливо. За ковбикъ необробленый платить ся цла 50 кр., за порѣзаный 200 зр., а за перероблены 15.000 зр. Але про се будуть и угорскѣ послы ще говорити, а ихъ правительство старає ся до найменчихъ границь звести спѣльнѣсть зъ нашою половиною, дбаючи тѣлько о свою корысть.

(Конець буде.)

Въ справѣ обсады рускихъ епископскихъ престолѣвъ.

Довѣдуємо ся зъ достовѣрного жерела, що номінація преосв. Андрея Шептицкого митрополитомъ галицкои Руси есть фактомъ доконаным. Дай Боже, щобы зъ нимъ, вернувшимъ до свого народу, вернулось въ народѣ и то довѣре, якимъ повиненъ тѣшити ся кождый митрополитъ Руси.

Зъ сею номінацією буде опорожненый владычій престолъ въ Станиславовѣ. Русинамъ не може бути байдужнымъ, хто на сѣмъ престолѣ засяде. Предложене кандидата залежить головно вѣдъ будучого митрополита. Ходить поголоска, що кандидатъ має бути взятый знова зъ-помѣжь чорного духовенства. Сли бы такъ дѣйство мало статись, то боимо ся, що се зробить дуже некористне вражене. Свѣтскій клиръ буде уважати себе упослѣдженымъ, що его выключає ся вѣдъ епископскои гѣдности, хотя середъ него знаходять ся мужѣ зъ одвѣтными студіями и кваліфікаціями, знаючій клиръ и народъ и маючій свѣтовый досвѣдъ. Зъ сего може зродитись и минувѣльный жаль бѣлого духовенства до чорного, та пѣдорвати ся межи ними единѣсть черезъ переношене одного надъ друге, тымъ бѣльше, що жаль бѣлого духовенства на чорне вже давнѣйше булъ и суть ще въ памяти. Треба додати, що чинъ василіяньскій у насъ пѣсля свого зреформованя не далъ ся ще такъ докладно и на-певно пѣзнати, щобы противъ него згасло всяке недовѣря. Треба взяти на увагу, що справа целібату ще все вабуджає пѣдозрѣне... Треба знажати, якихъ важныхъ прикметъ мусить ся нынѣ вымагати вѣдъ рускаго епископа въ интересѣ рускои церкви духовенства и народу.

Се пишемо, щобы дати выразъ тому, що видимо и що доходить до нашихъ ушій, сповняючи обовязокъ публичного органу. Мы чули высказы свѣтского духовенства, що коли-бъ не цѣнено у него студій и высокого образованя, то зѣйдемо на те, що „свѣтскому священникови выстане знати типикъ“. Въ теперѣшнѣмъ часѣ треба дуже выстерѣгати ся кождои помылки, бо она могла-бъ мати фатальнѣ наслѣдки. Може бути, що згаданѣ тутъ обавы суть безпѣдставнѣ а увага песимістичнѣ, але мы на всякій способъ уважали за свѣй обовязокъ ихъ высказати.

Польованє на Девета.

Всѣ операція англійскихъ вѣйскъ въ двохъ послѣдныхъ мѣсяцахъ, мали на цѣли такъ замкнути Девета, абы мусѣвъ капітулювати зъ цѣлою своею армією, бо якъ довго Деветъ оперувавъ за плечима Роберса, Англійцѣ не могли всѣхъ своихъ силъ сконцентрувати противъ Боты.

Въ тѣй цѣли армія чотирехъ генералѣвъ поступали систематично, обсаджували мѣсцевѣсть за мѣсцевостею и стѣснявъ ся що разъ бѣльше многотысячный перстень вѣйскъ, котрый въ усѣхъ сторѣнъ окружавъ нечисленнѣй партизантскѣ вѣддѣлы сего зручного и меткого команданта. Робертсъ вже нераз доносивъ, що Деветъ припиленый до мѣсця и его капітуляція є питанемъ кѣлькохъ годинъ. Кѣлька разѣвъ Деветъ пытавъ вже навѣть о условія капітуляція. Въ хвили, коли англійскѣ команданты вѣдкидали всякѣ переговоры и ставили жадане безусловнои капітуляціи, довѣдували ся, що Деветъ вже не знаходить ся на тѣмъ мѣсци де они его замкнули, та ще й въ додатку десь побивъ або полонивъ англійскій вѣддѣлъ. Робертсъ, абы зробити вже кѣнець зъ тымъ непосѣдющимъ и напастливымъ командантомъ, вѣддавъ команду надъ нагѣнкою за Деветомъ Кічеверови. Коли Кіченеръ загнавъ вже Девета въ матню, зъ котрои Бурамъ не було выходу, Англійцѣ довѣдали ся, що на заходѣ вѣдъ Преторія появивъ ся Деларей, котрый досыть успѣшно очищує околицю зъ Англійцѣвъ и що Деветъ знова выдѣзъ щасливо зъ матнѣ, та вдѣзъ до Трансвалю, абы подати руку Делареёви. Въ той способъ не лишь знѣвечивъ успѣхи двомѣсячныхъ операцій Англійцѣвъ въ Оранія але загрозивъ армію Робертса въ Трансвалі. Въ Оранія знова лишивъ гѣдного, а може ще способнѣйшого вѣдъ себе коменданта Олівера, котрого спеціяльнѣсть полягає въ тѣмъ, що не легко его заскочити або оббити.

Що Девстови повело ся утечи Кіченерови донѣсъ до Лондона вже самъ Робертсъ. По дорозѣ мавъ стратити лише одну армату и кѣлька возѣвъ, котрѣ самъ казавъ висадити въ воздухъ. Деветъ має теперь знаходити ся въ околиці Ростенбурга, де теперь стоить Деларей и въ вѣдки утѣкла армія Карінгтона. Кіченеръ увѣльнивъ вѣдъ облоги вѣддѣлъ англійского вѣйска коло Елляндеріверу.

Лондоньскій дневники доносять, що Деветъ полонивъ 4000 англійскихъ волѣвъ и забравъ 7 армать. Друга приватна депеша доносить, що Деветъ повинувъ ся вѣдъ Командонекомъ, котре обсадивъ бувъ Баденъ Повель и вѣзвавъ Англійцѣвъ до капітуляція. Баденъ Повель запытавъ о условія капітуляція. Зъ Капштаду доносять, що Деветъ рѣвночасно зъ вѣзваннемъ мѣсцевости Командонека до капітуляція довѣдавши ся, що англійскій гарнізонъ тутъ дуже сильный, офянувъ ся въ повночѣмъ напрямѣ. Баденъ Повель пустивъ ся за нимъ. Силу Девета оцѣнюють теперь на 3500 людей зъ 10 армatами и 200 возами. Карінгтонъ мавъ побити вѣддѣлъ Бурѣвъ вѣдъ Матмані и выкинувъ ихъ вѣдтакъ зъ позиція вѣдъ Бофельсбокомъ.

Подѣ въ захѣдній части Трансвалю, спинили операція Робертса противъ Боты, котрѣй вже довели були до занятя Міделбурга. Робертсъ выдавъ проклямацію въ котрѣй грозить карою смерти тымъ, що здоймлять присягу невтральности. Тѣ, що не схочуть зложити такои присяги, будуть трактовані на рѣвнѣ зъ военными невѣльниками. Фармы, въ котрыхъ укрывано бы ворога, будуть зѣбурені и зрѣвнані зъ землею. Бота, котрый має мати 8000 людей, стоить о 30 кільометровъ вѣдъ Булера и Френча. Кождои хвили може притти до битвы, въ котрѣй Англійцѣ надѣють ся за однымъ ударомъ знищити головну армію Бурѣвъ.

Пекінъ занятый.

Державы осягнули свое. Не позволили своимъ посламъ выѣхати зъ Пекіну, абы мати претекстъ до занятя столицѣ Хінъ, що остаточно стало ся дня 14 або 15 с. м. Занятє Пекіну потверджують урядовѣ телеграмы командантѣвъ европейскихъ до своихъ правительствъ. Россійскій генералъ Алексѣевъ донѣсъ своему правительству вѣдъ датою 16 с. м.: По цѣлодневнѣмъ бомбардованю союзнѣ вѣйска высадили въ воздухъ всходну браму Пекіну и вдерли ся дня 14 с. м. до мѣста. Англійске міністерство маринарки одержало вѣдъ свого адмірала слѣдующу телеграму: Союзнѣ вѣйска заняли дня 15 с. м. Пекінъ. Послы безпечнѣ. Депеша выслана зъ австрійского корабля Марія Терезія вѣдъ вчерашною датою такожъ доносить, що Пекінъ занятый и послы безпечнѣ.

Зъ Таку телеграфують вѣдъ вчерашною датою, що на улицахъ Пекіну все ще кипить борба. Князь Юнъ не далъ цѣсаревѣй утечи. Про самъ походъ вѣйскъ на Пекінъ доносять, що французкѣ вояки мусѣли лишити ся въ Янтсунѣ, бо не були достаточно приготовані до маршу. Австрійскѣ, італійски и нѣмецкѣ вояки вернули зъ дороги до Тѣентсіна, такъ, що въ дальшѣмъ походѣ взяли участь лише Японцѣ, Россіяне и Американцѣ.

Американьскій кореспондентъ телеграфує до Вашингтона, що союзнѣ вѣйска станули дня 15 с. м. вѣдъ Пекіномъ по всходнѣй сторонѣ мѣста, и стрѣтили ся зъ завалымъ опоромъ. Доперва вечеромъ вдерли ся першѣ Японцѣ до мѣста и передовсѣмъ окружили будынки посольствъ, де знайшли всѣхъ въ добрѣмъ станѣ. Страты Японцѣвъ выносять 100 людей страты Хінцѣвъ до 300.

Царь выславъ россійскому генералови Линевичеви телеграфічно гратуляцію зъ причины скорого занятя Пекіну, давъ ему ордер

ми руками. Опѣсля роздано ще двѣ нагороды за двѣ найлучшѣ новелѣ: золоту рожу и золотый гвоздикъ. Потѣмъ нова пѣсня, вѣдчитуваня дальшихъ творѣвъ и роздаване иншихъ цѣнныхъ дарѣвъ, якъ: золоте перо, срѣбный пугаръ, даръ Кольонія, и двѣ красно рѣзьблені лавровѣ галузки. Дары роздавала „королева цвѣтѣвъ“ власноручно.

Множество творѣвъ надѣсланыхъ на конкурсъ, цѣннѣсть нагородъ, участь свѣтлои суспѣльности дають свѣдоцтво, що „jeux floreaux“ подобали ся дуже изыскали право горожанства, а й хосенъ зъ нихъ не абы-якій. Узыскане нагороды на такѣмъ конкурсѣ є чимсь въ родѣ Ritterschlag-у для поета, и того ему не заступить жадна инша вѣдзнака. Крѣмъ того таке свято, сповните чудовымъ чаромъ поезія, лишає въ серцяхъ присутныхъ гарне вражѣне.

На закѣнчене сего опису ще кѣлька слѣвъ. Мы Русины такій поетичный народъ, що навѣть деклямуємо, що

„ на свѣтѣ щастя нема
Безъ спѣву, любови и безъ вина“...

Чи не могли бы отже мы подумати про те, абы й намъ урядити такій конкурсъ? Мы-жь народъ многочисленный и талановитый! А нумо на конкурсъ въ р. 1901! Буде тогды выборчій конкурсъ, най буде й літературный конкурс-при него! Хочь золота у насъ мало, то все-жь на кѣлька дарѣвъ пару сотокъ найде ся. Пѣддаю сесю гадку въ надѣю, що коли не „Наукове товариство им. Шевченка“ зъ природы рѣчи, то бодай нашій вызначній літераты займутъ ся сею справою, а гроша на се свято, сподѣю ся, нѣхто зъ насъ не вѣдмовить.

Ивана Борейко.

св. Юрія III класы и казавъ представити до нагородъ всѣхъ тыхъ котрі вѣдзначили ся въ дотеперѣшнѣй кампанії. Ґенералъ Линевичъ телеґрафує нѣдъ датою 18 с. м.: Пѣсля справоздань реконесансовон служѣы Хінцѣ и Боксеры суть цѣлкомъ здеморалізованій, не хочуть слухати своихъ начальникѣвъ и розбѣгають ся на всѣ стороны. Ґенералъ Ренненкампфъ доносить, що гѣрскій проходъ К-імумъ занято дня 16 с. м. по кровавѣй битві. Въ руки побѣдителѣвъ впали 4 арматы Крупа великого калібру.

„Таймсъ“ доносить зъ Шангаю нѣдъ датою 16 с. м. Хіньскій посолъ Токіо телеґрафувавъ до Лігунчана, що японьске правительство готово стануть по сторонѣ цѣсаревон вдовы и хіньского цѣсаря. Они мусять однакъ выступити енерґічно, абы не дати утечи высшимъ урядникамъ зъ Пекіну. Россійскій посолъ въ Шангаю стоить вѣдъ короткого часу въ дуже оживленыхъ зносинахъ зъ Лігунчаномъ. Пѣсля донесень зъ вѣродостойного хіньского жерела, хіньске правительство поручило Лігунчанови, абы за посередництвомъ хіньского посла въ Петербурзѣ запытавъ, чи Россія не схотѣла бы помочи Хінамъ въ мировыхъ переговорахъ и чи россійске правительство не дало бы запевненя, що не намѣряє анектувати части Манджурій. Коли бы Россія вѣдповѣла прихильно, віцекороль має сейчасъ навязати переговоры. Вѣйсковый ґубернаторъ Манджурій одержавъ бы наказъ здержати всякій воєнний крокъ.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належать посылати до канцелярії дяковскои льотерії, Львовъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Ицковского; ґрошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львовъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Въ справѣ конфіскаты 171-ого числа „Дѣла“** достали мы таке письмо: Ц. к. Судъ краевый для справъ карныхъ у Львові рішивъ на підставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. прас., що зміст артикулу уміщеного в числі 171 часописи: „Дѣло“ з дня 31 липня (13 серпня) 1900 під написемъ „Колька замѣтокъ надъ першимъ процесомъ стрѣлкарскимъ въ Тернополи“ в уступах від слів: „А мы що?“ до слів: „зачинаймо на ново“ і від слів: „Такій вплывъ дѣланя“ до слів: „скѣнчать ся нѣчимъ“ містить в собі знамена провини з §. 300 з. к. і прото усправедливлена есть заряджена чирез ц. к. Прокуратора державного конфіската сеї часописи. В наслѣдок того рішення вѣоронене есть дальше шарене того артакулу а забраний наклад має бути знищенив. Нозоди: Зміст інкримінованих уступів артакула побуджає читателїв через неправдиві заподання і перекручане стану фактичного до загорди і ненависти против органам державним, що становить знамена провини з §. 300 зак. карн.

— **Въ справѣ выбору посла** пишуть намъ з Золочева: Въ 166 ч. „Дѣла“ була помѣщена вѣдозва „Селяньскои Рады“, запрошуюча бережаньскихъ Русинѣвъ на передвыборчу нараду. Наслѣдкѣвъ тои нарады до теперь ще не оголошено, и не знати, на кого властиво тамошнѣ Русины думають голосувати. Въ Золочевѣ зъ польскои стороны вже всьо приготоване, чекають лише на гасло Бережанъ. Нашій Рутенцѣ сплять якъ звычайно и о найменшѣй передвыборчѣй акціи навѣть не чувати, хотяй немало есть и маючихъ мѣщанъ и всѣляком интеліґенціи и своя „Руска Рада“. Добре було бы, щобы бережаньскій Русины оголосили свого кандидата, то бодай деякій въ нашихъ повернли бы его своими голосами. — *Себѣ.*

— **Зъ Руского Товариства педаґоґічного у Львовѣ.** Позаякъ въ нашѣмъ женьскѣмъ институтѣ є ще кільна мѣсць, тому продовжає ся реченець подавання о принятє до 28 н. ст. серпня. Зарядъ приймає также панночки на коротшій часъ на науку краєцтва, моднярства, рахунковости, рисункѣвъ, маларства, музыки и танцѣвъ. Звертає ся увагу, що институтки можуть за мѣсячною оплатою кільохъ реньскихъ ходити до приватнои женьскои ґімназіи, а при кінци курсу або року здавати испытъ въ державнѣй ґімназіи.

Близшихъ вѣдомостій удѣляє письменно або устно Зарядъ институту при ул. Курковѣй ч. 10.

При тѣмъ подаємо до вѣдомости, що Выдѣлъ робить заходы що до вынайму на довшій часъ одноповерховои камяниці о кільканацяти комнатахъ зъ краснымъ огородомъ въ здоровѣмъ положеню недалеко мѣста, на помѣщене женьского института.

— **Въ Перемышли въ 70-й уродины цѣсаря Франць-Йоскфа** целѣбровавъ въ рускѣй катедрѣ владыка преосв. Констянтинъ Чеховичъ въ сослуженю капітулы торжественне богослуженѣ, на котрѣмъ були и представителѣ всѣхъ властей. Вѣдтакъ въ честь Цѣсаря дававъ епископъ Чеховичъ ґальовый обѣдъ на 60 особъ, на котрѣмъ були архикнязь Леопольдъ Фердинандъ, всѣ ґенералы, обѣ капітулы и шефы й представителѣ всѣхъ властей й урядѣвъ. При обѣдѣ выголосивъ преосв. господарь тоастъ въ честь ювилята, по-чѣмъ присутна вѣйскова музыка вѣдограла народный гимнъ а зъ фортѣвъ дались чути выстрѣлы зъ гарматъ.

— **Страшне нещастє** постигло д. 18. с. м. громаду Ушня въ Золочѣвскѣмъ повѣтѣ. За 2 годины згорѣло до тла 26 господарствъ зъ усѣми майже припасами збожа и пашѣ. Одна дитина вдусилась въ димѣ 16 господарѣвъ мало будынки обезпечений (всѣ въ Тов краковскѣмъ!), а прочій нѣ: збожа й движимостій въ хатѣ не обезпечивъ нѣхто. Ратунокъ давали сторожѣ огневій зъ сусѣднои фабрики и робітники. зъ Бѣлого Камена, зъ Сасова, и Золочева. — *А. Д.*

— **Замахъ на власне житє.** Пишуть намъ зъ Золочева: Въ недѣлю рано, выправивши родину до костела, стрѣливъ до себе секретарь повѣтовый Тенчаровскій зъ стрѣльбы. Набій розторощивъ щоку на дрібнѣ кусенѣ, такъ що непритомного вѣдвезено до шпиталю. Лѣкарѣ не тратять надѣї на подужане. Се вже третій замахъ на свое житє.

— **Убійство въ Дрогобыцкѣмъ.** На гостинци зъ Попелѣвъ до Борыслава знайдено передъ кількома днями тѣло мужчины въ баюрѣ крови и въ варварскій способъ зъ огнджене. Голова розбита, лице до непізнання порубане, уха и губы вѣдрѣзаній. Доходженя выказали, що жертва таго дикого морду называє ся Юрко Бойко и есть селянинъ зъ Банѣ котовскои, а морду мавъ допустити ся такой зять его Михайло Яцковъ, котрого увязнено.

— **Побожний дієцезане.** Тамтого тыжня довершено у угорского епископа Бенде въ Мочонокъ найтровского комітату великои крадежи. Злочинцѣ, вломивши ся до епископскои палаты, забрали дорогѣйности вартости бѣльше якъ 1,000.000 коронъ. Случайно пошли власти на ихъ слѣды, и показало ся, що такой вѣрній дієцезіане зъ того самого мѣста — а було ихъ до 20 — подѣлили ся доробкомъ епископа. Виновникѣвъ арештовано а часть дорогоцѣнностій вѣдобрано.

— **Дрібни вѣсти.** Віцепрезидентъ краевои дирекціи скарбу д-ръ Коритовскій выѣхавъ за кількатыжневою вѣдпусткою. — Въ Годовичахъ, нѣдъ Львовомъ погорѣли дня 19 с. м. чотири загороды селяньскій. Шкода необезпечена. — Віцепрезидентъ намѣстництва Лідль одержавъ вѣдъ нѣмецкого цѣсаря орденъ червоного орла II кл, зъ звѣздою. — Въ Підволочискахъ померъ середъ обявѣвъ холеричныхъ Петро Гуральскій. — Дня 6 н. ст. вересня вѣдбуде ся въ Поповцяхъ (станція зел. Броды, почта и тел. Подкамѣнь коло Бродѣвъ) вѣнчане окѣнченого богослова п. Петра Гарасимова зъ п-ною Филипиною Чередарчукѣвною.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу** рѣмѣсничо-промыслову у Львовѣ.

Надѣслане

Damast-Seiden-Robe

fl. 9·00

und höher! — 12 Meter! porto- und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weisser, und farbiger **Henneberg Seide** von 45 kr. bis fl. 14.65 p. Met. *G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl. Zürich.* 58 [4]

При зближаючѣй ся змѣнѣ мѣсяц пр-симо Вп. передплатникѣвъ, о вчасне вѣдновленя передплаты. При сѣй нагодѣ просимо такожь дотычныхъ Вп. передплатникѣвъ, що мають яки-небудь залеглости, о остаточне вырѣвнане, тымъ певнѣйше, що на кредитъ часопись не высылає ся, отже Адміністрація була бы приневолена при дальшѣмъ треваню залеглостій высылку часописи безусловно здержати.

Наука, штука и література.

— „Комар“ Гумористично-сатиричного двотыжневника выйшло дня 17 с. м. 13-е число. Рѣчна передплата выносить 4 зр., поодиноке число 20 кр. Редакція и адміністрація „Комаря“ знаходить ся на ул. Лычаковскій ч. 23.

Телеґрамы.

Прага 20 серпня. Выконуючій комітетъ Молодочехѣвъ збере ся сими днями въ справѣ скликаня зборѣвъ мужѣвъ довѣря. Провінціональна праса уважає ческій університетъ на Моравѣ и призначений для Праги 20 міліонѣвъ коронъ за невыстарчаючій еквівалентъ до залишеня обструкцій.

Пацака, котрый вернувши назадъ до Праги, обнявъ провѣдъ ческого клюбу мавъ запросити до себе д-ръ Керберъ. Narodni Listy вѣдповѣдаючи на выводы стараческихъ дневникѣвъ и реалістичного „Час-у“ пишуть, що Чехи не можуть вѣдступити вѣдъ языковои борбы, якъ довго не будуть принятій мировій прелімінарѣ зъ Нѣмцями, а то обома сторонами и еще третымъ чинникомъ. Доки не одержимо сатисфакцій за 17 жовтня 1899, наша тактика, якъ послѣдна инструкція, є неможлива.

Вѣдень 20 серпня. Sonn u. Montagsztg доносить, що сторонництва давнои правицѣ не думають о ся реституованю. Се неможливе такъ довго, якъ довго на ся чолѣ стоить Яворскій. Правительство не має причины именувати его теперь сенаторомъ, а доки Яворскій стоить на чолѣ кола польского, зъ его особы не зроблять жертвы въ користь Пальфіого або Дипавлього, котрі готовій суть обняти провѣдъ правицѣ.

Петербургъ 20 серпня. Царь казавъ нѣдвысшити таксы за заграничній паспорты о 10 рублѣвъ въ користь червоного хреста.

Бѣлградъ 20 серпня. Командантомъ активнои армії на мѣсце Міляна именованый ґенералъ Шѣчковичъ, а шефомъ ґенерального штабу ґенералъ Марковичъ.

Лондонъ 20 серпня. „Таймсъ“ оголошує телеґраму зъ Сімлѣ, що афґаньска армія змобілізована. До сея денешѣ не приказують однакъ великои ваги.

Римъ 20 серпня. Говорять, що слѣдство противъ Брессіого вже закѣнчене и акта передано судовѣй палатѣ. Процесъ зачне ся дня 29 с. м. и має потревати 3 дни. Супротивъ того, що Бресі не хоче самъ выбрати собѣ оборонця, оборону вѣддадуть якомусь адвокатови зъ уряду. Медіоляньскій адвокаты внесли просьбу, абы жадного зъ нихъ не выбирано на оборонця Брессіого.

Ню Йоркъ 20 серпня. Дневники доносять що на рѣжныхъ кораблахъ арештовано 11 анархістѣвъ нѣдозрѣлыхъ, що анархістичный союзъ выславъ ихъ на се, абы убили президента Мкеъ-Кінлього.

Вѣдень 20 серпня. Австрійскій посолъ въ Пекінѣ, бр. Чікачъ выѣхавъ до Бремы, зъ вѣдки черезъ Ню-Йоркъ вѣдъѣде до Хінъ.

Царгородъ 20 серпня. Итатійскій корабель нанятый россійскимъ правительствомъ, переѣхавъ зъ 250 вояками 33 офіцирами до всходнои Азіи.

Парижъ 20 серпня. Дельказе выголосивъ на бальконѣ промову, въ котрѣй звернувъ увагу, що було бы невластивою рѣчею украдати передъ собою небезпеченьства хіньскои справы. Бесѣдникъ припускає, що державы зредукують до можливыхъ границь свои жадания и будуть выминати все, що могло бы нѣдорвати ихъ солідарнѣсть. Россійске правительство нѣде солідарно зъ Россією.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. І. Лю. въ Бр. Теперь за липень, а не серпень. — И. Гл. въ Ут. До кінця року все. — І. Ст. въ Ся. Теперь за липень а не за серпень. — В. Бу. въ Во. На 4 кв. лишилось 5 коронъ. — О. Ве. въ Де. На 4, кв. лишило ся теперь 1 кор. 30 сот. — І. Лѣ. въ Св. 20. Высилаємо що дня правильно, тожь не наша вина если числавъ неправильно Вамъ доручають. Хв. Чит. Пр. Ро. Не можемо инакше.

Конкурс

що до приниманя учениць до женьского інституту Руского Товариства педаґоґічного у Львові.

До інституту приймати ся будуть дѣти членів Руского Товариства педаґоґічного. До подання долучити треба: 1) метрыку хрещеня; 2) свѣдоцтво шкільне з послѣднього курсу; 3) деклярацію що-до мѣсячнѣї оплати, котра виносить 40 кор.; 4) 2 корони на видатки кореспонденцайні; 5) хто не є членом тов. — 2 кор. на виписове і вкладку; 6) 6 корон річно за зужите меблїв.

Інститут посилає дівчата до школи, а дає своїм вихованкам: 1) мешкане, харч, опал, свѣтло послугу і праня за місячною доплатою 1 кор.; 2) доставляє їм — о скільки на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; 3) управляє їх вихованем, старає ся о добре домашне і товариске веденє; 4) улегшує науку шкільну і наглядає ей під опікою домашних учительок; 5) доставляє їм нагоду придбати инших відомостий теоретичних і практичних. Ученици мають привезти з собою слїдуючу ґардеробу: сорочок 6, кафтанників білих 6, панчіх 6 пар, майток 6, простирал 6, пошевок 3, ручників 6, хусток до носа 12, фартушків 6, спідничок білих 6, гальок 2, черевиків 2 пари, одіж верхну зимову і літну, сінник 190 цм. довгий а 90 цм. широкий, коздру, коцик і подушку. (Пожадані були б суконки сива (попел.) і ґранатова). Кожда штука білля має бути назначена початковыми буквами імена і назвиска ученици. Потрібний є спис білля.

За науку нових языків не платить ся нїчого, за науку на фортепянї і цитрі по 10 корон місячно, а за науку танців по 12 корон річно (з коломийкою по 16 корон).

Також приймає ся дівчата на короткий час на науку краєцтва і танців.

Подання треба надсилати найдальше до 10 н. ст. серпня 1900 р. на руки директорки економ. Вп. пані Германи Шухевичевої улиця Собіщини ч. 7. у Львові.

Оголошене конкурсу

на запомогу стипендийну з фонду Тараса Шевченка на рік 1900/901-ий в квоті 200 К.

І О сю запомогу стипендийну можуть убігати ся передовсїм убогі, талановиті літерати і артисти руской народности, як також убога талановита молодіж руской народности, що по укінченю внешних шкіл віддає ся спеціяльним студиям науковим.

ІІ. Отсю запомогу стипендийну буде надавати Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові і виплачувати в двох півчних ратах по 100 К.

ІІІ. Подання о надане сеї запомоги стипендийної належить вносити до Головного Видїлу Товариства „Просьвіта“ у Львові (ринок ч. 10), найдальше до кінця вересня 1900 р.

За Головний Видїл Товариства „Просьвіта“, у Львові дня 17 н. ст. липня 1900 р.

Ю. Романчук. *Гр. Врецьона.*

Надѣслане.

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординує при улици Ягайлоньскѣй число 7 вѣдъ 9—1 и 3—5 287

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всякій папиры цѣнній и монеты

по найдешевшѣмъ курсѣ деннѣмъ не числячи нѣякои провізіи. 374 [4]

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, дьорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничій, піоны, лібеля нивометры и т. п.

Уряджене дзвінкѣвъ електричныхъ.

Всякій направки подагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4118

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна роботня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы“

при ул. Домбровского число 4

поручає

Штучій огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетований сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскій, сальоновій, пахучій въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплачений. 349 12—36

Тапеты найновѣйшій

Штукатерія суфітовій

Сторы и жалюзіи

до вѣконъ

Хѣдники кокосовій

Дроты до сходѣвъ

поручають найдешевше

И. ЛУЩИЦКІЙ

и

В. АДАМСКІЙ

давнѣйше ІРҐЕНСЪ

Львовъ, Собѣского 4.

Для Пп. Архитектѣвъ и нѣдприемцѣвъ вѣдповѣдный рабатъ. 609 4|25

МУЖЕСКУ 344 **Безсильность**

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхѣвъ молодости и розпусты, усуне найлегше и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстрована книга

Самоохорона д-ра Ретана

Российске выдане: 1 зр.
Польске выдане: 1 зр.
Нѣмецке выдане: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй пояснена своихъ недуґ и направили свои мужескій силы при помочи указаного въ книжцѣ способу лѣчена. По одержаню франко надсилаємо книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Biercy's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

Ученикъ въ укѣнче ою П кл. ґімназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде коростне помѣщене въ торговли корѣнѣй винъ и делікатесѣвъ И. БОРИСА въ Перемышли. 404 3—10

Природній вина

до ужитку церковного,

дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вѣдъ 48 кр. *припоручає*

А. Жуліяні и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домінїканьска ч. 7.

334 19—156

новость. новость.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липницкого

По кількаразовѣмъ ужитю дѣляє чудесно.

Припоручаю всякій матеріялы аптичній и знаряды тоалетовій.

Дѣстати можна лише въ дрогеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

вѣд. ул. Сикстуска ч. 21. 4 4

МЫЛО всходныхъ красотъ

вѣдзначае ся приятною вонію, надто посѣдае знамениту прикмету выбѣлювання вынѣжнювання шкѣры и усуваня морщинъ — ЦѢНА 160 гел. 3

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

Львовъ: склепы власний: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Кракувъ: Сукенницѣ ч. 20. Чернѣвцѣ: Рынокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24

Ч. В. кр. 47292/900.

Оголошенє конкурсу.

Видѣл краевий Королѣвства Галичини і Володимирї разом з Великим Князївством Краківским розписує сим конкурс з преключинним речинцем до кінця місяця серпня 1901 на оригінальні чистим руским язиком написані твори сценічні з обсягу драматy, поважної комедиї і штук людових, зі сьпівом або без сьпівів, такого обему, щоби заповнили цїлий вечер театральний.

Конкурсові твори треба присилати з повисшім реченцем під адресою Видїлу краевого у Львові, заосмотрені знаком або моттом автора, котре треба помістити також на замкненій коперті, містячій в собі в середині імя, назвище і адресу автора.

Твори оголошені вже друком а також предетавлені на котрій небудь сцені, навіть аматорекій, суть виключені від конкурсу. Також не припустить ся до премійованя творів авторів вже нежиючих, хотяйби доси не були оголошені.

В протягу трех місяцїв по упливі речинця конкурсового наступить рішенє конкурсу і признанє надгород окремою комісиєю конкурсовою, котра аберe ся в Видїлї краевім під проводом члена Видїлу краевого. Д ра Йосифа Верещиньского.

До тої комісиї Видїл краевий запросив:

1. Впов. Александра Барвіньского, ц. к. проф. семинар. учит. у Львові, посла на Сойм кр. і до Ради державної,
2. Впов. Д-ра Стефана Смаль-Стоцкого, ц. к. проф. руского язика і словесности на черновецкім университеті,
3. Впов. Д-ра Александра Колесу, ц. к. проф. рускоге язика і словесности на львівскім университеті,
4. Впов. Д-ра Михайла Грушевского, ц. к. проф. всесьвітної істориї на львівскім университеті,
5. Впов. Ілярiона Огоновского, професора ц. к. академічної ґімназиї у Львові,
6. Впов. Д-ра Евгена Олесницкого, адвоката краевого в Стрию,
7. Впов. Д-ра Володимира Коцовского, ц. к. проф. муж. семинариї учительскої у Львові,
8. Впов. Володимира Шухевича, ц. к. професора школи реальної у Львові,
9. Високодостойного Пана Д-ра Дамяна Савчака, посла на Сойм краевий і пр.

Комісия конкурсова порішить більшостею голосів і признасть чотири надгороди а іменно одну в сумі пятьсот (500) корон, другу в сумі чотиристa (400) корон, а дві по триста (300) корон, чотирьом творам, признаним за найлїпші з поміжи надісланих на конкурс, без огляду на род твору, щоби лиш той твір належав до родів наведених в сім оголошеню. Отже комісия може всї чотири премії признати творам одного рода.

Оголошенє виспїду конкурсу за посередництвом публичних писем і виплата надгород наступить в протягу місяця грудня 1901 року.

Надгороджені твори стають ся власностею товариства „Руска Бесїда“ у Львові з виключним правом представляти їх на сценї.

Манускрипти, надіслані на конкурс будуть звернені властителям на їх кошт разом з замкненими копертами, сли вкажуть Видїлови краевому вишний спосіб свої адреси.

З Ради Видїлу краевого.

У Львові дня 24 липня 1900 року.

GROTT.

387 8—3

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 367 11—36

Львовъ, улиця Яблоновска ч. 9.

КАВУ

въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко

по 9 зр. 20 кр., 10 зр. 20 кр., 10 зр. 70 кр. и 11 зр. 20 кр.

ВИНО

въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко

по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.; 4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожшій вина фляшками)

высилае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІИ.

92 121—?

Цѣс. корол. упри

Рафінерія спіритусу, Фабрика рому, ліверовъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручае старй горѣвки польскій, розолісы, ліверы, румы правдивй зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bouquet“ на наливки, таножъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 40—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТОВЪ

ц. к. надворного заведеня

І. ГЕННЕРА

що обнявъ-емъ тое заведенє на власность и буду его дальше вести на тій высокости и досконалости, на якій черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.

Н. Лісса

401 2—65 улиця Академицка число 18.

Машины и знаряды господарскій

зъ первориднихъ фабрикъ

можна купувати за посередництвомъ

„НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ“

у Львовѣ

а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ зъ 2 ножами и 1 колесомъ	по 54	кор.
Сѣчкарнѣ ТН зъ 3 ножами и 2 колесами	„ 56	„
Сѣчкарнѣ ТН зъ 4 ножами и 2 колесами	„ 59	„
Млынки до чищеня збожа системы Бакера	„ 100	м. кс.
Млынки до чищеня збожа лекій	„ 64	
Молотѣльнѣ ручій	„ 170	„
Краячѣ до бурановъ	„ 60	„
Тискачѣ [гнѣтовники]	„ 230	„
Прасы до олѣю	„ 230	„
Плуги ковальскои роботы зъ колѣсницями	„ 32	„
Косы зъ стирійскои стали довгій: 60, 70, 80 цм.	по кор. 1·00, 1·20, 1·40	

[Косы можна набути по всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ. На 5-кілену посылку иде 8—10 кбсъ]

Окрѣмъ того можна купувати за посередництвомъ „Народнои Торговлѣ“ и иншій машины и знаряды господарскій по цѣнахъ фабричныхъ.

ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаютъ ся лишe за готовку и безъ опусту. При сейчасовій уплатѣ за сѣчкарнѣ дае ся 5% опусту а за всѣ прочій машины 10% опусту. Допускае ся и сплату ратами (зъ выимкою плугбвъ и кбсъ) за окремою умовою и порукою, однакъ въ тбмъ случаю не признае ся нѣякихъ опустбвъ.

Застерѣгае ся можлива пбзнѣйша змѣна цѣнъ!

267 12—? **Народна Торговля.**

Пасы до машинъ

шкѣряній, гумовій, льняній, напускавий

Гурты до машинъ конопляній

въ рбжныхъ грубостяхъ и широкостяхъ.

Гурты конопляній

до выбиваня вбавбвъ. Спряжки и спосня до помесбвъ. Ремѣнцѣ до сурбвця до зшиваня и вязаня молебвъ

Ключъ до спряжокъ

Шрубки до кубкбвъ при елеваторахъ и т. п. и т. п.

ОЛИВЫ

до машинъ

поручае

Альойзій Гібнеръ

Львбвъ, Рынокъ ч. 38.

393 3—0

Перше галицке товариство акцийне

для промислу хемічного

давнїйше Спілки командитової ЮЛІЯ ВАНҐА)

у Львові, улиця Косцюшка ч. 5

поручая на теперішний весняний сезон

НАВОЗИ ШТУЧНІ

власного виробу. 348 6—10

Ґаранція складників, цїни найнижші.

Цїнники на жадане висилае ся відворотною почтою.

ПОДЪ ЗВѢЗДОЮ.

АПТИКА

ПЕТРА МІКОЛЯША

у Львовѣ, Коперника ч. 1

поручае

ВИНА ЛѢЧНИЧІ Д-ра Кароля Міколяша

вбдзначений найприхильнѣйшими свѣдоцтвами визначныхъ повагъ лѣкарскихъ въ краю и за границею.

НАЙНОВѢЙШІЙ ПЕРФУМЫ

выробу парискихъ фірмъ свѣтовыхъ Л. Т. Шіверъ и Societte Hygienique

Всякій приборы до бактеріольогіи и мікрохеміи.

Найлучшій средства косметичній и тоалетовій французскій. 398 3—30

Воды лѣчничій ґазовій

перевышаючій родимій воды мінеральній

ПРИРЯДЫ ХІРУРҐІЧНІЙ

анґлійскій, французскій и нѣмецкій найлучшои якости.

Хемікалія для п. п. фотоґрафовъ.

Певне средство

противъ снѣтія на пшеници!

Синый камѣнь

сѣрканъ мѣды

якъ таножъ

ГОТОВУ БАЙЦУ

въ пакетахъ

зъ приписомъ уживаня,

ТРУТИЗНУ

певну на мыши, пбльній кертицѣ и т. и.

Цибулю морску

цѣлу краяну

и приправлену въ пушкахъ зъ приписомъ уживаня

Оливу до машинъ

и т. п. и т. п.

поручае 393 3—0

Альойзій Гібнеръ

Львбвъ, Рынокъ 38.

ТУТКИ цигаретовій 1000 штукъ за 1 зр., поручае Ант Мазуркевичъ, Львбвъ, Скарбковска 7.

Розкладъ їзды поѣздбвъ зелѣзничихъ, важный вбдъ 1 мая 1900.

вѣдля часу середно европейского [вданѣйшого о 36 мінутъ вбдъ часу львбвского].

поєз. приходятъ о годинѣ	особ. приходятъ о годинѣ	до Львова (головный дворець)	поєз. вбдходятъ о годинѣ	особ. вбдходятъ о годинѣ	зб Львова (головный дворець)
	12 05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Скольского вбдъ 1/5 до 30/5)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12 20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2 51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
				5·45	„ Бруховичъ (вбдъ 13/5 до 16/5 що дня)
	3 35	„ Пбдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копычинець		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
	6 10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рашева, Риманова, Синока, Перемышля		6·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ
				6·35	„ Станиславова, Пбдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятинъ	8·20		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вбдъ 31/5 до 16/6)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродбвъ)		9·—	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вбдъ 1/5 до 16/6)
	8 05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Синока, Калуша, Пешту		9·15	„ Янова
	8·15	„ Сокаля, Равы руской		9·25	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копычинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8·50	„ Кракова, Загбря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Рашева (Любачева, Ярослава, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы руской
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вбдъ 1/5 до 16/6 въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вбдъ 1/5 до 15/6)	1·55		„ Пбдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродбвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рашева, Розвадова, Пшеворска, Синока		2·15	„ Бруховичъ (вбдъ 13/5 до 16/6 въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродбвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
	3·14	„ Бруховичъ (вбдъ 13/5 до 16/6, въ недѣлѣ и свята)		3·05	„ Стрыя (Скольского вбдъ 1/5 до 30/6)
	5·40	„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродбвъ		3·15	„ Янова (що дня вбдъ 1/5 до 15/6)
	5·45	„ Кракова		3·26	„ Бруховичъ (що дня вбдъ 13/5 до 16/6)
	5·55	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова		3 30	„ Рашева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослава
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы руской		6·10	„ Станиславова
	24	„ Бруховичъ (вбдъ 13/5 до 16/6 въ недѣлѣ и свята)		6·13	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/6 въ будній днѣ, а вбдъ 16/6 до 30/6 що дня)
	5·28	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/6 въ недѣлѣ и свята)		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Синока, Пешту, Перемышля		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·50	„ Бруховичъ (вбдъ 15/5 до 16/6)		7·10	„ Тернополя, Бродбвъ
	9·2	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/6 що дня)		7·25	„ Сокаля, Равы руской
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		7·48	„ Бруховичъ (вбдъ (1/5 до 16/6 въ недѣлѣ и свята)
				9·12	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/6 въ въ недѣлѣ и свята)
	10 —	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рашева, Орлова, Тарнова
	10 30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ, Копычинець		11 —	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копычинець, Грималова
	3·12	На дворець Пбдзамче			Зъ Пбдзамча
	7·40	Зъ Пбдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пбдволочискъ, Кіева, Одесы
2·20		„ Тернополя		9·42	„ Пбдволочискъ
	5·17	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	10·2	„ „ „ „		7·53	„ Тернополя
		„ „ „ „		11·23	„ Пбдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нбчна пора числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нбчній поѣзды означенй обвбдками. — Бюро информаційне п. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Краєцкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньковскій. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 178. Львовъ, Второкъ 8 (21 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинского 9; — въ Ярославю: Л. Кризановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ: H. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитбетъ за инсераты платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковмъ

въ Австрії:		за границемъ:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застережена. — Рекламаціи неопечатаний вѣльный вѣдъ порта.

Нумѣрне число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычайні принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного вирѣчкы инсератового або ей мѣсце в не рубрикѣ „Надсылане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші донесеня приватні числить ся по 15 кр. вѣдъ вирѣчка.

Робота москвофілівъ.

Наші москвофіли, злякавшись видко живѣйшои роботы народовцѣвъ, зачали й собѣ рухати ся. Только-жь вся ихъ робота есть або наслѣдованьмъ роботы народовцѣвъ або есть роботою негативною и деструктивною.

Мали народовцѣ свій довѣрочный зъѣздъ дня 26. грудня 1899, москвофіли устроили собѣ подѣбный зъѣздъ дня 7. лютого 1900. Ухвалили собѣ народовцѣ орґанізацію, оперту на „Народній Радѣ“ и на делеґатахъ повѣтівъ, москвофіли скопіювали ту орґанізацію для себе, змѣнивши лише назвы „орґанізаторъ“ и „орґанізаторъ-помѣчникъ“ на „начальникъ“ и „настоятель“ та постановляючи сихъ начальниківъ и настоятелівъ зъ горы, замѣсть дати ихъ выбирати зъ долины. Москвофіли перехопили навѣть назву вѣдъ народовцѣвъ, они перестають называти себе „старорусскою“ партією, а присвоюють собѣ назву „русско-народная“ партія. Стали вѣдтакъ народовцѣ скликувати вѣборы и вѣча та освѣдомлювати и загрѣвати народъ, москвофіли заповѣдають, що они то само будуть робити въ осени.

Ну, нехай наслѣдують, нехай собѣ роблять! Але нехай не кидаютъ, нехай деструктивною роботою не выходять въ дорогу тамъ, де не о партійну справу ходить, але о интересъ народный, о народну честь и добро. И такъ, жидачѣвскій выборцѣ, переважно селяне, проклямують на свій повѣтъ кандидатуру д-ра Олесницкого, котра кандидатура розумѣла ся сама собою и не може ся зовсѣмъ вважати кандидатурою партійною. Москвофіли заразъ влазять въ дорогу ставленьмъ чисто партійной кандидатуры о. Сеника, не вважаючи на консеквенцію, на вымоги хвилѣ, на интересъ повѣту и всего народу, а маючи на цѣли лише свои спеціяльній партійній интересы.

„Галичанинъ“ пробує се поведене своеи партіи оправдувати, звалюючи вину на народовцѣвъ. Однакъ таке поведене абсолютно нѣчимъ не дасть ся оправдати, навѣть коли-бъ дѣйство народовцѣ були винні. За вину партіи мстѣть ся, панове москвофіли, на партіи самѣй и въ партійныхъ справахъ, але не на народѣ, и въ справахъ народныхъ. Только-жь и твердженя „Галичанина“ що до вины народовцѣвъ и цѣле его оправдуване москвофільскои партіи то проста крутанина. Звѣстною неправдою есть, що „народовцѣ перестали офіціяльно екзистувати и на ихъ мѣсце повстала нова національно-демократична партія“, бо и назва „народовцѣ“, „народне сторонництво“ (по-при другій бѣльше спеціяльній и только близше пояснюючій назвѣ „національно-демократичне“) лишили ся, — и програма не есть инша, только зревідована давна, — и орґанізація не нова, бо вже вѣдъ 4 лѣтъ „Народна Рада“ стала переводити таку орґанізацію, а теперь ей лише доповнено, — анѣ люде не новій, бо лишили ся всѣ давній народовцѣ, а только прибули ще выразумѣлій радикалы, — отже не якась змѣна наступила, только орґанічный поступъ. И о д-рѣ Олесницкомъ „Галичанинъ“ перекрутивъ, бо д-ръ Олесницкій не такъ „подчинивъ ся партійній дисциплінѣ“, якъ радше переконавъ ся, що его поглядъ и способъ понимана не бувъ оправданый. Если „Галичанинъ“ говорить дальше о пяламарщинѣ, т. є. о порваню звязи зъ духовеньствомъ, то се тверджене супротивъ ясной програмы народного сторонництва есть бючою въ очи инсинуацією. А наконець що до поставленыхъ москвофілами условій въ справѣ выбору въ жидачѣвскомъ повѣтѣ, черезъ которыхъ непринятє „Народною Радою“ всьо мало розбити ся, то „Галичанинъ“ бувъ бы лучше зробивъ, якъ-бы о сѣмъ не згадувавъ. Условє, поставлене о. Сеникомъ, було, що жидачѣвскій москвофіли (помимо налягана на ихъ львовского штабу) згодять ся теперь на кандидатуру д-ра Олесницкого, если Народна Рада згодить ся на поставленє о. Сеника яко кандидата всенародного при слѣдуючихъ выборахъ. Поминувши вже те, що теперь ходить о одинъ рѣкъ а потомъ буде ходити о шесть лѣтъ, то такій махерства по за плечима выборцѣвъ, которій суть по просту неумѣстній. Народна тактика допускає компромісы зъ иншими партіями, але вже-жь не въ томъ родѣ.

Москвофіли недостачу раціи и правды за собою заступають крикливостію та инвективами. Де только они появлять ся, зачинають якусь сварку партійну, выѣзджають заразъ зъ фонетикою и т. д. Нашій люде поводять ся супротивъ того занадто толерантно. Мы есьмо за тымъ, щобы на зборахъ и вѣчахъ передъ народомъ сварокъ партійныхъ не зачинати, щобы отже москвофілівъ не провокувати, але скоро они выступлять зъ якою напастію, тамъ треба выступити зо всею рѣшучостію и енерґією. То встыдъ для присутныхъ народовцѣвъ дати себе терорызувати людямъ, которій зо своими забаганками и своєю деструктивною роботою повинній въ мышачу дѣру ховати ся.

Взаґалѣ-жь намъ треба бѣльшои рухливости, бѣльшои енерґіи. Треба завсѣгды памятати, що и найлучше дѣло само не зробить ся та що и найкрасшій, найвеличнѣйшій идеѣ только тогды беруть верхъ, коли мають вѣдповѣдныхъ людей. А москвофіли хотя яко негативна и деструктивна партія самі нѣчого не зроблять позитивного, однакъ напсувати и пошкодити можуть богато, если не будемо старати ся зъ одной стороны своєю роботою вести народну справу, зъ другой стороны рѣшучимъ выступованьмъ парализувати шкѣдливій змагана москвофілівъ.

Замкненє краевыхъ рахунківъ.

Доходы краевыхъ фондівъ на 1899 рѣкъ були преліміновані на 9,68[illegible]06 зр., а були о 379,803 зр. бѣльшій. На выдатки преліміновано 9,685.706 зр., а выдано о 423.057 зр. бѣльше. Коли порѣвнаємо выдатки зъ доходами, покаже ся недобѣръ въ квотѣ 43.265 зр. Сей недобѣръ покрито позичкою зъ мілионового фонду краевои касы, котра буде звернена зъ буджету на рѣкъ 1901.

Бѣльше якъ преліміновано, выдано: на кошта репрезентаціи краю, а то о 2.655 зр.; на лѣченя убогихъ недужихъ, о 195.362 зр.; на щепленє о 643 зр.; на львовскій, краковскій и кульпарківскій шпиталь о 44.624 зр.; на цѣли образованя и просвѣты о 127.253 зр.; на удержанє историчныхъ памятниківъ о 1.981 зр.; на квартунковє жандармеріи о 11.981 зр.; на комунікаціи о 32.559 зр.; на о-процентованє и амортизацію краевыхъ довгівъ о 67.167 зр.; на рѣзній инші выдатки о 67.167 зр.

Менше якъ преліміновано, выдано: на кошты заряду о 924 зр.; санітарній выдатки о 5.090 зр., (бо деякій посады окружныхъ лѣкарівъ не були обсаджені); на шупасництво о 3.734 зр.; на цѣли рѣльництва и гѣрництва о 1.408 зр.; на пѣднесенє ремесла и промыслу о 13.381 зр. на водній будовы и меліораціи о 1.206 зр.

Выдатки на просвѣту выносять 30·0% зъ сумы всѣхъ выдатківъ, выдатки на санітарній цѣли 13·3%, на комунікаціи 16.6%, на инші економічні цѣли 14·2%, на публичне безпеченьство (жандармеріи, шупасництво и т. д.) 2·9%, на зарядъ 4·4%, на краевій довги 14·5%, на инші выдатки 4·1%.

Въ доходахъ бѣльше якъ преліміновано, принесли: додатки до податківъ о 189.420 зр., краевій консумційній оплаты о 19.081 зр., доходы зъ краевыхъ дорѣгъ о 31.362 зр., надвижки зъ датованыхъ заведень о 43.189 зр., рѣзній доходы о 61.140 зр. доходы зъ мысливскихъ картъ о 7.918 зр.

Справоздане посла д-ра Окуневского въ Коломыи.

(Конецъ.)

Въ радѣ державнѣй були двѣ важній справы: промыслова и роботнича, котра скончила ся признанемъ 9-годинного часу працѣ углекопамъ въ Шлеску и Моравѣ. Пята курія принесла намъ 15 послівъ соціялістичныхъ, которій голосять, що мають бути серцемъ и устами всѣхъ покривдженыхъ. Я приглядавъ ся имъ близше и мушу признати, що они с ретельными речниками именно роботниківъ. Цѣлкомъ слушно, справа аґрарна а роботнича то не все одно.

Въ соймѣ появили ся внесена про окружныхъ вѣйтівъ, Іех Гупка, внесенє Поточка о утворене вѣддѣлу въ банку краевѣмъ для помочи купна ґрунту селянамъ при парцеляціи. Сѣ внесени пояснивъ докладно посолъ, выказуючи на явну небезпеку вѣдъ двохъ першихъ при сильнѣмъ протестѣ збораныхъ. Дальше перейшовъ посолъ до ухваленого вже закона будівляного и познакомивъ докладно зъ нимъ селянъ. Згадавъ такожь о проектѣ комасаційнѣмъ и законѣ роздѣлу громадскихъ толокъ и лѣсівъ, де выдѣлъ повѣтовый має право установити до нихъ rządu.

У насъ — говоривъ дальше посолъ — выборы радъ громадскихъ и вѣйтівъ уважають за вступъ до выборівъ до сойму и рады державнои. Черезъ те на вѣйтівъ пруть людей не чесныхъ але податливыхъ, та утри-

---

(2)

Давнина въ теперѣшности.

II. Олімпійскій игрища въ Парижи

Дня 14. липня с. р. почались олімпійскій игрища въ Парижи. Усѣмъ пригадували они участникамъ олімпійскій игрища старинныхъ Греківъ. Чудово погодне небо було таке блакитне, що хиба Греки бачили его такимъ у своєй Геладѣ; сонце пражило такъ немилосерно, неначе въ пѣвденній вѣтчинѣ игрищь.

На игрища выбрано площу Расінъ клюбу въ Боа де Бульонъ, положену въ тѣнистій гущавинѣ лѣса. Вправдѣ вырубано тутъ богато деревъ, щобъ було доволѣ мѣсця на попысы, але ґрупы деревъ, якій лишено, давали тѣни подостаткомъ. На площи взносить ся гарно збудованый одноповерховый дѣмъ клюбу. Въ просторій сали висять на стѣнахъ фотоґрафіи побѣдниківъ, а по-пѣдъ стѣнами порозмѣщуваній бронзовій статуи, що въ артистичнѣмъ выконченю представляють поодинокій спорты, якъ бѣганє, скаканє, киданє кружкомъ и т. п. Мѣжь домомъ клюбу а мѣсцемъ игрищь поставлено три трибуны: для судьівъ, для чужоземныхъ представителівъ и для публики. Впрочѣмъ тысячѣ зрѣтелівъ стояли довкола обгороды. Гарнѣйша половина роду людского въ ясныхъ, елеґантныхъ лѣтныхъ тоалетахъ, въ вахлярями въ рухахъ, була дуже сильно заступлена.

Въ сѣй многотысячній товпѣ, що складала ся зъ ріжныхъ верствъ суспільности, слѣдно було зовсѣмъ добре подѣлъ на народности, неначе бъ се було на грецкихъ игрищахъ, де, якъ звѣстно, поодинокій племена зазначували свою вѣдрубность. Представителѣ кождои націи мали на сурдутѣ стяжку въ народныхъ барвахъ, крѣмъ того стяжки тои самои барвы на капелюхахъ и вѣдзнаки спортовыхъ товариствъ, до якихъ належали. Американцѣ й Американки ще яркѣйше зазначували свою народность. Они говорили голосно въ своєй материй мовѣ, а надъ трибуною, на которій стояли, вывѣсили звѣздисту хоругов. Такожь народну вѣдрубность можна було вбачати въ тѣмъ, що на сурдутахъ борцівъ находилась розета, котра мала ґузикъ на червоно-бѣло-синѣмъ поли зъ написомъ: „Ludus pro patria“ (игрище за вѣтчину). И дѣйстно кождому борцеви ходило не только о власну честь, але такожь о честь рѣдного краю.

Голосный гамѣръ, якій панувавъ на площи, стихъ нагло на голосъ дзвѣнка. Одинъ зъ судьівъ сильнымъ голосомъ, змѣненымъ ще голосовою трубою, выкликавъ тыхъ, що мали взяти участь въ першѣмъ попысѣ, въ бѣгу до меты. На выстрѣлъ зъ револьвера почали они бѣчи. Сейчасъ повставъ пекольный галасъ. Кожда нація старала ся рѣзными окликами заохотити своихъ представителівъ до вытревалости. Коли-жь Американцѣ выпередили всѣхъ и перший добѣгли до меты, то американьскій публицѣ за мало було голосу до выявлена своєи радости. Они свистали, кричали, тупали ногами и парасольками. Вкінци наставъ спокій, судья обвѣстивъ збораным имя побѣдника, а музика почала грати американьскій гимнъ, который тріюмфуючій Американцѣ супроводжали співомъ.

Въ двохъ слѣдуючихъ попысахъ були також горою Американцѣ, ихъ радость почала прибирати щоразъ бѣльші розмѣры, однакъ при киданю кружкомъ (діскосомъ) взяли надъ ними верхъ представителѣ австрійско-угорскій. Въ сѣй ґрѣ кождый въ конкурентівъ кидае кѣлька разівъ, а хто найдальше кине, той остае побѣдникомъ. Американцѣ выступили перший и всею силою кинули зъ вывышеного трохи мѣсця кружокъ на положену передъ ними площу. Репрезентанты Австро-Угорщины нажили найперше кружокъ въ рукахъ, потомъ зробили тѣломъ повный оборотъ а вѣдтакъ пустили кружокъ, который полетѣвъ каблукомъ просто въ гору и упавъ далеко попередъ другихъ конкурентівъ. Американцѣ зразу усмѣхались на першій рухъ и на оборотъ тѣла, але показало ся, що до киданя кружкомъ треба бѣльше вправы, якъ силы мязівъ, и тому Американцѣ, хочь сильнѣйшій фізично, остали по-заду. Першимъ побѣдникомъ въ киданю кружкомъ оголошено Рудольфа Бавъера зъ Будапешту, а другимъ Франца Янду зъ Праги, члена клюбу атлетівъ „Спарта“. Теперь понеслись звуки австрійского гимна.

Настала мала перерва, и зъ середины площѣ вылетѣвъ въ напрямѣ Парижа почтовый голубъ, щобы имена побѣдниківъ занести до одной зъ редакцій. Але не скінчилось на оголошеню именъ въ дневникахъ. Такожъ много фотоґрафівъ поробило знимки зъ побѣдниківъ такъ пѣдчасъ ихъ бѣгу, якъ и потомъ въ стоячихъ позахъ.

Небавкомъ обвѣстивъ дзвінокъ початокъ новои конкуренціи скаканя въ гору. Щоразъ высше пѣднесивъ ся дручокъ, который перескакувано, на двохъ стопнахъ въ гору, аж на конець лишь Американцѣ могли перескочити его. Але и имъ се не вѣдъ разу удало ся. За кождымъ скокомъ приступавъ до нихъ ихъ слуга, муринъ, и якимось плыномъ натиравъ имъ мазы удъ. Коли-жь якінци дручокъ перескочили, пѣднесли ся радостній окліки зрѣтелівъ и не переставали, доки побѣдникъ на подяку не вклонивъ ся, и також муринъ мусѣвъ показати ся, котрый усмѣхаючись вышкіривъ свои бѣлі зубы.

Въ иншихъ попысахъ побѣджували також Американцѣ. Але не зовсѣмъ справедливо за кождымъ разомъ розносили ся звуки американьского гимна, въ чотырохъ попысахъ бувъ побѣдникомъ Кренцляйнъ, правдѣ студентъ пенсильваньского університета, але рѣдна дитина Вѣдня, що не выпирае ся его и навѣть говорить вѣденьскимъ діялектомъ. Отже якась частина славы Американцівъ припадае й на Австрію.

Слѣдуючого дня найвызначнѣйшимъ попысомъ бувъ т. зв. маратоньскій бѣгъ. Жаръ сонця бувъ нестерпный, а початокъ бѣгу назначено на годину пѣвъ до третои. Щобы хочь по части охоронити ся вѣдъ жару, участники попису понакрывали головы бѣлыми покрывалами. Тай задачу мали они не легку. Оббѣчи довкола Парижъ, сорокъ кільометрівъ — се не що-будь! За ними їхали циклісты, щобы вѣдъ часу до часу давати знати публицѣ про результатъ попису. Въ сѣмъ попысѣ, котрый тревавъ несповна три годины, вѣднесли побѣду Французы; перший побѣдникъ звавъ ся Теато. Коли вертавъ, кінчачи свій окружный бѣгъ, на мѣсце игрищь, привитали его ґрѣмкій окліки, дамы махали хустинками, музика заграла марсилїлянку а публика вторувала співомъ. Побѣдникъ бувъ видимо змученый, вѣнъ бѣгъ повільнымъ, рѣвнымъ темпомъ; але зъ его лица, покрытого потомъ и курявою, полискувало ясно двое

мують на тыхъ посадахъ найбо́льшихъ хруне́въ и лайдако́въ, щобы то́лько во́йтъ ишовъ на руку панамъ и старостѣ, отже добре треба напрацювати ся, закимъ его повалять ся.

Панове селяне! (ко́нчивъ д-ръ Окуневскій свое справоздане). Зъ великими дарами я не приходжу, а говорю тверду правду, щобы-сте знали, що перевести правду тамъ у горѣ не залежить во́дъ посла але во́дъ васъ. То́лько свѣдомо́сть во́дродить насъ шануймо отже себе, боронѣмъ народнои чести, а во́дъ свого не во́дступѣмъ и на крокъ. Та памятайте, що посолъ вашъ мае бути зъ вашого колѣна... (Славно!)

Наступили интерпеляціи и домагання селянъ. Мижитюкъ зъ Перерова домагае ся регуляціи Прута, що рокъ-рочно нищить сотки господарѣвъ, та моста на Прутѣ коло Перерова. Сего самого хоче и о. Вергунъ зъ Дебеславець и просить посла поставити внесене въ соймѣ, щобы трохи обкроили датокъ на Вавель а зъ того взяли гротѣ на мо́стъ, черезъ що не топило бы ся то́лько людей що-року. О. Войнаровскій, заступникъ маршалка, поясню, що выдѣлъ повѣтовый самъ не въ силѣ поставити моста за 75.000 зр., тому звертавъ ся о помо́чь до сойму, але безслѣдно. Сулятицкій зъ Березова жадае ваги на торгахъ.

Д-ръ Трильовскій въ ядерный спосо́бъ поясню́е проектъ неподѣльности грунто́въ та законъ о пользованю и радить ити спо́льно зъ соціялістами, котрі стоять намъ найблизше, а що они бо́льше дбаютъ про робо́тниково́въ, то не дивниця, бо робо́тники ихъ выбрали. Бесѣду свою ко́нчить внескомъ, щобы перекасати право признаванія во́дшкодованя за шкоды во́дъ звѣро́въ судамъ, и домагае ся выявленя тыхъ послово́въ рускихъ, котрі голосували за тымъ славнымъ закономъ ловецкимъ.

О. Войнаровскій противить ся ввозови зо́жа зъ Россіи безъ цла, бо то вплынуло бы некористно на нашу продукцію, але за тымъ заявляють ся селяне Лаврукъ и Тимощукъ, бо якъ казали, нинѣ хиба дворы продають зо́же, а селяне не мають що. Сел. Семчичъ пытае, якъ стоить справа будовы рускои ґімназіи въ Коломыи, въ котрій ученики черезъ але помѣщене тратять здоровле. Сел. Вышиванюкъ домагае ся сыровницѣ для худобы.

Д-ръ Кульчицкій поясню́е, що выдѣлъ повѣтовый старае ся о регуляцію Пруту и въ тій справѣ поробивъ кроки, а про надѣлъ сыровицъ всѣмъ потерпѣвшимъ во́дъ повени громадамъ во́днѣсъ ся вже до властій, а пляны на будынокъ ґімназіи е вже въ старостве.

Д-ръ Трильовскій пытае, чи правда то, що старають ся теперь вербувати нашихъ людей зъ Мышина и Новоселицѣ до копалень вугля на Шлеску и Моравѣ, щобы во́добрати заробокъ тымъ робо́тникамъ, котрі тамъ штрайкували, и тымъ ихъ покарати; якъ посолъ на се задивлюе ся? П. Весоловскій пытае, що чувати съ тою стіпендіею 200 зр., про котру голосить краева рада школьна, що е призначена для кандидата для рускои мовы, а котрои нѣхто не бачивъ?

Посолъ Окуневскій во́дповѣдавъ бесѣдникамъ и ще де-що поясновавъ, прирѣкаючи и дальше боронити правъ селяньства та добивати ся всѣми силами роздѣлу Галичины на руску и польску часть зъ усѣми урядами и властями. Найблизшими менѣ товаришами — говоривъ посолъ — були соціяльній демократы и я до нихъ часто звертавъ ся и йшовъ разомъ. Якъ справа стоить зъ робо́тниками до Моравіи и Шлеска, не знаю, але постараю ся провѣрити; коли-бы було такъ, якъ говоривъ д-ръ Трильовскій, то я бувъ бы противный высылцѣ туды нашихъ людій.

Вко́нци на внесене д-ра Кульчицкого зборы середъ гро́мкихъ оплесково́въ удѣлили послови заяву довѣря. Зборы во́дбули ся поважно при участи майже самого селяньства, бо священико́въ було мало, а ще менше свѣтскои интеліґенціи. Москвофіло́въ було щось двохъ, хочь, ско́льки знаю, цѣлёській ихъ штабъ до́ставъ офіціальне запрошене, завѣзвати усѣхъ своихъ сторонникѣвъ до участи. Що явило ся ихъ лише двохъ, на то́мъ вѣче то́лько скористало, бо не чуло нѣсенѣтницѣ Иліѣвъ та Михайло́въ на фонетяку и Русь-Украину и дало нагляднын доказъ, що безъ нихъ обійти ся можна и всюды обходити ся треба.

А.

Зъ Италіи.

Ажь до хвилѣ, коли короля Гумберта зложено въ Пантеонѣ, увага всѣхъ була занята катастрофою въ королѣвскій родинѣ, и нѣхто не звертавъ уваги на се, що дѣе ся въ нашихъ областяхъ публичного житя Италіи. Зъ тои також причины доси лишивъ ся въ тайнѣ конфліктъ, до якого безпосередно по похоронѣ короля Гумберта прийшло на міністерскій нарадѣ. Доперва теперь прийшло до публичнои вѣдомости, що нарада міністро́въ на другій день по похоронѣ короля була дуже бурлива. На то́й нарадѣ прийшло до остроі суперечки мѣжь міністромъ фінансо́въ Рубеніомъ, а міністромъ просвѣты Ґалемъ. Король Вікторъ Еманулъ спытавъ именно, ко́льки бо́льше менше грошей Италія потребуе на хіньску експедицію. Міністеръ фінансо́въ во́дчитавъ цифрове зо́ставлене ко́штово́въ, на що міністеръ просвѣты зробивъ увагу: „Ся сума мусить якось покрити ся". Ся увага збентежила міністра фінансо́въ, котрый во́дповѣвъ „що въ такій фінансо́вій школѣ не образовавъ ся". Доперва король полагодивъ спо́ръ увагою, що держава не може такъ точно держати ся рамъ буджету и не переступати его, якъ бѣдна родина.

По то́й кабінетово́й нарадѣ во́дбула ся ще одна по́дъ проводомъ президента міністро́въ, котрои результатъ держать въ тайнѣ. Въ мѣродатныхъ кругахъ говорять, що кабінетова кріза наступить въ найблизшо́мъ часѣ.

Въ Пекінѣ.

Нинѣ нема вже найменшого сумнѣву що Пекінъ занятый мѣжнародными во́йсками а посли и всѣ чужинцѣ, що схоронили ся були въ забудованяхъ посольствъ, ураговани. Хіньска армія Пекіну майже не боронила, бо бо́льша ея часть выцофала ся зъ мѣста, ще передъ облогою. Въ наслѣдокъ того атакъ на мѣсто тревавъ дуже коротко, бо лише одинъ день. Лише на улицяхъ Пекіну прийшло до бо́льшого проливу крови. Анґлійскій адміралъ телеґрафувавъ до Лондона, що часть мѣста стоить въ огни; на улицяхъ кипить борба. Во́йска окружили и бомбардують середну часть мѣста, де стрѣтили ся зъ опоромъ, посуненыхъ до послѣдныхъ границь заѣлости. Князь Юнъ не давъ цѣсаревій утечи.

Пізнѣйшій телеґрамы доносять, що цѣсарева, князь Туанъ и инший вызначнѣйшій достойники утѣкли до Сіяну. Сіянъ во́ддалене бо́льше менше о 1.000 кл. во́дъ Пекіну въ полуднево захо́днім напрямѣ. Се мѣсто, котре числить міліонъ мешканцѣвъ, мае велике значене для торговельного руху, бо тутъ сходять ся зъ усѣхъ сторо́нъ головій дороги. Властиве мѣсто окружають муры, о много сильнѣйшій, якъ муры Пекіну. Цѣсарева утѣкаючи, забрала зъ собою 60 скринь своихъ рѣчей. Депеша до Лондона доносить, що за цѣсаревою, пустила ся яланьска ко́ннота.

Супротивъ того, що цѣсарева утекла, положене союзныхъ державъ въ Хінахъ е дуже прикре. Переговоры зъ Лігунчаномъ нѣ нащо не придадуть ся, коли цѣсарева зъ глубины краю буде выдавати що разъ то новій едикты.

Що державы зроблять теперь, по увольненю своихъ послово́въ ще не знати. Причина до дальшои во́йны на всякій случай вже усунена. Месть за убійство Кетелера и за инши шкоды, якій Европейцѣ понесли въ наслѣдокъ повстання Боксеро́въ, не могли бы ще выправдати розшматкованя Хінъ мѣжь державы, а о се лишь деякимъ державамъ ходить. Нѣмецкій цѣсарь зрадивъ ся навѣть зъ пляномъ вымордованя всѣхъ Хінцѣвъ. Нѣ до одного, нѣ до другого здасть ся не прийде, бо парцеляція Хінъ довела бы до небезпечного для свѣтового мира и ладу конфліктово́въ мѣжь тыми державами, котрыхъ во́йска стоять теперь въ столяці Хінъ. Для будучности Хінъ найважнѣйшою рѣчею буде становище, яке въ теперѣшній ситуаціи займе Россія.

Якъ въ Россіи офіціяльні круги дивлять ся на ситуацію въ Хінахъ, до певнои мѣры информують насъ „П. Вѣдомости", котрій спеціяльно займають ся хіньскою політикою. Въ то́мъ дневнику читаемо: „По увольненю нашого посольства устае всяка причина дальшои военнои акціи и являе ся не лишь можливо́сть, але и конечно́сть якъ найскоршои ея закончена. Можемо заключити зъ Хінами добрый миръ, а впрочо́мъ навѣть лихій миръ е лѣпшій, якъ довга сварка. Наше правительство потрафить такъ забезпечити сибірску границю, що напады Хінцѣвъ бо́льше не повторять ся, а до сего не потребуемо помочи иншихъ державъ. Чимъ скорше прийдемо до порозумѣня зъ Хінцями, тымъ бо́льше утѣшить ся кождый Россіянинъ. Коли инші державы переймуть ся нашими засадами, выяснеными въ россійско́мъ урядово́мъ комунікатѣ, то и они легко можуть заключити миръ. Коли однакъ схочуть поширати свои власній, спеціяльній користи, то се насъ вже нѣчо не обходить. Россія нѣкому не буде выймата каштано́въ зъ огню".

Въ тыхъ словахъ бачимо дуже выразно дальшій напрямъ россійскои політики въ Хінахъ. Россія не мае охоты дальше провадити во́йны, въ наслѣдокъ котрои Анґлія усадовила бы ся въ долинѣ Янце, а Япанъ въ Кореѣ.

Тымчасомъ Анґлія не устае въ заходахъ, абы своимъ во́йскомъ обсадити Шангай, що зновъ выкликуе великій неспокій у Франціи. На то́мъ дуже легко може розбити ся догерѣшна европейска солідарно́сть. Анґлія поки що, поступае досыть осторожно и зъ умѣркованемъ, бо ея военній силы зняти африканьскою во́йною. Коли однакъ анґлійска армія во́дзыскае свободу рухо́въ, тогды Анґлія не буде така смирна а выступить въ Хінахъ зъ тою брутальною безвзглядностію, котра характеризуе всю ея політику. На всякій случай, въ евентуальній акціи въ Хінахъ, Анґлія буде могла числити на помо́чь войовничо успособленого цѣсаря Нѣмеччины, котрого амбіція також пре до авантуричои кольоніяльнои політики на велику скалю.

Бути може, що намѣры деякихъ державъ що-до Хінъ покажуть ся доперва тогды, коли на хіньскій земли стане ґенералісімусъ союзнои армін, ґр. Вальдерсе. Ся его подорожь, по закончено́й вже властиво кампанін, найлѣпше доказуе, що Нѣмеччина и Анґлія мають дальшій якісь пляны, котрыхъ на разъ выявляти не хочуть.

Снятиньскій образки.

I.

[Провінція и преса. Снятиньскій жрець справедливости. Справа Завалівскои „Січи". Забавы людовій у Скандинавщинѣ. Фестинъ въ Завалю и Снятинѣ. Vivat шовінізмъ польскій!]

Преса и провінція се справа, на якои полагоджене ще треба буде передовсѣмъ у насъ, довго ждати. Не мѣсце тутъ довго на сю тему розводитись, а може-бъ и не мало се нѣякого наслѣдку, теперь бо „чудно и спечно", тожь всѣ головы (крім великихъ австрійскихъ політико́въ) во́дпочиваютъ. Звернувъ бы я тутъ лишь увагу на се, що мы ще за мало информуемо нашу пресу про наше житє, про політичный та культурный рухъ. Неразъ я, читаючи довгу, предовгу статью про те, якъ тамъ якогось дуже заслуженого „тихого и ревного(?)" патріота пращали, подумаю собѣ: Невже той кореспондентъ не мо́гъ бы написати де-що и про инший справы своеи околицѣ? Мабуть загалъ мавъ бы зъ сего бо́льшу користь, а ш. кореспондентъ бо́льшу заслугу? Тажь не хочу припускати, що хтось якъ-разъ тому пише про якесь пращане, що на нѣмъ „добре" бавивъ ся... Але вертаймо до рѣчи. Ось я маю думку розповѣсти въ ко́лькохъ листахъ дещо про нашу „кукурудзяну землю" се-бъ то про Снятинщину. Нѣхто про нея не пише, а тутъ богато богато цѣкавыхъ рѣчей дѣеть ся. И то рѣчи не буденній, але такій, про й фільософамъ не снилось и про якій почувши самъ не знаешь, чи вѣрити чи не вѣрити!

„А начать ся мому писаню не по замысламъ высокимъ", а такъ во́дъ „святинѣ справедливости", се-бъ то ц. к. суду повѣтового и ея жреця п. adjunkta D-ra Krawczyka, великого приятеля и опѣкуна naszych во́йто́въ. Audite et plaudite hołodomorici cives! Ось 8/VIII. мали на год. осьму рано члены завалівского ґімн. товариства „Січ" назначену розправу *зъ̀бдсть после въ селяньскои курій*].

Письма зъ краю.

Зъ Мостиского. [*Посольска дѣяльність*

Дня 25 с. м. о годинѣ 10-ій въ салѣ „Сокола“ въ Мостискахъ буде складати справоздане зъ своєи дѣяльности соймовои п. ґр. Станиславъ Стадницкій зъ Красовичъ. Хвилѣ не мѣгъ догодньйшои выбрати п. посолъ, якъ сесію, въ котрій селянство, заняте пильными роботами польовыми, не интересує ся богато політикою, до того въ мостискѣмъ, — якъ и ту хвилю, коли трехъ молодыхъ людей, заходами котрыхъ сей повѣтъ давъ д-ру Франкови 103 голосы при выборахъ въ р. 1897, зъ причинъ бѣльше особистыхъ опустило сей повѣтъ. Бо, безсторонно сказавши [не, якъ подавъ кореспондентъ „Галичанина“ въ лютѣмъ с. р.], властиво тымъ молодымъ людямъ пощастилось розколысати сей повѣтъ; имъ се припало въ участи склыкати кѣлькадесять сельскихъ довѣрочныхъ зборовъ, словомъ допровадити до сего, що повѣтъ, котрый при выборахъ соймовымъ въ р. 1889 кандидатови популярному въ Мостискѣмъ пок. о. Теоф. Сѣнкевичеви давъ лише 54 голосы а въ р. 1895 кандидатови мѣнше щасливому Микитѣ зъ Коровникъ давъ тѣлько 35 голосѣвъ, вже въ 2 роки пѣзнѣйше, бо въ р. 1897 давъ Франкови значну бѣльшость, помимо великихъ надъужить зѣ стороны редемтористовъ и ксьондзовъ польскихъ. При сихъ выборахъ треба признати пок. о. деканови Сѣнкевичеви, чоловѣкови интеліґентному и ліберальному, се, що заходомъ его на соборнику деканальномъ постановлено не кинути Франковѣй кандидатурѣ.

Але вернуу до справоздання посольского дня 25 с. м. Не знаю, чи знайде ся хто въ тѣмъ щасливѣмъ положеню, що змѣгъ бы вытягнути п. ґрафови десятки грѣхѣвъ соймовыхъ на некорысть хлопску! Здае ся менѣ, що нѣ! Духовеньство тамошне вѣдносить ся досыть бандужно до всякои політичнои маніфестациі, мѣжь селянами знайшло бы ся вправдѣ зъ кѣлькохъ людей охочихъ и досыть свѣдомыхъ, але хто знае, чи тѣ впадуть на сю гадку. Чи знивъ не прийде до сего, якъ въ р. 1895, коли выступивъ Петро Новаковскій и хотѣвъ зганити політику п. ґрафа, то паны, знюхавши о що ходить, не дали ёму голосу, мотивуючи, же wyście nie z tego powiatu. Що до пана ґрафа то належить пѣдвести, що се великій грѣшникъ въ очахъ хлопскихъ. И если-бъ не кандидувавъ въ мостискѣмъ повѣтѣ, то давно вже прийшло бы ёму послувати зъ бѣльшои посѣлости. Возьмѣмъ зъ послѣднихъ лѣтъ дѣяльность соймову, чи то окружнѣ громады чи законъ дороговый чи ловецкій чи школьный чи будовельный чи хлопскій майораты, всюды ту панъ ґрафъ робивъ на некорысть хлопску, помимо сего, що яко заступника курія хлопскои обовязкомъ его було заступати справы хлопскій. Вѣнъ бувъ такожь однымъ зъ тыхъ, що обставали за закономъ Урбаньского, однымъ зъ тыхъ, що вѣдкинули розширене закона выборчого до сойму, що противили ся запровадженю пятои курія до сойму, щобы припадково не выйшовъ посломъ якійсь ворохобникъ, котрый змѣгъ бы панамъ казати правду въ очи. Тому конечнымъ бы було, щобы на згаданѣмъ справозданю выступивъ хто противъ п. Стадницкого, закинувъ ёму публично дѣяльность на некорысть хлопску, а дискредитуючи его въ сей способъ передъ людьми, несьвѣдомыми его затѣй, змѣгъ поставити внесокъ на удѣлене ёму votum недовѣря и въ сей способъ положивъ пѣдвалину до повалення его кандидатуры на посла хлопского зъ мостиского повѣту, котра въ слѣдующѣмъ роцѣ выплыне правдоподѣбно на верхъ.

Е. Я.

Зъ Олесська. (*Курсъ садовничій. Quod licet bovi, non licet — Rusinowi.*)

Ц. к. краеве Товариство господарске уладило въ нашѣмъ Олеську садовничій курсъ, котрый тревавъ цѣлый тыждень т. в. вѣдъ 13. до 18. с. м. На предѣлента выслало оно директора выдѣловои школы и управителя огородничого курсу въ Коломыи, п. Пйотровского. Такъ выбѣръ мѣсцевости якъ и особы бувъ дуже щасливый. Олеський мѣщане вѣдъ давенъ займають ся плеканемъ садовъ, бо горбковате положене тутешныхъ ґрунтовъ дуже надае ся до сеи цѣли. Але они провадили доси свои сады по старосвѣтски, невмѣло и недбало, не прикладаючи нѣ головы нѣ рукъ, щобы изъ своихъ садовъ мати значно бѣльшій зыски. До сего причиняла ся и звычайна у нашихъ маломѣщанъ зарозумѣлость, якъ доказує фактъ, що коли тутъ засновало ся товариство „Сѣльскій Господарь“, то мало котрый зъ Олесьчанъ записавъ ся до него и и являвъ ся на господарскій вѣча, кажучи, що оно потрѣбне лише для хлоповъ.

Лише заохотѣ и доброму примѣрови тутешнои интеліґенціи якъ и выдѣлу „Сѣльского Господаря“ завдячити треба, що олеськи мѣщане а такожь и деякій докрестнѣ селяне взяли значну участь у выкладахъ п. Пйотровского. Зъ другои знивъ стороны зъ признанемъ пѣднести треба, що такого предѣлента нелегко подыбати. Одно те, що, будучи Русиномъ и выкладаючи на перемѣну по руски и по польски, вѣнъ знаменито володѣвъ обома монами, а друге, що потрафивъ собѣ приєднати серця слухачѣвъ не лише фаховыми теоретичными и практичными вѣдомостями, але ще бѣльше своею личною вдачею знаменитого популярызатора, вырозумѣлостію и льояльностію. Устнѣ выклады вѣдбували ся въ школьнѣй комнатѣ „на Замку“ и въ мѣсточку а практичнѣ въ садѣ коло „Замку“ и въ двохъ садахъ мѣщанскихъ. Що изъ сихъ выкладовъ вѣднесли слухачѣ справдѣшній корысти, можна пѣзнати зѣ слѣвъ деякихъ ученикѣвъ тутешного рѣльничого курсу, котрый провадивъ тутъ черезъ цѣлый рѣкъ п. Домбровскій. Они сказали, що теперь бѣльше навчили ся за пять днивъ нѣжь перше за цѣлый рѣкъ.

При закѣнченю згаданого курсу выдѣзло маленьке шило зъ мѣшка. Ото коли по полудни послѣдного дня выкладовъ збирали ся молодѣ и старѣ участники въ школьнѣй комнатѣ на науку, скрутивъ собѣ олеський вицебурмістръ цигаро и запаливъ сѣрникъ, щобы его закурити. Присутный тогдѣ учитель зъ сусѣдного села, не знаючи, що се така велика парсуна, спротививъ ся енергічно сему непошановаию „святынѣ науки“, жадаючи, щобы п. любитель тютюнского дыму загасивъ сѣрничку. Але сей зъ обуренемъ вѣдповѣвъ, що вѣнъ е господарь и що завсѣгды тутъ курить, коли зѣйдуть ся на Кѣлко.

Въ виду сего факту смѣемо запытати В. краеву Раду школьну, чи знае она, що въ олеськѣй школѣ вѣдбувають ся сходины членовъ Kółka rolnicz-ego, котрѣ и курять собѣ тутъ мовь у своѣй хатѣ. А коли о сѣмъ знае, то чому заказуе рускимъ читальнямъ помѣщувати ся въ школахъ? Дальше цѣкавый и сей фактъ: Якъ повыше сказано, вѣдбували ся выклады, уладженѣ краевымъ Товариствомъ господарскимъ, въ обохъ олеськихъ школахъ. И се зовсѣмъ природно, бо де-жь маѣ вѣдбувати ся наука, чи для дѣтій чи для старшихъ, якъ не въ школѣ. Але знивъ дивуе насъ дуже, длячого кр. Рада школьна вѣдмовила Товариству „Сѣльскій Господарь“ уживати школьныхъ комнатъ на свои выклады господарскій? Чи се товариство не заслугуе на корыстане зъ тыхъ самыхъ правъ, якъ краеве Товариство господарске? Видно зъ сего, що quod licet Iovi, non licet Rusinowi“.

Автохтонъ.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дякѣвскои льотерии! Купуйте льосы!** Фанты належать посылати до канцелярии дякѣвскои льотерии, Львѣвъ Коперника ч. 36 на руки Вир. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львѣвъ, Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Ще одень.** Маємо въ рукахъ таке письмо:

L. dzien. podaw. powiat Dyrekcyi skarbu 21276/900.

Wezwanie płatnicze w skutek opisu urzędowego. Do Wiel. ks. Michała Jacykiewicza w Pasiecznej.

Rekursu wniesionego w c. k Starostwie w Stanisławowie dnia 11 maja 1900 l. 13279 przeciw rozporządzeniu c. k. Starostwa w Stanisławowie z dnia 26 kwietnia 1900 l. 8211, by uczynił zadość prośbie c. k. sądu powiatowego w Stanisławowie w sprawie metrykalnej, nie zaopatrzono stemplem na 2 K. w myśl pt. 43 h. ust. z 13 grudnia 1862 D. u. p. l. 89.

Należy przeto zapłacić podwójną należytość, a to wedle §. 64, 81 ust. z 9 lutego 1850

pojedyncza należ.	2 K.
podwyżka	2 K.
razem	4 K.

w przeciągu 30 dni licząc od dnia doręczenia i proч.

Що за консеквенція напахъ ц. к. властей галицкихъ! Коли ходить о то, щобы до урядовъ парох. не написати по руски, вынайшла замѣсть сторбнъ urzęda metrykalne; коли-жь ходать о наложене на нихъ каръ грошевыхъ, що выступають въ оборонѣ своихъ правъ, котрѣ ц. к. власти ушанувати повинны, тогды узнають ихъ за стороны и стилізують до нихъ якъ до сторбнъ! Qui bono.

— **Вѣдъ напасти не пропасти.** Въ Тартаковѣ, мѣсточку сокальского повѣту, есть парохомъ о. Омелянъ Левицкій, чоловѣкъ всею душею вѣдданый своему народови, уживаючій звышь 30 лѣтъ въ перепискѣ зѣ всѣми властями, цивильными и войсковыми, выключно руского языка. Розумѣе ся, що за таке поведене мусить богато пакостій и секатуръ переносити.

При кѣнци марта с. р. присылае ц. к. староство въ Сокали два числа „Народнои Часописи“ вѣдъ адресою уряда парохіяльного зъ упѣмненемъ о заплату пренумераты за роки 1898 и 1899 въ сумѣ 14 К 40 сот. А що урядъ парохіяльный въ Тартаковѣ „Народнои Часописи“ нѣколи не замовлявъ и нѣколи та кожь не дѣстававъ, то о. Левицкій вѣдославъ оба числа вразъ зъ упоминаючою картою кореспонденційною и застерѣгъ ся противъ накидуваня ёму „Нар. Часописи“. На се дѣстае вѣнъ вѣдъ староства урядове письмо, въ котрѣмъ ц. к. староство „відпирае тое застереженѣ „яко минаюче ся з правдою“ и твердить, що урядъ парохіяльный зъ днемъ 1 сѣчня 1898 „Нар Часописъ“ замовивъ и приймавъ, чого доказомъ есть персоналъ експедиційный въ староствѣ и урядъ почтовый. О. Левицкій вѣдповѣвъ сейчасъ (дня 18 цвѣтня с. р.), що се письмо ц. к. староства „есть нѣчимъ инымъ якъ напастію“: староство могло высылати „Нар. Часописъ“ на почту а его персоналъ мѣгъ ёго експедіовати, але фактъ есть, що урядъ парох. окрѣмъ двохъ вѣдсланыхъ чиселъ нѣколи ни не дѣстававъ. О. Левицкій закѣнчивъ свою вѣдповѣдь тымъ, що „урядъ парох. уважае снимъ письмомъ справу за достаточно выяснену и бѣльше вѣдповѣдати не буде.

Чи не цѣкава се исторія? — *Б. Кропива.*

— **Елементарнѣ нещастя.** Въ суботу дня 18 серпня повставъ о 3 годинѣ зъ полудня огонь въ моѣмъ селѣ Поручинѣ пов. бережаньского. Се вже другій огонь у мене сего року. Першій бувъ въ свѣтлый вторникъ. Першого разу погорѣло 8 господарѣвъ а теперь 34. Зъ тыхъ 9 було обезпеченыхъ въ „Днѣстрѣ“, 18 въ Тонар. Краковскѣмъ, а прочій що найбѣднѣйшій необезпечений. „Днѣстръ“ потерпивъ шкоду близько на 3.000 коронъ. Причина огню невѣдома. Правдоподѣбно мусѣли пѣдпалити дѣти зъ неосторожности. Ратунокъ бувъ неможливый, бо старшій люде були въ полі, будынки стоять дуже густо а вѣтеръ бувъ сильный. Многимъ згорѣвъ вже цѣлый сегорѣчный запасъ хлѣба и пашѣ. А его такъ мало сего року! — *О. Мих. Мосора.*

— **Выграна дякѣвскои льотерии,** образъ А. Пилаховского п. з. „Крещеніе Руси“, се літографія въ форматѣ великого картону 90 ц. м. довготы, выкѣнчена въ красцѣ фотографіи, яку вѣрно наслѣдуе великою тонкостію тонѣвъ, точностію подробницъ въ рисунку и силою тѣней. Все те осягнути можна черезъ друкованє одного и того самого примѣрника кѣлькапайцать пр. по двапайцать разѣвъ, почавши вѣдъ найлекшихъ ажь до найтемнѣйшихъ тонѣвъ. Взагалѣ літографія представляе ся незвычайно хорошо та елєґантно и смѣло може рѣвнатись зъ найлѣпшими заграничными друками того рода. Се належить тымъ бѣльше пѣднести, що она выкѣнчена въ літографіи нашого земляка А. Андрейчина у Львовѣ, котрый выпередивъ всѣ другій краевій літографіи урадженемъ найновѣйшихъ дуже дорогихъ машинъ и великимъ фаховыхъ знанемъ. Рисунки до тыхъ літографій выготовляе „Товариство для розвою руской штуки“. Буде ихъ пять: „Крещеніе Руси“, „Нападъ Татарѣвъ на Кіевъ“, „Послы папы Иннокентія у князя Данила“, „Гаѣвки“, „Св. Антоній и Феодозій вѣдѣданый въ своихъ печерахъ великимъ княземъ Изъяславомъ зъ дружиною“. Всѣхъ друкѣвъ, призначеныхъ на выграні фантовои дякѣйскои льотерии, буде пару тысячъ, а готовѣ друки будуть разомъ въ другими предметами выставленій зъ днемъ отворенія артистичнои выставы льотерійныхъ фантовъ.

— **Вписы ученикѣвъ и учениць до руской 4-клясовои школы им. М. Шашкевича** у Львовѣ, ул. Скарбкѣвска ч. 26, вѣдбувати ся будуть въ дняхъ 29., 30. и 31. серпня, кождого дня рано вѣдъ 9. до 12., а пополудни вѣдъ 3. до 5. годины.

— **Пишуть намъ** зъ Гусятинщины: Въ Копычинцяхъ есть дѣмъ громадскій притуловищемъ для бѣдныхъ, де вѣдъ многихъ лѣтъ мала охорону бездомній жебраки. Велике то добро було для бѣдакѣвъ, бо не потребували попѣдъ плоты та жидѣвскій лавки валятись, та выжебранну у жида лишати, а кождый спѣшивъ до свого — якъ казали — кута Но такъ було давнѣйше, а теперь змѣнилось. Кѣлька лѣтъ тому выгнано зъ двохъ комнатъ жебракѣвъ и помѣщено тамъ органістого. Той безправности якъ кажуть, мавъ допустити ся небѣщикъ кс. пробощъ Билковскій. Теперѣшный знивъ кс. пробощъ взявъ ся до реформы и лишь дужчохъ каже приймати до притуловища, такихъ щобъ могли замѣтати, мыти пѣдлогу въ костелѣ и т. п. Коли-жь недавно тому поліцай на приказъ начальника запровадивъ до притуловища стару калѣку, що вѣдъ костеломъ днювала и ночувала, кс. пробощъ за те побивъ невинного поліцая, такъ що той ледво утѣкъ. Дякуе мене дуже, що рада гр. бурмістъ допускають до такого надужитя. Тожь въ имени правды и въ имени покривджены нещасливцѣвъ вѣдкликуюсь до Васъ, панове радни, и до Васъ, пане начальнику: зробѣть ладъ зъ тымъ притуловищемъ, выпросѣть красненько органістого зъ притуловища, тымъ бѣльше, що вѣнъ маючи свого маѣтку кѣлька тысячъ може въ своѣй хатѣ мешкати, та й те, щобы непокликаній не заряджували громадскимъ добромъ. — *Петро Венедиктовичъ.*

— **Зборы товариски.** Дня 7. и 8. вересня с. р. вѣдбудуть ся у Львовѣ зборы бывшихъ ученикѣвъ ц. к. академичнои ґімназіи, котрій въ р. 1870 скѣнчили въ тѣй ґімназіи осьму клясу. Товаришѣ, котрій бажають взяти участь въ тыхъ зборахъ, зволять зголосити ся у одного зъ пѣдписаныхъ. — *Тиверій Гобґарскій*, радникъ магістрату; *Атаназій Заячкѣвскій*, радникъ скарбовый.

— **Процесъ судовый** противъ б. инспектора самбѣрскои поліціи Айтнера, котрый вчера мавъ розпочати ся, зволавъ вѣдложеный и переказаный каденціи судѣвъ присяглыхъ. Передъ судомъ зѣбрало ся множество народа, а коли Айтнеръ показавъ ся, почали кричати: гаманъ! розбѣйникъ! катъ! и т. п. Ледве удало ся поліціи охоронити зненавидженого Айтнера, котрый сховавъ ся бувъ до костела.

— **Грекo-католицкій Румуны въ Угорщинѣ** будуть сего року обходити 200 лѣтній ювилей принятя уніи зъ Римомъ. Сей празникъ церковный вѣдбуде ся въ Балажфальвѣ пѣдъ проводомъ митрополита Виктора Михайла.

— **Театръ польскій у Львовѣ.** Остатне представленє въ театрѣ гр. Скарбка у Львовѣ маѣ вѣдбути ся дня 5 вересня с. р. О будынку нового театру у Львовѣ пишуть фаховій люде въ польскихъ часописяхъ не конче похвальній рѣчи. Показують ся тамъ дуже поважній хыбы пѣдъ взглядомъ естетичнымъ и технічнымъ, хотяй на будову выдано майже пѣвтора міліона а далеко бѣльше, якъ було первѣстно узвалено Будову того театру представляють яко новый доказъ лихои господарки львѣвского магістрату.

— **Именины Папы римского.** Дня 19 с. м. святкувавъ Папа римскій по разъ 90 торжество своего патрона св. Йоахима и одержавъ ґратуляціи зѣ всѣхъ сторбнъ свѣта.

— **Нова катастрофа зелѣзнична.** Зъ Софіи доносять, що пѣдъ Плевною наѣхавъ одинъ поѣздъ зелѣзничій на другій. По-надъ 20 особъ убитыхъ и пораненыхъ.

— **Процесъ Брешіого** розпочне ся дня 29. с. м. и маѣ потревати 3 днѣ. Бреші не хоче выбрати собѣ оборонця, тожь буде ёму призначеный оборонець зъ уряду. Медіоланскій адвокаты внесли прошенє, абы жадного зъ нихъ не выбирати оборонцемъ Брешіого. Предсѣдателемъ роаправы выznaченый совѣтникъ трибуналу апеляційного Ґатлі. Жѣнка Брешіого внесла до королевои просьбу о помилуваня его и позволене на поворотъ до Америки

— **Арештоване уряднika.** Урядникъ Выдѣлу краевого у Львовѣ п. Дучинъскій вѣставъ на заряджене россійскихъ властей арештованый, бо показало ся, що вѣнъ, сповиняючи давнѣйше обовязки писаря въ Россіи, допустивъ ся тамъ великихъ обманьствъ асекерунковыхъ.

— **Умундурованій злодѣй.** Въ суботу дня 18. с. м. закрали ся у Львовѣ два вояки до помешкання кѣтляря Шранцера, але сей въ часъ повернувъ до дому и непрошеныхъ гостей казавъ позамыкати. Знивъ вчера въ ночи придержано на крадежи одного сына Марса у листоноша Яськовского. Мабуть вѣдважній вояки мали намѣръ въ сей способъ придбати собѣ яку сумку на маневры.

— **Анархістъ въ Галичинѣ.** Въ Мшанѣ, коло Нового-Санча арештовано сими днями якогось панка, котрый называе ся, якъ самъ каже, Адольфъ Брилицкій. Вѣнъ вѣставъ выдаленый зъ Угорщины, якъ говорять, за аґітаціи анархістичнѣй, и се дало повѣдъ до поголоски про арештоване небезпечного анархіста. Хто в той панокъ, выкаже небавкомъ судове доведженє, бо Брилицкого вѣставлено до арештѣвъ судовыхъ въ Новѣмъ-Санчи.

— **Въ Ростовѣ надъ Дономъ** запалили ся склады нафты на берегахъ Дону а крѣмъ тыхъ складовъ погорѣло кѣлька фабрикъ. Площъ зелѣзничій згорѣвъ на просторѣ 300 сяжнѣвъ.

— **Почестнымъ горожаньствомъ** надѣлила громада Турка посла Ґіжовского. Цѣкава рѣчь, за що?...

— **Зараза на безрогу** лютить ся въ Борщевѣ и окрестности. Въ самѣмъ Борщевѣ выбито 400 штукъ. Намѣстництво выслало въ борщѣвскій повѣтъ 4 ветеринарѣвъ.

— **Сервілізмъ.** Пѣдъ такимъ надписомъ пише нинѣшный Kurjer lwowski: Бомбастична и въ сервілістичнѣмъ духѣ средагована вѣдозва, взывающа мешканцѣвъ Львова до украшеня и освѣтленя домовъ въ день уродинъ цѣсарскихъ, выкликала загальный несмакъ. Тожь такъ украшеня якъ и освѣтленя домовъ выпало дуже скупо и пригадало населеню Львова, що не було нѣколи волею анѣ бажанемъ цѣсарскимъ, щобы пускати грошь зъ огнемъ и дымомъ въ дняхъ торжественныхъ. Досыть пригадати лише вѣдручне письмо цѣсарске зъ дня 2 грудня 1888 до тогдѣшного президента міністрѣвъ гр. Таффого въ нагоды 40 лѣтныхъ роковинъ вступленя на престолъ. Письмо тое звучить дословно: „Було моимъ бажанемъ, абы 40-лѣтна рѣчница мого вступленя на престолъ перейшла безъ публичныхъ обходовъ, абы въ нагоды тои рѣчницѣ залишене всякую выставность и помпу и всякій зъ выдатками сполучений обходы а вмѣсто того рода объявовъ вѣрно-пѣдданычихъ чувствъ, упамятнено тую рѣчницю дѣлами любви ближнього, спомагання убогихъ и потребующихъ помочи. Се моє бажанє выстарчило, щобы повставъ цѣлый майже безчисленный рядъ доброчинныхъ актовъ, гуманітарныхъ фундацій, котрѣ переймають моє серце великою радостію и надѣю, що рѣчница мого вступленя на престолъ, буде початкомъ богатыхъ фундацій, котрѣ навѣть въ далекѣй будучности будуть спровадживати блаженій наслѣдки“.

И тогды цѣла праса широко розводила ся, и цѣлкомъ справедливо, надъ добротою цѣсарского серця, бо навѣть въ самѣмъ Львовѣ засновано кѣлька фундацій, въ котрыхъ и нинѣ ще черпають помочи потребующій. Черезъ тыхъ тринайцять лѣтъ часы, здаѣть ся, зовсѣмъ перемѣнили ся Не чути вже о доброчинныхъ фундаціяхъ, але за то п. Михальскій (вицебурмістръ) взывавъ до урадженя парады письмомъ цѣсарскимъ осужденои, ратушъ и иншій будынки мѣскій (въ самѣй школѣ св. Мартинъ 900 свѣчокъ!) илюмінувъ ясно имовѣрно зъ фондовъ 3½-міліоновои позычки, котра наступила по позычцѣ 10-міліоновѣй, и каже редагувати „пересяклу византінізмомъ вѣдозву! Tempora mutantur...

— **Зъ Борщева** доносять, що приѣхавъ тамъ прокураторъ въ Тернополя п. Пивоцкій, щобы переводити дальшій доходженя въ справѣ страйку рѣльничого.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Наука въ мѣскѣй школѣ промысловѣй зачинае ся дня 1. вересня. — Въ Коломыи хтось допустивъ ся спрофанованя мощій 17-лѣтнои дѣвчины Катерины Джигнюкъ, котру поховано дня 15. с. м. Рано знайшовъ гробарь грѣбъ розкопаный, а трупъ бувъ обдертый зъ одежѣ и вѣдкинены на бѣкъ. Причина профанациі до теперь не знана. — Бурмістръ въ Рашевѣ д-ръ Яблоньскій вразъ зъ цѣлою радою громадскою арештовали зъ своихъ достоиньствъ.

Вѣсти зъ Епархіи Львѣвскои.

Презенты одержали оо.: Ярославъ Мандичевскій на Налуже, Еміліянъ Зарицкій на Милошовичѣ, Ник. Садовскій на Путятинцѣ и Консисторія вѣдписалась до Президіи ц. к. Намѣстництва о удѣлене для нихъ згоды на канон. институцію. — Митр. Консист. вставилась до Консисторіи въ Станиславовѣ о взятя въ пропозицію на пар. Заболотовѣ о. Йос. Гоцкого катехята выдѣл. школѣ въ Львовѣ. Митр. Конст. удѣлила о. Амвр. Полянъскому декану стрыйскому и пароху въ Любѣнцяхъ одномѣсячну вѣдпустку, а о. Ивану Зазулякови пароху Рожнесъ 2-недѣльну и продовжила вѣдпустку о. Т. Бобикевичу викарію архикатедр. до кѣнца серпня с. р. П. Петръ Подлусскій укѣнч. богословъ получивъ вѣдпустку въ епархію перемыску.

Наука, штука и література.

— Вѣденьского тыжднєвника „Die Zeit“ появивъ ся 307-ый зошитъ зъ такимъ змѣстомъ: Theilung der Gewalten. Von K. — Was die Boerin sagte. Von Fwald Hause. — Die wirtschaftliche Verelendung Ruslands Waclaw Studnicki-Gizbert. — Curszettel und Actienwert. Von S. v. H. — Ein Blick auf die chinesiche Civilisation. Von Pierre Laffite. — Was berichten die zeitgenössischen jüdischen Quellen über Jesus? Von M. Friedländer. — Anastasius Grün und Nikolaus Lenau. Mit ungedruckten Briefen. Von Dr. Bruno Frankl v. Hochwart. — Sargent in der Royal Academy. Von P. G. Konody. — Die Pariser Frauenclubs. Von Fréec Lolié. — Die Woche; Politische Notizen. — Bücher. — Revue der Revuen. — Der Fall Bardot. Von Urbain Gohier.

Передплату на сей тыжднєвникъ чвертьрѣчно 3 зр. приймають почта, всѣ книгарнѣ и адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Числа на показъ даромъ и оплатно.

Зъ ц. к. Дирекциі держ. зелѣзниць.

Австро-угорско-росийский союз зелїзничий. Входить в житє додаток III до тарифи товаровоі часть II від 1. вересня 1900.

Телеґрамы.

Вѣдень 21 серпня. Кореспондентъ Nar. List-ѣвъ оголошує розмову зъ особою, стоячою въ дуже близькихъ зносинахъ зъ Керберомъ, котра заявила, що д-ръ Керберъ не може теперь зробити Чехамъ нѣякон уступки въ области языковыхъ законѣвъ, а то такъ зъ огляду на инши народы, котрыхъ ся особа не вычислила. За те Керберъ готовъ Чехамъ поробити инши уступки, коли полишать обструкцію. Що до Резека, то коли Чехи будуть противити ся его місіи и вѣнъ не буде мѣгъ нѣчого зробити въ цѣли залишеня обструкціи — то заступить его инший, котрый дасть собѣ раду.

Петербургъ 21 серпня. Генералъ Орловъ доносить, що дня 14 серпня бриґада козакѣвъ побила коло Якші 7.000 Хінцѣвъ и обсадила ґѣрскій проходъ. Хінцѣ утекли. Россіяне стратили 3 убитыхъ и 9 раненыхъ. — Указомъ зъ дня 17 заборонено вывозити зъ Россіи оружіе и амуніцію до Хінъ.

Шангай 21 серпня. Англійцѣ высадили тутъ свои вѣйска. На Хінцяхъ не зробило се великого вражены. Говорять, що такожъ Французы высадили тутъ 100 воякѣвъ. До Тѣнтсіну мае вѣдѣйти корабель, абы забрати увольненыхъ послѣвъ.

Вашинґтонъ 21 серпня. Хіньске правительство предложило Сполученымъ державамъ за посередництвомъ Лїгунчана просьбу о навязане мировыхъ переговорѣвъ. Лїгунчанъ заявляе готовость веденя переговорѣвъ всюды, де того державы бажали бы собѣ и гадае, що на се буде выбраный Пекінъ, або Тѣнтсінъ. Просьба Хінъ не домагае ся выцофаня мѣжнародныхъ вѣйскъ, анѣ взагалѣ не подае блнаше означеныхъ условій.

Лондонъ 21 серпня. Ґенералъ Клєрі телеґрафуе, що дня 14 с. м. 800 Бурѣвъ напало на 20 драґонѣвъ зъ офіциромъ. Ротмістръ легко раненый, одинъ драґонъ пропавъ. Страты Бурѣвъ мають бути о много бѣльші. Робертсъ доносить, що ґенералъ Гамільтонъ обсадивъ дня 18 с. м. Оліфантнахъ и забравъ 2 арматы и 2 транспортовѣ возы. Передна сторожа Гамільтона была ся цѣлый день зъ Бурами надъ рѣкою Крокодила и забрала имъ 2 возы. Въ округѣ Гарісмітъ въ Оранія пѣддало ся до 19серпня 684 Бурѣвъ. н

Капштадъ 21 серпня. Губернаторъ Капляпду Мільнеръ заявивъ, що передъ закѣнченемъ вѣйны бувшѣ трансвальскѣ чужинцѣ (Уітлєндеры) не можуть вертати до Трансвалю.

Курсъ Львѣвскій

зъ дня 21 н. ст. Серпня 1900.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	340 —	350 —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	350 —	360 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	421 —	425 —
Зелѣзн. Львѣв.-Черновц.-Ясси по 200 зр.	541 —	550 —
Листы заставнѣ по 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	98 30	99 —
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	90 60	91 30
„ краснаго 4½% а. в. льос. въ 51	99 —	99 70
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	92 —	92 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія)	92 —	92 70
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	92 —	92 70
„ „ 4% льос. въ 56 л.	90 —	90 70
Облиги по 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	95 50	98 20
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	— —	102 —
Комунальнѣ Банку краев. 5% (II. ем.)	100 —	100 70
„ „ „ 4½% (III. ем.)	99 50	100 20
Позички краевои въ 1873 по 6% а. в.	102 —	— —
Позички краевои въ 1893 по 4% а. в.	90 50	91 20
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	89 —	— —
Льосы:	к. с.	к. с.
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к)	69 50	72 —
Мѣста Станиславова „ „	127 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 30	11 45
20 франкѣвка	19 20	19 40
Півімперіялъ	— —	— —
100 Рублѣвъ срѣбныхъ	254 —	258 —
100 Рублѣвъ паперовыхъ	254 —	257 —
100 марокъ нѣмецкихъ	118 50	118 80

Надѣслане.

ЗМѢНА МѢШКАНЯ.

Вѣдъ 10 лѣтъ истнуюче **ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЄ Б. БЕРҐЄРА** перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляе ся штучнѣ зубы и щоки, пѣдля найновѣйшихъ системѣвъ въ каучуку и золотѣ безъ пѣдлебѣня, такожъ всякѣ репарациі, входячѣ въ кругъ дентистыки технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помѣчничихъ силъ заграничныхъ выготовляе всякѣ роботы пѣдъ ґарантіею по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 61—144

Заведенє отворене цѣлый день.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Ґіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райецайґы, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвонкѣвъ електричныхъ.

Всякѣ направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4188

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованыхъ школярикѣвъ, котрыхъ Родичѣ радѣ бы видѣти свои дѣти пѣдъ дбалою материньскою опѣкою. Помѣчь въ науцѣ удѣляти буде способный инструкторъ домашный. Блишій информаціи могуть интересованій засягнути у Єлены Калитчуковои вдовы по учителю, Львѣвъ ул. Доминиканьска ч. 5. 366 6—10

ПОВОЗЫ

ВѢЗКИ и ТАРАНТАСЫ, новѣ якъ и уживанѣ поручае **М. НАССЪ**, *Львѣвъ ул. Шпитальна ч. 28* по конкуренційныхъ цѣнахъ. Выпозычае ся ихъ зъ кѣньми и безъ коней за малою нагородою. Приймае въ комісъ и на складъ. 319 1—8

Въ высшѣмъ нѣмецкимъ заведенію науковѣмъ для дѣвчатъ у Львовѣ вѣдбуваютъ ся записы щоденно вѣдъ 10—2 пре ул. Зиморовича ч. 12. При записахъ треба мати свѣдоцтво школьне. Крѣмъ выкладового языка нѣмецкого обовязковѣ суть языки: польскій, рускій, французскій и англійскій. Для пенсіонарокъ совѣстне выховане, знаменита обслуга въ харчемъ и мешкане зъ комфортомъ уряджене пѣдъ найдогѣднѣйшими условіями. 415 1—9

Для учащои ся у Львовѣ молодежи зъ добрыхъ домовъ помѣщене и родительска опѣка та дозоръ. Блишихъ вѣдомостій удѣлить **Павлина Яворска** ул. Вѣрменьска ч. 2. 418 1—8

Академік глядае лекціі ва провінціі або в місті під приступними условіями. Ближші відомости: Перемишль, poste restante A. M.

НОВѢСТЬ. НОВѢСТЬ

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживае кремъ всякѣднои красоты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтѣ плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Дѣстати можна лише въ дроґеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386b ул. Сикстуска, ч. 21. 6—34

Природъ кавчуковый

уживаный при годовли худобы

Природъ до помповання воздуху

при вздутю товарины

Трокарѣ, Ножицѣ

до стриженя овець и худобы.

Клістиры до худобы

ґумовѣ и циновѣ.

Камѣнну сѣль цѣлу и мелену и т. п. и т. п.

поручае 394 3—0

Альойзій Ґіберъ

Львѣвъ, Ринокъ ч. 38.

Гармоніюмъ

до

науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Важне для рольниковъ!

Черезъ користне закупно, якъ такожъ черезъ спроваджуване цѣлыми ваґонами наразъ, есмь въ положеню потрѣбный до байцованя зерна въ часѣ насѣвовъ

Сѣркань мѣды

(Синый камѣнь)

вѣдпродати дешевше вѣдъ кождои иншои конкуренціи и прошу до мене оферты вносити.

Знаменну **Байцу „Дирцуа“** удержую такожъ постѣйно на складѣ.

Альойзій Ґіберъ

у Львовѣ Ринокъ ч. 38.

394 3—0

Фабрика парова для выробовъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляе о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовленя на всякѣ уряджена ѣдальнѣ и спальнѣ, якъ такожъ готелевѣ, скленовѣ, реставраційнѣ и кавярняны уряджена, поручаючи за доброту, тревалость и совѣстне ихъ выкончене зъ доборового материялу. Цѣны умѣрковани и точне додержане речинцѣвъ замовленъ. 362 13—60

Львѣвска філія

Банку галицкого для торговлѣ и промыслу

улиця Ягайлоньска ч. 3

(давный льокаль Банку кредитового)

повѣдомляе Р. Т. посѣдачѣвъ книжочокъ вкладковыхъ и асигнатъ касовыхъ Гал. Банку кредитовогу, що приняла тіи-жь до выплаты зъ захованемъ застереженого выповѣджена.

Въ замѣну за книжочки вкладковѣ Гал. Банку кредитового будуть выдаватись на жаданє, безъ жадноі перервы въ опроцентованю

4½% книжочки вкладковѣ

Львѣвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу

Опроцентоване вкладокъ розпочинае ся въ найблишѣмъ дни будньмъ по вложеню — а кѣнчить ся зъ днемъ будныимъ попереджаючнымъ зворотъ тыхже.

Въ обсягъ дѣланя **Львѣвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу** входять всякѣ чинности банкирскѣ, отже: вымѣна паперѣвъ, валютъ и купонѣвъ, есконсъ векслѣвъ, принимане на рахунокъ чековый грошей до опроцентованя, удѣлюване позичокъ на рахунокъ бѣжучій за вѣдповѣднымъ забезпеченемъ, вкѣпци принимане фондѣвъ на высше згаданѣ Книжочки Щадничѣ.

ВѢДДѢЛЪ ЗАСТАВНИЧІЙ

Львѣвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу удѣляе позичокъ на всѣ дорогоцѣнности, якъ: дорогій каменѣ, перлы, золото и срѣбло (партеръ въ подвѣрю.)

418 18—18

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШИ

вѣдзначена двома срѣбными медалями

выконуе **дзвоны** рѣзнои ваги и приймае ушкоджены дзвоны до переливаня въ найкоротшѣмъ часѣ, а такожъ маи на складѣ готовѣ дзвоны рѣзнои ваги.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѣ замовленя, прошу о ласкавѣ замовленя такъ на поодинокѣ новѣ дзвоны якъ и на цѣлѣ ґрупы. За тревалость матеріялу и гармонійный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и длятого осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ поважанемъ

3789 **АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.**

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. и. доставець надворный 881 6—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кґр.	Почтова
	бляшанка	

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1900.

пѣдля часу середно европейского [пѣзнѣйшого о 36 мінутъ вѣдъ часу львѣвского].

посп. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)
	12 05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Скольского вѣдъ ½ до ³⁰/₉)
12 20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня
	3 35	„ Пѣдволочискъ, Тернополя, Грималова, Коничинець
	6 10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
	6·45	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ³¹/₅ до ¹⁶/₉)
	7·45	„ Янова
	8·—	„ Тернополя, (Краснаго, Бродѣвъ)
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои
	8·50	„ Кракова, Загѣря, Лункова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)
	12·55	„ Янова
	1·15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ ½ до ¹⁵/₉)
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.
2·35		„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродѣвъ
	3·14	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉, въ недѣлѣ и свята)
	5·40	„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродѣвъ
	5·45	„ Кракова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова
	6·00	„ Сокаля, Белзца, Любачева, Равы рускои
	7·24	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	8·28	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ въ недѣлѣ и свята)
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля
	8·50	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)
	9·2	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ що дня)
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова
	10 —	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова
	10·30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ, Коничинець
	3·12	На дворець Пѣдзамче Зъ Пѣдволочискъ, Тернополя
2·20	7·40	„ Тернополя
	5·17	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы
	10·2	„ „ „ „

посп. відходять о годинѣ	особ. відходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
	4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	5·45	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ що дня)
	6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Бориславя
	6·30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ
	6·35	„ Станиславова, Пѣдвысокого, Потуторъ
8·30		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	9·—	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ ½ до ¹⁵/₉)
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Коничинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	9·55	„ Черновець, (Станиславова, Потуторъ
	10·20	„ Сокаля, Белзца, Любачева, Равы рускои
	1·25	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
1·55		„ Пѣдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродѣвъ
	2·15	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
	3·05	„ Стрыя (Скольского вѣдъ ½ до ²⁰/₉)
	3·15	„ Янова (що дня вѣдъ ½ до ¹⁵/₉)
	3·26	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ¹³/₉ до ¹⁶/₉)
	3 30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	6·10	„ Станиславова
	6·13	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹³/₉ въ будни днѣ, а вѣдъ ¹⁶/₉ до ³⁰/₉ що дня)
	6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	7·10	„ Тернополя, Бродѣвъ
	7·25	„ Сокаля, Равы рускои
	7·48	„ Бруховичъ (вѣдъ (¹/₉ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	9·12	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹⁵/₉ въ въ недѣлѣ и свята)
	10·50	„ Черновець, Ицканъ
	10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	11 —	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Коничинець, Грималова
	6·43	Зъ Пѣдзамча До Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы
	9·42	„ Пѣдволочискъ
2·08		„ „ Кіева, Одесы
	7·53	„ Тернополя
	11·28	„ Пѣдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нѣчна пора числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нѣчнѣ поѣзды означенѣ обвѣдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзниць держ. знаходить ся при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Панькѣвскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит,ту Ставропіґійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 179. Львовъ, Середа 9 (22 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвики 9, и А. Ольшевского ул. Кинмынского 2; — въ Броцлаву: Л. Кржижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: H. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитбень за инсераты приймаютъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатками

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженє. — Реклямація неопечатаний вѣльный вѣдъ порта.

Неодиноке число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ей мѣсця а за рубрикѣ „Надслане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші допесенія приватний числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Хлопскій бурсы.

Бракъ руской интеліґенціи дає ся вѣдчувати на кождѣмъ кроцѣ нашого публичного житя. Вѣдъ довгихъ лѣтъ говорить ся про се якъ приватно такъ и публично на рѣжныхъ зборахъ та нарадахъ; на се звертаютъ увагу и интеліґентній Русины, се чути тоже зъ устъ нашихъ хлопівъ, котрій дуже часто жалуютъ ся на недостачу интеліґентныхъ проводирівъ та роботниківъ, особливо на провінціи. До теперь у насъ було лишь саме нарѣканє, чи констатованє сумной дѣйстности, але не було нѣякой роботы, що старала бы ся сему зарадити. Повторяю ще разъ: нѣякой, бо саме писанє на сю тему по часописяхъ та наклікуванє до старшихъ чи молодшихъ членівъ нашой суспільности, абы они заохочували мужиківъ посилати свои дѣти до школы, годѣ ще назвати поважною роботою. Певно, що заохочувати мужика до посыланя дѣтій въ середній школы, се дуже гарна и потрѣбна рѣчь, але на жаль таке саме заохочуванє не приносить и не може принести обильныхъ результатівъ, бо мужикови, котрый хоче свого сына пѣслати до середнои школы, зразъ на вступѣ являетъ ся тѣлько перепонъ просто фізичнои натуры, що потреба таки великои охоты и сильнои постановы, абы ихъ подолѣти.

Перша перепона лежитъ въ орґанізаціи сѣльскихъ народныхъ школъ, въ котрыхъ не подаетъ-ся тыхъ предметівъ, якихъ вымагаютъ на вступнѣмъ испытѣ до середнои школы, именно по сѣльскихъ школахъ не учатъ нѣмецкои мовы, а и иншихъ предметівъ не уч ть такъ, якъ потрѣбно до испыту.

Друга перешкода — се той фактъ, що сѣльскій мужики не знаютъ, якихъ условій потреба, абы хлопця приняли въ середну школу. Зъ того выходитъ, що часто вѣдвозятъ сыновъ до ґімназіи вже за старыхъ, бо по скінченю 14-ого року житя, а въ тѣмъ вѣцѣ до середныхъ школъ вже не приймаютъ. Се выплыває зъ того, що хлопець кінчитъ напередъ сѣльску школу, опісля учитъ ся нѣмецкои мовы, взагалѣ пѣдготовляє ся до вступного испыту, а тымчасомъ переходитъ 14-ый рѣкъ житя и такъ марно тратитъ часъ и наражує ся на кошта.

Тому всьому зарадити можна лише въ той способъ, що улегчитъ ся здѣбнымъ селянъскимъ хлопцямъ способъ вѣдъ-разу (вѣдъ III кл. людовои школы почавши) ходженє до мѣскихъ школъ, такъ що по скінченю сей школы межи 10 а 12 рокомъ житя будутъ могли ще поступити въ середну школу.

Тутъ мабуть не потребую згадувати ще про одну перешкоду, а то про бракъ средствъ на удержанє хлопця въ мѣстѣ. И на се есть рада — именно заснованя бурсъ для тыхъ школярівъ. Два повѣты, рогатинъскій и гусятинъскій, зробили вже початокъ. Тутъ и тамъ взяли ся до заложеня такои бурсы. Про Рогатинъ писало ся недавно въ „Дѣлѣ“; про Гусятинъ скажу тѣлько, що тутешній священники за ініціятивою о. Н. Темницкого ложили на сю бурсу щось по-надъ 100 кор. Замѣтити треба, що назѣть деякій Поляки причинили ся своимъ даткомъ до сего гуманного и патріотичного дѣла, прим. п. Рудницкій, нотарь, давъ грошѣ, а обѣцявъ ще натуралія бурсу пѣдпомочи.

Такій бурсы — се дуже добра гадка, разъ для того, що истнуючій бурсы по бѣльшихъ мѣстахъ, де є середній школы, приймаютъ лише учениківъ середныхъ школъ, подруге длятого, що кошта удержаня бурсаківъ въ малѣмъ мѣсточку далеко менші, а корысты для школярівъ такій самій. Повѣтовій бурсы будутъ приймати школярівъ лише зъ свого повѣта, отже зъ близькихъ сѣлъ, а се улегчитъ знову родичамъ зъ близькихъ сѣлъ, удержуванє сыновъ, бо пожичь грошій будутъ могли платити бурсѣ тоже натуралія, такъ що задача бурсы обмежитъ ся на даванє лише хаты и надзору, а харчь будутъ давати самій родичѣ-селяне.

Не всѣ бурсаки зъ такихъ бурсъ будутъ мусѣли йти у середній школы; старшій вѣкомъ (по 14-бмъ роцѣ житя) чи менше даровитій або матеріяльно бѣднѣйшій можутъ кінчити шесть класъ народнои школы (взглядно школу выдѣлову), а вѣдтакъ переходити чи то въ учительску семінарію, чи до школы промысловои, чи вступити до фінансовои сторожѣ, чи вкінци кудысь кинути ся на пѣдурядниковъ будь-то до зелѣзницѣ будь до суду.

Все се пѣдможе и скрѣпить значно продукцію руской интеліґенціи такъ высшои, якъ и середнои; а зъ другои стороны дасть хлопскимъ дѣтямъ якесь удержанє и не позволитъ имъ зъ голоду гинути на роздрібненыхъ шматочкахъ землѣ...

Розъясняючи коротко вагу такихъ бурсъ и пѣдчеркнувши корысты, якій они намъ можутъ принести, годѣ замовчати ще одинъ дуже важный моментъ: коли мы рѣкъ-рѣчно вышлемо зъ кождого повѣта хочь бы по 10 учениковъ до ґімназій та реальныхъ школъ, то будемо могли домати ся основанія не одной руской ґімназіи, але й бѣльше наразъ! А консеквентно за тымъ мусить пѣйти руській університетъ!

Наконець не потреба мабуть шумныхъ словъ заохоты та высокопарныхъ вѣдозвъ, все горѣ сказане мусить промовити до серця кождому, кому добро руской націи и ей розвитокъ не байдужій, кождый отже буде уважавъ своимъ святымъ обовязкомъ щиро приложити руки до сього великого дѣла. Маймо надѣю, що рѣкъ не мине, а кожде повѣтове мѣсто буде мало таку бурсу. Нехай тамтій два перший повѣты дадутъ починъ до широкои орґанічной роботы. Vivant sequentes!

Володимиръ Темницкій.

Письма зъ краю.

Зъ Сѣнявщины *[Самоволя старосты.]*

Онодгы дѣставъ я цѣкаве письмо ц. к. Староства въ Ярославѣ, котре наводжу дословно:

Odpis. Jarosław dnia 2 sierpnia 1900. L. 1265/R. S. O.

Do c. k. Urzędu podatkowego w Sieniawie.

Z uwagi, że X. Roman Pasieczyński, gr. k. proboszcz w Dobry, zatrzymał u siebie jako przewodniczący Rady szk. miejscowej kwotę 600 K. z funduszów szkolnych i użył takową na inne cele, a mimo kilkakrotnych wezwań kwoty tej dotychczas funduszowi szkolnemu miejscowemu nie zwrócił, c. k. Starostwo na żądanie c. k. Rady szk. okręgowej, kładzie kondykt na dodatek kongrualny wypłacony w c. k. Urzędzie podatkowym jako uzupełnienie do kongruy gr. k. proboszcza w Dobry i poleca c. k. Urzędowi podatkowemu, aby przypadające do wypłaty raty tego dodatku aż do wyrównania kwoty 600 K. przedkładał c. k. Radzie szk. okręgowej.

Wielebnemu ks. Romanowi Pasieczyńskiemu, Przewodniczącemu Rady szk. miejscowej w Dobry, do wiadomości udzielam.

Szczurowski, c. k. Starosta i Radca Namiestnictwa.

Перечитавши се письмо, подумав собѣ не одинъ: Отъ радуй ся Русь! До всего твого безголовя ще не ставало тобѣ злодѣевъ-попівъ, що на добре взяли ся до касъ школьныхъ. Отъ маешь и руску панаму. Отъ маешь и першого кандидата до руского Пантеону, котрый якъ найскорше треба будувати, бо буде пізно. Панъ староста Щуровскій першій, надѣю ся, дасть ленту на здвигненє сего народного храму.

Но не журѣть ся, братя, якось мы то выдыхаемъ. Мають Французы, Поляки та другій цивілізованій народы свои панамы, чогожь бы намъ Русинамъ абетавати по-заду нихъ? Будують они Пантеоны для своихъ Кешковскихъ, Зімбовъ, та Шидловскихъ, збудуемъ и мы свій питомый. Зъ тымъ лише бѣда, що на тамтыхъ нуждаряхъ, що покрали мілліоны, не було въ нѣкуды пошукати краденыхъ грошій, а тутъ знайшло ся якъ-разъ покрыте на додатку конґруальнѣмъ богача попа. Въ тѣмъ отже есть слаба наша сторона, но дасть Богъ и мы зъ часомъ наберемо практики фінансовои.

Но приступлю до властивого предмету, а бодай въ-части выясню, якъ дѣло мало ся и якъ я абетавъ злодѣевъ.

По выкупнѣ права пропінаціи закупила громада Дѣбра ośierociałą św. karczmę на будынокъ школьный. Щобъ его по части придатнымъ зробити, продала громада кусникъ лѣса за 300 зр. и тій грошѣ зложила у мене яко у предсѣдателя Школьнои Рады мѣсцевои. Понеже однакъ будынокъ вымагавъ грунтовнои реставрациі, тому стороны конкуренційній вѣддали ся пѣдприемцеви, мѣсцевому писареви, котрый за квоту 1200 зр. пѣднявъ ся вѣдреставрувати будынокъ. Яка тамъ була реставрація, то тутъ не належить; досыть, що при колявдациі збознавъ пѣдприемець, що выдавъ аже 1500 зр. Чи се правда, въ се не входжу, досыть, що комісарь староства принявъ се. Щобы покрыти недоббръ, домагано ся вѣдъ мене тыхъ 300 зр., котрій я вже давно выдавъ на хвилеву реставрацію школы и бѣжучій выдатки. — Хто небудь бувъ коли предсѣдателемъ Школьнои Рады мѣсцевои, той знае, що то за чинъ и якій то приемности суть зъ нимъ сполученій. Выдатки на школу суть кождого майже дня, а грошей на покрыти ихъ Богъ дасть Сли еще вѣйтъ зъ священникомъ добре, то ще щось капне зъ dodatków gminnych и на школу, а не дай Боже вѣйта негодяя, поплечника п. старосты, що, скиненый зъ вѣйтівства, мимо уневажненого черезъ ц. к. Намѣстництво ре-

Задачѣ и успѣхи зелѣзниць.

На урочистомъ засѣданю союза нѣмецкихъ зелѣзничныхъ техніковъ, котре вѣдбуло ся недавно въ Будапештѣ, мали деякій члены замѣтній фаховій вѣдчыты, зъ котрыми варта бъ познакомити ширшій загалъ. Мѣжь иншими надворный совѣтникъ Ґрімбурґъ, директоръ австрійско угорского товариства зелѣзниць державныхъ, выголосивъ пѣсля привѣтныхъ промовъ вѣдчытъ, що своею формою и змѣстомъ вельми занявъ зібраныхъ, а бесѣдникови зъєднавъ загальне признанє.

Змѣстъ его вѣдчыту задля его интересности подаемо нашимъ читачамъ:

Коли я дома розглядаю ся зза мого бюрка, — говоривъ бесѣдникъ — то мій зоръ паде на модель памятника, якій поставивъ австрійскій союзъ инжінерівъ и архітектівъ будівничому семмерінгскои зелѣзницѣ тамъ, де она доходитъ до найбѣльшои высоты, на стаціи Семмерінґъ. На тѣмъ моделю читаю памятній слова, якій передъ несповна пятьдесяти роками написавъ Ґрефа: „Завдяки зелѣзницямъ зникае вѣддаленє, зелѣзницѣ попирають матеріяльній интересы, пѣдносять и розширюють культуру“.

Пригляньмо ся близше поодинокимъ частямъ сеи думки.

1) „Завдяки зелѣзницямъ зникае вѣддаленє.“

Въ давнѣйшій стадіи розвитку було задачею зелѣзниць розвязувати технічній проблемы, котрій вславили имена инжінерівъ и осягнули вельми высокій степень доскоиалости; теперь впадае въ очи величезный просторъ, якій занимають зелѣзничній сѣти. Лівія зъ Ню-Йорку до Буеносъ-Анресъ, яка теперь будуетъ ся, сполучитъ зъ собою двѣ мѣсцевости, вѣддалений вѣдъ себе на 16.000 кільометрівъ; коли-жь сибірска лінія зъ вѣдногами на поперекъ Европы досягне побережа атлянтійского океану, то будемъ мати безперервну зелѣзничу лінію зъ Лісбоны до до Владивостока, довгу на 14.000 кільометрівъ. Значитъ ся, зелѣзній обручѣ опоясують нашу планету, а по нихъ летитъ немовь на крилахъ черезъ сушу колесо зъ такою скоростію, якои давнѣйше не можна було собѣ представити. Отсю скорость, яку завдячуемо великому поступови на поли комунікаційныхъ средствъ, найлѣпше видно въ плянахъ ѣзды експресовыхъ поѣздівъ. Пересѣчна скорость тыхъ поѣздівъ на великихъ просторахъ выносить бѣльше, якъ 90 кільометрівъ на годину, доходитъ до 97 и 98, а въ деякихъ выемковыхъ случаяхъ навѣть до 100 кільометрівъ, такъ що отсе власне число можна принятн за границю скорости, зъ якою нинѣ подорожній можуть перебувати великій просторы. Але не треба забувати, що до одержаня сеи пересѣчнои скорости швидкость ѣзды на поодинокихъ шляхахъ мусить выносити 120, 130, навѣть 135 кільометрівъ на годину, або, щобъ се докладнѣйше означити, 33, 36 и 37½ метрівъ на секунду. Се скорость, що може рівнати ся зъ швидкостію бурѣ въ правдивомъ значѣню сего слова.

Дальше доказуе бесѣдникъ, що коли на зелѣзницяхъ заступитъ ся пару електрикою, то скорость ѣзды о много зросте, бо льокомотива, порушувана електрикою, не дознаватиме въ своѣмъ руху тѣлько перешкодъ, кільо зъ природы рѣчи дознае льокомотива, порушувана парою.

Я задержавъ ся при тыхъ выводахъ — говоривъ бесѣдникъ далѣ — власне тому, що въ сѣмъ мѣстѣ быстроумній електрики вже передъ 10 лѣтами поклали основы до проекту електричной лінії мѣжь Вѣднемъ а Будапештомъ. Въ сѣмъ проектѣ принято скорость 200 кільометрівъ на годину, отже таку, яка пѣсля правдоподѣбности мае бути зреалізована на лінії Берлинъ-Гамбурґъ, надъ котрою робитъ ся теперь вступній студіи. Величезна скорость є здобуткомъ найновѣйшои зелѣзничои техніки, се правда; але вона наводитъ нашу думку такожь на уемній стороны, лежачій въ небезпеченьствахъ, якій зъ нею суть тѣсно звязаній.

Исторія нещасливыхъ зелѣзничныхъ выпадківъ така стара, якъ исторія самои зелѣзницѣ. Вже саме отвореня першои зелѣзницѣ зъ Ліверпулю до Манчестра на дни 15. вересня 1830. р. скінчилось выпадкомъ, а увѣнчаній побѣдою льокомотивѣ Стефенсона „Рокетъ“ судило ся взяти людске жите въ жертву. Коли возьме ся на увагу выпадки, якій лучились подорожнымъ въ послѣдныхъ чотырохъ рокахъ на зелѣзницяхъ союза, будь въ вины заряду або нѣ, то выйде, що коли-бъ чоловѣкъ уродивъ ся въ зелѣзничѣмъ возѣ и не высѣдаючи зъ него черезъ цѣле жите робивъ що дня 900 кільометрівъ дороги, то доперва въ 135. роцѣ житя дознавъ бы мабудь першій разъ ушкодженя, а на смерть вѣдъ зелѣзничого выпадку мусѣвъ бы ждати 730 лѣтъ. Проте не буде парадоксомъ, коли скажемо, що мѣсце въ першій класѣ зелѣзничого поѣзду пѣдчасъ повнои ѣзды є ще найпевнѣйшимъ мѣсцемъ, яке де-небудь можна найти.

2) „Зелѣзницѣ попираютъ матеріяльній интересы“.

Загальна довжина зелѣзничои сѣти, яка простягаетъ ся черезъ цѣлу землю, выноситъ теперь коло 770.000 кільометрівъ. Наше представленє не выскае мабуть на ясности, хиба у фаховыхъ астрономівъ, коли звернемо увагу на те, що та довжина есть рівна подвійному вѣддаленю мѣсяця вѣдъ землѣ; за те скорше поможемо нашій уявѣ, коли скажемо, що сеи довжины стане, абы 20 меридіянівъ нашои землѣ опоясати зелѣзничнымъ шляхомъ. Богато бѣльше допоможемо нашій фантазіи, коли схочемо представити собѣ вартость гроша, якій выдано на будову й уряджене цѣлои зелѣзничои сѣти. Отже кошты будовы й уряджења всѣхъ зелѣзниць землѣ можна оцѣнити на 200 мілліярдівъ коронъ, або, замѣнюючи ихъ на золото, три разы тѣлько, кільо выносятъ въ теперѣшности засоби золота всеи людскости. На зелѣзницѣ зужито 10% загальнои продукціи зелѣза зъ нашого столѣтя; въ безпастанномъ руху находитъ ся кольосъ, зложеный зъ чотирохъ мілліонівъ возівъ и 140.000 льокомотивъ, щобы перевозити що року транспортъ, на якій складае ся 4 мілліярды особъ и два мілліярды бочокъ тягарівъ. Великій матеріяльній здобутки зелѣз-

жемо загирити мандатъ, и повѣтъ скомпромітувати!

А щобы до такого порозумѣня прийшло, кличемо мы пбдписаний Васъ всѣхъ на спбдьну нараду, а нарада така вбдбуде ся дня 26 серпня (въ сю недѣлю) о годинѣ 5 вечеромъ въ Жидачевѣ въ домѣ ч. Василя Дубика напротивъ церкви.

На повысшу нараду прибувайте и. Выборцѣ всѣ, и нехай вѣхто зъ Васъ не бракне! Не дивѣть ся при-тбмъ, хто скликує, бо не було часу дббрати до скликуючого комітету, видныхъ людей зъ цѣлого повѣту, але се нехай Васъ не збаламутить. Тутъ розходить ся о справу дуже важну, о выконанє нашого найважнѣйшого права и народного обовязку. Прибувайте длятого численно, вважайте, що на выббръ въ Жидачевѣ дивить ся все руске селянство, вся Русь!

Въ Жидачевѣ дня 21 н. ст. серпня 1900.

Скликуючий комітетъ:

О. Апол. Гриневецкій — *Василь Дубикъ*, яко предсѣдатель або- — *Михайло Татчинъ* мол., рбвъ зъ дня 1. серпня с. р. — *Петро Сивакъ*, за комітетъ выборчій селяньскій.

Вбйна въ Хінахъ.

Про подѣ въ Пекінѣ доносить, що посольства бомбардовано дуже сильно ще дня 13 с. м., мимо приречення князя Чіна, котрый пбдъ карою смерти заборонивъ острѣлювати посольства. Передъ приходомъ Россіянъ, котрі досвѣта дня 14 серпня здобули внѣшну всхбдну браму, але не мали досыть силъ, абы занятн другу, внутрѣшну всхбдну браму, замкнену въ посольствахъ не мали понята, що помбчь такъ блязько. Доперва о другбй пополудни вбдэтхнули, бо въ найблизшбмъ сусѣдствѣ, коло „легаційнон брамы“ учули тріюмфальній крики Англійцѣвъ. Выбивши сторожу сей брамы, Англійцѣ и Американцѣ вдерли ся до мѣста. Депеша не подає спеціальнон листы убитыхъ и раненыхъ въ часѣ облоги посольствъ; згадує лише, що мѣжь 67 убитыми бблышу часть становлять матрозы, а мѣжь 120 ранеными знаходять ся численій цивільній особы. Послы кажуть, що въ послѣдныхъ дняхъ Хінцѣ обкинули посольства 2000 стрѣлами.

При занятю Пекіну найтяжшу задачу мали до выконання Японцѣ. Выславій против „горѣшнон брамы“ били ся черезъ 24 годинъ, заки браму высадили въ воздухъ. Що до цѣсаревон вдовы, то одній твердять, що она знаходить ся 60 миль за Пекіномъ, а иншій зновъ, що она пробуває ще въ Пекінѣ.

Японьске посольство въ Вашингтонѣ одержало зъ Токіо телеграму, пбсля котрон хіньскій вбйска уступаючи передъ союзною армією, цофнули ся до цѣсарскон пакаты. Вбддѣлъ японьскихъ воякбвъ, котрому наказано занятн цѣсарску палату, стрѣтивъ ся зъ завзятымъ опоромъ зб стороны хіньскихъ вбйскъ. Вывязала ся горяча борба, котра тревала ще дня 19 с. м. Въ Таку говорять, що союзні вбйска вдерли ся дня 17 с. м. до дѣльницѣ Пекіну названон святымъ мѣстомъ.

Зъ урядового хіньского жерела доносять до Шангаю, що президента цивільного правительства и одного члена уряду заграничныхъ справъ стято. Цѣсарева и цѣсарь знаходять ся на захбдъ вбдъ Пекіну пбдъ сторожею кн. Туана. Місіонарѣ, що прибули до Шангаю твердять, що еще передъ занятемъ Пекіну вступавъ плянъ перенесеня резиденціи двора до Гафу. Цѣсарева не згодила ся на се зъ двохъ причинъ: Цѣлковитый бракъ воды и вороже для цѣсаревон успособленє населеня, котре складає ся головно зъ Магомеданцѣвъ.

Дневникъ The chinese Reforme має посѣдати кореспонденцію, переведену мѣжь урядомъ заграничныхъ справъ а генераломъ Тунфусіяномъ, въ цѣли одержаня поперти для вырѣзаня всѣхъ чужинцѣвъ. Въ однбмъ зъ листбвъ сказано, що сила чужинцѣвъ лежить головно въ военныхъ кораблихъ, коли тымчасомъ Хіны розпоряджають окрбмъ достаточного числа армать, такожь знаменито управленымъ вбйскомъ. Тунфусіянъ вбдповѣдаючи, приречъ доставити потрѣбныхъ силъ для попиранья Боксербвъ въ нихъ борбѣ зъ чужинцями.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярії дяковскон льотерії, Львбвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнон Торговлѣ, Львбвъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Зъ Гусятинщины.** Въ недѣлю дня 26 н. ст. серпня вбдбуде ся за починомъ Всч. Духовенства деканальногo] а заходомъ Читальнѣ въ Проббжнбй въ новбмъ будынку сушарнѣ цегольнѣ въ Проббжнбй концертъ, сполученый зъ представленемъ аматорскимъ. Въ програму входять 1. Продукція мѣш. хору 2. Продукція орхестры селянъ зъ Коцюбинець. 3. Представленє аматорске „Бувало а нынѣ“, комедія въ 5 дѣйствахъ, вбдограють селяне зъ Крогульца. Чистый дохбдъ призначеный на закупно льосбвъ великон фантовон льотерії дяковскон. Цѣны мѣсць: крѣсло 2 кор., білетъ фам. на 3 особы 4 кор., партеръ 1 кор., для селянъ и мѣщанъ 40 сот. Початокъ о год. 6½ вечеромъ. За комитетъ: О. Йосифъ Левицкій. О. Изидоръ Кисѣлевскій. О. Йоанъ Голѣнатый. Н. Витолдъ Билинскій.

— **„Грудъ“ жѣночa промыслова спблка.** Члены „Клюбу Русинокъ у Львовѣ“ заходять ся коло заснованя такон промыслового спблки, яка бы, подаючи помбчну руку Русинкамъ, що шукають працѣ, могла рбвночасно пропагувати домашній промыслъ, достарчувати на замовленє всякого рода жѣночихъ убрань, приймати Русинки на науку шитя, крою, кравецтва, модиарства, удержувати складъ зъ матеріями потрѣбными до жѣночихъ робботъ, и тымъ способомъ старати ся, щобы рускій грбшь не ишовъ у чужій руки.

Въ тбй цѣли уложеный статутъ спблки зббставъ вже затвердженый властями; теперь розходить ся лише о квоту, около 3.000 зр., потрѣбну до введеня въ житє згаданон спблки. На сю цѣль вплынули вже 500 зр., який опроцентовують ся въ „Союзѣ кредитовбмъ“, тамъ збстануть вложенй и дальшій надсыланй удѣлы, де остануть до часу заснованя спблки, о чѣмъ порѣшать властитель удѣлбвъ.

Одинъ удѣлъ выносить 10 зр.; кождому вбльно приступати зъ довбльнымъ числомъ удѣлбвъ; вписове выносить 1 зр.

Запрошуючи сею дорогою всѣхъ Вп. Родимцѣвъ до приступленя до спблки „Грудъ“ просить Клюбъ высылати грошѣ на руки предсѣдательки Клюбу, п-нѣ Г. Шухевичевон у Львовѣ ул. Собѣскинны 7, куда також звольнтъ интересованй вбдносити ся о высылку статута и о близшій информація дотыкаючій Спблки.

— **Конгресъ сіоністбвъ.** Дня 13 с. м. розпочавъ ся въ Лондонѣ конгресъ жидбвъ-сіоністбвъ, въ котрбмъ взяло участь богато жидбвъ зб всѣхъ сторбнъ свѣта. Конгресъ збставъ отвореный въ просторбй сали Гретъ-Ассамбле-Галь, предсѣдателемъ выбрано д-ра Гастера начального рабіна англійского. Въ имени англійскихъ жидбвъ промавлявъ Израэлъ Цангвіль. Вбнъ привитавъ дуже сердечно делегата зъ Австріи д-ра Герцля и заявивъ въ своѣй промовѣ, що сіоністы намѣряють заложити въ Палестинѣ взбрцеву державу. Д-ръ Герцель прирбвнувавъ сіонізмъ до италійского руху, котрый мавъ на цѣли сполученє Италіи, и до французкон революціи. Д-ръ Мармарошъ зъ Парижа сказавъ, що збнайбільшій поколѣня будуть зъ ганьбою споминати тыхъ, котрі не стоять теперь пбдъ національнымъ прапоромъ сіоністбвъ. Послѣдный промавлявъ д-ръ Нордъавъ и згадавъ про тысячѣ жидбвъ навернесныхъ теперь до табору сіоністбвъ. Черезъ взрбстъ культуры уявнює ся національность, а що народы прийшли до свѣдомости національного партикуляризму, змогла ся ненависть до жидбвъ: вбнъ закбичивъ тымъ, що сіонізмъ повиненъ кождый жидъ попирати и що Палестина в полемъ дѣяльности для жидбвъ.

— **Офіцирскій гоноръ а поєдинокъ.** Передъ шлюбомъ архикнягинѣ Стефанін зъ гр. Льонайомъ въ веселбмъ товариствѣ у Вѣдни одинъ зъ офіцирбвъ мавъ допустити ся обиды члена цѣсарскон родины. Его товаришъ, офіциръ 15 полку гузарбвъ маркізъ Таколі, донѣсъ о тбмъ заразъ властямъ вбйсковымъ, але переведене слѣдство оправдало того офіцира, а вбнъ назвавъ маркіза пбдлымъ денунціянтомъ. Справа оперла ся о судъ гоноровый, котрый наказавъ обомъ поєдинкувати ся. Маркізъ Таколі вбдказавъ ся поєдинку, за те збставъ позбавленый офіцирского степеня и узнаный за боягуза. А що вбнъ вбдкликавъ ся на листъ капітана штабу генерального гр. Ледоховского (братанка кардинала), до котрого удававъ ся по раду, а той зъ релігійныхъ мотивбвъ вбдрадивъ вму бити ся, то гоноровый судъ вбйсковый позбавивъ и Ледоховского офіцирского степеня, а власти войсковй перенесли его яко простого рядового до уланбвъ въ резервѣ.

— **Бунтъ Єзуитбвъ.** Въ Закопанбмъ выбудували собѣ Єзуиты монастиръ и гостять у себе цѣлй товпы своихъ braci, коли, якъ доносить „Kurjer lwowsk-iй“, завбзвавъ ихъ комісарь правительственный, щобы зголосили своихъ гостей и заплатили припадаючу такси, вбдповѣли гордо, що лише Папа римскій може имъ выдавати якійсь приказы а бблше нѣкого не слухають. Самй всюда голосять, що всяка власть походить вбдъ Бога, а власти надъ собою не хотять узнати.

— **Скрытоубійство въ Куньковцяхъ.** Селянинъ Ив. Довбанюкъ зъ Куньковець пбдъ Перемышлемъ пропавъ безъ вѣсти. Шукали за нимъ всюды, але безъуспѣшно, а въ-кбнци згодили ся всѣ на то, що Довбанюкъ утопивъ ся въ Сянѣ, ловячи нбчною порою рыбы. Аже сими днями зголосивъ ся до жандармерін въ Красѣчинѣ селяннвъ Гоцъ и заявивъ, що жѣнка Довбанюка, зъ котрою вбнъ удержувавъ давнѣйше любовній зносины, призналася передъ нимъ, що чоловѣка свого убила; до сей заявы спонукало его то, що совѣсть не дає ему супокою, а неббщикъ що ночи показує ся ему у снѣ и взыває его до выявленя правды. За жѣнкою Довбанюка, котра передъ рокомъ опустила Куньковцѣ и пбйшла за заробкомъ, пошукують власти.

— **Дрббній вѣсти.** Король румунскій Кароль приѣде incognito дня 29 серпня с. р. до Вѣдня а слѣдуючого дня вбдвѣдає цѣсаря въ Ишлю. Того-жъ дня по полудни удасть ся до Травникірхенъ вбдвѣдати архикняганю Єлисавету Марію а 31 с. м. вбдъѣде въ дальшу подорожь черезъ Монахбвъ до Рагадъ на курацію. — Въ Дрогобычи, пбдчасъ обходу цѣсарскихъ уродинъ повибивано богато шибъ въ неосвѣченыхъ вбкнахъ. — Въ Брюховичахъ пбдъ Львовомъ пострѣлинъ зъ легкодушнон неосторожности Янушъ Дѣжиньскій, сынъ радника судового, служницю Юлію Савчукъ въ чоло.

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

Лукіянъ Гумецкій, адвокатъ въ Самборѣ, упокоивъ ся по довголѣтнбй недузѣ дня 21 с. м. въ купельнбмъ заведеню въ Бледѣ (Вельдецъ) въ Краинѣ въ 42 роцѣ житя. Покбйный зразу вступивъ бувъ до суду, однакъ вмѣшаный въ одну до заграницѣ вбдносячу ся маніфестацію львбвскихъ москвофілбвъ, мусѣвъ судбвництво покинути и посвятивъ ся вбдтакъ адвокатурѣ. Въ Самборѣ бравъ живу участь въ житю політичнбмъ, особливо при выборахъ до рады державнон въ р. 1897. Своимъ поведенемъ потрафивъ зъєднати собѣ симпатію такожъ у не Русинбвъ, такъ що при выборѣ посла зъ мѣстъ дбставъ въ Самборѣ значне число (247) голосбвъ. В. е. п.!

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенты получили: Жолкевскій Антбнъ Стоянцѣ, Подлящецкій Петро на Гладишбвъ, Гошовскій Вас. на Любачбвъ. Завѣдательства получили: Лаврецкій Вас. въ Хороброві, Падохъ Григорій въ Кривчи. Сотруд. получили: Посѣкира Мих. въ Вулокахъ мазовецкихъ, Левицкій Иванъ въ Оровбмъ, Лопатякъ Ник. въ Стенятинѣ. Отпустку для поратованя здоровля получили: Левицкій Ив. на 6 недѣль, Добряньскій Север. на 6 недѣль, Тымкевичъ Андрей на 6 недѣль. Высоке правительство продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій рбкъ для сотруд. въ Яблонцѣ ниж., Яжовѣ стар., призволило на таку саму дотацію для сотрудника надати ся маючого пароху въ Зѣболкахъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ

На руску Бурсу въ Новбмъ-Санчи въ мѣсяци липню 1900. жертвували П. Т.: Медвецкій Казимиръ въ Новбмъ Санчи 3 злр., Іоанъ Беляньскій надстражникъ скарбу въ Ярославі 5 зр., Яжембиньска Зофія зъ Тычина 3 злр., на руки И. Савчиньского нотаря въ Белзѣ зложили: Бог. Кайлиньскій 20 кр., Мусель 60 кр., Д-ръ Данкнеръ 20 кр., Яхимецкій 20 кр., Гросъ 1 злр., Голянъ 20 кр., Север. Кольбушевскій 20 кр., Селецкій 20 кр., Навроцкій 20 кр., Кашубскій 30 кр., Ковальскій 10 кр., І. Кольбушевскій 20 кр., Санчиньскій 40 кр., разомъ 4 злр.; на руки Т. Т. Коника адъюнкта податк. въ Бжеску зложили: Іосифъ Машкара, Мих. Пекаръ, Ант. Буспрскій и Исидоръ Галущакъ по 50 кр., Густавъ Вечерокъ 10 кр., разомъ 2 злр. 10 кр.; на руки о. Іоана Дуркота пароха въ Новбй-вси зложили Єго Ексц. киръ Д-ръ Іосифъ Сембратовичъ зъ Риму 25 злр., Дзямба Григорій зъ Луга 2 зр., Карель Василь зъ Лося 1 злр., о. Фолисъ Іосифъ 3 злр.; на руки о. Емиліяна Пясецкого зложили на соборчику деканальномъ: Мих. Яцишинъ, Николай Стрѣлбицкій и Петро Жолевичъ по 1 зр., Емиліянъ Пясецкій, Ант. Целевичъ, Орестъ Конованецъ, Модестъ Держко, Григорій Прихитко, Ник. Пясецкій, Симеонъ Березовскій, Илія Лагола и Алекс. Пясецкій по 50 кр., а дрббными датками 5 злр., разомъ 12 злр. 50 кр.; Выдѣлъ Рады повѣтовон въ Яворовѣ 10 злр., Банкъ звязковый въ Станиславовѣ 24 злр. 90 кр., Выслоцкій Якбвъ зъ Гладишова 3 злр., о. Сенета Іоанъ пароxъ въ Берестѣ 1 злр., Коханъ зъ Берести 1 злр., Фундація Ивана и Пелагіи Журковскихъ въ Угновѣ 10 злр., Фляхъ Валерій начальникъ почты и Іосифъ Вусатовскій старшій геометеръ въ Новбмъ Санчи по 50 кр., разомъ 1 злр.; о. Теодоръ Матера зъ Щиржеща и сов. Яворскій зъ Нового Санча по 50 кр., разомъ 1 злр., Дутка Теодоръ зъ Берестя 1 злр. Зъ кбнцемъ липня 1900 має Руска Бурса въ Новбмъ-Санчи готбвки на чисто 4.310 злр. 26 кр.

На будову рускои церкви въ Новбмъ-Санчи жертвували въ мѣсяци липню 1900 П. Т. Яжембиньска Зофія зъ Тычина 2 злр., на руки І. Черкавскаго професора гімназ. пробуваючого въ Трускавци зложили гостѣ у о. Пастернака въ Трускавци въ день его анґела 10 злр.; на руки о. Іоана Хриз. Дуркота пароха въ Новбй-вси переслали Єго Ексц. Киръ Іосифъ Д-ръ Сембратовичъ зъ Риму 25 злр., о. Слюзаръ 8 злр. 50 кр., І. Мудрый зъ Бонарбвки 9 зр. Зъ кбнцемъ липня 1900 має церковь чистои готбвки 5.773 злр. 71 кр.

Зъ розпродажи акцій Товариства вплынуло до кбнци липня с. р. 2.776 злр., а зъ розпродажи цеголокъ 283 злр. 34 кр., отже зъ кбнцемъ липня с. р. має Руска Бурса въ Новбмъ-Санчи готбвкою на чисто 13.143 злр. 31 кр. або 26. 286 коронъ 62 сот. Всѣмъ П. Т. Жертводавцямъ на Бурсу и на дбмъ Божій въ Новбмъ-Санчи складає сердечну подяку Выдѣлъ Товариства.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Цѣна рогатои худобы** на вѣденьскбмъ торзѣ. На торгъ д. 20 серпня пригнано рогатои худобы призначенон на зарѣзъ 5477 штукъ, мѣжь тымъ зъ Галичины . . 189 „ зъ Буковины . . . . . 159 „ Торгъ ожывленый. Галицкій волы плачено: пріма 72 до 76 К.; секунда 69 до 72 К.; терція 64 до 68 К., выимково плачено по 77 до 78 К. — Пбдтученій бугаѣ и коровы по 58 до 70 К.; — худый товаръ по 48 до 57 К. за метричный сотнаръ живои ваги.

Телеґрамы.

Прага 22 серпня. На засѣданю мѣскон колегіи д-ръ Гросъ поставивъ внесенє, абы кондукторы трамваю не говорили зъ публикою по нѣмецки, але выключно по чески. Се внесенє, якъ також внесенє, абы мѣсто Прага не робило нѣякихъ замовлень у нѣмецкихъ фірмъ вбдбслано до мѣскон рады. — Вчера вбдбуло ся пбдъ проводомъ д-ра Скарды засѣданє выконуючого комітету молодоческон партіи. Обговорювано внутрѣшну ситуацію.

Будапештъ 22 серпня. Одинъ зъ дневникбвъ доносить, що теперь вбдбуває ся масова еміґрація Магомеданцѣвъ и гр. кат. старовѣрцѣвъ зъ Босны и Герцеговины до Хорватіи и Славоніи. Бурмістръ Банялюки подавъ ся до димісіи. Говорять, що до сего кроку спонукала его згадана еміґрація.

Римъ 22 серпня. Вбдъ довшого часу въ европейскбй прасѣ кружать поголоски, про можливбсть зближеня Ватикану до Италіи. Теперь доносять, що папа, приймаючи католицкихъ дневникарѣвъ мавъ заявити, що такъ довго не може бути бесѣды про згоду мѣжь Ватиканомъ а Італіею, якъ довго не буде привернена свѣтска власть папы. Папа позволивъ оголосити сю заяву.

Капштадъ 22 серпня. Говорять, що Деветъ и Делярей появили ся въ понедѣлокъ въ вбддаленю 20 миль передъ Преторією и пбшли на пбвнбчнбй всхбдъ въ сторону Геброну.

Преторія 22 серпня. Вѣсть про великій заговоръ Бурбвъ въ Преторіи показала ся выдумкою кореспонденгбвъ. Въ цѣлбмъ „заговорѣ“ бравъ участь всего одинъ божевбльный офіциръ трансвальскон артилерін, и то зъ намовы англійского агента провокатора.

Надбслане.

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординує при улици Ягайлоньскбй число 7 вбдъ 9—1 и 3—5 287

Д-РЪ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкбрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у Вѣдни, Берлинѣ и Парижи, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ приладбвъ всякій венеричній недуги, навѣть найббльше застарѣлій шкбрій, половій и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординує вбдъ годины 10—12 и вбдъ 3—5 по полудни. Улица Академічна 12. 298 17—?

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львбвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кбльохъ вбддѣлбвъ въ которыхъ дентистка и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованє пбсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зуббвъ безъ болю, при мѣсцевбмъ знечуленю або и успленю, обтураторы при вадахъ и бракахъ пбднебѣня, вставіованє штучныхъ зуббвъ и на золотѣ безъ пбднебѣня.

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнон ямы.

Для провінціи запроваджено гую выгоду, що надбсланій почтою лукнений, зломаній и т. д. штучній зубы направлає ся и высылаєсь вбдворотною почтою безъ особнетого приѣзду. — Институтъ отворены цѣлый день. 84

Дръ Л. Вікторъ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цаікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвоникбвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4188

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и господарске для народу.

Выдає и за редакцію вбдповѣдає: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣтно-господарскои части Василь Король, учитель господарства.

Цѣлорѣчна передплата выносить 2 зр., на пбвъ року 1 зр. Редакція и адміністрація: Львбвъ, улиця Ббчна Кривова ч. 5.

Вбдъ 1 (13) сѣчня 1897 выходить у Львовѣ що четверть (на мѣсцю популярныхъ газетокъ „Батькбвщина“ и „Читальня“) тыждева популярна газетка.

Природнй вина

до ужитку церковного,

дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вбдъ 48 кр. *припоручає*

А. Жуліяві и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домінїканьска ч. 7.

884 20—156

новбсть. новбсть.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липницкого

По кількаразовбмъ ужитю дѣлає чудесно.

Припоручаю всякій матеріялы аптичній и звараяды тоалетовй.

Дбстати можна лише въ дрогеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

886 ул. Сикстуска ч. 21. 4—4

курсу, вже черезъ два роки на złość ruskiemu księdzu urzęduje, якъ се есть въ Добрій, то тогды хоть своими грішми плати выдатки шкільній, або въ-відки хочь бери, бо школа мусить бути, або przewodniczący do niczego. Тутъ відъ р. 1895, не маючи такихъ доходівъ, щобъ выстарчили на покрыте бѣжучихъ, конечныхъ выдатківъ шкільныхъ, мусѣвъ я зъужитковати на ту цѣль зложеній у мене грошѣ 300 зр,, а на безъустанне допоминане ц. к. староства о нихъ, пославъ я 11/12 1899 р. до ч. 106 точне зоставленя рахункове за 5 лѣтъ відъ 1895 до 1899 вразъ зъ квітами на кожду позицію до ц. к. Шк. Рады окружной въ Ярославѣ, зъ котрого показало ся, що зъ позосталыхъ у мене 300 зр. зостало еще 65 зр. 34 кр., котрій будуть потрѣбній на дальшій бѣжучій выдатки шкільній.

Ц. к. Шк. Рада окружна за 9 мѣсяцѣвъ не знайшла на столько вільного часу, щобы переглянути відосланій рахунки, и або ихъ принати або відкинути, ино удае ся до ц. к. староства, и се накладае въ найнесправедливѣйшій способъ кондикъ на плату священника. Чи есть се легально? Чи се не самоволя и секатура? Въ письмѣ своѣмъ выказавъ я навѣть, де староство може знайти тій грошѣ и у кого. Выказавъ я, кольо буджету шкільного заллгае на громадѣ, а радше, що войтъ побравъ, а тыхъ грошій есть 370 зр., отже есть покрыте на тій 300 зр., але не у священника ихъ шукати, ино деиде. Але якъ зъ нѣмымъ не розмовишь ся, такъ тутъ не перепишешь ся. Тутъ мусить бути пінъ злодѣй и скінчена рѣчь. Щось подібного може лише лучити ся въ богоспасаемій Галиціи, спеціально жь въ повѣтѣ ярославскомъ.

Розумѣе ся, що противъ наложеня кондикту внѣсъ я відкликъ до ц. к. Намѣстництва зразъ зъ відписомъ предложеныхъ въ своѣмъ часѣ ц. к. Шк. Радѣ окружній рахунківъ. Але закимъ справа прояснить ся, урядъ податковый въ Сяноцѣ не смѣе менѣ выплатити пенсіи. Розпорядженя повыше староства не мае за собою жадной правной підставы, бо кождый знае, хочь-бы й не бувъ старостою, що тутъ лише ц. к. Намѣстництво мало бы право замкнути або отворити пенсію, а вже нѣякъ ц. к. староство. Но, якъ я сказавъ, у насъ зовсѣмъ инакшій порядки, а для нашого староства законы не писанй. У насъ самоволя.

Романъ Пасѣчницкій, парохъ въ Добрій.

Станиславівскимъ Русинамъ підъ розвагу.

Зъ початкомъ сего школьного року, якъ се звѣстно зъ оголошеного конкурсу, отвираe станиславівска філія руского Товариства педагогічного бурсу для учениківъ рускои народности. Фактъ сей уже самъ собою симпатичный, бо дае доказъ живучости товариства, бо свѣдчить, що члены товариства хотять по своимъ силамъ відповѣсти обовязкамъ, якій на себе приняли, хотять хочь въ части причинити ся до выхованя рускои молодежи. Ще симпатичнѣйшимъ стане для насъ сей патріотичный починъ товариства, коли звернемо увагу на одинъ уступъ въ оголошенімъ конкурсѣ, въ котрімъ говорить ся, що **выдѣлъ товариства поставивъ собѣ за задачу прийти зъ помочію якъ найбѣднѣйшій школьній молодежи.**

Значить ся, станиславівскій Русины (підчеркую: Русины, не „русскіе“) пізнали наконець, що тій найбѣднѣйшій молодежи треба дѣйстно помочи, и то великои та скорои помочи, бо она бѣдна, опущена не мае нѣкого, хто журивъ бы ся нею. Справдѣ въ Станиславовѣ друга бурса, „бурса братства им. св. О. Николая“, що завдяки жертвамъ довколичныхъ Русинівъ станула вже на мощній опорѣ, е въ посѣданю реальности и двохъ гарныхъ каменниць, але не наша се бурса, а „русская“, не розсадникъ національнои самосвѣдомости. Не дасть ся заперечити, що бурса ся дае рокъ-рочно примѣщене також кольканайцятьомъ мужицкимъ сынамъ, и то за не высокою доплатою (відъ 8—14 коронъ мѣсячно), але за сей кусникъ бурсацкого хлѣба, котрый підъ стрѣлами наруги та насмѣхівъ богатшихъ товаришівъ застрягае въ горлѣ бѣдному мужицкому сынови, вщѣпляе она въ его молоде, невинне серце ѣдь, котра забе въ нѣмъ и ту искорку національнои самосвѣдомости, яка тамъ відъ уродженя тлѣе, забе въ нѣмъ порывъ до жертвъ для добра другимъ, а навчить его корити ся всякій „власти“, не дбати про нѣчого більше, якъ про особисті выгоды, руководити ся цѣле житє максимою настоятеля бурсы, що „намъ нѣчого не вільно“, що „мы повинній тихо сидѣти, бо покорне теля дѣе мамы все“, що „бѣдна, селяньска дитина не повинна бавити ся въ нѣякій мрѣѣ, а пильнувати того, зъ чого буде хлѣбъ ѣсти...“ И коли мужицкій сынъ, узброеный такими пріпціпами неначе сталевымъ панциремъ, пійде въ свѣтъ широкій, то певне відъ панциря того відбіють ся мовь горохъ відъ стѣны всякій „современній огнѣ“, а вінъ неустрашимо буде йти все въ-передъ на зустрѣчь — своѣй карієрѣ!...

И се власне відрадный фактъ, що станиславівскій Русины порозумѣли, що такъ дальше бути не може, що треба й для мужицкихъ сынівъ постаратись о якійсь кутокъ, въ котрімъ бы они відчували, що они не въ комбрнімъ, на ласцѣ своихъ богатшихъ товаришівъ, котрій имъ, особливо молодшимъ, ту ласку на кождімъ кроцѣ выкають въ очи, що треба здвигнути конче розсадникъ здорового, на-скрозь демократичного патріотизму. Хочь нѣгде не було сказано, що нова бурса мае таку цѣль, то я перекованый, що такъ оно е, бо инакше не мала бъ нова бурса рацій истнованя.

Та щобы сповнити отсю свою патріотичну цѣль, нова бурса, якъ се видно зъ оголошеного конкурсу, мае ще за мало матеріальныхъ засобівъ. Нормальною мѣсячною оплатою за помѣщене ученика въ бурсѣ назначено 20 коронъ. Се рѣшучо за богато. Тажь мужикъ, нехай вінъ собѣ буде и найбільшимъ „богачемъ“ въ селѣ, тільки платити черезъ довшій часъ не въ силѣ. Зібже въ него е відъ нового до нового, потрѣбна худоба також, але 20 коронъ що мѣсяця відки ему взяти?! Анѣ телятъ анѣ поросятъ, анѣ худобы анѣ збожа що мѣсяца не продасть, бо за рокъ такого выпродуваня ему самому нѣчого не лишило бы ся, а готовыхъ грошей зъ касы також не бере! Правда, въ конкурсѣ обѣцюють-ся „знизити ту оплату деякимъ способнымъ ученикамъ, коли родичѣ, зглядно опѣкуны, не зможуть платити ей“, але сего ще за мало. На мою думку нормальна мѣсячна оплата не повинна перевыщати 12 коронъ, а й ту треба бы ще декому знизити! Тогдѣ Станиславівцѣ могли бы зъ гордістю сказати, що ихъ заходами повстала мужицка бурса“.) Певна рѣчь, що станиславівска філія руского Товариства педагогічного вчинила бъ такъ, якъ бы мала грошѣ, але тутъ власне повинній показати свій патріотизмъ всѣ свѣдомій Русины станиславівского повѣту и околицѣ, повинній громадно вписувати ся въ члены Товариства, абы его доходы поболышали, повинній, кождый по своимъ силамъ, складати датки на бурсу, а навѣть зъобовязати ся удѣлити що року певнои запомоги въ натуралізхъ. Станиславівскій Русины повинній взяти собѣ заточку чести, щобы въ бурсѣ педагогічного Товариства дістати могли примѣщене всѣ ученики-мужицкій сыны, якій потребують помочи, щобы нѣ одинъ зъ нихъ задля куска бурсацкого хлѣба не пропавъ для своеи відчины.

Та й ще одна важна рѣчь. Усѣмъ Русинамъ, а особливо станиславівскимъ, знанй суть заслуги, якій для розвитку станиславівскои філіи Товариства педагогічного та коло заснованя бурсы положивъ пок. професоръ Андрій Шахновичъ. Хто зна, чи отся тиха, невтомима праця для добра Товариства не була одною въ причинъ его передчасной смерти! Выдѣлъ Товариства ухваливъ бувъ поставити на загальныхъ зборахъ внесене, абы покійного именовано першимъ почестнымъ членомъ Товариства, однакъ смерть неббщика станула сему на перешкодѣ.

Теперь, коли Товариство отвирае свою бурсу, трафлять ся добра нагода зберечи имя неббщика відъ забуття и тымъ показати ширшому загалови, що въ насъ умѣють ся шанувати память заслуженыхъ людей не лише словомъ, але й дѣломъ. Бурса, въ якій находили бы примѣщене найбѣднѣйшій ученики, була задушевною мрѣею пок. А. Шахновича.

Тажь вінъ, походячи въ дуже бѣдного роду, перенісъ на своій власній шкірѣ цѣле пекло нужды, поки добивъ ся до свого становища, тажь бѣдоване підчасъ студій підкосило его вже въ малку слабе здоровє и загнало его передъ часомъ въ могилу! „Коли-бъ я бувъ славнымъ человѣкомъ, — говоривъ менѣ покійный пару тыжднівъ передъ смертію — то списавъ бымъ всю ту нужду, яка въ-малку складалась на мою теперѣшну хоробу, написавъ бымъ про недостатки дома, про бѣдоване въ школѣ, щобъ люде читали и помагали такимъ бѣдакамъ, а такъ нехай ce остане при менѣ...“ Тожь на мою думку годилось бы, щобы бурса, яка мае хоронити бѣдаківъ відъ нужды, носила имя того, хто самъ зазнавши тон нужды чимало, такъ госамъ зазнавши тон нужды чимало, такъ горячо старавъ ся, щобы другій ви не зазнавали; годилось бы, щобы бурсу станиславівскои філіи руского Товариства педагогічного назвати бурсою имени Андрія Шахновича.

Крімъ сего въ бурсѣ повинно бути хочь одно безплатне мѣсце имени Андрія Шахновича, на котре привимало бъ ся найлучшого и найбѣднѣйшого ученика.

Отсе бувъ бы одинокій способъ зберечи відъ забуття имя покійника, що не лишивъ по собѣ нѣ літературной спадщины нѣ иншого дѣла, за помочю котрого имя его переходило бы зъ поколѣня въ поколѣне, але своею тихою, невтомимою працею заслуживъ собѣ на те, щобы имя его все згадувано зъ пошановою и вдячністю. А вже найскорше повинній кати его имя все въ памяти ученики, бо для учениківъ не бувъ вінъ „професоромъ“ въ звычайнімъ сего слова значѣню але батькомъ добрымъ и щирымъ приятелемъ.

Нехай же имя его не йде въ забуття! Нехай бурсаки все згадують имя того, що першій давъ починъ до здвигненя закладу, въ котрімъ они мати-муть примѣщене!

Отсихъ кольо увагъ подаю підъ розвагу шан. станиславівскои рускои громады въ той надѣи, що она схоче зберечи відъ забуття имя чоловѣка, котрого смерть такъ щиро сплакувала... *М. Лозинській.*

*) При сихъ словахъ нагадалось менѣ, якъ то настоятель „бурсы братства им. св. Николая“ о. Михайло Семеновъ, мужицкій сынъ зъ Олешова товмацкого повѣту, поясновавъ менѣ причины, задля якихъ не приймаесь до тои бурсы богато мужицкихъ сынівъ. Чинить ся се тому, абы бурса не стягнула на себе назву мужицкои бурсы. Така назва, видно, встидомъ покрыла бы вже въ роду аристократичну душу о. настоятеля!... — *М. Л.*

Відозва.

Мы одержали отсю „відозву до всѣхъ Вп. Выборцівъ жидачівского повѣту“ зъ просьбою о опублікованє:

Вп. П. Выборцѣ!

Выборы доповнячій до сойму въ нашімъ повѣтѣ вже за плечима, а мы доси не сказали собѣ всѣ, на кого маемо голосувати.

Вправдѣ на нарадѣ выборчій зъ дня 1. серпня с. р., яка відбула ся въ Жидачевѣ, поставили честній патріоты зъ помежь інтеліґенціи и селянъ однодушно кандидатомъ Д-ра Евгена Олесницкого зъ Стрыя, але Д-ръ Олесницкій, вернувши зъ купелівъ изъ заграницѣ, заявивъ въ „Дѣлѣ“, що о мандатъ посольскій въ нашімъ повѣтѣ убѣгати ся не хоче.

Д-ръ Олесницкій мусить мати свою особисту причину, чому таку заяву въ „Дѣлѣ“ помѣстивъ, однакъ хотя его заява може дуже легко дати провідъ до хибнои аґітаціи и забаламученя выборцівъ, и кандидатъ нашъ готовъ черезъ таку неясність та підступну аґітацію при выборѣ перепасти.

Нашимъ кандидатомъ помимо заявы есть и мусить бути лише Д-ръ Евгенъ Олесницкій, але намъ треба передъ тымъ порозумѣти ся, щобъ мы дали доказъ, що Д-ръ Евгенъ Олесницкій мае за собою довѣре всѣхъ выборцівъ та щобъ мы при урнѣ выборчій за Д-ромъ Олесницкимъ станули однодушно всѣ якъ одень мужы!

Мы певній, що коли всѣ выборцѣ стануть за Д-ромъ Олесницкимъ й відддадуть ему свои голосы, вінъ яко добрый патріотъ мандатъ той приймe!

Въ кождімъ разѣ, Вп. Выборцѣ, намъ треба порозумѣтися, бо не порозумѣвшись мо-

---

ниць въ свѣтовій господарцѣ лежать не въ особовімъ руху, а въ товаровімъ. Але тутъ грае найважнѣйшу ролю тарифове питане, котре въ стремлѣню до зменшуваня коштівъ перевозу довело до того, що при можливімъ зменшеню мертвого тягару возівъ и збільшеню простоты ладованя перевозить ся тягарѣ въ тяжкихъ поѣздахъ, въ наслѣдокъ чого йде се зъ меншою скоростію. Выемку бачимо лише въ Англіи, де въ наслѣдокъ питомыхъ відносинъ краю, а також тому, щобы при незвычайно густімъ особовімъ руху не спинювати поспѣшныхъ поѣздівъ, товаровій поѣзды ѣдуть зі скоростію 60—70 кільометрівъ на годину. За те въ краю крайностій, въ Америцѣ, дійшло до того, що тамъ курсують товаровій поѣзды обтяженій 3.000 бочокъ, котрыхъ локомотивы, що важать надъ 100 бочокъ, йдуть зі скорістю тільки 20 кільометрівъ на годину. Для масового руху призначенй тамъ возы, що можуть унести тягаръ 45 и більше бочокъ, а тарифы зниженій на одинъ сотикъ за бочковый кільометеръ. Станъ сей, якъ на теперь, вважати треба крайною границею економічной можности транспорту на зелѣзницяхъ.

Дальше обговорюе бесѣдникъ питане, котре „заставляе до поважного думаня и мае для будучности зелѣзниць велике значѣне“, т. е. недостачу вугля, котра теперь на денномъ порядку не тільки въ насъ але и въ Англіи. Вправдѣ продукція вугля въ цѣлімъ свѣтѣ выносила 1899 р. ще 663 міліонівъ бочокъ, зъ чого правда що ледве 10% зъужито на зелѣзницяхъ, але все повторюване питане про скоре вычерпане вуглевыхъ засобівъ въ земли дзвенить неначе Memento mori. Коли-бъ се питане мусѣло бути порѣшене неприхильно, то оно вѣщувало бы для зелѣзниць страшный конець. Здае ся, що въ сій потребѣ допомогла бъ електрика; въ дѣйстности, якъ звѣстно, богато вже зелѣзниць въ Швайцаріи та Америцѣ порушуе електрична енергія, выторювана силою воды.

На щастє справа не стоить такъ зле. Вправдѣ сила воды, ужита замѣсть вугля, може мати лишь мѣсцеве значѣне, але найновѣйшій геольоґічній дослѣды показують, що засобы вугля не вычерпають ся такъ скоро. Після тыхъ дослѣдівъ поклады вугля въ вальденбурґскомъ окрузѣ вычерпають ся за 150 лѣтъ, а въ англійскихъ копальняхъ за 250 лѣтъ; вуглевій поклады въ північній Америцѣ мають ще тревати черезъ 600 лѣтъ, а въ окрузѣ бельґійскомъ и вестфальскомъ 800 лѣтъ; засобы вугля въ горѣшнімъ Шлеску суть такій великій, що не вычерпають ся передъ початкомъ 4 тысячолѣтя; крімъ того находять ся въ Хінахъ такій поклады вугля, що по вычерпаню европейскихъ та американьскихъ покладівъ лишать ся ще зелѣзній — сказати можна — засобы. Отже зелѣзниці будуть заосмотрюнати ся въ вуголь зъ дальшихъ околиць, якъ теперь, але про те мы можемо бути спокійній. Підъ тымъ зглядомъ господарскій интересы всѣхъ народівъ суть на дуже а дуже довгій часъ забезпечені.

3) „Зелѣзниці підносять и розширюють культуру“.

Выкористане кранновъ, якій доси не приносили пожитку, кольонізація земель незаселеныхъ людьми, управа пустаръ, що облогомъ лежали, се найзамѣтнѣйшій цівілізаційній здобутки зелѣзниць, а найлѣпше можна се выловити, кажучи, що локомотива е найлучшимъ піонеромъ. Згадавши, яке значѣне для кольонізаціи въ Америцѣ мали зелѣзниці, говорить бесѣдникъ: Хочь бы мы й не хотѣли підъ нести ся до ідеалу Ібзена, підля котрого найвыша и однока цѣль вселюдскои туги — се „жити въ свѣтлѣ сонця и красѣ“, то мимоволѣ насунесь намъ питане: Чи завдяки зелѣзницямъ стали мы лучшій або щасливѣйшій, чи розкрыли тайны природы на столько, що черезъ те границѣ людскои думки значно розширились, чи зелѣзниці причинились до поздвиня народівъ, до вырівнаня антаґонізму расъ, до ублагороднія думки й до зменшеня числа проступківъ? Скоролетне колесо зелѣзниці стоить на службѣ просвѣты и розносить по свѣтѣ ідеі свободы та ущасливленя народівъ, але й не менше й темній силы чѣпають ся до его спиць, а наконець знаемо дуже добре, що зелѣзниці — се конечне и найдѣяльнѣйше орудіе войны, покликане на те, щобъ нищити благодати мира и ширити смерть та пустошене. Перегляньмо исторію культурныхъ народівъ аже до найновѣйшихъ часівъ, то відчуемо майже вражѣне, що великій поступъ культурный належить до минувшихъ епохъ. Ньютонъ, Кантъ, Лаплясъ, Шекспіръ, Ґете, Рафаель, Мікель Анджельо, Бетгофенъ и всѣ нашій великій мыслителѣ та провідники людскости належать до минувшины и доки исторія не выдасть свого суду, то не знати ще, чи можна буде сказати, що зелѣзнича епоха выдала такій самій свѣтлій постаты.

Також понятя про справедливість и несправедливість, про добро и зло, про красу и бридкість суть у поодинокихъ народівъ такій рожиродній, що тяжко зъ обективной точки погляду унати признаки культуры въ якійсь сталій правила. Безъ сумнѣву мѣжь населенемъ всходу находять ся старій культурній народы, старшій відъ насъ, проте не треба дивувати ся, що они заховують ся відпорно, коли мы хочемо зробити имъ доступными благодати нашои культуры, яка е противна ихъ понятямъ.

Дальше поясновъ бесѣдникъ вплывъ зелѣзниць на розвитокъ заходу на конкретномъ примѣрѣ, на будовѣ мостівъ камѣнныхъ и зъ литого зелѣза, а зробивши се въ вельми займаючій способъ, каже дальше: Зъ якои небудь точки погляду розбирати истоту и задачѣ культуры, то безъ сумнѣву наука е не лишь найпевнѣйшою основою культуры, але також найблагороднѣйшою ей формою, наука е культурою, и тамъ, де підносить ся и розширюе науку, підносить ся и розширюе ся також культура. Нема сумнѣву, що те саме выходить и на иншихъ полягъ науки, якій мають звязь зъ розвиткомъ зелѣзниць.

Подавъ *М. Л.*

Артистично-ритовниче

ЗАВЕДЕНЄ

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстаранѣйше:

Стампілѣ металевій и кавчуковій, гербы, монограмы, стампільній марки, станцы, таблицѣ литій и ґравіованій и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінціи полагоджують са вѣдворотною почтою.

257

Тапеты найновѣйшій

Штукатерія суфітовій

Сторы и жалюзіи

до вѣконъ

Хѣодники кокосовій

Дроты до сходѣовъ

поручають найдешевше

И. ЛУЦИЦКІЙ

и

В. АДАМСКІЙ

давнѣйше ІРҐЕНСЪ

Львѣовъ, Собѣского 4.

Для Пп. Архитектѣовъ и пѣодприемцѣвъ вѣдповѣдный работъ 207 5—25

Ученикъ зъ укѣнченою II кл. ґімназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде користне помѣщене въ торговли корѣнѣій винъ и делікатесѣовъ И. БОРИСА въ Перемышли.

404 4—10

ДО

пѣвнѣочнои и полудневои

АМЕРИКИ

через

ГАМБУРҐЪ

высылаю пасажерѣовъ всѣми поспѣшными и почтовыми парѣвцами по найдешевшихъ цѣнахъ.

Ѣзда до Нового Йорку 6 до 7 днѣвъ.

Всякій информацін удѣляє охочо

С. Ярмуловскій

въ Гамбурґу Gr. Theaterstrasse 22.

Агентѣвъ потрукує ся. Провізія висока 354 2—13

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейсажистъ

Львѣовъ, Ягайлоньска 7,

уряджує и закладає парки англійскій, французкій и лѣсній, звѣринцѣ, партеры цвѣтзай, огороды и сады овочевій такъ ужитковій якъ такожь експлоатаційній, оранжерії и теплярнѣ цвѣтовій и овочевій, провадить спеціяльній управы якъ такожь рисує пляны такъ цѣлыхъ огородѣовъ якъ и поодинокихъ цвѣтникѣовъ.

Приймає такожь сталый надзѣоръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукціи.

Доставляє такожь стало и правильно черезъ цѣлый рѣокъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купецкихъ.

365 10—26

Звертає ся увагу

Пов. Зарядѣоъ дѣобръ, монастирѣовъ, фѣольваркѣовъ, горалень, броварѣовъ, якъ такожь бѣольшихъ заведень промысловыхъ

ЩО

ПИРОЛІНЫ

найвѣдповѣднѣйшого средства до свѣченя, котрого вѣдносно до нафты о 50% менше выходить, причѣмъ не коптить, дає ясне и спокѣойне свѣтло и є

безпечне бо незапальне

ВЫКЛЮЧНЫЙ СКЛАДЪ

знаходить ся у

Альойзія Гібнера

Львѣовъ, Рынокъ 38.

Проспекты и цѣнники на жадане безплатно. 395 2—0

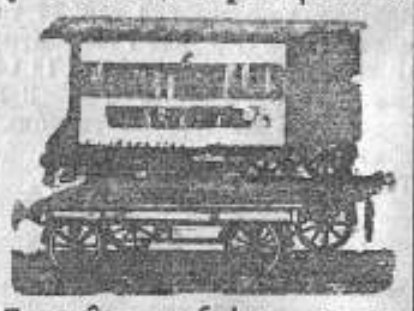
К. Ґостыньскій

и

І. АЛЬСЪ

пѣдприємство спедиційне

у Львовѣ, Чарнецкого 3

Перевѣзъ меблѣвъ въ патентованыхъ возахъ замыканыхъ

Опаковане меблѣвъ.

Спедиція на зелѣзницю и зъ зелѣзницѣ.

Склады на меблѣ и товары. 412 1—15

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Рынокъ ч. 10

магістра фармаціи и довгохѣтн. властителя аптики

припоручає:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОЙ МИЛЕНЬКОЙ, вѣдзначеный сотками похвальныхъ листѣовъ, зладженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthа arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристає досконало до лицл и выглядає єй приємною и тривкою вонею. — Оригінальні коробочки пудру бѣдого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто раз ужие пудру княжнои Миленькои, вздишить иншій пудры такъ красій якъ заграничній. Богато замовлень и подякъ дае найлѣпшу рекламу мому пудрови. — При замовленяхъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плынъ и маст д-ра Бамберґера зъ Вѣдня. Знамените ее средство усуває весняники, жовчей, плямы, надає шкорѣ бѣлости, прозорости и аксамитнои тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣнковій плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листѣовъ. 329 16—32

МЫЛА ЛИЛІЄВІЙ зъ Мекки и на весняники. Цѣна 70 сот.

ВЛАСНОГО ВЫРОБУ

найлучшу

МАСУВОСКОВУ

на пѣодлоги

и правдиву

МАСУ

ФРАНЦУСКУ

на пѣодлоги

поручає

Альойзій Гібнеръ

Львѣовъ, Рынокъ 38.

395 2—0

Рѣокъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО

ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНѢСТЕРЪ“

Львѣовъ, Рынокъ ч. 10 (дѣомъ „Просвѣты“.)

перше и одиноке руске товариство асекураційне, припоручене Вел. Духовенъству и всѣмъ вѣрнымъ Вирооов. Митроп. и Преосв. Пп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечає будынки, уряджене домашне, скоть, господарскій знаряды, збѣже въ зерні и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкѣодъ огневыхъ.

Станъ фондѣовъ ґваранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1899 выносить:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.	486.145 к. 92 с.
Резерва премій	148.480 „ — „	
Резерва спеціяльна	1.684 „ 80 „	
Фондъ основный	72.000 „ — „	
Фондъ смертальн.	18.166 „ 60 „	

Тарифы „Дньстра“ дуже умѣркований, услѣвя обезпечень користній, а шкоды ліквідують ся безпроволочно. До кѣонца 1899 року выносили выплачені шкоды 1,669·565 кор. 38 сот. Полісы „Дньстра“ приймає Банкъ краевый и Касы ощадности у Львовѣ, Коломыи, Самборѣ, Долинѣ, Снятинѣ, Городенцѣ, Теребовли и Залѣщиках при позичках кнотечных.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ“ въ Товаристві взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дає найкористнѣйшій услѣвя, представляє своими значными фондами найбѣольшу ґарантію, и выдає полісы и квіты въ рускѣмъ языцѣ. 34

Зголошеня о удѣленє аґенцій въ охрестностяхъ, де нема близько аґентѣовъ „Дньстра“, приймають ся. „Дньстеръ“ выплативъ аґентамъ по конець 1899 р. провізіи 216·714 коронъ.

Львѣовъ, Рынокъ ч. 10 (дѣомъ „Просвѣты“).

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРѢБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо нѣмецкѣомъ, бароковѣомъ, англійскѣомъ и ґотицкѣомъ

ЮСИФА РУЖИЦКОГО

Львѣовъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймає такожь крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтаній перерабляє на скѣоряній.

Поручає крѣсла вѣдъ 4 зр. и высше.

Похвальній листы на бажане. 321 18—60

АРҐИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ

ЄВҐЕНІЯ УНҐЕРА

Львѣовъ, Академічна ч. 8

выковує **НЕЧАТКИ** до ляку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вѣдливаній и ґравованій **МОНОҐРАМЫ** и **ҐЕРБЫ** релефнѣ зъ золота и срѣбла, такожь всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

ЛЬВѢОВСКЕ АКЦІЙНЕ

ЗАВЕДЕНЄ ЗАСТАВНИЧЕ

ул. Кароля Людвика ч. 3, I. поверхъ

дає позички на застамы:

Дорогоцѣнностій всякого роду

Цѣнныхъ папервѣъ и

Цѣнныхъ предметѣвъ въ-загалѣ.

Процентъ умѣркованый знижає ся въ мѣру высоты позички. 402 3—48

Бюро отворене вѣдъ 9—1 и 3—6.

УЧИТЕЛЬ органъ руского товариства педаґоґічного двотыжневникъ педаґоґічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1889 у Львовѣ ул. Вѣрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рѣокъ 3 зр. на пѣвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

Рѣокъ адміністраційный вѣдѣлу огневого XXXVIII.

Рѣокъ адміністраційный вѣдѣлу градового XXXV.

ЗАМКНЕНЄ РАХУНКѢОВЪ

Товариства взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ

за часъ вѣдъ 1 цѣтня 1899 до 31 марта 1900 року.

(Вѣдѣлъ огневый и градовый.)

Прихѣодъ зысковъ и втратъ вѣдѣлу огневого и градового за часъ вѣдъ 1 цѣтня 1899 до 31 марта 1900 р.

		Вѣдѣлъ огневый и градовый Разомъ К.	С.	Прихѣодъ.	Приходе на вѣдѣлъ огневый К.	С.	Вѣдѣлъ градовый К.	С.
I.				Фонды перенесеній зъ р. 1898/9.				
	1.			Резерва задатку . . .				
				менше контрасекурація . . .				
	2.			Фондъ резервовый вѣдѣлу огневого зъ днемъ 1. цѣтня 1899 . . .	350.148	32		
				Фондъ резервовый вѣдѣлу градового зъ днемъ 1. цѣтня 1899 . . .				
	3.			Фондъ резервовый въ вѣдѣлѣ огневомъ рѣсть зъ бѣзкучомъ роцѣ . . .	21.959	28		
				фондъ резервовый зъ вѣдѣлу градового приробѣтъ въ бѣзкучѣомъ роцѣ . . .	44.833	48		
	4)			Фондъ на рѣзницю курсу . . .	10.844	99		
	5)	а)		Фондъ асек. вѣдѣлу огневого зъ днемъ 1. цѣтня 1899 . . .				
				Фондъ на вѣроты . . .	529.857	49		
		б)		фондъ на вѣроты . . .				
		в)		Проценты фонду резервового . . .				
		г)		Дохѣодъ зъ реальностій . . .				
				Фондъ на шкоды неурегулованыя р. 1898/9 . . .	433.056	—		
II.				Задатки вѣбраній: . . .	765.174	14	103.814	78
III.				1. Въ вѣдѣлѣ огневомъ . . .				
				менше контрасекурація . . .				
				2. Въ вѣдѣлѣ градовомъ . . .				
				менше контрасек. . . .				
IV.				Дохѣодъ зъ льокацій капіталу . . .				
V.				Инші доходы . . .				
					5,705.942	99	2,521.493	83

Розхѣодъ.

		Вѣдѣлъ огневый и градовый Разомъ К.	С.	Розхѣодъ.	Цѣлый вѣдѣлъ огневый К.	С.
I.				Шкоды и кошты ліквідацій выплачені. . . .		
	1.			Въ вѣдѣлѣ огневомъ . . .		
				менше зворотъ Тов. контрасекурац. . . .		
	2.			Въ вѣдѣлѣ градовомъ . . .		
				менше зворотъ Тов. контрасекурац. . . .		
II.				Кошты адміністрації: . . .		
	1.			Кошты організаційній . . .		
	2.			Провізія агентѣвъ (менше пров. контрасек.) . . .		
				зъ вѣдѣлу огневого . . .		
				провізія агентѣвъ (менше пран. контрасек.) зъ вѣдѣлу градового . . .		
	3.			Выдатки адміністрації бѣзкучій: . . .		
III.				Вѣдписы и инші выдатки: . . .		
IV.				Фондъ на неурегулювані шкоды (менше улѣта Тов. контрасек.) . . .		
V.				Станъ фондѣовъ зъ кѣонцемъ р. 1899/1900 (зъ вымкомъ екзитального фонду): . . .		
	1.			Резерва задаткѣовъ на дальшій лѣта въ огневомъ вѣдѣлѣ . . .		
				менше контрасекурація . . .		
	2.			Реверзный фонды: . . .		
		а)		въ огневомъ вѣдѣлѣ . . .		
		б)		въ градовомъ . . .		
	3.			Фондъ на рѣзницю курсу въ вѣдѣлѣ огнев. . . .		
	4.			Фондъ на вороты . . .		
				Чиста решта . . .		
					17,627.456	12

Рѣокъ адміністраційный вѣдѣлу огневого XXXVIII.

Звертаємо увагу на наші оголошення.

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвічальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянського. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловн.

Ч. 180. Львовъ, Четверъ 10 (23 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсерати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ . .	16 зр.	на цѣлый рѣкъ . .	22 зр.
на пѣвъ року . .	8 зр.	на пѣвъ року . .	11 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ . .	14 зр.	на пѣвъ року . .	7 зр.
на чверть року .	3·50 зр.	на мѣсяць .	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженя. — Реклямація неопечатані вѣльні вѣдъ порта.

Поединоке число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычай принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератового або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надѣслане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші домовленя приватні тичлить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Польскі демократы.

Вчера вѣдбувъ ся у Львовѣ зѣздъ польского демократичного сторонництва при участи несповна 80 членѣвъ. (Демократѣвъ не треба брати за одно зъ людовымъ сторонництвомъ). На тѣмъ зѣздѣ ухвалено нову програму и тактику сторонництва. Зѣздъ отворивъ п. Романовичъ, головою збору бувъ п. Вайгінгеръ а референтомъ програмы п. Рутовскій.

На самѣмъ вступѣ нарадъ провѣдники демократѣвъ ствердили, що въ краю зле и то въ кождѣй области публичного житя. Образъ краю нужденный, его становище въ державѣ упослѣджене, а за все те треба подякувати олігархамъ, котрі заволодѣли управою краю. Се сторонництво въ своѣй кастовости здеморалізувало ся. Сповинновниками такого стану рѣчи суть демократы, котрі черезъ 30 лѣтъ выслугували ся тѣй олігархіи. Демократичне сторонництво само кидало ся въ пропасть, абы утворити мѣстокъ мѣжь старымъ свѣтомъ а пробуджуючими ся въ краю новыми силами. Кождѣй проектованѣй демократами реформѣ тѣ олігархи скручували вязы, а демократы все ще були на ихъ услугахъ и пѣдтержували ихъ політичну перевагу въ краю. Въ той способъ демократія станула въ суперечности зъ рухомъ, котрый мѣцнѣвъ и захоплювавъ міліоны. Въ демократичнѣмъ сторонництвѣ лишили ся интеліґентнѣй провѣдники безъ народнои армії.

Нарештѣ 30-лѣтна служба у консерватистѣвъ вѣдобрала демократамъ всяку илюзію що до ихъ щирости и доброи вѣры. Демократы рѣшили станути отверто до борбы зъ консерватизмомъ яко самостѣйне сторонництво. Въ 1895 роцѣ ухвалено принятн назву „Клюбъ демократичный польскій“, навязати зъ людовыми клюбами и занятн ся выборчою реформою. Справа сеи реформы була для клюбу проломовою хвилею. Деякі консервативнѣйшій члены выступили зъ него, але за те клюбъ зыскавъ на одноцѣлости. Зѣрвавши зъ консерватистами, демократы старають ся противъ унін консервативныхъ сторонництвъ, поставити унію сторонництвъ демократичныхъ.

Програма вѣдроджуючого ся сторонництва, с очевидно шовіністична польска, котра загадує про „несповнений національний обовязки супротивъ Шлезка и Буковины (!)“. Програма кривдує собѣ такожь, що Полякамъ ще „далеко до повности языковыхъ правъ въ naszym kraju“.

Въ рускѣй справѣ „демократы“ стоятъ на тѣмъ самѣмъ становищи, що и найконсервативнѣйшій польскій сторонництва, котрі выступають зъ гасломъ „niema Rusi!“ Зъ найбезличнѣйшимъ цинізмомъ демократы заявляють, що „попремо тѣ ихъ (Русинѣвъ) змагання, котрі зможуть утревалити спѣльность нашихъ краевыхъ и національныхъ (!) интересѣвъ“.

Що Русины доперва въ „демократахъ“ знайдуть серіозного ворога, доказують дальшій точки ихъ програмы, котра зазначує потребу „правдивои самоуправы краю, котру мусить выпередити вѣдповѣдна змѣна правнополітичного становища краю супротивъ державы“ Вѣдтакъ наступить основна адміністративна реформа: „Громады треба злучити зъ двѣрскими обшарами; а такъ сполученѣй громады злучити въ вѣльшій зборнѣй громады“.

Зъ такою національною, краевою и адміністративною програмою, демократы будуть ити солідарною и сильною фалянгою противъ Русинѣвъ яко націи, противъ Русинѣвъ яко хлопскои класы. Де при выборахъ консервативный шляхтичъ не буде мѣгъ побороти демократичного Русина, тамъ зъ найвѣльшою певностію всѣ выборчій надужитя дадуть мандатъ польскому демократови. Також мимо проклямованои „отвертои борбы зъ консерватизмомъ“, „демократы“ будуть поборювати руского кандидата тамъ де зъ двохъ польскихъ кандидатуръ вѣльшій выгляды може мати польскій консерватистъ.

Вѣдъ консерватистѣвъ рѣзнять ся демократы поступовѣйшими постулятами въ области соціяльного законодавства. Демократы домагають ся розширеня обезпеченя робѣтникѣвъ, обезпеченя приватныхъ урядникѣвъ и т. п. Въ економічнѣй політицѣ сторонництво хоче перти до вкороченя фіскалізму и реформы податкѣвъ, реформы належитостей, обниженя цѣнъ соли и знесеня дрѣбнои льотерін. Край мусить мати участь въ консумційныхъ податкахъ и постепенно перемѣнювати ихъ въ реальній податки. Найвѣльша часть постулятѣвъ сторонництва має на увазѣ интересы мѣскихъ промыеловцѣвъ.

Рада шкѣльна має бути скрѣплена автономічнымъ елементомъ — очевидно на се, абы Поляки газдували въ рускихъ школахъ такъ якъ имъ захоче ся, а нѣхто не мавъ права мѣшати ся въ ту ихъ господарку. Однымъ зъ найголовнѣйшихъ постулятѣвъ „демократичного“ сторонництва є выборча реформа до сойму — борони Боже до парляменту, бо шляхта зъ демократами и такъ вже має тамъ перевагу. Цѣле однакъ жадане реформы краевои ординації выборчои обмежає ся на заведеню пятои курії. О загальнѣмъ голосованю, о безпосередныхъ выборахъ зъ сѣльскои курії „демократы“ не згадують. Очевидно! страхъ передъ Русиномъ гамує ихъ въ демократичнѣмъ запалѣ. Ворогъ шляхтича, хоть выступає до отвертои борбы зъ „консерватизмомъ“, не хоче завести загального голосованя нѣ безпосередныхъ выборѣвъ, бо „поборюваній“ демократами польскій консерватисты потратили бы свои мандати въ рускихъ выборчихъ округахъ.

На зѣздѣ деякій бесѣдники домагали ся, абы сторонництво зѣрвало солідарность зъ коломъ польскимъ у Вѣдни. Однакъ противъ всякои льогіки, хоть зѣрвано зъ шляхотскимъ выборчимъ комітетомъ и ухвалено зорганізувати власный выборчій комітетъ, въ самѣмъ парламентѣ демократичне сторонництво задержує солідарность зъ консерватистами, противъ котрыхъ „стає до отвертои борбы“. Ясна рѣчь! Коли розходить ся о спѣльного ворога-Русина, льогіку заступає высшій „національный интересъ“.

Нова, чи лише „вѣдроджена“ партія заснована головно для мѣстъ и жидѣвъ, хоть львѣвске мѣщаньство рѣшило по нарадѣ въ ратуши вѣдкинути „демократичну“ програму и не брати участи въ зѣздѣ сеи партіи. На села „демократы“ не числять и лишать ихъ „поборюванымъ“ консерватистамъ. Се буде однакъ лишь въ початку, доки не скрѣплять ся пѣдвалины новои орґанізації. Коли партія стане на сильныхъ ногахъ въ мѣстахъ и буде мати за собою всѣ кагалы, простягне свои кѣгтѣ и по сѣльску курію — спеціяльно у всходнѣй Галичинѣ и намъ прийде ся станути зъ нею до борбы око въ око.

Русины повинній теперь вже знати, що то можь надѣяти ся по сихъ демократично фарбованыхъ лисахъ. Спеціяльно рускій мѣщане не повинній дати злапати ся на деякій демократичній постуляты демократичныхъ кандидатѣвъ въ мѣстахъ и мѣсточкахъ всходнои Галичины. Якъ досі поборювано „консерватистѣвъ“ такъ треба намъ теперь и въ будучности поборювати и демократичныхъ „противникѣвъ“ консервативнои партіи. Чи станемо на загально національнѣмъ, чи на чисто хлопскѣмъ становищи, наша тактика супротивъ однихъ и другихъ мусить бути одна.

Б.

Дещо про выховане рускои молодежи ґімназіяльнои.

III.*)

До теперь говоривъ я головно про вплывъ учителѣвъ на молодѣжь ґімназіяльну по-за школою и вказавъ на два средства, за помочію которыхъ можна найлѣпше вплывати на переконаня ученикѣвъ, се-бъ то выховувати ихъ въ дусѣ патріотичнѣмъ, т. є. черезъ власный примѣръ и черезъ особистѣ зносины учителѣвъ зъ учениками. Я старавъ ся выказати, якимъ хочуть бачити ученики свого учителя и якимъ способомъ вѣнъ найскорше и найпевнѣйше позыска ихъ молодечій, чуткій серця. Пѣсля мене отже кождый учитель-Русинъ повиненъ займати ся коли вже не політичнымъ, то або економічнымъ або просвѣтнымъ або въ кѣнци бодай товарискимъ житемъ свого народу и сеи громады рускои, середъ которои вѣнъ жие, кождый отже повиненъ належати коли не до всѣхъ то бодай до кѣлькохъ народныхъ рускихъ товариствъ, и працювати въ нихъ пѣсля змоги; жаденъ не повиненъ вѣдтягати ся вѣдъ бувана на всѣлякихъ вечеркахъ та представленяхъ патріотичнои натуры, кождый зъ нихъ повиненъ дальше интересовати ся рухомъ літературнымъ свого народу и пренумерувати въ тій цѣли рускій часописи та выдана періодичній чи то белетристичного чи наукового змѣсту, бо навѣть про се довѣдують ся наші ученики — а все те робити не лише зъ власного патріотичного обовязку, але й зѣ взгляду на вплывъ додатный на своихъ ученикѣвъ. Дальше кождый учитель-Русинъ повиненъ и займати ся, якъ я высше близше пояснивъ, своими учениками особисто и по-за ґімназіею, коли хоче позыскати собѣ повне довѣря тыхъ

*) Гляди чч. 175 и 176 „Дѣла“.

---

(1)

Недобровѣльне подруже.

Старохіньска гумореска вѣ вѣбрки новель Кінь-Ку-Клі-Квая.

„Легенько по хвиляхъ несуть ся судна,
Здалека гра флѣта доходить сюды,
Вѣтрець не рухаєсь, нѣ хмарки нема,
А небо погѣдне, ясне вѣдбива'
Въ дрожачѣмъ зеркалѣ воды.

Отсій гарній вѣршѣ написавъ великій поетъ Йанъ пі за часѣвъ цѣсарѣвъ зъ роду Сонъ, на берегахъ озера Тай-гу. Се озеро дуже велике, пять рѣкъ вливаєть ся въ него, а три зъ него выплываютъ. Обливає оно три провінціи, замыкає сѣмдесять и два острови, зъ котрыхъ одинъ, положеный на самѣй серединѣ, вызначуєть ся великою красою. Островъ сей назывась Тонъ-Тінъ. Мешкаютъ на нѣмъ хитрій купцѣ, котрыхъ богатствамъ нема мѣры.

Найбогатшимъ мѣжь ними бувъ Као-тсанъ. На торговли збѣжа зробивъ вѣнъ величезный маетокъ; вѣдтакъ жавъ на высокѣй стопѣ, уживаючи всѣхъ приемностій, якихъ достарчувало ему его положене. Було у него двоє дѣтей, хлопець и дѣвчинка, котрѣй на имя було Тъенъ-фанъ, що значить по нашому „осѣнный запахъ“.

Нашъ купець взявъ до свого дому ученого педагога. Сей вѣдкрывъ въ молодѣмъ дѣвчати высоку интеліґенцію та великій здѣбности, черезъ що вельми занявъ ся нею. Въ тринайцятѣмъ роцѣ читала она всѣлякій книжки, писала всѣми стилями, посѣдала знане великого вченого. Теперь перерзала вже науку и почала вправляти ся въ ручныхъ роботахъ та маляретвѣ.

Она була така гарна, якъ образована. Коли мала шѣснайцять лѣтъ, не можна собѣ було представити бѣльше чаруючои дѣвчины. А Као-тсанъ порѣшивъ лишь надзвычайного мужа дати ѣй за чоловѣка. Мусѣвъ се бути талановитый, ученый молодець, зъ нѣжными та благородными „манерами“. Као-тсанъ, самъ богатый міліонеръ, вѣдъ будучого зятя не вымагавъ зовсѣмъ богатства.

Зъ горы можна сказати, що не було нѣ одного богатои та поважаного родины, котрои сыны не старали бъ ся о руку панночки. Та й не було такого бридкого студента, що не старавъ бы ся показувати нечисленній свои прикметы! Всѣ свахи трьохъ сусѣдныхъ провінцій були все въ дорозѣ до дому Као-тсана Однакъ сей переконавшись бѣльше разовъ про нахалъ до бляги у сихъ дамъ, котрі своихъ пупілѣвъ, хоть бридкихъ якъ нѣчь, представляли дуже гарными, зажадавъ, абы кождый кандидатъ на зятя ставивъ ся особисто передъ нимъ, щобъ можна бачити, чи вѣнъ дѣйстно такій, якъ его описували.

* * *

Одною зъ трьохъ провінцій, положеныхъ надъ озеромъ Тай-гу, є Кіянъ-панъ. Въ нѣй лежить прибережне мѣсто Пінъ-янъ, де жили два студенты, близькій своякы, одинъ дурный и бридкій, а другій гарный и ученый. Але насамперед скажу тобѣ, любый читачу, якъ они назывались. Той гарный и ученый называвъ ся Тсѣнъ-уанъ-сіенъ, а „писавъ ся“ Тсінъ, але для выгоды называти мемъ его коротко Уанъ-сіенъ; другій называвъ ся Иенъ-тсунъ. Отсей власне другій бувъ у величезныхъ претенсіяхъ, уважавъ себе за чудово гарного и ученого, убиравъ ся въ барвы, якій впадали въ очи, тай усе бувъ нъ себе вдоволеный. Та одно треба ему признати. Бувъ се добросердный чоловѣкъ, и выключно ему завдячувавъ его своякъ, що мѣгъ покѣнчити академічній студіи та пятись далѣ по драбинѣ учености ажь на найвысшій щеблѣ. Вѣнъ мешкавъ стало въ его домѣ, ѣвъ при его столѣ, а тамтой заспокоювавъ усѣ его потребы. Очевидно, що зъ наслѣдокъ того Уанъ-сіенъ попавъ у певну зависимость вѣдъ Иенъ-тсуна, ало щó на се порадишь?! Иенъ-тсунъ обходивъ ся такъ само зъ иншими своякамы. Пѣдпомагавъ ихъ, а они були за те зъобовяній до деякихъ услугъ вглядомъ него. Таке було его вѣдношене до одного добродѣя, щó звавъ ся Шао-мей, котрому допомѣгъ вѣнъ заложити торговлю овочами.

Одного дня прийшовъ Шао-мей до Иенъ-тсуна, щобы трохи побалакати; а що бувъ собѣ нѣврокуу довгоязыкій, то й розповѣвъ про те, що дѣялось на островѣ Тонъ-тіну, звѣдки вѣнъ власне вертавъ. Оповѣдавъ, якъ то свахи облягли дѣмъ Као-тсана, яка чудова и „варта грѣха“ тамъ панночка... Не прочувавъ сарака, якъ дорого коштувати-ме его те оповѣдане.

Въ макѣвцѣ Иенъ-тсуна почавъ вылягати ся певный плянъ. „То теперь дурно шукавъ я вѣдповѣднои пары — говоривъ вѣнъ собѣ, прикладаючи палець до чола. Чи призначене не зберѣгає для мене власне тои чудовои красавицѣ на островѣ Тонъ-тіну? Бо чи-жь я не молодець? грошѣ є, бридкій мабуть не бѣльше, якъ тысячѣ иншихъ; кобы лишь хитрый сватъ, що имѣвъ бы крутити на всѣ боки, то хто зна', чи менѣ не пощастило бъ!“

По безсоннѣй ночи вставъ вѣнъ досвѣта и прийшовъ до хаты Шао-мея. Така вчасна візита дуже здивувала его, але цѣль ей таки зовсѣмъ збила его зъ пантелику. Вѣнъ мавъ въ роли свата йти до Као-тсана въ справѣ свого бридкого свояка. Надармо старавъ ся вѣнъ переконати свояка про безвыглядность тои роботы; коли-жь видѣвъ, що се не помагає, взявъ ся на иншій способъ.

„Про менс, — говоривъ вѣнъ — але коли вы зъ тыми всѣми кандидатами станете передъ лице Као-тсане, то найдете, думаю свого побѣдника. Признаю ся, що малу маю надѣю на успѣхъ навѣть тогдѣ, коли-бъ вы Као-тсанови зовсѣмъ не показували ся, а коли покажетесь ему, то пиши: пропало!“

„Нехай тамъ! — вѣдповѣвъ тамтой спокѣйно. — Але вы знаєте приповѣдку: Зъ доброго брехуна добрый сватъ? Скористайте зъ нен. Можете мои скупій прикметы розширити трохи. Скажѣть примѣромъ, що нѣжностью можу зъ кождымъ рѣвнати ся. Коли доля призначила менѣ отсе подруже, то стрѣча зъ Као-тсаномъ не буде навѣть потрѣбна.

„Добре, але якъ вѣнъ таки конче забажає видѣти васъ?“

„Лишь вы ѣдьте. Про те думати маємо ще богато часу“.

При тѣмъ не щадивъ вѣнъ обѣцянокъ, приръкъ опустъ довгу, двайцять Ле-анбовъ ґратіфікаціи въ день шлюбу и т. п. Шао-мей подавъ ся и на другій день выбравъ ся въ дорогу. Але не самъ. Иенъ-тсунъ давъ ему за товариша своего вѣрного слугу, що звавъ ся Хіяо і, котрый мавъ уважати, абы нашъ шановный Шао-мей не крутивъ, а поважно сповнивъ свій обовязокъ.

„Вѣнъ на всякій случай хоче васъ бачи-

членовъ. Если зборы за-для браку комплету (25 членовъ) того дня не вôдбудуть ся, на той случай вôдбудуть ся они слѣдуючого дня т. є. вô второкъ дня 4. н ст. вересня с. р. о 3. годинѣ пополудни пôсля тои самои програмы, а тогды яке небудь число явившихъ ся членовъ буде становити комплетъ. — *Вôдъ выдѣлу Института „Пріютa“.*

— **Нехтованє руских святъ.** На 28. с. м. т. є. въ саме свято Успенія Пресв. Богородицѣ вызначивъ п. Фераль, совѣтникъ суду, заступаючій часово начальника суду въ Гвôздци, терміны до розправы въ справѣ спадковôй бл. п. Ивана Яцика для кôлькохъ селянъ зъ Винограда. Здаесь менѣ, що се не одинокій терминъ та що будемо мати нагоду въ той день побачити маленькій вôдпустъ на коритари ц. к. суду Гвоздецкого. П. Фераль та цѣлкомъ свѣжій радникъ, именованый зъ адвоката, а що и недавный rzymski katolik, тожь не дивуе насъ, що не знае, коли руске свято, а памятае лише за рымске и жидôвске. Але може бы высщâ инстанція знолили разъ конець положити тому нехтованю рускихъ святъ, котре певне не причинае ся такожь до пôднесеня моральности мѣжь народомъ. Мушу запримѣтити, що за п. радника Голяховского, начальника суду въ Гвôздци, пробуваючого теперь на вôдпустцѣ мы не могли пôдъ тымъ взглядомъ нарѣкати. — *Щ.*

— **До Института Руского Товариства педаґоґічного** пôдъ покровомъ о. Николая ул. Театиньска l. 19 принято дальше: въ I. клясы 35) Бѣлика, 36) Шалая, 37) Куровця, 38) Балицкого; въ II. клясы 39) Сѣнгалевича; въ III. клясы 40) Яворского, 41) Чаплиньского, 42) Фединка; въ V. клясы 43) Сѣнгалевича; въ VI. клясы 44) Балька, 45) Левицкого Ростислава; а на директора 46) Соболя, слухача фільософіи у Львовѣ.

— **Вызыскъ рускихъ роббітниковъ въ Познаньщинѣ.** Управитель добръ п. Корытовского, котрый въ поганый способъ скривдивъ найменыхъ до жнивъ селянъ зъ Коронця, о чôмъ мы недавно доносили (ч. 170), надôславъ до редакціи Now-oи Reformы спростованє, котре лише утверджуе насъ въ переконаню, що роббітники дѣйстно зôстали покривджені. Вже самъ фактъ, що п. управитель вмѣсто выплатити роббітникамъ жаданый ними заробокъ, не лише не зробивъ сего, але грошй тй — приказавши покривдженыхъ роббітниковъ арештувати — зложивъ на кошты вôдставленя ихъ шубпасомъ до границѣ, всказують на се, що п. управитель хотѣвъ позбути ся ихъ въ дешевый способъ, хотяй контрактово зъобовязавъ ся, якъ самъ признае, на свôй кошть вôдставити ихъ до дому. Крути, верти, а ганьба ганьбою.

— **Обида маєстату.** Въ Райхенберґу коло Вѣдня стававъ передъ судомъ фабрикантъ Отто Файґль за то, що пôдчасъ обходу цѣсарскихъ уродинъ дня 18 с. м. въ сали тамошного Schulvereiн-у, коли почали спѣвати гимнъ цѣсарскій, сидѣвъ на мѣсци, хотяй всѣ присутнй встали. Прокураторъ добачивъ въ тôмъ поведеню обиду маєстату, але судъ увôльнивъ его вôдъ вины.

— **Атентаты и заговор.** Телеґрафъ и почта приносять зô всѣхъ сторôнъ вѣсти о атентатахъ, заговорахъ и політичныхъ арештованихъ. Такъ на пр. вчера, одного дня, прийшли такй телеґрамы: 1) Букарештъ. Увязнено тутъ Болгарина Ґеорґіева, фабриканта трану, въ хвили, коли намѣрявъ выконати атентатъ на префекта поліціи. Ґеорґіева, яко пôдозрѣного, вже вôдъ давна стерегла поліція. Арештованому вôдобрано штилетъ и револьверъ. 2) Неаполь. Конзуль Сполученыхъ Державъ потверджуе, що одержавъ кôлька листôвъ, въ котрыхъ ему доносять про намѣреный на Мекъ Кінлея атентатъ увязненымъ въ Неаполи анархістомъ Марешімъ. 3) Трієстъ. Вчера арештовано тутъ другого портіера готелю de la Ville Панцавольту пôдъ закидомъ анархізму. 4) Река. Поліція арештувала тутъ французского анархіста пôдъ закидомъ обиды маєстату. Сей анархістъ ладивъ ся въ дорогу до Вѣдня. — На оденъ день то досыть.

— **Руски еміґранты въ Бразиліи.** Сими днями, 16 серпня, надôйшовъ до Журавна зъ Бразиліи листъ вôдъ своихъ, въ котрôмъ розказуе ся, що тамошнымъ Русинамъ еміґрантамъ не добре поводять ся. Въ Параиѣ проповѣдуютъ тамъ слово боже Василіяне оо. Кизима и Мартинюкъ. Въ Жанґадъ [?] на Зеленый понедѣлокъ проповѣдавъ о. Мартинюкъ, постаравши ся въ кôлькохъ мінутахъ о соломяну капличку. Нашй галицкй Русины позбѣгались численно, бо чотири лѣта минули, якъ не видѣли священика. Дикй Бразилійцѣ напали на нашихъ въ почи и выправили страшну рѣзню. О. Мартинюкови удало ся вôбрати зô сто людей и узброити, тымъ тôлько способомъ можна ему було нашихъ поучати. [Вѣсти тй не досыть ясній, именно не знати, коли бувъ той нападъ „дикихъ Бразилійцѣвъ“.]

— **Щаслива мати.** Жалуютъ ся у Франціи на малый приростъ людности, а д-ръ Сѣменовичъ, пôдносячи тую справу въ „Листахъ зъ Парижа“, такой на добре нею зажурився. Ажь тутъ показуе ся, що и у Франціи суть выемки. Одна молодица прекраснои вроды, дуже симпатична и въ додатку аристократка, віцеґрафиня de Рошмайль, взяла собѣ видко за задачу десятикратно надоложити то, въ чôмъ занедбуютъ ся ей краянки. Молода, бо 22 лѣтна ґрафиня дала Франціи до теперь, за 5½ рокôвъ свого подружя, 11 вѣрныхъ сынôвъ, а еще надѣя и на бôльше число, бо, якъ вже сказано, ґрафиня ще молода. Та знати й поступъ у неи, бо коли перше выдавала на свѣтъ все по двохъ сынôвъ, теперь передъ кôлькома днями ущасливила остовпѣлого мужа трома вôдъ разу, всѣ здоровй якъ орѣхи.

— **Вôдъ Перегиньска пишуть намъ:** До Пôдлютого, де знаходить ся лѣтня резиденція рускаго Митрополита и сѣрчана купѣль зъ примітнымъ еще урядженемъ, прибуло сего року бôльше гостей, особливо священикôвъ. По вôдъѣздѣ крилошанъ Ткачунника, Пакижа и Чапельского загостивъ тутъ въ послѣднихъ дняхъ о. проф. Д-ръ. Михайло Людкевичъ зъ Перемышля. Сама резиденція митрополича, побудована зъ кедрового дерева (Zirbelkiefer), представляе ся хорошо; надъ берегомъ Лôмницѣ взносить ся церковця деревляна. Уживане выробу меблѣвъ зъ дерева кедрового, шафъ, скрынь и т. п. належало бы розповсюднити. — *Очевидець.*

— **Арештованє офіцира.** Передъ 31 лѣтами офіцеръ 68 п. пѣхоты Тома Дроеда, спроневѣривши на шкоду скарбу вôйскового 15000 зр., утѣкъ до Америки. Вчера пôзнавъ его въ одной кавярни въ Вѣдни б. капітанъ того самого полку Увира, и хотяй Дроеда вôдправъ ся идентичность и заявивъ, що вôнъ называе ся Тома Діттель, увязнено его и вôдставлено до вѣденьского суду карного, котрый передасть его властямъ вôйсковымъ.

— **Остригомъ,** де теперь вôдбуваe ся ювилей введеня христіянъства на Угорщинѣ, длятого зôставъ выбраный на мѣсце сего торжества бо тамъ въ р. 995 охрестивъ ся сынъ князя угорского Ґезы Вайкъ, и прилявъ имя Стефана. Стефанъ, котрого за ревне пропаганованє вѣры христіяньскои на Угорщинѣ, папа Сальвестеръ II. пôднѣсъ до достоинства королѣвского, перевѣвъ свôй намѣръ, вкоренити вѣру христіяньску на Угорщинѣ, хотяй стрѣтивъ ся бувъ зъ сильнымъ опоромъ а навѣть зъ бунтомъ пôдъ проводомъ Куппана. Бунтъ той утихомиривъ вôнъ при помочи вôйскъ нѣмецкихъ, а въ р. 1000 коронувавъ ся въ Остригомѣ на короля; корону его до теперь переховуютъ.

— **З Вѣдня.** Виділ товариства „Родина“ у Відни ухвалив на засіданю дня 19/VIII. 1900 просити з відчитами отсих вп. пп.: Кошака, Ярічевского, О. Садовского, посла д-ра Ярославича, Мазуркевича и Сивака. Відчити мають ся відбувати що 14 днів, а то в неділю все о 7 г. вечером в льокали тов. „Родина“ I. B. Fleischmarkt N. 19. Hotel Rabl. Перший відчит дня 16/IX. 14 днів перед відчитом має ся одного з вище поданих Панів просити. Крім того в часі побуту вип. пп. послів у Відни має ся і їх просити з відчитом. — За Виділ: *А. Ференчак,* голова. *Н. Павлів,* писар.

— **Санаторія для хорыхъ на груди въ Закопанѣмъ.** Въ Закопанôмъ завязала ся спôлка, котра розпочала будôву санаторія для хорыхъ на груди. Санаторію почали будувати середъ лѣса пôдъ горою Ґубалôвка, а будову допроваджено вже до партеру. Управителемъ санаторія выбрано д-ра Длуского, а до рады надзираючои належать ґр. Константинъ Потоцкій яко презесъ, а о. ректоръ проф. д-ръ Кнапіньскій зъ Кракова яко віцепрезесъ.

— **Кôньске мясо въ Вѣдни** маe добрый вôдбутъ, бо число убиваныхъ рôчно коней перевысшае суму 26.000. Кромѣ конины, котрою кормлять ся найбѣднѣйшй зарôбники, споживають въ Вѣдни рôчно 230.000 волôвъ а до 8.00000 штукъ иншои худобы.

— **Пôсланцѣ чорта.** На передмѣстю парискôмъ Фобуръ Сенъ Мартенъ проживае собѣ богатый банкиръ Лерô, котрый весь свôй часъ присвячувавъ на студіи спіритистичній и комунікацій зъ духами при помочи лѣтаючихъ и пукаючихъ столикôвъ, въ котрй свято вѣрывъ. Вôдъ якогось часу доходили его безъименнй листы зъ рѣжными знаками кабалістичными и зъ жаданемъ бôльшои суммы грошій. Идучи за порадою своихъ товаришівъ, вôнъ вôддавъ тй листы въ руки поліціи, але того самого дня вечеромъ зъявили ся въ его комнатѣ два чорты зъ рогами и хвостами и зажадали вôдъ переполоханого банкира въ имени Люципера 10.000 франкôвъ. Лерô давъ жадану суму, але на другій день повѣдомивъ о тôй візитѣ поліцію, котра выслѣдила чортовыхъ пôсланцівъ и позамыкала до арешту.

— **Дрôбнй вѣсти.** Залога львôвска вôдходить дня 24 с. м. на маневры. — Въ Стрыю напали жиды вразъ зъ мѣскими поліціянами на склепъ купца Валовского, котрый вôдъ якогось часу веде борбу зъ мѣскою пропінацією, и хотѣли переводити у него ревізію. Валовскій оперъ ся тому и ажь жандармерія на приказъ староства завела ладъ. — Зъ Босніи вывандрувало богато магометанъ и христіянъ до Сербіи и Хорватіи. — Посѣлôсть Аполінары въ мѣлецкôмъ повѣтѣ закупивъ вôдъ пп. Ярошевъ Сімхе Атаймъ зъ Мѣльця. — Въ Перемышли вôдбували ся дня 19 и 20 с. м. наради функціонарівъ зелѣзничихъ надъ поправленемъ своеи долѣ. Мѣжь иншими промовлявъ посолъ Дашиньскій и взывавъ до спôльнои організаціи роббітниковъ. — Въ Рымановѣ вôдбуде ся дня 26 с. м., заходомъ комітета ц. к. Гал. Товар. господарского, выстава коній зъ преміованемъ и продажію. — Нова дефравдація выкрыла ся въ Мѣльци. Тамошный почтмайстеръ Ґутетеръ спроневѣривъ 54.000 К., а коли убоявъ ся близького вôдкрытя, выѣхавъ не знати куды.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

Иванъ Левицкій, сотрудникъ въ Стенятинѣ, деканата сокальского, ревный священикъ и щирый прихильникъ народа, померъ дня 17 н. ст. серпня въ Кропивнику коло Дрогобыча въ 32 роцѣ житя а 2 священьства. В. в. п.!

Господарство промыслъ и торговля.

Цѣна безрогъ. На вѣденьскій торґъ дня 21 н. ст. серпня с. р. пригнано 10.142 штукъ. Мѣжь тими було зъ. Галичины 3.604 штукъ. Платили за галицкй по 86 — 88 сот., за молодй галицкй по 68 — 88 сот. за оденъ кільоґрамъ живои ваги.

Телеґрамы.

Прага 23 серпня. Намѣстникъ Чехіи вже порозумѣвъ ся зъ Керберомъ и Резекомъ въ справѣ найблизшихъ конференцій зъ провôдниками парляментарныхъ сторонництвъ. Коли конференціи выдадуть додатный результатъ, парламентъ буде скликаный при кôнци вересня або въ першихъ дняхъ жовтня. Сôймы абсолютно не будуть передъ тымъ скликанй. Выконуючій комітетъ Молодочехôвъ позволивъ Пацакови принати запросины Кербера.

Софія 23 серпня. Болгарске правительство запевнило букарештаньскій кабінетъ, що софійска прокураторія зарядила енерґічне слѣдство въ справѣ случаѣвъ вымушеня, котрого жертвою були румуньскй пôддани.

Берлинъ 23 серпня. Супротивъ спôльнои акціи въ Хінахъ, бôльша часть дневниковъ заявляе ся противъ святкованя „роковинъ Седану“, абы не дразнити Французôвъ. Командантъ Гамбурґа въ листѣ до офіцирôвъ уважае обходъ сего свята за неполітичный.

Неаполь 23 серпня. Маршалокъ Вальдерсе всѣвъ вчера на корабель.

Капштадъ 23 серпня. Ґенералы Пагетъ и Баденъ Повель машируютъ зъ Деветомъ на пôвнôчь здовжь зелѣзницѣ въ сторону Штербурґа.

Преторія 23 серпня. Мѣжь вôйсками Пагета а заднымы сторожамы Девета и Делярея прийшло передвчера до битвы. Здогадуютъ ся, що Деларей и Деветъ машируютъ до Бушзельду де всѣ вôддѣлы мають злучити ся зъ командою Боты.

Надôслане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вôдъ 10 лѣтъ истнуюче **ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА** перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Также выготовляе ся штучнй зубы и щоки, пôсля найновѣйшихъ системôвъ въ кавчуку и золотѣ безъ пôдлюбня, такожь всякй репарація, входячій въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помôчничихъ онаъ заграничныхъ выготовляе всякй роботы пôдъ ґарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 62—144

Заведенє отворене цѣлый день.

ПôДЪ ЗВѢЗДОЮ.

АПТИКА

ПЕТРА МІКОЛЯША

у Львовѣ, Коперника ч. I

поручае

ВИНА ЛѢЧНИЧИ Д-ра Кароля Міколяша

вôдзначенй найприхильнѣйшими свѣдоцтвами вызначныхъ повагъ лѣкарскихъ въ краю и за границею.

НАЙНОВѢЙШЙ ПЕРФУМЫ

выробу парискихъ фірмъ свѣтовыхъ Л. Т. Піверъ и Societte Hygienique

Всякй приборы до бактеріольоґіи и мікрохеміи.

Найлучшй средства косметичнй и тоалетовй французскй. 398 4—30

Воды лѣчничй ґазовй

перевышаючій роднимй воды мінеральній.

ПРИРЯДЫ ХІРУРҐІЧНЙ

анґлійскй, французскй и нѣмецкй найлучшои якости.

Хемікалія для п. п. фотоґрафôвъ.

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ

Львовъ, ул. Городецка ч. 3.

фабрика выробôвъ цементовыхъ.

Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портляндъ цементу въ Щаковôй. Тов. акц. фабрики вапна ґідравл. для фасадъ въ Кальтенляйтебенъ [Kaltenleutgeben.]

Складъ рур бетоновыхъ и пôдлогъ цементовыхъ власного выробу, такожь портляндъ-цементу, вапна ґідравлічного, вапна скалистого, ґіпсу, цегодъ и огнетревалыхъ плытъ, асфальтовои папы даховои, асфальтовыхъ плытъ изоляційныхъ, пôдлôгъ и рур шгайнґутовыхъ для кльозокъ, каналôвъ, водопроводôвъ, дахôвокъ, лупку, насадъ, плытъ коминовыхъ, печій каделевыхъ и тростины суфітовои, а такожь всякихъ матеріялôвъ будівляныхъ, ручачи за ихъ доброту.

Пôдприсмотво роббôтъ бетоновыхъ, укладане помостôвъ и крыть дахôвъ дахôвкою, лупкомъ, папою огнетревалою и деревнымъ цементомъ [Holzcement] по умѣреныхъ цѣнахъ.

ТЕЛЄФОНЪ ч. 460. 121

— **Русины!** Памятайте на бурсу філія Руского Товариства педаґоґічного въ Станиславовѣ!

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Ґіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекозиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, тасмы мѣрничй, піоны, лібелѣ макометры и т. п.

Уряджене дзвônкôвъ електричныхъ.

Всякй направки полаґоджують ся якъ найскорше и найдешевше 4158

Курсъ Львôвскій

зъ дня 23 н. ст. Серпня 1900.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку ґіпот. галиц. по 200 зр. а. в.	140 —	150 —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	350 —	360 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	421 —	425 —
Зелѣз. Львôв.-Черновц.-Ясем по 200 зр.	531 —	539 —
Листы заставный за 100 зр.		
Банку ґіпот. гал. 5% а. в. выльос. въ 10% прем.	109 30	110 —
Банку ґіпот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	98 30	99 —
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	90 60	91 80
„ краевого 4½% а. в. льос. въ 51	99 —	99 70
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	92 —	92 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія)	91 50	92 20
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	91 50	92 20
„ „ 4% льос. въ 56 л.	89 80	90 50
Облиги за 100 зр.		
Галиц. фонду пропінаційного 4% а. в.	95 50	96 20
Буков. фонду пропінаційного 5% а. в.	— —	102 —
Комунальнй Банку краев. 5% (II. ем.)	100 —	100 70
„ „ „ 4½% (III. ем.)	99 50	100 20
Позички краевои въ 1873 по 6% а. в.	102 —	— —
Позички краевои въ 1893 по 4% а. в.	90 80	91 50
Позички м. Львова 4% по 200 кôронъ	89 —	— —
Льосы:	к. с.	к. с.
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к)	69 50	72 —
Мѣста Станиславова „ „	127 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 30	11 45
20 франкôвка	19 20	19 40
Повъимперіялъ	— —	— —
100 Рублѣвъ срѣбныхъ	254 —	258 —
100 Рублѣвъ паперовыхъ	254 50	257 —
100 маронъ нѣмецкихъ	118 —	118 50

Альбум заслужених Русинів

в красній кольоровій теці, в ціні 2 корони набути можна

в Товаристві „Просьвіта“, Львів, ринок ч. 10.

Гармоніюмъ

до

науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

НОВôСТЬ. НОВôСТЬ

Хто хоче мать красне и бѣле лице,

най уживае кремъ всходнои красоты и воду лілѣну Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтй плямы зъ лица, а лице выбѣлюе и робить нѣжнымъ.

Дôстати можна лише въ дротеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386b **ул. Сикстуска, ч. 21.** 7—84

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна роббітня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы“

при ул. Домбровского число 4

поручае

Штучнй огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованй сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскій, сальоновй, пахучй въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплачень.

349 13—36

учеників, и выховати их на таких людей, якихъ зъ нихъ самъ хоче мати.

Такій пбсля мене повиненъ бути рускій учитель, и въ гадкою сего згодить ся, думаю, й загалъ Русинбвъ. Однакъ такій учитель — се, на жаль, у насъ поки-що лише ідеалъ учителя- Русина, до котрого ледве чи котрый зъ нихъ може взнести ся. Що такъ дѣйство е, знае кождый и винувати тутъ ихъ не конче можна, бо рбзні причины складають ся на се, що они остануть ся лише „звычайными“ а не „идеальными“ учителями. И такъ передовсѣмъ перетяженя працею въ школѣ самбй, де кождый зъ нихъ по-при свои годины обовязковй мае звычайно кблька надъобовязковых, вбдтакъ дома поправка сотокъ задачь на тыждень, вбдтакъ саме успособлене учителя не у кождого однакове, т. в. не таке, щобы вбнъ умѣвъ и хотѣвъ займати ся своими ученіками еще й по-за школою, дальше и взглядъ на власти шкбльній також дѣлае не на всѣхъ заохочуючо въ тбй справѣ, вбдтакъ часто й нужда матеріяльна а черезъ неи праця еще й по-за школою рабуе богато часу, якій бы могли посвятити своимъ ученікамъ, а котра не позваляе имъ часто належати до товариствъ, пренумерувати часописи або ходити по вечеркахъ, а вкбнци — нѣгде правды дѣти — у многихъ и байдужибсть до всяких справъ народных або и зневѣра въ нашу цѣлу будучибсть — отсе се все тй чинники, якій не дають взнести ся рускимъ учителямъ до высоты такого идеалу учительского, якимъ кождый зъ нихъ — самій се чуемо — повиненъ бути.

Закине менѣ може хто-небудь, що я, говорячи про вплывъ учителѣвъ на выховане молодежи гімназіяльнои въ дусѣ патріотичнбмъ, споминавъ лише про такій вплывъ поза школою, а поминувъ цѣлкомъ вплывъ учителя на ученикбвъ въ самбй школѣ, пбдчасъ науки шкбльнои. Я признаю, що вплывъ такій бувъ и е и що вбнъ для выховання нашои молодежи въ дусѣ патріотичнбмъ мае незрбвнану вартбсть, але думаю зъ другои стороны, що всяке бливше пояснюване и розбране сеи темы зъ причинъ для кождого легко зрозумѣлыхъ не надае ся до ширшои и публичнои дискусіи...

Хочу за те сказати кблькома словами на другу не менше важну задачу рускаго учителя, яку вбнъ, хотячи справдѣ выховувати своихъ ученикбвъ, повиненъ сповнити, и то вже не по-за школою а головно въ школѣ самбй. Розумѣю тутъ обовязокъ учити нашихъ ученикбвъ приличного поведеня въ школѣ и по-за школою, познакомлювати ихъ пбсля ихъ вѣку зъ приписами и формами товариского житя, та впоювати въ нихъ замиловане до порядку и чистоты.

Що якъ разъ такого выховання нашій хлопцѣ ббльше якъ инший потребують, не стане перечити нѣхто, хто лише короткій часъ мавъ зъ ними до дѣла. Инакше й не може бути, коли розважимо, що ббльше якъ двѣ третины нашои молодежи гімназіяльнои складають ся зъ сынбвъ селяньскихъ и мѣщаньскихъ, що крбмъ страха передъ Богомъ и передъ кождымъ „сурдотовцемъ“ не выносили зъ дому майже нѣчого, якъ хиба ще въ запасѣ кблька сельскихъ проклонбвъ и прозвищь. А коли розважимо дальше, що сій селяньскій и мѣщаньскій дѣти идутъ правильно на „станцію“ до бѣдныхъ вдовиць або до ремѣсникбвъ всякого рода, и въ товариствахъ т. зв. лѣпшихъ звычайно не мають нагоды й спромоги бувати, а на танцѣ записатись не стае у нихъ звычайно гроша, то ясно стане кождому, що зарадити сему лиху нашои молодежи не лише повиний але й можуть одинѣ учителѣ.

Вбдъ першои клясы заразъ повиний учителѣ вважати на кождый рухъ, на кожду міну и кождый высказъ своихъ ученикбвъ, и коли треба, сейчасъ ихъ справити и самому показати, якъ они повинни поводитись а якъ высказуватись про всѣлякій особы або рѣчи. Особливо въ высшбй гімназіи не повиний професоры брати за зле ученикови, коли вбнъ чисто й красно убираесь, коли на танцѣ ходить або на инший домовій, розумѣе ся, приличній забавы, навѣть и зъ паннами, бо се звычайно дуже корыстно вбддѣлуе на цѣле успособлене и поведене ученика. А то до недавна еще уважали ученикови за crimen, коли вбнъ до школы прийшовъ въ рукавичкахъ, а ще до того въ бѣлыхъ, такъ само коли вбнъ на танцѣ записавъ ся, а вже справдѣ „ексклюзівю“ грозили коли паны професоры побачили ученика зъ панною на улици або сохрани Господы „на Замку“ або въ иншбмъ якбмъ огородѣ, або коли котрый выловивъ листъ до ученика писаный пѣжною, жѣночою рукою...

Нинѣ, на щасте, сі застарѣлі погляды вже такъ якъ бы цѣлкомъ перевелись, але бо й справдѣ була крайна пора, дивити ся троха инакше на сего ученика и не думати собѣ, що вбнъ вѣчно буде въ мундурку и зъ книжками пбдъ пахою, але що сейчасъ по матурѣ вбнъ стане вбльнымъ горожанином, академикомъ, у котрого выховане товариске повинно бути майже скбнчене. Такъ академикъ нинѣ мае вступъ до всѣхъ товариствъ, а що ббльше вбнъ стае головною особою на всѣхъ забавахъ, особливо таночныхъ, отже его поведене на тыхъ забавахъ повинно бути бездоганне. Впрочбмъ не лише на забавахъ але й въ цѣлбмъ пбзнѣйшбмъ житю чоловѣка гарне, елегантне поведене въ товариствѣ, особливо жѣночбмъ, вбдгравае не малу ролю и неразъ мае чоловѣкъ своему гарному поведенію богато завдячити. А що нашимъ ученикамъ богато, дуже богато хибуе не кажу вже до елеганціи але часомъ до звычайнои товарискои чемности, про се мавъ я на жаль неразъ нагоду переконатись, и се мусить кождого дуже прикро вражати, особливо коли чужій люде высказують ся пбдъ тымъ взглядомъ о нашбй молодежи часомъ дуже не гарно. Однакъ, еще разъ кажу, дивуватись ѣй и винувати ѣ за те нѣхто не повиненъ, а найменше вже ви учителѣ, котрі одинокій можуть и повинні выховати сю нашу убогу молодѣжь, а не, якъ часами бувае, самому каменемъ на неѣ кидати и жалуватись, що судьба казала имъ учити въ рускбй гімназіи.

тя — говоривъ сватъ, вернувши зъ Тонъ-тіну. — Якъ вылѣземо зъ сеи матнѣ?“

Та Иенъ-тсунъ уложивъ дѣйство дія вольскій плянъ. Вбнъ надужывъ власти, яку мавъ надъ своимъ своякомъ Уанъ-сіеномъ яко его добродѣй, и наклонивъ его поѣхати до Тонъ-тіну та представити себе за конкурента. По заручинахъ, думавъ Иенъ-тсунъ, мусить старый пбсля давного звычаю, прислати сюда дочку, абы весѣле вбдбуло ся въ моѣй хатѣ. А тутъ я паномъ!

Зрозумѣешь певне, коханый читачу, що Као-тсанъ и цѣла его родина була конкурентомъ одушевленій. Заручинамъ не стояло нѣщо на перешкодѣ, а Уанъ-сіена таки гаразд напхали рбжными паньскими, смачними стравами. Мимо того тягнуло его до дому, бо хотѣвъ вже разъ позбути ся своеи ролѣ.

Але й найхитрѣйшій може перечислити ся. На перекбръ всѣмъ обрахункамъ не хотѣвъ Као-тсанъ слати дочки до Пінъ-іану, якъ се приказуе давный звычай, але мимо всѣхъ перевазій Тао-мея уперъ ся обходити весѣле у себе дома. Нѣ що не помогло нашому Иенъ-тсунови, мусѣвъ якъ найббльшою пресією вымочи на Уанъ-сіенѣ, абы вбнъ ще разъ поѣхавъ до Тонъ-тіну и представлявъ его при весѣльнбмъ обходѣ, бо лишь въ сей способъ можна було молоду дѣвчину забрати зъ батькбвского дому. Порѣшено сейчасъ по шлюбнбмъ обрядѣ вертати до Тінъ-іану, де въ домѣ Иенъ-тсуна мала бути приготована подружна комната и засвѣчений цѣтній свѣчники.

Ажь теперь почнае исторія бути на правду займаючою.

(*Дальше буде.*)

Письма зъ краю.

Зъ пбдъ Старого Самбора (*Новій законы языковій въ-пбдъ пера п. старосты Ріццого*). Нѣмцѣ и Чехи грызуть ся та ломлять собѣ головы надъ тымъ, якимъ бы способомъ могли полагодити у себе питане языкове. О много щаслившій вбдъ королѣвства ческого нашъ старомѣскій повѣтъ, котрый мае такого геніяльного знаного читателямъ „Дѣла“ управителя, що однымъ почеркомъ пера полагодивъ у себе справу языкову. Дня 10/7 1900 р. ч. 7709 выдавъ п. Ріцці обѣжникъ до всѣхъ гр. кат. Урядбвъ парохіяльныхъ яко урядбвъ метрикальныхъ такого змѣсту:

„Що разъ частійше повтаряе ся тепер, що Всеч. гр. кат. Уряди парохіяльні всякі письма урядові, дотичні справ метрикальних, які ім ц. к. Староство в языцї польскім до полагодженя пересилае, звертають ц. к. Староству неполагоджені, покликуючисъ на Арт. XIX. зак. з. д. 21/12 1867 ч. 142.

Тота отже обставина, котра не тілько що спиняе правильний хід урядованя, но также і наражуе сторони на безпоротні страти, спонукуе мене видати отсей обіжник і пригадати ним Всеч. Урядам парох. постановы обовязуючі що до уживаня языків, краевих і так:

По мисли розпорядженя ц. к. Міністерства справ внутр. з д. 16/9 1875 ч. 1767 могут бути всякі виписы і посьвідченя з книг метрикальних в такім языцї т. е. польскім, рускім або німецкім, стилізовані, в якім того власть або сторона жадае, а в кождім іншім случаю мае ся згадані витяги і посьвідченя тілько в языцї латиньскім видавати.

Арт. XIX, зак. 21/12 1867 ч. 142 зовсім не увільняе Всеч. Уряд парох. від обовязку приймати і полагоджувати письма і розпорядженя ц. к. Староства, редактовані не в рускій, тілько в іншой тутейшо-краевой мові, бо через тое закон бережена і пелнованя рускої народности і рускої мови, запорученій згаданим Арт. основного закона, не зістае в жаднім напрямі ані нарушений ані ущупленый.

З реляцій предкладаних ц. к. Староству пробивае ся тая тенденция, як би ц. к. Староство було обовязаним, уживати при полагодженю урядових писем і видаваню розпоряджень до підчиненых органів виключно языка рускаго.

Невластивість того жадання оказуе ся ту аж надто очивидною і за далеко сягаючою, скоро важимо, що хотяй згаданий закон основний запоручае австрійским горожанам право писати всякі письма до Властей в довільнім в краю кораннім уживанім языці і домагати ся від властей порішеня тих писем в такійже самой мові, в якій стилізовані они були, то еще не запоручае той закон сторонам права приказувати властям, якой мови мают они уживати при полагоджуваню актів урядових.

Звертаю проте увагу Всеч. Урядів пар., о скілько они яко Уряди метрикальні мают попри функці церковній тоже і поручений зачерг діланя в державі, щоби всякі урядові через ц. к. Староство ім до полагоджуваня пересилані письма стилізовані в языці польскім уживаний в тут. ц. к. Старостві, полагоджували мериторично, понеже язык польскій есть рівночасно языком урядовим в Галичині.

В кінци підношу, що на случай якого небудь ухибленя отсему обіжникови на будуче — бувбим немило зневолений ужити средств для мене самого непріятних.

Ц. к. Староста
Ріцці.

Отже и ей! П. Ріцці сказавъ, а ты поце мовчи та слухай, принимай польскі письма, може ще й пиши по польски, бо ты маешь сю велику честь бути старостиньскимъ Matrikelführer-омъ и спорудникомъ писемъ зъ порученого круга дѣланя, та пбдчиненымъ органомъ ц. к. Староства! На щожь намъ рады державнои? на що соймбвъ? на що законодатных репрезентацій? О много бы було лѣпше постаратись о кблькох Ріццихъ, котрій бы змайстрували кблька окружникбвъ и квестія языкова була бы полагоджена, парляментъ зачавъ бы функціонувати, а въ Австрію наставъ бы такій юбель, якого найстаршій люде не затямили.

Ne-Matrikelführer.

(Намъ здае ся, що добре було бы, абы всѣ нашій уряды парохіяльній старосамбрекого повѣту, кождый окремо вбдъ себе, але всѣ въ однаковый способъ, вбдповѣли на сей обѣжникъ ц. к. Старосты, выказуючи мылькість его тверджень и безпбдставність его претенсій та заповѣдаючи, що и на-дальше попереднои своеи практики непринимания польскихъ вбдозвъ вбдъ ц. к. Староства будуть держати ся. — *Ред.*)

Вбйна въ Хінахъ.

Про подѣе при занятю Пекіну доносять, що комендантъ союзнои армія рѣшивъ выконати дня 15. с. м. загальный атакъ. Однакъ день передъ тымъ заалярмували генералбвъ стрѣлы зъ арматъ и карабінбвъ въ Пекінѣ. Они здогадували ся, що Хінцѣ ударили на посольства и тому кождый генералъ заатакувавъ на свою руку Пекінъ. Японцѣ запутали ся въ дуже тяжку борбу въ пбвнбчній части мѣста, де стрѣтили ся зъ дуже сильнымъ опоромъ. Англійцѣ и Американцѣ стрѣтили ся зъ дуже малымъ опоромъ. Доперва коли вбйска вдерли ся до мѣста, прийшло до завзятои борбы. До дѣльницѣ Европейцѣвъ вбйска дббрали ся каналомъ.

Свято мѣсто вбйска взяли приступомъ. Въ тбй борбѣ помагало имъ 4.000 добре уоруженыхъ христіянъ Хінцѣвъ. До цѣсарскои палаты перший вдерли ся Японцѣ. На палатѣ вывѣшено хоругвы союзныхъ вбйскъ. Послы и решта чужихъ, разомъ зъ вбйсковыми вбддѣлами знаходять ся въ мѣстѣ. Що-до цѣсарскои родины, то она здаеть ся схоронила ся въ Сіанѣ, на всхбдъ вбдъ Пекіну.

„Таймсъ“ доносить, що Американцѣ взяли пбдъ Пекіномъ штабъ генерала Тунфусіяна. Самъ Тунфусіянъ зъ 15.000 вбйска мавъ, дня 12. с. м. вернути до Тансу. Американьскій генералъ телеграфувавъ до Вашінгтону що въ околицяхъ Пекіну, якъ також мѣжь Пекіномъ а берегами прийде ще до ббльшихъ борбъ и тому не дасть ся означити реченець, коли можь буде вбдкликати американьскій вбйска.

Въ Figaro появила ся статья, въ котрбй стверджено, що Европа вже зачала освобкувати ся въ великими высылками вбйскъ до Хінъ. Авторъ статьѣ заявляе, що найважнѣйшою рѣчею е поки що сатисфакція, яку Нѣмеччина повинна одержати за убитє нѣмецкого амбасадора въ Пекінѣ. Се лежить також въ интересѣ цивілізаціи. Претенсіи инших державъ сходять въ тбй хвили на другій планъ — сего вымагае засада колективности дѣланя европейскихъ державъ. Нѣмецкій вбйска выстарчать, абы Хінцямъ завдати сильный ударъ, а на случай потребы, контингенты инших вбйскъ прийдуть имъ зъ помочею. Figaro доносить дальше, що французкій вбйска высядуть въ Тонкінѣ и тамъ будуть ждати на розвбй подій.

Magdeburger Ztg. доносить пбсля информацій зъ французкихъ правительственныхъ кругбвъ, що хіньска справа въ короткбмъ часѣ такъ змѣнить ся, що становище гр. Вальдерсего, яко генералиссимуса союзныхъ вбйскъ, покаже ся цѣлкомъ иншою рѣчею. Письмо твердить дальше, що не улягае вѣякому сумнѣвови, що вбдповѣдь Франціи въ справѣ номінаціи гр. Вальдерсего, була зредактована пбдъ вплывомъ Россіи.

Петербургскій кореспондентъ „Таймса“ довѣдуе ся зъ доброго жерела, що манджурска справа е предметомъ окремыхъ переговорбвъ мѣжь Россією а Хінами. Російска хоругов все ще висить надъ пристанею въ Ныочванѣ. Консула въ Ныочванѣ именовано дня 13. с. м. цивільнымъ адміністраторомъ, заступникомъ россійского банку и кепстентомъ цлового заряду.

Хіньскій посолъ въ Лондонѣ вручивъ лордови Сельсберіому телеграму Лігунчана, котрый супротивъ того, що послы въ Пекінѣ вже увбльнений, домагае ся, абы именовано повномочникбвъ до мировыхъ переговорбвъ. Таку саму ноту одержали правительства всѣхъ державъ.

Бюро Райтера доносить, що правительство Сполученыхъ державъ рѣшило вбдкинути просьбу Лігунчана, абы якому американьскому урядникови удѣлено повновласть до навязаня мировыхъ переговорбвъ. Вбдмовну вбдповѣдь умотивовано тымъ, що хіньске правительство не выконало условій попереднихъ заявъ правительства Сполученыхъ державъ. Супротивъ того, що американьске правительство вбдкинуло предложене Лігунчана, здаеть ся, що инші державы також прилучать ся до сего кроку. Державы цѣлкомъ не знають, хто давъ Лігунчанови повноваснсть до веденя якихъ-небудь переговорбвъ. Цѣла справа сихъ переговорбвъ закрита грубою тайною и вымагае доперва выясненя.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотерій! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцеляріи дяковскои льотерій, Львбвъ Коперника ч. 36 на руки Вир. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львбвъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Для пѣ Маріи Пеленьскои въ Комарнѣ** прислали дальше черезъ нашу редакцію: о. А. Хтей зъ Бенявои 2 К., зб Снятина Н. Н. 5 К., зббрано въ Народнбй Торговли 5 К., члены Мѣщаньскои Читальнѣ 20 К., о. І. Гордіевскій зъ Шманьковець 4 К., о. Т. Бородайкевичъ зъ Тростанца-малого 3 К., о. Як. Яхно зъ Вербѣжа 1 К., зб зббрки въ Гонятичахъ 10 К. 45 с. (по 1 К. дали господарѣ Гринь Кордюкъ, Стефанъ и Иванъ Гринчишины, Олекса Дякбвъ, Яць Кордюкъ и Микола Змыя), зб зббрки въ Вербѣжи 8 К., зб зббрки въ Катучѣ 6 К., п. Олімпія Стрѣльбицка зъ Наварія 2 К., п. Евг. Стерницъ зъ Наварія 2 К., о. І. Кмицикевичъ зъ Фраги 2 К., о. В. Небыловець зъ Перегиньска 4 К. — разомъ 74 К. 45 с., котрій такъ само, якъ робили мы попередно, передаемо до товариства „Дѣстеръ.

— **Зъ Руского Товариства педагогічного у Львовѣ.** Маемо честь подати до вѣдомости Вп. Родимцѣвъ, що въ сѣмъ роцѣ шкбльнбмъ отвираемо въ женьскбй школѣ выдѣловбй им. Шевченка вже и клясу VII (III выдѣлову). Выдѣлъ вынаймивъ при площи Стрѣлецкбй ч. 6 гарный льокаль о семи комнатахъ на помѣщене сеи школы. Є то той самъ льокаль, де черезъ довшій лѣта була помѣщена женьска руска школа вправъ сем. учит.

Записы до сеи школы будуть вбдбувати ся при пл. Стрѣлецкбй ч. 6 дня 5 н. ст. вересня рано вбдъ год. 9 до 12 и по обѣдѣ вбдъ 3 до 5. Дня 6 вересня богослуженя а 7 зачне ся наука. Передъ 5 нмъ вересня можна вписовати письменно пбдъ адресою Выдѣлу або и особисто въ дирекціи рускои гімназіи.

— **Загальній зборы членбвъ Института „Пріютъ для вдбвъ и сирбтъ по руско-кат. священникахъ“** вбдбудуть ся дня 3. н. ст. вересня 1900 въ комнатахъ „Рязницѣ“ въ Самборѣ пбсля слѣдуючои програмы: 1) О 8-бй годинѣ рано Богослуженя за померших членбвъ Пріюта; 2) о 10 год. рано отворене зборбвъ; 3) справоздане касове; 4) справоздане комісіи контрольнои; 5) внесеня выдѣлу и

Вода бузвинова

до мытя лиця по оголеню, знаменита,
фляконъ 1 кор.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: склепы власний: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Сукенницъ ч. 20. Чернівцѣ: яиок 24 ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24.

ПЕРФУМЕРІИ
въ флаконахъ и на вагу.
Мыла тоалетовй
о всякихъ запахахъ.
Косметики и Помады.
Приборы тоалетовй.
ГРЕБЕНѢ
Щѣтки, Щѣточки, Губки тоалетовй
поручае
АЛЬОЙЗІЙ ГІБНЕРЪ
У ЛЬВОВѢ
Рынокъ ч. 38.
3-2 1 ?

Фабрика парова для выробѣвъ меблѣвъ
Франца Цайзера
(Zeizer)
у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.
повѣдомляе о отвореню власного
СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ
у Львовѣ, ул. Валова ч. 13
принимаючого замовлення на всякй уряджения ѣдальнь и спальнь, якъ такожъ готеленй, склеповй, реставрацийнй и кавярняний уряджень, поручаючи за доброту, тревалость и совѣстне ихъ выкончене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованй и точне додержане речинцѣвъ замовленъ. 362 14—60

Три студенты
зъ вищои гімназіи знайдуть арчь и помешкане въ домѣ при улици Каспра Бочкезского ч. 8 партеръ. Число дверій 1.
За опѣку ручить ся
418 1—3

Продамъ фортепянъ
короткій, красный и дуже дешево. Лычаковска ч. 12 партеръ. Дозорця вскаже.
417 1—1

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ
припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика
І. ХРІСТОФА
заложена въ р. 1873 F67 12—36
Львовъ, улиця Яблоновска ч. 9.

ТОМАСИНУ
(Thomas-Schlacken)
поодиноками мѣшками а 100 К° по цѣнѣ вѣдповѣдаючій процентовому содержаню квасу фосфорового купувати можна въ складахъ 226
„Народнои Торговлѣ“
въ Станиславовѣ, Перемышли, Рогатинѣ и Золочевѣ.

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТОВЪ
ц. к. надворного заведеня
І. ГЕННЕРА
що обявъ-емъ тое заведене на власность и буду его дальше вести на тѣй высокости и доскоиалости, на якій черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.
Н. Лісса
улиця Академицка число 18.
431 3—65

Альойзій Гібнеръ
у ЛЬВОВѢ
Рынокъ число 38
поручае
Лякеръ до таблиць школьныхъ (найлѣпшій патентованый выробъ)
Циноберъ до лініованя таблиць школьныхъ,
Крейду француску, краяну въ лѣсочки,
Губки до таблиць школьныхъ 302 4—?

Найзнаменатшихъ
1/2 кльг. цукровъ десерovыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.
1/2 кльг. Бісквітовъ англійск. и Гербатникovъ зр. 1·—
1/2 кльг. кармелькovъ мѣшаныхъ зр. ·75.
поручае що дня свѣжй
Г. ТРЕТЕРЪ
властитель паровои фабрики чоколяды и цукровъ
Львовъ, пл. Марінцкій ч. 7 рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитй выробы власнй, прочь зо спроваджуванюю тандитою!
103

Почтенной Р. Т. Публицѣ припоручае ся
НОВО ОТВОРЕНЕ
Заведене загально консумційне
Львовъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарскій)
именно
РЕСТАВРАЦІЯ получена зъ **МОЛОЧАРНЕЮ**
КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ
и вышинкомъ пива пільзненьского
першого Акц. Бров. въ Пільзнѣ.
Льокаль уряджены есть пѣсля всякихъ вымоговъ для выбагливѣйшои Публики. Первориядна кухня въ руху черезъ цѣлый день. Стравы споряджений лишь на свѣжомъ маслѣ. Всякій набавъ и кава правдиво дворскй. Печиво и тѣста домовй власнй. — Вина доброго. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣже на мѣру. Приймае ся абонаментъ на снѣдання, обѣды и вечерѣ по дуже умѣркованыхъ цѣнахъ. Всякй информацѣя и множество часописей до розпорядженя.
О ласкавй загощеня упрашае зъ поважанемъ
391 4—14 **К. Нетушіль.**

Найдешевше
ОГНЄ ШТУЧНЙ
поручае магазинъ фірмы 397 2—16
Кавчиньскій и Оберскій, Львовъ.

Рокъ адміністраційный вѣддѣлу огневого XXXVIII. Рокъ адміністраційный вѣддѣлу градового XXXV.

ЗАМКНЕНЕ РАХУНКОВЪ

Товариства взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ

за часъ вѣдъ 1 цвѣтня 1899 до 31 марта 1900 року.

(Вѣддѣлъ огневый и градовый.)

Розходъ. **Рахунокъ бiлянсу зъ вѣддѣлу огневого и градового зъ днемъ 31 марта 1900 р.** Приходъ.

	Станъ чинный.	Вѣддѣлъ огневый и градовый Разомъ Кор.	С.	Припадае на вѣддѣлъ огневый Кор	С.	градовый Кор.	С.
I.	Невыплаченый акційный капіталъ			—	—		
II.	Запасъ готовки зъ днемъ 31 марта 1900			335.441	59	335.441	59
III.	Въ банкахъ и заведеніяхъ на рах. бѣж.			1,582.487	47	1,564.518	58
IV.	Вартость реальностей			2,087.500	—	2,087.500	—
V.	Папиры цѣнй по курсѣ зъ дня 31 марта 1900						
	1) въ вѣддѣлѣ огневомъ						
	а) власность Фонду резервового			3,013.956	43	3.013.956	43
	б) „ „ емеритального			1,153.223	82	1,153.223	82
	2) въ вѣддѣлѣ градовомъ			1,283.540	52		
VI.	Векслѣ обезпеченыхъ сторонъ			199.188	35	147.917	27
VII.	Позычки ипотечній						
VIII.	„ на заставъ цѣнныхъ папировъ						
IX.	Ефекты фондовъ:						
	1) фонду запомогового для вдовъ урядничыхъ.	92.705	20				
	2) фондъ Павла Шведельского	18.655	40				
	3) „ Бѣлого Хреста	25.420	—				
	4) ефекты кавційнй агентовъ	441.478	03	578.258	63	578.258	63
X.	Товариства контрасекураційнй			705.166	86	705.166	86
XI	Залегласти въ Агенціяхъ и Репрезентаніяхъ:						
	Сальдо чинне			1,432.939	96	1,432.939	96
XII.	Рѣзнй довжники			1,865.554	02	1,688.827	35
XIII.	Вартость инвентаря по вѣдписѣ зужитя			64.924	80	64.924	80
XIV.	Непокрытый недобѣръ зъ давныхъ лѣтъ въ градовомъ вѣддѣлѣ			702.310	68		
				15,004.492	63	12,772.674	79
	Роздѣлъ позостałостей.						
	а) въ вѣддѣлѣ огневомъ:						
	Позостадость зъ р. 1899/1900						
	Зъ того призначуе ся на:						
	1) Фондъ на ремуперацiи			65.342	67		
	2) Дотацію фонду запомогового для вдовъ			11.011	94	76.354	61
	3) 13% зворотy для членовъ			898.867	72		
	Менше доповненя зъ фонду выровн.			217.048	19	681.819	53
	б) въ вѣддѣлѣ градовомъ.					758.174	14
						—	—
	Позостадость зъ р. 1899/900					103.814	78
	Зостала ужитою по силѣ §. 10 уст. 2 статута на часткове покрытє позычки зъ фонду резервового градового					103.814	78

	Станъ пасивный.	Вѣддѣлъ огневый и градовый Разомъ Кор.	С.	Припадае на вѣддѣлъ огневый Кор.	С.	градовый Кор.	С.
I.	Емітованый акційный капіталъ						
II.	Резервовй фонды:						
	а) въ вѣддѣлѣ огневомъ	5,761.635	41				
	б) „ градовомъ	1 990 398	03	7,752.033	44	5.761.635	41
III.	Фондъ на рѣзницу курсовъ въ огневомъ вѣдд.					1,990.898	03
IV.	Резерва задатковъ) по вѣдшкодѣ			2,420.105	53	2,420.105	53
V.	Фондъ на неуроґульов. шкоды) контрасекурацiи			529.857	49	529.857	49
VI.	Фондъ выровнуючій			433.056	—	433.056	—
VII.	Фондъ емеритальный			1,339.009	20	1,339.009	20
VIII.	Рѣжній вѣрителей			384.870	51	247.265	48
IX	Фонды:						
	а) Фондъ запомогъ для вдовъ по урядник.	117.736	25				
	б) „ Павла Шведельского	22.886	40				
	в) „ Бѣлого Хреста	40.000	—				
	г) „ для пожарныхъ сторожей	11.628	43				
	д) „ диспозиційный надзир. Рады	3.240	—				
	е) „ на непѣднятій звороты давн лѣтъ	164.024	28				
	ж) Кавціи агентовъ	441.478	03				
	з) Фонъ ощадностный въ Rückvers-Verein	154.362	65	955.356	04	955.356	04
X.	Контрасекураційнй Товариства			11.008	10	11.008	10
XI.	Позычка гіпот. на посѣлостяхъ Крукеничъ			317.207	40	317.207	40
XII	Чиста решта			861.988	92	758.174	14
							103.814 78
				15,004.492	63	12,772.674	79 2,231.817 84

Краковъ дня 31 марта 1900 р.

Дирекція:
Зенонъ Слонецкій. Ігнатій Глажевскій. Д-ръ Ґуставъ Ромеръ.
Вікторъ Ґаблѣнцъ Начальникъ центрального бюра рахункового.

Комісія контролююча:
Мечиславъ Урбаньскій. Михайло Ґарапіхъ. Климъ графъ Дѣдушицкій.
Андрей графъ Потоцкій. Володимиръ Ґнѣвошъ.

Львовъ ул. Сикстуска ч. 2. Замовленя зъ провінціи вѣдворотною почтою.
Лінолеумъ до покрытя цѣлыхъ покоѣвъ
Диваники передъ умивальню зъ Лінолеумъ
Диваны зъ Лінолеумъ
Хѣдники зъ Лінолеумъ

LINOLEUM CERATA

Спеціяльный фабричный складъ
першои австрійскои фабрики въ Трієстѣ.

ФАРТУШКИ.
ОБРУСЫ.
Охороны для стѣнъ.
Простирала гумовй и пѣдкладки для дѣтій.
Борты до кредензу, пѣдставки, имітаціи дерева и мармору. 847 6—26
Цераты до покрытя меблѣвъ въ перскихъ, смирненьскихъ и рѣзнородныхъ десеняхъ.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Панькѣвскій. Папѣръ зъ фабр. Чорланьсков. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловя.

Ч. 181. Львовъ, Пятница 11 (24 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переминѣ разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймаютъ: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пів рóку	8 зр.	на пів року	11 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пів року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Администрація и Експедиція пів. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженя. — Рекламації неопечатані вільні від порта.

Неодиноке число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звичайні приймають ся по 7 кр. 10 кр. від одного стрічки инсератового або за мѣсяць а за рубрикѣ „Надсилане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношення приватні числять ся по 15 кр. від вимірка.

Що буде зъ Хінами?

Войска державъ вже усадовили ся въ Пекинѣ и здаеть ся, що не такъ скоро зъ відтамъ вынесуть ся. Въ мѣстѣ заводить ся вже администрація на европейскій ладъ. Цѣле мѣсто подѣлено на секціи, а половину татарскои дѣльницѣ въ північній части мѣста віддано під опѣку японьскихъ войскъ. Для удержаня ладу въ мѣстѣ утворивъ ся зъ союзныхъ войскъ мѣжнародный комітетъ, въ складъ котрого входять: Японцѣ, Россіяне, Англійцѣ, Американцѣ и Французы Питаня теперь, чи державы зачнуть мировій переговоры, чи будуть дальше вести воєнну кампанію, котрои наслѣдкомъ буде окупація дальшихъ мѣстъ и провінцій и коли та кампанія буде дѣйстно дальше вести ся, то въ имя чого и въ якій цѣли? По увольненю послівъ, дальша кампанія дала бы ся пояснити хиба лишь тымъ, що державы хочуть розбрвати Хіны мѣжь себе, або для дикои и варварскои мести знищити Хіны и відтакъ выкофати ся зъ відтамъ. Се, що не знищено відразу всѣи воєнноі силы Хінъ и що не зловлено цѣсаревои зъ всѣма ей вышшими урядниками, дало державамъ добру нагоду до ведення дальшои воєнноі кампанії, бо можуть толкувати ся, що властиво еще нѣчого не осягнули и авантурничамъ заволокамъ въ Хінахъ ще не цѣлкомъ запевнено безпеченьство жита и врабованого Хінцямъ майна.

Абы протягнути непевну ситуацію дипльомати стараютъ ся вмовити въ свѣтъ, що въ Хінахъ нема зъ кимъ вести мировыхъ переговорівъ. Навѣть цѣсарева не є до того компетентною. Англійска праса протестуе противъ навязаню переговорівъ зъ цѣсаревою безъ взгляду на се, чи дістане ся въ руки союзныхъ войскъ чи нѣ. „Таймсъ“ выводить, що цѣсареза або була головною ініціяторкою або співвиновникомъ подѣй, котрі приспалували державы до хінъскои кампанії, або що найменше була сильнымъ орудіемъ въ руцѣ реакційноі партіи и Боксерівъ.

Въ першомъ случаю є она виновникомъ цѣлого ряду злочинівъ противъ мѣжнароднаго права и не заслугуе на взгляды; въ другомъ случаю не може домагати ся, абы ей уважали за репрезентантку хінъскаго правительства и хінъскаго народа, и анѣ de facto анѣ de iure не маѣ права до того, абы ей трактовано якъ монархиню. Привернути ѣй власть котру узыскала атентатомъ и при помочи реакційноі партіи, організуючи рухъ противъ чужинцівъ — значило бы прямо осмѣшувати цѣлу політику сполученыхъ державъ.

Дальше „Таймсъ“ заявляе, що коли цѣсарева вдова утекла, то и Лігунчанъ немаѣ найменшого права розпочинати въ ей имени переговорівъ зъ державами; а коли навѣть не утекла, не треба зъ нею провадити анѣ безпосередно, анѣ за посередництвомъ третыхъ осібъ нѣякихъ переговорівъ.

Зъ послѣдныхъ телеграфічныхъ вѣстей зъ Шангаю выходило бы, що державы до певноі степени подѣляють становище „Таймса“. Въ послѣдныхъ именно часахъ Лігунчанъ дуже часто конферуваѣ зъ конзулями въ Шангаю. Теперь конзулѣ заявили ему, що въ наслѣдокъ утечѣ цѣсаревои гасне его мандатъ до переведеня мировыхъ переговорівъ.

Телеграмы зъ Брукселѣ запевняють нѣбы на підставѣ информацій въ компетентного жерела, що въ справѣ остаточного управильненя хінъскои справы державы згодили ся рѣшучо на три точки: задержане цѣлости хінъскои державы и удержане манджурскои династіи, бо введене новои династіи выкликало бы тяжкій внутрѣшній борбы въ Хінахъ.

Мимо сихъ запевнень що до задержаня цѣлости Хінъ зачинаютъ відзывати ся голосы прасы о потребѣ окупаціи деякихъ провінцій. Frankf. Ztg. доноситъ зъ Берлина, що найближшою цѣлею союзныхъ державъ повинна бути окупація провінціи Чілі. Выконане дипльоматичноі програмы ще не на часѣ. Державы мусятъ насамперед здобути собѣ сильне становище въ Хінахъ, а доперва відтакъ, одержавши відъ своихъ послівъ письменій реляціи о исторіи цѣлого конфлікту — що маѣ потревати якихъ 6 тыжднівъ — будуть могли приступити до переговорівъ.

Наради представителівъ державъ въ хінъскій справѣ будуть обертати ся коло слѣдуючихъ точокъ: Якъ найострѣйше покарати кн. Туана, генерала Лінінена и инших членівъ уряду заграничныхъ справъ, котрі підержували повстане Боксерівъ; усунене зъ престола цѣсаревои; удержане на престолѣ цѣсаря Квансу, котрый мусѣвъ бы стояти підъ контролею европейскихъ державъ; наресштѣ часова окупація Пекіну и инших мѣсцевостей въ цѣли удержаня ладу.

Намъ здаеть ся, що державы хочуть довести до такого стану рѣчи, т. є. такъ продукти Хіны, щоби въ загалѣ не було зъ кимъ провадити переговорівъ. Державы не хочуть переговорювати, они хочуть диктувати. Они намѣряють вести воєнну кампанію такъ довго, якъ довго хінъскій великанъ не упаде безсильный підъ ихъ ногами. На се-жь ѣде до Хінъ Вальдерее.

Дещо про выхованє рускои молодежи ґімназіяльноі.

IV.

На конець хочу еще подати кілька замѣтокъ що до поведеня нашои молодежи въ ей відносинахъ до „Молодої України“ и на відворотъ. Молодѣжь наша приймила зъ великимъ одушевленемъ першу появу студентскои газеты, и число передплатниківъ аббільшае ся очевидно зъ дня на день. Молодѣжь наша интересуе ся дуже и читаѣ пильно кождe число сеи газетки, а вже, нѣгде правды дѣти, найрадше читаѣ сѣ статейки, де говорить ся про відносины учителя якого небудь до ученикóвъ. Се цѣлкомъ природна рѣчь и не було бы въ тóмъ нѣчого недоброго, коли-бъ редакція „Мол. Україна“ схотѣла поперестати при обговорюваню такихъ відносинъ мѣжь ученниками а професорами бодай на тыхъ границяхъ, якихъ держала ся до теперь, хотяй правду сказавши, пóсля моеи думки було бы навѣть лѣпше, коли-бъ она полишила учителѣвъ, якій бъ они тамъ и не були, въ супокою. Буду старатись оправдати сей мóй субєктивный погляд на сю справу.

Я признаю, що часомъ учитель Полякъ доволе своимъ шовіністичнымъ поступованемъ нашóй молодежи до живого; ну, такъ тогдѣ не пошкодить назвати его по имени хотяй бы тому лише, щобы відъ такого шовініста не пхали ся нашій рускій дѣти, — бо зашкодити въ горѣ ему се прецѣ нѣякъ не може. „Мол. Україна“ нитнуе однакъ у своихъ статьяхъ и учителѣвъ Русинóвъ, именно т. зв. москвофілóвъ голословно за ихъ вороже выступованє противъ рóднои мовы, фонетичнои правописи або часомъ навѣть противъ якогось нашого славного поета або писателя. Я признаю и въ тóмъ случаю, що поступованє такого учителя заслугуе може навѣть на публичне напятнованє, але зъ взгляду на ученикóвъ, котрі ходять підъ такимъ професоромъ, а думаю такі, що було бы лѣпше не порушовати такои справы въ публичній газетцѣ. И то тому: по-перше пóдрываѣ ся у ученикóвъ такимъ явнымъ выступомъ противъ учителя цѣлкомъ всяке поважане и довѣре, яке они ще може до него мали; а зновъ учитель, думаючи, що то якійсь ученикъ таке на него повыписувавъ, та не знаючи, котрый, бере ся теперь завзято секувати ученикóвъ-Русинóвъ, а головно такихъ, котрыхъ пóдозрѣваѣ, що суть „Вкраинцами“. По-друге таке выступленє публичне противъ переконань учителя не спровадить усуненя его анѣ навѣть перенесеня, чого звычайно жадае дотычна допись, а противно, якъ сказано, спровадить ще бóльшій секованя ученикóвъ-народовцівъ, бо чей-же учитель підъ вплывомъ „Мол. Україна“ не змѣнить на старóсть своихъ „твердыхъ, историческихъ“ переконань.

Зачуваю однакъ въ послѣднихъ часахъ що такожь до учителѣвъ-народовцівъ задумуе забиратись „Молода Україна“, головно до учителѣвъ рускои мовы, котрі не такъ, якъ бы она собѣ бажала, учать въ ґімназіи сего предмету. Коли-бъ такъ справдѣ „Мол. Україна“ хотѣла поступати, то се такожь не було бъ добре, не осягнуло бъ своеи цѣли, а принесло бы навѣть ученикамъ бóльше шкоды, якъ пожитку. Кажу выразно, що така явна критика способу научаня у якого учителя своеи цѣли не осягне, бо цѣлкомъ певно, що коли учитель кóлька або кóлькайцять лѣтъ въ такій а не иншій, отже собѣ лише властивый способъ учить якогось предмету, то вóнъ певно не стане змѣняти підъ вплывомъ статьѣ въ „Мол. Україні“ своеи довголѣтнои методы научаня, а власти высшій певно не зроблять ему докору за лихе научане ruskiego języka. Кóнцевый выслѣдокъ буде знова уємный, учитель позлостить ся за критику, стратить всяке замиловане до свого

---

(2)

Недобровóльне подруже.

Старохінська гумореска вó збóрки новель Кінь-Ку-Кхі-Кванъ.

(Дальше)

Фльотиля, выслана Ienъ-тоуномъ со его жѣнку, причалила по пóвденній плавбѣ до Тонъ-тіву. Гостѣ швыдко высѣли, щобы устроити весѣльный похóдъ.

На самóмъ передѣ ишовъ сватъ Шао-мей, а за нимъ въ рядахъ слуги, що несли весѣльні дары для княгинѣ: прикрашену цвѣтами лектику, въ котру мала сѣсти княгиня по шлюбѣ, золотій лѣхтарнѣ и богато восковыхъ свѣчокъ, якій мали бути засвѣченій въ святочній хвили. Далѣ несли чотири люда обвивану синымъ шовкомъ лектику, въ котрій сидѣвъ убраный чудово Уанъ-сіенъ. По бокахъ ишли музиканты зъ флетами и бубнами.

Цѣкава товпа тиснула ся зъ крикомъ зъ усѣхъ боковъ, щобы побачити героя дня. Жѣнки, що знали княгиню, молоду Тсіенъ-факъ, говорили, що гарнѣйшои пары нема на цѣлóмъ свѣтѣ. Комплiментамъ та гратуляціямъ на адресу неприсутного Као-тсана не було кóнця.

Тымчасомъ въ домѣ молодои була велика метушня. Треба ще було залагодити тысячѣ дрóбниць. Запалено червоне свѣтло, и понеслись веселій звуки музики.

Похóдъ молодого стоявъ уже підъ дверми. Приятелѣ и свояки убрали ся швидко въ червоній шарфы. Молодого почали просити, абы высѣвъ зъ лектики, витано его поезіями, нарочно на сей день написаными. Въ великóмъ сальонѣ утворили гостѣ шпалѣръ. Всѣ поскланювали головы передъ молодцемъ, а опóсля представлено его урочисто всѣмъ членамъ его новои родины. Гостѣ пили чай, ѣли овочѣ, бавили ся весело, а всѣ обсыпували молодого похвалами. Нарешті надійшовъ часъ весѣльного пира. Молодый не сидѣвъ мѣжь иншими гостьми, але на особнóмъ підвышшенóмъ мѣсци, звернены лицемъ на полудне, такъ що всѣ пируючій его бачили. Вино лялось струями. Людей зъ фльотилѣ принимано въ сусѣднихъ кóмнатахъ по княжому. Весѣльна радóсть панувала всюды.

Лише одинъ Уанъ сіенъ сидѣвъ зъ смутными думками а лице его мимоволѣ прибрало сумный видъ. Все те було для него лише чарóвною илюзією щастя, въ котрóй вóнъ заступавъ другого... Самъ того щастя не зазнаѣ нѣколи! Пригнѣтало его також обманьство, котрого бувъ зовсѣмъ свѣдомый.

Такъ надійшла пята година по пóвночи а Хіяо и, що яко довѣреный свого пана мавъ надъ усѣмъ наглядъ, взявъ ся роздавати межи слугъ дарунки и сповѣстивъ Као-тсана, що молода пара може відъѣжджати домóвъ. Принесено скринѣ зъ приданымъ и доложено лише прибуте молодои въ лектицѣ, абы дати знакъ до відъѣзду. Та нагло надбѣгли слуги зъ донесенемъ, що на озерѣ шалѣе буря. Відъѣздъ ставъ ся отже неможливымъ, треба було ждати кóнця бурѣ.

Као-тсанъ удававъ дуже невдоволеного, просивъ гостей вернути на свои мѣсца и пóславъ слугъ слѣдити за станомъ погоды. Доносено, що буря потреваѣ довше та що ей кóнця не можна сподѣвати ся передъ двайцять чотирма годинами.

Вже днѣло, вже надходивъ часъ снѣдати, а всяку думку про відъѣздъ того дня треба було залишити. Снѣговица шалѣла зъ великою силою. Као-тсанъ безрадный бѣгавъ сюды й туды, мовь въ розпуцѣ. Що почати, коли сего дня не покóнчить ся весѣле? Якій иншій день выбрати на се? Тай якъ можна відправити всю службу, не покóнчивши весѣля?

На щасте находивъ ся мѣжь гостьми одинъ розумный чоловѣкъ, именемъ Чанъ. Всѣ его знали й любили, бо була се така штудерна голова, що вмѣвъ усюды годити суперечки та уникати процесóвъ. Отсей добродѣй Чанъ взявъ Као-тсана на бóкъ тай каже:

Слухайте, сусѣде, зъ сего клопоту можна дуже легко вылѣзти".

„А то якъ?“ запытавъ цѣкаво Као-тсанъ.

„Дуже просто. Нинѣшный день призначено на весѣле, отже все мусить нинѣ покóнчити ся. Вашъ будучій зять є підъ руною, стóлъ накритый, свояки зібраній. Запалѣть нинѣ вечеромъ цвѣтні свѣчники, приготовѣть послюбну кóмнату, тай конець. Що Васъ обходить буря и снѣгъ коли можете покóнчити весѣльні обряды въ своѣй хатѣ? Зъ відъѣздомъ не потребуе молода пара такъ дуже квапити ся! Правда, що знаменито?

Сей проектъ зыскавъ загальне признане. Као-тсанъ приставъ на него тымъ скорше, що се було властиве его задушевнымъ бажанемъ. Сейчасъ выдавъ вóнъ потрѣбні приказы.

Уанъ сіенъ мовь-бы прокинувъ ся зъ сна и таки добре перестрашивъ ся. Підъ его ногами отвирала ся пропасть. Що робити? Вышукавъ Шао-мея, абы зъ нимъ порадити ся але сей спивъ ся до послѣдного. Вóнъ хотѣвъ переконати Као-тсана, що такъ не годить ся робити, але тесть не хотѣвъ навѣть говорити зъ нимъ богато, лишь дальше выдававъ приказы. Відтакъ пробувавъ нещасливый зъ весѣльными гостьми, говоривъ до всѣхъ разомъ и до кождого зъ осóбна, поясновавъ, що не повинно ся такъ спѣшити зъ найважнѣйшимъ крокомъ въ житю, що вóнъ радо прибуде на весѣле иншого дня. Та всѣ відповѣдали ему, що лишь одна була бы перешкода, котру всѣ узглядняли бъ, а то неприсутність его шановного батька, коли бъ вóнъ ще живъ. Але такъ не є, проте нѣхто не вмѣе собѣ пояснити его упертости. Уанъ-сіенъ побачивъ, що дальшій опóръ кинувъ бы на него підозрѣне, тому переставъ протестувати й піддавъ ся конечности, ждучи, що зъ того всего выйде.

Наконець все було готове. Молодого вытягнено на почестне мѣсце и вóнъ мусѣвъ бути головою пира. По обѣдѣ гостѣ надягнули зновъ червоній шарфы.

Теперь не бачивъ уже Уанъ-сіенъ найменшои можности спротивитись. Бравъ на свѣдкóвъ небо и землю, що его знасильновано, и присягавъ въ души, що до кóнця позбстане вѣрный принятымъ на себе обовязкамъ, яко чоловѣкъ чести, хочь вóнъ теперь нечестный справдѣ. Потóмъ віддавъ ся своѣй долі. Прибрану й завельновану молоду приведено до святочноі салѣ, молодый ставъ при ей боцѣ, відправлено обрадъ, звязано до купы цвѣтні свѣчники. Великій актъ весѣльный вже скóнчивъ ся.

Послѣдуючій пиръ покóнчено трохи вчаснѣйше. Відтакъ Као-тсанъ зъ жѣнкою відвели молодыхъ аж до порога послюбноі кóмнаты. Ще передтымъ зняла почеетна дама вѣнець и вельонъ зъ молодои, опóсля відвала молодого, абы ввійшовъ до кóмнаты, бо пóсля звычаю мавъ вóнъ тамъ бути першій. Однакъ вóнъ мовчавъ та не рушавъ ся, що шановній дамѣ выдалось непонятнымъ. Остаточно поклала она молоду спати. Але за те служницѣ вчепили ся молодого, абы вже разъ покóнчивъ справу. Въ нѣмъ бурила ся

предмету, а зверне ся въ жалемъ и неохотою до ученикôвъ, котрыхъ буде пôдозрѣвати о авторство критикуючои его статейки.

Вкôнци треба на таке безвзглядне критиковане учителѣвъ ихъ теперѣшными чи недавно що бувшими учениками ще и въ инши стороны дивити ся, а именно въ боку етичного и товариского. Критика учителя, хочь бы й заслужена, але зô стороны его ученика, котрый пôдъ взглядомъ образованя така не дорôвнавъ поки-що учителеви, мусить робити на кождого интелiгентного и добре выхованого чоловѣка дуже прикре вражене, а на жаль треба признати, що щось подôбного знôвъ лише [?] у насъ можливе, середъ нашои молодѣжи, котра, здавши матуру, задля браку власне товариского выхованя въ гiмназiи своихъ учителѣвъ вже або нѣ-за-що не має, або що найменше за собѣ рôвныхъ. Такъ легко важучихъ выражень и злобныхъ, насмѣшливыхъ замѣтокъ про своихъ учителѣвъ, якъ у нашои молодежи, я дѣйстно не чувъ анѣ середъ молодежи польскои анѣ нѣмецкои; а о якôй небудь критицѣ, до того еще публичнôй по газетахъ, способу научана якогось тамъ и бесѣды нема. Не критикованемъ, въ кождôмъ разѣ спôзненымъ, своихъ учителѣвъ поробить ся зъ руских учителѣвъ ревныхъ патрiотôвъ и знаменитыхъ педагогôвъ, — про се не буде чей же нѣхто перечитись, — але є на се иншiй способъ, котрого хвататись повинни передовсѣмъ не лише редакторы „Мол. Украiни“, але й выдѣловi академiчныхъ товариствъ.

Именно пôдчасъ студiй университетскихъ нашихъ будучихъ професорôвъ нехай займуть ся ними щиро и тѣ, що критикують учителѣвъ по газетахъ, и заряды товариствъ, до котрыхъ належать наши академи-фiльософы; тамъ нехай впоюють въ нихъ серця не лише любовь до рôднои мовы и свого народу, але передовсѣмъ любовь до своихъ будучихъ ученикôвъ, бо лише такимъ способомъ они зможуть и схочуть дѣйство занятись сею молодежiю. Нехай сi панове научать також на пôдставѣ практичныхъ лекцiй нашихъ фiльософôвъ-студентôвъ и якъ найкрасшого выкладу и способу научання, головно рôднои мовы, а певно опôсля не будуть потребовали нарѣкати на се, що маємо и руски гiмназiи и русскихъ професорôвъ, а все еще такъ мало русскихъ патрiотôвъ. Я ще разъ повторяю, що учителѣ гiмназiальнi сповнять цѣлкомъ свою задачу, коли пороблять зô своихъ ученикôвъ свѣдомыхъ народовцѣвъ; за те однакъ, що опôсля зъ ними стане ся, за те вже они не вôдповѣдають, а винувати ту треба опôсля лише старшихъ товаришѣвъ учениковъ, се є старшихъ академикôвъ, а головно выдѣлы академичныхъ товариствъ, котрi повинни на те пильно дивитись, щобы нѣ оденъ зъ нихъ членôвъ не ставъ опôсля гôршимъ, якъ выйшовъ зъ гiмназiи.

Про деякi добрi и лихi приметы нашои молодежи гiмназiальнои поговорю ни-

---

вся кровь, вôнъ бувъ якъ молодый олень межи скалами, що куды не рушить ся, всюды розбивае собѣ голову. Нарештѣ вôдбславъ служницѣ геть, розложивъ ся выгôдно на софѣ и такъ дожидавъ дня. Свѣтло выгорѣло, а его серце залягли сумнi думки.

Зъ ранною зорею высунувъ ся вôнъ зъ послюбнои кôмнаты, въ сусѣднôмъ покою упорядкувавъ свою тоалету и старавъ ся мати звычайну мiну. Женчинѣ родичѣ, що вже були про все повѣдомленi, брали се на коштъ сороомливости, природнои у такъ молодого чоловѣка.

Снѣговиця перестала, але непогода тревала дальше. Про вôдъѣздъ не можна було й думати. Нинѣ вôдбувъ ся знôвъ пиръ, пôдчасъ котрого молодый старавъ ся блызше познакомитись зъ чаркою, абы себе оглушити. Слѣдуючои ночи заховувавъ ся такъ само, якъ першои.

Знôвъ наставъ ранокъ. Небо справдѣ выпогодило ся трохи, але Као-тсанъ взявъ собѣ до головы держати зятя у себе три днѣ и нѣякъ не хотѣвъ вôдступити вôдъ сего. Такъ отже ждавъ нашого недобровôльного молодого ще одинъ испытъ и то найтяжшiй.

Годить ся тутъ замѣтити, що пôдчасъ весѣльного обряду въ великôй святочнôй сали молода мимо всего поспѣху не занехала придивати ся трохи своему будучому чоловѣковi. А що вôнъ бувъ гарный въ бѣса, то рѣчь природна, що подобавъ ся ѣй. Тожь хочь була она зовсѣмъ невинною дѣвчаною, то таки вôдчула, що поведенe мужа не було звычайне и на мѣсци. Здавалось ѣй, що сему она сама винна, бо противъ звычаю перша ввôйшла до послюбнои кôмнаты.

Третьои ночи хотѣла свôй блудъ направити и приказала своимъ служницямъ ждати на пана, запросити его напередъ до кôмнаты, а потôмъ доперва себе вôдпровадити.

(Конець буде.)

шнимъ часомъ, а на закôнчене звернусь хиба еще до тыхъ матуристôвъ, що хочуть записатись на фiльософiю, и раджу имъ щиро, щобы добре застановились надъ своимъ крокомъ и добре розважили сi великi обовязки, якi чекають ихъ яко будучихъ русскихъ професорôвъ, и сю велику вдвчальность, яку беруть на себе передъ цѣлою рускою суспольностiю за найвôльшiй скарбъ нашого народа, за нашу молодѣжь.

Перемышль въ липни 1900.

Ор.

Письма зъ краю.

Зъ Скалатщины. *[Правыборы, громада и пароx въ Старомѣщинѣ.]*

Дня 16 с. м. вôдбули ся въ Старомѣщинѣ повѣту скалатского правыборы. Выпали не дуже добре, бо на трохъ выборцѣвъ двохъ выбрано зъ нашои стороны а одного кепского, але то не дивница, бо вôйтъ и цѣла комiсiя выборча були кепскi. Все-жь таки наша сторона була бы переголосувала, если бы були всѣхъ допустили до голосованя, бо було кôлька такихъ, що спôзнившись зголосили ся при кôнци, и п. комiсарь двохъ чи трохъ допустивъ до голосованя, а опôсля видно пôзнавъ ся на людяхъ тай сказавъ: już nie potrzeba, и на тôмъ закôнчено голосованe. При обчисленю голосôвъ показало ся, що Иванъ Осадчукъ мавъ лишень оденъ чи два голосы бôльше вôдъ нашого выборця, хотяй пôсля нашого обчисленя вôнъ и того не повиненъ мати.

Немало заходу надъ сими правыборами поклавъ нашъ пароxъ. о. Шидловскiй, стараючи ся о выбôръ хрунѣвъ, але, якъ видимо, се не зовсѣмъ удало ся. Тотi правыборы досыть дорого коштували, бо, якъ знаемо оденъ правыборець дôставъ двѣ копы жита, а на такi часы, якъ сей рôкъ, то дуже богато; що другi дôстали, годѣ знати.

Жаль намъ дуже, що наше село починае хрунятись. Закимъ прийшовъ до насъ о. Шидловскiй, оно було зъ першихъ, а вôдъ 16 лѣтъ чимъ разъ упадае, и на чôмъ скôнчить, то годѣ передвидѣти. Була у насъ колись Читальня, але она вôдъ двохъ лѣтъ спить сномъ блаженыхъ. За те отворили намъ ще двѣ корчмы, тожь маємо теперь ихъ ажь три, є отже де тѣло покрѣпити, але душу то хиба нѣ, бо и въ церквѣ такожь нѣчого такого не почуешь. Се жь не дивница, бо о. Ш. навѣть добре по руски говорити не вмѣють, а змѣстъ науки бувае зôбркою новинокъ тыжневыхъ зъ села.

У насъ въ селѣ дѣе ся все можливе и неможливе, бо що о. Ш захочуть, то при помочи вôйта та цѣлои Рады громадскои зроблять. Рада громадска урядуе вже сѣмь лѣтъ, бо хоть нова рада выбрана, але про затвердженe ей й не чувати, ѣздили вже люде кôлька разôвъ до п. Старосты въ тôй справѣ, и п. Староста обѣцюють полагодити, але якось не спѣшать ся: видно, що имъ добре зъ тою радою. Менше вже о раду, але вôйта вже давно повинни були усунути, бо передъ тромa роками засудили були его за крадѣжь на три тыждни арешту, але о. Ш. черезъ свою величезну протекцiю по кôлькохъ рекурсахъ якось полагодили справу и вôйтъ далѣ урядуе.

Вкôнци мушу ще додати, що мене немало вразило, коли-мь увидѣвъ въ день уродинъ цѣсарскихъ вывѣшену на церквѣ фану о польскихъ краскахъ. Не знаю, чому: чи о. Ш-скiй не знають народныхъ красокъ, чи може не розрôжняють барвъ, чи просто зъ шовiнiзму та ненависти до всего, що руске? Се остатне найправдоподôбнѣйше, бо въ домѣ о. Ш-ого говорить ся тôлько по-польски, дѣти его покрещенi на латиньскiй обрядъ, були въ нашôй церквѣ трираменнi кресты, то о. Шидловскiй казали пообрѣзувати тай взагалѣ въ церквѣ запроваджують польскi обряды.

Чи такъ годить ся поступати, Отче Пароxъ? Чи такъ Вы сповняете свои обовязки, котрi вже-жь у Васъ, яко священика и чоловѣка интелiгентного, суть бôльшi, нѣжь у насъ темныхъ та непросвѣченыхъ селянъ? Часъ бы Вамъ, Отче, опамятатись та повднатись зъ народомъ, бо зъ нимъ и зъ него треба Вамъ, Отче, жити. До выборôвъ найлѣпше не мѣшайтесь, если не хочете ити зъ народомъ. Побачите, що справа возьме добрый оборотъ, бо вмѣсто корчемъ мы заложимо собѣ Читальню та свôй склепъ, зникне тота партiйность мѣжь нами, а наступить супокôй та гараздъ въ селѣ.

Якъ видите, Отче, на Васъ яко на священику лежить той не тяжкiй а важный обовязокъ повднання, але сли его не сповните, то колись будете передъ Богомъ за се вôдповѣдати.

Я. Б.

Зо Стрыя. *[Польонофiльскiй москвофiль чи москвофiльскiй польонофiль?]*

Живе собѣ въ Стрыю чоловѣкъ-Русинъ на видномъ становищи совѣтника судового. Есть сыномъ священика, братомъ одного зъ нашихъ знатнѣйшихъ письменникôвъ, затемъ руского каноника и посла, и причисляесь до „москвофiлôвъ“. До товариствъ рускихъ не належить и не ходить, бо каже, що тамъ повно фонетики, а ему фонетика шкодить; зъ тои самои причины дѣтей посылае до нѣмецкои гiмназiи. Дома говорить по польски. Се була бы загальна характеристика. Але такихъ типôвъ у насъ, на жаль, есть бôльше, тожь и ся характеристика не мѣстить въ собѣ нѣчого нового. Але сей господинъ, про котрого пишу, заслугуе на блызшу увагу и вартъ того, щобы зъ его особою запôзнати ширшiй загалъ Русинôвъ.

Заслугуе найбôльше черезъ те, що нѣбы признае ся до Русинôвъ, а середъ штабу „Галичанина“ маe досыть велике значенe. Але дивлячи ся на его поступованe, приходить на гадку, що далеко лѣпше було бы для Русинôвъ, коли бы вôнъ до нихъ зовсѣмъ не признававъ ся, коли бы зачисливъ ся зовсѣмъ до бранжѣ gente Ruthen-ôвъ, natione Polon ôвъ, бо въ такôмъ разѣ компромѣтувавъ бы себе одного, а не загалъ Русинôвъ. Та на жаль, середъ партiи „москвофiлôвъ“ есть бôльше такихъ псевдо патрiотôвъ, про котрыхъ можна бы сказати словами Тараса: „ехъ, кобы то сталось, щобъ вы не вертались, щобъ вы и здыхали тамъ, де поросли; не плакала бъ дѣти, мати бъ не рыдала и сонце не грѣло бъ на нашôй земли смердячого гною...“ Бѣдна Ты наша земле!

Якъ сказано, нашъ твердый патрiотъ зôйшовши ся зъ Русинами (очевидно въ „коршмѣ“, бо до Товариствъ не ходить), сейчасъ починае полiтичну диспуту про фонетику, або ганьбить руску лiтературу за те, що въ нѣй уживаесь народныхъ выразôвъ и т. д., заявляесь москалемъ тай годѣ. Слухаючи его здвигаешь раменами, але гадаешь собѣ: „га, щожь робити, таке убѣжденiе!“ Але отъ недавно нашому совѣтникови прийшло на гадку, що коли не мôгъ нѣчого великого доказати на судейскôмъ полi, то докаже на полi науки економiи. А ему страшно залежить на тôмъ, щобы щось „великого зробити“, бо радъ бы дôстатись до Львова, та — грѣхи не пускають. Отже пише артикулы про Lex Hupka, мѣстить ихъ въ львôвскôмъ „Przegląd ѣ“ и доказуе страшно докладно, що проектъ закона Гупки — се спасенiе для нашого народу. А всьо высокопарно! Орлинымъ окомъ обнимае исторiю, обнимае будучнôсть, и видить ясно, що ажь тогды буде у насъ гараздъ, коли, пôсля проекту Гупки, повстануть хлопскi майораты, бо ажь зъ такимъ хлопомъ можна буде шляхтичови (самъ авторъ — шляхтичь) до бесѣды стати. Надъ тыми, котрi черезъ майораты стали бы „безземельниками“, авторъ зъ легкимъ серцемъ переходить до порядку. Для нихъ же есть паньскiй ланъ або Америка. Але: „вже писахъ, писахъ!“ Думали нашi господинъ совѣтникъ, що его розправа наробить богато шуму, дали зробити вôдбитку, порозсылали по всѣхъ великихъ рыбахъ, щобы всѣ видѣли, якъ Русинъ ладно пише по польски — нѣщо не помогло, перенесене до Львова не приходить. Видко, за слаба порцiя, треба чогось сильнѣйшого. Отже есть въ Стрыю своя газета Kurjer Stryjski, редагована недокôнченымъ нормалiстомъ Голодомъ. Се знана зъ бруку стрыйского фiгура; за нимъ выкрикують на улицi школярѣ, смѣють ся жидики, а дуже часто — бють. Ся мiзерiя выдае газету, въ нѣй пише о гарныхъ очахъ панны Гелѣ, о строяхъ вечерковыхъ, о нещасливыхъ припадкахъ. Сю газету обôбрали собѣ господинъ совѣтникъ за теренъ своихъ економичныхъ роббтъ. Въ прилозѣ до Kurjer-a Stryjsk-ого наступивъ найсильнѣйшiй „выбухъ“ въ формѣ ось-такого вѣрша:

Kochaj szczerze ziemię własną
i ojców zwyczaje,
A nie pójdziesz szukać szczęścia
Gdzieś tam w obce kraje.

Ameryka — piękny kraj,
lecz nie nam swojszczyzna,
Polakowi Polska — raj,
Jedyna ojczyzna.

Cypryan Kosowski.

Се повный пôдписъ совѣтника, совѣтника ц. к. Суду — пôбчь пôдпису недокôнченого нормалiста, совѣтника-Русина — пôбчь пôдпису необразованого польского шовiниста, въ газетѣ, зъ котрои навѣть всѣ розумнi Поляки смѣють ся. А якiй гарный змѣстъ: достойный „маститого твердого“! Приходить на гадку: Господи! якъ весело жить на свѣтѣ нашому галицкому кацапови?! Вôнъ усюды найде ojczyzn-у, всюди найде вôтця!

Господинъ совѣтникъ „выпалили“! Чи трафили у Львôвъ, не знаю. На кождый спôсобъ мы стрыйскi Русины (та мабуть и Нерусины) щиро бажаемо трафленя въ саме центрумъ и щастя на дорогу! Але зачуваемо, що куля по дорозѣ застрягла въ перешкоду — справу Сафрiна...

Вôйна въ Трансвалю.

Вѣсти зъ Трансвалю знôвъ начинають бути неясни и суперечни, Пôсля одного донесеня, Девет намѣрае пробити ся до Бушвельду на захôдъ вôдъ Преторiи. Англiйцѣ припускають, що всѣ вôддѣлы Бурôвъ разомъ зъ командою Боты мають зôбрати ся коло Бушвельду, бо безъ серiозного опору покидають Махадорпъ и Лiденбургъ. Баденъ Повель и инши генералы стараються унеможливити получене ся Девета и Делярея въ Ботою. Пôсля нашихъ донесень Девет старае ся назадъ пробити ся до Оранiи, де вытворила ся дуже некористна для Бурôвъ мiлiтарна ситуацiя. Одни кореспонденты твердять, що Девет маe пôдъ собою надъ 3000 людей, инши знôвъ, що вôнъ може мати найвôльше 300 людей.

Онодгы донесено, що президентъ Оранiи Штайнъ померъ, теперь доносять, що вôнъ перейшовъ зъ малымъ вôддѣлом рѣку Пiна, абы въ Махадорпѣ зôйти ся зъ Крiгеромъ.

Командanты Бота, Магръ, Шалькъ-Бургеръ, Фурi и Смутсъ мають стояти пôдъ Махадорпомъ зъ 8000 людьми и цѣлою артилерiю Бурôвъ въ котрôй знаходять ся також арматы найтяжшого калiбру. Зъ Дурбану доносять, що Буры уставили „великого Тома“ недалеко Ингого на граници Наталю, Оранiи и Трансвалю и бомбардують имъ зелѣзничiй мôстъ. Зелѣзницю до Ледiсмiду поисовано, въ наслѣдокъ чого товаровый поѣздъ вылетѣвъ зъ шинъ.

Баденъ Повель обсадивъ зелѣзничу станцiю въ Пiнарiверъ на пôвночь вôдъ Преторiи по завзятôй битвѣ, въ котрôй родерiйскiй полкъ стративъ полковника и 4 вояковъ въ убитихъ а одного офiцира и 6 вояковъ раненыхъ. Пôсля англiйского справоздання Буры мали лишити на боевищи дуже богато раненыхъ и трупôвъ. Генералъ Карiнгтонъ мавъ забрати Бурямъ богато провизиту. Метуенъ бивъ ся зъ колюмною Лiхтенберга. Результатъ ихъ незвѣстный. Буллеръ машируе на Ваннiкелей и стрѣтивъ ся зъ завзятымъ опоромъ Бурôвъ. Прийшло до кôлькохъ дрôбныхъ битвъ. Френчь машируе також въ ту сторону.

Якъ бачимо, въ цѣлôмъ Трансвалю пануе незвычайный рухъ. Зачѣпною сторо[illegible]ою все суть дрôбнi вôддѣлы Бурôвъ, котрi своею рухливостею примушують англiйскихъ генералôвъ що хвиля перекидати цѣлi корпусы вôйскъ зъ одного кôнця театру вôйны на другiй, така тактика нѣколи не доводить до бôльшои рѣшаючои битвы, лише томить обѣ стороны дрôбными бiйками, въ котрыхъ бôльшi страты маe звычайно сильнѣйша, бо менше рухлива сторона.

Вôйна въ Хiнахъ.

Зъ хiньского театру вôйны надходять такъ баламутнi и незрозумѣлi вѣсти, що неразъ доперва въ кôлька днiвъ по фактѣ можь довидати ся, що властиво стало ся. Такъ само теперь є зъ занятымъ Пекiну. На разѣ знаемо лише, що головна доси цѣль державъ осягненена. Пекiнъ занятый, а послы разомъ зъ чужинцями увôльненi. Подробицѣ при занятю Пекiну, ще намъ недокладно звѣстнi. Доносять, що помôчь вôйскъ прийшла посольствамъ въ найкритичнѣйшiй хвили. Дня 12. с. м. урядъ заграничныхъ справъ запросивъ бувъ послôвъ до участи въ конференцiи, котрои цѣлею мало бути — якъ запевнявъ сей урядъ — заключене мира. До конференцiи однакъ не прийшло. Вечеромъ того самого дня розпочало ся дуже сильне бомбардованe посольствъ. На другiй день правительство оправдувало ся передъ послами, що се не стало ся зъ его порученя и обѣцяло виновникôвъ покарати. Коли однакъ въ Пекiнѣ розбiйшла ся чутка, що чужi вôйска вже пôдступають пôдъ столицю, Хiнцѣ ударили на посольства зъ подвôйною енергiею. Навѣть въ хвили, коли вôйска вже вдерли ся до мѣста, чути було сильну канонаду хiньскихъ вôйскъ атакуючихъ посольства.

Японьскому вôддѣлови повело ся увôльнити мiсiонарѣвъ и христiяньскихъ Хiнцѣвъ, вязненыхъ въ цѣсарскôй палатѣ. Японцѣ стратили бôльше якъ 200 вояковъ, а Хiнцѣвъ бôльше якъ 600. Англiйцѣ и Американцѣ атакували полуднево всхôдну браму Пекiну и не стрѣтили ся майже зъ нѣякимъ опоромъ. Колюмна зъ россiйскихъ и американьскихъ вôйскъ заняла браму мѣста, що заки артилерiя розпочала свою роботу. До тяжшои борбы прийшло въ самôмъ мѣстѣ,

де Хінцѣ мали величезнѣ страты. Найтяжшу роботу мали при занятю мѣста Россійне и Японцѣ. Голяндерске міністерство одержало депешу зъ донесеньмъ, що голяндерского посла въ Пекінѣ ранено пѣдчасъ атаку на посольства дня 13. с. м.

Пѣдъ Тѣентсіномъ одинъ полкъ американьскои кѣнноты разомъ зъ 400 Англійцями и Японцями розбиявъ дня 19. с. м. 1000 Боксерѣвъ. Погибло 100 Хінцѣвъ.

Французкій конзуль въ Шангаю телеграфуѣ пѣдъ датою 20 с. м. Мѣсто спокѣйне. Французкѣ вѣддѣлы увѣйшли до мѣста безъ нѣякихъ перепонъ, ихъ присутность зробила добре вражене. Зъ Ганкау телеграфують, що Хінцѣ хотѣли тамъ пѣдпалити дѣмъ цлового банку але въ наслѣдокъ енергічныхъ заряджень віцекороля огонь здавлено. Виновникѣвъ арештовано а двохъ головныхъ ворохобникѣвъ стято. Стверджено, що въ Ганкау истнуѣ широкій заговоръ Хінцѣвъ. Огнѣ тамъ що разъ частѣйшѣ, але населене спокѣйне. Въ Шангаю стоить теперь 27 военныхъ кораблѣвъ зъ 7000 воякамы. Въ найблизшихъ дняхъ кораблѣвъ буде ще бѣльше.

Колюмна Ренекампфа по многихъ завзятыхъ битвахъ заняла мѣсто Мерѣенъ. Хінцѣ мали великѣ страты. Въ 12 днахъ Ренекампфъ забравъ 20 арматъ. Стративъ 2 офіцирѣвъ, 12 козакѣвъ убитыхъ а 30 офіцирѣвъ и 30 воякѣвъ раненыхъ.

Відозва

в справі запису дітий до руских шкіл у Львові.

— —

Родимцї!

В днях 29, 30 і 31. серпня почнуть ся записи до шкіл народних львівских.

Є се справа не лиш для Львова, але і для всего краю незвичайно важна і вагу сю повинні всї львівскі Русини добре порозуміти і сповнити совістно свій обовязок. Мало маємо шкіл руских, тож користаймо, як слід, хоч з тих, які маємо. У Львові маємо чотири рускі школи народні: дві мужескі і дві женьскі.

Одна мужеска школа чотиро-клясова руска школа вправ, уміщена в „Народнім Домі“; друга школа чотиро-клясова: міська ім. Марк. Шашкевича при улици Скарбківскій ч. 26. Они — знані вже П. Т. Родимцам — розвивають ся дуже успішно і вдоволяють найбільшим вимогам П. Т. Родичів.

Для дівчат маємо чотиро-клясову женьску руску школу вправ при улици Сакраментек, а записи до неї відбувають ся в учительскій семинарії женьскій при улици Сакраментек. — Школа ся також вже звістна загалови рускої П. Т. Публики, розвиває ся надзвичайно хорошо. Родичі, що посилали свої дівчата до неї, не мають слів похвали і для ведення дівчат та для щирих відносин між учительками та дітьми. Руске Товариство педагогічне отворило з днем 1. вересня 1898 клясу I. (V) рускої дівочої школи видїлової. В сім році шкільнім будуть вже отворені три кляси то є кляси I, II. і III. (V, VI. і VII). Школу ту госпітував інспектор краєвий і на тій підставі одержала она субвенцию від Високого Сойму. То є найліпшим свідоцтвом, що школа та розвиваєсь правильно. Так отже рускі дівчата будуть могли кінчити в своїй патомій школі всї кляси школи видїловой і з них без перепон переходити просто до семинарії учительскої.

Всї сї школи рускі ведуть ся к повному вдоволенію всїх П. Т. Родимців. Не надто велике число дітий дає можність тим лучше вести в них науку; брак жидівскої дітвори має за собою також деякі користи, а в кінци товариство „Шкільна поміч“ запомагає бідніїших дітий сих шкіл як найщедрійше.

Відзиваємось отже до Всїх П. Т. Родимців так місцевих як і замісцевих і припоручаємо горячо Всїм, щоб не тілько самі записували свої дїти до рускихъ шкіл, але і других до сего заохочували. Нехай нїхто не здержує ся тим, що его дитина не володіє добре рускимъ язиком; рускі школи приготовані на се і зедуть науку від початку так, що дїти в короткім часї набувають достаточного знання руского языка.

Тож записуйте П. Т. Родимцї свої дїти лише до сих чотирох руских шкіл, де учителї і учительки займають ся щиро нашою молодїжию, наука веде ся взірцево, а дїти виховують ся на будучих сьвідомих своєї национальности горожан краю і держави.

З Виділу руского Товариства педагогічного у Львові.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дякѣвскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярії дякѣвскои льотерії, Львѣвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекциї Народнои Торговлѣ, Львѣвъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Про курсъ до школъ выдѣловыхъ.** Мѣсяць тому, въ ч. 155 „Дѣла“, було згадано, що Руске Товариство педагогічне хоче устроити пѣдготовляючій курсъ до испиту до выдѣловыхъ школъ и подало до ц. к. Шкѣльнои Рады краєвои о двомѣсячну вѣдпустку для участникѣвъ того курсу. Отже на се подане Шкѣльна Рада краєва письмомъ зъ 4|8 ч. 16.920 вѣдповѣла, що „загальне удѣлене двомѣсячнои вѣдпустки для учителѣвъ и учительокъ, маючихъ брати участь въ курсѣ пѣдготовляючѣмъ-информаційнѣмъ не є можливе. О таку вѣдпустку повиненъ кождый учитель подавати ся за посередствомъ своєи зверхнои власти, се є ц. к. Рады Шкѣльнои окружнои. Ц. к. Рада Шкѣльна краєва не може такои вѣдпустки дати инакше, якъ на пѣдставѣ внесѣвъ дотычныхъ Радъ шкѣльныхъ окружныхъ, котрѣ одни могуть заявити, чи учитель на вѣдпустку заслугує и чи дана вѣдпустка не приносила бы великои шкоды школѣ, а именно чи и якъ можна учителя заступити. Абы всѣ сесѣ обставины точно пѣзнати, на се часъ до 1. жовтня с. р., зъ котрымъ частный Выдѣлъ намѣряє курсъ свѣй отворити, за короткій“. Шкѣльна Рада краєва выражає такожь гадку, що часъ двохъ мѣсяцѣвъ на курсъ є за короткій.

Въ наслѣдокъ того мусить реченець курсу вѣдложити ся и курсъ буде мусѣвъ довше тревати якъ два мѣсяцѣ. Блившій вѣдомости подасть ся въ вересни.

— **Зъ „Рускои Бурсы ремѣсничои и промысловои“.** Минувшого року вѣдкрыта у Львовѣ ц. к. державна школа торговельна дѣлить ся такъ: а) школа торговельна высша, б) школа торговельна доповняюча. Задачею высшои школы торговельнои есть образовати особы стану купецкого зъ высшою кваліфікацією (настоятелѣвъ, прокуристѣвъ, высшихъ урядникѣвъ въ интересахъ банковыхъ, касовыхъ и транспортовыхъ, комісіонерѣвъ, експертѣвъ, аквізаторѣвъ въ интересахъ товаровыхъ и т. п.), котрѣ намѣряють одержати становище управляюче.

Школа торговельна доповняюча має дати нагоду особамъ, будучымъ въ купецкѣй практицѣ, доповнити свои вѣдомости.

Школа торговельна высша складає ся зъ чотирохъ рѣчныхъ курсѣвъ. Рѣкъ шкѣльный тревае вѣдъ 1 вересня до 15 липня. Ученики сеи школы можуть бути звычайнѣ, котрѣ обовязанѣ слухати выкладѣвъ всѣхъ плянонъ науковымъ обнятыхъ предметѣвъ, и надзвычайнѣ.

Хто хоче бути принятымъ на першій курсъ высшои школы торговельнои має при заголошеню предложити метрику и свѣдоцтво шкѣльне, а коли заголошує ся безъ родичѣвъ, має предложити також письменне ихъ призволене на принятє. Вѣдъ ученика, вступаючого на першій курсъ сеи школы, вымагає ся, щобы укѣнчивъ чотырнайцятый рѣкъ житя, та що зъ добрымъ успѣхомъ укѣнчивъ нижшу школу середну (нижшу гімназію, нижшу реальну) або триклясову школу выдѣлову. Дирекція може однакъ зарядити вступный испытъ въ случаю сумнѣву що до пѣдготовлена вступаючого, а то въ языка польского (яко выкладового), евент. також зъ нѣмецкого и зъ рахунковости. Оплата вступна 4 кор. а що року 2 кор. на средства науковѣ. Чесне що року 40 кор. въ двохъ ратахъ зъ горы. Ученики працюючѣ въ лабораторія товарознавчѣй платять еще що року по 6 кор. Надзвычайныхъ ученикѣвъ приймає конференція въ мѣру вѣльного мѣсця. Крѣмъ такеж вступныхъ платить надзвычайный ученикъ по 10 кор. рѣчно за кождый предметъ, якого слухає.

Школа торговельна доповняюча складає ся зъ трехъ курсѣвъ рѣчныхъ. Рѣкъ шкѣльный тревае вѣдъ 15 вересня до 30 червня. Число годинъ въ кождѣй клясѣ 10 тыжднево. До сеи школы приймають ученикѣвъ и помѣчникѣвъ купецкихъ, котрѣ 1) выкажуть ся свѣдоцтвомъ зрѣлыня въ народнои що-найменше пятиклясовои школы, або свѣдоцтвомъ инши школы, котре по мысли уставы краєвои заступає свѣдоцтво высше наведеной школы, 2) або котрѣ укѣнчили зъ добрымъ успѣхомъ науку въ загальнѣй школѣ доповняючѣй, 3) або при вступнѣмъ испытѣ окажуть вѣдомости вѣдповѣдаючѣ услѣвамъ пѣдъ 1 и 2 наведеным. Такса вступна 2 кор, и 2 кор. на средства науковѣ.

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Звѣстный добре симпатичный співакъ п. Модестъ Менцинській, що давъ ся пѣзнати вже неразъ своимъ мельодійнымъ голосомъ публицѣ перемыскѣй и въ другихъ мѣстахъ Галичины, прибувши на часъ вакацій до свого рѣдного села въ Франкфурту н/М. де пробував стало на науцѣ співу у проф. Ю. Штокгавзена, задумує дати кѣлька концертѣвъ въ бѣльшихъ мѣстахъ Галичины. Перший концертъ має вѣдбути ся въ Перемышли. Часъ, мѣсце и програма подадуть ся пѣзнѣйше. Сподѣємо ся, що публика мѣста Перемышля и зъ околицѣ прибуде численно на продукція вже добре знаного співака, котрый, образуючи ся спеціяльно въ співѣ вже вѣдъ довшого часу, вдоволить всѣмъ вымогамъ любителѣвъ а то и знатокѣвъ співу.

— **Вѣсти зъ Вѣдня.** Цѣсарь приѣде дня 3 вересня зъ Ишлю до Вѣдня и забавить до 10 вересня въ Шенбрунѣ, а вѣдтакъ тогожь дня выѣде въ вечеръ до Галичины на маневры. — Екскороль Мілянъ казавъ собѣ зъ Бѣлограду спровадити всѣ манатки до Вѣдня и осяде тутъ постѣйно.

— **Просьба пѣдлясскихъ унїятѣвъ до папы.** Польскѣ газеты оголошують просьбу унїятѣвъ зъ сѣдлецкои губерніи, выслану дня 28 н. ст. червня с. р. до папы римского. Тѣ унїяты не хотѣли въ р. 1874 приймити православія, длятого козаки ихъ били, потѣмъ забрали до вязницѣ и тримали тамъ 4 мѣсяцѣ, а наковець повывожено ихъ до розличныхъ губерній. Отже они просять папу, абы вставивъ ся за ними и выєднавъ имъ у царя, щобъ могли назадъ повернути до дому. — За теперѣшного царя настала, здає ся, бѣльша толеранція релігійна въ Россіи, коли н. пр. позволено Полякамъ будовати въ Кіевѣ другій римо-католицкій костелъ. Також доносять, що вѣдносины межи Россією а папою римскимъ значно поправились и що до двохъ мѣсяцѣвъ має бути именованый папскій пронунцій при петербургскѣмъ дворѣ, тожь може и остатки унїятѣвъ знайдуть помилованє.

— **Переѣздъ царя черезъ Галичину?** Ходить поголоска, котра знайшла потвержене и въ декотрыхъ часописяхъ, що царь Николай по поворотѣ зъ Парижа переѣзджати буде черезъ Львѣвъ и Краковъ, удаючи ся зъ Вѣдня до Букарешту для вѣдвѣданя румунського короля.

— **Комісія податкова и инспекторъ.** Въ Станиславовѣ уряду вѣдъ кѣлькохъ днѣвъ комісія для вымѣру податку особисто-доходового, а въ обрадахъ ей зайшовъ цѣкавый случай що до правъ членѣвъ комісіи. Именно коли одинъ зъ членѣвъ комісіи зажадавъ вѣдъ предсѣдателя ц. к. надъинспектора податкового Дзьюржиньского актѣвъ доходженъ, переведеныхъ зъ фаховыми знатоками, до перегляненя, предсѣдатель вѣдказавъ ему права перегляду тыхъ актѣвъ, заявляючи, що тѣ доходженя служать лише до его ужитку. На телеграфічну жалобу, приказала краєва Дирекція скарбу выдати всякѣ акты членамъ комісіи до перегляду, але инспекторъ такой поставивъ на своѣмъ и актѣвъ не давъ. Справа оперла ся на-ново о краєву Дирекцію, котра порѣшить, хто мавъ рацію.

— **Соблазнь Єзуитѣвъ.** Вѣденьскѣ часописи пѣднесли були свого часу, що Єзуиты продають бібулки зъ образками яко cudowny artykuł spożywczy i leczniczy. На те помѣтили Єзуиты въ дневнику Reichsbote слѣдуюче спростоване: На приказъ преп. о. провінціяла А. Лангера S. J. маю честь донести, що 1) статья въ Ostd. Rundschau пѣдъ заголовкомъ „Велике обманьство народу“ є выдумана вѣдъ початку до кѣнца; 2) що „высшій урядникъ въ Краковѣ“ є або твором фантазіи Ostd. Rundschau або пѣдлымъ клеветникомъ; 3) що Єзуиты въ Галичинѣ подѣбного обманьства не провадили и не будуть провадити, — а правдою є лише лише, що такѣ образки показували ся въ Краковѣ, але Єзуиты завсѣгды противъ нихъ яко забобонѣвъ выступали. — О. Вікторъ Вецкій. Т. I. — На се спростоване подає краковскій Naprzód, що то Єзуитъ о. Иванъ Седляцкій займавъ ся розширюваньмъ тыхъ образкѣвъ, продаючи ихъ въ костелѣ св. Войтѣха въ Краковѣ, та що тысячѣ ихъ розпродано мѣжь нарѣдъ.

— **Реорганізація россійскои поліціи.** Петербурскѣ дневники доносять, що міністерство справъ внутрѣшныхъ поставило на порядку дневнѣмъ справу реорганізаціи поліціи, та що вже теперь збирає ся всякѣ дани о теперѣшныхъ хибахъ и недомаганяхъ въ устрою поліціи. Намѣрена реформа мѣжь прочими буде мати за цѣль звѣльнене мѣстъ и земствъ вѣдъ обовязку удержуваня поліціи и полѣпшене вѣдносинъ матеріяльныхъ поліційнои служебы.

— **Посолъ Стапіньскій** заходить ся коло своихъ выборцѣвъ, бо доносить въ Przyjaciel ю lud-y, що на часъ маневрѣвъ замешкає въ Ясли, и взывае всѣхъ, котрѣ потерпять якѣ шкоды черезъ вѣйска, абы до него заголошували ся.

— **Великій пожары.** Въ Лучицахъ коло Сокаля, наслѣдкомъ неуваги малыхъ дѣтій, полишеныхъ безъ надзору, выбухнувъ въ серединѣ села коло церкви о 5-ѣй год. пополудни пожаръ и знищивъ бѣльше якъ четверту часть села. — Въ Россіи великій пожаръ знищивъ въ повѣтовѣмъ мѣстѣ Макарьевѣ звышь 300 домѣвъ, 4 церкви и всѣ будынки державнѣ. Вѣсѣмъ людей стратило житє.

— **Ощадный король.** Король Гумбертъ, котрый въ спадщинѣ по своѣмъ батьку одѣдичивъ богато довгѣвъ, черезъ часъ свого 22-лѣтного володѣня вѣдкладавъ що року менше-бѣльше по 800.000 ліръ и въ сей способъ не лише що посплачувавъ довги свого батька, а також закупивъ просторѣ посѣлости въ Пѣмонтѣ и коло Риму, котрѣ суть найлучше въ цѣлѣй Италіи загосподарованѣ, и представляють вартѣсть 20 мілионѣвъ ліръ (франкѣвъ).

— **Пошукує ся властителя.** Львѣвскій магістратъ оголошує, що въ пятницю дня 3. н. ст. серпня притримано на львѣвскѣй торговици яловку невѣдомого властителя и походженя. Отже магістратъ взывае властителя, щобы зголосивъ ся найдальше до 31. с. м. въ львѣвскѣмъ урядѣ торговѣмъ, бо въ противнѣмъ случаю яловка буде того дня продана черезъ публичну ліцитацію.

— **Скрытоубійця конѣвскій злодѣй.** До Przyjaciel a lud-y доносять: Дня 14 с. м. привезли жандармы на ярмарокъ до Риманова скрытоубійника-конѣокрада. Є то чоловѣкъ сильнои будовы тѣла, уродженый въ сянѣцкѣмъ повѣтѣ, досыть здѣбный коваль. Служивъ вѣнъ у дворѣ въ Вѣльховцяхъ довшій часъ, потѣмъ робивъ въ фабрицѣ Ліпіньского, а вкѣнци вывандрувавъ до Угорщины. Идучи дорогою здыбавъ господаря зъ фѣрою, котрый, принадженый обѣцianою заплатою, принявъ его на вѣзъ. По дорозѣ замордувавъ того господаря, бючи клецомъ по головѣ и пѣдрѣзавши ему горло, тѣло выкинувъ до рова та й поѣхавъ до сянѣцкого повѣту и тамъ выробивъ собѣ пѣскупствомъ въ Вѣльховцяхъ коло Сянока паспортъ на конѣ, котрѣ продавъ. Угорскій жандармы знайшли трупа а йдучи за слѣдомъ увязнили убійника въ сянѣцкѣмъ повѣтѣ. За его вказѣвками удали ся вѣдтакъ до Риманова и ту придержали конѣ, котрѣ перейшли вже въ третѣ руки.

— **Дрѣбни вѣсти.** Намѣстникъ выѣхавъ дня 23 с. м. на візитацію старостивъ до Сянока, Коросна, Ясла и Нового-Санча, вѣдвѣдає заведенє купелеве въ Крынци и верне 31 с. м. до Львова. — Міністерство просвѣты позволило на отворене въ днемъ 1 жовтня с. р. гімназіи въ Дембіци. — Въ Ворохтѣ, лютить ся вѣспа помѣжь дѣтьми роботникѣвъ зъ тартаку. — Дня 30 серпня вѣдбуде ся въ Токахъ коло Пѣдволочискъ вѣнчане п. Илїи Андрущашина, окѣченого богослова, зъ п-ною Августиною Сохацкою.

— **Др. Михаилъ Вікторъ,** дентиста, повернувъ вже до Львова и ординує якъ передъ своимъ вѣдъѣздомъ до Вѣдня (на ул. Коперніка ч. 4).

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

Володимиръ Зубрицкій емерит. ц. к. адъюнктъ судовый померъ дня 24 серпня и въ 40 роцѣ житя. Похоронъ вѣдбуде ся дня 26 серпня с. р. (въ недѣлю) о 5 годинѣ пополудни на Личаковскій цвинтаръ В. с. п.!

При зближаючѣй ся змѣнѣ мѣсяця просимо Вп. передплатникѣвъ, о вчасне вѣдновленя передплаты. При сѣй нагодѣ просимо такожь дотычныхъ Вп. передплатникѣвъ, що мають якѣ-небудь залеглости, о остаточне выровнане, тымъ певнѣйше, що на кредитъ часопись не высылає ся, отже Адміністрація була бы приневолена при дальшѣмъ треваню залеглостій высылку часописи безусловно здержати.

Телеграмы.

Вѣдень 24 серпня. Выгляды санації внутрѣшныхъ вѣдносинъ въ Австрії погоршили ся. Здає ся, що справа уздоровленя парляменту не пѣде такъ гладко. Керберъ хоче теперь узыскати лише деякѣ выясненя зъ стороны ческихъ провѣдникѣвъ. Чи парламентъ буде скликаный зъ кѣнцемъ вересня чи зъ початкомъ жовтня, ще не є певною рѣчею. Утворене ческого університету на Моравѣ уважають за дуже проблематичну рѣчь. Намѣстникъ Чехій конферувавъ зъ міністрами: Гартлемъ и Бемъ-Баверкомъ въ ческихъ справахъ. Долѣшно-австрійскій соймъ має бути скликаный въ жовтни для полагодженя буджету. — Екскороль Міланъ казавъ зъ Бѣлграду прислати все свое шматє и осѣдає у Вѣдни.

Петербургъ 24 серпня. Запевняють, що справа папскои нунціятуры въ Петербургѣ буде полагоджена въ протягу найблизшихъ 2 мѣсяцѣвъ. Є майже певною рѣчею, що Тарнассі буде именованый пронунціемъ при дворѣ царя

Капштадъ 24 серпня. Парляментъ принявъ въ другѣмъ читаню предложене про державну зраду. Всѣ поправки вѣдкинено.

Зъ ц. к. Дирекциї держ. зелѣзниць.

Часткове знесене обмежень реченцїв заладованя і выладованя товарів.

За дозволом ц. к. Міністерства зелїзниць зносить ся з днем 8 серпня с. р. заведені тут. оповіщенем з червня с. р. ч. 38316/п по мисли §. 69 (7) реґуляміну руху, обмеженя що-до 6 годинних речинців заладованя і выладованя товарів на всїх шляхах зелїзничих в Галичині і на Буковині з тим застереженем, що установлений 6-годинний час заладованя отвертих возів позістає і надальше обовязуючим.

Надѣслане.

— —

Пошукую концепіента Русина

въ практикою на провінціи: условя письменно.

Андрей Даниловичъ

ц. к. Нотарь въ Борыни. 421 1—4

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординує при улици Ягайлоньскѣй число 7 вѣдъ 9—1 и 3—5 287

Д-ръ Антоній Ронцкій

(Берѣзъ)

Спеціялістъ для недугъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою досвѣдченою, довголѣтною. Також Пановъ на взбръ Lindevisen парою.

Ординує вѣдъ 9—11 рано пополудни вѣдъ год. 4—6

На жадане лѣки можуть бути выданї въ аптики въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львѣвъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

ПРОМЕСЫ

на 3% Льосы австр. кредит. земск. заведена

Головна выграна 50.000 зр.

тягнене 5 мая

спродають по 1 зр. и стемпель 50 кр. разомъ 1 зр. 50 кр.

СОКАЛЬ и ЛЛЕНЪ

банковый дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя въ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою. 7

Д-РЪ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на университетскихъ клінікахъ у **Вѣдни, Берлинѣ и Парижи,** лѣчить методою опертою на найсвѣжшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ прирядѣвъ всякѣ венеричнѣ недуги, навѣть найбѣльше застарѣлѣ шкѣрнѣй, половѣ и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординує вѣдъ годины 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця **Академічна 12.** 298 18—?

ЛИПЕЦЬ

въ реставрацiи ГАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улица Трибунальска ч. 12 дѣмъ власный, можна дѣстати щодѣнно вже о годинѣ 8-ѣй рано горячi снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печенка вепрова зъ капустою	15 кр.
Сѣкана легка	12 „
Фiлячки	12 „
Шiжка телача зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Квасъ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Всякi напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моєи реставрацiи, даю вѣдбиравчимъ марки. — Найлѣпшiй виноградъ по найдешевшихъ цѣнах почавши вѣдъ 40 кр. лiтра.

По театрѣ все свѣжа, въ великiй выборъ отразъ и напиткѣвъ заосмотрена кухня.

79 210—? Въ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКIЙ и СЫНЪ

Оптики и Механiки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гiпотечного на iлляцiяхъ площи Галицкон

поручае въ великiмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цiкеры, льорнеты, бiноклѣ, далековиды, барометры, термометры, мiкроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, таѣмы мѣрничѣ, пiоны, лiбелѣ манометры к т. п.

Уряджене дзвонкѣвъ електричныхъ.

Всякi направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

Винкентiй Бельскiй

огородникъ-пейсажистъ

Львовъ, Ягайлоньска 7,

уряджуе и закладае парки англiйскi, французскi и лѣсни, звѣринцѣ, партеры цвѣтовi, огороды и сады овочевi такъ ужитковi якъ також оксильоватцiйнi, оранжерiи и теплярнѣ цвѣтовi и овочевi, провадить спецiальнi управы якъ також рисуе пляны такъ цѣлыхъ огородбъ якъ и поодинокихъ цвѣтникбъ.

Приймае також сталу надзѣръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продукцiи.

Доставляе також сталу и правильно черезъ цѣлый рѣкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провiнцiю и до заведень купелевыхъ.

865 11—26

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочках 5-кiлевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и низше.

Токай куранцiйный

въ фляшкахъ 1/2 лiтровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Конякъ французскiй

въ фляшкахъ 3/4 лiтровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за фляшку 3/4 лiтрову

поручае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

20 78—0

Пошукую

панни Русинки до помочи в заряді домом. Близші відомости листовно. А. ПАРТИЦКА Торговиця п. Отинія. 1—4

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованых школярикбъ, котрыхъ Родичѣ радiй видѣти свои дѣти вѣдъ дбалою материньскою опѣкою. Помбчь въ науцѣ удѣляти буде способный инструкторъ домашный. Близшiй информацiи могуть интересованiй засягнути у Єлены Калитчуковои вдовы по учителю, Львовъ ул. Доминиканьска ч. 5. 866 7—10

Ученикъ

зъ укбнченою II. кл. гiмназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде корисне помѣщене въ торговли корѣнбй винъ и делiкатесбвъ И. БОРИСА въ Перемышли.

404 5—10

Для

учащои ся у Львовѣ молодежи зъ добрыхъ домбвъ помѣщене и родительска опѣка та дозбръ. Ближшихъ вѣдомостiй удѣлить

Павлина Яворска

ул. Вбрменьска ч. 2.

418 2—8

Академiк

глядае лекцiи на провiнцiї або в мiстi пiд приступними условями. Ближшi вiдомости: Перемишль, poste restante A. M.

новость. новость.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липницкого

По кольказовбмъ ужитю дѣляе чудесно.

Приporучаю всякi матерiялы античнi и знаряды тоалетовi.

Дбстати можна лишe въ дрогерiи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

ул. Сикстуска ч. 21. 5 0

Природнi вина

до ужитку церковного,

дальматиньскi, тирольскi, полуднево-италiйскi лiтръ вбдъ 48 кр. *приporучае*

А. Жуліані и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улица Домiнiканьска ч. 7.

334 21—156

Тапеты найновѣйшi

Штукатерiи суфiтовi

Сторы и жалюзiи

до вбконъ

Ходники кокосовi

Дроты до сходбвъ

поручають найдешевше

И. ЛУЩИЦКIЙ

и

В. АДАМСКIЙ

давнѣйше ІРҐЕНСЪ

Львовъ, Собѣского 4.

Для Пп. Архитектбвъ и пбдприемцѣвъ вбдповѣдный работъ 403 6—25

ПЕРШIЙ ГАЛИЦКIЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо нѣмецкбмъ, бароковбмъ, англiйскбмъ и ґотицкбмъ

ЮСИФА РУЖИЦКОГО

Львовъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймае також крѣсла до выплѣтання, якъ и выплѣтанi перерабляе на скбряни.

Поручае крѣсла вбдъ 4 зр. и высше.

Похвальнi листы на бажанє. 821 16—60

ТЕОФИЛЬ КОНИСТИНЬСКIЙ

артистъ-малярь

мешкае 20 лѣтъ у Львовѣ, принимае загально, що входить въ украсу церковну и просить уклбнно Выс. Пр. Духовенство о замотованє адресы до дальшихъ услугъ въ искуствѣ

Львовъ, улиця Краковска число 20. 205

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ ЄВҐЕНІЯ УНҐЕРА

Львовъ, Академiчна ч. 8

выконуе **ПЕЧАТКИ** до ляку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вбдливанi и ґравованi **МОНОГРАМЫ и ГЕРБЫ** релѣфнб зъ золота и срѣбла, також всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОИ ШТУКИ

стоваришене зареестроване въ ограниченою порукою

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконуе всякi працѣ въ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства вбдля композицiй своихъ членбвъ, а именно: образы релiгiйнi до иконостасбвъ, олтарѣвъ, хоругвъ, на тетраподъ, плащаницѣ и пр. и такiжъ образы до комнатъ; образы свѣтскi: историчнi, портреты зъ натуры и фотографiй, краевиды, побутовi и пр.; зъ дерева: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесiйнi, споминальницѣ и т. д. и всякi працѣ золотарскi; рбвножъ украшае внутра церковь, выготовляе пляны церковь, каплиць и пр. и утримуе на складѣ фотографiчнi репродукцiи образбвъ руских артистбвъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконанє.

Цѣлею Товариства е: пбднести нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красных. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патрiотичнбй опiцѣ нашои П. Т. Публики духовнои и свѣтскои надѣемо ся, що зводить Она причинятися до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрi приймае выключно лишь Дирекцiя Товариства. 460 78—?

Зъ глубокимъ поважанемъ *ДИРЕКЦIЯ.*

Товариство не послугуе ся аґентами.

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

магiстра фармацiи и довголѣтн. властителя аптики

приporучае:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОИ МИЛЕНЬКОИ, вбдзначеный сотками похвальныхъ листбвъ, владженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthe arundinacea) безъ примѣшокъ металiчныхъ; пристае досконало до лица и вызначае ся приемною и тривкою вонею. — Орiгiнальнi коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжнои Миленьки, задишить иншiй пудры такъ красвiй якъ заграничнi. Богато замовлень и подякъ дае найлѣпшу рекламу моєму пудрови. — При замовленихъ за 4 Кор. оплачую порторiю.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плинъ и масть д-ра Баэберґера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває веснянки, жовчевi, плямы, надае шкбрѣ бѣдности, прозорости и аксамитнои тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣночовi плямы. — Цѣна плину и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листбвъ. 329 17—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЫ зъ Мекки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

Артистично-ритовниче заведенє

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляе и выконуе якъ найдешевше и найстараннѣйше:

Стампiлѣ металевi и кавчуковi, гербы, монограмы, стампiльнi марки, станцы, таблицѣ литi и ґравiрованi и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провiнцiи полагоджують ся вбдворотною почтою.

257

Пасы до машинъ

шкбранi, гумовi, льняни, напускани

Гурты до машинъ конопляни

въ рбжныхъ грубостяхъ и широкостяхъ.

Гурты конопляни

до выбивання вбжбвъ, Спражки и спони до поясбвъ. Ремѣнцѣ до сурбвиць до зшиваня и вязаня поясбвъ

Ключѣ до спряжокъ

Шрубки до кубкбвъ при елеваторахъ и т. п. и т. п.

ОЛИВЫ

до машинъ

поручае

Альойзій Гiбнеръ

Львбвъ, Рынокъ ч. 38.

393 4—0

Певне средство

противъ снѣтія на пшеници!

Синый камѣнь

сѣрканъ мѣды

якъ такбжъ

ГОТОВУ БАЙЦУ

въ пакетахъ

зъ приписомъ уживаня,

ТРУТИЗНУ

певну на мыши, пбльнiй кертицѣ и т. п.

Цибулю морску

цѣлу краяну

и приправлену въ пушкахъ зъ приписомъ уживаня

Оливу до машинъ

и т. п. и т. п.

поручае 393 4—0

Альойзій Гiбнеръ

Львбвъ, Ринокъ 38.

Цѣс. корол. упр.

Рафiнерiя спиритусу, Фабрика рому, лiкербвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникбвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручае старѣ горѣвки польскi, розолiсы, лiкеры, румы правдивi зъ Ямайки, коняки, спиритусъ, „Bonbout“ на малинки, також правдивый оцетъ спиритусовый. 366 41—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Розкладъ їзды поѣздбвъ зелѣзничихъ, важный вбдъ 1 мая 1900.

пбсля часу середно европейского [пбзнѣйшого о 36 мiнутъ вбдъ часу львбвского].

посп. приходятъ о годинѣ	особ. приходятъ о годинѣ	До Львова (головный дворець)	посп. вбдходятъ о годинѣ	особ. вбдходятъ о годинѣ	Зъ Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Сколього вбдъ 1/8 до 30/9)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рящева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3·35	„ Пбдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копычинець		5·45	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/8 що дня)
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рящева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
				6·30	„ Пбдволочискъ, Кiева, Одесы, Бродбвъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина		6·35	„ Станиславова, Пбдвысокого, Потуторъ
	6·4.	„ Бруховичъ (що дня вбдъ 31/8 до 16/9.)	8·30		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	7·45	„ Янова		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Ишевирска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродбвъ)		9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вбдъ 1/8 до 16/9)
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·15	„ Янова
	8·15	„ Сокаля, Равы руской		9·25	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копычинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8·50	„ Кракова, Заґбря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Рящева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Бендзин, Любачева, Равы руской
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезо, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вбдъ 1/8 до 14/9 въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вбдъ 1/8 до 15/8)	1·55		„ Пбдволочискъ, (Кiева, Одесы, Бродбвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рящева, Розвадова, Ишевирска, Сянока		2·15	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 18/9 въ недѣлѣ и свята)
			2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
3·35		„ Пбдволочискъ (Кiева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродбвъ		3·05	„ Стрыя (Сколього вбдъ 1/8 до 30/9)
				3·15	„ Янова (що дня вбдъ 1/8 до 16/9)
	3·14	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 19/9, въ недѣлѣ и свята)		3·26	„ Бруховичъ (що дня вбдъ 13/8 до 16/9)
	5·40	„ Пбдволочискъ (Кiева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродбвъ		3·30	„ Рящева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6·13	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/9 въ будни днi, а вбдъ 16/9 до 24/8 що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы руской			
				6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы. Орлова, Тарнова
	4·24	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28	„ Янова (вбдъ 1/9 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродбвъ
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7·25	„ Сокаля, Равы руской
				7·48	„ Бруховичъ (вбдъ (1/8 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
	8·50	„ Бруховичъ (вбдъ 13/8 до 16/9)		9·12	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/9 въ въ недѣлѣ и свята)
	9·2	„ Янова (вбдъ 1/8 до 15/8 що дня)		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Ишеворска, Розвадова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Ишеворска, Розвадова, Рящева, Орлова, Тарнова
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезо		11·—	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копычинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Пбдволочискъ, Кiева, Одесы, Бродбвъ, Копычинець			

		На дворець Пбдзамче			Зъ Пбдзамча
	3·12	Зъ Пбдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пбдволочискъ, Кiева, Одесы
	7·40	„ Тернополя		9·43	„ Пбдволочискъ
2·20		„ Пбдволочискъ, Кiева, Одесы	2·08		„ „ „ Кiева, Одесы
	5·17	„ „ „ „		7·33	„ Тернополя
	10·21	„ „ „ „		11·28	„ Пбдволочискъ

ЗАМѢТКА: Пбчна пора числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мiнутъ рана; пбчнi гоѣзды означенi обвбдками. — Бюро информацiйне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Краєвцкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ Кость Панькбвскiй. Накладъ зъ друк. Чарнецкого. Зъ друкарнѣ Институту Ставропiгiйского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 182. Львовъ, Субота 12 (25 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свитъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинъского 2; — въ Ярославю: Л. Кшижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитбсть за инсераты плаций у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	90 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція ул. ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи звертаютъ ся лише за попереднє застереженє. — Реклямаціи несповнатай вольний вѣдъ порта.

Неодинокє числе коштуе 6 кр. на г кр.

Оголошенія звычай принимаютъ за п ѣнѣ 10 на вѣдъ одного стрѣчного инсератового або ѣ ѣста а на рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инший донесенія приватній ч ся по 15 кр. вѣдъ стрічка.

Въ справѣ жидачѣвского выбору

дѣстаемо таке письмо:

Справа жидачѣвского выбору соймового выдае ся дѣйстно незрозумѣлою.

Еще передъ великоднемъ доходили вѣсти до народного комітета у Львовѣ, що деякій люде въ повѣтѣ аґітують противъ новому выбору д-ра Олесницкого и стараютъ ся пѣдкопати симпатіи его у народа, що намѣряютъ ставити на его мѣсце кандидатуру о. Сеника, и що въ цѣлѣй тѣй акціи бере удѣлъ самъ о Сеникъ. Менѣ выдалось се зъ двоякого взгляду дивнымъ. Найперше, мужѣвъ, якъ д-ръ Олесницкій, котрій бы лучили такій здѣбности, фаховій вѣдомости якъ и патріотизмъ, маемо мы въ краю дуже мало, и тому бажавъ весь загалъ Русинѣвъ вже вѣдъ давна ввести въ нашій репрезентаціи сю первородну силу, котра бы бодай въ-части наложила то, що намъ тамъ числомъ недостае. Тымчасомъ хотѣли бъ деякій люде усунути его, а ставити чоловѣка, що може бути патріотомъ и якимъ пригадбнымъ бесѣдникомъ, але що до фаховыхъ здѣбностей не може цѣлкомъ станути на рѣвни зъ противною стороною, що зѣбрала въ соймѣ найзнаменитшій свои силы. Дальше выдалось оно менѣ дивнымъ и зъ того взгляду, що о. Сеника знавъ я вѣдъ многихъ лѣтъ зъ лѣпшои стороны и не мѣгъ понятн, щобы чоловѣкъ, що при попередныхъ выборахъ д-ра Олесницкого дававъ ся за него вязнити, теперь давъ ся ужити за орудіе противъ нему и противъ загальнои справы.

Небавомъ опѣсля стрѣтивъ я о. Сеника на похоронѣ митр. Куиловского; а що ходило о загальну справу, то я запытавъ его отверто въ присутности многихъ священикѣвъ: чи правда се, що вѣнъ и деякій зъ его партіи аґітують въ повѣтѣ противъ д-ру Олесницкому, що намѣрений ставити кандидатуру о. Сеника, и якъ вѣнъ се оправдати може? О. Сеникъ завѣрявъ мене на все, що поданій вѣсти суть неправдивыми, що вѣнъ вѣдносить ся до д-ра Олесницкого завсѣгды зъ найвѣльшою почестію, уважае его однымъ зъ найдостойнѣйшихъ репрезентантѣвъ Руси, и буде его завсѣгды горячо попирати. О. Сеникъ чинивъ се такъ горячими словами, що я не смѣвъ пѣддержувати дальше мого закиду (хотяй и реляціи народного комітета були поважній) и вѣдповѣвъ ему: що хочу радо вѣрити въ правду и щирбсть его слбвъ, а вже недалека будучнбсть докаже сего найлучше.

Тымчасомъ на дно выйшло що инше! Коли значна часть выборцѣвъ (вѣдповѣдаючи бажанямъ повѣта) поновила давну кандидатуру д-ра Олесницкого, зѣбравъ ся на заывъ „Русскои Рады“ кружокъ людей, що высунувъ кандидатуру о. Сеника, а въ дотычнѣмъ комітетѣ засѣвъ такожь о. Сеникъ!

И якъ се розумѣти? Якъ се погодити?

Я знаю, що всяке кандидоване руске въ нинѣшныхъ часахъ якъ для д-ра Олесницкого такъ и для кождого мужа, що хоче вѣрно и зъ цѣлою совѣстію сповнити той обовязокъ, не представляе нѣчого принадного. Помнивши другій рѣчи, вымагае ся нинѣ вѣдъ кандидата всесторонныхъ фаховыхъ вѣдомостей, тяжкихъ трудбвъ, найбѣльшого посвященя и формального принесеня себе въ жертву для загалу. На все те не кождый дорѣсъ. Однакъ нашъ патріотъ готовъ бувъ передъ роками по загальному бажаню на сю жертву. Нинѣ вѣнъ вѣдтягае ся. И я не дивуюсь сему: мужь тои чести и поваги, въ виду пѣдпесеныхъ закулісовыхъ интригъ, не буде нѣкому накадитись. Але чи годить ся се зъ загальнымъ интересомъ?! Менѣ видить ся, що правдивій патріоты повинній бы власне вышукувати що найспособнѣйшихъ людей на послѣвъ и загрѣвати ихъ до понесеня сеи жертвы, а не вѣдсувати ихъ легкодушно або еще й вражувати.

О. *Александеръ Стефановичъ.*

Письма зъ краю.

З ъ Л е м к б в щ и н ы. (*Руска бурса въ Новбмъ-Санчи*). Дня 7. н. ст. серпня вѣдбули ся третій загальній зборы Товариства „Руска Бурса въ Новбмъ-Санчи“. Помимо живнъ взяло участь въ тыхъ зборахъ поважне число членбвъ: 11 панъ, 12 священикбвъ, 9 урядникбвъ-заточникбвъ, 7 учителѣвъ народныхъ, а до 40 селянъ и мѣщанъ зъ повѣтбвъ новосандецкого, грыббвского, горлицкого и ясельского.

По вѣденѣваню „Царю небесный“ (Служба Божа зъ причинъ вѣдъ выдѣлу незалежныхъ вѣдбутись не могла), предсѣдатель с ов. Л ѣ н и н ь с к і й отворивъ зборы промовою, въ котрѣй представивъ результатъ дволѣтнихъ заходбвъ Товариства. Бурса въ I-бмъ роцѣ свого истновання удержувала 22 ученикбвъ, а въ 2-бмъ роцѣ вже 32 хлопцѣвъ, деякихъ дорбмъ, иншій доплачували мѣсячно по 3 — 12 зр. Поведене бурсакбвъ було знамените: на 32 мало поступъ въ наукахъ вызначный 10, поступъ добрый 21, а лише 1 дбставъ поступъ недостаточный. На 8 бурсакбвъ въ IV. клясы народнои мало 5 поступъ вызначный, а всѣ 8 здали вступный испытъ до I. клясы гімназіяльнои. Передъ повстанемъ бурсы, значить передъ 2 лѣтами, було въ гімназіи новосандецкѣй разомъ 13 ученикбвъ-Русинбвъ, число те взросло въ роцѣ 1899/1900 до 32, а теперь до **45**. О. катехитъ зъ родинною мае въ бурсѣ помешкане и цѣле удержане та побирае зъ касы товариства рѣчно 100 зр. готбвкою, а за те доглядае питомцѣвъ, веде домову господарку и удѣляе бурсакамъ науки спѣву. Помимо такъ значныхъ выдаткбвъ, якій Товариство вѣдъ першихъ хвиль истновани свого поносити мусить, оно розпоряджае до сеи поры капіталомъ до **14.000** зр. (до 28.000 К.), не вчисляючи инвентаря. Отъ результатъ муравельнои працѣ двохъ лѣтъ! ось сума жертвъ прихильникбвъ нашого товариства. Зъ другои стороны — казавъ предсѣдатель — до нашои мети: „власна церковь, власный дбмъ“ намъ ще дуже далеко. Не смѣемо забувати на слова нашого ґенія Шевченка: „въ своѣй хатѣ своя правда и сила и воля“. Мы, комбрники досі, мусимо стати панами на власнбмъ оббйстю. Надходить крайна хвиля; въ сѣмъ роцѣ мусить Лемкбвщина сказати свое важне слово. Особливо звертаю ся до васъ, братя селяне; уважайте, що бурса удержуе нно вашій дѣти. На 57.000 Лемкбвъ вступило заледве 100 селянъ въ члены товариства. Отже повернувши домбвъ, скажѣтъ другимъ, що сьте тутъ чули. Мы потребуемо и надѣемось помочи селянъ, и то скорои; зъ-пбдъ стрѣхи, а крбмъ того кожда людина мусить зложити лепту на церковь и бурсу въ Новбмъ-Санчи!

Предсѣдателемъ на часъ зборбвъ выбрано черезъ аклямацію о. сов. Ивана Дуркота, пароха зъ Новои-вси, а на секретарѣвъ п. Витошиньского, шкбльного инспектора зъ Грыбова, и о. Теодосія Дуркота, пароха зъ Смеркбвца.

Секретарь товариства, проф. гімн. И в а н ъ Ч е р к а в с к і й, вѣдчитавъ справоздане зъ дѣяльности выдѣлу за минувшій рбкъ адміністраційный 1899/1900. Выдѣлъ вѣдбувъ 15 засѣдань, на кождбмъ здавали справу: скарбникъ що до стану касы, комісія мундуркова, о. управитель бурсы що до поведеня питомцѣвъ и поступу ихъ въ наукахъ. Выдѣлъ всѣми силами старавъ ся придбати товариству доходбвъ и въ тѣй цѣли высилавъ петиціи до Сойму (надармо!), до всѣхъ институцій рускихъ и деякихъ польскихъ, до всѣхъ радъ повѣтовыхъ, въ-кбнци старавъ ся зъ записбвъ довжныхъ и цеголокъ выскати по можности якъ найбѣльше доходу. Дръ Зелѣньскій черезъ два лѣта безъинтересовно опѣкуесь здоровемъ нашихъ питомцѣвъ, а трафлялись выпадки поважнѣ, вбнъ доконувавъ щасливо тяжкихъ операцій тай зъ шкарлятиною давъ собѣ раду. Выдѣлъ доручивъ Дрови Зелѣньскому за се письменну подяку. Выдѣлъ выславъ депутацію до о. Ивана Пастернака, пароха въ Тылявбй, котра зложила подяку за его княжій даръ до 3.000 зр. на цѣли Товариства.

Потбмъ скарбникъ п. И в а н ъ И в а н и ш ѣ в ъ, начальникъ канцелярійный окружного суду, представивъ станъ касы Товариства.

а) П р и х б д ъ:

Вбдъ послѣдныхъ загальныхъ зборбвъ 15/8 1899 лишило ся	6611	зр. 27	кр.
Заплатили родичѣ за дѣтей	1909	„ —	„
Вбдъ рбжныхъ институцій	405	„ 50	„
Жертвы и вкладки на бурсу	1781	„ 74	„
„ на будову церкви	3464	„ 90	„
Зъ розпродажи акцій	1546	„ —	„
„ „ цеголокъ	284	„ 37	„
разомъ	16002	зр. 78	кр.

б) Р о з х б д ъ:

Харчь для 32 бурсакбвъ	1697	зр. 24	кр.
Кошты адміністрации	803	„ 22	„
Докупленый въ р. 1900 инвентарь	185	„ 15	„
разомъ	2685	зр. 61	кр.
Лишае ся готбвки	13317	зр. 17	кр.
Вбдсотки вбдъ капіталу	426	„ 73	„
сума готбвки	**13743**	зр. **90**	кр.

по конець липня 1900.

Загальными аборами выбраній до комісіи шконтруючои п. Кароль Бандровскій, надъинспекторъ податковый зъ Грыбова и о. Гаврилъ Гнатишакъ, пароховъ зъ Крыницѣ, переглянувши всѣ книги товариства, прийшли до переконченя, що всѣ рахунки ведений въ порядку взбрцевбмъ, що фонды Товариства умѣщенѣ въ паперахъ тай въ институціяхъ переважно рускихъ, поставили проте внесокъ, щобы загальній зборы удѣлили уступаючому выдѣлови абсолюторію. Зборы приняли той внесокъ одноголосно, а надто выразили подяку выдѣлови, а особливо скарбникови.

Наступивъ выббръ нового выдѣлу. Зборы выбрали: предсѣдателемъ сов. Петра Лѣниньского одноголосно черезъ аклямацію, а потбмъ картками п. Ивана Черкавского, о. Йосифа Мохнацкого, о. Теофиля Карчмарика, о. Ивана Парыловича, о. Емиліяна Венгриновича, п. Ивана Иваништова, п. Николая Чернявского и п. Миколая Секунду, а заступниками выдѣловыхъ п. Петра Витошиньского и Николая Громосика.

Именемъ уступаючого выдѣлу поставивъ сов. Лѣниньскій внесокъ, щобы 1) митрополита Йосифа Сембратовича въ Римѣ, котрый вѣдъ першои хвилѣ заснованя новосандецкои бурсы горячо нею опѣкуе ся и доси зложивъ для нея надъ 2.000 К., и о. Ивана Пастернака, пароха въ Тылявбй, котрый пожертвовавъ

---

(3)

Недоброволне подруже.

Старохінська гумореска вѣ вѣбрки новель Кін-Ку-Клі-Квань.

(Конець.)

Подумайте-жь собѣ, въ якбмъ клопотѣ бувъ Уанъ-сіенъ, коли при входѣ до кбмнаты окружили его услужній та звиний прислужницѣ. Одна взяла вѣдъ него капелюхъ, друга розбинула поясъ. Довше вбнъ не мбгъ выдержати, вбѣгъ до кбмнаты и въ убраню запхавъ ся самъ въ кутинъ постели. Побачивши се, молода панѣ не позволила знати собѣ навѣть строю зъ головы; и такъ лежали обое, кождо въ своѣмъ кутику, и мовчали, а рбжній, дивній думки шибали по ихъ головахъ. Молода постановила не безпокоити своихъ родичѣвъ и спокбйно ждати, що буде далѣ.

Четвертого дня засвѣтило чудово сонце. Повѣявъ прихильный вѣтеръ, и вѣдъѣзду не можна було довше вѣдкладати. Као-тсанъ вѣдпровадивъ жѣнку й дочку до одного великого корабля, а самъ зъ зятемъ и Шао-меемъ сѣвъ на другій. Напято вѣтрила, а при звукахъ музики почала ся плавба. Сама радбсть панувала всюды.

Лишь Хіло и бувъ сумный. Що скаже на все те его панъ? Вбнъ скочивъ у легкій човенъ, выпередивъ гостей, щобы свого пана на все приготовити й розповѣсти ему що найважнѣйше.

Нашъ Иенъ-тсунъ перебувъ такожь пару неспокбйныхъ днѣвъ. За цѣлый часъ не мбгъ собѣ нѣгде мѣсця найти. Теперь выбѣгъ швидко своему слузѣ на зустрѣчь.

„Що, родичѣ позволили на подруже, хочь минувъ назначеный день?“ було его перше питане.

— Панъ Као-тсанъ не хотѣли нѣякъ позволити, абы весѣле не скбнчило ся въ назначенбмъ дни. Панъ Уанъ-сіенъ мусѣли черезъ цѣлый часъ грати ролю молодого.

„Що? то весѣльный обрядъ покбнчено вже? Де-жь перебувавъ мбй своякъ черезъ три слѣдуючій ночи?“ кричавъ гнѣвнымъ голосомъ блѣдый Иенъ-тсунъ.

Въ ночи мусѣвъ вбнъ бути въ одній кбмнатѣ зъ Вашою панею, але то нѣщо. На пана Уанъ-сіена можна спустити ся.

„Дурна мова, пусте баланане!“ кричавъ Иенъ-тсунъ, запѣнившись зб злости. „Чому ты не протестувавъ? Чому не перешкоднвъ сему поганому дѣлу?“

Слуга почавъ полсніювати, що вбнъ протестувавъ, але панъ Уанъ-сіенъ заявивъ, що мусить свою ролю бездоганно вѣдбграти до кбнця, бо инакше настало бъ лихе пбдозрѣне. Однакъ сій выводы перервавъ Иенъ-тсунъ сильнымъ позаушникомъ, а що власне гостѣ высѣдали на берѣгъ а вбнъ побачивъ Уанъ-сіена, то кинувъ ся на него и почавъ его ганьбити та частувати кулаками.

Коли Као-тсанъ побачивъ, яке принятє зготовлено его зятеви въ его батькбвщинѣ, здивувавъ ся дуже и ставъ нѣ въ сихъ нѣ тыхъ. Поява поліціи зробила сценѣ кбнець. Суперечникбвъ покликано сейчасъ передъ найстаршого окружного судью.

Као-тсанъ розповѣвъ, якъ що було; але судья, досвѣдченый чоловѣкъ, занюхавъ сейчасъ, що лише зъ Шао-мея можна буде вытягнути всю правду. Сей зъ початку не хотѣвъ нѣчого говорити, але коли ему заложено на пальцѣ зелѣзну машинку, все высповѣвавъ. Що мусѣло дѣяти ся въ души Као-тсана, коли вбнъ почувъ усю правду и побачивъ, що его єдина, кохана дочка впала жертвою пбдлои интриги скбнченого лайдака: Зъ его груди вырвавъ ся ревъ тигра, вбнъ домагавъ ся пбмсты, прикладнои кары... Але холоднокровный судья хотѣвъ напередъ розвѣдати справу до кбнця.

„Зъ початку не хотѣвъ я — поясновавъ на питане судьѣ Уанъ-сіенъ — перейняти на себе сю непочестну ролю. Але я бѣдный и есмь вбдъ давна тягаремъ для свояка, що дае менѣ удержане. Якъ же-жь я мбгъ оперти ся его безнастанному наляганю?“

Добре, сказавъ судья — коли вы лише зб слабости приняли місію стати передъ нареченою, то якъ Вы прийшли до того, абы сповнити св. обрядъ весѣльный? Се змушуе пбдозрѣвати Васъ о лихій намѣры.

„Я числивъ зъ певностію на се, вбдповѣвъ Уанъ-сіенъ, що моя роля скбнчить ся передъ обрядомъ. Але батько молодои давъ приказъ запалити цѣтній свѣчники и приготовити послюбну кбмнату. Я опирався, протестувавъ, та все надармо“.

Тутъ Иенъ-тсунъ, заохоченый хвилевою тишиною, набравъ смѣлости, выступивъ напередъ поклонивъ ся низенько и почавъ:

„Я вбдзиваюсь до представителя божои поваги. Се рѣчь ясна, що черезъ запалене свѣчниковъ показавъ Уанъ-сіенъ свои лихій намѣры.“

„Прошу запытати ся Као-тсана, чи я не говорю правды, — перебивъ ему Уанъ-сіенъ. — Я бувъ змушеный перебути три ночи въ послюбній кбмнатѣ, але я перебувъ ихъ одѣтый и въ тою резервою, яку наказувало менѣ почуте обовязку.“

При тыхъ словахъ стративъ судья свою повагу:

„О, о! Старина знае лишь одинъ примѣръ невинного чоловѣка. Звавъ ся вбнъ Льевъ хія-ней. Але Вы, молодый чоловѣче, въ цвѣтѣ молодости перевышуете той старезный примѣръ. Якъ я маю сему вѣрити?“

„Я говорю правду, ексцелєнціе! Зарядѣть лишь, щобъ Као-тсанъ розмовивъ ся въ сій справѣ зъ дочкою, а переконаете ся про се.“

Слова Уанъ-сіена, выголошенй зъ певностю себе, зробили вражѣне. Очевидно судья не думавъ навѣть пытати молоду женщину про таку делікатну справу. Вбнъ выславъ до нея на корабель стару, поважну матрону, щобы переконати ся, чи студентъ говорить

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ ВОЛОДИМИРА В. ЧЕМАРНИКА, Львбвъ, ул. Валова ч. 9.
ЗНАМЕНИТІЙ СНѢДАНЯ и ВЕЧЕРѢ; ВѢДЛИЧНА КУХНЯ; ПИВО ЛИШЕ ПІЛЬЗНЕНЬСКЕ; ЛЬОКАЛЬ ПРИЛИЧНЫЙ и ВЫГОДНЫЙ. *Поручаюсь взглядамъ рускои публики.* 423 1—10

для бурсы суму 5.350 К., именувати почестными членами Товариства. По горячій промовѣ господаря Николая Громосяка зъ Криницѣ, котрый высказавъ свою радбсть, що оба сй добродѣѣ, яко дѣти Лемковщины, перший зъ Крыницѣ, другій зъ Тылича, не забувають на бѣдныхъ Лемковъ, приняли зборы одноголосно оба внески и вбдсѣѣвали згаданымъ добродѣямъ многая лѣта, а на внесокъ п. инспектора Витошиньского порѣшили выслати имъ вбдповѣдній телеграмы.

Въ-кбнци забравъ слово Данько Трохановскій, селянинъ зъ Полянъ, пригадуючи, якъ то передъ двома лѣтами зъ тревогою всѣ споглядали на утворене „Руское Бурсы въ Новбмъ Санчи“, а якъ нынѣ всѣ тѣшать ся, що те товариство такъ гарно розвивае ся; заохочуваръ проте всѣхъ Лемковъ, щобы кождый, чимъ зможе, причинавъ ся до пбднесеня товариства, а особливо до здвигненя церкви и власного дому.

По докладнбмъ обговореню еще кблькохъ внесковъ мѣсцевого значѣня предсѣдатель ad hoc о. Дуркотъ вбдповѣдною промовою закбнчивъ зборы.

О напастяхъ на Товариство Руское Бурсы въ Новбмъ Санчи и на мужѣвъ, щб нимъ управляють, можна бы богато сказати, але — не оплатить ся. Всѣ перепоны они побороли щасливо, завдяки тому, що кождый зъ нихъ мае 7 шкбръ на собѣ...

Вбдъ Товмача. [*Ратункова акція — бблше нещасте для громады, якъ страшна повѣнь.*]

Сегорбчна велика повѣнь назѣстила села Товмацкого повѣта положенй при Днѣстрѣ, а межи ними и Горыгляды. Нещасній люде, котрй зъ плачемъ хватали зелений зббжа вбдъ досвѣтка въ день св. Петра зъ нивъ заливаныхъ водою, щобы хочь що то уратувати для худобы на пашу, котрй придивляли ся зъ розпукою, якъ вода, скоро прибуваючи, прикрила собою всѣ зббжа въ лузѣ а навѣть затопила по вбкна кблька хатъ, далеко вбдъ рѣки положеныхъ, потѣшали ся надѣею на приречену помбчь. Зъ признанямъ належить пбднести скору акцію ратункову изъ стороны властей, бо невдовзѣ роздано дбткненымъ повенію кблькасокъ бохонцѣвъ хлѣба, сбль и надъ 500 коронъ. Та нова тревога огорнула громадянъ. По селу почала кружити вѣсть, що за грошѣ, призначенй на публичнй роботы въ цѣли достарченя дбткненбй повенію людности заробку, будуть будовати нову дорогу вбдъ двора, лежачого вбддалѣкъ вбдъ села, черезъ дворскій грунта до Днѣстра, а вбдъ Днѣстра зъ другого берега вывозомъ черезъ дворскій лѣсъ до дворскон корчмы на Думцѣ, лежачон при гостинци, котрый веде до Товмача, и що на рѣцѣ урядить ся перевбзъ зъ мытомъ, котре побирати буде об шаръ дворскій, яко властитель обохъ бере гбвъ Днѣстра, а дотеперѣшна дорога комунікаційна горою зъ присѣлка Одаѣ до громадского пасовиска, котрою вбдъ давныхъ лѣтъ ѣздять повозы зъ четвернею, всѣлякй брики, фѣры зб снопами, зъ дровами, зъ пѣс омъ и всякимъ наборомъ зовсѣмъ безпечно, хочь спадъ дороги досыть значный, и нѣякого выпадку на нѣй доси не було, буде уважана за дорогу польову, а перевбзъ громадскій на Днѣстрѣ, що роздѣлюе пасовиско громадске вбдъ села Горыгляды, утратить право побирання мыта, котре оплачували лише сторонній, а приносило рбчно кблькадесять зр. громадѣ.

Позаякъ Горыгляднй мають поля на Одаяхъ а Одайскй въ Горыгляднхъ, и обѣ части громады лежать по обохъ бокахъ Днѣстра напротивъ себе такъ близько, що Одаяне кличуть зъ горы до Горыгляды а Горыгляднне зъ долины ихъ чують и имъ вбдповѣдають, позаякъ зъ Одай сходять на Богослуженя до Горыгляды, а Горыгляднй до філіяльнон церковцѣ въ Одаяхъ безъ нѣякого труду, Одаяне вганяють худобу на пасовиско право сею дорогою, а Горыгляднй перевозять поромомъ такъ догбднымъ и доступнымъ, що другого такого въ цѣлбмъ краю нема, тожъ слушно занепокоила ся вся громада такою вѣстію, котрон здѣйстнене загрожувало ихъ найжизненнѣйшимъ интересамъ, розрывало Одаѣ вбдъ пасовиска, рѣки и Горыгляды и наносило всѣмъ необчислену шкоду матеріяльну, бо при занеханю сей дотеперѣшнон дороги комунікаційнон и ей знищеню, комунікація проектованою дорогою була бы що найменше шѣсть разбвъ довшою, до того утяжлившою а вкбнци и черезъ оплачуване мыта дуже коштовною для громады.

Еще бблше заворушене въ громадѣ выкликала вѣсть, що вбдъ громады мало выйти подане о будову сей дороги, пбдписане вбйтомъ и многими членами громады и заосмотрене печаткою громадскою. Атакованый збуреным народомъ вбйтъ освѣдчивъ, що писарь громадскій Михайло Коропецкій зъ Долины казавъ ему, що пбдписувъ его (неписьменного) и печатку громадску прибивае на прошеню о запомогу, а бблше о нѣякихъ поданяхъ, тымъ менше о освѣдченю за проектованою новою дорогою, вбйтъ нѣчого не знае и на се присягне. Заинтерпельованый людьми писарь казавъ, що пбдписавъ лише вбйта а бблше нѣкого, а разъ казавъ, що пбдписавъ его за обмурованемъ пасовиска громадского, котре повѣнь за кождымъ разомъ нищить, то знова, що за дорогою але нишою, запевнюючи притбмъ, що нѣякон новон дороги не будуть будувати, лише шкарпувати береги пасовиска.

Громадяне, пбдозрѣваючи вже нечисту справу, пбшли до Товмача, щобы розвѣдати у властей, котрй зъ громадянъ и за чимъ на поданю суть пбдписанй, та нѣчого не дбзнали ся. Ажь тутъ наразъ починае инжинеръ мѣрати дорогу дворскимъ лѣсомъ и лѣсъ вытинають. Въ громадѣ закипѣло мовь въ кбтлѣ. Кблькадесять розъяреныхъ громадянъ идуть жалувати ся до Товмача до Выдѣлу повѣтового и представити свою вопіючу кривду: що ихъ нова дорога знищить, що она нѣкому не потрѣбна, хиба лише дѣдичеви тай панамъ Товмацкимъ, що громадянъ нѣхто не запытувавъ, чи она имъ корыстна и чи они хотять сей дороги, и запытали, чому противъ ихъ волѣ и на ихъ шкоду Выдѣлъ вже розпочавъ, самовбльно будову новон дороги. На се вбдповѣвъ депутацій о. Тиховичъ, віцемаршалокъ повѣтовый, що ихъ нѣхто не пытае, чи они хотять сей дороги або нѣ, що всѣ въ Выдѣлѣ узнали дотеперѣшну дорогу зъ Одай за нездалу а нову за конечну, що при Одайскбй дорозѣ поставить ся таблиця „Droga polowa“ (ipsissima verba!) и самй громадяне най ѣ утримують, сли имъ за нею жаль, а трактъ и перевбзъ платный буде новымъ шляхомъ, щобы булá комунікація зъ Товмачемъ (такъ гейбы доси ей не було, хиба воздушна бальонами була?!), и прирѣкъ дати имъ зъ ласки (sic!) 50 роббтниковъ и матеріялъ на направу моста при дорозѣ Одайскбй, але лише на сей рбкъ, доки нова дорога не буде скбнчена. Дальше правивъ о. віцемаршалокъ: „Мы маемо грошѣ (Намѣстництво мало призначити на товмацкій повѣтъ 10.000 зр.) на публичнй роботы, и на нову дорогу даемъ 1.500 зр., а якъ газда на своѣмъ оббйстю, що хоче и якъ хоче, ставить собѣ (се не зовсѣмъ правда а законъ будовляный?) такъ и мы не пытаемъ Васъ, а самй будуемъ дорогу.“ Такъ вбдзывае ся до бѣдныхъ селянъ батько повѣта, выбраный курією селяньскою! Депутація заявила на се, що сли Выдѣлъ не хоче призначену квоту ужити на шкаръ або на иншу яку роботу, то громадяне, хочь бѣднй зрѣкають ся такон запомоги, котра ихъ знищить цѣлковито и на все, а грошѣ сй най Выдѣлъ оберне въ корысть иншихъ громадъ затопленыхъ.

Слѣдуючого дня, т. е. 17. сего мѣсяця, скликали въ Горыгляднхъ раду громадску, а та въ цѣлбмъ комплетѣ ухвалила одноголосно запротестувати противъ такон запомоги, самовбльно имъ накиненон Выдѣломъ, зъ мотивбвъ поданыхъ повыеше, вбдречи ся ей и подати сю ухвалу на письмѣ до вѣдомости властей зъ просьбою о застановлене будовы новон дороги. Слѣдуючого дня знова пбшла депутація до Товмача до пана маршалка Урбаньского. Сей красно выслухавъ ихъ и казавъ имъ, що по парадѣ цѣсарскбй буде засѣдане выдѣлу, тожъ вбнъ розгляне ся въ справѣ сѣй и пополудни дасть имъ вбдповѣдь. Иде депутація пополудни знова до Выдѣлу, а секретарь Валенскій, котрый на кождый разъ бесѣду депутатбвъ перебивавъ, закликавъ ихъ до ббчнон компаты, казавъ имъ, щобы сидѣли тихо, то лишить ся имъ по-при нову дорогу и дорога Одайска яко комунікаційна, а до маршалка ихъ не допустивъ. И такъ весь народъ, замѣсть збирати се, чого вода въ поли не досягла, ходить въ депутаціяхъ, блукае безпомбчный, пригнобленый и шукае порады. Ажь теперь признае ся писарь, що крбмъ вбйта пбдписавъ еще кбльканацять громадянъ безъ ихъ вѣдомости за проповѣдію будовы сей нещасной новон дороги, и що самъ не знае, якъ се стало ся. Тожъ впадае дуже въ око систематичне затаюване Выдѣломъ передъ громадянами сего документу, котрый есть фальсифікатомъ а котрый имовѣрно послуживъ за пожаданый субстратъ до повазня ухвалы будовы новон дороги, ухвалы руйнуючон громаду економічно. Высновокъ зъ сего факту для кождон льогічнон головы лежить якъ на долони.

А въ Нижневѣ на ухвалену легально комітетомъ ратунковымъ будову дороги до Уста для заробку людности дбткненон повенію, хочь ся дорога придала бы ся дуже цѣлбй окрестности, сей самъ Выдѣлъ товмацкій вбдмовивъ запомоги!

Такъ наша гваттономія дбае про добро громадъ, тому не дивниця, що передъ такою опѣкою народъ утѣкае за море. Маловемельній Горыгляднне за убогій, щобы имъ стало на перевбзъ моремъ, тожъ яко бѣдній ткачѣ лагодять горбы жебрачій...

Вбйна въ Хінахъ.

Союзній вбйска увбйшовши до Пекіну, не були ще панами мѣста, бо въ рукахъ Хінцѣвъ лишило ся цѣсарске мѣсто, и треба було его доперва силою взяти. Нинѣ не дасть ся ще рѣшучо сказати, що се мѣсто въ рукѣ чужихъ вбйскъ, бо вѣсти пбдъ тымъ взглядомъ суперечній. Одна депеша доносить, що дня 15 с. м. Американцѣ ударили на цѣсарске мѣсто и взяли 5 брамъ. На другій день увбльнено вбдъ облоги катедру, въ котрбй бронило ся 30 французскихъ и 10 італійскихъ воякбвъ разомъ зъ бблшимъ числомъ чужинцѣвъ. Сполучений вбддѣлы вбйскъ ударили вбдтакъ на цѣсарске мѣсто выкинули зъ вбдтамъ Хінцѣвъ, а Японцѣ обсадили цѣсарску палату. Пбсля другон депешѣ атакъ на цѣсарске мѣсто установлено на день 26 с. м. Куды утѣкла цѣсарева, доси нѣхто зъ Европейцѣвъ на певно не знае. Палату кн. Туана союзній мали пустити зъ дымомъ.

Въ мѣстѣ вже зъорганізовано вбйсковый зарядъ. Кожда зъ союзныхъ державъ мае въ тбмъ зарядѣ свого представителя.

Standard доносить, що Хінцѣ станули на полудневбмъ заходѣ вбдъ Тъентсі у двома великими таборами, головно кбнноты. Всѣ вбйска въ Тъентсінѣ одержали наказъ до вымаршу. Кождон хвилѣ може прийти до битвы. Комунікаці: зъ Тъентсіномъ не особлявша. Вбйсковый гарнізонъ не выстарчае до оборо ны мѣста. Дня 19 с. м. телеграфовано зъ Тъентсіну, що пбдъ мѣстомъ прийшло до битвы, при чбмъ американьска и японьска кбнnота 14 разбвъ збгнала Хінцѣвъ зъ позицій. Віцекороль провінціи Вучанъ казавъ увязнити 30 сприяючихъ чужинцямъ Хінцѣвъ, а двохъ зъ нихъ казавъ стяти.

Вбйна въ Трансвалю.

Робертсъ доносить до Лондона про бблше число дрббныхъ битвъ, якй мали ґенералы Пагетъ, Буллеръ, Баденъ Повель и Карінґтонъ, и такъ инше про ситуацію, въ якбй знаходить ся командантъ Бурбвъ Девет, котрого хочуть зловити англійскій вбйска: Здае ся, що Девет свбй маршъ зъ возами и арматами на всходъ уважае за безнадѣйный и тому въ кблькома вбддѣлами кбнноты знова завернувъ, абы назадъ добрати ся до кольоній надъ рѣкою Оранією. Але вбнъ прийде тамъ середъ цѣлкомъ змѣненыхъ вбдносинъ якъ тогды, коли покидавъ Бетлегемъ. Тогды мавъ 2.000 людей и 6 до 8 арматъ. Окрбмъ того лишивъ въ Бетлегемѣ 5 до 6000 людей, зъ котрыхъ бблша часть знаходить ся теперь въ дорозѣ на Кепльонъ. Богато арматъ закопано. Дружина Девета не може теперь числити бблше, якъ 300 людей.

Зъ Преторіи доносять, що въ поли стоить 20.000 Бурбвъ. Лінія ихъ вбддѣлбвъ тягне ся вбдъ Бельфасту до рѣки Крокодила (пбвнбчна границя Трансвалю) и въ той способъ укрывае доступъ до Бушвальду, де знаходять ся череды худобы по 1000 штукъ. Мѣжъ Бельфастомъ а Махадорпомъ стоить 5.000 Бурбвъ, а на захбдъ вбдъ Дальманаты 2.000, де Бота веде будову оборонныхъ фортифікацій. Друга военна сила Бурбвъ въ шѣсть цалевыми арматами стоить на пбвнбчь вбдъ Бельфасту. Кріґеръ знаходить ся въ Дрікфатерѣ на пбв-

---

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дякбвскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярія дякбвскон льотерія, Львбвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекція Народнон Торговлѣ, Львбвъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Чи удало ся!** Въ р. 1895 rząd narodowy а зъ нимъ староста Галецкій всѣхъ штукъ уживали, щобы за жадну цѣну не пустити до сойму д-ра Олесницкого. Колижь побачили такій однодушный, елементарный напбръ въ цѣлбмъ повѣтѣ за д-ромъ Олесницкимъ, пробували на честилюбивбсть зловити Русинбвъ и многимъ Русинамъ жертвували староста Лакецкій поперте зб стороны ряду, если схоче кандидувати. Але всѣ зъ погордою вбдперли пропозицію, а О. Лукавецкій по имени назвавъ се кажучи въ очи Галецкому: „Треба бути завалянымъ вѣхтемъ, щобы кандидувати противъ д-ра Олесницкого“. Чижъ мало бы ся удати нинѣ се, що зъ такою погордою вчера вбдкидали? Пожывемъ, побачимъ. — *Жидачѣвскій мѣщанинъ.*

— **Народне вѣче въ Сокалн** вбдбуде ся дня 4 вересня. Передъ вѣчемъ о 9 год. рано богослуженя въ церквѣ св. Миколая. О годинѣ 11 въ готели Зільбера вѣче зъ слѣдуючою програмою: 1) рефератъ політичный, 2) рефератъ економічный, 3) рефератъ про выборчій ординація, 4) внески участниковъ вѣча. *О. Ор. Чеховичъ.*

— **Рускій народный театръ** пбдъ дирекцію д ра Гриневецкого пробуваѣ теперь въ Городку, де ему веде ся досыть добре. Два представленя давъ въ недалекбй вбдъ Городка купелевбй мѣсцевости Любѣню; оба разы саля — правда, що невеличка — була цѣлкомъ повна. — Въ недѣлю дня 26 серпня н. ст. переѣзджая на два представленя до Брюховичъ, де буде вбдограна въ сали реставрація и молочарнѣ панѣ Войтеньскон народна опера Артимовского „Запорожецъ за Дунаемъ“, закбнчать „Вечерницѣ“, твбръ музичный Нѣщиньского. Въ понедѣлохъ дня 27. серпня на друге и послѣдне представлене дасть театръ „Ой не ходи Грицю на вечерницѣ“ образъ народный зб спѣвами и танцями. Початокъ о год. 7. вечеромъ.

— **Зъ Калуша.** Мы свого часу писали за „ксьондза“ Нѣжанковского зъ Рбвнѣ въ калускбмъ деканатѣ, що вбнъ оденъ выломлюе ся зъ-пбдъ народнон карности и зъ властями переписуе ся лише по-польски. Однакъ наклнкуваня въ часописяхъ нѣчого не помагають. Проте вбдносимо ся сею дорогою до кондеканальныхъ священниковъ, щобы при случайности пригадали тому „ксьондзови“, що вбнъ есть рускимъ попомъ и зъ руского селянина жне, отже *не смѣе* цурати ся своей народности. А може не умѣе руской азбуки, то радимо ему навчити ся вбдъ молодого Балабана, парафіянина въ Рбвнѣ. — *Я. К.*

— **Цѣсарска подяка.** Цѣсарь вбдручнымъ письмомъ до президента міністрбвъ д-ра Кербера припоручивъ оголосити подяку за всякого рода выявы льояльности зъ нагоды торжествъ сѣмдесятьлѣтныхъ уродинъ цѣсарскихъ.

— **Маневры въ Галичинѣ.** Сегорбчній маневры цѣсарскій, пбдъ взглядомъ участи въ нихъ вбйскъ, будуть першими въ Галичинѣ, бо звычайно брали участь лише два корпусы, а теперь подвбйно, бо чотири (170.000 людей). Маневры вбдбудуть ся межи мѣстами Ясломъ и Коросномъ пбдъ надзоромъ цѣсаря и найвышихъ ґенералбвъ и потреваютъ до половины вересня. Все вбйско роздѣлить ся на двѣ головній арміи: западну, складаючу ся зъ краковскихъ и кошицкихъ вбйскъ, и всходну складаючу ся зъ залоги перемыскон, львбвскон и буковиньскон. Задача лежать въ тбмъ, щобы не допустити всходну армію до занятя рѣки Вислоки, котра плыве зъ полудня на пбвнбчь. Въ маневрахъ возмуть участь всѣ роды оружія, а такожъ два вбддѣлы зъ вбйсковыми бальонами.

— **Выстава фантбвъ дякбвскои льотерії** и теперѣшнон нашон штуки и индустрія отворена буде, якъ се було заповѣджено давнѣйше, въ суботу 1 вересня с. р. въ великбй сали Народного Дому. Близшій вѣсти подасть ся въ сихъ дняхъ. Поки-що складаемо прилюдну подяку Свѣтлому Совѣтови Народному Дому за вбдступлене сей салѣ, приймаючи се мовь бы цѣнный фантъ въ корысть нашон льотерії. — За комітетъ: посолъ о. *Тимчкевичъ.*

— **Королевичъ професоромъ.** Сынъ саского короля Максиміліяна, котрый посвятивъ ся священичому званю, вбставъ занменованый професоромъ права канонічного на університетѣ въ Фрибурзѣ (въ Швайцарії).

— **Нагана для болгарского князя.** Баварске міністерство зелѣзниць удѣлило наганы кондукторамъ и палячамъ зелѣзничого поѣзду на просторѣ Зальцбурґъ-Монахбвъ за тов, що позволили болгарскому князеви Фердинандови вбдбути подорожь на машинѣ. Грошѣ, котрй князь пороздававъ кондукторамъ, по 30 и 50 марокъ, вбдбслано ему назадъ, а притбмъ зарядъ зелѣзничій заявивъ ему, що вбнъ поступивъ собѣ дуже невластиво ѣдучи на машинѣ.

правду. Коли се сталось, почавъ судья зновъ розправу и запытавъ Као-тсана:

„Котрому зъ нихъ двохъ бажали бъ Вы, щобы належала дочка Ваша?

Сей заявивъ, що выбравъ собѣ на зятя Уанъ-сіена. Хочь вбнъ въ послюбній кбмнатѣ оказавъ повздержибсть, однакъ цвѣтній свѣчники були запалений, отже обрядъ важный.

„Така вбдповѣдь вбдповѣдае такожъ моему розумѣню справедливости, — сказавъ судья.

Теперь Уанъ-сіенъ змушеный бувъ протестувати. Коли справа взяла такій оборотъ, то его тридневна боротьба не е вже героямомъ, а его поведене кидало на него невластиве свѣтло. Та на се пояснивъ ему судья. що хочь-бы вбнъ не збставъ чоловѣкомъ молодон женщины, то его дворазова подорожь и его конкуры мусять въ очахъ людей чести бути дуже пбдозрѣлыми. Потбмъ вставъ и обвѣстивъ такій выркъ:

Као-тсанъ выборомъ зятя давъ доказъ высокон интеліґенціи. Иенъ-тсунъ своимъ помысломъ, заступити себе симпатичнѣйшимъ молодцемъ, давъ тему до забавнон новелѣ. Але въ се вмѣшавъ ся богъ хмаръ и вѣтровъ и звѣвъ до купы добрану пару. Подруже мѣжъ Уанъ-сіеномъ и Тсіенъ-фаною е лоґальне. Иенъ-тсунъ винень, що придумавъ интриґу и ще побивъ того, що м авъ ему служити за орудіе. Вбдъ тѣлесной кары его увбльняють-ся, але вбнъ засуджуеть-ся на страту всѣхъ выдатковъ, якй поробивъ въ сей справѣ. За те Шао мея засуджуеть-ся на тѣлесну кару.

Шао-меевн сейчасъ вбдраховано трийцять букбвъ. Сѣрака потѣшавъ ся тымъ, що бодай збувъ ся довгу. Вбдтакъ всѣ опустили салю.

Исторія вже могла бы тутъ скбнчити ся, але вона мае ще собй кбнець. Као-тсанъ забравъ Уанъ-сіена на собй корабель и приготовивъ ему дома величаве принятє. Вбнъ думавъ лишь про небезпеченство, яке грозило его любій донѣ: впасти въ руки такон потворы, якъ Иенъ-тсунъ! Вбнъ забувъ про те, що Уанъ-сіенъ бувъ такожъ вмѣшаный въ се шахрайство. Вѣсть про цѣлый выпадокъ розширилась мовь огонь по Тонъ-тіну. Поведене Уанъ-сіена збуджувало всюди подивъ и признане.

Молодець дбйшовъ въ свѣтлбй карієрѣ до найвышихъ почестій, якихъ можна достунити въ нашбмъ краю черезъ науку. Молода пара въ щастю дбждала ся глубокон старости.

Зъ рбжныхъ шпаргалбвъ выпорпавъ

М. Л.

— **Рахунокъ для цѣсаря Вільгельма.** Дня 6 липня с. р. выславъ нѣмецкій цѣсарь Вільгельмъ до всѣхъ знатнѣйшихъ мандариновъ хіньскихъ, спряючихъ Европейцямъ, телеграму, въ котрій зъобовязує ся цѣсарскимъ словомъ заплатити 1000 таелівъ нагороды за кождого вырат ваного Европейця тому, хто до выратованя причинить ся. „Всходно-азіятцкій Льойдъ“ обчисляє теперь число уратованыхъ такъ: Члены посольствъ 100 особъ, члены уряду цлового 100 особъ, місіонарѣ и ихъ служба 300 особъ, инші Европейцѣ 50 особъ, варты посольствъ 450 особъ, разомъ отже число уратованыхъ выносить 1000 душь, а сума, яку цѣсарь Вільгельмъ зъобовязаный „цѣсарскимъ словомъ“ заплатити, выносить 6 міліонівъ марокъ. Цѣкава рѣчь, як Вільгельмъ додержить свого „цѣсарского слова“ и кому припадає та надгорода?

— **Поєдинокъ передъ судомъ.** Въ Перемышли вѣдбула ся дня 22 с. м. карна розправа о поєдинокъ противъ адъюнктови судовому зъ Санока п. Вольскому и правникови Сахановскому, якъ такожъ противъ секундантови п. Витошиньскому. Поєдинокъ мавъ вѣдбути ся въ Саноцѣ, донесене о тѣмъ до суду зробивъ жандармъ, а що п. Вольскій е урядникомъ санѣцкого суду, проте до переведеня розправы призначено судъ перемыскій. Обжалованій згѣдно выперли ся всякои вины, заявляючи, що то не бувъ поєдинокъ, лише звычайний выравы, при котрыхъ оденъ зъ нихъ зоставъ случайно скалѣченый въ голову а другій въ груди. Такон самон гадки бувъ и лѣкарь, котрый бувъ при тыхъ выравахъ, а що пѣсля основы закона той доперва допускає ся злочину поєдинку, хто взывае до борбы, а розправа сего не выказала, тожь всѣхъ трехъ обжалованыхъ судъ увольнивъ.

— **Візита канонічна,** заповѣджена сп. Шептицкимъ въ коссѣвскѣмъ деканатѣ, що мала розпочатись на Успеніе пресв. Богородицѣ въ Жабю, зостала вѣдкликана. — *С.*

— **Кары за піяньство въ Россіи.** Царь выдавъ новый указъ, впроваджуючій отсѣ змѣны въ карахъ за піяньство. Особы, знаходячій ся въ мѣсцяхъ публичныхъ въ станѣ нетверезѣмъ, загрожуючѣмъ публичному безпеченству и супокоѣви, будуть вѣдъ поліція усуваній, а такожъ можуть бути придержаній ажь до вытверезенія, крѣмъ того будуть пѣсля закона каранѣ. Дальше заказує ся пѣдъ карою: участництва въ зѣбраняхъ, маючихъ на цѣли споживане алькоголічныхъ напитківъ на площахъ и улицяхъ, въ подвѣрахъ и пѣдсѣняхъ, якъ такожъ въ границяхъ осадъ мѣскихъ тамъ, де уживане напитківъ є заборонене вѣдповѣдными постановами. За тѣ переступства установляє ся кара арешту до трохъ тыжднівъ або кара грошева до 50 рублівъ.

— **Въ музичнѣй школѣ К. Мікулього у Львовѣ** (Хорущина 12, філія Кастелівка 14) зачинають ся выпысы зъ днемъ 28 серпня въ годинахъ 10 до 1 и 4 до 6. Наука зачинає ся 1 вересня а кѣнчить ся поднесомъ при кѣнци червня.

Науку гры на фортепянѣ, сольового спѣву, гры на віольончели, на скрипкахъ, теорія музики, гармонія и контрапункту подавати будуть найлучшій силы.

— **Для выслуженыхъ пѣдъофіцировъ** суть до надання: 10 посадъ стаційныхъ помѣчниковъ при державнѣй зелѣзници у Львовѣ (подавати ся треба до 31 серпня до дирекціи у Львовѣ), 2 посады судовыхъ канцелістовъ въ Ряшевѣ и Новѣмъ-Санчи (подавати ся до президій окружныхъ судовъ тамъ-же).

— **Пожаръ.** Дня 12 н. ст. серпня около 2½ год. зъ-полудня выбухъ въ Борщевѣ зъ шопы одного господаря огонь, вѣдъ котрого згорѣли хата и два сусѣдній будынки зъ всѣми знарядами господарскими и всѣмъ збожемъ. Ратувати було кому, але не було чимъ, бо вода далеко а сикавка була давно выпозычена до сусѣдного села.

— **Жовнѣрѣ брыкають.** Въ селѣ Пѣдгорянахъ теребовельского повѣта стаціонують вѣдъ 20 с. м. по кватирахъ на часъ малыхъ маневровъ два цуги 4-ои шкадроны 2-ого полку (чесного) драгонівъ, а вже надъужить и пакостій що не мѣра. Въ ночи зъ 20 на 21 с. м. забрали тѣ бравій сыны Марса для коней зъ городовъ и зъ поля господарямъ зъ сусѣдного села Семенова Миколѣ Серетному пѣвъ копы ячменю, Михайлови Голембіовскому зъ Зеленча и Василеви Кобыльникови зъ Гумниска по пѣвъ копы гречки, не вчисляючи великихъ шкодъ на паньскихъ ланахъ та наламуваня по селяньскихъ левадахъ цѣлыхъ мѣховъ молодои кукурузы. Въ Семеновѣ переполохъ зъ того мѣжь хлѣборобами великій, всякій хватає якъ найборше свій мізерный доробокъ зъ поля до своеи загороды та сушить невысохлу пашу на сонци на своѣмъ обійстю, абы забезпечити свою працю. А жаденъ зъ покривдженыхъ не найшовъ у мѣсцевыхъ вѣйсковыхъ властій справедливости. Такъ н. пр. Миколу Серетного, коли домагавъ ся вѣддачѣ жита, вылаявъ воякъ, пѣдъ котрои конемъ найшовъ пѣдстѣлку зъ свого жита, послѣдныма словами, выкинувъ за дверѣ та копнувъ ногою. Коли-жь удавъ ся до войсковыхъ старшихъ, признано слушность воякови, що крывъ ся въ своѣй оборонѣ за жидѣвку Ѣдиску Бодянъ, немовъ то она даромъ дала снопы жита, хочь она не мае анѣ одного снопа збожа, а слѣды по дорозѣ, куды транспортовано украдене жито, знатній були вѣдъ самого города Миколи Серетного ажь до ставенъ жовнѣрѣвъ..

Запытуємо ш. вѣйсковій власти, до чого веде таке провокованє народа? Чи се мае бути вынагородою нашимъ хлѣборобамъ за те, що вѣдступають свои стодолы та коморы на стайнѣ для „цѣсарскихъ“ коней жовнѣрскихъ? чи не досыть, що тѣ жовнѣрскій „хандры“ (якъ зовуть у насъ селяне вѣйсковій конѣ) пороазвалюють та пообдирають стрѣхи стодолъ та коморъ, перемѣненыхъ на стайнѣ? Чи не досыть, що нашъ христіянинъ живить неразъ такихъ жовнѣрѣвъ-квартирниковъ своимъ молокомъ та хлѣбомъ лише зъ людского співчутя для ихъ тяжшого положена пѣдъ часъ маневровъ? И тутъ робити такій пакоста въ роцѣ, коли пр. жито зародило ся у насъ на стѣлько, що не выстане навѣть на обсѣвъ въ осени! — *Петрунио.*

— **Злодѣйска сѣлка** завязала ся вѣдъ якогось часу въ коломыйскихъ горахъ и вдирае до церквей. Такій вдиряня були въ Кутахъ Выжници, Яворовѣ, Брустурахъ, Мышинѣ и др. Жандармерія знала вже, здае ся, на слѣдъ, и шукае за однымъ ноторичныхъ злодѣемъ коло Пѣстыня. Сей крые ся однакъ въ лѣсахъ, а лишь жѣнка доносить ему жывность. Оповѣдають, що мавъ повѣдомити жандармерію щобъ залишила пошукуване за нимъ, а вонъ, зобравши потрѣбну квоту на удержане жѣнки, вѣддасть ся самъ въ руки власти. — *А.*

— **Музей вѣйны** закладае швайцарске мѣсто Люцерна надъ озеромъ 4-хъ кантонівъ за починомъ знаного пропаґатора идеи покою радника державного Бльоха зъ Варшавы, котрый пожертвувавъ на тую цѣль 200.000 франківъ. Рѣвночасно намѣрае Голяндець Годґенарсъ заложити тамъ музей трансвальскій для унаочненя вѣйны англійско-трансвальскои.

— **Цыганы крадуть дѣти.** Въ Дрогобычи на передмѣстю Горка розложили ся таборомъ цыганы, а недавно розбѣйшла ся чутка, що цыганы украли литину, котру придержують у себе. Жандармерія знайшла дѣйство у нихъ малу жидѣвочку, а цыганьску пару, котра признавала ся за ей родичей, увязнили. За правдивыми родичами дитины пошукують.

— **Вѣдповѣдь „цѣкавому“.** Въ ч. 168 „Дѣла“ п. з. Proboszcz Rusin do niczego якійсь „цѣкавый“ закинувъ зовсѣмъ невинному священникови нерадивость и рѣвнодушность въ справахъ школьныхъ, опираючись на тѣмъ, що вычитавъ въ Kurjer-ѣ Lwowsk-омъ. Яко бувшій довголѣтный учитель въ селѣ Тулиголовахъ можу зъ чистою совѣстію сказати, що черезъ 15 лѣтъ, якъ я управлявъ школою, о. Левъ Папшъ бувъ предсѣдателемъ, дбавъ о школу, трудивъ ся ревно для ей добра, и пѣдъ его проводомъ школа розвивала ся красно и належала до найкращихъ школъ въ окрестности. Яко катехитъ трудивъ ся ще бѣльше; не було такого тыжня навѣть въ зимѣ пѣдчасъ сильныхъ морозовъ, щобы не явивъ ся въ школѣ два и бѣльше разовъ на науку религіи. Не тѣлько самъ бувъ прихильный и дбалый для школы, але за его вплывомъ також и дворы интересували ся школою.

Пустомыты 20 серпня 1900. — *Иванъ Бачинскій.*

— **Самоубійство трицикля моторового.** Робѣтникъ одной паріской фабрики самоходовъ переѣзджавъ черезъ Ке Мішле въ Левальоа, а що его трицикель вѣдмовивъ послугу, злѣзъ зъ него, абы дойти причины. Злѣзаючи забувъ заложити гамовники, здержуючій рухъ. Та ледве дѣткнувъ ся мотору, допровадивши его до порядку, вырвавъ ся зъ рукъ его поѣздъ безъ керманича и пѣгнавъ простѣсенько улицею. За самоходомъ пустивъ ся на здогонъ ѣздець, и навѣть удало ся ему схватити его разъ, але се ему нѣ-нащо не придало ся, бо розбрыканый самохѣдъ, вѣдтрутивши ѣздця вѣдъ себе, переѣхавъ на поперекъ хѣдникъ и однымъ скокомъ знайшовъ ся въ фалахъ Секваны.

— **Дробны вѣсти.** Фальшивій банкноты по 10 зр. появили ся въ Дрогобычи, а пѣзнати ихъ по тѣмъ, що въ нѣмецкѣмъ текстѣ вмѣсто Hauptanstalten, напечатано Hapanstalten, вмѣсто Wien напечатано W.en и нема даты 1 Mai, а напечатано тѣлько Mai. Въ Букарештѣ збанкротувала велика фірма торговельна Загаркань и Ска, пассива выносять до 3 міліоны франківъ. — Въ Будапештѣ померъ сербскій поетъ Д ръ Илія Огнянович. — Цѣны ѣзды електричного трамваю у Львовѣ подорожѣють въ наслѣдокъ пѣдвышеня цѣнъ вугля.

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

Текля Крушиньска, вдова по гр. кат. приходнику въ Добруснѣ, упокоила ся дня 23 с. м. въ 78 роцѣ жытя въ Сѣлци-белякомъ. В. ѣ. п.!

Господарство промыслъ и торговля

— **Вѣдъ „Сѣльского Господаря“.** Галицке Товариство господарске урядило въ Олеську курсъ садовництва, котрый мавъ п. Петровскій, управитель выдѣловои школы въ Коломыи, вѣдъ 12—20 серпня въ Олеську и окрестности. Наука зачала ся въ школцѣ товариства „Сѣльскій Господарь“ и вѣдбувала ся щодня въ садахъ олеськихъ мѣщанъ, де наглядно учили ся присутній, якъ сады закладати, дерева щепити, пересаджувати, перетинати и утримувати.

На запрошене тов. „Сѣльскій Господарь“ удавъ ся п. Петровскій дня 10 с. м. до Дубя. Тамъ на цвентари коло церкви засадивъ мѣсцевый парохъ сотку щепівъ зъ школы Тарновскои, тожь теренъ вѣдповѣдный до наглядноп науки. Зобрало ся й народу охочого до науки звышь сотка якъ мѣсцевыхъ такъ и доокрестныхъ и зъ занятемъ слухали пятигодиннаго выкладу, бо зараз по вечерни ажь до темноп ночи. Не утрудженый учитель на просьбу тов. „Сѣльскій Господарь“ урядивъ такій самъ выкладъ дня 20 н. ст. въ Пѣдгорцяхъ. Мы вдячній Галицкому Товариству господарскому такъ за курсъ якъ за выборъ учителя, котрый яко Русинъ вывязавъ ся зъ своихъ задачъ похвально. Тому й тов. „Сѣльскій Господарь“ постарало ся, щобы п. Петровскій мавъ кого учити, и всюда витано его радо.

При сѣй нагодѣ вѣдповѣдаю на численній запытаня що до ужитку штучныхъ навозовъ.

Пѣдъ засѣвы озимій надае ся найлѣпше суперфосфатъ, а то на глинки, костный, на чорноземъ и тяжкій грунта мінеральвый 18-процентовый. Дае ся на моргъ рѣлѣ незасѣбнои въ силу навозову 133 кілг., на сильнѣйшу рѣлю можна й менше давати. Сѣе ся по выораномъ полѣ и заволочуе ся тяжкою бороною, а на тяжкихъ земляхъ зарабляе ся раломъ або екстирпаторомъ. Хто бы сего не мѣгъ зробити, то передъ засѣвомъ збожа розсѣяти и разомъ зъ зерномъ заволочити. Добре есть, если рѣлю запоможе ся азотомъ черезъ приоране конюшины або инши ростины ужитои на зеленый погнѣй, а до того додати суперфосфату, а успѣхъ певный. Хто мае добрый обѣрнякъ стайнный, не потребуе штучныхъ навозовъ.

Також подаю до вѣдомости, що запасъ суперфосфату мінерального, спровадженый для членовъ Товариства, вже не великій; хто проте зъ членовъ хоче сего року ужити суперфосфатъ, зволить якъ найскорше зголосити ся до выдѣлу „Сѣльского Господаря“, щобы въ данѣмъ случаю спровадити новый запасъ.

Зъ выдѣлу „Сѣльского Господаря“: *І. Дуткевичъ.*

Телеґрамы.

Прага 25 серпня. Пѣсля Nar. List-овъ правительство дуже скептично задивляє ся на акцію санаціи парляментарныхъ вѣдносинъ и вже мало приготовити все, що потрѣбне до розвязаня рады державной и октроованя законовъ.

Пільзно 25 серпня. Намѣстникъ Чехіи, по конференціи зъ Керберомъ и Резескомъ мавъ высказати ся, що дуже тяжко буде намовити Молодочеховъ, абы за цѣну невеликихъ уступокъ, вѣдступили вѣдъ обструкціи. Бѣльшость пословъ, идучи за голосомъ выборцѣвъ не хоче за таку малу цѣну зрезиґнувати зъ обструкціи.

Букарештъ 25 серпня. Румуньске правительство мае бути въ посѣданю величезного dossier, въ котрѣмъ знаходять ся незбитій доказы, що въ Румуніи вѣдъ довшого часу истнуе болгарско-македоньскій заговоръ, въ цѣли убитя Короля Кароля. Атентъ мавъ бути выконаный ще передъ рокомъ. Міністерство предложило dossier королеви. Рѣвночасно пороблено вѣдписы, абы ихъ передати болгарскому правительству.

Штокгольмъ 25 серпня. Король Оскаръ принявъ місію полюбовного судьѣ въ справѣ вѣдшкодованя англійскихъ и американьскихъ пѣддапыхъ въ часѣ послѣдныхъ розруховъ на Самоаньскихъ островахъ.

Вашингтонъ 25 серпня. Міністерство вѣйны выдало наказъ, абы 4000 американьскихъ воякивъ, котрій були въ дорозѣ до Таку, завернути на Филіпіны.

Ню-Йоркъ 25 серпня. Въ Окольонѣ прийшло до противмурниьскихъ розруховъ, при чѣмъ погибли 3 особы а 18 е раненыхъ. Выслано туды 9 компаній міліціи.

Мадритъ 25 серпня. Правительство заборонило въ Сарагосѣ протестантску конференцію, бо испаньскій законы некатоликамъ позволяють лишь приватно выконувати религійный обряды.

Петербургъ 25 серпня. Публика въ Петербурзѣ дуже ентузіястично витала депутацію Буровъ. Царь и міністеръ заграничныхъ справъ не приняли депутаціи. Прасѣ заборонено писати про пріѣздъ депутаціи до Петербуга.

Лондонъ 25 серпня. Бадень Повель увѣльнивъ 100 полоненыхъ Англійцевъ и самъ полоннвъ 25 Бурівъ зъ капітаномъ артилерія.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

Вп. С. Ер. въ За. До конца 3 кварт. ще 1 кор. 80 сот. — И. Ба. въ Ко. До кѣнца року ще 7 коронъ. — М. Ве. въ Го. Теперь прийде за 3 кварт. ще 3 кор. 60 сот. — А. За. въ Вп. Такъ. — А. Дм. въ Пя. За сей рѣкъ прийде ще 1 кор. 60 сот. и буде заплачене все, — а Вашои примѣтки о безперерывне высыланє часописи, вѣдъ 18/8 почавши, не розумѣемо, божь прецѣнь доси часописи мы все на Вашу адресу высылали и высылаемо.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

Всхідно-північно-західно-австрийский звязок зелізничий.

Від 1. вересня 1900 увійде в житє нова тарифа (часть II зшиток 5) для перевозу цукру поміж стаціями ц. к. управ. товариства зел. Аусіг-Теплїц, ц. к. упр. Товариства цел. північно ческої, ц. к. упр. зелізниці північної цісаря Фердинанда, ц. к. австр. зелізниці державних, ц. к. упр. австр. зелізниці північно-західної, ц. к. упр. полуднево-північно-німецкої сполучаючої і упр. Товариства австро-угорс. зелізниць держав.. з одної сторони, а стаціями ц. к. австр. зелізниць держ. (шляхи в Галичині і Буковині) як також стаціями Більско, Хшанів (стація товарова). Краків і Освенцім ц. к. упр. целізниці північної цісаря Фердинанда з другої сторони.

Ч. 591/900.

Заявленіе.

Управляющій Совѣтъ русского народного Института „Народный Домъ“ во Львовѣ доводитъ до свѣдѣнія интересованныхъ, що продолжаетъ емъ терминъ по день 5-го (нов. ст.) сентября сего 1900 года до вношенья прошеній о принятіе учениковъ въ розширенную платную бурсу „Народного Дома“ во Львовѣ.

Ежемѣсячная первоначально назначенная плата 41 коронъ за содержаніе одного воспитанника остается неизмѣнена, однакъ Управляющій Совѣтъ готовъ для неодинокихъ кандидатовъ, которыи въ повышемъ терминѣ еще сголосятся, понижити, на случай крайней необходимости, ту суму на 36 коронъ мѣсячно

Примѣчается, що розширеніе бурсы въ способъ, уже прежде указанный, послѣдуетъ только тогда, если въ поданномъ выше терминѣ сголосится 20 такихъ воспитанниковъ, которыи обовязуются платити по 41 взгладно 36 коронъ мѣсячно и подчинятся всѣмъ другимъ условіямъ конкурса до Ч. 1254/900, въ газетѣ „Дѣло“ уже раньше оголошеннымъ.

Отъ Управляющого Совѣта Института „Народный Домъ“.

Львовъ, 10 (23) августа 1900.

Председатель:
А-ръ Іосифъ Дѣлькевичъ.

Надѣслане.

Найчистѣйша алькалічна

GIESSHÜBLER

вода щавова. 69

Яко добру и певну льокацію
поручаемо:
4½% Листы гіпотечній,
4% Листы гіпотечній коронові,
5% Листы гіпотечній преміованій,
4% Листы Тов. кред. земского,
4½% Листы Банку краевого,
5% Облігаціи Банку краевого,
4% Позичку краеву,
4% Облігаціи пропінаційній и всякій ренты державній.
Папиры тѣ продаемо и купуемо по найточнѣйшомъ курсѣ деннѣмъ. 374 [8]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. галиц. акц. Банку гіпотечного.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вѣдъ 10 лѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовляє ся штучій зубы и щоки, пѣсля найновѣйшихъ системовъ въ каучуку и золотѣ безъ пѣднебѣня, такожъ всякій репарацій, входячій въ кругъ дентистики технічной. При помочи найвытравнѣйшихъ помѣчничихъ силъ заграничныхъ выготовляє всякій роботы пѣдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 62—144

Заведенє отворене цѣлый день.

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ
Львовъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кількохъ вѣддѣловъ въ которыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованє пѣсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубовъ безъ болю, при мѣцевомъ знечуленю або и усыпленю, обтураторы при вадахъ и бракахъ пѣднебѣня, вставлюванє штучныхъ зубовъ и на золотѣ безъ пѣднебѣня.

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устной ямы.

Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надѣсланій почтою зубенкій, зломаній и т. д. штучній зубы направляє ся и высылаєсь вѣдворотною почтою безъ особнятого пріѣзду. — Институтъ отворены цѣлый день. 84

Дръ Л. Віктор.

ЛИПЕЦЬ

въ реставрациі ГАФТУЛЫ ТЕНФЕРА, улица Трибунальска ч. 12 дѣмъ власный, можна дѣстати щоденно вже о годинѣ 8-ѣй рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печеня вепрова зъ капустою	15 кр.
Сѣкаий легки	12 „
Фляки	13 „
Ножка теляча зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моеи реставрациі, даю вѣдбираючимъ марки. — Найлѣпшій вина по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ страви и напитковъ заосмотрена кухня.

79 210—? Зъ высокимъ поважанемъ
НАФТУЛА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плитаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничій, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвінковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

Вода фіялкова

усуває зъ лиця прищѣ, лишаї, угры, сѣдане и лущеня шкѣры, выгладжує морщины и вб сповнину. Вѣдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює лице.

Цѣна 2 кор.

5

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

Львовъ: склепы власній улиці Сикстуска ч. 25, Галицка ч. 11. Кракѣвъ: Сукенницѣ ч. 20. Чернѣвцѣ: Рынокъ ч. 3. Перемышль: ул. Францішканьска ч. 24.

Паниочка котра укінчила школу видѣлову, пошукує посади учительки домашної. Poste restante Зофія, Надвірна. 421 1—2

Читальня „Просвѣты“ въ Стрыю на Ланахъ пошукує рутинованого **СКЛЕПАРЯ** до ведения Крамницѣ. Зголошеня: О. Бобикевичъ — Стрый. 425 1—3

Важне для рѣльникѣвъ!

Черезъ користне закупно, якъ такожъ черезъ спроваджуване цѣлыми ваґонами наразъ, есмь въ положеню потрѣбный до байцованя зерна въ часѣ засѣвѣвъ

Сѣрканъ мѣды

(Синый камѣнь)

вѣдпродати дешевше вѣдъ кождой иншой конкуренції и прошу до мене оферты вносити.

Знаменитну **Байцу „Дирнуа“** удержую такожъ постѣйно на складѣ.

Альойзій Гібнеръ

у Львовѣ Ринокъ ч. 38.

394 4—0

Фабрика парова для выробѣвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляє о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовлени на всякій уряджения ѣдальнь и спальнь, якъ такожъ готелевій, склеповій, реставраційній и кавіярняній уряджения, поручаючи за доброту, тревалость и совѣстне ихъ выконченє зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованій и точне додержане речницѣвъ замовлень. 362 15—60

Найзнаменитшихъ

1/2 клґ. цукрѣвъ десерovыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.

1/2 клґ. Бісквітѣвъ англійск. и Гербатникѣвъ зр. 1·—

1/2 клґ. кармелькѣвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручає що дня свѣжій

Г. ТРЕТЕРЪ

властитель паровой фабрики чоколяды и цукрѣвъ

Львовъ, пл. Маріяцкій ч. 7 рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитй выробы власній, прочь зѣ спроваджуваною тандитою!

НОВОСТЬ. НОВОСТЬ

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживає кремъ всходнои красоты и воду ліліеву Станислава Линицкого, котра усуває веснянки и жовтй плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Дѣстати можна лише въ дрогеріи

Станислава Линицкого

У ЛЬВОВѢ

ул. Сикстуска, ч. 21. 8—84

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.

Найблизшій вѣдхѣзды:

30 серпня „Амстердамъ“ о 4 по полудни. — 6 вересня „Статендамъ“ о 11 передъ полуднемъ. — 13 вересня „Спарндамъ“ о 4 по полудни. — 20 вересня „Роттердамъ“ о год. 11 передъ полуднемъ.

Новій пароходы зъ модерными шрубами:

Ротердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10.320 тонъ, Потсдамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ каютъ вѣдъ 360 кор. и высше } зъ
другихъ каютъ 216 к. и высше } пристави.
III. класы 185 к. 40 с. зъ Вѣдня.

Бюро у Вѣдни: Для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класы: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій філія въ Берлѣ, Инсбруку и Трієстѣ. 59

УЧИТЕЛЬ

орґанъ русского товариства педаґоґічного двотыжневникъ педаґоґічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1869 у Львовѣ ул. Вѣрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр. на пѣвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

Прядъ кавчуковый

уживаный при годованю худобы

Прядъ до помпованя воздуху

при вдутю товарины

Трокарѣ, Ножицѣ

до стриженя овець и худобы.

Клістиры до худобы

ґумовій и циновій.

Камѣнну сѣль цѣлу и мелену и т. п. и т. п.

поручає 394 4—0

Альойзій Гібнеръ

Львовъ, Ринокъ ч. 38.

Таблицѣ зъ металю литтѣ

таблицѣ надмогильній, таблицѣ для Выдѣлѣвъ повѣтовыхъ, нумеры на домы, таблицѣ мосяжній въ бляхи прасований для дѣсной сторожи. — Альомбы оловяній и ґузики до альомбованя — выконує найдешевше

Лѣярня выробѣвъ металевыхъ

ГЕНРИКА ШАПІРЫ

Львовъ ул. Коперника ч. 3, (побочь антики п. Миколяша.)

203 20—?

Польга и певна помочь

[за котру дѣстанѣ-емь отвертй листы похвальній] для тыхъ, що терпять на руптуру

въ сей часъ

черезъ припоясане мною

спеціяльно уряджены хъ БАНДАЖѢВЪ

Найдешь коли звичайный бандажъ не помогъ, то мой покажесь добрымъ.

Также для сильно розширеных артеріальных рупцѣвъ, найдешь и водяных, мои позно помогають.

въ 50 новыхъ фасонахъ для кождого вѣку и пола, котрй выробляю пѣсля мѣры, лично згодошуючимъ ся, на ординацію П. Т. лѣкарѣвъ и въ надзвычайны случаяхъ, зъ доборыхъ матеріялѣвъ по дуже приступныхъ цѣнахъ.

Поясы черевій, пупцеій и мирюній, геморойдальній, менструаційній, суспензорія, простодержачѣ и рѣжнородій бандажѣ противъ жилякамъ и артикулы для плеканя хорыхъ

поручає

ЯКОВЪ ФІРЕРЪ

фах. прак. бандажистъ, доставець для многихъ касъ хорыхъ и доброчинныхъ заведень

Львовъ ул. Трибунальска ч. 10.

Замовленя зъ провінціи сповнює совѣстно и дешево. 409 2—4

Въ высшомъ нѣмецкимъ заведению науковомъ для дѣвчатъ у Львовѣ вѣдбувають ся записы щоденно вѣдъ 10—2 пре ул. Заморовича ч. 12. При записахъ треба мати свѣдоцтво шкѣльне. Крѣмъ выкладового языка нѣмецкого обовязкови суть языки: польскій, рускій, французскій и англійскій. Для пенсіонарокъ совѣстне выховане, знаменита обслуга зъ харчемъ и мешкане зъ комфортомъ уряджене пѣдъ найдогоднѣйшими условами.

415 2—3

Гармоніюмъ

до

науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 64

Для учащои ся у Львовѣ молодежи зъ добрыхъ домовъ помѣщене и родительска опѣка та дозоръ. Ближшихъ вѣдомостій удѣлить

Павлина Яворска

ул. Вѣрменьска ч. 2

418 3—3

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дреліхи и т. п. власній выробы

поручає по цѣнахъ умѣреныхъ

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА“ зъ Кросна

Замовленя зъ провінціи просимо надсылати до Кросна.

Почта, телеґрафъ и стація зелѣзницѣ въ мѣсци. — Пробки и цѣнники присылаємо на жаданя даромъ и оплатно

Заразомъ остерѣгаємо, що репрезентантомъ иншои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, е п. А. ЛЬОХЕРЪ, а иншихъ агентовъ анѣ похатникѣвъ не высылаємо. 2 52—52

Почтенной Р. Т. Публицѣ припоручає ся

НОВО ОТВОРЕНЕ

Заведене загально консумційне

Львовъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарскій)

именно

РЕСТАВРАЦІЯ получена зъ **МОЛОЧАРНЕЮ**

КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ

и вышинкомъ пива пільзненьского

першого Акц. Бров. въ Пільзнѣ.

Льокаль уряджены есть пѣсля всякихъ вымоговъ для выбагливѣйшои Публики. Перворядна кухня въ руху черезъ цѣлый день. Стравы споряджений лишь на свѣжомъ маслѣ Всякій набавъ и кава правдиво доброскі. Печиво и тѣста домовій власній. — Вина добрій. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣже на мѣру. Приймає ся абонаментъ на снѣданя, обѣды и вечерѣ по дуже умѣркованыхъ цѣнахъ. Всякій информація и множество часописей до розпорядженя.

О ласкавъ загощенія упрашає зъ поважанемъ

391 5—14 **К. Нетушіль.**

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручає П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ

Фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 267 13—36

Львовъ, улиця Яблоновска ч. 9

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 881 7—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кґр.	Почтова
	бляшанка	

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТОВЪ

ц. к. надворного заведения

І. ГЕННЕРА

що обнявъ-емь тое заведенє на власность и буду его дальше вести на тѣй высокости и доскоиалости, на якѣй черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.

Н. Ліcса

401 4—65 улиця Академицка число 18.

Чому „Торіль“

е лѣпшій, нѣжь Лібіґа мясній екстракты?

Пѣсля взносного высказу Лібіґа пожаиных и покрѣпляючихъ складникѣвъ въ екстрактахъ Лібіґа нема. Ажь нѣмецкимъ повагамъ повело ся найти се епохальне удѣпшене. „Торіль“ е мяснымъ екстрактомъ зъ найлѣпшои половины зъ покрѣпляючими и пожиными складниками.

Жадати всюды „Торілю“!

Головный складъ для Австріи и Угорщины: Franz May, Wien VIII. Josefstädterstrasse 64. 351 2—30

Климентій Федунь ьо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручає

свое переплетниче и ґалянтерійне заведенє

у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 866

Подоймає ся всякихъ роботъ, особливо переплету Служебникѣвъ, Евангелій, Молитовникѣвъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбумѣвъ, Мапъ, Дипльомовъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ“

стоваришене зъ обмеженою порукою

Львовъ, ринокъ ч. 10 (домъ „Просвѣты“.)

Удѣляє позички за оплатою 5 1/2 % и 1% додатку на кошта адміністраційнй, властителямъ ґрунтовъ и господарствъ до 500 коронъ за порукою двохъ вѣдповѣдныхъ ручителѣвъ або за интабуляцію на першомъ мѣсци, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ. Священники, не посѣдаючй реальностей, мусять крѣмъ поруки двохъ ручителѣвъ предложити еще поліcу житеву; обезпечатись можна черезъ „Днѣстеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ пѣсля всякихъ можливыхъ комбінацій.

Товариство взаим. кред. „Днѣстеръ“ приймає вкладки до опроцентованя вѣдъ членовъ третыхъ осѣбъ по 4%.

Удѣлъ членскій выносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членомъ бути и позичку дѣстати може только членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ“. 34

Информаціи удѣляє Дирекція листовно або агенты Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“.

ЛЬВѢВСКЕ АКЦІЙНЕ

ЗАВЕДЕНЄ ЗАСТАВНИЧЕ

ул. Кароля Людвика ч. 3, I. поверхъ

дає позички на заставы:

Дорогоцѣнностій всякого роду
Цѣныхъ папероvъ и
Цѣныхъ предметовъ въ-загалѣ.

Процентъ умѣркованый знижає ся въ мѣру высоты позички. 402 4—48

Бюро отворене вѣдъ 9—1 и 3—6.

Вѣдъ року 1868

БЕРҐЕРА лѣчниче

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарими уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пѣвостровѣ Балканьскомъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкѣрнй, особливо противъ

Выкидовъ шкѣрныхъ рѣзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланє Бергерового мыла смоляного яко гігієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и дезинфекція шкѣры есть рѣвножъ загадно признане. Берґера мыло смоляне жме 40% смолы деревной и рѣзнить ся значно вѣдъ всѣхъ иншихъ родовъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованемъ треба жадати выразно Берґера мыла смоляного и уважати на пѣбочь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкѣрныхъ уживая ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчничого мыла смолянo сѣрчаного.

Яко лагодньйше мыло смоляне до усуненя всякои **нечистоты шкѣры**

на выкиды шкѣрній и на головѣ у дѣтей, также яко незрѣване мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обймаюче 35% ґліцерины и пахуче

Бергера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки вождого рода 35 кр. вразъ зъ припосомъ уживани.

Зъ инших родовъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючй заслугуючй на увагу: **Мыло бензоове для нѣжности шкѣры; мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладжения шкѣры и знакѣвъ по вѣспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели** зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жъ **мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для** маленькихъ дѣтей (25 кр.).

Берґера мыло петросульфольне

противъ вишневого лица, вишневого носа, высыпокъ и свербякѣвъ на шкѣрѣ; мыло на веснѣвки дуже успѣшне; мыло сѣрчано молочне на нечисте лице; мыло танінове на почервонѣ и выпадъ волося.

Берґера зубна паста въ тубахъ

найлучше средство до чищеня зубовъ Нр. 1 на нормальній зубы, Нр. 2 для курцѣвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ Берґера вѣдсылаємо до припосовъ ужитя. Жадати все Берґера мыла, бо е много безуспѣшныхъ наслѣдувань.

Мѣсця продажи для Львова въ аптиках: І. Байзера, Г. Блюменфельда, К. Миколяша, З. Рукера, К. Склепиньского, Вепюрского, д-ра Зарицкого и фірмахъ А. Ербара, Гайсіма, Кулика и А. Рапапорта. Дальше въ аптиках въ *Бродах* Кріzого, Ляндберґа; въ *Борщові* Ал. Пйотровского; въ *Бережанах* А. Дурста, Л. Наґлика; въ *Бережові* Галямась, Ербена; въ *Хирові* Левицкого; въ *Дрогобичи* А. Книжановского, І. Тобішека; въ *Ярославі* І. Анїермана, І. Рона; въ *Коломыи* Павловского, Штенцля, Витославского; въ *Калушу* Пилевского; въ *Перемышли* у всѣхъ 4 аптиках; въ *Рашеві* Карпиньского, Прона; въ *Сколѣмі* Леховского; въ *Самборі* І. Алексевича и Гердлички наслѣдникѣвъ; въ *Станиславові* у всѣхъ трехъ аптиках; дальше въ аптиках въ *Стрыю, Тернополи* и у всѣхъ аптиках бѣльшихъ мѣстъ Галичины. 165 17—24

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньковскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянськов. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 183. Львовъ, Понедѣлокъ 14 (27 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кшижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes. I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; B. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсерати платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатками

Въ Австрії:		За границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженє. — Рекламація неопечатані вѣльній вѣдъ порта.

Неодинокє число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычній принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣтки инсератового або ся мѣсяць а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Недѣли и инший день посля празднич числить ся по 15 кр. вѣдъ стрѣтки.

Процесъ о руску мову и письмо.

Въ дня 18 Мая 1899 одержавъ я съ ц. к. суду повѣтового въ Ярославѣ письмо зъ дня 14 Мая 1899 Ч. А. 396/98, адресоване: Wielebny urząd parafialny obrz. gr. kat. jako metrykalny w Niemirowie, котрымъ тойже судъ домагав ся якъ найспѣшнѣйшого оповѣщеня ему о певныхъ датахъ метрикальныхъ, потрѣбныхъ до пертрактацій о спадщину. Се письмо було зрефероване польскою мовою и азбукою, зъ-за того я завернувъ его пѣдъ днемъ 20 мая 1899 ч. 26 судови въ Ярославѣ зъ жаданемъ, щобы судъ вѣдповѣдно до цитованыхъ мною законныхъ постановъ зреферувавъ его менѣ рускою мовою и письмомъ, а я тогды полагоджу его. Судъ въ Ярославѣ не вволивъ мому законному жаданю, але ще оскаржившъ мене передъ ц. к. Староствомъ въ Равѣ рускій, звѣдки я одержавъ таке вѣзване:

Ч. 20807. До Всечестного гр. кат. Уряду парохіяльного

в Немировѣ.

На внесене ту зажалѣне ц. к. суду повітового в Ярославю — при долученю 2 załучників — завідомляю Всечестний гр. кат. Уряд парохіяльний, що уряди парохіяльні — яко метрикальні обовязані суть приймати письма в язиці польскім і на ті письма відповідати і що в тім случаю подані через Всечестний гр. кат. Уряд парохіяльний роспорядженя не мають до них застосованя.

Взиваю протов Всечестний гр. кат. Уряд парохіяльний, щобы жаданих поясненъ удїлив ц. к. судови повітовому в Ярославю до 8 день, бо в разї противнім висланий буде на кошт Всечестного отца пароха тутейшій урядник до перешукання тамтейших книг метрикальних і удїленя ц. к. судови жаданих дат, а Всечестний отець парох потягненій зістане до відповідяльности.

Рава, дня 26 липня 1899.

Ц. к. староста w z.
Leszczyński.

Противъ сего вѣзвання внѣсъ я пѣдъ днемъ 11 серпня 1899 Ч. 44 вѣдкличне зажалѣне до ц. к. Намѣстництва у Львовѣ. Президія ц. к. Намѣстництва, рескриптомъ своимъ зъ дня 4 сѣчня 1900 Ч. 13652/99, выладженымъ до ц. к. староствы въ Равѣ рускій, не прихилила ся до мого вѣдкличного зажалѣня. Рескриптъ Президія ц. к. Намѣстництва звучитъ:

Predłożonego relacyą z dnia 25 sierpnia 1899 l. 24122 zażalenia gr. kat. Urzędu parafialnego w Niemirowie z powodu wydanego przez Pana c. k. Starostę rozporządzenia z dnia 26 lipca 1899 l. 20807, którem wezwano ten Urząd do wykonania rekwizycyi sądowej, wystosowanej w języku polskim w sprawie metrykalnej, nie uwzględniam, ponieważ wezwanie to nie pozostaje w sprzeczności z obowiązującymi przepisami.

Вѣдповѣдно до сего рескрипту ц. к. староство въ Равѣ рускій запорядже слѣдуюче:

Ч. 449. Всечестному гр. кат. Урядови парохіяльному

в Немировѣ.

Удїляю до відомости з везванем до предложеня в 3-х днях ц. к. судови повітовому в Ярославю жаданого в долученім письмі виясненя, бо в разї противнім висланий зістане урядник на кошт Всечестного Отца пароха.

Рава, дня 11 сїчня 1900.

Ц. к. староста
Тирман.

Противъ высше згаданого рескрипту ц. к. Намѣстництва внѣсъ я пѣдъ днемъ 25 сѣчня 1900 ч. 10 вѣдкличне зажалѣне до ц. к. Міністерства справъ внутрѣшныхъ у Вѣдни, а се такожь не прихилило ся до мого на законахъ и розпорядженяхъ опертого вѣдкличного зажалѣня, бо отъ дня 20 с. м. получивъ я слѣдуюче письмо:

Odpis reskryptu c. k. prezydynm Namiestnictwa we Lwowie z dnia 14 sierpnia 1900 l. 7255/pr. wystosowanego do Pana c. k. Starosty w Rawie.

Pan Minister spraw wewnętrznych z dnia 1-o lipca 1900 l. 2514|M.I., nie uwzględnił rekursu gr. kat. Urzędu parafialnego w Niemirowie przeciw decyzyi tutejszej z dnia 4-o stycznia 1900 l. 13652/pr. ex 1899, którą zatwierdzając rozporządzenie Pana c. k. Starosty z dnia 26 lipca 1899 l. 20807 orzeczono, że pomieniony Urząd parafialny w sprawie metrykalnej jest obowiązanym wystosowanej doń w języku polskim rekwizycyi c. k. Sądu powiatowego w Jarosławiu zadość uczynić a to z powodów podanych w zaczepionej decyzyi. — Załączniki sprawozdania z dnia 14 marca 1900 l. 4683 zwracam Panu c. k. Staroście do dalszego zarządzenia.

Ч. 21950. Рава дня 17 серпня 1900.

Всечестному гр. кат. Урядови парохіяльному в Немировѣ.

Удїляю до відомости з возванем до безпроволочного удїленя ц. к. судови в Ярославю жаданого вияснення.

За ц. к. старосту: Бохенскі.

Такъ отже довѣвъ я процесъ о права рускон мовы и письма въ переписцѣ краевыхъ властій зъ нашими урядами парохіяльными ажь до послѣдньон инстанціи. Всѣ тотѣ инстанціи некорыстно порѣшили справу рускон мовы и письма въ публичнѣмъ жытю; однакъ своихъ рѣшень не вмѣли они оперти на певныхъ законахъ и розпорядженяхъ, а лише на якихось намъ невѣстныхъ „обовязуючихъ приписахъ“.

Противъ оречення міністерства внутрѣшныхъ справъ слѣдуе ще внести зажалѣне до ц. к. Адміністраційного трибуналу у Вѣдни. До всѣхъ высше згаданыхъ инстанцій я самъ писавъ зажалѣня, а що основно и добре, за се ручу. Писане зажалѣня до ц. к. Адміністраційного трибуналу вѣдступаю Выдѣлови нашого політичного товариства „Народна Рада“ у Львовѣ, вѣдповѣдно до его вѣдозвы, оголошеной въ рускихъ часописяхъ въ мѣсяци серпни 1899. Яка тамъ доля жде нашу руску мову и письмо, не знаемо; бажаемо лише, щобы ц. к. Адміністраційный трибуналъ по справедливости порѣшивъ наше зажалѣне.

О. *Иванъ Кипріянъ*, парохъ въ Немировѣ.

Письма зъ краю.

Зъ Долинна. (*Народне шкѣльництво въ Долинщинѣ и руска мова. Окружный инспекторъ шкѣльный о. Василь Навроцкій*).

Не лишилась Долина по заду иншихъ мѣсцевостей пѣдъ взглядомъ рѣвноуправненя рускаго языка въ школахъ. Наука рускаго языка въ тутешній школѣ призначуе ся у всѣхъ клясахъ на послѣдній годины вѣдъ 12 — 1, коли дѣтвора задля умученя найменше може научитись. Тожь выслѣдокъ такій, що окѣнчений ученикъ Русины, котрій дома тѣлько по-руски говорятъ, не вмѣютъ по руски анѣ читати анѣ писати, а навѣть знайшовъ ся одинъ оказъ, де хлопецъ Русинъ, укѣнчившій 4-у клясу, не вмѣвъ пѣдписати ся безъ помылокъ по-руски, а толкувавъ ся тымъ, що вѣнъ ще нѣколи не мавъ нагоды по-руски пѣдписувати ся. Се есть дѣйстно можливе, коли зважить ся, що зошиты на письменній вправы рускій въ высшого приказу — пѣдписують самій учителѣ. Я мавъ щасте бачити у одной учительской силы по-польски попѣдписуваній зошиты на рускій задачѣ, и ажь на мое налеганє а грожене опублікованемъ въ газетахъ, позалѣпльовало ся польскій написы а повыписувано рускій. Въ школахъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, де свѣдоцтва шкѣльній выдають ся на рускихъ друкахъ, пѣдписують учителѣ по-польски, щобы тій свѣдоцтва не выглядали занадто рускимъ.

Учителѣ въ школахъ нашого повѣту суть „вандрѣвній“, бо мало котрый зъ учителѣвъ або учительокъ довше якъ пару мѣсяцѣвъ пробуває на одній посадѣ. Се спеціяльность нашого ц. к. инспектора шкѣльного, въ чѣмъ жаденъ зъ инспекторѣвъ не въ силѣ ему дорѣвнати. Въ мужескій школѣ въ Долинѣ в складъ такій: на 9 силъ есть тымчасовыхъ 7 (3 учительки и 4 учителѣ) а лишь 2 сталій силы, бо шкѣльна рада окружна мае такій „пехъ“, що якось Поляки на сталыхъ учителѣвъ не подають ся а пропустити Русина — небезпечно. Въ дѣвочій школѣ на 10 учительокъ нема анѣ одной Русинки, и анѣ одна учителька не мае испыту зъ рускаго языка. Учительки й не крыють ся зъ сымъ, що po rusku nie umiemy ani słowa. Рѣкъ тому назадъ одна Русинка учителька подалась на сталу учительку до Долины и мимо того, що мала першеньство помѣжь всѣма кандидатками, не одержала тои посады. Порушено тогдѣ всѣ струны, а одному Полякови членови рады окружнои выставлювано се навѣть яко zdradę ojczyzny, если бы черезъ него дѣсталась Русинка на сталу учительку. Коли-жь таки одинъ Русинъ, а котрому не можна було нѣякон чорнои латки приняти, дѣставъ ся на сталу посаду, то секуе ся его рѣжными способа-

Подорожь до Версайю.

Въ пару днѣвъ по пріѣздѣ конгресовыхъ гостей и инчихъ „маститыхъ“ патріотѣвъ урадили мы звидѣти Версай, лѣтный замокъ колишныхъ французкихъ королѣвъ. Раннымъ ранкомъ, якъ на Русь, бо о 8-ій годинѣ, выѣхала наша громадка въ подорожь до згаданого мѣста. Я зъ Євгеннистымъ держались дуже статочно и по дорозѣ не зачепили анѣ одного французки, що розумѣвсь выкликало въ рускій громадѣ велику сензацію и здивоване. До нашого купе всадивъ ся якійсь братъ мойжешовего вызнання, таки вѣдай галицкій Мойше, и слово по словѣ розповѣвъ намъ, якъ то вѣнъ що-дня ѣздить до Версайю, якій знаменитій интересы робить на покладкахъ и т. д., що та якъ мы повинній звидѣти въ Версайю.

Русь наша рада, що може покористуватись за дурно чужимъ розумомъ, слухала его „зъ насмарованемъ“ (-z namaszczeniem), ажь тутъ крикнувъ кондукторъ: Viroflay! Нашъ жидокъ пѣдскочивъ, мовь бы его хто нехотячи шпигонувъ, и каже: „Версай!“ Мы згѣдно повторили „Версай“ и гусакомъ выйшли на дворець. Поѣздъ заразъ таки вѣдъѣхавъ, а мы остовпѣли. Читаемо, а се Viroflay, не Versailles. Я зъ Євгеннистымъ стулили були вже кулаки, щобы въ чесный способъ заплатити чіверонови за его пораду, але решта Руси задецидувала патріярхальнымъ словомъ: „Богъ ему за насъ заплатитъ“, а мы, додавши: „аминь!“, розтворили кулаки. На наше щасте ся пригода не сѣткала насъ на галицкій Трансверзальцѣ, а въ цивілізованій краинѣ. За чверть годины надѣйшовъ новый поѣздъ и мы замѣсць другою клясою полѣзли на тонты*) и поѣхали до Версайю.

Мѣсто Версай (Versailles) мае 55.000 мешканцѣвъ. Заложивъ его головно Людовикъ XIV. Оно дуже пригадуе Потсдамъ пѣдъ Берлиномъ. Тій самій широкій тихій улицѣ, той самъ способъ будовы домѣвъ въ родѣ маломѣсточковыхъ вѣзь зъ городцями и зеленію въ округи. Королѣвскій замокъ пригадуе дуже паріскій Лювръ, довгій рѣвнобѣчникъ зъ переду отвореный. Поздовжь бѣчныхъ стѣнъ якъ тамъ такъ тутъ поустановлювано сотки каменныхъ статуй найрѣвнороднѣйшихъ славныхъ людей и королѣвъ. Замокъ и городъ выглядаютъ такъ чаруючо немовь у казцѣ зъ тысячу й одной ночи. Надъ заложенемъ замку, города, водопроводовъ и утвореномъ дорѣгъ працювало 36.000 людей наразъ. На все те мавъ выдати Людовикъ XIV. милиарды ліврѣвъ, а днесь замокъ и городъ цѣнить на 500 мілионѣвъ.

Вѣдъ р. 1682 Версай бувъ сталою резиденцією французкихъ королѣвъ. Тому то й исторія Франціи тѣсно зъ нимъ звязана. Въ 1789 р. перший разъ замѣсць упривілеованыхъ станѣвъ шляхты и клиру вѣдбувъ ся тутъ Народный Соборъ, що давъ починъ до революційной епохи. Въ р. 1789, 5 и 6 жовтня десятки тысячь паріской черни мѣжь котрою було кѣлька тысячь самыхъ жѣнокъ, найшли Версай зъ затикнеными на жердки головами

*) Тутъ екскурсійній поѣзды мають надъ возами пѣддашє, де такожь ѣдуть люде.

поморгованыхъ, стали пѣдъ вѣкнами королѣвского замку и зъ крикомъ „хлѣба хочемо!“ змусили Людовика XVI. переселитись до Тюлєріѣвъ, щобы въ той способъ вырвати его зъ рукъ реакціонерѣвъ, котрій обсѣли его въ Версайю. Въ р. 1870 заняли Прусаки 19 вересня Версай. Тутъ мешкавъ Вільгельмъ ажь до 6 марця 1871 р. Тутъ и оголосивъ вѣнъ себе нѣмецкимъ цѣсаремъ и выготовивъ актъ сполученя цѣлон Германіи. Тутъ выготовлено капітуляційній условія Парижа и Фавръ пѣдписавъ заключене мира. Звѣдси маршалокъ Макъ-Магонъ вырушивъ 12-го марця 1871 р. на усмирене паріскои комуны. Ту еще до нинѣ выбираютъ Французы президента. Въ сенаторскій сали бачили мы зазначений мѣсця, де сидѣвъ Гамбетта на скрайнѣй лѣвици, Карно въ центрѣ и Любе.

Въ сѣмъ замку за Людовика XIV мешкала не тѣлько правѣчна королѣвска рада, але майже вся виднѣйша французска шляхта, що творила заразомъ его королѣвскій дворъ, такъ що въ замку мешкало неразъ 10 тысячь народа.

На серединѣ подвѣра передъ брамою Куръ-дъонперъ стоить красна бронзова статуа Людовика XIV. на кони. Вздовжь стѣнъ палаты на першѣмъ поверсѣ уставленій, якъ уже зазначивъ я, статуи державныхъ мужѣвъ и рицарѣвъ. Далѣ ѣде поперечный будынокъ зъ брамою Куръ де ля Шапель, поздовжь котрого уставленій статуи святыхъ и апостолѣвъ. Зъ тои брамы входить ся до народного музея, помѣщеного въ прекрасныхъ апартаментахъ Людовика XIV. Одинокій се въ своѣмъ родѣ музей, що мѣжь инчимъ мѣстить въ собѣ исторію Франціи. Именно въ скульптурѣ и образахъ представлена исторія Франціи вѣдъ найдавнѣйшихъ до найновѣйшихъ часѣвъ. Однакъ усе уставлено такъ въ сумѣшь, що годѣ собѣ выробити хотьбы сякетаке поняте про ту исторію. Въ серединѣ мѣжь двома головными крилами находить ся гарна капличя въ стилю романьескѣмъ, прикрашена богато бронзомъ, величезными фресками, марморомъ и позолоченемъ. Мѣстить ся она мѣжь салями и йде такъ высоко, якъ ндуть поверхи, а вражѣне робить больше великои салѣ якъ капличѣ. Въ одній зъ бѣчныхъ саль находить ся образъ, на котрѣмъ въ натуральній величинѣ на мальованый архангелъ Михаилъ, якъ дае мечь орлеанскій дѣвици, котру Французы почитаютъ майже на рѣвни зъ Матерію Божою.

Богато образѣвъ мае хотьбы длятого велике свое значѣне, що особы историчній на нихъ — се вѣрній портреты.

Кѣлька саль майже выключно заповненій величезными полотнами, що представляютъ всѣ найважнѣйшій моменты и битвы зъ житя Наполеона I. Дуже вѣрно представлена сцена, якъ Наполеонъ, засыпаный снѣгами, утѣкае зъ Россіи. Образъ сей робить могуче вражѣне. Такъ пр. по правій сторонѣ образа видно перевернений вѣзъ, зъ котрого повыпадали закостенѣлій нагій трупы. Запряжений конѣ лежать выпружений въ ровѣ, а тутъ надъѣжджае наполеоньске вѣйско. Зъ лѣвого боку стоить громадка хлопѣвъ передъ розваленою хатою а на передѣ видно матѣрь, що тулить до грудей закостенѣлого трупа своей дитинки. Се образъ Иисуса. Дальше 21 ме-

ИНТЕРНАТЪ
РУСКІЙ vis—à -vis гимназіи.
помѣщ ный при ул. Вѣрменьскій ч. 2.
управитель **Ст. Петрицкій**
удѣляе информацій щоденно вѣдъ рана до вечера. 482 1—3

ми, щобы скоро самъ утѣкъ. Науки рускаго языка не дає ся учителеви Русинови ръ жадной клясѣ, тѣлько Полякамъ, що самѣ не вмѣють добре по-руски говорити. Дѣти въ школѣ такъ мужескѣй якъ и дѣвочѣй слухають лише много про królów ćwioczków та выспѣвують пѣснѣ до polskiej ziemi та краковяки, а рускихъ пѣсень спѣвае ся хиба коломыйки яко pieśni narodowe. Въ школѣ дѣвочѣй молять ся дѣти лишь по польски а такожь въ клясѣ тѣй школы мужескои.

Се все дѣе ся завдяки рускому священикови о. Василію Навроцкому, ц. к. инспекторови шкѣльному. Мѣжь 15. липня а 1 серпня вѣдбувались окружнѣ конференціи и не выначено анѣ одной темы въ рускѣй мовѣ. Ба, що бѣльше. Нашь ц. к. инспекторъ потрафивъ выплекати въ серцяхъ пѣдвластныхъ ему учителѣвъ Русинѣвъ таку любовь до рѣдной мовы, що на конференціяхъ въ Долинѣ, Болеховѣ и Рожаѣтовѣ анѣ одинъ учитель — навѣть зъ Русинѣвъ — не умѣвъ по-руски губы отворити. И власть духовна мае въ нашѣмъ инспекторѣ добрый примѣрникъ. Ого на день 12. липня въ день св. Апп. Петра и Павла вызначивъ вѣнъ зѣѣздъ комісіи конференційнои для оцѣнки темъ, и хотяй бѣльша половиця мѣжь членами комісіи були Русины, мусѣли выречи ся свята и пѣдъ покровомъ отця духовного працювати цѣлый день.

О отче Василю, чи Вамъ уже цѣлкомъ обридла руска мова и свята? Чи такъ покѣрно служите Польщи? Служѣть такъ дальше, а дослужитесь...

Букѣвъ.

Зъ Любѣня. [*Рускій театръ.*]

Нашь рускій народный театръ перебувае теперь въ Городку. Хочь ему тамъ досыть добре поводить ся, то все-жь не такъ, якъ тѣму два роки, а то зъ тои причины, що теперь горячій часъ, вакацін, усе тутешне вѣйско выйшло на маневры, мѣсто опустѣло, а сталои мѣскои интеліґенціи тутъ доволѣ мало! Дирекція театру рѣшилась тому дати два представленя въ Любѣню, котрый лежить о милю вѣдъ Городка, а то въ тѣ днѣ, въ котрыхъ не було представленя въ Городку.

Оттакъ то загостивъ до нашого мѣсця купелевого рускій театръ, а треба знати, що се першій разъ. Всѣлико говорили про се, якъ ему тутъ поведе ся, бо на купеляхъ перебувають самѣ Поляки, а зъ рускои интеліґенціи майже нѣкого нема. Одначе спмъ разомъ Поляки не усунули ся и такъ одного якъ и другого разу саля була повна.

Въ понедѣлокъ дня 20. серпня вѣдграли „Запорожця за Дунаемъ“. Стара се штука, але для зѣбранои публики польскои була она новинною, тымъ-то прислухувались зъ приемностію спѣвамъ и любовались гарными голосами. Сироту Оксану вѣдграла знаменито п-нѣ Рубчакова, що своимъ нѣжнымъ голосомъ просто чарувала слухачѣвъ; гарнымъ козакомъ Андреемъ бувъ п. Григоровичь. П-на Бучманѣвна оказала ся знаменитою въ ролѣ Одарки, жѣнки-цокотухи, що то умѣе коротко тримати свого чоловѣка, котрый частенько любить заглядати до чарки та волочити ся по-за домомъ. А вже незрѣвнанымъ бувъ п. Рубчакъ въ ролѣ Ивана Карася. Слабше выпала креація султана, бо була невѣдповѣдно обсаджена: гравъ еѣ молоденькій п. Петровичь, що не бувъ въ станѣ надати собѣ вѣдповѣдной повагы, а его высокій, теноровый голосъ зовсѣмъ не надававъ ся до партій баритоновыхъ. Згадати треба еще про гарный, оригінальный танець женцѣвъ въ другѣмъ актѣ, що вѣдтанцювали его артисты въ чотыри пары зъ правдивою козацькою вервою. Вѣдтакъ вѣдспѣвано „Вечерницѣ“ Нѣщаньского. Тутъ въ цѣлѣй повни оказали ся хоровѣ силы нашого театру. Вже то, нѣгде правды дѣти, рускѣ хоры все чарували нашихъ сусѣдѣвъ.

Въ середу дня 22 серпня вѣдграно „Барона цыганьского“. Стара-старезна се штука, грали еѣ тысячѣ разѣвъ по всѣхъ театрахъ, по всѣхъ мѣстахъ. Але нашій артисты своею грою зъумѣли заинтересувати публику, котра горячо оплескувала кожду комічну ситуацію и сцену, якихъ въ тѣи штуцѣ е чимало. Прекраснымъ барономъ бувъ п. Григоровичь, що такъ якбы вродився для сеи сценічнои креаціи. Чудовою цыганкою Саффы була и нѣ Рубчакова. А вже-жь п. Ольшаньскій въ ролѣ Жупана побуджавъ своимъ комізмомъ усю публику до щирого смѣху. Елегантною и вельми образованою донькою Жупана Арсеною була и на Бучманѣвна. Однымъ словомъ молодій артисты выязались зъ своихъ задачъ дуже добре. Жалувати лишень треба, що сала тутешня дуже мала, черезъ що не можна було вѣдповѣдно удекорувати сцену.

Сидячи оттакъ передъ тою маленькою, примітивною, на борзѣ уладженою сценою, на мене найшли сумнѣ рефлексіи. Я згадавъ, що ось теперь сганувъ въ столицѣ велитъ, що пожеръ тысячѣ тысячъ, обчисленый на тысячѣ публяки, на тысячѣ зысковъ. А въ Краковѣ другій знатный театръ, крѣмъ того въ краю ще кѣлька провінціональныхъ театрѣвъ польскихъ, и то всьо жне, и имъ добре поводить ся. А у насъ? У насъ е одна-одинока руска сцена, а яка она бѣдна, яка міэерна, яка опущена! Наша трупа театральна приневолена вести справдѣшне цыганьске житѣ, волочитись зъ мѣсця на мѣсце, боротись на кождѣмъ крецѣ зъ перепонами, та дуситись на купѣ по тѣсныхъ сценахъ. А за то якажь вдячность вѣдъ насъ для нея? Сказати-бъ правду, така, що майже все сала порожна. Мы байдужнѣ, але то скрайно байдужнѣ для нашои одинокои рускои сцены, котра несе руске слово въ найтемнѣйшій закутки краю, що стараесь насъ розвеселити, загрѣти теплымъ словомъ, отрясти зъ насъ злидне. Мы повинни бути вдячными ѣй за се, улекшати ѣй працю, та осолоджувати нашимъ артистамъ ихъ незавидну долю. Мы знаемо добре, що не часъ ще мати намъ своѣ сталый театръ, тому стараймо ся поки-що удержати отею нашу одинокую трупу. Скиньмо зъ себе ту скрайну байдужнѣсть, покиньмо всяку партійнѣсть и спѣшѣмъ солідарно и радо до свого театру зъ тымъ пересвѣдченемъ, що мы сповняемо патріотичне дѣло. А такимъ чиномъ зарядъ театру зможе полѣпшити платню артистамъ, постаратись все о добрый силы и добрый штуки, та зъумѣе задоволити найлѣпшій артистычный смакъ. Одинъ нѣчого не зробить, всѣ разомъ усьо зможуть.

Любѣнецкій.

Вѣйна въ Хінахъ.

Пѣсля доненсня американьского „Нью-Йоркъ-Геральда“ Россія выповѣла на власну руку вѣйну Хінцямъ. Именно доносить телеграма зъ Пекіна, що начальники союзныхъ вѣйскъ, здобувши цѣсарску палату мали нараду, на котрѣй заявили, що уважають свою місію за скѣнчену ажь до одержаня дальшихъ приказѣвъ вѣдъ своихъ державъ. На тое мавъ заявити россійскій ґенералъ, що Россія зъ своеи стороны выповѣла Хінцямъ вѣйну. Ближшихъ поненень що до того року Россія нема до теперь, хотяй зъ Пекіну надѣйшло богато вѣстій телеґрафічныхъ, и то пѣзнѣйшихъ вѣдъ тои телеґрамы. Противно зъ россійскои стороны запевняють, що неможливо есть, абы Россія зробила односторонно такій крокъ, котрый мавъ бы далеко сягаюче значѣне для дальшого трактованя хінъскои справы, та и нѣяка инша держава не може о тѣмъ думати, щобы выступити зъ выповѣдженемъ вѣйны не оглядаючись на союзникѣвъ. Россійскій ґенералъ въ Пекінѣ мусѣвъ бути або недостаточно поінформованый або вѣнъ хотѣвъ лише сказати, що Россія фактично находить ся въ вѣйнѣ зъ Хінами, а може й то бути, що хтось зле зрозумѣвъ его слова.

Про само здобутя Пекіна и цѣсарскои палаты доносять дальше, що перші дѣстали ся до мѣста Японцѣ, высадили въ воздухъ пѣзнѣчну браму, а вѣдтакъ и Россіяне. Японьскій жовнѣрѣ вѣдзначили ся великимъ геройствомъ: они запрягали ся до гарматъ и тягнули ихъ вѣдъ муры мѣста, бо богато коній вѣдъ спеки погибло. Передъ здобутемъ мѣста пробовали Хінцѣ одурити замкненыхъ тамъ Европейцѣвъ заявленемъ, що хінъске вѣйско дѣстало приказъ перестати стрѣляне. Помимо такого заявленя они вѣдступно напали на посольства англійске, француске, американьске и россійске рѣвночасно зѣ всѣхъ бокѣвъ и штурмовали цѣлу нѣч. Надъ ранкомъ европейскій посольства почули далекій гукъ пушокъ, зъ чого вносили, що надходить помѣчь для нихъ, и се дало имъ вѣдвагу боронити ся й дальше. Хінцѣ стрѣляли на нихъ ажь до хвилѣ, коли европейскій вѣйска вступили до мѣста. Пѣсля власного признаня Хінцѣ въ часѣ облоги стратили 3.000 людей. Облягани Европейцѣ боронили ся два мѣсяцѣ, а жили лише рыжемъ и однымъ фунтомъ конины на день.

Де теперь обертае ся цѣсарева-вдова и ся дворъ, годѣ на певно знати. Кружать найрѣзнороднѣйшій версіи, а Хінцѣ, розумѣе ся, самѣ пускають багато розличныхъ и суперечныхъ вѣстій, щобы збаламутити европейскій вѣйска, котрѣ за цѣсаревою пускають ся въ погоню.

Вѣйна въ Трансвалю.

Нарештѣ! — можна бъ сказати, придивляючи ся пѣвмѣсячнѣй погони пятьохъ англійскихъ ґенераловъ за невеликимъ вѣддѣломъ Девета. Баденъ-Повель та Пайетъ допали десь, мабуть въ полудневѣй Оранін, вѣддѣлъ ґенівльного партизанта и розбили его. Самъ Деветъ зъ кѣлькаанайцятьома ѣздцями мавъ утечи въ горы на схѣд. Такъ бодай доносять англійскій телеґрамы. Та знаючи ихъ правдомовнѣсть, можемо припускати, що се нова фінта Девета, и що се „розбите“ Бурѣвъ есть звычайнымъ ихъ маневромъ, якій полягав на добровѣльнѣмъ розсѣяню колюмны въ хвили великои небезпеки або погонѣ, розумѣе ся тѣлько на се, абы тымъ лекше уйти передъ ворогомъ, роздѣлити его силы, опѣсля жь зѣбрати ся самымъ въ означенѣмъ напередъ мѣсци и поворотнымъ маршомъ зновъ вдарити нечайно на якій-небудь вѣддѣлъ Англійцѣвъ.

Та все-жь навѣть и позбувши ся докучливого Девета не могуть Робертсъ зъ Кічинеромъ похвалити ся, щобы справдѣ вже очистили Оранію, не кажучи вже про Трансваль. Саме послѣдній телеґрамы приносять вѣстку, що въ полудневѣй Оранін, недалеко Капландскои границѣ, вѣдполковникъ Сітвела вразъ зъ 5 офіцирами и цѣлымъ своимъ вѣддѣломъ впавъ въ руки Бурѣвъ. Можна зъ того заключати, що сильна колюмна Бурѣвъ мусѣла продерти ся черезъ англійскій операційнѣ лінін и непокоить Англійцѣвъ зъ заду.

Та найбѣльшу сенсацію справляе вѣсть, що всего 13 кільометрѣвъ на пѣвнѣчь вѣдъ Ню-Кестиль, затымъ вже въ Натали перервали Буры зелѣзничу лінію та уставили свою найбѣльшу гармату „великого Тома“. Вказувало бы се, що Буры зъ дефензивы зновъ переходять въ офензиву.

Робертсъ въ виду сего всего, безсильный супротивъ Бурѣвъ на боевищи, мстить ся по варварски та тыхъ, якихъ мае въ своихъ рукахъ. Тысячу жѣнокъ и дѣтей сихъ Боерѣвъ, що покинувши свои фармы пѣшли зъ Штейномъ и Кріґер-мъ на схѣдъ, Робертсъ выганяе зъ рѣзныхъ загородъ и казавъ все зрѣвнати зъ землею.

Офіцеръ Корфера, що давъ ся провокаційнымъ агентамъ втягнути въ заговѣръ на житѣ Робертса, вже не жие. Розстрѣляли его 23 с. м. До послѣдной хвилины поступавъ вѣнъ смѣло и гѣдно. Коли приведено его на мѣсце смерти, не давъ собѣ завязати очей але сѣвъ спокѣйно на крѣсло и самъ вѣзнавъ англійского офіцира до выконаня засуду. Офіцеръ закомандувавъ „огня!“ и трупъ Кордеры повалився зъ розшарпаными грудьми и лицемъ на землю.

Доповняючѣ выборы до сойму.

Въ жидачѣвскѣмъ повѣтѣ.

На вчерашній зборы выборцѣвъ въ Жидачевѣ прибуло зверхъ 80 людей, головно селянъ, переважно выборцѣвъ. Обговорено справу кандидатуры, а спеціяльно заяву д-ра Олесницкого, и по довшѣй дискусіи, въ котрѣй забирали голосъ именно селяне, принято одноголосно слѣдуючу резолюцію:

„Зѣбраній выборцѣ осьвѣдчають, що помимо заявы д-ра Олесницкого стоять непохитно при его кандидатурѣ и будуть лише на него голосувати. А такъ само взывають всѣхъ иншихъ выборцѣвъ въ повѣтѣ, щобы лишь на д-ра Олесницкого вѣддали свои голосы. Заразомъ взывають зборы о. Сенника, щобы свою кандидатуру, яко форсовану зъ-поза повѣта противъ волѣ народу и не на часѣ, якъ найскорше заявъ назадъ“.

По ухваленю повышшихъ резолюцій нарадживано ся ще надъ способомъ веденя акціи выборчои. Доконплетовано первістный комітетъ еще слѣдуючими членами: оо. Сен. Борачокъ и Омел. Левицкій, и селяне Стефанъ Марунякъ, Петро Гулѣй, Гринь Мельничинъ, Гнатъ Дубикъ, Гринь Пѣцикъ и Тома Богонось. — Москвофільскій проводирѣ не явили ся на сихъ зборахъ, а пѣсля заявы

трѣвъ довгій а 5 метрѣвъ широкій образъ Гораса Вернета, що представляе занятє табору Емира Абдуль-кадера княземъ Омалемъ. Особливо ударяють на тѣмъ образѣ чудово гарнѣ лиця гаремовыхъ жѣнокъ и взагалѣ цѣла буйно красива панорама и сценерія. Поодинокѣ особы се вѣрнѣ портреты участникѣвъ зъ пѣдписами кождого на долѣ полотна. Вкѣнци въ сѣй сали таблю дъ истояръ контанпоренъ представленій суть страшнѣ сцены зъ революціи 1794 р.

Въ величезнѣй сали пѣдъ именемъ галері де батай знаходить ся 30 величезныхъ образѣвъ, що представляють рѣзнѣ битвы. Крѣмъ того е тамъ 80 бюстѣвъ рѣзныхъ полководцѣвъ, що брали участь въ тыхъ битвахъ; решта именъ важнѣйшихъ офіцирѣвъ, котрѣ остали при житю, повыписуваній на чорныхъ таблицяхъ по рогахъ вѣконъ.

Вѣдтакъ слѣдуе 14 саль, заповненыхъ образами зъ епохи Наполеона I.

Переходжу до опису парку въ Версайю. Самъ замокъ взносить ся на верху незначного розлогого горба. Цѣлый фронтъ его зъ кѣлькадесять вѣкнами и балконами выходить въ сторону парку, що на бѣльше якъ кільометръ простягае ся вздовжь. Передъ самымъ фронтомъ замку на першѣй терасѣ находить ся на пѣдвышшеню велика веранда, а передъ нею басены, окруженій довкола численными найрѣзнороднѣйшими ґрупами вазъ и фіґуръ. Въ серединѣ бассенѣвъ виднѣють пащѣ водограѣвъ. Зъ першои терасы кѣльнадесяти сходами сходить ся на другу терасу. Тутъ новый бассенъ, одинъ зъ трехъ головныхъ: бассенъ де Лятонъ. Вѣдтакъ идѣ бассенъ дъ Апольльо и бассенъ де Нептінъ, найкрасшій. Усѣ тѣ головнѣ бассены взносять ся амфітеатрально на просторѣмъ отвертѣмъ довжезнѣмъ поясѣ землѣ вздовжь цѣлого парку. Зъ одной террасы на другу сходить ся сходами зъ бѣлого мармору 20 м. широкими о 103 ступняхъ кождѣ. Пѣсля рахубы Евгенистого ступнѣвъ е 102 и пѣвъ, бо одинъ пѣдъ натискомъ рускихъ чоботъ пукъ на двое. Перша и друга терраса окруженій корчами зъ роду міртѣвъ, зъ котрыхъ справна рука огородника повыстригала всякѣ геометричнѣ фіґуры.

Зразъ зъ краю другои террасы пышають ся по противныхъ бокахъ двѣ кѣлькаметровѣ чотырокутнѣ пірамиды, выстрижени зъ зелени. На ихъ вершкахъ сторчать округлѣ кулѣ. Все те выстрижене зъ одного куща. Опѣсля йдуть чотырогранній обемистѣ стовпы, величезнѣ кулѣ кѣлька метрѣвъ высокѣ и широкѣ, и т. д., геть зъ горы на долину. Другій басенъ мае окружене зъ червоного мармору. Навкруги обставленый вѣнъ всякими ґрупами звѣрять, пр. борба львѣвъ зъ раноцеромъ, вовки, медведѣ тигры и т. п. Самъ водограй складаеть ся зъ ґрупы кѣлякадесяти черепахъ, жабъ, ящѣрокъ, котрѣ зъ розявлеными пащами льють струями воду на центральну ґрупу Лятоны и ей дѣтей Апольльона и Діяны. (Пѣсля міту селянъ лікійскихъ за те, що нехотѣли дати Лятонѣ воды Ютиперъ перемѣнивъ въ жабы.) Въ другѣмъ головнымъ басенѣ на серединѣ воды стоить Апольльо, окруженый чотырома рожами сонця, Трітонами и и Дельфінами. На самѣй долѣшнѣй террасѣ находить ся басенъ Нептуна зъ пятьма бронзовыми ґрупами: въ серединѣ Нептунъ и Амфітріта, на право Протей, пасучій череды Нептуна, на лѣво Оцеанъ а на кѣнцяхъ Аморы, ѣдучѣ на смокахъ. По цѣлѣмъ городѣ розкиненій поменшій водограѣ середъ зелени и безмѣрного числа всякихъ статуй.

За басеномъ Нептуна тягнесь простора площа зъ ставомъ 1588 м. довгимъ а 62 м. широкимъ. Коли заграютъ водограѣ, вода ѣде на 23 м. въ гору. Дивлячись зъ балькону або вѣконъ замку, мае ся все передъ очима якъ на долони. Въ часѣ, якъ пускають тѣ водограѣ, а робять се разъ на мѣсяць въ першу недѣлю по першѣмъ (якъ-разъ мы въ ту недѣлю завѣджували Версай), грають заховані по бокахъ музики, вода шумить и бѣ въ гору, а товпа найменше 20.000 народу гомонить голосно. Усе те напонняе серце чоловѣка якимсь дивнымъ невысказаннымъ чувствомъ.

А до того навкруги тебе етеричнѣ Француски тулять ся, ажь шкѣра на тобѣ пашить... Я готовъ бувъ тогдѣ думати, що я найменше якій рицарь зъ тысячъ й однои ночи, коли вже не Юпитеръ, ажь тутъ стрѣтила насъ одна тяженька пригода. Той чарующій видъ помѣшавъ Гриця, що задивившись на етеричнѣ Француски, чи може захваченый ихъ дрѣбнесенькими ручинятами геть вѣдбрывъ вѣдъ провінчнои рускои громады. Замѣсць „наслаждатись“ видомъ фонтанъ, грою музикъ и тулитись незвично до филюючихъ бюстѣвъ Паріжанокъ, я що хвили задиравъ голову мовь жирафа и спинавъ ся на карки публики, гукаючи: „Грицю, Грицю! Ось мы тутъ!“ Вкѣнци найвыща духомъ и тѣломъ особа зъ помѣжь насъ побачила Гриця. Мы приняли его мѣжь себо щиро и радо, мовь блудного сына и, вѣддавши его лучшѣй половинѣ, дивились дальше зъ легкимъ серцемъ на чудеса Версаю, поки не пригадали собѣ, що кормлячи душу не покормили мы ще тѣла.

Пѣшли мы отже на обѣдъ. Який се бувъ обѣдъ, найлучше понятя будете мати, коли зацитую пару „трогательныхъ воскликѣвъ“, якѣ мы помѣстили на кореспонденткахъ версайскихъ, шлючи ихъ до знакомыхъ. Я пр. написавъ: „По обѣдѣ голоденъ якъ собака“. О. Д—шь писавъ: „Держу тарѣль обома руками, бо боюсь, щобъ не втѣкъ сыръ зъ хробаками.“ Евгенистый писавъ: „Полудновавъ, але подайте шкапу, то зъѣмь еѣ зъ копытами“, и т. д. По тѣмъ поѣхали мы до Паріжа, голодній тѣломъ, та сытѣ духомъ.

Въ-кѣнци застерѣгаю ся, щобы хто не подумавъ собѣ, що я данѣ до мого фейлетону выписавъ зъ Бедекера. Хрань Боже! Я спеціяльно працювавъ ночами въ архивахъ національнои бібліотеки, бо боявъ ся, щобы припадково не зробити якои помылки, хоть бы на одинъ центиметеръ въ вымѣрѣ просторѣвъ, або на одинъ день въ датахъ историчныхъ. Длятого раджу кождому зъ Вп. читачѣвъ, щобы твердо стоявъ за кожде слово въ моѣй дописи и радше давъ собѣ голову вѣдтяти, якъ кому признати, що я написавъ одну букву неправды. Я всѣ тѣ головы позбираю и заложу собѣ приватный музей монхъ приклонникѣвъ.

Паріжъ, д. 2. VIII. 1900 р.

Д-ръ В. Семеновичъ.

присутныхъ працюють лише потайки сплетнями и интригами.

Рѣзничасно зъ сими зборами вѣдбули ся другій зборы выборчій въ Розвадовѣ, скликанѣ тамошнымъ вѣйтомъ Бѣлиньскимъ, не знати докладно, зъ чіей ініціятивы. Кажуть, що на тыхъ зборахъ польска сторона, користаючи зъ пѣдвесеня кандидатуры о. Сенина и можливости розбити рускихъ голосовъ, хотѣли поставити кандидатуру маршалка повѣтового п. Павликовского, и зааранжувала сій зборы рѣзничасно зъ зборами жидачѣвскими именно въ тій цѣли, щобы часть выборцѣвъ вѣдъ жидачѣвскихъ зборовъ вѣдтягнути. Якъ реляціонували селяне на зборахъ въ Жидачевѣ, штука не удасть ся, бо запрошенѣ на розвадовскій зборы выборцѣ мали передъ-тымъ нараду и постановили стояти при кандидатурѣ д-ра Олесницкого и ту кандидатуру на зборахъ поставити. Остаточныхъ реляцій ще не маемо.

Вѣдозва.

Панове выборцѣ Русины мѣста Бережаны! Важна хвиля зближає ся для Васъ: за кѣлька днѣвъ маєте выбрати собѣ заступника до Сойму першій разъ зъ куріи мѣстъ. Тожъ треба Вамъ знати, що якого собѣ выберете посла, такъ вѣнъ Васъ и заступати-ме.

Першій разъ приходить ся Вамъ показати передъ людьми, що Вы живете житемъ и думаете надъ тымъ, якъ со-ѣ Ваше жите поправити. Просимо Васъ: зойдѣть ся всѣ, хто лишь почуває, що есть Русиномъ, въ недѣлю дня 2 вересня о 5 годинѣ въ вечеръ до салѣ тов. „Надѣя“, де будете могли основно и щиро сю справу обговорити и поставити кандидата на посла чоловѣка гѣдного на заступника рускихъ мѣщанъ.

Великимъ числомъ участниковъ тыхъ передвыборчихъ зборовъ дасте найлучшій доказъ, що Вы дѣйстно живете житемъ культурного народу, та справами суспѣльными та політичными занимаетесь.

Вѣдъ Выдѣлу „Селяньскои Рады“ въ Бережанахъ дня 23 серпня 1900.

За Выдѣлъ: *С. Левкій* голова. *М. Мосора*, секретарь.

До сеи вѣдозвы маємо додати такій поясненя: Выдѣлъ Селяньскои Рады въ Бережанахъ вже скликавъ бувъ одній зборы Бережанцѣвъ, але зойшло ся такъ мало, що не приступлено навѣть до нарады. Въ Золочевѣ стоить справа мабуть ще гѣрше, бо хотя бережаньскій Русины вѣдносили ся до золочѣвскои „Рускои Рады“, але не дѣстали жадноі вѣдповѣди. Пѣсля духовного шематизму є въ Бережанахъ Русиновъ (взглядно греко-католиковъ) 3.423 душь, въ Золочевѣ не знати кѣлько: нехай буде, що лише 1 500, отже разомъ до 4.000 душь! Але въ одномъ и другѣмъ мѣстѣ руска интеліґенція не хоче до нѣчого мѣшати ся, а руске мѣщаньство до того степеня занедбане, що не то що не має жадноі свѣдомости національноі, але й взагалѣ не має понята о выборахъ. Встыдъ рускій интеліґенціи, жаль рускому мѣщаньству!

НОВИНКИ.

При зближаючій ся змѣнѣ мѣсяця просимо Вп. передплатниковъ, о вчасне вѣдновленя передплаты. При сій нагодѣ просимо такожъ дотычныхъ Вп. передплатниковъ, що мають якій-небудь залеглости, о остаточне выровнанѣ, тымъ певнѣйше, що на кредитъ часопись не высилає ся, отже Адміністрація була бы приневолена при дальшомъ треваню залеглостій высылку часописи безусловно здержати.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотеріи! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярія дяковскои льотерія, Львовъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народноі Торговлѣ, Львовъ, Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Вписы до державноі школы промысловоі** у Львовѣ вѣдбудуть ся 15 и 17 вересня.

— **Хлопскій гаразды.** Пишуть намъ вѣдъ Бережанъ: Въ селѣ Бѣщу, повѣту бережаньского, живе родина Тимка Шупляка. Складає ся она въ чотырохъ „душъ“: старого и старои и двохъ сыновъ. Та старій нѣбы то ще не дуже старій: имъ заледве минуло 50 лѣтъ, але злидни та всѣ хлопскій гаразды такъ ихъ „вѣдправили“, що Тымко ходить (а властиво навѣть не ходить, бо все лежить) якъ та „снасть“, а его жѣнка то чиста смерть: сама шкѣра та кости. Та й чогожъ имъ зажити въ добрѣ, коли мають всего-на-всего може де якихъ 6 клаптиковъ лихои землѣ-глинки и не годній на тѣмъ удержати анѣ одного порядного хвоста. Але були бы якось и далѣ жили, бѣдували тай Бога хвалили, якъ бы на нихъ не спало теперь нове нещасте: обохъ сыновъ разомъ, одну надѣю, вѣднору и помѣчь въ ихъ господарствѣ и въ ихъ старости, обохъ разомъ беруть до вѣйска!

Робили они вправдѣ реклямацію, якъ асентерували старшого сына, потягали (аж лѣжка стягнули) старого Шупляка такожъ до асентерунку: казали до нага старому розбирати ся передъ свѣтлою комісією асентерунковою, ставили его вѣдъ вѣйсковый аршинъ, приглядала ся его тѣлу вся свѣтла комісія вразъ зъ докторами, и всѣмъ на чудо-диво: комісія узнала Тымка за здорового и способного до працѣ. А вѣнъ, бѣгме, не то працювати та ходити, але май й говорити не годенъ.

Вѣдкинули реклямацію въ Бережанахъ а Тымко зробивъ рекурсъ до Львова. Зъ Львова зъ намѣстництва дали наказъ до староства, щобы 4 вересня приставити Тымка до „супровіту“. Ще чого не ставало въ нашій щасливѣй Австріи? Дѣдовъ-калѣкъ до супровіту! Та най бы тамъ ще разъ голымъ передъ высшою комісією асентерунковою не такe нещасте. Але бо Тымко має зложити въ старостві 26 коронъ на подорожь для конвойючого вояка, що его тамъ вѣдставить. А я заложу ся зъ всѣми параграфами правными и вѣйсковыми, що Тымко Шупляк не видѣвъ ще на очи такои сумы! Та же вѣнъ нѣколи мяса не ѣсть, а хлѣбъ мало коли, таже вѣнъ не має сѣрака на себе полюдского, таже вѣнъ не має хаты на мѣщанѣ, а въ хлѣвѣ мѣщака, а ту кажуть такъ д рого сына зъ вѣйска выкуплювати. А то гаразды хлопскій! И ту не втѣкай ту въ свѣтъ за очи зъ щасливого краю.

Во виду такого безвыхѣдного положеня Тымка Шупляка я въ имени его прошу приятелѣвъ бѣдного люду и знаючихъ ся на рѣчи, щобы порадили: що лѣпше робити: чи ѣхати ему до Львова и такій кошта поносити, чи може краще реклямувати ще разъ, але вже другого сына? Якъ згадавъ имь, термінъ до супровіту назначеный на день 4 вересня. — *О. Мих. Мосора.*

— **Пишуть намъ зъ Каменеччины:** Въ Радеховѣ стоить собѣ красный доперва мабуть побудованый дѣмъ, на стѣнѣ котрего по одній сторонѣ видньє ось така напись: „ШПИТАЛ МІСТКИЙ“. Хоть роковъ зо шѣсть ходивъ я до школи, то прочитати сего не потрафивъ й не зрозумѣвъ, що се значить. Заходжу я зъ другои стороны и бачу напись: „Szpital miejski“. Ажь теперь домысливъ ся я, що се мала бути руска напись и то хтось такъ красно ѣе уложивъ. Гей Русины интеліґенціо Радеховска! чи не постарали бъ вы ся „щобы ту напись якось поправлено та не калѣчено такъ нашои мовы и не комбіновано новои азбуки. — *Тома.*

— **„Народна Гостинница“.** Просимо тыхъ Впв. панѣвъ, котрымъ передъ кѣлькома тыжднями выслали-сьмо статуты новозасновуючого ся товариства „Народна Гостинница“ якъ такожъ заявленє приступленя до сего товариства, щобы зволили займити ся збираемъ удѣловъ, бо вже въ мѣсяци вересни вѣдбудуть ся конституючій загальній зборы. Рѣзножъ просимо всѣхъ прихильниковъ сего нового у насъ небувалого пѣдприемства, щобы численно вписували ся въ члены сего товариства и симъ допомогли гадку тую ввести въ житє. — *В. Пагірный. О. А. Темницкій. М. Губчакъ.*

— **Жѣночa спѣлка промыслова „Трудъ“.** Статутъ сего найновѣйшого у насъ жѣночого товариства и деклярація приступленя въ его члены вже выдрукований. Яка цѣль сего товариства, се кождый Русинъ и кожда Русинка, хто читає наши газеты, знає и повиненъ знати, а хто бы злучайно еще не знавъ, нехай зажадає присылки статута, котрого кѣлька тысячь примѣрниковъ находить ся у предсѣдательки товариства „Клюбъ Русинокъ“ у Львовѣ т. з. у п-ѣ Германы Шухевичевои у Львовѣ, Собѣщина. Высота удѣлу членьского установлена на 20 кор. а вписове 2 кор. Кождый членъ може мати бѣльше число удѣловъ. Грошѣ на удѣлы членьскій можь высылати пѣдъ адресою п. Германы Шухевичевои або пѣдъ адресою Товариства „Краевый Союзъ кредитовый“ у Львовѣ, рынокъ 10. — Важне и многонадѣйне се товариство працѣ жѣночои повинно увѣйти въ житє ще сего року, проте просимо о численній и скорій приступленя въ его члены, щобы можна чимъ скорше уконституовати ся.

— **Зъ Бережанъ** прислано намъ такій афішъ: Міщаньска Читальня „Просьвіта“ в Бережанах устроює дня 2 вересня 1900 в сали „Католицкого Дому“ аматорске представленє. Програма: 1) Третак: До просьвіти, деклямация. 3) В гірничій дуброві, сценічна картинка в одній актї Г. Запольскої. 3) Тато на заручинах, міщаньска пригода в одній актї Гр. Григоріевича. 4) Олесницкій „Для просьвіти“, деклямация. Білєти в торговли Р. Шкирпана, а вечером при касї. Початок точно о год. 8 вечером.

— **Фридрихъ Ніцше** одинъ зъ найславнѣйшихъ сучасныхъ фільософовъ, померъ въ Вайморѣ дня 25 серпня въ 56-бмъ роцѣ житя вѣдбувши студіи фільософічній въ Бонѣ и Липску, ставъ въ р. 1869 надзвычайнымъ професоромъ класичнои фільольогіи въ Базилеи, а въ р. 1870 звычаинымъ професоромъ. Въ тѣмъ роцѣ взявъ вѣнъ добровѣльно участь въ франпуско-нѣмецкій вѣйнѣ, въ службѣ санітарній Перетяженє працею и сильній нервовій болѣзни довели его въ р. 1889 до недуги ума. Першій вызначнѣйшій его твор. бувъ: „Вѣдрожденє трагедіи зъ духа музики“. Головнымъ и найбѣльше знанымъ его твором було: Also sprach Zarathustra, въ рр. 1883 и 1884, въ котрѣмъ творѣ поставивъ нову теорію моральности и сконструовавъ понятє „надчоловѣка“ (Uebermensch), котрый має бути продуктомъ дальшого розвою роду людского. Крѣмъ того написавъ: Jenseits von Gut und Böse, Zur Genealogie der Moral и т. д. Бувъ вѣнъ якійсь часъ дуже горячимъ приклонникомъ Вагнера, але вѣдтакъ порѣжнили ся, невѣдомо на-певно зъ якои причины.

— **Одна бѣльше.** Зъ Товстого доносять, що на тамошній почтѣ справдено бракъ кѣлька тысячь коронъ, а управитель почты, якъ звычайно, погнавъ за слѣдомъ своихъ попередниковъ. Докладній страты справдить комісія, котру выслала Дирекція почтъ зъ Львова.

— **Повени въ Италіи.** Зъ Италіи доносять о страшеныхъ шкодахъ въ наслѣдокъ небувалои до теперь повени. Въ богато мѣсцахъ перервана всяка комунікація, а въ мѣстѣ Кардеса пѣдмулила вода 20 домовъ, котрій завалили ся, при чѣмъ згинуло 7 осѣбъ.

— **Голуба почтового** зловивъ лѣсничій въ Кривотулахъ коло Отынѣя. На заднихъ нерахъ має вѣнъ написъ „Lemberg 316.892“.

— **Зъ Руского Института для дѣвчатъ въ Перемышли:** Всѣхъ П. Т. Родичѣвъ и Опѣкунѣвъ, котрій зголосили дѣвчата до нашого Института, маємо честь повѣдомити, що по причинѣ спѣзненого выкѣнченя внутрѣшного устроєня будемо приймати дѣвчата до пенсіонату доперва вѣдъ 10 н. ст. вересня 1900 та що 14 н. ст. вересня с. р. послѣдує торжественне отвореня школы. За Выдѣлъ Товариства: О. *М. Мрицъ.* — О. *М. Подолинскій. Ив. Матковскій.*

— **Новый статутъ еметитальный** для служби зелѣзничои выготовило міністерство зелѣзниць за згодою міністерства фінансовъ. Сей статутъ зачне обовязувати вѣдъ 1. вересня с. р. а має бути о много корыстнѣйшій для служби зелѣзничои вѣдъ попереднього.

— **Архикнязь Францъ-Фердинандъ** не возьме участи въ сегорѣчныхъ маневрахъ цѣсарскихъ въ Галичинѣ, бо вѣдъѣзджає на цѣсарскій маневры до Нѣмеччини, а натомѣсть пѣйде сюда архикнязь Райнеръ, котрый оббѣме начальну команду надъ оборовою краевою.

— **Выховуванє царскихъ дѣтій.** Часопись „Задушевное Слово“ подає описъ выховуванія дѣтій царя Николая II., великихъ княгинь Ольги, Татіянны и Марій. Цѣлый день переходить имъ на забавахъ и грахъ, при чѣмъ полишає ся имъ цѣлковиту свободу. Цѣнныхъ забавокъ царскій дѣти не мають. Царица Александра Федоровна, котра не любить жадноі выставности, выдала строгій приказъ, щобы въ дѣты вподобати замиловане до простоты. Дорогоцѣнній забавки, котрій подарувала дѣтямъ королева Вікторія, дають имъ лише въ великій днѣ святочній, а въ будныхъ дняхъ забавляють ся звычайными пилками, обручами и цѣтками. Царска пара вѣдвѣджує щоденно кѣмнату дѣточу, а царица часто бере участь въ забавахъ дѣточихъ. Часомъ дозволяє ся дѣтямъ вѣдвѣдати царя въ его кѣмнатахъ, се справляє имъ велику утѣху. Въ фізичнѣмъ выхованю дѣтій тримають ся системы англійскои, котра опирає ся на загартованю тѣла. Великій княгинѣ носять лѣтомъ и зимою простій бѣлій суконки и короткій панчѣшки. Въ комнатѣ дѣточѣй теплота не перевысшає нѣколи 14 степенѣвъ R и щоденно выѣвджають дѣти на проѣздъ. Найстарша княгиня Ольга, котра має теперь 6-ый рѣкъ, оказує великій талантъ до музыки. Цѣлу зиму и часть весны перебувають дѣти въ Царскѣмъ Селѣ, де ихъ дуже часто можна въ городѣ побачити. Великій княгинѣ выѣзджають часто на проходъ, на выученѣмъ вѣслику, до котрого оказують велике привязане.

— **Памятникъ цѣсаревои Єлисаветы.** Дня 25 с. м. вѣдбуло ся въ крыптахъ костела Капуцинѣвъ въ Вѣдни торжественне посвячене памятника о. н. цѣсаревои Єлисаветы, котрый выставлено заходомъ угорскихъ панѣ.

— **Черновецкій університетъ** намѣряє обходити 25-лѣтный ювилей свого заснованя. Сими днями показала ся эладжена по тѣй причинѣ секретаремъ тогожъ університета Д-ромъ Норстомъ книжка п. з. Alma mater Francisco-Josephina.

— **Память Лібкнехта** почтала въ недѣлю дня 27 с м. львѣвска партія соціялістична зборами на площи Стрѣлецкій при участи до 2000 вѣбраныхъ. Промовляли Гудецъ, Козакевичъ, Мокловскій и Ганкевичъ (по руски).

— **Великій пожары.** Дня 23 с. м. о год. 3½ зъ полудня выбухъ огонь въ Глѣбовичахъ великихъ въ хатѣ жидовскій мѣжь густо заселеными загородами селяньскими. Въ одній хвили стануло сѣмь загородъ вразъ зъ цѣлымъ добуткомъ сегорѣчнымъ въ огни. О акціи ратунковій майже не могло бути й бесѣды, бо селяне були въ поли. Наразъ повстала буря. Горѣючій клапті, гнаній вѣтромъ, перенесли пожаръ въ иніе мѣсце. До годины 16 загородъ стояло въ огни. Першу помѣчь подавъ двѣръ гр. Р Потоцкого, приславши одну сикавку: небавомъ явилась стражь огнева зъ Бѣбрки и зъ Стрѣлокъ, и имъ удалось, що огонь дальше не розширивъ ся. Шкода выносить по-надъ 30.000 зр., а всього кѣлькохъ обезпеченыхъ. Завязавъ ся комітетъ мѣсцевый, щобы нести першу помѣчь погорѣльцямъ. Сей комітетъ просить всѣхъ милосердныхъ людій о ласкаву помѣчь. Датки просять присылати на руки о. Мих. Гвоздецкого, мѣсцевого пароха. — Зъ Угнова пишуть намъ, що пѣвъ мѣста, и то бога шихъ мѣщанъ, погорѣло до нащадку въ суботу въ само полудне. Нужда безграничная. — О сѣмъ пожарѣ дѣстали мы ще такій близшій вѣсти: Згорѣло до тла надъ 200 нумерѣвъ. Шкоды величезнѣ, але майже всѣ будынки, склепы и движимости, були обезпеченѣ а то частію въ „Дньстрѣ“, частію „Славіи“, „Donau“, „Runione Adriatica di Sicurta“ и въ „Товариствѣ Краковскомъ“. Членовъ „Дньстра погорѣло 19, котрѣ мають обезпеченѣ будынки и движимости на 22.800 К. Зъ публичныхъ будынковъ згорѣвъ Судъ. У рядъ податковый, въ-части костелъ латиньскій и нотаріятъ. Навѣть двохъ чи трехъ людей найшло смерть въ огни. Огонь мавъ повстати о 10 годинѣ рано зъ стрыху дому въ рынку, де зложено фіранки, котрѣ попереднього дня заняли ся, видко, не погашенѣ добре вѣстали вынесенѣ на стрыхъ. Зъ причины сильного вѣтру ратунокъ бувъ майже неможливый, такъ що двохъ годинъ два ряды домовъ стояли въ поломени въ найгустѣйше забудованій части мѣста.

— **Дезертиръ въ спѣдници.** Коло Кракова придержала поліція женщину зъ кошикомъ въ рукахъ, котра подала, що походить зъ Шлеска и йде до Кракова на купно. Показало ся однакъ, що то дезертиръ зъ опавского полку, допустивши ся тамъ якоись грубои провины, передягнувъ ся въ жѣноче плаще, зголивъ вусъ, та йшовъ до Кракова, бо тамъ мешкая его мати.

— **Дрѣбній вѣсти.** Убійника служницѣ Илькѣвнои Чайковского, о котрого утечи зъ львѣвскои вязницѣ мы доносили, придержала жандармерія въ Старомъ-Селѣ и вѣдставила назадъ до арештовъ краевого суду карного у Львовѣ. — Села Опришовцѣ и Креховцѣ, повѣту станиславовского, вѣдкупивъ вѣдъ барона Ромашкана жидъ Якѣвъ Файерштайнъ зъ Дрогобыча за 550.000 коронъ. — Намѣстникъ гр. Пінінъскій и архіепископъ вѣрменьскій Исаковичъ, одержали вѣдъ цѣсаря портреты цѣсарскій.

Надѣслане

Braut-Seiden-Robe

fl. 10·50

und höher 14 Meter! — porto- und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weisser und farbiger „Henneberg-Seide“ von 45 kr. bis fl. 14·65 p. Meter.

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich. 58 [5]

Телеґрамы.

Вѣдень 27 серпня. „Lidowe Nowiny“ доносять зъ Вѣдня, що не знати ще, коли вѣдбудуть ся переговоры правительства зъ проводирами сторонництвъ. На кождый случай Рада державна буде скликана, але на дуже короткій часъ.

Берлинъ 27 серпня. Пѣсля донесеня Börsen Ztg. має бути въ короткѣмъ часѣ утворене окреме міністерство кольонійне.

Парижъ 27 серпня. Въ мѣсцевости Шлюхсъ въ Вогезахъ, де перебуває теперь Салісберрі, має вѣдбути ся конференція вызначнѣйшихъ европейскихъ мужѣвъ державныхъ. Догадують ся, що предметомъ нарадъ буде справа хіньска.

Петербургъ 27 серпня. Царь принявъ передвчера проводира депутацій Буровъ д-ра Лейдса.

Брукселя 27 серпня. Дневникъ Messager de Bruxelles доносить, що пѣдъофіциры и рядовѣдобровѣльного корпусу, довѣдавши ся о розвязаню его, допустили ся великихъ насильствъ. Войско завело ладъ.

Ц. 1833.

Конкурсъ.

Выдѣлъ Рады повѣтовои жидачѣвскои розписує конкурсъ въ цѣли обсадженя посады лѣкаря окружного зъ осѣдкомъ въ мѣсточку Новомєстѣ.

Округъ санітарный обнимає громады: Новесело, Облазниця, Жирава, Ивандорѣвка, Сулятичѣ, Баличѣ подорожній и зарѣчній, Махлинець, Ганѣвцѣ, Руда, Юсептичѣ, Креховъ, Лѣвчицѣ, Яйкѣвцѣ, Мазурѣвка, Любша и Смухѣвъ, зъ населенямъ 11.732 мѣшканцѣвъ.

Платня рѣчна выносить 1000 коронъ, рычалтъ на объѣзды 600 коронъ рѣчно, а кромѣ того въ першомъ роцѣ отримає лѣкарь помешкане въ натурѣ, складаюче ся зъ передпокою, покою, кухнѣ, будынковъ господарскихъ и кусень огороду.

Обовязки лѣкаря и услѣвя узысканя посады означеній суть въ законѣ зъ дня 2 лютого 1861 Ч. 17 д. з. к. и въ инструкціи службовій выданій черезъ ц. к. Намѣстництво въ порозумѣню зъ Выдѣломъ краевымъ (Ч 83 д. з. к. зъ року 1891 и Ч 36 д. з. к. зъ року 1893). Лѣкарь окружный есть обовязаный утримувати аптику домову.

Поданя належито удокументованій належить вносити до Выдѣлу Рады повѣтовои найдальше до дня **30 вересня 1900.** 430 1—3

Жидачѣвъ дня 20 серпня 1900.

Павликовскій Презесъ. — *Чавдерна* Секретарь.

Надѣслане.

Пошукую кандидата нотаріяльного русина

зъ практикою на провінціи: услѣвя письменно.

Андрей Даниловичъ

ц. к. Нотарь въ Борыни. 421 2—4

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординує при улици Ягайлоньскій число 7 вѣдъ 9—1 и 3—5 287

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґа, тасьмы мѣрничій, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвінковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

Три студенты

въ нашои гімназіи знайдуть гарчь и помешканє въ домѣ при улици Каспра Бочковского ч. 8 партеръ. Число дверій 1.

За опѣку ручить ся.

418 3—3

Кольоньскій воды цвѣтовій

prima въ запахомъ конвалієвымъ, фіялковымъ геліотроповымъ и базовымъ,
фляконъ 140 гелер.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: склепы власній улица Сикстуска ч. 25, Галицка ч. 11. Краковъ: Суконницѣ ч. 20. Чернівцѣ: Рынокъ ч. 3. Перемышль: ул. Францішканьска ч. 24.

Ученики знайдуть опѣку у інтеліґентнои родины, близько школы реальнои и IV ґімназіи. Бартка Гловацкого 7. дверп ч. 12. 427 1—2

Ученикъ зъ укѣнче ою II. кл. ґімназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде користне помѣщене въ торговли корѣнной винъ и делікатесовъ И. БОРИСА въ Перемышли. 404 6—10

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованыхъ школяриковъ, котрыхъ Родичѣ радѣ бы видѣти свои дѣти подъ дбалою материньскою опѣкою. Помочь въ наукѣ удѣляти буде способный инструкторъ домашный. Ближшій информаціи могуть интересованій засягнути у Елены Калятчуковои вдовы по учителю, Львовъ ул. Доминиканьска ч. 5. 366 8—10

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.
Магазинъ и рукодѣльня рукавичокъ
Іосифа
КОПАЧИНЬСКОГО
перенесена
на улицю Валову, число 7,
дбмъ Вп. Балабана,
поручае для Пп. ученикбвъ обойчники и рукавички. 422 1—8

О 60% дешевше, чимъ деинде.
Одинока у Львовѣ піротехнічна робітня
ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО
„зъ Варшавы"
при ул. Домбровского число 4
поручае
Штучній огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетований сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскій, сальоновій, пахучій въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплачений. 349 14—36

НОВОСТЬ. НОВОСТЬ.
ВОДА ДО ВОЛОСЯ
Станислава Липницкого
По кольказовомъ ужитю дѣляе чудесно.
Препоручаю всякій материялы аптачній и знаряды тоалетовій.
Дѣстати можна ляше въ дрогеріи
Станислава Липницкого
У ЛЬВОВѢ
886 ул. Сикстуска ч. 21. 6—0

Природній вина
до ужитку церковного,
дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вѣдъ
48 кр. *припоручае*
А. Жуліані и Г. Травперо
У ЛЬВОВѢ
улиця Домініканьска ч. 7.
884 22—156

Почтенній Р. Т. Публицѣ припоручае ся
НОВО ОТВОРЕНЕ
Заведене загально консумційне
Львовъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарскій)
имено
РЕСТАВРАЦІЯ получена въ **МОЛОЧАРНЕЮ**
КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ
и вышинкомъ пива пільзненьского
першого Акц. Бров. въ Шільнѣ.
Льокаль уряджемый есть підля всякихъ вымоговъ для выбагливѣйшои Публики. Перворядна кухня въ руку черезъ цѣлый день. Стравы споряджений лишь на свѣжомъ маслѣ Всякій набѣлъ и кава правдиво добрскій. Печиво и тѣста домовій власній. — Вина добрій. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣже на мѣру. Приймае ся абонаментъ на снѣдания, обѣды и вечерѣ по дуже умѣркованыхъ цѣнахъ. Всякій информація и множество часописей до розпорядженя.
О ласкавій загощени управляе зъ повазанемъ
К. Нетушіль.
391 6—14

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТОВЪ
ц. к. надворного заведеня
І. ГЕННЕРА
що обнявъ-емъ тое заведене на власність и буду его дальше вести на тій высокости и досконалости, на якій черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.
Н. Лісса
401 6—65 улиця Академицка число 18.

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручая П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика
І. ХРІСТОФА
заложена въ р. 1873 267 14—36
Львовъ, улиця Яблоновска ч. 9.

Перше галицке товариство акційне
для промислу хемічного
давнійше Спілки командитової ЮЛІЯ ВАНҐА)
у Львові, улиця Косцюшка ч. 5
поручая на теперішній весняний сезон

НАВОЗИ ШТУЧНІ

власного виробу. 348 7—10

Ґаранція складників, ціни найнизші.
Цѣнники на жадане висилае ся відворотною почтою.

Машины и знаряды господарскій
зъ первориднихъ фабрикъ
можна купувати за посередництвомъ
„НАРОДНОЇ ТОРГОВЛѢ"
у Львовѣ
а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ	зъ 2 ножами и 1 колесомъ	по 54 кор.
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 3 ножами и 2 колесами	„ 56 „
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 4 ножами и 2 колесами	„ 59 „
Млынки до чищеня збожа	системы Бакера	„ 100) и
Млынки до чищеня збожа	лекшій	„ 64) выс.
Молотѣльнѣ ручній		„ 170 „
Краячѣ до бураковъ		„ 60 „
Тискачѣ [гнѣтозники]		„ 230 „
Прасы до олѣю		„ 230 „
Плуги ковальскои роботы	зъ колѣсницями	„ 32 „

Косы зъ старійскои стали довгій: 60, 70, 80 цм.
по кор. 1·00, 1·20, 1·40
[Косы можна набути по всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ. На 5-кілеву посылку иде 8—10 косъ.]
Окрѣмъ того можна купувати за посередництвомъ „Народнои Торговлѣ" и иншій машины и знаряды господарскій по цѣнах фабричныхъ.
ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаютъ ся лише за готівку и безъ опусту. При сейчасовій уплатѣ за сѣчкарнѣ дае ся 5% опусту а за всѣ прочій машины 10% опусту. Допускае ся и сплату ратами (зъ вынимкою плугівъ и косъ) за окремою умовою и порукою, однакъ въ тімъ случаю не признае ся нѣякихъ опустівъ.
Застерѣгае ся можлива пізнѣйша змѣна цѣнъ!
267 13—? Народна Торговля.

Тапеты найновѣйшій
Штукатерія суфітовій
Сторы и жалюзіи
до вѣконъ
Хѣдники кокосовій
Дроты до сходовъ
поручають найдешевше
П. ЛУЩИЦКІЙ
и
В. АДАМСКІЙ
давнѣйше ІРҐЕНСЪ
Львовъ, Собѣского 4.
Для Пп. Архітектовъ и підприемцевъ вѣдповѣдный работъ 403 7—25

Цѣс. корол. уприв.
Рафінерія спіритусу, Фабрика рому, ліківровъ и оцту
Юлія Миколяша Насѣдниковъ
Якова Шпрехера и С-ки
у Львовѣ
поручае старій горѣвки польскій, розолісы, ліверы, румы правдивій зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout" на калинки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 42—?
Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

ПОДЪ ЗВѢЗДОЮ.
АПТИКА
ПЕТРА МІКОЛЯША
у Львовѣ, Коперника ч. 1
поручае
ВИНА ЛѢЧНИЧИ Д-ра Кароля Міколяша
вѣдзначений найприхильнѣйшими свѣдоцтвами вызначныхъ поваръ лѣкарскихъ въ краю и за границею.
НАЙНОВѢЙШІЙ ПЕРФУМЫ
выробу паріскихъ фірмъ свѣтовыхъ Л. Т. Піверъ и Societte Hygienique
Всякій приборы до бактеріольоґіи и мікрохеміи.
Найлучшій средства косметичній и тоалетовій французскій. 398 5—30
Воды лѣчничій ґазовій
перевышаючій родимій воды мінеральній
ПРИРЯДЫ ХІРУРҐІЧНІЙ
анґлійскій, французскій и нѣмецкій найлучшои якости.
Хемікалія для П. П. фотоґрафовъ.

ВЛАСНОГО ВЫРОБУ
найлучшу
МАСУВОСКОВУ
на пѣдлоги
и правдиву
МАСУ
ФРАНЦУСКУ
на пѣдлоги
поручае
Альойзій Гібнеръ
Львовъ, Рынокъ 38.
395 3—0

Торговля насѣнь
Ант. Климовича
и Сына
у Львовѣ, площа Галицка 14.
поручае до теперѣшного засѣву: насѣнь рѣпы писк. стерк. бѣлои озр. пѣвъ кг. 85 кр., насѣнь рѣпы писк. стерк. бѣлои озр. пѣвъ кг. 40 кр.
407 4—72

Звертае ся увагу
Пов. Зарядовъ добръ, монастировъ, фольварковъ, горалень, броваровъ, якъ такожъ бѣльшихъ заведень промысловыхъ
ЩО
ПИРОЛІНЫ
найвѣдповѣднѣйшого средства до свѣченя, котрого вѣдносно до нафты о 50% менше выходить, причѣмъ не коптить, дае ясне и спокійне свѣтло и е
безпечне бо незапальне
ВЫКЛЮЧНЫЙ СКЛАДЪ
знаходить ся у
Альойзія Гібнера
Львовъ, Рынокъ 38.
Прспекты и цѣнники на жадане безплатно. 395 3—0

ОГОЛОШЕНЕ.
„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ" выдавъ для рускихъ товариствъ кредитовыхъ потрѣбній друки и продае ихъ по отсихъ цѣнахъ:

Книга довжниковъ	арк. по	10	сот.
Замкненя мѣсячній	„ „	5	„
Инвентарь довжник.	„ „	5	„
„ вкладник.	„ „	5	„
„ удѣловъ	„ „	5	„
Книга головна	„ „	10	„
„ ліквідаційна	„ „	10	„
„ вкладовъ щадн.	„ „	10	„
„ удѣловъ членьск.	„ „	10	„

Купувати и замовляти належить въ „Краєвомъ Союзѣ Кредитовомъ" у Львовѣ, Рынокъ ч. 10, I. поверхъ.

Розкладъ їзды поѣздовъ зелѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1900.
підля часу середно европейского [пізнѣйшого о 38 мінутъ вѣдъ часу львовского].

посп.	особ.	приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп.	особ.	вѣдходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12·05		Зъ Стрыя, Калуша, Борислави (Скольского вѣдъ 1/5 до 30/9)	12·40			До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20			„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51			„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31			„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня			4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
						5·45	„ Бруховичъ (вѣдъ 12/5 до 16/9 що дня)
	8·35		„ Підволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець			6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислави
						6·30	„ Підволочискъ, Кіева, Одесы, Бродовъ
	6·10		„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля			6·35	„ Станиславова, Підвысокого, Потуторъ
	6·20		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·30			„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4		„ Бруховичъ (що дня вѣдъ 21/5 до 16/9.)			8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45		„ Янова				
	8·—		„ Тернополя, (Красного, Бродовъ)			9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ 1/5 до 15/9)
	8·05		„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Синока, Калуша, Пешту			9·15	„ Янова
	8·15		„ Сокаля, Равы рускои			9·25	„ Підволочискъ, Бродовъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8·50		„ Кракова, Загѣря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова			9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45		„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)			10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	11·55		„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)			1·25	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 14/9 въ недѣлѣ и свята)
	12·55		„ Янова				
	1·15		„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ 1/5 до 15/9)	1·55			„ Підволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродовъ
1·35			„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Синока			2·15	„ Бруховичъ (вѣдъ 12/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
1·45			„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·45			„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35			„ Підволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродовъ	2·55			„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
						3·05	„ Стрыя (Сколього вѣдъ 1/5 до 30/9)
						3·15	„ Янова (що дня вѣдъ 1/5 до 15/9)
	3·14		„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)			3·26	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ 12/5 до 15/9)
	5·40		„ Підволочискъ (Кіева, Одессы), Грималова, Козовои, Бродовъ			3·50	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5·45		„ Кракова			6·10	„ Станиславова
	5·55		„ Черновець, Ицканъ. Станиславова			6·13	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/9 въ будни днѣ, а вѣдъ 16/9 до 30/9 що дня)
	6·00		„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои			6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7·24		„ Бруховичъ (вѣдъ 12/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)			6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28		„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)			7·10	„ Тернополя, Бродовъ
8·40			„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Синока, Пешту, Перемышля			7·28	„ Сокаля, Равы рускои
						7·48	„ Бруховичъ (вѣдъ (1/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
	8·50		„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/9)			9·12	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/9 въ въ недѣлѣ и свята)
	9·2		„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/9 що дня)			10·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·45		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова			10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10 —		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе			11 —	„ Підволочискъ, Бродовъ, Копичинець, Грималова
	10·15		„ Лавочного, Пешту, Хирова				
	10·30		„ Підволочискъ, Кіева, Одесы, Бродовъ, Копичинець				

На дворець Підзамче

	3·12		Зъ Підволочискъ, Тернополя
	7·40		„ Тернополя
2·20	5·17		„ Підволочискъ, Кіева, Одесы
	10·2		„ „ „ „

Зъ Підзамча

	6·43		До Підволочискъ, Кіева, Одесы
	9·42		„ Підволочискъ
2·08			„ „ Кіева, Одесы
	7·33		„ Тернополя
	11·23		„ Підволочискъ

ЗАМѢТКА: Нічна пора числить ся вѣдъ 6 годины а черомъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нічній поѣзды означений обвідками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Краєцкихъ ч. 5.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ въ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 184. Львовъ, Середа 16 (29 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты цлатній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пів рокy	8 зр.	на пів року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пів року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пів ул. Баторія. — Рукописи звертають си лише на попередне застереженє. — Реклямація неопечатаний вільній від порта.

Неодиноке число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звичай принимають за „по цѣнѣ“ 10 кр від одного стрічки инсератовой або ей мѣсце а на рубрицѣ „Надісляне“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношенія приватній тиснять за по 15 кр. від стрічки.

Санація австрійскихъ відносинъ.

„Не знають люде, якимъ малымъ засобомъ розуму управляє си держава,“ мавъ сказати славный канцлеръ шведскій графъ Оксеншерна. Сли то правда, то якій же малесенькій мусѣвъ бы бути той засібъ у правительственныхъ мужѣвъ Австрії, коли нѣякъ не можуть собѣ дати раду зъ ей управою.

Відъ уступленя гр. Таффого кільки то зъужило си визначныхъ політиківъ, на котрыхъ покладано колись великій надѣї! Плєнеръ, божище Нѣмцѣвъ-ліберальовъ, Бадені, „знаменитый адміністраторъ“ Галичины, Тунъ, гордість ческихъ февдальовъ, и Гавчь и Кайцль и Яворскій и многій инші люде всякихъ політичныхъ партій и всякихъ народностій, и выйшовшій зъ парляменту и зъ бюровой практики, що найлучшій, якъ здаялось, голова въ Австрії, найрозличнѣйшими способами пробовали зъ напруженымъ всѣхъ своихъ силъ завести и удержувати ладъ въ австрійскихъ відносинахъ, — а нѣчого не доказали, тілько знайшли при-тімъ свою політичну смерть.

Теперь зновъ д-ръ Керберъ думає и пре и конферує и радить си, та не видко, щобы знайшовъ якій способъ, — хочь выдумавъ ихъ, якъ кажуть, щось зъ пів туцина. „Репрезентанты жь народу“ и „органы публичной опініи“, котрыхъ обовязкомъ було бы такожь подумати и свою гадку сказати, обмежують си на выгіднѣйшій части роботы, на негативній. Они неустанно лише критикують си впадають заразъ зо своимъ: „того не можна“, „такъ зле“, „на тое не пристаємо“, — але щось позитивного не вмѣють сказати.

Зъ більше або менше визначныхъ парляментаристовъ та політиківъ лише чотыри здобули си на высказанє якихсь позитивныхъ думокъ. Розумѣє ся, до позитивныхъ думокъ не можна вчисляти ту ідіотичну думку: якъ бы відтворити давну більшість парляментарну въ палатѣ послівъ або вытворити нову, — скоро досвѣдъ показавъ ажь надто ясно, що навѣть така числомъ розмірно невелика меншість, якъ Чехи, може парляментъ обезвладнити. Рівно-жь не можна до нихъ вчисляти баламутныхъ выводівъ гр. Войтка Дідушицкого, що не знати звідки прийшли до серіозного трактованя ажь въ Pester-Lloyd-ѣ.

Першій выступивъ въ радою д-ръ Ебенгохъ, проводирь нѣмецкихъ клерикалівъ. Вінъ уважає за конечне заокруглювати новый регуляминъ. Противно-жь п. Яворскій, презесъ польского Кола и проводирь буршон парляментарнои більшости, уважає накиненє регуляміну за антіконституційну річь и дорадживе унормованє языковои справы въ Чехіи и Моравіи цѣсарскимъ розпорядженемъ. Може бути, що мы за мало знаємъ си на австрійскій конституції, але намъ здає си, що способъ Ебенгоха и способъ Яворского зарівно не згідній зъ нею. При тімъ же установленю регуляміну зъ натуры річи повинно бути найвластивѣйшимъ правомъ парляменту, се жь его внутрѣшна, домова справа, до котрои хто-небудь иншій найменше може вдирати си. Зновъ же ангажованє цѣсаря пів ради Яворского було бы и немило для самого цѣсаря и неполітично. А що найважнѣйше, оба способы зовсѣмъ не придали бы си. Одно, що опозиція не признавала бы ихъ правности и робила бъ свое, а друге, що лихо въ Австрії сидить за глубоко, якъ щобы такими часткоными мірами дало си усунути.

Третя рада походить відъ якогось визначного проводиря Нѣмцѣвъ-ліберальовъ (мабуть чи не Хлюмецкого) и полягає на тімъ, щобы палату послівъ разъ за разомъ розвязувати и на-ново выбирати такъ довго, доки не выжене си всякого духа обструкціи та достане си парляментъ до роботы способный и охочій. Се способъ взрадь зовсѣмъ конституційный, але недостаточный и неполітичный.

Наконець проводирь клерикальныхъ Словѣнцѣвъ Сустершіцъ вказує на конечність основнѣйшихъ реформъ и дорадживе заокруглюваня новои ординаціи выборчои на основѣ загального голосованя зо знесенемъ курій, отже сходить си зъ бажаннями соціяльныхъ демократівъ и иншихъ партій. Очевидно, що и се есть неконституційный способъ розвязаня австрійскои квестіи, але не більше неконституційный, якъ рада д-ра Ебенгоха або п. Яворского, а яко більше рѣшучій веде й певнѣйше до цѣли. Та й се певне, що у всѣхъ народівъ Австрії весь загалъ, широкій масы повитали бъ ту розвязку зъ повнымъ задоволенемъ, и она одна не стрѣтила бъ и важного опору.

Се незаперечна річь, що зъ теперѣшнымъ парляментомъ нѣякій міністеръ не дасть собѣ рады. Певна річь такожь, що нова але на теперѣшній ординаціи выбрана палата послівъ, навѣть коли-бъ выйшла лучшою, якъ нинѣшна (на що дуже мала надія), при свѣмъ складѣ не зможе перепровадити основнѣйшихъ реформъ, якій суть въ Австрії конечній. Отже потрібный есть инакшій, на иншихъ основахъ выбраный парляментъ. Въ конституційній дорозѣ дістати его неможливо, а конституційній експерименты робити не стає тепер часу: тутъ въ сімъ спеціяльнімъ выимковімъ случаю не лишає си иншій способъ, якъ тілько — розтяти вузолъ.

Однакожь и загальне голосованє само ще не выстане, щобы рѣшити національне питанє. До того потрібне введенє автономій народностій. Отже при выборахъ до парляменту и соймівъ повинній округи выборчій бути установленій пів зля народностій, такъ, щобы кожда народність сама для себе выбирала послівъ и борба національна зъ горы була выключена. При тімъ же зъ практичныхъ взглядівъ було бы вказано загальне число послівъ въ парляментѣ зменшити, такъ н. пр. щобы все на 100.000 душъ (якъ въ Нѣмеччинѣ) припадавъ оденъ посолъ, отже палата послівъ складала бъ си зъ 233 членівъ (84 Нѣмцѣвъ, 54 Чехівъ, 37 Поляківъ враз зъ галицкими жидами, 31 Русинівъ, 12 Словѣнцѣвъ, 7 Італіянцѣвъ, 6 Хорватівъ и 2 Румунівъ). Такій парляментъ заляголивъ бы на-певно и національне питанє и бувъ бы способный та охочій до живои, плідноі роботы.

На жаль, дуже мало є надѣї на яку основну реформу въ Австрії. Тутъ все латає си половичными средствами, и держава не дорівнує вымогамъ часу. Але управителѣ Австрії повинній зважити, що потребы часу суть неумолимій: хто ихъ не заспокоить, надъ тымъ часъ переходить до порядку дневного. За внутрѣшнымъ розладомъ слѣдує и упадокъ державы. Такъ упала Польща въ 18 имъ вѣцѣ, такъ зникла Турція въ вѣку 19-имъ, одна и друга колись первостепенній державы. Нехай добра доля и мудрість управителівъ охоронить Австрію відъ подібной судьбы въ 20 имъ вѣцѣ!

До ситуації.

Необовязуючій конференціи Кербера зъ провідниками парляментарныхъ сторонництвъ вже розпочали си. Розпочали си именно конференціи зъ провідниками Молодочехівъ, а відтакъ наступлять конференціи зъ провідниками нѣмецкихъ сторонництвъ и членами буршон празниць. Въ нѣмецкихъ кругахъ твердять, що нема причины входити въ урядовій переговоры зъ д-ромъ Керберомъ, бо заповѣджений конференціи будуть мати выключно информаційный характеръ для правительства, отже до нѣчого не обовязують.

Plzn. Listy твердять, що кабінетъ Кербера уступить, коли ему не поведе си оживити парляменту. Въ такімъ случаю Нѣмцѣ напружать всѣ силы, абы будучій кабінетъ мавъ нѣмецкій характеръ, а его цѣлею буде поборюваня Чехівъ. Ческій дневникъ твердить, що ті заходы не мають выглядівъ на успѣхъ. Коли бы кабінетъ Кербера уступивъ, то на его мѣсце прийде инше міністерство, але такожь безъ выразного політичного характеру. Що-до становища міністра для Чехіи, то нема сумнѣву, що на тім становищи лишить си д-ръ Резекъ, котрый тѣшить си цѣлковитымъ довѣрємъ корони.

Коло Находу на чеській граници відбуло си оногды въ лѣсѣ кількотысячне вѣче Чехівъ, на котрімъ головно поносувавъ си неумолимый ворогъ Нѣмцѣвъ п. Герольдъ. Ческій народъ — мовивъ Герольдъ — веде заѣлу борбу противъ нѣмецкои гегемоніи. Се не льокальна борба о Чехію або Австрію, але борба о будучність Европы, абы Европа не стала си нѣмецкимъ підданымъ. Австрійскій політики повинній уважати, абы Чехію не стрѣтала така судьба, якъ Альзацію и Льотарингію, бо Чехія не може стати си театромъ заборчихъ агітацій Нѣмцѣвъ. Але проломова хвиля, рѣшаюча наресті о остаточній борбѣ зъ Нѣмцями ще не прийшла. Нашъ ворогъ зо своима союзниками еще дуже сильный и нинѣ насъ бы ще побѣдили.

Мы доси ще не зібрали нашихъ силъ. Доперва тогды въ цѣлою енергією приготовимо си до хвилѣ, въ котрій порѣшить ся, чи въ Празѣ зависне хоругов св. Вячеслава, чи пруска хоругов, якъ въ 1866 році. У Вѣдни Нѣмцѣ нехай роблять собѣ, що имъ лишь захоче ся. Мы лишимо си сильній и непохитній. Зрынаємо въ романтичною політикою, а покажемо, що таке політичный егоізмъ въ змаганю до нашихъ цѣлей. Ся цѣль лежить въ політичній самостійности и независимости ческого народу.

ПОВѢНЬ.

Образецъ Євгена Мандичевского.

Мужики товклись по водѣ у чайкахъ, а сонце бѣгало по широчезному зеркалѣ и заглядало у найчорнѣйшій безоднѣ, мовь-бы собѣ за чимъ шукало.

А на пеньку спорохнявѣлои вербины сидівъ чоловѣкъ, не старый и не молодый, отъ саме въ такімъ вѣцѣ, коли найбільше силы до працѣ, и ломивъ покраяній руки, та втиравъ грубій сльозы, що выдоставались зъ-підъ повѣкъ, сплывались разомъ у куточкахъ и льлялись рівцями по лицю. И що звернуть ся люди до берега, то здасть ся ему: ось-ось и вытягнуть жѣнку, та звалить ся тяжкій камѣнь зъ его серця. И що підійме ся филя и вдарить о берегъ а берегъ ѣй відъ себе зъ гнівомъ відбе, то здаєсь ему, що вже й вырыне его Гандзуня зъ воды и уйме ему болю.

А ту и слѣду не було.

Рѣка выльлялa, якъ те море, забрала береги, вкрыла сѣножати, попідмулювати копицѣ и понесла собѣ свѣтами. И того ѣй за мало було, та розбирала людскій плоты, вкрадалась на обійстя, вырывала хаты, розносила ихъ на дрібнесенькій кусники и тягнула за собою. А якъ попалось людске тѣло, то й его забирала зъ собою — геть у глубокому морю топити.

— Ой, та бы-сьте вже не плакали... Мінѣ вода молоду яловку затопила, та не плачу. Або то поможе?

Дмитро втеръ рукавомъ лице и звернувъ ся до сусѣда. Ажь почорнівъ зъ жалю.

— Охъ волѣла бы менѣ була обѣ коровы взяти! А такъ, що менѣ бѣдному безъ жѣнки, зъ дрібными дѣтьми въ хатѣ?

Сонце повернуло на західъ и якось зъ укоса стало глядѣти на воду. Вже то й его робота була даремна.

* * *

Відъ того лѣта ставъ Дмитро зъ жалю запиватись. Мучивъ ся зъ малыми дѣтьми цѣлісеньку зиму, и навкучилась ему вже бѣдота. Та якъ-бы не добрі люде, то дѣти були бы зъ голоду и відъ проклонівъ попухли.

Дмитро нно въ корчмѣ підъ шинкфасомъ пересиджувавъ и нарѣкавъ, тай пивъ. Нарѣкавъ на зелѣзницю и вѣривъ людямъ, котрі все говорили, що якъ бы не той насыпъ новый, то й вода бы не була мала такои силы.

— О, вже най ту колію шлякъ трафить! казавъ Дмитро до товариша. — Якъ бы не ті панскій выгадки, то бы ми була ще Гандзуня ѣсти варила, и хату опрятувала и дѣти мыла. Або то намъ потреба колѣї? На якого чорта хлопови здала ся колія? Але най но вони ѣй стануть відбудовувати!... сказавъ Дмитро, та й здійнивъ руки въ гору, якъ коли бы мавъ гадку стілъ розторощити. Подавъ голову въ задъ, а очи впяливъ у жидівку, що дрімала за шинкфасомъ, хитаючи головою то въ сей то въ той бокъ, якъ той маятникъ при годиннику.

Кумы вдарили шклянками и выпили до дна, а Дмитро поставивъ ще двѣ „гальбы“.

— Та гадаєте, що пущу одинъ цуть? Ой, куме, нѣ! Богме нѣ! Абымъ гнити мавъ сто лѣтъ у криміналѣ, то не пущу. Абы людямъ кривда дѣялась?

И бивъ кулакомъ по столѣ, ажь шклянки до горы підскакували.

— Геть позрываю шины зо швелівъ, абы й знаку не було, абы й паны, що таке выгадали, головы порозбивали.

По тімъ словѣ зновь пили. Дмитро то нахилявавъ ся до свого товариша, то відхилявавъ ся відъ него, та руками вымахувавъ и товкъ ними по столѣ.

— А то таку штуку втну, якои ще въ нашому селѣ не видали и не будуть видѣти. Та самъ віддамъ ся шандарамъ, абы мене до суду відставили. Най мене вѣшають за людеску кривду, а най бы вже разъ справедливість була на свѣтѣ!

И Дмитрови ставало по такихъ словахъ лекше, такъ легко, мовь-бы зъ своихъ найтяжшихъ грѣхівъ выповѣдавъ ся.

— Скажу панамъ, що кривда хлопови ся дѣе. Цѣлый рікъ платі податокъ, а вони тобѣ черезъ твій грунтъ колію пускають. Та безъ те и вода сюда стягаєсь. Кажешь нѣ?

Товаришь и не думавъ перечити. Вінъ бувъ тон самои гадки.

— А но! не заплати податку на крейцарь, то нашлють те такихъ закутниківъ, що душу зъ тебе выпруть а шелюга не дарують. Або то я мало наплативъ ся? Ой, куме, куме, кобы менѣ ті грошѣ вернулись!

Підперъ голову кулакомъ, та й тяжко задумавъ ся. Відтакъ плюнувъ підъ лавку, хотівъ ще щось сказати, але обмѣркувавъ ся, та й вставъ. А за нимъ и кумпанъ.

Жидівка зробила якійсь значокъ крейдою на шинквасѣ, и кумы поплентались дорогою пільною, приспівуючи собѣ якусь жовнірску пісню, що ѣй сякъ-такъ затямили зъ тыхъ часівъ, якъ ще разомъ стояли въ Серавѣ.

* * *

Другого дня досвѣта знайшовъ будникъ людске тѣло, що лежало поперекъ „штрени“, а голова десь ажь у рівъ покотилась.

Будникъ давъ знати власти, а власть стала шукати за виновникомъ.

Въ Миколаевѣ надъ Дністромъ, въ лѣтѣ 1900.

ИНТЕРНАТЪ

РУСКІЙ vis—à—vis гимназіи.

помѣщ-ный при ул. Вірменьскій ч. 2.

управитель Ст. Петрицкій

удѣляє информацій щоденно відъ рана до вечера. 482 1—3

Въ справѣ науки польскої мовы въ рускихъ ґімназіяхъ.

(*Голосъ въ краю*).

Подаючи въ числѣ 150 зъ 6. (19.) липня поглядъ на станъ рускои ґімназіи у Львовѣ въ шкѣльнѣмъ роцѣ 1900, замѣтила Хвальна Редакція зрѣсть замилування до польскои мовы у молодежи сеи ґімназіи. То само можна сказати и про другѣ рускѣ ґімназіи. Навязуючи до сего, хотѣвъ бы я подати деякѣ поясненя сего проявy.

Рѣзнѣ обставины спонукують руску молодѣжь ґімназіяльну записуватись на науку польскои мовы. По-перше далеко ревнѣйше заохочують у насъ молодѣжь зъ горы до учащаня на науку польскои мовы, чимъ на науку котрого-небудь иншого надъобовязкового предмету. Противъ сеи ревности нашихъ директорѣвъ зглядно инспектора не мавъ бы я нѣчого заки ути, коли-бъ директоры та инспекторы польскихъ ґімназій зъ такою самою ревностію заохочували ученикѣвъ польскои народности въ польскихъ ґімназіяхъ до учащаня на науку рускои мовы. Въ дѣйстности однакъ сеи ревности зовсѣмъ у нихъ не слѣдно. И чи-жъ може бути инакше? Сѣ паны руского письменьства не знаютъ, они що найбѣльше вмѣютъ лихо по руски читати..., переважна часть директорѣвъ и сего не вмѣе! Они здобули высшѣ становища въ нашѣмъ шкѣльництвѣ помимо того, що не знаютъ языка и письменьства народа, котрый чисельно перевышае Поляковъ и мае далеко старше письменьство, чимъ Поляки. Звѣстно, Русины „старый культурный народъ“. Керманичѣ нашого шкѣльництва не лишь не знаютъ руского языка й письменьства, але они до того горячѣ польскѣ патріоты (сей патріотизмъ не йно не вашкодивъ имъ въ авансѣ, але навѣть помогъ — инша рѣчь зъ патріотизмомъ Русина...), а якъ же польскій патріотъ могъ бы цѣкавитись рускимъ письменьствомъ? Се вважаетъ ся у Поляковъ просто немыслимымъ! Коли-бъ управу нашого шкѣльництва представити народови, що мае почуте сякои-такои справедливости або бодай приличности політичнои, то не хотѣвъ бы сему вѣрити. Дотеперѣшня управа нашого шкѣльництва вповни оправдуе домаганя Русиновъ що-до подѣлу Краевои Рады шкѣльнои на руску и польску.

Молодѣжь руску не лишь усильно заохочують записуватись на науку польскои мовы але майже змушують, а то тымъ, що на науку сю вызначують не годины пополудневѣ, якъ на иншѣ предметы надъобовязковѣ, лише передполудневѣ, и то не лише першѣ й послѣдні годины але й середнѣ. Въ наслѣдокъ того ученики часто лишь тому записують ся на науку польскои мовы, щобы въ порѣ зимовѣй не потребували мерзнути по коритаряхъ въ часѣ науки сего предмету. Се мае часто такій наслѣдокъ, що ученики такій занедбують ся въ предметахъ обовязковыхъ, а се, рѣчь природна, вѣдбиваетъ ся некористно на ихъ клясифікаціи. Насуваетъ ся питане, длячого на науку польскои мовы вызначують годины передполудневѣ, а не пополудневѣ? Не потреба великои быстроумности, щобы зрозумѣти, що ходитъ тутъ зъ одной сторони о се, щобы ученики могли успѣшнѣйше выхѣснувати часъ призначеный на сю науку, але й о се, щобы ихъ лекше спонукати до записуваня на нею. Бо безперечно скорше запише ся ученикъ на науку такого предмету, на котру не потребуе особно приходити — ся обставина важна особливо у Львовѣ — й котра припадае на часъ, въ якѣмъ вонъ еще зъ свѣжими силами береть ся до працѣ, чимъ на иншѣ. Се мае для ученикѣвъ двоякѣ лихѣ наслѣдки. По-перше: они перетяженѣ наукою передполудневою, 6 годинъ науки, а се вѣдбиваетъ ся некористно на ихъ здоровлю й на науцѣ иншихъ предметѣвъ, по друге: така установа робить неможливымъ перенесене на передполудневѣ годины науки такихъ предметѣвъ, якъ спѣвъ, рисункѣвъ, ґімнастики (науки ґімнастики въ рускѣй ґімназіи львѣвскѣй вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ не подае ся, котра була бы для ученикѣвъ хосенньйша, чимъ наука польщины, а дальше була бы вельми бажанымъ урозманченемъ въ руйнуючѣй здоровле шкѣльнѣй праци. Зато такій ладъ дуже догѣдный для учителѣвъ польщины, бо не потребують два разы приходити до школы. Полякъ всюупривілійованый!

Коли директоры рускихъ ґімназій опѣкують ся польщиною, вызначаючи на подаване ей передполудневѣ годины, то директоры польскихъ ґімназій опѣкують ся рускою мовою такъ, що на подаване ей вызначають выключно годины пополудневѣ. Сей контрастъ представить ся тымъ яркѣйшимъ, коли узгляднимо, що польщина е для молодежи рускихъ ґімназій чужина, а руска мова е для молодежи польскихъ ґімназій, що ходять на науку рускои мовы, таки мовою рѣдною, бо якъ звѣстно, число ученикѣвъ польскои народности, що въ сихъ ґімназіяхъ ходять на науку рускои мовы, е мінімальне. Для прикладу вкажу на станиславѣвску ґімназію, въ котрѣй число ученикѣвъ побираючихъ науку рускои мовы було въ минувшѣмъ роцѣ шкѣльнѣмъ лише о 14 бѣльше вѣдъ числа Русиновъ, се значить, що лишь 3.4% Поляковъ въ сѣй ґімназіи ходило на науку рускои мовы, коли противно въ рускѣй ґімназіи львѣвскѣй ходило на науку польскои мовы 338 ученикѣвъ самыхъ Русиновъ — на 503 (се е 67%), значить о 108 бѣльше, якъ на французкій языкъ, рисунки и спѣвъ разомъ взявши; а въ рускѣй ґімназіи перемыскѣй на 429 ученикѣвъ ходило на науку польского языка 304, значить о 49 бѣльше, чимъ на спѣвъ и рисунки разомъ взявши! Радуй ся, Руси, що твое молоде поколѣне такъ громадно горае ся до языка „братнього“ народа. Не потребувшь побиватись о права рѣднои мовы, бо молоде поколѣне буде достаточно володѣти urzędowym językiem...

Дирекціи рускихъ ґімназій нѣдпирають польщину еще тымъ, що зъ таксъ складаныхъ молодежію призначають звычайно на книжки польскѣ для домашнои лектуры значно бѣльшѣ квоты, нѣжь вымагала бы справдѣшня потреба, а наслѣдкомъ того зменшують квоту на бібліотеку руску, яку передовсѣмъ повинні мати на оцѣ управы всѣхъ рускихъ заведень шкѣльныхъ. Згадану щедрѣсть нашихъ дирекцій ґімназіальныхъ треба признати тымъ бѣльше неодвѣтною, що нею кривдять руске письменьство а спомагають польске, котре и такъ богатше вѣдъ рускаго, вѣдтакъ и длятого, що директоры ґімназій польскихъ не вѣдзначають ся навѣть въ приближеню такъ великою щедростію въ призначуваню фондовъ на бібліотеку руску, помимо того, що въ ихъ ґімназіяхъ число Русиновъ доходить часто майже до 50%. Дирекціи рускихъ школъ повинні тымъ ревнѣйше опѣкувати ся рѣднымъ письменьствомъ для молодежи, коли Краева Рада шкѣльна дуже мало имъ опѣкуе ся. Подана о затвержене рускихъ книжочокъ по кѣлька лѣтъ лежать въ ей канцелярінхъ, такъ що затвержена часто приходять тогдѣ, коли книжочка и безъ него розбійшлась — розумѣеть ся не на премін анѣ до бібліотекъ шкѣльныхъ. До того инакше рецензуе ся въ радѣ шкѣльнѣй книжочки рускій, анѣжь польскій. Референты-Поляки памятають объ тѣмъ, що они не лишь ц. к. урядники але такожь Поляки, а Русины передовсѣмъ уважають на се, що они ц. к. урядники а зверхникомъ ихъ „галицкій міністеръ просвѣты“, котрого безсторонность и справедливѣсть супротивъ Русиновъ готова перейти въ пословицю. Впрочѣмъ, о скѣлько знаю, книжочки рускій рецензують не лише совѣтники Русины, але й Поляки, и то може навѣть переважно. Звѣстно, Рада шкѣльна дбае про патріотичне выховане рускои молодежи!

Польщину нѣдпирають въ рускихъ ґімназіяхъ и учителѣ рускои мовы, коли, подаючи исторію рускаго письменьства, занадто звертають увагу на вплывъ польскаго письменьства на руске, кривдячи навѣть руске,— тутъ слѣдный очевидно натискъ зъ горы —, або коли задають на письменнѣ выробы порѣвнуване певныхъ творѣвъ письменства рускаго зъ творами польскими, чимъ неначе дають указку ученикамъ, що всѣ повинні ходити на польщину, або бодай выучуватись ей приватно! Тѣ панове повинні-бъ тямити про се, що учителѣ польскои мовы зовсѣмъ не цѣкавлять ся вплывомъ письменьства рускаго на польске та що задачѣ подѣбныхъ до сихъ, якѣ мы назвали, не дають нѣколи не то вже въ ґімназіяхъ польскихъ, але навѣть въ рускихъ, въ котрыхъ они якъ зъ-разу були бъ вѣдповѣдній; противно въ ґімназіяхъ рускихъ задають такѣ самѣ темы „народовѣ“, якъ ихъ товаришѣ по фаху въ ґімназіяхъ польскихъ. Длячого-жь, пытаемо, мають Русины на кождѣмъ кроцѣ оказувати Полякамъ бѣльшу живлинбсть, чимъ Поляки Русинамъ?

(*Конецъ буде.*)

Вѣйна въ Хінахъ.

Зъ Пекіну доносять пѣдь датою 19. с. м. Нинѣ вѣдбуваетъ ся рекогносковане околицѣ. О чотыры милѣ на полудневый захѣдъ вѣдкрито въ мѣсцевости Гусі добре уфортифіковане хіньскій таборъ. Говорять, що зѣбрались тамъ найлѣпшій хіньскій команданты. Зъ Пекіну вырушивъ вѣддѣлъ зложеный зъ 1000 людей, Россіянъ, Нѣмцевъ и Японцевъ, якъ здогадують ся, здогнати цѣсареву. Французкій конзуль въ Шангаю доносить, що цѣсарева, цѣсарь и кн. Туанъ знаходять ся въ Шансі. Американьскій посолъ въ Пекінѣ доносить, що въ столици Хінъ не знайдено доси нѣ одного члена хіньского уряду заграничныхъ справъ, хочь кѣлька зъ нихъ мае пробувати въ Пекінѣ. Генерали рѣшали не виprowаджувати вѣйска до цѣсарскои палаты. До Пекіну надбышло ще 2000 нѣмецкихъ воякѣвъ.

Въ справѣ мировыхъ переговорѣвъ доносять, що Лінунчанъ одержавъ вѣдъ японьского міністра внѣшныхъ справъ телеграму зъ заявою, що о назначаню мировыхъ переговорѣвъ не може бути бесѣды такъ довго, якъ довго державы не заакцептують повномочниковъ Хінъ. На всякій случай Хіны мусѣли бы высказати свой жаль зъ причины сего, що зайшло, всю вину принати формально на себе и добровѣльно вынагородити всѣ пороблени шкоды. Зъ тымъ застереженемъ Японъ дуже радо попре мирову акцію.

Рада адміралѣвъ повѣдомила посольства въ Пекінѣ, що порѣшено здержати ся вѣдъ всякихъ переговорѣвъ зъ Лінунчаномъ такъ довго, якъ довго правительства не дадуть свого дозволу на навязане зъ нимъ переговорѣвъ. Пѣсля депешъ зъ Шангаю Лінунчанъ мавъ порадити цѣсаревѣй увязнене Туана, абы въ той способѣ усунути головну перешкоду до навязаня переговорѣвъ.

Генералъ Довардъ телеграфуе зъ Тьентсіну, що битва, до якои прийшло дня 19 с. м. коло Тьентсіну, тревала бѣльше якъ двѣ годины. По завзятѣй битвѣ Хінцы утѣкли, стративши 300 убитыхъ и 60 погоненыхъ. Великій ватаги Боксерѣвъ громадять ся о 5 миль на пѣвнѣчный всхѣдъ. Союзній вѣйска приготованій на атакъ Боксерѣвъ. Зъ рѣзныхъ сторѣнъ доносять про насильства Хінцѣвъ. Знайдено богато трупѣвъ зъ повѣдтинаными головами. Населене въ Тьентсінѣ мае ще жывности на одинъ мѣсяць. Болять ся можливости голоду.

Вѣйна въ Трансвалю.

Коли вѣрити найновѣйшимъ депешамъ зъ полудневои Африки, то вѣйна входить въ нову стадію, котра незабаромъ скѣнчить ся остаточнымъ зломанемъ вѣдпорнои силы останкѣвъ военныхъ силъ Бурѣвъ. Въ послѣдныхъ именно дняхъ мало Бурамъ непощастити ся такъ въ Оранію и якъ въ Трансвалю. Деветъ, по своимъ успѣшнѣмъ переходѣ че-

СКОРБНІ ДУМЫ.

1. Въ тьмѣ.

Кравна смерти! Духъ безсильля
Якъ ржа грызе нутро титана...
Народъ ковта' нектаръ похмѣльля
И весь рабомъ у стопъ тирана.

Ланцы якъ змѣй вплились ажь въ жилы!
И духъ скипѣвъ кервою злобы.
Потахъ огонь идей... Безъ силы
Зацѣпъ народъ якъ стовпъ Ніобы.

И спить! и спить! И спить! И сумракъ ночи
Скувавъ весь край въ обѣймахъ скону
Зацѣпли члены, згасли очи,
А въ серци чути звуки стону.

Заставъ народъ въ нѣмѣй розпуцѣ:
Зѣтха', стогна', рыдае, оха',
И весь въ пекельнѣй лютѣй муцѣ,
Въ ланцахъ жажды царя-мольоха.

Ще тьмы! ще тьмы! реве Аттиля...
Якъ грѣмъ гремить проклѣнъ тирана.
А людъ стогна', клене безсильля,
И блудить въ тьмѣ... Се трупъ титана!

2. Ода до * * *

Люблю тебе якъ сыкъ гадюки,
Якъ шумъ нагайки вражихъ рукъ,
Якъ звукъ солодкихъ слѣвъ падлюки —
Люблю тебе якъ пекло мукъ!

Люблю тебе! горю въ любови!...
Люблю тебе якъ видъ ярма,
Якъ кripцевѣ звѣнкѣ оковы —
Люблю тебе! твѣй видъ тюрма...

Люблю тебе якъ смертнѣ стоны,
Якъ плачь вдовиць, якъ кличь товпы,
Якъ громовѣ спрѣтъ проклоны —
Люблю тебе! я червъ, а ты?!...

Люблю тебе якъ мѣдь розпуки,
Якъ вашь побѣдный ревъ-пеанъ...
Якъ нужды смѣхъ и роскѣшь муки —
Люблю тебе! ты богъ, ты — панъ!...

Люблю тебе, всевладный пане,
Якъ вонь падла, якъ трѣйла чаръ ..
Люблю тебе; всьо серце тане:
Люблю тебе якъ пекла жаръ!

3. Трутъ.

Якъ бачу рѣй и трудъ комахъ,
Нутро палить пекучій жаль.
Рабске племя! бренить печаль —
Твоя клятьба!... Твѣй духъ потахъ!

Якъ вчую въ снѣ вѣчевый дзвѣнъ,
Въ души прорвесь жаркій арканъ.
Кипить борня, гремить пеанъ,
А я хирлякъ!... мѣй гимнъ — проклѣнъ!...

Якъ бачу рѣстъ, змагане, трудъ,
Тѣка, зъ повѣкъ лѣнивый сонъ;
Крѣзъ душу рвесь розпучный стонъ:
Атомъ движесь, а я — гей трутъ!

И зъ серця рыне ключь бажань,
И въ нервахъ бе жара огня;
Въ души кипить страшна борня,
А въ серци рвесь арканъ страдань.

4. Кобы я живъ!

Я бривъ въ товпѣ, скитавъ ся въ тьмѣ,
Ковтавъ гѣркій полынъ зневагъ,
Вмлѣвавъ въ ланцахъ, страдавъ въ тюрмѣ,
Мѣй духъ вже стлѣвъ, погасъ, потахъ —
А я живу! живу! живу!

Нехай я червъ! нехай пѣрну
Зъ святымъ огнемъ въ „нѣчого“ тьму!
Нехай! нехай! Я не спѣчну:
На глумъ катамъ трудитись му —
Бо я живу! живу! живу!

Нехай минусь! Кобы по мнѣ
Остався бодай атомъ добра!
Кобымь не живъ въ неробства снѣ,
Нехай мене жарить жара —
Кобы я живъ!

5. Мушу мрѣти!

Мушу мрѣти! Серце тане,
Дыше миромъ еліксіру;
Мѣдь роскоши въ душу кане,
Въ нервахъ лише дихъ зефіру.

Мушу мрѣти! мушу! мушу!
Тѣнь туги лелѣе думу,
Жаль голубить сонну душу,
Нишкомъ вѣе леготъ суму.

Зѣръ вкрыва' туманъ задумы,
Въ тьмѣ звенять тужливѣ звуки.
Мушу мрѣти скорбнѣ думы:
Вже проснулись любѣ муки...

Вже куе коваль у груди;
Жаръ валить втомлену душу,
Червъ туги нѣвечить груди,
А я мрѣю .. Мушу! мушу!

6. Будь я фантастъ!

[*Посвята Зиновіи З.*]

Будь я фантастъ, хитків нуждарь,
Хирне дитя страдань туги;
Нехай мене звуглить мѣй жаръ,
Нехай мѣй жеребъ скѣнъ зъ жаги, —
Не плачь не жалуй — я щасливъ!

Не плачь, що лью потоки сльозъ...
Се кормъ душѣ, се лѣкъ на бѣль.
Нехай мене сцѣпить морозъ,
Нехай мене хочь сточить мѣль —
Не плачь, не жалуй — я щасливъ!

Не плачь, що я проклявъ свѣй пылъ,
Що тхну проклономъ мукъ нудьги.
Нехай! Проклѣвъ гнѣвныхъ безъ силъ..,
Нехай! Я звыкъ до мукъ туги —
Не плачь, не жалуй — я щасливъ

Не плачь, що я конаю самъ,
Що лютый свѣтъ мене проклявъ...
Не плачь, не плачь — нехай я й самъ!
Повѣрь! менѣ весь рай оставъ —
Се ты! Не плачь, бо я щасливъ!

Таусте VII. 1900.

Петро Карманьскій.

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ
ВОЛОДИМИРА В. ЧЕМАРНИКА, Львовъ, ул. Валова ч. 9.
ЗНАМЕНИТІ СНѢДАНЯ и ВЕЧЕРЪ; ВѢДЛИЧНА КУХНЯ; ПИВО ЛИЩЕ ПІЛЬЗНЕНЬСКЕ; ЛЬОКАЛЬ ПРИЛИЧНЫЙ и ВЫГОДНЫЙ. *Поручаюсь взглядамъ рускои публики*
423 1—10

резъ Валь на трансвальску територію, завернувъ назадъ до Оранія. Его походъ пôдъ Преторію повспюють теперь такъ, що Деветъ хотѣвъ вôдпровадити президента Оранія Штайна до Кріґера, що ему остаточно повело ся Выкомавши се, вертавъ до Оранія, абы назадъ злучити ся зъ вôйскамв, такъ само якъ и Деветъ зручного Олівера. Пôсля информацій бюра Райтера, Деветъ мавъ вже навѣть явити ся въ околиці Гайльброну. Се значило бы, що вôнъ зновъ пропхавъ ся помѣжь вôддѣлы чотырехъ англійскихъ ґенералôвъ и станувъ на ораньскôй земли. Прийшовъ однакъ за пôзно. Его товаришъ Оліверъ, котрый доси такъ зручно выкручувавъ ся, впавъ въ руки Англійцѣвъ. Про ею капітуляцію Олівера Робертсъ доносить дня 27 с. м.: Буры ударили вчера зъ трехъ сторôнъ на Вінбурґъ, де стоявъ ґарнізомъ Рінділя, але ґенералы Гамільтонъ и Брусъ вôдкинули ихъ. Буры мали великій страты а Оліверъ въ трема сывами впавъ въ нашій руки. Рінділя стративъ бôльше якъ 30 людей. Въ Гарісмітѣ пôддало ся 169 Буровъ.

Рôвночасно прийшло до поважной розправы мѣжь обома головными ворожими арміями, мѣжь вôйсками Робертса и Боты. Ґенералъ Полякаревъ обсадивъ въ суботу Бельфастъ кôлька кільометрôвъ на всходъ вôдъ Міддельбурґа. Дня 26 с. м. Робертсъ телеґрафувавъ зъ Бельфасту, що бôльшу часть тогожь дня, англійскій вôйска були въ огни на лініи 30 миль довгôй. Буллеръ и Френчь поступали на передъ але Буры цофаючи ся поволи ставили нашимъ вôйскамъ завзятый опôръ, при чôмъ послугували ся трема арматами дуже великого калібру и сильною артилерію иншихъ арматъ. Борба тревала ажь до пôзной ночи. Теренъ вôдповѣдае бôльше тактицѣ Буровъ, а невыгôдный для англійскои кôнноты.

Урядовыхъ донесень о результатѣ битвы ще нема, але пôсля приватныхъ депешъ, Буры побитй. До лондоньскихъ дневникôвъ досять зъ Преторіи: Говорять, що дня 27 рано розпочавъ ся наново атакъ на позиціи Буровъ вôдъ командою Боты. Въ результатѣ взломано лінію Буровъ. Въ наслѣдокъ того Бота цофнувъ ся. Страты англійскихъ вôйскъ мають бути великій. Зъ Кашґаду телеґрафують: Битва вôдъ Бельфастомъ и Дальманутою тревае ще до теперь (28 с. м.). Буллеръ обсадивъ Берґандоль и занявъ сильну позицію на пôвнôчнôй сторонѣ Дальмануты. Англійскій страты невеликій. Пôсля донесеня зъ Льоренцо Маркізъ, вôдъ Махадôрномъ прийшло до великои битвы, въ котрôй Буры мали великій страты. Приволуваній цофнути ся, лишили на боевищи арматы и богато амуніціи.

НОВИНКИ.

При зближаючôй ся змѣнѣ мѣсяца прошимо Вп. передплатниковъ, о вчасне вôдновленя передплаты. При сѣй нагодѣ просимо такожь дотычныхъ Вп. передплатниковъ, що мають якій-небудь залеглости, о остаточне выровнане, тымъ певнѣйше, що на кредитъ часопись не высылае ся, отже Адміністрація була бы приневолена при дальшôмъ треваню залеглостій высылку часописи безусловно здержати.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належать посылати до канцелярії дяковскои льотерії, Львôвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львôвъ, Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Важне для родичѣвъ**, котрй мають намѣрене вôддати въ слѣдующôмъ роцѣ шкôльнôмъ свои дѣти до женьскои учительскои семинарії у Львовѣ. — Рескриптомъ Выс. ц. к. Міністерства просвѣты зъ дня 7 цвѣтня 1897 ч. 7623, заложено чотыри лѣта тому приватну учительску женьску семинарію. Сего року вôдбувъ ся першій испытъ зрѣлости передъ комісією екзамінаційною ц. к. львôвскои женьскои учительскои семинарії, котрого корист ный выслѣдъ свѣдчивъ, що се заведене приватне було ведене вельми старанно. Зъ уваги, що пôсля повысшого рескрипту се заведене зъ слѣдующимъ рокомъ шкôльнымъ одержае характеръ публичного заведеня, — зъ уваги, що до ц. к. учительскои женьскои семинарії у Львовѣ може бути приняте лишь ограничене мале число ученицъ а передовсѣмъ дôньокъ поза-львôвскихъ учителѣвъ, — було бы вказане, щобы родичѣ, котрыхъ дѣти не будуть принятй до ц. к. учит. ж. семинарії, вписали ихъ до высше згаданои приватнои женьскои семинарії зъ характеромъ публичнымъ, помѣщеной при ул. Панъскôй ч. 13.

— **Справозданє посольске гр. Станислава Стадницкого въ Мостискахъ** вôдбуло ся, якъ було запонѣджено, дня 26 с. м. Czas и Dziennik polski въ рôвнозвучнôй майже реляціи такъ о нѣмъ росказують:

Вже два дни напередъ увихавъ ся соціялістичный аґітаторъ зъ Перемышля Вѣтикъ, стараючи ся „змобілізувати обаламученыхъ селянъ“, але намѣры розбили ся о те, що в громадженю було за запрошенями „Нашъ“ посолъ розбилавъ поминений запрошена всѣмъ выборцямъ, крôмъ того всѣмъ вôйтамъ и всѣй интеліґенціи. Явило ся знышь 160 селянъ, багато священиковъ обохъ обрядôвъ, obywatelstwa wiejskiego, урядниковъ, учителѣвъ и т. д. Предсѣдатель збору п. Смяловскій зазначивъ въ горы, що до голосу будуть допущенй лише выборцѣ [а на-щожь було другихъ запрошувати?]. Панъ ґрафъ въ 3-годинній бесѣдѣ перейшовъ всю дѣяльность сойму за 5 лѣтъ, а особливо обговорювавъ внесене Дунаевского-Санґушка о збôрныхъ громадахъ та реформѣ адміністрацій и внесене Гупки. Що до першои справы, п. посолъ гадае, що автономія, навѣть въ теперѣшнôй формѣ, може оплатити ся, коли бъ только була добре выконувана; внесене посла Поточка о скасованю обшарôвъ дôбръ кôрныхъ поставлене хиба на жартъ и несправедливе. Интенція Гупки є найлѣпша, а внесене Поточка на утворене банку рентового мабуть розбье ся о ґаранцію краю, котра въ нѣмъ жадае ся. Будучность краю представляе ся невесело. И паны и хлопы перетяженй, промыслу нема, податки великій, а ще до того ґазеты безъ засадъ, безъ вѣры и лихй аґітаторы пôдъюджують народъ. — Сумно, ажь плакати ся хоче! Але нехай люде не слухають аґітаторôвъ, тôлько працюють, а якось то буде.

Потôмъ промовляло кôлька выборцѣвъ [?]. Учитель Волощакъ дякувавъ послови и заявивъ ся за збôрчыми громадами, Иванъ Черемба [?] зъ Дидятичъ высказуе задоволене зъ посла и признае внесене Гупки яко дуже добре, вôйтъ Михалюньо зъ Пôдлѣсокъ дякуе пану послови и выражае довѣре. Попсувавъ радôсть послови и хрунямъ znany radykał господарь Миколаˊ Бунько зô Старавы, котрый закинувъ ґр. Стадницкому, що ажь теперь передъ кôнцемъ сойму скликавъ выборцѣвъ та й то не скликавъ публичныхъ зборôвъ, якъ роблять праздникй заступники народу, але запросивъ лише тыхъ, котрыхъ ему подобало с ; не дивно, що нѣчого не зробивъ въ користь хлопôвъ, бо самъ есть обшарникомъ; окружній громады суть непотрѣбній та й шкôдливій, а притôмъ коштовній; такожь внесене Гупки есть недобре: закладайте перше фабрики, щобѣ выдѣдченй зъ ґрунту мали де заробляти на хлѣбъ, бо инакше тй бездомній люде вытворять новыхъ гайдамакôвъ. Вибицковаль Мягкій зъ Войковичъ домагае ся закупленя дворскихъ ґрунтôвъ державою и розпарцельованя мужикамъ на сплату. — По вôдповѣди посла ухвалено, на внесене п. Франкевича, przy nieustających oklaskach заяву довѣря. Противъ сего внесеня голосувавъ Бунько и około dziewięciu zgrupowanych przy nim włościan.

Польскій дневники, особливо Dziennik polski, нѣбы задоволенй зъ сего справозданя и зазна чують podniosłe ego wrażenie. Скажемо на те хиба: хто малымъ задоволеный, той щасливъ. Вымоги ихъ, видко, були скромній Въ такôмъ zamkniętem кôлку дôстати зотумъ довѣря — не така дуже велика рѣчь. Своею дорогою, мостискій повѣтъ ще дуже запущеный, и треба буде добре попрацюзати цѣлый рôкъ, щобы не дôставъ ся зъ хлопскои куріи до сойму посолъ, котрый стоить за внесенемъ Гупки, а противить ся навѣть скромнымъ жаданямъ посла Поточка.

— **Концертъ Модеста Менциньского въ Перемышли** вôдбуде ся въ пятницю 31 с. м. въ великôй сали городскôй при участи п. О. Ц. и „Перем. Боянъ“. Початокъ о 8 год. вечеромъ.

— **125-й роковинѣ зруйнованя Запорожскои Сѣчи.** 18 серпня с. р. минуло 125 лѣтъ вôдъ дня выдана указу на знесене запорожского вôйска, котрого членôвъ обернено въ хлѣборобôвъ. Доля Запорожскои Сѣчи була ще передъ-тымъ порѣшена Ще вôдъ 1750 р. дивило ся россійске правительство на Запороже зъ пôдозрѣнемъ и вважало его конечно потрѣбнымъ лишь доти, доки небезпечными були для Россіи крымскій ханы. Коли-жь ихъ могучесть пôдчасъ вôйны въ 1769—1774 рр. до тла знищено, ся конечность перестала истнувати. Въ наслѣдокъ конфліктôвъ Сѣчи зъ ґрафомъ Потемкиномъ, ґенералъ-ґубернаторомъ новоутворсной Новороссійскои губерніи, поручила ему царица Катерина II. зруйнувати Сѣчь. Д 18 липня 1775 р. ґенералъ-поручникъ Текелій зъ вôйскомъ, зложеным въ регулярнои пѣхоты, кавалеріи та донъскихъ козакôвъ, занявъ Сѣчь, не стрѣтивши нѣякого опору вôдъ Запорожцѣвъ, котрй нѣчого не сподѣвали ся. Пôсля оголошеня указу зъ 18 серпня почало ся щедре роздаване запорожскихъ земель удѣлами вôдъ 1.500 до 12.000 десятинъ. Потемкинъ, кн. Прозоровскій и кн. Вяземскій подбставали меньше-бôльше кождый по 100.000 десятинъ. По зруйнованю Сѣчи часть Запорожцѣвъ переселила ся до Турціи и заснувала въ Добруджи т. зв. Задунайску Сѣчь, що истнувала до 1828 р. Зъ Запорожцѣвъ, що лишили ся въ Россіи утворено 1783 р. чорноморске вôйско. (*Сѣверный Курьеръ*).

— **Крадѣжъ въ філіи Народнои Торговлѣ въ Самборѣ.** Въ ночи зъ 23 на 24 с. м. не выслѣдженый до теперь злочинець розбивъ колодку вôдъ пивницѣ склепу Народнои Торговлѣ и выбравши зъ пивницѣ муръ дôставъ ся до склепу. Тамъ розбивъ столикъ и забравъ готôвкою 60 зр., а марками почтовыми и картками кореспонденційными до 100 зр. Цѣнній папиры, книги торговельній, фактуры и т. п. подеръ и спаливъ, та выпивши кôлька фляшокъ вина пропавъ безъ вѣсти. Цѣкава то рѣчь, що склепъ Народнои Торговлѣ мѣстить ся рынку и недалеко стражницѣ вôйсковои, и нѣхто не зауважавъ злодѣя.

— **Першою жертвою маневрôвъ** въ Галичинѣ павъ пôдполковникъ 30. п. п. Ґерберъ, котрый, вертаючи вечеромъ вовомъ до своеи квартиры, выпавъ такъ нещасливо зъ перевертаючого ся воза, що зломивъ ногу.

— **Комісія податкова а инспекторъ.** Сôборъ одного зъ членôвъ комісіи податковои зъ инспекторомъ въ Станиславовѣ полагодивъ делеґатъ Дирекціи фінансовои п. Ольшевскій въ сей способъ, що на будучность вôльно буде членамъ комісіи переглядати акта доходженъ переведеныхъ инспекторомъ, лише именъ тыхъ людей, вôдъ котрыхъ донесеня чи выясненя походять не буде ся имъ показувати.

— **Schweiggeid [?] для комісаря.** Тыжденникъ Monitor доносить, що повѣтова каса ощадности въ Городку, заснована доперва въ р 1898, зъ маленького запасу, якій до теперь придбала, ухвалила для комісара правительственно 200 коронъ. Цѣкава рѣчь, за що властиво ухвалечо тую суму п. комісареви: чи може на тое, абы, якъ то такъ часто дѣе ся по польскихъ касахъ въ Галичинѣ, дививъ ся крôзь пальцѣ на „polnische Wirtschaft“.

— **Именованя въ шкôльництвѣ.** Ц. к. Шкôльна Рада краева занменувака заступниками учителѣвъ у всходній Галичинѣ: Бронислава Духовича для шк лы реальной въ Тернополи, Франца Бергера и д ра Здзіслава Роговского для реальной школы у Львовѣ, Юлізна Панкевича для реальной школы въ Ярославѣ, д-ра Макс. Шенета для II ґімназіи у Львовѣ, Володислава Янковского и Володимира Ленкевича для ґімназіи Францъ Йосифа у Львовѣ, Евґенія Мандичевского для академічной ґімназіи у Львовѣ, Михайла Крушельницкого для V ґімназіи у Львовѣ, Витовта Рогошевского для ґімназіи въ Бучачи, Жигмонта Федоровского для II ґімназіи у Львовѣ, Йосифа Лавигарда для ґімназіи въ Золочевѣ, Луку Носаля для реальной школы въ Станиславовѣ а Людвика Козловского для I ґімназіи въ Перемышли, — а перенесла заступниковъ учителѣвъ Омелана Петцольда зъ ґімназіи Францъ-Йосифа до II ґімназіи у Львовѣ, а Арсенія Дорожиньского зъ ґімназіи въ Самборѣ до ґімназіи въ Станиславовѣ.

— **Пожаръ.** Дня 26 с. м. въ полудне згорѣли въ Дрôговѣ въ перемыскôмъ повѣтѣ хата и двѣ стодолы вдовы Салучихи, обезпечена на 400 зр., стодола Петра Чумера, обезп. вразъ зô збôжемъ на 700 зр., и ерекціональній будынки, стайня та стодола, обезпеченй въ „Дністрѣ“ на 900 зр. Цѣлый збôрь священика якъ и бѣдной вдовы необезпеченый. Страта въ збôжу до 2000 зр. Се вже шестый пожаръ въ Дрôговѣ въ протягу двохъ лѣтъ. Причина невѣдома.

— **Дрôбнй вѣсти.** Цѣсарь призначивъ зъ приватныхъ фондôвъ для погорѣльцѣвъ въ Угновѣ запомогу въ сумѣ 5 000 кор.

Посмертнй ✝ оповѣстки.

О. Иванъ Топольницкій, парохъ въ Соколôвцѣ, упокоивъ ся въ Закопанôмъ въ 48 роцѣ житя, а въ 16 р. священьства. В. ѣ. п.!

Саломея Полошиновичь, вдова по гр. кат. пароху, упокоила ся въ Тучапахъ пôдъ Городкомъ въ 82 р. житя. В. ѣ. п.!

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенты одержали: Феленчакъ Ник. на Поляны дек. дукляньского. Мусѣй Теофиль на Кукавôвъ дек. куликовского. Очабрукъ Алексей на Волицю дек. сяноцкого. Гинилевичь Волод. на Тисову, дек. Нижанковского. До кан. институціи завбзваній: Калинскій Волод. на Терло, Пôдляшецкій Петро на Гладишôвъ, Левицкій Волод. на Тучапы.

Кандидаты стану духовного, намѣряючй убѣгати ся о принятя до духовнои семинарії у Львовѣ, мають до дня 20. вересня с. р. включно подати свои посредствомъ Всч деканальныхъ Урядôвъ Еписк. Консисторіи предложити. Поданя пôзнѣйше внесенй не будуть увзгляднений.

Прошена мають бути заосметренй въ належито остемплеваній свѣдоцтва: крещеня, всѣхъ куребъ школъ народныхъ и ґімназіальныхъ и свѣдоцтво зрѣлости, свѣдоцтво здоровля, увольненя вôдъ вôйска, норовственности и убожества.

Дня 28. вересня с. р. рано по выслуханю св. Литургіи о год. 8. въ катедральной церквѣ мають кандидаты явити ся въ великой сали духовнои Семинарії до дотычного испыту.

Зъ реченцемъ убôгательства до дня 30. Жовтня 1900 выставляють ся на конкурсъ слѣдующй парохіи: 1) Коханôвка дек. Яворôвского, надання приватного, 2) Сушиця велика дек. Старосольского, право патрона почивае, 3) Мигова дек. Добромильского, ц. к. надання, 4) Соливка дек. Яличского, 5) Сѣлецъ белскій дек. Белского, 6) Варажъ дек. Варяжского, 7) Босько дек. Сяноцкого, 8) Должневъ дек. Варяжского, 9) Комарники дек. Высочаньского. 10) Монастырецъ дек. Лѣского, 11) Ольхôвцѣ дек. Ольховецкого, 12) Горянка дек. Балигородского, 13) Криве ad Тѣсна, дек. Балигородского, всѣ 4 — 14 надання приватного. 14) Рябе дек. Балигородского, патрона право почивае. 15) Долины дек. Бѣцкого, 16) Дивѣстрикъ дубовый дек. Жукотыньского, 17) Береги гôрнй дек. Затварницкого, 18) Хмѣль дек Затварницкого, 19) Дубрôвка дек. Канчуцкого, всѣ 15 — 19 надання приватного, 20) Близянка дек. Коросніньского, право патрона почивае, 21) Крецôвъ дек. Лѣского, 22) Свидникъ дек. Старосамбôрского, 23) Ясель дек. Яличского, всѣ 21 — 23 надання приватного.

Митр. Ординаріятъ у Львовѣ зъ дня 14. Серпня 1900 Ч. 156/орд. повѣдомляе, що въ пôвнôчнôй Америцѣ, а именно въ Юнкерсъ шт. Нью-Йоркъ и въ Плимоуть шт. Пенсильвенія, суть потрѣбній доконче наши священики.

Рефлектуючй на тй посады священики безженній або вдовцѣ мають внести якъ найскорше свои подана до консисторій.

Наука, штука и література.

— **Выйшовъ II ій выпускъ „Прапора“**, суспільно-політичного мѣсячника для руско-католицкого духовенства, обôймаючій чч. 4, 5 и 6 за мѣсяцѣ цвѣтень, май и червень. Зъ богатого, якъ звычайно, змѣсту заслугують особливо на увагу статьѣ: Штрайкъ передъ лицемъ етики, Memento, Система культурного дуру и и.

Именованя, перенесеня, вôдзначеня и пр.

— **Именованя.** Міністеръ фінансôвъ въ окрузѣ львôвскои Дирекціи фінансовои ревідентôвъ рахунковыхъ Андрея Копача, Романа Вѣлачевского, Станислава Ситиньского, Михайла Гроса, и Леонарда Шехтля радниками рахунковыми.

Телеґрамы.

Берно 29 серпня. Moravska Orlice оголошуе розмову зъ однымъ молодоческимъ посломъ, котрый замѣтивъ, що кружокъ охочихъ до обструкціи послôвъ значно зменшивъ ся, бо досвѣдъ научивъ ихъ, що обструкція є такъ непевна якъ льотерія и доси не принесъ нѣякои користы.

Поля 29 серпня. Арештовано тутъ Прельотіого, родомъ зъ Риму, пôдъ закидомъ анархізму. Прельоті мавъ хвалити убійство короля Гумбôрта и въ загалѣ анархістичну пропаганду.

Будапештъ 29 серпня. Поліція мала арештувати товариша Люкеніого, шевця Томація въ Венеціи, котрый вôдъ часу атентату на цѣсареву Єлисавету скривавъ ся пôдъ фалшивымъ именемъ въ Будапештѣ.

Лондонъ 29 серпня. Зъ Вашинґтону доносять, що россійске правительство вôднесло ся до американьскихъ банкирôвъ, чи не було бы можливе затягнене военнои позички въ Ню-Йорцѣ.

Лондонъ 29 серпня. Вôддѣлъ Буровъ вдеръ ся до копалень въ Інґакані въ пôвнôчнôмъ Натали и забравъ 100 фунтôвъ динаміту. — До дня 18 с. м. стратили Англійцѣ въ убитыхъ, полоненыхъ и вôдбезанихъ до краю инвалідахъ 39.166 людей. Тутъ не вчисленй недужй въ шпиталяхъ.

Надôслане.

Въ Станиславовѣ

найдоґôднѣйша ульокувати ся въ готели IMPERIAL

котрый есть рѣшучо первôрядный и зъ комфортомъ уладженый. Комнаты почавши вôдъ 1 зр. 431 1—2

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскôй число 7
вôдъ 9—1 и 3—5 287

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вôдъ 10 лѣтъ истнуюче **ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА** перенесено до пасажу Ґавсмана ч. 8. Тамже выготовляе ся штучнй зубы и щоки, пôсля найновѣйшихъ системôвъ въ каучуку и золотѣ безъ пôднебенна, такожь всякій репарації, входячій въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помôчничихъ онъ заграничныхъ выготовляе всякій роботы пôдъ ґарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 62—144

Заведенє отворене цѣлый день.

Д-РЪ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкôрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у **Вѣдни, Берлинѣ и Парижи**, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ придядôвъ всякій венеричній недуги, навѣть найбôльше застарѣлй шкôрий, половй и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординуе вôдъ годины 10—12 и вôдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 18—7

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львôвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся въ кôлькохъ вôддѣлôвъ въ котрыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованє пôсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубôвъ безъ болю, при мѣцевôмъ знечуленю або и успленю, обтураторы при вадахъ и бракахъ пôднебенна, вставлюване штучныхъ зубôвъ и на золотѣ безъ пôднебенна.

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнои ямы.

Для провінціи запропаджено тую выгоду, що надôсланй почтою дуженй, зломанй и т. д. штучнй зубы направляе ся и высылаесь вôдворотною почтою безъ особистого приѣзду. — Институтъ отворений цѣлый день. 84

Дтъ Л. Вікторъ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Ґіпотечного на плантаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничй, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвôнковъ електричныхъ.

Всякій направки подаговжують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

К. Петруский

великій кантор службовий ві Львові ціля устав Намістництва ул. Сикстуска ч. 26

бере уділ

в варунках купна і продажи дібр земских, замінах ту і за границею, *також*

достарчає служби ріжної категорії вищої і підрадної, на полї агрономічнім і служби публичної, для женщин і мужиків, замовленя транспорту товарів на желїзницю і в колії і транспорт меблїв при змінах помешкання. 429 1—3

Тапеты найновїйшї

Штукатерія суфітовї

Сторы и жалюзіи

до вôконъ

Хôдники кокосовї

Дроты до сходôвъ

поручають найдешевше

П. ЛУЩИЦКІЙ

и

В. АДАМСКІЙ

давнїйше ІРГЕНСЪ

Львôвъ, Собїского 4.

Для Пп. Архитектôвъ и пôдприемцївъ вôдповїдный рабатъ 403 8—25

НОВÔСТЬ. НОВÔСТЬ.

Хто хоче мати красне и бїле лице,

най уживає кремъ вехдôнъ красоты и воду лїлієву Станислава Липницкого, котра усуває весняники и жовтї плямы зъ лица, а лице выбїлює и робить нїжнымъ.

Дôстати можна лише въ дротерії

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВЪ

386b ул. Сикстуска, ч. 21. 9—34

Пошукую панни Русинки до помочи в зарядї домом. Ближші відомости листовно. А. ПАРТИЦКА Торговиця п. Отинія. 2—4

Фабрика парова для выробôвъ меблївъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовї, улица Ткацка ч. 7.

повїдомляє о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛЇВЪ

у Львовї, ул. Валова ч. 13

принимаючудго замовленя на всякй уряджена їдальнь и спадень, якъ такожъ готелевй, склеповй, реставраційнй и кавярняний уряджени, поручаючи за доброту, трезвалôсть и совїстне ихъ выкôнчене зъ доброго матеріялу. Цїны умїркованї и точне додержане реченцївъ замовлень. 462 16—60

ДО

пôвнôчнои и полудневои

АМЕРИКИ

через

ГАМБУРҐЪ

выслилаю пасажерôвъ всїми поспїшными и почтовыми парôвцями по найдешевшихъ цїнахъ.

Їзда до Нового Йорку 6 до 7 днївъ.

Всякй информацiн удїляє охочо

С. Ярмуловскій

въ Гамбурґу Gr. Theaterstrasse 22.

Агентôвъ потукує ся. Провізія высока 3·4 3—18

Осївши у Львовї для выхованя дїтей, радо примїщу у себе добре вихованыхъ школярикôвъ, котрыхъ Родичї радї бы видїти свои дїти пôдъ дбалою материньскою опїкою. Помôчь въ наукъ удїляти буде способный инструкторъ домашный. Ближшй информацiи могуть интересованй засягнути у Єлены Калитчуковои вдовы по учителю, Львôвъ ул. Доминиканьска ч. 5. 366 9—10

К. Гостыньскій

и

І. АЛЬСЪ

пôдприємство спедиційне

у Львовї, Чарнецкого 3

Перевôзъ меблївъ въ патентованыхъ возахъ замыканыхъ

Опаковане меблївъ.

Спедиція на желїзницю и зъ желїзницї.

Склады на меблї и товары. 412 2—15

ПЕРФУМЕРІЇ

въ фляконахъ и на вагу.

Мыла тоалетовї

о всякихъ запахахъ.

Косметики и Помады,

Приборы тоалетовї.

ГРЕБЕНЬ

Щôтки, Щôточки, Губки тоалетовї

поручая

АЛЬОЙЗІЙ ГІБНЕРЪ

У ЛЬВОВЪ

Рынокъ ч. 38.

3 2 2—?

ТУТКИ цигаретовй 000 штукъ за 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичъ, Львôвъ, Скарбкôвска 7.

ЗМЇНА ЛЬОКАЛЮ.

Магазинъ и рукодїльня рукавичокъ

Іосифа

КОПЇЧИНЬСКОГО

перенесена

на улицю Валову, число 7,

дôмъ Вп. Балабана,

поручає для Пп. ученикôвъ обойчики и рукавички.

422 2—8

Артистично-ритовничє

ЗАВЕДЕНЄ

А. ЗІҐМАНА

у Львовї, ул. Сикстуска ч. 14

доставляє и выкону якъ найдешевше и найскорше:

Стампілї металевй и кавчуковй, гербы, монограмы, стампільй марки, станцы, таблицї литй и травированй и проче.

Цїнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінцiи подъгоджують ся вôдворотною почтою.

257

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейсажистъ

Львôвъ, Ягайлоньска 7,

уряджує и закладає парки англійскій, французкій и лїсній, звѣринцї, партеры цвѣтовй, огороды и сады овочей такъ ужитковй якъ такожъ оксцльоатаційнй, оранжерiи и теплярнї цвѣтовй и овочевй, провадить спеціяльный управы якъ такожъ рисує плячы такъ цѣлыхъ огородôвъ якъ и поодинокихъ цвѣтникôвъ.

Приймає такожъ сталый надзôръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукцiи.

Доставаляє таножъ стало и правильно черезъ цѣлый рôкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведенъ купелевыхъ.

365 12—26

ПОВОЗЫ

ВÔЗКИ и ТАРАНТАСЫ, новй якъ в уживанй поручає **М. НАССЪ**, *Львôвъ ул. Шпитальна ч. 28* по конкурепційныхъ цѣнахъ. Выполнюе ся ихъ зъ кôньми и безъ коней за малою нагородою. Приймає въ комісъ и на складъ. 319 1—8

Артистично-ритовниче заведенє

ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львôвъ, Академічна ч. 8

выконує ПЕЧАТКИ до ляку и фарбы, ВЫВѢСКИ вôдливанй и травованй МОНОГРАМЫ и ГЕРБЫ релефнô зъ золота и срѣбла, такожъ всѣ роботы, що входять въ обсягъ риговництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЇ

Столовый виноградъ

найлучшй сорты, кôшь зъ 5 кільогр. зр. 1·80.

ВРЕСКИНЬ

найлучшй сорты, кôшь 5 кільогр. зр. 2·50.

Столовй овочѣ

на жадане мѣшанй, кôшь 5 кільогр. зр. 1·50

все оплачене, почтово обезпечене, дозре опаковане, кошѣ даромъ за послѣплатою.

Петровичъ и Пантичъ

властителѣ виноградника въ ВЕРШЕЦЪ (полудневa Угорщина) **Petrovits & Pantsits in Werschetz — Südungarn.)** 434 1—3

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львôвск. університету

поручає

свое переплетниче и галантерійне заведенє

у Львовї ул. Академічна ч. 8. 366

Подоймає ся всякихъ робôтъ, особливо переплету Службовикôвъ, Евангелій, Молитовникôвъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбумôвъ, Манъ, Дипльомôвъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовъ

ц. к. доставець надворный 381 8—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОЇ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кґр. бляшанка	Почтова

Гармоніюмъ

до

науки спѣву

дуже тревалон конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовї. 94

Альойзій Гібнеръ

У ЛЬВОВЪ

Рынокъ число 38

поручає

Ликеръ до таблиць школьныхъ (найлѣпшій патентованый выробъ)

Циноберъ до лініована таблиць школьныхъ,

Крейду француску, краяну въ лѣсочки,

Губки до таблиць школьныхъ. 392 5—?

ЛЬВÔВСКЕ АКЦІЙНЕ

ЗАВЕДЕНЄ ЗАСТАВНИЧЕ

ул. Кароля Людвика ч. 3, I. поверхъ

дає позички на заставы:

Дорогоцѣнностій всякого роду

Цѣнныхъ папервôвъ и

Цѣнныхъ предметôвъ въ-загалѣ.

Процентъ умѣркованый знижає ся въ мѣру высоты позички. 402 5—48

Бюро отворене вôдъ 9—1 и 3—6.

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВИФЕЛЬНЕРА

у Львовї, Ринокъ ч. 10

магістра фармації и довголѣтн. властителя аптики

припоручає:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОИ МИЛЕНЬКОИ, вôданаченый сотками похвальныхъ листôвъ, зладженый въ муки тростинного аксамитника (Maranthа arun inacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристає досконало до лица и вызначає ся приємною и тривкою вонею. — Оригінальный коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот

Ручу, що хто разъ уживе пудру княжнои Миленькои, зажадає лишѣ пудры такъ красвй якъ заграничнй. Богато замовленъ и подякъ дае найлѣпшу рекламу моему пудрови. — При замовленяхъ за - Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плямъ и масть д-ра Бамберґера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває весняники, жовчевй, плямы, надто шкôдрѣ бѣдности, прозорости и аксамитной тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на почѣнковй плямы. — Цѣна плямы и крему 2 к. 40 сот — Богато похвальныхъ листôвъ. 329 18—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЇ зъ Мекки и на весняники. Цѣна 70 сот.

Рôкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ“

Львôвъ, Ринокъ ч. 10 (дôмъ „Просвѣты“.)

перше и одиноке руске товариство асекурацiйне, припоручене Всч. Духовенъству и всѣмъ вѣрнымъ Впреосв. Митроп. и Преосв. Пп. Ординарiятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечає будынки, уряджене домашне, скоть, господарскій знаряды, збôже въ зерни и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ **противъ шкôдъ огневыхъ.**

Станъ фондôвъ гваранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1899 выносить:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.	486.145 к. 92 с.
Резерва премій	148.480 „ — „	
Резерва спеціяльна	1.684 „ 80 „	
Фондъ основный	**72.000** „ — „	
Фондъ смеретальн.	18.166 „ 60 „	

Тарифы „Днѣстра“ дуже умѣркованй, условя обезпечень користнй, а шкоды ліквідують ся безпроволочно. До кôнця 1899 року выносили выплачений шкоды 1,669·565 кор. 38 сот. Полісы „Днѣстра“ принимає Банкъ краевый и Каси ощадности у Львовѣ, Коломыи, Самборѣ, Долинѣ, Снятинѣ, Городенцѣ, Теребовли и Залѣщиках при позичках ипотечныхъ.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ“ въ Товаристві взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дає найкористнѣйшй условя, представляє своими значными фондами найбôльшу ґарантію, и выдає полісы и квіты въ рускôмъ языцѣ. 34

Зголошеня о удѣленя агенцій въ охрестностяхъ, де нема близько агентôвъ „Днѣстра“, приймають ся. „Днѣстеръ“ выплативъ агентамъ по конецъ 1899 р. провізіи 216·714 коронъ.

Львôвъ, Ринокъ ч. 10 (дôмъ „Просвѣты“).

Столовый виноградъ

найлучшй сорты, кôшь зъ 5 кільогр. зр. 1·80.

ВРЕСКИНЬ

найлучшй сорты, кôшь 5 кільогр. зр. 2·50.

Столовй овочѣ

на жадане мѣшанй, кôшь 5 кільогр. зр. 1·50

все оплачене, почтово обезпечене, дозре опаковане, кошѣ даромъ за послѣплатою.

Петровичъ и Пантичъ

властителѣ виноградника въ ВЕРШЕЦЪ (полудневa Угорщина) **Petrovits & Pantsits in Werschetz — Südungarn.)** 434 1—3

ПЕРШИЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ сталю старо-нѣмецкôмъ, бароковôмъ, англійскôмъ и готицкôмъ

ЮСИФА РУЖИЦКОГО

Львôвъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймає такожъ крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтанй перерабляє на скôрянй.

Поручає крѣсла вôдъ 4 зр. и выспе.

Похвальнй листы на бажане. 821 17—60

Розкладъ їзды поѣздôвъ желїзничихъ важный вôдъ 1 мая 1900.

пôсля часу середно-европейского [пôзнѣйшого о 86 мінутъ вôдъ часу львôвского.]

посп.	особ.	приходять до Львова	посп.	особ.	вôдходять зъ Львова
		День			**День**
	6·20	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·25	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	7·45	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пôдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	8·05	„ Лавочного Калуша, Хирова		6·35	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцївъ
	7·40	„ Термополя, Бродôвъ на Пôдзамче		6·43	„ Пôдволочискъ зъ Пôдзамча
	8·00	„ „ „ гол. дворець	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои (гол. двор.)		8·40	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·10	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·15	„ Янова
	11·4	„ Ярослава, Любачева		9·25	„ Пôдволочискъ зъ гол. дворця
	11·55	„ Ицканъ, Станислав, Козовы		9·55	„ Черновець
	12·55	„ Янова на гол. дворець		9·42	„ Пôдволочискъ зъ Пôдзамча
1·35		„ Кракова, Вѣдня		—·—	„ Белзця, Равы, Любачева
	1·15	„ Сколього, Хирова, Калуша	1·35		„ Пôдволочискъ зъ гол. дворця
1·45		„ Ицканъ, Станиславова, Гусятина	2·08		„ „ „ Пôдзамча
2·20		„ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Керезмезе
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабôвки
	5·40	„ „ „ Пôдзамче		—·—	„ Ярослава
	5·17	„ „ „ гол. дворець			
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева			**Нôчь**
		Нôчь	12·40		до Кракова, Вѣдня, Берлина
	1·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава	2·51		„ Ицканъ, Констанцы, Букарешту
12·20		„ Черновець, Букарешту		4.15	„ Кракова, Хирова, Коросна
2·31		„ Кракова, Вѣдня, Орлова		6·10	„ Станиславова
	3·12	„ Пôдволочискъ на Пôдзамче		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Варшавы
	5·15	„ „ „ гол. дворець		6·50	„ Лавочного, Мункача, Хирова
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
	9·4	„ „ „ „ Хирова		7.10	„ Термополя зъ гол. дворця
	10·—	„ Ицканъ, Пôдвысокого, Козовы		7·53	„ „ Пôдзамча
	—·—	„ Кракова, Вѣдня, Любачева		9·12	„ Янова 1/10 до 30/9 1900 включно
	—·—	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		10·50	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	—·—	„ Ицканъ, Козовы, Пôдвысокого		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·12	„ Пôдволоч. Бро. бань, Копычинець		11·—	„ Пôдволочискъ, Бродôвъ г. дворця
	10·30	„ „ „ на гол. дворець		11·28	„ „ Грималова Пôдзам.
	10·15	„ Лавочного, Хирова, Пешту			

ЗАМѢТКА: Пора нôчна числить ся вôдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информацiйне ц. к. желїзницъ державнои при ул. Краницкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одповѣдальный редакторъ Кость Паньковскій. Цынкъ зъ фабр. Чорлиньскои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пôдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 185. Львовъ, Четверъ 17 (30 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руевихъ святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей" выходитъ вѣ второкъ, и вѣ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА" ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошенъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинъского 2; — въ Ярославю: Л. Кражановскій; — у Вѣднѣ: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додатковимъ
въ Австрію: на цѣлый рѣкъ . . 16 зр. на пѣвъ року . . 8 зр.
на границю: на цѣлый рѣкъ . . 22 зр. на пѣвъ року . . 11 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр. на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженя. — Рекламація неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.
Нумеръ числа поштує 6 кр. на пров. 7 кр.
Оголошеня звычай принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчки инсератового або ся мѣсце и въ рубрицѣ „Надсланне" по 25 кр. а. в.
Подякы и инші доносеня приватні числятъ ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Вѣйна въ Хінахъ.

По занятю Пекіну, союзній вѣйска збомбардували цѣсарску дѣльницю и тѣ части цѣсарскои палаты, зъ котрыхъ стрѣляли хіньскій войаки. Въ цѣсарскихъ огородахъ заквартировано тымчасово генерала Фрея. Заки двѣръ утѣкъ зъ Пекіну, стято пять чи шѣсть членѣвъ коронної рады пѣдозрѣлыхъ о симпатіи до чужинцѣвъ. Европейскій конзулѣ въ Шангаю одержали вѣсть, що цѣсарскій двѣръ знаходить ся въ Тъяюнфу. Тамъ такожь мае знаходити ся князь Туанъ. Три россійскій баталіоны, два японьскій, одинъ англійскій и одинъ американьскій перетрясли за Боксерами цѣлу околицю Пекіну на вѣддаленѣ пяти миль кругомъ мѣста але не знайшли зъ нихъ нѣякого слѣду. Дня 31 с. м. телеграфують, що Японцѣ мають занятн цѣсарску палату. Россіяне хочуть збурити зимову палату, але Японцѣ хочуть его удержати. Вымаршъ союзныхъ вѣйскъ на полудне вже розпочавъ ся. Часть вѣйскъ лишила ся въ Пекінѣ для охороны христіянъскихъ Хінцѣвъ. Цѣсарску палату обставлено сторожами, абы ю охоронити вѣдъ раббынікѣвъ, однакъ мѣсто стало ся жертвою грабѣжи. Вѣ домы чужинцѣвъ въ Пекінѣ збурені.

Зъ Гонкону доносять, що трета англійска бригада одержала наказъ задержати ся. Богато хіньскихъ купецкихъ домѣвъ здержало высылку кораблѣвъ до Альмоа, котре заняли Японцѣ. Прибувъ тамъ именно японьскій генералъ Гота зъ цѣлымъ штабомъ и взявъ пѣдъ свою опѣку кольонію чужинцѣвъ. Японцѣ уставили арматы въ домінуючій надъ мѣстомъ позиціи. Въ Альмоа запанувавъ въ тои причины великій неспокій. Хінцѣ покидають мѣсто. Доносять, що въ сторону Вугау, плывуть рѣкою хіньскій вѣйска на 15 кораблях. На Таотінфу идуть японьскій вѣйска прямо въ Таку. За кѣлька днѣвъ Таотінфу буде занате.

Въ прасѣ зачинають що-разъ частѣйше появляти ся поголовки про можливость навязаня мировыхъ переговорѣвъ и коли кольпортованій вѣсти правдивій, то солідарность союзныхъ державъ може нинѣ-завтра розбити ся. Зъ Вашингтону доносять, що представителѣ Америки мали розслѣдити намѣры державъ що-до дальшого напряму політики въ Азіи и о скѣльки державы охочій вести переговоры въ Лігунчаномъ. Дня 29. с. м. надѣйшли въ тій справѣ вѣсти, котрѣ були предметомъ нарадъ правительства и котрѣ не принесли нѣчого о планахъ державъ на будучность. Стверджено лише, що Россія и Англія хочуть вести переговоры въ Лігунчаномъ, а Нѣмеччина нѣ. Россійске правительство выслало до правительства американского запытане, якій проекты Америка намѣряе зреалізувати въ Хінахъ. Американьске правительство не дало на се доси нѣякои вѣдповѣди. Пѣсля иншои вѣсти зъ Вашингтону, Америка рѣшила навязати мировій переговоры зъ Лігунчаномъ. Въ тій акціи пѣдпирають Америку Россія и Японъ. Англія не хоче еще вязати ся, а Нѣмеччина, Италія и Австро-Угорщина рѣшучо вѣдмовили участи въ переговорахъ.

Зъ Петербурга доносять, що Россія уважае свою участь въ увѣльненю послѣвъ въ Пекінѣ за закѣнчене теперѣшнои акціи въ Хінахъ и не гадае дальше анґажувати ся. Державы будуть о тѣмъ урядово повѣдомленій. Въ Лондонѣ кружать вѣсти, що Россія навязуе потайки мировій переговоры зъ Хінами.

Въ берлинъскихъ кругахъ політичныхъ запевняють, що поголоска о утворенію мѣжнароднои комісіи адміністративного заряду въ Хінахъ, не мае нѣякои пѣдставы, а выкликало ю се, що въ Пекінѣ утворено тымчасовый вѣйсковый зарядъ. Kreuz. Ztg. доносить, що въ Хінахъ мае бути утворене кондомініюмъ державъ, подѣбне до того, яке пѣдъ політичнымъ и фінансовымъ взглядомъ истуе въ Туреччинѣ а пѣдъ фінансовымъ лише въ Греціи и Єгипті. Кондомініюмъ въ Хінахъ мае бути ще повнѣйше. Репрезентанты державъ будуть творити въ Пекінѣ рѣдъ правительства, котре въ важнѣйшихъ справахъ буде мати рѣшаючій вплывъ. Для надзору надъ цѣлою адміністрацію, а спеціяльно надъ фінансами, будуть именованій фаховій комісарѣ державъ. Военній кошта, якій Хіны будуть мусѣли заплатити, будуть здавть ся покритій позичкою, за котру заручають державы.

Въ справѣ науки польскои мовы въ рускихъ ґімназіяхъ.

(Голосъ зъ краю).

(Конецъ.)

Рѣчь природна, що безпосередно надъ полонізацію рускихъ ґімназій трудять ся учителѣ польскои мовы, Поляки-патріоты. Шкѣльнѣй Радѣ кревѣй не прийшло на гадку покликувати на посады учителѣвъ нѣмецкои мовы въ высшихъ класахъ галицкихъ ґімназій Нѣмцѣвъ, а то зъ огляду на „народовій" интересы, хоть в дѣйсности недостача учительскихъ силъ въ Галичинѣ.*)

И въ приватныхъ школахъ для дѣвчатъ подають науку нѣмецкого и французского языка родовитій Нѣмкинѣ а не глядно Французки. За те до науки польщины въ рускихъ ґімназіяхъ призначила Рада Шк. дѣйстныхъ учителѣвъ Поляковъ, помимо того, що они дуже були бъ придатній въ польскихъ ґімназіяхъ и що въ кождѣй ґімназіи рускѣй найшовъ бы ся учитель Русинъ, котрый мѣгъ бы удѣлити молодежи безъ порѣвнаня бѣльше знаня зъ области польщины, чимъ мають хочь-бы й якъ найбѣльше образованій Поляки зъ области рускаго языка и письменьства. И справдѣ до недавна учили по рускихъ ґімназіяхъ польскаго языка Русины, такъ само, якъ латины, греки та нѣмецкого, доперва коли въ послѣдныхъ лѣтахъ зачали на галицку Русь сыпатись всѣлякій „концесіи", „здобутки" (инакше „придбання") та ласки, не забуто и про ґімназіи та ущасливлено ихъ дарункомъ въ видѣ професоровъ Поляковъ до подаваня науки польщины. Се в одинъ зъ найважнѣйшихъ „здобутковъ", и лишь дивуватись можна, що посолъ Барвѣньскій не почислявъ собѣ его въ заслугу та не оцѣнивъ, якъ слѣдъ, его досяглости для національного розвитку Русинѣвъ Ся батьковска печатливость, зъ якои Шкѣльна Рада кр. дбае о науку польщины въ рускихъ ґімназіяхъ и о приготованье для нея рускои молодежи, тымъ бѣльше мусить звертати увагу, що науку ґімнастики майже по всѣхъ, а науку спѣву таки по всѣхъ середныхъ школахъ подають учителѣ неспытований въ сихъ предметѣвъ (то само, о скѣльки знаю, можна сказати й про науку рисункѣвъ). Ба, що бѣльше, навѣть предметѣвъ обовязковыхъ часто учать учителѣ некваліфікованій. Такъ премѣромъ нѣмецкого языка учать въ высшихъ класахъ стрыйскои ґімназіи професоръ кваліфікованый зъ исторіи и географіи, а въ высшихъ класахъ рашѣвскои ґімназіи професоръ класичнои фільольогіи; учителѣвъ неспытованыхъ зъ льогіки и психольогіи нема мабуть въ цѣлій Галичинѣ, и удѣлюванне сихъ предметѣвъ призначують директоры, кому удасть ся; звычайно учать ихъ професоры зъ академичнымъ степенемъ, хоть при фільозофічнѣмъ ригорозумѣ не вымагають знаня льогіки и психольогіи и степень докторскій не управнюе до подаваня якого-небудь предмету въ ґімназіяхъ.

Справа зовсѣмъ ясна: въ науцѣ сихъ предметѣвъ не ходить о narodowy interes, ergo до подаваня ихъ законно приписана кваліфікація не потрѣбна. Зовсѣмъ инша рѣчь зъ наукою польского языка и письменьства! Въ нѣй ходить о поважный narodowy interes. Бо мабудь нѣхто крѣмъ п. Бобжиньского и его адъютантѣвъ не посмѣе заперечити, що коли бъ Шкѣльнѣй Радѣ кр. щиро залежало на духовѣмъ и фізичнѣмъ розвитку рускои молодежи шкѣльнои, то она передовсѣмъ старала бы ся о усунене науки польскои мовы зъ рускихъ шкѣлъ людовыхъ, на котру молодѣжь и учителѣ тратять надармо стѣлько дорогого часу и труду (правда, п. Бобжиньскій запевнивъ, що нашъ народъ самъ бажае науки польщины для своихъ дѣтій!) она не заводила бы по школахъ чисторускихъ громадъ выкладового языка польского, не переносила бы учителѣвъ-Русинѣвъ на Мазуры, а на ихъ мѣсце не давала бъ учителѣвъ або учительокъ польскои народности, що доперва вѣдъ дѣтій учать ся калѣчити руску мову; она не выдавала-бъ на закупно elementarzy для людовыхъ школъ схѣдныи Галичины три разы бѣльшои квоты чимъ на закупно

*) Рада шк. боить ся, щобы Нѣмцѣ не оказались Полякамъ „невдячными", такъ, якъ професоръ львѣвского університета Вернеръ, що подавъ въ Neue Freie Presse дуже прикре для верховодѣвъ нашого шкѣльництва справоздане про станъ науки нѣмецкого языка въ галицкихъ школахъ середныхъ! Та Рада Шк. вмѣла взяти ся до дѣла: запросила его професора до уложеня нѣмецкои читанки для высшихъ класъ ґімназіяльныхъ разомъ зъ директоромъ К. Петельнцомъ и ся читанка такъ причинилась до пѣднесеня стану науки нѣмеччины въ нашихъ ґімназіяхъ, що проф. В. в нимъ уже вдоволеный....)

---

(1)

МАЧОХА.

Здаеть ся, що щаслива! Такъ бодай запевнює насъ ся будоаръ, выстеленый немовь пуделочко цѣлый шовкомъ, екзотичній цвѣты въ золоченыхъ кошикахъ, велике число алябастровыхъ фігуръ, мягкій, великій, аксамітный килимъ и пара канарковъ у пречудовій клѣтцѣ, що цвѣрѣнькають великій гимнъ щастя. А однакожь вже бѣльше якъ годину сидить надъ отвореною книжкою й не прочитала нѣ одного стрѣчки, а синѣ очи пустила десь геть-далеко, оперла на якѣмсь невидимѣмъ мѣсци.

Дрѣбна нѣжка, убрана въ маленькій, аксамітный пантофель, нетерпеливо угнѣтае мягкій килимъ, алябастрова нѣжна рука немовь вѣдъ нехочу перевѣшена черезъ поруче аксамітнои козетки, дрѣбній пальцѣ зъ нетерпеливостю скубають шовковій френзлѣ...

Кѣлько то женщинъ на ся мѣсци ужывало бы щастя, а она мрѣе хиба про якусь зачаровану палату зъ тысячѣ й одной ночи?!... Але нѣ! Не такъ далеко сягають мрѣі молодои женщины. Она думкою перебѣгае тій кѣлька лѣтъ, проведеныхъ въ пансіонѣ, котрый покинула передъ осьми роками.

Було ихъ двайцять, а всѣ веселій, милій, щебетливій, немовь птицѣ въ гаю. Кѣлько тамъ було смѣховъ-гамору, кѣлько мрѣй золотыхъ, коли скрывшись передъ окомъ сестры Паранѣ щебетали про золоту будучность.

— Я — говорила темноока Марійка — бажаю мати жовтый будоаръ. Мама менѣ казали, що чорнявымъ въ жовтій красцѣ дуже до лица. Повѣзъ жовтымъ адамашкомъ выбиваный, коней шѣсть паръ...

— Е, що тамъ конѣ! Я вже вдоволила бъ ся й одною парою, але за те прехорошій городъ, швайцарску віллю десь помѣжь горами!...

— Ты, то все така поетична! Городъ, горы, лѣсы, они зовсѣмъ мене не порывають. За те богатѣ будоары, балѣ, концерты, богато службы, ліберія!...

— А справдѣ, що-до ліберіи, яка тобѣ найлучше подобаесь?

— Темночервона зъ срѣбными ґальонами.

— О, нѣ! Лучше выглядае синя зъ золотыми.

— Ґальоны не ґальоны, все дурниця — вѣдозвалась Оленка. Я зновъ мрію про власну бібліотеку. Цѣлый день не робила бъ нѣчого, нѣ ѣла бъ нѣ пила бъ, лишь читала бы... До того своя власна льожа въ театрѣ, а про проче, то вже не дбаю.

— Е! — прощебетала пустякъ-Стефка — я хотѣла бы такъ: Віллю, городъ, конѣ, льокаѣвъ, сальоны, ґардеробяну, кухаря зъ кухтиками, мужа и богато, дуже богато поклонниковъ!

Всѣ весело розсмѣялись.

— Ахъ! бриллянты, срѣбло, золото!

— Прошепотѣла Марійка.

— Такъ, такъ! — повторило кѣлька голосочковъ.

— Топазъ и золото.

— Перлы та діямапты.

— Моя тѣтка мае пречудовый рубіновый ґарнітуръ.

— Бабуня призначила для мене на нѣко пречудовѣ перлы.

— А ты, Юльцю? — запытали ся товаришки.

— Я все кинула бъ, усѣ достатки та маетки, все золото та дороге камѣне, кобы лишь найти чоловѣка, котрого я полюбила бъ любовю, але любовю великою, святою, котрѣй початокъ въ небѣ, а конець доперва вразъ зъ смертію...

Велика тишина залягла маленькій сальонікъ. Кѣльканайцять паръ цѣкавыхъ очей звернулось на говорячу, котра зъ горячковымъ румянцемъ на бѣлѣмъ личку мовила дальше:

— А знаете, кобы я найшла такого, любила бъ его якъ божество, вѣддала бъ ему цѣле житя своѣ, пѣшла бы за нимъ на конець свѣта, на долю й недолю, на смерть и житя... Я спочуваю, що я въ силѣ такъ любити, що серце тепле все менѣ заступить. Всѣ богатства цѣлого свѣта нѣчимъ супротивъ такои любови. Щѣ, чи нѣ?

Нѣхто не вѣдповѣвъ. Всѣмъ занімонувала Юлія. Однакожь жадна за нѣяку въ свѣтѣ *любовь* не розстала бы ся зъ своими вымрѣяными скарбами. Въ кѣнци, чи Юльця такъ говорить, якъ думае? Ей! Сестра Параня говорить, що она трохи екзальтована. Бо й справдѣ нѣ сѣло нѣ пало говорити про якусь тамъ любовь.

Кѣлька лѣтъ дѣвчатка снували мрѣі. Старшій опускали пансіонъ, и не одній зъ нихъ здѣйснились мрѣі ся молодыхъ лѣтъ. На ихъ мѣсця приходили молодшій и такожь, прийшовши до вѣку, въ котрѣмъ дѣвчата зачинають снувати мрѣі, будували замки на леду. Юлія зъ кождымъ рокомъ бѣльше рѣшучо повтарала: „Пѣду за-мужь зъ любови".

Не думала про те, що на се скаже бабуня, котра вѣдъ тѣлько лѣтъ заступае ій родичѣвъ, чи й ся погляды будуть такій самій... На жаль, нѣ. На жаль, вѣдчувае ее нинѣ гарна панѣ. По ся личку скотились двѣ сльозы чистій, великій й гѣркій, ся грудь пѣдносить ся невыплаканымъ горемъ, а уста дрожать вѣдъ великого зворушеня.

И думала дальше про ту хвилю, въ котрѣй опускала пансіонъ и товаришокъ. До чого жь вертала? Бабуня, що приѣхала по ню, прошептала ій щось пишкомъ до ушка, а серце ся забилось чи нечуваным горемъ, чи радѣстю, чи неясным дожиданемъ чогось, про що вже давно думала...

Чи се буде сповнене ся мрѣй? Чи буде се любовь, чи лише звычайный, простый торгъ?

А товаришки ся шепотѣли по куткахъ, завидуючи подружя, и одна другу пытала „Чи залюбить ся наша Юлія?"

ИНТЕРНАТЪ
РУСКІЙ vis—à—vis гимназіи.
помѣщ-ный при ул. Вѣрменьскій ч. 2.
управитель Ст. Петрицкій
удѣляе информацій щоденно вѣдъ рана до вечера. 432 3—3

букварѣвъ, она не вызначувалабъ на запомоги на будову польскихъ шкôлъ людовыхъ десять разъ бôльшои квоты, якъ на рускй школы, она нôдпирала-бъ змагания Русинôвъ до засновування рускихъ гімназій, она старалабъ ся о людяный будинокъ для рускои гімназіи въ Коломиі и Тернополи, о науку гімнастики въ рускôй гімназіи львôвскôй и т. д. Тымчасомъ ей справы ѣй зовсѣмъ байдужнй! Противно поучае насъ щоденный досвѣдъ, що ви задушевнымъ бажанемъ в польонізація галицкои Русы!

Яке-жъ становище займае руска суспôльность супротивъ сихъ змагань Шкôльнои Рады Краевои? По вѣчахъ, въ соймѣ, въ радѣ державнôй та въ публицистицѣ лунають оклики: „Польонізують насъ! Ратуймо ся!“ Се наша шумна теорія. А практика яка? Вельми сумна! Въ рускихъ гімназіяхъ, въ котрыхъ нѣхто не мае права приневолювати молодѣжь ходити на науку польщины, три четвертины ви побирають сю науку, котру подають польскй патріоты! Наша енергія патріотична представить ся въ еще гôршôмъ свѣтлѣ, коли зважимо, що въ польскихъ и нѣмецкихъ гімназіяхъ схôдноі Галичины процентъ Русинôвъ е значный, бо въ декотрыхъ они становлять навѣть половину. Ось такій е станъ теперѣшный, станъ безперечно дуже невôдрадный. Чи-жъ мае й на будуче такимъ лишати ся и доказувати, що у насъ нема свѣдомости народного достоинства, а наша енергія патріотична се пустый шумъ безъ всякого реального змѣсту?! Хто поважно и думае про добро Руси, хто не позбувъ ся свѣдомости народнои чести признае намъ, що не вôльно намъ заховуватись бездѣльно супротивъ сеи справы та вдоволятись самыми нарѣканнями, якй насъ лише выставляють на посмѣховище; навпаки нашъ патріотичный обовязокъ велить розвинути якъ найживѣйшу дѣяльность та усунути дотеперѣшнй порядки, якй намъ попри шкоду ще й нечесть приносять.

Якъ-разъ теперь наспѣла хвили, въ котрôй мы повинни дати доказы патріотичноі енергіи. Молодѣжь наша, ся основа й запорука нашои будучины, записуе ся сими днями до школы, а вже въ першихъ дняхъ шкôльнои науки учителѣ польскои мовы въ рускихъ гімназіяхъ та „хитрй Малоросы“ и слабодухи межа директорами та професорами будуть медоточивыми словами заохочувати єѣ до записування на науку языка „братнього народу“, коли въ польскихъ гімназіяхъ нѣкому й на гадку не прийде заохочувати молодѣжь записуватись на науку рускои мовы (скорше найдуть ся всѣлякихъ мастій Сендзѣмѣры, Лѣбревскй та Майхровичѣ). Супротивъ махінвелістичныхъ змагань явныхъ и скрытыхъ противникôвъ рускй родины не повинни заховуватись бездѣльно або говорити — якъ се часто дае ся чути: „Етъ, що тамъ, нехай учать ся нашй сыны и польскои мовы, се-жъ причинить ся до пôднесения ихъ образованя!“ Повтаряемо, що Шкôльнôй Радѣ кр. не ходить о се, щобы наукою польщины образувати руску молодѣжь (ширбсть ви супротивъ Русинôвъ ажь надто добре звѣстна!), а о се, щобы приспособляти єѣ до служби ad maiorem Poloniae gloriam! Супротивъ сего рускй родины и взагалѣ всѣ свѣдомй Русины, що е въ зносинахъ въ гімназіяльнои молодѣжю и мають на неѣ вплывъ, повинни тактовно але въ гôдно въ правдою представити ѣѣ, якъ тяжку боротьбу мусимо увôдити зъ Поляками на кождôмъ полю, поучити єѣ, якъ Поляки понижують нашу мову въ житю товарискôмъ, якъ солідарно понехують науку рускои мовы въ польскихъ школахъ усѣхъ категорій, якъ не лише не допускають насъ до розширения правъ нашого языка, але противно, де и якъ лишь можуть, нарушують тй права, якй намъ по тяжкихъ змаганяхъ удалось выбороти, а наконець вôзвати єѣ, що неповинна записуватись на науку польскои мовы, на науку того „братного народу“, що, не перебираючи въ средствахъ, поборюе насъ на кождôмъ кроцѣ, не зважаючи навѣть на се, що въ Конгресôвцѣ гнете его тяжкою рукою загребуща Москва а въ Познанщинѣ Прусакъ.

Не удасть ся намъ справдѣ вôдъ разу довести до сего, щобы въ рускихъ гімназіяхъ число ученикôвъ побираючихъ науку польскои мовы було такъ незначне, якъ число Полякôвъ въ польскихъ гімназіяхъ побираючихъ науку рускои мовы, бо зъ одног сторони апаратъ польонізаційный въ рускихъ гімназіяхъ дуже справный и немало при нѣмъ ручныхъ робôтникôвъ, а зъ другои стороны Поляки завадто не люблять нашои мовы однакъ якъ-разъ ся обставина повинна спонукати насъ до тымъ усильнѣйшихъ змагань; за примѣръ берѣмъ собѣ Чехôвъ, а передо всѣмъ таки „братнй народъ“ самыхъ Полякôвъ. Русь для Русинôвъ! Пôдъ симъ знаменемъ побѣдимо!

Вбачливый.

Вôйна въ Трансвалю.

Погромъ Бурôвъ на всходъ вôдъ Преторіи не бувъ здавть ся такій страшный, а тріюмфъ Англійцѣвъ не такій великій, якъ се вчера донесли були приватнй телеграмы до лондоньскихъ дневникôвъ. Урядова депеша Робертса не згадуе нѣчого про переломане лінии Бурôвъ. Робертсъ не потверджуе такожъ донесеня, що Буры утѣкли въ неладѣ, лишаючи на боевищи всю свою артилерію. Зъ урядовои реляціи знаемо лише, що Англійцѣ забрали одну мітрайлезу. Зъ донесень знаемо лише, що битва була страшно завзята и тягла ся кôлька днѣвъ. Сполученй силы Штайна и Кріґера розложили ся мѣжь Бельфастомъ и Махадорпомъ въ сильно укрѣпленыхъ позиціяхъ. Борба зачала ся вже въ пятницю. Одна англійска колюмна, зложена зъ одног дивізіи и двохъ бригадъ кôнноты, ударила зъ заходу, пôдъ командою самого Робертса. Така сама сила ударила зъ полудня, пôдъ командою Булера. Въ пятницю и въ суботу всѣ атаки Англійцѣвъ розбили ся о завзятый опôръ Бурôвъ. Въ недѣлю розпочала ся страшна борба на арматы. Коли и теперь Англійцѣ не могли посунути ся нѣ на крокъ на передъ, Робертсъ рѣшивъ обôйти позиціи Бурôвъ. Френчъ зъ двома бригадами посунувъ ся досыть далеко на пôвнôчь, але остаточно пляну окруженя позицій не мôгъ выконати. Похôдъ бригады Полякарева на горбы Бельфасту, такожъ не зломивъ опору Бурôвъ а вôнъ цофнувъ ся. Въ понедѣлокъ борба зачала ся наново. Пôсля однихъ депешъ вôйска Булера пробили позиціи Бурôвъ на пôвнôчно-всхôднôмъ крилѣ; пôсля нашихъ депешъ, борба въ тôмъ мѣсци тревае далыше. Пôсля депешъ высланои въ понедѣлокъ зъ Бельфасту, Буры ще державть ся на горбахъ розложеныхъ на полудне вôдъ зелѣзничои лінии, але вже збгнано ихъ зô скалъ, зъ котрыхъ попереднього дня засыпували Англійцѣвъ градомъ карабіновыхъ куль. Въ щѣлинахъ скалъ криють ся ще дрôбнй ихъ вôддѣлы. Буры стрѣляють зъ двохъ арматъ великого калібру и присилували Англійцѣвъ цофнути на хвилю таборъ.

Робертсъ доносить, що дня 28. с. м. Булеръ занявъ Махадорпъ и Бергендаль. Буры цофнули ся, лишаючи на боевищи 20 убитыхъ. Англійцямъ убито одного капітана и 13 воякôвъ и 7 офіцерôвъ и 58 воякôвъ ранено. При занятю Махадорпу Буры ставили слабый опôръ и цофнули ся въ пôвнôчнôмъ напрямѣ. Френчъ обсадивъ Блиндъ Фонтенъ. Буры цофнули ся. Френчъ комунікуе ся зъ Булеромъ при помочи сигналôвъ. Зъ депешъ Робертса выходить, що кампанія пôдъ Бельфастомъ ще не закôнчена и опôръ Боти ще остаточно не зломаный.

Доповняючй выборы до сойму.

Зъ жидачевского повѣту пишуть намъ: Якъ звѣстно, рôвночасно зô зборами выборцѣвъ въ Жидачевѣ дня 26 серпня вôдбули ся передвыборчй збори въ Розвадовѣ. Комітетъ агітаційный дôставъ звôдтамъ телеграму, що тамъ одноголосно поставлено кандидатуру д-ра Евгена Олесницкого и ухвалено єѣ всѣми силами пôдпирати. Выборцѣ зъ Розвадова, Устя, Надѣтичъ, Рудникъ, Волѣ, Стôльска и Илова брали участь въ тыхъ зборахъ. Загаломъ можна сказати, що по зборахъ въ Жидачевѣ и Розвадовѣ пробудивъ ся народъ: вôнъ побачивъ, що москвофілы его баламутять и увидѣвъ въ сторонникахъ д-ра Олесницкого своихъ правдивыхъ приятелѣвъ. Здае ся, справа майже выяснена.

Зъ иншои сторони дôстаемо таке письмо: Заходомъ начальника громады п. Бѣлиньского въ Розвадовѣ вôдбулась тамже въ недѣлю 26 с. м. передвыборча нарада, на котрôй були начальники громадъ и выборцѣ зъ судового повѣту николаѣвского. Зборы выпали дуже гарно. П. Бѣлиньскій привитавъ зôбраныхъ щирою промовою, вôдтакъ промовляли чч. господарѣ, межи ними писарь зъ Надѣтичъ Гринь Мельничинъ, котрый въ горячôй бесѣдѣ представивъ теперѣшне положене Русинôвъ и вôзвавъ выборцѣвъ, щобы ратували свою честь и додержали слова д-ру Олесницкому. Одноголосно заявили всѣ, що будуть держати ся д-ра Олесницкого, и выслали о тôмъ телеграму до Жидачева.

Въ окрузѣ выборчôмъ мѣстѣ Бережаны-Золочѣвъ вôдбуло ся вже кôлька зборôвъ выборцѣвъ. Въ Бережанахъ бôльшостію голосôвъ ухвалено ставити кандидата ру адвоката д-ра Шецля, меншôсть була за лѣкаремъ д-ромъ Цавдереромъ. Въ Золочевѣ однакожъ не сподобали собѣ д-ра Шецля, бо хотя вôнъ заявивъ себе демократомъ, але якимсь дуже невыразнымъ, отже тамъ хотять ставити кандидатуру гімназіяльного професора Парова. Мы цѣкавѣ, якъ спишуть ся рускй выборцѣ.

Снятиньскй образки.

II*).

[*Паки и паки розправа завалôвскои „Сѣчи“. Сѣльскій Донъ Жуанъ. Чи судія потребуе знати руску мову у нашôмъ краю? Rada rolciałowa a Русины. Колякція хрунôвъ въ п. Moys-ою на czele.*]

Справа завалôвскои „Сѣчи“, про яку я писавъ у попередньôй допискѣ не рѣшилась и 16/VIII; того дня розправа не вôдбулась, але вôдрочено ей, бо староство не доручило жаданыхъ актôвъ. И знôвъ змарнували люде одень день. Остаточно мала та справа рѣшитись нынѣ с. е 23/VIII, и тутъ подаю коротко справоздане изъ нынѣшнои розправы, а заразомъ выясню цѣлу справу. Ще зъ початку червня вôдбували Сѣчовики свои вправы, причѣмъ учились такожъ танцювати и збирали членьскй вкладки. Було се въ недѣлю по-полудни. Вôйтъ взывае Сѣчовикôвъ до канцеляріи черезъ поліціянта и тамъ въ почутю urzędowej władzy середъ зъврытованя тонкъ кулаками до стола и сваривъ Сѣчовикôвъ, они жъ пояснили ему всю справу и зазначивши, що на те, що робили, мають право на основѣ статутôвъ принятыхъ до вѣдомости ц. к. Намѣстництвомъ, вышли зъ канцеляріи. Але вôдъ чого у вôйта розумъ и п. писарь Лакуста, що е заразомъ оглядачемъ и дякомъ; ось роблять до староства донесене, що Сѣчовики заховувались невôдповѣдно въ канцеляріи громадскôй. Розправу въ старостве вѣвъ „політичный сендзя“ якъ се нынѣ оденъ зъ селянъ сказавъ на розправѣ п. Яворчаковскій, славный przyjaciel ludu и поступу, яку то любовь мабуть принесъ изъ выховання у патрôвъ Езуитôвъ въ Хировѣ. Хочь бувъ вôнъ „сендзя політичный“, то переѣвъ розправу неполітично, бо опираючись лишь на зôзнанихъ скаржучихъ засудивъ Сѣчовикôвъ Дмитра Одиньского (селянина-поета) на 2 добы, Василя Даскалюка на 1 добу, Стеф. Даскалюка на 3 добы за переступлене §. 126 т. е. за niehamowanie się i obrażliwe obchodzenie się z wójtem. Вôдводовыхъ свѣдкôвъ п. Яворч. не переслухувавъ, а коли Дм. Одиньскій хотѣвъ рекурувати, сказавъ: нехай рекуруе, але якъ вôдсидить кару. Теперь отже скаржуть Сѣчовики вôйта и писаря за фалшиве свѣдоцтво, бо мали они зôзнати, що Сѣчовики напали на канцелярію (а то вôзвавъ ихъ поліцаѣ), що били кулаками о стôлъ и кричали) а се робивъ вôйтъ), и що „пускали сѣ“ до вôйта бити. Такъ представили справу обжалованй Сѣчовики. Обжалованй „пôдпоры суспôльности“ вôдпирають ся въ języku urzędowym вôдъ вины. По зôзнанихъ заявивъ п. д-ръ Кравчикъ, що позаякъ тутъ заходять знамена злочину зъ §. 199, то акты вôддають ся до дальшого ужитку прокураторіи державнôй. Саля опорожнить ся... послѣдный выходить п. писарь Лакуста и якъ шпортсменъ пращаеть ся зъ судовою салею словами: moje uszanowanie. До речи замѣчу, що п. Лакуста по-при иншій прикметы, що вынесли его на становище fila ru spokoju i porządku, мае управляти, аки błękitnokrwistym подобаеть, шпортъ донжуанеріи сѣльскои; скаргу въ тôй справѣ внесли вже громадяне завалôвскій до консисторіи на руки Василіянъ, що були теперь въ Завалю на місіи. Кôлько правды въ тôй скаргѣ, покаже слѣдство, якого консисторія мабуть не залишить.

Зъ дневникарского обовязку замѣчу, що нынѣ п. Krawczyk вже pozwalał менѣ нотувати собѣ пôдчасъ розправы. Ще хотѣвъ бы дещо казати про те, яке вражене вôдчувае чоловѣкъ, коли нашъ мужикъ въ судѣ зацукае ся, а судія хоче вытягнути зъ него вôдповѣдну вôдповѣдь та не може, бо говорить польско-рускимъ конґльомератомъ; але не хочу затроювати вамъ, ш. читачѣ, и такъ несолодкихъ хвиль житя и замовчу.

Дня 18/VIII. святковано 70-й уродины цѣсаря и у нашôмъ Снятинѣ, и то величаво. Вже жь будь хто признаеть, що въ такôй хвили повинни умовкнути шовіністичнй замахи спеціалістôвъ Polski od morza do morza; у таку хвилю стае обовязкомъ кождого горожанина, що стоить въ горѣ, поступати такъ, щобъ не дражнити другого народу, не вражати его почувань.

Отже ювилейный день розпочавъ ся у насъ тымъ, що сонѣнько ясне побачило недостачу рускихъ хоругвокъ при мѣскихъ лѣхтарняхъ на улици, въ традиціи устнôй званôй -вôрменьскою. Якась przyjacielska dłoń въ patryotycznym zapale повырывала moskiewskie sztandary. Та се маринца; батяри е всюды; але се характеристично, що й такій людцѣ у своихъ серцяхъ палають у мізернôмъ Снятинѣ szlachetnością zapału. А може они директиву, до своеи дѣяльности нôчной взяли зъ примѣру, якій дала палата нашои „(завтономіи“ се-бъ то Rada powiatowa. Бо помимо, що нашъ повѣтъ чисто рускій крôмъ мінімального числа иншихъ народностій, немовь на глумъ вывѣшено на повѣтовôй радѣ лишь одну австрійску и ажь чотири польскй хоругвы, про руску забули, а радше зънґнорували зверхъ 60.000 руского народу. Пане Моувo, се встыдъ для Васъ! Але се дѣло й

*) Гл. ч. 178 „Дѣла“.

Она жь сама въ горячковôй нетерпеливости пытала бабуню:

— Бабуню, чи буду я могла его полюбити?

— Цѣнять его на сто тысячъ — вôдповѣла бабуня.

Сидячи въ повозцѣ супротивъ своихъ внучки, стара на добре розговорилась.

— Якій вôнъ богатый, якій мае маетокъ, якъ чудово уряджуе віллю! Все въ нѣй змѣнивъ, нѣчого не лишивъ зô старои... А нехай се тебе не занепокоюе, дорога Юлечко, що вôнъ вдовець. Се чейже нѣчого не значить!

— Дѣйстно, се нѣчого не значить, кобы я лишь могла его полюбити.

— Дитинко, а чомужъ бы ты не мала его полюбити? Не говорю, вдовець зъ шѣстьма дѣточками, то все бувъ бы якій-такій клопôтъ для молодои жѣнки, але вôнъ мае лишь одну донечку и до того дуже добре выховану, власне хоче єѣ вôддати до пансіону, она мае доперва десять лѣтъ.

— Бабуню, се все нѣчого не значить кобы я лишь его полюбила.

— О, мрѣѣ, мрѣѣ молодечй! Бачу я, що добре набила ты собѣ ними голову въ пансіонѣ. Але коли побачишь брилянтову колію, то вже его полюбишь. Про ту колію оповѣдавъ вôнъ менѣ дуже богато. По смерти его першои жѣнки мала ту колію дôстати его старша дочка...

— Якъ се, то вôнъ мае ще старшу дочку?

— Не бôй ся, не бôй, дорога дитинно моя! Старша дочка давно вже вôддана, и то ажь въ Америцѣ. Дуже добре выйшла замужъ, е жѣнкою властителя копальнѣ. Вѣно своe взяла и не мае вже нѣякихъ претенсій до батька. Два сыны, молодшй вôдъ нея, повмирали, а послѣдна десятилѣтня Галя мае вѣно забезпечене по своѣй матери.

Дѣвча оторопѣло.

— Кôлько-жъ вôнъ мае лѣтъ?

— Пятьдесять и пять, але здоровый, сивого волоска й одного не видко.

Розчароване було велике, але деспотъ-бабуня приказувала, треба було слухати. Продали єѣ, якъ продають тысячѣ пишихъ, за брилянты, повозки.. Вôддали єѣ вôсѣмнайцятилѣтну старому мужеви.

И отъ нынѣ она панею маетку, котрого завидують ѣй въ цѣлôй околици. А якъ бы не ей шестилѣтня донечка, цѣле житя пусткою було бы для нея. Тожь всѣ свои несповненй молодечй мрѣѣ переносить бѣдна молода мати на свою донечку, котрои не продасть, такъ якъ колись єѣ за брилянты продали...

Ввôйшла пасербица. Се перервало ей мрѣѣ.

— Добре, що ты прийшла, Галю, хочу зъ тобою поговорити.

— Конче теперь, мамочко?

— Чи маешь що важнѣйшого на думцѣ?

Дѣвчина нахилилась надъ гарну головку своеи мачохи и прошептала, цѣлуючи слôвце за слôвцемъ:

— Панъ Корнило приѣхавъ.

Брови молодои женщины насупились:

— Галю, власне про те хотѣла я зъ тобою поважно поговорити.

— О, що за урочистый настрôй! Чудово такъ выглядаете, мамочко.

— Дитинко, не жартуй.

— Але прошужь мамочки, якъ не маю жартувати, коли прибираете супротивъ мене такій настрôй, якъ бы вы були вôдъ мене що найменше о 20 лѣтъ старшй, а тутъ тымчасомъ ледви 8 лѣтъ рôжницѣ. Ха! ха! ха! Се капітальне.

— Не хочешь мене послухати?

— Алежь прошу. Панъ Корнило нехай почекае въ сальонѣ, тамъ его тато забавляють. Власне коли я тамъ прийшла, перечислись мѣжь собою, и знаете о кого? о Бісмарка! Шкода, що вы нихъ не бачили, мамочко. Якъ два когуты сидять противъ себе. Тато розгорячковань, а панъ Корнило выглядае, немовь бы хотѣвъ выбити тата.

— Коли ты вже схочешь мене слухата?

— Отъ, вже мовчу.

— Скажи менѣ, Галю, але такъ щиро, зъ рукою на серци: чи ты любишь пана Корнила?

— Матусю? А вамъ що такого? Я любити пана Корнила?

— Бачишь, Галю дорога, вôдъ коли ты вернула зъ пансіону, я лишь тымъ бѣдкаюсь. Панъ Корнило, маючи бôльше пятьдесять лѣтъ — припускаю — не мôгъ розбудити въ серци вôсѣмнайцятилѣтнои дѣвчины не то любови, але вôнъ не въ силѣ навѣть здобути собѣ поважаня.

— Дѣйстно. Однакожъ его вôдвѣдины все мене такъ тѣшать, бо серце мое вѣщуе, що они добре для мене покôнчать ся.

— Якъ се розумѣешь?

— О, Господи! Рѣчь ясна, якъ день. Всѣ менѣ вѣщують, що невдовзѣ зôстану панею Корниловою.

— Отже.. ты?...

— Про-бôгъ, матусю, не гнѣвайтесь. Знаю, що про пана Корнила рôжно люде говорять. Отъ, звычайно якъ люде, завидують ему его маетку.

(*Дальше буде.*)

отворило людемъ очи: мѣщане й селяне ажъ теперь наглядно побачили, що п. Moysa за przyjaciel ludu. Та й гратуляцію, котру п. Moysa складавъ яко маршалокъ на руки ц. к. старосты, выголосивъ лише въ польскій мовѣ, хотя передъ выборами панъ маршалокъ умѣють говорати по руски! Велику утѣху зробили три паны, що выступили въ контушахъ польскихъ, бо они до того моцно управнений, бо оденъ зъ нихъ Вормениинъ, другій має контушъ безъ ojcowizny, а третій до контуша польско-шляхоцкого має таке право якъ пр. Гриць до патины. Ще бѣльшу утѣху зробивъ намъ п. Moysa, що на богослуженя и походы стягнувъ усѣхъ сватаньскихъ вѣйтовъ. Цѣкава галерія! Є мѣжь нами такій оказы, що варто бы й на парижку выставу выслати. Особливо красно презентувало ся, якъ п. маршалокъ посадили въ своѣмъ повозѣ найбѣльшу перлу зъ маршалковскои булавы, славного будаловского Майданьского. Здаеть ся менѣ, що зъ хвилею, якъ Гліньского зъ Вышатичъ прогнали, ставъ теперь п. Майданьскій першою автономічною перлою въ Галичинѣ. Се той самъ панокъ, що хоть бувъ вже пару разы суспендованый, однакъ дбставъ въ 1898 р. хрестъ заслуги!! Будь що будь файну компанію має п. Moysa. И йшли вѣйты-хрунѣ зъ поспускаными долавъ головами мовь бараны, але не на зарѣзъ иноѣ на пиръ до Sokoł-a, де п. Moysa повивъ ихъ такъ, що ажъ стало имъ на серци весело. Крѣмъ того кождый вѣйтъ за свою фатигу забставъ винагороженый квотою 5 коронъ зъ грошій повѣтовыхъ!...

Ще згадаю, що на афішахъ, друкованыхъ чудернацкою мовою та фонетично-етимольогічною правописію, заповѣджений були мѣжь нашимъ и танцѣ на фестинѣ народ нѣмъ, якій вѣдбувъ ся въ Sokol-ѣ. Забули паны powiatowi, що у насъ вже пѣстъ, отже гулять годѣ. Правда, не було якъ имъ довѣдатись про се, бо въ радѣ нема нѣ одного священика рускаго, лишь пару хрунѣвъ..

Олесь Сатиръ

НОВИНКИ.

— **Фанты на дяковску льотерію** прислали Вп. П. Т. Клим. Кордасевичъ, урядникъ зелѣзницѣ, годинникъ, каламарь, тягарокъ на паперы; о. Генрикъ Полянський 3 книжочки; п. Йосифа Полянська надзвычайно красну и цѣнну роботу на подушку; о. Козакъ зъ Высны 5 коронъ замѣсть фанту; п. Заткаликова ручный старанный гафтъ до обруса; фірма пп. Спожарского и Устеньского 6 великихъ лѣхтарвъ и хрестъ; панны Наталія и Ольга Окуневскій килимъ вовняный гуцульскій. — *Таначчкевичъ.*

— **Такихъ бѣльше!** Селянинъ Иванъ Василикъ зъ Иванникѣвки, повѣту богородчаньского, зложивъ готѣвкою 2.000 коронъ на заснованѣ въ тѣй громадѣ касы позычковои и щадничои. Красный сей поступокъ нехай буде примѣромъ для иншихъ; треба лише зважати, щобы справу ю всю заняли ся уцтивій люди, бо шкода була бы, якъ бы честный намѣръ не добре бувъ выконаный.

— **Зъ „Народноі Торговлѣ“.** Пригадуемо Вп. Гостямъ нашимъ, що зановленя на жовтневый транспортъ вина приймаемо до кѣнца мѣсяця вересня. — *Дирекція.*

— **Жовнярскій вправы.** Дня 4 серпня с. р., пѣдчасъ нѣчныхъ вправъ (званыхъ Nachtübung mit Feldgeräthe) цѣлого гарнізону станиславѣвского, упали два вояки нежывыми, оденъ пѣдъ Отынѣю, а другій пѣдъ Оданми коло Марковець. Се сталось о 5 бій и 7-бій годинѣ рано. Резервістъ, що бравъ участь въ сихъ вправахъ и бувъ нарочнымъ свѣдкомъ сеи подѣі, каже, що его торніstра вразъ зъ карабіномъ важила 32 кілько. Впрочѣмъ запевнюють насъ, що старшина тамъ людяна та що недужому нетрудно дѣстати увѣльненя вѣдъ вправъ. Може однакъ бути, що жовнѣры зъ страху передъ деканомъ въ иншои шаржѣ не заголошують ся до увѣльненя. На всякій способъ належало бъ на такій справы звертати бачну увагу та може бъ передъ утруджаючими вправами черезъ лѣкарѣвъ розслѣджувати станъ здоровя и силы жовнѣрѣвъ.

— **Въ краевѣй школѣ гончарства** въ Коломыи розпочинае ся наука дня 1 вересня с. р. Услѣвя принятя: окѣнченый 13-ый рѣкъ житя, окѣнчена народна школа або рѣвнорѣдне образованѣ придбане въ иншій способъ, фізична способѣность до выбранои професіи. Наука тревае три роки, а обѣймае два дѣлы: гончарство и кафлярство. Приймае ся майстрѣвъ и челядникѣвъ гончарскихъ и кафлярскихъ. Зголошеня треба вносята до дирекціи школы гончарства въ Коломыи.

— **Процесъ Брешіого.** Вчера вѣдбула ся въ Медіоланѣ судова розправа противъ убійцѣ короля Гумберта. Товпы народу облягали палату справедливости, до середины впускали лише за картами вступу, а жандармы и вѣйско сповняли сторожу безпеченьства. Актъ обжалованя обвинюе Брешіого о намѣрене скрытоубійче замордованѣ короля Гумберта и пѣдносить, що Бреші направлявъ ся напередъ въ стрѣлянню. По вѣдчитаню того акту середъ великого супокою спроваджено свѣдкѣвъ. Було ихъ 16, именно 11 доводовыхъ, а 5 вѣдводовыхъ, покликаныхъ обороною. На питаня предсѣдателя вѣдповѣдае Бреші тихимъ, прегнобленымъ голосомъ, що до сповненя морду спонукала его кривда народу якъ також кровавій переправы въ Сицилии и Медіоланѣ. Чину допустивъ ся самъ, не улягъ жадній пресіи або пѣдшептамъ. До короля стрѣлявъ три разы зъ вѣддаленя 3 метрѣвъ. На тѣмъ перервано розправу до пополудня. По полудни складавъ свѣдоцтво вахмайстеръ жандармеріи Сальваторі, котрый оповѣдае, якъ то по атентатѣ розъюшеній товпы кинули ся на убійника и лише зъ тяжкою бѣдою удало ся его выдерти зъ рукъ товпы, облитого кровію зъ подертою одежію. Другимъ свѣдкомъ бувъ генералъ Авогадро, котрый пѣдчасъ атентату, знаходивъ ся въ повозѣ королѣвскѣмъ поббчь короля. Зъ початку — оповѣдае — не могли-сьмо здогадати ся, що зайшло. Я запытавъ короля, чи вѣнъ раненый; король вѣдповѣвъ слабымъ голосомъ: „Здае менѣ ся, що дѣйстно такъ“. Выповѣвши тѣ слова, вѣддавъ духа. (На сали велике заворушене) Инший свѣдки вѣдзываютъ ся досыть коростно о убійнику, называючи его спокойнымъ чоловѣкомъ. По замкненю поступованя доводового забравъ голосъ прокураторъ. Пѣдносячи прикметы короля, розповѣвъ докладно атентатъ на него, ствердивъ, що Бреші поступавъ зъ намѣромъ и признавъ ся до вины, и высказавъ ся, що Бреші мусѣвъ мати спѣльниковъ. Дуже остро выступивъ противъ теорій анархічныхъ, котрі пѣдготовляютъ матеріялъ до пѣдлыхъ злочинѣвъ, и закѣнчивъ: Обжалованого нѣщо не може оправдати, анѣ нужда анѣ пѣмста анѣ злѣсть противно — вѣнъ зъ цинізмомъ и безличнымъ супокоемъ змагавъ до гѣднои погорды цѣли. Отже жадне узнаня его вины безъ признаня ему якихъ небудь обставинъ зменшаючихъ вѣ. Оборонець Мерліно сказавъ, що мордъ сей не можна приписувати идеямъ анархістичнымъ, се исторія доказуе, що подѣбныхъ убійствъ допускали ся члены рѣзныхъ сторонництвъ. Коли бесѣдникъ почавъ розводити ся надъ причинами мордѣвъ анархістичныхъ, перервавъ ему кѣлька разѣвъ предсѣдатель. Мерліно скѣнчивъ зазывомъ до судьѣвъ, щобы при вердиктѣ руководили ся не пѣмстою але постулятами справедливости, и просивъ о признане обжалованому обставинъ лагодячихъ. Въ подѣбнымъ дусѣ промавлявъ такожъ другій оборонець Мартелі, котрый назвавъ свого клѣента не зовсѣмъ почтнымъ та указувавъ на его попередне безбоязне житє и поручивъ его взглядамъ судьѣвъ. По промовахъ оборонцѣвъ, Бреші, запытаный предсѣдателемъ, чи має еще що пѣднести на свою оборону, сказавъ, що небавкомъ можна сподѣятися революціи. Судьямъ поставлено одно питане, котре по короткій нарадѣ одноголосно потвердили, а трибуналъ засудивъ его на кару дожывленои вязниці.

— **Ще одно.** Въ Делятынѣ на почтѣ справджено, що тамошный експедиторъ почтовый Винницкій допустивъ ся спроневѣреня. Его увязнено, а комісія справджуе рахунки.

— **Нападъ на почту.** Въ ночи зъ четверга на пятницю ѣхала почта зъ Красѣчина до Перемышля. Въ лѣсѣ, за корчмою званою „Дыбавка“, выскочивъ нагло якійсь чорно одѣтый мужчина и ударивъ зъ цѣлои силы почтаря коломъ по головѣ. Почтара обляла кровь, вѣнъ поваливъ ся на вѣзокъ и бувъ бы напевно згинувъ зъ рукъ розбѣйника, котрый намѣрявъ обрабувати почту, але конѣ наполоханши ся чужого чоловѣка, почали що сила втѣкати и завезли на пѣвъ мертвого почтара до мѣста. За розбѣйникомъ слѣдить жандармерія.

— **Жиды помѣжь собою.** Зъ Монастырискъ доносять, що тамошнѣ жиды постановили такъ довго не посылати дѣтій до школы зъ фундациі бар. Гірша, доки теперѣшного управителя тои школы не перенесуть зъ Монастырискъ.

— **Заговоръ на румуньского короля.** Правительство румуньске має мати въ рукахъ доказы, що въ Болгаріи завязавъ ся тайный комітетъ болгарско-македоньскій, на котрѣмъ постановлено ще сего року згладити зъ свѣта короля Кароля.

— **Слѣды Андрея.** Коло Ісландіи найдено плаваючу бочѣлку, котру отворено въ Штокгольмѣ въ присутности наслѣдника престола, міністрѣвъ и членѣвъ академіи. Бочѣлка тая має походити вѣдъ Андреа; она була дуже ушкоджена, горѣшна часть розбита, а въ серединѣ не найдено жадноі вѣстки.

— **Зъ Долины.** Въ дописи зъ Долины въ 183 ч. „Дѣла“ мѣстить ся замѣтка, мовь то дѣти въ школѣ женьскій въ Долинѣ молять ся ся лише по польски. Отже заявляю рѣшучо, що се є неправдою. Правдою натомѣсть есть, що дѣвчата рускій все молять ся по руски. При укладаню подѣлу годинъ укладаю що року також порядокъ молитвъ и пѣсень побожныхъ, котрі мусять учителькы зъ дѣтьми передъ и по науцѣ вѣдмовляти и спѣвати, а щобы се дѣялось безъ похибки, пороздаваю я учителькамъ молитвословцѣ и збѣрнички побожныхъ пѣсень. Понеже менѣ лежить дуже на серци, щобы дѣвчата рускій въ Долинѣ лишились рускими, а знаю, що учителькы тутешній суть всѣ Польки, то, щобъ не дѣялись якій надужытя, я, котрый щоденно маю кѣлька годинъ въ школѣ, пильно на то бачу и безперестанно уважаю, щобъ регулямінъ практикъ религійныхъ якъ найновѣйше бувъ захованый а обрядъ нашъ на-рѣвни зъ латинскимъ трактованый. Вѣдъ 1 мая до 15 листопада учителькы що дня провадять дѣвчата до церкви на службу Божу, а що рѣчній закѣнченя шкѣльного року доказують, що дѣти въ кождій класѣ женьскои школы молять ся и спѣвають рѣвномѣрно, якъ и дѣти польскій, и що нашому обрядови не дѣе ся жадна кривда. — *О. Михаиль Клюкъ*, катехитъ.

— **Володимиръ Сергіевичъ Соловевъ.** Передъ нѣмецкимъ фільософомъ Ніцшемъ умеръ въ Россіи не такій вправдѣ голосный, але вжежь вызначный писатель, оденъ зъ найзнаменитшихъ фільософѣвъ россійскихъ, Володимиръ Соловевъ. Вѣнъ померъ дня 13 с. м. въ 47 роцѣ житя. Соловевъ написавъ богато розвѣдокъ науково фільософічныхъ, критичныхъ и т. п, кѣлька бѣльшихъ творѣвъ зъ обсягу фільософіи. Якійсь часъ выкладавъ на университетѣ, але що его погляды и наука не сподѣбали ся россійскому правительству, тожъ заказано ему выкладати, творы его зборонено друкувати а его самого поставлено пѣдъ надзѣръ поліційный.

— **Поєдинки.** Сими днями вѣдбули ся у Львовѣ два поєдинки. Въ першѣмъ стававъ до бою ажъ два разы въ одномъ дни оденъ поручникъ вѣдъ гузарѣвъ и оба разы выйшовъ щасливо, а противники его, однорѣчняки, зъ тяжкими ранами. Дня 29 с. м. станули противъ себе въ касарни гузарѣвъ поручникъ Р. и пѣдпоручникъ Ц., и оба выйшли зъ легкими ранами. Гоноръ всѣхъ тыхъ поєдинковичѣвъ уратованый.

— **Пожаръ бальона на выставѣ парискѣй.** До давнѣйшихъ прибула ще одна катастрофа на парискѣй выставѣ. Сеи недѣлѣ вѣдбувала ся для оживленя додатковои выставы въ Венсенъ забава а вечеромъ выпущено бальонъ, въ котрѣмъ знаходивъ ся капітанъ Мотонъ и его товаришъ. Бальонъ пѣднѣсъ ся до горы, та зачепивъ о дроты телеграфічній и телефонічній и запаливъ ся вѣдъ електричнои искорки. Оба смѣльчаки уратовали ся, бо задержали ся на дротахъ, але середъ публики запанувавъ великій переполохъ и 10 особъ покалѣчилось въ стиску. Вѣдъ бальона зачало горѣти на пятомъ поверсѣ сусѣднього дому, але огнева сторожа згасила въ часъ огонь.

— **Подяка.** Комітетъ церковний в Сухій-волѣ повіта Цішанівского складае сердечну подяку нашому Товариству взаимних обезпечень „Дністеръ“ за скоре і совістне зліквідованѣ шкоди огневої, приключившої ся серед ночи на 18 серпня с. р. на приходстві (погоріло цілковито дві стодоли з цілим сегорічним запасом збіжа і паші і шпихлір) і за чим скорше надіслане признаних в цілости грошей.

Най Всевишний допомагае як найкраще розвиватись нашому Товариству для хісна нашого народа, а кождий з наших най памятае вігде інде не обезпечуватись тілько в своїм Товаристві. *Кость Павловский*, парох і голова комітету. — Андрій Кебало, Андрій Буячок, члени ком. — Іван Ігнат війт.

— **Дрѣбны вѣсти.** Дня 4 вересня с. р. о год. 7 вечеромъ вѣдбуде ся въ церквѣ парохіяльній въ Терчополи вѣнчане п. Михаила Гайдукевича, окѣнченого богослова, зъ панною Емилею Сатурскою. — Въ Музини коло Долины згорѣвъ склепъ христіянскій о. Дорожиньского и соѣлки и кромѣ того 4 сусѣдній забудовани господарскій. — Новый статутъ мѣста Кракова не одержавъ цѣсарскои санкціи, а міністерство справъ внутрѣшныхъ наказало президіи магістрату краковского розписати новій выборы на основахъ дотеперѣшного статута. — Міністеръ для Галичины д-ръ Пентакъ, дбставъ титулъ тайного радника. — Въ Римѣ увязнено пароха зъ Ст. Себастіянъ за тое, що похвалявъ атентатъ на короля Гумберта. — Зъ днемъ 1 вересня с. р. буде отворена реальна школа въ Короснѣ. Въ Копенгазѣ перестали листоношѣ розносити листы, жадаючи пѣдвышеня платнѣ. — Въ Дороговѣ (стація зелѣзница Букачовцѣ, почта и телеграфъ Войнилѣвъ) вѣдбуде ся дня 9 вересня вѣнчане п-ны Марії Турчмановичъ зъ п. Емануломъ Княгиницкимъ, окѣнченымъ богословомъ. — Тернополи має бути заснована фабрика цукру при трактѣ миколинецкѣмъ заходами капіталістѣвъ, надъ котрыми провѣдъ обняли кн. Любомарскій и кн. Чарторискій. — Въ Новѣмъ Санчи увязнено Михайла Басту зъ Милковои, обжалованого о убійство дѣвчины Марії Порубы, котра не подѣляла его любови.

— **Русины!** Памятайте на буресу філіи Русского Товариства педагогічного въ Станиславовѣ!

Наука, штука и література.

— **„Записок Наукового Товариства ім. Шевченка“**, котрі выходять у Львовѣ що два мѣсяцѣ книжками около 12 арк. пѣдъ редакціею проф. Мих. Грушевского, выйшовъ за сей рѣкъ вже VI ый (а всего выдавництва 38-ый) томъ. Змѣстъ: 1. Мих. Грушевский — Печатки з околиць Галича. 2. Ден. Коренець — Зносини гетьмана Івана Виговського з Польщею в р. 1657 — 1658, 3. др. Ів. Франко — Карпаторуське письменство XVII — XVIII віків, 4. Miscellanea. 5. Наукова Хроніка, 6. Бібліографія (реценаї й справоздання), 7. Покажчик до IX річника Записок.

Змѣстъ повереднихъ томѣвъ сегорѣчныхъ: 1. Мих. Грушевський — Бронзові мечі з Турецького повіту, Сторінка з історії сільского духовенства, Ковтки т. зв. „київського типа“ у сучасних Кавказціи; 2. др. Вол. Охримович — Про наголос в українсько-руській мові; 3. Ол. Кониський — Варіянти на декотрі Шевченкові тверди; 4. Юл. Романчук — Деякі причинки до поправнійшого видания поезій Шевченка; 5. Ів. Верхратський — Про говор долівський; 6. Вол. Гнатюк — Русини Пряшівської епархії і їх говори; 7. др. Ів. Франко — Слово о Лазаревѣ воскресенія (староруська поема на апокріфічні теми), Новий причинок до студий над Іваном Вишенським, Псевдо-Матвіеве евангелия про уродженя й дітство Марії та його слїди в українсько-руській літературі; 8. др. Кир. Студинський — Хто був автором Антіррезіс-а? 9. М. Павлик — Якуб Гаватович (Гават, автор перших руських інтермедий з 1619 р.); 10. Мих. Кияжевич — Археольогічний з'їзд, у Київі. Третый и четвертый томъ мѣстять самі реферати, призначені на кіівскій археольогічный зѣздъ, и то другу половину ихъ: языкъ и исторія литературы; одній въ тыхъ рефератѣвъ поданій въ скороченю, другій въ цѣлости. У всѣхъ томахъ, окрѣмъ сихъ двохъ, ще стали рубрики: Miscellanea (може бъ лучше уживати руского слова „всячина“ ?), Наукова Хроніка, Бібліографія.

Телеграмы.

Вѣдень 30 серпня. Въ політичныхъ кругахъ думають, що остаточне рѣшене въ справѣ скликаня парляменту и иншихъ зъ нею сполученыхъ справъ, западе ще передъ днемъ 10-ого вересня, т. є. передъ выѣздомъ цѣсаря на маневры до Галичины.

Прага 30 серпня. Органъ п. Пацака Podvysocke Listy доносить: Довѣдуемо ся, що надходить часъ остаточного рѣшеня въ справѣ дальшого напряму австрійскои політики. Се має наступити мѣжь 1 а 10 вересня и принесе цѣлый рядъ новыхъ проектѣвъ и несподѣванокъ. — Politik оголошуе письмо словѣньскихъ послѣвъ, котрі взывають Чехѣвъ, абы вѣдступили вѣдъ обструкціи, бо лише въ той способѣ можна розбити нѣмецку Gemeinbürgschaft.

Римъ 30 серпня. Пароха зъ Ст-Себастіяну Вольтонього засуджено за выхваляване атентату на короля на 8 мѣсацѣвъ вязниці.

Франкфуртъ 30 серпня. Въ Шангаю вѣдкрито заговоръ, котрый мавъ на цѣли спалити мѣсто. Европейскимъ урядникамъ и войскамъ не вѣльно въ ночи выходити.

Лондонъ. 30 серпня. Якъ зъ Вашингтону доносять, американьске правительство одержало безпосередно вѣсть, що Россія ое выповѣла вѣйны Хінамъ, але намѣрне анектувати Манджурію. Нинѣ вже майже цѣла Манджурія обсаджена хіньскими вѣйсками.

Надѣслане.

Лѣчница д-ра А. Тарнавского
въ Косовѣ за Коломыею

отворена до кѣнца жовтня. Средства: лѣченя водою и иншій фізикально-дієтетичній на способѣ д-ра Лямана. 229 1—5

Д-ръ Антоній Роицкій
(Берґеръ)

Спеціалістъ для недугъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ мѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою доświдченою, довголѣтною. Також Панѣвъ на взборъ Lindeviseu парою.

Ординуе вѣдъ 9—11 рано пополудни вѣдъ год. 4—6

На жадане лѣки можуть бути выданій въ аптеки въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львѣвъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вѣдъ 10 лѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Также выготовляе ся штучній зубы и щоки, пѣсля найновѣйшихъ системѣвъ въ навчуку и золотѣ безъ пѣдкѣбня, також всякій репарація, входячій въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помѣчничихъ снахъ заграничныхъ выготовляе всякій роботы пѣдъ гарантію по дуже нижыхъ цѣнахъ. 110 63—144

Заведенє отворене цѣлый день.

По поводу высокого курсу рентъ австрійскихъ и угорскихъ поручаемъ вымѣну тыхъ-же на

Листы заставнѣ Товарист. кредитов. земского
„ „ „ краевого банку
„ „ „ гіпотечного банку.

Яко безпечну льокацію капіталу.

Тѣ же облігаціи купуемо и продаемо дуже користно

СОКАЛЬ и ЛЬВЕНЪ

Банковый Дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провінціи выконують ся вѣдворотною почтою. 71

Ц. к. уприв. галицкій акційный

Банкъ гіпотечный
Вѣддѣлъ депозитовый

принимае вкладки и выплачуе задатки на бѣжучій рахунокъ, принимае до переховання цѣнній папиры и удѣляе на нихъ задатки.

Окрѣмъ того заведено на взборъ заграничныхъ институцій такъ званій

Депозита сховковѣ
(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 зр. а. в. рѣчно, депозитарь одержуе въ сталевѣй панцирнѣй касѣ сховокъ до выключного ужытку и пѣдъ власнымъ ключемъ, де *безпечно а дискретно* можна переховувати свое майно або важній документы.

Въ тѣмъ напрямѣ гіпотечный Банкъ поробивъ якъ найдальше йдучій зараджена.

Принисы звѣдносячій ся до того рода депозитѣвъ можна одержати безплатно въ депозитовѣмъ вѣддѣлѣ. 374 2]

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, пьорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничій, піоны, лібели манометры и т. п.

Уряджене дзвінкѣвъ електричныхъ.

Всякій направки полагодимуютъ ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

ВАЛЄНТИНЪ

певне средство противъ выпаданя и на порôсть волося, цѣна 6 кор., пôвъ флякона 3 к. 10 сот.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львôвъ: склепы власнй улиця Сикстуска ч. 25, Галицка ч. 11. Кракôвъ: Сукенницѣ ч. 20. Чернôвцѣ: Рынокъ ч. 2. Перемышль: ул. Францішканьска ч. 24.

Парохія до заміни.

Місточко в АД. львівскій, стація зел., година їзди до Львова. Сотр. систем. Зголошеня під Е. М. Львів ул. Тяха 1., II. пов. 2 двері. 485 1—2

Панночка котра укінчила школу видїлову, пошукує посади учительки домашної. Poste restante Зофя, Надвірна. 421 2—2

Читальня „Просьвѣты“ въ Стрыю на Ланахъ пошукуе рутинованого **СКЛЕПАРЯ** до ведения Крамницѣ. Зголошеня: О. Бобикевичъ — Стрый. 425 2—3

К. Петруский

великій кантор службовий ві Львові після устав Намістництва ул. Сикстуска ч. 26
бере уділ
в варунках купна і продажи дібр земских, замінах ту і за границею, *також*
достарчае служби ріжної категорії внешної і підрядної, на полї агрономічнім і служби публичної, для женщин і мужиків, замовленя транспорту товарів на желїзницю і з колії і транспорт меблїв при змінах помешканя. 429 2—3

Въ Чернôвцяхъ

въ русскôмъ домѣ може одержатн помѣщенє ученицѣ въ доброго дому. Фортепіянъ въ мѣсци. Близша вѣдомôсть: п. Окуневска, Fleischergasse, 7.

Ученикъ въ укôнченою II. кл. гімназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде користне помѣщенє въ торговли корѣнôй винъ и делікатесôвъ И. БОРИСА въ Перемышли.
404 7—10

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованыхъ школярикôвъ, котрыхъ Родичѣ радiй бы видѣти свои дѣти пôдъ дбалою материньскою опѣкою. Помôчь въ наукѣ удѣлятн буде способный инструкторъ домашный. Близшій информацiн могутъ интересованій заскягнути у Єлены Калятчуковои вдовы по учителю, Львôвъ ул. Доминиканьска ч. 5. 86610 10

Три студенты

въ низшои гімназіи знайдуть : арчь и помешканє въ домѣ при улицы Каспра Бочковского ч. 8 партеръ. Число дверій 1. За опѣку ручить ся.
418 3—3

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.
Магазинъ и рукодѣльня рукавичокъ
Іосифа
КОПАЧИНЬСКОГО
перенесена
на улицю Валову, число 7,
дôмъ Вп. Балабана,
поручае для Пп. ученикôвъ обойчики и рукавички.
422 3—3

НОВôСТЬ. НОВôСТЬ.
ВОДА ДО ВОЛОСЯ
Станислава Липницкого
По кôлькаравовôмъ ужитю дѣляе чудесно.
Припоручаю всякй материялы аптичнй и знаряды тоалетовй.
Дôстати можна лише въ дротерiи
Станислава Липницкого
У ЛЬВОВѢ
386 ул. Сикстуска ч. 21. 7—0

О 60% дешевше, чимъ деинде.
Одинока у Львовѣ піротехнічна робôтня
ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО
„зъ Варшавы“
при ул. Домбровского число 4
поручае
Штучнй огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованй сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенгальскй, сальоновй, пахучй въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнникы на бажане даромъ и оплачей.
349 15—89

Фабрика парова для выробôвъ меблѣвъ
Франца Цайзера
(Zeizer)
у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.
повѣдомляе о отвореню власного
СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ
у Львовѣ, ул. Валова ч. 13
принимаючдго замовленя на всякй уряджения ѣдальнь и спадень, якъ такожъ готелей, склеповй, реставраційнй и каварнянй уряджения, поручаючи за доброту, тревалôсть и совѣстне ихъ выкôнчене зъ доборового материялу. Цѣны умѣркованй и точне додержане речинцѣвъ замовлень. 362 17—60

Природнй вина

до ужитку церковного,
дальматинськй, тирольскй, полуднево-италійскй літръ вôдъ 48 кр. *припоручае*
А. Жулїні и Г. Травнеро
У ЛЬВОВѢ
улиця Домінїканьска ч. 7.
334 23—156

Найзнаменатшихъ
1/2 клг. цукрôвъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. эр. 1·20.
1/2 клг. Бісквітôвъ англійск. и Гербатникôвъ эр. 1·—
1/2 клг. карамелькôвъ мѣшаныхъ эр. ·75.
поручае що дня свѣжй
Г. ТРЕТЕРЪ
заступитель паровой фабрики чоколяды и цукрôвъ
Львôвъ, пл. Марїнцкій ч. 7 рôгъ ул. Коперника.
Купуймо знаменитй выробы власнй, прочь зô спроваджуванею тандитою!
103

Пасы до машинъ
шкіряний, гумовий, льняний, пацуковий
Гурты до машинъ конопляний
въ рôжныхъ грубостягъ и широкостягъ.
Гурты конопляний
до выбиванн вôжкôвъ. Спряжки и спонки до поясôвъ. Ремѣнцѣ до сурôвци до зшиванн и вязанн поясôвъ
Ключѣ до спряжокъ
Шрубки до кубкôвъ при елеваторахъ и т. п. и т. п.

ОЛИВЫ

до машинъ
поручае
Альойзій Гібнеръ
Львôвъ, Рынокъ ч. 38.
393 5—0

Певне средство
противъ снѣтія на пшеници!
Синый камѣнь
сѣрканъ мѣды
якъ такожъ
ГОТОВУ БАЙЦУ
въ пакетахъ
зъ приписомъ уживаня,
ТРУТИЗНУ
певну на мыши, пôльнй кертицѣ и т. п.
Цибулю морску
цѣлу краяну
и приправлену въ пушкахъ
зъ приписомъ уживаня
Оливу до машинъ
и т. п. и т. п.
поручае 393 5—0
Альойзій Гібнеръ
Львôвъ, Рынокъ 38.

КАВУ
лучшу въ тонкихъ ворочках 5-кіловыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и низше.
Токай куранційный
въ фляшкахъ 1/2 літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.
Коньякъ французскій
въ фляшкахъ 3/4 літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.
Мѣдъ питный
по 80 кр. за фляшку 3/4 літрову
поручае
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.
20 79—0

Найдене єдине
ОГНѢ ШТУЧНЙ
поручае магазинъ фірма 397 3—16
Кавчиньскій и Оберскій, Львôвъ.

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТôВЪ
ц. к. надворного заведения
І. ГЕННЕРА
що обняв-емъ тое заведене на власнôсть и буду его дальше вести на тôй высокости и доскоиалости, на якôй черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.
Н. Лісса
401 7—65 улиця Академицка число 18.

Цѣс. корол. упр.
Рафінерія спіритусу, Фабрика рому, лікерôвъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ
Якова Шпрехера и С-ки
у Львовѣ
поручае старй горѣвки польскй, розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout“ на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 43—?
Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

ТОМАСИНУ
(Thomas-Schlacken)
пооднокими мѣшками á 100 К° по цѣнѣ вôдповѣдаючôй процентовому содержаню квасу фосфорового куповати можна въ екладахъ 226
„НАРОДНОИ ТОРГОВЛѢ“
въ Станиславовѣ, Перемышли, Рогатинѣ и Золочевѣ.

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика
І. ХРІСТОФА
заложена въ р. 1873 267 15—36
Львôвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

ПôДЪ ЗВѢЗДОЮ.
АПТИКА
ПЕТРА МІКОЛЯША
у Львовѣ, Коперника ч. 1
поручае
ВИНА лѣчничи Д-ра Кароля Міколяша
вôдзначенй найприхильнѣйшими свѣдоцтвами вызначныхъ повагъ лѣкарскихъ въ краю и за границею.
НАЙНОВѢЙШЙ ПЕРФУМЫ
выробу парискихъ фірмъ свѣтовыхъ Л. Т. Шверъ и Societte Hygienique
Всякй приборы до бактеріольогіи и мікрохеміи.
Найлучшй средства косметичнй и тоалетовй французскй. 398 6—30
Воды лѣчничй ґазовй
перевышаючй роднимй воды мінеральнй.
ПРИРЯДЫ ХІРУРГІЧНЙ
англійскй, французскй и нѣмецкй найлучшои якости.
Хемікалія для п. п. фотоґрафôвъ.

Адольфъ Камиель
Львовъ, ул. Городецка ч. 3.
Фабрика выробôвъ цементовыхъ.
Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портляндъ цементу въ Щаковôй. Тов. акц. фабрика вапна гідравл. для фасадъ въ Кальтенлейтгебенъ [Kaltenleutgeben]
Складъ руръ бетоновыхъ и пôдлогъ цементовыхъ власного выробу, такожъ портляндъ-цементу, вапна гідравлічного, вапна скалястого, гіпсу, цегодъ и огнетревалыхъ плытъ, асфальтовои папы даховои, асфальтовыхъ плытъ изоляційныхъ, пôдлогъ и руръ штайнгутовыхъ для кльоакъ, каналôвъ, водопроводôвъ, дахôвокъ, лучку, насадъ, плытъ коминовыхъ, печій кафлевыхъ и тростины суѣтовои, а такожъ всякихъ материялôвъ будôвлиныхъ, ручачи за ихъ доброту.
Пôдприемство робôтъ бетоновыхъ, укладане помостôвъ и крытя дахôвъ дахôвкою, лупкомъ, папою огнетревалою и деревнымъ цементомъ [Holzcement] по умѣреныхъ цѣнахъ.
ТЕЛЄФОНЪ ч. 460. 121

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 2. Замовленя зъ провінціи вôдворотною почтою.
Лінолеумъ до покрытя цѣлыхъ покоѣвъ
Диваники передъ умивальню зъ Лінолеумъ
Диваны зъ Лінолеумъ
Хôдники зъ Лінолеумъ
LINOLEUM CERATA
Спеціяльный фабричный складъ
першои австрійскои фабрики въ Трієстѣ.
ФАРТУШКИ.
ОБРУСЫ.
Охороны для стѣнъ.
Простирала гумовй и пôдкладки для дѣтій.
Борты до кредензу, пôдставки, имітаціи дерева и мармору.
847 7—26
Цераты до покрытя меблѣвъ въ перскахъ, смирненьскихъ и рôзнородныхъ десенях.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ зъ фабр. Чорлѣньского. Зъ друкарнѣ Инстит,ту Ставропігійского пôдъ зарядомъ Іосифа Даниловыч.

Ч. 186. Львовъ, Пятница 18 (31 Серпня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: A. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитосьти за инсераты приймаютъ лишь у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженя. — Реклямації неопечатані вѣльні вѣдъ порта.

Поединоке число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычайні приймаютъ ся по цѣнѣ „10 кр. вѣдъ одного стрѣчка инсератового або ся мѣсяць а по рубрицѣ „Надсилане“ по 25 кр. а. в.

Подякы и инші донесеня приватні числятъ ся по 15 кр. вѣдъ стрічка.

Śmiertelna trwoga o mandaty.

Консервативна польска політика шляхотско-демократичної кліки, котра давила розвій Русинівъ и демократичні змагання такъ середъ руской якъ и польской суспільности, зачала банкротувати. Обѣ суспільности зачали выломлювати ся зъ пѣдъ того ярма и нанукча доси консервативна кліка побачила, що грозить ѣй що найменше утрата великого числа мандатівъ въ користь елементівъ, котрі не годять ся на дотеперѣшный напрямъ польской політики, що зъ розбитемъ солідарности галицкой делеґаціи въ радѣ державній консервативній політики польскій стратять свій, рѣшаючій доси вплывъ на внутрѣшну політику Австрії. Яка причина сего грѣзного для консервативной польской політики стану рѣчи, перший побачили — найпаче пѣдъ взглядомъ політичної морали стоячій — фракція кола польского, именно такъ названий „демократы“. Завинивъ тутъ „духъ часу“, именно се, що народній масы обхопивъ дѣйстно демократичный рухъ и тѣ масы зачали що разъ бѣльше выломлювати ся зъ пѣдъ проводу дотеперѣшныхъ політичныхъ начальниківъ польской політики.

Зъорентувавши ся скоро въ ситуаціи „демократичній“ консерватисты рѣшили про око людске зірвати зъ „консервативными“ консерватистами и на свій „демократизмъ“ зловити зараженій демократизмомъ масы. Коби имъ се повело ся, вели бы дальше въ солідарнѣмъ колѣ польскѣмъ давну польско-консервативну політику, пѣдмащену демократичнымъ сосомъ. Бачучи, що консервативне коло польске репрезентоване при выборахъ въ „центральнѣмъ комітетѣ выборчѣмъ“ тратить що разъ бѣльше мандатівъ, рѣшили зірвати зъ симъ комітетомъ и, при помочи власного „демократичного“ комітету, впровадити до кола польского тій мандаты, якій „центральный комітетъ“ бувъ бы нагнавъ людовцямъ, стоялоцямъ, або Русинамъ.

Аби выправдати заснованє окремого комітету, треба було зъорганізувати нову партію; нова знову партія мусить мати нову програму. Склеено отже на борзѣ рѣзній найбѣльше умѣрковани постуляты рѣзныхъ демократичныхъ партій, и нова партія готова. Однакъ все те зроблено дуже незручно. Не диво! Межь провѣдниками польскихъ „демократівъ“ нема нѣ одной способной головы; се сама найменшѣйша мѣрнота, безъ політичного змыслу, безъ політичного нюху. Навѣть блахмана не умѣють добре пустити, аби закрыти свои властивій цѣли. Найгорше жь се, що публика, на яку числять „демократы“, ще темнѣйша, якъ проводирѣ партій, до демократизму ѣй дуже далеко, а на дипльоматів не розумѣе ся. Аби консервативну, хочь не шляхотску публику зловити до демократичной партій, можь було выдумати таку пусту и незручну програму, яку именно выдумали провѣдники „демократівъ“.

Найслабшою точкою „демократичной“ програмы є руска справа. Шовінізмъ польской публики, а спеціяльно польского мѣщанства, на котре полює польска „демократія“, а зъ другого боку намѣръ позыскання при выборахъ голосівъ рускихъ мѣщухівъ не позволила провѣднікамъ „демократівъ“ занять въ тій справѣ ясного становища. Се фарисейство вѣдкрыли мы онодгы въ статьѣ „Польскій демократы“. Демократичный махеръ Słowo Polskie перепуджене нашою осторогою, аби руский мѣщане не дали ся зловити фразами фарбованыхъ лисівъ, старає ся ратувати ситуацію и робить демократичній програмѣ тій самій закиды, якій въ згаданій статьѣ пѣднесло було „Дѣло“. Въ статьѣ „Więcej szczerości“ Słowo polskie пише:

„Въ рускій справѣ становище національной польской демократіи є прямо неясне и незрозумѣле. Коли розходить ся о поборюванє ворога, такъ само тяжкого польскій якъ и рускій суспільности, то хиба ясна рѣчь, що въ концентрациі противъ того спільного ворога мусить також знайти ся мѣсце для Русинівъ. Про се нѣ въ програмѣ нѣ въ нарадахъ союза нема найменшой згадки. Чому? Чи демократы въ тѣмъ однѣмъ случаю забули засаду кождой демократіи: „вѣльній зъ вѣльными, рѣвній зъ рѣвными“ и станули на однѣмъ грунтѣ зъ реакціонерами, уважаючими ся за выключныхъ властителівъ такъ хлопскихъ якъ и рускихъ мандатівъ? Чи и они все еще розумѣли бы хибно, що національна польска політика полягає на вѣдбиранію правъ братному народови, котрый росте, розвиває ся, хоче жити и на рѣвни зъ кождымъ иншимъ народомъ має право до житя?

Зірвавши зъ центральнымъ комітетомъ, демократія лишила собѣ фѣртку: тамъ де выступивъ бы антінаціональный кандидатъ, она увѣйде въ порозумѣне зъ центральнымъ комітетомъ Питане, чи тамъ де выборцѣ будуть мати дѣло зъ польскимъ повѣтовымъ маршалкомъ и зъ рускимъ радикаломъ або народовцемъ, чи ся послѣдна кандидатура буде уважати ся за ворожу польскому народови?

Для насъ концентрація на лѣво не кінчить ся тамъ, де зачинають ся Русины. Вымѣръ справедливости Русинамъ не є для насъ страшный. Вінъ принесе користь и нашому народови. Зъ отвертого ворога, котрого мы — удармо ся въ груди — самій сотворили, зробимо собѣ приятеля, союзника.

Słowo робить програмѣ демократівъ закидъ, що промовчуе справу выборчихъ курій: „Прихильники куріяльной системы мають на ей оборону однокій аргументъ, що по внесеню курій богато округівъ исхѣдной Галичины, доси репрезентованыхъ Поляками, перейшло бы въ рускій руки. Але чи тій округи дѣйстно зъ права належать ся Полякамъ, чи Полякивъ все выбирають въ нихъ гѣдными средствами, чи се дѣйстно послы „зъ волѣ народу“?

„Такій аргументъ въ устахъ щирыхъ демократівъ остояти ся не може. Рѣвность є одна и мусить бути вымѣрювана одною мѣрою. Жадаемо правъ для нашого народу, маемо отже заперечувати ихъ рускому? Була бы се що найменше неконсеквенція, цѣлкомъ нелюдюча зъ демократичными засадами.

Якъ бачимо, статья Słowa цѣлкомъ приличка и написана якъ бы за диктатомъ Русина. Шкода лише, що акушерка демократичной партій, Słowo polskie не сказало сего на самѣмъ зѣздѣ, або своєи статьѣ не оголосило скорше, але доперва ажь тогды, коли мы потягнули его за языкъ грозьбою, що рускій мѣщане не дадуть зловити ся на стухлу польску полову. Въ хвили, коли мы вже здемаскували польскихъ „демократівъ“, цѣла критика демократичной програмы въ Słow-ѣ є лишь пустою и нещирою фразеольогіею для замыдленя очей рускихъ выборцівъ въ мѣстахъ, аби тій, надѣючи ся, що демократична польска партія поправить ся въ напрямѣ уваг Słowa, вѣддали при выборахъ свои голосы демократамъ.

Мимо того, що увагы Słowa мають що найбѣльше теоритичну вартість, дістало Słowo остру нагану вѣдъ органівъ консерватывныхъ консерватистівъ польскихъ. Противъ Słow-а выступивъ Czas и Dziennik polski, т. є. дневники, котрій зъ рускою справою не церемонять ся, и не числячи на рускихъ выборцівъ, явно голосять загладу Русинівъ.

Слова „кождый народъ, котрый росте и розвивае ся, маe право до житя“ Czas называе „фразою, якъ бы живцемъ вынятого въ „Московскихъ Вѣдомостей“. Czas є отже тои гадки, що Русины не мають права до житя. Надъ статьею Słow-а Czas заломуе руки и плаче: „Концентрація доведена ажь до поперания антінаціональныхъ кандидатуръ и выборча нівеляція ажь до цѣлковитого здавленя интеліґенціи — се дѣйстно обѣцююча перспектива на будучность“.

Dziennik polski розумѣе тактичну цѣль въ статьѣ въ Słow-ѣ такъ, якъ и мы, бо твердить, що поданый Słow-омъ проектъ концентрациі опозиційныхъ елементівъ є реаультатомъ „партійного егоизму и смертелной тревоги о мандаты“. Dziennik остерѣгае притѣмъ демократівъ, що Русины нецевный союзникъ и въ кождій хвили зрадить ихъ.

Dziennik непотрѣбно въ страху и остерѣгае „демократівъ“ передъ зрадою Русинівъ. Русины демократівъ не зрадять зъ тои простои причины, що ихъ союзникомъ не будуть и не можуть бути. Рѣзницѣ межь нашими програмами за велякій, аби мы могли ити разомъ, хочь бы при самыхъ лише выборахъ. Не вѣримо, аби „демократы“ стали ся прихильниками загального и рѣвного права голосованя, а цѣлкомъ вже неможливимъ є се, аби они схотѣли подѣлити Галичину на часть польску и руску, аби схотѣли усунути институцію великои посѣлости. Кожде сторонництво, котре въ своѣй програмѣ не буде мати наведеныхъ постулятівъ, то хочь бы оно впрочѣмъ було не знати яке демократичне, буде нашимъ противникомъ а не союзникомъ.

Б.

---

(2)

МАЧОХА.

(Дальше.)

— Знаю, Галю, що батько радый пану Корнилови, що есть его щирымъ приятелемъ, однакожь мушу тобѣ сказати отверто: панъ Корнило не.

— Я его вѣдъ сего вѣдъучу.

— Картярь...

— О, коли я стану его жѣнкою, то картъ в до рукъ не позволю взяти.

— Отже-жь коли се тебе переконати не въ силѣ, то вѣзьми одну рѣчь пѣдъ розвагу: Чи ты розважила коли, що кожда женщина мусить сподобати собѣ когось, при котрого боцѣ прожила бы весь вѣкъ свій, безъ котрого цѣлый свѣтъ нѣчимъ бувъ бы для нея, однымъ словомъ, котрого бы щиро и вѣрно полюбила?...

— О-го го! Сю тему мы вже неразъ перерабляли въ пансіонѣ. Читали мы про те неодно, неразъ навѣть мали про се диспуту. Я, рѣчь зовсѣмъ природна, слухала того всего, притакувала тымъ, що говорили про любовь, — не вѣдъ рѣчи буде, коли скажу, що не богато було такихъ — але остаточно скажу, що моимъ глубокимъ переконанемъ було и все буде: старый, а богатый. Тажь и сестра Параня, коли чула разъ, якъ я выговорюнала на „дурну“ любовь, похвалила мене въ присутности всѣхъ и сказала, що панночка добре выхована и же щина правдиво интеліґентна не бавить ся въ недоварений мрѣѣ.

— Прошу тебе, Галю, чи ты знаешь сестрѣнця пана Корнила?

— Володка? А чому-жь бы нѣ? Руса вый хлопець зъ синими очима.

— Той власне. Бачу, що ты ему добре приглянулась. Отже-жь примѣромъ коли бъ ты мала выбирати мѣжь ними обома, котрого бъ ты выбрала?

А, се добре! Розумѣють ся, що Володка, але пѣдъ тымъ услѣвемъ, коли бы Володко бувъ такій богатый, якъ его вуйко, або коли бы була бодай надѣя, що Володко колись дѣстане по вуйкови маетокъ.

— А коли-бъ ты сен певности не мала?

— То вже волю вуйка...

— Такъ? Якъ бачу, перенякла ты зовсѣмъ теоріями сестры Паранѣ. Иди отже до сальону, приглянь ся близше пану Корнилови, а може змѣнишь свое переконанє.

— Се тогдѣ могло бы наступити, коли-бъ вонъ якимсь случайнымъ фактомъ стративъ свій маетокъ.

* * *

Минали мѣсяцѣ. Дармо мачоха старала ся вѣдвести свою пасербицю вѣдъ тыхъ замѣровъ, а се приходило ѣй тымъ труднѣйше, що ей чоловѣкъ бувъ за тымъ, аби дочку свою выдати за Корнила.

— Що хочешь? — говорывъ усе, коли она починала ѣй вѣдраджувати. Коли такъ дуже бажае маетковъ, богатства, нехай иде за Корнила. Коли-бъ Корнило бувъ молодшій, то пошукавъ бы богатшои. А подумай и про те, дорога Юлечко, що маемо ще одну дочку Зоню, котру також за якихъ десять лѣтъ треба буде вывѣнувати. Тай ты, Юлечко, сен немовь-бы третьою моею донечкою, и про твою судьбу треба бы дещо подумати на случай моєи смерти. Хоче нехай иде. Намовляти не намовлявъ бы я, але коли хоче, боронити не буду.

Ишла знова до пасербицѣ.

— Надумай ся Галю, — дуже часто говорила зъ сльозами въ очахъ — ты сама немовь руку на себе накладаешь, а я спокойно на се дивитись не можу. Подумай лише, що зъ тымъ чоловѣкомъ будешь мусѣла цѣле житя прожити. Ты ще молода, пожди, не спѣши ся. Чи тобѣ зле зъ мною, чи дала я тобѣ коли почути, що я мачохою тобѣ, а не рѣдною мамою?

Въ такихъ разахъ Галя кидалась мачосѣ на шию, але про змѣну своихъ намѣровъ навѣть чути не хотѣла. Врештѣ подала батькови слово, а ущасливленый коханець, довѣдавши ся про се й одержавши батьковске приречене ждавъ лише на догодну пору, аби на бѣлый пальчикъ суджено вложити заручиновый перстенець.

Въ-кѣнци и заручины вѣдбули ся, а бѣдна мати все таки не покидала надѣѣ.

— Про-бѣгъ, схаменись, Галю, подумай лише, якъ то тяжко жити зъ чоловѣкомъ, котрого не можна полюбити.

— О сколько можу думати, дорога мамочко, то й Вы въ любови за мого тата не выйшли. Якъ бачу, мы обѣ дѣти XIX. столѣтя.

— Я твого батька поважаю — поблѣдлыми устами вѣдповѣла бѣдна жѣнка, але скоро затиснула уста, щобы не сказати за богато. По хвили говорила дальше:

— Галю, будь ласкава добре се розважити и повѣрь мому досвѣдови. Задоволеня ты не найдешь въ подѣбномъ житю. Черезъ мои уста промовляе до тебе твоя рѣдна мати, що нѣколи не згодила бы ся на те подруже. Я вѣдповѣдаю передъ Богомъ и передъ людьми за твою будучность. А я знаю, що значить стратити молодечій чувства. Твое серце мовчить нынѣ, але колись оно буде упоминатись о свои права. На батька ты не дивись ся, старшій мужчины зовсѣмъ инакше задивляють ся на свѣтъ, але я, я до сего нѣколи не допущу. Картярь, піякъ... Одинокою его прикметою хиба се, що богатый, але й те богатство скоро вонъ стратить за зеленымъ столикомъ. Въ кѣнци богатство скоро тобѣ навкучить ся. Чи тобѣ чого у насъ дома хибуе? Чи не маешь клейнотівъ? Все, що маю, дарую тобѣ. Возьми собѣ смарагдову бранзолетку, що тобѣ такъ дуже подобалась, выбери собѣ все, чого лише хочешь... Хочешь, я ему звернуйого перстенець?

— О, нѣ, мамочко. Якъ бачите, я практично выхована.

— Не говори такъ. Черезъ твои уста промавляе заслѣпленє, жажда богатства, панованя, але те твое будуче царство власти може кождои хвилинки. Ты, Галю, не знаешь, що то суть карты. Коли мене послухаешь, ужию всякихъ способівъ, щобы батька о тѣмъ переконати.

— Знаете що, кохана мамочко, кобы не те, що бачу въ Васъ женщину правдиво идеальну, надъ свій вѣкъ поважну и гѣдну поважаня, то готова бъ я повѣрити сему, що про Тебе люде говорять.

— Що такого?

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ ВОЛОДИМИРА В. ЧЕМАРНИКА, Львовъ, ул. Валова ч. 9.
ЗНАМЕНИТІЙ СНѢДАНЯ и ВЕЧЕРЪ; ВОДИЧНА КУХНЯ; ПИВО ЛИШЕ ШЛЬЗЕНЬСКЕ; ЛЬОКАЛЬ ПРИЛИЧНЫЙ и ВЫГОДНЫЙ. *Поручаюсь взглядамъ рускои публики.* 428 3—10

До ситуації.

Зъ Вѣдня доносять, що переговоры д-ра Кербера въ провѣдниками сторонництвъ вже розпочались. Переговоры мають выключно информаційный характеръ. Вчера принявъ Керберъ кількохъ парляментарістівъ. Парлямент буде скликаный лише въ такомъ случаю, коли буде мати певність, що Чехи залишать обструкцію. Справа скликання парламенту має бути остаточно порѣшена передъ вѣдъѣздомъ цѣсаря на маневры до Галичины. Поголоска, що правительство намѣряє по розвязаню парламенту октроювати нову выборчу ординацію, не має нѣякихъ підставъ.

Pilzn. Listy доносять, що коли бы Керберови не повело ся уздоровити парламенту, прийде на его мѣсце Бакегемъ и зачне новѣ переговоры зъ провѣдниками сторонництвъ. Тогды парламентъ зберe ся, хочь бы на коротко. Не є такожь выключене октройоване реґуляміну палаты и выборчои ординаціи. До абсолютизму не прийде, бо цѣсарь того не хоче.

Добрымъ акомпаніяментомъ до переговорівъ Кербера, суть выводы Nar. List-ôвъ, котрѣ пишуть: Молодоческѣ послы не вѣдступлять вѣдъ обструкціи, бо хочуть довести до абсурду грудневу конституцію и централізмъ, а нашъ народъ розумѣє, що въ борбѣ о найсвятѣйшѣ права потрѣбнѣ суть жертвы и потрафить на разѣ зречи ся въ осягненя рѣзныхъ економічныхъ уступокъ. Ческѣ послы були бы дурнѣ, коли бы теперь вѣдступили вѣдъ сеи цѣли, а то тымъ бѣльше, що Керберови не вѣрять. Коли бы Керберъ дѣйство хотѣвъ бувъ зломити нѣмецку гегемонію, бувъ бы давно доказавъ се дѣлами. Така парламентарна бѣльшість якъ дотеперѣшна, не має для Чехівъ нѣякои вартости, бо коли бы католицко-людове сторонництво и Поляки серіозно стануло було въ оборонѣ Чехівъ, не було бы прийшло до знесеня языковыхъ розпоряджень, не було бы прийшло до нинѣшнои ситуаціи. Теперь домагаємо ся розвязаня парляменту.

Politik доносить, що справа обструкціи ще не порѣшена. Чехи не смѣють робити обструкціи выключно пѣдъ напоромъ радикалізму, и цѣлу справу треба бы еще разъ основно розважити.

Нинѣ збирає ся на нараду комітетъ молодоческого сторонництва. До сеи нарады привязують велику вагу, бо дня нѣй прийде здає ся до остаточнои ухвалы въ справѣ обструкціи.

Pester Lloyd доносить, що міністеръ для Чехіи, д ръ Резекъ зложивъ въ руки Кербера свѣй портфель въ тѣй цѣли, абы становище міністра для Чехіи обнявъ котрыйсь зъ ческихъ послівъ. Коли бы се стало ся, то и котрогось зъ нѣмецкихъ послівъ покликано бы на міністра для Нѣмцівъ.

Вѣйна въ Хінахъ.

Лѣтну цѣсарску палату вже обсадили япаньскѣ вѣйска. Зимова палата ще не обсаджена. Россія не заявила ся за ею обсадженимъ але того внесеня не пѣдперля инша кождо.

Вѣйна въ Африцѣ.

Про результатъ пятидневнои битвы мѣжь Бельфастомъ а Махададорпомъ нема докладныхъ урядовыхъ вѣстей, що, судячи зъ дотеперѣшного способу здаваня справоздань, свѣдчило бы о невеликихъ, въ порівнаню до величезного розмаху, успѣхахъ англійскихъ вѣйскъ. Робертсъ доносить лише коротко, що Булеръ взявъ Махададорпъ, а Буры безъ опору цофнули ся на пѣвнѣчь. Ґенералъ Дундональдъ пустивъ ся за уступаючими Бурами, але мусѣвъ станути, зъ причины дуже невыгѣдного для его кѣнноты терену. Френчъ занявъ Елландсфонтенъ. Страты Англійцівъ великѣ.

Занятый Булеромъ Махададорпъ бувъ ключемъ позиції Бурівъ. Черезъ те, що Френчъ зайшовъ ажь до Елландсфонтену и мѣгъ обійти праве крило Бурівъ, Бота рѣшивъ уступити зъ Махададорпу и цофнувъ ся въ сторону Ліденбурґа до Бушвельду. Ся багниста околиця спиняє на довшій часъ похѣдъ вѣйскъ Робертса а то тымъ бѣльше, що пануюча тутъ малярія здесяткувала бы Англійцівъ. Зъ Преторіи доносять, що въ одній зъ послѣдныхъ битвъ ранено англійского ґенерала Літлетона.

Якъ доносять зъ мѣстъ полудневои Африки, вѣйна ажь теперь зачинає прибирати поважный характеръ. Зъ Капштаду доносять що Девєтъ напавъ на транспортовый поѣздъ и забравъ его разомъ зъ 1,600.000 марокъ и 30.000 уніформівъ. Мѣжь ораньскими Бурами мавъ взагалѣ зачати ся сильнѣйшій рухъ, а бюро Райтера доносить, що Буры намѣряють зазатакувати Ладібрандъ, майже на самѣмъ полудни Оранія.

Крітеръ и инши высши трансвальскѣ урядники мають находити ся въ Нелспрідѣ.

Ще въ справѣ станиславівскои бурсы.

Въ 183. ч. „Галичанина“ напечатавъ п. С. Лабенскій статью п. з. „Въ дѣлѣ станиславовской бурсы“, котрою думавъ вѣнъ очистити станиславівску „бурсу братства им. св. О. Николая“ та теперѣшного ии настоятеля катехита о. М. Семенова вѣдъ закидівъ, пѣднесеныхъ мною въ 179 ч. „Дѣла“. Та не такъ легко можна зъ чорного зробити бѣле, дарма що п. Лабенскій, держачи ся правила москвофільскихъ журналістівъ, що супротивъ „Украинцівъ“ цѣль освячує средства, тенденційно зъ моеи стат.ѣ од о замовчує а друге въ кількоро прибѣльшує.

И такъ у него не тѣлько в лице не згадати про те, що я въ своѣй статьѣ зъ натиском зазначивъ, що бурса станиславівскои філіи руского Товариства педаґоґічного въ мѣсячною доплатою 20 коронъ за ученика є для мужикѣвъ рѣшучо за дорога, що оплату треба бы значно знизити и т. д.*), але вѣнъ на тѣлько безличный, що накидаєсь навѣть на мене, чому я въ своѣй статьѣ не сказавъ сего! Вѣнъ переконаный видно, що его читачѣ до „Дѣла“ нѣколи не заглядають, бо инакше не кинувъ бы собѣ зъ нихъ такъ. Теперь став ясно, чому москвофіли наклікують усе и всюды, абы ихъ сторонники не читали не-москвофільскихъ ґазетъ!

Дальше стараєсь п. Лабенскій представити въ якъ найгарнѣйшомъ свѣтлѣ „подвиги“ о. Семенова, щобы при тѣмъ якъ найчорнѣйше выглядало моя „безличність“, кидати ся на такого патріота, та моя невдячність супротивъ мого „добродѣя“ (я такожь мавъ щасте бути 5 лѣтъ и 5½ мѣсяцівъ въ бурсѣ пѣдъ его „батьківською“ опѣкою).

Для мене важне именно те, що за настоятельства о. М. Семенова въ бурсѣ ведеть ся москвофільска пропаґанда. Ось на те пару доказівъ: 1) Коли читане „Галичанина“, „Русского Слова“ и т. п. бурсакамъ дозволене, то бурсакъ, читаючи котру зъ ґазетъ украинъско-руского напрямку, вѣдъ клерикальныхъ та урядовыхъ до радикальныхъ, мусить вельми крыти ся, бо коли-бъ у него побачивъ таку ґазету о. настоятель, такъ зараз конфіскувавъ бы. Тай не тѣлько настоятель, старшій ученики вѣдбирають ґазеты вѣдъ молодшихъ, якъ пр. вѣдъ мене въ IV. кл. вѣдѣбравъ кѣлька разівъ „Дѣло“ и повѣсть Левенка п. з. „Пани й люде“ ученикъ VII. класы Коп.. та ще й заденунціювавъ мене за се передъ о. настоятелемъ! 2) Вже на весни 1892 р. були въ бурсѣ сварки за-для фонетикѣ, котрои тогдѣ уживали деякій бурсаки, хочь она ще не була введена въ школахъ, и за фонетику вылѣтали ученики зъ бурсы, мѣжь иншими й такій, котрымъ тогдѣ не въ головѣ були навѣть усякій „намы“. Та й я мусѣвъ немало вытерпѣти въ II. кл. вѣдъ моихъ товаришівъ едино за то, що я „фонетикъ“. 3) Въ бурсѣ высмѣвувано Шевченка, карикатуровано его портретъ и т. д. А се все мало такій вплывъ, що хлопцѣ мусѣли зъ своимъ украинствомъ у низшій ґімназіи дуже крити ся и навѣть высмѣвати фонетику, Шевченка и т. п., щобъ вѣдвернути вѣдъ себе усякій пѣдозрѣня. До всего сего можу имена въ кождій хвили подати.

И. Лабенскій таки цупко пробрехавъ ся, подаючи число бурсакѣвъ. Разъ, що бурсакѣвъ майже нѣколи не було 50, а є ихъ звычайно 30—40, друге, що сынѣвъ священичихъ та свѣтськои интеліґенціи є все бѣльше, якъ 15. А впрочѣмъ я не и речивъ, що бурса дає що року за невначною оплатою удержане кільканацятьомъ мужицкимъ сынамъ. Такъ пощо-жь було воюнати зъ вѣтряками?

Я не можу зрозумѣти, якимъ правомъ смѣє закидати менѣ п. Лабенскій, що я слова о. Семенова выдумую або перекручую! Адже-жь вѣнъ знає, що я, почавши вѣдъ IV. кл. ґімн., мавъ дуже часто зъ о. Семеновымъ розмовы въ четыри очи и чувъ тамъ такій рѣчи, якихъ не доводилось чути иншимъ бурсакамъ! Чи я мавъ при кождій розмовѣ кликати п. Лабенского на свѣдка?! (Для моихъ читачівъ скажу, що сі розмовы не були выкликаній любовю о. Семенова до мене, лишь охотою „навернути“ мене).

Переходжу теперь до „современныхъ огнівъ“. П. Лабенскій каже: „Великій признаєть справедливость о. Семенову, который постоянно говоритъ: Пильнуй сыну книжки, а якъ прійдеть на то время по матурѣ, тогда патріотствуй и дѣлай политику“. Кто же станетъ отрицати справедливость тѣхъ словъ?“

Але „патріотствувати и дѣлати политику“ въ перекладѣ на мову о. Семенова значить: не читати нѣчого крѣмъ шкѣльнои книжки и нѣмецкихъ оповѣдань Гофмана та не набирати бѣльше образованя, якъ подають у школѣ! Коментарівъ не треба.

Про мою вдячність супротивъ Семенова скажу менѣ лишь тѣлько, що вѣнъ самъ порадивъ перенестись менѣ въ VII. кл. до академічнои ґімназіи до Львова, позичивъ навѣть грошей на дорогу, а зак мъ я пріѣхавъ до Львова, дѣстали мои будучій учителѣ вѣдъ него дуже цѣкавѣ информаціи про мене...

Наконець застерѣгаю собѣ до сеи справы вернути ще въ особнѣй статьѣ, а теперь наводжу лишь те, що може бути вѣдповѣдію на выводы п. Лабенского, котрого я просивъ бы, абы при коректѣ „Галичанина“ не хреставъ мене „Лолиньскимъ“. А то люде не знати муть, де кого чѣпати ся.

М. Ловинскій.

*) Мило менѣ сконстатувати фактъ, що зъ ученикѣвъ, принятыхъ до бурсы станиславівскои філіи руск. Тов. педаґоґічного, лишь одинъ щось платити ме 20 коронъ, прочимъ оплату значно знижено, по найбѣльшѣй части на 10 коронъ. — *М. Л.*

Наши селяне — на польскихъ вѣдпустахъ.

Рѣкъ рѣчно осѣнною порою побачити можна товпы нашихъ селянъ, стягаючихъ ся зъ всѣхъ сторінъ на польскѣ вѣдпусти то до Болшовця, то до Милатына, Кальварія, Лысця, Пѣдкамня и богато иншихъ, часомъ дуже значно вѣддаленыхъ мѣсцевостій. Спѣшать тамъ старій и молодій, дѣвчата и парубки, одній йдуть пѣшки, другій выбирають ся фірами забираючи зъ собою навѣть малій дѣти. Польске духовенство, котре впрочѣмъ такъ непріязно выступае противъ Русинівъ, потрафить тогды такъ зручно приманювати до себе pobożne owieczki! Рѣчь очевидна, що польскѣ кляшторы и костелы та плебанія тягнуть зъ того и значній користи матеріяльній, бо нашій селяне, помимо своеи бѣдности, складають послѣдный грошъ на нѣвтарни жертви и несвѣдомо збогачують тыхъ, котрій зовсѣмъ не суть имъ прихильні та при иншихъ нагодахъ называють ихъ голотою и гайдамаками.

Зъ вѣдпустівъ такихъ не осягають нашій селяне не лише жадныхъ користей, но противно шкоды и то немалій. Богослуженя, котре вѣдправляє ся въ латиньскѣмъ языцѣ, они не розумѣють, на грѣ на органахъ, хотяй-бы и якъ містерно выконанѣй, не пізнають ся, а зъ проповѣдій не мають такожь хѣсна, бо выголошує ся ихъ въ польскѣй мовѣ, котру нашій селяне мало знають. А страты великій. Найперше вѣдпусты такій вѣдбувають ся въ латиньскій свята, отже рускій участники занедбують черезъ тое пильній на той часъ роботы въ поли, тымъ бѣльше, що вѣдпусты такій зъ дорогою тамъ и назадъ тревають що найменьше 3—4 днѣ, а господарство черезъ той часъ зостає безъ надзору. На дорогу треба взяти зъ собою готовый грошъ на харчъ и инши выдатки, не рахуючи вже офѣръ на костелъ, безъ котрыхъ не обійде ся. Черезъ той часъ мусять нашій селяне бодай черезъ нѣчь валяти ся по жидовскихъ шинкахъ. Дальше черезъ участиництво въ польскихъ вѣдпустахъ вкрадають ся въ нашъ обрядъ латиньскій практики релігійнѣ, якъ рожанце, szkaplerze и т. п., безъ котрыхъ мы до теперь обходили ся и дальше обійти ся можемо. А що найголовнѣйше, нашій богомольцѣ приступають на такихъ вѣдпустахъ громадно до сповѣди, а що руского священника рѣдко тамъ запрошують, тожь мусять они приймати св. тайны пѣсля латиньского обряду, чого рѣшучо не повинно бути. Властиво нашій епископы, котрыхъ обовязкомъ є стояти на сторожи нашого обряда, повинній тою справою займати ся, але що у насъ теперь безцарствіе, то смиренно пѣдписаный, яко вѣрный сынъ церкви, и горячо привязаный до нашого греко-катол. обряду, звертає отсимъ увагу нашого духовенства на тую справу, сподѣючи ся, що оно не занедбає въ вѣдповѣдный способъ народъ нашъ вѣдъ тыхъ непотрѣбныхъ вандрівокъ вѣдзвычаити.

Вит. Дем.

— А то кажуть, що панъ Корнило, але нѣ, я знаю, се сплетнѣ лише...

— Скѣнчи, прошу.

— Алежь се смѣшне. Така свята женщина, якъ Вы, мамочко...

— Я хочу знати, що люде про мене говорять.

— Врештѣ скажу, мамочко дорога, але рѣчь природна, що будете смѣяти ся зъ того, якъ и тато смѣялись... Отжежь говорять, що вже пора, абы я выйшла за Корнила, бо здаєть ся, що Вы, мамочко, въ нѣмъ залюбютесь.

Молода женщина гордо пѣднесла голову:

— А батько?

— Тато сему не вѣрять и радѣ, що я выходжу за него, бо въ сей способъ позамыкаю уста людямъ.

* * *

День вѣнчання скоро наближавъ ся. Панѣ Юлія въ пасербицею ходили по склепахъ, спроваджували рожнѣ гафты та коронки, однымъ словомъ, мали тысячѣ клопотівъ на головѣ, отъ якъ звычайно передъ весѣлемъ. Батько дававъ грошѣ, судженый посилавъ цвѣты та цукры, Зонечка збирала решты коронокъ та гафтівъ для ляльки, а канарокъ лящівъ зъ цѣлои силы, щобы закричати тоту гамбрину челядь. Батько панны молодои трохи зажурився ся, видячи помарнѣле та посумнѣле лице своеи женки.

Въ очѣкувану недѣлю ясно засвѣтило сонце для Галѣ, сумно та понуро для ея бѣднои мачохи. Смеркомъ почали вбирати ся. Зъ радостнымъ тьохканемъ серденька вложила Галя на себе бѣлу суконю, а въ обланкахъ бѣлого серпанка неначе потанала. И аслива своимъ убраньемъ, якъ весна красна, якъ птиця свободна, стає передъ мачохою:

— За годину, дорога мамочко, буде вже по всему.

— Однакожь я ще разъ перестерѣгаю тебе, дороге дитя. Опаматай ся! За годину буде вже за-пѣзно...

— Смѣшне кажете, моя мамочко. За годину мѣй шлюбъ, а Вы стараєтесь задержати мене у себе. Менѣ жаль, що не маю крилець сокола, щобы чимъ скорше можна злетѣти до нашого села. Ой мамочко, мамочко, тота палатка зъ вежою.. А знаєте, мамочко, що? Любкай Корнила звѣрився ся передъ нашою Марисею, що селяне поставили при входѣ тріюмфальну браму, цѣлу дорогу высыпали цвѣтами, дванайцять дѣвчатъ въ украинскихъ строяхъ буде насъ витати кантатою, вѣйтъ буде мати промову до насъ, однымъ словомъ, будуть мене витати, якъ яку княгиню.

— Все те дуже красне, однакожь не можна то ще щастемъ назвати.

— Ой, мамочко, вже таки на конець скажу, що думаю: Що за щасте Вы бачили, выходячи за тата?

Уста мачохи задрожали, хотѣла сказати щось... Але нѣ, нѣколи!.... Зновь пробовала, хотѣла выявити пасербиці страшну правду. Коли выявить, то може здержать дѣвчину вѣдъ шаленого кроку. Взяла єѣ за руку:

— Галю, — сказала ледви чутнымъ голосомъ — хочешь знати про мое щасте? Знай, що я его до теперь ще не зазнала! Не зъ любови выйшла я за мужь. Мене продали, такъ якъ ты нынѣ сама продаешь ся. Тутъ въ серци щемить жаль, незаспокоена туга, терпѣня, котрого навѣть не въ силѣ любовь до дитины заспокоити...

— Бѣдна мамочко! Але спѣшѣмъ ся, є дуже богато гостей, я начислила дванайцять невозівъ.

Выѣхали. Вѣнчане вѣдбуло ся, якъ звычайно. Въ церквѣ великій натовпъ цѣкавыхъ, бо всѣ хотѣли придивити ся такъ дивно добранѣй парѣ. Мачоха не дуже уважала на церемонію, ей лице бѣлѣйше було вѣдъ мармору. Вѣдчувала, що тысячѣ очей дивлять ся на нію, що ей невинно осуджують, навѣть добре чула, якъ звѣдси то звѣдти говорили:

— Мѣй Божа! И таку цвѣтку продали такому грибови старому.

— Звычайно судьба сирѣтки, мачоха!... додала друга.

— А таки такъ, що мачоха выдала єѣ безъ крейцара, абы для своеи донечки мати бѣльше, — докинула панѣ совѣтникова.

— Ой, що мачоха, то не рѣдна мати! Кобы небѣжка була жила, не було бы прийшло до сего....

Милосердилась надъ Галею, немовь надъ бѣдною жертвою. А она, тота мачоха, чи-жь була катомъ для своеи пасербиці? О, люде бувають злѣ, несправедливѣ, пѣдлѣ...

(*Дальше буде.*)

НОВИНКИ.

— **Завтра въ суботу 1-го вересня, яко въ день отвореня выставы фантівъ дяківскои льотерії и предметівъ теперѣшнои нашои церковнои штуки и индустрії, вѣдправить ся** въ Архикатедральнѣй церквѣ св. Юра о 9-ій годинѣ рано співана Служба Божа. Співати буде хоръ учениківъ дяківского Архикатедрального института. Сама выстава отворена буде точно о годинѣ 12 бій въ полудне. Выстава находить ся, якъ се оголошено, въ великѣй сали Народного Дому. Она буде доповнювати ся до 12 вересня включно. Въ днях 13 и 14 изготовленѣ будуть катальоґи, а 15-го

наступить торжественне отворене. Але й теперь вже выстава заповѣдає ся и доброю и богатою. Годины, въ котрыхъ можна вобдѣдувати выставу, и цѣну вступу оповѣстить ся плякатами. — *Танячкевичь.*

— **Зъ товариства „Руска Бурса ремѣсничa и промысловa“.** Числячи на жертволюбивость нашои П. Т. Публики и вобчуваючи вагу удержуваня бурсы для ремѣсничои и промысловои молодежи рѣшила рада Товариства на послѣднѣмъ своѣмъ засѣданю розширити бурсу на умѣщене 14 питомцѣвъ, мѣжь котрыми буде такожь двохъ такихъ, що платять за удержане. Зарядъ товариства може примѣстити заразъ: двохъ хлопцѣвъ у щобткаря побдъ услобнемъ, що черезъ часъ першого поброку будуть родичѣ платити майстровн на удержане по 18 кор. мѣсячно, а за дальшій часъ дасть харчь и мешканя майстеръ. Одного хлопця може примѣстити у бляхаря, котрый заразъ дасть 40 до 50 сот. денно на харчь безъ мешканя. Майстры жадають скобченои четвертои клясы школы народнои або шѣстьлѣтнего учащаня до школы сельскои и крѣпкои будовы тѣла. У доброго коваля мобгъ-бы також мати примѣщене хлопець, котрый вже трохи працювавъ въ кузни деннде.

— **Зъ Станиславова.** Дня 3 н. ст. вересня о 11 годинѣ передъ полудиемъ вобдбуде ся торжественне отворене бурсы фільи Руского Товариства педагогічного въ Станиславовѣ. Бурса мѣститъ ся въ домѣ ч. 15 при ул. Липовобй.

Дня 4 вересня вобдбуде ся въ Станиславовѣ вечерокъ, устроєный Товариствомъ русскихъ женщинъ. Выдѣлъ Товариства надѣе ся, що П. Т. Родинцѣ прибудуть якъ найчисленнѣйше, зважаюи на пожиточну цѣль. Тоалета нань не мае бути выбагліва. Хто бы не добставъ окремого запрошеня, нехай се оголошене уважае за запрошене. — *Цурковска. О. Баришева.*

— **Про музикально-вокальнй вечерницѣ въ честь Маркіяна Шашкевича, устроєнй дня 2 серпня с. р. въ Камѣнцѣ струмиловобй,** заходомъ тамошнои фільи „Просвѣты“, добстали мы вчера дуже докладну и широку допись вобъ о. К. Бардина, одного зъ членобвъ вечеркового комітета, спобзнену, якъ сказано намъ, зъ тои причины, що комітетъ надѣявъ ся на-певно, що хтось зъ-поза него надбшле о нихъ справоздане. Мы зъ причины, що вже чотыри тыждиѣ минули и люде вже не можуть нинѣ интересувати ся близше тыми вечерницями, подаемо лише короткій змѣстъ тои допису, а вразъ робимо аранжеробвъ и участникобвъ всякихъ вечеркобвъ, зборобвъ, вѣчь и т. д. уважнымн, щобы не спускали ся одинъ на другого, але сейчасъ умовили ся, хто мае подати звѣстку до часописій. Звѣстка повинна подати ся заразъ за-свѣжа и не бути надто довга.

Отже вечерницѣ тй вобдбули ся въ просторбмъ церковбмъ шатрѣ, артистично прикрашеибмъ, завдяки трудамъ д-ра Яцева. Цѣла естрада выглядала мовь живый городъ. Гостій явилось надъ 300 особъ, число въ Камѣнцѣ нѣколи не бувале. Були гостѣ и зобЛьвова, Бродобвъ, зъ жовкобвского та сокальского, а дехто навѣть зъ ярославского повѣту. Також каменецкй Поляки не вобтягнули ся, окробмъ войсковыхъ. Прикро вражало и дивувало всѣхъ, що зъ т. зв. старорускои партіи лишь коблька особъ явило ся, хотя всѣ добсталн запрошеня и хотя на такій торжества, якъ святковане памяти Маркіяна Шашкевича, всѣ Русины повинни зобйти ся.

По краснорѣчивобй промовѣ о. Сидора Зельского, въ котрбй представлена була доба Маркіяна и его заслуги, слѣдувала часть музикально деклямаційна, выкована зовсѣмъ бездоганно. Ефектъ зменшала тобльо мала акустичность провізоричнои салѣ концертовои. Потбмъ въ просторыхъ комнатахъ народнои школы, придбанихъ заходами о. сов. Цегельского, вобдбула ся весела забава зъ танцями, въ котрбй взяло участь до 200 особъ, и протягнула ся до самого рана.

Чистого доходу вразъ зъ наддатками было 32 К. Наддатки зложили: оо. Йосифовичь зъ Середполець 6 К.; Рожевскій зъ Новосѣлокъ-лѣсныхъ, шамбеляиъ Григ. Словацкій зъ Козлова, М. Кордуба въ Сушна и марш. пов. п. Торосевичь по 4 К.; п. Левъ Кишакевичь зъ Велички 3 К.; оо. Гнатевичь въ Добротвора и кап. Мелиховичь зъ Милятина-нов. по 2 К. Фільа „Просвѣты“, складаючи Впп. жертводателямъ сердечну подяку, призначае весь чистый дохбдъ для потерпѣвшихъ вобдъ сегоробчнои повени, а що нема руского комітета ратункового, то просить редакцію „Дѣла“ о збиране даткобвъ на ту цѣль. (Мы готовй. *Ред „Дѣла“.*)

За примѣромъ фільи „Просвѣты“ зложили парохіане въ Камѣнцѣ-струм. и въ Ланахъ, заохочей своими парохами, на ту саму цѣль перший 60 К. а другій 12 К. Було бъ дуже пожадано, щобы и по другихъ мѣсцевостяхъ каменецкого повѣту, де мимо некористныхъ жнивъ не грозить така нужда якъ въ мѣсцяхъ навѣщеныхъ повѣнію, отцѣ духовнй заохотили своихъ парохіянъ до такихъ же складокъ и присылали датки або до выдѣлу фільи „Просвѣты“ або просто до редакціи „Дѣла“.

— **Пишуть намъ вобдъ Перемышля:** На праздникъ св. Спаса вобдбуло ся въ нашбмъ селѣ Скоповѣ благословене церкви, котрого доконавъ впр. о. канонікъ Подолиньскій зъ Перемышля при участи многихъ священникобвъ и при великбмъ здвигу народу; було також богато паньства зъ околицѣ. Здвигнене величавого и прекрасного храму божого завдячуемо нашому пароховн о. Т. Скородиньскому, котрый доконавъ сего дѣла безъ конкуренціи и въ короткбмъ часѣ, бо въ менше якъ трохъ рокахъ. О. Скородиньскій самъ займавъ ся выпаленемъ цеголъ, по цѣлыхъ днякъ були при роботѣ, при муларцѣ, столярмъ самій рисували и показували, якъ мае бути, побнѣше самій малювала всѣ вобкна, всѣ двери и проповѣдницю. Тымъ тобльо способомъ наше незелике и дуже бѣдне село могло здобути ся на таку красну церковь, бо побприемцѣ жадали бы за ню коблька тысячь, а й самій о. Скородиньскій немало свого гроша вложили. О. Скородиньскій суть у насъ 14 лѣтъ, а за ихъ ревнымъ трудомъ село мовь-бы перемѣнило ся. Люде перестали запивати ся, стали моральными (перше по всѣхъ ярмаркахъ славній були зъ крадежій), и горнути ся до церкви и школы. Все и всюды о. Скородиньскій старають ся, щобы мы и нашй дѣти були честными людьми и добрыми Русинами. Длятого высказуемо тутъ сердечну подяку нашому отцю духовному, котрый дбае о своихъ парохіянъ мовь о власнй дѣти, и молимо Бога, щобы Ихъ благословивъ до побзнои старости! — *Семко Лѣсный,* вобйтъ, зъ цѣлою громадою.

— **Громада и староство.** Мѣжь громадою Винники а староствомъ львобскимъ, прийшло до поважного конфлікту. Именно, ветеринаръ мѣскій въ Винникахъ мавъ допускати ся робныхъ неправильностій, за що зобставъ черезъ ветеринара повѣтового засуспендованый, а староста львобскій п. Францъ, затвердивъ тую суспензію. Но скоро, староста п. Францъ, выѣхавъ за вобпусткою зобЛьвова, а управу староства обнявъ ст. комісарь Словацкій, першимъ его крокомъ урядовымъ було, реституованя засуспендованого ветеринара, хотяй слѣдство противъ него еще не покбичене, а грубй неправильности вже теперь очевиднй, и староство о нихъ дуже добре знае, а що бобльше, п. Словацкій позволивъ собѣ на сей актъ самовобльный, не засягаючи рады фахового референта, ветеринара повѣтового, котрый тымъ обиджеиый, заявивъ, що справы сеи бобльше не доткне ся. — Но не конець на тбмъ. П. Словацкій наказавъ громадѣ Винники, вобддати поворотно урадоване засуспендованому ветеринареви, но громада не вдоволила сему приказови, а ветеринаръ вобднесъ ся зъ жалобою на уперту громаду до староства. Се такъ озлобило пана управителя староства, що выславъ до Винникъ секретара староства Голимунтовского, котрому показавъ сейчасъ постарати ся о скликане рады громадскои и приневолене ей до вобддання урядованя ветеринареви. Но п. секретарь лихій дипльоматъ. Зъѣхавъ зъ парадою въ уніформѣ и при шпадѣ до Винникъ, приказавъ скликати непослушну раду, котрбй не щадивъ докорбвъ що посмѣла супротивити ся наказови староства, — але не помогло, бо рада рѣшучо заявила, що оплачуючи ветеринара зъ громадскихъ фондобвъ, ей а не старостѣ — котре непотрѣбно и неправно вдерае ся въ ей права — при слугуе ся право принятн его або нѣ. Вобдъѣхавъ отже п. секретарь безъ жадного успѣху а цѣкава дуже рѣчь, хто поносить мае кошта его подорожи. На тбмъ справа — утихла — а фактъ сей — то повный доказъ, що власти вашй не придержують ся жадныхъ законобвъ а въ адмінистрации політичнбй панує безголовье, и кождый выдае приказы на власну руку.

— **Средства осторожности въ Ясльѣ.** Якъ звычайно, коли приѣзджае монархъ, ужнвае ся всякихъ средствъ осторожности задля забезпечеия его особы, такъ и сего року робить ся въ Ясльѣ по поводу приѣзду цѣсаря на великй маневры. Самъ разомъ, якъ загально доносять, навѣть здвоено тй средства, чи зъ причины недавного атентату на короля Гумберта чи може ще й якій були спеціальнй донесена або иншй поводы. Отже выслано туды велике число жандармобвъ, поліцаївъ и агентобвъ, котрй и мусѣли добстати остру инструкцію. Майже що день доносять звобдтамъ о арештованихъ жандармерію, котра въ день и въ нбчь пильнуе по всѣхъ улицахъ и, де лишь покаже ся якійсь побозрѣлый, сейчасъ его вяжуть. Въ такихъ случаяхъ, именно й черезъ незручность органобвъ, не обобде ся безъ помылокъ, и часомъ пересидить хтось коблька годинъ въ Иванобй хатѣ, поки удасть ся ему доказати, що вбнъ собѣ звычайный чоловѣкъ, котрого пригнали до Ясла не анархістичій мрѣй, але потреба або й простый случай. Отъ недавно вертавъ зъ Парижа вобдбуваючій тамъ студій технікъ маючій въ Ясльѣ родину, та заѣхавъ до одного зъ тамошныхъ готелѣвъ, щобы не показати ся якъ-небудь, отже перебравъ ся въ француска и замельдувавъ ся Н. Н. зъ Парижа. Сейчасъ розбйшла ся чутка по Ясльѣ, що якійсь дуже непевный въ лица Французъ загостивъ до Ясла, и за хвилю являють ся у здивованого студента 3 жандармы зъ поліцаями и ведуть его въ супроводѣ товпы народу до староства, де вкбнци удало ся ему переконати урядниковъ що до свого походженя. Староста гр. Михаловскій не спускае ся на свои орґаны, але самъ щоденно зъявляе ся лично на двбрци при кождбмъ поѣздѣ, и жадае вобдъ присутныхъ на перонѣ особъ оказаня картъ вступу.

— **Нѣмеччина а Седанъ.** Що року обходжено въ Нѣмеччинѣ, почавши вобдъ р. 1871, въ остентаційный способъ рбчницю побѣды надъ Французами побдъ Седаномъ. Аж сего року перший Прусаки, а за ними декотрй иншій краѣ, належачій до союза Нѣмеччины, постановили не святкувати сеи рбчницѣ, щобы не дразнити, а противно щобы лагодити Французбвъ, зъ котрыми теперь Нѣмцѣ стоять разомъ яко военнй тонаришъ противъ Хінцбвъ. Здае ся, що въ сей способъ хотять також вобдвдячити ся за те, що Франція згодила на именованя Вальдерзе начальнымъ вождомъ въ Хінахъ.

— **Цѣсарь Вільгельмъ яко бесѣдникъ.** Д-ръ Едвардъ Енґель, начальникъ стенографічного бюра въ нѣмецкбмъ парламентѣ, подае, що найскоршимъ бесѣдникомъ въ Нѣмеччинѣ є цѣсарь Вільгельмъ. Вбнъ обчисливъ, що зъ устъ цѣсаря выходить 275 буквъ на мінуту, а коли впаде въ запалъ, то и 300.

— **Засудъ Брешіого** звучить: Его королѣвска Милбсть король Вікторъ Еманувлъ, по божбй ласцѣ и воля народу король Италій, засуджує Гаетана Брешіого, винного убійства короля, на дожизненй галеры, сполученй зъ вобъособленою вязницею, на утрату всякихъ правъ горожаньскихъ и заплату коштобвъ процесовыхъ. — Бреші выслухавъ засуду стоячи. На лици его не можна було спостеречи жадного вражѣня. Здавало ся, якъ бы вбнъ заммеръ.

— **Клопбтъ въ цловбмъ урядѣ.** До швайцарского уряду цлового въ Женевѣ надбйшла пачка зъ написію: „тресованй блохи“. Тая новбсть въ мѣжнародній тарифѣ цловбй задала урядникамъ немалого клопоту. Переглянено всѣ тарифы, але вобдповѣдного параґрафу не можна було нѣякъ найти. Вкбнци звернено ся до начальника уряду, а сей пригадавъ собѣ, що недавно заходила також подобна справа зо скринкою саранчѣ. Тогды порѣшено, що саранчу можна пустити черезъ границю яко артикулъ жывности. Однакъ при остатнбмъ случаю не можна було примѣнити его рѣшеня, бо справа стояла якъ разъ противно; блохи не надають ся на поживу, але самй выпивають людску кровь. Начальникъ вобнѣсъ ся до союзной Рады, а тамъ порѣшено, що блохи належить оцлити „яко менажерію жадну крови“.

— **Цѣкаве оголошене.** Въ анонсахъ одного зъ львобскихъ дневниковъ читаемо: „Бурмістръ мѣста Бурштына, по переведенбй Выдѣломъ краевымъ люстрации, начинае выплачувати за нбчлиги и побводы вобдъ р. 1896. Хто знаходить ся по-за обрубомъ Бурштына, нехай зголосить ся збдобрати належну суму“. Господарку бурштыньского бурмістра и знаного приклонника ковбасъ и дреглѣвъ выборчихъ побношено вже неразъ, а й се оголошене, зъ котрого показуе ся, що вбнъ придержувавъ неправно вобдъ р. 1896 выплаты чужихъ належитостій, потверджуе самоволю его въ господарцѣ громадскбй.

— **Атентатъ на шаха.** Слѣдство противъ анархіста Сальсона за атентатъ на шаха перского въ Парижи вже покбичене; Сальсонъ стане передъ судомъ присяглыхъ. Догадують ся, що жде его така сама кара, якъ его товариша италійского Брешіого.

— **Паньска забавка.** Львобска поліція выкрыла и передала карному судови новый злочинъ противъ моральности, подобный до давнѣйшихъ барона „Жужу“ (Брунницкого). До клюбу того належало богато панничковъ „зъ сметанки“ товарыства и одинъ артистъ.

— **Страшный чинъ божевбльнои.** Въ Мітердофѣ коло Вѣнеръ Найштатъ жѣнка дозорця фабричного, взявши зъ собою четверо малыхъ дѣтій, завела ихъ надъ озеро, и вдрулила до воды найперше 4-мѣсячну дитинку, а опбсля 3-лѣтну дѣвчинку, котра задержала ся на галузяхъ корча. Двоя старшихъ дѣтій утѣкло и дали знати въ селѣ. Въ тбмъ часѣ и мати, котра, якъ показало ся, була божевбльна, вергла ся до воды. 3-лѣтну дѣвчинку удало ся уратовати.

— **25 лѣтный юзилей панованя султана Абдуль Гаміда II.** обходити буде Турція дня 31 с. м. Властиво повинень той ювилей припасти аж дня 31 серпня 1901 р., бо тогды аж побля календаря европейского кбичить ся 25 лѣтъ, якъ султанъ вступивъ на тронъ, але побля рахубы турецкои припадае тая рбчница 3 грудня с. р., а говорять, що святковане ювилею прискорено длятого, бо боять ся неспокбйвъ въ Европѣ, якій може выникнати въ недалекбй будучности справа хінська.

— **Анархістъ въ Новбмъ-Сончи,** Бриліцкій, перебуває дальше побдъ ключемъ, бо не можна було до теперь дбйти походженя его. При докладнбй ревізіи найдено въ полахъ его сурдута позашиваній папери и газеты англійскій, котрй вобдослано до міністерства справъ внутрѣшныхъ. Вбнъ признае, що е анархістомъ, але розповсюднює лише теорію а не дѣла.

— **Polnische Wirthschaft.** Gazeta Narodowa обчислила, що якъ бы якимъ способомъ автономія въ Галичинѣ зъ кбнцемъ с. р. була знесена, лишило бы ся краевн въ спадку по польскбй господарцѣ — по стягненю всякихъ належностій — еще довгу звышь 8.000.000 зр. А вобдки бъ взяти грошѣ на се въ краю, вынищенбмъ польскою господаркою, котрый мимо того міліоны дае на Вавель и иншій такій выдатки?

— **Дробній вѣсти.** Въ Берлинѣ мае вобдбути ся въ р. 1901 мѣжнародна выстава сторожій огневыхъ. — Зъ арештобвъ судовыхъ въ Судовбй-Вишни выломивъ ся старый злодѣй Мечиславъ Петро Айхнеръ тай подувъ свѣтами. — Въ Уличбмъ, повѣту дрогобицкого, померла недавно селянка Настуня Савчинъ. Теперь выявило ся, що смерть ей наступила вобдъ побиття свого такой мужа, котрого увязнено. — Въ Солотвинѣ, богородчаньского повѣту, повѣсивъ ся 13-лѣтный Никола Костикъ. — Въ Галярето (въ Италіи) повѣсивъ ся 9-лѣтный хлопчикъ. Въ рукахъ тримавъ картку зъ написомъ „Voglio morire“ (хочу умерти). — Россійскій міністеръ фінансбвъ Віте выѣхавъ за новою повичкою для Россіи. — Въ Нѣмеччинѣ вобдъ 1 сѣчня 1901 вобде до урядового ужитку выключно термометеръ Цельзія, а термометеръ Реоміра буде усуненый.

Наука, штука и література.

— Вѣденьского тыждневника „**Die Zeit**“ появивъ ся 308-ый зошитъ зъ такимъ змѣстомъ: Unsere politische Erziehung. Von K. — Ritualmord und Inquisition. Von Graf von Hoensbroech. — Die Führer der deutschen Socialdemokratie. Ein Brief. Von A. Bebel. — Die wirtschaftlicke Verelendung Russlands. Von Waclaw Studnicki-Gizbert. — Ein Blick auf die chinesische Civilisation. Von Pierre Laffitte. — Ikarus auf der Rakete Von Ingenieur Ludwig Loos. — Goethe als Ehemann. Von Dr. W. Bode. — Die Malerei auf der Weltausstellung. Von Richard Muther. — Neue Dramen. Von Max Burckhard. — Die Woche; Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Der Fall Bardot. Von Urbain Gohier.

Передплату на сей тыждневникъ чвертьрбчно **3** зр. приймають почта, всѣ книгарнѣ и адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Числа на показъ даромъ и оплатно.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Господарско-промыслова Спблка въ Перемышли.** На численній запытаня, яке дѣло буде мати агентъ Товариства „Спблка для господарства и торговлѣ въ Перемышли“, повѣдомляемо, щобы уникнути численной непотрѣбной переписки, що агенція нашого Товариства обймае:

а) Позыскуваня членобвъ для Товариства;

б) посередництво въ закупнѣ и продажи всякихъ знарядобвъ господарскихъ, насѣнь, штучныхъ навозбвъ, плодобвъ рольничихъ черезъ вышукуване вобдбирателѣвъ якъ и тыхъ, котрй тй предметы мають до позбутя;

в) подаване Товариству точныхъ торговельныхъ цѣнъ збожа и другихъ продуктобвъ зъ своои околицѣ.

Инструкція, яку кождый агентъ одержить вобдъ Дирекціи Спблки, поучить докладно о дѣловодствѣ агента, о родѣ предметобвъ господарскихъ, входячихъ въ кругъ нашого дѣланя, якъ також о корйстяхъ, якій агентъ за свбй трудъ вобдъ Дирекціи побирати буде.

Надѣемо ся, що кожде зъ 3680 рускихъ селъ въ Галичинѣ и 338 на Буковинѣ буде мати свого агента. Не сумнѣваемъ ся, що кожде мѣсточко и село знайде у себе охочу и интелігентну силу, котра посвятить свои услуги для добра руского народу, маючи при тбмъ и честный заробокъ. Справою агенціи повинній передовсѣмъ занятн ся читальнѣ, до котрыхъ отсимъ головно звертаемо ся.

Вобдъ Дирекціи Товариства „Спблка для господарства и торговлѣ въ Перемышли.“

Телеґрамы.

Будапештъ 31 серпня. Мѣжь либеральными студентами панує взбурене зъ причины, що ректоръ и сенатъ стоить побдъ вилывомъ людовои и клерикальнои партіи. Зъ тои причины при отворенію шкбльного року може прийти до поважныхъ студентскихъ розрухбвъ.

Римъ 31 серпня. Власти мають мати незбитй доказы, що вступивъ заговоръ на життя Гумберта. Правительство мае жадати вобдъ Англіи выданя анархіста гр. Малатесты, котрого уважають за spiritus movens цѣлого заговора противъ Гумберта. Въ италійскихъ правительственныхъ кругахъ панує переконане, що англійске правительство прихилить ся до просьбы италійского правительства.

Берлинъ 31 серпня. Трансвальскій посолъ Лейдсъ бувъ на авдіенціи у царя. Berl. N. Nachr. побносять, що царь призвавъ его яко акредитованого при россійскбмъ дворѣ посла, а не депутацію Буровъ, и тому въ нѣчбмъ не нарушивъ неутральности.

Брукселя 31 серпня. Дневники доносять, що король утомивъ ся панованемъ и намѣрае по шлюбѣ наслѣдника престола Альберта на рѣчь его абдикувати.

Медіоланъ 31 серпня. Бреші внесъ до до найвысшого касаційного трибуналу въ Римѣ вобдклнкъ вобдъ засуду.

Переписка Редакціи и Адміністрации.

Вч. О. Теод. С. въ Л. До всѣхъ инстанцій, цивільныхъ и войсковыхъ, можна писати й по руски. — Вч. О. М. М. въ П. Справа зъ зелѣзницею не надае ся до публікацій. — Хв. Редакція „Господара“. Вашои часописи не добставмо, бодай въ остатнихъ мѣсяцяхъ не дбйшло до насъ анѣ одно число.

Надболане.

Пошукую кандидата нотаріяльного і усника

зъ практикою на провінціи: услбви письменно.

Андрей Даниловичь

ц. к. Нотарь въ Борыни. 421 2—4

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскбй число 7 вобдъ 9—1 и 3—5 287

Франца Вільгельма

аптикаря въ Neunkirchen

(Niederösterreich)

прочищаючу

ГЕРБАТУ

можна добстати у всѣхъ аптикахъ по 1 зр. а. в. за пачку. 454 5—0

Поручає ся **Готель Вікторія у Львовѣ ул. Гетманьска ч. 8**

заразъ коло стацій електричної зелѣзниці зъ комфортомъ урядженый

Покоѣ вѣдъ 70 кр. почавши. 496 1—5

Д-ръ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у **Вѣдни, Берлинѣ и Парижи,** лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію **найновѣйшихъ приладовъ** всякій венеричній недуги, нащѣть найбільше застарѣлій шкѣрий, **полови и мочового наряду,** у мужчинъ и женщинъ. — Ординує вѣдъ години 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 19—?

ЛИПІЄ

зъ реставрациі **ЛАФТУЛЫ ТЕПФЕРА,** улиця Трибунальска ч. 12 дѣмъ красный, можна дѣстати щоденно вже о годинѣ 8-ій рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова въ капустою	15 кр.
Сѣкаий легки	12 „
Фляки	12 „
Нѣмецка телача зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моєи реставрациі, даю вѣдбиракючимъ марки. — Найлѣпшій вина по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ отравъ и напитковъ авосмотрена кухня.

79 211—? Зъ высокимъ повашанемъ **НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.**

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры лорнеты, бінокля, далекозиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайгы, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвінковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4168

Ученицю

знайдуть опѣку у інтелігентної родини, близько школы реальной и IV гимназіи. Бартка Голованського 7. двери ч. 12. 2—2 427

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованыхъ школярикѣвъ, котрыхъ Родичѣ радій бы видѣти свои дѣти вѣдъ дбалою материньскою опѣкою. Помочь въ наукѣ удѣлятн буде способный инструкторъ домашный. Блиший информациі могуть интересованій засягнути у Єлены Калатчуковои вдовы по учителю, Львовъ ул. Домининаньска ч. 5. 86610 10

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Магазинъ и рукодѣльня рукавичокъ

Иосифа

КОПАЧИНЬСКОГО

перенесена

на улицю Валову, число 7,

дѣмъ Вп. Балабана,

поручає для Пп. ученикѣвъ обойчики и рукавички.

422 8—8

Гармоніюмъ

до

науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

ДРОГЄРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

магістра фармациі и довголѣтн. властителя аптики

припоручає:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОИ МИЛЕНЬКОИ, вѣдзначеный сотками похвальныхъ листовъ, уладженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthа arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристая досконало до лица и выглядає ся приємною и тривкою вонею. — Оригінальній коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот.; 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжнои Миленьки, залишить иншій пудры такъ кровій якъ заграничній. Богато замовлень и подякъ дає найлѣпшу рекламу моему пудрови. — При замовленяхъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плекає и мягчить д-ра Бамбергера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває веснянки, жовчей, плямы, надає шкѣрѣ бѣлость, прозорости и аксамитной тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 8 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣночовй плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листовъ. 329 19—52

МЫЛА ЛИЛІЄВЫЙ зъ Мокки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОИ ШТУКИ

стоваришене зареєстроване въ ограниченою порукою

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконує всякій працѣ въ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства вѣсля композицій своихъ членовъ, а именно: образы релігійнй до иконостасовъ, олтарѣвъ, хоругвъ, на тетраподъ, плащаницѣ и пр. и такіжъ образы до комнатъ; образы свѣтскій: историчній, портреты зъ натуры и фотографій, краевиды, побутовій и пр.; въ дереви: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійній, споввѣдальницѣ и т. д. и всякій працѣ золотарскій; рѣвножь украшає внутра церковь, выготовлює пляны церковь, капличь и пр. и утримує на складѣ фотографічній репродукціи образовъ руснихъ артистовъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконанє.

Цѣлею Товариства є: подвисть нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи прото се чисто руске Товариство патріотичній опѣцѣ нашои П. Т. Публики духовной и свѣтскои надѣємо ся, що зволить Она причинити ся до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрій приймає выключно лишь Дирекція Товариства. 460 79—?

Зъ глубокимъ повашанемъ *ДИРЕКЦІЯ.*

Товариство не послугує ся аґентами.

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейсажистъ

Львовъ, Ягайлоньска 7,

уряджує и закладає парки англійскій, французскій и лѣсній, звѣринцѣ, партеры цвѣтовй, огороды и сады овочевій такъ ужитковій якъ такожъ експльоатаційній, оранжерія и теплярнѣ цвѣтовй и овочевй, провадить спеціяльній управы якъ такожъ рисує пляны такъ цѣлыхъ огородовъ якъ и поодинокихъ цвѣтниковъ.

Приймає такожъ сталый надзоръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукціи.

Доставляє таножъ стало и правильно черезъ цѣлый рѣкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заводень купелевыхъ.

865 18—26

новость. новость.

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживає кремъ всходнои красоты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтй плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Достати можна лише въ дрогеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

886b ул. Сикстуска, ч. 21 10—84

К. Петруский

великій кантор службовій въ Львовѣ пѣсля устави Намѣстництва ул. Сикстуска ч. 26

бере уділ

в варунках купна і продажи дібр земских, замінах ту і за границею, *також*

достарчає служби ріжної категоріі внешої і підрядної, на полі агрономічнім і служби публичної, для женщин і мужиків, замовленя транспорту товарів на желізницю і з колії і транспорт меблів при змінах помешкання. 429 3—8

Важне для рольниковъ!

Черезъ користне закупно, якъ такожъ черезъ спроваджуване цѣлыми вагонами наразъ, есть въ положеню потрѣбный до байцованя зерна въ часѣ засѣвовъ

Сѣркань мѣды

(Синый камѣнь)

вѣдпродати дешевше вѣдъ кождои иншои конкуренціи и прошу до мене оферты вносити.

Знаменнту **Байцу „Dupuy"** удержую такожъ постійно на складѣ.

Альойзій Гіберъ

у Львовѣ Ринокъ ч. 38.

894 5—0

Тапеты найновѣйшій

Штукатерія суфітовй

Сторы и жалюзіи

до вѣконъ

Ходники кокосовй

Дроты до сходовъ

поручають найдешевше

И. ЛУЩИЦКІЙ

и

В. АДАМСКІЙ

давнѣйше ІРҐЕНСЪ

Львовъ, Собѣского 4.

Для Пп. Архитектовъ и підприемцѣвъ вѣдповѣдный рабатъ. 403 9—25

Артистично-ритовниче заведенє

ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львовъ, Академічна ч. 8

выконує **ПЕЧАТКИ** до ляку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вѣдливаній и ґравованій **МОНОГРАМЫ** и **ҐЕРБЫ** релефнѣ зъ золота и срѣбла, такожъ всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо-нѣмецкомъ, бароковомъ, англійскомъ и ґотицкомъ

ІОСИФА РУЖИЦКОГО

Львовъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймає также крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтанй перерабляе на скорянй.

Поручає крѣсла вѣдъ 4 зр. и высше.

Похвальній листы на бажанє. 321 18—60

Артистично-ритовниче заведенє

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстараннѣйше:

Стампілѣ металевй и кавчуковй, гербы, монограмы, стампільній марки, станцы, таблицѣ литій и ґравірованій и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою.

257

ВИДАВНИЧА СПІЛКА

В белетристичній серіі видань вийшли доси отсі книжки:

	Ціна
1. Стефан Ковалів: Дезертир і иньші оповідання	80 кр.
2. Іван Франко: Поеми	80 „
3. Ольга Кобилянська: Покора і иньші оповід.	70 „
4. Гю де Мопасан: Дика пані і иньші оповід.	65 „
5. Іван Франко: Полуйка і иньші борисл. опов.	70 „
6. Наталія Кобринська: Дух часу. Оповіданя	80 „
7. Кнут Гамсун: Голод. Роман	1·10 „
8. Леся Українка: Думи і мрії. Поезиї	80 „
9. Ст. Ковалів: Громадські промисловці	80 „
10. Уіллїям Шекспір: Гамлет. Принц данскій	90 „
11. Генрик Понтоппідан. Із хат.	70 „
12. Богдан Лепкій. З життя	60 „
13. Ґ. Гауптман: Візник Геншель	80 „
14. М. Коцюбинськнй: В путах Шайтана	80 „
15. Шекспір: Приборкана Гоструха	70 „
16. Панас Мирній: Лихі Люди	60 „

Книжки сеі серіі оправлені в полотно.

II. серія (брошуры):

1. К. Кавцкі: Народність і її початки	30 кр.
2. Фр. Евґельс. Людвіґ Фаєрбах	25 „

467 2—2

Адреса: Львів Чарнецького ч. 26.

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1900.

пѣсля часу середно европейского [пѣзнѣйшого о 36 мінутъ вѣдъ часу львовского].

поєз.	особ.	до Львова (головный дворець)	поєз.	особ.	зъ Львова (головный дворець)
приходять о годинѣ			вѣдходять о годинѣ		
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Скольского вѣдъ 1/5 до 20/5)	12·40		До Кракова, Вѣдни, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
				5·45	„ Бруховичь (вѣдъ 12/5 до 16/5 що дни)
	8·35	„ Подволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
				6·30	„ Подволочискъ, Кіева, Одесы, Бродовъ
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рашева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·35	„ Станиславова, Подвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·30		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4.	„ Бруховичь (що дня вѣдъ 21/5 до 16/5.)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Краснаго, Бродовъ)		9·—	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ 1/5 до 15/5)
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·15	„ Янова
	8·15	„ Сокаля, Равы руской		9·25	„ Подволочискъ, Бродовъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8·50	„ Кракова, Загорья, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Рашева (Любачева, Ярослава, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзца, Любачева, Равы руской
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/5 въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ 1/5 до 15/5)	1·55		„ Подволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродовъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рашева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Бруховичь (вѣдъ 15/5 до 16/5 въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станнел.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Подволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродовъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
				3·05	„ Стрыя (Скольского вѣдъ 1/5 до 15/5)
	3·14	„ Брухович (вѣдъ 13/5 до 16/5, въ недѣлѣ и свята)		3·15	„ Янова (що дня вѣдъ 1/5 до 15/5)
				3·26	„ Брухович (що дня вѣдъ 13/5 до 16/5)
	5·40	„ Подволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродовъ		3·30	„ Рашева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослава
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6·13	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/5 въ будни днѣ, а вѣдъ 16/5 до 30/5 що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзца, Любачева, Равы руской		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7·24	„ Брухович (вѣдъ 13/5 до 16/5 въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/5 въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродовъ
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7·25	„ Сокаля, Равы руской
				7·48	„ Брухович (вѣдъ (1/5 до 16/5 въ недѣлѣ и свята)
	8·50	„ Брухович (вѣдъ 13/5 до 16/5)		9·12	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/5 въ въ недѣлѣ и свята)
	9·2	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/5 що дня)		0·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рашева, Орлова, Тарнова
	10—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11—	„ Подволочискъ, Бродовъ, Копичинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Подволочискъ, Кіева, Одесы, Бродовъ, Копичинець			
		На дворець Подзамче			Зъ Подзамча
	3·12	Зъ Подволочискъ, Тернополя		6·43	До Подволочискъ, Кіева, Одесы
	7·40	„ Тернополя		9·42	„ Подволочискъ
2·20		„ Подволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	5·17	„ „ „ „		7·33	„ Тернополя
	10·12	„ „ „ „		11·08	„ Подволочискъ

ЗАМѢТКА: Нічна пора числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рана; нічній поѣзды означенй обвѣдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ въ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Оссолінійского подъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 187. Львовъ, Субота 19 Серпня (1 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вѣ второкъ, и вѣ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Доброрекка ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кришановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитботь за инсераты платить ся у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаціи неопечатаний вѣльний вѣдъ порта.

Неодинокє число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычайні приймаютъ ся по цѣнѣ 10 ср вѣдъ одного стрѣчного инсератового або за мѣсяць а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношеня приватні платить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Відозва.

Народний Комітет, яко екзекутива народного (національно-демократичного) сторонництва, на підставі предложеня місцевого комітета в Жидачеві і ухвал передвиборчих зборів в Жидачеві, Розвадові і Скалаті, затвердив яко кандидатів на послів до сойму з сельских громад:

1) в жидачівскім окрузї виборчім д ра Евгенія Олесницкого, адвоката в Стрию;

2) в скалатскім окрузї виборчім д-ра Северина Даниловича, адвоката в Тернополи.

Народний Комітет взиває всіх своїх сторонників, всїх щирих Русинів і всїх прихильників народу, щоби сї кандидатури всїми силами піддержали, отже щоби і самі на згаданих кандидатів голоси свої віддали і других виборців до голосованя на них наклонили.

Від Народного Комітету, у Львові дня 1 (н. ст.) вересня 1900.

Юліян Романчук, голова. — Др. *Володимир Охримович*, секретар.

Супротивъ заявленя д ра Евгенія Олесницкого, помѣщеного въ 175-бмъ числѣ „Дѣла“, що вѣнъ о мандатъ посольскій „не убѣгав ся“, котру то заяву противникы хотять тенденційно выкористати въ той способъ, що вѣнъ будьто и выбору не прійме, зазначуємо рѣшучо, що д-ръ Евгеній Олесницкій, коли буде выбраный, яко щирый приятель народу и добрый патріотъ той мандатъ прійме, якъ сего вымагає честь и интересъ жидачѣвского повѣту а навѣть честь и интересъ всего рускаго народу въ Галичинѣ. На догычне запытанє, поставленє передъ тыжднемъ д-ру Евг. Олесницкому о. Сев. Бурачкомъ и п. Пѣцикомъ, котрій умыснє въ тій цѣли поѣхали до него до Стрыя въ депутаціи вѣдъ селянъ жидачѣвского повѣту, вѣнъ заявивъ выразно, що *коли его народъ на свого посла выбере, то вѣнъ мандата прійме*, бо для него воля народу є свята.

Мы повтаряємо, що консеквенція, політичный розумъ, интересъ повѣту и всего народу рускаго въ Галичинѣ вымагає, щобы при теперѣшнѣмъ выборѣ зъ жидачѣвского повѣту не хто иншій выйшовъ посломъ, тѣлько д-ръ Евгеній Олесницкій.

Новый здобутокъ Русинѣвъ на полі шкѣльництва:

Въ Dziennik-у urzędow бмъ, выдаванѣмъ ц. к. Краевою Радою шкѣльною, зъ 22 серпня 1900 ч. 22 подыбуємо пѣдъ ч. 11.099 розпорадженє зъ 4 серпня 1900 „що до науки рускаго языка яко предмету надъобовязкового въ мужескихъ семінаріяхъ учительскихъ въ Краковѣ, Тарновѣ и Рашевѣ и въ женьскій семінарій учительскій въ Краковѣ“, выдане на основѣ рескрипту ц. к. міністра просвѣты зъ 23 цвѣтня 1900 ч. 4.034 а обовязуюче вѣдъ року шкѣльного 1900/1901. Тымъ рескриптомъ дозволяє ц. к. міністеръ, щобы абітуріенты (-єнтки) снихъ закладовъ, котрій черезъ чотыри роки учили ся рускои мовы яко предмету надъобовязкового, здавали зъ нея испытъ зрѣлости, а на случай успѣха щобы „цензура зъ рускаго языка була имъ вписувана въ свѣдоцтва зрѣлости въ той самъ способъ, якъ цензура зъ предметовъ обовязковыхъ“, се-бъ то щобы имъ признавано зъ того предмету кваліфікацію.

Пригляньмо-жь ся, чого они будуть пѣсля нового плянy учити ся.

Цѣлію науки має бути „вправа въ поправнѣмъ высловленю думки въ словѣ и письмѣ; пѣзнанє найважнѣйшихъ вѣдомостій въ исторіи літературы на пѣдставѣ лектуры творовъ писателѣвъ найновѣйшого періода; познакомленє зъ рускими пѣдручниками для народныхъ шкѣлъ“. До тои цѣли маютъ ученики дѣйти черезъ науку въ першихъ трехъ рокахъ по 2 годины въ тыждни а на IV-бмъ роцѣ въ 1 годинѣ тыжднево. Яко пѣдручники на першихъ трехъ рокахъ маютъ служити учебники: „Школа народна“ ч. I—IV, се є книжки уженай въ чотырохъ клясахъ народныхъ шкѣлъ, а на четвертѣмъ роцѣ „Руска Читанка для шкѣлъ выдѣловыхъ“.

Такъ отже учитель буде мавъ знанє рускаго языка рѣвне, взглядно менше, чимъ знанє ученика школы народной и выдѣловой, бо ученикъ Русинъ вже въ дому бѣльше принесе. И такихъ то учителѣвъ, а особливо учительокъ, будуть Окружній Рады шкѣльній насылати нашимъ селамъ; они будуть мали задачу просвѣчувати нашъ нарѣдъ, не знаючи его мовы, бо певна рѣчь, що найде ся велике число, особливо учительокъ, охочихъ на посады въ рускій части краю.

Вже й такъ, завдяки карыгодній поблажливости екзаминаторовъ зъ рускои мовы, намножило ся у насъ багато учителѣвъ, а ще бѣльше учительокъ, по школахъ, де знатный процентъ Русинѣвъ, або й вовсѣмъ рускихъ, котрій рускои мовы не знаютъ. Теперь буде ихъ число стало зростати, бо що не найде помѣщеня на заходѣ, то буде всюда тягнути ся, маючи до того кваліфікацію, такъ легкимъ способомъ осягнену.

Такъ отже се, що могло бы кому выдати ся „здобуткомъ“, є новымъ замахомъ на насъ.

Н. Хв.

Примѣненє законовъ въ Галичинѣ.

Ц. к. староство въ Старѣмъ-Самборѣ (Старе-мѣсто) найшло вмѣстнымъ и потрѣбнымъ выдати обѣжникъ зъ дня 10 липня 1900 ч. 7709 до всѣхъ гр. кат. урядовъ парохіяльныхъ „яко урядовъ метрикальныхъ“. Змѣстомъ того обѣжника є поученє о приписахъ дотычно уживаня языка въ кореспонденціяхъ тыхъ урядовъ зъ ц. к. австрійскими властями въ Галичинѣ („Дѣло“, 1900 ч. 180).

О скѣлько обѣжникъ той має на цѣли выдати згаданымъ урядамъ нормы про уживанє языка въ дѣловодствѣ тыхъ урядовъ (Geschäftssprache), то адресованє его до згаданыхъ урядовъ не є на мѣсци, бо походить зъ некомпетентной до того стороны.

Якого языка маютъ урады парохіяльній въ своѣмъ дѣловодствѣ уживати, про се нема въ австрійскѣмъ правѣ одновзучныхъ строгихъ нормъ. Практика въ Австрії є така, що нно зъ Римомъ веде ся кореспонденція въ латиньскѣмъ языцѣ. Впрочѣмъ употребляютъ урады парохіяльній въ цѣлій Австрії того языка, котрого звычайно уживає ся яко розговорного (ortsüblich) въ парохіи. Въ котрій парохіи бѣльше языковъ уживає ся, тамъ є внѣшнымъ языкомъ той языкъ, котрого сторона уживає, коли его парохъ розумѣє и знає, внутрѣшный же языкъ опредѣляє урядъ патрох. самъ, евентуально духовна власть. (См Hanner въ Oest. Staatswörterbuch von Mischler-Ulbrich Bd. II. стор. 798). Політична чи друга котра свѣтска власть не має проте въ Австрії нѣякои ингеренціи на унормованє языка въ дѣловодствахъ парохіяльныхъ урядовъ. Власти той не має ц. к. політична о ласть и зъ того наслова (titulus), що уряды парохіяльній водять на основѣ цѣс. пат. зъ 20 лютого 1784 (Jos. G. S. IV. Theil Nr. 113) метрики, котрыми и держава послугує ся. Зъ того бо огляду не прислугує ц. к. властямъ політичнымъ жадне иншe право, якъ се: вѣдъ часу до часу вглянути, чи всюды водять ся метрики пѣсля приписовъ, и нѣчо бѣльше. Контроля же прислугує въ тѣмъ напрямѣ ц. к. правительству краевому (Mayrhofer, Handbuch für den polit. Verwaltungsdienst Bd. I. ст. 256, Bd. II. стор. 298).

Тому и языкъ метрикъ не є всюды однаковый, а въ кождій провінціи рѣжный. Зависить се очевидно вѣдъ заряджења церковной власти, отже вѣдъ уряду парохіяльного самого, евентуально вѣдъ заряджења консисторіи. Се розумѣє ся и само собою, бо метрики суть въ першій лініи книги церковній (Mayrhofer l. c. II. стор. 297), тому має власть церковна въ тѣмъ взглядѣ юдикатуру. О скѣльки се було треба, находимо слѣды унормованя языка метрикъ и ихъ выписовъ такожь въ законахъ державныхъ, розумѣє ся за порозумѣненемъ зъ властію церковною. И такъ маємо въ Австрії рѣшеня, що навѣть протестантскій пароси можуть водити метрики въ ческій мовѣ въ громадахъ ческихъ (розп. мін. просв. и вѣроісп. зъ 29 мая 1858, ч. 7731), а въ Дальматіи водять православній сербскій пароси всѣ метрики не инакше якъ по сербски и сербскимъ письмомъ, та не потребують нѣ журити ся про языкъ италійскій або нѣмецкій (розп. держ. мін. зъ 21 грудня 1861, Вѣстн. зак. для Дальм. зъ 1862 року ч. 2 стор. 3; пор. цит. Oest. Staatswörterbuch von Mischler-Ulbrich Bd. II. стор. 709).

Инде въ Галичинѣ водять ся метрики по бѣльшій части непотрѣбно въ языцѣ латиньскѣмъ, котрого ту нѣхто не уживає. Є се спадщина зъ середновѣччяны, котру бы треба разъ вже зъ себе стрясти. Вѣдъ напоромъ національной свѣдомости будуть мусѣли рускій

---

(3)

МАЧОХА-

(Дальше)

— Нуджу ся, мамочко, — говорила панѣ Корнилова въ мѣсяць по шлюбѣ — и тому приѣхала я до Васъ. Такъ довго тутъ лишу ся, доки мене не выкинете.

— Ты приѣхала до хаты твого батька, выкидати тебе чейже не будемо, але щожь чоловѣкъ твій?

— Звычайно, якъ вѣнъ, забавляєть ся при зеленѣмъ столику.

— То ты не вѣдзвычаила его вѣдъ того, якъ собѣ примѣкала?

— Признаюсь Вамъ, мамочко, що я навѣть не старала ся. Ще лучше, нехай грає. Бодай я тогдѣ вѣльна вѣдъ его товариства.

— То зле. Що-жь ты тогдѣ робишь?

— Рѣзно. Читаю, сплю, ходжу на прохѣдъ, коли приѣде Володко до насъ, але найчастѣйше нуджу ся.

— Отже-жь ходишь на прохѣдъ зъ Володкомъ? А щожь люде?

— Люде? Нѣчого. Чейже не можуть вымагати, щобы я, маючи старого чоловѣка, грала ролю залюбленои жѣнки.

— Люде, вѣрь менѣ, не дуже ласкавій. Не добре они давлять ся на женщину, котра занедбує свого чоловѣка. Жѣнка, хочь-бы не любила того, котрому посвятила свою будучность, повинна старатись упріемнити ёму житє о стѣлько, щобы вѣдтягнути его вѣдъ злыхъ приятелѣвъ, коли ихъ має, и вѣдзвычаити вѣдъ злыхъ привычокъ. Карты се погибель для жѣнки... Хто зна, чи Корнило, оженивши ся зъ тобою зъ любови, не бувъ бы змѣнивъ ся вѣдъ твоимъ вилывомъ. Попробуй, займи ся нимъ лучше...

Панѣ Корнилова повѣхнула.

— Добре, матусю. Але знаєте, який люде несправедливій. Выговорюють на Васъ и на тата, що вы обоє мене продали. Но, та й почула вѣдъ мене панѣ сонѣтникова. Вже, здать ся, по тѣмъ не вѣдзѣдає мене бѣльше. Негѣдниця посудила Васъ, мамочко, що вы мене выдали за старого тому, що самі за старого выйшли. Я була обурена и въ досыть нечемный способъ замкнула ёй уста. А знаєте, матусю, що она на все те? Погладила мене по головцѣ и прошептала: „Свята зъ васъ женщина!“ Чуєте? Я свята! Що жь мала я робити? Розсмѣялась ёй зъ очи, такъ мене ся похвала розсмѣшила.

Панѣ Корнилова не квапилась до дому, хочь чоловѣкъ майже що днины писавъ, абы приѣзджала.

— Не поѣду такъ довго, доки не дасть менѣ певнои сумы грошій, котру я вѣдъ него зажадала.

— Щожь се за сума?

— Отъ дурныхъ три тысячѣ золотыхъ. Хочу мати турецкій будоаръ. Я такъ давно мрѣю про него.

— Що ты думаешь, Галю? Шкода грошій.

— А, се досконало! А на щожь пѣшла я за-мужь? Но, скажѣть, мамочко. Чи не на те, абы выдавати грошѣ? Вѣльно Корнилови програти 5 тысячъ за одинъ вечѣръ, вѣльно й менѣ мати свои фантазіи. Володко каже, що зовсѣмъ добре поступаю.

— Занадто часто питаешь порады у Володка, то зле. Жѣнка повинна передовсѣмъ радити ся свого чоловѣка.

— Е е е! Щось такожь?! Чи й вы мамочко, все робите такъ, якъ тато кажуть?

— Сумнѣваешь ся?

— Алежь нѣ, и, якъ васъ люблю не знаю бѣльше вабрцевои жѣнки, якъ вы мамочко. Але бачите, се мене застановило, що вы до мене на годину передъ новымъ шлюбомъ говорили, що вы не выйшли замужь зъ любови...

— И не вѣдкликую анѣ слова зъ того, що сказала. Якъ бачишь, стратила я охоту до житя, не сходжу ся зъ нѣчимъ, не хочу наражатись на покусу. Могла-бъ полюбити кого... Зонечка бѣльше пробуває у богатыхъ своякѣвъ батька, по котрыхъ вѣнъ сподѣєсь спадщины для неи. Ограничаюсь отже на товариство гардеробяной, коній, канаркѣвъ...

Гѣрко розсмѣялась.

— Бѣдна матусю! И подумати, що вы нѣколи не жалувались, що немовь насильсномъ выдобула я все те вѣдъ васъ. Але, по правдѣ сказавши, то вы собѣ таки самі винній. Тато, що правда, добрый для васъ, але рѣдко пересиджує дома, отже зле робите, уникаючи людей. Найдесь хто милый вашому серцю тымъ лучше. Вы молодій, молодость домагає ся своихъ празъ, грѣхъ великій серця не вдоволити.

— За пѣзно! — подумала мачоха.

— Мѣй Боже, отжежь маю зѣрвати зъ Володкомъ? Але хиба не кажете менѣ любити Корнила?

— Старай ся бути взорцевою жѣнкою, а на доказъ того, що поправляешь ся, ѣдь до дому.

— Добре, поѣду.

* * *

Минали мѣсяцѣ. Молоду мачоху огорнула тяженька журба про долю пасербицѣ, а мужь ёи зъ кождымъ днемъ стававъ такожь хмарнѣйшій. Злій вѣсти про зятя доходили до него. Корнило не покидавъ картъ, богатство потонуло въ шампаньскѣмъ, а Галя, не могучи дуже часто допроситись у чолозѣка грошій, писала по нихъ до батька.

— Мамочко, — писала — що мене дуже болить и грызе, то се, що, якъ я недавно вѣдкрыла, Корнило тратить дуже богато грошій для иншихъ. Якось недавно тому купивъ для одной чотыри шнурки перелъ, а власній жѣнцѣ вѣдмовивъ 100 зр. на шовковый шляфрочокъ. Выразно сказавъ менѣ, що не м є грошій, а таки того самого дня купивъ для иншои перлы. Чи-жь се не страшній рѣчи? Нехай дѣлать ся, що хоче, я приѣзджаю до Васъ. Тутешній люде знають усѣ вчинки Корнила й милосердять ся надѣ мною. Довше того зносити я не въ силѣ.

— Сумно! — прошептѣла Юлія.

— Чи въ тѣмъ случаю не винна сама Галя? — сказавъ ёи мужь. — Отъ Корнила дуже занедбує.

Въ тыждень пѣзнѣйше приѣхала панѣ Корнилова до дому батькѣвъ. За мѣсяць ёи именины. Хоче ихъ перебути у краснои своеи мамочки та батька.

Выдадуть баль, спросять сусѣдовъ, а она вбере свою рожеву сукню, буде смѣятись, абы людямъ показати, що щаслива. Може перестануть надъ нею милосердатись, перестануть обманяти батька и дорогу маму. Запросять Корнила, а може наверпеный грѣшникъ привезе яку красну смарагдову колію. А може тій перлы вѣнъ купивъ для неи тай дасть ихъ ёй въ день именинъ?.. Але де тамъ! Люде таки мали трохи рацій, говорячи, що батько ёи продавъ. Правда, продавъ, але продавъ за дешево. Говорили, що Корнило має величезный маетокъ, а тымчасомъ показуєть ся, що его маетокъ не богато вже варть. Батько повиненъ бувъ про се передъ весѣлемъ довѣдатись.

…ки взяти трѣпачку въ руку, …е безъ нихъ стати ся. (Пор. Ant. Griessl: Kirchliche Vorschrif… Gesetze u. Verordnungen in den …gelegenheiten, Graz 1891; Carl Seidl: Ma… …führung nach den in Oesterreich geltenden kirchl. u. staatlichen Gesetzen. 2. Aufl. Wien 1896.)

О скóлько згаданый обѣжникъ ц. к. Староства мае на цѣли поучити або интерпретувати законъ австрійскій, показуе ся наука тота чи интерпретація невѣрна, неповна и фальшива або ложна.

Невѣрна е она, бо хибно цитуе розп. мін. въ 1875 року, замѣсть въ р. 1874 (розп. ц. к. мін. дѣлъ внутр. въ 16 вересня 1874 ч. 1767, напечатане въ Вѣст. зак. для Галич. въ 1875 ч. 66).

Неповна а черезъ то и фальшива або ложна е тота наука чи интерпретація тому, що (очевидно нарочно) выпустила зъ мін. розпорядженя слова: „Если парохъ володѣе языкомъ, котрый сторона выбрала“ (insoferne derselbe der gewählten Sprache **mächtig** ist). Черезъ те нарочне и злобне обкроене дóстае згадане розпорядженя цѣлкомъ инакшу форму, нѣжь ему надавъ еѣ безпосередный цѣсарскій заступникъ, ц. к. Міністеръ внутрѣшныхъ справъ.

Бо о щó розходить ся въ тóмъ розпорядженю? Ходило о то, чи можуть въ Галичинѣ стороны ставити пóдписы свои въ метрикахъ въ языцѣ рускóмъ, нѣмецкóмъ або польскóмъ зъ огляду на то, що ту водять ся пóсля *звычаю* (Uebung) въ всѣхъ трехъ обрядахъ метрики въ латиньскóмъ языцѣ Ц. к. Міністеръ австрійского цѣсаря каже: стороны **можуть** пóдписувати ся въ метрикахъ по руски, по нѣмецки або по польски.

Дальше говорить сесе розпорядженя зъ огляду на латиньскій языкъ оригіналу про выписъ (Auszug) и про выдачу посвѣдченя (Zeugniss) въ оригинальнои метрики. Выписъ (Auszug) мусить **дословно** звучати зъ оригіналомъ, проте мусить бути и его языкъ рóвнозвучный зъ языкомъ оригіналу.

Если же ходить инo о **посвѣдченя** (Zeugniss) фактóвъ, вписаныхъ въ метрику, то и ту **можуть** (значить мають право) стороны або власти (Behörden) жадати, щобы имъ выставлено посвѣдчене такожь въ однóмъ зъ наведеныхъ трехъ языкóвъ (рускій, польскій, нѣмецкій). Жаданю тому мае парохъ вдоволити, але insoferne derselbe der gewählten Sprache mächtig ist. Если выразно не жадае сторона (область), въ якóмъ языцѣ мае ся посвѣдчене таке выставити, треба его выставити, каже тото розпорядженя, въ языцѣ **латиньскóмъ** (Mayrhofer l. c. Bd. стор. 276 ув. 2, Mischler-Ulbrich l. c. Bd. II. стор. 709).

Розпорядженя тото выдане отже инo зъ огляду и пóдъ застороrою, що метрика водить ся въ языцѣ **латиньскóмъ**. Тому не може бути бесѣды про се, щобы тото розпорядженя мало безусловну и загальну силу и вóдносило ся и до посвѣдчень зъ тыхъ метрикъ, котрѣ не водять ся въ языцѣ латиньскóмъ.

Дальше ставить згадане розпорядженя важну и загальну условину, що парохъ знае одинъ зъ выбраныхъ языкóвъ на стóлько, що може имъ урядувати. (Пор. про се „Дѣло“, 1900 ч. 177.)

Тото розпорядженя не дае ц. к. старосту права, стилізувати и **ноту** (Note, Ersuchschreiben), котрою просить о выдачу выпису або посвѣдчення зъ метрикъ въ выбранóмъ довóльно языцѣ. Такожь не приписуе **тото** розпорядженя, щó мае парохъ робити въ тымъ **письмомъ**, котрымъ просить ся о метрику, чи именно вóнъ мае его „полагоджувати мериторично“, коли письмо се писане въ языцѣ, котрый не е языкомъ дѣловодства дотычного уряду парохіяльного.

Ц. к. староство думае, що арт. XIX. зак. зъ 21. грудня 1867 ч. 142 „не запоручае сторонамъ права приказувати властямъ, якон мовы мають они уживати при полагоджуваню актóвъ урядовыхъ“. Ц. к. староство говорить о „урядовóмъ актѣ“, а розумѣе черезъ те очевидно „**дѣловодство внутрѣшне**“, для котрого въ Галичинѣ въ великóй мѣрѣ обовязуе и управнюе уживане языка польского. Але ту не розходить ся о языкъ для внутрѣшнои службы, а о интимованe рѣшення **на внѣ**, бо рѣшене тото удѣляе ся до вѣдомости третóй особѣ (безъ взгляду на се, чи се особа фізична, чи корпорація чи урядъ, власть). Сли же мае урядъ третóй особѣ заявити свою волю, то мусить се въ Австрія (якъ и на цѣлóмъ свѣтѣ) зробити на **зрозумѣлóй** для стороны мовѣ, безъ взгляду на то, чи рѣшене выдане на основѣ внесеного прошення чи безъ того. Сесе **не** головный высказъ мін. розпорядженя для Галичины, выданого 4 липня 1860 ч. 545 и 9 липня 1860 ч. 10.340, котрѣ до нынѣ **мають силу**, о **скóлько нормують** въ **Галичинѣ** языкъ **зó сторонами** (автономными урядами) (Kaserer Handb. d. Justizverwaltung Bd. II. стор. 335, Mischler-Ulbrich Oest. Staatswörterbuch Bd. I. стор. 772). Пóдъ тымъ взглядомъ мае ся не инo фізичне лице, але и правна особа, якъ корпорація, а зъ другои стороны и недержавный (автономный або церковный) урядъ однаково за **сторону** уважати, отже мае ся и имъ всяке урядове рѣшене (завóзваня, осуды, наказы и т. д.) выдати въ **зрозумѣлóй** для нихъ мовѣ. (Пор. цит. розп. и Mischler-Ulbrich, l. c.)

Не розходить ся отже ту о „урядовый актъ“ въ тóмъ змыслѣ, що се **е** актъ **внутрѣшнои** службы, а о урядовый актъ **призначеный** для **стороны** (бо и всяке рѣшене **для стороны** призначене **е** „урядовый актъ“, и то навѣть „урядовый актъ“ par excellence), ходить о урядовый актъ, выданый **на внѣ**, а той мусить числити ся зъ фактомъ, чи сторона языкъ урядового рѣшення розумѣе чи нѣ. Въ тóмъ змыслѣ й справдѣ **наказуе** цит. арт. XIX. властямъ, „якон мовы мають они уживати при полагоджуваню актóвъ урядовыхъ“. Може отже ц. к. Староства всякій нотатки **для себе** въ своѣмъ „фасцікли“ писати якъ хоче („языкъ урядовый“), але де **звертае ся до третои особы**, тамъ мусить примѣрникъ рѣшення, для **третои особы призначеный**, звучати въ мовѣ для адресата зрозумѣлóй. Сего мае въ Галичинѣ право домагатись кожда сторона, кожда корпорація, кождый недержавный урядъ, бо они всѣ не суть звязаний розпорядженемъ мін. зъ 5. червня 1869 ч. 2.354 (Вѣст. зак. для Гал. ч. 24), котрымъ введено языкъ польскій въ **внутрѣшнóй** службѣ яко „языкъ урядовый“ (Mischler Ulbrich l. c. стор. 769, 772).

Тому и не може ц. к. Староство покликувати ся на языкъ польскій яко „урядовый“ въ Галичинѣ, такъ само якъ не може на се покликувати ся, коли пише н. пр. реквізицію до k. k. Bezirkshauptmannschaft in Linz або до магістрату мѣста Вѣдня чи до гр. кат. уряда парохіяльного въ Вѣдни або Чернóвцяхъ. Вышле оно тамтуды реквізицію въ польскóмъ языцѣ, то дóстане письмо назадъ зъ прошенемъ о выставлене въ такóй мовѣ, въ якóй адресатъ урядуе, яка е для него зрозумѣла.

Длятого не вóдбираe нѣхто языкови польскому власности языка у внутрѣшнóй службѣ „урядового“, але и не можна третимъ особамъ вóдобрати права: **жадати** вóдъ власти, щобы она до нихъ вóдзывалась въ **зрозумѣлóй** для адресата мовѣ. Власти суть, противно, до того **обовязаний**.

Зрозумѣла же для стороны е на всякій способъ тота мова зъ-помѣжь въ краю уживаныхъ языкóвъ, котру сторона сама (н. пр. корпорація або урядъ) in concreto черезъ внесене прошення або разъ на завсѣгды черезъ повѣдомлене назначить. Того мае власть держати ся и при всякóй нагодѣ до стороны въ тóй выбранóй и для стороны зрозумѣлóй мовѣ вóдзывати ся.

Робить ц. к. австрійска власть — хотьбы и въ Галичинѣ — инакше, то е поступоване противъ тому наведене въ ч. 177 „Дѣла“.

Незгóдне зъ духомъ законóвъ о веденю метрикъ и зъорганізацію церкви въ Австрія е становище ц. к. Староства, будьто бы урядy парохіяльнi були въ тóмъ взглядѣ „пóдчиненымн органами“ ц. к. Старостивъ. Се неправда. Повыше наведено, що ц. к. староство мае инo право вглядати вóдъ часу до часу, чи метрики водять ся пóсля приписóвъ. Дальшого змѣсту той наглядъ не мае. Про те не може бути бесѣды о якóмъ пóдчиненю власти, а урядъ парохіяльный въ Австрія е власть **церковна** зъ автономною прикраскою, може проте бути „пóдчиненый“ sensu stricto инo **однóй** власти, и то церковнóй, очевидно въ границяхъ права державного (арт. 15 зак. зъ 21 грудня, 1867 ч. 142 В. з. д., пор. Hussarek, Grundriss des Staatskirchenrechts, Wien 1899, стор. 4 segg.).

Тому мае и уживати ц. к. Староство въ письмахъ своихъ до тыхъ урядóвъ не формы наказу, а прошення. Mayrhofer (Handb. für d. polit. Verwaltungsdienst Bd. I стор. 742.) добре о тóмъ поучае: Sowie den politischen Beamten ein höfliches Benehmen, das auch mit der Würde des Amtes vereinbar ist, überhaupt in allen Fällen von besonderem Nutzen sein und viele Amtshandlungen wesentlich erleichtern wird, so erscheint eine diesem Benehmen entsprechene Schreibart ebenfals in Dienstesinteresse gelegen. In solchen Schreiben ist auch darauf Acht zu haben, dass Jedem sein Rang und Titel zukommt, der ihm gebührt.

На мою думку повинни уряды парохіяльни старосамбóрского повѣта внести черезъ свою **духóвну область** жалобу до Намѣстництва противъ незаконного поученя зó стороны ц. к. Староства и перевести тоту жалобу евентуально вó всѣхъ инстанціяхъ.

О скóлько е наведеный обѣжникъ вдалый пóдъ взглядомъ языка, пóдпадае критицѣ ученика низшихъ клясъ середныхъ школъ.

Dr. juris.

Вóйна въ Хінахъ.

Бóльшóсть державъ, котрѣ теперь станули сильною ногою въ Хінахъ, хоче якъ найдовше каламутити воду, абы користаючи зъ заколоту, якъ найбóльше обловити ся. Зъ тои причины державы старають ся недопустити до вѣякихъ мировыхъ переговорóвъ, хочь хіньске правительство само хоче закóнчити сúборъ и ведене переговорóвъ поручило Лігунчанови. Державы рѣшили зъ Лігунчаномъ не переговорювати, выкручуючи ся аргументомъ, що Лігунчанъ не мае вóдповѣднои повновласти вóдъ легального хіньского правительства, що впрочóмъ державы не можуть знати, хто е нынѣ правительствомъ въ Хінахъ и чи таке правительство взагалѣ истнуе. Адміралы державъ не лишь зóрвали зъ Лігунчаномъ всякій зносины, але посунули ся навѣть такъ далеко, що заборонили ему зносины зъ хіньскими урядниками, якъ довго деканъ дипльоматичного тѣла въ Пекінѣ не дасть въ тóй справѣ инструкцій. Таке поступоване адміралóвъ выкликало протестъ Россіи въ нотѣ высланóй до американьского правительства. Нота высказуе здивованe зъ причины сего кроку. Американьске правительство повѣдомило про сю ноту своихъ репрезентантóвъ за границею. Америка годить ся зъ поглядами Россіи въ тóй справѣ и зазначуе въ нотискомъ, що Лігунчанъ е выключнымъ заступникомъ хіньского правительства, зъ котрымъ можна скомунікувати ся и черезъ те вóнъ мусить мати повну свободу зносинъ зъ своимъ правительствомъ и начальникомъ хіньскихъ вóйскъ. Американьскій посолъ въ Пекінѣ одержавъ въ тóмъ дусѣ инструкціи, а посламъ въ Европѣ поручено, абы поінформували ся о поглядахъ правительствъ.

Зъ Вашингтону доносять, що россійске правительство предложило правительству Сполучених Державъ проектъ, въ котрóмъ Россія заявляе, що по увóльненю посольствъ державы повинни бы цофнути свои вóйска зъ Хінъ а дѣйстне правительство повинно увóйти въ свои права. Америка мала на се згодити ся и зъ свого боку предложила, абы команданты европейскихъ вóйскъ въ Пекінѣ зóйшли ся на нараду и порозумѣли ся якъ выцофати зъ мѣста свои вóддѣлы. На сей проектъ мала згодити ся такожь Франція.

Köln. Ztg. выводить въ довшóй статьѣ, що россійскій проектъ буде певно для всѣхъ симпатичный, бо мае на цѣли прискорене мировыхъ переговорóвъ. Зъ огляду однакъ на се, що выцофане вóйскъ зъ Пекіну Хінцѣ могли бы уважати за свою побѣду, треба застановити ся, чи выконане россійского проекту не мало бы якихъ лихихъ наслѣдкóвъ. На закóнчене статья высказуе надѣю, що порозумѣне може наступити, коли Россія, обмежаючи свою акцію на Манджурію, згодить ся, абы иншій державы дѣлали дальше надъ заведеномъ ладу въ провінціи Печілі, а зъ увзглядненомъ европейскихъ интересóвъ.

Одинъ зъ членóвъ вашингтоньского кабінету заявивъ, що въ звѣстнóй россійскóй нотѣ до американьского правительства знаходить ся такожь проектъ союза мѣжь Россією и Америкою. На сю точку американьске правительство мало вóдповѣсти, що супротивъ ясно вызначеной політики Америки, такій союзъ неможливый.

Въ бруксельскихъ правительственныхъ кругахъ говорять, що Америка, Франція и Россія намѣряють безпосередно по уконституованю легального правительства въ Хінахъ, скликати въ Бруксели мѣжнародну конференцію въ справѣ Хінъ, въ котрóй возьмуть такожь участь представителѣ меншихъ державъ, якъ Бельгія и Голяндія.

Magd. Ztg. доносить, що Россія зновъ мобілізуе 7.000 вóйска, абы ихъ выслати до Манджурію.

Японьске правительство мало заявити, що на случай дальшихъ поступóвъ въ Манджурію, Японъ безпроволочно займе Корею. Франція мае посередничити и залагодити грóзну ситуацію.

Въ англійскихъ політичныхъ кругахъ говорять, що Америка и Россія знають де пробуе хіньска цѣсарева, що тí державы ведуть зъ нею переговоры, и що цѣсарева мала навѣть заявити, що по выцофаню союзныхъ вóйскъ зъ Пекіну зачне урядовi мировi переговоры и дасть гарантію що до запевненя ладу на будучнóсть.

Въ суботу вóдбули ся въ Пекінѣ парады чужихъ послóвъ и командантóвъ вóйскъ. Ухвалено дальше пильнувати брамъ цѣсарскои палаты. Американцѣ обсадять полудневi брамы, а при иншихъ усадовлять ся Японцѣ. Зъ палаты пóддало ся богато евнухóвъ. Мешканцѣ палаты одержали запевнене, що поступоване зъ ними буде можливо взглядне.

Генералъ Гродековъ телеграфувавъ до Петербурга, що по битвахъ дня 17 и 18 с. м., вóйска генерала Сахарова заняли Ассхе. При тóмъ забрано 7 арматъ, богато амуніціи и провіянту. До генерала Ренненкампфа Хінцѣ выслали парляментаря въ заявою, що готовi залишити военну акцію и не зачнуть нового атаку. Ренненкампфъ заявивъ, що не мае уповажнення до переговорóвъ и буде дальше посувати ся въ сторону Пейтсікану. Хінцѣвъ вóзвано, абы цофнули ся.

На сю тему звертались думки Галѣ, коли сидѣла на мягкóй отоманѣ въ будоарѣ мачохи, перекидуючи останнiй числа паріскихъ модъ. Часто помежи картками сего журнала блистѣли чудовi очи Володка. Тогдѣ приходили ѣй на думку острѣ слова мачохи: „Ставай ся бути взорцевою жѣнкою“. Розгнѣвана кидала журналъ и плакала зó злости та болю.

Такъ переводила часъ молода жѣнка. Доперва великій баль, выданый въ часъ ѣи именинъ, трохи ѣе розвеселивъ.

Убрана проходжувалась по сальонѣ, надслухуючи, чи не надъѣде якій повóзъ. Мачоха въ дальшихъ покояхъ выдае службѣ приказы. Батько одягае гарный фракъ. Тожь то буде баль не абы-якій!

— Мамочко, — кличе — забавимось инѣ за всѣ часы. И ты и я. Чейже и намъ належить ся трохи приемности. Чи панѣ совѣтникова приѣде? Менѣ здаеть ся, що нѣ, бо она ладила Корнила для сестры и певне гнѣваеть ся, що я вхопила его ѣй зъ-передъ носа. Ей, нехай бы лучше була собѣ его взяла!...

— Про-бóгъ, Галю, и ты се такъ свобóдно говоришь?

— Отъ я зажартувала. Але тихо, мамочко, хтось приѣхавъ.

Дѣйстно повозы почали заѣзджати, гостѣ наповняли кóмнаты, щирѣ й нещирѣ желания сыпались зъ усѣхъ сторóнъ. Въ-кóнци приѣхавъ и Влодко, сумный чогось и незвычайно блѣдый. Зачали групуватись. Молодѣжь заняла канапки пóдъ розложистымъ галуземъ олеандрóвъ, старшi зóбрали ся въ особнóй сали. Господиня дому ходила вóдъ одного гуртка до другого, прислухувалась розмовѣ, але сама до нѣчого не мѣшала ся, блѣда, поважна, сумна, якъ звычайно. Галя ждала, коли чоловѣкъ приѣде.

— Господи, яке то веселе! — почала панѣ совѣтникова, женщина середныхъ лѣтъ, сѣдаючи бóля мачохи.

— Вóдъ чого-жь молодóсть? — вóдповѣла тота зъ успѣхомъ.

— Се правда, — говорила дальше совѣтникова — але бѣдна Галя за скоро завязала собѣ цѣлу будучнóсть. Га! Впрочѣмъ така вже наша жѣноча доля нещаслива!...

— Але-жь прошу панѣ, Галя вовсѣмъ не завязала собѣ будучности. Противно, теперь доперва зачинае правдиво жити, мае те, про що звычайно нашi панночки мрѣють — маетокъ.

— Отъ, щó тамъ довго говорити! Продалось бѣднятко. Кобы то мама була жила!...

Лице Юлiи облялось румянцемъ. Совѣтникова, не зважаючи на се, говорила дальше:

— Вы знаете мою сестру? Панъ Корнило хотѣвъ доконче зъ нею оженитися, а хочь ѣй не богато недостае до трийцятки, то я не позволила. Молодóсть до молодости, а старóсть до старости!

— Чейже Вы, панѣ, не будете мене посуджувати, що...

— Але-жь, дорога панѣ, щó-жь Вамъ зновъ здаеть ся? Мóй Боже, якъ-жежь можна се такъ розумѣти? Та-жь Галя мае батька, Вы для нея цѣлкомъ чужий, хто-жь бы вóдъ Васъ жадавъ... Вы самi ще молодi!...

Юлія лишила совѣтникову саму.

(Конець буде.)

НОВИНКИ.

— **Передъ выборомъ посла** въ Жидачевѣ вóдправить ся въ тамошнóй церквѣ о 7-óй годинѣ рано Служба Божа. По Службѣ Божóй зóйдуть ся наши выборцѣ въ домѣ ч. господаря Василя Дубика напротивъ церкви.

— **Зъ Долины.** Заходомъ академічнои молодежи вóдбуде ся въ Долинѣ дня 13 вересня н. ст. с. р. въ сали „Сокола“ вечерокъ зъ танцями. Комітетъ, зложеный зъ добровольныхъ силъ, старае ся, щобы той вечерокъ выпавъ дуже удачно, приладивши гарнi цвѣты та

вôданаки котиліонові. Мѣжь танцами шѣснацятка академікôвъ вôдспѣвае кôлька пѣсень. Запрошеня порозсылай, а хто бы бажавъ еще запрошеня одержати (не дôставши его черезъ помылку), або запевнити собѣ заздалегôдь пожешкане, зволить вôднести ся въ тôй справѣ до п. Ивана Грабовеньского въ Долинѣ. Дохôдъ призначеный на добродѣйнй цѣли. Спѣшѣть ся, красавицѣ та молодцѣ, бо се одинока забава въ тôмъ мѣсяци на нашôмъ карпатскôмъ пôдгôрю. — *Комітетъ.*

— **Послы у цѣсаря.** Краковскй дневникы доносли вчера, що цѣсарь прийме дня 13. с. м. у себе въ Яслѣ галицкихъ послôвъ рады державной, Полякôвъ и Русинôвъ. Органъ намѣстника Gazeta Narodowa не заперечуе сего донесеня, але каже, що „сю поголоску пустали въ свѣтъ Narodni Listy".

— **Староста Лянкевичъ помагае хрунямъ** Краковскй Naprzód доносить зъ Перемышля, що Команда 10 корпусу вôйск. въ Перемышли розписала оферту на доставу 1.600 форшпанôвъ для вôйска на часъ 12 днѣвъ а за добу обовязала ся платити по 4 зр. 50 кр. Товарство рôльниче въ Перемышли ухвалило внести просьбу до Команды о тую доставу и зложити кавцію за селянъ, котрымъ намѣряло прийти въ сей способъ въ помôчь, а мѣжь ними теперь панує крайна нужда. Команда поданя увзгледнила и вôднесла ся до староства въ Перемышли, щôбы повѣдомило Товариство рôльниче о тôмъ рѣшеню. Але староста Лянкевичъ не зробивъ сего, ино прикликавъ до себе знаного начальника громады зъ Вылягачъ Глиньского и ему вôддавъ ту доставу. Глиньскй зробивъ на тôмъ незлый интересъ, бо плативъ за фѣру лише по 2 зр. 50 кр., отже заробивъ въ дванацятьохъ дняхъ 32.640 зр. На жалобу Товариства рôльничого вôдповѣвъ староста, що вôнъ не дорученъ Товариству повѣдомленя Команды, бо не чувъ про истнованя подôбного товариства въ Перемышли.

— **Польскй бенкеты на гонôръ.** П. Владиславъ Кірхнеръ, ресторатôръ въ Краковѣ, огодосивъ отвертый покликъ до краковскихъ станьчикôвъ, въ котрôмъ домагае ся заплаты въ сумѣ 1 414 Кор. за 300 обѣдôвъ, котрыми гостили краковскй станьчики Чехôвъ на ювилей йôмъ обходѣ Ягайлоньского университету. Панъ Кірхнеръ чоловѣкъ убогій, бо на дорôбку, просивъ и моливъ о заплату; але надармо, годѣ що було выдушити. Отже не маючи вже иншого способу, оголосивъ публично вôдозву до аранжера тыхъ обѣдôвъ, д-ра Володамира Черкавского. Вôдозва зачинае ся словами: „Є негôдности, котрй покрывати мовчки було було бы злочинномъ". Цѣкава рѣчь, чи дôжде ся п. Кірхнеръ бодай теперь заплаты.

— **Именованя и перенесеня въ шкôльництвѣ.** Перенесенй: професоръ польскон гімназіи въ Перемышли Влад. Боярскій, до IV гімназіи у Львовѣ, учитель гімназіи въ Самборѣ Дезид. Островскій до гім. въ Подгужу, учитель реальнои школы въ Станиславовѣ Павло Постель до реальнои школы у Львовѣ. — Міністеръ просвѣты заменувавъ пров. учителями середнихъ школъ супльенгôвъ: Адама Цегака зъ реальнои школы у Львовѣ до школы реальнои въ Станиславовѣ, Петра Буржміньского зъ гім. въ Перемышли, Йосифа Ебнера зъ реальнои школы въ Станиславовѣ до гім. въ Яслѣ, Алекс. Яворского зъ реальнои школы у Львовѣ для школы реаль. въ Станиславовѣ, Блаж. Юрковского зъ гім. въ Бродахъ для школы реаль. въ Ярославѣ, Ивана Лебецкого зъ гім. въ Тарновѣ до гім. въ Самборѣ, Ивана Фрідберґа зъ польскон гім. въ Перемышли и Вит. Шрайбера зъ IV. гім. у Львовѣ до школы реальнои въ Тернополи, а Юл. Левицкого зъ рускон гім. у Львовѣ до польскон гім. въ Тернополи.

— **Небезпечный ворогъ.** Глухй вѣсти, поподаваній телеґрафічнымъ дротомъ, чимъ разъ дальше розширяють ся и наповняють страхомъ населеня. Небезпечный ворогъ появивъ ся на границяхъ Европы, противъ котрого не помагають нѣ гарматы нѣ манліхеры анѣ найбôльша сила збройна. Сей страшный ворогъ то чума, котра вже въ двохъ мѣсяцяхъ появила ся майже рôвночасно. Въ Гамбурзѣ найдено надъ берегами умираючого моряка, у котрого ствердженo чуму, а найновѣйшй вѣсти зъ Ґласґова, великого фабричного мѣста англійского, доносять о занедужаню цѣлои родины на чуму. Небезпеченство представляе ся о стôлько грôзнѣйшимъ, що теперь при взможенôй комунікаціи зъ далекихъ всходомъ Азіи, вôтчинною чумы, недуга тая легше може розширити ся, медицина до теперь стоить передъ тымъ ворогомъ безсильна.

— **Замахи на монархôвъ.** Зъ Букарешту доносять: Слѣдчій судья Фльореску вôдкрывъ заговоръ болгарскій на житя короля Кароля. Въ маю с. р. арештовано трохъ Болгарôвъ, котрй намѣряли кинути бомбу въ часѣ обѣзду короля по мѣстѣ въ дни народного свята. Ту бомбу й знайшли въ мешканю одного въ арештованыхъ. Король не хоче, щобы розголошувати о тôмъ заговорѣ, лише щобы выдалено арештованыхъ.

Въ италійскôй мѣсцевости Массакарара увязнено недавно якогось бѣдолаху, котрый заявивъ, що ѣде до Риму, щобы замордувати короля. Показало ся однакъ, що той отверт тый анархістъ, котрый напередъ оголошуе свои злочинній намѣры, есть чоловѣкомъ божевôльнымъ.

— **Праса въ Россіи.** Зъ Петербурга доносять, що Побѣдоносцевъ зладивъ новый проектъ закона прасового въ дусѣ скрайно ретроґрадномъ. Мѣжь иншимъ мѣстить ся тамъ приписъ постановляючій, що редакторамъ и співробôтникамъ забороненого правительствомъ выданництва не вôльно закладати нового орґану, а черезъ одинъ рôкъ не вôльно имъ навѣть писати до иншихъ дневникôвъ. За переступлене того припису маe бути постановлена кара однорôчнои вязницѣ и выдалене на 3 роки въ дорозѣ адміністраційнôй. Не хоче ся вѣрити, щобы въ нынѣшнôй добѣ въ якôй-небудь цивілізованôй державѣ такй законы могли бути установленй.

— **Убійця Ивановои** Чайковскій, котрого увязнила жандармерія въ Старôмъ Селѣ, попавъ, здае ся въ станъ божевôльный, або штучно удае его. Въ тяжкихъ оковахъ на ногахъ, зъ руками звязанымы кафтаномъ безпеченества, ледве рушити ся може, и гадка про утечу, здае ся, вôдступила его, бо сидить тихо, выспѣвуючи вôдъ часу до часу тихонько тужну пѣсеньку пôдъ носомъ, а на всякй запытаня не дае жаднои вôдповѣди. До теперь справджено, що вôнъ перебувавъ якійсь часъ въ Кохавинѣ, де робивъ вражѣне чоловѣка несповна розуму. Цѣлыми днями сидѣвъ пôдъ брамою кляштора, голодный, опущеный, простоволосый, а запытаный показовавъ кождому, що выждае матери.

— **Продажа польскихъ посѣлостій.** Дирекція Товариства кредитового земского въ Варшавѣ выставила 66 польскихъ посѣлостій земскихъ на продажъ. Видко, що и тамошнй польскй паны однакову ведуть polnische Wirtschaft.

— **Дрôбнй вѣсти.** Цѣсарь надавъ достоинство тайныхъ совѣтниковъ міністрамъ Кальои и Джованельому, моравскому намѣстникови Зротіновi, краевому президентови въ Буковинѣ Бурґіньови и маршалкови Лупулови. — Въ Парижи померъ польскій инжинеръ-електротехнікъ Бруно Абакановичъ. — Царь Николай II выѣзджае до Скверневичъ на ловы. — Вчерашный накладъ Słow-a polsk ого сконфіскувала Прокураторія за опись подорожи Намѣстника по Галичинѣ. Кôлька днѣвъ передъ-тымъ за статью подôбного змѣсту сконфіскованый бувъ Kurjer lwowski. — Раду повѣтову въ Рончицахъ розвязало Намѣстництво. — Артистъ польского театру Мышковскій выѣхавъ нагло зô Львова за границю. Сей выѣздъ вжиють зъ выкрытымъ львôвскою поліцією проступствомъ противъ моральности барона Жужу и товаришôвъ.

— **Бібліотека „Наукового Товариства Ім. Шевченка"** зачинена вiд 15 липня до 15 вересня с. р., пiсля чого буде вiдчинена для публики що дня, окрiм недiль i сьвят, вiд 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понедiлки та четверги.

Наука, штука и література.

— **„Комара"** появилось вже ч. 14. На увагу заслугуе початкова вѣрша п. з. „Вже час", въ котрôй пятнуеть ся всяку погань на Руси. Загаломъ кажучи, „Комар" стае щораз бôльше цѣкавый. Замѣтити ще треба, що зъ кôнцемъ вересня с. р. выйде календарь „Комара" на 1901 р.

— **Викъ (1798 — 1898).** Пôдъ тымъ заголовкомъ выйшла сего року въ Кіевѣ, въ друкарни С. В. Кульженка, досыть обемиста книжка (сторôнъ 464 + X вел. 8-ки), котра передъ-всѣмъ ударяе своею роскôшною елеґанцкою поверховностію, золотымъ напысомъ на окладинковôй картцѣ, гарнымъ веліновымъ папиромъ, краснымъ друкомъ зъ многими вiнетками и илюстраціями (портретами осôбъ). Мабуть не маемо другои рôвно елеґанцкои книжки въ цѣлôмъ нашôмъ выданництвѣ, и цѣна ей 2 рублѣвъ мусить вважати ся зовсѣмъ умѣркованою. Що до змѣсту, то она обôймае взôрцѣ всего нашого поетычного письменства за цѣле столѣте вôдъ выступленя Котляревского, и есть юбилейною книжкою въ память 100 ыхъ роковинъ нашои народнои літературы. По вступнôй поезiи Кулѣша наступають въ хронольоґічнôмъ порядку поодинокй рускй поети, представленй въ портретахъ (о скôлько се було можливо), коротесенькихъ біоґрафіяхъ зô списомъ найголовнѣйшихъ твôрôвъ и выбраныхъ характеристичныхъ поезіяхъ въ бôльшôмъ або меншôмъ числѣ. За Котляревскимъ, зъ котрого поданй суть чотырн уступы зъ Енеиды, слѣдують Гулакъ-Артемовскій (Рыбалка, До Пархома, Панъ та собака), Боровиковскій, Гребѣнка, Маркіянъ Шашкевичъ и т. д. Всѣхъ поетôвъ в умѣщеныхъ 50, межи ними 5 жѣнокъ. Украиньскихъ поетôвъ в 40, галицкихъ и буковиньскихъ 10. Що до выбору поетôвъ и творôвъ можна, розумѣе ся, не въ одномъ не згоджувати ся; намъ здае ся, що не конче треба було рôвно 50 збирати, а хочь-бы ихъ мало й бути 50, то можна бъ було деякого пригôдного поета пропустити а зате деякого пропущеного помѣстити, — але въ такихъ рѣчахъ, якъ и що-до выбору творôвъ поодинокихъ поетôвъ, гадки все будуть дуже подѣлены. На всякій способъ в се гарна антольоґія, особливо важна и пожадана для украиньскихъ Русинôвъ, котрй не мають рускихъ збôрникôвъ (читанокъ) въ нарисомъ літературы и выимками творôвъ своихъ письменникôвъ, а тутъ дôстали образъ рôдного письменства въ першій разъ, хочь въ недостаточнôй мѣрѣ (бо-жь нема тамъ зовсѣмъ прозовыхъ писателѣвъ, отже Квѣтки, Марка Вовчка и т. д.) Разить въ сѣй книжцѣ тôлько декуди помылки друкарскй, а насъ Австрійцѣвъ, особливо урядова россійска правопись.

Телеґрамы.

Прага 1 вересня. Nar. Listy доносять, що Керберъ въ конференціяхъ зъ провôдниками сторонництвъ заявивъ, що остаточне рѣшене досп ще лежить въ руцѣ цѣсаря и незадовго буде оголошене. — Выконуючій комітетъ ческихъ послôвъ радивъ вчера надъ тактикою. До дефінітивныхъ ухвалъ не прийшло.

Бремергавенъ 1 вересня. Вчера увязнено тутъ двохъ прибувшихъ кораблемъ анархістôвъ.

Парижъ 1 вересня. Привôдъ царя вôдложено, бо царь хоче бути на резіи вôйскъ. До Франціи вôдъѣхало вже богато россійскихъ аґентôвъ.

Лондонъ 1 вересня. Зъ Льоренцо Маркізъ прийшла урядово ще не потверджена вѣсть, що командантъ Бурôвъ погибъ въ одной зъ послѣдныхъ битвъ.

Кольонія 1 вересня. Köln. Ztg. звертае увагу на зворотъ въ россійскôй прасѣ, котра пôдготовляе навязане солідарности мѣжь Францією а Нѣмеччиною. Россія розходить ся о тридержавный союзъ противъ Англіи.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Рахунокъ Краєвого Союза кредитового,** стоваришеня зареестрованого зъ обмеженою порукою у Львовѣ, *за мѣсяць серпень 1900 р.*

I. Станъ довжный:

1. Удѣлы членôвъ		23.060·48 кор.
2. Фондъ резервовый		715·96 „
3. Вкладки: Станъ зъ початк. мѣсяца серпня 259.648·02 кор.		
вложено	17.458·79 „	
вынято	2 461·43 „	
Станъ зъ кôнцемъ м.		274.705·38 „
4. Сальдо процентôвъ (побран.)		8.355·58 „
5. Спеціяльна резерва		96·86 „
6. Иньшй позиціи стану довжного непôднята дівіденда		496·95 „
5. Зыскъ зъ року 1899		91·88 „
	Сума	307.523·09 кор.

II. Станъ чинный:

Позички удѣленй:		
Станъ зъ початкомъ мѣсяца серпня	280.016·56	
сплачено	9.654·70	
удѣлено	10.400·00	
Станъ зъ кôнцемъ мѣсяца серпня 1900 р.		280 761·86 кор.
Движимости		754·10 „
Льокаціи		17.714·25 „
Паперы фонду резервового		697·05 „
Кошты адміністраційнй		3·495·95 „
Готôвка		3.312·74 „
Друка		787·14 „
Сума:		307·523·09 кор.
Векслѣ	96.460·80	
Товарыства	77.630·00	
Скрипты	93.400·91	
Conto corrente	13.270·15	
	280 761·86	

Членôвъ прибуло 2, и оставало зъ кôнцемъ серпня 1900 р. 297 членôвъ зъ 480 деклароваными удѣлами въ сумѣ 24.000 кор. — Стопа процентова вôдъ вкладокъ 4 ½ %, вôдъ позичокъ 5 ½ %—7 %. — Стоваришеня маe на складѣ друки для товарыствъ кредитовыхъ и розсилае на замовленя: инвентарь удѣлôвъ, инвентарь позичокъ, инвентарь вкладокъ и замкненя мѣсячній. — *Дирекція.*

Цѣна безрогъ. На вѣденьскій торгъ дня 28 н. ст. серпня с. р. пригнано 10.666 штукъ. Мѣжь тими було зъ Галичины 4.342 штукъ. Платили за галицкй по 84 — 86 сот., за молодй галицкй по 66 — 86 сот. за оденъ кільограмъ живои ваги.

Надôслане.

Уважайте на сей ґ

выпаленый КОРОКЪ! !!!

69 16—0

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованыхъ школярикôвъ, котрыхъ Родичѣ радй бы видѣти свои дѣти пôдъ дбалою материньскою опѣкою. Помôчь въ наукѣ удѣлати буде способный инструкторъ домашный. Ближшй информаціи могуть интересованй засягнути у Єлены Калитчуков и вдовы по учителю, Львôвъ ул. Доминиканьска ч. 5. 3610 10

Ученик VII кл., приватист пошукуе лекціи на село. Ласкавi зголошеня просить ся адресувати: Д. С. poste restante Ігровиця. 438 1—3

Академік гладае лекціи на провінціи або в мiстi пiд приступними услiвями. Ближшi вiдомости: Перемишль, poste restante A. M.

новôсть. новôсть.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липницкого

По кôлькаразовôмъ ужитю дѣлае чудесно.

Припоручаю всякй материялы аптичнй и знаряды тоалетовй.

Дôстати можна лише въ дроґеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

ул. Сикстуска ч. 21. в 8

886

Таблицѣ зъ металю литій

таблицѣ надмогильнй, таблицѣ для Выдѣлôвъ повѣтовыхъ, нумеры на домы, таблицѣ мосяжнй въ блахи прасованй для мѣсцон сторожи. — Пальомбы одований и гузики до пальомбованя — выконуе найдешевше

Лѣярня выробôвъ металевыхъ

ГЕНРИКА ШАПІРЫ

Львôвъ ул. Коперника ч. 3,

(побôчь аптики п. Міколяша.)

203 21—?

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТÔВЪ

ц. к. надворного заведеня

І. ГЕННЕРА

що обняв-емь тое заведене на власность и буду его дальше вести на тôй высокости и досконалости, на якôй черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.

Н. Лісса

401 8—65 улиця Академицка число 18.

Знане Foto-Plasticon въ пасажи Гавсмана замкнене черезъ 6 тыжднѣвъ здстае зъ днемъ 2 вересня для Впов. П. Т. Публики отворене. Запобѣгливый властитель постаравъ ся о велику скôлькость новыхъ и дуже занимаючихъ серій, котрй побудить певно якъ и доси заинтересованя Вповажаной Публики.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ.

Вôдъ 10 лѣтъ истнуюче ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЄ Б. БЕРҐЕРА перенесено до пасажу Гавсмана ч. 8. Тамже выготовля ся штучнй зубы и щоки, вôдля найновѣйшихъ системôвъ въ кавчуку и золотѣ безъ пôднебенья, такожь всякй репарацій, входячій въ кругъ дентистики технічнои. При помочи найвытравнѣйшихъ помôчничихъ снять заграничныхъ выготовля всякй роботы пôдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 64—144

Заведенє отворене цѣлый день.

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львôвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кôлькохъ вôддѣлôвъ въ котрыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованe вôдля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубôвъ безъ болю, при мѣсцевôмъ знечуленю або и успленю, обтураторы при надахъ и бракахъ пôднебенья, ставляване штучныхъ зубôвъ и на золотѣ безъ пôднебенья.

Тамже лѣчить ся хороби ясенъ и устнои ямы.

Для провінціи запроваджено гую выгоду, що надсланй почтою зубкенй, здоманй и т. д. штучнй зубы направляе ся и высылаeть вôдворотною почтою безъ особливого приезду. — Институтъ отвореный цѣлый день. 64

Дтъ Л. Вікторъ.

Всякй купоны

и выльосованй паперы вартостнй 374 (1)

выплачуе безъ потрученя провізіи або коштôвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. уприв. Галицкого акційного

Банку гіпотечного.

ЛИПЕ

въ ресторациi ГАФТУЛЫ ТЕНФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дôмъ власный, можна дôстати щодомно вже о годинѣ 8-ôй рано горячій снѣдання.

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова въ капустою	15 кр.
Сѣчкай легки	12 „
Сѣчки	12 „
Нôжка теляча въ хрѣномъ	10 „
Кôбаска въ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Великй вапитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять въ моихъ ресторацiи, даю вôдбираючимъ марки. — Найлѣпшй пивo по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вôдъ 40 кр. лiтра.

По театрѣ все сѣжа, въ великій выборъ стравъ и напиткôвъ засмотрена кухня.

79 212—? Въ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, таcьмы мѣрничѣ, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвônкôвъ електричныхъ.

Всякй направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Магазинъ и рукодѣльня рукавичокъ

Йосифа

КОПАЧИНЬСКОГО

перенесена

на улицю Валову, число 7,

дôмъ Вп. Балабана,

поручае для Пп. ученикôвъ обойчики и рукавички.

422 5—8

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДІТЕЙ

виданій

коштомъ рускаго тов. педаґоґічного

В полотняній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В паперовій окладці 15 кр.

Продае ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА

І. ЛЬВÔВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разôвъ премѣнване.)

Въ сѣмъ тыждни до побаченя

3-тый найновѣйшій цикль

Выстава париска 1900.

Вступъ 10 кр.

Средство до нищеня молѣвъ

Фенілінъ нищить молѣ зъ зародками 60 кр.
Зела антімольовй до переховуваня футеръ кор. 30 кр.
Паперцѣ антімолевй тузинъ 30 кр., штука 3 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львовъ: склепы власнй: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Краковъ: Суконницѣ ч. 20. Чернѣвцѣ: инок 24 ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24.

Ученикъ зъ укѣнченою II. кл. гімназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде користне помѣщене въ торговли корѣнній винъ и делікатесовъ И. БОРИСА въ Перемышли.
404 8—10

Пошукую панна Русинки до помочи в заряді домом. Близші відомости листовно. А. ПАРТИЦКА Торговица п. Отинія. 419 3—4

Природнй вина до ужитку церковного,
дальматинськй, тарольскй, полудньово-італійскй літръ вѣдъ 48 кр. *припоручае*
А. Жуліані и Г. Травнеро
У ЛЬВОВѢ
улиця Домінїканьска ч. 7.
334 24—156

Въ Чернѣвцяхъ въ русскомъ домѣ може одержати помѣщене ученица въ доброго дому. Фортепянъ въ мѣсци. Близша вѣдомость: п. Окуневска, Fleischergasse, 7.

Почтенній Р. Т. Публицѣ припоручае ся
НОВО ОТВОРЕНЕ
Заведене загально консумційне
Львовъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарскій)
именно
РЕСТАВРАЦІЯ połączona зъ **МОЛОЧАРНЕЮ**
КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ
и вышинкомъ пива пільзненьского
першого Акц. Бров. въ Пільзнѣ.

Льокаль уряджений есть пѣсля всякихъ вымогѣвъ для выбагливѣйшои Публики. Перворядна кухня въ руку чрезъ цѣлый день. Страва споряджений лишь на свѣжѣмъ маслѣ. Всякій набѣлъ и кава правдиво дворскій. Печиво и тѣста домовй власскй. — Вина добрій. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣже на мѣру. Приймае ся абонаментъ на снѣданя, обѣды и вечерѣ по дуже умѣркованыхъ цѣнахъ. Всякй информація и множество часописей до розпорядженя.
О ласкавй загощенія упрашае зъ поважанемъ
391 7—14 **К. Нетушіль.**

Фабрика парова для выробѣвъ меблѣвъ
Франца Цайзера
(Zeizer)
у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.
повѣдомляе о отвореню власного
СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ
у Львовѣ, ул. Валова ч. 13
принимаючдго замовленя на всякй уряджения ѣдальнь и спадень, якъ такожь готелей, скленой, реставраційній и кавярняній уряджения, поручаючи за доброту, тревалость и совѣстне ихъ выкончене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованій и точне додержане речинцѣвъ замовлень. 362 18—60

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дреліхи и т. п. власній выробы
поручае по цѣнахъ умѣреныхъ
Краєве товариство ткацке „ПРЯХА" зъ Кросна
Замовленя зъ провінції просимо надсылати до Кросна.
Почта, телеграфъ и стація зелѣзницѣ въ мѣсци. — Пробки и цѣнники присылаемо на жадане даромъ и оплатно.
☞ Заразомъ остерѣгаемо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, є п. А. ЛЬОХЕРЪ, а инших агентовъ анѣ пехатникивъ не высылаемо. 2 52—52

Звертае ся увагу
Пов. Зарядовъ добръ, монастировъ, фольварковъ, горалень, броваровъ, якъ такожь больших заведень промысловых
що
ПИРОЛІНЫ
найвѣдповѣднѣйшого средства до свѣченя, котрого вѣдносно до нафты о 50% менше выходить, причомъ не коптить, дае ясне и спокойне свѣтло и є
безпечне бо незапальче
ВЫКАЮЧНЫЙ СКЛАДЪ
знаходить ся у
Альойзія Гібнера
Львовъ, Рынокъ 38.
Прейскуранты и цѣнники на жадане безплатно. 395 4—0

ВЛАСНОГО ВЫРОБУ
найлучшу
МАСУВОСКОВУ
на подлоги
и правдиву
МАСУ
ФРАНЦУСКУ
на подлоги
поручае
Альойзій Гібнеръ
Львовъ, Рынокъ 38.
395 4—0

МУЖЕСКУ 344
Безсильность
выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣховъ молодости и розпусты, усуне наівно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданихъ илюстрована книга
Самоохорона д-ра Ретана
Российске выдане: 1 зр.
Польске выдане: 1 зр.
Нѣмецке выдане: 2 зр.
Тысячѣ людей найшли въ нѣй пояснена своихъ недугъ и направили свои мужескй силы при помочи указаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ куверті маіавиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Лейпцигу. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

Товариство взаимного кредиту
„ДНѢСТЕРЪ"
стоваришенє зъ обмеженою порукою
Львовъ, ринокъ ч. 10 (домъ „Проевѣты".)

Удѣляє позички за оплатою 5½% и 1% додатку на кошта адміністраційнй, властителямъ ґрунтовъ и господарствъ до 500 коронъ за порукою двохъ вѣдповѣдныхъ ручителѣвъ або за интабуляцію на першомъ мѣсци, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ. Священики, не посѣдаючй реальностей, мусять кромѣ поруки двохъ ручителѣвъ предложити еще полісу житеву; обезпечатись можна черезъ „Днѣстеръ" въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ пѣсля всякихъ можливыхъ комбінацій.

Товариство взаим. кред. „Днѣстеръ" приймае вкладки до опроцентованя вѣдъ членовъ третыхъ осѣбъ по 4%.

Удѣлъ членскій выносить 50 кор., внисове 2 кор.

☞ Членомъ бути и позичку дѣстати може тѣлько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ". 34

Информаціи удѣляе Дирекція листовно або агенты Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ".

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ
припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика
І. ХРІСТОФА
заложена въ р. 1873 367 15—36
Львовъ, улиця Яблоновска ч. 9.

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ
ц. к. доставець надворный 381 9—14

Спіратусъ	Esprit de vin Marque d'or			Спіратусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ			На наливки
На наливки	Найлучшои якости.			На наливки
Почтова	5 кгр.			Почтова
	бляшанка			

ЛЬВОВСКЕ АКЦІЙНЕ
ЗАВЕДЕНЄ ЗАСТАВНИЧЕ
ул. Кароля Людвика ч. 3, I. поверхъ
дає позички на заставы:
Дорогоцѣнностій всякого роду
Цѣнныхъ паперовъ и
Цѣнныхъ предметовъ въ-загалѣ.
Процентъ умѣркованый знижае ся въ мѣру высоты позички. 402 6—48
Бюро отворене вѣдъ 9—1 и 3—6.

Навѣть коли звычайный бандажъ не помогъ, то мій показавъ ся добрымъ.

Тяжкожъ якъ сильно розширеныхъ жилахъ, наростахъ и выпадахъ, мій новый помагаютъ

Якъ можна
слабій зупы и сосы
заразъ зробити смачными и пожывными?

Додати на кождый тарѣль зупы ½ до 1 ложочки **Торілю. Торіль** є мясным екстрактомъ зъ найлѣпшои воловины, лѣпшимъ и дешевшимъ вѣдъ екстрактовъ Лібіга, зъ покрѣпляючими пожывными складниками. 251 2—7a

☞ **Жадати всюды Торілю.** ☜

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.

Найблизшій вѣдъѣзды:
6 вересня „Статендамъ" о 11 передъ полуднемъ. — 13 вересня „Спаридамъ" о 4 по полудни. — 20 вересня „Роттердамъ" о год. 11 передъ полуд. — 27 вересня „Масдамъ" о год. 3 по полудни.

Новій пароходы зъ кодѣдными кѣрватями:
Ротердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10.320 тонъ, Ротердамъ 12.500 т.
Цѣны першихъ каютъ вѣдъ 360 кор. и высше } зъ
другихъ каютъ 216 к. и высше } при-
III. класы 185 к. 40 с. зъ Вѣдня. } стани.
Бюро у Вѣдни: Для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класы: IV. Weyringergasse 7 A.
Австрійскй філія въ Берлѣ, Инсбруку и Трієстѣ. 59

Польга и певна помочь
(за котру достанѣте отверті листы похвальній) для тыхъ, що терпять на руптуру
въ сей часъ
черезъ приложене мною
спеціяльно уряджених
БАНДАЖОВЪ

въ 50 новыхъ фасонахъ для кождого вѣку и пола, котрй выробляю пѣсля мѣры, лично зголошуючись ся на ординацію П. Т. лѣкарювъ и въ надзвычайныхъ случанкъ, зъ добрыхъ матеріялювъ по дуже приступныхъ цѣнахъ.

Полисы черевій, пупцевй и нарковй, геморойдальній, менструаційній, суспензорія, простодержачѣ и рожнородній бандажѣ противъ жилякамъ и артикулы для пиляви хорыхъ

поручае
ЯКОВЪ ФІРЕРЪ
фах. прак. бандажистъ,
доставець для многихъ касъ хорыхъ и доброчинныхъ заведень
Львовъ ул. Трибунальска ч. 10.
Замовленя зъ провінціи сповнюе совѣстно и дешево. 403 3—4

КАТРАЙНЕРЪ

есть правдивый тѣлько въ знаныхъ

Пачкахъ Катрайнера!

тому николи отверто або въ нишихъ на обманьство обчисленихъ наслѣдованыхъ пачкахъ.

КАТРАЙНЕРА КНАЙПОВСКА КАВА СОЛОДОВА
есть найздоровшимъ и найсмачнѣйшимъ а при тѣмъ найтаньшимъ додаткомъ до звычайной кавы.

КАТРАЙНЕРА КНАЙПОВСКА КАВА СОЛОДОВА
бувае чимъ разъ бѣльше уживана черезъ сотки тисячѣ родинъ денно.

КАТРАЙНЕРА КНАЙПОВСКА КАВА СОЛОДОВА
дасть ся найлѣпше ужити тамъ, де звычайна кава яко шкѣдлива здоровю черезъ лѣкаровъ есть заказана.

☞ **При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись** ☜

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редактор Кость Паньківскій. Папѣръ зъ фабр. Черляньского. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 188. Львовъ, Понедѣлокъ 21 Серпня (3 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руснихъ свитъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платий у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженя. — Рекламаціи неопечатанй вѣльнй вѣдъ порта.

Нефдинокє числе коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошеня звычайнй принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчного инсератового або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инший доносеня приватнй платитъ ся по 15 кр. вѣдъ стрічка.

КРІЗА?

Внутрѣшна політика Австріи складае ся вѣдъ кількохъ лѣтъ зъ самыхъ „невыясненыхъ ситуацій“, неудачныхъ пробъ санаціи и кріз, котрыхъ жертвою паде міністерство, абы зробити мѣсце кабінетови, цѣлкомъ не щасливѣйшому вѣдъ попереднього. Недугою, на котру Австріи терпить, е безсильность правительства и неспособность парляменту до працѣ. Цѣлею кождого нового міністерства е утихомирити обструкцію и въ той способъ уздровити парламентъ. Кожде нове міністерство выступае зъ якоюсь новою заявою, або выдаетъ заряджене, що мае бути першимъ крокомъ въ той акціи правительства. Воюючй стороннйцтва на хвилю успокоюютъ ся, бо гадаютъ, що нове правительство принесе имъ щось нового — они „орієнтуютъ ся въ ситуаціи“. Ту хвильку релятивного спокою правительство выкористовуе на конференціи и переговоры — звычайно „необовязуючй“, и „орієнтуе ся“. По якимсь часѣ неудачныхъ пробъ показуе ся, що правительство не може дати собѣ рады зъ розпещеными партіями, а и котрась зъ воюючихъ сторонъ приходитъ до переконаня, що треба ѣй поборюватй правительство всякими можливыми средствами, якй партія мае до розпорядимости. Постулятй обохъ воюючихъ сторонъ, т. е. Чехівъ и Нѣмцевъ суть того рода, що вволишь волю Нѣмцямъ, розсердишь на себе Чехівъ, дашь Чехови що ему належитъ ся, накине ся на тебе Нѣмець. На всякій случай обструкція въ парламентѣ готова, якъ не зъ сего, то зъ того боку. Парламентарну буду замыкае ся, и зачинаютъ ся політичнй ферій. По феріяхъ конференціи, такій-жь безуспѣшнй якъ всѣ попереднй. Въ недузѣ наступае „кріза“, але не на те абы закончити муки недужого: смертію або поворотомъ до здоровля, бо по тій кризѣ наступае реконвалесценція. Міністерство уступае, а музыка зачинае ся da capo al fine.

Президентъ теперѣшного кабінету выконавъ вже цѣлу тогу програму такъ удачно, якъ и всѣ его попередники, не знаемо лише, чи закончитъ дымісією своею, чи дастъ дымісію теперѣшному парляментови. Традиційй політичнй ферій вже кончатъ ся, отже Керберъ уважавъ за вѣдповѣдне зробити якійсь рѣшучій, остаточный крокъ, котрый разъ вже покончитъ зъ недугою Австріи и спровадитъ ю на дорогу реконвалесценціи.

Керберъ выдумавъ кѣлька проектовъ, котрй его узброили „на всякій случай“, порадивъ ся зъ цѣсаремъ, и — зачавъ конферувати зъ провѣдниками парляментарныхъ стороництвъ. Тѣ его проекты „на всякій случай“, були здавть ся уложенй въ надѣю, що умѣркованй елементы въ молодоческой партіи побѣдятъ и за цѣну уступокъ на не языковѣмъ полю, Чехи залишатъ обструкцію. Однакъ забираючи ся до дѣла, Керберъ поступивъ собѣ незручно, бо заповѣвъ, що парламентъ скличе лише въ такѣмъ случаю, коли буде мати певность, що парламентъ буде способный до працѣ, иншими словами, коли Чехи зъобовязуютъ ся не робити обструкціи. Ясна рѣчь, що Чехи не такй дурнй, абы зъ горя звязати собѣ руки. На нарадѣ выконуючого комітету Молодочехівъ не ухвалено змѣны тактики, отже обовязуютъ ихъ давнй ухвалы. Керберъ спаливъ за собою мосты: парламентъ скликати не повиненъ, бо не мае запевненя що парламентъ буде способный до працѣ, а неконституційнымъ способомъ також не хоче рядити. „Кріза“ готова: Керберъ повиненъ або самъ уступити, або розвязати парламентъ.

Въ державѣ неможливостій, можливый е також третій якій выходъ, але на разѣ говорятъ лише про дымісію кабінету и розвязане парляменту. Ческй дневникы твердятъ, що кріза закончитъ ся уступленямъ Кербера. Передъ кѣлькома днями за его наслѣдника уважали Бакегема, нынѣ згадуютъ имя Ґавча и Шенборна. Lidove Noviny твердятъ, що найбѣльше выглядовъ на становище президента міністровъ мае кн. Альфредъ Ліхтенштайнъ. Сей клерикалъ оперъ бы ся на католицкихъ людовцяхъ, антісемітахъ Люегера, Полякахъ, полудневыхъ Славянахъ, Румунахъ и кѣлькохъ декихъ. Ліхтенштайнъ не розвязавъ бы парляменту але скликавъ бы его въ жовтни на пѣдставѣ новаго октройованого регуляміну.

Нѣмецкй дневникы, а спеціяльно N. W. Tagblatt дуже скептично обговорюютъ ревеляціи L. Nowi-ихъ и твердятъ, що кріза скончитъ ся розвязанемъ парляменту. Пѣвурядовый Fremdenblatt заявляе, що донесеня ческои прасы про кабінетову кризу, суть неправдивй. Инший вѣденьскй дневникы твердятъ, що Керберъ предложитъ цѣсареви розвязане парляменту. Цѣсарь мавъ вже згодити ся на сей крокъ. Коли бы се не було правдою, и корона намѣрала въ иншій способъ знайти выходъ зъ нынѣшнои ситуаціи, то міністерство подасть ся до дымісіи. Въ кругахъ, що мають зносины зъ правительствомъ пануе переконане, що розвязане рады державнои може наступити кождого дня. Се стало бы ся противъ интересу Чехівъ, котрй напирають на дымісію Кербера. Керберъ мае доси матй повне довѣре коруны. N. W. Journal доноситъ, що начальникы краѣвъ вже одержали иструкціи въ справѣ приготованя до новыхъ выборівъ.

Що въ найблизшомъ часѣ мае наступити якійсь рѣшучій крокъ въ сей або той бокъ, найлѣпше доказуе се, що цѣсарь прискоривъ свій поворотъ зъ Ишлю до Вѣдня и дуже часто конферуе зъ Керберомъ. Коли се правда, що сей „рѣшучій крокъ“ наступитъ передъ вѣдъѣздомъ цѣсаря на маневры, то справу будемо матй полагоджену ще сего тыжня.

Коли уступитъ Керберъ, то хиба на се, абы зробити мѣсце міністрови, котрый буде матй вѣдвагу зломити конституцію. Коли именно сей новый міністеръ не буде матй вѣдваги предложитй проектъ выборчои реформы въ напрямѣ загального голосованя, то въ цѣли уздоровленя парламентарияму певно не выдумае нѣчого мудрѣйшого, якъ всѣ его попередники. Ему лишитъ ся одинъ способъ до веденя державныхъ справъ: §. 14. Коли знову Керберъ розвяже парламентъ и розпише новй выборы на пѣдставѣ старои выборчои ординаціи, не може дурити ся надѣею, що до парляменту увѣйдутъ менше крайнй елементы якъ нынѣшній Молодочехи и нѣмецкй національны. Въ новомъ парламентѣ антагонізмы выступлятъ ще острѣйше. „Апель“ правительства до выборцівъ скончитъ ся тымъ, що зъ новыми послами ще тяжше буде конферувати, якъ зъ теперѣшными. И Керберъ муситъ се знати, але потопаючій хапае ся бритвы. Не помогли всѣ дотеперѣшній пробы, то треба спробувати чи новй выборы не принесутъ щось нового. На всякій случай розвязане парляменту и выборы продовжатъ парляментарній ферій и правительство буде матй часъ на выдаване проектовъ въ цѣли санаціи парляментарныхъ вѣдносинъ.

Письма зъ краю.

Зъ Поннзя. [*Мазурскій людъ и наши заточники. Жиды сіоністы.*]

Выпало менѣ вѣдвѣдатй знакомыхъ заточникѣвъ на Мазурщинѣ, причѣмъ приглядавъ ся я житю Мазурѣвъ и при нагодѣ навязуванъ зъ ними розговоръ. Зъ поговорки переконавъ ся я, що тамъ далеко ще до того, щобы мазурскій селянинъ вѣдносивъ ся пизно до своихъ священикѣвъ а навѣть до тои интеліенціи, котра зъ люду выйшла. Навпаки коли довѣдаютъ ся, що котрый урядникъ, професоръ а навѣть жандармъ або стражникъ Ф'нансовый есть Русиномъ, вѣдносятъ ся до него зъ такою — сказатнѣъ — наивною прихильностію, що се годѣ собѣ по першій стрѣчи вытолкувати. Розтолкували менѣ се при нагодѣ самій селяне, подаючи ось-таке: Вашій księża суть законно женатй, печалятъ ся о будучность своихъ дѣтей, сельска газдыня знайде розраду на приходствѣ у poczciwej księdzowej, — а у насъ на плебанїи „бодай не мувіць! Отъ образа Бога!“ Ксьондзъ встыдае ся хлопскои родины, тожь старае ся якъ въ найдальшй стороны вѣдъ нея усунутись, забуваючи скоро, що родина вѣдмовляла собѣ куска, щобы тѣлько Кубцьові въ школахъ на часъ занести tubolek. Декотрый дае, але не роднѣ, а декотрый сидитъ на грошахъ, котрй bies вразъ въ душею забере. — Не лѣпше выражаютъ ся они о выйшовшихъ зъ помѣжь нихъ урядникахъ и адвокатахъ, Nie poczci człowieka dobrem słowem, tylko zipa.

Навтямилось бы кождому вѣдчитувати ведень розговоры, тожь наведу тѣлько змѣстъ розговору на тему выбору до Сойму и Рады державнои. Хлопъ сказавъ менѣ: Мы вже рѣзныхъ выбирали и де-неколи выдавалось намъ, що усмотренный кандидатъ якъ-разъ надаесь и справою простолюдина щиро займе ся; але дежь тамъ! Ого дали лѣпше пробство, заавансували и перенесли до бѣльшого мѣста або дали убочній синекуры — тай пропавъ нашъ увельбѣоны! Є ту и панове Русѣны, люди зъ добрымъ серцемъ и характернікі, але щожь? не знаемо, чи заприсягали чи що за бѣда? Коли поважній выбраній люди зъ кѣлькохъ селъ удались до котрого зъ нихъ и просили о принятй мандату, они кождый майже перестрашились сею заявою, вѣдпрошувались вѣдъ тои почести, що ажь намъ прикро зробилось! Znać, że zaprzysięgli. А були бы то послы, на котрыхъ цѣлкъ не завюдлъ бы ся! Зъ Русиномъ поговоришь въ гімназіи, урядѣ, касарни — вѣнъ тобѣ порадитъ та не копне ноговъ!

Толкувавъ я Мазурови, що Русины мають свои справы, тожь не могли бы яко заступники люду зъ заходнои Галичины въ

Серенада.

Тысячѣ зброкъ миготячи освѣчували темный небосклонъ, що немовь склепѣне розпростиравъ ся надъ мѣстомъ тихимъ, пустымъ, спячимъ.

Мѣсяць розсылавъ свои зеленавй промѣнѣ на всѣ стороны, а зъ далека надсуваючій хмары немовь велитнѣ-горы, здавалось, леда хвилины закрыютъ те золоте царство.

Кѣлька ясныхъ промѣнѣвъ мѣсяца протиснулось до малои, майже нужденнои кѣмнатки пѣдъ самымъ дахомъ. Пѣдъ вѣкномъ стоявъ столичокъ, накритый бѣлою скатерію дальше стѣлъ, на котрѣмъ лежала що йно зачата якась жѣноча роббтка, кѣлька крѣселъ, шафа, деревляне лѣжко, а на лѣжку стать чоловѣка.

Тѣло, накрыте до половины покрывалемъ, було зимне и закостенѣле. Въ головахъ померщого горѣли двѣ свѣчки; въ ногахъ клячала женщина. Блѣдыми устами прилипла до скостенѣлои руки, горячими сльозами обливаючи єѣ. Рыдане розрывало єѣ груди. Въ куточку кѣмнаты моляла ся стара жѣнка. Слова зъ грудій молодои зливали ся въ одну гармонію зъ монотоннымъ шепотомъ молитвы старои. Врешть клячуча пѣднесла ся, выпростувала свою хистку стать и звернула свои блакитнй очи на образъ Спасителя.

„Исусе!“... застогнала.

Старенька здивувала-сь, поглянула на дѣвчину и почала дальше шепотѣти.

Дѣвчина сѣла на лавку, сперла на стѣлъ свою красну головку и почала вдивляти ся въ розлите по пѣдлозѣ свѣтло мѣсячне, котре поволи зачало зникати.

Чорнй хмары скоро наближались, вже часть ясного мѣсяца закрыли, щоразъ ихъ бѣльше надтягае, чимъ разъ то грѣзнѣйшй, зъ мѣсяца вже лишь рубець лишивъ ся, отъ вже й зовсѣмъ заховавъ ся...

Але нѣ! Онтамъ въ другои стороны знову починае выхилятись, выхиливъ ся скоро, немовь скинувъ зъ себе чорнй хмары. Здаетъ ся, немовь вѣнъ веде боротьбу зъ чорными хмарами, и отъ побѣдивъ, высвободивъ ся зъ страшенныхъ обѣймъ чорнои темноты и знову, тріюмфуючи, розкидае по всѣхъ усюдахъ свои срѣбнй промѣнѣ. На пѣдлозѣ знову показуютъ ся промѣнѣ его свѣтла, але на маленьку хвилину, гинутъ скоро. Чорнѣйша вѣдъ попереднихъ хмара жене скоро въ сторону мѣста. Щоразъ то темнѣйше, щоразъ то темнѣйше зброкъ на небосклонѣ, одна за другою зникае, а небо цѣле немовь чорнымъ покрываломъ покрываесь.

Темно и глухо и сумно, якъ въ серци бѣднои роббтницѣ, сидячои при неббщикови батькови зъ очима вдавлеными въ пѣдлогу, дожидаючи, чи скоро свѣтло появитъ ся... А тій очи кѣлько то молодыхъ сердець притягали до себе, кѣлько окликовъ подиву выкликали!...

И те дитя працѣ сидитъ теперь самотне, опущене, безрадне, саме посередъ сего фальшивого свѣта. Надармо очекуе свѣтла мѣсяца. Чорнй хмары закрыли его. Она свѣтла не побачитъ. Але нѣ! Є свѣтло, зелене, коротке, разяче. Се блискавиця засвѣтила въ хмарахъ и згинула. Грохотъ громовъ розлягаесь довкола. Дѣвчина мимоволѣ звертае очи до неба. Блискавицѣ чимъ разъ частѣйше перерѣзуютъ небо, громы щоразъ голоснѣйше починаютъ бити.

На ратушевѣй вежи бе дванайцята. Голосъ годинникового дзвона то ледви чути середъ реву громовъ, то знову голоснымъ вѣдгомономъ вѣдбиваесь вонъ о муры мѣста, лишаючи за собою глухій, протяжнй тоны. И знову тишина, громы на хвилину стихли, лишь вѣтеръ цѣлй туманы пороху розноситъ по воздусѣ. Зъ далека чути свиставку нѣчного вартовника. Песъ якійсь збудившись, забрехавъ. А хмары бѣжутъ одинъ попередъ другихъ, немовь переганяютъ ся.

Въ-тѣмъ далеко вѣдзываетъ ся спѣвъ, сполученый зъ великимъ смѣхомъ. Дѣвчина здрогнулась. Чи се мавъ бы бути хоръ ангелѣвъ? Голосы щоразъ бѣльше наближаютъ ся, стаютъ щоразъ выразнѣйшй. Нѣ! Се не ангельскій спѣвъ. Поглянула на батька. Они вже его не збудятъ, не потребуе боятй ся... А они вже зовсѣмъ наблизились, вже пѣдъ вѣкнами, стали. Въ-кѣнци зрозумѣла, що се такe. Се молодѣжь, що вертае зъ нѣчныхъ гулянокъ, се для нея серенада. О чому-жь Господь позволяе ей бѣль такъ профанувати?! Пѣсня, спѣвана кѣльканайцятьма молодыми голосами, вѣдзываесь щоразъ голоснѣйше.

Безсильна впала на крѣсло. Въ ей очахъ не було слѣзъ. Старенька пробудила ся зъ дрѣмоты, въ яку була повала пѣдчасъ молитвы.

„Що се, паннуню, хто се спѣвае?“ — запытала, а коли не могла дождатись вѣдповѣди, пѣдѣйшла до вѣкна.

„А, се панове такъ выкрикуютъ, якъ хлопцѣ малй. Чекайте, паннуню, я ихъ вѣджену“.

„О, мила, покажи гарне свое личко“... заспѣвали на долинѣ пѣдъ вѣкнами.

Стара отворила вѣконце и выхилила свою бридку, стару голову. Пѣсня урвалась, а натомѣсць веселый, дикій смѣхъ розлягъ ся по улицѣ. Дѣвчина обома руками стиснула голову. Стара замкнула вѣконце.

„А щобъ ихъ!... Дежь то хто бачивъ?... Тажь мерлець лежитъ!“... прошепотѣла. Ясна, зелена блискавиця освѣтила хатнюку, а майже рѣвночасно дався ся чути страшенный гукъ. Ударивъ грѣмъ...

„Святъ, святъ, святъ!“ — прошепотѣла стара..

Зъ польского переклавъ *Володимиръ Слобода.*

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ ВОЛОДИМИРА В. ЧЕМАРНИКА, Львовъ, ул. Валова ч. 9.
ЗНАМЕНИТЙ СНѢДАНЯ и ВЕЧЕРЬ; ВОДЯНА КУХНЯ; ПИВО ЛИПЕ ПІЛЬЗНЕНЬСКЕ; ЛЬОКАЛЬ ПРИЛИЧНЫЙ и ВЫГОДНЫЙ. *Поручаюсь взглядамъ руской публики.* 428 4—10

Соймѣ въ своѣй народнѣй справѣ губы отворити, на що Мазуръ вѣдрѣзавъ: „Тазъ мы не дзецѣ и контракту не робімо, а каждего, що свое сануе, коха се и хвалѣ се!“

Розговорювавъ я дальше въ Мазуромъ о послахъ людовцяхъ, на що тойже вѣдповѣвъ лякончно: „Пѣзыемы, зобацымы; нема що годаць, до тера постемпуйо уццівя.“ Повернувъ я въ прогульки, тожь почавъ я въ своѣмъ кружку оповѣдати, о чѣмъ я въ Мазурами розговорювавъ, и довѣдавъ ся, що згаданѣ вѣдпоручники були дѣйстно у п. Н., але вѣнъ робивъ собѣ скрупулъ въ принятю предложеня крѣмъ наведенои уже мною перешкоды ще и тымъ, що выпадало бъ яко репрезентантови польского люду въ тѣмъ языцѣ и голосъ забирати. На мою гадку не було бъ се важкимъ грѣхомъ супротивъ свого рѣдного языка. Выбраный посолъ мѣгъ бы за се прогрѣшене промовою и голосованемъ руски внески поперти. Я бувъ бы якъ-разъ за тымъ, щобъ нашѣ заточники покористувались нагодою и вѣйшли до Сойму. Недопускаютъ нашихъ людей до отриманя у всходнѣй Галичинѣ мандату, тожь мы покажемъ, що заточене на Мазуры выходить имъ болячкою въ боку.

Нашѣ najserdeczniejsi суть дуже короткозорѣ, не видять сеи появы, якъ ихъ браця мойжешового вызнаня збираютъ ся теперь до активнои боротьбы зъ ними. Леда рѣкъ покажутъ они имъ, що мандаты у всходнѣй Галичинѣ зъ мѣстъ имъ належать ся. Мѣгъ бымъ богато примѣровъ навести, але тѣ майже кождый зъ насъ самъ здоровъ знае. Позволю собѣ навести тѣлько оденъ. Я пробувавъ недавно на купеляхъ въ невеличкѣмъ мѣсточку въ стрыйскѣмъ пѣдгѣрю. Передъ якими десяти лѣтами не побачивъ-всь тутъ одного студента жида, а теперь выраховали менѣ слухняѣ жидики, що есть ихъ 30 а лише 4 христіянъ. Радуй ся Польоніо! бо статистика учащихъ ся Поляковъ побѣльшаесь.

Сесѣ молокососы скликали на дни 9. серпня вѣче жидовске. Не було тамъ жандармовъ, якъ у насъ се правомъ звычаевымъ. Они самѣ зажадали поліціянтовъ до охороны, але вѣконъ дому, въ котрѣмъ поважнѣ нарады вестись будуть. Урядъ громадскѣй вдоволивъ ихъ прошеню а взглядно обівательскему жонданю. Якъ же не вдоволити, де на 30 радныхъ е 20 жидовъ а 10 христіянъ и се зъ ихъ ласки. Отъ и samorząd! Тьма жидовы зѣйшлась на сей покликъ. Молодѣ сіоністы читали тойѣ черни свои рефераты, поучуючи своихъ собратій, що належить ся жидамъ, щобъ при пождой гімназіи въ Галичинѣ бувъ стабілізованый еврейскій катехитъ а особно щобъ введено яко предметъ школьный науку исторіи літературы еврейскои и т. и. Щобы-жь сю цѣль осягнути, потрѣбно есть, щобъ въ законодавчихъ тѣлахъ засѣло бѣльше число жидовъ. Не бракло поучень, якъ до того дѣла взяти ся. Помѣжь внесками бувъ оденъ, щобъ на будуче родичѣ, вписуючи своихъ сыновъ до гімназіи, не змѣняли именъ Мехель на Мѣхалъ, Мордко на Маркусъ, Ханмъ на Кароль, бо ся змѣна затирае характеръ жидовства. Впрочѣмъ треба выразно зазначувати всюда, що мы жиды, а якъ не можна вже инакше, то вписувати въ листахъ конскрипційныхъ: deutsche Mundart. Розправы велись въ добрѣмъ жартонѣ, пѣсля чого наступила часть розвеселяюча: der Tanz. — Добились нашѣ Поляки въ своихъ задушевныхъ бажанихъ до самого краю! Мы щасливѣ, що ще не маемо Русинѣвъ мойсеевого вѣроисповѣдання! Хоть уже ту и тамъ напирають ся жидики вписати до рускихъ гімназій. Видко, що пронюхали вже въ тѣмъ якійсь гешефтъ!

Народникъ.

Школьный инспекторъ передъ судомъ.

Минувшого року въ грудни оголосивъ бувъ п. Станиславъ Росолъ, управитель школы въ Живци, отвертый листъ до віцепрезидента краевои рады школьнои Бобжиньского, въ котрѣмъ жалувавъ ся на страшнѣ надужитя, якихъ зазнавъ вѣдъ свого зверхника окружного инспектора Шашка.

Однакъ листъ той минувъ ся зъ цѣлію. Власти не завізвали п. Росола до предложеня доказовъ на закиды, пѣднесенѣ въ листѣ, а Шашекъ не обжалувавъ его о клевету, але выдумавъ иншій огидливый способъ пѣмсты.

На его просьбу запросивъ живецкій староста Юліанъ Кокуревичь на засѣдане окружнои рады школьнои двохъ виплывовыхъ горожанъ живецкихъ, пп. Йосифа Студентского и Людвика Ончку, передъ котрыми Шашекъ закинувъ Росолови злочинъ противъ моральности, вымушеня запису маетку, охоту втечи до Америки та помѣшане змыслѣвъ.

Горожане живецкѣ, що Росола яко честного чоловѣка дуже шанували, обурились вельми такимъ поступкомъ инспектора и переказали все Росолови. Сей обжалувавъ Шашка передъ судомъ за образу чести та клевету, а на свѣдковъ покликавъ высше згаданыхъ горожанъ.

Пѣдчасъ судового слѣдства надѣславъ староста Кокуревичь до суду письмо, въ котрѣмъ старавъ ся ослабити зѣзнаня свѣдковъ Росола, а натомѣсть домагавъ ся переслуханя членовъ окружнои рады школьнои. Судъ прихиливъ ся по части до его жадания и покликавъ на свѣдковъ его самого и члена окружнои рады школьнои кс. Мѣодоньского.

Розправа вѣдбула ся 17 серпня с. р. Переводивъ ю судья п. Новакъ. Обжалованого боронивъ д-ръ Бродеръ, адвокатъ зъ Заболотя. П. Росолъ явивъ ся безъ адвоката.

Обжалованый, караный уже, заявивъ, що до вины зовсѣмъ не почуваесь, а словъ, якѣ находять ся въ актѣ обжалованя, не уживъ.

П. Росолъ вѣзнае, що клевета Шашка е найогидливѣйшою пѣмстою за листъ отвертый, въ котрѣмъ вѣнъ свого часу закинувъ Шашкови несправедливѣсть, а на котрый Шашекъ не мѣгъ ляѣально реаѣувати, бо тѣ закиды були правдивѣ.

Два першѣ свѣдки, віцебурмістръ мѣста Живця п. Йосифъ Студенцкій и п. Людвикъ Ончка, асесоръ и купець зъ Живця, оба люде интеліѣентнѣ, зѣзнають пѣдъ присягою, що въ памятнѣмъ дни одержали на приватнѣмъ білетѣ старосты запрошене на засѣдане окружнои рады школьнои, хочь не суть ей членами. Коли тамъ прийшли, сказавъ имъ староста, що Шашекъ хоче оправдати ся передъ ними зъ закидовъ, зробленыхъ ему въ отвертѣмъ листѣ п. Росола. При кѣнци того свого оправдани заявивъ Шашекъ, що Росолъ допустивъ ся злочину противъ моральности, що вымусивъ на чужѣй особѣ запись маетку на свою користь, що теперь хоче втѣкати до Америки, а наконець, показуючи пальцами коло голови, давъ пѣзнати, що въ Росола „не всѣ дома“.

Староста Кокуревичь и кс. Мѣодоньскій зѣзнають на користь Шашка, але ихъ зѣзнана рѣзнять ся мѣжь собою. Оба они не пригадуютъ собѣ добре, що Шашекъ говоривъ, и стараютъ ся доказати, що оправдане Шашка не було обиджаюче для Росола.

Теперь промовивъ п. Росолъ. Справа ся на его думку сензаційна. Сензаційне именно се, що управитель школы, хваленый властями, маючій загальне признане, стае нагло предметомъ заязятого переслѣдуваня зѣ стороны инспектора и навѣть тратить посаду.

Причину сеи наглои змѣны бачить бесѣдникъ въ интрыгахъ одного выплывового добродѣя, котрому въ обуреню давъ въ лице, коли той намовлявъ его, абы вѣнъ склонивъ одну гарну учительку навязати зъ нимъ за грошѣ неморальнѣ зносины. Тогдѣ той добродѣй загрозивъ, що позбавить его посады, и свою грѣзьбу сповнивъ.

Тымъ добродѣемъ не е Шашекъ. П. Росолъ зразу остерѣгавъ инспектора, абы не давъ ся збаламутити и не переслѣдувавъ его невинно; але се не помогло. Для него почались страшенни переслѣдуваня. Вѣнъ хотѣвъ утечи зъ сего пекла, просивъ о перенесене, але даремно. Грѣзьба того нужденника мусѣла бути сповнена таки на мѣсци. Нарештѣ Росола засуспендовано. Тогдѣ оголосивъ вѣнъ отвертый листъ до п. Бобжиньского, хочь знавъ, що для самои засады не найде справедливости. И дѣйстно не найшовъ ей. За те Шашекъ передъ горожанами Живця напятнувавъ его остатнымъ лайдакомъ. „Заки прийшовъ я тутъ, — кѣнчивъ свою бесѣду обвинитель — шукавъ я справедливости у моеи власти. Однакъ тамъ не хотѣли слухати менѣ. Тому приходжу до святынѣ Теміды, що съ завязаными очима важить людскѣ дѣла. Приходжу сюды, де передъ правомъ усѣ рѣвнѣ. Не прошу ласки, але справедливости“.

Адвокатъ д-ръ Бродеръ пѣдъ взглядомъ правничимъ говоривъ добре, але зъ чорного трудно зробити бѣле... Обвинитель зѣзнавъ опѣсля выводы д-ра Бродера, а сей потѣмъ ще разъ говоривъ. Наконець промовивъ и п. Шашекъ. Старавъ ся доказати, що п. Росолови не сталась нѣяка кривда!

Судъ оголосивъ засудъ, узнаючи ц. к. инспектора винным образы чести та клеветы, и засудивъ его при примѣненю лагодячихъ обставинъ на десять днѣвъ арешту.

Отсей засудъ выкликавъ у цѣлѣмъ мѣстѣ дуже корыстне вражѣне. Пѣдлѣ причины переслѣдувань заслуженого управителя школы не суть для нѣкого тайного. Зъ радости хотѣли уладити въ его честь похѣдъ зъ смолоскипами й музыкою, але вѣнъ выпросивъ ся вѣдъ сего и выѣхавъ зъ Живця. А теперь пытаемо ся школьнои власти, чи також адмінистраційна справедливѣсть осудить п. Шашка та вынагородить п. Росолови несправедливо нанесенѣ кривды?

Отсе справоздане мѣстимо тому, бо оно характеризуе вѣдносины народного учительства и поступоване всемогучихъ школьныхъ инспекторовъ. Выслѣдъ п. Росола нехай послужить иншимъ учителямъ за примѣръ, що мимо тяжкихъ обставинъ, зъ якими мусять бороти ся, таки можуть дѣждати ся справедливости. Оденъ п. Росолъ навчивъ инспектора розуму; який-жь наслѣдки могла бы мати збѣрна акція учительства?! Лишь треба разъ зачати! Прочь зъ пониженемъ и упѣдленемъ!

Добрый примѣръ нехай заохотить тысячѣ тыхъ голодоморовъ до вытревалости! Для нихъ то мѣстимо таке объемисте справоздане. Нехай вѣдси черпають заохоту.

За „Monitor ома“.

Хіньска справа.

Державный департаментъ въ Вашингтонѣ оголосивъ пѣдъ датою 29. серпня: Россійскій заступникъ зложивъ тутъ иншѣ устну заяву що до плановъ Россіи въ Хінахъ. Вѣнъ заявивъ, що Россія не гадае анектувати въ Хінахъ який небудь землѣ. Она лише хотѣла притти своему посольству въ помочію и обсадила Нючванъ зѣ стратегічныхъ взглядовъ. На случай, коли не буде вже потребы задержувати вѣйскъ, Россія выцофае ихъ, хиба, що державы не схочуть того. Россійскій посолъ разомъ зъ цѣлымъ персоналомъ посольства одержить ваказъ выѣзду зъ Хінъ. Такъ само россійскѣ вѣйска будуть вѣдкликанѣ, коли тѣлько хіньске правительство возьме власть въ свои руки, коли буде мѣгъ именувати повномочника до переговоровъ зъ державами и коли покаже щиру охоту увѣйти въ такій переговоры. Въ такѣмъ случаю Россія також вызначить свого повномочника.

Вѣдповѣдь на сю заяву американьске правительство замѣтило, що льояльна заява Россіи е згѣдна зѣ становищемъ иншихъ державъ. Кожда зъ нихъ выразно вѣдрѣкае ся якихъ небудь заборчихъ тенденцій, однакъ занятя Пекіну, доконане на пѣдставѣ мѣжнародного порозумѣня мае тревати такъ довго, якъ довго хіньске правительство не буде реактивоване и якъ довго не буде могло розпочати перегоровъ зъ порукою спокою на будучнѣсть. Коли се стане ся, то американьске правительство намѣряе свои вѣйска выцофати и розпочати мировѣ переговоры, абы на тѣй дорозѣ одержати сатисфакцію для своихъ управненыхъ жадань. Держава, котра безъ згоды зъ иншими державами, выцофали бы свои вѣйска зъ Пекіну, мусѣла бы на власну руку добивати ся засповнѣ своихъ претенсій въ Хінахъ. Америка уважае отже за найвѣдповѣднѣйшу рѣчь, абы команданты союзныхъ вѣйскъ въ Пекінѣ порозумѣли ся, коли мають выцофати вѣйска зъ Пекіну, и абы се вѣдбуло ся разомъ и згѣдно. Говорять, що Франція вже згодила ся на сей проектъ.

Вашингтоньскій дневники доносять, що зѣ стороны Россіи предложено проектъ, абы посольства перенесено зъ Пекіну до Тьентсіну. Американьске правительство рѣшило ся згодити на сей проектъ, однакъ пѣдъ певными условями.

Зъ Таку доносять, що князь Тсінъ мае бути именованый регентомъ и намѣряе вернути до Пекіну пѣдъ условѣмъ, що послы заручать ему свободу. Союзнѣ вѣйска досп ще не заняли цѣсарскои палаты, однакъ е певною рѣчею, що цѣсаря тамъ нема. Пѣсля донесеня зъ Шангаю цѣсарь и цѣсарева знаходять ся въ Тайнауфу, столици провінціи Шансі.

(4)

МАЧОХА.

(Конець.)

Въ спальни Зонечки залягла повна тишина, ледви що доходивъ лишь гамѣръ розбавленыхъ гостій та звуки музыки перерывали тишину. Дитина спала супокѣйно. Мати сѣла бѣля лѣжечка, голову сперла на ей поручу и задумалась...

Думала про днѣ переведенѣ въ пансіонѣ, про ту вымрѣяну любовь, для котрои мусѣла замкнути серце свое на вѣки. На вѣки засуджена на муки, терпѣня и тугу!

И на дармо старала ся зберечи пасербицю вѣдъ подѣбнои судьбы, а теперь свѣтъ кидае ще на ню камѣнемъ. Чому? Що она злого зробила людямъ? За що? Бѣдна, выходячи за-мужъ, зѣ сльозами и болемъ думала лишь про змарнованѣ чутя; забула про страшне становище мачохи. Мачоха! Зъ якою вѣдразою, зъ якою ненавистю повтаряють люде те слово!

Въ сальонѣ танцювали... Нехай танцюютъ, нехай бавлять ся! Аджежь они не суть невѣльниками, якъ она, имъ весело жити, въ нихъ кипить жаръ життя — молодѣсть, имъ свѣтъ шепче про будучнѣсть.

Але часъ вертати до сальону. Втѣкати передъ людьми? встыдати ся? чого?

Зъ гордо пѣднесеною головою ввѣйшла помѣжь гостій. Тутъ бувъ якійсь незвычайный рухъ.

Ей чоловѣкъ, мнучи якійсь папѣръ въ руцѣ, дрожавъ цѣлый. Другою рукою старавъ ся вѣддержати упадаючу дочку. Молодѣжь въ трѣвогою обступила омлѣваючу. Старшѣ панѣ, кожда зъ шклянкою води въ рукахъ, стояли довкола неи.

Мачоха стала мовь прикована и слова навѣть не могла промовити. Въ кѣнци перемогла себе, вѣбгла помѣжь зѣбраныхъ довкола Галѣ.

— Що тобѣ, Галю?

Галя зъ плачемъ кинулась мачосѣ на шию.

— Будь спокѣйна, Юльцю, — сказавъ чоловѣкъ, се нѣчого, то перейде... За богато танцювала.

— Що се за листъ?

— Вѣдъ Корнила, — ледви мѣгъ вѣдповѣсти. Прошу тебе, заберп Галю до себе, гостѣ простять...

Музика все грала, однакъ нѣхто не забиравъ ся до танцю.

Двѣ молодѣ женщины сидѣли на отоманѣ въ темнѣмъ будоарѣ.

— Маетокъ продали, — говорила рыдаючи Галя, — рѣчи зліцитували, вѣнъ уже въ дорозѣ до Америки...

— Чи нашій гостѣ знають про се?

— Здаеть-ся менѣ, що совѣтникова пѣдслухала, коли тато въ ѣдальни читали листъ. Тато звычайно читають пѣвголосомъ.

Надармо господарь заохочувавъ гостій до забавы. И молодѣ и старѣ лише шептали мѣжь собою.

По якѣмсь часѣ обѣ женщины вернули до сальону, здавало ся, спокѣйнѣ.

Въ-кѣнци попрошено до вечерѣ. Вечеря була богата, по вечери почали знова бавити ся.

Очи всѣхъ женщинъ були звернены на мачоху, а она нещаслива ажь надто вѣдчувала ихъ немилосерный поглядъ. Все чула шепты. Слово „мачоха“ неразъ долетѣло до ей ухъ. Врештѣ гостѣ почали розъѣздити ся.

Молодѣ женщины тогдѣ доперва свобѣдно вѣдѣтхнули, коли почули, якъ послѣдна повозка вѣдъѣхала. Галя плакала, батько великими кроками проходжувавъ ся по сальонѣ, мачоха мовчала.

— Боже мѣй, Боже, и що-жь я теперь, — рыдала нещаслива молода жѣнка, — замужна, чи вдова? Змарнѣла я, цѣле мое житя змарнѣло.

— Лишишь ся у насъ, Галю. Нѣчого тобѣ не забракне, — потѣшавъ ей батько.

Всѣ обвиняли лишь Юлію. Говорили про ню въ театрѣ, на балахъ, равтахъ, фестинахъ, фантовыхъ льотеріяхъ. Всюди жалували Галю, нещасливу жертву мачохи...

Галя скоро потѣшилась. Лишь часами говорила сумно до матери:

— И чимъ же я теперь?

— Дякуй Богу, що не ести мачохою... — вѣдповѣла ѣй мати, гѣрко усмѣхаючись.

Зъ польского переложивъ *Володимиръ Слобода.*

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Вѣсти зъ товариства „Просвѣта“. Аъ мѣсяцяхъ липни и серпни внесено поданя до намѣстництва о заснованє новыхъ читалень „Просвѣты“ въ отсихъ 15 громадахъ: 1) Въ повѣтѣ Добромиль: Нанова; 2) пов. Долина: Рожнѣтовъ; 3) пов. Камѣнка-струмилова: Лѣско, Нивицѣ; 4) пов. Мостиска: Судова-Вишня, Тамановичѣ; 5) пов. Пѣдгайцѣ: Середне: 6) пов. Перемышль: Корманичѣ; 7) пов. Равапуска: Ульговокъ; 8) пов. Рудки: Болозовѣдѣльна; 9) пов. Стрый: Стыпава-нижна; 10) пов. Теребовля: Довге; 11) пов. Товмачъ: Тысьменица (Чит. мѣска): 12) пов. Золочевъ: Бѣлокерница, Несторовцѣ. Вѣдъ нового року повстало новыхъ читалень „Просвѣты“ (заложеныхъ або закладаючихъ ся до камѣнництва зголошеныхъ) 77. Всѣхъ читалень „Просвѣты“ е теперь 895. Найбѣльше читалень „Просвѣты“ (по-надъ 30) е въ повѣтахъ: Перемышль 46, Рогатинъ 40, Стрый 39, Борщевъ и Золочевъ по 36, Львовъ и Тернополь по 31. Найменше читалень „Просвѣты“ (понизше 10) е въ повѣтахъ: Лѣско и Сяноцъ по 3, Добромиль и Цѣшановъ по 6, Самборъ 7, Снятинъ

Коссовъ и Турка по 8. Найбѣльше новыхъ читалень „Просвѣты“ заложено въ сѣмъ роцѣ въ повѣтахъ: Пѣдгайцѣ и Рудки по 5, Гусятинъ, Тернополь, Товмачь, Камѣнка и Золочѣвъ по 4.

Новыхъ членѣвъ вступило до „Просвѣты“ въ мѣсяцяхъ липни и серпни 79, а вѣдъ нового року 961. Въ тѣмъ самѣмъ часѣ 1899. року вступило новыхъ членѣвъ 628, 1898 ого року 844, 1897-ого (за баденѣвскихъ выборѣвъ) 1016, 1896-ого 586. Всѣхъ членѣвъ вступило до „Просвѣты“ вѣдъ ся завязаня по конець серпня с. р. 13.007.

Отворене читальнѣ „Просвѣты“ въ Вороцовѣ, селѣ городецкого повѣта, вѣдбуло ся въ недѣлю дня 7 (19) серпня с. р. Село се, погорѣле передъ кѣлькома роками, вѣдбудовуе ся поволи наново, и то домами зъ каминныхъ стѣнъ, бо майже кождый Вороцованинъ мае добрый камѣнь на своихъ пѣскуватыхъ грунтахъ. Мае оно такожь мурованну церкву и школу, та, на жаль, ся послѣдня не мае щастя до учителѣвъ: хочь зъорганізована и сталова, стоить пусткою довгими мѣсяцами. Вже то, правду сказавши, городецкій округъ школьный оминають учитель майже правильно, а се видно по тѣмъ, що и по иншихъ селахъ школы стоять безъ учителѣвъ. Тожь свѣтлѣйшій громады радять собѣ, якъ можуть.

Громада въ Вороцовѣ пѣшла за примѣромъ сусѣдныхъ сѣлъ: Скнилова, Мшаны, Домажира и Рудна зъ Рясою и постановила о основати у себе читальню „Просвѣты“. Основателями ся стали: мѣсцевый душпастырь о. Михаиль Яцишинъ и жена его Ольга, пѣвець церковный ч. Иванъ Ганицкій та чч. господарѣ Федько Боровець, Б. Кондратовскій, Лука Масякъ, Арт. Гаврилювъ, Матв. Цебрикъ, Илько Капустякъ и Мих. Гавчикъ. А що нема ще власного читальняного дому, то оденъ зъ основателѣвъ, ч. Федько Боровець, вѣдступивъ на-разѣ половину гарного свого дому на цѣли читальнѣ.

На отворена читальнѣ явила ся майже вся громада Вороцова: господарѣ, господинѣ, молодцѣ и дѣвцѣ. Дальше прибули на се свято: зѣ Львова вѣдпоручникъ головного выдѣлу „Просвѣты“ п. Гр. Врецьона и директоръ „Народной Торговлѣ“ п. Вас. Нагѣрный, и гостѣ та делѣгаты зъ сусѣдныхъ громадъ та читалень.

Зборы вѣдкрывъ головный творець читальнѣ о. Яцышинъ, а на предсѣдателя запросивъ п. Нагѣрного. П. Врецьона мавъ выкладъ о просвѣтѣ, о. Гр. Рыбчакъ зъ Домажира поднявъ статутъ, а вѣдтакъ вписало ся до читальнѣ 82 членѣвъ, котрѣ зъобовязали ся платити по однѣй коронѣ рѣчно на потребы читальнѣ и старати ся о придбане новыхъ членѣвъ. Не вписавъ ся до читальнѣ лишь неписьменный вѣйтъ та тѣ его одномышленники, що ще не зрѣлѣ стати членами читальнѣ. Потѣмъ лишали ся 82 членѣвъ самѣ и выбрали собѣ выдѣлъ, котрый заразъ и уконстатувавъ ся. Именно выбрано о. Мих. Яцышина головою, ч. Илька Капустяка заступникомъ, ч. Ивана Ганицкого бібліотекаремъ, ч. Федька Боровця касіромъ и ч. Луку Масяка писаремъ, а чч. Артема Гаврилова и Антона Иванишина заступниками выдѣловыхъ. Вѣдпоручникъ головного выдѣлу „Просвѣты“, оказавши кождому членови читальняного выдѣлу на приписаний уставомъ обовязки, зложивъ для читальнѣ даръ въ книжкахъ вѣдъ головного выдѣлу „Просвѣты“. По численныхъ поданкахъ и многолѣтствіяхъ председатель замкнувъ зборы вѣдповѣдною промовою.

Въ недѣлю дня 13 (26) серпня вѣдбувъ ся въ вороцовскѣй читальни першій вѣдчитъ. П. Гр. Врецьона, пробуваючій въ кліматичнѣй стаціи Зимноводѣ-Рудно, читавъ о житю Сократа та вѣдтакъ выкладавъ о тѣмъ, якъ жита человѣкови въ роднѣ, громадѣ и краю. Слухачѣ подякували щирому прелеґентови сердечно. Такъ-бы всюды, а лѣпше буде! — *Вдоволений.*

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотеріи! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярія дяковскои льотерія, Львовъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекція Народнои Торговлѣ, Львовъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Загальнѣ зборы Равскои Рускои Рады** вѣдбудуть ся въ понедѣлокъ дня 10 н. ст. вересня о год. 1-ѣй по полудни въ Равѣ-рускѣй въ такимъ порядкомъ дневнымъ: 1) отворена зборовъ, 2) рефератъ політичный, 3) выборъ нового выдѣлу, 4) внесеня членовъ.

— **Въ Городку** вѣдбуде ся въ четверъ дня 6 н. ст. вересня с. р. театральне представленѣ на дохѣдъ будовы дому для бѣдныхъ ученикѣвъ зъ городецкого повѣту. Пѣдписаный комітетъ просить длятого о якъ найчисленнѣйшу участь П. Т. публики на то представленѣ. Добровѣльнѣ датки приймае ся зъ поднякою. — За комітетъ: *О. Черепашинскій, Ст. Стеблецкій, д-ръ Л. Озаркевичъ.*

— **Письменный іспит зрілости** розпочинае ся в ц. к. академічній гімназіі у Львові в понеділок дня 10 вересня о год. 8 рано. Абітурієнти обовязані дня 9 вересня до полудня зголосити ся в канцелярії дирекції гімназіяльної. — *Харкевич.*

— **Дѣвочій Институтъ руского товариства педаґоґічного у Львовѣ**, буде помѣщеный завдяки граф. Володимировѣй Дѣдушицкѣй въ ей реальности при ул. Савы ч. 3. Адоптація дому начинають ся завтра и дозволяють на такій розкладъ, що институтки будуть мали особнѣй спальнѣ, особну комнату до шкѣльнои науки и до забавы, до науки гры на фортепянѣ, рефектарь, комнату до купелѣ, а крѣмъ сего обширный огородъ до свого ужитку. Додаймо до того, що ул. Савы, бѣчна ул. Курковои, лежать въ затишу, а городъ реальности притыкае до великого парку при палатѣ Дѣдушицкихъ, дальше гору Стрѣльницѣ, то выходить, що институтки будуть мали не тѣлько помѣщене пѣдъ кождымъ зглядомъ вигѣдне, але и спокойне та здорове. Зъ уваги, що въ згаданѣй реальности може помѣсти и ся значно бѣльше число институтокъ, принимае руске товариство педаґоґічне нові зголошеня. Рефлектуючій на помѣщене въ институтѣ звольнять вѣдноситись до панѣ Г. Шухевичевои при ул. Собѣщины ч. 7 у Львовѣ.

— **До рускои бурсы въ Новѣмъ-Санчи** принятій на сей рѣкъ, якъ намъ выдѣлъ ся доносить, 42 ученики, а именно 19 зъ народныхъ школъ а 23 зъ гімназій. Зъ народнои школы принятій: зъ II он клясы 1 (даромъ), зъ III-ои клясы 5 (межи ними 1 даромъ), зъ VI ои кл. 12 (межи ними 2 даромъ), зъ II-ои кл. выдѣловои школы 1. Зъ гімназій принятій: зъ I-ои клясы 14, зъ II. кл. 2, зъ III. кл. 6, зъ IV. кл. 1 (зъ Америки). Выдѣлъ бурсы, щобы дати собѣ раду зъ такъ великимъ числомъ, утворивъ два вѣддѣлы: въ однѣмъ с. в. у властивѣй бурсѣ є 26 бурсаковъ а въ другѣмъ 16; сѣ другій суть вѣдданій на станцію, и выдѣлъ платить за нихъ по 16 К., але самъ провадить надъ ними надзѣръ. Треба сподѣвати ся, що вся Лемковщина прайде въ помѣчь новосандецкѣй бурсѣ, котра такъ скоро и зъ такимъ надзвычайнымъ успѣхомъ розвинула ся, зарѣдки ревному та умѣлому веденю ей мѣсцевыми патріотами. Доси на бурсу складала ся цѣла галицка Русь; чимъ дальше, тымъ бѣльше той обовязокъ мусить спадати на саму Лемковщину, котра при добрѣй волѣ зможе его безъ великого труду сповнити. Нехай же Лемковщина дбае о свое добро и свою честь та береже старанно то, до чого ѣй край допомѣгъ!

— **Зъ Долины.** (*Ще про рускій языкъ въ долинскихъ школахъ.*) Въ 183-ѣмъ числѣ „Дѣла“ було въ дописа зъ Долины сказано, що дѣти въ школѣ дѣвочѣй и въ першѣй класѣ школы мужескои молять ся лише по польски. Такъ и есть. А именно въ дѣвочѣй школѣ молять ся дѣти по черзѣ, коли жь приходить на руску дитину, то ся поминае ся и призначуе ся Польку. А въ першѣй класѣ мужескои школы дѣти молять ся всѣ разомъ голосно, и молитва вѣдмовляе ся по польски. Безъ причины отже старавъ ся о. катехитъ Клюкъ ту допись простувати, тымъ бѣльше, що тамъ не ходило о церковнѣй, лише о свѣтскѣ справы: анѣ не було тамъ сказано, що рускій дѣти вѣдмовляють молитвы по польски, анѣ взагалѣ та допись не дотыкала о. Клюка. Противно, признати треба, що о. катехитъ Клюкъ зъ великою ревностію працюе и о рускій обрядъ и рускій языкъ въ школѣ дуже заходить ся, а що его заходы не все мають бажаный намъ успѣхъ, то вже не его вина.

Справа шкѣльництва есть надзвычайно важна, проте на всякихъ вѣчахъ и зборахъ она повинна становити одну зъ головныхъ точокъ. А щобы въ нашѣмъ повѣтѣ бувъ вѣдповѣдный засѣбъ до обговорюваня, то придало бы ся, щобы и зъ Болехова та Рожнѣтова подано що до ширшои вѣдомости, якъ тамъ веде ся пѣдъ управою нашого инспектора шкѣльного, отца Базилего. — *Той самъ.*

— **Програма подорожи цѣсаря на маневры въ Галичинѣ.** Въ понедѣлокъ дня 10 вересня о год. 11 передъ полуднемъ вѣдѣде цѣсарь зъ двѣрця повѣчнои зелѣзницѣ у Вѣдни; вечеромъ о 7 год. прѣде до Кракова. Тутъ повитають его на двѣрци находячій ся въ Краковѣ достойники двору, князь-епископъ зъ капітулою катедральною, начальники властей, депутація мѣска и репрезентація. О год. 11 м. 43 въ ночи, прѣде цѣсарь до Ясла (повитання не буде). Въ второкъ дня 11 вересня рано вѣдѣде цѣсарь на поле маневровъ; на двѣрци зелѣзничѣмъ замельдуютъ ся знаходячій ся въ Яслѣ офіциры начальнои команды маневровъ. При поворотѣ цѣсаря зъ поля маневровъ повитають его передъ цѣсарскою резіденцією (будынокъ рады повѣтовои) мѣсцеви власти. Въ середу дня 12 вересня зновъ бѣльшій маневры. Въ четверъ дня 13 вересня передъ полуднемъ о 9 годинѣ буде въ резіденціи цѣсарскѣй принятъ. Въ пятницю дня 14 вересня и въ суботу дня 15 вересня бѣльшій маневры. Въ недѣлю дня 16 вересня о год. 8 зрана тихе богослуженя въ лат. костелѣ. Передъ полуднемъ вѣдбуде ся обговорене маневровъ. О год. 5 по полудни вѣдѣде цѣсарь зъ Ясла. Въ товариствѣ цѣсаря будуть находити ся: Генеральный адъютантъ ґенералъ кавалерій гр. Паръ, ґенеральный адъютантъ ґенералъ Больфрасъ; при вѣчній адъютанты: пѣдполковникъ Веселі, майоръ Пиглікъ, капітанъ корветы Генель; зъ вѣйсковои канцелярія цѣсарскои: пѣдполковникъ Ромъ и капітанъ Малятъ; ординансовый офіцеръ капітанъ Дітль; дальше лѣкарь: прибѣчный лѣкарь д-ръ Керцль; контролюръ двѣрского уряду касового Мадеръ, зъ канцелярія вѣйсковои радникъ правительственный Гердлічка; зъ канцелярія габінетовои секретарь двору д-ръ Мікесъ и д-ръ Левицкій. Зъ Вѣдня до Ясла буде ѣхати въ двѣрцовѣмъ поѣздѣ архикнязь Райнеръ зъ пѣдполковникомъ Вінклеромъ.

— **Вп. о. Ив. Залуцкій**, деканъ и парохъ теребовельскій, про котрого смерть донесло Słowo polskie онодги въ ч. 405, живе, и здоровъ и зовсѣмъ не хорунавъ, якъ самъ насъ повѣдомляе власноручнымъ письмомъ. Нехай же живе еще многій лѣта!

— **Велике вѣче угорскихъ Русиновъ**, вѣдбуло ся на днихъ въ Течовѣ (въ Марморощинѣ). Нарадамъ проводивъ міністеріяльный комісаръ Едвардъ Glanz. На вѣчу, въ котрѣмъ взяло участь богато священиковъ, учителѣвъ и народу, обговорювано способы, якими можна бы зарадити загальнѣй нуждѣ угорскихъ Русиновъ. Мѣжь иншими порѣшено завести для пробы въ 20 селахъ позичковѣ и щадничѣ касы.

— **Король Гумбертъ** обезпечивъ ся на житѣ въ рѣзныхъ товариствахъ европейскихъ на суму 10 міліонѣвъ франкѣвъ, въ товариствѣ новойоркѣмъ на 14 міліонѣвъ, въ товариствахъ „Mutual Life“ и „Equitable“ на 4 міліоны, такъ що разомъ дѣстануть его спадковицѣ 36 міліонѣвъ франкѣвъ.

— **Розбѣй въ мѣскѣмъ огородѣ.** Въ т. зв. заушкѣмъ огородѣ напали вчерашнего вечера о годинѣ 9¼ два драбы на машиниста зъ політехніки, вертаючого домѣвъ. Оденъ зъ нихъ заскочивъ му дорогу и спытавъ, котра година; а коли машиністъ спиниивъ ся, драбъ выдеръ ему годинникъ зъ ланцюшкомъ и утѣкъ разомъ зъ своимъ товаришемъ. Гарне безпеченьство у Львовѣ!

— **Нападъ на почту.** Жандармерія вже выслѣдила того, що напавъ передъ кѣлькома днями на почту пѣдъ Красѣчиномъ. Є нимъ селянинъ зъ Бѣрча, и его вже увязнено та вѣдставлено до суду.

— **Хвали мене роте!** Англійцѣ по кождѣй стрѣчи зъ Бурами показували великій числа убитыхъ и раненыхъ Бурѣвъ. Оденъ пильный читатель англійскихъ часописей зчисливъ тѣ страты Бурѣвъ пѣсля англійскихъ справозданъ, и показало ся, що Буры стратили въ раненыхъ и убитыхъ 250.000 душъ. Зваживши, що силы Бурѣвъ мали выносити всего 50.000, заходить питане, знѣдки взяли ся побитѣ тысячѣ и хто властиво воюе теперь зъ Англійцями въ полудневѣй Африцѣ.

— **Незвычайне заступництво.** Въ Хінахъ лучае ся часто, що засуджений на кару смерти, дають мѣсто себе заступника, такъ що кару смерти поносить человѣкъ звычайно невинный. Можливѣсть такого заступництва допускае хіньскій кодексъ карный. Звычайно платить ся за тое 300 таелѣвъ, а кандидатѣвъ зголошуе ся нераз таке множество, що засуджений бувае въ клопотѣ, котрого зъ помѣжь нихъ выбрати. Умова мѣжь засудженымъ а заступникомъ заключае ся въ присутности судій, а засуджений выплачуе угоджену суму заразъ при умовѣ. Заступникови вѣльно выпросити собѣ еще тыждень часу на полагодженя своихъ приватныхъ дѣлъ. Засуджений стае ся вѣльнымъ вѣдъ часу, коли поставивъ заступника; але є вѣнъ обовязаный аже до дня страченя приносити свому заступникови всякій ласощѣ и мусить бути при страченю.

— **25 міліонѣвъ долярѣвъ** буде коштувати сего року выборъ нового президента Сполученыхъ Державъ, и то республиканьску и демократичну партію разомъ. Поѣде аґітувати 8.000 головныхъ бесѣдникѣвъ на цѣлый мѣсяць и дѣстануть одинъ 5 міл. долярѣвъ, а другій 4 міл. дол. Друки, вѣдозвы, вынаймленя галь и т. п. буде коштувати до 8 міл. дол., а решту обернуть партіи на закупно голосѣвъ, подѣбно якъ и въ старѣмъ краю купуютъ „хрунѣвъ“. (Зъ амер. „Свободы“.)

— **Дирекція почтъ и телеґрафѣвъ** повѣдомляе насъ, що вѣдъ 31 серпня с. р. ажь до дальшого розпорядженя застановляе ся чинности ц. к. уряду почтового въ Соколовцѣ коло Коссова. Мѣсцевости Яворѣвъ, Рѣчка и Соколѣвка придѣляе ся до округу доручень ц. к. уряду почтового въ Коссовѣ. — Такъ само застановлено чинности ц. к. уряду почтового въ Зілобѣню на часъ вѣдъ 26 серпня до 18 вересня с. р., а на той часъ уладжено въ Зілобѣню почтову складницю.

— **Нападъ на листоноша.** Въ суботу дня 1 с. м. напали невыслѣджений злочинцѣ на улицѣ Личаковскѣй на листоноша Тому Бѣлора и тяжко его побили та ножемъ покалѣчили, при чѣмъ вѣдобрали вѣдъ него торбу, въ котрѣй носивъ вѣнъ звычайно грошѣ и грошевѣ переказы, але на той часъ була она порожна. Не першій то выпадокъ розбѣйничого нападу у Львовѣ, а львовскѣй поліціи не конче лестне дае свѣдоцтво.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Намѣстникъ гр. Пінінський вернувъ до Львова. — Епископъ Шептицкій выѣхавъ дня 1 с. м. зъ Верігофену до Дрездна, а звѣдтамъ вертае дня 5 с. м. на Вѣдень до Станиславова. — Архикнязь Йосифъ, що служить при полку пѣхоты стаціонованѣмъ въ Будапештѣ, зломивъ ногу пѣдъ часъ инспекціи вѣйска. — Дня 4 вересня с. р. (въ второкъ) вѣдбуде ся въ Ожидовѣ вѣнчане п. Николая Галянта, укѣнченого богослова, зъ п. Юліею Гутковскою, донькою мѣсцевого пароха. Стація желѣзницѣ, телеґрафъ и почта въ мѣсци. — Дня 6 вересня с. р. вѣдбуде ся вѣнчане п. Володимира Ванчицкого, укѣнченого богослова, зъ п. Климентиною Обушкевичѣвною въ Вѣкнинахъ, почта, стація телеґр. и ст. жел. Товмачь.

Аптикарь Брадія кропавъ жолудковѣй давнѣйше такожь знанѣй пѣдъ назвою „Марѣацельскихъ капель жолудковыхъ“, є дуже улюблений у всѣхъ веретахъ населеня зъ причины досвѣдченого знаменитого побуджаючого и скрѣпляючого дѣланя на слабый або попсованый жолудокъ, а дѣстати ихъ можна въ кождѣй аптицѣ. Радимо нашимъ Вповажаныимъ читателемъ при замовленяхъ уважати на марку охоронну и пѣдписъ, знаходячій ся въ инсератахъ нашои часописи, котрыми опаковане правдивыхъ капель марѣацельскихъ зъ осмотрене.

„Henneberg-Seide“

— nur ächt, wenn direkt von mir bezogen — schwarz, weiss und farbig, von 45 Kreuz. bis fl. 14·65 p. Meter. An Jedermann franko und verzollt ins Haus. Muster umgehend.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hofl.) Zürich. 58 (1)

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію принятій на Черныву: Цюкъ Вас., Насальскій Волод., Мащакъ Іос., Колтуновъ Ник., Кульчицкій Кел., Хотинецкій Кл., Калужняцкій І., Бачиньскій Волод., Ясенецкій Волод., Костекъ І., Борисъ Сим., Поланьскій І., Сѣнкевичъ Алек. — На Трускавець: Скородиньскій Тадей, Гамерскій Іоанъ, Гумецкій Юліанъ. На Папортно: Поляньскій Генр., Морозъ Гр., Стукачъ Павло. На Угнѣвъ: Калужняцкій Теоф., Котецкій Іос., Романовскій Вас. — Презенты получили: Феленчакъ Ник. на Поляны, Мусѣй Теоф. на Кунизовъ, Очабрукъ Алек. на Волицю, Гвиляевичъ Волод. на Тисову, Тимчишинъ Гр. на Германовичѣ. Петро Подлускій, укѣнченый богословъ зъ епархіи львѣвскои, принятый въ кан. звязь тут. епархіи.

Телеґрамы.

Градецъ 3 вересня. Вчера розпочавъ ся тутъ зѣздъ нѣмецкои соціяльно-демократичнои партіи въ Австрія. Соціяльныхъ демократѣвъ зъ Нѣмеччины репрезентують Фольмаръ и Зеґіцъ.

Бѣлградъ 3 вересня. Пенсіонованого Міланомъ полковника б. міністра вѣйны Петровича, король Александеръ именувавъ ґенераломъ и командантомъ шумадѣйскои дивізіи. Здеґрадованому Міланомъ Саву Груічови звернено ґенеральну рангу. Его номінація послома въ Петербурзѣ є лише питанемъ часу.

Лондонъ 3 вересня. Буларъ сфорсувавши гостинець до Ліденбурґа, перейшовъ черезъ рѣку Крокодиля. Буры концентрують свои силы въ горахъ Крокодиля, де вѣйшли ся вже всѣ команды зъ виняткомъ двохъ. [Ся вѣсть для насъ не зрозумѣла, бо Ліденбурґъ лежить на всходъ вѣдъ Преторія, на всходъ вѣдъ Преторія стоявъ Буларъ и армія Бурѣвъ а рѣка Крокодиля знаходить ся на захѣдъ вѣдъ Преторія а вѣдтакъ звертае ся на всходъ и творить повнѣчну границю Трансвалю. *Ред.*) Коло Кліріверу, недалеко Преторія знищено зелѣзничій торъ и пѣдпалено поѣздъ аложеный зъ 28 ваґонѣвъ.

Ц. 1833.

Конкурсъ.

Выдѣлъ Рады повѣтовои жидачѣвскои розписуе конкурсъ въ цѣли обсадженя посады лѣкаря окружного зъ осѣдкомъ въ мѣсточку Новѣмъселѣ.

Округъ санітарный обнимае громады: Повесело, Облазница, Жирава, Пандорѣвка, Сулятичъ, Баличъ подорожній и зарѣчній, Махлинецъ, Ганѣвцѣ, Руда, Юсептичъ, Крехѣвъ, Лѣвчицѣ, Яківцѣ, Мазурѣвка, Любша и Смухѣвъ, зъ населеньмъ 11.732 мешканцѣвъ.

Платна рѣчна выносить 1000 коронъ, рычалгъ на объѣзды 600 коронъ рѣчно, а кромѣ того въ першѣмъ роцѣ отримае лѣкарь помешканѣ въ натурѣ, складаюче ся зъ передпокою, покою, кухнѣ, будынковъ господарскихъ и кусень огороду.

Обовязки лѣкаря и услѣвя узысканя посады означеи суть въ законѣ зъ дня 2 лютого 1861 Ч. 17 д. з. к. и въ инструкціи службовѣй выданѣй черезъ ц. к. Намѣстництво въ порозумѣню зъ Выдѣломъ краевымъ (Ч. 83 д. з. к. зъ року 1891 и Ч 36 д. з. к. зъ року 1893). Лѣкарь окружный есть обовязаный утримувати аптику домову.

Поданя належито удокументованій належить вносити до Выдѣлу Рады повѣтовои найдальше до дня **30 вересня 1900.** 450 1—3

Жидачѣвъ дня 20 серпня 1900.

Павликовскій Президъ. — *Чавдерна* Секретарь.

Надѣслане.

Въ Станиславовѣ

найдогѣднѣйше ульокувати ся въ готели IMPERIAL.

котрый есть рѣшучо первырядный и зъ комфортомъ уладженый. Комнаты почавши вѣдъ 1 зр. 451 2—2

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскѣй число 7 вѣдъ 9—1 и 3—5 287

Лѣчница д-ра А. Тарнавского

въ Косовѣ за Коломыею

отворена до кѣнця жовтня. Средства: лѣченя водою и иншій фізикально-дієтетичній на способѣ д-ра Лямана. 229 2—5

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвіперы, льорнеты, бінокля далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвоникѣвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4156

!!Бѣлй и краснй руки!!

Хочь-бы и якъ червонй и посѣданй руки выбѣлѣють и выделікатнѣють по кôлькаразовôмъ натертю 1

Кремомъ рослиннымъ.

Слоикъ 160 гелерôвъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

Львôвъ: склепы власнй: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Кракôвъ: Суконницѣ ч. 20. Черновцѣ: инок 24 ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24.

Осѣвши у Львовѣ для выхованя дѣтей, радо примѣщу у себе добре вихованых школярикôвъ, котрых Родичѣ радй бы видѣти свои дѣти пôдъ дбалою материньскою опѣкою. Помôчь въ науцѣ удѣляти буде способбный инструкторъ домашный. Близшй информацiи могуть интересованй засягнути у Єлены Калатчуковон вдовы по учителю, Львôвъ ул. Доминиканьска ч. 5. 36610—10

Ученики знайдуть опѣку у интелігентнои родины, близько школы реальнои в IV гимназiи. Бартка Гловацкого 7. двери ч. 12. 3—2

Парохiя до заминu.

Місточко в АД. львівскій, стацiя вел., година їзди до Львова. Сотр. систем. Зголошенa під Е. М. Львів ул. Тэха 1., II. пов. 2 двері. 435 2—2

Свѣжый мѣдъ

десеровый правдивый рарытасъ медоборбъ 5 кли. 3 зр. 30 кр. франко власна пасѣка. Корінєвичь см. уч. Иванчаны и л. 439 1—4

Торговля насѣнь
Ант. Климовича
и СЫНА
у Львовѣ, площа Галицка 14.
поручае до теперѣшного засѣву: насѣнє Рэпы наст. стерл. бѣлон озим. 35 кр., насѣнє Рэпы нôвъ кл. стерл. бѣлон довгон нôвъ кл. 40 кр.
407 6—72

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТÔВЪ
ц. к. надворного заведенiя
І. ГЕННЕРА
що обнявъ-емъ тое заведенє на власнôсть и буду его дальше вести на тôй высокости и доскоиалости, на якôй черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.
Н. Лісса
401 9—65 улиця Академицка число 18.

Столовый виноградъ найлучшй сорты, кôшь зъ 5 кільогр. зр. 1·80.
Брескинѣ найлучшй сорты, кôшь 5 кільогр. зр. 2·50.
Столовй овочѣ на жданє мѣшанй, кôшь 5 кільогр. зр. 1·50 все оплачене, почтово обезпечене, добре опаковане, кошѣ даромъ за послѣплатою.
Петровичь и Пантичь
властителѣ виноградника въ ВЕРШЕЦЪ (полудньова Угорщина) **Petrovits & Pantsits in Werschetz — Südungarn.** 434 2—3

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика
І. ХРІСТОФА
заложена въ р. 1873 267 17—36
Львôвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

ПÔДЪ ЗВѢЗДОЮ.
АПТИКА
ПЕТРА МІКОЛЯША
у Львовѣ, Коперника ч. 1
поручае
ВИНА ЛѢЧНИЧИ Д-ра Кароля Міколяша
вôдзначенй найприхильнѣйшими свѣдоцтвами визначных повагъ лѣкарскихъ въ краю и за границею.
НАЙНОВѢЙШИЙ ПЕРФУМЫ
выробу парискихъ фірмъ свѣтовых Л. Т. Піверъ и Societte Hygienique
Всякй приборы до бактеріольогіи и мікрохеміи.
Найлучшй средства косметичнй и тоалєтовй французскй. 398 7—30
Воды лѣчничй ґазовй
перевышаючй роднимй воды мінеральнй
ПРИРЯДЫ ХІРУРГІЧНЙ
анґлійскй, французскй и нѣмецкй найлучшои якости.
Хемікалія для п. п. фотоґрафôвъ.

Цѣс. корол. упр.
Рафінерія спіритусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ
Якова Шпрехера и С-ки
у Львовѣ
поручае старй горѣвки польскй, розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout“ на малинки, такожь правдивый оцетъ спіритусовый. 366 44—?
Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Гармонiюмъ
до
науки спѣву
дуже тревалои конструкцiи
поручае
ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ
у Львовѣ. 94

новôсть. новôсть.
Хто хоче мати красне и бѣле лице,
най уживае кремъ всхôдной красоты и воду лілiеву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтй плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.
Дôстати можна лишe въ дрогерiи
Станислава Липницкого
У ЛЬВОВѢ
386b ул. Сикстуска, ч. 21. 1—24

Альойзій Гібнеръ
у ЛЬВОВѢ
Рынокъ число 38
поручае
Лякеръ до таблиць шкôльныхъ (найлѣпшій патентованый вырôбъ)
Циноберъ до лініованя таблиць шкôльныхъ,
Крейду француску, краяну въ лѣсочки,
Губки до таблиць шкôльныхъ. 392 6—?

Читальня „Просьвѣты“ въ Стрыю на Ланахъ пошукуе рутинованого **СКЛЕПАРЯ** до ведення Краминицѣ. Зголошення: О. Бобикевичъ — Стрый. 425 3—3

Тапеты найновѣйшй
Штукатерiи суфітовй
Сторы и жалюзiи
до вôконъ
Хôдники кокосовй
Дроты до сходôвъ
поручають найдешевше
И. ЛУЩИЦКІЙ
и
В. АДАМСКІЙ
давнѣйше ІРҐЕНСЪ
Львôвъ, Собѣского 4.
Для Пп. Архитектôвъ и пôдприемцѣвъ вôдповѣдный рабатъ. 403 10—25

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“
стоваришене зареестровано зъ обмеженою порукою у Львовѣ (ринок ч. 10, I. поверхъ въ домѣ „Просвѣты“) приймае вкладки ощадности въ довôльнôй высотѣ и опроцентовуе на 4½%.
Одинъ удѣлъ членьскій въ „Краєвôмъ Союзѣ Кредитовôмъ“ выносить 50 коронъ; кождый членъ може мати бôльше удѣлôвъ. При выплачуваню першого удѣлу належить зложити такожь вписове въ квотѣ: 2 корона на фондъ резервовый. Вôдъ удѣлôвъ членьскихъ в выплачуе „Краєвый Союзъ Кредитовый“ за рôкъ 1899 дівіденду въ высотѣ 5%.
Призбираныхъ грошей уживае „Краєвый Союзъ Кредитовый“ на *заосмотрюваня рускихъ товариствъ кредитовыхъ* потрѣбнымъ засобомъ капіталу оборотового, якъ такожь на *переведене коштовныхъ парцеляцій*.
Складаймо рускій грôшь въ своій институцiи.

Brady-ого
КАПЛѢ ЖОЛУДКОВЙ
давнѣйше Маріяцельскй каплѣ жолудковй
приспособлений въ аптицѣ „пôдъ королемъ Угорщины“ Кароля Брадi у Вѣдни I. Fleischmarkt 1.
загально досвѣдне и знане средство лѣчкиче зъ побуджуючого дѣланя на жолудокъ при забуреняхъ трававня и иншихъ недомаганяхъ жолудка.

Цѣна за фляшку . . . . . 40 кр.
Подвôйна фляшка . . . . . 70 кр.

Не можу не звернути ще разъ уваги на те, що мои каплѣ жолудковй часто бувають фальшованй. Тому при купнѣ треба уважати на повысшу охорону марку въ пôдписомъ **С. Brady** а вôдкинути яко неправдивй всякй фабрикаты, котрй не заосмотренй тою маркою охоронною и пôдписомъ **C. Brady.** 427 1—24

Каплѣ жолудковй аптикаря К. Браді
(давнѣйше Маріяцельскй каплѣ жолудковй)
опакованй въ червоныхъ складистыхъ коробкахъ зъ образомъ св. Матери Божои зъ Маріяцель [яко марки охоронной]. Пôдъ маркою охоронною мусить находитись стоячи пôбочь пôдпись *C. Brady*
Складовй части подань.
Каплѣ жолудковй правдивй можна набути у всѣхъ аптикахъ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.
Магазинъ и рукодѣльня рукавичокъ
Йосифа
КОПАЧИНЬСКОГО
перенесена
на улицю Валову, число 7,
дôмъ Вп. Балабана,
поручае для Пп. ученикôвъ обойчики и рукавички.
422 6—8

ПЕРФУМЕРІИ
въ фляконахъ и на вагу.
Мыла тоалєтовй
о всякихъ запахахъ.
Косметики и Помады.
Приборы тоалєтовй.
ГРЕБЕНЪ
Щѣтки, Щѣточки, Губки тоалєтовй
поручае
АЛЬОЙЗІЙ ГІБНЕРЪ
У ЛЬВОВѢ
Рынокъ ч. 38.
3·2 3—?

КАВУ
въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко
по 9 зр. 20 кр., 10 зр. 20 кр., 10 зр. 70 кр. и 11 зр. 20 кр.
ВИНО
въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко
по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.; 4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожшй вина фляшками)
высилае
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІИ.
92 123—?

ЛЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
ВЪ КАЛУШИ
вôдзначена двома срѣбными медалями
выконуе **дзвоны** рôзнои ваги и приймае ушкоджень дзвоны до переливаня въ найкоротшôмъ часѣ, а такожь маe на складѣ готовй дзвоны рôзнои ваги.
Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя, прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармонійный звукъ монхъ дзвонôвъ ручу и длятого осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. Публицѣ.
Зъ глубокимъ поважанемъ
3789 **АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.**

Машины и знаряды господарскй
зъ перворядныхъ фабрикъ
можна купувати за посередництвомъ
„НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ“
у Львовѣ
а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ зъ 2 ножами и 1 колесомъ по	54 кор.	
Сѣчкарнѣ ТН зъ 3 ножами и 2 колесами „	56 „	
Сѣчкарнѣ ТН зъ 4 ножами и 2 колесами „	59 „	
Млынки до чищеня збôжа системы Бакера „	100	} и вище
Млынки до чищеня збôжа лекшй „	64	}
Молотѣльнѣ ручнй . . . . . „	170	„
Краячѣ до буракôвъ . . . . . „	60	„
Тискачѣ [гнѣтôзники] . . . . . „	230	„
Прасы до олѣю . . . . . „	230	„
Плуги ковальскои роботы зъ колѣсницями „	32	„
Косы зô старійскои стали довгй: 60, 70, 80 цм. по кор.	1·00, 1·20, 1·40	

[Косы можна набути по всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ. На 5-кілеву посылку иде 8—10 кôсъ.]

Окрôмъ того можна купувати за посередництвомъ „Народнои Торговлѣ“ и иншй машины и знаряды господарскй по цѣнахъ фабричныхъ.

ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаютъ ся лише за готôвку и безъ опусту. При сейчасовôй уплатѣ за сѣчкарнѣ дае ся 5% опусту а за всѣ прочй машины 10% опусту. Допускае ся и сплату ратами (зъ вынимкою плугôвъ и кôсъ) за окремою умовою и порукою, однакъ въ тôмъ случаю не признае ся нѣякихъ опустôвъ.

Застерѣгае ся можлива пôзнѣйша змѣна цѣнъ!
267 14—? **Народна Торговля.**

Розкладъ ѣзды поѣздôвъ зелѣзничихъ важный вôдъ 1 мая 1900.
пôсля часу середньо-европейского [пôзнѣйшого о 36 мінутъ вôдъ часу львôвского.]

посп.	особ	приходить до Львова	посп.	особ.	вôдходять зô Львова
		День			**День**
	6·20	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·25	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	7·45	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пôдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	8·05	„ Лавочного Калуша, Хирова		6·35	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Тернополи, Бродôвъ на Пôдзамче		6·43	„ Пôдволочискъ въ Пôдзамча
	8·00	„ „ „ гол. дворець	8·30		„ Кракова, Любачева, Ордова, Вѣдня
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои (гол. двор.)		8·40	„ „ Вѣдни, Хирова, Стружа
	8·50	„ Кракова, Вѣдня, Ордова		9·15	„ Янова
	11·45	„ Ярослава, Любачева		9·25	„ Пôдволочискъ въ гол. дворця
	11·55	„ Ицканъ, Станиславъ, Козовы		9·55	„ Черновець
	12·55	„ Янова на гол. дворець		9·42	„ Пôдволочискъ зъ Пôдзамча
1·35		„ Кракова, Вѣдня		—·—	„ Белзця, Равы, Любачева
	1·15	„ Сколього, Хирова, Калуша	1·36		„ Пôдволочискъ въ гол. дворця
1·45		„ Ицканъ, Станиславова, Гусятина	2·08		„ „ „ Пôдзамча
2·20		„ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Кореземее
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабôвки
	5·40	„ „ „ Пôдзамче		—·—	„ Ярослава
	5·17	„ „ „ гол. дворець			
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева			
		Ночь			**Ночь**
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава	12·40		до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·20		„ Черновець, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Констанцы, Букарешту
2·31		„ Кракова, Вѣдня, Ордова		4.15	„ Кракова, Хирова, Коросна
	8·12	„ Пôдволочискъ зъ Пôдзамче		6·10	„ Станиславова
	8·35	„ „ „ гол. дворець		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Варшавы
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·50	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	9·45	„ „ „ „ Хирова		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
	10·—	„ Ицканъ, Пôдвысокого, Козовы		7.10	„ Тернополя зъ гол. дворця
		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·33	„ „ „ Пôдзамча
	—·—	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		9·12	„ Янова 1/10 до 30/4 1900 включно
	—·—	„ Ицканъ, Козовы, Пôдвысокого		10·50	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·12	„ Пôдволоч. Бродôвъ, Копычинець		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·30	„ „ „ на гол. дворець		11·—	„ Пôдволочискъ, Бродôвъ г. дворця
	10·15	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·28	„ „ Грималова Пôдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нôчна числить ся вôдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информацiйне ц. к. зелѣзницѣ державной при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одвѣчальный редакторъ Костъ Паньковскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянсвон. Зъ друкарнѣ Инстит,ту Ставропігійского пôдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 189. Львовъ, Второкъ 22 Серпня (4 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературний додатокъ „Бібліотека найзнаменитших новѣтей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю за переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и оголошенія приймають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Конерська ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Кілінського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитости за оголошенія платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:	за границею:
на цѣлый рѣкъ . . 16 зр.	на цѣлый рѣкъ . . 22 зр.
на пѣвъ року . . 8 зр.	на пѣвъ року . . 11 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Рекламація неопечатанѣ вѣльнѣ вѣдъ порта.

Поединоке число коштує 6 кр. на пров. 7½ кр.

Оголошенія звычайні приймають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрічки иіператовоі або ся мѣсце и въ рубрицѣ „Надсланне“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші домесеня приватні числить ся по 5 кр. вѣдъ стрічки.

До ситуації.

Нинѣшну кризу, котра змушуе правительство зробити якійсь рѣшучій крокъ, спровокували Чехи. По конференціяхъ, якій зъ ними вѣдбувъ въ послѣднихъ днахъ д-ръ Керберъ, правительство прийшло до переконання, що на полѣпшенє вѣдносинъ въ парламентѣ нема найменшої надѣї. Не знаючи, що въ теперѣшній ситуації зробити, правительство хоче бодай выскати на часъ и старае ся увыскати у цѣсаря дозвѣлъ на розвязанє парламенту. N. W. Tagblatt твердить, що д-ръ Керберъ вже носить такій дозвѣлъ въ кишени. Бути може, що якійсь часъ, буде радити безъ парламенту, а вѣдтакъ вѣдкличе ся до выборцѣвъ. Д-ръ Керберъ вертае здаеть ся до того, що хотѣвъ вѣдразу зробити гр. Клярі и надѣе ся, що зъ выборовъ выйдуть по обохъ сторонахъ здесяткованій тій партіи, котрых истнованє опирае ся на національныхъ шовінізмахъ, а побѣдять тій, котрій высувають на першій плянъ економічній програмы. Въ такѣмъ случаю въ новѣмъ парламентѣ стала бы ся можливою спокѣйна и реальна праця. Вѣденьскій дневники сумнѣвають ся, чи Керберови поведе ся сей планъ такъ, якъ мѣгъ бы бувъ повести ся гр. Клярієму. Клярі хотѣвъ позволити, абы выборы вѣдбули ся у всѣхъ краяхъ безъ найменшої прессіи зѣ стороны правительственныхъ органовъ, коли тымъ часомъ выборы за д-ра Кербера будуть вѣдбувати ся майже такъ само, якъ се було давнѣйше въ звычаю. Можлива отже рѣчь, що коли не буде надѣѣ, що выборы не змѣнять складу парляменту, уступить не парламентъ але теперѣшне правительство. За димісією Кербера горлае цѣла чеська праса и пѣдсуває на его наслѣдника кн. Альфреда Ліхтенштайна. Можлива рѣчь, що Чехи переформсують свѣй планъ, при помочи кола польского, котре новыхъ выборовъ бонть ся, якъ чортъ свяченої воды.

Зъ енунціяцій правительства въ пѣвофіціальныхъ дневникахъ выходило бы, що правительство не гадае уступити, що отже Чехи перечислили ся, коли гадають що повалять зненавидженє ними правительство.

Вчера бувъ Керберъ на довшій бо двогодиннѣй авдієнціи у цѣсаря. По авдієнціи скликавъ Керберъ всѣхъ міністровъ на нараду. На тій нарадѣ выринула рѣзниця поглядовъ, котрои доси не усунено. Зъ тои причины надѣють ся, що прийде до змѣнъ въ кабінетѣ Кербера. По кабінетовій нарадѣ Керберъ конферувавъ довшій часъ зъ ческимъ міністромъ Резекомъ. Окрѣмъ Кербера, приймавъ цѣсарь на авдієнціи также инших міністровъ. Супротивъ того, що правительство не може рѣшити ся на якійсь остаточный, радикальный крокъ въ дипльоматичныхъ кругахъ говорять, що остаточне рѣшенє о судьбѣ парляменту наступить доперва по поворотѣ цѣсаря зъ галицкихъ маневровъ. Се значило бы, що выпробованымъ австрійскимъ звычаемъ, справа буде вѣдложена на пѣзнѣйше, а тымчасомъ ситуація може сама змѣнить ся.

Въ кругахъ близькихъ до правительства твердять рѣшучо, що цѣсарске рѣшенє въ справѣ теперѣшнои кризы наступить вже въ другій половинѣ сего тыждня. Дальше твердять, що корона привязуе велику вагу до удержаня Кербера при кермѣ кабінету. Запевняють нарештѣ, що на случай розвязаня рады державнои новѣ выборы не будуть розписанѣ на жовтень, але трохи пѣзнѣйше, бо приготованя до нихъ, спеціяльно въ пятій курін мусять тревати довшій часъ.

Мадярскій насильства.

Д. 23 червня 1898 р. угорскій судъ праєовый засудивъ редактора словацкихъ „Народныхъ Новинъ“ Петора на вѣсѣмъ мѣсяцѣвъ вязницѣ за статьѣ, въ котрыхъ вѣнъ выступавъ противъ вымордуваня словацкихъ роботниковъ въ будапештеньскихъ цегольняхъ и противъ мадярщеня словацкихъ назвъ словацкихъ мѣсцевостей. Коли Петоръ вѣдсидѣвши кару, вертавъ домовъ, витали его на двѣрци зелѣзницѣ его кревній, приятелѣ и товаришѣ. Въ тѣмъ повитаню добачили угорскій власти заколотъ публичного спокою и выточили 22 Словакамъ процесъ. Въ першій инстанціи засуджено адвоката Матвѣя Дулю на шѣсть недѣль, Светозора Гурбана на 14 днѣвъ, Петорового шурина Андрѣя Галяса на 8 днѣвъ, иншимъ присуджено по кѣлька днѣвъ арешту.

Вѣдъ того засуду взели засуджені рекурсъ до королѣвскои курін; але ся не тѣлько не змѣнила кары, але ще ся пѣдвысшила. И такъ Матвѣя Дулю засуджено на шѣсть мѣсяцѣвъ, Светозора Гурбана на пять мѣсяцѣвъ, Мудроня, Галяса и Буню кождого на три мѣсяцѣ, шѣснацятьохъ иншихъ кождого на два мѣсяцѣ, а двѣ женки кожду на 100 коронъ кары, лише чотири особы увольнено. Засудъ сей выкликавъ, розумѣе ся, въ цѣлій Словаччинѣ велике пригнобленє, а въ славяньскихъ часописяхъ незвычайне, а цѣлкомъ справедливе обуренє.

Замѣтный, особливо для насъ, е въ сѣй справѣ голосъ краковского Głos'y Narodu.

„Для насъ — пише той дневникъ мѣжь иншимъ — для найблизшихъ побратимовъ словацкихъ краѣвъ, е се дѣймаючою перестрогою, до чого вважуе ся посунутись конституційна держава, въ котрій повалено засаду рѣвноправности народностей. Ось до чого дѣйдемо нехибно и у насъ въ Австрії, коли позволимо ломити засады рѣвноправности, коли въ покорнѣмъ мовчаню склонимо голову передъ октройованѣмъ нѣмецкого державного языка. Нѣмецкій державный языкъ мае бути першимъ ступнемъ до удержавненя нѣмецкои народности въ Долитавщинѣ такъ само, якъ удержавнено мадярску народность въ Залитавщинѣ. Горе тогдѣ кождому, хто зважить ся бути Полякомъ, Словѣнцемъ чи Чехомъ! Тогдѣ такъ само, якъ нынѣ Словакамъ въ Угорщинѣ не буде намъ вѣльно упѣмнути ся анѣ о выыскуване нашого роботника анѣ запротестувати противъ перекручуваня назвискъ нашихъ мѣсцевостей анѣ повитати нашого кревного чи приятеля, що терпѣвъ за народну справу!“

О такъ! Мы вповни подѣляемо чувства и гадки Głos-y Narodu; а подѣляемо ихъ, тымъ бѣльше вѣдчуваючи гнетъ Словаковъ, що и мы самій не потребуемо ждати аж удержавненя нѣмецкого языка та разомъ зъ нимъ всѣхъ тыхъ небезпекъ, якій уявляе собѣ на такій выпадокъ Głos Narodu. Все те мы вже теперь переживаемо, хочь — не перечимо — не въ такѣй мѣрѣ, якъ Словаки въ Угорщинѣ. Чи-жь на галицкій Руси разомъ зъ „удержавненемъ“ польского языка не удержавнено также польскои народности и не подоптано засаду національнои рѣвноправности? Чи не польщать у насъ вѣдъ малечку нашои дѣтворы по школахъ? Чи не перекручують скрѣзь именъ руских и родовыхъ и географічныхъ? Чи не переслѣдують всюды тыхъ, що важать ся бути Русинами? Такъ уже всюды старають ся нашій Руси-надати выглядъ Польщѣ, що навѣть Głos Narodu, вычислюючи славяньскій народности („Горе тому, хто поважить ся бути Полякомъ, Словѣнцемъ, Чехомъ), боить ся — чи може стыдае ся — згадати про Русиновъ, почуваючи самъ, що тымъ Русинамъ не богато менший дѣють ся кривды, вѣдъ Поляковъ, якъ Словакамъ вѣдъ Мадяръ.

Дальше пише згаданый дневникъ: „Годѣ намъ на такій понурій вѣсти про Словаковъ сидѣти зъ заложеными руками. Треба щось робити! По-надъ розвѣреными въ національній ненависти мадярскими судьями и таки той, котрого имени надужывать негѣдно до гнобленя свободы народовъ, а котрый, якъ самъ сими днями оголосивъ въ письмѣ до своихъ народовъ, бажае ихъ незаколоченого щасливого и свобѣдного розвитку. До стѣпъ трону повинній звернути ся всѣ славяньскій народы монархіи зъ покорною увагою, що оденъ зъ найслабшихъ матеріяльно хочь морально найсильнѣйшихъ членовъ великои славяньскои родины выданый е на поталу найдичѣйшого переслѣдованя. Рѣвнозвучна, въ словахъ повнои почести, але и болю та жалю уложена у всѣхъ славяньскихъ мовахъ Австрії и Угорщины петиція, покрыта міліонами пѣдписовъ, позбираныхъ въ кождій польскій, ческій, рускій (ого! навѣть и рускій!), словѣньскій и хорватскій громадѣ, була бы могучою маніфестацією и не могла бы не зробити враженя на благородномъ серци старенького монарха.“

Отже пригадавъ собѣ таки Głos Narodu и Русиновъ! Добре, пѣдпишемо и мы петицію; але будемо мусѣли въ нѣй указати, що е ще и другій народъ славяньскій, тежъ матеріяльно слабый, але сильный морально, а такъ само, якъ Словаки, выданый на поталу дикого насильного переслѣдованя изъ стороны славяньскихъ таки братовъ, що тежъ по-

Хто щасливый?

Нарисъ зъ житя.

Вони тримали ся за руки и глядѣли собѣ въ очи. Все сказали собѣ, не було про що вже балакати. Тѣлько тихій бѣль налягъ на ихъ серци, а въ чудовыхъ, синѣхъ очахъ дѣвчины блыскотѣла сльоза. — Розлука!...

Вони пращались въ остатне. Рука въ руцѣ, устами зъ устами гладила темне волосе на головѣ, що спочивала на ей грудяхъ. Але вѣнъ бувъ уже гадками далеко. Видѣвъ передъ собою дворець, числивъ въ гадцѣ свою готѣвку, думавъ про высылку подорожныхъ клунковъ и пригадувавъ собѣ, що вѣдъ теперь поклавъ собѣ за задачу звидѣти чужій краѣ, пѣзнати чужихъ людей, переплысти море та шукати щастя въ новѣмъ свѣтѣ...

Вона тихо застогнала зъ болю и плачу.

„Крѣпись, крѣпись, моя дѣвчино“, промовивъ вѣнъ наконець, зворушеный ще, та вже трохи нетерпеливый, и поцѣлувавъ ей въ чоло. „Я верну зновъ и вже нѣколи не розстанемось. Неправда? Такъ зле не есть. Мы молодій и сильній та хочемо утворити собѣ певну будучность.“

„Такъ“, — зѣтхнула вона.

„Ну, видишь. Тѣлько, чи моя мала наречена зможе бути сильною?“ и вѣнъ взявъ у свои руки ей малу головку та цѣловавъ чоло и губы. „Поручаю тебе Всевышньому, моя вѣрна любко! Бувай здорова и не забудь про мене.“

„Нѣколи!“ сказала вона щиро.

Его очи зайшли сльозами, бо бѣль розлуки все таки побѣдивъ его; але вѣнъ перемогъ зворушенє. Смѣявъ ся навѣть. „До побаченя — до щасливого побаченя...“ прошепотѣвъ, цѣлуючи ей въ остатне.

„До побаченя!“

Ще разъ обнявъ ей своими раменами, потѣмъ стиснувъ лишь ей руки и не оглядаючи ся вже, вылетѣвъ зъ кѣмнаты.

Двѣ годины пѣзнѣйше плывъ вѣнъ моремъ у новый свѣтъ, зъ головою повною намѣровъ и журбы.

Въ тихѣмъ болю осталась Кляра.

Вона мала заняте, тому не могла довго вѣддаватись сумнымъ гадкамъ. Се було для нея великою вѣдрадою въ першихъ дняхъ самоты. Середъ рѣзнороднои дѣяльности учителькы, що зъ цѣлою повагою свого звання сповняе свои обовязки, стереже дѣтей, котрій ей повѣрено, бере участь въ ихъ радѣсныхъ и сумныхъ хвиляхъ, тутъ потѣшае, тамъ карае, тамъ зновъ упоминае, остае мало часу для свого Я. Журба о чуже добро каже мовчати своимъ бажанямъ и тѣлько темна, самотна нѣчь позваляе на мрію, позваляе отрясти ся на хвилину зъ обовязковъ и праць. Тымъ то вона думала про будучность, про Ришарда, про долю свого нареченого аж тогдѣ, коли покѣнчила вже свои обовязки, навѣть домашній. Тѣлько мѣсяць видѣвъ часомъ, якъ сльозы блыстѣли на ей лицяхъ.

Зъ матерю, що розумѣла и глубоко вѣдчувала горе своеи дитины, говорила Кляра дуже рѣдко. Ей здавалось майже, що се спрофанувало бы ей любовь, коли бы мати говорила про провову „остаточну цѣль“ ей вѣдносинъ до Ришарда. Такъ твердо звенѣло слово „подруже“. Про се властиво Кляра не думала нѣколи. Не выйти за-мужъ, се не здавалось ей великамъ нещастемъ; щобы вѣнъ не переставъ любити ей, щобы не забувъ про ней, того вона боялась.

И тому оминала вона старано въ своихъ думкахъ всякій питаня про будуче газдѣство, про вѣно и потрѣбній до того заходы. Нишкомъ радовалась дѣвчина кождымъ заощадженымъ крейцаромъ, кождою дрѣбницею, котру купила за ощадженый грѣшь для будучого газдѣства.

Черезъ се навязувала Кляра гадки про милого, надѣю побачити его та получити ся въ нимъ, а лягаючи спати колисалась мрѣями, що потѣшали ей и були такій солодкій, такій любій...

Що дня приходили листы вѣдъ Ришарда, въ котрыхъ вѣнъ говоривъ про свои замыслы, але рѣдко коли про свои намѣры. Кляра читала въ стрѣчкахъ знехочене, журбу, навѣть розчаруване.

Вона сподѣвалась чогось подѣбного. Але загрѣвала его, додавала ему силъ, хочь не потѣшала; бо потѣхи вѣнъ не бажавъ, инакше бувъ бы выразнѣйше пѣдчеркавъ свою журбу. Була миленькою, доброю и все повною надѣї для него. Про себе не писала нѣчого. Була бы се такъ радо зробила, бо почала занепадати на здоровлю. Ей губы були червонѣ, але лице блѣде; они часомъ свѣтились якимсь неприроднымъ блескомъ, а потѣмъ гасли змученій. Але Ришардъ не повиненъ журити ся ще нею; тому вона й мовчала про себе.

Мѣжь тымъ листы вѣдъ него приходили щораз то рѣдше; вони були коротшій и писаній бѣльше по американьски. Въ нихъ було щораз менше любови и чувства, а его оповѣщеня звенѣли якъ купецке справозданє. Мати Кляры стала непокоитись, бо знала аж надто добре правдивость пословицѣ: „Зъ очей — зъ головы“. Разъ така навѣть голосно заявила свою гадку. Але Кляра смѣяла ся. „Ришардъ останесь менѣ вѣрный“, сказала вона зъ переконѣченемъ.

Минуло лѣто, минула зима, а Кляра ставала щораз слабшою, упадала зъ силъ. Вкѣнци мусѣла положитись до лѣжка.

Теперь мати Кляры написала сама до Ришарда, и незабаромъ опѣля прийшовъ листъ вѣдъ него. Вѣнъ такъ сердечно звучавъ, такою промовлявъ мовою, що серце Кляры забилось живѣйше, а ей мати була также цѣлкомъ вдоволена.

„Ты будешь еще дуже щаслива!“ — казала вона до Кляры: — На весну подужаешь; поѣдемо на село, а опѣля прийде до насъ также Ришардъ. Потѣмъ усе буде добре...“

Кляра засмѣялась легко. „Буде добре, — шептала вона, — буду щаслива? Щасливій суть тѣлько мертвій!“

„Не кажи такъ, — говорила мати розжалобнена. — „Чи не маешь листу вѣдъ него? Чи не принѣсъ вѣнъ тобѣ надѣю и радѣсть? Нѣ, — говорила вона лагѣдно дальше, — не кажи такъ, и не додавай менѣ ще бѣльше журбы, дитино. Щасливій суть тѣлько живій, бо мертвымъ байдуже щасте и горе. А ты будешь жити, алучишь ся зъ своимъ Ришардомъ и будешь щаслива.“

Кляра не заразъ вѣдповѣла. Вона замкнула очи и спувала мрѣѣ.

„Подай менѣ листъ, мамо!“ просила вона по хвилѣ: „Вѣнъ пише такъ солодко и любо, такъ сердечно и тепло, якъ звыкъ все говорити. Менѣ здаесь, неначе-бъ Ришардъ самъ бувъ коло мене.“

Минули зновъ тыждня, и ще одинъ листъ прийшовъ вѣдъ Ришарда. И сей бувъ повный любови, допытовъ про здоровле Кляры; але про се, чи прийде, чи хоче приѣхати, не писавъ Ришардъ.

Та проте Кляра не менше радувалась листомъ. Вона сама вѣрила теперь тымъ сильнѣйше въ его любовь и говорила про близьке щасте зъ такимъ переконѣченемъ, неначе духомъ вѣщувала.

Мати була вдоволена, але лѣкарь хитавъ

допіали засаду рѣвноправности національнои. Надѣємо ся, що симъ разомъ може не стрѣнемо ся зъ терпкими словами „Adieu, meine Herren!“, бо нема вже, славити Бога, при при тронѣ клятои памяти гр. Каая.

Ще де-що въ справѣ еміграціи.

[*Оголошеня пѣдприемствъ и агенцій еміграційныхъ. Приватный листъ зъ Канады*].

Хотя въ сѣй хвили рухъ еміграційный, здає ся, притихъ, однакожь не можна сумнѣвати ся, що вѣнъ оживить ся знова. Бо якъ не перестали причины до еміграціи, такъ и тѣ, що тягнуть зыски зъ еміграціи, пѣдприемства и агенціи, не перестали своеи роботы.

Мы маємо у себе кѣлька друкованыхъ проспектѣвъ пѣдприемствъ и агенцій. И такъ перевозове товариство зъ Удіне въ Италіи La Ligure Amerikana описує подорожи до рѣзныхъ краѣвъ Америки, а зъ-помѣжь стрѣчокъ такъ и выпрае заохота: Ану люде, збирайте ся и ѣдьте на зустрѣчь лучшѣи долѣ. Въ однѣи зъ тыхъ картокъ говорить ся про дорогу до пѣвнѣчнои Америки; тутъ долучена також „Miscelanea про еміграцію селянъ до Америки“, вытягъ зъ 160 ч. сегорѣчного „Kurjer-a lwowsk-ogo“, де говорить ся, що въ пѣвнѣчнѣи Америцѣ заробляють Мазуры богато грошей. Двѣ другѣ картки говорять про дорогу до рѣзныхъ краѣвъ такъ пѣвнѣчнои якъ и полудневои Америки. Замѣтный е способѣ писаня тыхъ картокъ. Ломана польщина*), котра темныхъ мужикѣвъ мае магічный вплывъ, подане, цѣны ѣзды зелѣзництво до Удіне зъ кѣльканайцятьохъ важнѣйшихъ галицкихъ стацій, при чѣмъ вѣчно клеплеть ся, „що кошта суть дуже малѣ“, або що „цѣна выносить лише“ таку а таку суму, списъ (розумѣесь неправдивый) харчу на кораблн, котрый мае складати ся зъ мяса, хлѣба, вина, кавы, отже такихъ спеціялѣвъ, якихъ мужикъ и на Великдень не бачить, — все те обчислено на легковѣрнѣсть мужикѣвъ, все писане зъ тою цѣлію, абы ихъ заманити до еміграціи. А треба знати, що такѣ картки розширенѣ по краю дуже численно. Ось що пишеть ся въ однѣи зъ нихъ: „Посилаємо нашѣ картки до громадскои старшины, до громадскихъ склепѣвъ та до публичныхъ читалень“...

Також прийшовъ до нашои редакціи листокъ: „Аргентина“, вложенный въ рѣзныхъ статей про сю країну, по передруковуваныхъ зъ „Gazet ы handlowo-geograficzn-oи“ та зъ „Wiadomości Salezyańsk-ихъ“. Тутъ, що правда, не захвалюють ся Аргентины безвзглядно, але тонъ усѣхъ статей такѣи, що мужикъ, прочитавши ихъ, таки набравъ бы охоты ѣхати туды, а особливо бѣднѣйшій 25 „морґѣвъ“ (розумѣють ся, аргентиньскихъ, т. е. 25 гектарѣвъ) землѣ за 45 зр., одна або двѣ коровы и пара коней за дурно, харчь до того часу, доки не зберуть ся першихъ плодѣвъ зѣ свого поля, се такѣ рѣчи, що мають велику притягаючу силу надъ нашимъ голоднымъ мужикомъ! Въ листку про Аргентину цѣкаве й те, що якійсь ks. Stefan Duda, котрый, не знати зъ якои рациі, займае ся еміграитами въ Удіне, говорить выключно про польскихъ еміграитовъ зъ Галичины. Не знати, чи говорить зъ него старошляхотска ненависть, що буцѣмъ то Polska, Ruś i Litwa to jedno ciało, чи безличность модерного шовініста?!...

Супротивъ тыхъ приманчивыхъ оголошень стоять письма нашихъ еміграитовъ зъ Америки, якъ публичнѣ, призначенѣ для публикованя въ часописяхъ, такъ приватнѣ, высыланѣ до родины або до приятелѣвъ и знакомыхъ. Недавно помѣстили мы въ „Дѣлѣ“ допись п. Кирила Геника зъ Канады. Цѣкавый такожь листъ одного мужика зъ ясельского повѣту, котрый описує дорогу морску такими темными красками: „Зъ початку не можна нѣчого ѣсти, бо страва варена парою, якась солодкава, не смакує, млоить; потѣмъ морска хороба не дае ѣсти... Одымъ словомъ, хто хоче мати вѣдпущенѣ всѣ грѣхи, най лишь вѣдбуде подорожь до Америки!“ (Гл. Kurjer lwowski, ч. 160 за 1900 р.)

До насъ знова надѣславъ о. Ярославъ Бачиньскій зъ Кошилѣвцѣвъ залѣщицкого повѣта листъ свого парохіянина Михайла Фурдіевича, що разомъ зъ другимъ кошиловецкимъ господаремъ Яковомъ Польовимъ выѣхавъ минувшого року въ мартѣ до Канады и осѣвъ въ Етельбертъ въ Манітобѣ. Про ихъ еміграцію пише о. Бачиньскій отсе: Якѣвъ Польовый бувъ майже найзаможнѣйшимъ и найинтеліґентнѣйшимъ газдою въ цѣлѣмъ селѣ. Молодый (38 лѣтъ), тверезый, працьовитый, письменный, членъ „Просвѣты“, мавъ 10 морґѣвъ доброго поля, красну хату и всѣ господарскѣ будынки въ добрѣмъ станѣ. Коло поля робивъ добре, тожь оно добре ему родило, и бувъ все у него хлѣбъ на хлѣбъ и крайцаръ на крейцаръ. Найстаршого сына вѣдвѣзъ на науку дяківства до дяка Бачиньского въ Городенцѣ. Стали люде зъ Городенки ѣхати до Канады; поѣхавъ и той дякъ. Звѣдти ставъ слати листы до Польового и представивъ ему Канаду въ такихъ рожевыхъ барвахъ, що той рѣшивъ ся туды пти та ще намовивъ свого сусѣда Михайла Фурдіевича. Сей бувъ уже бѣднѣйшій, мавъ хату, 2 морґи поля, садокъ, городець, пасѣку, але при-тѣмъ досыть зароблявъ кравецтвомъ. Польовый збиравъ коло 3000 зр., Фурдіевичь коло 800 зр.

Не сповнилась, видно, мрѣя сихъ двохъ еміграитовъ, бо 1/VI. с. р. прийшовъ до Проця Костура въ Цапѣвцяхъ залѣщицкого повѣта вѣдъ М. Фурдіевича ось якій листъ:

Мои любезні сусїди!

Не міг-ем до вас так довго писати доки ся не роздивив по Канаді, жибим міг і вам гдецо про ню написати, що ту людем бракує, а чого знов за багато є. Ми зістаєм здорові і веде нам ся звичайно, як на чужині, як то кажут, бідному все вітер в очи, ні свата, ні брата, ані приятеля, а лизуновичів скрізь не бракує! Досить, що ми ту з того гаразду і плакати не перестаєм але вже всьо пропало. Щоб мині був хто правду написав, як ту є, то я бим був за жадні гроші не їхав, але брехач бреше, а дурний їде, і то так бреше, таке описує, що не бувало, ані ніколи не може бути. Але я вам тепер опишу правду, і хто хоче їхати до Канади на зломанье карку, то най послухає моїх слів, щоби не плакав так, як ми плачем. І так земля дуже лиха, піскувата, каміниста і мочари. Кукуруза, фасоля, огирки, гарбузи ту ніколи не будут, бо померзнут, а решта з ярини всьо буде, але не таке, як в Галичині; а пшениця также міцними вимерзає. Овочів, як яблок, грушок, словом нема ані слїду, не так, щоби не родили, але таки і дерев нема жадних овочевих і не буде, а місцями лід в кирниці стоїт цїле лїто. В лїті в день то горячо, годі витримати, а в ночи так зимно, як би в нас по Честнім Хресті. Жайворонків, вороів, перепилиць и жадних птахів тих, що в Галичині нема; словом смутно, що ся жити не хоче. А що найгірше, комарі так густо, що навіть дихати не дают, бо в писок летят, і вечером мусит кождий утікати до хати, а перед порогом в огонь класти, бо би ся і в хаті не вінучував; не один собі гадає: як такі я собі гадав, що то та земля новина і є богато зорати два або три шнури тай в відки жити, а то не правде, ту зорати і 10 шнурів, то жити нема звідки. Заробок в лїті правда що є, але що з того коли в зимі нема, що заробит в лїті, то в зимі зісьт, а робят так як худобов, даремне платити не хотят, і обіцяют півтора доляра на день, але як прийде до рахунку, зачне рахувати то з тяшков бідов вийде по 80 центів, бо порахує харч, на доктора, на неділю, а як кілька день слота, то ще хоть з дому доплачуй, а богачі так на той заробок біжут, як то в нас за снопи, бо му жаль, що бідний заробляє, а війти троха що ся не по прививают, такі якісь голодні, тай їх багато попривіздило. А той заробок не є так блиско дому, треба іти пішки 150 миль і в лїсах ночувати, а нім хату здиблеш то також за два дни або три дни. То такі Канадийскі гаразди.

Мука, масо, солонина, то дуже тано але всьо купити то єднак тра багато грошей. Більше не маю що так вам нового написати о Канаді. Хотяй не богато пишу але правду, хто там збирає ся їхати, дайте му най перечитає, щоби потому не плакав на свій дурний розум, так як я.

Ми з Польовим купили фарму але я лише пяту часть, 32 акри. Давем 90 долярів, а Польовий дав 350. Землі досить, але як би така як в нашій Галичині, а то півроку нездала; хати положили-м блиско один другого і живем далі“.

Конець листу — и поздоровленя рѣжныхъ кревныхъ и т. д., тому пропускаємъ его.

*) Н. пр. Nasi pasazerowie przyjezdzajonc do Udine zastano zawsze przy drzwiach wychodowych na kolei naszego urzendnika do kturego wszyscy majo sie zglosic. Ten urzendnik ma na znak czapke na glowie z napisem zlotymi literami.

головою: „Коли прийде весна, мусить дѣвчина ѣхати на село. Може стане ѣй лѣпше — казавъ вѣнъ — але будьте готовѣ на найгѣрше“.

Мати Кляры злякала ся спершу. Потѣмъ недовѣрчиво глядѣла на доньку, що ѣй лѣпше выглядала и була бѣльше вдоволена, чимъ перше.

„Щасливѣ суть мертвѣ“ думала вона теперь. „Чи-жь щасливѣ також и вмираючѣ?“

Коли прийшла весна, выѣхали вони на село.

Гарными весняными днями сидѣли на дворѣ, слухали щебетаня пташенятъ, радувалнсь кождымъ пучкомъ цвѣту та витали кождый золотый промѣнь сонця. Сотный разъ читала останнѣй листъ вѣдъ Ришарда. Вона тѣлько ждала, коли заскрипить фѣртка вѣдъ города и вѣйде вѣнъ та приголубить ѣи до серця.

Выглядала даремно.

Одного дня — а бувъ се на причудъ гарный, лагѣдный, лѣтный день — почувала себе Кляра такою легкою и свобѣдною, що вѣдважилась зробити кѣлька крокѣвъ. Однакъ змучена упала по хвилѣ на подушки фотелю, що стоявъ въ тѣни орѣха, и знова выняла листъ вѣдъ Ришарда.

Наразъ почула скорѣ кроки; якійсь грубый голосъ вырѣкъ ѣи имя. Вона зъ крикомъ пѣдняла ся: „Ришардъ!“ — крикнула вона, щаслива, рада, и простерла руки передъ себе.

Одначе звѣльна упала назадъ; руки опустились безсильно, и вона зѣтхнувши, замкнула очи.

Мати налякана прибѣгла до неи. „Дитино, що тобѣ?“ — кликала вона.

Кляра тѣлько усмѣхнулась. Ѣи лице покрывъ глубокѣи спокѣй, а голова опала тяжко на подушки.

„Кляро!“ крикнула мати знова и страшный лякъ знявъ ѣи.

Дѣвчина не вѣдповѣдала.

Въ тѣмъ приступивъ листоносъ и ставъ передъ ними. Вѣнъ державъ въ руцѣ якійсь листъ и сказавъ: „Прошу, — зъ Америка“. Наразъ урвавъ: „Пробѣгъ, — крикнувъ вѣнъ, — панна умирае!“

Кинувъ ся до дѣвчины, прил живъ ухо до грудей и слухавъ, потѣмъ кивнувъ сумно головою и прошептавъ, потѣшаючи: „Вона се знесла!“ Вѣнъ вѣддавъ листъ и выйшовъ зворушеный зъ города.

* * *

Въ три днѣ опѣсля ховали Кляру на тихѣмъ кладовищи малон, гѣрекон оселѣ. Мати поклала ѣи въ домовину передостанній листъ вѣдъ Ришарда, бо вѣнъ бувъ для Кляры остатною радѣстю. Той листъ, що прийшовъ при смерти Кляры, вона кинула въ огонь. Нѣхто не мавъ дѣзнатись, що Кляру таки введено и зраджено. Ришардъ здобувъ собѣ становище, оженивъ ся въ Америцѣ и о тѣмъ доносивъ въ листѣ, стараючись уневинити себе. Кляра умерла въ солодкѣмъ привидѣ, вона-жь сама не бажала нѣчого, що ѣи нагадувало бы зраду Ришарда.

Одначе мати вѣдчувала себе майже вдоволеною, коли згадала на той ангельскій усмѣхъ, якій яснѣвъ на лици Кляры, якъ клала ѣи въ домовину. Вона тямила собѣ слова ѣи: „Щасливѣ суть мертвѣ“.

Зъ нѣмецкого переклавъ

Микола Стефановъ.

а чого знов за багато є. Ми зістаєм здорові і веде нам ся звичайно, як на чужині, як то кажут, бідному все вітер в очи, ні свата, ні брата, ані приятеля, а лизуновичів скрізь не бракує! Досить, що ми ту з того гаразду і плакати не перестаєм але вже всьо пропало. Щоб мині був хто правду написав, як ту є, то я бим був за жадні гроші не їхав, але брехач бреше, а дурний їде, і то так бреше, таке описує, що не бувало, ані ніколи не може бути. Але я вам тепер опишу правду, і хто хоче їхати до Канади на зломанье карку, то най послухає моїх слів, щоби не плакав так, як ми плачем. І так земля дуже лиха, піскувата, каміниста і мочари. Кукуруза, фасоля, огирки, гарбузи ту ніколи не будут, бо померзнут, а решта з ярини всьо буде, але не таке, як в Галичині; а пшениця также місцями вимерзає. Овочів, як яблок, грушок, словом нема ані слїду, не так, щоби не родили, але таки і дерев нема жадних овочевих і не буде, а місцями лід в кирниці стоїт цїле лїто. В лїті в день то горячо, годі витримати, а в ночи так зимно, як би в нас по Честнім Хресті. Жайворонків, вороів, перепилиць и жадних птахів тих, що в Галичині нема; словом смутно, що ся жити не хоче. А що найгірше, комарі так густо, що навіть дихати не дают, бо в писок летят, і вечером мусит кождий утікати до хати, а перед порогом в огонь класти, бо би ся і в хаті не вінучував; не один собі гадає: як такі я собі гадав, що то та земля новина і є богато зорати два або три шнури тай в відки жити, а то не правде, ту зорати і 10 шнурів, то жити нема звідки. Заробок в лїті правда що є, але що з того коли в зимі нема, що заробит в лїті, то в зимі зісьт, а робят так як худобов, даремне платити не хотят, і обіцяют півтора доляра на день, але як прийде до рахунку, зачне рахувати то з тяшков бідов вийде по 80 центів, бо порахує харч, на доктора, на неділю, а як кілька день слота, то ще хоть з дому доплачуй, а богачі так на той заробок біжут, як то в нас за снопи, бо му жаль, що бідний заробляє, а війти троха що ся не по прививают, такі якісь голодні, тай їх багато попривіздило. А той заробок не є так блиско дому, треба іти пішки 150 миль і в лїсах ночувати, а нім хату здиблеш то також за два дни або три дни. То такі Канадийскі гаразди.

Мука, масо, солонина, то дуже тано але всьо купити то єднак тра багато грошей. Більше не маю що так вам нового написати о Канаді. Хотяй не богато пишу але правду, хто там збирає ся їхати, дайте му най перечитає, щоби потому не плакав на свій дурний розум, так як я.

Ми з Польовим купили фарму але я лише пяту часть, 32 акри. Давем 90 долярів, а Польовий дав 350. Землі досить, але як би така як в нашій Галичині, а то півроку нездала; хати положили-м блиско один другого і живем далі“.

Конець листу — и поздоровленя рѣжныхъ кревныхъ и т. д., тому пропускаємъ его.

Хіньска справа.

Вѣсть, що Россія намѣряе выцофати вѣйска зъ Пекіну, выкликала въ Лондонѣ и въ Берлинѣ величезне здивоване. Въ Берлинѣ суть тымъ самовѣльнымъ поступованемъ Россія прямо обурены. Россію уважають за головну ініціяторку именованя гр. Вальдерсего начальнымъ комендантомъ союзныхъ вѣйскъ въ Хінахъ, а она хоче теперь нагло выцофати свои вѣйска зъ Пекіну не упередивши нѣкого про свои пляны. Обурене Нѣмцѣвъ и Англійцѣвъ зрозумѣле. Россія посѣдаючи зелѣзницю, мае въ руцѣ ключь цѣлои ситуаціи. Коли въ зимѣ лѣдъ замкне пристань въ Таку, запровіантоване вѣйскъ въ Пекінѣ буде зависѣти вѣдъ Россіи. Може бути, що на рѣшене Россіи вплынули фінансовѣ взгляды и трудности, зъ якими е сполучене удержане вѣйскъ въ Хінахъ.

Пѣсля донесеня бюра Райтера зъ Шангаю, Лігунчанъ мавъ вчера повѣдомити Америку и Англію, що Россія рѣшила независимо вѣдъ политики иншихъ державъ выцофати свои вѣйска зъ Пекіну. Въ се донесене въ Лондонѣ не хочуть вѣрити и думають що Лігунчанъ интригує, и що Англія и Америка вложили таку саму заяву. Въ россійскѣи нотѣ оголошеной въ Нѣмеччинѣ, нема найменшои згадки о вѣйсковѣи сторонѣ хіньскои справы и се Нѣмцѣвъ найбѣльше гнівае, бо въ той нотѣ якъ разъ нема того о що Нѣмцямъ въ тѣи хвили найбѣльше ходить. Въ Берлинѣ заявляють, що нѣмецкій вѣйска не будуть зъ Пекіну выцофанѣ, якъ лишь яка инша держава лишить тамъ свои вѣйска.

Въ справѣ россійского проекту поданого въ нотѣ до американьского правительства, „Таймсъ“ пише: Природна рѣчь, що россійскій проектъ въ справѣ опорожненя Пекіну выплывае зъ програмы, котрои вѣдъ першои хвилѣ придержували ся кабінеты въ Петербурзѣ и въ Парижи. Россійске и французске правительство е переконанѣ, що мировѣ переговоры дали бы ся скорше напизати, коли бы посольства и вѣйска перенесли ся до Пекіну. Америка и Японъ будуть здаеть ся сон самои гадки, а супротивъ того Англія не повинна нѣмъ противити ся. До Frankf. Ztg. доносять зъ Нью-Йорку, що Америка не приймe россійского проекту, бо ѣи цѣлею е гармоньйне дѣлане въ тѣмъ напрямѣ, абы союзнѣи лашили ся въ Пекінѣ. Коли бы однакъ котра небудь зъ державъ цофнула зъ вѣдтамъ свои вѣйска, Америка пѣде за ѣи примѣромъ. Становище Япону е вдентичне зѣ становищемъ Америки.

Всѣ тѣ поголоски про намѣръ Россіи выцофаня своихъ вѣйскъ зъ Пекіну и пѣдозрѣня иншихъ державъ, що Америка, Японъ, може навѣть и Франція пѣдуть за ѣи примѣромъ, мають свои реальнѣ пѣдставы. Згаданѣ державы не мають вже найменшои причины авантурувати ся въ Пекінѣ, бо на хіньскѣи експедиціи осягнули вже бѣльше менше все те, що могли собѣ бажати. Россія мае Манджурію въ своихъ рукахъ, а теперь розходить ся ѣи о се, абы могла край сей задержати. Россія може остаточно и зъ Манджурія выцофае свои вѣйска, але аж тогды, коли буде скѣнчена и забезпечена манджурска зелѣзниця. Россійскій представитель въ Пекінѣ мавъ вже навѣть зѣдъѣхати до Тьентсіну а россійскій комендантъ мавъ одержати наказъ, абы перенѣсъ туды також россійску кольонію въ Пекінѣ и всѣ россійскѣ вѣйска, Японъ обсадивъ огнище торговлѣ зъ Хінами, пристань Амога, вѣддалену о 12 миль вѣдъ Формозы, котру Японъ хоче мати въ области своихъ интересѣвъ. Осягнувши се, Японъ, такъ само якъ и Россія не мае вже найменшого интересу выкидати грошѣ на удержане вѣйскъ въ Пекінѣ и дальшу вѣйну зъ Хінами. Америка, а спеціяльно ѣи президентъ такъ само хочуть якъ найскорше збути ся хіньскихъ клопотѣвъ, а то зъ причины дуже прикр и ситуаціи на Филипінахъ и недалекихъ выборѣвъ президента Америки.

Коли тѣ три державы, а зъ нѣми ще й Франція выцофають свои вѣйска зъ Пекіну и не схочуть брати участи въ дальшѣи военнѣи акціи, Нѣмеччина и Англія лишать ся самѣ, бо вѣйска Австрія и Италіи не можуть тутъ входити въ рахунокъ. Графъ Вальдерсе, котрый мавъ „дати науку“ Хінцямъ, пѣде рѣшучо за пѣзно, бо вже не буде тои армія, надъ котрою мавъ обняти команду. Злѣсть Англіи и Нѣмеччины противъ Россіи, котра перша порушила справу выцофаня вѣйскъ зъ зъ Пекіну, цѣлкомъ зрозумѣла.

Спеціяльный американьскій комісарь въ Хінахъ, въ розмовѣ зъ дневникарями высказавъ гадку, що теперь найважнѣйшою рѣчею е гармонія мѣжь державами. Треба користати зъ теперѣшнои ситуаціи и разъ на все управильнити положене чужинцѣвъ въ Хінахъ. Коли се не стане ся, они щезнуть звѣдтамъ на вѣки. Комісарь жалувавъ ся, що нѣ вѣнъ, нѣ иншій урядники не знають нѣчого, що дѣе ся въ Пекінѣ и на телеґрамы не одержують вѣдповѣди. Здаеть ся, що Хінцѣ нищать депешѣ мѣжь Чіфу и Шангаемъ.

Зъ Пекіну доносять, що двѣръ цѣсаревон вже хоче вернути до Пекіну, коли тѣлько запевнять ему безкарнѣсть. Віцекороль полудневыхъ провінцій заявили ся за тымъ, абы королева до Пекіну вже не вертала. Лігунчанъ мавъ телеґрафувати до хіньскихъ послѣвъ въ Европѣ, що Хіны готовѣ вѣддати пѣдъ европейску контролю цла и звернути державамъ кошта военнои експедиціи. Доносять також, що цѣсарева хоче позволити на оголошене сына кн. Туана цѣсаремъ пѣдъ протекторатомъ Россіи. Пекінъ мае бути цѣлкомъ знищеный вѣйсками чужинцѣвъ. Богатѣи Хінцѣ утѣкли разомъ зъ цѣсаревою. Капітанъ австрійского корабля „Марія Терезія“ телеґрафує: цѣсарску палату обсадили вѣйска всѣхъ державъ. Мѣжь ними знаходить ся також плютонъ австро-угорского вѣддѣлу. Нашъ вѣддѣлъ заквартированый въ палатѣ вѣйскового губернатора Чуиля, котрого яко протектора бунту на жадане послѣвъ увязнено и выдано Японови. Въ Пекінѣ и околици нема слѣду хіньскихъ вѣйскъ, анѣ Боксерѣвъ.

Письма зъ краю.

Зъ Камѣнки-струмиловои [*Краева школа промыслова въ Камѣнцѣ струмиловѣи. Секатуры Русинѣвъ.*]

Въ тутешнѣи краевѣи школѣ промысловѣи е вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ директоръ Полякъ, котрый вѣдзначае ся особлившою нетолеранцією супротивъ Русинѣвъ. Ученики сеи школы се въ найбѣльшѣи части сыны рускихъ селянъ, а чисто ученикѣвъ Полякѣвъ е дуже мале. Однакъ школа не то що не мае руско-

го характеру, але п. директоръ обходить ся зъ учениками Русинами дуже зле. Идучи за своимъ пересвѣдченемъ, що z Rusina nie było i nie będzie nic porządnego (сю свою думку выповѣдае дуже часто!), вонъ старае ся зъ нихъ робити Поляковъ. Такъ пр. ученикъ не смѣе въ присутности п. директора говорити по руски. Коли п. директоръ разъ почувъ, якъ два ученики Русины говорили зъ собою по руски, кинувъ ся на нихъ зъ лайкою: Już nie możesz, jeden z drugim, zapomieć tego chłopskiego języka?! Ty cepie, jeden z drugim! Wstyd mi będzie, gdy kto posłyszy, że wy tak gadacie! Powie, że ja was nic nie uczę! Коли ученикъ достане таку порцію, то вже потомъ крые ся передъ п. директоромъ зъ рѣдною мовою и на силу наломлює языкъ, абы говорити по польски. Взагалѣ п. директоръ зъ рускими учениками обходить ся далеко гѣрше, якъ зъ нихъ товаришами Поляками и черезъ усе те ученики-Русины дуже часто на него нарѣкають.

Въ тѣй школѣ термінуе ученикъ три роки, а четвертый призначеный на те, абы справивъ ся лѣпше у своѣмъ фаху. Тогдѣ вже не ходить на теоретичнѣ выклады, лише робить вѣдъ штуки. И хочь выробы мусять бути дуже добрѣ, то директоръ платить за роботу дуже мало, щобы показати своимъ властямъ, якъ то ощадно вѣдъ обходить ся зъ грошми. За се найбѣльше нарѣкають на него ученики, особливо Русины, котрымъ вонъ платить якъ найменьше, а коли хто упоминае ся о бѣльшу заплату, то вонъ торгуе ся гѣрше жида. При такѣй нагодѣ сказавъ недавно до одного ученика-Русина: Każdy Rusin to uparta świnia. Взагалѣ вылаяти Русинѣвъ то у п. директора щось цѣлкомъ звычайного. Такѣ назвы якъ: chruniu! cepie! chłopie! почути можна дуже часто. А потомъ нарѣкае директоръ, що кождый Русинъ то niewdzięczne stworzenie. Нема чого нарѣкати; яке „помагай бѣгъ“, таке „дай Боже здоровє“!

Вправдѣ признати треба, що п. директоръ пѣднѣсъ школу, завѣвъ у нѣй педагогічный ладъ, але вонъ повиненъ такожь однаково обходити ся зъ учениками обохъ народностій, та не секувати Русинѣвъ за те, що они Русины.

Такожь замѣтити треба, що въ шкѣльнѣй бібліотецѣ, въ якой мають користати всѣ ученики, нема анѣ одной рускои книжки!

Звертаемо на се увагу Русинѣвъ членѣвъ шкѣльного комітету, особливо мѣсцевого декана о. Цегельского, котрый е заступникомъ головы шкѣльного комітету и заступникомъ повѣтового маршалка, щобы вглянули въ ту справу. Та и селяне, котрѣ дають своихъ дѣтей до тои школы, повиненъ упомнути ся о права своеи рѣдноп мовы.

А, бувшій ученикъ промысловои школы.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярії дяковскои льотерії, Львѣвъ Коперника ч. 36 на руки Вир. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львѣвъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Для П. Маріи Пеленьскои** въ Комарнѣ зложили дальше: Д-ръ В. Яновичъ зъ Стрѣлискъ новыхъ 5 кор., о. Б. Еліяшевичъ зъ Гуменця 5 к., о. Є. Шухевичъ зъ Красова вѣдъ себе и вѣдъ парохіанд 11 к., п. А. Москва зъ Вижницѣ вѣдъ себе 1 к., вѣдъ п. Гуньки 1 к. и вѣдъ п. Кошка 1 к., о. І. Палагицкій зъ Станиславова 2 к. 20 сот. — разомъ 26 к. 20 сот.

— **Фанты для дяковскои льотерії прислали:** Хвальне Товариство „Рязница“ въ Самборѣ фелонъ въ цѣнѣ 220 коронъ; Вп. П. Т. Ф. Калиновичъ, учителька зъ Утѣховичъ, давѣнокъ; Рыбакъ Євгенія ампулки; о. Романъ Соневицкій зъ Вѣстры молитвословъ; СС. Служебницѣ зъ Львова бурсу; Марія и Ольга Леонтовичъ ручникъ и вѣшальце стѣнне; зъ Хирова на руки П. Гладиловичѣвнои: Каролина Паславска вставку, Христина Тритякова вставку, Катерина Маслякова гафтъ на подушку, Юлія Салигагафтъ на подушку, Анеля Шѣдкульска гафтъ на подушку, Леонтина Кухарска корунку, Анна Курнвчакова вставку; Всесвѣтлѣйшій Отець Митратъ Вас. Левицкій зъ Риму на бѣломъ шовковомъ тлѣ копію образа св. Кирила и Методія зъ церкви св. Климентія въ Римѣ; панѣ Юлія Дуткевичева зъ Цѣшокъ стихарь; П. Неля Танячкевичѣзна зъ Закомаря вышиваный пѣдпрестольникъ. Дальшихъ фантовъ, особливо штучныхъ цвѣтовъ, выглядаемо нетерпеливо. Высилати належить найпозднѣйше 10. щобы Комітетъ могъ бути въ нихъ посѣданю, конечно передъ 13-ымъ с. м. — За комітетъ: *Танячкевичъ.*

— **Епископъ Константинъ Чеховичъ** достався вѣдъ папы Льва XIII. новій достоиньства домового пралата св. отця и асистента папского трону а такожь тытулъ римского граѳа.

— **Въ школѣ музики К. Мікулього,** Хорущина ч. 12 (філія на Кастелѣвцѣ ч. 14) можна цѣлый рѣкъ записувати ся на курсы фортепіановый, скрипковый, віолончельовый, на науку сольового спѣву и теорію.

— **Крадѣжь въ судѣ.** Въ Долинѣ якійсь злочинець вырвавъ въ ночи зъ дня 28 на 29 серпня с. р. вѣкно въ партерѣ судового будынку и достався ся до середины, забравъ зелѣзну касу, выпѣсъ ся до будуючои ся напротивъ церкви, тамъ ся розбивъ и забравъ готѣвкою 1752 коронъ, золотый годинникъ зъ ланцушкомъ и значки стемплевѣ вартости 44 кор. Цѣнні папери и книжочки щадничѣ лишивъ въ касѣ.

— **Крадѣжь на почтѣ.** Въ краковскомъ урядѣ почтовомъ пропавъ листъ, котрымъ було 2.400 рубл. Подозрѣне паде на одного зъ експедиторовъ; вчера его увязнено.

— **Похороны Ніцшого,** вѣдбувъ ся въ Рекенѣ, въ способѣ такъ оригінальный, якъ оригінальнымъ було цѣле духове житя творця „надчоловѣка“. На порохонъ зѣйшла ся дуже незначна горстка особъ. Ніцше, котрый занимавъ ся такожь музикою и самъ компонувавъ музичнѣ творы, высказавъ передъ смертію бажане, щобы на его похоронѣ вѣдспѣвано его власный творъ „Имнъ до житя“; але смерть его наступила такъ несподѣвано, що хоръ не мавъ часу належито приготовити ся, абы вдоволити его волю. Музичнымъ ассираціямъ небощика вѣддано честь тымъ, що коли мощѣ его спочивали на катафальку, вѣдзывали ся вѣдъ часу до часу звуки пѣсень набожныхъ Брамса и Палестріна а фільозофічному его талантови вѣддано почесть тымъ, що кождый зъ его приятелѣвъ, стоячи надъ его могилою и склядаючи грудку землѣ на домовину, выголошувавъ при тѣмъ кѣлька стрѣчокъ зъ „Заратустры“.

— **Ювилей султана.** Якъ мы вже доносили, обходивъ турецкій султанъ Абдулъ Гамідъ II. дня 1 вересня ювилей свого 25-лѣтнего панованя. Вонъ вступивъ на тронъ яко наслѣдникъ божевѣльного Мурада и скиненого Абдула Азиса, за котрого замѣшаня и неладъ въ Туреччинѣ дойшли до найвысшого степеня. Вѣдъ занятя Царограду лише пять султановъ панували такій довгій часъ, але жаденъ зъ нихъ не обходивъ свого ювилея, бо се не е звычаемъ у могамеданъ. Отже Абдулъ Гамідъ обходженемъ свого ювилею показуе певну склонность да европейскихъ звычаѣвъ, якъ и передше вонъ старавъ ся де-въ-чомъ зробити приступъ заходнѣй культурѣ до закостенѣлого могамеданізма. За его панованя перебула Турція великій небезпеченства, въ котрыхъ вонъ показувавъ неразъ дипльоматичну зручность. Особливо старавъ ся вонъ о пѣдненсенє вройнои силы и о полѣпшенє комунікаціи та шкѣльництва. Въ одной и другой справѣ послуговавъ ся помочію Нѣмцѣвъ. Нѣмецкій офіцеры зреорганізували его войско, нѣмецкій инженеры будовали зелѣзницѣ, нѣмецкій лѣкарѣ закладали шпиталѣ и т. и.

Введенемъ до ювилейныхъ торжествъ було велике принятє въ султаньскѣй палатѣ. Австро-угорскій амбасадоръ, баронъ Калісъ вручивъ султанови власноручне письмо вѣдъ цѣсаря Францъ-Йосифа. Потомъ приймавъ султанъ иншихъ амбасадоровъ и послѣвъ меншихъ державъ. Вечеромъ вѣдбула ся илюмінація, а на другій день гальовый обѣдъ.

— **Несподѣване зрѣвнанє.** Судовѣ всесвѣтнои выстави въ Парижи признали велику надгороду I клясы за найлучше уряджене шкѣлъ и публичного выхованя лондоньскому комітетови шкѣльному, а такожь самои надгороды удостоила ся республика африканьска въ Трансвалю. Здаѳ ся, що несподѣвали ся оба теперѣшнѣ противники збирати ся зъ собою на тѣмъ полю, а — що бѣльше — бути зрѣвнаными на поли культуры. Для Буровъ велика се слава, — для Англійцѣвъ політично моральна погрома. Бо-жь прецѣнь голосили они всюды, що ведуть войну зъ Трансвалемъ лише для уведеня тамъ культуры и просвѣты; а тутъ осудъ на всесвѣтномъ конкурсѣ шкѣльномъ каже, що Буры не потребують побирати наукъ вѣдъ Англійцѣвъ, зъ котрыми стоять на рѣвни що-до взорцево уряженого шкѣльництва. Отже непотрѣбно выслала Англія 200.000 войска до Трансвалю — нѣбы то для ширеня культуры.

— **Чи сухотники можуть женити ся?** на найновѣйшомъ засѣданю Товарыства внутрѣшнои медицины въ Берлинѣ мавъ д-ръ Гебгардтъ вѣдчитъ про можливость супружествъ помѣжь сухотниками. Вѣдчитъ сей выкликавъ ширшу дискусію, котрои змѣстъ зъ огляду на вагу самои рѣчи подаемо коротко.

Д-ръ Гебгардтъ доказувавъ, що въ супружомъ пожитю жѣнки заражують ся сухотами далеко скорше, якъ мущины. Станъ здоровля сухотника стае по шлюбѣ звычайно гѣршій. По думцѣ презеѳента туберкулічнѣ можуть женити ся доперва въ рѣкъ пѣсля повного выдужаня. На думку проф. Фірбрінгера супружество помагае часомъ поборотн зовсѣмъ сухоты. Єму лучало ся бачити людей засудженыхъ на смерть, котрѣ по кѣлькохъ лѣтахъ супружого житя вертали до здоровля. Треба се приписати стараню жѣнокъ и бѣльшимъ выгодамъ, якѣ маѳ женатый чоловѣкъ въ порѣвнаню зъ нежонатымъ Що-до однорѣчного періоду, по котромъ на думки презеѳента уздоровленый сухотникъ е забезпеченый вѣдъ заразы, проф. Ф. подае слѣдуючій примѣръ: Одинъ зъ его пацієнтовъ, чоловѣкъ середныхъ лѣтъ, вылѣчивъ ся, здавалось, изъ туберкулозъ вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ. Одного разу давъ вонъ намовити ся на вечерю въ товариствѣ офіцеровъ, выпивъ за богато, а на другій день достався выбухъ крови, въ наслѣдокъ чого вмеръ до тыждня. Що-до дѣдичности сухотъ, то проф. Ф. думае, що дѣти сухотниковъ при раціональномъ выхованю бувають переважно здоровѣ. Проф. Лайденъ робить увагу, що дѣти туберкулічныхъ лише въ такомъ разѣ можуть устерегти ся вѣдъ сухотъ, коли бодай одно зъ родичѣвъ здорове. Трудне положенє лѣкаря, коли его сухотникъ пытаѳть, чи маѳ женить ся. Звычайно заказъ не перешкаджае подружю, а перестороги лѣкаря загроюють тѣлько хвилины щастя. Тому проф. Л. вѣдъ якогось часу не заборонюе сухотникамъ женити ся, бо по перше переконавъ ся, що се на нѣчо не здасть ся, а по-друге ствердивъ, що заразити ся сухотами безпосередно можна дуже рѣдко та що дѣтямъ не грозить некезпеченьство. За те молодѣ повинні уникати близшихъ зносинъ зъ туберкулічными женщинами. Д-ръ Гебгардтъ противить ся установленю закона, що заборонювавъ бы сухотникамъ входити въ супружество. Новѣ досльды доказали, що сухотникъ при стараню жѣнки та при лучшомъ вѣдживленю може вернути до зглядного здоровля, а сухотникъ, котрому кажуть вречи ся любои женщины, дуже часто вмирае зъ жалю и смутку. Тѣ самѣ принесы вѣдносять ся й до женщинъ. Впрочѣмъ годѣ тутъ поставити шабльонъ. Лѣкарь, знаючи обставины й орґанізмъ даного особника, буде радити розумно й чесно.

Отсе короткій переглядъ дискусіи, зъ котрои выходить, що „нѣ сюды, нѣ туды“. И такъ зле, и такъ но добре. А найгѣрше те, що число сухотниковъ зъ кождымъ днемъ росте и расти-ме доти, доки не дасть ся кождому человѣкови спромоги жити вѣсля правилъ гігіены. А що „гігіена, то грошѣ“, то на се прийдеть ся ще пожадти трохи...

— **Фрекуенція въ рускихъ школахъ.** До рускоп (академічнои) гімназіи у Львовѣ записало ся, включно до дня 3. вересня с. р., 566 ученикѣвъ, а то: до I-ои клясы 122, до II-ои 82, до III-ои 75, до IV-ои 63, до V-ои 67, до VI-ои 59, до VII-ои 52, до VIII-ои 46. Клясы I — VI будуть подѣленѣ, отже гімназія буде мати 14 клясъ, с. е. 8 клясъ головныхъ и 6 паралѣльокъ. Зъ професоровъ сеи гімназіи убуло въ новомъ шкѣльномъ роцѣ двохъ, а именно проф. Юліянъ Романчукъ вѣйшовъ на емеритуру, служивши зверха 36 лѣтъ, а проф. д-ръ Омелянъ Калитовскій иде на управителя рускихъ клясъ гімназіяльныхъ до Тернополя.

До народнои школы Маркіяна Шашкевича у Львовѣ записало ся, такожь включно до 3. вересня с. р., 162 ученикѣвъ и учениць. Есть то, якъ звѣстно, 4-клясова мѣшана школа.

Редакція „Гѣла“ просить о автентичнѣ даний такожь о иншихъ рускихъ школахъ.

— **Освѣтленє Львова.** Улицѣ: Коперника, Льва Сапѣги, Словацкого, Крашевского и Шептицкого освѣтлено лямпами газовыми новои системы. Въ центральнѣй стаціи електричнѣй уставляють машины динамо електричнѣ, котрѣ будуть могли вытворити таку силу електрики, що выстане для новыхъ шляховъ мѣского трамваю електричного, до освѣтленя середмѣстя и крѣмъ того приватнымъ сторонамъ можна буде доставити 11 тысячь лямпъ. Зъ тыхъ 11.000 бере театръ 3.600, а до 4.000 замовили вже торговлѣ, бюра и властителѣ каменицъ при ул. Коперника, Словацкого, Сикстускѣй, 3 Мая, и и.

— **Карамболь зелѣзничій.** Дня 3. вересня около годины 11 въ ночи перервавъ ся поѣздъ товаровый помѣжь стаціями Моршиномъ а Стрыемъ; наслѣдкомъ того выскочивъ одинъ вѣзъ зъ шинъ, а иншій дѣзнали ушкоджень. На щасте обѣйшло ся безъ жертвы въ людяхъ, лише поѣздъ особовый ч. 1218, вѣдходячи зъ Станиславова, спѣзнивъ ся о 3 годины.

— **Гѣрка доля въ службѣ у жидовъ.** Передъ судомъ присяжныхъ въ Перемышли, ставала вчера 15-лѣтна Марія Кузѣвна, дочка зарѣбника зъ Лазовъ, обжалована о злочинъ пѣдпалу. Нужда выгнала ѳи зъ рѣдной хаты; шукаючи для себе лучшои долѣ, зайшла она до Перемышля и приняла службу у арендарки Тепі. Однако надѣя на лучшу будучность завела ѳи. За 2 коронѣ мѣсячнои платнѣ мусѣла цѣлый день и бѣльшу часть ночи пересидѣти надъ колискою, а кромѣ того сповняти всякій послуги домовѣ. Коли утомлена дѣвчина задрѣмала случайно, а „панята“ розплакали ся, достало ся ѣй за те доста докорѣвъ и не менше кулаковъ. Жаль и розпука опанували молоде серце. Забанувала за рѣдною хатою, за своими ровесницями, а дѣзнанѣ кривды розбудили въ нѣй жажду пѣмсты. Въ саму цѣтну недѣлю, коли все радувало ся лучами весняного сонця и надходячими святами, Марійка постановила доконати пѣмсты. Запаленый сѣрникъ приложила до соломяного матераца, покрываючого дверѣ, и ждала кѣнця; а бувъ вонъ для неп дуже сумный. — Огонь спостережено въ часъ и угашено; спаляло ся кѣлька стебелъ соломы, а Марійка знайшла ся у вязници. Блѣда, нуждена, въ простыхъ словахъ заливаючи ся гѣркими слезами, розповѣла передъ судьями цѣлу свою нужду, якъ терпѣла голодъ, упокорена, якъ ѳи били, прозывали; шобы налякати „паню“, пѣдпалила она дверѣ. И трафила до милосердныхъ чувствъ судьѣвъ. Вердиктъ звучавъ одноголосно „невинна“. Коли оповѣщено ѣй выроки, упала на колѣна передъ своимъ оборонцемъ п. Регеромъ и приеягала ся середъ тихенького плачу, що поверне до своихъ Лазовъ на чорный батьковскій хлѣбъ и нѣколи вже не опустить рѣдной хаты.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Въ Стрыю на передмѣстю „Мартиновка“ згорѣли въ ночи на 2. с. м. два домы. — Въ Товмачи знайдено въ потоцѣ пѣдкинену дитину. За матерію шукають властя. — Въ Станиславовѣ уряджують курсъ для науки пожарництва, котрый буде тревати вѣдъ 17 до 22 вересня с. р. — Въ Улазовѣ цѣшановского повѣту убили невыслѣджений до теперь злочинцѣ въ скрытоубойчій способъ Петра Бакая. — Конкурсъ розписала Рада шкѣльна краева на посаду головного учителя въ мужескѣй семинаріи у Львовѣ, а Магістратъ въ Самборѣ на посаду инспектора поліціи зъ платнею 1900 кор. и 4 пятилѣтями по 200 кор. Реченець вношеня подань до 15 вересня с. р.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

Наука, штука и література.

— Вже выйшли зъ друку **Коломыйки Р. Ганѣнчака** накладомъ А. І. Хойнацкого. Коломыйки сѣ звѣстнѣ нашѣй публицѣ зъ сегорѣчныхъ мясниць, якъ и выставъ тов. им. Котляревского и загально всѣмъ подобали ся. Цѣна ихъ 1 кор. 40 с. зъ пересылкою почтовою. Половина чистого доходу призначена на „Шкѣльну помочь у Львовѣ“, отже думаемо, що накладъ Коломыйокъ скоро розійде ся. Вінета роботы п. Тита Романчука.

— Вѣденьского тыждневника **„Die Zeit“** повинувъ ся 309-ый зошитъ зъ такимъ змѣстомъ: Parlamentarismus und Servilismus. Von K. — Das Fetisch-Kaiserthum in China. Von Heinrich Tannenberg. — Die staatsrechtliche Stellung der czechischen Parteien. Von Prof. Th. H. Masaryk. — Der neueste Streit um die Gewerkschaften in Deutschland. Von Paul Göhre. — Nietzsche in Frankreich. Von Henri Lichtenberger. — Aus der Geschichte eines deutschen Theaters. Von Dr. Emil Horner. — Neue Dramen. Von Max Burckhard — Die Woche: „Was die Boerin sagte;“ Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Ein frischer Bauernbub. Von Peter Rosegger.

Передплату на сей тыждневникъ чвертьрѣчно **3** зр. приймають почта, всѣ книгарнѣ и адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Числа на показъ даромъ и оплатно.

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пп.

— **Именованя.** Цѣсарь заименувавъ радникѣвъ скарбовыхъ Петра Габлиньского, Атанзія Заячковского, Кароля Гошовского, Адольфа Герберта, Ивана Каричака, Йосифа Вентковского, Дра Северина Звольского и Вал. Гіштіна старшими радниками скарбовыми для краевои Дирекціи скарбовои у Львовѣ.

Послѣдній вѣсти.

Жидачевъ 4 вересня. Посломъ выбраный д-ръ Євгеній Олесницкій.

Сиалатъ 4 вересня. На сто девятьдесять оденъ голосуючихъ одержавъ: Д-ръ Сев. Даниловичъ 18 голосовъ, Меч. гр. Пінінський 171, два голосы уневажнены.

Телеґрамы.

Штокгольмъ 4 вересня. Найвысшій судовый трибуналъ засудивъ бувъ одного убійцы на кару смерти, але предложивъ его королеви до помилуваня. Король противъ дотеперѣшнои практики засудженого не помилувавъ, и его повѣшено. Не довго по тѣмъ засуджено другого злочинця на кару смерти, и трибуналъ зновъ поручивъ его ласцѣ короля. Коли однакъ трибуналъ довѣдавъ ся, що король и сей засудъ хоче затвердити, судьѣ безпроволочно збѣйшли ся на засѣдане и уневажнили засудъ, замѣняючи его на досмертну вязницю. Се рѣшене выкликало въ цѣломъ краю сензацію, бо трибуналъ давъ выразно пѣзнати, що не може позволити, абы король не увзгляднювавъ судейскихъ поручень.

Букарештъ 4 вересня. Пѣсля зѣзнань арештованого Трітона, революційный македоньскій комітетъ поручивъ ему убити румуньского короля ще передъ выбухомъ повстаня въ Македоніи.

Бѣлградъ 4 вересня. Мілянови здержано дотеперѣшну его апанажу. Здае ся, що екскороль вже нѣколи до Сербіи не верне.

Парижъ 4 вересня. Дневники доносять зъ Нарбоны, що тамъ арештовано прибувшого зъ Аргентины анархіста. Прнарештовано его въ наслѣдокъ донесеня подорожного, котрый разомъ зъ нимъ ѣхавъ и твердивъ, що згаданый анархістъ намѣрае выконати атентатъ на цѣсаря Франць Іосифа.

Липскъ 4 вересня. Neueste Nachrichten, доносять, що по першихъ доносеняхъ про подѣѣ въ Хінахъ, цѣсарь Вільгельмъ зарядивъ въ формѣ дописки на маргінесѣ: „Телеграфувати, абы за кождого убитого Нѣмця збомбардовано одно хіньске мѣсто.

Лондонъ 4 вересня. Чвангі, опѣкунъ наслѣдника престола Тахунфу, котрый зреазгувавъ, вѣдобравъ собѣ житя. Зъ Нанкіну доносять, що чужинцѣвъ осѣлыхъ въ тѣмъ мѣстѣ, непокоить мѣсцеве населенє. Конзули зневажено. Населенє маѳ бути обурене тымъ що до мѣста насылають чужій войска.

Берлинъ 4 вересня. На обѣдѣ въ офіцирскомъ касинѣ цѣсарь Вільгельмъ мавъ заявити, що Нѣмцѣ не покинуть Пекіну, хочь бы прийшло ся змобіліязувати цѣлу армію.

Одесса 4 вересня. Здержано аж до нового розпорядженя высылку призначеныхъ до Хінъ полковъ другои бригады стрѣльцѣвъ, дивізіи артилерін и иншихъ войскъ.

Франфуртъ надъ М. 4 вересня. Frankf. Ztg. доносить, що оденъ зъ пануючихъ въ Нѣмеччинѣ выславъ до цѣсаря Вільгельма письмо, въ котромъ дуже остро скритикувавъ его політику супротивъ Хінъ, спеціяльно що до ея характеру пѣмсты. Цѣсарь не вѣдповѣвъ на сей листъ.

Кольонія 4 вересня. Köln. Ztg. доносить, що державы запытали урядово своихъ послѣвъ въ Пекінѣ, якъ они задивляють сама евентуальне випоѳаня войскъ въ Пекіну?

Вашингтонъ 4 вересня. Пѣсля донесеня до одного зъ дневникѣвъ Лігунчанъ одержавъ вѣсть, що вѣдъ Канчуномъ Хінцѣ побѣдили союзнѣ войска Союзнѣ мають величезнѣ страты.

Лондонъ 4 вересня. Робертсъ выдавъ въ Бельфастѣ проклямацію, въ котрѣй оголошуе формальну анексію Трансвалю. Англійскій вѣд-

Поручає ся **Готель Вікторія у Львовѣ ул. Гетманьска ч. 8**

зараз коло стації електричної зелѣзницѣ зъ комфортомъ уряджений

Покоѣ вѣдъ 70 кр. почавши.

426 2—5

дѣлъ на стації Краль, зложеный зъ сотки воякѣвъ зъ двома арматами, побивъ дня 27 серпня Бурѣвъ, котрѣ обсадили горбы вѣддалений о 500 ярдѣвъ вѣдъ стації. Буры лишили на боевищи 5 убитыхъ, межь котрыми знаходить ся такожь командантъ Преторіюсъ.

Капштадъ 4 вересня. Полковникъ Плюмеръ збігнувъ оногды команды Бурѣвъ, що стояли недалеко Преторія, коло стації Шінаръ. Полонивъ 28 Бурѣвъ, забравъ 90 карабінѣвъ 1.000 штукъ худобы и 31 возѣвъ.

Зъ ц. к. Дирекциі держ. зелѣзниць.

Рух льокальний.

З днем 1. вересня 1900 входить в житє додаток IV до обовязуючої від 1. жовтня 1899 тариф для перевозу осіб і пакунків подорожних на західних зелізницах льокальних позістаючих в зариді державнім.

Ціна за оден примірник додатку 10 сотків.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. П. Пѣ. въ Во. Ще 5 коронъ. — С. Ст. въ Ля. ве. Одержано доси 30 кор.. тожь до кѣнця року ще 2 кор. — М. Ве. въ Ду. Одержано. — І. Ку. въ Си. К. Ко. Такъ и до кѣнця кварталу сего прийде ще 4 кор. — А. Цѣ. въ Ве. За вересень ще 4 кор. 24 сот. позаякъ доси зложено всего 17 кор. 36 сот. — О. Зб. въ Зу. Такъ.

Надѣслане.

Пошукую кандидата нотаріяльного Русина

зъ практикою на провінціи: условя письменно.

Андрей Даниловичъ

ц. к. Нотарь въ Борыни. 421 4—4

Концепіентъ

глядає посады. Зголошеня: канцелярія адв. д-ра Шафраньского у Львовѣ, ул. Собѣского, число 9. 444 1—2

Оповѣщене.

Зъ днемъ 1 падолиста с. р.

РЕСТАВРАЦІЯ ЦЕНҐУТА

перенесе ся до готелю Брістоль при уліци Кароля Людовика ч. 21. 445 1—10

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвіжеры, льорнеты, бінокле, далекозиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвінкѣвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ най скорше и найдешевше. 4168

Фортепяны

Безендорфера, Шміда, Бергера, троха перегранѣ, є дешево на продажъ. Хорущина ч. 12. 448 1—3

НОВОСТЬ. НОВОСТЬ.

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липницкого

По кількаразовомъ ужитю дѣляє чудесно.

Припоручаю всякій материялы античній и знаряды тоалетовій.

Достати можна лише въ дротеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

886 ул. Сикстуска ч. 21. 9—0

Ученикъ зъ укѣнченою II. кл. гімназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде корстне помѣщене въ торговли корѣнной винъ и делікатесовъ И. БОРИСА въ Перемышли. 404 9—10

Природній вина

до ужитку церковного,

дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вѣдъ 48 кр. *припоручає*

А. Жуліані и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улица Домініканьска ч. 7.

834 25—156

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 881 10—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кгр.	Почтова
	бляшанка	

Ученик VII-ої кляси гімназіяльної глядає лекції на село. Адреса: poste restante II. С. Львів. 1—3

Ученик VII. кл., приватист пошукує лекції на село. Ласкаві зголошеня просить адресувати: Д. С. poste restante Ігровиця. 1—3

Женщина інтеліґентна глядає місця до заряду дому займесь кухнею. Адрес: А. Вінтоняк, poste restante Болехів. 431 1—3

Фабрика парова для виробѣвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.

повѣдомляє о отворенію власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючого замовленя на всякій уряджения ѣдалень и спалень, якъ такожь готедевѣ, склеповѣ, реставраційній и каварияній уряджения, поручаючи за доброту, тревалость и совѣстне ихъ выкінченя зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованій и точне додержане речениць замовлень. 362 19—60

Академік глядає лекцій на провінції або в місті під приступними условіями. Ближші відомости: Перемишль, poste restante А. М.

Курсъ Львѣвскій

зъ дня 4 н. ст. Вересня 1900.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	84 —	618 —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	850 —	860 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	420 —	425 —
Зелѣз. Львѣв.-Черновц.-Ясси по 200 зр.	528 —	535 —
Листы заставній за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	98 30	99 —
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	90 60	91 80
„ краёвого 4½% а. в. льос. въ 51	99 —	99 70
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	92 —	92 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія)	92 —	92 70
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	92 —	92 70
„ „ 4% льос. въ 56 л.	89 70	90 40
Облиги за 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	95 50	96 20
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	— —	102 —
Комунальній Банку краёв. 5% (II. ем.)	100 50	101 20
„ „ „ 4½% (III. ем.)	99 50	100 20
Позички краёвой зъ 1873 по 6% а. в.	102 —	— —
Позички краёвой въ 1893 по 4% а. в.	90 80	91 50
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	88 70	89 40
Льосы:	к. с.	к. с.
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к.)	68 50	72 —
Мѣста Станиславова „ „	140 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 35	11 50
20 франкѣвка	19 20	19 40
Повъимперіалъ	— —	— —
100 Рублѣвъ срѣбныхъ	254 7	258 —
100 Рублѣвъ паперовыхъ	255 —	257 50
100 марокъ нѣмецкихъ	118 —	118 60

Альбум заслужених Русинів

в красній кольоровій теці, в цівї 2 корони набути можна

в Товаристві „Просьвіта“, Львів, ринок ч. 10.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

у Львовѣ ринокъ ч. 10

выдало новый накладъ друковъ

І. Друки правничѣ:

1.	Позовъ въ справахъ дрѣбныхъ лібра	по 25	кр.
2.	Контрактъ купна и продажи І. лѣб.	по 40	„
3.	„ „ „ II. „	по 40	„
4.	„ „ „ III. „	по 40	„
5.	Позномочія	по 40	„
6.	Подан о екс- и интабуляцію, забръ а) б) в) г) лібра	по 40	„
7.	Написы до подань о интабуляцію лѣб.	по 20	„
	II Друки для касъ позичковыхъ:		
8.	Дневникъ касовый лібра	по 40	„
9.	Книга довжниковъ „	„ 40	„
10.	Книжочка для позичаючого 100 прим.	„ 2·—	„
11.	Скрипт довжный „ „	„ 1·20	„
12.	Книжочка вкладкова (щадн.) „ „	„ 3·—	„
	III. Друки для крамниць.		
13.	Книжка товарова лібра	по 40	„
14.	Книжка касова „	„ 40	„
	IV. Друки для читалень и касъ позичковыхъ:		
15.	Списъ членовъ лібра	по 40	„
16.	Грамоты членьскій читалень „Просвѣты“ примѣрникъ	по 2	„

За опаковане и оплату почты дочисляє ся належитость особно.

ГАРНЫЙ НОВЫЙ

ФОРТЕПІЯНЪ

Блітнера (Blüthner) є дешево на продажъ. Хорущина 12. 443 1—3

ПОВОЗЫ

ВОЗКИ и ТАРАНТАСЫ, новій якъ и уживанй поручає **М. НАССЪ**, *Львѣв ул. Шпитальна ч. 28* по конкуренційныхъ цѣнахъ. Выполнячає ся ихъ зъ кѣньми и безъ коней за малою нагородою. Приймає въ комісъ и на складъ. 319 8—8

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Магазинъ и рукодѣльня рукавичокъ

Йосифа

КОНАЧИНЬСКОГО

перенесена

на улицю Валову, число 7,

дѣмъ Вп. Балабана,

поручає для Пп. ученикѣвъ обойчики и рукавички. 422 8—8

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна робітня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы“

при ул. Домбровского число 4

поручає

Штучній огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетований сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскій, сальсоновій, пахучій въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнника на бажане даромъ и оплачевій. 349 16—36

Перше галицке товариство акцийне

для промислу хемічного

давнійше Спілки командитової ЮЛІЯ ВАНҐА)

у Львові, улиця Косцюшка ч. 5

поручає на теперішній весняний сезон

НАВОЗИ ШТУЧНІ

власного виробу. 348 8—10

Ґаранція складників, ціни найнижші.

Цінники на жадане висилає ся відворотною почтою.

Львѣвска філія

Банку галицкого для торговлѣ и промыслу

улиця Ягайлоньска ч. 3

(давный льокаль Банку кредитового)

повѣдомляє Р. Т. посѣдачѣвъ книжочокъ вкладковыхъ и асигнатъ касовыхъ Гал. Банку кредитовогу, що приняла тій-жь до выплаты зъ захованемъ застереженого выповѣджена.

Въ замѣну за книжочки вкладковій Гал. Банку кредитового будуть выдаватись на жадане, **безъ жаднои перервы въ опроцентованю**

4½% книжочки вкладковій

Львѣвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу

Опроцентоване вкладокъ розпочинає ся въ найблизшомъ дни будномъ по зложеню — а кѣнчить ся зъ днемъ буднымъ попереджаючимъ зворотъ тыхже.

Въ обсягъ дѣлана **Львѣвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промысау** входять всякій чинности банкирскій, отже: вымѣна паперовъ, валютъ и купоновъ, есконсъ векслѣвъ, принимане на рахунокъ чековый грошей до опроцентованя, удѣлованє позичокъ на рахунокъ бѣжучій за вѣдповѣднымъ забезпеченемъ, вкѣнци принимане фондовъ на высше згаданій Книжочки Щадничѣ.

ВОДДѢЛЪ ЗАСТАВНИЧІЙ

Львѣвскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу удѣляє позичокъ на всѣ дорогоцѣнности, якъ: дорогій каменѣ, перлы, золото и срѣбло (партеръ въ подвѣрю. 413 19—0

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1900.

вѣдсля часу середно европейского [вѣзнѣйшого о 38 мінутъ вѣдъ часу львѣвского].

посп. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)
	12 05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава (Сколього вѣдъ ½ до ²⁰/₉)
12 20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня
	8 35	„ Пѣдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинецъ
	6 10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ³¹/₃ до ¹⁶/₉)
	7·45	„ Янова
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)
	8 05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои
	8·50	„ Кракова, Загѣря, Лункова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярослава, Самбора, Перемышля)
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)
	12·55	„ Янова
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ ½ до ¹⁵/₉)
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.
2·35		„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродѣвъ
	3·14	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹¹/₃ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	5·40	„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродѣвъ
	5·45	„ Кракова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	7·24	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₃ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	8·28	„ Янова (вѣдъ ¹/₃ до ¹⁵/₉ въ недѣлѣ и свята)
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля
	8 50	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₃ до ¹⁶/₉)
	9·2	„ Янова (вѣдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ що дня)
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова
	10 —	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова
	10·30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ, Копичинець
	3·12	На дворець Пѣдзамче Зъ Пѣдволочискъ, Тернополя
	7·40	„ Тернополя
2·20	5·17	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы
	10·2	„ „ „ „

посп. вѣдходять о годинѣ	особ. вѣдходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
12·4		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
	4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	5·45	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₃ до ¹⁶/₉ що дня)
	6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борыслава
	6·30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ
	6·35	„ Станиславова, Пѣдвысокого, Потуторъ
8·30		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ ½ до ¹⁵/₉)
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	1·25	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹⁵/₉ въ недѣлѣ и свята)
1·55		„ Пѣдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродѣвъ
	2·15	„ Бруховичъ (вѣдъ ¹³/₃ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
	3·05	„ Стрыя (Сколього вѣдъ ½ до ¹⁰/₉)
	5·15	„ Янова (що дня вѣдъ ½ до ¹⁵/₉)
	3 26	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ ¹³/₃ до ¹⁶/₉)
	3 30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослава
	6·10	„ Станиславова
	6 13	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹⁵/₉ въ будній днѣ, а вѣдъ ¹⁶/₉ до ³⁰/₉ що дня)
	6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	6 50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	7·10	„ Тернополя, Бродѣвъ
	7 25	„ Сокаля, Равы рускои
	7·48	„ Бруховичъ (вѣдъ (¹³/₃ до ¹⁶/₉ въ недѣлѣ и свята)
	9·12	„ Янова (вѣдъ ½ до ¹⁵/₉ въ въ недѣлѣ и свята)
	0-50	„ Черновець, Ицканъ
	10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	11 —	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Копичинець, Грималова
	6·43	Зъ Пѣдзамча До Пѣ волочискъ, Кіева, Одесы
	9·42	„ Пѣдволочискъ
2·08		„ „ Кіева, Одесы
	7·35	„ Тернополя
	1··28	„ Пѣдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нѣчна пора числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нѣчній поѣзды означенй обвѣдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Краёвскихъ ч. 5.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Видавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского вѣдъ зарадомъ Іосифа Даниловя.

Ч. 190. Львовъ, Середа 23 Серпня (5 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руснихъ святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣлетъ“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кражановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитости за инсераты приймаютъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр.

у Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаціи неопечатаний вільный вѣдъ порта.

Неодиноке число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай приймають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрічки инсератовой або ей мѣсце в рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші довѣренія приватні числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Вчерашній доповняючій выборы до сойму.

Ажь девять послѣвъ выбирано вчера до галицкого сойму, и то въ обохъ частяхъ краю и вѣ всѣхъ трохъ куріяхъ, именно: двохъ по-послѣвъ зъ вѣльшои посѣлости въ Краковскѣмъ, пятьохъ послѣвъ зъ мѣстъ въ захѣднѣй и всхѣднѣй Галичинѣ и двохъ послѣвъ зъ сельскихъ громадъ у всхѣднѣй Галичинѣ. Тѣ выборы мусять отже мати важнѣйше значѣнє, и то тымъ вѣльше, що они взагалѣ вѣдбувались законно, — бодай о якихсь значнѣйшихъ надъужитяхъ та противзаконностяхъ не було чути. Длятого тѣ выборы до певнои мѣры треба вважати за выразъ хвилевого настрою людности въ краю и силы поодинокихъ політичныхъ та національныхъ сторонництвъ. Для насъ очевидно найважнѣйшій выборы зъ сельскихъ громадъ а вѣдтакъ зъ мѣстъ на Руси.

Передъ-всѣмъ важный для насъ выбѣръ посла зъ сельскои курія жидачѣвского повѣту. Тамъ, як звѣстно, правно выбраный бувъ передъ пятьма роками д-ръ Євгеній Олесницкій, хотя наслѣдкомъ надзвычайныхъ надъужить и насильствъ оголошеный бувъ выбѣръ п. Абанкура. Правдива воля народу показала ся пѣвтора року пѣзнѣйше при загальныхъ выборахъ до рады державнои, де д-ръ Олесницкій дѣставъ 127 голосѣвъ а польско-правительственный кандидатъ п. Охримовичъ лише 45. Тожь и теперь була певнѣсть выбору д-ра Олесницкого, єли не буде надзвычайныхъ противзаконностій. При обохъ попередныхъ выборахъ вшли всѣ Русины въ повѣтѣ разомъ, помимо того, що при выборахъ до сойму въ 1895-ѣмъ роцѣ не було т. зв. консолідаціи, але и народовцѣ и москвофіли мали свои окремѣ комітеты у Львовѣ. Такъ можна було й теперь сподѣвати ся згѣдного поступованя, ще вѣльше якъ въ р. 1895, бо ухвалена дня 26 грудня 1899 народна тактика выразно признае можливѣсть и сѣльного дѣланя въ повѣтѣ и порозумѣня въ справахъ выборчихъ, партійний интересы не потребували тутъ навѣть входити въ гру, політична консеквенція приказувала категорично ставити теперь не иншого кандидата лише д-ра Олесницкого, а его особа найменше могла противна бути москвофіламъ. Однакожь москвофіли безъ всякои причины и рації самѣ розпочали борбу, руководячи ся тѣлько своими партійными цѣлями, бо уважали жидачѣвскій повѣтъ коли не за найсильнѣйшій то за одинъ зъ найсильнѣйшихъ своихъ повѣтѣвъ. За то постигла ихъ заслужена кара. Помимо того, що ихъ кандидатъ мешкае на мѣсци въ самѣмъ осередку повѣту и вже давно бувъ ними десигнованый, помимо того, що д-ръ Олесницкій зовсѣмъ не кандидувавъ и навѣть публично се заявивъ, вѣнъ дѣставъ два рази тѣлько голосѣвъ, як москвофільскій кандидатъ о. Сеникъ. Як слабою показала ся сила москвофілѣвъ, видко зъ того, що они не здобули ся анѣ на одній збори та и на скликаній народовцями публичній збори не мали смѣлости явити ся, хотя народне сторонництво въ сѣмъ повѣтѣ не мае навѣть переведеной своеи організаціи. Супротивъ Полякѣвъ и правительства одержали Русины черезъ выбѣръ д-ра Олесницкого бодай часткову сатисфакцію за рѣкъ 1895. Теперь Поляки навѣть не ставили свого кандидата часть ихъ выборцѣвъ голосувала на повѣтового маршалка, а друга часть усунула ся вѣдъ голосованя.

Як жидачѣвскій повѣтъ вважавъ ся par excellence повѣтомъ москофільскимъ, такъ зновъ скалатскій повѣтъ вважавъ ся повѣтомъ радикальнымъ. И справдѣ радикалы сей повѣтъ — національно слабый, бо Русины не мають въ нѣмъ навѣть абсолютнои вѣльшости населеня — передъ кѣлькома роками були розрухали, а при выборахъ до рады державнои въ 1897. и 1898. роцѣ здобули тамъ значне число голосѣвъ. Однакъ здае ся, якъ показавъ досвѣдъ и въ иншихъ повѣтахъ, що робота радикалѣвъ вытворюе справдѣ хвилевый горячій запалъ, але не вытворюе трѣвкои силы. На всякій способъ результатъ вчерашнього выбору въ Скалатщинѣ есть дуже сумный: 18 голосѣвъ на радикального кандидата, голову радикальнои партіи на цѣлѣмъ Подолю, д-ра Даниловича, противъ 171 голосѣвъ польско-правительственного кандидата — се тяжке пораженє, дарма що польскій кандидатъ есть братомъ намѣстника и популярный въ повѣтѣ. Тымъ гѣршою представить ся справа радикалѣвъ, що зъ ихъ стороны цѣла акція ограничила ся на однихъ зборахъ, хотя д-ръ Даниловичъ мѣгъ бувъ легко (та й повиненъ бувъ!) скликувати численній зборы у всѣхъ трохъ судовыхъ повѣтахъ сего округа выборчого. Властиве розпочали тамъ акцію соціяльній демократы зъ Перемышля для себе, именно пп. Вѣйтикъ и Петро Новаковскій устроили десять меншихъ зборѣвъ, але они вѣдтамъ на представленя тамошныхъ радикалѣвъ усунули ся и лишили радикаламъ вѣльне поле. Народне сторонництво, идучи за голосомъ самыхъ декотрыхъ селянъ, готове було вести свою акцію и ставити кандидатуру популярного середъ руского селяньства въ цѣлѣмъ краю п. Гурика, котрый бувъ бы й певне значно вѣльше голосѣвъ для себе приєднавъ вѣдъ д-ра Даниловича; але оно такожь не хотѣло мѣшати радикаламъ и затвердило навѣть ихъ кандидата, лишаючи очевидно вже имъ самымъ всю дальшу акцію въ его користь. Такъ партійна упертѣсть и индоленція тутъ всѣо попсували.

Выбѣръ посла зъ мѣстъ Бережанъ и Золочева выставивъ тамошнымъ Русинамъ дуже лихе свѣдоцтво. Тутъ проявила ся апатія и индоленція, посунена до крайности. Выбѣръ бувъ цѣлкомъ свободный, навѣть зависимій люде могли безъ всякои обавы голосувати на руского кандидата, котрый справдѣ не бувъ бы перейшовъ, але его поставленє дало бы доказъ нашои жизненности. До чого-жь есть руска інтеліґенція, до чого політичній товарыства руский въ сихъ обохъ мѣстахъ?! Бережанська „Селянська Рада“, спочиваюча въ рукахъ народовцѣвъ, показала бодай якусь волю до дѣланя (правда, дуже слабу, та при надзвычайно малѣмъ вплывѣ и малыхъ силахъ), але золочѣвска „Руска Рада“, де верховодять „старо-Русины“, не здобула ся навѣть на найпершій крокъ.

Єсли Русины въ мѣстахъ на Руси не розвинули акціи, то тымъ менше очевидно зробили се въ мѣшанѣмъ округѣ мѣсцѣмъ, Сянѣкъ-Кросно, хотя въ мѣстѣ Сяноцѣ є досыть руского мѣщанства и интеліґенціи.

Иншій выборы не представляють для насъ безпосереднього интересу. У всѣхъ выборахъ, окрѣмъ, розумѣе ся, жидачѣвского, замѣтне то, що перемогли польскій консерватисты, дарма що нові округи выборчі мѣсця були утворені спеціяльно для демократіи польскои и на ей внесене та що демократы заключили теперь сталу угоду зъ людовцями. Сю побѣду консерватистѣвъ не можна однакожь приписувати ихъ силѣ, тѣлько загальнѣй апатіи и байдужности, яка переймила всю суспѣльнѣсть нашого краю, и польску и руску. Вѣдъ нея не есть вѣльна и консервативна партія; коли-жь сеся помимо того перемогла, то причиною сему є законъ безвладности (инерціи): людность на власну енергію не здобувае ся, отже иде утертою дорогою, служачи дальше давнымъ верховодамъ. Польскій демократы звалюють вину свого пораженя на свѣжу инспекційну подорожь намѣстника гр. Пінінського, котра мала будьто бы цѣль вплынути на выборцѣвъ. Та що-жь то за сила, що такъ легко уступае передъ простою волею намѣстника! Деинде люде не улягають такъ скоро навѣть воли монарха... При выборахъ въ вѣльшои посѣлости въ Краковскѣмъ замѣтне те, що чистый станьчикъ гр. Дембіцкій, редакторъ Сзас-у, перепавъ супротивъ вѣльше правительственного кандидата, совѣтника Струшкевича.

Найвѣльше задоволеным зъ результату вчерашныхъ выборѣвъ може бути намѣстникъ и его сторонництво. Русины вышли лучше якъ три чверти року тому при выборахъ въ Равѣ и въ Лѣску, хотя тогды була „консолідація“: они удержали ся въ однѣмъ повѣтѣ и переперли тамъ визначного свого кандидата; але и мы не можемо бути вповни задоволеными. Єсли-жь маемо черпати яку науку

---

(1)

Альбертъ Родеріхъ.

ВЕЛИКІЙ ЧОЛОВѢКЪ.

Вѣнъ бувъ реґістраторомъ при магістратѣ. Не знати, чи лише длятого, чи може ще зъ якихъ иншихъ причинъ бувъ такъ твердо переконѣдченый о незвычайнѣй вартости свого истнованя. Всѣ малій й великій рѣчи, якій доходили до его вѣдомости, лучивъ заразъ изъ своею особою. Майже нѣколи не лучало ся, щобы сказавъ одно хочь речене, въ котрѣмъ не находилось бы слово „я“. Коли примѣромъ его жѣнка прочитала ему зъ газеты, що въ Хінахъ наставъ голодъ по причинѣ злого урожаю ризу, сказавъ п. Петро Цізе: „Ну, та-жь и я вѣдъ чотирохъ тыжнѣвъ не ѣвъ ризу!“

Его жѣнка нѣколи вже не перечила ему. Передъ двацятьма роками, въ початкахъ ихъ бездѣтного подружя, перечила часомъ ему. Але скоро пѣзнала, що се не мае найменшого сенсу анѣ цѣли. Свои думки и вчинки вважавъ вѣнъ абсолютно неомильными й непарушимыми и не зносивъ нѣякои опозиціи. Вправдѣ се рѣчь певна, що снѣгъ є бѣлый, коли паде зъ неба; але коли Петро Цізе своею безконечною балаканиною доказувавъ, що снѣгъ є чорный або що найменше темнобурый, то вона остаточно годилась на те и дякувала Богови, що справа покѣнчила ся. Такимъ способомъ правда все лишала ся по его сторонѣ, а его жѣнка мовчки и зъ отупѣнемъ пускала его выводы мимо ухъ.

Але на похвалу вчинкѣвъ и думокъ Петра Цізого треба сказати, що вони приносили доси мало шкоды. А впрочѣмъ думки и вчинки реґістратора при магістратѣ до сего майже зовсѣмъ не надають ся.

Та теперь зайшла нагло въ невымовно простѣмъ житю реґістратора величезна подѣя.

Его жѣнка дѣстала въ спадку по однѣмъ свояку зъ Австралія 20.000 марокъ.

Въ першій хвили вона зъ радости зовсѣмъ здурѣла. Але Петро Цізе задержавъ свою звычайну мудрѣсть. — „Такъ, — сказавъ — се маешь менѣ завдячити.“ — „Щó?! А то якимъ чиномъ?“

„Ну, тажь я порадивъ тогдѣ твоему своякови, щобы выѣхавъ до Австралія.“

„Ты?! Тажь его батько выславъ его тамъ, бо... бо... вѣнъ не хотѣвъ тутъ нѣчого доброго робити.“

„Такъ, я власне намовивъ его батька.“

„Але-жь Петре, мы тогдѣ ще навѣть не знали ся.“

„Такъ. Та я тобѣ щось скажу, жѣнко. На Бога, ты не думай собѣ, що менѣ на тѣмъ такъ дуже залежить, але...“

И теперь зачала ся суперечка, — зразу на пять мінутъ. Панѣ Цізова вже зовсѣмъ змякла.

„Ну, — сказала вона — то все одно. Головна рѣчь, що маемо грошѣ.“

„О, нѣ, для мене се не є головна рѣчь, — вѣдповѣвъ зъ достоинствомъ гордый чоловѣкъ, — и для 20.000 марокъ я не дамъ выдерти собѣ мого права. Грошѣ походять вѣдъ мене, говорю тобѣ...“

И зновъ почали перечити ся, — щось майже десять мінутъ Теперь попала панѣ Цізова зновъ у свое звычайне отупѣне й не говорила нѣчого вѣльше.

Хочь реґістраторъ уважавъ доси своє становище дуже важнымъ, то коли выплачено ему спадокъ готовыми грѣшми, змѣнивъ по части свѣй поглядъ въ сѣй справѣ. Маю двацять тысячь марокъ, — говоривъ до себе що десять мінутъ. До сто чортѣвъ, такій чоловѣга якъ я може зъ двацятьма тысячами марокъ до чого-небудь взяти ся. И зъ початку слабо, а потѣмъ щораз мѣцнѣйше опанувала его думка покинути свое почесне становище та зовсѣмъ вѣддати ся зарядови и побѣльшеню своихъ двацяти тысячь марокъ. Сензаційна подѣя здѣйснила его намѣръ.

До великихъ задачь пана реґістратора належало також регульованє стѣнного календаря въ магістратскѣмъ бюрѣ. Одного памятного дня вѣдорвавъ п. Петро Цізе двѣ картки календаря на-разъ. Въ наслѣдокъ того назначивъ п. секретарь двѣ справы невѣрною датою. Похибку запримѣтивъ при пѣдписуваню п. совѣтникъ и звернувъ справы секретареви до понозного полагодженя. Але рѣвночасно сказавъ вѣнъ секретареви пару непріязныхъ слѣвъ, бо власне нинѣ хотѣвъ п. совѣтникъ прийти вчасно до дому, а такъ мусѣвъ ждати.

Та секретарь „подавъ далѣ“ тѣ непріязній слова на адресу реґістратора. Сей оглянувъ насампередъ дуже уважно календарь, а потѣмъ сказавъ зъ належною повагою и достоинствомъ:

„Такъ, дѣйстно, я вѣдорвавъ одну картку за богато. Та се дуже легко, коли хто мае тѣлько роботы, якъ я. Нинѣ переґіструвавъ я вже трийцять актѣвъ, опѣсля поналѣплювавъ марки на масу листѣвъ — ага, и тутъ власне причина всего — вѣдъ марокъ лишилось менѣ трохи ґуму на пальцяхъ, и черезъ те причепились до пальця двѣ картки на-разъ. Дѣйсно, се такъ було. Бо и якъ же въ иншій способъ могло менѣ щось подѣбного лучити ся?! Мій Боже, я вже щось двацять лѣтъ вѣдрываю картки зъ календаря; але коли причепить ся ґума до пальцѣвъ...“ Петро Цізе говоривъ ще такъ добру хвилину, доки секретареви не урвала ся терпеливѣсть.

„Но, но, вже добре. Теперь вже досыть менѣ тои глупоты!“

„Що?! Мѣшаете мене въ глупотою?!“

„До сто чортѣвъ, лишѣть мене теперь въ спокою!“

„Нѣ, пане секретарь, ще нѣ! Про глупоту я хотѣвъ бы ще дещо знати“.

И теперь прорвала ся струя бесѣды.

Також се правда, що найвѣльше заслужені закиды выдають ся намъ найтяжшими. Коли бы секретарь бувъ посудивъ реґістратора о убійство въ цѣли рабунку або о зневаженя гробѣвъ, то се не разъ ярило бы его такъ, якъ закидъ глупоты.

И чимъ вѣльше горячивъ ся реґістраторъ, тымъ нечемнѣйшимъ стававъ секретарь, аж на конецъ перший зъ нихъ побѣгъ въ гнѣвѣ до совѣтника и почавъ ему жалувати ся.

Совѣтникъ напередъ зовсѣмъ оторопѣвъ и, розумѣеть ся, запытавъ про причины жалобы. Але коли Петро Цізе почавъ розповѣдати ему причины, не выдержавъ вѣнъ довго.

„Я не маю теперь часу, — перервавъ вѣнъ ображеному человѣкови, — обговорѣть найперше сю справу изъ Вашою жѣнкою. Впрочѣмъ Вы незабаромъ будете мати право спенсіонуватись“.

Панъ совѣтникъ бувъ прихильный Петрови Цізому и его жѣнцѣ, котра передъ выходомъ замужь була панною покоевою панѣ совѣтниковои и вмѣла зъєднати собѣ ей прихильнѣсть.

Але гордѣсть Петра Цізого вѣдбихнула прихильнѣсть его шефа.

„Пане совѣтникъ, — сказавъ вѣнъ, — тутъ нема надъ чимъ надумуватись; а коли я хочу що переперти, то не пытаю напередъ мови жѣнки о думку. Нѣ, пане совѣтникъ, я не роблю сего. На се я человѣкъ и панъ въ своѣй хатѣ. А що-до пенсіи, то се дуже гар-

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ ВОЛОДИМИРА В. ЧЕМАРНИКА, Львовъ, ул. Валова ч. 9.
ЗНАМЕНИТІЙ СНѢДАНЯ и ВЕЧЕРЪ; ВѢДЛИЧНА КУХНЯ; ПИВО ЛИШЕ ПІЛЬЗНЕНЬСКЕ; ЛЬОКАЛЬ ПРИЛИЧНЫЙ и ВЫГОДНЫЙ. *Поручаюсь взглядамъ рускои публики.* 423 5—10

зъ сихъ выборôвъ, то сю: getrennt marschieren, vereint schlagen. Именно въ скалатскôмъ повѣтѣ треба було не здавати всю роботу на радикалôвъ: нехай бы були й инші сторонництва рускі поставили своихъ кандидатôвъ и вели за ними акцію, не одинôкі прожившъ другихъ, але одинôкі по-при другихъ, а вже въ остатнôй або передъостатнôй хвили нехай бы були згодили ся на того кандидата, котрый мавъ бы найбôльшій шансы: сей же-жъ кандидатъ бувъ бы мавъ певне бôльше гололôвъ якъ 18...

Примѣнене законôвъ въ Галичинѣ.

Ц. к. Староство въ Равѣ „рускôй“ (nomen omen) рѣшило дня 26 липня 1899 ч. 20807 на внесену гр. к. урядомъ пар. въ Немировѣ до ц. к. суду повѣтового въ Ярославѣ просьбу о выставленє реквізиціи въ рускôмъ языцѣ замѣсть въ польскôмъ, що урядъ гр. кат. прихода въ Немировѣ обовязаный приймити и полагодити письмо ц. к. суду повѣтового въ Ярославѣ, писане въ польскôй мовѣ (зъ дня 14 мая 1899 ч. A. 396/98).

Рѣшенє того ц. к. староства, хоть дôстало санкцію ц. к. Намѣстництва у Львовѣ (рѣш. зъ 4 сѣчня 1900 ч. 13652/99) и ц. к. Міністерства справъ внутрѣшныхъ (рѣш. зъ 1 липня 1900 ч. 2514|M.I.), не то не опираєсь на „обовязуючихъ приписахъ“ — котрыхъ не наводить, — але стоить въ ними въ яркôй суперечности и є въ основѣ незаконне и схибленє.

Причины були уже въ великôй мѣрѣ наведенй въ ч. 187 „Дѣла“ (1900) въ нагоды подôбного рѣшенія ц. к. Староства въ Старôмъ Самборѣ.

Зъ огляду на важнôсть справы и переведене жалобы въ обохъ инстанціяхъ варто тутъ згадану незаконнôсть ближе еще пояснити.

1) Дня 4 липня 1860 выдавъ ц. к. австрійскій міністеръ президентъ пôдъ ч. 545 розпорядженє, котре управнялнює языкъ дѣловодства (Geschäftssprache) у всѣхъ вôддѣлахъ службовыхъ въ Галичинѣ. Рôвнозвучне розпорядженє выдало ц. к. міністерство справедливости дня 9 липня 1860 пôдъ ч 10340 до президій высшого суду краєвого у Львовѣ и Краковѣ и до обохъ надпрокураторій. Се послѣдне розпорядженє надруковане є въ повнôмъ текстѣ, о скôлько оно еще въ силѣ, въ книжцѣ: Dr. Iosef Kaserer, Ministerialsecretär und Referent im k. k. Justizministerium (Wien, 1883): Handbuch der österr. Justizverwaltung, Bd. II стор. 335—337.

Розпорядженє тото мае и сегодня еще обовязуючу силу, о скôлько нормуе языкову службову кореспонденцію зô сторонами и громадами (der dienstliche Verkehr mit den Parteien und Gemeinden). Именно не ухиленє нѣ того розпорядженє, нѣ згадане загальне розп. міністра президента зъ 4 липня 1860 ч. 545 мін. розпорядженемъ зъ 5 червня 1869 ч. 2354 (в. з. для Галич. ч. 24), котрымъ введено у внутрѣшнôй службѣ въ деякихъ ц. к. урядахъ Галичины языкъ польскій на мѣсце нѣмецкого. Про се не може бути сумнѣву, бо само тото розпорядженє зъ 1869 каже въ § 5 выразно: „Die Vorschriften über den Verkehr der Behörden, Aemter und Gerichte mit den Parteien, den nicht landesfürstlichen Behörden, den Corporationen und Gemeinden **bleiben durch gegenwärtige Verordnung unberührt.** (Пор. такожь Kaserer l. c., Mischler-Ulbrich, österr. Staatswörterbuch Wien (1895) Bd. I стор. 772, де про згаданй розпорядженя зъ 4 resp, 9 липня 1860 каже ся: „welche für den äusseren Dienstbereich noch gegenwärtig in Geltung stehen“).

Ще менше ухвалений розп. тотй зъ 1860 р. артикулемъ XIX зак. зъ 21 грудня 1867 ч. 124 в. з. д., а противно зôстали оба тотй розпорядженя тымъ арт. конституційне и законне значѣнє, — „sind zum verfassungsmässigen Geltung gelangt“, якъ говорить справедливо о другôмъ мін. розп. ц. к. державный судъ въ рѣшеню зъ 25 цвѣтня 1882 ч. 54 (Hye, Slg. Bd. IV стор. 79, „Дѣло“ ex 1900 ч. 177).

Отже оба розп. зъ 4 и 9 липня 1860 мають обовязуючу сегодня силу, о скôлько нормують языкъ ц. к. властій въ Галичинѣ въ зносинахъ „зô сторонами, нецѣсарскими властями („nicht landesfürstliche Behörden“), корпораціями и громадами“.

Найже теперь говорять слова ц. к. австрійского міністра справедливости resp. міністра президента зъ 1860 р.

Пôдъ ч. 2 каже ся тамъ:

„Für den dienstlichen Verkehr der Gerichtsbehörden (а розп. зъ 4/7 1860 ч. 545 говорить о всѣхъ ц. к. властяхъ, не нно судовыхъ) mit den Parteien ist als unverrückbarer Grundsatz zu beachten, dass es den Parteien innerhalb des Umfangs des genannten Kronlandes nicht bloss gestattet bleibt, ihre Angelegenheiten bei den Gerichtsbehörden (resp. у всѣхъ ц. к. урядахъ) in der Landes-oder in der deutschen Sprache anzubringen, sondern dass alle Gerichtsbehörden (resp. всѣ ц. к. власти) verpflichtet sind, bei dienstlicher Berührung mit den Parteien, sowohl bei den mündlichen Verhandlungen, als auch bei den schriftlichen Ausfertigungen sich **nur** einer, diesen Parteien verständlichen Sprache zu bedienen.

In dieser Beziehung werden folgende Bestimmungen zur unabweichlichen Richtschnur vorgezeichnet:

a) Den Parteien bleibt es freigestellt, in allen wie immer gearteten Eingaben, welche sie bei den Gerichtsbehörden (resp. пôсля розп. ч. 545 зъ 4 липня 1860 у всѣхъ ц. к. властяхъ) innerhalb des Kronlandes Galizien überreichen, sich in den zum Krakauer Oberlandesgerichtssprengel gehörigen Kreisen der deutschen oder polnischen, in den zum Lemberger Oberlandesgerichtssprengel gehörigen Kreisen Galiziens von der deutschen, oder polnischen oder ruthenischen Sprache zu bedienen.

Слѣдують вôдтакъ дальші близші зарядженя дотычно заступникôвъ сторôнъ и судовыхъ протоколôвъ, а дальше говорить ся пôдъ точкою c):

In den Ausfertigungen an die Parteien haben die Gerichtsbehörden (resp. всѣ ц. к. власти) nach Massgabe des bezeichneten Gebietsumfanges jener der genannten drei Sprachen sich zu bedienen, in welcher die schriftliche Eingabe überreicht wurde oder das mündliche Anbringen oder die protocollarische Vernehmung stattfand. Wenn keine Eingabe, kein mündliches Anbringen oder keine protocollarische Vernehmung im Mittel liegt, ist darauf zu sehen, dass die Ausfertigung in jener der gedachten Sprachen erfolge, welche die **Muttersprache** der betreffenden Partei ist. Diese Anordnung verpflichtet alle Galizischen Gerichtsbehörden (resp. всѣ ц. к. области) und für alle Ausfertigungen, daher für alle Entscheidungen, Erkenntnisse, Verständigungen, Vorladungen, Aufträge u. dgl.

Наконець каже того розпорядженя — пôдъ буквою g):

„In Bezug auf den dienstlichen Verkehr mit den Behörden und Aemtern sind hinsichtlich der Geschäftssprache die Gemeinden gleich den Parteien zu behandeln“. Зъ того ясно якъ на долони, що ц. к. судъ повѣтовый въ Ярославѣ мавъ обовязокъ выстосувати реквізицію свою до гр. к. уряду парохіяльного въ Немировѣ нно въ языцѣ рускôмъ, бо се є die Muttersprache der betreffenden Partei“. А що рускій языкъ є матерный „стороны“, до котрои звернувъ ся, про се не може нѣ на пôвъ нателигентный чоловѣкъ, сумнѣвати ся. Сумнѣвъ той усунувъ на всякій способъ урядъ парохіяльный, коли зажадавъ реквізиціи въ рускôмъ языцѣ.

Проте нелегальне було поступованє ц. к. староства въ Равѣ рускôй, котре наказало урядови парохіяльному, щобы давъ жаданй пояснена и на польску реквізицію.

„Наказъ“ той бувъ и мериторно мабуть нелегальный, бо зъ даного представленя не выходить, щобы уряды парохіяльній були по закону обовязаній выдавати дотычній даты на жадане наслѣдного суду. Вправдѣ було надв. декр. зъ 5 цвѣтня 1828 парохамъ наложено, щобы предкладали рôчно вытяги зъ книги померших для судôвъ, що переводили наслѣдство, але норма тота змѣнена §. 34 цес. пат. зъ 9 августа 1854 ч. 208 в. з. д. и обовязаній теперь суть громадскій начальники ребити доносы о смерти громадянъ. Впрочѣмъ о мериторну сторону ту не ходить.

2) На рѣчи не змѣняе нѣчого, що ходило in concreto о справу вытягу зъ метрикъ, котрй водять у насъ пароси и зъ наказу закона державного. Наведенй розп. зъ 1860 р. буква c) al. 2. и буква g) та розп. зъ 1869 §. 5 не роблять въ тôмъ взглядѣ нѣякои рôзницѣ въ напрямѣ змѣсту рѣшеня власти, а напротивъ заряджують, що мають ц. к. власти глядати на „матерный языкъ стороны“ „bei allen Ausfertigungen“. Пôсля громадского закона суть громады далеко бôльше „пôдчиненій“ органы ц. к. властей, а мимо того не робить згадане розп. нѣякои рôзницѣ о змѣстѣ заряджена власти, а напросто каже, що громады мае ся пôдъ тымъ взглядомъ уважати за „стороны“, отже и въ т. зв. перенесеныхъ кругахъ дѣланя.

3) Не можна на серіо закинути, що уряды парохіяльній не мають пôдъ тымъ взглядомъ уважати ся за „стороны“, бо розпор. зъ 1860 р. говорить нно про „громады“ (Gemeinden) [буква g) l. c.]. Противно: уряды парохіяльній суть еще бôльше „стороны“, бо громады мають яко корпораціи публичного права бôльше обовязкôвъ и слухняности напротивъ ц. к властей, нѣжь духовна власть, котра навѣть не є корпорація.

(Kreinz-Pfaff, Syst. d. allg. öst. Pr. R. I. §. 80 стор. 161). Впрочѣмъ тому, хто хоче на формалістицѣ ѣздити, най буде вѣдомо, що законъ австр. на бôльше мѣсцяхъ уважае збôръ исповѣдникôвъ одной вѣры такожь „громадою“ (на пр. §. 35 зак. зъ 7 мая 1874 ч. 50 в. з. д. „Pfarrgemeinde“; §. 539 з. з. цив. „geistliche Gemeinde“).

4) Еще скорше можна казати, щобы уряды парохіяльній були „landesfürstliche Behörden“, та щобы они проте не становили вынимка зъ цит. розп. зъ 1869 (§. 5), котрымъ дано Полякамъ въ дарѣ польскій языкъ яко внутрѣшный урядовый. Тото бо розп зъ 1869 р. обовязуе (у внутрѣшнôй службѣ) пôсля §. 1 нно: „die den Ministerien des Innern, der Finanzen und des Ackerbaues, dann für Landesvertheidigung und öffentliche Sicherheit unterstehenden **k. k. Behörden** und Aemter, dann der k. k. Landeschulrath und die k. k. Gerichte“. Бôльше нѣкого! Урядъ же парохіяльный, яко часть власти церковной, не пôдлягае нѣ одной зъ тыхъ ц. к. властій, а ц. к. міністерство вѣроисповѣдань, которому суть духовній ординаріяты (зô своими инстанами органами) пôдвластій, не безъ причины ту выпущене. Навѣть зак. зъ 7 мая 1874 ч. 50 в. з. д., котрый пôдвергнувъ церковь пôдъ власть державну (Hussarek, Grundr. d. Staatskirchenrechts, стор. 17), не говорить о церковнôмъ урядѣ инакше якъ „Kirchliches Amt“ и робить на кождôмъ кроцѣ рôзницю мѣжь „духовною властію“ а „державными властями“ (на пр. §. 8, 11, 12, 16 цит. зак.). Зъ помѣжь великого числа австр. законôвъ, котрй выразно роблять рôзницю мѣжь характеромъ ц. к. власти а власти духовнои, варто указати на законъ карный зъ 1852 р., котрый наводить особно втрату „публичного уряду або службы“ (§. 26 d), а особно втрату духовного уряду (§. 26 e). Такожь мін. розп. зъ 16 вересня 1874 ч. 1767 („Дѣло“ 1900 ч. 187), котре ex professo занимаесь языкомъ урядôвъ парох. при метрикахъ, не ставить пароховъ на рôвни зъ ц. к. властями, а обовязуе ихъ уживати языкôвъ рускаго, польскаго або нѣмецкого нно пôдъ условіемъ, если дотичный языкъ знають (sind mächtig), коли мѣжь тымъ вôдъ ц. к. урядника у всходній Галичинѣ знання всѣхъ трехъ языкôвъ безъусловно вымагаесь.

Характеръ „церковного“ уряда не може змѣнити ся черезъ то, що уряды парохіяльній въ справахъ метрикальныхъ сповняють обовязки також въ смыслѣ державныхъ законôвъ и на жадане ц. к. властій — такъ само якъ не змѣняе начальникъ громады свого автономного характеру черезъ то, що выконуе деякй дѣла зъ порученя ц. к. політичной власти. Тымъ ще анѣ не авансуе вôйтъ на ц. к. вôйта, анѣ на ц. к. старосту, анѣ громада не стае ц. к. громадою або ц. к. староствомъ.

Се впрочѣмъ такій анахронізмъ, що нимъ обридливо и занимати ся ближе. Щось подôбного могло вырости нно въ головахъ „польскихъ юристôвъ“ зô Львова и зъ Кракова, щобы уряды парохіяльній були цѣлкомъ чи то въ части ц. к. властями (landesfürstliche Behörden.)

Сумно и огидно нно, що деякй рускій консисторіи слухають тои нѣсенѣтницѣ. Але дарма, коли они урядують безъ правного заступника, котрого часто потребують, якъ досвѣдъ учить, и въ чисто церковныхъ дѣлахъ.

Коли справа переведена въ обохъ инстанціяхъ, якъ показано, незаконно, то треба ви перевести дорогою жалобы передъ ц. к. державнымъ судомъ (Reichsgericht) у Вѣдни (арт. 3 b) зак. зъ 21/12 1867 ч. 143 в. з. д.), якъ се въ р. 1882 зробивъ д-ръ Иванъ Добряньскій и противъ всѣхъ инстанцій справу выгравъ. Чимъ бôльше будемо мати рѣшень ц. к. державного суда за собою, тымъ будемо крѣпшій и безпечнѣйшій. Словѣнцѣ и Хорваты роблять зô свого права великій ужитокъ передъ ц. к. державнымъ судомъ и черезъ те выбороли собѣ певне становище на поли языка (пор. Hye l. c. ч. 423. 424. 440. 787. 800).

„Народна Рада“ повинна перевести справу на народный коштъ и выслати до Вѣдня найспособнѣйшого рускаго речника.

(Дальше буде.)

но, та черезъ те нѣколи не позволю я нарушати моей чести. Коли хто говорить менѣ про глупоту длатого, що въ мене гума на пальцяхъ, то я радше зречу ся пенсія. А сего й такъ нема тамъ богато.“

„Чи Ви, Цізе, выграли що на льотерія?“ Цізе усьмѣхнувъ ся значучо.

„Щось такъ, пане совѣтникъ“.

„А, такъ! То йдѣть зъ Богомъ“.

Панѣ Цізе була не такъ приемно вдивована, коли дôзнала ся про сей важный крокъ свого чоловѣка. Вôнъ потребувавъ стратити досыть часу на свои выводы, абы довести ся до звычайного отупѣня. Але Петро запевнювавъ, що доперва теперь мае спромогу порядно и розумно завѣдувати своимъ маєткомъ. И таки заразъ почавъ вôнъ нимъ завѣдувати.

Насампередъ купивъ малу трафіку надъ рѣкою, дôзнавши ся про ню зъ анонсôвъ. Коштувала его 1.500 марокъ. Та склепъ бувъ такій вохкій, що цыгара ставали зовсѣмъ мягкй.

„Зъ часомъ поставивъ бы я интересъ на добрй ноги, — говоривъ Петро Цізе до своей жѣнки — але при тôмъ заробивъ бы я та кожь ломане и ревматизмъ. Склепъ занадто вохкій. А здоровле прецѣнь передовсѣмъ“. — И такъ Петро Цізе вôдказавъ ся вôдъ интересу зъ трафікою, стративши около 2.000 марокъ.

Опôсля пôдпомôгъ вôнъ тысячкою марокъ свого шевця.

Хлописко сказавъ ему, що дôстававъ бы дуже богато роботы, але не мае грошій на закупно шкôры. — „То я можу намъ обомъ помочи“, — сказавъ зъ розумнымъ усмѣхомъ Петро Цізе и давъ шевцеви 1000 марокъ, вымовивши собѣ четверту часть доходу.

Шевець узявъ собѣ пятьохъ челядникôвъ и почавъ страшенно пити. Не знаю, чи челядники також пили зъ нимъ, досыть, що скоро було по тысячцѣ марокъ.

Тогдѣ панѣ Цізова зôбрала ся на вôдвагу сказати чоловѣкови пару слôвъ, що могли бути далекимъ нат комъ на заваждъ. Та се ѣй не удало ся. Петро Цізе вапростувавъ ся и почавъ зъ особливымъ натискомъ:

„Такъ, такъ, жѣнко, ще й ты докорй менѣ! Що шнець Міллеръ пінкъ, то черезъ те маешь ты менѣ затроювати житє, що? Я завдаю собѣ якъ найбôльше працѣ, абы своими грôшми розумно й порядно завѣдувати, а тутъ ты приходишь..“ и такъ пшло зъ малыми перервами черезъ кôлька днівъ.

Впрочѣмъ Петро Цізе старавъ ся зновъ про добре умѣщене своихъ грошій. Теперь почавъ що вечера заглядати до книйпы. „Треба уважно пôдслухувати, що дѣеть ся довкола, — говоривъ вôнъ, — само зъ себе не прийде нѣчого“.

Одного вечера заставъ вôнъ свого старого знакомого, склепаря Лятого, якъ сидѣвъ зъ жѣнкою и якимсь чужимъ чоловѣкомъ въ гостинници. Чужій чоловѣкъ выглядавъ дуже солідно тай збуджувавъ довѣре, а склепарь Лятте представивъ его яко свого дорого приятеля Мормана.

„Ґратулюю тобѣ, — сказавъ п. Лятте до Петра Цізого, — ты-жь дôставъ у спадку куну грошій, неправда-жь?“

Цізе усмѣхнувъ ся вдоволено: „Та якось тамъ воно е. Але пара бомбъ пива могла бы тутъ стояти. Кельнеръ!“

П. Морманъ не хотѣвъ зъ початку пити, вôдказуючись вôдъ сего зъ вышуканою чемностію. Вôнъ лишь такій короткій часъ мае приемность знати пана Цізого. Вкôнци уступивъ, але пôдъ услôвемъ, що вôльно ему буде зреванжувати ся. Се ему й було вôльно. Вôнъ и вчинивъ се, опôсля реванжувавъ ся зновъ склепарь Лятте, а вôдтакъ зновъ Петро Цізе. Такъ приреванжували собѣ дуже довѣрочный настрôй. Петро Цізе и п. Морманъ запрязнювали ся щораз бôльше.

(Конець буде.)

Розвязане парляменту.

Пôсля вѣстей, якй нинѣ надходять зъ Вѣдня, Праги и Будапешту, розвязане парляменту здае ся бути порѣшеною справою, бо цѣсарь мавъ дати ся переконати Керберови, що нишій выходъ зъ ситуаціи неможливый. Коли сй вѣсти справдять ся, то корона непотрѣбно жертвувала кабінетъ Кляріого, котрый такожь хотѣвъ санаційну акцію розпочинати доперва зъ новымъ парляментомъ. Однакъ пляну сего не апробовано, бо рѣшаючй круги не хотѣли допустити до ослабленя шляхотского кола польского, котре зъ новыхъ выборôвъ могло бы выйти здесятковане. Порѣшено пробувати щастя ще зъ тымъ самымъ парляментомъ лише въ тôй цѣли, абы якъ найдовше удержати шляхотскій мандаты зъ Галичины и коло польске въ теперѣшнôй его силѣ и въ нинѣшнôмъ складѣ. Осягнули се Поляки своею хитрою и лизуньскою політикою, вплюючи въ рѣшаючй чинники переконане, що коло польске є головною пôдпо

рою державы и династіи. Яворскій побивъ Кляріого и Керберъ розпочавъ наново безплодні переговоры.

Керберови непощастило ся такъ само якъ всѣмъ его попередникамъ. Языковій предложеня вѣдкинули Нѣмцѣ и Чехи, такъ якъ бы Керберъ хотѣвъ знищити такъ само нѣмецкій языкъ якъ и ческій. Переговоры зъ Чехами, абы залишили обструкцію бодай при тыхъ точкахъ порядку дневного, де розходить ся о справы чисто економічнои натуры, не повели ся. Керберъ мусѣвъ вернути до пляну Кляріого и въ недѣлю предложивъ цѣсареви до затвердженя проектъ розвязаня рады державнои.

Вчера вѣдбула ся въ бурґу пѣдъ проводомъ цѣсаря коронна рада, въ котрѣй взяли участь міністры: Голуховскій, Калай, Керберъ и Сейль. Сей послѣдный вѣдъѣхавъ вечеромъ до Будапешту. Вѣденьскій дневники доносять, що въ рѣшаючихъ кругахъ вже заапробовано проектъ розвязаня рады державнои. N. fr. Presse доносить, що цѣсарь годить ся на розвязане парляменту. Декретъ розвязуючій раду державну буде оголошеный сими днями. Новій выборы будуть оголошеній доперва въ пізнѣйшѣмъ реченци.

Ческій політики, котрі не хотѣли допустити до розвязаня рады державнои, бо имъ захотѣло ся змѣны міністерства, и въ тѣй цѣли суґґестіонували рѣшаючій кругы рѣзными поголосками про уступленє Кербера, вже самі признають, що розвязане парляменту є теперь можливе. Ще лишь Politik потѣшає ся, що коли не дадуть усунути ся рѣзнинѣ въ поглядахъ, не оббѣде ся такожь безъ кабінетовои кризы.

Прагскій кореспондентъ N. W. Tagblatt-у говоривъ въ Правѣ зъ однымъ значнѣйшимъ ческимъ політикомъ о ситуаціи. Ческій політикъ сказавъ, що вѣсть о недалекѣмъ розвязаню рады державнои зробила въ ческихъ кругахъ дуже добре вражене. Чехи еще разъ добачують въ тѣмъ доказъ своєи силы. Теперь знають, що парляментъ безъ Чехѣвъ не може истнувати и що навѣть невтрально-урядничій кабінетъ мусить числити ся зъ правами ческого народу. Окрѣмъ того політикъ сей высказавъ радѣсть, що коли парляментъ буде розвязаный, мусить бути въ осени скликаный соймъ, бо правительство вже не буде мати выкруту абы зволѣкати его скликане. Въ соймѣ намѣряють Чехи обговорити всѣ справы внутрѣшнои політики.

Католицкій Grazer Tagblatt выступає противъ розвязаня рады державнои, бо вѣдкликъ до выборцѣвъ лише въ теоріи выглядає дуже гарно. Однакъ кождый знає, що австрійскій выборцѣ не дорослі до того, абы ново выбраным посламъ показали нишу дорогу. Не можь такожь сумнѣвати ся, що въ многихъ мѣсцевостяхъ побѣдять найрадикальнѣйшій елементы. Найраціональнѣйшою рѣчею було бы уступленє кабінету, котрый знавъ лишь одну політику, именно політику выжиданя.

Увагу звернула на себе статья берлинъскои Kreuz-Ztg.; котра до недавна була уважана за органъ австрійского міністерства. Авторъ статьѣ цѣлкомъ ясно промовляє за абсолютистичною системою. Коли бы новій выборы не дали парляменту способного до працѣ, було бы доказомъ, що въ Австрії парляментаризмъ въ загалѣ неможливый и що треба буде перейти до абсолютизму. Протестувати противъ сего найменше можуть послы, котрі самі того хочуть.

N. W. Tagblatt запевняє, що рѣшене въ справѣ внутрѣшнои ситуаціи наступить въ другій половинѣ сего тыждня и що цѣсарь обстає при удержаню кабінету въ теперѣшнѣмъ его складѣ. Присутность угорского президента кабінету є по части въ звязи зъ австрійскими справами. Въ кругахъ, котрі зносять ся зъ міністромъ Резекомъ твердять, що Чехи не спалили ще мостовъ за собою и предложили правительству новій переговоры. Питане лише, чи въ найвысшихъ кругахъ не махнули вже рукою на всякій переговоры зъ Чехами. Д-ръ Зачекъ конферувавъ вчера зъ Резекомъ.

Отвореня бурсы Товариства педаґоґічного въ Станиславовѣ.

Не минувъ ще й рѣкъ вѣдъ основаня філіи рускаго товариства педаґоґічного въ Станиславовѣ, а вже всѣло молоде товариство отворити бурсу. Вже на першихъ загальныхъ зборахъ товариства поставлено пѣдперти домагане станиславѣвского повѣту, щобы отворити въ Станиславовѣ руску ґімназію. Зборы ухвалили выслати въ тѣй справѣ петицію до сойму и оснувати въ Станиславовѣ бурсу, щобы тымъ способомъ причинити ся до зросту фреквенціи рускои молодѣжи въ ґімназіи. Покійный голова товариства проф. Шахновичь взявъ ся бувъ зъ горячковымъ поспѣхомъ до переведеня сеи гадки въ дѣло. Петицію внесено. На жаль однакъ не довелось ему дожити хвилѣ отворена бурсы. Дѣло се, нимъ зачате, довели по его смерти до кѣнца теперѣшный голова проф. Морозъ и заступниця головы п. Кадайска. Невеличкій фонадъ, призбираный на ту цѣль, не дававъ бы спромоги отворити бурсу в же въ сѣмъ роцѣ, коли-бъ не те, що станиславѣвскій владика Шептицкій давъ бурсѣ безплатне помѣщене.

Святочне отворене бурсы вѣдбуло ся въ понедѣлокъ д. 3 с. м. Посвячена довершивъ станиславѣвскій парохъ о. сов. Богоносъ въ присутности выдѣлу товариства, членѣвъ станиславѣвскои громады и бурсакѣвъ. Пѣсля посвящени подавъ вѣнъ въ горячихъ словахъ бурсакамъ вказѣвки, якъ мають поступати, щобы въ нихъ бувъ колись хосенъ для народу. Опѣсля промовивъ голова товариства проф. Морозъ. Въ гарнѣй промовѣ пригадавъ присутнымъ, що можность отворена бурсы вже теперь завдячує товариство въ першій мѣрѣ єпіскопови Шептицкому, бо вѣнъ давъ бурсѣ помѣщене. Пригадавъ дальше заслуги незабутного проф. Шахновича. Врешті заявивъ вдячность о. пралатови Ткачуннкови за те, що бурсою щиро займавъ ся, пѣдпомагавъ ся и на дальше обѣцавъ помочь свою, якъ такожь о. сов. Богоносови за довершене посвячена. Промовою сею закінчило ся свято.

Въ бурсѣ найшло примѣщене 22 ученикѣвъ, 20 сынѣвъ бѣдныхъ селянъ и двохъ сынѣвъ народныхъ учителѣвъ. Зъ бурсакѣвъ девять ходить до III и IV класы школы народнои, прочій до низшои ґімназіи. Мѣсячна доплата выносить пересѣчно 5 зр., лишь одинъ бурсакъ платить 10 зр., а одинъ принятый безплатно. Портреты протектора и добродѣя бурсы єпіскопа Шептицкого тай першого головы тов. пок. проф. Шахновича завѣшено въ комнатѣ, призначенѣй до науки. Настоятелемъ бурсы є професоръ ґімн. п. Гриценичь.

Ю. О—кій.

Хіньска справа.

Доперва теперь довѣдують ся, що Россія не хотѣла навѣть брати участи въ занятю Пекіну. Ґенераловн Леневичевн въ загалѣ не подобавъ ся поспѣхъ, зъ якимъ команданты союзныхъ вѣйскъ згодили ся помаширувати на Пекінъ. Говорять такожь, що новый міністеръ заграничныхъ справъ давъ бувъ ґенераловн Леневичевн выразній инструкціи въ тѣмъ напрямѣ, абы посунувъ ся зъ россійскимъ вѣйскомъ аж пѣдъ брамы Пекіну и не входячи до мѣста розпочавъ разомъ зъ иншими командантами вѣйскъ переговоры зъ Хінами въ справѣ выдана послѣвъ. Се заряджене поясняють въ той способъ, що Россія не хотѣла дуже дразнити вражливости Хінцѣвъ черезъ нагле занятє Пекіну чужими вѣйсками. Ґр. Ламсдорферъ мавъ дати спеціяльне поручене ґенераловн Леневичевн, абы не позволивъ цѣсаревій утечи зъ Пекіну.

На зборахъ американьского союза въ Шангаю высказано одноголосно гадку, що надходячій зъ Европы телеґрамы о становищи американьского правительства не вѣдповѣдають правдивому станови рѣчи, бо американьске правительство цѣлкомъ не гадає пѣдпирати Лігунчана. Загальна політика американьского правительства стоить въ яркій суперечности зъ сими вѣстями.

Римска Tribuna пише, що вымѣна поглядѣвъ мѣжь интересоваными въ Хінахъ державами вѣдбувае ся безъ перервы. Тѣ державы вѣднесли ся до своихъ представителѣвъ въ Пекінѣ зъ жаданемъ, абы они выявили свою гадку въ справѣ выєфанія вѣйска зъ Пекіну и яка въ такѣмъ случаю вытворила бы ся мілітарна ситуація.

Ґенералъ Леневичь доносить, що перетрасъ цѣлый цѣсарскій паркъ въ Пекінѣ и нѣгде не знайшовъ анѣ Боксерѣвъ анѣ хіньскихъ воякѣвъ. Всѣ утѣкли що до одного. Роботы коло привернена зелѣзничои комунікаціи мѣжь Пекіномъ а Тѣентсіномъ поступають зъ потрѣбною скоростію.

Вѣйна въ Африцѣ.

Зъ столицѣ краю Басутѣвъ доносять, що мѣсто Лядібрандъ, на всходній граници полудневои Оранія замкнули команды Бурѣвъ. Командантъ мѣста спаливъ всѣ магазыны, абы на случай занятя мѣста Бурами, не впали въ руки ворога. Положене англійского ґарнізону дуже критичне. Ґенералъ Ґунтеръ спѣшить форсовными маршами на помочь.

Бюро Райтера доносить зъ Капштаду, що вѣйсковій операціи въ заходнѣмъ и пѣвнічнѣмъ Трансвалю поступають живо наперед. Полковникъ Блюмеръ мавъ другу битву зъ Бурами, въ котрій забравъ 100 карабінѣвъ, 40.000 патронѣвъ и троха провіанту. Дня 21 серпня Буры хотѣли знищити водопроводы въ Йоганесбураґ. Заскочивъ нихъ однакъ ґенералъ Гартъ и прогнавъ. Въ тѣй самій околиці побито вѣддѣлъ Девета зъ великими стратами. Походови кольоніяльнои дивізіи зъ Церусту до Круперсдорфу на заходъ вѣдъ Преторіи, Зуры ставили завзятый опѣръ. Буры цофнули ся зъ великими стратами. Буляръ ударивъ на Бурѣвъ, котрі обсадили горы коло Ліндбурґа Стоявъ тамъ Бота зъ двома тысячами воякѣвъ. Буры цѣлый день боронили ґірскихъ проходѣвъ. Англійцѣ зъ кѣнною артилєрією заняли праве крыло. Буры вѣдъ рана до вечера стрѣляли зъ армать. Мимо того страты Англійцѣвъ були дуже малій. Англійска пѣхота на лѣвѣмъ крилѣ такожь заатакувала Бурѣвъ.

Робертсъ телеґрафує, що вѣддѣлъ кольоніяльнои кѣнноты, маневруючи зъ Церусту до Крітерсдорпу, мали кѣльна битвъ зъ Бурами. Англійцѣ стратили 60 людей. Страты Бурѣвъ дуже великій.

Господарка Робертса въ занятыхъ краяхъ просто вандальска. Бурѣвъ трактують вже не пѣсля мѣжнародного военного права, але просто якъ бунтѣвникѣвъ у власномъ краю. Пѣсля проклямаціи Робертса, всѣ Буры, котрыхъ зловлять зъ оружіемъ въ руцѣ въ вѣддѣлахъ меншихъ якъ по 20 людей, мають бути, якъ звычайній розбишаки каранѣ смертію. Онодги казавъ Робертсъ спалити и зрѣвнати зъ землею кількадесять фармъ, котрыхъ властителѣ мали брати участь въ знищеню зелѣзничого тору. Иншимъ фермерамъ, пѣдозрѣлыхъ о сей „злочинъ“ казавъ Робертсъ дати по кѣлька лѣтъ вязниці.

Вчерашній выборы.

Вчера вѣдбули ся доповняючі выборы двойхъ послѣвъ соймовыхъ зъ сѣльскихъ громадъ и двохъ послѣвъ зъ бѣльшои посѣлости, а такожь выборы 5 послѣвъ соймовыхъ зъ мѣстъ, котрі право репрезентациі въ соймѣ набули що-нно недавно и теперь его выконують. Результатъ голованя є такій:

I. Въ сѣльскій курії: Въ Жидачевѣ на 95 голосуючихъ дѣставъ д-ръ Євґенъ Олесницкій 55 голосѣвъ, о. Корн. Сеникъ 23, а Павликовскій 11 голосѣвъ. Выбраный посломъ д-ръ Євґенъ Олесницкій. — Въ Скалатѣ на 191 голосуючихъ дѣставъ ґр. Мечиславъ Пінінъскій 171 голосѣвъ, д-ръ Северинъ Даниловичь 18. Выбраный ґр. Меч. Пінінъскій.

II. Въ бѣльшій посѣлости краковского округа на 86 голосуючихъ дѣставъ Володисл. Струшкевичь 70 голосѣвъ, д-ръ Мілевскій 59, а ґр. Людв. Дембицкій 43 гол. Выбраній послами Волод. Струшкевичь и Іос. Мілевскій.

III. Въ мѣстахъ. Горлицѣ-Ясло. Голосуючихъ 617. Ж. Яворскій дѣставъ 349 голосѣвъ В. Бехоньскій 268. Выбраный Ж. Яворскій, радникъ судовый въ Ясли. — Подґуже-Вѣличка. Голосуючихъ 470. Ф. Маріевскій дѣставъ 461 голосѣвъ, Даневлякъ 9. Выбраный Фр. Маріевскій. — Бережаны-Золочівъ. Голосуючихъ 891. Д-ръ Шецель дѣставъ 596 голосѣвъ, Іосифъ Баронъ 294. Выбраный д-ръ Станиславъ Шецель, адвокатъ зъ Бережанъ. — Бохня-Вадовицѣ. Голосуючихъ 784. Фердинандъ Майсъ дѣставъ 573 голосѣвъ, Мих. Ґоломбъ 211. Выбраный Фердинандъ Майсъ. — Сянѣкъ-Коросно Голосуючихъ 801. Д-ръ Юґенфайндъ 346 голосѣвъ, д-ръ Ґольдгамеръ 205, Ліпінъскій 197, д-ръ Небенцаль 53. А що жаденъ зъ кандидатѣвъ не дѣставъ абсолютнои бѣльшости, то заряджено друге голосованє.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дякѣвскои льотеріи! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярія дякѣвскои льотеріи, Львѣвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львѣвъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Товариство Рускихъ Женшинъ въ Перемышли** уряджує въ суботу дня 8. вересня с. р. на дохѣдъ бѣднои шкѣльнои молодѣжи на горѣ замковій великій фестинъ, полученый зъ фантовою льотерією. Выграе кождый семый льосъ. Цѣна льосу 10 кр. На малій льотеріи выграе кождый льосъ. Чарівне коло. На пробу щастя призначений чудовій и дуже цѣнній фанты, мѣжь ними 2 великаньскій американьскій псы. Цѣлый часъ приґравати будуть двѣ войсковій музыки. Початокъ точно о год. 2 по полудни. Вечеромъ вѣдбуде ся забава зъ танцями въ комнатахъ Рускои Бесѣды при смычковій музыцѣ. — *М. Шеховичева* председателька, *О. Добрянска*, секретарка.

— **Угода помѣжь сторонництвомъ польскимъ людовымъ и демократичнымъ** є пѣсля оголошеня Przyjaciela ludu и Kurjera lwowsk-ого така: „Переконаный, що конечній реформы на всякихъ поляхъ жатя публичного корыстнѣйше дадуть ся осягнути, а премогуючій силамъ коаліціи сторонництвъ консервативныхъ лекше удасть ся перемочи, коли сторонництва поступовій будуть стремѣти до тои цѣли въ порозумлѣню, постановляємо: Сторонництво людове и сторонництво демократичне не обмежаючи нѣ въ чѣмъ своєи автономіи партійнои, заключають союзъ силою котрого будуть, де лише окаже ся потреба, порозумѣвати ся и спѣвдѣлати. Обсягъ можливого спѣвдѣлана має обіймати такъ справы чисто політичній якъ и всякій иншій справы публичнои пожиточности. Задля мѣжь обома сторонництвами буде творити мѣжпартійна комісія.“

— **Шовінізмъ директора станиславѣвскои учительскои семинаріи** зачинає таки добре вылазити на верхъ. Помимо иншій вчинки сего пана, згадаємо хочь бы про те, що вѣнъ до рускои школы управъ приймає лишь дуже мале число дѣтей. Такъ пр. до III. кл. принявъ лишь 20 ученикѣвъ, а всѣмъ прочимъ, котрі опѣсля зголосились до впису, заявивъ, що класа переповнена! А потѣмъ буде говорити ся, що руска школа управъ непотрѣбна, бо до неи вписуесь лише мале число ученикѣвъ!

— **Именованя и перенесеня.** Міністеръ судівництва перенѣсъ адъюнктѣвъ судовыхъ: В. Васылевского до Сторожинця, Ивана Адольфа Гаймана до Львова, Евстахія Дудровича до Сколього, Вацлава Вжесньовского до Львова, Йосифа Дрималика до Стрыя, Володислава Мілера до Львова, Алекс. Брікмана до Букѣвска, Марк. Квасневского до Дрогобича, Ивана Маслика до Обертина, Ант. Захара до Серету, Д-ра Ст. Бѣлого до Березова, Генрика Райнінґера до Садагоры, Д-ра Ивана Рутковского до Устрѣкъ, Каз. Фравковского до Мостискъ, Евст. Гузара до Бѣрчи, М. Калѣщика до Рогатина, Волод. Войка до Дрогобича, М. Кшановского до Сколього, Д-ра Р. Коншевича до Мостискъ, Ивана Аврама до Радовцѣвъ, Герша Ґольдштайна до Ґурагуморы, Авг. Вінцентовича до Вижниці, и Йосифа Пара до Яворова.

Дальше надавъ міністеръ адъюнктови суду повѣтового въ Буску Жигмонтови Ганови посаду адъюнкта судового безъ означеного мѣсця побуту, а системізованій посады адъюнктѣвъ — ад'юнктамъ: Василеви Щербатюкови въ Калуши, Каз. Свежавскому въ Рогатынѣ и Иванови Завистовскому въ Ходоровѣ. Вкінци занменувано адъюнктами судовыми: кандидата адвокатского Александра Федоровича для Краковця, канд. адв. Каз. Войцу для Делятына, канд. нот. Антонія Климу для Любачева и канд. нотар. Корн. Мандзія для Чорткова.

Міністеръ судівництва перенѣсъ нотаря Ґвідона Поґоновского до Ходорова и занменувавъ нотарями кандидатѣвъ нот. Евг. Павловича для Гвіздця и С. Токарского для Глинянъ.

— **Отроєнє шести жѣнокъ.** Зъ Софіи доносять: Жѣнка учителя Романчука (Ярослава) у Варнѣ запросила до себе знакомій панѣ и частувала ихъ мѣжь иншимъ такожь кремомъ. Всѣ панѣ достали опѣсля судороги. Показало ся, що до крему домѣшана була отрута; а сталось оно такимъ способомъ. Слуга п-ѣ Романчуковои мавъ того дня оставити свою службу, бо, найшовши собѣ нѣбы то лѣпшу, выповѣвъ бувъ передъ тымъ службу. Властивою причиною, якъ показало ся, було що иншого. Вѣнъ пѣдробивъ бувъ квітъ зъ пѣдписомъ п-ѣ Романчуковои на 200 франкѣвъ и побравъ грошѣ въ банку „Звѣзда“. Щобы затерти сю свою справку, вѣнъ, помагаючи при приладжуваню крему, досыпавъ отрувѣ, гадаючи отруити свою дотеперѣшну паню, котра мусѣла бы выкрыти пѣдроблене квіту. Всѣ жѣнки померли; слугу увязнено. Чи померла также и п-ѣ Романчукова, не пишуть выразно; здає ся, що нѣ, бо инакше ледво чи розъяснилась бы була справа.

— **Дрѣбній вѣсти.** Въ Станиславовѣ померъ недавно Францъ Льаґервірцъ, переживши 105 лѣтъ. — Трибуналъ въ Ст. Пельтенѣ засудивъ на кару смерти 28 лѣтного Леопольда Цусера, за замордоване своєи любовницѣ. Цусеръ сповнивъ убійство зъ боязни передъ наслѣдками, якій могли бы на него спасти по причинѣ, що любовница его знаходила ся въ надѣѣнѣмъ станѣ. — Въ Загребѣ розпочало ся дня 4 с. м. вѣче хорватскихъ католикѣвъ, въ котрѣмъ взяли участь єпископы Посиловичь и Штроемайеръ. Ухвалено резолюцію за старославяньскою литурґією церковною и за привернененъ свѣтскои власти папы римского.

— **Русины!** Памятайте на бурсу філіи Руского Товариства педаґоґічного въ Станиславовѣ!

Посмертній ✝ оповѣстки.

Марія Лукашевичѣвна, сирота по гр. кат. священнику, упокоила ся въ Болестрашичахъ, въ 23 роцѣ жита. В. с. п.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Цѣна рогатои худобы** на вѣденьскімъ торзѣ. На торгъ д. 3 вересня пригнано рогатои худобы призначеной на зарѣзъ 5989 штукъ, мѣжь тымъ зъ Галичины . . 367 „ зъ Буковины . . . . . 65 „ Торгъ оживленый. Галицкій волы плачено: пріма 76 до 79 К.; секунда 72 до 76 К.; терція 60 до 68 К., выимково плачено по — до — К. — Пѣдтучений бугаѣ и коровы по 58 до 70 К.; — худый товаръ по 48 до 57 К. за метричный сотнаръ живои ваги.

Наука, штука и література.

— Зъ кінцемъ серпня вийшла друкомъ книжка п. заг.: **Словар до Гомерової Одиссеї і Іліади**, зладив Іларіон Огоновский. У Львові 1900. Накладом краєвого фонду. З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка". (Друку сторін 433).

Телеґрамы.

Загребъ 5 вересня. Въ понеділокъ розпочавъ ся тутъ конґресъ католикôвъ. Мѣжь присутными знаходить ся також епископъ Штросмаєръ и дальматиньско-словѣньскій епископы. Архиепископъ Висиловичь выголосивъ промову противъ анархізму, котрый назвавъ суспôльнымъ ракомъ. Зѣздъ ухваливъ резолюцію, въ котрôй мѣжь иншимъ домагає ся заведеня славяньскои літурґіи и вôдданя папѣ церковнои державы.

Петербургъ 5 вересня. Дневники доносять, що екскороль Мілянъ вже сторгувавъ бувъ дѣвчину для свого сына. Жѣнкою серôского короля мала бути княжна Меклембурґъ-Ліппе. Мѣжь Міляномъ а родиною дѣвчины вже цѣла справа була обговорена. Александеръ мавъ дôставати рôчно по міліонови марокъ, але мавъ також зъ Нѣмеччиною и Австро-Угорщиною пôдписати вôйскову конвенцію, якъ пôдписавъ бувъ румунський король. Машінова розбила сей плянъ.

Парижъ 5 вересня. Кн. Филипъ Орлеанський оголосивъ въ дневникахъ письмо, въ котрôмъ заповѣдає дальшу роялістичну аґітацію на осѣнь. Претендентъ до престола опирає ся на антісеміткo-національнôй партіи и домагає ся державнои децентралізаціи, котру по его думцѣ лишь вôнъ оденъ годенъ перевести.

Брукселя 5 вересня. Державы обчисляють теперь высоту вôдшкодованя, яке Хіны мають заплатити за збурене рôзныхъ зелѣзниць и будинкôвъ. Досі начислено пôвъ міліярда франкôвъ.

Лондонъ 5 вересня. Ґубернаторъ Ю зъ Шанфі выславъ до цѣсаревои письмо, въ котрôмъ доносить, що вôзвавъ осѣлихъ въ своѣй провінціи чужинцѣвъ, абы вôддали ся пôдъ его опѣку. Зголосило ся 52 чужинцѣвъ, котрыхъ вôнъ сейчасъ казавъ стяти. Теперь домагає ся за се спеціяльнои надгороды.

Надôслане.

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ
Дентистъ

ординує при улиці Ягайлоньскôй число 7
вôдъ 9—1 и 3—5 287

Лѣчниця д-ра А. Тарнавского
въ Косовѣ за Коломыею

отворена до кôнця жовтня. Средства: лѣченя водою и иншôй фізикально-дієтетичнôй по способу д-ра Лямана. 329 3—5

Д-РЪ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкôрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у Вѣдни, Берлинѣ и Парижи, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію найновѣйшихъ приладôвъ всякій венеричній недуги, навѣть найбôльше застарѣлій шкôрий, половій и мочового наряду, у мужчинъ и женщинъ. — Ординує вôдъ години 10—12 и вôдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 20—?

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ
Львôвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кôлькохъ вôддѣлôвъ въ которыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованя пôсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубôвъ безъ болю, при мѣсцевôмъ знечуленю або и успѣню, обтуратôры при вадахъ и бранахъ пôднебенія, вставлюване штучныхъ зубôвъ и на золотѣ безъ пôднебенія.

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнои имы.

Для провінціи запровадженo гую выгоду, що надôсланій почтою дуженій, вдомаий и т. д. штучій зубы направляе ся и высылаесь вôдворотною почтою безъ особнôтого приѣзду. — Институтъ отворенный цѣлый день. 84

Дтъ Л. Вікторъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продаз

всякій паперы цѣнній и монеты

по найдешевшôмъ курсѣ деннôмъ не числячи нѣякои провізіи. 374 [4]

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Ґіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, тасьмы мѣричѣ, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвинкôвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

Альбум заслужених Русинів
в красній кольоровій теці, в цінї 2 корони
набути можна
в Товаристві „Просьвіта", Львів, ринок ч. 10.

БУЛІОНЪ
по 5 зр., 6 зр., 7 зр. 50 кр. 10 зр. зъ самого дробу и звѣрины. — Брындза гôрска 5 клґр. пачка 2 зр. 28 кр. Коцы на конѣ, вовняній, штука 6 зр. 50 кр. поручає

Двôръ Лапшинъ,
446 *почта Бережаны.* 1—12

Гармоніюмъ
до
науки спѣву
дуже тревалои конструкціи
поручає
ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ
у Львовѣ. 94

Столовый виноградъ
найлучшій сорты, кôшь зъ 5 кільогр. зр. 1·80.

Брескинѣ
найлучшій сорты, кôшь 5 кільогр. зр. 2·50.

Столовій овочѣ
на жадане мѣшанѣ, кôшь 5 кільогр. зр. 1·50 все оплачене, почтово обезпечене, добре опаковане, кошѣ даромъ за послѣплатою.

Петровичь и Пантичь
властителѣ виноградника въ ВЕРШЕЦЪ (полуднева Угорщина) **Petrovits & Pantsits in Werschetz — Südungarn.)** 434 3—3

Свѣжый мѣдъ
десеровый правдивый рарытасъ медоборôвъ 5 кли. 3 зр. 30 кр. франко власна пасѣка. Корінєвичь ем. уч. Иванчаны и л.
439 2—4

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.
Магазинъ и рукодѣльня рукавичокъ
Иосифа
КОПАЧИНЬСКОГО
перенесена
на улицю Валову, число 7,
дôмъ Вп. Балабана,
поручае для Пп. ученикôвъ обойчики и рукавички.
422 8—8

ДО
пôвнôчнои и полудневои
АМЕРИКИ
черезъ
ГАМБУРҐЪ
высылаю пасажерôвъ всѣми поспѣшными и почтовыми парôвцями по найдешевшихъ цѣнахъ.
Ѣзда до Нового Йорку 6 до 7 дневъ.
Всякій информацій удѣляе охочо
С. Ярмуловскій
въ Гамбурґу Gr. Theaterstrasse 22.
Агентôвъ потребуе ся. Провізія висока 374 4—19

Пошукую
панне Русинки до помочи в заряді домом. Блиші відомости листовно. А. ПАРТИЦКА Торговиця п. Отинія. 419 4—4

Винкентій Бельскій
огородникъ-пейсажистъ
Львôвъ, Ягайлоньска 7,
уряджуе и закладае парки англійскій, французскій и лѣсній, звѣринцѣ, партеры цвѣтовій, огороды и сады овочевій такъ ужитковій якъ також експльоатаційній, оранжеріи и теплярнѣ цвѣтовій и овочевій, провадить спеціяльный управы якъ також рисуе пляны такъ цѣныхъ огородôвъ якъ и поодинокихъ цвѣтникôвъ.

Приймае також сталый надзôръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукціи.

Доставляе також стало и правильно черезъ цѣлый рôкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купелевыхъ.
865 14—26

НОВôСТЬ. НОВôСТЬ.

Хто хоче мати красне и бѣле лице,
най уживае кремъ всхôдныи красоты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтѣ плямы зъ лиця, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Дôстати можна лише въ дрогеріи
Станислава Липницкого
У ЛЬВОВѢ
386b ул. Сикстуска, ч. 21 12—34

К. Ґостынській
и
І. АЛЬСЪ
пôдприємство спедиційне
у Львовѣ, Чарнецкого 3

Перевôзъ меблѣвъ въ патентованыхъ возахъ замыканыхъ
Опаковане меблѣвъ.
Спедиція на зелѣзницю и въ зелѣзницѣ.
Склады на меблѣ и товары. 412 3—15

Тапеты найновѣйшій
Штукатеріи суфітовій
Сторы и жалюзіи
до вôконъ
Ходники кокосовій
Дроты до сходôвъ
поручають найдешевше
И. ЛУЩИЦКІЙ
и
В. АДАМСКІЙ
давнѣйше ІРҐЕНСЪ
Львôвъ, Собѣского 4.
Для Пп. Архитектôвъ и пôдприемцѣвъ вôдповѣдный работъ. 403 11—25

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ
А. ЗҐМАНА
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14
доставляе и выконуе якъ найдешевше и найстараннѣйше:
Стампілѣ металевій и каучуковій, гербы, монограмы, стампільній марки, станцы, таблицѣ литій и ґравіованій и проче.
Цѣнники даромъ и франко.
Замовленя зъ провінціи подагоджують ся вôдворотною почтою.
257

Почтенній Р. Т. Публицѣ припоручая ся
НОВО ОТВОРЕНЕ
Заведенє загально консумційне
Львôвъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарскій)
имочно
РЕСТАВРАЦІЯ получена зъ **МОЛОЧАРНЕЮ**
КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ
И ВЫШИНКОМЪ ПИВА ПІЛЬЗНЕНЬСКОГО
першого Акц. Бров. въ Пільзнѣ.

Льокаль уряджены есть пôсля всякихъ вымогôвъ для выбагливѣйшои Публики. Первôрядна кухня въ руку черезъ цѣлый день. Страва споряджений лишь на снѣжôмъ маслѣ. Всякій набѣлъ и кава правдиво дôбрскій. Печиво и тѣста домовій власній. — Вина дôбрій. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣже на мѣру. Приймае ся абонаментъ на снѣдання, обѣды и вечерѣ по дуже умѣркованыхъ цѣнахъ. Всякій информацій и множество часописей до розпорядженя.

О ласкавій загощенія упрашае зъ поважанемъ
391 8—14 **К. Нетушіль.**

Климентій Федуньо
переплетникъ бібліотеки ц. к. львôвск. університету
поручае
свое переплетиче и ґалантеріине заведене
у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366

Пôдоймае ся всякихъ роботъ, особливо переплету **Служебникôвъ, Евангелій, Молитевникôвъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбумôвъ, Манъ, Дипльомôвъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.**

Рôкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ"
Львôвъ, Рынокъ ч. 10 (дôмъ „Просвѣты".)

перше и одиноке руске товариство асекураційне, припоручене Нач. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Впреосв. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджене домашне, скотъ, господарскій знаряды, збôже въ зерні и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкôдъ огневыхъ.

Станъ фондôвъ ґаранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1899 выносить:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.		
Резерва премій	148.480 „ — „		
Резерва спеціяльна	1.684 „ 80 „		486.145 к. 92 с.
Фондъ основный	72.000 „ — „		
Фондъ емеритальн.	18.166 „ 60 „		

Тарифы „Днѣстра" дуже умѣркованій, условія обезпеченя користній, а шкоды ліквідують ся безпровôлочно. До кôнця 1899 року выносили выплачені шкоды 1,669·565 кор. 88 сот. Полісы „Днѣстра" принимає Банкъ краевый и Касы ощадности у Львовѣ, Коломыи, Самборѣ, Долинѣ, Снятинѣ, Городенцѣ, Теребовли и Залѣщикахъ при пожичкахъ ипотечныхъ.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ" **въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ,** котре дає найкористнѣйшій условія, представляє своими значными фондами найбôльшу ґарантію, и выдає полісы и квіты въ рускôмъ языцѣ. 34

Зголошеня о удѣленє аґенцій въ окрестностяхъ, де нема близько аґентôвъ „Днѣстра", приймають ся. „Днѣстеръ" выплативъ аґентамъ по конець 1899 р. провізіи 216·714 коронъ.

Львôвъ, Рынокъ ч. 10 (дôмъ „Просвѣты").

ЛЬВôВСКЕ АКЦІЙНЕ
ЗАВЕДЕНЄ ЗАСТАВНИЧЕ
ул. Кароля Людвика ч. 3, I. поверхъ
дає позички на заставы:
Дорогоцѣнностій всякого роду
Цѣнныхъ паперôвъ и
Цѣнныхъ предметôвъ въ-загалѣ.
Процентъ умѣркованый знижає ся въ мѣру высоты позички. 402 7—48
Бюро отворене вôдъ 9—1 и 3—6.

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ
ЄВҐЕНІЯ УНҐЕРА
Львôвъ, Академічна ч. 8
выконує **ПЕЧАТКИ** до ляку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вôдливаній и ґравованій **МОНОГРАМЫ и ГЕРБЫ** релефнô зъ золота и срѣбла, такожь всѣ роботы, що входять въ обсягъ риговництва. 312
ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНІЙ

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ
ВЫРôБЪ КРѢСЕЛЪ
въ сталю старо-нѣмецкôмъ, бароковôмъ, англійскôмъ и ґотицкôмъ
ЮСИФА РУЖИЦКОГО
Львôвъ, площа Бернардиньска ч. 15.
Приймае також крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтаній перерабляе на скôряній.
Поручає крѣсла вôдъ 4 зр. и выше.
Похвальній листы на бажане. 321 19—60

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ
ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА
у Львовѣ, Ринокъ ч. 10
маґістра фармаціи и довголѣтн. властителя аптики
припоручае:
ПУДЕРЪ КНЯЖНОИ МИЛЕНЬКОИ, вôдзначеный сотками похвальныхъ листôвъ, зладженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthа arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристає досконало до лиця и выглядає ся приємною и тривкою вонею. — Оригінальній коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжнои Миленькои, вдашить инша пудры такъ краевій якъ заграничній. Богато замовлень и подякъ дае найлѣпшу рекляму моему пудрови. — При замовленихъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВôДЪ ВЕСНЯНОКЪ плавъ и масть д-ра Бамберґера въ Вѣдни. Знамените се средство усуває веснянки, жовчевій, плямы, надає шкірѣ бѣлости, прозорости и аксамитнои тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣнковій плямы. — Цѣна плаву и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листôвъ. 329 20—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЫЙ зъ Мекки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньковскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Институту Ставропіґійского пôдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 191. Львовъ, Четверъ 24 Серпня (6 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро огологше[illegible] ул. Академична ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кадинъского 2; — въ Краковѣ: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и надсилательство на инші краї[illegible] у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		на границѣ:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пів рóку	8 зр.	на пів рóку	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пів рóку	7 зр.
на чверть рóку	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пóдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженє. — Реклямації неопечатаний вóльный вóдъ порта.

Поєдинокє число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай приймаютъ ся по цѣнѣ 10 кр вóдъ одного стрóчки инсератовой або ся мѣнше а по стрóчцѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подякы и инші домагане приватні числить ся по 5 кр. вóдъ стрічки.

Справа розвязаня парляменту.

Хочь Чехи все ще пускаютъ поголоски про рóзницѣ поглядóвъ въ міністерствѣ Керберa и припускаютъ можливость дімісіи кабінету. N. fr. Presse рѣшучо твердитъ, що судьба парляменту вже порѣшена. Президентъ міністрóвъ, коли его цѣсарь въ недѣлю покликавъ бувъ до себе, не лишь выложивъ монархови свои личнѣ погляды на ситуацію, але мóгъ вже навѣть въ имени цѣлого кабінету предложити проектъ розвязаня парляменту. Цѣсарь мавъ згодити ся на проектъ и розвязанє рады державной в вже доконаным фактомъ. Кождого дня може появити ся декретъ розвязуючій парляментъ. Правительство не має намѣру розвязаня рады державной лучити зъ иншимъ якимъ важнѣйшимъ зарадженемъ. Розписанє новыхъ выборóвъ здає ся такожь не наступить безпосередно по розвязаню парляменту, але въ пóзнѣйшóмъ речинци. Анѣ основнѣ законы державнѣ, анѣ ординація выборча не мають постановъ, означуючихъ часъ, до якого мають бути розписанѣ новѣ выборы. Правительство має отже вóльну руку въ выборѣ речинця.

Вѣсть про можливость розвязаня парляменту стягнула до Вѣдня вызначнѣйшихъ політикóвъ. Вчера приѣхали до Вѣдня провóдники нѣмецкихъ сторонництвъ и п. Яворскій. Д-ръ Керберъ конферувавъ вчера зъ Дѣдушицкимъ, Ліхтенштайномъ и Бѣлінъскимъ.

Ekstrablatt доносить, що противъ розвязаня рады державной зновъ выринаютъ поважнѣ вплывы, але в надѣю, що тѣ вплывы лишать ся безъ успѣху. Ekstrablatt має здає ся на гадцѣ провóдникóвъ кола польского.

Politik зазначуе, що вчерашный день бувъ въ справѣ розвязаня рады державной найбóльше рѣшаючій. Переходячи спеціяльно до становища кола польского, Politik додае, що черезъ розвязанє рады державной коло польске буде мусѣло проковтнути дуже гóрку пігулку. Свою судьбу коло має завдячувати своему провóднякови Яворскому, котрый старавъ ся розбити правицю. Але розвязанє рады державной не буде одинокою несподѣванкою, яку имъ зладить президентъ міністрóвъ д-ръ Керберъ.

Примѣнене законóвъ въ Галичинѣ.

(Докóнченє.)

Практика ц. к. державного суду стоить вправдѣ на тóмъ становищи, що напр. урядъ громадскій, хоть и постановивъ нно въ однóмъ зъ краєвыхъ языкóвъ урядувати, не смѣе вóдкинути прошеня стороны приватной, котре внесене въ другóмъ краєвóмъ языцѣ. Се, анѣ слова, вóдповѣдае арт. XIX. осн. зак. Але зъ того не слѣдуе, щобы и ц. к. власти уважано въ тóмъ заглядѣ за стороны и щобы они пóдъ тымъ претекстомъ выломлювали ся въ-пóдъ розп. мін. зъ 4 resp. 9 липня 1860. Противно они суть на то, щобы другимъ справедливость давати и мусять проте кореспондувати зó сторонами (корпораціями, громадами, другими автономными урядами) такъ, якъ сторона хоче, бо ц. к. уряды мусять знати всѣ языки краєвѣ. Длятого не може згадане становище ц. к. державного суду въ нашу некорысть говорити. Противне тому становище ц. к. мін. внутр. справъ въ тóмъ якъ и въ иншихъ случаяхъ (розп. ц. к. мін. внутр. справъ зъ 1885 р. ч. 13.868, зъ 1887 р. ч. 8.874, зъ 1890 р. ч. 21.087, зъ 1892 р. ч. 10.407 см. Mischler-Ulbrich, I. с. I. стор. 775.) вдентіфікуе несправедливо стороны, resp. автономнѣ уряды, зъ ц. к. властями, а се в противне духови языковыхъ розпоряджень въ Австрії и цит. арт. XIX.

Проте прислужить ся „Нар. Рада“ и загальнóй справѣ, коли справу сесію выведе першій разъ, о скóлько бачу, передъ ц. к. державный судъ, бо дотеперѣшнѣ его рѣшеня обмежались нно на случай, если автономный урядъ вóдкине подане приватной стороны (а не ц. к. власти) длятого, що не в писане въ языцѣ, въ котрóмъ той урядъ урядуе. Въ нашóмъ же случаю опираесь автономный урядъ на розпорядженє, котре має силу закона и ц. к. власти безусловно вяже. Такій случай легко и инакше рѣшають ся въ другихъ сторонахъ австрійскоя управы, нѣжъ въ Галичинѣ, якъ се въ досвѣду знаю: тамъ реляціонуе прямо державный слуга, котрый має доставити рѣшенє, що сторона не хоче принять рѣшеня, бо писане не тымъ языкомъ або письмомъ, якого уживае сторона (корпорація, урядъ). Въ полагодженю тои реляції выдае тота сама власть наказъ, щобы написати нове рѣшенє такъ, якъ сторона (оправдано) жадае. И справа готова!

А у насъ треба сварити ся, лютитись, рекурувати, кошты поносити, и то ще безъуспѣшно!

До того довели мы, бѣлѣ мурины!

У всхóднѣй Галичинѣ всюды зъ рускими сторонами переспрáвляесь нно по польски, выдають ся письмовнй рѣшеня нно по польски, хоть маємо за собою законы такій, що и не повинно видѣти ся або чути иншои мовы якъ нно руску.

Варто бы політичнымъ товаристванъ надъ тымъ застановити ся та дати языковй розпорядженя дословно на карткахъ выпечатати, щобы були въ кождóй громадѣ и хатѣ та щобы кождого разу ихъ ц. к. урядникови на стóлъ положити мóгъ той, хто зъ якимъ ц. к. урядомъ має до дѣла.

Тай ще слухайте! Сторона боре ся за рускій языкъ и письмо, а ц. к. староство въ Равѣ рускóй интимуе рѣшенє ц. к. Намѣстництва и ц. к. Міністерства въ польскóмъ языцѣ!

Чи се не ведуча до розпуки провія! Чи се не глумъ! Тажь на всяке подане, внесене въ рускóмъ языцѣ, мусить ц. к. власть дати рѣшенє нно въ рускóмъ языцѣ и рускимъ письмомъ. А рѣшенє высшои инстанціи, котре западае за борбу о языкъ рускій, выдае ся для стороны по польски!

Може собѣ ц. к. Намѣстництво своє або міністеріяльне рѣшенє писати до ц. к. староства по польски, але не смѣе его ц. к. староство сторонѣ въ тóй формѣ доручити, нно мусить рѣшенє высшои власти перевести на языкъ, въ котрóмъ було внесене подане, и въ тóмъ языцѣ сторонѣ (корпораціи, недержавному урядови) доставити; бо ту не розходять ся о внутрѣшне дѣловодство, а о дѣловодство зó стороною, въ котрою мусить ц. к. власть въ „материнóй“ мовѣ стороны (корпораціи, недержавного уряду) кореспондувати. (Пор. Mayrhofer, Handl. f. d. polit. Verwaltungsdienst, I. стор. 741).

Дивѣмъ ся, якъ польскій урядники свого перестерѣгають. Ц. к. Намѣстництво певно не дóстало рѣшеня ц. к. Міністерства въ польскóмъ (а въ нѣмецкóмъ) языцѣ. Та мимо того не пише референтъ: „descsibe ex“... и т. д. а „фабрикуе“ кепско нове рѣшенє по польски, щобы и духъ нѣмеччины не пахъ въ актахъ польского староства руской Равы.

И доставлюе ся рѣшенє міністеріяльне дефінітивне безъ мотивóвъ, безъ цитатóвъ закона, безъ опровиненя мотивóвъ стороны!

Най бы и „галицкій“ ц. к. урядники перестудіювали Mayrhofera (Hand. für den pol. Verwaltungsdienst I. стор. 691) и §. 92 урад. інструкціи зъ 17 марта 1855 ч. 52 в. з. д., котра выразно приписуе: „Bei Entscheidungen des Bezirksamtes sind in der Regel die Beweggründe und die angewendeten Gesetze anzuführen.“

Може бути що и въ ц. к. міністерства прийшло рѣшенє въ подóбнóй формѣ, якъ до Равы зó Львова, бо въ міністерствахъ теперь тьма тьменна урядниковъ-„знóмкóвъ“, котрѣ „по своему“ урядують. Тому не треба приписувати рѣшаючои ваги такому рѣшеню, а треба звернутись до ц. к. державного суду, до людей обективныхъ, безпристрастныхъ и безинтересовныхъ.

Урядъ парохіяльный въ Немировѣ схибивъ о стóлько, що приявъ рѣшенє ц. к. Намѣстництва и ц. к. міністерства въ польскóмъ языцѣ, хоть зъ рускою допісію ц. к. Староства. Треба було рѣшенє тото непринятн и жадати рѣшеня высшои власти въ рускóмъ языцѣ, евентуально противъ вóдмовленю рекурувати опять ажь до Вѣдня. Всюды треба невóдступнои консеквенціи. Если бы було и міністерство рѣшило (що зовсѣмъ выключене), що мусить сторона принятн рѣшенє высшои власти въ польскóмъ языцѣ, то була бы жалоба противъ того рѣшеня передъ ц. к. державнымъ судомъ далеко певнѣйша на успѣхъ, нѣжь жалоба противъ непринятя польского письма ц. к. уряду черезъ урядъ парохіяльный.

Если се було ще на часѣ и можливе, то треба бы еще теперь жадати доставленя рѣшеня ц. к. міністерства въ рускóмъ языцѣ и евентуально противъ вóдмовленя рекурувати.

Справедливо назвъ Thering до своєи звѣстнои монографіи: Der Kampf um's Recht мотто: „Im Kampfe sollst du dein Recht finden“, и вѣрно зачинае свое фільозофічне дѣло словами: „Das Ziel des Rechts ist der Friede, das Mittel dazu der Kampf“.

Dr, iuris.

---

(2)

Альбертъ Родеріхъ.

ВЕЛИКІЙ ЧОЛОВѢКЪ.

(Конець.)

„Можешь менѣ бути вдячнымъ, — сказавъ на конець склепарь Лятте до пана Цізого, — що я спровадивъ тобѣ такого приятеля. П. Морманнъ есть агентомъ шѣснацятьохъ фірмъ“.

„Чотирнацятьохъ“, поправивъ скромно Морманнъ.

„Но, такъ, чотирнацятьохъ. Коняки, цигари, вина, кольоніяльнѣ товары, суконнѣ матеріи — все можливе. А хто в добрымъ его приятелемъ, тому дае вóнъ всѣ рѣчи по фабричныхъ цѣнахъ. Яко агентъ може се зробити. О, черезъ се неоденъ може заощадити купу гроша. Такъ, пане Морманнъ?“

„Такъ се нѣбы такъ, и було бы менѣ дуже приємно, коли бы мóгъ зачислити такожь пана Цізого мѣжь своихъ приятелѣвъ“.

„О, пане Морманнъ, вы дѣйсно знаменитый чоловѣкъ. Кельнеръ, фляшку червоного вина!“ Петро Цізе вóдходивъ майже вóдъ себе задля втѣхи новымъ приятелемъ; а коли розбѣшли ся, то умовились на слѣдуючій вечеръ.

Майже цѣлый тыждень сходили ся всѣ три приятелѣ що вечера въ кнайпѣ.

Одного вечера при кóнци тыжня вóдпроваджуванъ п. Морманнъ свого нового приятеля зовсѣмъ случайно до дому. По дорозѣ сказавъ до него: „Вже не побачимо ся такъ скоро. Я мушу вóдъѣхати“.

„Але се менѣ дуже непріємно, — вóдповѣвъ Петро Цізе: — Слѣдуючого тыжня мои именины. Вы повинни ихъ обходити разомъ зó мною“.

„Вчинивъ бы я се дуже радо, але се зовсѣмъ неможливо. Розходить ся о величезну справу. Я купивъ оденъ патентъ и хочу теперь зробити контрактъ. Вы, пане Цізе, розумный прецѣнь чоловѣкъ. Я вчинивъ бы радо все, що робить Вамъ приємность; але коли ходить о маєтокъ, зъ котрого можна цѣле житя выгóдно жити, то чейже не возьмете менѣ сего за зле“.

„Нѣ, певно, що нѣ. Але щó-жь се за патентъ, коли вóльно запытати?

„Сего я не можу Вамъ сказати. Кождый зъ насъ, участникóвъ, запевнивъ вынахóдника пóдъ великою карою грошевою, що не скаже нѣкому нѣ слова. Тай се, знаете, рѣчь занадто небезпечна Розходить ся о дуже важный артикулъ поживы; коли бы насъ хто выпередивъ, то подумайте собѣ“...

„Такъ, певно. Пане Морманнъ, Вы сказали, що тутъ в бóльше участникóвъ?“

„Такъ, насъ в девятьохъ. Справа стоить на удѣлахъ. Кождый удѣлъ выносить 10.000 марокъ. Я маю три удѣлы. Въ першихъ шѣстьохъ рокахъ зароблю 80%“. Петро Цізе отворивъ широко очи.

„Морманнъ, вóдступѣть менѣ одинъ удѣлъ!“

Спершу дививъ ся Морманнъ на свого приятеля зъ такимъ здивованемъ, якъ коли бы той просивъ его забрати себе въ гостину до хіньского цѣсаря; але поволи змѣнювало ся здивованє агента въ глубоку задуму. „До ста чортóвъ, — вóдозвавъ ся наконець — радше вóдступлю Вамъ, якъ тому лайдакови. За богато напсувавъ я собѣ крови черезъ него. Цізе, вмѣете мовчати?“

„Сняте слово чести!“ — „Но, такъ, я маю до Васъ довѣре. Я прирѣкъ майже удѣлъ склепареви Лятту, але радше вóдступлю его Вамъ. Той чоловѣкъ досыть напсувавъ менѣ крови. Лише зъ признани та чемности постаравъ ся я для него о 100 порцій консервы, а вóнъ теперь не хоче принятн и И тыхъ 100 порцій валяють ся въ мене“...

„Я вóзьму ихъ, пане Морманнъ“.

„Зъ Васъ чесный чоловѣкъ, Цізе. Розумѣеть ся, що склепарь не смѣе знати про се нѣ словечка“.

„На честь и совѣсть нѣ! А я дóстану удѣлъ!“ Вóнъ простягнувъ до агента руку, а той прибивъ. Ще нѣколи въ житю не вважавъ себе Петро Цізе такимъ мудрымъ, якъ сей хвилѣ.

Панѣ Цізова зробила дуже здивовану мíну, коли слѣдуючого дня задержавъ ся передъ ихъ домомъ вóзъ, а вóзникъ перенѣсъ зъ него до ихъ мешканя 100 порцій консервы. Були се всѣлякій роды консервы: морскій раки, сардинки, мясо и рóжнѣ сорты ярины. При тóмъ бувъ рахунокъ на 120 марокъ.

„Тану порцію одержить ся всюды за 60 до 80 фенникóвъ“ — сказала панѣ Цізова до своего чоловѣка. Але той усмѣхнувъ ся таємничо й вóдповѣвъ: „Жѣнко, хочь бы я заплативъ и десять марокъ за порцію, то мы зробили бы ще добрый интересъ. Твóй чоловѣкъ знае, що робить“.

Того самого дня вóднѣсъ Петро Цізе агентови 10.000 марокъ на удѣлъ и 120 марокъ за консерву.

По двохъ мѣсяцяхъ принѣсъ агентъ Петрови Цізому 500 марокъ першого доходу и рóвночасно бувъ въ щасливóмъ положеню вóдступити ему ще половину удѣлу за 5.000 марокъ. Такимъ вдоволенымъ изъ себе и веселымъ якъ теперь и черезъ кільна днѣвъ опóсля, не бачила панѣ Цізова своего чоловѣка ще нѣколи. Що недѣли ѣли вони консерву.

По якóмсь часѣ прийшовъ разъ до Петра Цізе склепарь Лятте. Цізе мавъ поважнѣ причины уникати свого давного приятеля.

„Я хотѣвъ бы вчути, — почавъ склепарь Лятте, — чи ты не знаешь, де властиво подѣвъ ся Морманнъ. Я писавъ до него вже три разы й анѣ разу не одержавъ вóдповѣды“.

Цізе подививъ ся на склепаря зъ пóдозрѣнемъ. „Нѣ, сего я не знаю.“ Теперь подививъ ся склепарь на него зъ пóдозрѣнемъ, говорячи: „Думаю, що той Морманъ то великій шахрай“. Петро Цізе смертельно поблѣдъ. „Скажи-жь менѣ, — говоривъ Лятте далѣ тономъ слѣдчого судьѣ, — чи не прирѣкъ тобѣ Морманъ участи при патентѣ, а потóмъ чи не давъ ся?“

Петро Цізе поблѣдъ ще бóльше. „Вóнъ давъ ся менѣ. Але при тóмъ говоривъ, що тобѣ обѣцавъ бувъ сю участь“.

„И таки давъ ся менѣ, а до того назвъ я 100 фляшокъ червоного вина, котрого ты не хотѣвъ принятн“.

„А я 100 порцій консервы, котрыхъ ты не хотѣвъ принятн“.

Письма зъ краю.

Зъ Косбвщины.

Надъ быстрымъ Черемошемъ, середъ зеленыхъ карпатскихъ верхбвъ, розкинулось доволѣ велике, гарне село Ростоки. Въ тбй чудовбй, гбрскбй кранѣ довелось менѣ побути сего лѣта кблька тыжднѣвъ, довелось налюбувати ся чарбвною верховиньскою природою та приглянутись житю-бутю тамошного населення.

Поббчь етнографічныхъ прикметъ Гуцулбвъ, звернули мою увагу тамошнѣ громадскѣ и просвѣтнѣ вбдносины. Ту и розкрылась передъ моими очима сумна, понура картина.

На чолѣ громады вбйтъ, що урядує звышь 24 лѣтъ та забогатѣвъ коштомъ громадского добра и гадає урядувати до смерти въ своими свояками та поплечниками. Народъ, що зжився ся вже зъ системою протегования „порядныхъ“ вбйтбвъ зб стороны ихъ „татка“, Сабата, втративъ надѣю позбути ся сего вампіра, а то тымъ ббльше, що его четверте зъ черги шестилѣте минуло ще тому пбвтрета року, а про заряджене выборбвъ до новои громадскои репрезентациі нѣчого не чути.

Душпастиремъ въ Ростокахъ о. Льонгінъ de Ковбляньскій, типъ москвофіла-аристократа, звѣсный вже читачамъ „Дѣла“ ворогъ просвѣтного руху мѣжь народомъ. Сей маститый патріотъ не лишь, що не зробивъ нѣчогѣсенько для народа за дванацять лѣтъ свого пароховання у Ростокахъ, але старає ся нищити хосенну роботу другихъ людей. Такъ ледви основалась въ Ростокахъ весною с. р читальня „Просвѣты“ головно заходомъ тамошного учителя п. Луки Гарматѣя, а вже посыпались зъ проповѣдницѣ громы на читальникбвъ и просвѣту та пбшовъ доносъ за доносомъ до староства. Въ своихъ подвигахъ находить о. парохъ вбдъ трехъ лѣтъ вѣрного союзника и помбчника въ особѣ ростоцкого вбйта, — звѣсно: similis simili gaudet.

Завдяки вбйтбвскбй протекціи и темнотѣ народу розпаношилась въ Ростокахъ жидбвня, що скуповує гуцульскѣ грунты та на очахъ богатѣе.

Такѣ то важкѣ, чорнѣ хмары нависли надъ Росточанами та пригнѣчують ихъ. Щобы дати имъ яку-таку пораду та заохоту до можливо самостбйнои працѣ надъ своимъ освѣдомленемъ, рѣшивъ ся я зъ тов. Грицемъ Гарматѣемъ, що перебувавъ въ часѣ ферій въ Ростокахъ, скликувати людей на довѣрочнѣ зборы.

Зборбвъ такихъ вбдбулось въ Ростокахъ три. Въ тбй акціи бувъ вельми дѣяльнымъ и помбчнымъ доволѣ освѣдомленый и метківъ ростбцкій газда, п. Юрій Калинычъ. На зборахъ (зъ котрыхъ два першѣ вбдбули ся въ млынѣ п. Мих. Розвадовского, а третѣ въ хатѣ газды Юзя Ивашка) говорено про самѣ найжизненнѣйшѣ справы, якъ прим. про законъ и ординацію громадску, про значѣне выборбвъ до сойму и рады державнои, про райфайзенбвскѣ касы, крамницѣ и т. и.

Не буду перецѣнювати значѣня сихъ зборбвъ для Росточанъ; все-жь таки можна надѣяти ся, що вони дадуть початокъ до живѣйшого народного руху въ селѣ. Такъ на остатныхъ зборахъ, що вбдбули ся 2. вересня, пбдписали присутнѣ газды петиціи до староства и намѣстництва, щобы сѣ власти выповнили свбй обовязокъ и поручили теперѣшному вбйтови приготовити выборы до новои громадскои репрезентациі. Люде, що вбдносили ся спершу до зборбвъ недовѣрчиво, освоили ся зъ ними, переконали ся, що се рѣчь не лишь не карыгбдна але и дозволена и хосенна, та заявили, що на будуче будуть самѣ устроювати собѣ довѣрочнѣ зборы. До сеи змѣны погляду людей на зборы причинивъ ся не мало самъ вбйтъ. Отсе на его доносъ явивъ ся въ селѣ заразъ по першихъ зборахъ жандармъ, выпытувавъ майже всѣхъ людей, що були на зборахъ, про що тамъ говорено, та вбдбиравъ запрошеня. Вбйтъ бувъ переконаный, що ему удасть ся стеорризувати людей та що вони дадуть собѣ разъ на все спокбй зъ якимись зборами. Та вся та робота вбйта хибила зовсѣмъ цѣля. Жандармъ, не найшовши нѣчого карыгбдного, забравъ ся зъ села та не повѣвъ якось нѣ одного участника зборбвъ въ ланцушкахъ до Косова, а люде переконали ся наглядно, що правда и право по ихъ сторонѣ.

Треба ще зазначити, що о. парохъ старали ся вбдтягати людей вбдъ зборбвъ и остерѣгали свою паству передъ „недоученими панычами“, що роблять неспокбй въ селѣ та туманять людей. Та я й не дивую ся поступованю о. пароха. Се-жь прецѣ звѣсна москвофільска тактика!

Романъ Стефановичъ.

Зъ Топорова. [*Про окружного лѣкаря.*] Въ нашбмъ мѣсточку Топоровѣ призначивъ выдѣлъ повѣтовои рады мѣстце замешкання для окружного лѣкаря. Передъ трема лѣтами мали мы окружного лѣкаря покбйного д-ра Черского. Бувъ то загорѣлый Полякъ и великій непріятель Русинбвъ, але бодай добрый лѣкарь. Выѣхавъ вбнъ вбдпусткою до родичѣвъ и тамъ умеръ.

По смерти Черского дбстали мы на окружного лѣкаря д-ра Мальбурга. Бувъ се чоловѣкъ, якого рѣдко. Хочь бувъ Полякомъ, не мѣшавъ ся до жаднои політики, не переслѣдувавъ Русинбвъ, зъ усѣма поступавъ однако, а до того бувъ добрымъ лѣкаремъ, такъ що можна було безпечно поручити хорого его лѣкарскбй опѣцѣ; а бувъ такъ прихильный для насъ всѣхъ, що въ короткбмъ часѣ зъединавъ собѣ повне довѣре. На жаль д-ръ Мальцбургъ не мбгъ сподобати ся нашому аптикареви п. Мѣсьолкови, загорѣлому Полякови и великому непріятелеви Русинбвъ, — а то хиба зъ тои причины, що записувавъ дешевѣ лѣки для хорыхъ и часто контролювавъ аптику. Отожь зачавъ п. Мѣсьолекъ ворогувати на него, поки его не выгрызъ. Богато причинивъ ся до того такожь мѣсцевый латиньскій священникъ О. Тымочко, котрый управляє польску політику въ Топоровѣ на высоку скалю и хотѣвъ бы кождого за нбсъ водити, а п. Мальцбургъ не хотѣвъ ему пбддати ся и помагати. Шкода велика такого лѣкаря!

Д-ръ Мальцбургъ выѣхавъ зъ Топорова до Сасова, а прибувъ до насъ противъ нашого бажання и внесеном за д-ромъ Павлюкомъ петиціи, — дякуючи заходамъ О. Тымочка и п. Мѣсьолка — окружный лѣкарь д-ръ Адамъ Равскій. Зразу гадали мы, що п. Равскій яко сынъ огородника селянина зъ Полтвы, покаже намъ свою добру волю и прихильность до насъ и до нашихъ хорыхъ; але на жаль показало ся цѣлкомъ що иншого. Насампередъ показало ся, що въ поважнѣйшихъ хоробахъ треба спроваджувати лѣкаря звбдки-инде, а се получене зъ великими коштами та особливо прикре для бѣднѣйшихъ людей; за що-жь окружный лѣкарь бере рбчно 1600 коронъ? За щепленє вбспы и оглядане худобы? Але мимо того д-ръ Равскій пбдчасъ пануючои въ Топоровѣ и въ околици епідеміи мавъ велику клієнтелю та, поки не розживъ ся, оказувавъ яку-таку прихильность до насъ, — тбльки що навѣть найбѣднѣйшому записує дуже дорогій лѣкарства; за тое нашъ панъ Мѣсьолекъ дуже его любить. Теперь, коли д-ръ Равскій уже у насъ забогатѣвъ, перенѣсъ ся за мѣсто (майже 1 кільометеръ вбдъ мѣста) до поряднѣйшого помешканя (перше мешкавъ въ мѣстѣ у жида) та бавить ся въ такого великого пана, що нѣкому не вбдповѣсть на поздоровленє; до канцелярии громадскои вбйшовъ разъ въ накрытою головою и такъ бесѣдувавъ зъ начальникомъ громады. А бувае, що въ ночи до хорого не хоче ити; бувае, що зовсѣмъ не хоче ити до хорого або каже собѣ напередъ по 2 кор. 40 сот. або навѣть и 4 короны платити. А найгбрше, що на простбмъ возѣ не хоче ѣхати, тбльки каже по себе заѣздити фаетономъ або брычкою. На все тое достарчимо вразѣ потребы доводбвъ: а що-до ѣзды брычкою оповѣмъ, що стало ся у насъ дня 16 серпня с. р.

Жидъ Шия Шапѣра зъ Топорова купивъ у хлопа Семка Ковальчука въ Топоровѣ хмѣль. А що Шапѣра не давъ Ковальчукови еще всѣхъ грошей, то Ковальчукъ не даваvъ Шапѣрѣ збирати хмелю. Коли въ четверъ Ковальчука не було дома, прийшовъ Шапѣра збирати хмѣль и зачавъ его обрѣзувати. Незадовго надбйшовъ Ковальчукъ зачавъ боронити Шапѣрѣ обрѣзувати хмѣль. Зъ того повстала суперечка, потбмъ ббйка и въ ббйцѣ пхнувъ Шапѣра Ковальчука два рази ножемъ въ удо и ребро а третій разъ потягнувъ по животѣ такъ сильно, що ажь вылѣзли Ковальчукови кишки. Ковальчукъ упавъ непритомный и закровавленый на землю, а жидъ полетѣвъ до жандармерии дати знати, що Ковальчукъ упавъ на косу и скалѣчивъ ся.

Родина Ковальчука, видячи его такъ тяжко скалѣченого, закровавленого и непритомного, просила ѣдучого въ поле Павла Ковальчука, щобы завернувъ конѣ и поѣхавъ по нашого окружного лѣкаря д-ра Равского. Павло Ковальчукъ, видячи таке небезпеченьство, поѣхавъ по п. Равского и просивъ, бы заразъ приѣхавъ удѣлити скалѣченому першои помочи. Панъ д-ръ Равскій, вобачивши, що Ковальчукъ приѣхавъ по него простымъ возомъ, сказавъ: „Ja nie pojadę prostym wozem; postaraj się o bryczkę!“ Павло Ковальчукъ по даремнбй просьбѣ мусѣвъ вертати домбвъ безъ лѣкаря. Родина скалѣченого удала ся ажь до Онуфрея Левицкого, котрый мае угорскій вбзокъ. Левицкій заложивъ конѣ до того вбзка и ажь тогдѣ д-ръ Равскій зволивъ ласкаво поѣхати до нещастливого скалѣченого. Приѣхавши до скалѣченого, подививъ ся д-ръ Равскій на него и помимо просьбы жены, родини и коменданта жандармеріи нѣчого не хотѣвъ робити, тбльки казавъ спровадити ще одного лѣкаря. Поки найшли фѣру, поки привезли другого лѣкаря зъ Лопатина (23 кільометры), тревало то до 10 годины въ ночи (вбдъ 1. въ полудне). Ледво оба лѣкарѣ, розрѣзавши дальше живбтъ, около 1. въ ночи всадили нещасному кишки на свое мѣсце. Такъ довго той скалѣченый терпѣвъ муки черезъ безсердечность и недбальство нашого пана д-ра Равского!

Такъ поступае зъ нами окружный лѣкарь, що бере 1600 коронъ платнѣ!

Не досыть, що до поважнѣйше хорыхъ мусимо спроваджати замѣсцевыхъ лѣкарѣвъ, то еще до того мусимо зносити и аристократичнѣ примхи д-ра Равского за нашу кервавицю? То бути не може, щобы дотычнѣ власти рбвнодушно на тое годили ся!

Громадянинъ.

Хіньска справа.

Европейска дипльоматія просто остовпѣла, коли телеграфічнѣ дроты рознесли по свѣтѣ вѣсть, що Россія намѣряе выцофати зъ Пекіну свои вбйска. Вѣсть ся була спеціяльно великимъ ударомъ для заборчо-настроеныхъ правительствъ Нѣмеччины и Англіи. Урядовѣ и пбвурядовѣ дневники обохъ правительствъ ломлять собѣ голову надъ причинами, якѣ Россію могли спонукати до такои и такъ наглои змѣны фронту и чорными красками розмальовують наслѣдки, якѣ подббный крокъ може за собою потягнути. Англійскій Standard навѣть каже доносити собѣ зъ Шангаю, що Лігунчанъ мавъ жертвувати Россіи цѣлу Манджурію, въ замѣну за осягнене вбдъ нея догбдныхъ услбвій мира.

Петербурскій Journal, обговорюючи россійску ноту въ хіньскбй справѣ пише, що Россія бажае собѣ лише, абы якъ найскорше здавлено розруху въ Хінахъ, що може стати ся выключно при помочи привернена власти органамъ легального правительства. Мілітарна акція въ великбмъ стилю, змѣряюча дальше якъ занятє Пекіну, дала бы лише причину до дальшихъ посередництвъ. Згаданый дневникъ пригадуе, що донесеня правительственного органу выключають всяку егоістичну тенденцію въ россійскбй політицѣ въ Хінахъ и твердить, що Россія въ поглядахъ на хіньскій подѣе и питаня якѣ зъ нея выринули, показала спокбй и зимну кровь и знову старае ся вбдновѣдно до засадъ своои політики о удержане мира мѣжь державами цѣлого свѣта.

Въ берлиньскихъ політичныхъ кругахъ запевнюють, що Россія обстае при своѣмъ планѣ выцофаня вбйскъ зъ Пекіну. Мимо того Россія лишить въ провінціи Печілі троха вбйска, котре гр. Вальдерсе тамъ знайде. Американьскому державному департаментови россійске правительство донесло лише се, що россійскѣ вбйска будуть выцофанѣ зъ Пекіну. Се може спонукати Америку до такого самого кроку. До лондоньскихъ дневникбвъ телеграфують зъ Шангаю, що французскій и американьскій конзуль рѣшучо прилучають ся до проекту выцофаня союзныхъ вбйскъ зъ Пекіну. Американьскій командантъ телеграфувавъ до военного уряду въ Вашингтонѣ, що въ Хінахъ станъ военный фактичного вже скбнчивъ ся. Вбдъ кблькохъ днѣвъ нѣхто не бачивъ слѣду хіньскихъ вбйскъ. Супротивъ того, що Хіны мають 15.000 правильного вбйска, генералъ гадае, що якихъ 5.000 американьского вбйска треба буде на всякій случай, хочь бы навѣть черезъ зиму лишити въ Хінахъ.

Про наслѣдки, якѣ може мати выцофане вбйскъ въ Пекіну, доносять зъ Шангаю до Лондона: Оборотъ, якій хіньска справа взяла въ Европѣ, подѣлавъ на всѣ націи пригноблюючо. Зъ нѣмецкихъ кольоній выслано до нѣмецкого правительства телеграму зъ представленемъ, що выцофане союзныхъ вбйскъ зъ Пекіну було бы згубне для интересбвъ чужинцѣвъ. Вѣсти, якѣ надходять до Шангаю зъ трактатовыхъ пристаней доказують, що опбръ противъ выцофаня европейскихъ вбйскъ зъ Пекіну передъ остаточнымъ управильненемъ цѣлои хіньскои справы, а загальный мѣжь осѣлыми въ Хінахъ чужинцями. „Нью-Йоркъ Геральдъ“ доносить зъ Гонкону, що вилывовѣ Хінцѣ не крыють ся зъ переконанемъ, що ворожій чужинцямъ рухъ въ полудневыхъ Хінахъ розбѣсъ ся вже до такихъ розмѣрбвъ, що власти суть супротивъ него безсильнѣ. Заповѣдають, що не дальше, якъ за мѣсяць выбухне страшна страшна революція.

Лігунчанъ мае теперь бути въ дорозѣ до Тьентсіну на хіньскбмъ кораблѣ пбдъ ескор-

---

„О, проклятый шахрай! 10.000 марокъ давъ я ему!“ — А я 15.000!“ — Въ такбмъ разѣ ты все бувъ дурнѣйшій вбдъ мене. — „Щó, щó говоришь?! Та-жь я все бувъ знатокомъ людей наскрбзь; але ты познакомивъ мене зъ тымъ шахраемъ и сказавъ, що се твбй приятель.“ „До сто чортбвъ, а то що!...“

Оба ошуканѣ перечили ся ще хвилю, опбсля склепарь Латте пбйшовъ геть.

Панѣ Цізева прислухувалась розмовѣ обохъ сторбнъ зъ перераженемъ. „То вже по всѣхъ грошахъ? — запытала зъ неповностію й сумомъ.

„Такъ. На грошахъ не було благословенъства. Я се вже зъ разу запримѣтивъ. Ты-жь сама сказала, що твбй своякъ поѣхавъ до Австралін тому, бо тутъ не хотѣвъ нѣчого доброго робити. Хто зна, якимъ способомъ прийшовъ вбнъ до грошій; нѣ; тамъ не було благословенъства...“

Теперь для обохъ настали кепськѣ часы. По кблькохъ тыжняхъ, по найближбмъ термінѣ плаченя чиншу за мешкане, не мавъ Цізе вже грошій. Вони ѣли консерву и въ будній днѣ. За кождымъ разомъ, коли отвирано одну зъ немногихъ уже порцій консервы, говоривъ Петро Цізе: „А прецѣнь я дуже мудро зробивъ, що купивъ ту консерву“.

Панѣ Цізова мала теперь часто заплаканій очи. Ей чоловѣкъ робивъ ѣй за те разъ докоры. Чи вона думае, що вбнъ не зъумѣе вже ей удержати? Чи не удержавъ вбнъ ей прилично черезъ такій часъ? Вбнъ мае вже добру, дуже добру думку.

„Такъ, послухай, жѣнко: мбй давнѣйшій товаришъ въ свободныхъ хвилях заключавъ убезпеченя на житѣ, заробляючи тымъ способомъ великій грошѣ. А его батько е агентомъ вбдъ камѣнного вугля; мае ажь три домы. Що вони оба можуть разомъ, те можу я самъ. Стану агентомъ вбдъ убезпечень на житѣ и вбдъ камѣнного вугля. При моихъ вбдвѣднахъ хто не схоче въ мене купити вугля, той убезпечить ся на житѣ, а хто не схоче убезпечити ся на житѣ той мусить купити вугля. А скоче хто вчинити й одно и друге, то я нѣчого не маю противъ того. Щó-жь ты на се, жѣнко?

Опбсля пбшовъ Петро Цізе до товариства убезпечень на житѣ и до гандляря вуглемъ. Розумѣе ся, що въ обохъ мѣсцяхъ дбставъ дозвблъ за малый процентъ приednувати имъ якъ найбольше клієнтбвъ.

Теперь взявъ ся Петро Цізе до роботы и драпавъ ся по сходахъ, абы забезпечувати житѣ и продавати вугле. Третього дня прийшовъ до дому зовсѣмъ змученый, вбддыхаючи важко.

„Сходы, — стогнавъ, — старѣ, безличнѣ сходы! Духъ выпруть зъ тебе, а потбмъ не можна до людей нѣ слова промовити. Нинѣ зробивъ я першій разъ интересъ. На вулицѣ Карла, на третѣмъ повершѣ, шалено стрбмкѣ сходы. Спершу не хотѣвъ чоловѣкъ анѣ убезпечувати ся анѣ купувати. Менѣ зробило ся такъ слабо (горячо, а до того чоловѣкъ вже не дитина), що я просивъ, абы позволивъ менѣ напередъ трохи вбдпочати. И вбнъ замовивъ 12 гектолітрбвъ..., нѣ, 24 гектолітры орѣхового вугля. Нѣ, не орѣхового вугля..., про орѣхове вугле, здаеть ся, не говоривъ вбнъ..., 24 чи 12 гектолітрбвъ... и... и... я мушу... я властиво не знаю, якъ вбнъ зветь ся.. Та чого плачешь, стара? Дай менѣ трохи вбдпочати, воздуха менѣ за мало..., старѣ сходы...“

Панѣ Цізева выйшла зъ кбмнаты, здержуючись вбдъ плачу. Але на дворѣ приняло ей лице выразъ такои рѣшучости, якъ ще нѣколи въ житю. Убрала ся и пбшла до своѣи давнои прихильнои панѣ совѣтниковои. Говорила зъ нею дуже довго.

Коли другого дня вернувъ Петро Цізе по своихъ безуспѣшныхъ вбдвѣднахъ до дому, сказала до него его жѣнка:

„Петре, власне бувъ тутъ возьный Геррігъ. Панъ совѣтникъ просивъ тебе прийти до бюра. Але таки нинѣ. Геррігъ думае, що вбнъ хотѣвъ бы тебе знову тамъ мати“.

Похиленый панъ регістраторъ выпрямивъ ся и зъ давною гордостію промовивъ:

„Жѣнко, се мене нѣ крихты не дивуе. До того остаточно мусѣло прийти. Коли хто говорить менѣ про глупоту, то скоро пбзнае, що то глупота. Вони именували на мое мѣсце Кайтеля. А вбнъ не вмѣе навѣть написати порядно 7 або 5, а про порядне зложене папы понятя не мае. Можешь менѣ вѣрити, жѣнко: не одинъ думае, що регіструвати не штука, але потбмъ побачить. Врештѣ вглянувъ у се панъ совѣтникъ, хоче мене конче тамъ мати и посылае по мене. Ну, я пбду, бо я не такій, абы щось довго памятати другому. Але мусить дати менѣ сто марокъ додатку.

(*М.Л.*)

тою японського военного корабля. Въ Тьентсінѣ має вонъ ждати на цѣсарску вѣдповѣдь на свое представленє, въ котрѣмъ домагає ся, абы окрѣмъ него, повномочниками до веденя мировыхъ переговорѣвъ именовано також князя Чіна и віцекороля Наккіну. Цѣсарева мала вже выслати Лігунчанови листъ, въ котрѣмъ ему доносить, що уповажнила Лігунгіого и Чанчікона до мировыхъ переговорѣвъ. Кн. Туанъ, котрого нема въ товариствѣ цѣсаревон, мавъ на власну руку принречи Россіи великій уступки въ Манджурін, пѣдъ условѣмъ выцофаня вѣйскъ въ Пекіну и Тьентсіну.

Окрѣмъ немилон дуже для Нѣмеччины — а спеціяльно для нѣмецкого цѣсаря — вѣсти про намѣръ Россіи выцофаня вѣйскъ въ Пекіну, зачинають вырнати рѣзнѣ, не менше немилѣ Нѣмцямъ вѣсти про кроки якій выпередили именоване Вальдерсого головнымъ комендантомъ союзныхъ вѣйскъ въ Хінахъ. Въ політичныхъ кругахъ Парижа запевняють, що сей уступъ однон промовы цѣсаря Вільгельма, въ котрѣй вонъ сказавъ, що ініціятиву до сен номінації дала Россіи, зробивъ на царѣ дуже прикре вражене. Коли нѣмецкій посолъ въ Парижи заявивъ Любетови, що именоване Вальдерсого наступило зъ ініціятивы Россіи, французке правительство звернулось до Петербурга въ запытанемъ, кѣлько въ тѣмъ правды. Зъ Петербурга надѣйшла вѣдомѣсть, що сю вѣсть выкликала хиба похибка або непорозумѣне. Reinisch. Westf. Ztg. домагає ся въ острѣй статьѣ, зверненій противъ політики цѣсаря Вільгельма въ Хінахъ, абы гр. Вальдерсого безпроволочно вѣдкликано.

НОВИНКИ.

— **Перший Загальний Зборы Повѣтового Товариства Кредитового въ Бѣбрцѣ вѣдбудуть ся дня 21 вересня 1900 о год. 5-ій по полудни въ домѣ п. Антона Козакевича.**

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяковскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярії дяковскон льотерії, Львѣвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Нцковского; грошѣ до дирекцін Народнон Торговлѣ, Львѣвъ, Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Народный Дѣмъ въ Стрыю** вже покритый дахомъ, а теперь певинно працюють мулярѣ, столярѣ и бляхарѣ такъ, що до 1-го листопада буде „Народный Дѣмъ“ вѣданый до ужитку и до него спровадять ся нашѣ товариства „Руске касино“, „Задаткова каса“, „Філія Просьвіти“ и Мѣщаньска Бесѣда“. „Народный Дѣмъ“ презентуесь вже теперь дуже хорошо и є безперечно найкрасшою будовою въ Стрыю; а се заслуга немногихъ патріотѣвъ зѣ Стрыя. Ихъ то щирѣй и енергічнѣй праци, запобѣгливости и вытревалости треба завдячити, що тота важна институція вѣйде такъ скоро въ житє. А що-жь загалъ Русинѣвъ? Не то загалъ краю, але навѣть повѣту не йде въ парѣ зъ щирими заходами и жертвами нашихъ передовыхъ Стрыянъ и не слѣдно бѣльшого заинтересованя тымъ хосенымъ культурно-економічнымъ товариствомъ! Ледво 110 членѣвъ мае Народный Дѣмъ, хоть удѣлъ выносить всего 20 коронъ и 2 корони вписового; а кошта будовы вынесуть 45—48 тысячъ зр.! Вже теперь Нар. Дѣмъ повиненъ мати бодай три разы стѣлько членѣвъ; ще богато є патріотѣвъ въ повѣтѣ и въ краю, ще богато громадъ, котрыхъ нѣчого бы то не значило зложити бодай оденъ удѣлъ на наше товариство тымъ бѣльше, що се не буде жертва, тѣлько льокація капіталу. Чейже не для своєи користи будують Стрыяне „Народный Дѣмъ“, а въ хосенъ и славу повѣту, ба всеи Руси-Украины; длятого мають повне право домагатись у загалу Русинѣвъ бѣльшого заинтересованя нашимъ товариствомъ! — *Л. Ос.*

— **Д-ръ Евг. Олесницкій** дѣставъ богато телеграмъ, поздоровляючихъ его въ выборомъ на посла. Межь нашими выслали краковскі Русаны телеграму такъ до него, якъ и до жидачівского мѣщанина Василя Дубика, що визначивъ ся въ справѣ выбору д-ра Олесницкого.

— **Руский народный театръ** приѣзджає въ тыхъ дняхъ зъ Городка до Львова, де дасть въ сали товариства „Gwiazda“ при улици Францішканскій ч. 7 рядъ 12-ти представлень. Перше представлене вѣдбуде ся вже въ второкъ 11-го вересня 1900.

— **Въ справѣ лат. архіепископства** львѣвского доносять зъ Вѣдня, що галицке намѣстництво подало правительству терно, кладучи на першѣмъ мѣсци оломунецкого каноніка кс. гр. Потуцицкого, на другѣмъ львѣвского инфулата кс. Фел. Заблоцкого, а на третѣмъ професора догматики у львѣвскѣмъ університетѣ кс. д-ра Іос. Бѣльчевского.

— **Другій концертъ п. Модеста Менциньского,** ученика проф. Штокгавзена у Франкфуртѣ н. М., даный буде найблизшого тыждня въ Стрыю зъ добрѣною програмою. Блызшѣ вѣдомости будуть поданѣ пѣзнѣйше.

— **До руской гімназіи въ Тернополи** вписало ся до І. клясы 101 ученикѣвъ (2 вѣддѣлы), до ІІ. кл. 80 учен. (2 вѣдд.), до ІІІ. кл. 52 учен. — разомъ 233 учен.

— **Канденція судьѣвъ присяжныхъ у Львовѣ** розпочале ся справою противъ Анны Мазураковон о вбійство дитины, котра скѣнчила ся вчера засудженемъ Мазураковон на рѣкъ вязниці.

— **До вѣдомости Дирекціи почтъ!** Чимъ разъ частѣйше доходять насъ жалобы нашихъ передплатниковъ, що не доходить ихъ наша часопись, хотяй наша адміністрація высилає кожде число правильно. Вчера звернула намъ почта два числа „Дѣла“, зъ котрыхъ одно, призначене до Щирця, выслано, якъ доказує печатка почтова (Karlovci), до Хорватщины, а друге, призначене до Ропы, звернено намъ въ почты вѣденьскон. Свѣдчить се о великѣмъ недбальствѣ урядниковъ почтовыхъ, котрыхъ повинно ся поучити, що кождый оплачуючій належитѣсть почтову, зъ котрон удержує правительство урядниковъ, мае право жадати вѣдъ нихъ бѣльшон точности въ повненю обовязковъ службовыхъ. Таке недбальство наражає насъ не лише на непотрѣбній кореспонденцін, а також и на матеріяльній страты.

— **Хто голосувавъ на о. Сеника?** „Галичанинъ“ пише: „Если именно принати во вниманіе, що изъ польско-жидовскихъ выбирателей лишь 11 человѣхъ дали свои голосы на Павликовского, 37 уклонилось отъ голосованья, а 28 пало на о. Сеника, то“ и т. д. Отже пѣсля „Галичанина“ тыхъ 28 голосовъ, якій впали на о. Сеника, походить вѣдъ польско-жидовскихъ выборцѣвъ. Диво лишь, що такій великій „патріоты“ такъ отверто признають ся до сего...

— **Похибка чи поправа?** Читаемо въ „Руслані“: „В жидачівскім повіті перед пяти рокамы в дійсности вибраний був стрийский адвокат др. Євгеній Олесницкий, однак наслідком ріжних штучок дістав цертифікат судовий начальник Абанкур. Однак краєвий виділ не міг предложити соймови до затвержденя выбору Абанкура і дав ему зрозуміти, що наколи він сам не зрече ся мандату, виділ краєвий буде мусів поставити внесенє на уневажненє его выбору. Се і спонукало Абанкура відречи ся свого мандату“. Ажь 5 лѣтъ студіювали панове зъ „Руслана“ жидачівскій выборчій акты, щобы переконати ся, що мандатъ належавъ ся д-рови Олесницкому, тому самому, противъ котрого вони 1895. і 1897. р. такъ завзято рыли! Не знати лишь, чи отсе збознане „Руслана“ є першимъ крокомъ до поправы, чи лишь хвилевою похибкою, котру вонъ буде старавъ ся направити, абы не стратити ласки у своихъ панѣвъ.

— **Помѣчь правительства для потерпѣвшихъ вѣдъ повенѣ.** Депутація презесѣвъ повѣтовыхъ радъ пѣдъ проводомъ п. Матковского була вчера у Намѣстника и довѣдала ся, що Намѣстництво одержало вѣдъ центрального правительства у Вѣдни тымчасову запомогу 500.000 коронъ для роздѣленя помѣжь потерпѣвшихъ. Намѣстникъ выдавъ вже обѣжникъ до старостъ, щобы порозумѣвши ся зъ выдѣлами повѣтовыми предложили внесеня що-до роздѣлу тыхъ запомогъ. Коло 18. с. м. розпочне ся роздаване запомогъ. Пѣсля заявы намѣстника мае бути сума запомогова изъ скарбу державного незадовго означена въ дорозѣ розпоряджена цѣсарского при чѣмъ заявивъ, що запомогу буде ся роздѣляти не въ готѣвцѣ лише въ зернѣ на выживлене або засѣвы, въ матеріялахъ на вѣдбудованє домовъ, а решту уживе ся на привернене комунікацін и обезпечене поодинокихъ мѣсцевостей вѣдъ заливѣвъ. Депутація маршалковъ повѣтовыхъ пѣдъ проводомъ Яворского удае ся дня 7 с. м. на авдіенцію до президента міністрѣвъ.

— **При выборѣ посла зъ мѣстъ Сянѣкъ-Коросно** голосовано три разы: Результатъ першого голосованя подали мы вчера. При другѣмъ голосованю дѣставъ д-ръ Юґендфайнъ 356 голосѣвъ, д-ръ Гольдгамеръ 240, а Ліпінський 215; а що и теперь жаденъ зъ кандидатѣвъ не мавъ абсолютнои бѣльшости, заряджено тѣснѣйшій выборъ помѣжь д-ромъ Юґендфайномъ и д-ромъ Гольдгамеромъ. Д-ръ Иванъ Юґендфайнъ дѣставъ на 668 голосуючихъ 411 голосѣвъ, а д-ръ Гольдгамеръ 256, отже выбраный посломъ д-ръ Юґендфайнъ.

— **Будова зелѣзницѣ Винники-Перемышляны.** Міністерство торговлѣ удѣлило на протягъ одного року позволена цивільному инжинерови у Львовѣ гр. Йосифови Лубеньскому въ сполцѣ зъ пѣдприемцемъ Едмундомъ Бертґрінномъ у Львовѣ на розпочате технічныхъ роботъ въ цѣли будовы зелѣзницѣ льокальнон о нормальнѣмъ шляху зъ Винникъ черезъ Унтерберґенъ, Пѣдберезцѣ, Гаѣ, Опарѣвъ, Николаѣвъ, Курѣвцѣ, Пѣдгайчики, Погорѣльцѣ, Темят и Коростно до Перемышлянъ.

— **Камінь въ Нагачевѣ.** Село Нагачѣвъ, яворѣвского повѣту, було дня 27 серпня с. р. мѣсцемъ страшного убійства. Селянинъ Гаврило Цыпрыяньскій процесував ся вѣдъ довшого часу зъ братомъ своимъ Матѣемъ о каналокъ ґрунту; процесъ скѣнчивъ ся для него некорыстно. Розлюченый тымъ до крайности напавъ зъ косою въ рукахъ на домъ Матѣя и пѣдрѣзавъ нею горло рѣдного брата, а жѣнку его Єву, котра стала въ оборонѣ свого нещасного мужа, дуже тяжко покалѣчивъ. Убійникъ побачивши, що сусѣды збѣгають ся утѣкъ и зголосивъ ся самъ до суду въ Краковцѣ, до котрого громада Нагачѣвъ належить.

— **Учителька передъ судомъ.** Передъ кѣлькома тыжнями роз есла ся сенсаційна вѣдомѣсть зъ Самборщины про увязнене учительки Каролины К., котра мала допустити ся злочину убійства власнои новонародженои дитины. Дня 3 с. м. станула Каролина К. передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ въ Самборѣ, а розправу переведено тайно. По розправѣ оголошено на явнѣмъ засѣданю вердиктъ трибуналу, котрымъ одноголосно запереченно вину п. Каролины К. Обжалованну зараз увольнено.

— **Дрѣбній вѣсти.** Въ Краковѣ увязнено Франца Туховича за пѣдроблюване срѣбныхъ ґульденовъ. Туховичъ передъ трема мѣсяцями опустивъ муры карного заведеня, пересидѣвши тамъ за подѣбну справку 5 лѣтъ. — На станціи зелѣзничѣй въ Станиславовѣ увязнено помѣчника переплетничого въ Черновець Косѣньского, котрый добиравъ ся до торбы зъ грѣшми однои жѣнки, що разомъ въ нимъ ѣхала.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Огнетревале дерево.** Хоть теперь будують ся домы по найбѣльшѣй части зъ цеглы, камѣня або зелѣза (лишь прошу не вѣдносити сего до нашихъ сѣлъ!), то такъ зъ технічныхъ, якъ и артистичныхъ зглядѣвъ не можна ще подумати про выключене дерева зъ будовництва. Проте лучає ся неразъ навѣть по великихъ мѣстахъ, що пожаръ, повставши въ серединѣ будынку, прибирае нагло великій розмѣры, бо обгортае будовляній конструкціи, дверѣ, вѣкна, пѣдлоги, рѣчи льокаторѣвъ и т. д. Неразъ найлучша огнева сторожа не може тутъ порадити нѣчого и мусить ограничитись лишь на льокалізацію пожару, щобъ охоронити вѣдъ огню сусѣдній будынки. Тому отже, що безъ дерева въ будовництвѣ не можна обійти ся, працюють техніки вѣдъ довшого часу надъ тымъ, щобъ учинити дерево по можности якъ найвѣдпорнѣйшимъ супротивъ огню, а на всякій случай вѣднати ему прикмету горѣти яснымъ полумѣнемъ.

Першенство пѣдъ симъ зглядомъ належить признати Англіи й Америцѣ, де при помочи найдосконалѣйшихъ машинъ выроблюванно меньше або бѣльше огнетревале дерево, якого уживано при будовѣ домовъ и кораблѣвъ. Однакъ система, якои при тѣмъ придержавно ся, показувала въ практицѣ поважній недостачѣ. Загально уживаній средства до напоюванна дерева, се амоніяковій солн, котрій, топлячи ся на горячу, охороняють ся деревину тканину, а рѣвночасно выторюють ґазы, дусячій огонь. Але тій соли втягають въ себе також атмосферичну вогкѣсть, въ котрѣй розпускають ся, а по-тѣмъ пѣдъ видомъ сконцентрованого сѣльного лугу выступають каплями на поверхни дерева. Розумѣють ся, що дерево, напоене въ сей способѣ, тратить постепенно свою огнетревалѣсть, а пробы запобѣчи сему черезъ політерованє, нѣколи не вдавались.

Теперь привязують техніки велику вагу до системы, пѣсля якои почато напоювати дерево въ Цернсдорфѣ. До двохъ величезныхъ котлѣвъ, довгихъ на 15 метрѣвъ, котрыхъ обемъ выносить 30 кубічныхъ метрѣвъ, въѣджає малый поѣздъ зъ деревомъ по шинахъ, що йдуть також въ серединѣ котлѣвъ. При рѣвночасномъ сухомъ огрѣваню выпомповуеть ся звѣдси вѣдповѣдными помпами воздухъ, а коли дерево позбудесь зовсѣмъ воздуха и вогкости, тогдѣ напоюеть ся его пѣдъ тисненемъ 6 атмосферъ плыномъ, держанымъ досн въ тайнѣ, котрый чинить дерево огнетревалымъ и хоронить его вѣдъ гнитя. Въ послѣдныхъ дняхъ серпня с. р. роблено пробы зъ напоенымъ въ Цернсдорфѣ деревомъ въ присутности знатокѣвъ и представителѣвъ нѣмецкихъ властей. Зъ того дерева збудовано домъ 6 метрѣвъ довгій, а 3 метры широкій и высокій, котрый передѣлювала стѣна на двѣ половины. Коло него збудовано другій домъ, три метры довгій, широкій и высокій. Въ обохъ домахъ були дверѣ, вѣкна и комины для выкликаня сильнои струи воздуха. Стосъ гиблѣвокъ и полѣнъ, облитыхъ нафтою, накладено въ вѣдповѣднѣй величинѣ въ обохъ домахъ, але въ домѣ зъ напоенного дерева находивъ ся сей стосъ въ однѣй лишь половинѣ. По запаленю стосѣвъ домъ изъ звычайного дерева по 20 мінутахъ заваливъ ся, а незабаромъ замѣнивъ ся въ попѣлъ. Въ домѣ зъ напоенного дерева згорѣвъ стосъ, не вчинивши майже нѣякои шкоды. На напоенныхъ берценахъ повстала пѣдъ вплывомъ огневого жару кѣлька мілімегрова вуглева верства, котра такъ добре изолювала дерево, яке находилось пѣдъ нею, що въ другѣй половинѣ дому поза середною стѣною термометръ показувавъ 25° С, найвысшои температуры. Крѣмъ того въ домѣ изъ звычайного дерева покладено въ стосѣ скринку зъ напоенного дерева, въ котрѣй находили ся паперы и максимальный термометръ. Коли вже огонь тревавъ кѣльканайцять мінутъ и домъ мавъ туй-туй завалити ся, вытягнено ту скринку зелѣзнымъ гакомъ, а коли ся отворено, то паперы були зовсѣмъ ненарушенѣ, а термометръ показуваъ + 27° С. Кошты напоєня вѣдповѣдно до роду дерева, его призначеня и т. п. стоять мѣжь 40 а 75 марками, а хочь, абсолютно беручи, вони досыть высокѣ, то оплатить ся такъ напоювати дерево супротивъ небезпеченьства, особливо въ промысловыхъ закладахъ, що по найменьшѣмъ пожарѣ поносять болючій страты черезъ здержане руху. Однакъ насуваеть ся однакъ сумнѣвъ, якій усунути може лише практика. Ходить о се, чи дерево, напоене пѣсля цернсдорфскон системы, буде такъ само огнетревале пѣдчасъ великого пожару, коли буне выставлене черезъ довгій часъ на дѣланє дуже высокои температуры.

Телеґрамы.

Будапештъ 6 вересня. Становище бана Хорватіи мае бути поважно захитане.

Берлинъ 6 вересня. Въ фінансовыхъ кругахъ говорять, що Ротшильдъ приготовляе нову россійску позичку въ сумѣ 500 міліонѣвъ франкѣвъ. Позичка опирае ся на ґіпотецѣ ново будуючихъ ся зелѣзниць въ Россіи.

Гельсінґфорсъ 6 вересня. Резолюція царя на петицію фінляндского сойму, жалуючу ся на шкѣдный напрямъ фінляндскои адміністрації, вѣдкидае сю петицію, яко супротивляючу ся краєвымъ законамъ и вымѣрену противъ лєгально выданымъ розпорядженнямъ. Резолюція узнае поступованє ґубернатора Бобрикова за коректне и взывае фінляндскій сенатъ до переведеня ревізіи краєвои конституціи, въ цѣли докладного означеня компетенціи фінляндского сойму.

Льоренцо Марізъ 6 вересня. Вѣддѣлъ Бурѣвъ посуває ся зъ Ліденбурґа до краю Свазіѣвъ на полуднево-всходній граници Трансвалю. Сильна команда Бурѣвъ мае стояти недалеко Даркетовну пѣдъ командою Кроґа. Племя Свазіѣвъ рабує посѣлости Бурѣвъ. — Замкненый Бурами ґарнізонъ въ Ладібрандѣ въ силѣ 1250 людей не мае арматъ. Буры мають 2 до 3.000 людей и 10 арматъ. Ґарнізонъ вѣдперъ вже два атаки Бурѣвъ.

Капштадъ 6 вересня. Говорять, що Делярей померъ вѣдъ ранъ, якій одержавъ въ битвѣ надъ рѣкою Елландсъ.

Берлинъ 6 вересня. Англійско-нѣмецка комісія въ справѣ вѣдшкодованя кѣлькохъ нѣмецкихъ кораблѣвъ означила вѣдшкодованє разомъ на суму 25.270 фунтѣвъ штерлінґовъ.

Лондонъ 6 вересня. Конґресъ Традеуніонѣвъ принявъ внесене зъ заявою, що полудневе африканьску вѣйну розпочато въ космополітичнѣмъ интересѣ капіталістовъ, и що ей наслѣдки некорыстно вѣдбѣють ся на роббтникахъ.

Надѣсланє.

Д-ръ Антоній Ронцкій
(Берґеръ)

Спеціялістъ для недугъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою досвѣдченою, довголѣтною. Також Панѣвъ на взборъ Lindeviseu пирою.

Ординуе вѣдъ 9—11 рано пополудни вѣдъ год. 4—6

На жадане лѣки можуть бути выданій зъ аптики въ дискретный способѣ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львѣвъ ул. Зиморовича ч. 5. 167

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицина ч. 1., противъ Банку Ґіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручає въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібеля манометры и т. п.

Уряджене дзвінковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4188

ҐАРНЫЙ НОВЫЙ
ФОРТЕПІЯНЪ
Блїтнера (Blüthner) є дешево на продажъ. Хорущена 12.
448 2—8

новѣсть. новѣсть.
ВОДА ДО ВОЛОСЯ
Станислава Липницкого
По кѣлькаразовѣмъ ужитю дѣлає чудесно.
Пріпоручаю всякій материялы аптичній и запасы тоалетовій.
Дѣстати можна лише въ дротеріи
Станислава Липницкого
У ЛЬВОВѢ
ул. Сикстуска ч. 21. 10 0
386

Куплю руско-нѣмецкій словар Желехівського. Ласкаві зголошеня з поданєм цѣни висилати на адресу: M. Lytwynowycz, Jurist. Wien, XVIII., Schumanngasse 12 III/14.
447 1—1

Природнѣ вина
до ужитку церковного,
дальматинськѣй, тирольскѣй, полуднево-італійскѣй літръ вѣдъ 48 кр. *пріпоручає*
А. Жуліані и Ґ. Травнеро
У ЛЬВОВѢ
улиця Домінїканьска ч. 7.
334 25—156

ТОМАСИНУ
(Thomas-Schlacken)
поодинокими мѣшками а 100 К° по цѣнѣ вѣдповѣдаючѣй процентовому содержаню квасу фосфорового куповати можна въ складахъ 226
„Народнои Торговлѣ“
въ Станиславовѣ, Перемышли, Рогатинѣ и Золочевѣ.

БУЛЮНЪ по 5 зр., 6 зр., 7 зр. 50 кр. 10 зр. зъ самого дробю и звѣрины. — Брындза ґбрека 5 клґр. пачка 2 зр. 28 кр. Коцы на конѣ, вовняній, штука 6 зр. 50 кр. поручає
Двѣръ Лапшинъ,
446 *почта Бережаны.* 2—12

Ученикъ VII. кл., приватист пошукує лекцій на село. Ласкаві зголошеня просить адресувати: Д. С. poste restante Ігровиця. 2—3

О 60% дешевше, чимъ деинде.
Одинока у Львовѣ піротехнічна роббтня
ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО
„зъ Варшавы“
при ул. Домбровского число 4
поручає
Штучнѣ огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованій сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскій, сальоновѣ, пахучѣ въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнники на бажане даромъ и оплачений.
349 17—86

Пудръ княжій

бѣлый приятно прилягав до лица, надав красну и натуральну бѣлбсть. — Коробка мала 60 кр., цѣла 1 зр., въ лебедомъ 1 зр. 50 кр. — **рожевый и кремовый** по 70 кр., 1 зр. 20 кр и 1 зр. 60 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львбвъ: склепы власний: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка ч. 11. Крайбвъ: Суконницѣ ч. 20. Черибвцѣ: Рынокъ ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24.

Найдешевше

ОГНѢ ШТУЧНІЙ

поручае магазинъ фірмы 397 4—16

Кавчиньскій и Оберскій, Львбвъ.

ПОДЪ ЗВѢЗДОЮ.
АПТИКА
ПЕТРА МІКОЛЯША
у Львовѣ, Коперника ч. 1
поручае
ВИНА ЛѢЧНИЧИ Д-ра Кароля Міколяша
вбдзначений найприхильнѣйшими свѣдоцтвами вызначныхъ повагъ лѣкарскихъ въ краю и за границею.
НАЙНОВѢЙШІЙ ПЕРФУМЫ
выробу парискихъ фірмъ свѣтовыхъ Л. Т. Піверъ и Societte Hygienique
Всякій приборы до бактеріольогіи и мікрохеміи.
Найлучшій средства косметичній и тоалетовій француский. 398 8—30
Воды лѣчничій ґазовій
перевышшаючій родимій воды мінеральній
ПРИРЯДЫ ХІРУРГІЧНІЙ
анґлійский, француский и нѣмецкій найлучшои якости.
Хемікалія для п. п. фотоґрафбвъ.

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТБВЪ
ц. к. надворного заведенія
І. ГЕННЕРА
що обнявъ-емъ тое заведеніе на власнбсть и буду его дальше вести на тбй высокости и досконалости, на якбй черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.
Н. Лісса
401 10—65 улиця Академицка число 18.

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ
припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика
І. ХРІСТОФА
заложена въ р. 1873 367 18—36
Львбвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

Ученикъ зъ укбнченою П. кл. ґімназ. въ вѣцѣ до 14 лѣтъ знайде користне помѣщеве въ торговли корѣнбй винъ и делікатесбвъ И. БОРИСА въ Перемышли. 404 10—10

Фортепіяны 443 2—3
Безендорфера, Шміда, Бертера, троха перегранй, є дешево на продажъ. Хорущина ч. 12.

Торговля насѣнь
Ант. Климовича
и сына
у Львовѣ, площа Галицка 14.
поручае до теперѣшного засѣву: наѣне Рѣпы цист. сперм. бѣлок обр нбвъ кг. 85 кр., сперм. бѣлок обр цист. сперм. бѣлок обр нбвъ кг. 40 кр. довгов
407 7—72

Фабрика парова для выроббвъ меблѣвъ
Франца Цайзера
(Zeizer)
у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.
повѣдомляе о отвореню власного
СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ
у Львовѣ, ул. Валова ч. 13
принимаючдго замовленія на всякій уряджения ѣдальнѣ и спальнѣ, якъ также готелевій, склеповій, реставраційній и кавярняній уряджения, поручаючи за доброту, тревалбсть и совѣстне ихъ выкбнчене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованій и точне додержане речинцѣвъ замовленъ. 362 20—60

Найзнаменитшихъ
½ клґ. цукрбвъ десеровыхъ, именно: помадка, чоколядки etc. зр. 1·20.
½ клґ. Бісквітбвъ англійск. и Гербатникбвъ зр. 1·—
½ клґ. кармелькбвъ мѣшаныхъ зр. ·75.
поручае що дня свѣжій
Г. ТРЕТЕРЪ
наклотитель патентов фабрики чоколяды и цукрбвъ
Львбвъ, пл. Маріяцкій ч. 7 рбгъ ул. Коперника.
Купуймо знаменитій выробы власній, прочь зб спроваджуваною тандитою! 103

КАВУ
лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и инше.
Токай куранційный
въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.
Конякъ французкій
въ фляшкахъ ¾ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.
Мѣдъ питный
по 80 кр. за фляшку ¾ літрову
поручае
Народна Торговля.
20 80—0

ТЕОФІЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ
артистъ-маляръ
мешкае 20 лѣтъ у Львовѣ, принимае загальне, що входить въ украсу церковну а просить уклбнно Выс. Пр. Духовенство о занотованіе адресы до дальшихъ услугъ въ искуствѣ
Львбвъ, улиця Краковска число 20. 205

Розкладъ ѣзды поѣздбвъ зелѣзничихъ, важный вбдъ 1 мая 1900.

пбдля часу середно европейского [пбзнѣйшого о 38 мінутъ вбдъ часу львбвского].

посп. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп. вбдходять о годинѣ	особ. вбдходять о годинѣ	зб Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Скольского вбдъ ½ до ²⁰/₅)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3·35	„ Пбдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		5·45	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₅ до ¹⁶/₅ що дня)
				6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Бориславя
				6·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Синока, Перемышля		6·35	„ Станиславова, Пбдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·30		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4	„ Бруховичъ (що дня вбдъ ²¹/₅ до ¹⁶/₆)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Шевореска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·4	„ Яна			
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродбвъ)			
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Синока, Калуша, Пешту		9·—	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вбдъ ¹/₅ до ¹⁶/₆)
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова, Загбря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
				9·55	„ Чернове ъ, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярослава, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·35	„ Янова (вбдъ ¹/₅ до ¹⁶/₆ въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вбдъ ¹/₆ до ¹⁵/₆)	1·55		„ Пбдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродбвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Синока		2·15	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₅ до ¹⁶/₆ въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродбвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
				3·05	„ Стрыя (Скольского вбдъ ½ до ³⁰/₅)
	3·14	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₅ до ¹⁶/₆ въ недѣлѣ и свята)		3·15	„ Янова (що дня вбдъ ½ до ¹⁵/₆)
				3·26	„ Бруховичъ (що дня вбдъ ¹³/₅ до ¹⁶/₆)
	5·40	„ Пбдволочискъ (Кіева, Одессы), Грималова, Козовои, Бродбвъ		3·30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослава
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·13	„ Янова (вбдъ ½ до ¹⁵/₆ въ будни днѣ, а вбдъ ¹⁶/₆ до ³⁰/₆ що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7·24	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₅ до ¹⁶/₆ въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28	„ Янова (вбдъ ¹/₅ до ¹⁵/₆ въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродбвъ
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Синока, Пешту, Перемышля		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
				7·48	„ Бруховичъ (вбдъ (¹/₅ до ¹⁶/₆ въ недѣлѣ и свята)
	8·50	„ Бруховичъ (вбдъ ¹³/₅ до ¹⁶/₆)		9·12	„ Янова (вбдъ ¹/₅ до ¹⁵/₆ въ въ недѣлѣ и свята)
	9·2·	„ Янова (вбдъ ¹/₅ до ¹⁵/₆ що дня)		10·5·	„ Черновець, Ицканъ
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10·4·	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10 —	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11 —	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ, Копичинець			
		На дворець Пбдзамче			Зъ Пбдзамча
	3·12	Зъ Пбдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пб волочискъ, Кіева, Одесы
	7·40	„ Тернополя		9·42	„ Пбдволочискъ
2·20		„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	5·17	„ „ „ „		7·38	„ Тернополя
	10·12	„ „ „ „		11·28	„ Пбдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нбчна пора числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нбчній поѣзды означені обвбдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ держявнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ
Львовѣ, ул. Городецка ч. 3.
фабрика выроббвъ цементовыхъ.
Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портляндъ цементу въ Щаковбй. Тов. акц. фабрики вапна гідравл. для фасадъ въ Кальтенлейтебенъ [Kaltenleutgeben]

Складъ руръ бетоновыхъ и пбдлогъ цементовыхъ власного выробу, такожъ портляндъ-цементу, вапна гідравлічного, вапна скалистого, гіпсу, цеголъ и огнетревалыхъ плытъ, асфальтовои папы даховои, асфальтовыхъ плытъ изоляційныхъ, пбдлогъ и руръ штайнгутовыхъ для кльоакъ, каналбвъ, водопроводбвъ, дахбвокъ, лупку, насадъ, плытъ комниковыхъ, печій кафлевыхъ и тростины суфітовои, а такожъ всякихъ матеріялбвъ будбвляныхъ, ручачи за ихъ доброту.

Пбдприемство роббтъ бетоновыхъ, укладанє помостбвъ и крыть дахбвъ дахбвкою, лупкомъ, папою огнетревалою и деревянымъ цементомъ [Holzcement] по умѣреныхъ цѣнахъ.

ТЕЛЄФОНЪ ч. 460. 121

Цѣс. корол. упривил.
Рафінерія спіритусу, Фабрика руму, лікербвъ и оцту
Юлія Миколяша Насльдникбвъ
Якова Шпрехера и С-ки
у Львовѣ
поручае старій горѣвки польскій, розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bonbout“ на малинки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 45—?
Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Львбвъ ул. Сикстуска ч. 2. Замовлена зъ провінціи вбдворотною почтою.
Лінолеумъ до покрытя цѣлыхъ покоѣвъ
Диваники передъ умивальню зъ Лінолеумъ
Диваны зъ Лінолеумъ
Хбдники зъ Лінолеумъ
LINOLEUM CERATA
Спеціяльный фабричный СКЛАДЪ
першои австрійскои фабрики въ Трієстѣ.
ФАРТУШКИ.
ОБРУСЫ.
Окроны для стѣнъ.
Простирала гумовій и пбдкладки для дѣтій.
Борты до кредензу, пбдставки, імітаціи дерева и мармору. 347 8—26
Цераты до покрытя меблѣвъ въ перскихъ, смирненьскихъ и рбзнородныхъ десенѣхъ.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣвчальный редакторъ Кость Паньківскій. Папѣръ въ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пбдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 192. Львовъ, Пятница 25 Серпня (7 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро огголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Кадинського 2; — въ Ярославю: Л. Кшижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитбсть за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатномъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ .	16 зр.	на цѣлый рѣкъ .	22 зр
на пѣвъ року .	8 зр.	на пѣвъ року .	11 зр

у Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженя. — Реклямаціи неопечатаній вольный вѣдъ порта.

Поединоке число коштуе 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчного инсератового або ся мѣсце в рубрицѣ „Надслане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші денесеня приватній числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Пустѝ заходы.

Вѣдома рѣчь, що у всходній Галичинѣ є не тѣлько одиниць, але и цѣлѝ села латинського обряду, що крѣмъ найголовнѣйшихъ молитовъ анѣ слова не умѣютъ по польски. Люде тѝ уважаютъ себе за Полякѣвъ лише о стѣлько, що ходятъ до костела Бувае, що навѣть на ксьондза свого не радо дивлять ся, коли не можуть зъ нимъ розмовити ся по руски. Про свѣдомбсть польскои народности у нихъ нема анѣ бесѣды.

Вѣдки взялись тѝ „Поляки“ на Руси, о тѣмъ богато далось бы говорити. Рѣчь певна, що в мѣжь ними дуже богато Русинѣвъ зъ дѣда-прадѣда, златинщеныхъ всѣлякими вилывами, а передовсѣмъ черезъ недбалбсть пооднокихъ рускихъ священикѣвъ. Намъ доводило ся на власнѝ очи переконуватись, якъ то въ декотрыхъ мѣстахъ, що маютъ величезнѝ рускѝ передмѣстя, вѣйшло по просту въ звычай, що безъ найменшои перешкоды изъ стороны руского пароха кожда руска дѣвчина, вѣддаючи ся за латинника, и кождый рускій парубокъ, женячи ся зъ латинянкою, переходитъ на латинській обрядъ та уважае собѣ се за якесь вывышене, хоть въ дальшѣмъ уживаню рускои мовы у обохъ сторонъ не заходить нѣяка змѣна.

Нѣхто не заперечитъ також историчного факту, що пѣсля всѣлякого лихолѣтя за польскихъ часѣвъ страшно обезлюднювала ся Русь и рошла мѣсце польскимъ кольонімъ. Рѣчь певна, що богато теперѣшныхъ рускихъ громадъ — се потомки колишныхъ польскихъ поселенцѣвъ. Зъ колишнои ихъ польскости лишивъ ся у нихъ самъ тѣлько латинській обрядъ. Елементарна сила окружаючого ихъ народу руского, сусѣдскѝ, а згодомъ чимъ разъ частѣйшѝ и чимъ разъ тѣснѣйшѝ родинѝ звязи зъ Русинами мусѣли ихъ зрущати. Такъ само маемо на Руси цѣлѝ громады зрущеныхъ Татаръ; маемо також приклады зрущеныхъ нѣмецкихъ поселенцѣвъ, хоть якъ недавнѝ ще у насъ нѣмецкѝ кольонїи.

Але така вже разъ доля всѣхъ кольонїстѣвъ на свѣтѣ, коли не доведесь имъ занята убитою масою бѣльшихъ просторѣвъ землѣ. До якогось часу опираютъ ся они свѣдомо чи несвѣдомо вынародовленю, але згодомъ нѣякѝ заходы не переможутъ елементарнои силы окружена. Подѣбнѣй судьбѣ улягаютъ такожъ часто и окраины етнографічныхъ одиниць. Зъ тыми фактами, зъ тою природною конечностію треба числити ся такъ само, якъ зъ фактомъ, що кожда людина разъ мусить умирати. А хочь нерозумно є, зъ заложеными руками ждати смерти, все-жъ таки нерозумно також и вѣрити, що мертвого можна воскресити.

Отже нашѝ шовінїсты Поляки дане оказують набоженьство. Всякихъ спольщеныхъ Schmidt бвъ, Schulz-бвъ, Müller-бвъ и т. и. уважаютъ такъ уже за невѣдъемно своихъ власныхъ, що велятъ имъ навѣть писати ся Szmyd-ами, Szulc-ами и т. д., а вѣдъ вѣковѣ зрущеныхъ потомкѣвъ своихъ Бартковъ и Войтковъ ревіндикуютъ для себе, хочь самѝ признаютъ, що они не почуваютъ себе Поляками и навѣть молитвы не всѣ умѣютъ по польски; при тѣмъ не беруть навѣть на увагу сего, що часто велике ще питане, чи мае ся дѣло справдѣ зъ зрущеными потомками Бартковъ чи може зъ недавно златинщеными потомками „гайдамаковъ“.

Задачу ратувати „міліонъ Полякѣвъ“ на Руси поклавъ собѣ звѣстный кс. Громніцкій зъ Бучача, що скрѣзь по Руси вынаходитъ Полякѣвъ и ставитъ для нихъ косцюлки и каплічки. Задачу сю поклало собѣ також Towarzystwo Szkoły ludowej, закладаючи по селахъ всходнои Галичины польскѝ школы, люструючи школы, навѣть не собою заложенѝ, удѣляючи учителямъ указбки, якъ маютъ успѣшно вести науку, та нагороды за науку польскои исторіи, и т. и.; сему товариству, якъ видно, за мало навѣть польонізаційнои роботи галицкои краевои рады шкѣльнои! Справою занимае ся дуже живо також тутешный Tygodnik Narodowy.

Tygodnik сей въ послѣднѣмъ зошитѣ подае допись вѣдъ Станиславова, обговорюючу сю справу. „Здаесь менѣ — пише дописувательъ, — що положене польского люду, поселеного по селахъ и мѣсточкахъ всходнои части краю, нѣчимъ не рѣзнить ся вѣдъ положеня польского населена на Буковинѣ. Маю на гадцѣ однакову неохоту до насъ рускои бѣльшости. Лише тутъ легшу маемо оборону, бо тутъ мы у *власнѣмъ* краю, на *власнѣмъ* загонѣ; маемо *свое* правительство, маемо польскій языкъ въ школѣ, въ костелѣ, въ урядѣ, и богато иншихъ користныхъ чинникѣвъ. У насъ залишене дбалости о польскій людъ на Руси заслугуе на безоглядну догану и пояснюе ся хиба лише нашою польскою легкодушностію. Середъ переважного населеня руского працю видно на кождѣмъ кроцѣ; интелігенція руска, особливо священики, ажь до шовінізму стаютъ всюды на сторожи правъ свого народу. Тымчасомъ наша интелігенція не маѣ тои вѣдпорности. Не маемо ревныхъ священикѣвъ польскихъ, а имъ же найлегше боронити своихъ парохіянъ вѣдъ вынародовленя. Уживане рускои мовы въ щоденнѣмъ жи[illegible] мѣшаній подружа, принимане звычаѣвъ [illegible]обычаѣвъ рускихъ, — отсе прояви національного занепаду, котрому ксьондзъ передъ всѣмъ мѣгъ бы успѣшно запобѣгати. Бачу тутъ латиньскѝ костелы, повнѝ народу; але на жаль пѣдъ свитою не бе тамъ польске серце! Те суть одиниць ritus latini, але ледво молитву — и то не всѣ — умѣютъ по польски. Бѣльшбсть зрущила ся цѣлкомъ!“

По такихъ жалкъ радить дописувательъ заложити щось на взбръ буковиньского Koła polskiego, котрого цѣлею була бы опѣка надъ польскимъ населеньемъ всходнои Галичины.

Nowa Reforma, повтаряючи сю допись, додае вѣдъ себе такѝ замѣтки:

„Робота вынародовлюваня маломѣщанского и сѣльского населеня польского середъ Русинѣвъ выконуе ся головно школою и церквою. Рускѝ священики зъ малыми выимками належатъ до сторонництва москвофільского; а що они звычайно бываютъ провѣдниками мѣсцевыхъ радъ шкѣльныхъ, то ихъ вплывъ на школу маe також вынародовлючій характеръ. Може длятого, що процесъ гнету нашого населеня вѣдбуваe ся пѣдъ самымъ нашимъ окомъ, за мало нимъ цѣкавимо ся; а таки всѣ; що довшій часъ пробули у всходній Галичинѣ по селахъ або малыхъ мѣсточкахъ, мали нагоду на власнѝ очи переконати ся о національнѣмъ гнетѣ, на якій засуджене є низъ стороны Русинѣвъ польске населенѣ, що осѣло тамъ вѣдъ вѣковъ и маe не менше вѣдъ Русинѣвъ историчне право до жита и національного розвитку“.

Смѣхъ тай годѣ! Отже не вѣки, якѝ (припустѣмъ, що справдѣ) польске населенѣ, осѣвше колись, пр. по руинахъ Хмельницины, середъ Русинѣвъ, вынародовили его, — а вынародовляе его теперь теперѣшна польска школа за управы шовіністичнои краевои рады шкѣльнои, при польскѣмъ правительствѣ и при „богато иншихъ користныхъ чинникахъ“! А сего вынародовлюваня доконуютъ москвофільскѝ священики рускѝ своимъ вплывомъ на школу! Розберѣть самѝ, панове, всю недорѣчнбсть, яку вы тутъ нагородили! Мы скажемо вамъ лише: коли вамъ „у *власнѣмъ* краю, на *власнѣмъ* загонѣ, при *власнѣмъ* правительствѣ, при польскѣй мовѣ въ школѣ и въ урядѣ и при богато иншихъ користныхъ чинникахъ“ треба еще и косцюлкѣвъ и каплічокъ и Szkoły ludowej, ба ще всего того вамъ за мало та вымаете до закладаня Koła polskiego, щобы ратувати „міліонъ Полякѣвъ“ на Руси, бо „москвофільскѝ“ священики рускѝ при тѣмъ всѣмъ польщать вамъ вашъ народъ: то лѣпше скажѣть собѣ „шкода часу и атласу!“ та зверѣть свои заходы на свѣй народъ, що гине вѣдъ нѣмеччины и вѣдъ кромѣшнои тьмы. На Руси дарма ваша робота ставити Польщу!

Що буде зъ парляментомъ?

Розвязане парляменту було вже рѣчею порѣшеною, а сими днями мало наступити оголошеня розвязаня. У Вѣдни надѣють ся, що дотычный декретъ принесе вже завтрѣшне число урядовои Wiener Ztg. Можлива однакъ рѣчь, що розвязаня крізы буде вѣдложене аж до часу повороту цѣсаря зъ галицкихъ маневрѣвъ. Причиною сеи евентуальнои проволоки було бы не що иншe, якъ розпучливѝ заходы Полякѣвъ, абы здержати цѣсаря вѣдъ того смертоносного для шляхотского кола польского удару. Противъ розвязаня рады державнои выступаютъ умѣрковани Молодочехи, бо новѝ выборы вѣддадутъ ихъ мандаты прихильникамъ крайнѣйшои тактики; невдоволеными зъ намѣреного правительствомъ кроку, суть також нѣмецкѝ католики-людовцѣ; однакъ найбільша паніка запанувала мѣжь польскими політиками, бо новѝ выборы можутъ бути питанемъ жита и смерти кола польского. Тревога въ польскихъ кругахъ

Марко Броцінеръ.

НОВЕ ЖИТЄ.

Каро лежавъ, простягнувши всѣ чотири ноги и дрѣмавъ. Наразъ пѣднѣсъ голову, отворивъ очи и нащуривъ уха. На долинѣ въ подолю появивъ ся катериникарь и загравъ на катериницѣ. Се сполошило Кара. Вѣнъ поглянувъ на дѣточе лѣжко. У головахъ лѣжка висѣвъ блискучій шеломъ, червоный панцирь зъ яснѣючими гузиками, мала свѣтяча шабля и мала стрѣльба. Все якъ давнѣйше! Тѣлько на лѣжку, де въ тѣмъ часѣ встававъ Руді за кождымъ разомъ зъ пообѣдного сну, скоро лишь заграла катеринка, швидко узброювавъ ся, починавъ машерувати до такту и змушувавъ свого чотироножного товариша брати участь въ своихъ вѣйсковыхъ справахъ, на тѣмъ лѣжко нѣчо теперь не рушалось. Изъ снѣжно-бѣлыхъ подушокъ не выривала дѣточа голова зъ побуреными золотистыми кучерами, не чути було радбстного окліку: „Каро, катеринкарь!“ — не розлягавъ ся також той щебетливый регбтъ, якій давнѣйше наповнявъ сей кутокъ. Тихо було въ бѣдно умебльованѣй, але чистѣй кѣмнатѣ, такъ тихо, що було чути тиканя стѣнного годинника.

Де подѣвъ ся Руді? Каро думавъ надъ симъ питанемъ кѣлька днѣвъ, але не мѣгъ его розвязати. И теперь не сходило воно ему зъ головы. Про се свѣдчило его тихе скомлѣня, похоже на хлипане, коли вѣнъ зѣ спущеною головою присунувъ ся до молодои женщины, що въ глыбокѣй задумѣ сидѣла на крѣслѣ бѣля лѣжка. Каро очевидно хотѣвъ жалѣбнымъ голосомъ звернути на себе ей увагу. Може бувъ се выразъ болючого питаня: „Де то подѣвъ ся мѣй коханый товаришъ забавы, зъ котрымъ я зрѣсъ, зъ котрымъ що-дня бавивъ ся, котрый мене часто мучивъ, щипавъ, а котрого я мимо того такъ любивъ? Де вѣнъ?“ Але женщина зъ бѣлымъ неначе крейда обличемъ, на котрѣмъ невтишимый бѣль пооравъ зморщки, не чула нѣчого. Зъ того дня, коли засыпано землею ямку, въ котрѣй похованo те, що було ѣй найдорожше, налягло на ню якесь отупѣне и лишь однымъ-единъ образъ стоявъ передъ ей душею. Вона безнастанно бачила передъ собою свою дитинку, якъ та лежала, задерев'яла й непорушна, зъ очима замкнеными на вѣки. Отся дитинка була сонцемъ ей жита, для нея перемогла вона некучій бѣль, що чоловѣкъ, котрому вона вѣддала ся зъ любови, пѣдло покинувъ ей! И одного дня те единоке, що пѣддержувало ей въ ей смутку, було знищене, сонце ей жита затьмило ся и згасло! Такъ само незмѣренною, якъ та мука, була ще й инша загадочна и страшна обставина. Якъ вона не силувалась и не мучилась, а таки не могла збудити въ своѣй уявѣ образу своеи дитинки, якъ та жила и розвивалась. Ей смѣхъ и регбтъ, ей голосъ, ей рожеве личко, ей блискучѝ синѝ оченята — все те нагло затерло ся, пропало въ ей уявы. На всѣмъ тѣмъ лежала неначе чорна заслона, котру годѣ було пробити зоромъ. Здавалось ѣй, що коли-бъ бодай могла збудити до жита свого сына въ уявѣ, въ памяти, неначе въ безсоннѣмъ снѣ, то се було бы для нея крѣплячою потѣхою. Та лише страшный образъ мерця уносивъ ся передъ нею, зъ шаломъ вѣдпихаючи, нищачи й затемнюючи все инше. Тому й сидѣла вона немовь закаменѣла, надармо гонячи за образомъ своеи живучои дитины.

* * *

И коли вона сидить такъ безъ руху, прошибае ей затемнены умъ думка, що здаеть ся ѣй спасенемъ. „Умерти“ шепчуть ей уста. Слово се не страшне для нея. Здаеть ся ѣй, що въ тѣмъ лежитъ якійсь болючій чаръ, щось солодке, цѣлюще, потѣшаюче. Вона встае зъ трудомъ, пѣдходитъ до кѣнця и дивить ся въ долину на вулицю. Починае крутитись ѣй въ головѣ. Вона поступае пару крокѣвъ взадъ, а таки не може вѣдвернути очій вѣдъ глубины, що немовь пропасть отвираесь передъ нею. И коли вона неначе загіпнотизована гладить то въ глубину то на синє небо, наразъ заяснѣло щось передъ ей очима. Се вершокъ вежѣ на катедральнѣй церквѣ, що немовь золото блищитъ передъ ей очима въ промѣняхъ сонця. Се будитъ ей зъ довгого сну.

— Нинѣ велика субота, — пригадалось ѣй, — я пѣйду помолити ся. Давно, дуже давно не була вона въ церквѣ. Нинѣ, зараз пѣйде въ останне на гробъ своеи дитины, хоче помолитя ся.

Будь здоровъ, Каро! — говоритъ, гладячи его пестливо по головѣ, и йде до другои кѣмнаты. Ту стелитъ скоро лѣжко свого батька, якъ чинитъ се що-дня надъ вечѣръ передъ его приходомъ. На крѣслѣ у головахъ лѣжка ставитъ свѣчку, пуделко сѣрникѣвъ и склянку воды; не забуваe також про жовтѝ пантофлѣ, а вытягае ихъ зъ шафки и кладе передъ лѣжкомъ. Пѣдчасъ сеи роботы бачитъ свого найдорожшого батька немовь живого передъ собою: вѣнъ сидитъ похиленый на лѣжку, изъ зморщенымъ лицемъ, на котрѣмъ миготитъ свѣтло свѣчки, блѣдый мовь мерлець, зъ на-пѣвъ замкнеными очима, жде и прислухуесь, чи не отворятъ ся дверѣ. Одна година минае за другою, надходитъ пѣвнѣчь, свитае, бѣлый день заглядае въ кѣмнату..... Старый все ще сидитъ на лѣжку, безсильный, зъ обличемъ поораным зморщками, зъ горячково свѣтячими очима, и все ще слухае, чи не отворятъ ся дверѣ, а при найменшѣмъ шумѣ кидаесь ся и жалѣбнымъ голосомъ кличе по-тихо ей по имени. Ѣй здаеть ся, що мусить захлипати, видячи все те передъ собою. Але перемагае свѣй бѣль. Темна тѣнь налягае на ей обличе. Такъ мусить бути! Вона швидко выходитъ.

* * *

Чудовый весняный день, на синѣмъ небѣ ни хмарочки, воздухъ теплый неначе въ лѣтѣ. Вона йде вулицею, черезъ мѣстъ, звертае въ бѣкъ и попадае въ тихѝ, вузкѝ вуличкы, надъ котрыми свѣжою стяжкою розпростираесь небо, ажь нарештѣ крикъ и гамѣръ довкола нея. Вона на площи Стефана. Гладитъ до горы и дрожь прошибае ей на видъ почорнѣлои вѣдъ непогоды, величезнои святынѣ, надъ котрои стрѣмкимъ дахомъ гордо стрѣляе вежа до неба. Надъ дахомъ, бачитъ вона, лѣтаютъ бѣлѝ голубы, носятъ ся высоко въ гору, пѣдлѣтаютъ все вышше й вышше ажь до вершка вежѣ, на котрѣй орелъ, осіяный сонцемъ, мѣ-

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ ВОЛОДИМИРА В. ЧЕМАРНИКА, Львовъ, ул. Валова ч. 9.
ЗНАМЕНИТИ СНѢДАНЯ и ВЕЧЕРѢ; ВѢДЛИЧНА КУХНЯ; ПИВО ЛИШЕ ШЛЬЗНЕНЬСКЕ; ЛЬОКАЛЬ ПРИЛИЧНЫЙ и ВЫГОДНЫЙ. *Поручаюсь взглядамъ руской публики.* 423 6—10

тымъ бо́льша, що Керберъ показує охоту зарядити въ Галичинѣ легальнѣ выборы и центральному комітетови польскому не позволить именувати послóвъ. До того ще (звычайно добре поінформованый) Wiener Abendblatt донѣсъ, що новѣ выборы не будуть одинокою „несподѣванкою“ для Полякóвъ. Поляки ломили собѣ голову, що се за несподѣванка, аж ось тутъ депешують въ Вѣдня, що намѣстникъ Пінінъскій „утомленый“ и що его мѣсце займе якась „спеціална зелѣзна рука“. Ся „зелѣзна рука“ мала бы очевидно зробити не що инше, якъ показати, що значать легальнѣ выборы. Можлива рѣчь, що въ тóмъ донесенію в троха пересады, але на всякій случай, вѣтеръ, якій теперь у Вѣдни вѣе каже намъ здогадувати ся, що коли не „зелѣзну руку“, то пришлють до намѣстництва що найменше „острый наказъ.“

Яворскій разъ вже скасувавъ засудъ смерти на коло польске за міністерства Кляріого теперь отже на першу вѣсть про намѣръ Керберa пóгнавъ въ Дѣдушицкимъ до Вѣдня *абы ратувати ситуацію и усунути мечь Дамокля*, котрый зависъ надъ головою польскои делегаціи у Вѣдни. Такій Яворскій въ средствахъ не перебирае, отже дуже можливе се, що про его заходы пишуть Narodni Listy. Сей дневникъ доносить зъ Вѣдня, що найбóльшѣ трудности въ політичнóмъ положеню Австріи выкликують Поляки, котрѣ рѣшучо выступають противъ розвязаня рады державнои. Се становище Полякóвъ выкликало стагнацію въ крізѣ. Выступили конфлікты о много поважнѣйшѣ якъ тѣ, котрѣ могли нытворити ся въ наслѣдокъ самои ляше рóзницѣ въ поглядахъ членóвъ кабінету. Пріѣздъ членóвъ польского выконуючого комітету в доказомъ, що Поляки ще бóльше противляють ся новымъ выборамъ, якъ се зразу здавало ся. Теперь становище кабінету здає ся бути захитане. Справы здає ся взагалѣ не пóдуть анѣ тымъ темпомъ анѣ въ тóмъ напрямѣ, якій хотѣвъ имъ дати д-ръ Керберъ. Полякамъ розходить ся о се, абы розвязане рады державнои вóдволѣчи на пóзнѣйше и то за всяку цѣну. Поляки згодили бы ся навѣть на найострѣйшѣ средства противъ Чехóвъ, абы тóлько удержати ся при теперѣшнóмъ станѣ посѣдання, т. в. при дотеперѣшныхъ мандатахъ.

Politik також ударяе на провóдникóвъ кола польского за те, що интригують противъ розвязаня рады державнои, зообовязуючи ся за неровязане парляменту пóдпирати всяку політыку противъ Чехóвъ. Politik твердить, що тѣ змагання Полякóвъ пóдпирае гр. Голуховскій. N. fr. Presse обстае при тóмъ, що розвязане парляменту вже порѣшене, а высмѣване твержденe Politik-и, що Голуховскій выступае противъ розвязаня.

Яворскій и Дѣдушицкій конферували въ Керберомъ и старали ся вóдвести его вóдъ намѣру розвязаня парляменту. Дѣдушицкій пуджае Керберa тымъ, що розвязане не доведе до цѣли, а небезпечне тымъ, що новѣ выборы введуть до палаты послóвъ ще радикальнѣйшѣ елементы и ажь тогды въ палатѣ не буде спокою. Чехи навѣть не дадуть выбрати президія. Они конферували також зъ міністромъ Пентакомъ, але сей не давъ имъ нѣякихъ конкретныхъ, выясненъ, бо якъ запевняють, мѣжь президентомъ кабінету а д-ромъ Пентакомъ не вóдбула ся ще досимѣна гадокъ въ справѣ розвязаня рады державнои.

Велику сенсацію мало выкликати у Вѣдни се, що у президента кабінету бувъ такожъ кн. Альойзій Ліхтенштайнъ. Поляки кольпортують вѣсть, що въ кругахъ близькихъ цѣсареви, говорять про поважнѣ рóзницѣ въ поглядахъ мѣжь президентомъ міністрóвъ а цѣсаромъ и що кабінетъ Керберa треба уважати за пропащій. Теперь роблять ся розпучливѣ заходы, абы часъ порѣшеня крізы вóдтягнути ажь до повороту цѣсаря зъ маневрóвъ. Коли бы ся вѣсть справдила ся, то се доказувало бы, що бѣганина Яворского и Дѣдушицкого не була безуспѣшна. Соціяльнѣ демократы, котрѣ дуже часто мають добрѣ вѣста, не такъ вѣрять въ скоре розвязане парляменту, якъ N. fr. Presse. На зъѣздѣ въ Градця д-ръ Адлеръ заявивъ, що пóсля информацій, якѣ вóнъ маe, рѣшеня въ справѣ парляменту теперь ще не наступить. До сей заявы Адлеръ замѣтивъ, що за нóдроченемъ справы суть Поляки, котрѣ до новыхъ выборóвъ ще не приготовили ся.

Вчера вóдбула ся кóлькагодинна абінетова нарада. По тóй нарадѣ Керберъ конферувавъ дальше приватно зъ міністрами. Нинѣ вóдбуде ся дальша нарада кабінету, на котрóй западе формальна ухвала. Коли кабінетъ ухвалить розвязане парляменту, Керберъ ще нинѣ предложить ухвалу цѣсареви до санкція.

Письма зъ краю.

Зъ Комарна. *(Выбóръ бурмістра и заступника бурмістра мѣсточка Комарна.)*

Дня 29 н. ст. серпня с. р. выбрано у насъ бурмістромъ жида аптикаря Метаномского, а заступникомъ — Поляка Пйотрова. Рѣчь доси у насъ небувала, щобы Руснинъ не дóставъ нѣ одного зъ тыхъ урядóвъ, а до того щобы жидъ ставъ бурмістромъ.

Д-ръ Яклінскій et consortes поставили кандидатомъ жида Метаномского. Всѣ-жь Русины и два Поляки зóбрали ся въ читальни „Просвѣты“, щобъ нарадити ся, кого поставити кандидатомъ зó своихъ стороны. А коли бóльшóсть згодила ся на кандидатуру Калимона, то вже всѣ зобовязали ся солідарно голосували на Калимона. Не треба думати, що лишь оденъ Калимонъ кваліфікувавъ ся на бурмістра. Противно вóнъ бувъ чи не найгóршимъ кандидатомъ зъ помежи Русинóвъ. А поставлено его лишь тому, що на другого не вóддали бы голосу Калимонóвій поплечники. Отже щобъ не двоити ся та не допустити жида на бурмістра, порѣшено пóдпирати кандидатуру Калимона. До 11 Русинóвъ и 2 Полякóвъ приставъ и одинъ жидъ. Но якъ все, такъ и тутъ знайшовъ ся Ефіяльтъ въ особѣ пана Міхля [ruskiego brata z polskiego seminarium], що не знать за яку цѣну вóддавъ голосъ на Метаномского. Де-жь ваше слово, panie Michel, котре дали вы, що пóйдете при голосованю солідарно зъ другими мѣщанами? Крóмъ него не мало причинивъ ся до выбору жида ksiądz proboszcz Фридель, усунувши ся вóдъ голосованя. Говорять, що вóдтягнувъ ся вóнъ лишь тому, що его голосу вже не було треба; якъ бы було треба, бувъ бы голосувавъ за Метаномскимъ. Шкода, що не вóддали вы, księże proboszczu, голосу на жида! Були бы притягнули жидóвъ до свого костела, а черезъ те сповнили бы були місію...

Не выйшовъ панъ Калимонъ, але и самъ тому винень. Въ 1898 роцѣ при выборахъ до громадскои рады дуже убѣгавъ ся, щобъ не допустити до рады богато Русинóвъ. Зъ того часу лизавъ вóнъ панамъ руки цѣлыхъ два роки, бо сподѣвавъ ся за ихъ помóчю стати бурмістромъ; але паны такъ довго стояли за нимъ, доки имъ сего було треба. Коли-жь староство потвердило выбрану раду, тогдѣ вони ему показали дверѣ.

Не выйшовъ панъ Калимонъ, хочь якъ дуже бажалось ему бути бурмістромъ; не выйшовъ мимо того, що — якъ самъ казавъ въ читальни на передвыборчихъ зборахъ — коштувала его вже тогдѣ кандидатура 25 зр., — не выйшовъ мимо того, що давъ 3 зр. на польскóмъ представленю аматорскóмъ. Мимоходомъ скажу, що се перше польске представленe мало дуже гарну цѣль: выставленe kościółka twierdzy dla braci въ рускóмъ селѣ Андріяновѣ. Рускій студенты дали вóсемь представлень, та панъ Калимонъ не бувъ ласкавъ нѣ разу загостити, та дати свою ленту на якусь руску цѣль, отъ хочь бы на Ивана Пелеńского, або на рускій театръ у Львовѣ; вóнъ волѣвъ запомагати будову kościółk'óвъ на рускóй земли.

И такъ черезъ кóлька одиниць дóстала ся громадска рада руского мѣста Комарна въ польскѣ та жидóвскѣ руки. Кажуть навѣть, що всѣ радни мають сидѣти на засѣданяхъ рады въ ярмуркахъ и тому крамница читальнѣ „Просвѣты“ мала замовити 30 ярмурокъ.

Добре то кажуть въ Комарнѣ:

„Комарно, Комарно!
Всьо на свѣтѣ марно:
Навколо вода,
А въ серединѣ бѣда!

Володимиръ Утриско.

Изъ Залѣщикъ. *(Дещо о церкви залѣщицкóй. — Семинаръ учительскій въ Залѣщикахъ.)*

Тамтого тыжня довелось менѣ переѣздити черезъ Залѣщики до сусѣдного села Городка, а що се була недѣля, тому вступивъ я до церкви, Богу помолити ся. Зъ далека красувавъ ся куполъ церкви, котру тягнула мене охота побачити, тымъ бóльше, що въ сѣй церкви кóльканацати лѣтъ не бувъ-емь.

Пóдъѣхавши недалеко будынку парохіяльного, вступивъ я напередъ на подвóрe церковне, окруженe довгимъ выс кимъ муромъ. Тутъ на диво нѣкого зъ людей не бачу, лишь дверѣ до церкви трохи припертѣ а на дворѣ передъ церквою стоять якiйсь чоловѣкъ. Я приступивъ блише и запытавъ, для чого нема богослуженя. Той менѣ вóдповѣдае, що нема кому богослуженя вóдправляти, бо о. парохъ уже вóдъ року хорый, а о. сотрудникъ вóдправляе богослуженe въ сусѣднóмъ селѣ Добровлянахъ. Тиху службу Божу вóдправивъ тутъ о. сотрудникъ дуже раненько, а спѣвана служба Божа вóдправляе ся що другу недѣлю. Дальше пытавъ ся я сего чоловѣка, чи люде изъ Залѣщикъ, зъ мѣста и зъ Старыхъ Залѣщикъ радо учащають до церкви. На се вóнъ знов менѣ вóдповѣвъ, що черезъ такій порядки народъ вóдчужуесь вóдъ церкви, а и тамошна интеліґенція руска, котрои и такъ не богато, вóдвикае вóдъ церкви а учащае до „косцьола“. Впрочóмъ народъ на Старыхъ Залѣщикахъ е здеморалізованый и до просвѣты цѣлкомъ не горне ся.. Знаючи, що парохія есть велика, бо обóймае мѣсто Залѣщики, село Залѣщики Старѣ и село Добровляны, я и не дивувавъ ся, що инакше бути не може, бо трудно вымагати вóдъ сотрудника — котрый при тóмъ есть и катихитомъ шкóлъ народныхъ и семинара учительского, — щобы вóнъ, такъ обтяженый працею, мóгъ все выповнити. Вину приписую о. парохови а особливо Консисторіи, котра, знаючи о тóмъ анормальнóмъ станѣ, не постараесь о другого тымчасового сотрудника.

Зъ сими гадками вступивъ я до середины церкви. И тутъ заразъ на першій поглядъ не все въ порядку. Хресты на хоругвахъ поломанѣ або бракують, на стѣнахъ образы зъ латиньскими пóдписами: „Екце Гомо“ або зъ швабскими „Єзусъ Хрістусъ“, „Гейліге Анна“ чи якъ тамъ, иконостасъ стоить не золоченый безъ образóвъ, [церковь збудована въ 1870-ти рокахъ] и т. и.

Выйшовши зъ церкви оглянувъ я ся зъ-верха, а опóсля выйшовъ-емь на улицю, [котра мимоходомъ сказавши, якъ тягнесь вóдъ костела, служить жидóвскимъ мешканцямъ за гноївку и мѣсце уступове]. Тутъ звернувъ мою увагу замараный муръ, що тягнесь довкола церкви. Муру сего надъужываютъ на оголошеня жидки, котрѣ тутъ ихъ повыписували жидóвскимъ або нѣмецкимъ письмомъ; жидки нотують собѣ на тóмъ мурѣ ръ сходины зъ своими любками, означуючи годины свого rendez-vous рóзными буквами, малыми то великими, писаній то цеглою то углемъ.

Все те зробило на мене прикре враженe. Не вжежь годѣ бы було зробити порядокъ? Кошты чей-же не були бы великѣ та й можна звернутись до власти, щобы лихо зарядила. Длячого жь улиця ведуча зъ ринку до костела, при котрóй мешкають також жиды, есть чиста?

На закóнченe мушу додати ще одно, о чóмъ довѣдавъ ся я въ мѣстѣ вóдъ людій. Напротивъ дому пароха мѣстить ся вóдъ кóлькохъ лѣтъ жидóвскій дóмъ публичный. О. парохъ робивъ якiсь заходы, щобы дóмъ сей перенести зъ-вóдси, але оно на нѣчóмъ скóнчило ся. Не вжежь нема способу — выкинути сей жидóвскій „бабель“ зъ-пóдъ боку церкви?!

Уже вóдъ року есть въ Залѣщикахъ семинарь учительскій. О тóмъ семинари говорено менѣ деякій цѣкавій рѣчи — про науку руского языка, про способы принимання ученикóвъ та про класифікацію ихъ при испытахъ вступныхъ... Годилось бы, щобы хтось, хто зъ близька знае тамошнѣ вóдносины, подавъ по правдѣ вѣрный описъ стану того шкóльного заведеня.

Вóйна въ Хінахъ.

Въ Пекінѣ панує цѣлковатый спокóй Мешканцѣ, котрѣ були поутѣкали, вертають назадъ и мѣсто дóстае поволи свóй звычайный выгладъ. Союзнѣ вóйска урядили на 30 миль кругомъ мѣста реконесансову службу, котра ствердила, що въ цѣлóмъ тóмъ окруженю нема слѣду ворога. Околицѣ Пекіну суть також спокóйнѣ, а мешканцѣ вертають до своихъ занять. Дня 28 серпня союзнѣ вóйска перемаширували черезъ святе мѣсто и при тóй нагодѣ перетрасено цѣсареку палату, котрого салю приняти знайдено брудну и въ великóмъ занедбаню. Нѣякихъ цѣннѣйшихъ предметóвъ не знайдено тамъ. Палату замкнено и уставлено при нѣй вóйскову службу. Кружить поголоска, що цѣсарь и цѣсарева утѣкли довéрва д. 15 серпня рано Лондоньскій дневники доносять, що они утѣкли зó страху передъ Боксерами, котрѣ въ послѣдныхъ часахъ грóзно супротивъ цѣсаревои заховували ся. Цѣсарева вóзвала всѣхъ віцекоролѣвъ, абы получили ся въ цѣли пóмщева Хінъ за кривды, зроблены европейскими державами. Бóльша часть віцекоролѣвъ зъигнорувала сей едиктъ цѣсаревои.

До Frankfurter Ztg. доносять, що Лігунчана вóзвано, абы якъ найскорше пріѣхавъ до Пекіну. Хіньскій урядники суть той гадки, що коли бы сей достойникъ не услухавъ вóзвання, держава могла бы знайти ся въ великóмъ небезпеченьствѣ. Зъ Гонкону доносять пóдъ датою 6 с. м., въ котрóй сказано, що пóсля заявы секретаря Лігунчана, Лігунчанъ вóдъѣде на другій день до Пекіну. Секретарь додавъ, що Лігунчанъ одержавъ вѣсть, що командanты союзныхъ вóйскъ позволяють хіньскимъ урядникамъ назадъ обóймати заряд мѣста. Говорять, що хіньскій войска на розказъ Лігунчана выступають теперь противъ Боксерóвъ.

Зъ Тъентсіну доносять, що чотирохъ вызначнѣйшихъ членóвъ секты Боксерóвъ покарано тутъ смертію. Двохъ розстрѣляли Французы а двохъ Японцѣ.

Зъ Таку доносять, що за кóлька днéвъ вóдóйде експедиція до Паотінфу, мѣсцевости положеной о 100 миль на захóдъ вóдъ Тъентсіну и мае очистити зъ Боксерóвъ села розкинены по дорозѣ. Губернаторъ зъ Каучау доносить, що коло Чінґао вóддѣлъ зложеный зъ 400 до 500 Буксерóвъ ударивъ дня 5 с. м. на плютонъ нѣмецкихъ войскóвъ. Погибло 30 до 40 Боксерóвъ. Нѣмцѣ не мали нѣякихъ стратъ. Бюро Райтера доносить, що неспокóй въ Кантонѣ росте зъ кождою хвилею. Склепы купцѣвъ торгуючихъ заграничными товарами зрабовано. Кружить поголоска, що великій розруxи мають выбухнути дня 8 с. м. Такій поголоски шарять Хінцѣ також въ Гонконѣ.

(Дальше.)

нить ся промѣнями неначе огненна корона. Хвильку гляднть вона блудным зоромъ въ ясну высоту, потóмъ пропихаесь черезъ густу товпу и понурыми луковыми дверми входить до божого дому. Холодна дрожь прошибае ся въ тóмъ величезнóмъ просторѣ, до котрого вливаеть ся денне свѣтло крóзь рóжнобарвнй высокій вóкна немовь притьмлене. Темнавый свѣтъ обгортае стовпы, оживленій чудными образами. Пóвсумеркъ вeть ся надъ вóвтаремъ, блискучимъ вóдъ золота, на котрóмъ свѣтло дрожить немовь зóрки на небозводѣ. Втомлена паде вона на колѣна передъ образомъ у вóвтари, хилить голову на груди и шепче молитву.

Нагло въ тишинѣ захвилювали могучо голосній тоны. Орґаны граютъ и дзвенять голосными, повными акордами, трублять трубы, гремлять кóтлы, а помѣжь тымъ проймаючо дзвонять міністранты. Товпа паде на колѣна. Наближуесь святочный похóдъ, а вона неначе въ снѣ бачить хоругвы въ святыми образами, блѣдыхъ духовныхъ въ бѣлыхъ сорочкахъ, горючій свѣчки въ рукахъ, сивыхъ пралатóвъ въ фіолетовыхъ уборахъ и пóдъ адамашковымъ балдахимомъ, вышиванымъ золотомъ, стать князя церкви въ блискучóмъ фелонѣ, тримаючого передъ лицемъ золоту монстранцію, що горить и свѣтить неначе сонце... Вóдтакъ зникае все. Знovь обгортае ся глубока тишина. Вона чуе лише святочный голосъ великого дзвона, що глухо долѣтае до нея черезъ отворенй дверѣ. Нагло вóдзывають ся дѣточій голосы, такій ясній и чистій неначе срѣбній дзвóночки. И коли вона прислухуесь ихъ спѣвови, починае свитати въ глубинѣ ея затемненой душѣ. Дивный тонъ рушаесь тамъ, вeть ся, стае що-разъ голоснѣйшій, що-разъ сильнѣйшій, ажь наконець починае такъ солодко дзвенѣти... То смѣхъ ея дитинки! Се ея щебетливый смѣхъ, якій розлягавъ ся що ранку, коли вона збудилась. Пóдъ якимсь дивнымъ вплывомъ пóдносить вона очи до образа, на котрóмъ Пресвята Дѣва Марія держить на рукахъ дитинку-Ісуса. Промѣнѣ сонця золотять головку лагóднымъ блескомъ. И коли тѣ ясній кучерѣ, тѣ свѣтячій очи стоять передъ нею, выринае нагло передъ нею якъ найдокладнѣйше образъ ея рóднoго сынка, якъ вóнъ живъ и розвивавъ ся. Все, за чимъ вона доси въ безсонныхъ ночахъ и сумныхъ дняхъ надармо плакала и тужила, стоить мовь живе передъ нею: его голосъ, его смѣхъ и радбсть, его рожеве личко, его ясній, синій оченята... И здаеть ся ѣй, що зъ ласки неба стало ся дивне чудо: ѣй вернулась ея дитинка! Въ ея уявѣ, въ ея безсонныхъ снахъ збудилась вона до нового житя!

Вона пóдносить ся и выходить зъ божого дому зъ пóднесеною головою, зъ розъясненымъ блѣдымъ обличемъ, а на ея устахъ грае сумовито-погóдна усмѣшка...

(М.Л.)

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дякóвскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належить посылати до канцелярії дякóвскои льотерії, Львóвъ Коперника ч. 36 на руки Впр. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львóвъ, Ринокъ 36. — *Комітетъ.*

— **На вѣче!** Львóвска „Селянська Рада“ устроюе народне вѣче въ недѣлю 9 ого вересня с. р. о 5-ій годинѣ пополудни, въ селѣ Толщовѣ (коло Винникъ) въ хатѣ п. Якова Крука. Выголосять ся реферaты: 1) політичный 2) економічный и 3) про гро-

мадеку реформу. Братя селяне! прибувайте численно на вѣче! — За выдѣлъ: *Д-ръ Кость Левицкій, о. Горнякъ.*

— **Народне вѣче**, скликане повѣтовою орґанізацією Народного Комітету, вѳдбуде ся въ Ольхѳвцѣ долиньского повѣту въ недѣлю дня 16. н. ст. вересня о годинѣ 3-ій пополудни въ стодолѣ парохіяльнѳй. Програма вѣча: 1) референтъ о законѣ ловецкѳмъ, 2) о реформѣ выборчѳй, 3) о читальняхъ, 4) дискусія и внесеня. Передъ вѣчемъ о годинѣ 2-ій пополудни вѳдправить ся въ мѣсцевѳй церквѣ соборна вечѣрня и Молебенъ до Пресв. Богородицѣ. Комітетъ просить о найчисленнѣйшу участь!

— Дня 13. вересня о 12 годинѣ вѳдбуде ся **зѳбраня Руской Рады въ Бѳбрцѣ**. Но при звычайнѝ референты просить ся членѳвъ привезти свои датки на потерпѣвшихъ вѳдъ повени въ повѣтѣ якъ такожъ о привезене на оказъ лучшихъ родѳвъ збѳжа и овочѣвъ, котрѝ бы можна у нихъ розкупити. — За выдѣлъ Руской Рады *І. Билинкевичъ.*

— **Рускій народный театръ** дасть у Львовѣ на перше представленя вѳ второкъ 11 ого вересня „Кляте серце“ образъ народный Тобилевича зѳ спѣвами и танцями. Представленя вѳдбувати-муть ся въ сали товариства „Звѣзда“ при ул. Францішканьскѳй ч. 7. Стація трамваю при улици Личаковскѳй.

— **Число ученикѳвъ въ рускѳй ґімназіи въ Перемышли.** На сей рѳкъ вписало ся до класы приготовляючои 59, до I-ои 104, до II ои 65, до III-ои 72, до IV-ои 62, до V-ои 39, до VI ои 47, до VII ои 35, до VIII ои 35 разомъ 518 ученикѳвъ. Класы I., III. и IV. подѣленѝ на два вѳддѣлы; другои не подѣлено, бо вже нема де помѣстити, хотяй новый будынокъ.

— **До рускои ґімназіи въ Тернополи** [пѳсля вѣсти, одержанои зъ вѳдтамъ сегодня] вписало ся сего року 235 ученикѳвъ а именно: до I-ои класы 101, до II-ои 82, до III-ои 53 ученикѳвъ.

— **Зъ Кутѳвъ** пишуть намъ: Жие у нашѳмъ мѣстѣ господарь Новицкій. Хотѣвъ вѳнъ сего року записати до школы сынка, та не приймили, бо за молодый, не мае ще шѣсть лѣтъ. Якъ нѣ, то нѣ, нѣчо не порадишь. Але зайшовъ вѳнъ разъ на пиво. И тамъ застае учителя п. Ст. и екзекутора податкового п. Ган. Присѣвъ до нихъ та й розказавъ, що не приймили хлопця до школы. А учитель каже; „Знаете що? Запишѣть вы свою доньку до польскои читальнѣ, а я постараю ся, що вамъ хлопця приймуть до школы. Екзекуторъ Ган. притакнувъ сему — и Новицкій згодивъ ся, записавъ доньку до польскои читальнѣ. Хлопця, розумѣе ся, таки не приймили до школы. А треба знати, що той мѣщанинъ — Русинъ, та й его жѣнка и донька, хоть вѳрменьского обряду, такожъ Русинки. О такъ то нашѝ „браця“ ловлять въ мутнѳй водѣ рыбу. Бо що-жъ? дѣвчина справдѣ Русинка, але ѳи возьмуть въ свои руки тай зроблять зъ нея, що схотять. А найсумнѣйше то, що имъ помѳчнѝ въ тѳмъ таки самѝ Русины. Бо-жъ и учитель п. Ст. и екзекуторъ п. Ган. — Русины. Але якѝ, бачимо. Господи борони вѳдъ такихъ! Той екзекуторъ та й два его товаришѣ по званю, такожъ Русины, то найвѳльше дѣяльнѝ члены польскои читальнѣ. Скарбъ платить вимъ, щобы стягали податки, а они стягають вкладки для тов читальнѣ та й сповняють тамъ усякѝ можливѝ функціи — навѣть замѣтають комнаты, запалюють лямпы и т. п. Такъ то нашѝ „браця“ плюють намъ у кашу, а мы имъ ще и миску наставляемо. Чи не встыдъ намъ, панове екзекуторы, выслугуватись тымъ, котрѝ якъ не сегодня, то завтра — якъ то кажуть — копнуть насъ ногою? Маете свою читальню „Просвѣты“! Але тутъ и духу вашого не чути, вытираете чужѝ стѣны. Спамятайте ся! Боите ся своихъ стѣнъ, не хочете бути отвертыми Русинами, то бодай сидѣть тихо, не ставайте въ ряды нашихъ противникѳвъ. — *Мѣщанинъ.*

— **Зъ порядкѳвъ на нашихъ почтахъ.** Зъ Нижбѳрка нового одержуемо зъ просьбою о умѣщене отсе письмо: Прошу помѣстити ласкаво отсю коротку мою допись про порядки на почтѣ въ Нижбѳрку шляхотскѳмъ ad Копичинцѣ, котрѝ тутешнѳй людности допекли вже до тои степени, що не остае инша рада, якъ кождый фактъ надужитя зѳ стороны заряду почтового въ Нижбѳрку подавати до вѣдомости публичнои. Се потрѣбне тымъ бѳльше, що вже давнѣйше до ц. к. Дирекціи почтъ у Львовѣ вношений жалобы на поступованѣ почтмайстра п. Ісифа Кротульского оставали ся чомусь безъ успѣху.

При непогамованѳй жилцѣ робити якокости сторонамъ, п. Кротульскій, выслуженый жандармъ, будучи мазуромъ чистои крови, любить такожъ забавитись въ польского патріота, якъ свѣдчить о тѳмъ слѣдуючій фактъ: Дня 4 с. м. одержавъ я зъ почты пѳсланцемъ переказъ грошевый вразъ изъ посланцемъ переказъ выставленымъ въ польскѳй мовѣ, хочь самъ переказъ выповненый бувъ по руски. Я удавъ ся самъ на почту и просивъ урядника, абы посвѣдчене выповнивъ менѣ по руски. Сей озлобивъ ся на и почавъ въ нечемный способъ выкрикувати: „Może mam jeszcze uczyć się po turecku lub po hiszpańsku?“ Коли-жъ я звернувъ его увагу, що урядникъ есть обовязаный знати такожъ другу краеву мову, вѳдповѣвъ менѣ: „Wyprasżam sobie wszelkie uwagi! Mnie się nie chce pisać po rusku! Możesz mnie pan skarżyć!“ Розумѣе ся, я грошій своихъ не мѳгъ вѳдобрати, хочь они були менѣ дуже потрѣбнѣ. Удавъ ся я справдѣ зъ жалобою на таке поступованѣ сего мазура до Дирекціи почтъ у Львовѣ, однакъ не знаю, чи я яку дѳстану сатисфакцію. Тому учините, пане редакторе, всѣмъ мешканцямъ Нижбѳрка велику прислугу, скоро звоните подати повышшій фактъ до публичнои вѣдомости. Чей може въ той способѣ п. Кротульскій трохи присмирить ся а львѳвска Дирекція почтъ змѣнить свою дотеперѣшну практику обсаджуванѣ урядѳвъ почтовыхъ у всходнѳй Галичинѣ мазурами, що не мають и понятя о рускѳй мовѣ, а навчитись ви не хотять. — *Т. К.*

— **Заява вдячности буковиньскихъ Русинѳвъ для президента краю бар. Бурґіньона.** Черновецка „Буковина“ помѣстила въ остатнѳмъ (101) числѣ таку Вѳдозву:

Милзі браття! Его Величество, наш все ласкавійший цісар іменував нашого краєвого президента — барона Бурґіньона — своїм тайним радником. Браття! Нема певно ні одної рускої громади, ні одного громадянина, котрий би не знав зі свого власного досьвіду, що Его Ексцеленцея пан президент барон Бурґіньон є рускому народови добрим, щирим і правдивим приятелем. Сей благородний муж, котрий лекво від двох літ кермує управою нашого краю, пізнав помимо того, що яко чужинець прибув сюди, не знаючи цїлком наших відносин, ваше лихе положеня і віддав ся з пожертвованем полїпшене долї руского народу на поли церковнім, на поли просьвітнім, а вже місяцями нараджує ся з нашими вибраними заступниками, як би усунути ваші матеріяльні недостатки і вам у вашім рускім краю уможливити такий бит, щоб ви не мусїли покидати рідної батькївщини, подібно як се вже з нужди учинило много з ваших братів. Браття! Жаден з дотеперішних краєвих президентів не заслужив собі в тій мірі подяку краю і нашого народу — але і жадного з его попередників не відзначив в рівний спосіб наш малостивий Монарх — тому докажім знану вдячність руского народу, відложім при сій нагоді свої партійні роздори, всяки ріжниці наших політичних поглядів і з'язім ся в середу, 30. серпня (12. вересня) 1900 перед Его Ексцеленцією краєвим президентом бароном Бурґіньоном і зложім ему разом з нашими щирими благожеланями також і належиту искренну подяку нашого народу! Кожда громада нехай вишле своїх заступників-мужиків; а Високопреподобні отцї духовні і панове учителї зволять також явити ся, о скілько їм на се позволять їх службові обовязки. Браття! Покажім, що наш нарід умїє платити хлїбом за хлїб! До побачена в середу, дня 30 серпня (12 вересня) 1900 о годині пів до 11 перед полуднем в Чернівцях в готелю „Central“. Рускі посли до ради державної і на сойм краєвий: *Єротей Пігуляк, Николай Василько, Винниа Зубрицкий, др. Стоцкий, Сидір Виннцкай.*

— **До рускои школы взѳрцевои** при львѳвскѳй мужескѳй учительскѳй семинарії, знанои школою вправъ для кандидатѳвъ на народныхъ учителѣвъ вписало ся, якъ довѣдуемось 130 ученикѳвъ, а именно: до I класы 27, до II-ои 26, до III-ои 39, до IV-ои 38. Першу класу веде сего року п. Григ. Зарицкій, другу п. Іос. Гриневичь, третю п. Григ. Врецьона, а четверту на-разѣ п. Мих. Хруповичь. До ведена четвертои класы мае небавомъ (по занменованю) прибути п. Скоробогатый изъ станиславѳвскои взѳрцевои школы. Науки релігіи въ сѣй школѣ удѣляе о. Евг. Гузаръ, катихитъ-професоръ учительскои семинарія мужескои. Управителемъ сеи школы краева рада шкѳльна на внесене краєвого инспектора шкѳльного, п. Болесл. Барановского, именувала найстаршого учителя ви, п. Григ. Врецьону, що зробило на руску суспѳльность, интересуючу ся рускимъ шкѳльництвомъ, взагалѣ миле вражѣне. Сесю школу изъ самъ шкѳльнымъ пѳврокомъ перенесено зъ Народного Дому въ гарну реальность фундація пок. кардинала Сильвестра Сембратовича при улици Длугоша ч. 17. Нове помѣщене сеи школы мае то добре, що гарный одноповерхій дѳмъ зъ двома подвѳрями лежить въ затишю и зелени мѣжь просторыми садами и огородами. Та й воздухъ въ сѣй части Львова инде не той, що въ середмѣстю. Нехай же всѣ тѣ гарнѝ прикметы послужать сѣй школѣ и до що-разъ гарнѣйшого розвою! — Заступникомъ директора цѣлои учительскои семинарія мужескои именованый професоръ-катихитъ женьскои учительскои семинарія кс. Вал. Волчь. Є повна надѣя, що пѳдъ его умнымъ и дѳалымъ управительствомъ и всѣ справы цѣлои семинарія учительскои мужескои пѳйдуть належнымъ торомъ.

— **Рядникъ судовый „покутнымъ шинкаремъ“.** Въ Улановѣ, ніского повѣта, засудило староство тамошного начальника суду К. за покутне шинкарство на кару 20 зр. взглядно на вѳдповѣдну кару арешту. Радникъ К. є пресесомъ касина и спроваджувавъ для членѳвъ касина пиво, вино и т. п. Се не подобало ся тамошнымъ пропінаторамъ и выпроцесували засудъ на радника.

— **Самоубійство въ Яремчи.** Сынъ радника почтового зѳ Львова Штекбавера, докторъ правъ и конципієнтъ прокураторіи скарбу у Львовѣ, перебуваючи вѳдъ нѳдѣлькохъ днѣвъ зъ своимъ братомъ въ Яремчи, позбавивъ себе житя въ фалахъ Прута. Вѳнъ вѳдъ давна носивъ ся зъ гадками самоубійства, а разъ яко однорѳчникъ стрѣливъ бувъ до себе и поранивъ собѣ щоку та й утративъ лѣве око, але тогдѣ уратовано ему жите на те, щобы его пѳзнѣйше стративъ. Тѣло его выдобуто вчера зъ глубени Прута.

— **Смерть за кавалокъ поля.** Иванъ Голѣйный подруживъ ся дочкою Анны Мацюковои зъ Лавчина и дѳставъ за жѣнкою кавалокъ поля, котрый державъ у заставѣ его сусѣдъ Андрухъ за позичену пятку. Анна Мацюкова померла а „кавалокъ“ обнявъ въ посѣдане на свою бѣду и нещасте Иванъ. Братъ его жѣнки Юрко забагъ присвоити собѣ той кавалокъ и вложивши Иванова пятку заявивъ, що вѳнъ буде на кавалку господарити. Суперечка готова! Юрко скосивъ вечеромъ кавалокъ, Иванъ зъ жѣнкою и зъ букомъ ставъ въ оборонѣ своихъ правъ, а бороними ихъ такъ завзято, що Юрко въ наслѣдокъ ударѳвъ суковатого бука зъ руки Ивана померъ заразъ другого дня. Ивана увязнено, а дня 5 с. м. вѳдповѣдавъ вѳнъ за свѳй злочинъ передъ судомъ присяжныхъ. „Я боронивъ свого“ — выправдувавъ ся Иванъ — „а въ оборонѣ передъ напастникомъ хопивъ я те, що попало пѳдъ руку“. Судьѣ повѣрили словамъ Ивана и увѳльнили его вѳдъ обжалованя о убійство, але признали, що въ самооборонѣ загнавъ ся за далеко. Отже за переступство закона о конечнѳй оборонѣ житя засудивъ его трибуналъ на пять мѣсяцѣвъ вязниць.

— **Новый тѳвръ Льва Толстого.** Говорять, що Толстой кѳнчить новый тѳвръ п. заг. „Нашѝ невѳльники“, котрый, подѳбно якъ попереднѝ его творы, буде острою критикою теперѣшного устрою суспѳльного.

— **Засудъ смерти** выдавъ станиславѳвскій судъ присяжныхъ на Юлу Фроста, рѣзника зъ Калуша, за злочинъ морду доконаный на его конкурентѣ Ханмѣ Бухгальтерѣ.

— **Громада мѣста Львова** вспавила ся въ остатныхъ часахъ затяганемъ позычокъ. Не стало 6-міліоновои позички, постарала ся додатково о новѝ 3 міліоны, а вже нестало здатись ся и того, бо затягнула знову позычку въ дирекціи фонду пропінаційного въ высотѣ 500 000 коронъ.

— **Громадський Голос**, орґан українсько-руської радикальної партії“, перемѣнивъ ся зъ двотыжневника въ ілюстрованый тыжневникъ. Въ першѳмъ числѣ помѣщено портретъ Шевченка и видъ оборонного пекіньского муру. Зъ сего числа довѣдуемо ся, що сегорѳчный зѣздъ делеґатѳвъ радикальнои партіи вѳдбуде ся у Львовѣ 7 жовтня с. р.

— **Россійске міністерство** — якъ доносять петербурґскѝ дневники — звернуло увагу на не вѳдповѣдность обсады посадъ въ институціяхъ мѣскихъ, шпиталяхъ и т. п. особами, котрѝ, выслуживши свѳй часъ, побирають емеритуру зъ державныхъ фондѳвъ. Очевидно тенденція тутъ така, щобы державнѝ пенсіонисты, маючѝ зъ чого прожити, не забирали посадъ, зъ котрыхъ могли бы жити люде, не посѣдаючѝ средствъ до житя, отже менше було бы интелігентного пролетарияту.

— **Телефоністки и зимна купѣль.** Позаякъ телефоністки, сповняючи свою службу, попадають въ недугу нервову, а въ наслѣдокъ того и они не вдоволенѝ самѝ зъ себе и публика не вдоволена зъ нихъ, то французкій міністеръ торговлѣ наказавъ выдавати для нихъ що денно зимнѝ ванны за дуже низькою оплатою.

— **Дрѳбнѝ вѣсти.** Въ Стрыю, при пересуваню возѳвъ зелѣзничихъ наѣхала машина на порожнѝ возы и въ наслѣдокъ того тяжко покалѣчила машиниста а палячеви зломило щоку. — На цѣсарскѝ маневры въ Галичинѣ выѣдуть разомъ зъ цѣсаремъ архикнязь Райнеръ и Кароль-Фердинандъ а такожъ князь Юрій баварскій, котрый по маневрахъ повернe зъ цѣсаремъ до Вѣдня. — Въ Камѣнцѣ-Бышкѳвъ, равского повѣта, згорѣло 51 будынкѳвъ господарскихъ. — Убійникѳвъ Петра Бакана зъ Улазова выслѣдила жандармерія въ особахъ Дмитра Максимовича и Іосифа Ткачика, хлѣбороббвъ зъ Улазова. Обохъ увязнено и вѳдставлено до суду. — У Варшавѣ завязало ся товариство удѣлове пѳдъ назвою „Выключна репрезентація товарыства винаходѳвъ Яна Щепаніка и Спблка“. — Въ Стрыю дня 5 с. м. вѳделонили Поляки памят якъ Кіліньского. — Банкъ державный въ Россіи пустивъ въ обѣгъ новѣ 50-рублевѣ банкноты, на котрыхъ умѣщеный вже портретъ царя Николая II. — Въ суботу, 8-ого с. м. розпочне ся ся въ Хойницяхъ (въ Прусахъ) цѣкавый процесъ противъ жида Израельского о ритуальный мордъ.

Посмертнѝ — ✝ — оповѣстки.

Софійка Левицка, донька о. Автонома Левицкого завѣдателя въ Бурдякѳвцяхъ, умерла на тяжкѳй недузѣ дня 6 серпня с. р. въ 14 роцѣ житя. В. ѣ. п.!

Наука, штука и література.

— **Про концертъ д. Модеста Менциньского** въ Перемышли пишуть намъ: Минулои пятницѣ зѳбралась громадно руска перемыска публика, щобы послухати спѣву молодого адепта штуки п. Модеста Менциньского, вѳдъ року ученика славнои спѣвацкои школы проф. Штокгавзена у Франкфуртѣ н. М. Доводилось намъ давнѣйше на деякихъ концертахъ чувати п. М. и дивуватись звучности та ширинѣ его голосу; але теперь, пѳсля однорѳчнои школы, можемо смѣло сказати, що п. М. се будуща оперова слава. Голосъ его дуже значно вже выробленый, зъ природы дуже звучный та мельодійный, зъ перевагою лірычного елементу, незвычайно широкои скалѣ. Звычайно, п. М. не усюды ще певный, особливо въ низшихъ тонахъ; але коли зважить ся недовгій часъ науки, выробленѳсть середины та свободу въ вершинѣ, можемо лише ґратулювати ему великихъ успѣхѳвъ. П. М. мае великій даній: незвычайный голосъ пѳдбчь чудовои деклямаціи та знаменитои интерпретаціи. Чоловѣкъ дуже поетичный та интелігентный, умѣе вѳллятн въ голосовѝ звуки усѣ думки поета, усе чуте композитора. П. М. певно першій интерпретаторъ Лисенка, якъ се показало ся зъ вѳдспѣвання першорядныхъ его композицій: „За думою дума“ (Шевченко) та „Розвѣйте ся зъ вѣтромъ“ (Франко). А вже народнѝ пѣснѣ укладу Лисенка мають тутъ пѳдбчь п. С. Крушельницкои найкращого выконавця. Три пѣснѣ, кожда иншого роду та настрою, вѳдспѣваний на концертѣ, були доказомъ сего. Ширина скалѣ, гарна кольоратура, особливо въ высокихъ тонахъ, показалась при вѳдспѣваню партіи зъ оперы Don Juan. Мельодійну романцу Flutenreicher Ebro мусѣвъ п. М. повторити. Romans Kirkora зъ оперы Goplana достроювавъ ся у выконаню до попередныхъ точокъ. Взагалѣ витаемо п. Менциньского якъ будучу славу руского артистичного свѣта и желаемо ему, щобы дальша наука якъ найшвидше повела его до сен мети. — *К.*

Именованя, перенесеня, вѳдзначеня и пр.

Именованя. Міністеръ просвѣты занменувавъ професора державнои школы промысловои въ Черновцяхъ Антонія Павловского управителемъ высшои державнои школы торговельнои у Львовѣ, а дѣйстными учителями сеи школы приватного доцента политехніки львѳвскои Романа Залозецкого, дѣйстного учителя школы реальнои въ Тернополи, д-ра Евгена Ромера и дѣйстного учителя школы реальнои у Львовѣ Егіда Вернбергера.

Міністеръ судовництва занменувавъ адъюнктами судовыми аскультантѳвъ: Адольфа Саганка для Рожнѣтова, Рудольфа Ріхтера для Балигорода, Ивана Лазу для Немирова, Кор. Поповича для Садагоры, Фед. Гердегена для Нѳдгаець, Стан. Спендаковского для Коничинець, Кар. Билиньского для Буковска, Войт. Феликса для Березова, Алекс. Салака для Потока золотого, Людв. Каз. Радваньского для Бурштина, Л. Заградника для Вишнѣвчика, Жигм. Шлянера для Турки, Миросл. Здерковского для Глинянъ, Юл. Романчука для Товстого, Романа Юдейка для Борщева, Алекс. Гільбріхта для Буська, Атан. Федоровича для Путилѣ, Ант. Яновского для Борщева, Ант. Щепаньского для Городенки, Ант. Отогана для Войнилова, Волод. Бальдінього для Гусятина, Лук. Чирпаньского для Скалата, д-ра Едв. Вібіраля для округа высшого суду краєводо у Львовѣ, Ем. Купаренка для Кимполюнґа, д-ра А. Регінса для Заставнои, д-ра Герм. Перльштойна для Селятина.

Телеґрамы.

Вѣдень 7 вересня. На вчерашнѳмъ засѣданю ґенеральнои рады австро-угорского банку ухвалено розпочати зъ днемъ 20 с. м. выдавати новѝ 20-короновѝ банкноты.

Черновцѣ 7 вересня. При доповняючѳмъ выборѣ до сойму въ Черновцѣвъ выбрано посломъ д-ра Шраухера.

Берлинъ 7 вересня. Деякѝ дневники высказують переконанѣ, що мѣжь Россіею а Нѣмеччиною ведуть ся теперь переговоры комаромісовѝ въ справѣ выцофаня войскъ зъ Пекіну. Здае ся, що лише часть вѳйска буде выцофана. Зъ Амоя доносять, що Англійцѣ и Японцѣ ще не выцофали своихъ вѳйскъ. Купцѣ и промысловцѣ знову выступили въ жаданемъ выцофаня вѳйскъ.

Лондонъ 7 вересня. Standard доносить, що Англія мимо послѣднихъ предложень Россіи въ справѣ выцофаня вѳйскъ зъ Пекіну, зарядила дальшѝ высилки вѳйскъ до Хінъ.

Варшава 7 вересня. Кѳлька вѳддѣлѳвъ вѳйскъ, котрѝ мали вѳдъѣхати до Хінъ, вернуло зъ Одессы до Варшавы.

Лондонъ 7 вересня. Вѳддѣлы Девета знищили зелѣзницю на пѳвнѳчь и полудне вѳдъ Блюмфонтену. Англійцѣ стратили 19 ваґонѳвъ зъ провіантомъ и 25 зъ матеріяломъ для артилерія, але безъ амуніціи. Въ Блюмфонтенѣ запанувавъ неспокѳй, бо въ околици коло Табаню появили ся вѳддѣлы Бурѳвъ. Противъ нихъ вырушивъ ґенералъ Гамільтонъ. Мѣжь Табаню а водопроводами прийшло до битвы.

Ню Йоркъ 7 вересня, Бувшій президентъ революційного правительства на Кубѣ приѣхавъ до Вашинґтону и напирае на правительстао, абы якъ найскорше дало Кубѣ заповѣджену автономію, бо коли дальше буде на Кубѣ панувати теперѣшна господарка, на островѣ выбухне революція ще сильнѣйша, якъ повстане противъ Испанія.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. Л. Ба. въ Бу. такъ. — И. До. въ Бр. За вересень прийде ще 1 кор. 6 сот. — М. Фо. въ Ро. Прийде ще 7 кор. — М. Ли. въ Вѣ. До кѳнця року и анонсъ а на 1901 зѳстало 10 кор. — сот. — С. Ст. въ До. к. Льв. Ще 10 кор. бо въ 1899 зѳстало въ залеглости 3 кор. — П. По. въ Мо. Прийде ще 4 кор. до кѳнця вересня, о надѳслане котрыхъ просимо, инакше застанемъ ся дальша высылка. — А. Ви. въ Гл. Прийде ще 8 кор. 80 сот. — С. Ка. въ Од. Прийде ще 40 сот. — Н. Ча. въ Пе. До кѳнця року 8 кор. 80 сот.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. зелѣзниць.

Льокальнѝ рухъ особовѝ. — Вѳд дня отвореня руху на зелѣзници льокальнѝ Піла-Яворжно входять в житє додаток VII до обовязуючих вѳд 1. сѣчня 1898 тарнѳ для перевозу осѳб, накунків, подорожних посилок експресових і псів на зелѣзницях льокальних в Галичинѣ і на Буковинѣ, вістаючих в заряді державнім. Ціна додатку 10 гелерів.

Північно нѣмецкій рухъ товаровій з Галичиною і Буковиною. — З днем 1. вересня 1900 входить в житє додаток I. до тарнѳи часть II. зшиток 2.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена вѳд 15 липня до 15 вересня с. р., пѳсля чого буде вѳдчинена для публики що дня, окрім нѳділь і сьвят, вѳд 4 до 6 год. по пол. Для ученникѳвъ лише в понѳдѣлки та четверги.

Поручає ся **Готель Вікторія у Львовѣ ул. Гетманьска ч. 8**

заразъ коло станцій електричної зелѣзницѣ зъ комфортомъ уряджений

Покоѣ вѣдъ 70 кр. почавши.

486 2—5

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

7 м. ст. вересня 1900.

[Цѣна подана въ коронахъ.]

Львѣвъ: Пшениця стара 15·— до 15·50, пшениця нова —·— до —·—, жито старе 12·— до 12·50, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 12·— до 12·40, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашнистый 12·20 до 12·80, ячмѣнь броварный 13·— до 14·—, горохъ пашнистый 14·— до 16·—, до варенья 17·— до 24·—, вика —·— до —·—, насѣне льняне —·— до —·—, насѣне конопне —·— до —·— ббвъ —·— до —·—, бобикъ 12·— до 13·—, гречка 17·— до 20·—, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·— конюшина шведска —·— до —·— кукурудза стара 13·— до 14·—, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 23·— до 24·—, хмѣль старый —·— до —·—, хмѣль новый за 65 кільо —·— до —·—, оковита готова за 50 літрѣвъ 19·10 до 20·—, на термінъ 17·— до 18·—.

Надѣслане.

Въ концесіонованій школѣ спѣву АДЫ ДОМБРОВСКОЙ, дипльомованої ученицѣ, п. п. Пасхалісъ-Сувестрѣвъ въ Дрездні, розпочавъ ся курсъ науки спѣву сольового зъ днемъ 1 вересня с. р. — Планъ науки уложеный вѣдъ системы паризкой консерваторія. — Хорущина число 10, партеръ. 450

Конципіентъ

глядає посади. Зголошенія: канцелярія адв. д-ра Шафраньского у Львовѣ, ул. Собѣского, число 9. 444 2—2

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординує при улици Ягайлоньскій число 7 вѣдъ 9—1 и 3—5 287

ПЕРЕКАЗЫ

на Варшаву, Берлинъ, Парижъ, Лондонъ выдає

СОКАЛЬ и ЛЛЕНЪ

банковый Дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зъ провінціи выконують ся вѣдворотною почтою. 7 (I.)

Лѣчниця д-ра А. Тарнавского

въ Косовѣ за Коломыєю

отворена до кѣнця жовтня. Средства: лѣченє водою и иншій фізикально-дієтетичній на способъ д-ра Лямана. 329 4—5

Д-РЪ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ **шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ** б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у **Вѣдни, Берлинѣ и Парижи**, лѣчить методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію **найновѣйшихъ прирядовъ** всякій **венеричній недуги**, насѣть найбѣльше за **старѣлій шкѣрий, половій и мочового наряду**, у мужчинъ и женщинъ. — Ординує вѣдъ години 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 21—?

ЛИПЕ

въ ресторациі ЗАФТУЛЫ ТКНФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дѣмъ власный, можна дістати щодневне о годинѣ 8-ій рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печеня вепрова въ капустою	15 кр.
Сѣкаій легки	12 „
Флячки	12 „
Нѣжка теляча въ хріномъ	10 „
Ковбаска зъ хріномъ	6 „
Кавіяръ	18 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моєи ресторациі, даю вѣдбиральчимъ марки. — Найлѣпшій вина по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все сѣдма, въ великій выборъ страви и напитковъ освѣтлена кухня.

79 213—?

Зъ высокимъ повазаненемъ

НАФТУЛА ТЕЛФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкой

поручає въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібелї манометры и т. п.

Уряджене дзвонковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

БУЛЮНЪ

по 5 зр., 6 зр., 7 зр. 50 кр. 10 зр. зъ самого дробу и звѣрины. — Брындза гѣрска 5 клґр. пачка 2 зр. 28 кр. Коцы на конѣ, вовняні, штука 6 зр. 50 кр. поручає

Дворъ Лапшинъ,

446 *почта Бережаны.* 1—12

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейзажистъ

Львовъ, Ягайлоньска 7,

уряджує и закладає парки англійскій, французкій и лѣсній, звѣринцѣ, партеры цвѣтовій, огороды и сады овочей такъ ужитковій якъ также экспльоатаційній, оранжерій и теплярнѣ цвѣтовій и овочевій, провадить спеціяльній управы якъ также рисує плянчы такъ цѣлыхъ огородовъ якъ и поодинокихъ цвѣтниковъ.

Приймає также сталый надзоръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукцій.

Доставляє также сѣмо и правильно черезъ цѣлый рѣкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купецкихъ.

865 15—26

Гармоніюмъ

до науки спѣву

дуже тревалон конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

НОВОСТЬ. НОВОСТЬ

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживає кремъ вехѣдной красоты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтѣ плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Дѣстати можна лише въ дрогеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386b **ул. Сикстуска, ч. 21** 13—34

Женщина інтелігентна глядає місця до заряду дому займесь кухнею. Адрес: A. Вінтонякъ, poste restante Болехів 431 2—?

Свѣжый мѣдъ

десеровый правдивый рарытасъ медоборбвъ 5 клґ. 3 зр. 30 кр. франко власна пасѣка. Коріне вичь ем. уч. Иванчаны и л. 439 3—4

Ученик VII. кл., приватист пошукує лекцій на село. Ласкаві зголошеня просить адресувати: Д. С. poste restante Ігровиця. 3—3

Ученик VII-ої класи гімназіяльної глядає лекцій на село. Адреса: poste restante П. С. Львів. 2—3

Осьмоклясовый нѣмецкій пасіонатъ для дочокъ офіцировъ и урядниковъ, концесіонованый ц. к. міністерствомъ и намѣстництвомъ, отворює ся 6-ого вересня для дѣтій зъ лучшихъ домовъ. Институтъ мѣститъ ся при улици Голубиній ч. 8 I. II. Записы будуть тревати вѣдъ 1 до 15 вересня вѣдъ 11—1 и вѣдъ 4—7 годины. Пансіонарки будуть приняті до 15 вѣдъ найкористнѣйшими условіями. Тамъ знаходить ся такожъ курсъ приготовляючій и огородець дитинячій зъ нѣмецкою и французскою конверзаціею. Информацій удѣляє зверхница пансіонату панѣ Дітнеръ. 419 1—2

Тапеты найновѣйшій

Штукатерія суфітовій

Сторы и жалюзіи

до вѣконъ

Хѣдники кокосовій

Дроты до сходовъ

поручають найдешевше

И. ЛУЦИЦКІЙ

и

В. АДАМСКІЙ

давнѣйше ІРҐЕНСЪ

Львовъ, Собѣского 4.

Для Пп. Архитектовъ и вѣдприємцѣвъ вѣдповѣдный работъ 408 12—25

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЙ ШТУКИ

стовариществе зареестроване въ ограниченою порукою

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконує всякій працѣ зъ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства вѣдъ композицій своихъ членовъ, а именно: образы релігійній до иконостасовъ, олтарѣвъ, хоругвъ, на тетраподъ, плащаницѣ и пр. и такіжъ образы до комнатъ; образы святскій: историчній, портреты зъ натуры и фотографій, краевиды, побутовій и пр.; зъ дерева: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійній, споминальницѣ и т. д. и всякій працѣ золотарскій; рѣвножъ украшає внутра церковъ, выготовляє пляны церковъ, капличъ и пр. и утримує на складѣ фотографічній репродукцій образовъ рускихъ артистовъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконанє.

Цѣлею Товариства є: вѣднести нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи прото ее чисто руске Товариство патріотичній опѣцѣ нашои П. Т. Публики духовной и святскои надѣемо ся, що зводить Она причинити ся до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрій приймає выключне лишь Дирекція Товариства. 460 80—?

Зъ глубокимъ повазаненемъ *ДИРЕКЦІЯ.*

Товариство не послугує ся аґентами.

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ

ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львовъ, Академічна ч. 8

выконує ПЕЧАТКИ до лаку и фарбы, ВЫВѢСКИ вѣдливаній и ґравованій МОНОГРАМЫ и ГЕРБЫ рельефно зъ золота и срѣбла, также всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНЫ

НЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо-нѣмецкѣмъ, бароковѣмъ, англійскѣмъ и ґотицкѣмъ

ЮСИФА РУЖИЦКОГО

Львовъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймає также крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтаній перерабляє на скѣряній.

Поручає крѣсла вѣдъ 4 зр. и выше.

Похвальній листы на бажанє. 321 20—60

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

магістра фармациі и довголѣтн. властителя аптики

припоручає:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОЙ МИЛЕНЬКОЙ, вѣдзначеный сотками похвальныхъ листовъ, влядженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthа arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристає досконало до лица и вызначає ся приємною и тривкою вонею. — Оригінальній коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжной Миленькой, задишить иншій пудры такъ красвій якъ заграничній. Богато замовлень и подякъ дає найлѣпшу рекламу моєму пудрови. — При замовленихъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плямъ и мастъ д-ра Бамберґера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває веснянки, жовчевій, плямы, надає шкѣрѣ бѣлости, прозорости и аксамитнои тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣночовій плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листовъ. 323 21—32

МЫЛА ЛИЛІЄВЙ зъ Мекки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1900.

вѣдъ часу середно европейского [вѣзнѣйшого о 36 мінутъ вѣдъ часу львовского].

посп. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	посп. вѣдходять о годинѣ	особ. вѣдходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Бориславя (Сколього вѣдъ 1/5 до 30/6)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рѣшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3·35	„ Подволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		5·45	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/5 що дня)
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рѣшева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Бориславя
				6·30	„ Подволочискъ, Кіева, Одесы, Бродовъ
				6·35	„ Станиславова, Подвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·30		„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4.	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ 21/5 до 16/6.)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродовъ)		9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ 1/5 до 15/6.)
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·15	„ Янова
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Подволочискъ, Бродовъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	8·50	„ Кракова, Заґбя, Лункова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Рышева (Любачева, Ярослави, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 16/5 въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ 1/5 до 15/6)	1·55		„ Подволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродовъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рышева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/5 въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Подволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродовъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
	3·14	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/5, въ недѣлѣ и свята)		3·05	„ Стрыя (Сколього вѣдъ 1/5 до 15/6)
	5·40	„ Подволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродовъ		3·15	„ Янова (що дня вѣдъ 1/5 до 15/6)
	5·45	„ Кракова		3·26	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ 13/5 до 16/6)
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		3·30	„ Рышева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярослави
	6·05	„ Сокаля, Белзця, Любачевъ, Равы рускои			
				6·10	„ Станиславова
	7·24	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/5 въ недѣлѣ и свята)		6·13	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/6 въ будній днѣ, а вѣдъ 16/5 до 30/6 що дня)
	8·28	„ Янова (вѣдъ 1/1 до 15/6 въ недѣлѣ и свята)		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·50	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/5)		7·10	„ Тернополя, Бродовъ
	9·23	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/6 що дня)		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		7·48	„ Бруховичъ (вѣдъ (1/5 до 16/6 въ недѣлѣ и свята)
				9·12	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/6 въ въ недѣлѣ и свята)
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рышева, Орлова, Тарнова
	10·30	„ Подволочискъ, Кіева, Одесы, Бродовъ, Копичинець		11·—	„ Подволочискъ, Бродовъ, Копичинець, Грималова
	5·12				
	7·40			6·43	До Подволочискъ, Кіева, Одесы
2·20	5·17			9·42	„ Подволочискъ
	10·12		2·08		„ „ Кіева, Одесы
				7·33	„ Тернополя
				1··8	„ Подволочискъ

На дворець Подзамче

Зъ Подволочискъ, Тернополя

„ Тернополя

„ Подволочискъ, Кіева, Одесы

„ „ „ „

„ „ „ „

Зъ Подзамча

До Подволочискъ, Кіева, Одесы

„ Подволочискъ

„ „ Кіева, Одесы

„ Тернополя

„ Подволочискъ

ЗАМѢТКА: Нічна пора числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ зрана; нічній поѣзды означені обвѣдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницъ державной при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець Иванъ Белей. Одѣчальный редакторъ Кость Паньковскій. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Инстит. ту Ставропігійского пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 193. Львовъ, Субота 26 Серпня (8 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературний додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю ка перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“, ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кілинського 2; — въ Ярославю: Л. Кришановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитости за инсераты платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженя. — Рекламаціи неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Неодинокє числе коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звычай принимають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣтки инсератового або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносеня приватні числить ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Парляментъ розвязаный!

Wiener Ztg. оголосила вчера цѣсарскій патентъ, котрый розвязуе палату послѣвъ рады державнои и заповѣдае безпроволочне переведене новыхъ выборѣвъ.

Кабінетова нарада въ тѣй справѣ тревала майже цѣлый день и мала бути дуже бурлива. Мѣжь міністрами показали ся поважні рѣзницѣ гадокъ. Доперва по довшѣй нарадѣ Керберови повело ся злагодити ті рѣзницѣ и запанувати надъ ситуаціею. Безпосередно по кабінетовѣй нарадѣ Керберъ пѣшовъ до цѣсаря, зъ котрымъ конферувавъ цѣлу годину и одержавъ уповажнене до безпроволочного розвязаня палаты послѣвъ. Пополудни цѣсарь принявъ Ґолуховского на приватнѣй авдіенціи.

Въ неурядовѣй части Wiener Ztg. пише: Вѣдъ 3 лѣтъ державна господарка стратила норму и контролю. Головна часть правительственныхъ предложень а именно широкои економічнои програмы, котру предложено радѣ державнѣй минувшои зимы, не полагоджена. Кождa хочь бы найпильнѣйша и найбѣльше потрѣбна реформа мусить застрягти, всѣ бажаня населеня, що вѣдносять ся до пѣднесеня загального добробыту и власнои податковои силы, бажаня, котрыхъ сповнене тымъ бѣльше потрѣбне, що потребы такъ само державы якъ и краѣвъ и громадъ безперервно ростуть — все те мусять уступити передъ одною одинокою и цѣлкомъ до державы не вѣдносячою ся справою. Великій здобутки въ свѣтовѣмъ промыслѣ припали въ участи иншимъ державамъ; Австрія и ея народы одержали тѣлько малу частину, котру здобули пѣдприемчивый духъ и похвальна вѣдвага одиниць, при чѣмъ одиницѣ мусѣли ще бути попертій спеціяльно корыстными обставинами.

Впрочѣмъ всѣ силы спараліжовано, бо законодавство не могло ними опѣкувати ся а адміністрація не могла дати имъ вѣдповѣдныхъ средствъ. Найбѣльше терплять на тѣмъ невѣдвѣчальнѣмъ занедбаню найслабшій, т. в. селяне, ремѣсники и роббтники.

Такій станъ дальше тревати не може, въ котрѣмъ держава и ея населене мусять дивити ся на цѣлковитый упадокъ своихъ интересѣвъ, котрыхъ упослѣдженя вже доси вѣдчували досыть тяжко. Щирѣ заходы правительства, абы помочею у всѣхъ областяхъ пустити въ забутє сумній вѣдносины послѣдныхъ часѣвъ, лишили ся безъ результату.

Єго консеквентно выявлювана політична и національна безсторонність, всѣ єго найдальше идучій змаганя не були въ силѣ привернути законодатнои працѣ, приписанои репрезентантамъ народу основными законами, и розвязане палаты послѣвъ стало ся неминучою конечностею.

Правительство поручае выборцамъ, абы при выборахъ, що мають безпроволочно наступити, взяли енергічно пѣдъ розвагу свои економічній интересы. Въ той способъ они прислужать ся скрѣпленю державы и змѣцнять успѣшно єго способность попирания населеня на дорозѣ всесторонного розвою.

Правительство розвязуючи палату послѣвъ, котра не вѣддавала ся нѣякѣй позитивнѣй працѣ, числило ся зъ тою конституційною засадою, що чимъ поважнѣйше уформують ся вѣдносины, тымъ бѣльшій буде обовязокъ выборцѣвъ уявити собѣ значене ихъ голосѣвъ, тамъ, де нова репрезентація мае уформувати ся вѣдповѣдно до своєи будучои дѣяльности. Выборцѣ рѣшать, чи несцѣнене добро, яке лежить въ тяглости дѣлання сеи законодатнои институціи, мае стратити всю свою вартість для того лише, що она все на ново не хоче успѣшно дѣлати.

Маємо отже не лишь розвязане рады державнои, але и апель правительства до выборцѣвъ, абы переводили выборы пѣдъ гаслом: „економічна праця“ и выбрали послѣвъ, котрій уможливили бы парляментарну працю.

Хто якъ хто, але Русины не мають найменшои причины жалувати за старымъ парляментомъ. Чимъ скорше вонъ уступивъ, тымъ лѣпше для насъ. Дивна и сумна лише рѣчь, що розвязаный парляментъ вже скончивъ свою карѣеру, а позасуджуваній за послѣдній выборы выборцѣ все ще въ вязницяхъ.

Теперь Русины до роботы! Не тратити ні днина ні годинки часу. Ще передъ розписанемъ новыхъ выборѣвъ повинній бути зорганізованій окружній выборчій комітеты, повинна розпочати ся выборча акція. Досвѣдъ въ баденівски ъ выборѣвъ най буде для насъ капталомъ, котрого вѣдсотки мы повинні збрати при теперѣшныхъ выборахъ. До акціи приступаймо зъ подвоєною енергіею и завзятемъ, бо тутъ не розходить ся о пусту забавку въ політику, але о будучність, о истноване нашого народу. Тѣ що на волѣ, най все мають на тямцѣ, кѣлько то нещасливыхъ сидѣло, а кѣлько ще гине въ криміналахъ — не за що инше, якъ за те, що хотѣли легальною дорогою вѣддати керму своєю долѣ власнымъ людямъ. Знищень екзистенціи, пролитій слезы и кровь, най будуть духомъ, що пѣддержує наші силы въ тѣмъ завзятѣмъ бою о нашѣ права и пѣддержуе вѣру въ побѣду справедливости.

Народне вѣче въ Сокали.

Сокаль, 6 IX. 1900.

Скликане нашою повѣтовою організаціею вѣче народне въ Сокали вѣдбуло ся дня 4 с. м. въ льокали готелю п. Павліковскои при спѣвучасти поверхъ 250 селянъ та мѣсцевои и замѣсцевои интеліґенціи.

Вѣче отворивъ короткою промовою організаторъ повѣту о. Чеховичъ а предсѣдавъ выбраный ad hoc на зборахъ о. Смулка. Щодо числа участниківъ вѣче выпало релятивно, якъ на сокальскій повѣтъ, не найлѣпше, але се стало ся тому, що „Свобода“, въ котрѣй для селянъ опубликовано вѣдозву, прійшла за пѣзно, такъ що въ деякихъ громадахъ о вѣчу нѣчого не знали. На другій разъ порѣшено оголошувати вѣче вчаснѣйше.

На вѣчу було чотыри головній рефераты, а перший рефератъ, політичный, выголосивъ вѣдпоручникъ Народного Комітету д-ръ Евгеній Левицкій.

Бесѣдникъ вказавъ въ своѣмъ рефератѣ на нашу историчну минувшість, якъ то мы колись яко вѣльный народъ самі рѣшали о своихъ справахъ и якъ опѣсля, отворенѣ на схѣдъ и захѣдъ, не вмѣли мы удержати и выробити своєи державно-національнои самостійности та улягли зъ одного боку инвазіи елементу польского а зъ другого елементу московского. Той напоръ чужихъ елементѣвъ розбивъ насъ остаточно на кусні, такъ що де далѣ мы стали тратити память нашои минувшости та стали ся гельотами на власнѣй земли. Бесѣдникъ пояснивъ коротко исторію нашого побуту пѣдъ Москвою-Россією та Польщею и перейшовъ вѣдтакъ до побуту нашого въ Австрії въ часахъ абсолютизму и за еры т. зв. конституційнои.

Наше теперѣшне положене — мовивъ вонъ — есть сумне, бо въ пору, коли заведжено у насъ порядки конституційній, мы були за слабѣ, а наша интеліґенція не вмѣла зійти до народу та зрозумѣти єго дѣйсній интересы. Длятого то зъ новои конституціи выйшовъ кожухъ не на насъ шитый, бо разъ — злучено насъ зъ Поляками въ одинъ край, а потому заведено ординацію выборчу до сойму и парляменту зъ всѣлякими привілеями и покривдженемъ народу, такъ що завдяки тѣй конституціи мы стали цѣлковито змайоризованій на користь Полякѣвъ. Въ тѣлахъ законодатныхъ, въ соймѣ и парляментѣ, мы есьмо лишь толерованымъ додаткомъ а всѣ уряды суть въ рукахъ польскихъ. А зъ сего выходить утискъ нашъ на кождѣмъ полѣ, бо въ автономіи громадскѣй, повѣтовѣй, въ справахъ школьныхъ ей такъ дальше. Для того то нашою програмою и нашимъ змаганемъ есть и мусить бути подѣлъ Галичины та демократизація нашихъ публично правныхъ институт — се послѣдне черезъ заведене загальн тайного голосованя до всѣхъ тѣлъ репрезентаційныхъ.

Въ другѣй части реферату бесѣдникъ выяснивъ теперѣшне положене політичне въ державѣ и сконстатувавъ, що при истнуючѣмъ настрою верховодячихъ кругѣвъ мусить прійти остаточно до розвязаня теперѣшного парляменту и переведеня новыхъ выборѣвъ. Розвязане парляменту есть послѣднымъ средствомъ правительства для удержаня себе при дорозѣ конституційнѣй, але нема також сумнѣву, що зъ розвязанемъ парляменту розпѣче ся доперва властива кріза державна. Длятого то хвиля есть дуже важна и принести може рѣшучій змѣны, тому нашимъ обовязкомъ повинно бути завдалегѣдь ладити ся до кампанія выборчои, розбуджувати народъ зборами та нѣчами и старати ся, щобы при евентуальныхъ выборахъ мы могли переформувати людій, що вмѣли бы въ поважну хвилю стояти на сторожи нашихъ народныхъ интересѣвъ. Народъ рускій мусить вступити въ евентуальну кампанію зъ широко розвитымъ прапоромъ демократичныхъ ней; політичныхъ свободъ и національнои автономіи — для себе и для другихъ.

(Конець буде.)

ДО ШПИТАЛЮ.

[*Образокъ зъ житя.*]

Монотонный грюкъ возбвъ пронизавъ протяжный свистъ льокомотивы. Поѣздъ, що наближавъ ся до львѣвского дворця, звѣльнивъ бѣгу. У возѣ заметушилось. Подорожній кинулись до своихъ клунківъ, збирали ихъ разомъ и товпились зъ ними до дверей воза, щобы вѣдтакъ чимъ скорше выдбстатись на перонъ.

Ще кѣлька разбвъ страснуло возами, що переѣздили поббчь зворотниць — хвилина — и поѣздъ опинивъ ся на дворци.

Зашипѣла стаючи машина.

„Lemberg, Lwów! Lemberg, Lwów!“ наклнкувала голосно зелѣзнича служба.

„Пакеръ! пакеръ!“ роздало ся въ кѣльканацати возбвъ — и слуги кинулись забирати рѣчи подорожныхъ.

Всѣ высѣдають зъ горячковымъ поспѣхомъ, пробѣгають черезъ перонъ, товпляться коло выходу...

Крикъ, гамбръ, метушня.

Утомленый довгою ѣздою, ишовъ я поволи перономъ за галасливою юрбою, зъ своимъ невеличкимъ клункомъ въ руцѣ. Проходячи по-при довгій рядъ возбвъ, зъ котрыхъ высѣдали вже останній подорожній, глянувъ я мимоволѣ на одинъ зъ нихъ.

Зъ воза высѣдала поволи и обережно якась молодиця зъ дитиною на рукахъ. Вона глядѣла уважно на высокій ступенѣ и переступала кождый непевною стопою.

„Ану, бабо! скорше!“ кричавъ зъ горы товстый жидъ, що державъ въ обохъ рукахъ величезній мѣшки та очевидно нетерпелививъ ся. — „Ну! Злѣзь уже разъ!“

„Gdzie chłopstwu koleją jeździć?“ засычавъ за нимъ якійсь панокъ. — Nu! prędzej! A do sto..!“

Менѣ стало якось нѣяково.

Та ось высѣла молодиця и пбйшла повбльною ходою перономъ. Коло выходу натовпъ. Кождый хоче дотиснути ся чимъ скорше до портіера, що вѣдбирае білеты. Треба заждати хвилину, заки протовпить ся.

Я пристанувъ. Недалеко стала и молодиця. Утомлена та збѣджена. Ей жовтавє, марне обличе оживляють лишь голубій очи, що глядять якось тужливо передъ себе, то спиняють ся на часокъ на дрібнѣмъ личку дитины, що здивоваными оченятами дивить ся на рухливу товпу.

За хвилю опинилась и мы коло портіера. Ось и приходить молодиця.

„Dawaj bilet!“ гримнувъ.

Збентежена, глянула на него своими голубыми очима, мовь пытаючи, чого вѣдъ нея хоче?

„Bilet dawaj! Nie rozumiesz?! O, taki bilet!“ и вонъ наставивъ ѣй цѣлу купу що-йно збѣраныхъ брунатныхъ карточокъ.

Нѣмый знакъ головою, що порозумѣла, чого вѣдъ нея жадають. Почала шукати..

„Prędzej babo!“, нагливъ портіеръ, пропускаючи тымчасомъ иншихъ подорожныхъ.

Выймила хустину. Розвязала зъ трудомъ вузолъ и добула зъ него поломану брунатну карточку. Портіеръ вхопивъ ей вѣдъ нея.

Цѣйшла дальше. Та ледви поступилась кѣлька кроківъ, яки загородили ѣй дорогу мѣскій скарбовій урадники.

„Co w tym węzełku?“ пытае одинъ та не чекаючи вѣдповѣди бересь его обмацувати.

Счудована такимъ нахабствомъ глядить на него, немовь пытае: чого тобѣ до мого клунка, чоловѣче добрый?

Переглянувъ. Само бѣле и кавалокъ чорного хлѣба.

„Czemu nie powiesz od razu, że nie masz nic do opłaty?!“ гукнувъ сердито панъ ревізоръ. „Na masz!“

Вѣдобрала клунокъ и потягла дальше...

Выйшла на простору площу передъ дворцемъ, що ронлась повозками. Постояла, подумала хвилину и звернула на право, де стоявъ трамвай.

Я подавъ ся також туды. Пѣдбйшовъ до воза и ставъ на платформѣ. Ту стояла вже два панничѣ — молодики.. Блѣдѣ, худенькій та чепурній и бундючній собѣ панничѣ.

Надходить молодиця.

„Niema miejsca!“ гукнувъ одинъ панычъ а другій замикае зелѣзній дверцята.

„Ходѣть, ходѣть сюды: мѣсця ще доволѣ“, озвавъ ся я и отворивъ дверцята.

Молодиця глянула на мене голубыми очима, немовь дивувала ся, що хтось заговоривъ тутъ до нея якъ до людины, та всѣла обережно до воза.

А панничѣ переглянули ся зъ собою и пѣдсмѣхнулись.

„Jazda!“ крикнувъ кондукторъ, потиснувъ дзвбнокъ и вбзъ помчавъ ся до мѣста.

Передо мною на лавочцѣ сидѣла молодиця зъ дитиною на рукахъ и дивила ся утомленымъ зоромъ на каменицѣ, що пробѣгали швидко передъ ей очима.

Надбйшовъ перестанокъ. Вбзъ опинивъ ся. Всѣла молоденька панночка. Панычѣ проступились, отворили чемно дверѣ до середины воза та значучо переглянули ся зъ собою.

„Piękna jak grzech“ промовивъ одинъ. „Ponętna!“ докинувъ другій.

Надбйшовъ кондукторъ. Приступивъ до мене, до панычѣвъ. Купили білеты.

„Dokąd jedziesz?“ озвавъ ся до молодиці, що сидѣла задумана на лавочцѣ.

„Куды ѣдете?“ пояснивъ я голоснѣйше, перебиваючи ей задуму.

„Я... до шпиталю... Лѣчити ся...

„9 centów!“

„Jedziecie do szpitala?“ заговоривъ одинъ панычь, давлячись глумливо на молодицю. — панычѣ-молодики. „Cóż? będziemy się leczyć, ha?“ додавъ нахиляючись до нея и кинувъ грубый дотепъ.

Молодиця спаленѣла.

Панычѣ засмѣялись голосно.

Менѣ вдарила кровь до головы. Я не мбгъ погамуватись.

„Вы, добродѣю, падлюка!“ крикнувъ я розлюченый.

„Dziękuję za komplement!“ озвавсь панычь, глупо усмѣхаючись.

Одным рухомъ отворивъ я дверцѣ и збскочивъ зъ воза. Ишовъ, глыбоко дыхаючи та стараючи ся успокоитись.

А вбзъ пбмчавъ ся стрѣлою дальше — повѣзъ и панычѣвъ и молодицю зъ дитиною на рукахъ...

Романъ Кропивка.

Въ справѣ вакантныхъ престоловъ.

Обсада львовскои митрополіи та свентуально опорожненои епископіи дуже живо обходить весь руский загалъ, а выразомъ того заинтересованя суть вѣсти, подаваны въ русскихъ дневникахъ, про бороду будущого митрополита, про рекомендацію номінаціи и инструкціи ту про кандидатовъ въ помѣжь духовенства на епископа, наслѣдника будучого митрополита.

Доси, зачавши говорить ся только про одного кандидата на митрополичій престолъ, именно про станиславовского епископа пресв. Андрея Шептицкого, и — о скольки сказано въ нашій информаціи — на сесю кандидатуру згодивъ ся Римъ, згодилось и правительство, номінація вже мае бути въ міністерствѣ просвѣты, а остаточне порѣшене тои справы мае наступити въ недовгомъ часѣ.

Тымчасомъ „Галичанинъ“ въ 192 числѣ зъ д. 7 с. м. приносить вѣсть, мовь-бы справа назначеня митрополита мала водволѣчи ся ще на пару мѣсяцѣвъ зъ тои причины, що еп. Шептицкій не хоче обовязати ся платити зъ митрополичихъ доходовъ 12.000 зр. рочнои пенсіи бувшому митрополитови Іосифови Сембратовичеви, а знову правительство не хоче выплачувати тои пенсіи зъ державныхъ фондовъ, хотяй въ дѣйстности правительство обовязало ся выплачувати старенькому митрополитови по 12.000 рочнои пенсіи, щобы лишь оставъ ся въ Римѣ а не вертавъ до Галичины. Сесе условье, щобы митрополитъ плативъ рочну пенсію бувшому митрополитови Іосифови, уважае еп. Шептицкій звычайною симонією и тому не хоче згодитись на то жадане правительства. Въ виду того правительство або буде мусѣло зъ державныхъ фондовъ платити пенсію бувшому митрополитови Іосифови, або шукати такого кандидата, котрый передъ своєю номінацією згодивъ бы ся платити тую пенсію, а тымъ самымъ принявъ бы на себе зобовязане, котре пѣсля канонічного права може уважати ся симонією, а бодай теперѣшный станиславовскій епископъ уважае се за симонію тое жадане правительства (а на таке выходить), то кандидатъ на митрополита, котрый на тое условье згодивъ бы ся, мѣгъ бы бути непотвержденый папою.

Только „Галичанинъ“ — а зъ тыхъ его словъ ажь надто ясно пробивае ся бажане деякихъ людцѣвъ, щобы на митрополичѣмъ престолѣ засѣвъ таки хтось инший, а не епископъ Шептицкій. Слѣдно, вонъ бувъ бы декому невыгодный, бо не давъ бы ся водити звѣстнымъ дорадникамъ та не глядѣвъ бы кровь пальцѣ, якъ по-за его плечима мовь за парваномъ робить ся робота, яка певно не выходить въ хосенъ нашому народови и церквѣ. А що-до тои пенсіи бувшому митрополитови Іосифови — то признаемо, що се аномалія и несправедливость — обтяжувати доходы митрополичѣ такимъ выдаткомъ, и въ дѣйстности правительство само повинно поносити той тягаръ, бо оно усунуло немилого ему митрополита. Та що-жь, коли есть вже прецеденсъ, бо и пок. митрополитъ Куплов скій не только зобовязавъ ся бувъ платити 12.000 митрополитови Іосифови, але и принявъ всѣ можливѣ и неможливѣ условья, якѣ ему подиктувавъ намѣстникъ Пініньскій въ справѣ семинаря та другихъ справъ. Теперь, передъ номінацією на митрополита, дѣйстно бажае епископъ Шептицкій поставити ясно тую справу платы и увольнити ся водъ несправедливого тягару, але се не вилине на ходъ справы, щобы ажь треба було оглядати ся за новымъ кандидатомъ на митрополита.

На-разѣ важнѣйша и актуальнѣйша есть справа обсады станиславовскои епископіи. Доси подношено кандидатуру о. крил. Стрыйского, о. игумена Филяса та проф. д ра Комарницкого. За послѣднымъ, о. д-ромъ Комарницкимъ, мае стояти намѣстникъ, котрый познавъ о. професора на всеучилищи яко человѣка ажь невольничо податливого супротивъ Поляковъ. [Вѣдомо загально, бо писало ся о томъ свого часу въ „Дѣлѣ“, що о. Комарницкій яко ректоръ львовского всеучилища за весь рокъ ректорованя анѣ словечкомъ по руски нѣгде не водозвавъ ся — на соблазнь навѣть розумнѣйшихъ Поляковъ.] Але думаемо, що о. Комарницкій не радо покинувъ бы Львовъ и свое дотеперѣшне становиско, бо вонъ привязаный до Львова рожными звязами, якихъ мабуть не вырѣкъ бы ся. Такъ остали бы властиво двѣ кандидатуры — о. крил. Стрыйского и о. Филяса. Думаемо, що и Римъ и правительство не може нѣчого мати анѣ противъ одного анѣ противъ другого кандидата, та й Русины принимають поважно обѣ кандидатуры. Якъ тамъ справа рѣшить ся, годѣ передвидѣти, хоть мѣродайнымъ кругамъ вѣдомо, що принципіяльно Русины высказують ся за кандидатомъ зъ мѣжь бѣлого духовенства, абы лише були то только черцѣ можуть засѣдати на руских владичихъ престолахъ та не кривдило ся одвѣтныхъ кандидатовъ зъ-помѣжь свѣтского духовенства. Однакъ который-небудь зъ тыхъ двохъ поважныхъ мужей заѣде бы на станиславскомъ владичомъ престолѣ, надѣемо ся, що буде справы народній и церковній трактувати серіозно, а въ потребѣ умѣе боронити чести нашои та правъ народныхъ и церковныхъ.

Погромъ „твердого“ штабу.

Нинѣ мусимо ще разъ вернути до сойм овыхъ выборовъ, бо голосы рептильнои россійскои прасы у Львовѣ ажь тягнуть за языкъ. Безличне було ся становище за весь часъ выборчои кампанін, але поясненя результату выборовъ, яке подають „Галичанинъ“ и „Русское Слово“, переходить вже всякій границѣ безличности, подлоты и, додаймо, вѣры въ людску глупоту.

Що найменты катовъ Россіи казнить ся, се насъ цѣлкомъ не дивуе. Жидачѣвъ уважали они доси за найсильнѣйшу свою крѣпость. Побѣда ихъ кандидата була бы доказомъ жизнености идеѣ кнута въ Галичинѣ, була бы „доказательствомъ“, що сю партію варто ще поддержувати „пособіями“, а котрій йшли бы не на пропаганду сепаратизму, лишь пропадали бы въ кишеняхъ такихъ мошенниковъ, якъ ти, що розкрали банкъ и только господарѣвъ пустили зъ торбами. Пособія зачинали зменшати ся, бо „благотворительный комітетъ“ не бачивъ вловимыхъ результатовъ пропаганды рускихъ сепаратистовъ въ Галичинѣ. Резигнація Абанкура якъ бы упала зъ неба — и штабъ гадавъ, що теперь покаже своимъ опѣкунамъ въ Петербураѣ, яку вонъ мае силу. Тымчасомъ справа водразу зачала ся для рублехапцовъ дуже фатально.

Мимо того, що д-ръ Олесницкій ще передъ розписанемъ доповняючого выбору заявивъ выборцямъ, що кандидувати не буде, выборцѣ зойшли ся на нараду, ухвалили одноголосно кандидатуру Олесницкого и рѣшили голосувати на него навѣть въ такомъ случаю, коли-бы вонъ другій разъ зрѣкъ ся кандидатуры. „Народный Комітетъ“, котрый цѣлкомъ не бувъ приготованый на ту евентуальность, не мавъ иншого выходу, якъ пошанувати волю выборцѣвъ, и затвердивъ кандидатуру д-ра Олесницкого.

Въ твердомъ штабѣ у Львовѣ запанувала консернація. Тѣ твердѣ головы мають однакъ такій слабый розумъ, що абсолютно не припускали, абы большость выборцѣвъ зрозумѣла, що можна голосувати на такого, котрый формально не поставивъ своєи кандидатуры; москвофілы не вѣрили въ таку політичну зрѣлость и свѣдомость власного интересу у жидачѣвскихъ селянъ. Такъ отже мимо поставленои вже выборцями кандидатуры рѣшили они поставити власного кандидата. Поставили отже власного кандидата, котрый мае одинъ дуже важный блудъ. О. Сенникъ, такъ само якъ и загалъ членовъ „твердои“ партіи на провінціи, не знае своихъ львовскихъ провідниковъ, не знае сеи моральнои гнили, сего рака въ тѣлѣ рускаго народу. Честного человѣка найлекше поддурити — и о. Сенникъ давъ ся поддурити. Вонъ не мавъ понятя о томъ, що ставлячи свою кандидатуру, хочь мавъ найчестнѣйшій намѣръ, несвѣдомо подпиравъ нечестне дѣло.

До сеи поры д-ръ Олесницкій бувъ за границею и про станъ рѣчи въ Жидачѣвщинѣ довѣдавъ ся зъ чужихъ дневниковъ. Зъ огляду на разъ вже дану заяву, що не кандидуе, — а головно ще зъ тои причины, що въ повѣтѣ поставлено другу кандидатуру и д-ръ Олесницкій мѣгъ припускати, що въ повѣтѣ повѣявъ инший вѣтеръ и поважнѣйша часть выборцѣвъ не бажае собѣ мати его посломъ, — вонъ другій разъ зрезигнувавъ изъ своєи кандидатуры и дотычну заяву оголосивъ въ „Дѣлѣ“. Водъ сеи хвилѣ не рушивъ анѣ пальцемъ въ интересѣ своєи кандидатуры, стоявъ собѣ на боцѣ и ждавъ, що скаже повѣтъ.

„Галичанинъ“ и „Русское Слово“ чепили ся, якъ пяный плота, тои резигнаціи и старали ся вмовити въ выборцѣвъ, що голосованя на Олесницкого е безпредметове, бо коли вонъ зрезигнувавъ зъ кандидатуры, то не посмѣе такожь принати мандату. Однакъ жидачѣвскій выборцѣ не мають своихъ переконань за грошѣ и другій разъ ухвалили кандидатуру Олесницкого.

Рептильна россійска праса бачучи, що справа але йде, пустила ся на дорогу брехнѣ и клеветы. Насамперед стероризувала о. Сенника. Сей священникъ, хочь „твердый“, та не зъ тои подлои глины лѣпленый, що его провідники у Львовѣ, бачучи, що большость выборцѣвъ не хоче

Але йдѣмъ дальше и пригляньмо ся, якихъ парохіянъ, якихъ вѣрныхъ Господу мусить культурный дуръ народной школы конечно выховати Дитину въ першихъ рокахъ науки зразить, отуманить школа конечно, бо жь найважнѣйше, що она вымагае есть „абы дзеці умѣлы поправне выславяць ся по польску“. Учитель, що мае зъ дѣтьми дѣло день въ день, такожь знае, чого при славетной системѣ культурного дуру черезъ школу жадають его зверхники и вѣдъ него. Хиба що вонъ дуже справедливый, дуже релігійный и и Русинъ до того, та подбае, щобы руска дитина могла плавно перечитати молитвы зъ молитвеника, заспѣвати ритуальны пѣсни свого обряду; але такій учитель не посѣяй густо, а звычайно, сли они Русины, то боять ся своей тѣни, а сли Поляки, то патріотикують на всѣ заставки въ школѣ. Значить: учать по руски такъ, щобы дитина по шѣстьохъ лѣтахъ науки не вмѣла дати собѣ зъ рускою книжкою рады; учать по польски силою пары, щобы дитина ломала собѣ языкъ; учать боготворенья Польщѣ, и спѣванокъ свѣтовыхъ полскихъ. Питаемо знову: Такъ дѣе ся, чи нѣ? И що се буде за матеріялъ культурный, — ти дѣти? Они въ церквахъ будуть нѣмаками, бо ихъ зъ розмыслу школа не навчила любити Бога, а Польшу; они въ суспільномъ житю стануть або туманами або заведіяками, бо школа ублагородняла ихъ не наукою и заохотою до голосного публичного вызнаванья релігіи (доси прецѣ не спромогла ся рада шкільна на выданье пѣдручника до науки церковного спѣву!), а польскими заведіацкими спѣвками. И матеріялъ такъ тресованый чи буде любити Церков, чи поступить вонъ въ культурѣ?

Такъ, въ шкільництвѣ нашомъ народномъ есть система: система культурного задурея дѣтей руского народу. Нехай або вынародовлять ся, або стануть туманы, невѣжи, культурна голота.

А що-жь мы на се, мы, пастирѣ того народу? Сю систему культурного дуру ведуть одиницѣ, а ихъ сила есть не всемогуча. Ихъ сила бере ся зъ нашой рѣвнодушности, зъ нашого мовчанья и прижмурюванья очей; може и зъ нашого покорного рабства, бо на похиле дерево скачуть и козы. А робота ихъ есть неприродна й неморальна и она не устоить ся, сли будемо однодушнѣ въ агітаціи противъ нея, въ осуджуваню ея публично передъ лицемъ народу.

Отже просимо застановити ся поважно: чи мы ти, що здужають однодушно неумолимымъ гнѣвомъ повстати противъ систематичного задурюванья дѣтей руского народу черезъ школу? Однодушно — бо сила есть въ сполученю!

Львівскій водопроводы.

До Добростаньскои Волѣ, головнои стації и закладу львівскихъ водопроводівъ треба ѣхати возомъ зъ зелѣзничои стації въ Каменобродѣ.

Вже зъ далека видно бѣлй муры будинківъ, высокій комынъ, хмары брунатного дыму, що бухае въ чотирохъ локомобілѣвъ, котрй помпують воду до цистерны, якй незабаромъ достарчати-муть воду мѣстови. Все те робить вражѣне великои фабрики.

На мѣсци видно 4 руры вѣдъ пульсометрівъ, що мѣстять ся внутрѣ цистерны и выкидають на секунду 300 літрівъ воды. Въ глубинѣ криниць выдобувають робітники камѣне зъ дна. Помпы мусять бути въ безпастаннѣмъ руху, бо инакше вода, що наплывае до цистерны, залляла бы робітниківъ. Вода наплынае до цистерны зъ усѣхъ боківъ, тѣлькы не зѣ ставу; при самѣмъ ставѣ є много малыхъ жерелъ, въ котрыхъ вода чиста мовь хрусталь, студена мовь лѣдъ.

Отся цистерна буде головнымъ збірникомъ воды для мѣйскихъ водопроводівъ.

Грунтъ, пѣдъ якимъ находить ся вода, складае ся зъ верха зъ верствы пѣску, пѣдъ котрымъ находить ся покладъ т. зв. літостамін. Показало ся, що въ тѣмъ покладѣ є богато воды, наплываючои зъ многихъ жерелъ. Цистерна вже выконана и бетонована на 11 метрівъ, а ще мають ся выконати и бетонувати на 10 метрівъ.

Вода, надливаюча до цистерны, мае 7 степенівъ твердости, +7° С. температуры; хемічній дослѣды выказали, що нема въ нѣй бактерій черезъ те, що нема въ нѣй вугленого безводнина, зближусь вона смакомъ до дестильованои воды, але для ока ои хрустальнои прозорости и доволѣ низькои температуры є досыть добра до пытя. Помпы, якй суть въ руху, можуть выдобути зъ криниць 300 літрівъ воды на секунду, а що Львівъ тѣлько воды не потребуе, то на разѣ будуть вони выдобувати тѣлько 70 літрівъ. Крѣмъ выеше згаданои криниць уряджено ще другу на случай, коли-бъ перша збіднувалась, або коли-бъ було потрѣбно бѣльше воды.

Въ гали машинъ, до половины бетонованѣй, находять ся двѣ величезнѣ машины до помпованя воды, котрыхъ розгоновe колесо мае 5 метрівъ промѣру, мають вони силу 400 коней и 8 атмосферъ тисненя. Въ кутѣ галѣ находить ся компрессоръ, зъ котрого вода, выпомпована машинами зъ криниць, пѣде до водопроводу, а перебувши дорогу 35 кільометрівъ найдеть с. въ резервоарѣ при вул. Зеленѣй. Все те находить ся въ одній половинѣ галѣ; друга лишена на случай, коли-бъ треба уставати ще другу машину.

Найвышный руропроводъ и найвышна шпрына руръ выстане певне на 12 до 20 лѣтъ або й на довше; коли-бъ однакъ населенье Львова дуже зросло, то по 15—20 рокахъ треба буде побічь теперѣшного руропроводу построити другій.

Можна сподѣвати ся, що водопроводы будуть готовѣ вже въ падолистѣ, а отворене для нашои стрефы наступить въ сѣчни слѣдуючого року.

НОВИНКИ.

— **Родимцѣ! Присылайте фанты для дяківскои льотерії! Купуйте льосы!** Фанты належать посылати до канцелярії дяківскои льотерії, Львівъ Коперника ч. 36 на руки Вир. О. М. Яцковского; грошѣ до дирекціи Народнои Торговлѣ, Львівъ, Рынокъ 36. — *Комітетъ.*

— **Въ Коломыи** вѣдбуло ся дня 3 с. м. **торжественне отворене рускои гімназіи.** По богослуженю въ церкви, котре вѣдправивъ о. Кобляньскій, зібрано ся въ сали гімназіяльнѣй. Тутъ промовляли дѣлегаты краевои рады шкільнои інспекторъ Иванъ Левицкій, директоръ гімназіи Сотронъ Недѣльскій, бурмістръ Витославскій и инши.

— **Преосвященый Епископъ Чеховичь** жертвувавъ замѣсть фанту на дяківску льотерію 100 коронъ. — *Танячкевичь.*

— **Фанты для дяківскои льотерії** прислали Р. Т.: Панна О. Дзеровичівна зъ Топорова суконку на чашу, Родина Ткачкевичівъ зъ Кощиць на Угорщинѣ] 17 предметівъ галянтерійныхъ, панѣ Бордунова зъ Стрѣлкова 2 плитоны и 6 ручниківъ; о. дек. Пачовскій зъ Борщевичъ копію образа Езерского „Причастя“, Монастырь ОО. Василіянъ зъ Улашковець 10 набожныхъ книжочокъ; панна О. Карановичівна зъ Миколаева роботу на подушку; о. Менціньскій зъ Ходновичъ молитвословъ и одну пару китиць робленыхъ цвѣтівъ, СС. Василіянки зъ Львова подушку красною и старанною роботы, панна Текля Ерміівна зъ Княждвора ручникъ и вставку, п. А. Серафинъ зъ Калуша дзбанъ.

Въ сѣй послѣдній хвили просимо о фанты — ихъ намъ конечно потреба — а особливо о штучній цвѣты, щобы можна устроити цѣлый олтарь зъ тыхъ цвѣтівъ.

Не менше просимо, и то дуже усильно, Высокоповажаныхъ Родимцівъ, котрй посѣдають предметы теперѣшнои нашои церковнои индустрії, неменше Р. Т. заклады индустрійнѣ и фірмы, котрй выробами такихъ предметівъ занимають ся, а вконець нашихъ домашныхъ [хатныхъ] промысловцівъ, щобы своими выробами и окрасами нашу выставу оббслали Мы потребуемо оказівъ церковныхъ матерій [Товариство ткацке въ Глинянахъ], выробівъ килимівъ [Вп. п. Федоровичъ зъ Вѣкна] и того рода выробівъ нашихъ селянъ, выробівъ бронзовничихъ, выробівъ домашно рѣзьбарскихъ и синцарскихъ [гуцульскихъ хрестівъ и хрестиківъ], оказівъ дзвонівъ и дзвінківъ. Наша выстава мае намъ подати вѣрный образъ нашои працѣ и нашихъ силъ на цѣлѣмъ широкѣмъ поли нашои церковнои штуки и индустрії. Она мусить бути тому повна и богата, якою она въ части вже теперь заповѣдае ся.

Просимо всѣхъ интересованыхъ намъ до такого результату конечно допомочи.

За Комітетъ *Д. Танячкевичь.*

— **Руска молодѣжь академічна** пѣдъ проводомъ Вп. совѣтниківъ Лопатиньского и Грабовеньского устроює въ Долинѣ дня 13. н. ст. вересня с. р. въ сали „Сокола“ вечерокъ зъ танцями. Строй для панъ вечерковый або народный, для панівъ баленый. Вступъ 2 кор. вѣдъ особы, вѣдъ родины 5 кор. Мѣжь танцями вѣдспѣвае шѣснайцятка академіківъ вязанку зъ народныхъ пѣсень. Початокъ о 8 год. вечеромъ. Дохѣдъ на добродѣйній цѣль.

— **Въ справѣ внесеня посла Поточка** о творенью въ Галичинѣ господарствъ рентовыхъ при помочи Банку краевого зібрае Выдѣлъ краевый пильно матеріялы, абы справу тую можна було полагодити вже на найблизшій сесіи соймовій. Сими днями выѣзджае до Познання комісія, що складае ся зъ члена Выдѣлу краевого Домбского, віцесекретаря д-ра Савчиньского и секретаря Банку краевого д-ра Ружицкого для студіованя квестій господарствъ рентовыхъ, котрй въ Познаньщинѣ истнують вѣдъ 1891 року и зъ пожиткомъ розвиваються ся.

— **Зъ Радехова** пишуть намъ: Дня 31. серпня с. р. попращали члены читальнѣ „Просвѣты“ въ Радеховѣ одного зъ найщирѣйшихъ и найревнѣйшихъ членівъ въ особѣ учителя Вп. п. Василя Равлюка, котрый перенѣсъ ся на управителя школы до Волчковець въ Снятынщину. Радехівъ стративъ дуже богато черезъ выѣздъ п. Равлюка, бо вонъ бувъ педагогомъ, якъ рѣдко. Зъ слезами и зъ болемъ серця попращали ся зъ нимъ того дня члены читальнѣ „Просвѣты“ въ хатѣ читальнѣ. Они пращали душу своеи читальнѣ, котра завдяки его щиримъ заходамъ и его мозольною працею була отворена и до сего часу истнувала, даючи черезъ весь той часъ свого истнованя при щирѣй праци п. Равлюка рѣзнй представленя аматорскій, выконуванй все членами читальнѣ. Мы завидуемо Волчковцямъ того такъ дѣяльного и пѣдъ кождымъ взглядомъ честного мужа, якъ п. Равлюкъ, котрому мы ще разъ сею дорогою на его новій посадѣ зъ щирого серця желаемо всякого блага! — *Прихильній ему члены.*

— **Для улекшеня подорожи до Ясла** особамъ, що удадуть ся на принятя, яке вѣдбуде ся въ кватирѣ цѣсаря въ Ялѣ дня 13. с. м. о год. 9. рано, вѣдходять зѣ Львова и зъ Кракова до Ясла надзвычайній поѣзды особовій дня 12 с. м. вечеромъ, а по авдіенціи вѣдвезуть дня 13 с. м. участниківъ назадъ въ напрямѣ до Львова и Кракова. Изъ Львова, выѣде той надзвычайный поѣздъ дня 12 с. м. зъ головного двірця о 9 год. 25 мін. вечеромъ, въ Городку стане о 10 г. 11 м., въ Судовій Вишни о 10 г. 39 м., въ Мостискахъ о 11 г. 9 м., въ Перемышли о 11 г. 49 м., въ Радимнѣ о 12 г. 34 м. въ Ярославѣ о 12 г. 57 м., въ Переворску о 1 г. 25 м., въ Ланцутѣ 1 г. 56 м., въ Рашевѣ о 2 г. 21 м. въ ночи, а въ Ялѣ стане межи годиною 5 а 6 рано. — Выѣздъ зъ Ясла наступае 13. с. м. о 1 год. 45 мін. пополудни, а у Львовѣ стане о 8 год. 25 мін. вечеромъ. (Часъ зелѣзничій).

— **Мордъ въ Субовцяхъ.** На поли въ Субовцяхъ ad Керниця, городецкого повѣту, замордовано въ ночи зъ 31 серпня на 1 ого вересня с. р. 22-лѣтного паробка Ивана Галамая зъ Керниць. Переведенй доходженя выказали, що мордъ сей сповнивъ 19 лѣтный Иванъ Коваликъ зъ Керниць. Вонъ призналъ ся до злочину, подаючи за причину жадву мести. Комісія судова сконстатувала, що Галамай померъ въ наслѣдокъ кількохъ ударівъ сокирою въ голову. Коваликa увязнено, а такожь увязнено его матѣрь и брата Федька, бо въ ихъ мешканю найдено скровавлене одѣня и заходить пѣдозрѣне, що они сповинній довершеного злочину.

— **Жертвы сегорічныхъ великихъ маневрівъ.** До шпиталя въ Новѣмъ Санчи привезено сими днями пятьохъ артилеристівъ смертельно зраненыхъ въ наслѣдокъ выбуху набою гарматною. — Одинъ зъ войскъ оборонy краевои померъ зъ переутомы пѣдчасъ маршу изъ Станиславова до Ясла.

— **Зновъ пригода зелѣзнича.** Въ Островѣ пѣдъ Тернополемъ наѣхавъ поѣздъ зелѣзничій на одну селянку и здушивъ ея на смерть, а товарища ея тяжко поранивъ. Вина спадае на будника, котрый заведбавъ замкнути рампу.

— **Зъ-пѣдъ Городенки** пишуть намъ, що у вечеръ зъ дня 6 на 7 ого сего мѣсяця въ селѣ Луцѣ хтось доси невыслѣдженый задушивъ лыкомъ стару жидівку въ ея власній хатѣ. Мордъ сповненый имовѣрно за-для рабунку, бо кажуть, що жидівка все носила при собѣ на грудяхъ грошѣ; де-хто каже, що душегубъ зрабувавъ около тысячь алр. Замордована жидівка мала заробокъ зъ выпасу гусей. — Въ тѣмъ-же селѣ тыждень передше згорѣла одна необезпечена хата; огонь взявъ ся мабуть изъ шопы, де газдиня высыпала попѣлъ.

— **Мордъ ритуальный въ Хойницяхъ.** Передъ судомъ карнымъ въ Хойницяхъ розпочала ся вчера голосна справа о сповненый тамъ передъ шѣстьма мѣсяцями мордъ ритуальный на особѣ молодого студента Вінтера. Сесю справу, о котрій такъ богато вже писано, пригадаемо нашимъ читателямъ:

Дня 11 марта с. р. Ернестъ Вінтеръ, 18-лѣтный студентъ гімназіяльный, сынъ пѣдприемця будівляного зъ Прехлева въ округѣ шльохівскомъ въ Прусахъ, выйшовъ на проходъ и не вернувъ. Одна молода дама, котра учащала разомъ зъ Вінтеромъ на науку танцівъ и знала его лично, стверднла, що бачила его около 5 годины по полудни въ трафіцѣ, а пізнѣйше на улици Гданьскій. Коли Вінтеръ и другого дня не вертавъ до дому, пекаръ Лянгеръ, у котрого Вінтеръ мешкавъ, запытавъ телеграфічно батька Вінтера, чи сынъ припадково не выѣхавъ до дому. Въ кількa годинъ пріѣхали родичѣ Вінтера и розпочала ся шуканина за молодцемъ, але безуспѣшно. Отже родичѣ звернули ся до поліціи о помочь. Вѣ второкъ дня 13 марта перешукано озеро т. зване „Монахівъ“, котре дѣлить тонкій парканець вѣдъ жидівскои божницѣ, и при березѣ того озера, пѣдъ тонкою веревою леду, найдено пачку обвиту полотномъ. По отвореню пачки показало ся, що въ нѣй мѣстить ся свѣжій ще трупъ чоловѣка, позбавленый нѣгъ, рукъ и головы. Старый Вінтеръ розпізнавъ свого нещастного сына. Два днѣ пізнѣйше найдено на евангелицкѣмъ цвинтарю рамя людске, цѣлкомъ ще мягке и свѣже, зъ чого можна було догадувати ся, що оно знаходило ся въ огрѣванѣмъ мѣсци, а лишь на короткій часъ передъ знайденемъ було пѣдкинене. Вѣ второкъ, 20-ого марта, отже по вѣсьмохъ дняхъ, перешукано наново озеро Монахівъ и на тѣмъ самѣмъ мѣсци, де лежавъ туловъ Вінтера, найдено одно удо. Замѣтна рѣчь, що поодинокій части тѣла були штучно вѣдъ себе вѣддѣленй и безъ слѣдівъ крови. Лѣкарѣ заявили, що мордъ сповнено на Вінтерѣ цѣлковито обнаженѣмъ, однакъ одежѣ, годинника зъ ланцушкомъ и позолоченыхъ спинокъ до манштетівъ не вѣднайдено. Такожь бракувало ще головы, лѣвого рамени, лѣвои лыдки и правои ноги. На голову душегуба выznачено щедру нагороду, пѣдвышеny ще міністерствомъ. Для точнѣйшого розслѣду спущено озеро „Монахівъ“, але нѣчого бѣльше не вѣдкрыто.

Доперва въ першій день Великодныхъ святъ три молодики, забавляючись на сѣно жати вѣддаленѣй два кільометры вѣдъ мѣста, спостерегли въ ровѣ коло дому стрѣлецкого кавалокъ паперу, а вѣдсунувши его помѣтили, що зъ воды въ ровѣ сторчить якійсь предметъ. Приступивши бліже переконали ся, що то голова людска. Повѣдомлено заразъ власти, заѣхала комѣсія и выдобуто зъ воды голову, котра умѣщена въ кошели; перешукано також цѣлый теренъ, глядаючи за дальшими частями тѣла, ужито до того навѣть псівъ, але нѣчого бѣльше не найдено.

Тымчасомъ вызный суду краевого въ Хойницахъ, Фідлеръ, повѣдомивъ власти, що видѣвъ, якъ жидівскій рѣзникъ Вольфъ Израельскій переходивъ у Велику пятницю около 10 годины рано передъ судомъ зъ мѣшкомъ на плечахъ, въ котрѣмъ знаходивъ ся якійсь округлый предметъ. Израельскій ишовъ въ тѣмъ напрямѣ, де найдено голову Вінтера, а вертаючи за годину назадъ мавъ заболочей чоботы, хоть вдучи туды мавъ чоботы чистй. Переведена въ домѣ Израельского ревізія не дала нѣякого выслѣду, але збіднавши его були такъ суперечній, що его увязнено.

Израельскій не признае ся, щобы переходивъ зъ мѣшкомъ коло суду, але вызный и богато иншихъ свѣдківъ обстають при тѣмъ рѣшучо.

Вызный Израельскій, уродженый 8 марта 1848 р., женатый, батько шестеро дѣтей. Давнѣйше бувъ шинкаремъ, але вѣддаючи ся палогого пияньству, переставъ шинкувати и бувъ рѣзникомъ жидівскимъ, а въ послѣднихъ часахъ живъ изъ жебранины и заробку жѣнки.

Справа сего морду була довела до поважныхъ розрухівъ противъ жидівъ въ Хойницяхъ и ледви удало ся при помочи вѣйска тій розрухи утихомирити.

— **При улици Театиньскій** у Львовѣ знайдено вчера обручку зъ знакомъ А. К. Властитель зволить вѣдобрати собѣ єй у п. К. Паньковского ул Театиньска ч. 19.

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що дня, окрім неділь і сьвят, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

— **Русины!** Памятайте на буру філіи Руского Товариства педагогічного въ Станиславовѣ!

Телеграмы.

Лондонъ 8 вересня. Central News доносить зъ Вашингтону, що бѣльшість державъ вѣдкинула звѣстный проэктъ Россіи що до выслання вѣйскъ зъ Пекіну. Супротивъ того Россія цофнула свій первѣстный плянъ.

Йокогама 8 вересня. Міністерство одержало депешу зъ донесенемъ, що великій вѣддѣлы „чорныхъ хоругвъ“ пѣдъ командою генерали Лю, тягнуть въ напрямѣ на пѣвнѣчь черезъ провінцію Гунанъ.

Вашингтонъ 8 вересня. Дневники доносять, що державный департаментъ не хоче оголосити вѣдповѣдей, якій надѣйшли на россійску и американьску ноту. Говорять лише, що Россія готова пѣддати ся загальній опініи и хоче згодити ся на се, абы вѣйска державъ лишили свои вѣйска яко гарнізонъ въ Пекінѣ.

Ню-Йоркъ 8 вересня. Пѣсля донесеня дневниківъ американьске правительство приготовляе другу ноту до россійского правительства и мае ея безпроволочно выслати. Въ нѣй буде здаять ся внесене, абы въ Пекінѣ лишити малу охоронну армію, замѣсть цѣлкомъ опорожнити столицю хіньскои державы.

Лондонъ 8 вересня. Колюмна генерала Гамільтона посуває ся въ напрямѣ на Ліденбургъ и стоить въ сигналовомъ сполученю зъ армією Булера. Зъ Дурбану доносять, що англійска кѣнна патроля впала въ засѣдку и дѣстала ся въ руки Буровъ. Говорять, що Девстъ возьме участь въ рѣшаючій битвѣ Боты зъ Робертсомъ.

Римъ 8 вересня. Tribuna доносить зъ Ню Йорку, що бѣльше число анархістівъ выбирае ся до Европы.

Цѣна збожа и другихъ продуктівъ.

8 н. ст. вересня 1900.

[Цѣна подана въ коронахъ.]

Львівъ: Пшениця стара 15·— до 15·50, пшениця нова —·— до —·—, жито старе 12·— до 12·50, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 12·— до 12·40, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашнистый 12·20 до 12·80, ячмѣнь броварный 13 — до 14·— горохъ пашнистый 14·— до 16·—, до вареня 17·— до 24·—, вика —·— до —·—, насѣня льняне —·— до —·—, насѣня конопне —·— до —·— бѣбъ —·— до —·—, бобикъ 12·— до 13·—, гречка 17·— до 20·—, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·— конюшина шведека —·— до —·— кукурудза стара 13·— до 14·—, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 23·— до 24·—, хмѣль старый —·— до —·—, хмѣль новый за 65 кільо —·— до —·—, оковита готова за 50 літрівъ 19·10 до 20·—, на термінъ 17·— до 18·—.

Надѣслане.

Оповѣщене.

Зъ днемъ 1 падолиста с. р.

РЕСТАВРАЦІЯ ЦЕНТУТА

переносе ся до готелю Брістоль при улици Короля Людвика ч. 21. 445 1—10

Найчистѣйша алькалічна

GIESSHÜBLER

вода щавова. 69

МЫЛО всходныхъ красотъ

вôдзначае ся приятною вонію, надто посѣдае знамениту приямкоть выбѣлювання нювання шкôры и усуваня морщинъ — ЦѢНА 160 гел.

вынѣж- 8

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

Львôвъ: склепы взаспй улицы Оиистуска ч. 25, Галицка ч. 11. Крилôвъ: Суконницѣ ч. 20. Чернôвцѣ: Ринок ч 3. Перемышль: ул. Францішканьска ч 24.

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львôвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кôлькохъ вôддѣлôвъ въ которыхъ дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованіе пôсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубôвъ безъ болю, при мѣсцевôмъ знечуленю або и успленю, обтураторы при вадахъ и бракахъ пôднебѣня, вставляване штучныхъ зубôвъ и на золотѣ безъ пôднебѣня.

Тамже лѣчить ся хоробы ясенъ и устнои ямы.

Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надсланій почтою дукпеній, зломаній и т. д. штучній зубы направлае ся и высылаесь вôдворотною почтою безъ особлпвого приѣзду. — Институтъ отвореный цѣлый день. 84

Дтъ Л. Вікторъ.

Яко добру и певну льокацію

поручаемо:

4½% Листы гіпотечній,
4% Листы гіпотечній коронові,
5% Листы гіпотечній преміованій,
4% Листы Тов. кред. земского,
4½% Листы Банку краевого,
5% Облігацій Банку краевого,
4% Позичку краеву,
4% Облігація пропінаційній и всякій ренты державній.

Паперы тѣ продаемо и купуемо по найточнѣйшôмъ курсѣ деннôмъ. 874 [3]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. галиц. акц. Банку гіпотечного.

ЛИНЗЫ

въ реставрації ЛАФТУЛЫ ТЕНФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 дôмъ власный, можна дôстати щодонайменше с годинѣ 8-ôй рано горячій снѣдання.

ЦѢННИКЪ.

Печени вепрова зъ капустою	15 кр.
Сѣчаний легки	12 „
Флячки	12 „
Ножка телача зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Каверъ	15 „
Обѣдъ зъ абонаментъ	50 „

Великій вапитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣркованѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моеи реставрації, даю вôдбиракчимъ марки. — Найлѣпшій вина по найдешевшихъ цѣнахъ почавши вôдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все снѣжа, въ великій выборъ страв и напиткôвъ засмотренихъ кухня.

79 214—7 Зъ высокимъ поважаньемъ

НАФТУЛА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площи Галицкôв

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райецайгя, тасьмы мѣрничій, піомы, лібелѣ манометры и т. к.

Уряджене дашникôвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

Таблицѣ зъ металю лиття

таблицѣ надмогильній, таблицѣ для Выдѣлôвъ поштовыхъ, нумеры на домы, таблицѣ месяжній зъ бляхи прасованій для пѣсни сторожи. — Пльомбы одованій и гузики до пльомбованя — выконує найдешевше

Лѣярня выробôвъ металевыхъ

ГЕНРИКА ШАПІРЫ

Львôвъ ул. Коперника ч. 3,
(побôчь антики п. Миколаша.)
2 8 22—7

Фабрика парова для выробôвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Твацка ч. 7.

повѣдомляе о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовлена на всякій уряджепя ѣдалень и спалень, якъ такожъ готелевій, склеповій, реставраційній и кавіринній уряджепя, поручаючи за доброту, тревалôсть и совѣстне ихъ выкôнчене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣрковапій и точне дôдержане речинцівъ замовлень. 862 21—60

Почтенній Р. Т. Публицѣ припоручае ся

НОВО ОТВОРЕНЕ

Заведене загально консумційне

Львôвъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарскій)

имечно

РЕСТАВРАЦІЯ получена зъ МОЛОЧАРНЕЮ

КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ

И ВЫШИНКОМЪ ПИВА ПІЛЬЗНЕНЬСКОГО

першого Акц. Бров. въ Пільзнѣ.

Льокаль уряджеиый есть пôсля всякихъ вымогôвъ для выбагливѣйшои Публики. Перворядна кухня въ руху чересъ цѣлый день. Стравы споряджепі лишь на свѣжôмъ маслѣ Всякій набôвъ и кава правдиво дôброй. Печиво и тѣста домовій власний. — Вина дôбрий. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣже на мѣру. Приймае ся абонаментъ на снѣдапя, обѣды и вечерѣ по дуже умѣрковапыхъ цѣнахъ. Всякій информація и множество часописей до розпоряджепя.

О ласкавій загощепя упрашае зъ поважаньемъ

391 9—14 К. Нетушіль.

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ"

стоваришене зъ обмежеиою порукою

Львôвъ, ринокъ ч. 10 (дôмъ „Просвѣты".)

Удѣляе позички за оплатою 5½% и 1% додатку на кошта адміністраційні, властителямъ ґрунтôвъ и господарствъ до 500 коронъ за порукою двохъ вôдповѣдныхъ ручителѣвъ або за интабуляцію на першôмъ мѣсци, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ. Священики, не посѣдаючій реальностей, мусять крôмъ поруки двохъ ручителѣвъ предложити еще полісу житеву; обезпечатись можна чересъ „Днѣстеръ" въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ пôсля всякихъ можливыхъ комбінацій.

Товариство взаим. кред. „Днѣстеръ" приймае вкладки до опроцентованя вôдъ членôвъ третыхъ осôбъ по 4%.

Удѣлъ членскій выносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членомъ бути и позичку дôстати може тôлько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ". 84

Информаціи удѣляе Дирекція листовно або агенты Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ".

Природній вина

до ужитку церковного,

дальматинській, тирольській, полуднево-італійській літръ вôдъ 48 кр. *припоручае*

А. Жуліяні и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домініканьска ч. 7.

334 27—156

Фортепяны

443 3—3

Безендорфера, Шміда, Бертера, троха перегранй, є дешево на продажъ. Хорущина ч. 12.

ГАРНЫЙ НОВЫЙ

ФОРТЕПЯНЪ

Блітнера (Blüthner) є дешево на продажъ. Хорущина 12.

48 3—3

БУЛЮНЪ

по 5 зр., 6 зр., 7 зр. 50 кр. 10 зр. зъ самого дробу и звѣрины. — Брындая гôрска 5 клґр. пачка 2 зр. 28 кр. Коцы на конѣ, вонияній, штука 6 зр. 50 кр. поручае

Двôръ Лапшинъ,

446 *почта Бережаны.* 8—12

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДІТЕЙ

виданій

коштом русского тов. педагогічного

В полотняній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В паперовій окладці 15 кр.

Продае ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Найзнаменятшихъ

½ клґ. цукрôвъ десерових, именно: помадки, чоколядки etc, зр. 1·20.

½ клґ. Бісквітôвъ англійск. и Гербатникôвъ зр. 1·—

½ клґ. кармелькôвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручае що дня свѣжій

Г. ТРЕТЕРЪ

властитель парової фабрики чеколяды и цукрôвъ

Львôвъ, пл. Марійцкій ч. 7 рôгъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитій выробы власній, прочь зô спроваджуваню тандитою!

Польга в пезна помôчь

[за котру дôставъ-ямъ отверті листы похвальній] для тыхъ, що терпить на руптуру

въ сей часъ

чересъ приписане мною

спеціяльно уряджеиыхъ

БАНДАЖôВЪ

Найлекшій и найвигіднійшій бандажъ, не шкôдить, то мій показавъ ся добрымъ.

Також для сильно розширеных застарѣлыхъ руптуръ, найбôльше подобныхъ, мôй поможе помагаючъ.

въ 50 новыхъ фасонахъ для кождого вѣку и пола, котрій выробляю пôсля мѣры, лично заголошуючимъ ся, на ординацію П. Т. лѣкарѣвъ и въ надзвычайныхъ случаяхъ, зъ добôрныхъ матеріялôвъ по дуже приступныхъ цѣнахъ.

Полеы черевій, пупцевій и нирковій геморойдальній, менструаційній, суспенсорія, простодержачъ и рожнородній бандажъ противъ жилякамъ и артикулы для плеканя хорыхъ

поручае

ЯКОВЪ ФІРЕРЪ

сах. прак. бандажистъ,

доставець для многихъ кась хорыхъ и доброчинныхъ заведень

Львôвъ ул. Трибунальска ч. 10.

Замовлена зъ провінцій сповнює совѣстно и дешево. 409 4—4

ТУТКИ цигаретовій 1000 штукъ за 1 зр., поручае Ант. Мазуркевичъ, Львôвъ, Скарбкôвска 7.

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 867 19—36

Львôвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 881 11—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кґр. бляшанка	Почтова

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА

І. ЛЬВÔВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разôвъ преміоване.)

Въ сѣмъ тыждни до побаченя

3-тый найновѣйшій цикль

Выстава париска 1900.

Вступъ 10 кр. 95

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дреліхи и т. п. власній выробы

поручае по цѣнахъ умѣреныхъ

Краеве товариство ткацке „ПРЯХА" зъ Кросна

Замовленя зъ провінцій просимо надсылати до Кросна.

Почта, телеграфъ и стація зелѣзницѣ въ мѣсци. — Пробки и цѣнники присылаемо на жадане даромъ и оплатно

Заразомъ остерѣгаемо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, є п. А. ЛЬОХЕРЪ, а иншихъ агентôвъ анѣ похатникôвъ не высылаемо. 2 53—52

СВЯТОЕ ПИСЬМО

старого и нового завѣта въ церковно-словеньскôмъ языцѣ

зъ поясненями

выходить въ мѣсячныхъ четыро аркушевыхъ книжечкахъ.

Предплата на 12 книжечокъ 7 кор. 20 гел.

Святое письмо должно находитись въ каждôмъ рускôмъ домѣ а по крайней мѣрѣ въ каждôй церкви и читальнѣ.

Предплату просимъ высылати: до редакціи „Богословскои Бібліотеки го Львовѣ, площа св. Юра ч. 5.

Уже выйшли: первая и друган книга Мойсея „БЫТІЯ и ИСХОДЪ"; теперь печатаеси третья книга „ЛЕВИТЪ". 451 1—6

ЛЬВÔВСКЕ АКЦІЙНЕ ЗАВЕДЕНЄ ЗАСТАВНИЧЕ

ул. Кароля Людвика ч. 3, І. поверхъ

дає позички на застави:

Дорогоцѣнностій всякого роду
Цѣнныхъ папероôвъ и
Цѣнныхъ предметôвъ въ-загалѣ.

Процентъ умѣркованый знижае ся въ мѣру высоты позички. 402 8—48

Бюро отворене вôдъ 9—1 и 3—6.

Осьмокласовый нѣмецкій пасіонатъ для дочокъ офіцирôвъ и урядниковъ, концесіонованый ц. к. міністерствомъ и намѣстництвомъ, отвореи ся 6-ого вересня для дѣтій зъ лучшихъ домôвъ. Институтъ мѣститъ ся при улиці Годубяній ч. 8 І. П. Записы будуть тревати вôдъ 1 до 15 вересня вôдъ 11—1 и вôдъ 4—7 годины. Пансіонарки будуть принятій до 15 вôдъ найкористнѣйшими условями. Тамъ знаходить ся такожъ курсъ приготовляючій и огородець дитинячій зъ нѣмецкою и французскою конверзаціею. Информацій удѣляе зверхница пансіонату панѣ Дітнеръ. 419 2—2

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.

Найблизшій вôдъѣзды:

13 вересня „Спаридамъ" о 4 по полудни. — 20 вересня „Роттердамъ" о год. 11 передъ полуд. — 27 вересня „Масдамъ" о год 3 по полудни. — „Поосдамъ" о год. 9·33 передъ полуднемъ

Новій пароходы зъ подвôйнымъ гурубомъ:

Ротердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10 320 тонъ, Потедамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ каютъ вôдъ 350 кор. и высше) зъ
другихъ каютъ 216 к. и высше) при-
III. класы 185 к. 40 с. зъ Вѣдня.) стани.

Бюро у Вѣдни: Для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класы: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій філія въ Бернѣ, Инсбруку и Трієстѣ. 59

Якъ можна дѣти, що не хотять ѣсти, таки сильно вôдживляти и скоро розвивати?

Треба имъ давати зупу зъ „Торілю" або додавати у до инших зупъ, до огородовины и т. п. „Торіль". — „Торіль" є мясный екстрактъ зъ найлѣпшои воловины зъ покрѣпляючими и пожывными складниками.

Жадати всюды „Торілю". 351 2—?с

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТôВЪ

ц. к. надворного заведеня

І. ГЕННЕРА

що обнявъ-ємъ тое заведене на власнôсть и буду его дальше вести на тôй высокости и доскоиалости, на якôй черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.

Н. Лісса

401 11—65 улиця Академицка число 18.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець и одвѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ Институту Ставропігійского, пôдъ зарядомъ Йосифа Даниляка.

Ч. 194. Львовъ, Понедѣлокъ 28 Серпня (10 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходитъ вѣ второкъ, и вѣ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро огологошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кілінського 2; — въ Ярославю: Л. Крижаковскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитости за инсераты платятъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженя. — Реклямації неопечатаний вѣльний вѣдъ порта.

Нумеръ числе коштуе 6 кр. на проз. 7 кр.

Оголошеня звычай принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ек мѣсяць а вѣ рубрицѣ „Надсланне“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инший доношеня приватний числятъ ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Голосъ до нашихъ патріотѣвъ.

—

Цѣсарскимъ патентомъ зъ дня 7-ого сего мѣсяца розвязано раду державну, а въ 2-ѣмъ артикулѣ того патенту сказано, що новій выборы мають запорядитись и перевестись безпроволочно.

Хоць про часъ розписаня новыхъ выборѣвъ говорять вельяко — одній догадують ся близшого, другій дальшого реченця, — то однакъ зъ уваги на слова цѣсарского патенту треба намъ бути приготованымни, що кождой хвилѣ може заскочити насъ розписаня новыхъ выборѣвъ.

Зъ огляду на се мы вже заразъ въ суботу, звѣщаючи нашихъ читателѣвъ о сѣмъ цѣсарскѣмъ патентѣ, вѣдозвались: „Теперь, Русины, до роботы! Не тратити нѣ днины, нѣ годинки часу!“

Се повтаряемо и нинѣ, кличучи до мужѣвъ довѣря Народного Комітету и до всѣхъ патріотѣвъ та приятелѣвъ народу:

Не тратьте, братя, нѣ хвилины часу! Не будьмо „пѣзнымъ Иваномъ“, не вѣдкладайме на завтра, що сегодня можемо зробити, абы „завтра“ не було за пѣзно...

Зъуважмо, що мы маемо супротивъ себе противника и могучого и завзятого та не перебираючого въ средствахъ, а до того пѣддержуваного адміністрацією політичною, спочиваючою въ рукахъ нашого противника.

Зъуважмо дальше и те, що національна и політична свѣдомѣсть нашого запущеного и бѣдного народу не вспѣла ще доси вкоренити ся въ нашѣмъ народѣ на стѣлько, щобъ мы на нашихъ правыборцѣвъ и выборцѣвъ могли покладати мовь на скалу, якъ то есть у Чехѣвъ або и Словѣнцѣвъ.

Тѣ важкій противности мы можемо щасливо побороти лише скорою, вытревалою, енергічною та интензивною роботою.

Богато такой роботы зъ нашой стороны выказали памятній кровавій выборы баденѣвскій въ 1897 року. Стараймо-жь ся, щобы при сихъ выборахъ тая робота була ще енергічнѣйшою, вытревалѣйшою и завзятѣйшою. Идѣмъ наперед, а не взадъ! Пролита кровь при тамтыхъ выборахъ и рѣки слѣзъ по выборахъ не-хай — ще разъ кажемо — пѣддержують теперь нашій силы въ завзятѣмъ бою о нашій права и скрѣпляють вѣру въ побѣду правды надъ неправдою, справедливости надъ безправемъ!

Перенятій такимъ почутемъ, такимъ духомъ, беретъ ся, братя, сейчасъ до роботы, маючи повну свѣдомѣсть ваги хвилѣ, коли то для нашой вѣчины и для нашого народу „время“ не перестало бути „люте“ та й може бѣльше, якъ коли-небудь, потрѣбно Галицкѣй Руси выправити до Вѣдня якъ найбѣльше число щирыхъ заступниковъ — послѣвъ, котрій бы тамъ мовь львы боролн ся за красшу долю свого безталанного краю и свого сердечного а такъ нещастного народу.

Не гаючи нѣ хвилѣ дорогого часу — бо ворогъ не спить — сейчасъ приступайте по повѣтахъ до организація выборчой — скликуйтесь, радьтесь, пѣдбодрюйтесь, дѣлайте! Вяжѣть ся въ выборчій комітеты повѣтовій и мѣсцевій та й взагалѣ розвивайте якъ найживѣйшу акцію выборчу, абы розписаня выборѣвъ не захопило насъ неприготованыхъ. А що мы зъ досвѣду знаемо, що великимъ нещастемъ сентиментального Русина буває недовѣре у власній силы, якійсь дивный пессімізмъ, тожь мы кличемо: Не звѣшуйте головы, братя! не кажѣть зъ горы: „Мы слабій... що мы вдѣемо?“ — але весело, живо приступайте до дѣла. Вѣра горы переносить...

Нехай только щира охота до роботы и тверда вѣра въ успѣхъ огорне васъ, братя, по всѣхъ повѣтахъ, а будемо мати такій выборы и такій успѣхъ, якъ доси не бувало.

Дай то Боже!

По розвязаню парляменту.

—

Цѣсарскій декретъ зъ дня 7. с. м. звучить дословно: „Мы, Францъ Іосифъ I., зъ ласки Бога цѣсарь Австрії, король Угорщины, Чехій, Дальматій, Хорватій, Славонії, Галичины, Володимиріи и Ілірій и т. д. и т. д. повѣдомляемо:

Артикулъ I. Посольска палата рады державной розвязана. Артикулъ II. Загальній выборы до парляменту мають бути безпроволочно розписаній и переведеній. Дано въ нашѣмъ престольнѣмъ и резіденційнѣмъ мѣстѣ Вѣдни 7. вересня 1900 р., а 52 нашого панованя. Францъ Іосифъ вл. р.“

На декретѣ пѣдписаній такожь всѣ міністры.

Новій выборы мають бути розписаній пѣсля одныхъ вѣстей мѣжь 15 а 20 падолиста, а пѣсля другой мѣжь 15 груднемъ с. р. а 15 сѣчнемъ слѣдующого року.

Розвязаный парляментъ розпочавъ свою дѣяльнѣсть 27 марта 1897 року. Бувъ се двинадцятый парляментъ вѣдъ хвилѣ заведеня конституції въ Австрії. Складъ послѣдного парляменту значно рѣзнивъ ся вѣдъ попереднихъ, бо на посольскихъ лавкахъ засѣли перший разъ представителѣ новой V. курії. Дня 5. цвѣтня 1897 появили ся славній языковій розпорядженя Баденього.

Въ початкахъ палата працювала досыть пильно. Въ цвѣтни 1897 выбухла нѣмецка обструкція. Дня 2. червня Бадені замкнувъ палату, котра зѣбрала ся знова въ вересни. Президентъ Катрайнъ упавъ, а на его мѣсце выбрано Д. Абрагамовича. Въ падолистѣ 1897 прийшло въ парляментѣ до сценъ, котрій потягнули за собою димісію кабінету Баденього. Наслѣдникъ Баденього бр. Гавчь уступивъ дуже скоро, а и Тунови не повело ся уздоровленє парляменту. Пятнацята сесія тревала до 7. жовтня 1899, въ котрѣмъ то дни замкнувъ ся кабінетъ Кляріого. Шѣснацята сесія розпочала ся дня 18. жовтня чеською обструкцією, котра повалила Кляріого. Вітекъ вѣдрочивъ палату, а д-ръ Керберъ скликавъ ся на кѣнець лютого с. р. Дня 18. марта парляментъ вѣдрочено, а дня 8. мая зѣбрала ся палата на послѣдну сесію. Въ ночи зъ 8 на 9 червня с. р. Керберъ замкнувъ палату въ наслѣдокъ бучѣ, яку урядили Чехи.

Рада державна складає ся зъ 425 послѣвъ. Галичина выбирає 78 т. е. 20 бѣльша посѣлѣсть, 13 мѣста, 3 торговельній палаты, 27 громады и 15 пята курія.

Цѣла праса Австрії обговорюючи розвязанє парляменту высказуе гадку, що новій выборы, коли змѣнять выглядъ парляменту, то хиба въ тѣмъ напрямѣ, що до палаты увѣйдуть ще крайнѣйшій, ще бѣльше непримиримій елементы. Всѣ дневники однымъ хоромъ питають, що тогды правительство зробить коли и нова палата покаже ся неспособною до законодатной працѣ?

Окрѣмъ Русинѣвъ, ще лишь одній соціяльній демократы витають въ щирою радостію розвязанє палаты. Русины не мали въ нѣй нѣчого до страченя, а соціяльній демократы майже нѣчого. Чехи невдоволений, бо они хотѣли повалити кабінетъ, поступовій Нѣмцѣ потерпають, що неодинъ ихъ мандатъ перейде теперь въ руки радикальныхъ націоналѣвъ нѣмецкихъ, нѣмецке католицко-людове сторонництво також може зъ выборчой борбы выйти ослабленє; найбѣльше однакъ клопоту наробило розвязанє колу польскому, котре богато зъ такимъ трудомъ здобутыхъ мандатѣвъ буде мусѣло — якъ не стратити, то бодай зъ великимъ накладомъ гроша, енергіи и надужить назадъ здобути.

Соціяльно-демократична Arbeiter Ztg. дуже радо витає цѣсарскій патентъ, котрый закѣнчивъ сумне видовище негѣдного парляментаризму. Занавѣса упала и трагедія слѣдящого парляменту уступає зъ очей. „Уважаемо розвязанє парляменту за нѣщо иншого, якъ за оголошенє банкротства парляментаризму привілеѣвъ, а новій выборы яко доказъ, що сего банкротства не вѣльно довше заслоновати. Тѣ привілеѣ мусять упасти! Національна демагогія убила парляментъ а правительство не зробило нѣчого, абы ратувати державу. „Органъ соціяльной демократіи домагає ся выборчой реформы въ дусѣ рѣвного безпосереднього голосованя.

Fremdenblatt пише, що погребана палата була скорше представителькою сторонництвъ, якъ державы, и що було бы успѣшнѣйшою рѣчею розвязанє сихъ сторонництвъ, якъ палаты, але до сего правительство вже не має силы. Пѣвъурядовый органъ пригадуе, що умѣркованій елементы въ Чехіи вже заохочували до залишеня обструкції, але Молодочехи не послухали, домагаючи ся сатисфакції за знесеній языковій розпорядженя, чого правительство не могло зробити, не хотячи выкликати обструкції зъ другого боку. Ставлячи питанє, чи розвязанє палаты є такожь розвязанемъ ситуації, Fremdenblatt вѣдповѣдає, що нѣ. Правительство доказало однакъ симъ крокомъ, именно що вѣдкинуло пробы всѣхъ

Забезпечена.

—

Вона стояла передъ зеркаломъ й уважно глядѣла въ него. Ѳи збръ оглядавъ старанно ѳи струнку, трохи на передъ похилену стать; ѳи руку осмотрювали швы немодного весняного плаща — вона мусѣла его трохи зшити, бо бувъ за широкій — потѣмъ зъ острахомъ и неохотою простягнула зъ-пѣдъ сукнѣ свою малу нѣжку.

„Богу дякувати, що черевики подертій лишь на пѣдошвахъ; сего не видно такъ дуже...“ подумала собѣ и немовь лекше вѣдѣтхнула.

Взяла капелюхъ, котрому черезъ зручне пришите ясне стяжки надала модный выглядъ, и положила на кучеряве ясне волосе. Якъ дрѣбнымъ и нѣжнымъ выглядало ѳи личко зъ пѣдъ тыхъ кучерѣвъ!

И вона пригадала собѣ часъ, коли те личко — кругленьке, зъ живымъ румянцемъ и ясными, усмѣхненими очима — будило подивъ ѳи родичѣвъ.

Дали ѣй имя „Феліцітасъ“ — щасте.

Минуло ся...

Родичѣ повмирали, а вона лишила ся сама. Перший померъ батько на запаленє легкихъ, а за нимъ скоро пѣшла мати.

„Зъ журы“ — говорили люде.

Зъ журы не вмираеть ся. Отъ вона не вмерла, хочь тверда доля судилась ѣй. Зъ веселого, безжурного житя выпхано ѳи нагло въ студеный немилосердный свѣтъ; вона боролась и не давалась, а теперь вона втомлена, така втомлена...

Три роки минули вѣдъ смерти ѳи родичѣвъ, а що сей короткій часъ вчинивъ зъ веселон, моторнон, гарнон дѣвчины!

Пристаркувате, огбрчене сотворѣне.

Але нѣ, вона не хоче такъ. Теперь нѣ, коли ѣй въ-перве усмѣхаеть ся знова промѣнь щастя, коли є выглядъ увольнити ся вѣдъ страшнон журы и нужды, коли є надѣя забезпеченя.

И вона скоро посягла рукою по пахуче письмо, котрого короткій змѣстъ такъ пѣдбадьоривъ ѳи. Було тамъ написано:

„Моя Панночко!

Ваша оферта подобалась менѣ и я готова заангажувати Васъ. Коли маете охоту и терпеливѣсть доглядати таку стару, хору и вередливу жѣнку, якъ я, бути ѣй товаришкою та трохи розвеселювати ѳи, то прошу, вѣдвѣдайте мене коло пятои годины пополудни.“

. . . . . .

Терпеливѣсть и охота! Мусѣла усмѣхнути ся при читаню того мѣсця — насмѣшливый, гѣркій усмѣхъ.

Терпеливѣсть и охота!... Чи питавъ ѳи хто, чи въ нен є охота до житя, позного журбы, недостатковъ и упокорень? Чи вона маe терпеливѣсть дожидати лучшои долѣ, що нѣколи не приходила?...

Чи вона хоче?!

Обома руками вчепить ся сен дошки ратунку й буде на вѣки вдячна тѣй, що увольнить ѳи вѣдъ вѣчныхъ клопотѣвъ. Се мусить бути знатна дама. Свѣдчить про се гарный форматъ листу, нѣжный запахъ, якимъ вѣе зъ него. Чи вона лишь вѣдповѣсть вымогамъ такои дамы?...

Жура обняла ѳи.

Коли-бъ вѣдвѣдины выпали на ѳи некористь; коли-бъ капелюхъ власной роботы, въ многихъ мѣсцяхъ поцирований рукавички, весинный плащъ пѣдчасъ острои зимы — збудили вѣдразу у тои дамы?... Що тогдѣ?...

„Тогдѣ не лишаесь менѣ нѣчо, якъ...“ — шептѣла зѣ страхомъ.

Але вона ще така молода, вона ще хоче жити, такъ мало бажае вѣдъ житя. Правда, давнѣйше вона все те инакше представляла и змальовувала собѣ, але илюзіи щезають скоро, коли нужда заковтае до дверей.

Вона отворила нуждѣ малій дверѣ, а та розсѣла ся широко въ ѳи бѣдной кѣмнатцѣ, выглядала зъ порожнои скрынѣ, бушувала по вѣчно порожнѣй мошонцѣ и — кѣлько разѣвъ дѣвчина заглянула до зеркала — нужда смѣялась до нен зъ ѳи личка, що зъ кождымъ днемъ ставало блѣдше й худше, зъ сумныхъ очей, червоныхъ вѣдъ плачу.

Чого вона не хапалась, абы выгнати сего страшного гостя! Зносила всѣ можливій упокореня, всюды шукала роботы, а нѣгде не находила ѳи. Всюды домагали ся дужои, вправнои силы, вона-жь була тѣлькы початкуючою. Вона вчилась неодного, але лишь тѣлькы такъ, поверхово, „для домашнои потребы“, якъ говорила ѳи мама. Кѣлько разѣвъ шла голодна спати, щобъ оплатити посылку оферты, а нѣколи не дѣставала вѣдповѣди! Вона вже не надѣялась нѣчого й зовсѣмъ опустила руки — ажь тутъ нинѣ прийшовъ листъ.

„Де найбѣльша потреба, тамъ найближе божа помѣчь“, прошепотѣла. Ще разъ поглянула на себе и выйшла на вулицю.

Снѣговиця засыпала ѳи. Вона скорчила ся вѣдъ студени. Зъ пѣднесеным ковнѣромъ, зѣ скулеными плечима, зъ руками въ бѣчныхъ кишеняхъ плаща йшла швидко що-разъ дальше. Сѣкла зубами, черезъ подертій пѣдошвы втискала ся студена вогкѣсть и розходилась по цѣлѣмъ тѣлѣ; ѳи нѣжна стать дрожала вѣдъ студени, однакъ вона не звважала на те. Лишь одна думка опанувала ѳи: Чи вона подобаесь тѣй дамѣ? Чи буде наконедь забезпечена?

— — — — — — — — — — —

„Ходѣть ближше, панночко!“ — вѣдозвавъ ся милый голосъ, коли вона смирно запукала до кѣмнаты, вказанон ѣй служинцею. — „Даруйте, що не встаю, але на се не позволяють менѣ мои хорій ноги. Такъ, сядьте собѣ коло мене, нехай приглянусь вамъ!“

Була се стара дама милого выгляду, що зъ сердечнымъ усмѣхомъ простягла до нен руку на привитанє.

„Такъ, такъ“, вѣдозвалась тихо, „такъ я й думала. Вы мусѣли богато натерпѣти ся, бѣдна дитино. Зъ вашои оферты неначе звенѣвъ голосъ о помѣчь.“

„Ахъ, може я васъ образила?!“ перервала зъ жалемъ, побачивши горячій румянець на личку дѣвчины. „Се не було моимъ намѣромъ. На правду, я не хотѣла васъ образити, я говорила лишь такъ, зѣ спѣвчутя...“

Очи дѣвчины зайшли сльозами.

Якъ довго нѣхто не журивъ ся нею, якъ вона богла ся сен хвилѣ, а ся дама стрѣчае ѳи зъ такою сердечностію!

Повна вдячности схилила ся до руки старои женщины.

„Але-жь нѣ“, боронилась та, „дитино, що вамъ прийшло до головы? Вы забуваете, яко

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ ВОЛОДИМИРА В. ЧЕМАРНИКА, Львовъ, ул. Валова ч. 9.
ЗНАМЕНИТЙ СНѢДАНЯ и ВЕЧЕРѢ; ВѢДЛИЧНА КУХНЯ; ПИВО ЛИШЕ ПІЛЬЗНЕНЬСКЕ; ЛЬОКАЛЬ ПРИЛИЧНЫЙ и ВЫГОДНЫЙ. *Поручаюсь взглядамъ рускои публики.* 423 7—10

октройованъ такъ регуляміну, якъ выборчои ординаціи и языковыхъ законовъ, що не хоче зойти зъ дороги конституціи и въ тій мысли заапелювало до выборцівъ.

N. fr. Presse дуже остро критикуе змѣстъ и духа правительственои декларациіи, котрои плаксивый тонъ нѣкого, а спеціяльно Чехівъ не зворушить. Правительство розвязуючи палату, повинно при жерелѣ, т. е. при выборахъ старати ся о се, абы нова парляментарна организація не мала въ собѣ зародівъ смерти. Судячи однакъ зъ декларациіи, правительство усуває ся вѣдъ всякои акціи и лише заповѣдає політичну безсторонность тамъ, де має бути борба мѣжь тыми, що суть за центральнымъ парляментомъ, а тыми, котрій его поборюють. Правительство жалуе ся, що языкове питанє, котре прецѣнь не обходить цѣлои державы, параліжуе всяку законодатну акцію. А хто выкликавъ сего невылѣчимого боляка на тѣлѣ державы, якъ не правительство? N. fr. Presse по такій експозиціи не богато доброго надѣе ся по новыхъ выборахъ.

Deutsches Volksblatt (органъ антісемітівъ) пише, що стоимо надъ могилою парляменту, вѣдъ котрого такъ богато надѣяли ся. Угода зъ Угорщиною и баденівскій розпорядженя выкликали хронічну недугу, котру пять кабінетівъ старало ся усунути, але безъ успѣху. Розвязане палаты треба уважати за послѣдне конституційне средство въ теперѣшнѣй кризѣ. Обструкція стане безъ сумнѣву выборчимъ гасломъ, и тому дневникъ взываe Нѣмцівъ-антісемітівъ до борбы и обороны стану посѣдання.

Пѣвъурядовый угорскій органъ Pester Lloyd звертаѣ увагу на се, що у обохъ крайныхъ сторонъ, т. е. такъ мѣжь Чехами якъ Нѣмцями не видко нѣ слѣду противобструкційныхъ змагань. Бути може, що стане ся чудо, але надѣя въ загалѣ дуже слаба. Нѣхто не буде плакати за погребанымъ парляментомъ. Вонъ стративъ передовсѣмъ свѣдомость своеи годности. Що буде дальше въ австрійскою мізерією? Часы абсолютизму доси не затерли ся въ памяти. На щасте сей, що давъ Австрій конституцію, бажае ей задержати.

Ческій дневники не обговорили справы розвязаня парляменту, бо ще не знають, яке мають занятн становиско супротивъ того факту. Narodni Listy заявляють лише, що апель правительства до Чехівъ, абы увзглядняли економічні потребы державы, буде безуспѣшный, бо Чехи вже неразъ зложили доказы, що умѣють економічні интересы пѣдпорядкувати національнымъ интересамъ.

До Dziennik-a Polsk ого доносять зъ Вѣдня, що въ справѣ нарадъ міністрівъ надъ справою розвязаня парляменту прийшло до переходовои кабінетовои кризы. Именно міністеръ д-ръ Пентакъ протививъ ся розвязаню палаты. Зъ инших причинъ якъ попередный, противникомъ розвязаня бувъ такожь міністеръ краевои оборонн, гр. Вельсерсгаймбъ. Вчерашна кабінетова рада мала вже ухвалити реченець розписаня выборівъ. У всѣхъ коронныхъ краяхъ зъ выняткомъ Галичины, Буковины и Дальматіи выборы мають вѣдбути ся мѣжь 2 а 15 сѣчня. Въ Галичинѣ, Буковинѣ и Дальматіи, т. е. въ краяхъ, въ котрыхъ обходять такожь гр. кат. свята, выборы зъ четвертои и пятои курій вѣдбудуть ся мѣжь 15 грудня а Рѣздвомъ, въ инших курій мѣжь 2 а 8 сѣчня 1901.

Народне вѣче въ Сокали.

Сокаль, 6 IX. 1900.

(Докінченє.)

По рефератѣ політичнѣмъ наступивъ референтъ економічный, котрый дуже умѣло выголосивъ п. Иванъ Караванъ. Бесѣдникъ вказавъ на малоземельность нашого селяньства, на тяжкій тягарѣ податковій та на задовженє дрѣбнои посѣлости и врешті обговорювавъ декотрій дрѣбнѣйшій справы дотыкаючій интересівъ селяньства, якъ справу нотаріяту, окружныхъ писарівъ и т. п. Референтъ свій закінчивъ п. Караванъ рядомъ постулятівъ, вынятыхъ зъ економічнои части нашои народнои програмы.

Третій референтъ про „ординаціи выборчій“ выголосивъ д-ръ Евгеній Петрушевичъ даючи вѣчевникамъ докладный образъ вѣдносинъ передъ и по заведеню конституціи та выложивши ясно и основно всѣ важнѣйшій постачовы закона при выборахъ до сойму и парляменту. Особливо велике вражѣнє на селянъ зробило те мѣсце референту д-ра Петрушевича, де бесѣдникъ на датахъ статистичныхъ выказавъ покравджене народу при истнуючій ординаціи выборчій и узасаднивъ жаданє заведеня загального безпосереднього права голосованя до всѣхъ тѣлъ репрезентаційныхъ. — Дотычне внесенє референта приняли зібраній одноду шно середъ грѣмкихъ оплесковъ.

Послѣдною справою, якою занимало ся вѣче, була справа доповнаючого выбору одного члена до рады повѣтовои. На внесенє самыхъ селянъ кандидатомъ поставлено одноголосно д-ра Петрушевича, однакъ рѣчь непевна, чи д-ръ Петрушевичъ вже теперь перейде, бо теренъ мало приготованый а староство при помочи москвофілівъ форсуе на члена рады москвофіла, свого протегованця Михальчука. Михальчукъ, яко селянинъ, мае вплывъ въ повѣтѣ, а до того за нимъ стоять священники москвофілы и правительство.

Надъ всѣми референтами переводжено дискусію. Въ дискусіи тій забирали голосъ такожь самі селяне, мѣжь котрыми замѣтна була промова п. Драгана. Въ своій промовѣ п. Драганъ апелювавъ до интеліґенціи, щобы йшла разомъ зъ народомъ та щобы не спиняювала селянъ въ ихъ політичнѣмъ самообразованю. Всяка цензура повинна тутъ бути усунена, бо селяне мусять все читати и про все информуватись, а сли де хто черезъ те и заблукае ся, то все-таки маса зойде на властиву дорогу, а зъ свѣдомости селянъ выйде певно користь для загалу и для нашои народнои справы.

Вѣче закінчивъ о. Смулка, дякуючи зібраным и делегатови за прибуте, а комісареви за тактовне поведенє на зборахъ.

Вѣчевникъ.

Ювилей еп. Штросмаєра.

Передъ пѣвтора рокомъ, д. 16 лютого 1898, обходивъ дяковскій епископъ Іосифъ Юрій Штросмаєръ 60-ту рѣчницю свого священьства, а въ ювилею тімъ взяли участь не тілько найширшій круги хорватского народу, але такожь и инші славяньскій народы. Отже онодгы, д. 8 с. м., обходила Хорватщина знов велике свято 50-тыхъ роковинъ уведеня найбільшого свого сына на епископскій престолъ въ Дяковѣ.

Вже д. 3 с. м. выправлено старенькому патріотови величаву овацію на католицкімъ вѣчу въ Загребѣ, де вѣдъ проводомъ своихъ епископівъ явили ся участники не тілько зъ Хорватщины, але такожь зъ Кранны и Истріи, зъ Дальматщины и Босны. Загребскій архіепископъ митрополитъ д-ръ Посиловичъ именемъ всѣхъ зібраныхъ повитавъ на вѣчу еп Штросмаєра, а архіепископъ зъ Верхобосны д-ръ Штадлеръ звеличавъ на бенкетѣ заходы дяковского епископа около сполученя хорватского народу.

Заслуги еп. Штросмаєра для своеи вітчины є справдѣ величезній и незвычайній. Розумѣючи, якій великій вплывъ мае духовеньство на народъ, подбавъ вонъ передовсѣмъ о выхованє кандидатівъ до стану духовного и въ тій цѣли заложивъ духовну семинарію въ Дяковѣ, а въ послѣднімъ роцѣ такожь гімназію въ интернатомъ въ Осеку. Найбільшимъ его дѣломъ було заложенє юго-славяньскои академіи наукъ въ Загребѣ въ роцѣ 1860, котра мала стати ся осередкомъ для духового житя Хорватівъ, Сербівъ, Словѣнцівъ и Болгаръ; хочь намѣръ сей не удавъ ся, все-жь таки академія бодай для культуры Хорватівъ та Сербівъ мае величезне значѣнє. Опісля заложивъ университетъ въ Загребѣ, що тежь мае велику вагу, хочь доси не доповненый еще лѣкарскимъ факультетомъ. Выбудовавъ великолѣпный катедральный костелъ въ Дяковѣ и заложивъ велику галерію образівъ. Взагалѣ изъ своихъ доходівъ пожертвувавъ на цѣли народній и церковній та просвѣтній надъ два міліоны зр.

Хочь еп. Штросмаєръ не належить до політиківъ, але и на політичнѣмъ полѣ положивъ немалій заслуги. Вонъ заложивъ свое сторонництво, котрого органомъ є часопись „Obzor“. Сторонництво се належить до опозиціи и особливо злукою зъ сторонництвомъ Старчевича, зъ котрымъ давнѣйше було въ незгодѣ, дійшло до значного вплыву.

Неприхильники Штросмаєра докоряють ему тымъ, що вонъ причинивъ ся до хорватско-угорскои угоды, котра опісля выйшла Хорватщинѣ на зле. Однако докірь сей не є справедливый; вонъ мавъ найкращій намѣры, а що Мадяры угоду нарушили, сему не мавъ вонъ силы перешкодити. Австрійско-угорску угоду зъ р. 1867 уважавъ вонъ за нещасте для держави и казавъ, що черезъ тую угоду держава стане човномъ на бурливімъ морі.

Будучи горячимъ Славяниномъ, бажае зъ усеи душѣ сполученя римскои церкви зъ східною и въ сій справѣ щиро попираe заходы папы Льва XIII-ого. Памятна є его телеґрама, выслана до ректора кіевского университету при нагодѣ святкованя 900-лѣтного ювилею хрещеня Руси, що его обходила урядова Россія въ Кіевѣ 27—29 липня 1888 р. Зъ причины тои телеґрамы зняли бучу мадярскій и нѣмецкій часописи. Писано навѣть, що еп. Штросмаєръ мавъ передъ цѣсаремъ выправдувати ся зъ нея. Теперь уважають за рѣчь певну, що вонъ ей выславъ на прямый зазывъ папы.

Еп. Штросмаєръ дуже побиваe ся такожь за правомъ Хорватівъ вѣдправляти богослуженя пѣсля лат. обряду въ старославяньскімъ ясыцѣ; а колегія римска рѣшила въ послѣднихъ дняхъ сю справу по его мысли.

Іосифъ Юрій Штросмаєръ уродивъ ся д. 4 лютого 1815 р. въ Осеку, ходивъ на теольогію въ Дяковѣ и Пештѣ, а осягнувши степень доктора фільософіи и теоольогіи, высвятивъ ся д. 16 лютого 1838 р. Опісля бувъ ще якійсь часъ въ августинейскімъ заведеню у Вѣдни, потому бувъ сотрудникомъ въ Петроварадинѣ, дальше професоромъ въ духовнѣй семинарію въ Дяковѣ, цѣс. придворнымъ капеляномъ и директоромъ августинейского заведеня, а въ р 1849 именованый бувъ епископомъ сремскимъ и босаньскимъ; 8 вересня 1850 бувъ у Вѣдни высвяченый на епископа. На ватиканьскімъ соборѣ въ р. 1869 належавъ до опозиціи и незвычайно смѣло выступавъ противъ догмы непогрѣшности папы. Вонъ бувъ членомъ т. зв. скрѣпленои рады державнои и належавъ до федералістівъ. Вѣдъ часівъ хорватско-угорскои угоды усунувъ ся вѣдъ публичного політичного житя.

Еп. Штросмаєръ, котрый тѣшить ся великою прихильностію папы, бувъ бы давно зоставъ кардиналомъ, коли бы не неприхильность угорского правительства до великого хорватского патріота.

Рускій народъ зъ щирого серця прилучае ся до бажань Хорватівъ и засылае старенькому ювилатови желаня, щобы довгій ще лѣта проживъ здорово для добра свого народу и славы Славящины!

Письма зъ краю.

Зъ Доры. *[Будованє Полиці въ рускій гуцульскій громадѣ].*

Стою собѣ коло Довбувшового каменя та й споглядаю въ темне горло тунелю, що немовь хоче ме..е проковтнути вразъ въ каменемъ. Мои гадки снують ся коло зухвалого ватажка. Отъ якъ бы вонъ такъ вставъ — думаю — не пізнавъ бы своеи Гуцульщины. А вже якъ бы побачивъ Гуцулівъ въ рогатівкахъ, то положивъ бы ся чимъ скорше знов у могилу. Чи сподѣвавъ ся вонъ побачити легінівъ въ такімъ строю?

Се такъ убравъ ихъ п. Обстъ, місцевый писарь. Може хто не знае п. Обста, то и ему про него розкажу, бо мавъ честь его пізнати. Се незвычайный собѣ чоловѣкъ. Но довгій и бурвій Одисей найшовъ вонъ свою Итаку въ Дорѣ и тутъ заснувавъ польске королівство та нову династію Обстівъ. Свою дѣяльность почавъ вонъ тымъ, що вбравъ місцеву поліцію въ рогатівки та ставъ урядувати въ „urzędowym języku“ хоть цѣла громада вразъ изъ вѣйтомъ говорать по руски. И я мавъ нагоду пізнати вагу сего „urzędowego języka“. Вправдѣ на будынку громадскімъ видне напись: „Urząd gminny Dora“, а зъ рускои написи нѣ слѣду, але я таки не трачу вѣдвагн и промовляю таки по руски; прецѣнь я въ Гуцульщинѣ, а не на Мазурахъ! Ходило менѣ о имена гостій до податковои фасіи. Але п. писарь зробивъ марсову міну и сказавъ, що вонъ сего не мав. Такъ я пійшовъ зъ нічимъ, не догадуючись нѣякои злобы. Ажь небавомъ приносить менѣ мій знакомый жаданій имена. Я здивувавъ ся, але вонъ пояснивъ менѣ таки словами писаря: On przyszedł do mnie — говоривъ писарь — i mówił wyzywająco po rusku. Przecie on wie, że ja urzęduję po polsku, jakże można być takim impertynentem? Pani expedytorka mówiła mi, że on i na poczcie narobił hałaburdy (я лишь жадавъ рускаго реценіеу на руске письмо). Szkoda, że on filozof; nie, on nie jest wcale filozofem“ додавъ зъ иронічною усмѣшкою. — Отъ и свѣжій геній, що вѣдкрывъ нову прикмету рускои мовы. Я хотівъ передъ судомъ боронити свого поступованя, бо-жь оно не було „impertinentekе“, я поводивъ ся приличнo, а говорити по руски чейже не импертиненція, але показали ся деякій персоны. Отъ яка рѣвноправность языкова и ото де? въ Гуцульщинѣ, въ рускій громадѣ! Одинъ писарь громадскій, громадскій слуга, накидае цѣлій громадѣ „język urzędowy“! Запытаете може: А що-жь вѣйтъ? Добре вамъ пытати! Дорівскій вѣйтъ мае лишь одну прикмету, що не въ мѣру грубый, а більше хѣба нема зъ него. А священикъ мабуть уже за старый до опозиціи, такъ писарь остае необмеженымъ паномъ, можный ласкою зъ горы, бо вонъ придатный до выборівъ.

Отъ и теперь будуть выборы до рады громадскои. Партія т. зв. интеліґенціи, очевидно польскои зъ Яремча, а въ части изъ Доры (Яремче се присілокъ Доры), хоче выбрати свою раду и захопити въ свои руки громадску адміністрацію. Тому инспекторъ податковый, Русинъ (Поляки звыкли загортати огонь рускими руками) збирае повномочія вѣдъ властительокъ домівъ — а передъ инспекторомъ они мусять мати респектъ. Такъ грозить Гуцуламъ выволасненє зъ ихъ правъ конституційныхъ у власній хатѣ, бо чей-же они не опруть ся такій агітаціи. Зъ того для нихъ очевидна шкода, бо чей интересы т. зв. интеліґенціи (властителівъ віль) вѣдмінній вѣдъ гуцульскихъ. Але за те буде можна будувати Польщу на велику скалю, а місцевість дуже придатна на „twierdzę“.

Часъ бы Русинамъ заопікувати ся сею місцевостію, бо ей грозить польонізація. Вже Гуцулы цвенькають по польски; бодай скаже „dobry wieczór“ або „dzień dobry“, сли котрый більше ще не вміе. Та й не диво. Интеліґенція, що приїздить на сезонъ, говорить майже выключно по польски, хочь тутъ половина, сли не більше Русинівъ (gente). Тымъ то и Гуцулы починають ихъ малпувати, бо они цѣлкомъ темній, хіба молодшій вміють читати, о сколько навчили ся въ школѣ. При тімъ они здеморалізованій. Цѣлыми днями волочать ся молодшій и старшій бездѣльно по селѣ мовь у свято. По більшій части збирають ягоды та грибы, зъ чого мають добрый дохідъ, але замість выкористати прихильній обставины, они продають землю, бо она въ цѣнѣ, а грошѣ по більшій

маєте мати въ мене становище. Не слугою, а молодою приятелькою маєте бути для мене, маєте менѣ заступити мою помершу дочку. Та чи будете мати до сего терпеливість? Чи схочете пожертвувати свою молодість старій жѣнцѣ?“

Такъ, вона хоче. Вона-жь не жертвуе нѣчого, тільки бере. И ей стиснені уста, що отвиралисъ лише, абы жалѣтись, почали теперь добровільно оповѣдати.

Оповѣдали про веселу, безжурну молодість, про скоро по собѣ наступаючу смерть родичівъ, про безусмѣшну боротьбу зъ долею, про многій недостатки й упокорена.

А стара жѣнка слухала зъ заплакаными очима, а коли дівчина скінчила, тяжко зітхаючи, вона обняла ей зъ любовю.

„Забудьте сей сумный часъ!“ сказала приязно. „Вашому смуткови теперь кінець. У мене найдете другу батьківщину.“

— — — — — — — — — — — — — —

Теперь вона знов на вулиці.

Снѣгъ все ще сыпавъ, а его платки падали на ей горяче лице и топилисъ. Цѣла дорога була одною брудною калюжею, що повстала зъ вогкого, роздоптаного прохожими снѣгу. Нецѣлій черевики, що не могли опертись такій непогодѣ, дерли ся що-разъ гірше. Мовь ледомъ морозило ей спину, але на чолѣ стояли горячій каплѣ поту. Духъ выходивъ зъ нея, коли вона скоро брила вулицями, на зустрѣчь бѣдній хатѣ, до котрои йшла нинѣ въ останне.

„А завтра“, тѣшилась вона, „завтра сидѣти-му въ тій добре нагрѣтій кімнатѣ и не потребувати-му більше журити ся, зъ чого маю жити; тажь буду мати серце, що про мене дбати-ме, буду забезпечена.“

„Забезпечена, забезпечена!“ повтаряла вона радістно на всѣлякій лады, то якъ молитву подякн, то неначе хотѣла запевнити себе, що се не сонъ.

Такъ йшла далѣ, зъ розчервонѣлыми лицями, блискучими очима и спалеными устами. Розбинула плащъ, бо наразъ стало ей горячо — певне зъ радости. Лишь хвилями трясла нею проймаюча дрожь, такожь шумѣло ей въ ухахъ, а очи мусѣла широко отвирати, бо все закрывала передъ нею якась мрака.

„То зворушене, радість“, думала вона, и наразъ мусѣла запнути плащъ та й піднести ковнірь, бо нагло стало ей студено.

— — — — — — — — — — — — — —

Стара жѣнка, сидячи въ своімъ крѣслѣ, дивила ся що хвилѣ на годинникъ.

„Отже й нинѣ не приходить?“ сказала потрясаючи недовѣрчиво головою. „Шкода, я ей такъ полюбила. Въ мене не було бы ей зле... Однакъ теперѣшній дівчата до нічого... Я думала, що вона лучша, такій добрій мала очи... Шкода!“

И бере перо тай атраментъ, абы дати знати иншій кандидатцѣ на посаду товаришки, що мае прийти ей представитись.

— — — — — — — — — — — — — —

На нужденнімъ ліжку лежить Феліцітасъ. Умерла на остре запаленє легкихъ. Обличе ей блѣде, довколо очей налягла темна тѣнь, восковій руки згорнені на покривалѣ. Милосердній сусѣдки розчесали ей гарне ясне волосе и такъ розложили на постели, що воно немовь плащемъ обнимае стать ей.

Якійсь выразъ вдоволеня видно на ей обличю. Блѣдій губы неначе-бъ мали отворити ся и сказати: „Теперь я забезпечена!“

Зъ нѣмецкого переклавъ *М. Л.*

части пропивають. Бориславскій процесъ вѣдбуваєсь тамъ консеквентно и сли не зарадить ся лиху, то зъ властителѣвъ землѣ будемо мати пролетарѣвъ. Конечна тутъ читальня, щобы освѣдомити Гуцулѣвъ и дати имъ передъ очи зеркало. Але се буде коштувати много труду, бо переполоною буде не лишь темнота народу, але и наши ворожѣ чинники (польскій и москвофільскій). Може бы нашій патріоты бѣльше заинтересували ся сею мѣсцевостію и замѣсть товчи ся по Закопаныхъ та другихъ мѣсцевостяхъ, нехай бы приѣхали сюда, а выскають на здоровлю и зроблять добре дѣло. За примѣръ нехай послужать Поляки, що носять ся зъ своимъ Закопанымъ якъ курка зъ яйцемъ, а въ борбѣ о Морске Око станула вся Польща до бою.

Нѣхто зъ чужихъ не буде насъ шукати десь въ заказанѣмъ кутѣ. Не найде насъ въ мѣстахъ, не найде въ такихъ мѣсцевостяхъ, якъ Дора, то скаже, що Русинѣвъ нема. Поляки дѣають о се и завсѣгды высуваютъ ся напередъ, щобы нхъ було видно; мы жь ходимо имъ по-за плечима и нѣ насъ нѣхто не бачить, нѣ мы нѣкого...

НА ЧАСѢ.

Бузьки вѣдлетѣли, иншій птахи такожь збираютъ ся въ дорогу, на поляхъ пусто — вже осѣнь. Все то пригадує менѣ, що небаромъ изъ сѣлъ и мѣсточокъ стануть выбирати ся рекруты. Но соромомъ покрыеть лице, коли порѣднаемо зборы рекрутѣвъ, а птахѣвъ. Новобранцѣ передъ вѣдходомъ зъ села показують всѣ найгорши прикметы рускои вдачѣ — на пращане треба запивати ся цѣлый тыждень, заводити колотнѣ и бѣйки, по ночахъ непокоити сусѣдѣвъ криками й спѣвами, нападати жѣнки... по пан му пращати ся зъ батьками и въ такѣмъ самѣмъ станѣ зъ крикомъ, що нѣбы то мае бути спѣвомъ, въѣздити въ мѣсто. И се мають бути культурнѣ люде XX ого столѣтя?

Русины похѣпнѣ до фільософованя на нѣмецкій способѣ и до копіованя пѣдозрѣнои вартости маневъ польскои сусѣпльности, але выбрати и присвоити собѣ те, що у тыхъ народѣвъ е доброго, на се мы за лѣнивѣ чи надто не дотепнѣ. Щобъ любувати ся цвѣтами, треба довгого часу и немалои працѣ: треба копати, садити, пѣдливати и на цвѣтъ пождати; для насъ така робота за довга и тяжка, купуемо цвѣты вже розцвѣлѣ, отже не дивно, що цвѣтъ за день вяне, а мы зачинаемо другого дня свою роботу „зъ кѣнца". Політику вмѣмъ, пишемо хорошѣ дописа, але по-при тереальнои працѣ зосѣмъ мало, а яка праця, така плата: маемо сентиментальну интелігенцію, яка навѣть не знае якъ слѣдъ инстинктѣвъ народнои масы. Пора вже прийти до переконаня, що масъ не спасуть нѣ рады держави, нѣ соймы, рады повѣтовѣ та хорошѣ законы, доки у насъ не буде просвѣты, працьовитости и ощадности середъ цѣлои масы народнои, и доки бѣльша часть рускои суспѣльности не присвоить собѣ тыхъ приметъ, доти намъ нѣхто зо взнѣ не поможе, якъ знову въ противнѣмъ случаю нѣхто зашкодити намъ не буде въ силѣ.

Бо прошу розглянутись и сказати: хто и що зробивъ отъ хотяй въ тѣмъ одномъ напрямѣ, щобы спинити мерзку розпусъ у новобранцѣвъ? Коли вже лихо сконлось и вони зъ села забрали ся, скаже неоденъ священикъ на ту тему проповѣдь и дѣло скѣнчене — але на другій рѣкъ повторять ся ни волосъ такъ само. Тутъ треба оглянутись бодай мѣсяць напередъ и повести справу иншимъ робомъ. Не маю претенсій на выключный патентъ, що ось тѣлько моя метода добра; знаю такожь, що мѣсяць науки — то часъ навѣть для хлопцѣвъ, що зъ добрымъ успѣхомъ покѣнчили школу, за короткій на систематичну науку, однакъ що въ насъ въ тѣмъ напрямѣ таки нѣчо не робить ся, а ще и сего року можна бъ де-що здѣлати, тому теперь власно подаю свои замѣтки.

Парохъ, учитель, чи хто небудь иншій повиненъ збирати новобранцѣвъ бодай черезъ вересень на науку. Сходитись они мали бы що-дня вечеромъ въ читальни, въ школѣ або въ якѣй просторѣй хатѣ. Тѣ, що вмѣють читати и писати, повторяли-бъ сесій рѣчи; тыхъ, що сего не вмѣють, треба вывчити вѣдчитувати числа вѣдъ 1—30, бо на карабінѣ е тѣ числа и кождый жовнѣръ мусить ихъ знати. Про иншій рѣчи, якій здало бы ся знати рекрутамъ — а якій въ тѣмъ часѣ можна вывчити — тѣлько згадаю. И такъ: чотири дѣлання рахунковѣ въ памяти до 100 и понадъ 100; писане чиселъ цѣлыхъ и десятыхъ о двохъ мѣсцяхъ, операцій тыми числами на письмѣ [розумѣе ся о скѣлько хлопцѣ до того пѣдготованѣ]; мѣры и вага; вѣдчитуване часу зъ годинника; диктатъ въ рѣдновѣ мовѣ; поученя, якъ пише ся листъ, кореспонд. картку, переказъ и фрахтовый листъ; приписы вѣйсковѣ; вказѣвки гігієничнѣ зъ особливымъ увзглядненимъ хоробъ венеричныхъ. Порадно було бы также намовляти тыхъ, що мають до того условины, до шукання собѣ опѣсля хлѣба при жандармерій, скарбовѣй сторожи, зелѣзници, почтѣ.

Бажавъ бы-мь, щобы бодай сто людей здѣлали першій крокъ въ тѣмъ напрямѣ!

Скромне прошене до Є. Е. П. Намѣстника Галичини так всхідної як і західної.

Ваша Ексцеленціе Пане Намѣстнику!

З вселаскавѣйшої милости Высокого ц. к. Намѣстництва львівского чекаю вже семий мѣсяць на асигнату платнї з фонду релігійного для приватного сотрудника в Довгім, котра повинна була прийти до моїх рук зараз по 20 лютого с. р., як о тім можна переконатись з львівских „АЕпархіяльныхъ Вѣдомостей" під датою 20 лютого 1900 р. Стоїть там іменно так: „Высоке ц.к. Намѣстництво завѣломило Митр. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религійного для приватныхъ сотрудниковъ... ч. 11674/99 въ Долгѣмъ на 1 рѣкъ". Отже вже тогдї платня для мене була Выс. Міністерством віроісповідань асигнована.

Однак тої асигнати доси я на очи не видїв. Недавно тому, бо що-йно кілька днїв минуло, довідуваєсь я в тій справі приватно у Выс. Намістництві — і щож там сказали? Треба ще раз внести подане о асигнату, бо попереднє подане не прийшло було до Намістництва. (А яким же чином, Выс. Намістництво могло повідомлятн Сьв. Митр. Консисторію, що міністерство конфесий асигнувало платню для сотрудника в Довгім?!) То нове подане мусить пійти до міністерства конфесийного (отже то міністерство другій раз буде ту саму платню асигнувати, чи як?), а за тим відтам верне до Намістництва, треба знов кілька недїль чекати! Як довго ще буде тревати такий circulus vitiosus, Пане Намістнику? Зволїть чим скорше вглянути в ту справу, бо руский сьвященик не обовязаний так довгий час терпіти нужду через нездарність галицких властий.

А може в наведенім числї „АЕпархіяльныхъ Вѣдомостей" розходить ся о яке инше Довге? Скажу на те, що мене нїчо не обходить, чи то має розуміти ся Довге теребовельске чи калуске чи грималівске чи яке там. То вже річ Всесьв. Консисторії подати докладно місцевість і деканат і взагалї письма свої публичні редагувати так, щоби кождий був мудрий з того, що прочитав.

В надії, що сего мого скромного прошеня не злегковажите, остаюсь з належним поважанем

о. *Петро Рудакевич*, сотрудник в Довгім теребовельскім.

НОВИНКИ.

— **Пригадуємо нашимъ Вп. Передплатникамъ** ще разъ о вѣдновленя передплаты якъ также о выровнане залеглостій по поводу змѣны мѣсяця, абы зъ 14-ымъ с. м. не була наша Адміністрація приневолена дальшу высылку здержати.

— **Въ справѣ именованя новаго епископа станиславѣвскаго** доносять часописи, що на мѣсце еп. Шептицкого, котрый стане митрополитомъ львѣвскимъ, буде занменованый епископомъ станиславѣвскимъ о. прелатъ Василь Левицкій, котрый е теперъ прокураторомъ гр. кат. церкви при курїи римскѣй.

— **На потерпѣвшихъ вѣдъ повени** надѣслано на руки нашои Адміністрацій: о. Т. Цегельскій изъ Струсова збѣранныхъ въ церквѣ 16 кор. а вѣдъ себе 10 кор.; о. М. Цегельскій зъ Камѣнки Струм. збѣранныхъ у обохъ церквахъ 60 кор.; п. Антоній Яновскій, секретарь філіи „Просвѣты" въ Камѣнцѣ Струм. праславъ 57 кор. 50 с., на котрѣ зложили ся: церковь въ Добротворѣ 13 кор. 36 с., церковь въ Ланахъ польскихъ 12 кор., філія „Просвѣты" въ вечерницъ урядженыхъ въ честь Маркіяна Шашкевича 32 кор. 14 сот.

— **Другій концертъ п. Модеста Менциньского**, ученика проф. Штокгаузена въ Франкфуртѣ н. М., вѣдбуде ся дня 18. н. ст. **въ Стрыю** въ сали пѣдъ „Чорнымъ орломъ" зъ добірною програмою, при ласкавѣй спѣвучасти п-ны З. Р., пянїстки зѣ Львова.

— **Помѣчь правительственна для потерпѣвшихъ вѣдъ повени.** Gazeta Narodowa доносить, що правительство признало для потерпѣвшихъ вѣдъ повени суму 2,500.000 коронъ, а може (?) 2,750.000 коронъ.

— **Вѣдозва.** Страшна пожежа, яка навѣстила наше мѣсто д. 25 серпня с. р., знищивши до нащадку 179 домѣствъ а въ тѣмъ 74 христіяньскихъ зѣ всѣми будынками и сегорѣчнымъ зборомъ, змушуе пѣдписаныхъ шукати помочи для нещастныхъ у загалу, бо мѣсцева помѣчь и при найбѣльшѣй жертвенности не въ силѣ злагодити нужды, яка на довшій часъ замовлялась въ гостѣ мѣжь свои жертвы, вже хочь бы зъ тои причины, що се вже третя велика пожежа [крѣмъ 8 поменшихъ] вѣдъ двохъ лѣтъ нищить добутокъ бѣльшои части тутешныхъ громадянъ. О розмѣрѣ нужды нехай свѣдчить и се, що 25 господарствъ вже въ друге вѣдъ минувшого року а декотрї и третій разъ вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ стратили въ огни все своє майно, значна-жь часть зъ погорѣлыхъ минувшого року, докѣнчуючи доперва будуватись, не встигли навѣть занекурувати своихъ домѣствъ и знову опинились безъ кута, безъ хлѣба, не маючи що кинути въ землю на задатокъ надѣ будучого року. Звертаемось проте до Всѣхъ, кому нужда народу не есть рѣвнодушною, зъ умильною просьбою: *Подайте помѣч нещастнымъ жертвамъ!* При тѣмъ складаемо изъ щирого серца подяку Ихъ Преосвященьству Епископу Константину Чеховичу за присланы на першу вѣсть о пожежи жертву 50 коронъ и Вповн. совѣтнику и адвокату Рожанковскому за 10 кор. Ласкавѣ жертвы просимо надсылати на адресу Уряду парохіяльного. — Въ Угновѣ д. 5 вересня 1900. За Комітетъ: свящ. *Володимиръ Гойдичъ*, *Іоаннъ Трусевичъ*, *Іоаннъ Дорожинскій*.

— **Зъ Самбора** пишуть: На мѣсце покѣйного д-ра Гумецкого здавъ бы ся тутъ адвокатъ, щирый Русинъ. Одинъ адвокатъ Русинъ, чоловѣкъ метній, мѣгъ бы въ Самборѣ добре стояти, бо богато руского грома потапае теперь въ чужихъ калиткахъ изъ шкодою для нашои народности.

— **Огнѣ.** Въ мѣсточку Мельци на Мазурщинѣ згорѣло кѣлькадесять будынковъ, а мѣжь ними судъ; книги табуларнѣ уратовано. — Въ Козьовѣ, стрыйского повѣта, згорѣло 23 загородъ селяньскихъ.

— **Процесъ о мордъ ритуальный въ Хойницяхъ** противъ рѣзника Вольфа Израельского закѣнчивъ ся по переведенѣй дня 8 с. м. розправѣ о замордоване Вінтера увольненимъ обжалованого вѣдъ вины и кары.

— **Конґресъ славяньскій.** Часописи ческій оголошують вѣдозву въ справѣ конґресу славянъ австрійскихъ, котрый мае вѣдбути ся въ Празѣ въ днихъ 28 и 29 с. м. На вѣдозвѣ пѣдписаній проводирѣ всѣхъ сторонництвъ ческихъ, а такожь бурмістры бѣльшихъ мѣстъ въ Чехіи, Моравѣ, Шлеску, Карнтіи и Краинѣ.

— **Атентатъ на директора ґімназіи.** Въ Харковѣ, ученикъ Ивановъ, перепавши при испытѣ зрѣлости, зайшовъ зъ револьверомъ до канцеларіи ґімназіи, застрѣливъ тамъ дирекътора ґімназіи Чановича и зранивъ досыть тяжко выстрѣломъ зъ револьвера учителя Горкевича. По сповненю того злочину Ивановъ зголосивъ ся самъ у поліцмайстра и далъ ся увязнити.

— **Академікѣвъ угорскихъ** котрѣ урядили собѣ прогульку до Церквенацѣ въ Хорватіи, побили Хорваты и поздирали имъ кокардки національнѣ. На розказъ бана, данынѣ поліціи, Хорватѣвъ остро за те покарано.

— **Новѣ статуты пенсійнѣ и провізійнѣ для персоналу австрійскихъ зелѣзниць державныхъ.** Ц. к. Дирекція зелѣзниць державныхъ у Львовѣ надѣслала намъ до оповіщеня:

За згодою міністерства скарбу видало міністерство зелїзниць для функционарів ц. к. австр. зелїзниць державних і їх родин нові, змінені статути пенсийні і провізийні з многими ціннимі уліпшеннями в користь персоналу. Важнїйші зміни нових статутів, котрі увійшли в житє з днем 1 вересня с. р. представляють ся слїдуючо:

1) Для членів фонду пенсийного і провізийного, котрі в наслїдок слабости або тїлесного ушкодженя стали ся нездібними до позисканя права на пенсию або провізию з 10 на 5 лїт. Для вдів і сиріт по членах тих фондів застережено ті самі користи.

2) Признанє емеритури, в висотї припадаючій за 10-лїтне належанє до фонду, тим функционарам, котрі в службі в наслїдок якого випадку стали ся нездібними до працї, не залежить від жадної иншої вимінки, як тілько від сеї, щоби яко члени належали до фонду пенсийного або провізийного найменьше оден день. Те саме приміняє ся до вдів і сиріт по тих членах фонду, котрі улягли випадкови.

3) В нормальний вимір пенсиї або провізиї, признанї на підставі постанов під 1) і 2), не вчисляє ся жадних рент від випадків.

4) Для будників, котрі по 31 серпня 1900 перейдуть в стан спочинку і побирали річну платню, підвисшено мінїмум пенсиї взглядно провізиї з 300 на 400 корон. Таке саме мінїмум заосмотреня одержать вдови по таких будниках.

5) Не вплаченних вкладок до фонду через помершого члена не потручує ся з пенсиї, провізиї, в датків на виховане, відправи, квартирового або посмертного, яке мае ся виплатити вдові по нїм або дїтям.

6) Зносить ся цїлком дотеперішне обмеженє, що вдова тілько тогди мае право до провізиї, наколи супружество тревало найменьше 3 лїта в часї чинної служби мужа.

7) Дотеперішну постанову, що вдова по членї, котрий при заключеню супружества мав понад 50 взглядно 55 лїт, не мае права до заосмотреня, наколи була більше ніж о 15 лїт молодшою від помершого мужа, змінено в користь вдів.

8) Принятє до фонду пенсийного або провізийного розширено до 55 року житя.

Вищи усунено новими статутами дотеперішне нерівномірне трактоване функционарів належачих до фонду пенсийного і провізийного через се, що статути обох фондів зрівнано так, що 43.108 членів належачих з кінцем грудня 1899 до фонду провізийного, поміж котрими було 12.944 робітників денних, буде ся трактувати під взглядом заосмотреня на старість і емеритури після тих самих правил.

З цілою отже слушностию повинен персонал ц. к. австр. зелїзниць дер. повитати радістно і вдячно видане змінених статутів, котрі дають новий доказ усильної старанности заради о своїх функционарів.

Надѣслане

Seiden-Blousen

fl. 2·40

und höher! — 4 Meter! porto- und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weisser u. farbiger „Henneberg-Seide" v. 45 Kreuz. bis fl. 14.65 p. Met. *G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich.* 58 [6]

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

Вп. І. Пе. въ Ва. До кѣнця року ще 50 с. — В. Ми. въ Др. До кѣнця вересня прийде ще 80 с. — В. До. въ Кр. Теперь за серпень а не за вересень, бо зъ кѣнцемъ 1899 була залеглѣсть на 2 кор. 40 с. — А. Гр. въ Бе. Ще 4 кор. — М. Па. въ Мо. Теперь вплачено по старому стилю за серпень а не за вересень. — К. Фя. въ Пе. Мимо внесеня стемпля не можемо инакше высилати, бо папѣръ и друкарскій роботы подорожѣли, тожь просимо слѣдуючого мѣсяця ще 40 с. додатково надѣслати.

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „GWIAZDA"
ул. Францішканьска ч. 7.

Львѣвскій Рускій Народный Театръ
Товариства „Руска Бесѣда" у Львовѣ.

Вѣ Второкъ дня 11 Вересня 1900.

КЛЯТЪ СЕРЦЕ

Образъ народный въ 5 дѣяхъ І. Тобилевича. Спѣвы пѣсля народныхъ мотивѣвъ зѣбравъ О. Полѣщукъ инструментувавъ М. Косеакъ.

Въ актѣ І. КОЗАКЪ уклады А. Нижанковского.

Режісеръ п. *Поліщукъ*.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсло перворядне 2 кор., другорядне 1 кор. 60 сот., третьорядне 1 кор. 20 сот., партеръ стоячій 80 сот., для нп. войсковыхъ и студентѣвъ 50 сот.

Білетовъ дѣстати можна въ товаристві „Руска Бесѣда" ринокъ ч. 10.

Початокъ о годинѣ ½8 вечеромъ.

Телеґрамы.

Прага 10 вересня. Въ мѣродатныхъ ческихъ кругахъ уходить за певну рѣчь, що соймы краевѣ не будуть скликанѣ передъ скликанемъ нового парляменту.

На зборахъ правно державного клюбу въ Молодѣмъ Болеславѣ ухвалено по промовѣ Пацака пѣдпирати лише такихъ кандидатѣвъ, котрѣ зобовяжуть ся въ новѣй палатѣ вести дальше обструкцію.

Берно 10 вересня. Moravska Orlice доносить зъ Вѣдня, що правительство намѣряе передъ выборами навязати новѣ переговы, абы довести до якогось порозумѣня мѣжь Чехами а Нѣмцями.

Оломуцъ 10 вересня. Нѣмецка чернь ударила вчера на походъ ческихъ соколѣвъ. Кидано камѣнемъ и склянками вѣдъ пива. Зневажено также 6. бурмістра Праги д-ра Подлїпного. Товпу розбгнавъ доперва цѣлый полкъ пѣхоты. Мимо того забурення вечеромъ повторили ся и тревали до пѣзнои ночи.

Лондонъ 10 вересня. Якъ зъ Шангаю доносять, Японъ заявивъ готовость згодити ся на россійскій проектъ опорожненя Пекіну пѣдъ условѣмъ, що въ Пекінѣ лишать ся вѣддѣлы вѣйскъ для охороны посольствъ и що Хіны формально попросять о выцофане вѣйскъ и предложать навязане переговоровъ, заручивши рѣвночасно, що приверне ся спокѣй.

Берлинъ 10 вересня. Дня 6 с. м. выцофано всѣхъ матрозѣвъ зъ Амоа и зъ Куганфу.

Вашингтонъ 10 вересня. Американьскій адміралъ одержавъ наказъ поробити приготованя до выцофаня американьскихъ вѣйскъ зъ Пекіну.

Римъ 10 вересня. Італійскій посолъ въ Пекінѣ доносить, що для удержаня ладу въ Пекінѣ буде утворена зъ командантѣвъ союзныхъ вѣйскъ окрема комісія. Боксеры, котрѣ пѣдбурювали до рѣзнѣ, будуть поставленѣ передъ военный судъ.

Парижъ 10 вересня. Дипльоматичне тѣло зъ вѣйсковою ескортою було въ цѣсарскѣй палатѣ, де ихъ приняли дворскій урядники. Въ Пекінѣ нема нѣ одного члена цѣсарскои родины.

Преторія 10 вересня. Бюро Райтера доносить, що Деветъ получивъ ся зъ Терономъ (ще спритнѣйшимъ якъ Деветъ) въ околици Йоганесбурґъ. Разомъ мають 2800 людей и обсадили горы на полудне вѣдъ мѣста. Англійцѣ въ значнѣй силѣ вырушили противъ нихъ. Говорять, що Буры не мають армать. Въ Лоренцо-Маркізъ курсуе несправджена ще поголоска, що Англійцѣ обсадили Лиденбурґъ.

Ц. 1833.

Конкурсъ.

Выдѣлъ Рады повѣтовои жидачѣвскои розписуе конкурсъ въ цѣли обсадженя посады лѣкаря окружного зъ осѣдкомъ въ мѣсточку Новомеслѣ.

Округъ санітарный обнимае громады: Новесело, Облазница, Жирава, Ивандорѣвка, Сулатичѣ, Баличѣ подорожнѣ и зарѣчнѣ, Махлинець, Ганѣвцѣ, Руда, Юсептичѣ, Крехѣвъ, Лѣвчицѣ, Яйкѣвцѣ, Мазурѣвка, Любша и Смухѣвъ, зъ населеньемъ 11.732 мешканцѣвъ.

Платня рѣчна выносить 1000 коронъ, рычалтъ на объѣзды 600 коронъ рѣчно, а кромѣ того въ першѣмъ роцѣ отримае лѣкарь помешкане въ натурѣ, складаюче ся зъ передпокою, покою, кухнѣ, будынковъ господарскихъ и кусень огороду.

Обовязки лѣкаря и условя уысканя посады означенѣ суть въ законѣ зъ дня 2 лютого 1861 Ч. 17 д. з. к. и въ инструкціи службовѣй выданѣй черезъ ц. к. Намѣстництво въ порозумѣню зъ Выдѣломъ краевымъ (Ч. 83 д. з. к. зъ року 1891 и Ч 36 д. з. к. зъ року 1893). Лѣкарь окружный есть обовязаный утримувати аптику домову.

Подання належито удокументованѣ належить вносити до Выдѣлу Рады повѣтовои найдальше до дня **30 вересня 1900.** 480 3 3

Жидачѣвъ дня 20 серпня 1900.

Павликовскій — Предсѣдникъ.
Чавдерна — Секретарь.

Вода бузвинова

до мытя лица по оголеню, знаменита,

Фляконъ 1 кор. 4

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

Львовъ: склепы власний улица Оникстуска ч. 25, Галицка ч. 11. Краковъ: Суконницѣ ч. 20. Чернівцѣ: Ринокъ ч. 2. Перемышль: ул. Францішканьска ч. 24.

Надѣслане.

Знакомый зъ Вѣдня проситъ

п. Михайла Курилова

правника, подати ему мѣсце побуту.

Лѣчниця д-ра А. Тарнавского

въ Косовѣ за Коломыєю

отворена до кінця жовтня. Средства: лѣчене водою и ницѣ фізикально-дієтетичнѣ па способъ д-ра Лямана. 229 5—5

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскій число 7 вдъ 9—1 и 3—5 287

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекозиды, барометры, термометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґа, тасьмы мѣричнѣ, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дашникобъ електричныхъ.

Всякѣ направки полагоджують ся имъ найскорше и найдешевше. 4158

Святое Письмо

старого и нового завѣта въ церковно-словеньскомъ языцѣ

зъ поясненями

выходить въ мѣсячныхъ четыро аркушевыхъ книжечках.

Предплата на 12 книжечокъ 7 кор. 20 гел.

Святое письмо должно находитись въ каждомъ рускомъ домѣ а по крайней мѣрѣ въ каждой церкви и читальнѣ.

Предплату просимъ высилати: до редакціи „Богословскои Бібліотеки во Львовѣ, площа св. Юрія ч. 5.

Уже вийшли: первая и друга книга Мойсея „БЫТІЯ и ИСХОДЪ"; теперь печатаеся третья книга „ЛЕВИТЪ". 451 2—6

Гармоніюмъ

до науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТОВЪ

ц. к. надворного заведенй

І. ГЕННЕРА

що обнявъ-емъ тое заведене на власность и буду его дальше вести на тій высокости и досконалости, на якій черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.

Н. Лісса

401 12—65 **улиця Академицка число 18.**

Молода вдова Русинка

интеліґентна

глядае місця до заряду дому. Ласкаві зголошеня під „І. С. у Львові, ул. Краєцкиг ч. 20, І. поверх."

Сальонъ моды

К. ЛЕВИЦКОЙ

у Львовѣ

ул. Хорущины ч. 11

поручае

Высокопов. Памятъ на сезонъ осѣнный свій великій выборъ жѣночихъ капелюховъ, вѣденьскихъ моделѣвъ, по дуже умѣреныхъ цѣнахъ. 242 1—5

Машины и знаряды господарскі

зъ перворядныхъ фабрикъ

можна купувати за посередництвомъ

„НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ"

у Львовѣ

а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ	зъ 2 ножами и 1 колесомъ	по 54 кор.
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 3 ножами и 2 колесами	„ 56 „
Сѣчкарнѣ ТН	зъ 4 ножами и 2 колесами	„ 59 „
Млынки до чищеня збожа системы Бакера		„ 100) =
Млынки до чищеня збожа лекшій		„ 64) =
Молотѣльнѣ ручній		„ 170 „
Краячѣ до бураковъ		„ 60 „
Тискачѣ [гнѣтовники]		„ 230 „
Прасы до олѣю		„ 230 „
Плуги ковальскои роботы	зъ колѣсницями	„ 32 „

Косы зъ старійскои стали довгій: 60, 70, 80 цм.

по кор. 1·00, 1·20, 1·40

[Косы можна набути по всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ. На 5-кілеву посылку иде 8—10 кбсъ.]

Окрбмъ того можна купувати за посередництвомъ „Народнои Торговлѣ" и иншій машины и знаряды господарскій по цѣнахъ фабричныхъ.

ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаютъ ся лише за готовку и безъ опусту. При сейчасовій уплатѣ за сѣчкарнѣ дае ся 5% опусту а за всѣ прочій машины 10% опусту. Допускае ся и сплату ратами (зъ выимкою плуговъ и кбсъ) за окремою умовою и порукою, однакъ въ тбмъ случаю не признае ся нѣякихъ опустбвъ.

Застерѣгае ся можлива пбзнѣйша змѣна цѣнъ!

267 15—? Народна Торговля.

Торговая насѣнь

Ант. Климовича и Сына

у Львовѣ, площа Галицка 14.

поручае по тенерѣшного часу: сѣмя Рѣпы част. стерк. бѣлои окр. пбвъ кг. 35 кр.; насѣня Рѣпы част. стерк. бѣлои довгои пбвъ кг. 40 кр.

407 8—72

Тапеты найновѣйшій

Штукатерія суфітовій

Стори и жалюзіи

до вбконъ

Хбдники кокосовій

Дроты до сходбвъ

поручають найдешевше

И. ЛУЩИЦКІЙ и В. АДАМСКІЙ

давнѣйше ІРҐЕНСЪ

Львбвъ, Собѣского 4.

Для Пп. Архитектбвъ и пбдприемцѣвъ вбдповѣдный работъ 403 13—25

Перше галицке товариство акцийне

для промислу хемічного

давнійше Спілки командитовоі ЮЛІЯ ВАНҐА)

у Львові, улиця Косцюшка ч. 5

поручая на теперійшний весняний сезон

НАВОЗИ ШТУЧНІ

власного виробу. 348 9—10

Ґаранция складників, цінн найнизші.

Цінники на жадане висилае ся відворотною почтою.

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручае П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 367 20—36

Львбвъ, улиця Яблоновска ч. 9.

Цѣс. корол. упривил.

Рафінерія спіритусу, Фабрика руму, ліквровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникбвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручае старій горѣвни польскій, розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bondout" на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 46—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Молодый мѣдъ

десеровый правдивый рарытасъ медоборбвъ 5 кл., 3 зр. 30 кр. франко власна пасѣка. Корінєвичь см. уч. Иванчаны и л. 389 4—4

БУЛІОНЪ

по 5 зр., 6 зр., 7 зр. 50 кр. 10 зр. зъ самого дробю и звѣрины. — Брындза гбрска 5 клґр. пачка 2 зр. 28 кр. Коцы на конѣ, вояняй, штука 6 зр. 50 кр. поручае

Двбръ Лапшинъ,

446 *почта Бережаны.* 4—12

НОВБСТЬ. НОВБСТЬ

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживае кремъ всхбднои красоты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтій плямы зъ лица, а лице выбѣлює и робить нѣжнымъ.

Дбстати можна лише въ дрогеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386b **ул. Сикстуска, ч. 21** 14—34

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна роботня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы"

при ул. Домбровского число 4

поручае

Штучній огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетований сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскій, сальоновій, пахучій въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цінники на бажане даромъ и оплачений. 349 18—36

ПОДЪ ЗВѢЗДОЮ.

АПТИКА

ПЕТРА МІКОЛЯША

у Львовѣ, Коперника ч. 1

поручае

ВИНА ЛѢЧНИЧІ Д-ра Кароля Міколяша

вбдзначений найприхильнѣйшими свѣдоцтвами визначныхъ повагъ лѣкарскихъ въ краю и за границею.

НАЙНОВѢЙШІЙ ПЕРФУМЫ

выробу паризкихъ фірмъ свѣтовыхъ Л. Т. Піверъ и Societte Hygienique

Всякѣ приборы до бактеріольоґіи и мікрохеміи.

Найлучшій средства косметичній и тоалетовій француский. 398 9—30

Воды лѣчничій ґазовій

перевышаючій родимій воды мінеральній

ПРИРЯДЫ ХІРУРҐІЧНІЙ

анґлійскій, француский и нѣмецкій найлучшои якости

Хемікалія для п. п. фотоґрафбвъ.

МУЖЕСКУ БЕЗСИЛЬНБСТЬ

844

выликалику именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣховъ молодости и розпусты, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ ілюстрована книга

Самоохорона д-ра Ретана

Россійске выдане: 1 зр.
Польске выдане: 1 зр.
Нѣмецко выдане: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко наложистости, высилае ся франко книга въ куверті магазиномъ выдавцбвъ R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.

Розкладъ їзды поѣздбвъ зелѣзничихъ, важный вбдъ 1 мая 1900.

вбдля часу середно европейского [пбзнѣйшого о 36 мінутъ вбдъ часу львбвского].

поєзд. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	поєзд. вбдходять о годинѣ	особ. вбдходять о годинѣ	зб Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Сколього вбдъ 1/5 до 30/5)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Ряшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3·35	„ Пбдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинець		5·45	„ Брбховичъ (вбдъ 13/5 до 16/5 що дня)
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Ряшева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
				6·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ
				6·35	„ Станиславова, Пбдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·30		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	6·4	„ Брухович (що дня вбдъ 31/5 до 16/9.)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродбвъ)			
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту		9·—	„ Сколього, Хирова, Калуша, (Лавочного вбдъ 1/5 до 15/9.)
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова, Загбря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Гусятина, Грималова, Козовои
	11·45	„ Ряшева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		10·20	„ Сокаля, Белиця, Любачева, Равы рускои
	12·55	„ Янова		1·25	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)
	1·15	„ Сколього, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вбдъ 1/5 до 15/9)	1·55		„ Пбдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродбвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Ряшева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Брухович (вбдъ 13/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
1·45		„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
2·35		„ Пбдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродбвъ	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
	3·14	„ Брухович (вбдъ 13/5 до 16/9, въ недѣлѣ и свята)		3·05	„ Стрыя (Сколього вбдъ 1/5 до 30/9)
	5·40	„ Пбдволочискъ (Кіева, Одессы), Грималова, Козовои, Бродбвъ		3·15	„ Янова (що дня вбдъ 1/5 до 15/9)
	5·45	„ Кракова		3·26	„ Брухович (що дня вбдъ 13/5 до 16/9)
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		3·30	„ Ряшева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	6·00	„ Сокаля, Белиця, Любачева, Равы рускои		6·10	„ Станиславова
	7·24	„ Брухович (вбдъ 13/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)		6·13	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/9 въ будний днѣ, а вбдъ 16/9 до 30/5 що дня)
	8·28	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
5·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·50	„ Брухович (вбдъ 13/5 до 16/9)		7·10	„ Тернополя, Бродбвъ
	9·2	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/9 що дня)		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		7·48	„ Брухович (вбдъ (1/5 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)
				9·12	„ Янова (вбдъ 1/5 до 15/9 въ въ недѣлѣ и свята)
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		10·56	„ Черновець, Ицканъ
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Ряшева, Орлова, Тарнова
	10·30	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродбвъ, Копичинець		11·—	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ, Копичинець, Грималова
	3·12	На дворець Пбдзамче			Зъ Пбдзамча
	7·40	Зъ Пбдволочискъ, Тернополя		6·43	До Пбдволочискъ, Кіева, Одесы
2·20		„ Тернополя		9·42	„ Пбдволочискъ
	5·17	„ Пбдволочискъ, Кіева, Одесы	2·08		„ „ Кіева, Одесы
	10·12	„ „ „ „		7·38	„ Тернополя
		„ „ „ „		11·38	„ Пбдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нбчна пора числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рана; нбчній поѣзды означений обвбдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницъ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець и одвѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ Институту Ставропіійского, пбдъ зарядомъ Йосифа Даниляка.

Ч. 195. Львовъ, Второкъ 29 Серпня (11 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературний додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановский; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитостъ за инсераты платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр.
на чверть року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженє. — Реклямації неопечатані вѣльний вѣдъ порта.

Неодинокє число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звичайні принимають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчного инсератового або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношенія приватні таксами ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Польска праса про розвязане парляменту.

Можна уважати за рѣчь певну, що коло польске не тѣлько не бажало розвязаня державної рады, але руками и ногами опирало ся постановѣ президента міністрѣвъ; вѣдти пѣшло, що и становище міністра-родака, противного розвязаню, було хвилево захитане.

Gazeta Narodowa, котра уходить за органъ кола польского и намѣстника, писала ще въ суботу, — отже въ той самъ день, коли цѣсарскій патентъ о розвязаню державної рады вже появивъ ся у Вѣдни — въ такѣмъ змыслѣ: „Гр. Каз. Бадені тяжко похибивъ коли д. 2 червня 1897 вѣдрочивъ раду державну. Тысячь разѣвъ бѣльше похибивъ бы д-ръ Керберъ, коли бы теперь розвязавъ парлямент. И щѣ-жь осягнулось бы новыми выборами? Чи може дадуть они спокѣйнѣйшій парлямент? Для упертых сторонникѣвъ обструкції найлѣпша вѣдповѣдь, не скликувати державної рады поти, поки она не окаже ся способною до працѣ. Слушно сказавъ сими днями гр. Дѣдушицкій, що розвязане державної рады е въ сѣй хвили непотрѣбне и безъ цѣли“. Сѣ гадки можна уважати за щире бажане польского кола и заноглядъ намѣстника, котрый мае переводити теперь новѣ выборы.

Однако зъ доконаным уже фактомъ стараютъ ся консерватисты польскѣ погодитись и додають собѣ духа, якъ можуть. Dziennik polski въ дописи зъ Вѣдня высказуе такѣ гадки: „Є слаба надѣя, що по новых выборахъ парлямент стане способный до працѣ. Гадаютъ, що передовсѣмъ новѣ послы, маючи передъ собою шестилѣтнѣ мандаты, не будуть такъ склонні до розбиваня парляменту; чи слять также на якійсь зворотъ въ публичнѣй опініи, що повиненъ настати наслѣдкомъ кількалѣтного застою въ економічнѣмъ житю державы. Що-до польского кола, то можна розвязане парляменту уважати за рѣчь для него некористну, але годѣ добачати въ тѣмъ якесь поважне нещасте. Певно, що провѣдники кола не тѣшать ся зъ выборчого руху; не одень посолъ дрожить о свѣй мандатъ; але новѣ выборы не стануть ся ажь нещастемъ для кола. Не треба забувати, що засаднича борба пѣде лише о мандаты четвертои и пятои курій, отже разомъ о 43 мандатѣвъ. Зъ тыхъ мандатѣвъ мають теперь Русины, соціалісты и опозиційнѣ Поляки мабуть 21, то борба всти ся буде лише о 22 мандаты, при чѣмъ може выйти, що польске коло здобуде ще одинъ-другій мандатъ зъ тыхъ, котрѣ теперь е въ рукахъ опозиційныхъ. Коли бы навѣть 8—10 новыхъ мандатѣвъ дѣстало ся въ руки людовыхъ сторонництвъ, то рѣчь певна, що тѣ скрѣплений сторонництва скорѣйше чи пѣзнѣйше зблютъ ся зъ польскимъ коломъ. А впрочѣмъ, коли справдѣ польскому колу грозить яке небезпеченьство, то чимъ пѣзнѣйше, тымъ оно буде бѣльше“.

Той самъ дневникъ у вчерашнѣмъ числѣ пише: „Чисельно польске коло завсѣгды остане сильнымъ и поважнымъ сторонництвомъ, зъ котрымъ кожде сторонництво и правительство мусить числити ся. Нашою задачею е, щобы страта мандатѣвъ була якъ найменша. Центральный комітетъ мае теперь нагоду выказати свою житеву силу. Вѣнъ повиненъ зразъ взяти ся до творенія мѣсцевыхъ орґанізацій и взяти въ сильнѣ свои руки всю выборчу акцію. Коли ему ся поведе ся, то выборы выпадуть добре. Отже до працѣ!“

Przegląd сегодня ажь въ чотирохъ статьяхъ обговорює розвязане парляменту и задачу новыхъ выборѣвъ. Збиває голосы праси, мовь то найбѣльше потерпить польске коло на розвязаню рады державної; выступае противъ ческихъ „Народныхъ Листѣвъ“, котрѣ докоряють проводирямъ польского кола, що они завсѣгды були матеріялістами, що беруть завсѣгды и вѣдъ кождого, хто що дасть, и лише про себе дбаютъ. На той докѣръ выводить Przegląd, що польске коло 20 лѣтъ на власну шкоду працювало лише для Чехѣвъ, и вѣдпирае нѣмецкѣ та ческѣ голосы, мовь бы въ польскѣмъ колѣ вѣсть про розвязане парляменту выкликала розпуку. Що-до новыхъ выборѣвъ доказуе той дневникъ, що головнымъ окликомъ выборчимъ може у насъ бути лише солідарнѣсть польского кола. Не пора теперь — каже — на споры о доктрины, о таку або сяку бѣльшѣсть въ колѣ, о перевагу шляхты надъ селянами чи на вѣдворотъ и т. и Всѣ повинні перенятн ся одною идеею патріотичною, польскою „Ходить теперь о край, о его будучнѣсть, о збереженє всего, що мы майже 40 лѣтъ здобули тяжкимъ трудомъ, о плоды тяжкихъ трудѣвъ Голуховского, Ґрохольского, Земялковского“,

Такъ само править и станьчикѣвскій Czas. „Вилывъ и значѣне кола, безусловна солідарнѣсть, котра е єдинѣю певною пѣдставою того вилыву и значѣня — ото платформа (?) выборча въ Галичинѣ при наближаючихъ ся выборахъ. Въ тѣй мысли и надѣѣ, що сторонництва, котрѣ стоять на ґрунтѣ солідарности кола, успѣшно, отже енергічно и розважно заберуть ся до зорґанізованя выборчои акціи, спокѣйно ждемо борбы безъ обавы о ей окончный результатъ“.

Инакше дивлять ся на справу дневники, що хотять уходити за демократичнѣ и поступовѣ. И такъ Słowo polskie пише про новѣ выборы: „Коло польске мало пережити прикру хвилю: треба було умерти зъ достойньствомъ. И боролось оно аѣ смертію, ажь нескладно. Міністеръ для краю, чуемо, ажь захитавъ ся на своѣмъ фотели, такъ боровъ ся противъ розвязаня парляменту. Польскѣ комісарѣ парляментарнѣ выдопитували міністеріальнѣ сходы, ходили навѣть до ческого міністра. Narodni Listy доносять, що були то такѣ заходы, що нехай грѣмъ трѣсне въ дѣмъ сусѣда, кобы власна халупа остала цѣла; жебрали, щобы за всяку цѣну не розвязувано парляменту. Нѣ, польске коло не умерло зъ достойньствомъ, а теперь хотѣло бы за всяку цѣну воскресити. По жебраннѣ, щобы не розвязувано парляменту, починае ся жебранина, щобы рѣшаючѣ круги зновъ признали теперѣшный складъ, бѣльшѣсть и напрямъ польского кола протегованымъ и щобы край зновъ выдати на жертву знанѣй акціи выборчѣй консервативнои кліки“.

Супротивъ того Słowo polskie заздалегѣдь застерѣгае ся противъ догмы, мовь то вѣденьске правительство мусить попирати цѣли консервативнои бѣльшости. „Те саме — каже дальше — вѣдносить ся до правительства краевого. Оно не е експозитурою сторонництва, а мае служити интересамъ краю и державы. Длятого демократичнѣ сторонництва мусять найти на легальнѣмъ ґрунтѣ всяку безсторонність и що найменше таку саму прихильність, якъ и инші сторонництва. Заповѣдаемо наперед, що демократичнѣ сторонництва, котрѣ получили ся чи получать ся еще до выборчои борбы противъ реакціи, не стерплять вѣдъ самого початку жадного надужитя власти, котре бы було противъ нихъ звернене. Нехай разъ край прийде до голосу и скаже, кому найбѣльше вѣрить, якого бажае напряму, якои хоче оборони интересѣвъ краю, якои хоче політики польскои репрезентаціи супротивъ правительства и сторонництвъ у Вѣдни.“

Дуже гарно! Але, якъ бачимо, и демократамъ польскимъ ходить лише о польску репрезентацію краю. Выходить зъ сего ясно, въ якѣмъ напрямѣ и въ якими обмеженими они застерѣгають ся противъ выборчихъ надужить.

Найсимпатичнѣйшимъ е вѣдзывъ Kurjer-a lwowsk-ого п. з. „Wyborcy mają głos!“ Наводячи зъ урядового комунікату, якій появивъ ся разомъ зъ цѣсарскимъ патентомъ о розвязаню державної рады, слова: „Найбѣльше терплять на тѣмъ найслабшѣ, значить, роботники, селяне и ремѣсники“, — каже: „Слова сѣ е для насъ справдѣшною несподѣванкою! Доси австрійске правительство не знало селянъ, ремѣсникѣвъ и роботникѣвъ и помагало до того, щобы тѣ масы, що е пѣдставою державы, не мали заступникѣвъ въ законодатныхъ тѣлахъ и щобы нихъ голосъ не вѣдзывавъ ся въ парлямент. А теперь вѣдзываютъ ся до нихъ, щобы вытягали державу зъ болота. Здавалось бы, що вѣдозва правительстра закѣнчить ся заведенемъ загальныхъ выборѣвъ, бо лише такимъ способомъ поневѣряній масы можуть прийти до голосу. На жаль живемъ въ державѣ, де все полагоджуе ся по половинѣ; и такъ селяне, ремѣсники и роботники мають дѣстати ся до парляменту, щобы его оживити, на пѣдставѣ той самои ординаціи, котра е причиною нихъ кривдъ и на те призначена, щобы нихъ до парляменту не допустити. Навѣть выборы зъ пятои курій такъ уложено, що выйшли они на корысть лише упривілейованымъ верствамъ! Все-жь таки для насъ найважнѣйшій е слова, звернені до селянъ, ремѣсникѣвъ и роботникѣвъ. Выходить зъ сего, якъ здае ся, одно, що всѣлякій креатуры дѣстануть вказѣвку, щобы не робили „галицкихъ выборѣвъ“. А намъ лише о се ходить. Нехай борють ся зъ

---

(1)

Хто пестритъ языкъ?

Наша любезна чадь твердяцкая торочитъ заедно, мовь-бы то „народовцы“ напыхають рѣчь руску польонізмами або и новоутвореными на ладъ польскій выразами, а то все наслѣдкомъ ославленои „польскои интриги“. Способѣ, якимъ оцѣняе ся рускѣсть або нерускѣсть выразу у згаданыхъ людцѣвъ есть дуже дилетантскій, але дуже поширчій. Все, що лише не згоджуе ся зъ россійскою терміноло ґією, все те уважае ся ними за сковѣрене, за шкодливе насѣне, котре въ угѣдѣ Полякамъ мае скоренити або по крайнѣй мѣрѣ хоть искривити россійщину. Слова мало руский, котрѣ суть рѣвнозвучнѣ зъ польскими або имъ подѣбнѣ, оголошуе ся яко „польонізмы“. Розумѣе ся, що така думка твердякѣвъ не выдержуе и найменшои критики. Сильнѣ выразы въ языкахъ славяньскихъ находять ся часто, зъ чого не належить нѣякъ дѣлати надто смѣлыхъ заключеній. И такъ примѣромъ въ рускѣмъ уживане слово жадати есть — якъ се замѣтивъ Міклошичъ — по формѣ ческимъ (žadati). Въ россійскѣмъ не одно слово найде ся въ формѣ польскѣй. И такъ примѣромъ слово „скромный“, уживане загально писателями россійскими, по формѣ есть польскимъ (skromny). Навѣть найтвердше закалений твердякъ, якъ примѣромъ господинъ О. А. М-ій, не хочуть приняти россійскихъ терминѣвъ „Венгрія“, „венгерскій“ (польск. Węgry, węgierski) мѣсто Угорщина, угорскій — дарма, хоть и якъ дуже хвастаютъ Россіяне своею „терминологіей“ и радій-бъ всю Славянщину ущасливити своимъ причомъ-чудеяткомъ. (Сказати по правдѣ, зовсѣмъ нема чимъ величати ся: россійска терміноло ґія межи славяньскими трохи чи не найбридша и найнедбальша.)

Замѣты противъ малорускаго языка найрѣзкій и найпротепнѣйшій роблять звычайно люде не посѣдаючі знання языкового. Коли обертають ся нихъ замѣты въ загальникахъ, такъ ніде имъ дѣло гладко, бо розсыпають ся лише самою лайкою и пѣдозрѣваненъ скермованымъ противъ народовцѣвъ. Коли-жь пустять ся розбирати подробицѣ, тогдѣ то выходить на явъ нихъ „незнанія жалкая вина“, дарма хоть и якъ принимають тонъ вельми поважный и наставный.

Отъ хочь-бы тутъ згадати про „Пестрыи письма“ господина О. А. М—ого. Що можна подумати о наставленю господина О. А. М., котрый хапае ся критикувати языкъ „народовцевъ“, коли самъ же той господинъ оказуе незнане якъ взагалѣ малорускаго языка и галицко-рускаго нарѣчя, такъ и „общерускаго литературнаго языка“. Пестрому все пестро сама пестрота — можна бы сказати всякому твердякови, а замѣты здѣланій вѣдъ людій, котрѣ въ дѣлѣ языковѣмъ оказуютъ ся просто невѣжами, не заслугуютъ и згадки. Та мимо тое тутъ говоримо про замѣты г. О. А. М—ого, а то лише въ огляду на загальный въ дѣлѣ языковѣмъ сколомутъ, якій панує въ нашихъ невбдрадныхъ вѣдношенахъ межи галицкими Русинами.

Яке то знане языкове у господина О. А. М—ого, видко зъ того, що вѣнъ стрѣвши у деякотрыхъ писаняхъ украиньскихъ выраженє „зъ де-бѣльшого“ — творить собѣ приложеникъ въ имєнныку единичного числа: „здебѣльшій.“ Есть то такъ груба помылка, якъ коли-бъ хто найшовши въ польскихъ книжкахъ „zgrubsza“ утворивъ собѣ въ польскѣмъ приложникъ: „zgrubszy“!

Твердить господинъ О. А. М-ій, що у насъ нѣхто не говорить и не розумѣе „гострый“. Тымъ показавъ г. О. А. М. незнане галицко рускихъ говорѣвъ. Въ словѣ „гострый“ есть г придыхомъ, а въ декотрыхъ частяхъ нашого краю, бѣльше на схѣдъ высуненыхъ, говорять справдѣ гострый, подѣбно якъ горѣхъ, готава; коло Перемышля яко придыхъ выступае в, отожь: вострый (подѣбно: ворѣхъ, вотава); на Лемковщинѣ говорять: остры̀й въ старослов. остръ. Москалѣ уживають: вострый. Та покажѣть менѣ яку твердяцку душу, хоть бы и найпреданѣйшу людину, котра бы зъ легкимъ сердцемъ написала „вострый“ — той способъ писаня выдае ся имъ занадто простый — найпаче дѣлае тутъ оглядъ на польске ostry, гожь и пишуть: „острый“. Такъ впрочѣмъ по-найбѣльше пишуть и галицкій народовцѣ, хоть и не порѣкають способу писаня: „гострый“, бо утыкати на такихъ дрѣбничкахъ якъ: острый, вострый, гострый — то треба мати „великого“ духа нашихъ твердякѣвъ, що то въ „историческомъ“ бачуть спасене не лише цѣлои Руси, але и всего мира.

Послухаймо дальше, якъ „щекотае акы славей“ господинъ О. А. М—ій; „пока украиноѣилы создадутъ свою самобытную литературу и національность“. Тутъ зновъ, якъ вже не разъ, сказавъ г. О. А. М—ій, що ему чужій „литературный общерусскій языкъ“, про котрый горлае такъ завзято. Вѣдъ „создати“ творить вѣнъ теперѣшникъ не созижду [старослав. сѫзижѫ] а „создамъ“ (sic!). Та й не дивота. По россійски силкуе ся говорити г. О. А. М—ій хиба въ выимковыхъ случаяхъ, тожь легше ему высловити ся хоть бы и по польски, нѣжь по россійски. Коли-жь зъ россійскою бесѣдою мае такій трудности самый головный наставный равъ твердякѣвъ, якимъ безъ сумнѣву считае ся г. О. А. М—ій, то що-жь доперва говорити про равенята або рядовичѣ твердякѣвъ! Для нихъ языкъ россійскій есть еще въ бѣльшѣй мѣрѣ „неудобопонимаемый“.

Тутъ мимоволѣ насуває ся питане, якъ можуть пѣдъ зглядомъ языковымъ твердяки дорѣкати народовцямъ та ще и дразнити нихъ „создаванемъ“ літературного языка, тѣ твердяки, котрѣ, якъ явѣсно, самѣ уживають въ письмѣ чудернѣйшои, неорґанічнои сумѣшки языковои? На те жаль одвѣчати, та нѣгде правды дѣти. Украиньского літературного языка не треба ажь доперва создавати, бо вѣнъ есть: языкъ Котляревского, Гребѣнки, Основяненка, Шевченка, Марка Вовчка, Кулѣша... то основа літературному малорускому языку. Літературный малорускій языкъ можна про те въ мѣру потребы лише усовершати. Тов ясной якъ сонце правды декотрѣ зъ народовцѣвъ не хочуть признати и притьмомъ клеять новѣ, часто дуже нещасливѣ выразы, мѣсто данныхъ, зовсѣмъ добрыхъ, або замѣнюють рѣжнѣ слова що-до выраженя въ способѣ самый дивнѣйшій; те все дѣють — по мовму мнѣню — зъ ушкодою рѣдному слову для узыскання якои-сь оригінальности, котра выходить неразъ просто чудовищемъ. Най тамъ собѣ говорить хто, що хоче, а я пытаю ся, яка то самостѣйность у выраженю: „умовы контракту“ мѣсто „условя договору чи договоря“? Договоръ се жь слово наше, а маемо до него трохи чи не бѣльше право, якъ Москалѣ. Мѣсто того слова, дорогого кождому Русинови, садять „контрактъ“ лат. contractus. Правда, що нашъ бѣдолашный селянинъ у нотаря теперь пѣдписуе „контрактъ“ або якъ звычайно людъ нашъ говорить „контратъ“ [и

собою сторонництва, переєвѣдчена; але нехай будуть выборы вольні! Нехай староста и жандармъ на команду Баденіхъ и Губатыхъ не терорнгуютъ народу, нехай его грозьбою и насильствомъ не лишаютъ громадянськихъ правъ. Нехай ему не накидають такого посла, що зъ природы рѣчи не може бути речникомъ люду".

Дай Боже, щобы такій погляды якъ найширше брали перевагу и всюды безъ жадного огляду проявляли ся въ дѣлахъ!

„Das Duell mit einer Wanze".

„Галичанинъ" ще разъ вернувъ до жидачевскихъ выборовъ и въ статьѣ „Куда пошли національ-демократы" старає ся „на основаніи фактовъ" пояснити причины побѣды національно-демократичної партіи. Всѣ „факты" [читай: клеветы], якій сплодила фантазія редакціи „Галичанина", мають бути яснымъ якъ сонце доказомъ, що д-ръ Олесницкій выйшовъ проти волѣ независимыхъ выборцѣвъ самыми хрунями зъ волѣ ц. к. старосты. Мѣжъ наведеными „фактами" нема нѣ одного конкретного, а на загальнѣ твердженя и калюмніи органъ генерала Комарова не дає нѣ одного конкретного доказу. Зъ тои причины и полеміка зъ тыми клеветами не можлива. Обжалованючимъ въ нашомъ спорѣ е „Галичанинъ", коли однакъ вонъ на свои твердженя не може дати доказу правды, цѣле обжаловане вѣдпадає, а всѣ его твердженя мусять уважати ся за найпростѣйшу брехню Зъ огляду отже на се, що тутъ всяка політика була бы безпредметова и просто смѣшна, обмежимо ся на зареєстрованю ложей „Галичанина" и на кількохъ лишь увагахъ вѣдъ себе.

„Галичанинъ" бреше, коли каже, що мы „упоєнныи побѣдою примѣшиваємъ къ своимъ ликованіямъ совсѣмъ пьяныи выходки противъ русско-народной партіи, обкидаючи ся членовъ, особенно-же о. К. Сеника, словесною грязью". Чи не „Галичанинъ" бувъ „пянъ", коли читавъ „Дѣло", бо нѣхто тверезый не вычитавъ въ „Дѣлѣ" нѣякои напасти на о. Сеника. „Дѣло" поступило собѣ супротивъ о. Сеника навѣть льояльнѣйше, якъ се вымагавъ політичный тактъ, бо хочь були у насъ дописи противъ о. Сеника, „Дѣло" ихъ не мѣстило, абы нѣхто не смѣвъ намъ закинути, що чвюсь кандидатуру поборюємо не чисто політичными, але также аргументами, котрѣ вѣдносять ся до личныхъ прикметъ кандидата противного волѣ бѣльшости выборцѣвъ.

„Галичанинъ" бреше, коли твердить, що межъ нами а фракцію Барвѣньского „нѣтъ уже нѣ малѣйшого розличія", бо на се не дав найменшого доказу.

„Галичанинъ" бреше, що „Народный Комитетъ объявилъ кандидатуру д-ра Олесницкого", бо кандидатуру поставили выборцѣ. Народный Комітетъ затвердивъ лише сю кандидатуру, бо его обовязкомъ було пошанувати волю выборцѣвъ.

„Галичанинъ" бреше, коли каже, що мы не хотѣли входити „нѣ въ якое соглашеніе зъ русско-народною партіею", бо нѣбы-то мы були переконанѣ, що побѣдимо, знаючи, „що Поляки не будутъ ставити своего кандидата и що д ра Е. Олесницкого будетъ поддержувати староста". — Народный Комітетъ не мѣгъ входити въ „соглашеніе", бо Комітетъ робить се, чого домагає ся бѣльшість выборцѣвъ. Выборцѣ, котрѣ радили ажь на трехъ вѣчахъ, про нѣяке „соглашеніе" зъ „твердымъ" штабомъ не згадували, отже и Народный Комітетъ не мѣгъ тои справы вентилювати. Про „соглашеніе" не могло бути такожъ бесѣды зъ тои причины, що москвофільскій штабъ у Львовѣ написавъ чорнымъ на бѣломъ о. Сеникови, абы кандидувавъ безвзглядно. Се письмо о. Сеникъ показувавъ нашимъ людямъ и они его бачили на власнѣ очи. Найважнѣйшою однакъ причиною, чому всяке „соглашеніе" було безпредметове, було се що кандидатуру д-ра Олесницкого ухвалила бѣльшість выборцѣвъ. Res була judicata и доконаный фактъ треба було принять до вѣдомости.

Мы знали не се, що польского кандидата не буде, але знали, що польскій кандидатъ буде и е въ особѣ дѣдича Павліковского та що староста за нимъ агітує. Въ побѣдѣ партія наша була „увѣрена" тому, бо знала, що абсолютна бѣльшість голосовъ упаде на независимій рускій кандидатуры, а зъ независимыхъ голосовъ бѣльшість упаде на Олесницкого. Коли-бъ отже не лишь хрунѣ и Поляки, але и всѣ жиды, котрѣ здержали ся вѣдъ голосованя, вѣддали свои голосы кандидатови староства, бувъ бы до тѣснѣйшого голосованя приишовъ д-ръ Олесницкій и польскій дѣдичъ. Коли-бы навѣть деякій завзятѣйшій „твердій" здержали ся вѣдъ голосованя, то що-найменше 20 селяньскихъ выборцѣвъ о. Сеника було бы вѣддало свои голосы д-рови Олесницкому. Се було бы цѣлкомъ выстарчило — и тому наша сторона була „увѣрена въ побѣдѣ".

„Галичанинъ" бреше, що о. В. Галицкій „не перебиралъ въ средствахъ, щобы о. Сеника очернити", бо не подає тыхъ средствъ, котрыми о. Галицкій не перебиравъ.

„Галичанинъ" бреше пишучи, що староста зразу лишь агітувавъ за Павліковскимъ, но „потомъ майже всѣ голосы для него направилъ на Олесницкого", бо староста до самого кінця агітувавъ за Павліковскимъ и всѣ старостиньскій голосы упали на Павліковского, а не на Олесницкого.

Решта поданыхъ „Галичаниномъ" фактовъ анѣ не доказує анѣ не збиває правительственности кандидатуры д-ра Олесницкого. Пѣсля льогіки „Галичанина" д-ръ Олесницкій и національно-демократична партія перейшли въ правительственный таборъ Барвѣньского, бо правительственный кандидатъ не мавъ абсолютнои бѣльшости управненыхъ до голосованя и не выйшовъ. Дивує насъ, що до такого выводу дойшовъ „Галичанинъ", котрый не мѣгъ ще забути, що свѣтило его фракціи, д-ръ Антоневичъ, въ 1889 роцѣ выйшовъ въ Стрыю яко класичный кандидатъ правительства, и то ще Баденього. Вѣдъ Баденього выйшовъ тогды выразный и острый наказъ, абы польскій комітетъ не посмѣвъ противъ Антоневича ставити кандидата. Мѣжъ тогдѣшнымъ выборомъ Антоневича а послѣдымъ выборомъ Олесницкого не було бы найменшого порѣвнаня навѣть тогды, коли-бъ супротивъ того, що польскій кандидатъ не мѣгъ мати найменшои надѣи выграти, одинъ або два старостиньскій голосы були упали на Олесницкого. Однакъ и сего тутъ не було. „Галичаниновы" се байдуже, вонъ мусить крутити такъ, абы передъ загальными выборами кинути пѣдозрѣня, що хто не зъ нимъ, той зъ Барвѣньскимъ и зъ правительствомъ. Зъ тои причины воюе вонъ клеветами и незловымими инсинуаціями, котрѣ нѣчого не доказують, але котрыхъ также не збиває ся, бо „der schrecklichste der Kämpfe ist der Kampf mit Ungeziefer, dem Gestank als Waffe dienet — das Duell mit einer Wanze".

Конфлікть Болгаріи зъ Румунією.

Болгарскій міністеръ внѣшныхъ справъ выславъ до румуньского правительства ноту, въ котрій заявляє, що всѣ тѣ члены македоньского революціёного комітету, котрымъ вину докаже румуньскій слѣдчій судя, будуть потягненій до вѣдвѣчальности и строго покараній.

Вѣдповѣдаючи на сю ноту румуньске правительство домагає ся запевненя, що засуджені революціоністы дѣйство вѣдбудуть свою кару. Дальше вѣзвало румуньске правительство свого агента въ Софіи, абы пильувавъ сеи справы и высылавъ до Букарешту якъ найдокладнѣйшій и вычерпуючій справоздання.

Слѣдство въ справѣ убійства професора Мігайлеана вже скінчене, а акты будуть вѣдосланій болгарскому правительству, котре теперь мае зложити доказъ, чи дѣйство острою карою вымѣреною македоньскимъ революціоністамъ схоче и на дальше удержати добрій зносины зъ Румунією.

Въ Букарештѣ говорять, що передъ десяти днями болгарскій кабінетъ телеграфувавъ до князя Фердинанда, пробуваючого въ Цель, абы вертавъ до Болгарії. Князь мавъ вѣдповѣсти: „Не хочу панувати надъ народомъ, котрый заохочує до убійствъ. Насамперед зробѣть порядокъ, а вѣдтакъ верну". По высланю сеи телеграмы князь поѣхавъ до своихъ добръ на Угорщинѣ.

Заговоръ на житє папы.

Въ ватиканьскихъ кругахъ папуе велике вабурене зъ причины фактичного, чи сфінгованого вѣдкрытя анархістичного заговора на житє папы. Італійска поліція мала переловити листъ, зъ котрого выходить, що американьскій анархісты ухвалили убити папу. Поліція безпроволочно повѣдомила о своѣмъ вѣдкрытю комиссара папскои жандармерії. Въ Ватиканѣ заряджено якъ найдальше идучій средства осторожности.

До всѣхъ епископовъ розослано обѣжники, котрѣ поручають имъ, абы при формованю групъ, що ѣдуть до Риму, звертали пильну увагу на особы, якій прилучають ся до сихъ групъ. Можлива рѣчь, що зъ паломниками и анархістамъ повело бы ся добрати ся до базиліки св. Петра, зъ нагоды заповѣдженого на жовтень беатифікаційного торжества. Англійска поліція подала італійскій поліціи имена 8 анархістовъ, котрій що лишь приѣхали зъ Америки. Два зъ нихъ мали вѣдъѣхати до Італіи.

Письма зъ краю.

Зъ Жовквівщины. (*Выборы громадскій въ Батятичахъ.*)

Случайно переѣзджаючи дня 4 с. м. черезъ Батятичѣ, зобачивъ я тамъ великій рухъ. Мали тамъ бути выборы громадскій. Яко цѣкавый розвѣдавъ ся я де-що о нихъ и хочу зъ вами симъ подѣлити ся.

За починомъ кількохъ розумнѣйшихъ селянъ вразъ изъ тамошнымъ парохомъ завязавъ ся комітетъ въ цѣли переведеня самои тверезои рады, котра бы честь приносила громадѣ — противъ старань деякихъ приятелѣвъ жидовскихъ [а много въ селѣ], котрій хотѣли мати раду пѣнцку пѣдъ командою тамошного завѣдателя великои посѣлости п. Романовского [котрый хоче вѣйтомъ бути]. Однакъ, дякувати Богу, побѣдила руска сторона, а хрунѣ „посрамились", мимо того, що жиды и пияничѣ дворскій бѣгали якъ опареній за голосами — а побѣдила тому, що четній громадяне держались купы и всѣ голосували однаково картками.

Та все таки у нашихъ людей ще далеко до зрозумѣня: що то е добра організація, бо и въ Батятичахъ се показало ся. Многій „на злобу" голосували на своихъ приятелѣвъ — не длятого, щобы хотѣли жидовскои рады, але абы, якъ казали „мати свій розумъ". Але въ голосованю могли переконати ся, що черезъ такій „свій розумъ" мало що не дѣстали такои рады, за котру передъ цѣлымъ свѣтомъ мусѣли бы встыдати ся. Не знаю, чи навчили ся и переконались, але певдовѣ свѣтъ о тѣмъ дѣзнає ся. Бо якъ зачувати, панъ не спить зъ своими жидами и хрунями, а хоче звалати перший выборы [хотяй незаконного нѣчо не було, а противно, рускій комітетъ взявъ на свою лі[illegible] навѣть одного кольоніста Нѣмця, щобы не було незадоволеныхъ], здая ся тѣлько длятого, щобы вѣйтомъ конче стати, бо вже и старавсь выробити собѣ любовь у народу битемъ въ лице, вѣдгрожуваннемъ, займанемъ коней и всѣлякими штуками.

Не знати, що староство зробить, але неслушнымъ скасованемъ выборовъ для „widzimi się" одного пана можуть лишь огорчити ся всѣ — и, якъ вже ходять поголоски, при другихъ выборахъ вже бы рускій комітетъ не входивъ въ нѣякій компромісы, але голосувавъ бы лишь на своихъ рускихъ радныхъ. А е надѣя, що тѣ, що герше добре тримались, не дадуть ся настрашити нѣ реньскими за шкоду паньску, нѣ битемъ, нѣ грозьбою, анѣ также не дадуть ся звести въ дороги правды нѣякими совѣтницями, якъ сѣно, пасовиско, бульба и иншій дары, за котрій треба бы совѣсть продати и спину пѣдъ каньчукъ наставити.

Не-хрунь.

Подорожь до Fontainebleau.

[*Письмо въ Парижа.*]

Фонтенельо — се лѣтня палата французскихъ королѣвъ, улюблене мѣсце Франца I., Людвика XIV. и Наполеона I.

Вычитавши въ часописяхъ, що до сего замку выѣде въ недѣлю 2-ого с. м. екскурзійный поѣздъ, умовивъ ся я вѣ знакомою Парижанкою та ей братомъ, що поѣдемо звидѣти его. Ось бачите, не маючи своеи честнои компаніи, я постаравъ ся о мѣсцеву. Мои знакомій, хочь тамъ уже були, радо пристали на ту приемность коштомъ моеи кишенѣ.

Зъ Gare de Lyon выѣхали мы курієромъ и за пѣвтора годины були на мѣсци. Зъ зелѣзничого дабрця поѣхали мы трамваемъ до замку.

По дорозѣ не подыбавъ я нѣчого цѣкавого. Околиця рѣвна, де-не-де засѣяна лѣсомъ. Мѣсточка нѣчимъ не рѣзнять ся вѣдъ сѣлъ, подѣбно якъ въ Америцѣ. Домы мурованій, по найбѣльшій части одноповерховій; крытій червоною дахѣвкою. Огороды позасаджуваній виноградомъ та овочевыми деревами.

Зъ верхи Фонтенѣбльо дуже похоже на Франценсбадъ. Є се невеличке мѣсточко на рѣвнинѣ, густо замаене садами та лѣсами. Въ тѣни розлогого парку лежить невеличкій въ порѣвнаню зъ иньшими французскими замками Chateau de Fontainebleau.

Взагалѣ французскій замки, будованій въ легкѣмъ ренесансовѣмъ або романьскѣмъ стилю на рѣвныхъ площахъ, середъ гаѣвъ и зелени цвѣтовъ, дуже рѣзнять ся вѣдъ нѣмецкихъ, що, будованій переважно Raubritter'амн, положеній зъвичайно на высокихъ, стрѣмкихъ скалахъ мовь недоступній орлиній гнѣзда. Рѣчь се зовсѣмъ природна, бо-жь Нѣмцямъ ходило о оборону, а Французкамъ, для котрыхъ по найбѣльшій части будовано сій замки, о здобуте твердині — серця.

Початокъ замку Fontainebleau сягає першихъ роковъ XII. вѣку. Заложивъ его король Робертъ Побожный. Вѣдъ него почавши всѣ французкій королѣ перебували тутъ якійсь часъ. Тутъ родивъ ся Филипъ Красный, тутъ и померъ, зранивши ся смертельно на ловахъ.

Довкола замку тягнеть ся просторый паркъ, а за нимъ королѣвска винниця, що дає

Французы пишуть: contrat а говорять „контра], та зъ того ще не слѣдує, щобы вѣдкидати давне слово мовь яке нездале рапутє. Скажѣть селянинови „договоръ" а вонъ радше того приме, якъ „контратъ". Впрочѣмъ также „умова" або гуцульске „токма" нашому людови буде бѣльше по души. Мѣсто „услова" мае бути „умовы". Правда „умова" руске слово, та тутки покладено оно въ тѣмъ значеню, яке мае ческе umluva. Отожь перше слово руске ужите въ значеню ческѣмъ друге слово латиньске. И то мае бути самостойность! Мы загаломъ всѣмъ тымъ панамъ схѣпнымъ до такого лицьованя нашои бесѣды, въ оборонѣ самостойности малорускаго языка, можемо лишень повторити раду проф. Брікнера: ne quid nimis!

Коли тутъ вже наменули про проф. Брікнера, не вѣдъ рѣчи буде сказати, якъ отъ недавно надъужывъ имени того ученого „Галичанинъ" для своихъ мутныхъ цѣлей и баламученя своихъ читателѣвъ, котрѣ густо-часто окрѣмъ згаданои твердои газеты жадноі иншои книжки не читають. Д-ръ Брікнеръ, професоръ славаньскихъ языкѣвъ въ университетѣ берлиньскѣмъ, згадавъ въ „Archiv für slavische Philologie" XXII т.. вып. 1. и 2., стор. 291 — 300. прихильно за выданя товариства Шевченка. Не руководячись жадными убочными цѣлями почтенный професоръ замѣтивъ, що введене правописи фонетичнои надзвычайно пособило розвиткови народнои літературы а также высказавъ свое мнѣне — котре мы зовсѣмъ подѣляємо — що-до самого языка уживаного въ „Запискахъ". Що-жь дѣе „Галичанинъ"? Числячи на те, що „Archiv für slavische Philologie" находить ся лише въ рукахъ спеціалістовъ а переважна бѣльшість читателѣвъ „Галичанина" не буде мати нагоды справдити вѣрности перекладу поданого словъ проф. Брікнера — вонъ давай собѣ збивати статью своимъ ладомъ, пропускаючи изъ словъ проф, Брікнера тото, що ему невыгодне, або и перекручуючи цѣлій реченя.

Проф. Брікнеръ пише:

„Erwägt man, dass noch heute bei manchen „Altgläubigen" die kleinrussische Schriftsprache vollkommen russisch ist (mit den Feigenblättchen jak für kak, Infin. auf-ti und Dat. Loc. rucè für rukè) und vergleicht man dann mit ihr das Kleinrussische der „Ukrainzen", so kann der Unterschied nicht krasser gedacht werden, es sind förmlich zwei verschiedene Sprachen".

„Die Durchsetzung der phonetischen Schreibweise beschleunigte ausserordentlich die Entwicklung etc."

Найневыгодѣйше для „Галичанина" мѣсце перекладнекъ, видко „хитрый Малоросъ" такъ обходить:

„Съ удареніемъ говорю, що находжу удовольствіе въ чтеніи подлинной малорущины, однакожь не выродка малорущины, которому я въ школѣ училъ ся"

Тымъ часомъ проф. Брікнеръ такъ пише:

„Ich betone ausdrücklich, dass es mir eine wahrhafte Freude bereitet, ächtes Kleinrussisch zu lesen (nicht die Zwittersprache, die ich selbst in der Volksschule gelernt habe)". Се значить: „Пѣдношу зъ притискомъ, що для мене се правдива приятность читати чисту малорусчину (а не языче, якого я учивъ ся въ школѣ людовѣй)".

Черезъ выразъ Zwittersprache розумѣе проф. Брікнеръ тую штучну сумѣшку языкову, яка тому трийцать кільска роковъ мозольно кленла ся въ книжкахъ школьныхъ зарѣвно якъ и въ літературѣ галицко-рускій тогдѣшного часу. „Хитрый Малоросъ" оббѣшовъ правдиве хочь и колюче слово „языче" Zwittersprache, толкуючи „выродокъ малорусчины", а дальше такъ устилізувавъ, що читателеви може здавати ся мовь бы то въ нашихъ школахъ учили и теперь учать „выродка малорусчины", чимъ хитряга пустивъ на ламутну водичку на свій кланливый млынокъ.

Такъ то твердяки всюды хитрствують. О, зѣе зла хытрость твердячьская!

(*Конецъ буде.*)

що-року 4.000 клг. винограду. Дальше простягають ся величавий лѣсовий просторы, що за королѣвскихъ часовъ роили ся стадами всѣляков дичины. Тутъ вѣдбували ся королѣвскій ловы.

Теперь вѣдъ головнои вулицѣ мѣста входить ся на головне замкове подвѣре. Напротивъ головного входу пышаєть ся на просторѣмъ подвѣрю триповерхова фронтова фасада замку въ ренесансовѣмъ стилю зъ вежами. На першій поверхъ ведуть сходы въ формѣ величезнои похиленои пѣдковы, закѣнчений верандою. Пѣдъ верандою є брама, котрою входить ся до партеру. Пѣдъ сходами по обохъ бокахъ находять ся комбрки для варты. Подвѣре тягнеть ся въ формѣ отвертого рѣвнобѣжника, акъ се бачили мы и при иньшихъ французскихъ палатахъ. Ставши противъ головнои фасады, бачимо по лѣвій сторонѣ будынокъ въ формѣ рѣвнобѣжника, злученый зъ головнымъ замкомъ. Нинѣ тамъ мѣстить ся публична бібліотека въ т. з. сали Дяны. По правій сторонѣ тягнесь такій самый будынокъ. Давнѣйше була въ нѣмъ міністеріяльна палата, теперь находить ся тамъ т. зв. хіньскій музей и кѣмната для гостій.

Мѣсце мѣжь обома будынками займае невелика площа зъ фонтаною, до котрои прилягае ставокъ, знаный зъ великого числа карпѣвъ, якими до нинѣ забавляєсь публика. Коли кинути въ воду кусень хлѣба, — при березѣ умысне на те продаєть ся хлѣбъ — на поверхню воды выринають сейчасъ тысячѣ карпѣвъ и гурмомъ кидають ся на добычу. Найзабавнѣйше, коли кинесь такій великій кусень хлѣба, що карпъ не въ силѣ ухватити его въ пысокъ. Тодѣ вони великою юрбою, тиснучись одинъ на другого и скочуючись, общапують кусень, выдаючи при тѣмъ звуки подобнѣ до звукѣвъ ссучои помпы. Можна тамъ побачити величезныхъ старыхъ карпѣвъ, що ажь посивѣли зѣ старости, и то на головѣ, хочь волося не мають, а декотрымъ то и луска повыпадала, полысѣли бѣдні. Иньшій знову такій старѣ, що щоки имъ позападались, а очи мовь цибуля повыходили на-верхъ; нема мѣжь ними, видно, цивілізаціи, нема дентистѣвъ та окулистѣвъ, не добились вони ще свого університету... Моя товаришка говорила, що Марія Антонета казала деяким карпамъ повправляти въ ихъ носики золотій обручки. „Удивительно!“ сказавъ бы Москаль. Я думаю, що се зовсѣмъ природно — чому-жь така панѣ не мала-бъ собѣ позволити на проколене носикѣвъ карпамъ, проколюючи серця мущинъ... Я, бачате, яко потомокъ raubritter-ской крови, вытявъ собѣ порядный друкъ, сховавъ по-за плечѣ и такъ пѣйшовъ оглядати карпѣвъ. Думаю собѣ, акъ побачу якого зъ золотою обручкою въ носѣ, то приманю его палюгою до берега, обручку за пазуху — ще зароблю де-що на Фонтенѣлью. Але песій сыны занюхали, що ихъ жде. Усяка драпь показувалась, а зъ тыхъ нзъ золотыми обручками въ носѣ хочь-бы одинъ! И такъ я дурно стратывъ лишь пару шѣстокъ на хлѣбъ, а обручки таки не роздобувъ...

(*Дальше буде.*)

Цѣсарскій маневры.

До Ясла приѣхали дня 7. с. м. особнымъ поѣздомъ зъ Вѣдня члены начальнои команды маневрѣвъ, т. є. двайцять кѣлька офіцерѣвъ генерального штабу зъ шефомъ бар. Бекомъ на чолѣ, котрому найперше здавъ рапортъ мѣсцевый комендантъ капітанъ Гржесіцкій. Опѣсля привитали его староста гр. Міхаловскій, бурмістръ Мецгеръ и начальникъ стації Телєнъ. Староста вѣдвѣзъ бар. Бека до его кватиры, що находить ся въ будынку повѣтовои рады, де також приготовано апартаменты для Цѣсаря и обохъ генеральныхъ адъютантѣвъ: гр. Царя и Больфраса.

На часъ маневрѣвъ вѣддано зелѣзничій дворець въ Яслѣ выключно на ужитокъ вѣйска, а для цивільного руху особового и пакункового побудовано провізорачный дворецъ.

Дня 8. с. м. вечеромъ и дня 9. с. м. рано прибули до Ясла архикняз: генералъ-поручникъ Отто, полковникъ Фердинандъ Кароль и Францъ Сальваторъ, що вѣзьмуть въ маневрахъ участь въ характерѣ розъемчихъ судьѣвъ. Прибули тамъ також: міністеръ вѣйны Крігаммеръ, міністеръ гонведѣвъ гр. Фейерварі, генералъ кавалеріи бар. Вельсерсгаймбъ и много иньшихъ вѣйсковыхъ достойникѣвъ.

Всѣ приготованя до маневрѣвъ покѣнчено. Въ самѣмъ Яслѣ и въ повѣтѣ панує взорцевый ладъ. Дорога й мосты въ добрѣмъ станѣ. На четверъ запонѣджено прибуте стокѣлькадесяти вызначныхъ особѣ зъ краевымъ маршалкомъ на чолѣ. Будуть вони на авдіенціи у цѣсаря. Вже покѣнчено всѣ заходы коло розмѣщеня прибувшихъ.

Дня 10. с. м. бувъ цѣсарь о 9 год. рано у Вѣдни на жалѣбнѣмъ богослуженю въ другій роковины смерти цѣсаревои Єлисаветы, а опѣсля о 11 год. передъ полуднемъ выѣхавъ особнымъ поѣздомъ до Галичины. До Кракова приѣхавъ цѣсарь о 7. год. 5 мін. вечеромъ. Перонъ бувъ прибраный въ зелень и цвѣты. На перонѣ находило ся досыть публики. Товпа заялгла площу передъ дворцемъ и установила ся вздовжь зелѣзничого тору, котрымъ мавъ переѣздити дворскій поѣздъ. Дворець и домы вздовжь тору були гарно прибраній и илюмінованій. Вхѣдъ до дворского сальону прикрашено цвѣтами спроваджеными зъ Вѣдня.

При въѣздѣ поѣзду на дворець заграла музика хлопцѣвъ зъ закладу кн. Любомірского „Боже будь покрователь“, а публика взнесла окліки на честь цѣсаря, що приглядавъ ся всему тому зъ вѣкна сальонового воза. Коли поѣздъ ставъ, выйшовъ зъ него цѣсарь въ товариствѣ своихъ адъютантѣвъ гр. Пара и Больфраса та кѣлькохъ штабовыхъ офіцерѣвъ.

Найперше привитавъ цѣсаря намѣстникъ Пініньскій. Цѣсарь высказавъ радѣсть, що прибувае до Кракова, але и жаль, що лишь на такій короткій часъ. Опѣсля вѣдѣйшовъ до ки, епископа Пузыны й до краківскои капітулы, до президента мѣста Кракова Фріцлайна, що привитавъ цѣсаря въ имени мѣста нѣмецкою промовою, а потѣмъ представивъ ему віцепрезидента мѣста и предсѣдателѣвъ сѣцій краківского магістрату. Вѣдтакъ приступивъ до групы достойникѣвъ и шляхты, котрои вѣльша часть була прибрана въ таропольскій строй, и говорився зъ деякими по кѣлька слѣвъ. Такожь розмавлявъ зъ директоромъ державныхъ зелѣзниць Горошкевичемъ, що опѣсля повровадивъ дворскій поѣздъ зъ Кракова до Яслa. На сѣмъ скѣнчило ся привитя.

Цѣсарь всѣвъ до поѣзду и о 11 год. 34 мін. вечеромъ прибувъ до Ясла. Нѣчь перебувъ въ поѣздѣ, а нинѣ о 6 год. 15 мін. рано выѣхавъ на маневры до Тарнѣвця. Потѣмъ верне до Ясла, де его принимати-муть представителѣ властій и населеня. Промовляти мають презесъ повѣтовои рады Котарскій и бурмістръ Мецгеръ. Сподѣвають ся, що цѣсарь на тѣ промовы вѣдповѣсть.

НОВИНКИ.

— Дня 17. н. ст. вересня с. р. вѣдбуде ся заходомъ бережанскои „Селяньскои Рады“ **повѣтове вѣче въ Козовѣ** о 11 год. передъ полуднемъ зъ слѣдуючима рефератами: 1) о законѣ громадскѣмъ реф. С. Савчука, 2) о касахъ Райфайзена реф. о. Г. Кичевича, 3) о загальныхъ правахъ горожаньскихъ реф. п. Т. Старуха. Передъ вѣчемъ вѣдправить ся служба Божа въ мѣсцевѣй церквѣ. Мѣсце вѣча подасть ся пѣзнѣйше. — Вѣдъ Выдѣлу „Селяньскои Рады“ въ Бережанахъ дня 8. вересня 1900. *С. Лепкій* голова, *М. Мосора* секретарь.

— **Институтъ дѣвочій Руского Товариства педагогічного у Львовѣ**, що зъ 15-имъ с. м. переносить ся до особного дому въ огородомъ при улици Савы, може наслѣдкомъ збѣльшеня мешканя примѣстити дуже выгѣдно ще шесть ученицъ. Рефлектуючій на помѣщенє зволять чимъ скорше зголосити ся до п-ѣ Г. Шухевичевои у Львовѣ ул. Собѣщины ч. 7. Институтки учащають до шкѣлъ публичныхъ а дома можуть побирати науку фортепіяна.

— **Вѣдозва.** Русины! Парлямент розвязаный, выборы небавомъ наступлять а заразомъ живѣйше закипить жите, рухъ, сварка, гостина и т. п. Тогдѣ забуде ся цѣлкомъ на тыхъ малыхъ школярикѣвъ, що часто о голодѣ проводять день и вечеръ надъ книжкою, бажаючи також колись взяти хосенну участь въ такѣмъ народнѣмъ коловоротѣ. Проте я, яко референтъ фундациі Бурсы Руского педагогічного Товариства у Львовѣ, вѣдаваю ся завчасу до всѣхъ тыхъ Вп. Добродѣѣвъ, що приймили ся розпродажи цеголокъ на згадану Бурсу, а також до Свѣтлыхъ Выдѣлѣвъ тыхъ Повѣтовыхъ Радъ, що досѣ на наши прошена о запомогу не зволили жадной вѣдповѣди дати, абы зважывши на розпочатый школьный рѣкъ и отворену вже въ окремѣшнѣмъ льокали Бурсу для сынѣвъ народныхъ учителѣвъ, поспѣшили акъ найскорше зъ призбираными лептами въ помѣчь Товариству, бо фонды малѣ, а выдатки на просвѣтно-науковѣ цѣли мае Товариство за великѣ. *Д-ръ Мих. Шачовскій.* [P. S. Информаційный календарь Товариства для членѣвъ (даромъ) уже друкуе ся.]

— **Другу крадѣжь въ „Народнѣй Торговли“ въ Самборѣ** сповнено дня 2 с. м. надъ ранкомъ. Вже не черезъ пивницю, але черезъ вѣкно зъ подвѣря дѣстався злодѣй до середины склепу, забравъ готѣвкою 24 коронъ [почтовыхъ значкѣвъ не рушавъ уже] а такожь забравъ одежу и бѣлє студента Матковского зложеній тымчасово въ склепѣ. Способъ, якимъ послугуе ся злодѣй вже другій разъ, показуе, що мусить се бути не дилетантъ але фаховый въ злодѣйскѣмъ ремѣслѣ.

— **Зъ університету львовского.** Въ минувшѣмъ повроцѣ було на університетѣ львовскѣми 1844 слухачѣвъ; зъ того: на выдѣлѣ фільософічнѣмъ 219, теольогічнѣмъ 280, правничѣмъ 1255, медичнѣмъ 110. Въ тѣмъ загальнѣмъ числѣ слухачѣвъ було 190 слухачѣвъ надзвычайныхъ, а межи ними 49 женщинъ. Пѣдъ взглядомъ народности було 1294 Полякѣвъ, 544 Русинѣвъ, 2 Болгары, 3 Нѣмцѣ и 1 Чехъ. Оплату платило 1185 слухачѣвъ, вѣдъ неловнны оплаты увѣльнено 197, а вѣдъ цѣлого 426.

— **Въ Дрогобичи** отвирають дня 15 с. м. перший рѣкъ учительскои приватнои семинарія. Условя: укѣнчена 3 класа выдѣлова, доплата 30 кор. (по двохъ мѣстцяхъ можна одержати зниженє). Наука треває 4 роки аж до матуры. Хто не мае скѣнченыхъ жадаиыхъ шкѣлъ, мусить здати испытъ приватный, котрый вѣдбуде ся д. 14 вересня.

— **Вп. о. Д. Танячкевичъ** просить насъ о оповѣстку: Потребую заразъ 40 коронъ для вдовицѣ селянки П. К. зъ Д. и ея семеро малыхъ дѣтей, котрымъ забирають послѣдный снѣпъ мізерій, зъ котрои она и дѣти мали бы жити, зъ причины що покѣйный мужъ не вмѣвъ допильнувати свого обовязку. Прошу Вп. Родимцѣвъ прийти менѣ якъ найскорѣйше въ помѣчь. — *Танячкевичъ* Закомаре, п. Ожидовъ.

— **Жертвы маневрѣвъ.** Недавно на полю села Яблонкова вѣдбували ся вправы острыми набоями. Два войска доймали набоѣ зъ воза. Одинъ зъ нихъ, Стефинъ Линчукъ, выпустивъ наббѣ на землю, той експльодувавъ и чотирохъ артилеристѣвъ — Линчука, Повальского, Загурецкого и Пукорецкого — роздеръ на мѣсци, а 18 артилеристѣвъ тяжко поранивъ. Пораненыхъ вѣдвезено до шпитали въ Жмиди. — Друга пригода лучила ся вѣдчасъ вправъ межь полкомъ 78 и 79. Черезъ похибку выстрѣливъ котрыйсь изъ воякѣвъ острымъ набоемъ и забивъ на смерть двохъ своихъ товаришѣвъ зъ 78 полку. — Дня 10 с. м. лучила ся немила пригода вѣйсковымъ достойникамъ. Сполошенй конѣ выверпули повозку, въ котрѣй ѣхали судьѣ розъемчій, генералы Бітваръ, Стеффанъ и Кобра. Генералъ Стеффанъ зломавъ собѣ стрижень хребетный, а Корбъ и Бітваръ потерпѣли тяжкій ушкоды.

— Передъ трибуналомъ въ Станиславовѣ стававъ **обжалованый о обиду маестату** функціонарь прокураторіи державнои въ Солотвинѣ, б. командантъ постерунку жандармеріи Теодоръ Грибовичъ. Актъ обжалованя закидавъ ему, що вѣнъ допустивъ ся обиды маестату, бо въ суперечцѣ зъ селяниномъ Семанюкомъ, коли той заявивъ, що не позволить себе обиджати, бо вѣнъ господарь а до того служивъ при вѣйску и мае „мендаль“, вѣдповѣвъ ему Грибовичъ: „Ты служивъ у Мендля, а той „мендаль“ давъ тобѣ Мендель.“ — По переведеню розправы судъ увѣльнивъ Грибовича вѣдъ вины.

— **Чума въ Англіи.** Чимъ разъ чорнѣйшій вѣсти надходять зъ Англіи про чуму, котра що-разъ бѣльше забирае жертвъ въ Глесговѣ. Приватній вѣсти надходять зъ Брукселѣ, що число хорыхъ въ Глесговѣ досягае 300, а пересѣчно денно умирае 10 — 12 особѣ. Поодинокій случаѣ занедужаня явили ся також въ шпиталяхъ въ Лондонѣ (власти заперечують тому, побоюючи ся, що уявнене тыхъ фактѣвъ може спровадити катастрофу фінансову на столицю Англіи). Зъ Петербурга доносять, що комісія противчумова оголосила, що узнае мѣсто Глесговъ за заражене чумою.

— **Ц. к. Дирекція зелѣзниць державныхъ у Львовѣ** оповѣщуе: „Розклад їзди на зелѣзници льокальній Львів Клепарів-Янів, обовязуючій тепер до 15 вересня с. р., позістае в части важним аж до 30 вересня с. р. і в тім часі будуть переходити там поїзди мішані ч. 3251, 3252, 3254, 3255, 3258 і 3259 *щоденно*. Від 1 жовтня с. р. аж до 1 цвітня 1901 обмежать ся рух на тій зелізници виключно тілько на поїзди мішані ч. 3251, 3252, 3253 і 3254. Розклад їзди повнеших поїздів есть замішений в обовязуючім від 1 мая с. р. плані таб. V 6.“

Мальверзаціи въ лѣсахъ буковинъского правосл. фонду реліг. йного. Передъ пѣвтора року посыпали ся були до міністерства рѣльництва доносы, що въ лѣсахъ буковинъского правосл. фонду реліг. сповняють ся мальверзаціи и крадѣжь дерева на велику скалю. Міністерство поручило переведеня слѣдства въ тѣй справѣ судови въ Сучавѣ, але тамошне слѣдство не выкрыло нѣякихъ неправильностій. Тымчасомъ случайно попала ся тая справа въ руки черновецкого суду и сей по переведеныхъ доходженяхъ впавъ на слѣды великихъ обманьствъ, зарядивъ увязненя богато особѣ, а сими днями переводить ся противъ нихъ передъ судомъ присяжныхъ въ Чернѣвцяхъ процесъ. На лавѣ обжалованыхъ засѣли: Альбертъ Пельцъ, Людв. Зінкенталеръ, Исаакъ Ильковъ, Иванъ Фоґль и Авраамъ Явецъ; всѣ они обжалованй о крадѣжь и обманьства. Були они занятй у пруской фірмы Шлезінґера, торгуючои деревомъ. До розправы покликано 52 свѣдкѣвъ.

— **Новый ворогъ хлѣборобѣвъ** наробивъ немало шкоды по полях. Въ декотрыхъ околицяхъ повѣтѣвъ мостеского и сяноцкого появили ся въ великѣй масѣ гусеницѣ и поничили цѣлковито капусту, одинокуе надѣю селянъ навѣщеныхъ повѣнію, бо она становить теперь головный артикулъ норму селянъ.

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

Петро Яновичъ, выслуженый адъюнктъ податковый, упокоивъ ся дня 10 с. м. въ 79 роцѣ житя. В. в. п.!

Наука, штука и література.

— **„Літературно наукового Вістника“** выйшла книжка девята, за вересень с. р. Змѣстъ: *Наш альбом*: Посвяті Сергія Павленка, Ол. Гавриша, Олекси Коваленка и Євгена Мандичевського. — *Під голим небом.* Нарис Ольги Кобилянської. — *Без путтє.* Оповіданнє по декадентському Івана Левіцького І. — *На заводі.* Нарис Івана Стешенка (V — VI). — *Перехресні стежки.* Повість І Франка (XXXVIII — XLIII). — *Потомки Марса.* Образки з військового житя Андрія Верховинця: І. По „штрайху“. ІІ. Материн лист. ІІІ. Бабій. — *Із російських поетів.* — *Нежинуча (L'intruse).* Драма в одній дії Моріса Метерлінка. — *Із оповідань Габріеля д'Анунціо*: ІІІ. Скриня. — *Із болгарских поетів.* — *Панько Олелькович Кулїш.* Огляд його діяльности. Нап. О. Маковей. — *Народній театр*, Б. Грінченка (докінч.) — *Із чужих літератур*: Епільог Генрика Ібзена. — *Поет жіночого горя М. О. Кулїшева.* Нап. Борис Грінченко. — *Хроніка і бібліографія.*

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничо-промыслову у Львовѣ.**

— **Бібліотека „Наукового Товариства ім. Шевченка“** зачинена від 15 липня до 15 вересня с. р., після чого буде відчинена для публики що два, окрім неділь і сьват, від 4 до 6 год. по пол. Для учеників лише в понеділки та четверги.

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

— **Именованя и перенесеня.** Міністеръ просѣты занменувавъ звычайного професора школы политехничнои Богдана Маринака заступникомъ презеса ц. к. комісіи испытовои для II испиту державного на видѣлѣ будовы машинъ въ ц. к. школѣ политехничнѣй у Львовѣ.

Міністеръ скарбу занменувавъ адъюнкта дирекціи урядѣвъ помѣчничихъ Михайла Кишпіна управителемъ урядѣвъ помѣчничихъ, а секціяла канцелярійного Іосафа Махету адъюнктомъ дирекціи урядѣвъ помѣчничихъ при прокураторіи скарбу.

Намѣстникъ перенѣсъ комісаря повѣтового М. Задуровича зъ Сянока до Надвѣрнои, концепістѣвъ намѣстництва Тадея Городиньского зъ Гусятина до Кольбушовы и М. Камѣньского зъ Надвѣрнои до Тернополя, въ кѣнци концептовыхъ практикантѣвъ намѣстництва д-ра Володислава Врубленского зѣ Львова до Тернополя, Адама Сломского зъ Ланцута до Рогатина, Фел. Строку зъ Кольбушовы до Гусятина, Вол. гр. Скарбка зѣ Львова до Ланцута и Діон. Поґоржельского зѣ Львова до Хшанова.

Ц. к. краева рада школьна занменувала суплентами иншими: Франца Гартнера для ґімназіи въ Сяноцѣ, Каспра Кшеменя для ґімназіи въ Яслѣ, Тад. Недельского для ґімназіи въ Сяноцѣ, Брон. Сабата для школы реальнои у Львовѣ, Алекс. Бачиньского для ґімназіи въ Бережанахъ, Брон. Попеля для ґімназіи въ Бережанахъ, Стан. Подковича для ґім. І. въ Перемышли, Жигм. Данельского для школы реальнои въ Станиславовѣ, Мих. Бараньского для ґімназіи въ Золочевѣ, д-ра Юрія Мигуловича для IV. ґімназіи у Львовѣ, Маер. Годовского, для IV. ґімназіи у Львовѣ, Зигеррида Райнера для ґімназіи въ Ярославѣ; — перенесла мѣжь иншими суплентѣвъ: Іосифа Мадея изъ школы реальнои въ Станиславовѣ до школы реальнои въ Тернополи, Ант. Оберка зъ ґімназіи въ Станиславовѣ до ґімназіи въ Коломыи, о. Ант. Котецкого зъ III ґімназіи у Львовѣ до IV-ого у Львовѣ, Мих. Кшечковского зъ ґімназіи въ Самборѣ до ґімназіи въ Ряшевѣ, Стеф. Рудницкого въ III. ґімназіи у Львовѣ до академічнои у Львовѣ, о. д-ра Іосифа Дѣдоша зъ ґімназіи въ Яслѣ до І. ґімназіи въ Перемышли.

Телеґрамы.

Вѣдень 11 вересня. Всякій реченцѣ новыхъ выборѣвъ, якій досѣ подавано въ дневникахъ, полягають на довольныхъ комбінаціяхъ. Можлива рѣчь, що выборы зачнуть ся о много скорше, акъ 15 грудня.

Прага 11 вересня. Выконуючій комітетъ молодоческои партіи вѣдбувъ вчера довшу конференцію. Нарады узнано за довѣрочнѣ. Ческій соціальній демократи рѣшили не входити при выборахъ въ нѣякій компромісы зъ иншими ческими партіями.

Бѣлградъ 11 вересня. Урядовый дневникъ оголошуе дуже сердечный листъ россійского царя до Александра зъ нагоды его шлюбу. Наталія написала до свого маршалка двора въ Бѣлградѣ отверту кореспондентку, въ котрѣй найгрубшими словами ганьбить королѣвску пару. Въ наслѣдокъ того зъ поручення короля оповѣщено, що всяки интриги звернѣй противъ королѣвского дому будуть уважати ся за зраду, безъ огляду на се, хто се зробить. Противъ провинившихъ ся, власти выступлять якъ противъ зрадникѣвъ и бунтѣвникѣвъ.

Пекінъ 11 вересня. Команданты американьскій, англійскій и россійскій оголосили плякатамо прокламацію, въ котрѣй управильняють справу юрисдикціи округѣвъ пѣдлягаючихъ ихъ власти. Запевняють удержане ладу и опѣку населеня и взывають ихъ вернути до давныхъ своихъ занять. Хіньскій міністры не хочуть зложити посламъ чужихъ державъ офіціяльныхъ візитъ. Вѣддѣлъ японьскои кѣнноты вѣдпровадивъ до Чіну князя Чіна.

Гамбургъ 11 вересня. Въ першихъ дняхъ жовтня вѣдѣйдуть до Хінъ двѣ новѣ експедиціи вѣйска, разомъ 5.000 до 6.000 людей.

Царгородъ 11 вересня. Знесено дневникарскій штемпель, зъ выняткомъ штемплѣвъ вѣдъ французскихъ дневникѣвъ.

Лондонъ 11. вересня. Робертсъ доносить що англійскій вѣйска заняли Ліденбургъ. Зъ Пітсбурґа доносять, що англійскій вѣйска мусѣли уступити зъ Бетлегему, Фуріербурґа, Сенекалю и Ладібранду. Всѣ тѣ мѣсцевости всходнои Оранїи мали обсадити команды Бурѣвъ. Дневники доносять, що Крігеръ и Штайнъ утѣкли до заливу Делаґоа.

Бельфастъ 11. вересня. Робертсъ доноситъ, що Френчъ машируючи на Барбертонъ стрѣтивъ ся зъ сильнымъ опоромъ Бурѣвъ, але остаточно збиванъ ихъ зѣ становискъ зъ малыми релятивно власными стратами. Буллеръ ударивъ на позиціи Бурѣвъ на Спітакопѣ и взявъ ихъ приступомъ. Бури утѣкли. Ихъ страты великій. Англійцѣ стратили 13 убитыхъ и 25 раненыхъ.

Вашингтонъ 11. вересня. Мекъ-Кінлі приняивъ офіціально номінацію на кандидата республиканьскои партіи до президентуры Сполученыхъ Державъ.

Поручає ся **Готель Вікторія у Львовѣ ул. Гетманьска ч. 8**

заразъ коло стації електричної зелѣзницѣ зъ комфортомъ урядженый

Покоѣ вѣдъ 70 кр. почавши.

426 4—6

В САЛИ ТОВАРИСТВА „GWIAZDA“
ул. Францішканьска ч. 7.

Львівский Руский Народний Театр
Товариства „Руска Бесіда“ у Львові.

В Четвер дня 14 Вересня 1900.

ПОПИХАЙЛО

Голосна сучасна комедія з танцями в 5 актах І. Шуткевича в переводі п. Стадника грана з великим поводженем в Варшаві, Львові і Кракові, а на жадане Публики кілька разів повторена.

Режісер п. І. Стадник.

ЦІНИ МІСЦЬ: Крісло перворяднє 2 кор., другоряднє 1 к. 60 гел., треторяднє 1 кор. 20 гел., партер стоячий 80 гел., для пп. войсковик и студентів 50 гел.

Білєтів дістати можна в товаристві „Руска Бесіда“ ринок ч. 10., а вечером при касі.

Початок о годині ½8 вечером.

Надѣслане.

Спеціялістъ недугъ шкѣрныхъ и венеричныхъ
Д-ръ Левъ Рашъ
повернувъ и ординуе вѣдъ 9—12 и вѣдъ 2—5.
456 Ягайлоньска ч. 13, II. поверхъ. 1—6

Д-ръ Кароль Гайсигъ
довголѣтный секундарь головного шпиталя
повернувъ и ординуе въ хоробахъ внутрѣшныхъ вѣдъ 3—4 ул. Гродзицкихъ ч. 8, I. пов.
452 1—5

Оповѣщене.

Зъ днемъ 1 падолиста с. р.
РЕСТАВРАЦІЯ ЦЕНҐУТА
перенесе ся до готелю **Брістоль** при улици Кароля Людвика ч. 21. 445 3—10

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ
Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкон

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣричѣ, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвонківъ електричныхъ.

Всякій направки полагодимують ся якъ найскорше и найдешевше. 4188

Цѣна збожа и другихъ продуктовъ.

11 м. ст. вересня 1900

[Цѣна подана въ коронахъ.]

Львовъ: Пшениця стара 15·30 до 16·—, пшениця нова —·— до —·—, жито старе 12·50 до 13·40, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 11·40 до 12·20, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашнистый 11·— до 12·20, ячмѣнь броварный 13·30 до 13·80 горохъ пашнистый 13·50 до 14·50, до варенія 14·50 до 20·50, вика 13·— до 14·—, насѣне льняне —·— до —·—, насѣне конопне —·— до —·— бобъ —·— до —·—, бобикъ 12·50 до 13·—, гречка —·— до —·—, конюшина червова 117·— до 130·—, конюшина бѣла —·— до —·— конюшина шведска —·— до —·— кукурудза стара —·— до —·—, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 23·— до 24·—, хмѣль старый —·— до —·—, хмѣль новый за 65 кільо —·— до —·—, оковита готова за 50 літровъ 19·10 до 20·—, на термінъ 17·— до 18·—.

Курсъ Львовскій
зъ дня 11 н. ст. Вересня 1900.

Акцій за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	638 —	648 —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	350 —	360 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	420 —	425 —
Зелѣз. Львов.-Чернов.-Ясси по 200 зр.	528 —	535 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. въ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	98 30	99 —
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	90 60	91 30
„ краевого 4½% а. в. льос. въ 51	99 —	99 70
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	92 —	92 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія)	92 —	92 70
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	92 —	92 70
„ „ 4% льос. въ 56 л.	89 70	90 40
Облиги за 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	95 30	96 —
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	— —	102 —
Комунальнѣ Банку краев. 5% (II. ем.)	100 50	101 20
„ „ „ 4½% (III. ем.)	99 50	100 20
Позички краевой въ 1873 по 6% а. в.	102 —	— —
Позички краевой въ 1893 по 4% а. в.	90 80	91 50
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	88 70	89 40
Льосы:	к. с.	к. с.
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к)	68 50	72 —
Мѣста Станиславова „ „	140 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	11 35	11 50
20 франкувка	19 20	19 40
Півімперіалъ	— —	— —
100 Рублевъ срѣбныхъ	254 70	258 —
100 Рублевъ паперовыхъ	255 —	257 50
100 марокъ нѣмецкихъ	118 —	118 60

Альбум заслужених Русинів
в красній кольоровій теці, в цінї 2 корони
набути можна
в Товаристві „Просьвіта“, Львів, ринок ч. 10.

Природнї вина
до ужитку церковного,
дальматиньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вѣдъ 48 кр. *припоручае*
А. Жуліяні и Г. Травнеро
У ЛЬВОВѢ
улиця Домініканьска ч. 7.
834 28—156

НОВОСТЬ. НОВОСТЬ.
ВОДА ДО ВОЛОСЯ
Станислава Липницкого
По кількаразовомъ ужитю дѣляе чудесно.
Припоручаю всякій матеріялы аптичнїй и знаряды товлятовѣ.
Дѣстати можна лишe въ дротеріи
Станислава Липницкого
У ЛЬВОВѢ
886 ул. Сикстуска ч. 21. 12 0

Фабрика парова для выробѣвъ меблѣвъ
Франца Цайзера
(Zeizer)
у Львовѣ, улиця Ткацка ч. 7.
повѣдомляе о отворенію власного
СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ
у Львовѣ, ул. Валова ч. 13
принимаючудго замовденя на всякій урядженя ѣдалень и спадень, якъ такожь готелевѣй, склеповѣй, реставраційнѣй и кавярняній урядженя, поручаючи за доброту, тревалѣсть и совѣстне ихъ выкончене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованѣ и точне додержане речинцѣвъ замовдень. 862 21—60

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
ВЪ КАЛУШИ
вѣдзначена двома срѣбными медалями
выконуе **дзвоны** рѣзнон ваги и приймае ушкоджені дзвоны до переливаня въ найкоротшомъ часѣ, а такожь маe на складѣ готовѣ дзвоны рѣзнон ваги.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходнякамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѣ замовлення, прошу о ласкавѣ замовлення такъ на поодинокѣ новѣ дзвоны якъ и на цѣлѣ групы. За тревалѣсть матеріялу и гармонійный звукъ монхъ дзвонѣвъ ручу и длятого осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ поважанемъ
АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.
3789

Вже выйде небавомъ
Илюстрованый Календарь „Просвѣты“
на рѣкъ 1901.

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ
ц. к. доставець надворный 881 12—14

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кґр.	Почтова
	бляшанка	

Пошукую господинѣ
старшон особы обр. гр. к., доброи и згѣднои, котра бы займила ся провадженемъ цѣлого малого домашного господарства, якъ такожь порядку домового, а заразомъ розумѣючои ся на провадженю кухнѣ на приходствѣ въ Тростянци, почта Потуторы. 454 1—3

Ковдры и матерацы
найдешевше набути можна въ спеціяльнѣй роббтни постелій
Іосифа Шустера
Львовъ, улиця Коперника ч. 5.
455 1-30

Женщина інтелігентна гляда́в місця до заряду дому займесь кухнею. Адрес: А. Вінтоняк, poste restante Болехів. 431 3—3

БУЛЬОНЪ по 5 зр., 6 зр., 7 зр. 50 кр. 10 зр. зъ самого дробю и звѣрины. — Брындза гѣрска 5 клґр. пачка 2 зр. 28 кр. Коцы на конѣ, вованнѣ, штука 6 зр. 50 кр. поручае
Двѣръ Лапшинъ,
446 *почта Бережаны.* 5—12

КОМАР
двотижденнык гумористично сатиричний.

Одинокій гумористичний ілюстрований орган на Руси. Видае і за редакцію одвічае: Іван Кунцевич.

Цілорічна передплата 4 зр., на пів року 2 зр., чвертьрічно 1 зр. Редакция і адміністрация: *Львів, ул. Личаковска ч. 23.*

СВЯТОЕ ПИСЬМО
старого и нового завѣта въ церковно-словенскомъ языцѣ
ЗЪ ПОЯСНЕНІЯМИ
выходить въ мѣсячныхъ четыро аркушевыхъ книжечкахъ.
Предплата на 12 книжечокъ 7 кор. 20 гел.
Святое письмо должно находитись въ каждомъ рускомъ домѣ а по крайней мѣрѣ въ каждѣй церкви и читальнѣ.
Предплату просимъ высылати: до редакції „Богословскои Бібліотеки во Львовѣ, площа св. Юря ч. 5.
Уже выйшли: первая и друга книга Мойсея „ВЫТІЯ и ИСХОДЪ“; теперь печатаеся третя книга „ЛЕВИТЪ“. 451 3—6

Львовска філія
Банку галицкого для торговлѣ и промыслу
улиця Ягайлоньска ч. 3
(давный льокаль Банку кредитового)
повѣдомляе Р. Т. посѣдачевъ книжочокъ вкладковыхъ и асигнатъ касовыхъ Гал. Банку кредитовогу, що приняла тіи-жь до выплаты зъ захованемъ застереженого выповѣдженя.

Въ замѣну за книжочки вкладковѣ Гал. Банку кредитового будуть выдаватись на жадане, безъ жаднои перервы въ опроцентованю

4½% книжочки вкладковѣ
Львовскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу

Опроцентоване вкладокъ розпочинае ся въ найблизшомъ дни будномъ по вложеню — а кончить ся зъ днемъ буднымъ попереджаючимъ зворотъ тыхже.

Въ обсягъ дѣлана **Львовскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу** входять всякій чинности банкирскій, отже: вымѣна паперовъ, валютъ и купоновъ, есконсъ векслѣвъ, принимане на рахунокъ чековый грошей до опроцентованя, удѣлюване позичокъ на рахунокъ бѣжучій за вѣдповѣднымъ забезпеченемъ, вкінци принимане фондовъ на высше згаданѣ Книжочки Щадничѣ.

ВОДДѢЛЪ ЗАСТАВНИЧІЙ
Львовскои філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу удѣляе позичокъ на всѣ дорогоцѣнности, якъ: дорогій каменѣ, перлы, золото и срѣбло (партеръ въ подворю.
413 20—0

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1900.
пѣсля часу середно европейского [вданѣйшого о 38 мінутъ вѣдъ часу львовского].

поєн. приходять о годинѣ	особ. приходять о годинѣ	до Львова (головный дворець)	поєн. вѣдходять о годинѣ	особ. вѣдходять о годинѣ	зъ Львова (головный дворець)
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борислава (Скольского вѣдъ 1/5 до 30/9)	12·40		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
12·20		„ Черновець, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Черновець, Станиславова, Букарешту, Констанцы
2·31		„ Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясла, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня		4·15	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
	3·35	„ Пѣдволочискъ, Тернополя, Грималова, Копычинець		5·45	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/9 що дня)
				6·25	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
	6·10	„ Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рашева, Риманова, Сянока, Перемышля		6·30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ
				6·35	„ Станиславова, Пѣдвысокого, Потуторъ
	6·20	„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	8·30		„ Кракова, Вѣдня. Варшавы, Берлина, Любачева
	6·40	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ 31/5 до 16/9.)		8·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова
	7·45	„ Янова			
	8·—	„ Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)		9·—	„ Скольского, Хирова, Калуша, (Лавочного вѣдъ 1/5 до 15/9)
	8·05	„ Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуша, Пешту			
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·15	„ Янова
	8·50	„ Кракова, Загѣря, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова		9·25	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Копычинець, Гусятина, Грималова, Козовои
				9·55	„ Черновець, Станиславова, Потуторъ
	11·45	„ Рашева (Любачева, Ярославя, Самбора, Перемышля)		10·20	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои
	11·55	„ Станиславова, (Керешмезе, Потуторъ, Ходорова)		1·25	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
	12·55	„ Янова			
	1·15	„ Скольского, Стрыя, Калуша, Хирова (Лавочного вѣдъ 1/5 до 15/9)	1·55		„ Пѣдволочискъ, (Кіева, Одесы, Бродѣвъ
1·35		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рашева, Розвадова, Пшеворска, Сянока		2·15	„ Врухович (вѣдъ 13/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
			2·45		„ Черновець, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
1·45		„ Черновець. Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясъ, Гусятина, Станисл.	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
2·35		„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродѣвъ		3·05	„ Стрыя (Скольского вѣдъ 1/5 до 30/9)
				3·15	„ Янова (що дня вѣдъ 1/5 до 15/9)
	3·14	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)		3·26	„ Бруховичъ (що дня вѣдъ 13/5 до 16/9)
	5·40	„ Пѣдволочискъ (Кіева, Одесы), Грималова, Козовои, Бродѣвъ		3·30	„ Рашева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославя
	5·45	„ Кракова		6·10	„ Станиславова
	5·55	„ Черновець, Ицканъ Станиславова		6·13	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/9 въ будній днѣ, а вѣдъ 16/9 до 30/9 що дня)
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева, Равы рускои		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
	7·24	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)		6·50	„ Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуша
	8·28	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/9 въ недѣлѣ и свята)		7·10	„ Тернополя, Бродѣвъ
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
				7·48	„ Бруховичъ (вѣдъ (1/5 до 16/9 въ недѣлѣ и свята)
	8·50	„ Бруховичъ (вѣдъ 13/5 до 16/9)		9·12	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/9 въ въ недѣлѣ и свята)
	9·2·	„ Янова (вѣдъ 1/5 до 15/9 що дня)		10·50	„ Черновець, Ицканъ
	9·45	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рашева, Орлова, Тарнова
	10·—	„ Черновець, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ, Керешмезе		11·—	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ, Копычинець, Грималова
	10·15	„ Лавочного, Пешту, Хирова			
	10·30	„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ, Копычинець			

На дворець Пѣдзамче

	3·12	Зъ Пѣдволочискъ, Тернополя
	7·40	„ Тернополя
2·20		„ Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы
	5·17	„ „ „ „
	10·12	„ „ „ „

Зъ Пѣдзамча

	6·43	До Пѣдволочискъ, Кіева, Одесы
	9·43	„ Пѣдволочискъ
2·08		„ „ Кіева, Одесы
	7·33	„ Тернополя
	11·23	„ Пѣдволочискъ

ЗАМѢТКА: Нѣчна пора числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рана; нѣчнѣ поѣзды означенѣ обвѣдками. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець и одвѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ Института Ставропігійского, пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 196. Львовъ, Середа 30 Серпня (12 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кминьского 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитбетъ за инсерати платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр.
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ . . 14 зр. на пѣвъ року . . 7 зр.
на чверть року . 3·50 зр. на мѣсяць 1 зр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженя. — Реклямація неопечатаній вольній вѣдъ порта.

Неодимене число коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Отголошеня звычай принимають ся по цѣнѣ „10 кр вѣдъ одного стрічки инсератовой або ей мѣсця а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 25 кр. а. в.

Подякы и инші допевня приватній числять ся по 15 кр. вѣдъ стрічки.

Выборча мобілізація.

Поки-що не можна ще говорити про рухъ выборчій, а хиба тѣлько про мобілізацію до него. А мобілізація ся зъ уваги, що розвязане парляменту вже давно висѣло у воздусѣ, почала ся въ рѣзныхъ таборахъ, хоть не цѣлкомъ выразно, те-жь давно.

И такъ, пригадуємо, т. зв. центральный комітетъ польскій вже пѣдъ конець послѣдной сесіи соймовой перевѣвъ свою реорганізацію. Теперь Dziennik polski вѣдзываесь до него и выкладае ему чи пригадуе его властиву задачу.

Центральный комітетъ — каже — мавъ довгій часъ силу и повагу, але въ остатныхъ часахъ значно пѣдупавъ. Найбѣльшою его хибою було, що забувъ на свѣй ścisłe narodowy характеръ. Вѣнъ повставъ тогдѣ, коли ходило о оборону польскои народности передъ забагами ей ворогівъ, коли ходило о поборюване кандидатівъ москвофільскихъ, правительственныхъ рускихъ и нѣмецкихъ. Тымчасомъ при кѣнци 80-ыхъ рокѣвъ збѣшовъ комітетъ зъ того становища и почавъ пактовати зъ Русинами т. зв. угодовцями, вѣддаючи имъ навѣть такій мандаты, котрій легко можна було задержати въ польскихъ рукахъ. Такимъ способомъ давъ центральный комітетъ небезпечный прикладъ на будуче, а теперь выборъ радикала Олесницкого до сойму пѣбѣльшивъ число тыхъ округівъ, де зонсѣмъ не ставить ся [?] польскои кандидатуры. Теперь крайна пора, щобы центральный комітетъ занявъ зновъ начальный провѣдъ въ акціи выборчѣй. Треба въ долины перевести організацію постѣйныхъ комітетівъ мѣсцевыхъ, котрій бы спиняли агітацію шкѣдливу для польскои народности и суспѣльности (antinarodowej i antispołecznej agitacyi). Комітетъ повиненъ выйти зъ того становища, що вѣнъ з комітетомъ народнымъ польскимъ, що цѣлею его є поборювати всяку непольску (antipolską) кандидатуру. Зъ другои стороны тамъ, де выборъ хоть бы и несимпатичного кандидата зъ національного (narodowego — розумѣй: польского) становища не бувъ бы шкѣдливый, повиненъ залишити непотрѣбну борбу. Бажалось бы, щобы не тѣлько заразъ позакладати мѣсцевій комітеты, але також звѣбратись обомъ частямъ центрального комітету (значить: для західнои и всходнои Галичины) и на спѣльнѣмъ засѣданю уложити листу кандидатівъ, конечно потрѣбныхъ въ державнѣй радѣ. Для кандидатівъ, котрыхъ не можна бы було переперти въ сѣльскихъ громадахъ, треба лишити мѣсця въ пѣбѣльшихъ посѣлостяхъ.

Значить: 1) не пустити Русина до рады державной, 2) панівъ выбирати по селахъ, а для кого тамъ не стане мѣсця, того выбрати въ курій пѣбѣльшои посѣлости.

Пѣзнѣйше стали мобілізувати ся польскій сторонництва, котрій зачисляють себе до опозиційныхъ а звуть себе демократичными. Дня 22 серпня с. р., якъ мы свого часу доносили, вѣдбувъ ся у Львовѣ зѣздъ т. зв. демократівъ польскихъ. На тѣмъ зѣздѣ ухвалено змѣнену програму демократичного сторонництва (за ню була у насъ також бесѣда) и постановлено сполучити ся зъ иншими сторонництвами опозиційными, якъ зъ т. зв. людовцями, зъ стояловцями (але зъ помиленемъ самого кс. Стояловского) и польскими соціяльными демократами.

Тѣлько намѣрена ся злука якось не веде ся. Сторонництво христіяньско-людове (кс. Стояловского) вѣдповѣдало въ своѣмъ органѣ, въ Głos-ѣ Narodu, що не гадае лучити ся зъ демократами, бо 1) демократичне сторонництво складае ся переважно зъ галицкои бюрократіи, ворожои людови, 2) зѣздъ демократичный злучивъ ся зъ жидами, 3) зѣздъ демократичный хоче єднати ся зъ стояловцями, але безъ Стояловского, чимъ хиба гадае розбити христіяньско людове сторонництво. Такъ само, коли вѣрити Dziennik-ови polsk-ому, не ведуть ся переговоры демократівъ зъ людовцями. Переговорівъ пѣднявъ ся именемъ демократівъ пос. проф. Солѣскій, але людовцѣ якось ухиляють ся. Вѣдцы и зъ соціяльными демократами не повело ся доси. На вѣчу, що збиралось онодги въ Краковѣ на зазывъ соціялістичного товариства „Пролетаріятъ“, п. Дашиньскій заявивъ недвозначно, що соціялісты не гадають лучити ся зъ демократами, бо демократы доси нѣчого не роблять. Союзъ можливый тѣлько тогдѣ, коли демократы будуть домагати ся загального голосованя.

Крѣмъ вѣча въ Краковѣ мали соціяльній демократы въ недѣлю також вѣче у Львовѣ. Якъ самій кажуть, до выборівъ є они кождон хвилѣ зорганізованій. Вѣче въ Мостискахъ заборонило староство; але мимо того вѣдбули ся довѣрочній зборы, на котрыхъ обговорено, якъ агітувати въ мостискѣмъ повѣтѣ, и выбрано выборчій комітетъ.

Доносять уже дещо и про кандидатуры. И такъ въ краковскѣй курій мѣскѣй д-ръ Вайгель не мае вже кандидовати, а на его мѣсце стане зъ кандидатурою п. Ротеръ або д-ръ Добошиньскій. Говорять також про кандидатуру д ра Зайнфельда, д-ра Пропеца, д-ра Володим. Левицкого, Зигм. Миколаевского и Дашиньского въ мѣскои курій краковскои. Зъ V. курій краковскои соціялісты кандидують дотеперѣшного посла Дашиньского, а клерикалы проф. Володим. Черкавского. Зъ сѣльскои курій краковскои кандидовати мае зъ людового сторонництва д-ръ Стеф. Миколайскій або п. Вуйцікъ, зъ сторонництва „Przyjaźni“ Стружиньскій, зъ стояловцівъ Венґжинъ. Зъ V-ои курій тарновскои противъ д-ра Вінковского клерикалы кандидують кс. Жигуліньского, а соціялісты Сулчевского. Противъ п. Бойка мае кандидовати кс. Вільчиньчь. Въ Новѣмъ Санчи кандидують соціялісты зъ V. курій Льва Місьолка зъ Кракова. Зъ округа бѣльского на мѣсце Забуды кандидуе кс. Стояловскій Войтѣха Малоху, вѣйта зъ Регулиць. Въ V. курій надовицкѣй буде кандидовати кс. Стояловскій. Вѣсти сѣ подаемо за Słow'омъ Polsk'имъ.

Новій выборы.

Справа, коли мають вѣдбути ся новій выборы до рады державной, буде здае ся сими днями порѣшена. Въ Старій и на Моравѣ вже навѣть назначено реченець. Урядовій дневники въ Бернѣ и Градци оголосили, що выборы зачнуть ся дня 3 сѣчня выборами зъ пятои курій.

Wiener Abendpost обговорюючи реченцѣ недалекихъ выборівъ, вказуе на рѣзницю, яка заходить мѣжь теперѣшнымъ станомъ, а розписанемъ выборівъ въ 1897 роцѣ. Тогды мандаты вже выгасали и выборчій акты були вже майже готовій. Теперь є инакше. Політичній власти суть окрѣмъ того занятій приготованями до спису населеня на рѣкъ 1901 а въ додатку на грудень и сѣчень припадають свята. Зъ усѣхъ тыхъ причинъ выборъ и акція буде тревати довше якъ въ 1897 роцѣ. Въ часѣ вѣдъ 21 грудня до 3 сѣчня, въ причины святъ, выборчій чинности мусять бути въ загалѣ здержанѣ.

Въ краяхъ, де є репрезентованый грецкій обрядъ, якъ въ Галичинѣ, на Буковинѣ и Дальматіи, також часъ вѣдъ 6 до 13 сѣчня є выключеный вѣдъ выборчои акціи. Всѣ тій взгляды спонукали краевыхъ шефівъ, що взагалѣ вызначили реченець вѣдъ 3 сѣчня до половины сѣчня 1901, а лише въ Галичинѣ, на Буковинѣ и въ Дальматіи выборы въ деякихъ куріяхъ вѣдбудуть ся передъ 21 грудня.

Намъ мимохѣть насуває ся питане, чи сей окремый реченець для деякихъ краевъ зъ Галичиною не є случайно рекомпензатою даною колу польскому за розвязане парляменту. Абы коло польске не стратило мандатівъ, треба було якъ найскорше зарядити новій выборы, такъ, абы опозиційній елементы не мали часу зорганізувати выборчои акціи. Коли бы выборы въ цѣлѣй Австріи мусѣли бути пѣдвичені передъ 13-имъ сѣчня, тогды зарядженє выборівъ въ Галичинѣ на грудень могло бы мати якусь рацію. Тымчасомъ въ Штиріи и на Моравѣ ще въ дняхъ 14 и 15 сѣчня, именно въ торговельныхъ палатъ и въ великихъ посѣлостей будуть вѣдбуватись выборы. Чому отже не мають вѣдбути ся у насъ выборы зъ пятои и селянськои курій въ тыхъ дняхъ? Се-жь вже по гр. кат. святахъ? На се питане одна лишь вѣдповѣдь можлива: Яворскій и Дѣдушицкій молили Кербера, абы продовжив агонію парляменту, бо розлетить ся дуже добра для кождого правительства институція, котра є für jede Regierung zu haben — коло польске. Однакъ тымъ разомъ правительство не дало ся вже умолити, але Поляки выторгували бодай се, що выборы въ Галичинѣ вызначать пѣдъ позоромъ, що Галичина святкуе також гр. кат. свята, и часъ мѣжь 6 а 13-тымъ сѣчнемъ є выключеный вѣдъ выборчои акціи.

N. fr. Presse обговорюючи выборчій агітаціи, заохочуе правительство, абы при выбо-

---

(2)

Хто пестритъ языкъ?

(Докѣнчене.)

Та вѣдшмармо „Галичанина“. Вѣнъ хоть и пестрачить языкъ всякою чудью, та вже-жь его языковій пестраки не такъ легко принимають ся въ народѣ. Отъ примѣромъ теперь въ „Галичанинѣ“ дуже въ модѣ „кстати“ (а прецѣ жаденъ зъ твердякѣвъ не говорить „кстати“, навряд на сто читателѣвъ „Галичанина“ ледви чи двохъ зрозумѣе тото слово, хоть оно, якъ сказано, состоить теперь самымъ любезнымъ чадомъ „Галичанина“. Та хай имъ! зверньмъ ся до чого иншого!

Случайно попала въ мои руки книжочка обчества имени Мих. Качковского пѣдъ наголовкомъ: „Поученіе о поживленью“ Львовъ 1900. Звѣсно, що задачію нашихъ твердякѣвъ есть, о скѣлько можь, спинати розвитокъ малоруского народа. До того служить имъ — окрѣмъ инцихъ клеветъ — галайкане про правопись етимольогічну, котрои они по пѣбѣльшій части не умѣють (и такъ на примѣръ пишуть: Луцыкъ, Дудыкевичъ и пр.) а уѣдане на фонетику. Яко самый верхъ своихъ бажаній славлять языкъ россійскій, по ихъ думцѣ, выключно „етимологическій“. (Якъ звѣсно, у нашихъ твердякѣвъ правопись а языкъ то идентичній, рѣвнозначній понятя...) Однакожь и тутъ шпотають ся панове твердаки. Россіяне примѣромъ пишуть: „одиннадцать“, „двенадцатый“, „царыцинъ“ мѣсто — якъ бы слѣдовало по етимольогічному — одиннадьсять (старосл. единъ на десѧте), дванадьсятый (старосл. двенадесѧтый), царицинъ (старосл. царичинъ). Значить: немного славленій твердяками Россіяне держать ся подекуды фонетики, мабуть також въ угѣде Полякамъ, для „польскои интриги“... Дальше заначинують твердяки рѣчь народну всякими примѣшками творячи quodlibet языковый, неорганічну сумѣшку, котра зовсѣмъ не година служити серединкомъ образованя. Коли-жь пестрене твердяками рускои рѣчи въ газетахъ щуплымъ лише кругомъ интеліґенціи есть доганнымъ, то ще доганнѣйшимъ и шкѣднѣйшимъ мусимо уважати занечищуване языка въ выданяхъ популярныхъ призначеныхъ розходити ся въ бѣльшомъ числѣ примѣрникѣвъ межи полуграмотнымъ людомъ. Не будемо тутъ богато говорити взагалѣ про выдання призначенй для ширеня науки мѣжь людомъ, однакожь таки замѣтимо, що зглядомъ змѣсту и проведеня самои рѣчи именно въ рускихъ выданяхъ дадуть ся примѣнити неразъ слова одного нѣмецкого гумориста: die populäre Wissenschaft ist eine Kraft, die oft selbst den stärksten Ochsen zum Falle bringt. И въ намѣченѣй нами книжочцѣ находимо по при де чѣмъ иншомъ и таке добро, якъ: на стор. 12, де веде ся бесѣда про дороги, який переходить кормъ въ снарядѣ травлена: „*кусокъ всуває ся при помочи языка* (!) *въ гортань* (!), *которая стягае ся* (!) *и всуває его дальше* (!) *въ кормовый провѣдъ.*“ (Коли кусокъ при лыканю случайно попаде въ гортань, то повстае неприятне а часто дуже болестне захлыснене, а коли въ гортани завгодѣ не удалить ся, то навѣть задушенє!); — на стор. 22: „*кулистымъ* (!) *глисты* (!) *зовимыи трихинами*“ и пр. Та не хочемо тыкати симъ разомъ точнѣйше змѣсту книжочки, а лишень звернемо увагу нашу на языкъ. Розумѣе ся, що твердяцкая намастка мусѣла и сѣй книжочцѣ дати свою невѣдрадну, мертвечу печать. И такъ находимо тутъ для твердяцкои душѣ необходиме „или“ мѣсто або (подѣбно якъ твердяки польске orzechy выговорюють „етимологически“ or-żechi, такъ зновъ россійске „или“ [читай: ілі, рѣдше також: ілі] „етимологическимъ образомъ“ вымавляють „ылы“), „было бы желательно“ мѣсто було бы пожаданымъ, „въ состоянін“ мѣсто въ станѣ, „при сидячемъ образѣ жизни“ мѣсто при сидячѣмъ способѣ житя, „пища“ м. страва або кормъ, „стекла“ м. скла, „стеклянный“ м. скляный, „обыкновенно“ м. звычайно, и пр. Та понехаймо и се, а выкажѣмъ именно польонізмы, який вводять обчество Качковского въ сѣй книжочцѣ. И такъ находимо:

„Мясѣ“ на стор. 5. Есть се польске, штучно утворене слово „mięśnie“. Людъ мускулы называе мязы (nom. sing. мязъ), а декуда на Бойковщинѣ вялѣ (nom. sing. валь, зрѣзнай ческе sval). Правда, есть еще слово книжне „мышцѣ“ (въ старосл. мышцы nom. sing. мышьца) та оно мало у насъ ужитае ся, хоть означае тое самое, що слово латиньске именно: mus=мышь, musculus=мышець. У Бойковъ есть слово мышка, котре однакожь означае брюшку (venter) маза раменного, що въ анатоміи зове ся двуголовець раменный (musculus biceps brachii). Того мабуть авторъ книжочки не знавъ и посадивъ „мясѣ“, слово якъ-разъ нашому людови „удобонимаеме“...

„рослина“ на стор. 7 — польске roślina, руске ростина.

„мозгъ“ genit. мозгу на стор. 8, стор. 23 — польске mózg, россійске „мозгъ“ [читай: mozg, а „мозгъ“ у насъ бы треба читати mozh, що есть неможливе до выговорена, такъ якъ и форма „мозгъ“ у насъ неможлива], руске мозокъ, genit. мозку.

„толщъ“ genit. толщу на стор. 9 — есть польске tłuszcz, genit. tłuszczu gener. mascul.; по малоруски товщь genit. товщи gener. fem. отожь: тота товщь; також тукъ genit. туку (рѣдше також: товща genit. товщи, старосл. тлѣща pinguedo).

„желтко яйца“ на стор. 14 — польске żółtko, руске жовтокъ.

„остриги“ на стор. 21 — польске ostrygi, руске устрицѣ.

„угры“ або сѣробѣлавыи гороховатыи „прыщи“(?) на стор. 22 — угоръ, угаръ, угракъ, решетина або выскокъ се не прыщь, а въ мязахъ свинины живучій молодый хробакъ, котрый, по спожитю угроватого мяса не добре спеченого або увареного, перемѣняе ся въ кишкахъ человѣка въ довгого на кѣлька метрівъ цѣпяка (Bandwurm). *)

„тасемецъ“ или „солитеръ“ на стор. 22

*) Мимо всякого усердія авторъ не ужився на решетаву „литературно общерусского“ выразу, то есть: „финны“ = нѣм. Finnen... такій „бутерброды“ навѣть и для найпреданѣйшихъ нашихъ твердякѣвъ за твердый, подѣбно якъ: „Венгрія“ и „венгерскій“. — *Н.*

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ ВОЛОДИМИРА В. ЧЕМАРНИКА, Львовъ, ул. Валова ч. 9.
ЗНАМЕНИТІЙ СНѢДАНЯ и ВЕЧЕРЪ; ВѢДЛИЧНА КУХНЯ; ПИВО ЛИШЕ ПІЛЬЗНЕНЬСКЕ; ЛЬОКАЛЬ ПРИЛИЧНЫЙ и ВЫГОДНЫЙ. *Поручаюсь взглядамъ рускои публики.* 423 7—10

рахъ збйшло зб становища безсторонности. Свбй апель до правительства N. fr. Presse мотивуе симъ, що коли въ новбмъ парламентѣ мала бути усунена обструкція въ дорозѣ конституція, то се є можливе лише при помочи такои ббльшости, котра бы була сильна, згбдна и вытревала. Така ббльшбсть не выйде зъ выборбвъ, коли правительство буде числити лише на ласку Божу и свою безсторонибсть.

Czas твердить, що правительство цѣлкомъ не дурить ся надѣю, що зъ новыхъ выборбвъ выйде спокбйный и способбный до працѣ парлямснтъ, и оно не въ тбй цѣли розвязало стару палату. Czas высказуе гадку, що розвязане и новй выборы можуть уважати ся, коли вже не за совѣстибсть, то бодай за конституційный шкрупулъ. Мѣжь совѣстею а шкрупуломъ є велика а неразъ шкбдна рбзница. Черезъ те й не дасть ся теперъшна обчислити, якй будуть наслѣдки, не дасть ся вбдповѣсти на питане: „що потбмъ?“ Шкрупулу того можуть ужити ще злй чинники, чи люде, чи людскй слабости, до дальшихъ безуспѣшныхъ пробъ, до частѣйшихъ розвязувань и выборбвъ. Отже тутъ є ясный обовязокъ публичного жита. Тотй дальшй пробы — подббно якъ и теперѣшна — також не довели бы до уздоровлена парляменту, и послужили бы лише до продовженя деспотичнои системы въ видѣ чотырнацятого параґрафу. Октройоване обймаюче мѣжь иншимъ новый регулямінъ, може дати жите здоровымъ, посѣдаючимъ услбвя быту конституційнымъ институціямъ. Хто отже хоче правдивои, здоровои свободы, зъ всѣма поруками, якй она дае народнымъ правамъ, той цѣлою силою и рѣшучостею повиненъ домагати ся, абы теперѣшна проба зъ попсованою машиною — була послѣдною.

Мѣжь стрѣчками сеи статьѣ вычитуемо панічный страхъ, що на случай, коли бы новый парламентъ бувъ такъ безплодный, якъ попередный — а є въ Бозѣ надѣя — то правительство поступить собѣ зъ нимъ такъ, якъ зъ покбйникомъ: розвяже его. За другимъ розвязанемъ, може наступити трете — божь треба бути консеквентнымъ. Кблька розвязаныхъ парляментбвъ и кблька слѣдующихъ по собѣ выборбвъ зменшили бы число членбвъ кола польского до числа выбраныхъ зъ курія великихъ посѣлостей. Ось причина, чому Czas они не подобаютъ ся „конституційнй шкрупулы“ правительства. Не конституцію хоче Czas ратувати а октройованымъ регуляміномъ; сей регулямінъ мае недопустити до новыхъ выборбвъ ще въ тбмъ самбмъ роцѣ, або ще й — борони Боже — до демократичнои выборчои реформы.

Хіньска справа.

Зъ Шангаю доносятъ, що европейскй посольства розпочали зъ хіньскимъ правительствомъ переговоры въ тбй цѣли, абы его представителѣ вернули до Пекіну. Лігунчанъ выславъ до престола меморіялъ зъ просьбою, абы двбръ вернувъ до Пекіну. Рбвночасно однакъ мавъ письменно звернути ся до віцекороля зъ Вучану толкуючи ему, що тяжко дорадживати дворови, абы вертавъ до Пекіну, бо выразною цѣлею державъ є взяти яко закладникбвъ кблькохъ противникбвъ реакційного руху. Коли Лігунчанъ дѣйстно выславъ згаданый меморіялъ до престола а рбвночасно радивъ намѣръ державъ, то поворотъ цѣсаря до Пекіну є неимовѣрный. Коли знова Лігунчанъ лише дорадживавъ поворотъ, а не згадувавъ о грозячбмъ дворови небезпечеиствѣ, уважано бы его за зрадника. Хіньске посольство въ Вашингтонѣ одержало вбдъ Лігунчана телеґраму, въ котрбй вбнъ, повѣдомляючи о едиктѣ цѣсаря, поручаючбмъ ему поѣхати до Пекіну и тамъ разомъ зъ княземъ Чіномъ вести переговоры — просить державы о опѣку и улекшена въ подорожи. Здае ся, що Лігунчанъ выѣде безпроволочно зъ Шангаю.

Пбсля приватныхъ депешъ зъ Петербурга, французке правительство годить ся вбдъ певными застереженями на выцофане вбйскъ зъ Пекіну и перенесеня послбвъ до Тьентсіну. Франція и Россія порозумѣли ся и выслали до своихъ дипльоматичныхъ представителѣвъ и командантбвъ вбйскъ въ Пекінѣ телеґрафічный наказъ, абы поробили зарядженя потрѣбнй до переселеня до Тьентсіну. Въ Петербурзѣ переконанй, що за симъ примѣромъ пбде також Америка, а здае ся що и Японъ.

Американьскій посолъ одержавъ наказъ, абы посольство перенѣсъ безпроволочно до Шангаю. Американьскй вбйска мають лишити ся въ Хінахъ лише до 1 жовтня. Японъ мавъ заявити, що не мае нѣчого противъ опорожненя Пекіну, коли иншй державы на се згодять ся.

Подорожъ до Fontainebleau.

[*Письмо зъ Парижа.*]

(Дальше.)

На серединѣ сего ставку находить ся малесенькій островець, такій малый, що ледви маленька склина альтанка на нѣмъ мѣстить ся. Страшне се мѣсце. На сѣмъ маленькбмъ куснику землѣ рѣшалась судьба Европы. Въ тбй альтанцѣ укладавъ Наполеонъ I. по кождбмъ побѣдоносибмъ походѣ дальшй свои плины. Тутъ вбдбуавъ вбнъ нарады зб своими ґенералами, зъ кождымъ зъ-осббна. А нинѣ на тбмъ самбмъ острбвци рѣшаютъ смирненькй жабки про судьбу комарѣвъ (зъ вынимкомъ того зб Львова!) та перекликуютъ ся тихесенько: „Кумъ при кумѣ сядь собѣ!“

Колись сей будынокъ чи замокъ бувъ о много красшій. Дахъ бувъ прикрашеный вежами, хоругвками, когутиками и т. д., все позолочуване; сходы, стѣны, вбкна ажь угиналн ся вбдъ мармору и бронзу. Теперь зъ усего того тбльки останки, а все-таки сей будынокъ найкрасшій зъ усего французского ренесансу и мимо численныхъ змінъ зъ верхи якъ и въ серединѣ находять ся тутъ по-простy чуда штуки й орнаментики. Я бачивъ уже всѣлякй королѣвскій палаты, але такои красы, гармонін та богатства не подыбавъ еще.

За головнымъ фронтовымъ будынкомъ тягнесь дальше замокъ въ формѣ нербвного рбвнобѣжника. Права сторона замкового крила мѣстить въ собѣ золоту браму Porte dorée, прозвану такъ вбдъ золоченои орнаментики. Мѣжь обома заднымн крилами находить ся Cour de Offices, широка, четверогранна брама, на котрои вершку збудованый лукъ въ родѣ отвертои капличкн. Сеся брама сполучена ґалерією зъ ббчными крилами замку. Славна вона тымъ, що — замѣсть въ кестелѣ — на нѣй хрещено 1606 р. Людвика XIII.

Та замокъ сей нѣчимъ такъ не вславивъ ся, якъ свого часу интриґами королѣвскихъ метресъ, якъ княгинѣ Etampes та иньшихъ. Особливо любувавъ ся въ женщинахъ король Францъ I., що говорывъ: „Дбмъ безъ женщинъ, се рбкъ безъ весны, а весна безъ цвѣтбвъ“. Також добродушный приятель короля Brantôme, ґратулючи ему зъ причины спровадженя „чортбвского насѣня“, признавъ, що королѣвска палата безъ женщинъ — се радше палата сатрапы, городъ безъ гарныхъ цвѣтбвъ. На королѣвскбмъ дворѣ находились лишь молоденькй панночки первороднои краси, котрыхъ Brantôme прирбвнуе до олімпійскихъ богинь. Королѣвска жѣнка Елеонора, сестра Кароля V., сидѣла тихо и не рапалась, а за те цѣлымъ двором рядила Анна de Pisseleu княгиня Etampes. Ей славили двбрскй поеты за ей надзвычайну красу, мудрбсть та естетичный смакъ. Вона розпоряджала необмежно королемъ и ураджувала невиданй фестины, якъ отъ на приняте Джемса V., короля Шкотїи.

Та сей король не дуже чемно поводивъ ся; зараз видно, що выросъ въ горахъ, мѣжь „Гуцулами“. Року 1536, приѣхавъ вбнъ старатись о руку Маделены, дочки короля Франца I. Коли молода панночка пбйшла купатись до Grotte des Pins, вбнъ пбдглядавъ за нею и за се дбставъ гарбуза. Але незбитый тымъ зъ пантелику пересидѣвъ тутъ нашъ Джемсъ довшій часъ и таки оженивъ ся зъ панночкою. По шести мѣсяцяхъ молода королева померла зъ туги та терпѣнь, якй справляло ѣй жите за нелюбомъ.

Вертаючи зъ военныхъ походбвъ черезъ Францію, загостивъ до Фонтенбльо 1539 року Кароль V. Ще й теперь показуютъ дорогу, котрою вбнъ входивъ до замку. Ему справлено гарне приняте. При входѣ до парку приняла его громада гарныхъ дѣвчатъ, перебраныхъ на лѣсовй богинѣ, та мущинъ, перебраныхъ за богбвъ. Вони вбдтанцювали сѣльскій танець и розбѣгли ся по парку. Вбдтакъ перейшовъ вбнъ черезъ трійомфальну браму, прикрашену трофеями та образами, що представляли самого короля въ товариствѣ богинь мира и згоды. На галевбй вечери мавъ Кароль V. нагоду побачити першорядий красавицѣ. Опбля черезъ кблька днѣвъ пшли турніры, ловы, перегоны и т. д. Мимо того король бувъ неспокбйный. Боявъ ся, щобы Францъ I. не схотѣвъ вбдплатити ся за свою неволю въ Мадридѣ и не притримавъ его у себе. И дѣйстно одного дня сказавъ Францъ I. до Кароля V., показуючи на княгиню Etampes: „Вона радить, абы я тебе такъ довго державъ тутъ, доки не зречешь ся корыстій, якй приносить тобѣ мадридскій договбръ“. На се вбдповѣвъ Кароль V.: „Коли ей рада добра, то ты повиненъ пбйти за нею“. На другій день вбнъ, мыючи въ присутности княгинѣ Etampes руки, знявъ зъ пальця дорогоцѣнный перстень и нѣби нехотячи пустивъ на землю. Вона пбдняла его и хотѣла вбддати королеви, однакъ вбнъ вбдповѣвъ: „Задержѣть его панѣ; вбнъ у гарненькй попавъ ручки“. Отсимъ перстенемъ перекупивъ Кароль V. княгиню и вбдъѣхавъ въ супокою.

При кбнци панованя Франца I. почали ся новй интриги. Diana de Poitiers, любовница молодого престолонаслѣдника, почала тайкомъ выступати противъ княгинѣ Etampes. Теперь повставъ сынъ противъ батька. Одного разу впавъ вбнъ до батьковои комнаты зъ такими словами: „Нехай тебе Богъ мае въ своѣй опѣцѣ, Франце д' Вальоа!“ Коли король, здивованый, запытавъ, що стало ся, дбставъ таку вбдповѣдь: „Ты вже не король ббльше! Незабаромъ побачишь, якъ тобою радити-ме Mr. Constable, а ты танцювати-мешь, якъ вбнъ заграе. Збирай ся чимъ скорше! Ты вже трупъ!“ Король сейчасъ пбславъ по княгиню Etampes. Вона подала имена всѣхъ своихъ непріятелѣвъ яко заговбрникбвъ. Тогдѣ вбнъ узявъ зъ собою тридцять воякбвъ и пбйшовъ зъ ними до мешканя престолонаслѣдника. Не заставши тутъ нѣкого, казавъ зб злости все поторощити и выкинути черезъ вбкно. Однакъ мусѣвъ погодити ся зъ королевичемъ, бо всѣ его вбдступили. Незабаромъ вбнъ захорувавъ, черезъ що его становище значно погбршилось. Коли прийшовъ трохи до себе, подумавъ собѣ: „Ще хочь разъ передъ смертію мушу имъ нагнати страху...“ Прибравъ ся якъ найгарнѣйше, намалювавъ ся и, выглядаючи немовь молодець, пбйшовъ на процесію Божого Тѣла. Его молодечій выглядъ вчинивъ вражене. Всѣ почали опускати королевича, а навертати ся до него. Въ кблька мѣсяцѣвъ опбсля вбнъ померъ.

За панованя Генрика II. взяла на дворѣ верхъ его любовница Діяна. Король розпочавъ свое панованє прогнанемъ княгинѣ Etampes зб двора. Въ самъ день смерти Франца I. Діяна казала ѣй вбддати всѣ біжутерій, якй вона була дбстала вбдъ свого любовника, пожершого короля. Потбмъ княгиня опустила двбръ и десь въ забутю дожила свого вѣку. Діяна такъ опанувала молодого короля, що ажь посуджували ей о чарбвництво. Шлюбна жѣнка короля, Катерина де Медічі, жила собѣ забута тихо та мелянколійно въ палатѣ, а Діяна рядила всѣмъ. Була вона надзвычайно гарна, а красу ту задержала до пбзныхъ лѣтъ. Вже въ 60. роцѣ житя выглядала такъ, неначе-бъ мало коло 30 лѣтъ.

Я дочитавъ ся також секрету, котрый такъ довго вдержувавъ ей красу, але боюсь вбдкрыти его, бо за примѣромъ Діяны готовй пбйти руськй красавицѣ и не то не постарѣтись (сему я бувъ бы дуже радъ), але зруйнувати своихъ батькбвъ, бо се дуже дороге средство. Але годѣ менѣ здбймати на себе гнѣвъ такихъ гарныхъ очей. По що вони мають не спати ночами и ломити собѣ голову, за яку то цѣну можна бы придбати сей чудовый секретъ?! Отже знайте моѣ добре серце! Наставте добре ушка и слухайте: Діяна пила на снѣдане замѣсть кавы золото!... Я немовь чую, якъ вы смѣете ся въ мене и заперечуете своими головками правду моихъ словъ. Я власне лишь тому говорю вамъ правду, що вы не повѣрате моимъ словамъ. Впрочбмъ якъ хочете, але въ архівахъ стоить чорне на бѣлбмъ, що Brantôme бачивъ на свои очи, якъ вона що рана пила розчинъ золота. Вправдѣ вбнъ не подае, въ якбй дозѣ, але я, яко лѣкарь, можу се приписати. Отже 4 ґрамы золота на 60 ґрамбвъ царскои води, або золоту 20-франкбвку на одну дозу. Спробуйте такъ пити сей розчинъ черезъ 60 лѣтъ, а побачите, що я правду казавъ.

Рѣчь природна, що Діяны за дни ей казочнои красы не любили всѣ иншй жѣнки на королѣвскбмъ дворѣ и завидували ѣй.

Вона вчинила дуже много для прикрасы палаты. Поспроваджувала найлучшихъ малярѣвъ та иншихъ артистбвъ, а особливо галеву салю такъ прикрасила, що до нинѣ зачисляють ей до сѣмохъ чудесъ свѣта.

Завдяки своѣй красѣ вона ажь до смерти Генрика II. була панею замку и Франція. Коли панованє обнявъ Францъ II., що лишь рбкъ володѣвъ, вона выѣхала зъ Фонтенбльо.

(*Дальше буде.*)

Въ справахъ шкбльныхъ.

Дотычно допису зъ Долины умѣщеныхъ въ 183, 185 и 188 числахъ „Дѣла“ о народнбмъ шкбльництвѣ въ мѣстѣ Долинѣ и въ долиньскбмъ повѣтѣ одержали мы ще два письма. Одно письмо вбдъ учителя-Русина въ долиньского повѣту, зъ округа рожнѣтбвского, а друге вбдъ Вп. о. Дзеровича, пароха зъ Рогатина.

Учитель-Русинъ пише:

Прошу дати мѣсце також голосови учителя Русина на допись зъ Долины въ 183 числѣ „Дѣла“. Зъ горы зазначую, що менѣ ходить о выясненє справы, отже о правду, зъ котрою п. допысуватель розминувъ ся.

И такъ п. допысуватель каже: „Нашъ ц. к. инспекторъ (о. Василь Навроцкій) потрафивъ выплекати въ серцяхъ пбдвластныхъ ему учителѣвъ Русинбвъ таку любовь до рбдной мовы, що на конференціяхъ въ Долинѣ, Болеховѣ и Рожнѣтовѣ а ѣ одинъ учитель — навѣть зъ Русинбвъ — не умѣвъ по руски губы отворити“. — Отже се не правда. Бо учитель въ округѣ рожнѣтбвскбмъ не тбльке мали свободу промовляти на конференціи по руски, але и тѣ, що найббльше були чинѣ, промовляли лишь по руски, такъ що на нашбй, рожнѣтбвскбй конференціи промовы були переважно рускй, та й що-до тематбвъ учитель мають повну свободу и кождый Русинъ обробляе ихъ въ матѣрнбмъ языцѣ; на се доказъ, що въ Рожнѣтовѣ ббльша часть тематбвъ була оброблена въ рускбмъ языцѣ. За долиньскій округъ не беру ся говорити, але скажу то, що и зъ вбдтамъ попавъ ся менѣ случайно въ руки одинъ тематъ оброблены въ рускбмъ языцѣ, именно учителя В. О. зъ В. Се я бачивъ на власнй очи. Чи було ббльше рускихъ оброблень тематбвъ, не знаю. Але вже зъ того, що я навѣвъ, видно, що мы, учителѣ-Русины, пбдъ тымъ взглядомъ не пониженй.

Що-до учителѣвъ „вандрбвныхъ“, о якихъ говорить п. допысуватель, то я скажу: Служу въ долиньскбмъ повѣтѣ вже довшій часъ, але я не свѣдомый, щобы учителя безъ его прошеня або вины перенесли по 2 — 3 мѣсяцяхъ. За те правда, що початкуючій учитель, придѣленый до ббльшеклясовои школы, по однбмъ або двохъ рокахъ практики дбстае самостбйну посаду.“

Отсе письмо учителя-Русина. Дбткнувъ

— польске tasiemiec, soliter по руски: цѣпякъ або решетинець.

„бѣлко“ на стор. 24, стор. 27 — польске białko, руске бѣлокъ.

„жолтко“ на стор. 24 польске żółtko, руске жовтокъ.

„причиняе ся до псованя ся(!) масла на стор. 25 — польске przyczynia się do psucia się masła, по руски: причиняе ся до псованя масла.

„абы псованю ся(!) масла запобѣчи“ на стор. 25 — польске aby psuciu się masła zapobiec, руске щобы запобѣчи псованю масла або щобы масло охоронити вбдъ псуття.

„при помочи ляба“, нѣм. Lab, Käselab на стор. 26 — по руски: за помочію клеёу (tleёy), рындзѣ або пбдпустника (заклеёують або пбдпускають молоко).

„одинъ и той же родъ збжа“ на стор. 27 — eine und dieselbe Getreideart, по руски: той самый рбдъ збжа.

„спорышъ“ на стор. 29 — польске sporysz, руске матка, присибръ або споредь. Есть то галапасный грибъ (parasitischer Pilz), котрый опадае зерно жита; чоловѣкови утрбйный. Зовсѣмъ що иншого въ рускбмъ спорышъ або курятникъ, зѣле Polygonum aviculare, Vogelknöterich.

„шипулка“ на стор. 35 — польске szypułka, руске черешокъ.

„коперъ, genit. копру“ на стор. 29 — польске koper, руске крбпъ, genit. кропу.

„нечное бѣлко“ на стор. 41 — польске białko, руске бѣлокъ.

„звыкло говорятъ“ на стор. 42 — польске zwykle mówią, руске звычайно говорять.

Приведенй нами примѣры свѣдчать выможно. Въ маленькбй книжочцѣ (въ форматѣ малои шѣстнайцятки стор. 1—44) тбльке нахапаныхъ зъ польского слбвъ! Такъ то панове твердяцтво, якъ наглядно выказано, обчество Качковского „полонизируетъ“ людъ галицко-рускій. Увы! горе вамъ грѣшникомъ сущимъ, рускаго языка не умѣющимъ! горе вамъ, и паки реку: горе вамъ! Тожь мовчѣте про рекомй польонізмы въ бесѣдѣ народовцѣвъ, бо до васъ обернемо ся въ словами: врачу исцѣли ся самъ!

На закбнчене еще приведемо зъ одного изъ послѣдныхъ чиселъ „Галичанина“ слова, въ котрыхъ мѣстить ся подекуды и правда. „Простый, необразованый человѣкъ, якъ извѣстно, произнося слова, часто заминается... и въ забавѣ нарочно извращаетъ слова, щобы розсмѣшити слушателей“. Оно дѣйстно правда: коли примѣромъ селянинъ скаже „яць“ мѣсто „заяць“, то се говорить нарокомъ ради розсмѣшеня; подббно и дѣти бавлячи ся межи собою лепечуть: ко-якъ ко-ты ко-до коме ко-не ко-прий ко-дешь.. Се все для играшки.

Якъ бачите, людъ нашъ „извращаетъ“ слова самосвѣдомо шуткуючи ради розвеселеня слушателѣвъ — галицко-рускій твердый интеліґентъ „извращаетъ“ слова незнаня ради зовсѣмъ серіозно на таку скусну замінку якъ примѣромъ: „созададутъ“ мѣсто созиждутъ. Въ тбмъ то и вся розлука перевертанки языковои одныхъ и другихъ.

Н.

ся вôнъ двохъ замѣтôвъ, якѝ пôдиесено противъ инспектора о. Навроцкого; инших (н. пр. о вôдчосинахъ въ школахъ мѣста Долины) не тыкав, може й тому, що не мав о них вѣдомости.

(Конець буде.)

Цѣсарскѝ маневры.

Великѝ маневры розпочались 10 с. м. О 12 год. въ полудне наставъ мѣжь обома арміями военный станъ, що потревав ажь до кôнця маневрôвъ, т. є. до 15 с. м. Захôдною (т. зв. першою) арміею доводить ген. Антôнъ Гальóчі, комендантъ X. корпусу въ Перемышли, а схôдною (т. зв. другою) генеральный инспекторъ вôйскъ, ген. Вальдштеттенъ.

Начальна управа маневрôвъ, щó прибула 7 с. м. до Ясла, стоить пôдъ безпосередными приказами шефа генерального штабу и складать ся: зъ вôддѣлôвъ операційного и детайлічного; зъ управы пресы; зъ 4 ординансовых офіцирôвъ; зъ 5 офіцирôвъ и пôдъофіцирôвъ-колирôвъ; зъ вôддѣлу полевои жандармерíи и вôддѣлу полевои друкарнѣ, а такожь зъ иньшихъ органôвъ належачих до головнои кватиры.

Задля скорои комунікаціи мѣжь начальною управою маневрôвъ а поодинокими групами мировых судьѣвъ устроивъ зелѣзничо телеґрафічный полкъ пôсля вказôвокъ шефа ґенерального штабу телефонічне получене.

Въ маневрахъ беруть участь: архикнязь Райнеръ; ґенеральнѝ инспекторы вôйскъ: ґенкн. Віндішъ-Ґрецъ и ген. Райнлендеръ; оба міністры краевои обороны, ґенералы Вельсергаймбъ и Фейервері; спôльный міністеръ вôйны бар. Кріґгаммеръ; командантъ XIII корпусу и головнодоводячій ґенералъ въ Загребѣ бар. Бехтольсгаймъ; ґенеральный инспекторъ артилерíи ґенералъ-поручникъ Кропачекъ; ґенеральный инспекторъ кавалерíи ґен.-пор. ґр. Паръ; заступникъ начального вожда угорскои краевои обороны ґен.-пор. Болля. Крôмъ того находять ся на маневрахъ вôгато заграничных гостíй, по найвôльшôй части вôйсковых атташе.

Управа маневрôвъ постарала ся, щобы их перебѣґъ дававъ, о скôлько се можливо, правдивый обраъ военных операцій.

Черезъ поклыкане резервістôвъ збôльшево число вôйска, а въ поживу, амуніцію и все те, що належить до узброєня, заосмотрено его такъ, якъ пôдчасъ вôйны. Кождый жовнѣръ мае при собѣ одну про засôбъ и 2 резервовѝ порціи поживы тай одну пушку мясной консервы; кождый кôнь несе на собѣ три резервовѝ порціи вôвса. На провіянтовых возахъ находять ся однодневнѝ засобы поживы для кождого жовнѣра и коня, на провіянтовых стаціяхъ пожива для жовнѣра на одень день и три порціи для кождого коня. При кождôмъ вôддѣлѣ находить ся засôбъ мяса на три дни. Потрѣбнѝ на часъ вôдъ 11 до 15 с. м. засобы поживы зôбрано на означеных мѣсцяхъ, звôдки пôдчасъ маневровых операцій будеть ся ихъ посувати за вôйскомъ. Кожда дивізія и самостôйна бриґада мае свôй санітарный вôддѣлъ. Для поправленя злои воды до питя заосмотрень вôддѣлы вôйскъ подостаткомъ въ цитриновый квасъ.

Постарано ся такожь о те, абы начальна управа дôставала якъ найшвидше справоздання зъ руху поодинокихъ вôддѣлôвъ.

Кожда армія одержала такожь зъ вôйскового закладу аеронавтôвъ одинъ бальоновый вôддѣлъ.

Вô всѣх корпусных, головных, и дивізійных кватирах находять ся полевѝ екс позитуры почтовѝ, що мають повнити почтову службу на маневрах. До их дѣлання належить мѣжь иньшим доручуване листôвъ звычайных и грошевых та выплачуване почтовых переказôвъ. Приниманє переказôвъ та виший експедиції выключенѝ.

* * *

Якъ мы вже доносили, 11 с. м. рано выѣхавъ цѣсарь зъ Ясла на маневры до Тарнôвця, де вже ждали конѣ до ѣзды на поле маневрôвъ. Цѣсарь вôдбувъ переглядъ кавалерíи дивізíи ген. Брудермана, що стояла тодѣ на полудневый захôдъ вôдъ Тарнôвця, опôсля удавъ ся на узгôря на пôвнôчъ вôдъ Добешина. Потôмъ приглядавъ ся битвѣ мѣжь двома вôддѣлами кавалерíи, яка вôдбулась коло Коросна.

Коли цѣсарь вернувъ зъ маневрôвъ до Ясла, наступило принятє въ мѣстѣ. Вôдъ зелѣзничого двôрця ажь но будынку повѣтовои рады стояли радами ремѣсничѝ цехи зъ хоругвами, депутаціи громадъ, соколы въ мундарахъ, шкôльна молодѣжь. Передъ самымъ будынкомъ повѣтовои рады уставили ся въ пôвколесо — зъ одного боку представителѣ автономічных властій и духовенства, – зъ другого представителѣ державных властій. Передъ збôранымъ дожидавъ цѣсаря намѣстникъ Пінінський, що ще рано приѣхавъ до Ясла. Цѣсаря привитали промовами предсѣдникъ повѣтовои рады Котарскій и бурмістръ Ясла Мецґеръ. Цѣсарь розмовлявъ ласкаво зъ рôзными достойниками, а опôсля удавъ ся до своєи резиденціи. Незабаромъ вôдбувъ ся въ цѣсарскôмъ шатрѣ двôрскій обѣдъ, на котрôмъ були присутнѝ: намѣстникъ, рôзнѝ мѣсцевѝ достойники державнѝ, автономічнѝ и духовнѝ, не выключаючи навѣть совѣтника поліціи Шехтеля...

По полудни займавъ ся цѣсарь державными справами. До монархи надходить богато депеш, а курíеры привозять и вôдвозять почту до Вѣдня.

* * *

Уряджене до цѣсарскихъ апартаментôвъ, на якѝ призначено будынокъ ясельскои повѣтовои рады, спроваджено зъ Вѣдня на 20 возахъ. Въ кождôмъ зъ возôвъ находило ся комплетне уряджене до одной кôмнаты. Помешкане цѣсаря и ґенерального адъютанта ґр. Пара находить ся на першôмъ повереси; на долинѣ мешкае бар. Бекъ и ґенеральный адъютантъ ґр. Больфрасъ. При дворѣ находять ся численна служба. Бôльшу часть предметôвъ поживы, а навѣть воду спроваджуе до двора зъ мѣсця продукціи, зглядно зъ Вѣдня. Газеты пишуть, що цѣле отсе уряджене е дуже скромне. Треба въ се вѣрити...

Прошене до Єго Екселенціи Пана Директора Почтъ и Телеґрафôвъ у Львовѣ.

Пôдъ днемъ 24 серпня 1900 выславъ я до ц. к. Дирекціи почтъ и телеґрафôвъ у Львовѣ письмо за зворотным рецеписомъ слѣдующого змѣсту:

Свѣтла ц. к. Дирекціе!

Вôдповѣдю до ц. к. Староства въ Бродахъ въ дня 17 серпня 1900 до ч. 84.910/II взгладомъ маючого ся, найнятя льокалю на ц. к. урядъ почтовый въ Топоровѣ, нарушила Свѣтла ц. к. Дирекція мою особу, пишучи въ тôй вôдповѣ:

„Stan rzekomo odpowiednich lokali na pomieszczenie c. k. urzędu pocztowego w Toporowie jest nader opłakany co dokładnie skonstatował c. k. komisarz pocztowy Tomasz Bieniawski, a gmina Toporów byłaby już dawno postarała się o prawdziwie odpowiedni lokal, gdyby nie był stanął temu przedsięwzięciu na przeszkodzie tamtejszy gr. kat. proboszcz ks. Dzerowicz."

Супротивъ сего смѣю Свѣтлу ц. к. Дирекцію запытати: въ якій то я способѣ станувъ на перешкодѣ старанямъ громады Топорова о правдиво вôдповѣдный льокаль на помѣщене ц. к уряду почтового въ Топоровѣ? Сю тайну для мене прошу пояснити, бо я констатую:

1) До тутешного уряду громадского нѣколи не внесено жадного прошеня о переставлене будынку на ц. к. урядъ почтовый, нѣколи на засѣданяхъ громадскихъ сеся справа не була трактована — що можна сконстатувати зъ протоколôвъ засѣдань громадскихъ въ Топоровѣ — отже я не мôгъ тому супротивитись, о чôмъ и мовы не було.

2) Передъ двома доперва мѣсяцями вымовила мешкане тутешному почтмайстрови властителька дому, тому и квестія льокалю почтового стала ся доперва вôдъ двохъ мѣсяцевъ актуальною. Зъ якои рациі мала бы громада Топорôвъ давно вже старатись о льокаль на почту а я сему бути на перешкодѣ, якъ се сказано въ вôдозвѣ, коли до тутешнои громады нѣхто въ сѣй справѣ не вôдносивъ ся, бо почта мала до сего часу выгôдне помѣщене.

А позаякъ Свѣтла ц. к. Дирекція а взглядно ц. к. комісарь почтовый п. Тома Беняв скій представили мене передъ ц. к. властію політичною якъ якогось бунтôвника противъ ставленя громадою дому на помѣщеня почтмайстра топорôвского, тому упрашаю Свѣтлу ц. к. Дирекцію въ тôй справѣ зарядити строге слѣдство — переконати ся, о скôлько есть правдиве урядове донесене ц. к. комісаря почтового п. Томы Бенявского супротивъ моеи особы, а вкôнци за нанесену менѣ обиду дати одвѣтну сатисфакцію, щобы я тон-жь не потребувавъ глядати иншою дорогою.

Топорôвъ дня 24 серпня 1900.

М. Дзеровичъ, пароxъ въ Топоровѣ.

На повыше письмо не одержавъ я до сего часу вôдъ ц. к. Дирекціи почтъ и телеґрафôвъ жаднои вôдповѣди анѣ сатисфакціи, длятого упрашаю Вашу Екселенцію вглянути въ ту справу и дати менѣ одвѣтну сатисфакцію, бо чей-же се не причинить ся до поваги ц. к Дирекціи почтъ, сли така поважна институція, надута брехливыми справоздання ми комісарѣвъ почтовых, якъ п. Томашъ Беняв скій, буде клеветати руского пароха передъ політичною властію!

Топорôвъ дня 11 вересня 1900.

М. Дзеровичъ руско-кат. пароxъ.

НОВИНКИ.

— **О. Данило Танячкевичъ** здасть справу изъ своеи посольскои дѣяльности на зборѣ въ Ду наєвѣ дня 22 п. ст. вересня о 11 годинѣ передъ полуднемъ.

— **Рускій народный театръ**, що пробуе теперь у Львовѣ, представить въ суботу „Царона цыганьского" оперету Штрауса а въ недѣлю народный образъ Др. Александрова „Не ходи Грицю". Почавши вôдъ суботы представлена начинаютъсь будуть точно о годинѣ 7 вечеромъ. Білетôвъ вчаснѣйше дôстати можна въ Народнôй Торговли и въ Тов. Руска Бесѣда.

— Въ **Гинянахъ** по дволѣтной управѣ правительственного комісаря вôдбули ся выборы до рады громадскои. По уконституованю рады выбрано дня 10 с. м. бурмістромъ п. Андрея Балтаровича, директора касы задатковои, а его заступникомъ господаря Ивана Бѣлоруского.

— **Вôдъ п. Василя Угрина** одержуемо письмо слѣдующого змѣсту зъ просьбою о умѣщене: По причинѣ численных запытань монхъ знакомых маю честь прилюдно заявити, що всякихъ информацій и блишихъ пояснень щодо всенароднои выставы въ Парижи удѣляю интересованымъ дуже охотно въ моемъ мешканю (ул. Чарнецкого ч. 28) межи 3 а 4 пополудни. Теперь в часъ дуже вôдповѣдный. нема спеки анѣ стиску и дешевымъ коштомъ можна оглянути цѣлу выставу, котра представляе ся дуже хорошо и тревата буде щонайменше до кôнця жовтня сего року.

— **Заходомъ „Станиславôвского Бояна"** вôдбудуть ся въ недѣлю 16-ого н. ст. вересня с. р. въ „Боянѣ" (ул. Собѣского ч. 18) вечеринцѣ зъ тацями. Строй для панъ вояныи, для панôвъ візитовыи. Вступъ вôдъ особы 1 корона. Початокъ о год. 8 вечеромъ.

— **Товариство „Шкôльна Помôчь" въ Станиславовѣ** складае отсимъ прилюдну подяку Преосвященому Андрею Шептицкому, Епископу станиславôвскому, за щедрый даръ въ квоті 200 К на цѣли товариства. — За выдѣлъ: о. *Ив. Горайко*, голова. *М. Девосеръ*, секретарь.

— **Д-ръ Євгеній Олесницкій** якъ вже була у насъ згадка — одержавъ зъ усѣхъ сторôнъ краю вôдъ Русинôвъ множество ґратуляційных телеґрамъ зъ нагоды выбору его на посла до сойму. Онôгды одержала и наша редакція зъ тои нагоды таку телеґраму вôдъ патріотôвъ зъ Теребовельщины: „Ще не вмерла! кличуть Теребовельскій Русины: Тимусъ, Волянській, Цегельській, братя Карпинській."

— **Приватну ґімназію засновують въ Жовквѣ.** Управу мае обняти выслуженый окружный инспекторъ шкôльный п. Фалькевичъ. Мѣсто дае на тую цѣль 1.000 коронъ а решта выдатковъ мае покривати ся зъ оплатъ учениковъ, котра буде выносити 10 коронъ мѣсячно вôдъ одного ученика.

— **Въ Сяноцѣ** переведено въ днях 10 и 11 с. м. росправу апеляційну въ голосновѣ справѣ адвоката Данця, котрый за несправедливе обжалуване судьѣвъ Дрималика и Дудровича о рôзнѣ надужатя бувъ засужденый на два мѣсяцѣ вязниці. Трибуналъ затвердивъ засудъ першого судьѣ яко справедливый, а лише зниживъ Данцеви кару на одень мѣсяць въ перемѣною на кару грошеву.

— **Зѣздъ урядникôвъ тридцяти бôльшихъ мѣстъ** въ Галичинѣ, а такожь зѣздъ делеґатôвъ товариства взаимнои помочи урядникôвъ мѣскихъ вôдбуде ся дня 29 и 30 с. м. въ Станиславовѣ.

— **Складъ сенату львôвского університету** есть такій: ректоромъ кс. Іосифъ Бѣльчевскій, проректоромъ д-ръ Володиславъ Абрагамъ; деканами: о. д-ръ Іосифъ Комариницкій на выдѣлѣ богословскôмъ, д-ръ Тадей Пілятъ на выдѣлѣ правничôмъ, д ръ Антоній Марсъ на выдѣлѣ лѣкарскôмъ и д-ръ Казимиръ Твардовскій на выдѣлѣ фільософ. а продеканами кс. д-ръ Людвікъ Кльосъ, д-ръ Станиславъ Ґломбіньскій, д-ръ Иванъ Прусъ и д ръ Игнатій Закшевскій; вкôнци делеґатами выдѣлôвъ: кс. д-ръ Блажей Яшовскій, д-ръ Еманулъ Махекъ и д-ръ Романъ Пілятъ.

— **Обтинане хвостôвъ кôньскихъ** увôйшло въ навычку у самбôрскихъ пакôстникôвъ такъ що тяжко встерегти ся передъ ними. Недавно въ Ланôвцяхъ на пасовиску обтявъ хтось хвосты 4 конямъ Ивана Михаса. Минувшого лѣта обтято хвосты у 45 коней въ Бабинѣ, у 20 въ Ланôвцяхъ а у 35 въ Мистовичахъ. Здае ся, що зорґанізувала ся въ самбôрскôмъ повѣтѣ шайка легкодухôвъ, котрѝ наносять тымъ великѝ шкоды селянамъ, бо селяне въ боязни передъ ними не высылають коней на пасовиско, а тримають их и кормлять въ стайняхъ.

— **Везувій зновъ выбухае!** Зъ головного кратеру Везувія и зъ сѣмохъ бôчных отворôвъ почала зновъ выбухати лава. Выкликало се великій переполохъ середъ доокрестных мешканцѣвъ.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Зъ днемъ 20 с. м. входять въ обѣгъ новѝ банкноты 20-короновѝ. — Въ Тернополи утративъ сими днями житє Илько Дѣдухъ засыпаный въ каменоломахъ Ф. Шапіры. — Въ Сокалю пануе шкарлятина. Въ Краковѣ въ блихарскôй рôббтни Пінкальского наступивъ зъ неосторожности выбухъ мѣшанины зъ cali chloricum, сѣрки и динаміту, въ наслѣдокъ чого завалила ся стеля въ рôббтни. Двохъ хлопцѣвъ яко виновникôвъ увязнено.

Вѣсти зъ Ел. Перемыскои

Презенты дôстали оо.: Іосифъ Скобельскій на Горбачѣ, Антôнъ Фолисъ на Любичу, Теодоръ Савойка на Селиска, Іосифъ Пелеховичъ на Крамиву. — До канонічнои институціи завôзваній оо. Василь Гошовскій на Любачевъ, Антôнъ Жолкôвскій на Стоянцѣ, Алексей Очабрукъ на Волицю, Володиміръ Гинилевичъ на Тисову. — Мѣстодекановъ канчуцкимъ именованый о. Стефанъ Сапрунъ. — Завѣдательство въ Бруснѣ дôставъ о. Петро Кузикъ. — Управляючимъ сотрудникомъ въ Михавѣ поставленый тамошнѝ сотрудникъ о. Емил. Миньковичъ, а сотрудництво въ Блажовѣ дôставъ о. Ив. Татомиръ.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Въ Товаристве взаимных обезпечень „Днѣстеръ"** прибуло въ мѣсяци серпни с. р. 12.715 важных полісъ на суму 11,511.290 Кор. обезпеченои вартости зъ премією 100.208 Кор. 90 сот. Разомъ вôдъ 1 сѣчня до кôнця серпня с. р. выдано 57.119 важных полісъ на суму 58,880.681 Кор. зъ премією 514.093 Кор. и 7 сот; попереднього року за той самъ часъ було 49.648 важных полісъ на суму 52,253.522 Кор. зъ премією 446.245 Кор. 92 сот. т. є. сего року 7.471 полісъ и 67.847 Кор. 15 сот. премій бôльше.

Шкôдъ въ серпни с. р. було 144 случаѣвъ, зъ котрих 108 приключило ся въ послѣдных 10 днях серпня; значнѣйшѝ шкоды и бôльшѝ пожары, котрѝ дôткнули наше Товариство, були въ Угновѣ пов. равского (21 членôвъ на 31 полісах) въ Лучицах пов. сокальского (15 чл.) въ Рудѣ пов. бобрецкого (11 чл.) въ Поручинѣ пов. бережаньского (9 чл.) въ Белзѣ (6 чл.) въ Книгининѣ пов. станиславôвского и Плетеничах пов. перемышляньского (6 чл.)

Всѣхъ шкôдъ вôдъ початку року до кôнця серпня було 594, зъ котрых 552 вже выплачено, 16 шкôдъ находить ся еще въ ликвидаціи, а выплату 26 вôдшкодованъ (въ сумѣ 14.400 Кор.) на разѣ зъ причинъ правных вздержано.

Сума всѣх тых шкôдъ разомъ зъ коштами ликвидаціи выносить brutto 314.697 Кор. а по потрученю части реасекурованôчъ липавсь на власнѝ рахунокъ 156.633 Кор.

Фондъ резервовѝ зъ кôнцемъ серпня с. р. выносить 289.731 Кор. 55 сот.

— **Рахунокъ Товариства взаимного кредиту „Днѣстеръ" у Львовѣ** стоваришення зареестрованого зъ обмеженою порукою *за мѣсяць серпень 1900.*

I. Станъ довжныѝ:

		кор. сот.
1. Удѣлы членьскѝ вплачены		73 306·55
2. Фондъ резервовѝ		6.727·92
3. Спеціяльна резерва		758·83
4. Вкладки:	кор. сот.	
а) станъ на поч. серпня	713.902.52	
б) вложено въ серпни	40.610·15	
разомъ	754.512·67	
в) вынято въ серпни	23.035·30	
зостае зъ кôнцемъ серп.	731.477·37	731.477·37
5. Сальдо процентôвъ (побран.)		25.907·49
6. Неподнята дівіденда за р. 1897/8/9		2.886·16
7. Кошты спору		141·32
8. Рахунокъ Банку краевого		5.000·00
9. „ рôзных сторôнъ		479·92
10. „ бѣж. въ Тов. об. „Днѣстеръ"		3.500·00
Сума		850·185·56

II. Станъ чинныѝ:

1) Позычки удѣленѝ на скрипты и векслѣ:		
а) станъ на поч. серпня	752.105·58	
б) удѣлено въ серпни	15.360·00	
разомъ	767·465.58	
в) сплачено въ серпни	7.631.02	
Станъ зъ кôнцемъ серпня	759.834·56	759·834·56
2. Готôвка въ касѣ		3.349·06
3. Цѣнниѝ паперы резерв. фонду и ин.		62.067·00
4. Въ щадници почтовôй (обор. чеков.)		3.704·17
5. Въ товариствах и банкахъ		13.556·74
7. Сальдо коштôвъ адміністрациі		7.674·03
Сума		850.185·56

Членôвъ прибуло 20, убуло 7, оставало зъ кôнцемъ серпня 1900 року 1882 членôвъ зъ 1953 декларованымъ удѣлами въ сумѣ 97.650 кор. — Стопа процентова вôдъ вкладокъ 4%, процентъ вôдъ позичокъ удѣлюваных зъ провізією на кошта адміністрациі 6½%.

Львôвъ дня 31 серпня 1900.

— **Русины!** Памятайте на буреу філіи Руского Товариства педаґоґічного въ Станиславовѣ!

Телеґрамы.

Вѣдень 12 вересня. Вѣденьскѝ Чехи хотѣли урядити вѣче пôдъ голымъ небомъ на Фаворітенѣ, абы зазначити становище до долѣшноавтрійскихъ Чехôвъ супротивъ ситуаціи. Поліція заборонила вѣче зъ огляду на публичне безпеченьство.

Будапештъ 12 вересня. Робôтники безъ занятя ухвалили устроити великій демонстраційный похôдъ, абы показати, що въ Будапештѣ є до 40.000 робôтникôвъ безъ занятя, але якъ начелникъ урядъ для посередництва рацѣ 5 до 6.000.

Сараґосса 12 вересня. Поліція глядае кôлькохъ анархістôвъ, котрѝ мали приѣхати до Испанії зъ певными порученями. Арештовано пôдъ закидомъ анархізму якогось Голендра.

Лондонъ 12 вересня. Зъ депешъ Робертса выходить, що вôнъ перенесъ свою кватиру зъ Бельфасту до Преторії.

Берлинъ 12 вересня. Цивільный кабінетъ цѣсаря зновъ одержавъ листы зъ погрозами. Выслано богато кримінальных урядникôвъ до всхôдных и захôдных Прусъ.

Надôслане.

Лѣчниця д-ра А. Тарнавского

въ Косовѣ за Коломыею

отворена до кôнця жовтня. Средства: лѣченя водою и иншѝ фізикально-дієтетичнѝ на способъ д-ра Лямана. 229 5—5

Мед. Д-ръ БОГОСЕВИЧЬ

Дентистъ

ординуе при улици Ягайлоньскôй число 7 вôдъ 9—1 и 3—5 287

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ

Львôвъ Гетьманьска ч. 6

складаючій ся зъ кôлькох вôддѣлôвъ въ котрых дентистки и дентисты лѣкарѣ выконують: пльомбованє пôсля найновѣйшихъ засадъ науки, вынимане зубôвъ безъ бôлю, при мѣсцевôмъ знечуленю або и успленю, обтураторы при надахъ и бракахъ пôднебенія, вставляване штучных зубôвъ и на золотѝ безъ пôднебенія.

Также лѣчить ся хоробы ротовои и устнои ямы.

Для провінціи запроваджено тую выгоду, що надôсланѝ почтою зубкени, зломанѝ и т. д. штучнѝ зубы направлене ся и высилаюсь вôдворотною почтою безъ особистого приізду. — Институтъ отворены цѣлый день. 84

Дръ Л. Вікторъ.

Д-ръ А. ПАДАЛЄВСКІЙ

Спеціялістъ шкѣрныхъ и венеричныхъ недугъ б. лѣкарь на університетскихъ клінікахъ у **Вѣдни, Берлинѣ и Парижи**, лѣчитъ методою опертою на найсвѣжѣйшихъ науковыхъ розслѣдахъ и за помочію **найновѣйшихъ** придядовъ всякій венеричній недуги, набѣть найбольше застарѣлій шкѣрій, **половій и мочового наряду**, у мужчинъ и женщинъ. — Ординуе вѣдъ години 10—12 и вѣдъ 3—5 по полудни. Улиця Академічна 12. 298 22—?

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґа, тасьмы мѣричій, піоны, лібелѣ манометры и т. п.

Уряджене дзвонковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4158

СВЯТОЕ ПИСЬМО

старого и нового завѣта съ церковно-словеньскомъ языцѣ

съ поясненями

выходить въ мѣсячныхъ четыро аркушевыхъ книжечкахъ.

Предплата на 12 книжечокъ 7 кор. 20 гел.

Святое письмо должно находитись въ каждомъ рускомъ домѣ а по крайней мѣрѣ въ каждой церкви и читальнѣ.

Предплату просимъ высилати: до редакціи „Богословског Бібліотеки во Львовѣ, площа св. Юрія ч. 5.

Уже выйшли: перша и друга книга Мойсея „БЫТІЯ и ИСХОДЪ“; теперь печатаеся третья книга „ЛЕВИТЪ“. 451 4—6

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручае

своє переплетниче и ґалантерійне заведенє

у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 866

Подоймае ся всякихъ роботъ, особливо переплету Служебниковъ, Евангелій, Молитовниковъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбумовъ, Манъ, Дипльомовъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

АРТИСТИЧНО-РИТОВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЄ

ЄВГЕНІЯ УНҐЕРА

Львовъ, Академічна ч. 8

выконує **ПЕЧАТКИ** до ляку и фарбы, **ВЫВѢСКИ** вѣдливай и ґравованій **МОНОГРАМЫ** и **ГЕРБЫ** релефнѣ зъ золота и срѣбла, такожь всѣ роботы, що входять въ обсягъ ритовництва. 312

ЦѢНЫ ДУЖЕ УМѢРЕНІЙ

ПЕРШІЙ ГАЛИЦКІЙ

ВЫРОБЪ КРѢСЕЛЪ

въ стилю старо-нѣмецкомъ, барокковомъ, англійскомъ и ґотвцкомъ

ЮСИФА РУЖИЦКОГО

Львовъ, площа Бернардиньска ч. 15.

Приймае такожь крѣсла до выплѣтаня, якъ и выплѣтаній перерабляе на скорій.

Поручае крѣсла вѣдъ 4 зр. и высше.

Похвальній листы на бажане. 321 21—60

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ЩАСНОГО ТРАВНФЕЛЬНЕРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 10

магістра фармаціи и довголѣтн. властителя аптики

припоручае:

ПУДЕРЪ КНЯЖНОЙ МИЛЕНЬКОЙ, вѣдзначеный сотками похвальныхъ листовъ, зладженый зъ муки тростинного аксамитника (Maranthа arundinacea) безъ примѣшокъ металічныхъ; пристае досконало до лица и вызначае ся приємною и тривкою воньою. — Оріґінальній коробочки пудру бѣлого, рожевого и кремового по 80 сот., 1 К. 20 сот., 2 К.; коробочки на пробу по 40 сот.

Ручу, що хто разъ ужие пудру княжной Миленькой, вадлшть иншій пудры такъ краевій якъ заграничній. Богато замовлень и подякъ дае найлѣпшу рекламу мому пудрови. — При замовленяхъ за 4 Кор. оплачую порторію.

ВОДЪ ВЕСНЯНОКЪ плинъ и масть д-ра Бамберґера зъ Вѣдня. Знамените се средство усуває веснянки, жовчевій, плямы, надае шкѣрѣ бѣлости, прозорости и аксамитном тонкости. Успѣхъ чудный. — Цѣна 3 кор.

КРЕМЪ ОДАЛІСОКЪ, средство на печѣнковій плямы. — Цѣна плыну и крему 2 к. 40 сот. — Богато похвальныхъ листовъ. 329 21—82

МЫЛА ЛИЛІЄВЙ зъ Мекки и на веснянки. Цѣна 70 сот.

Ц. к. уприв. галицкій акційный Банкъ ґіпотечный

Вѳддѣлъ депозитовый

принимае вкладки и выплачуе задатки на бѣжучій рахунокъ, принимае до переховання цѣнній паперы и удѣляе на нихъ задатки.

Окрѣмъ того заведено на взборъ загранічныхъ институцій такъ званій

Депозита сховковй

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 зр. а. в. рѣчно, депозитарь одержуе въ сталевѣй панцирнѣй касѣ сховокъ до выключного ужитку и пѣдъ власнымъ ключемъ, де *безпечно а дискретно* можна переховувати свое майно або важній документы.

Въ тѣмъ напрямѣ ґіпотечный Банкъ поробивъ якъ найдальше йдучій заряджения.

Принесы збдносячій ся до того рода депозитовъ можна одержати безплатно въ депозитовомъ вѣддѣлѣ. 374 2]

Ґармоніюмъ

до науки спѣву

дуже тревалои конструкціи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ

у Львовѣ. 94

Тапеты найновѣйшій

Штукатерій суфітовй

Сторы и жалюзіи

до вѣконъ

Ходники кокосовй

Дроты до сходовъ

поручають найдешевше

И. ЛУЩИЦКІЙ

и

В. АДАМСКІЙ

давнѣйше ІҐЄНСЪ

Львовъ, Собѣского 4.

Для Пп. Архитектовъ и пѣдприемцѣвъ вѣдповѣдный рабатъ 403 14—25

Артистично-ритовниче

ЗАВЕДЕНЄ

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляе и выконуе якъ найдешевше и найстаранніѣйше:

Стампілѣ металевй и кавчуковй, гербы, монограмы, стампільнй марки, станцы, таблицѣ литй и ґравіровань и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою.

257

К. Костышьскій

и

І. АЛЬСЪ

пѣдприємство спедиційне

у Львовѣ, Чарнецкого 3

Перевѣзъ меблѣвъ въ патентованыхъ возахъ замыканыхъ

Опаковане меблѣвъ.

Спедиція на зелѣзницю и зъ зелѣзницѣ.

Склады на меблѣ и товары. 412 4—15

Свѣжый мѣдъ

десеровый правдивый рарытасъ медоборовъ 5 кл. 3 зр. 30 кр. франко власна пасѣка. Коріневичь ем. уч. Иванчаны и л.

489 4—4

БУЛЮНЪ

по 5 зр., 6 зр., 7 зр. 50 кр. 10 зр. зъ самого дробу и звѣрины. — Брындза гѣрска 6 клґр. пачка 2 зр. 28 кр. Коцы на конѣ, новый, штука 6 зр. 50 кр. поручае

Двѳръ Лапшинъ,

446 *почта Бережаны.* 6—12

Винкентій Бельскій

огородникъ-пейсажистъ

Львовъ, Ягайлоньска 7,

уряджуе и закладае парки англійскій, французскій и дѣвій, звѣринцѣ, партеры цвѣтовй, огороды и сады овочевй такъ ужитковй якъ также експльоатаційній, оранжерій и теплярнѣ цвѣтовй и овочевй, провадить спеціяльній управы якъ также рисуе пляны такъ цѣлыхъ огородовъ якъ и поодинокихъ цвѣтниковъ.

Приймае также сталый надзоръ и управу надъ огородами приймаючи у власный зарядъ продажу продукціи.

Доставляе также сталу и правильно черезъ цѣлый рѣкъ всяку огородовину, овочѣ и цвѣты на провінцію и до заведень купелевыхъ.

365 16—26

НОВОСТЬ. НОВОСТЬ

Хто хоче мати красне и бѣле лице,

най уживае кремъ вехбднон красоты и воду лілієву Станислава Липницкого, котра усуває веснянки и жовтй плямы въ лици, а лице выбѣлюе и робить нѣжнымъ.

Дбстати можна лише въ дроґеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

386b **ул. Сикстуска, ч. 21.** 15—34

ДО

пѳвнѳчнои и полудневои

АМЕРИКИ

через

ГАМБУРҐЪ

высылаю пасажербвъ всѣми поспѣшными и почтовыми парбвцями по найдешевшихъ цѣнахъ.

Ѣзда до Нового Йорку 6 до 7 днѣвъ.

Всякій информаціи удѣляе охочо

С. Ярмуловскій

въ Гамбурґу Gr. Theaterstrasse 22.

Агентбвъ потикуе ся. Провізія высока 3·4 5—13

Почтенній Р. Т. Публицѣ припоручае ся

НОВО ОТВОРЕНЕ

Заведенє загально консумційне

Львовъ ул. Баторія ч. 20 (готель швайцарскій)

именно

РЕСТАВРАЦІЯ получена зъ МОЛОЧАРНЕЮ

КОМНАТОЮ ДО СНѢДАНЬ

и вышинкомъ пива пільзненьского

першого Акц. Бров. съ Пільзнѣ.

Льокаль уряджены есть пбдля всякихъ вымогбвъ для выбагливѣйшои Публики. Перворяднa кухня въ руху черезъ цѣлый день. Стравы споряджений лишь на свѣжбмъ маслѣ. Всякій набѣлъ и кава правдиво дворскій. Печиво и тѣста домовой власній. — Вина добрій. Пиво лишь пільзненьске завсѣгды свѣже на мѣру. Приймае ся абонаментъ на снѣдани, обѣды и вечерѣ по дуже умѣркованыхъ цѣнахъ. Всякій информація и множество часописей до розпоряджена.

О ласкавій загощена упрашае зъ поважанемъ

391 10—14 **К. Нетушіль.**

Рѳкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ“

Львовъ, Ринокъ ч. 10 (дѳмъ „Просвѣты“.)

перше и одиноке руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Впреосв. Митроп. и Преосв. Кн. Ординарітамы всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджене домашне, окоть, господарскій виряды, збжже въ зерні и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкодъ огневыхъ.

Станъ фондовъ ґваранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1899 выносить:

Фондъ резервовый	245.814 к.	52 с.		
Резерва премій	148.480 „	— „		
Резерва спеціяльна	1.684 „	80 „		486.145 к. 92 с.
Фондъ основный	72.000 „	— „		
Фондъ емеритальн.	18.166 „	60 „		

Тарифы „Дньстра“ дуже умѣркований, условія обезпечень користній, а шкоды ліквідують ся безпроволочно. До кбнця 1899 року выносили выплачені шкоды 1,669·565 кор. 38 сот. Полісы „Дньстра“ приймае Банкъ краевый и Касы ощадности у Львовѣ, Коломыи, Самборѣ, Долинѣ, Снятинѣ, Городенцѣ, Теребовли и Залѣщиках при позичках ипотечныхъ.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ“ въ Товаристве взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дае найкористнѣйшій условія, представляе своими значными фондами найбольшу ґарантію, и выдае полісы и квіты въ рускомъ языцѣ. 34

Зголошеня о удѣленє аґенцій въ охрестностяхъ, де нема близько аґентовъ „Дньстра“, приймають ся. „Дньстеръ“ выплативъ аґентамъ по конецъ 1899 р. провізіи 216·714 коронъ.

Львовъ, Ринокъ ч. 10 (дѳмъ „Просвѣты“).

ЛЬВѲВСКЕ АКЦІЙНЕ ЗАВЕДЕНЄ ЗАСТАВНИЧЕ

ул. Кароля Людвика ч. 3, I. поверхъ

дає позички на заставы:

Дорогоцѣнностій всякого роду
Цѣнныхъ паперовъ и
Цѣнныхъ предметовъ въ-загалѣ.

Процентъ умѣркованый знижае ся въ мѣру высоты позички. 402 9—48

Бюро отворене вѳдъ 9—1 и 3—6.

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ важный вѳдъ 1 мая 1900.

пѳсли часу середно-европейского [пбвжѣйшого о 36 мінутъ вѳдъ часу львѳвского.]

посп.	особ.	приходить до Львова	посп.	особ.	вѳдходять зѳ Львова
		Ночь			**Ночь**
	6·20	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·25	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	7·45	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пбдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	8·05	„ Лавочного Калуша, Хирова		6·35	„ Ицканъ, Букарешту, Радовецъ
	7·40	„ Тернополя, Бродовъ на Пбдзамче		6·43	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	8·00	„ „ гол. дворець	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои (гол. двор.)		8·40	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружк
	8·50	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·15	„ Янова
	11·45	„ Ярослава, Любачева		9·25	„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
	11·55	„ Ицканъ, Станиславъ, Козовы		9·55	„ Черновець
	12·55	„ Янова на гол. дворець		9·43	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
1·55		„ Кракова, Вѣдня		—·—	„ Белзця, Равы, Любачева
	1·15	„ Сколього, Хирова, Калуша	1·35		„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
1·45		„ Ицканъ, Станиславова, Гусятина	„	„	„ Пбдзамча
2·30		„ Пбдволочискъ на Пбдзамче	2·08		„ Ицканъ, Гусятина, Кереметза
2·55		„ „ „ гол. дворець	2·45		„ Кракова, Вѣдня, Хаббяки
	5·40	„ „ „ Пбдзамче	2·55		„ Ярослава
	5·17	„ „ „ гол. дворець		—·—	
	6·00	„ Сокаля, Белзця, Любачева			
		Ночь			**Ночь**
	12·05	Зъ Стрыя, Калуша, Борыслава	12·40		до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·20		„ Черновець, Букарешту	2·51		„ Ицканъ, Констанцы, Букарешту
2·31		„ Кракова, Вѣдня, Орлова		4.15	„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·12	„ Пбдволочискъ на Пбдзамче		6·10	„ Станиславова
	3·25	„ „ „ гол. дворець		6·30	„ Кракова, Вѣдня, Берлина, Варшавы
8·40		„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·50	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	9·45	„ „ „ „ Хирова		7·25	„ Сокаля, Равы рускои
	10·—	„ Ицканъ, Пбдвысокого, Козовы		7.10	„ Тернополя зъ гол. дворця
		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·33	„ „ „ Пбдзамча
	—·—	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		9·13	„ Янова 1/10 до 30/9 1900 включно
	—·—	„ Ицканъ, Козовы, Пбдвысокого		10·50	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·12	„ Пбдволоч. Бро, бвъ, Коничинець		10·40	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·30	„ „ „ на гол. дворець		11·—	„ Пбдволочискъ, Бродовъ г. дворця
	10·15	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·23	„ „ Грималова Пбдзам.

ЗАМѢТКА: Лора нѣчна числить ся вѳдъ 6 годины вечеромъдо 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ Института Ставропігійского, пбдъ зарядомъ Йосифа Даниляка.

Ч. 197. Львовъ, Четверъ 31 Серпня (13 Вересня) 1900. Рочникъ XXI.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницѣ на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Краковѣ: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и маленитбокъ за инсераты платній у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додатком

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на цѣлый рѣкъ	22 зр
на пѣвъ року	8 зр.	на пѣвъ року	11 зр

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	14 зр.	на пѣвъ року	7 зр
на чвертъ року	3·50 зр.	на мѣсяць	1 зр. 20 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатані вѣльній вѣдъ порта.

Неодинокє числа коштує 6 кр. на пров. 7 кр.

Оголошенія звичай приймають ся по цѣнѣ 10 кр вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ся мѣсце а за рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношенія приватні числять ся по 15 кр. вѣдъ виписи.

Зъ рускихъ кольоній въ Парані.

Якъ доносять, удав ся въ кѣнцемъ вересня с. р. Василіянинъ о. Митрофанъ Михнякъ до Василіянъского монастыря въ рускій кольонії Прудентополісъ въ Парані, отже збирав книжки, образы и. т. и. для тамошныхъ нашихъ людей. Доси є тамъ два священники-Василіане (оо. Кизима и Мартинюкъ) и послушникъ (братчикъ) Горощукъ, знаменитый тесля, токарь, рѣзьбярь, столярь въ одній особѣ. Зъ мірскихъ священникѣвъ є лишь одинъ о. Н. Роздольскій въ Ріо Кляро. По будовѣ новои церкви намѣряє о. Михнякъ основати въ Прудентополісъ руску друкарню. (Въ Прудентополісъ побудовали оо. Василіане монастырь и церкву зъ дерева, мають господарство монастырске, а замѣряють побудувати церковь мурован, пѣсля плану новои рускои церкви у Львовѣ при „Народнѣмъ Домѣ“ и въ тій цѣли зажадавъ о. Кизима плянѣвъ тои церквы.)

Зъ уваги, що не такъ заразъ выѣде туды дальшій священникъ (четвертый ерємонахъ має ажь за рѣкъ туды ѣхати), то треба подбати, щобы при сѣй нагодѣ передати якъ найбольше рускихъ книжокъ, якъ шкільныхъ такъ и популярныхъ та й церковно-народныхъ, рѣвно-жь и образѣвъ всходного обряду зъ рускими написями, котрыхъ тамъ не можь дѣстати. Наші люде тамъ дуже за тымъ пытають, а почтова посылка дуже дорога и, окрѣмъ друкѣвъ, утруднена. Отже може бы хто занявъ ся в часнымъ достарченемъ вѣдповѣдныхъ книжокъ (особливо букварѣвъ и молитвенникѣвъ), щобы ихъ забравъ зъ собою о. Михнякъ (зъ львѣвского монастыря при ул. Жовкѣвскій). *)

*) При сѣй нагодѣ звертаємо увагу, що варто бы передати до Прудентополісъ всякого насѣня пожиточныхъ ростинъ, щобы огородъ при монастири ставъ ихъ розсадникомъ на кольонії. Знаємо н. пр, що въ Парані доси не було нашихъ овочѣвъ, акъ грушокъ, яблокъ, котрымъ мусять уступити въ смаку тамошній помаранчѣ. Рѣвно-жь варто бы спробовати тамъ акліматизувати и полуднево-европейскій ростины н. пр. каштанъ ѣдомый, котрый такій великій користи приносить въ полудневій Франціи, дальше дерево міндалове

Що-до основанья друкарнѣ въ Прудентополісъ то се рѣвно-жь пекуча справа. Хочь бы невеличка друкарня, а бодай на разѣ пѣдручна (літаперхова (що коштує 18 злр. а можна ся замовити черезъ торговлю Зітмана у Львовѣ при ул. Сикстускій) дала бы змогу заложити тамъ бодай якій такій орґанъ для лучности всѣхъ тамошныхъ Русинѣвъ. На початокъ нехай бы выходивъ періодично бодай листокъ въ видѣ „Посланій“ зъ подаванемъ бѣжучихъ вѣстей и т. д. Є се конечне; мають тамъ свои часописи всѣ народности (Поляки ажь кѣлька) зъ выимкомъ бѣдныхъ и темныхъ Русинѣвъ, котрі побѣчь Полякѣвъ становлять найчисленнѣйшу націю европейску и осѣли кѣлькома дуже значными комплексами побѣчь себе.

Рѣвножь звертаємо увагу нашихъ священникѣвъ въ Парані на справу а г р о м а д ж е н я тыхъ розсыпаныхъ по Парані рускихъ выходцѣвъ; належало бы бѣдныхъ рускихъ водоносѣвъ и дроворубѣвъ зъ Курітібы и иншихъ мѣстъ стягнути до тыхъ великихъ рускихъ осель въ Прудентополісъ и Ріо Кляро, де бы они могли жити побѣчь своихъ и по тяжкій праци бодай колись лишити дѣтямъ кусникъ землѣ, а въ мѣстахъ чека ихъ доля жебрача (носять назву „vagabundos“). Се справдѣ не такъ легка рѣчь, бо кольонізація тамъ вже нѣгде не ведесь, але може бы заложити шпихлѣръ, куды бы загосподарованій вже поселенцѣ складали запомогу для своихъ бѣдныхъ братѣвъ, котрі о жебранѣмъ хлѣбѣ волочать ся по Парані, а хотѣли бы взяти ся до тяжкои піонірскои праці въ дикихъ лѣсахъ побѣчь кольоній въ Прудентополісъ и Ріо Кляро.

О скѣлько се выкональне, не знаємо (тій лѣсы ще дикій є власностію державы и она може бы позволила тамъ осѣдати), але

и т. д., а дуже важнымъ и конечнымъ є розведенє морвового дерева, яко пѣдставу шовкѣвництва, для котрого Парана мая надаватись знаменито изъ огляду кліматичного [пересѣчна температура 17° С. акъ въ Італіи.] Треба вводити тамъ культуру, бо инакше нашій бѣдній поселенцѣ все будуть продукувати лишь фіжонъ (чорну фасолю), кукурудзу тай бататы (рѣдъ бульбы) и мандіоку, а нѣчого иншого не будуть видѣти.

пѣддаємо се пѣдъ розвагу нашихъ паранськихъ панъ-отцѣвъ; було бы се заразомъ дуже філянтропійною акцією и уратувало бы вѣдъ вынародовленя и тыхъ рускихъ „vagabundos“, що були колись господарями въ краю, а теперь вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ волочать ся помѣжь Португалями и иншими народами та жебрають або воду носять, та й при тѣмъ скрѣпила бы ся сила національна того великого рускаго огнища, яке становлять тамъ двѣ найбольшій рускій оселѣ Прудентополісъ и Ріо Кляро. Вѣддаленє тыхъ двохъ осель вѣдъ себе выносить не бѣльше акъ десять миль [въ лініи воздушній], а не, акъ хибно було разъ подано, кѣльканацять миль; отже тамошній Русины повинній мати якусь комунікацію зъ собою, хочь ихъ дѣлить дикій, не лишь не заселеный, але навѣть ще не прорѣзаный стежкою просторъ. Число Русинѣвъ въ тыхъ двохъ оселяхъ выносить разомъ 12.000 душь на обшарѣ 70.000 гектарѣвъ. Наколи бы згромадити побѣчь нихъ и тыхъ розбитківъ, „vagabundos“ зъ мѣстъ, становили бы тамъ Русины таку силу, що могла бы дуже довгій часы остоятись проти вынародовленя. (Въ рускѣмъ Ріо Кляро и въ Прудентополісъ становлять Русины бѣльше якъ 90% всеи людности.) Иншого способу поратованя тыхъ нашихъ „волоцюгѣвъ“, акъ братня помѣчь „шпихлѣрна“ [выше згадана] не маємо и не можемо мати. Грошій на акцію яку-небудь для нихъ не маємо и не можемо мати. Таке є наше становище не лишь економічне, але и принципіяльне зъ огляду на наше положенє географічне въ Европѣ.

Що иншого Поляки. Они потребують мати заморску кольонію для розросту стиснености въ Европѣ територіяльно націи польскои и дѣлають въ тѣмъ напрямѣ систематично и интенсивно. Якъ може вѣдомо, львѣвске польске Товариство кольонізаційно-торговельне, котрого презесомъ є князь Каз. Любомірскій, набуло недавно въ Парані на початокъ обширъ 50.000 гектарѣвъ (по два мільрейсы за гектаръ; мільрейсъ = 40 крейц. а. в.) для цѣли польскои кольонізації. Интересіюванихъ при тѣмъ австрійскій конзуль, а дирекція почала збирати потрѣбній капіталы на пѣднятє акціи кольонізаційнои. Обширъ 50.000 гектарѣвъ може Товариство выбрати собѣ де хоче; має замѣръ [якъ пише „Gazeta handlowo-geograficzna“] въ сусѣдствѣ Ріо Кляро въ напрямѣ до Порто Уніо або мѣжь Ріо Кляро а Прудентополісъ. Кольонізувати має Поляками, котрі вже находять ся розсыпаній по Парані а особливо въ иншихъ бразилійскихъ провінціяхъ. Приплывъ новыхъ поселенцѣвъ въ Европы, якъ выразно заявляє, є дуже непожаданый въ першихъ кѣлькохъ рокахъ акціи або й довше, бо есть дуже богато Полякѣвъ розсыпаныхъ въ полудневій Америцѣ, котрыхъ хоче передовсѣмъ згромадити на своихъ територіяхъ а котрі своимъ досвѣдомъ и близькостію вѣддалена найбольше надають ся до кольонізації. На початокъ має ся поселяти по 70 родинъ рѣчно.

Въ польскій суспільности повставъ бувъ спѣръ що-до того, чи та кольонізація національно-патріотична має бути оперта на пѣдставѣ філянтропійній чи фінансовій т. є. несучій зыскъ вѣдъ вложеного капіталу. Повстала остра полеміка и бере перхъ та друга пѣдстава, яке бѣльше реальна.

Мы очевидно не можемо нѣчого мати противъ того, щобы Славяне-Поляки заложили собѣ кольонію за Океаномъ побѣчь романьскои расы, але думаємо, що они будуть се робити не входячи въ колізію зъ интересами рускаго народу. Самъ интересъ кольонізаційно-патріотичный вымагає прецѣнь рефлектувати на людность польскои мовы.

При тѣмъ не повинній заваджати польскій акціи кольонізаційній ті давно повставшій рускій оселѣ въ Парані. Парана велика — „степь широкій, край далекій“, а куды повернутись. Нехай собѣ спокѣйно живуть рускій хлопы въ своихъ лѣсахъ своимъ рускимъ житемъ. Они становлять силою своєи масовости елементарну силу опѣрну проти вынародовленя взагалѣ, а спортугальщеня зъ-особна, до чого причиняєсь не мало також окремый обрядъ грецкій, чого Поляки не мають. Шануючи окремѣшность тамошныхъ Русинѣвъ можуть тамъ мати Поляки колись помѣчь вѣдъ добрыхъ рускихъ сусѣдѣвъ славянскихъ и взагалѣ буде имъ оперте проти португальщеня улекшене. Въ случаю-жь якихсь змагань агресивныхъ настала бы незгода, споры и улекшилось бы португальщене обохъ сторѣнъ. Недавно помѣстила курітібска „Prawda“ ста-

---

(3)

Подорожь до Fontainebleau.*)

[*Писмо зъ Парижа.*]

(Дальше.)

Поминаю иньшихъ королѣвъ та всякій можливій забавы въ Фонтенбльо и приступаю до Генрика IV. Хочь ожененый 1598 р. зъ Маргаретою де Вальоа, державъ при собѣ любовницю княгиню de Beaufort, котру такъ любивъ, що пѣдчасъ ей материньства сидѣвъ безпастан о при ей лѣжку. Вона повила ему двохъ сынѣвъ незвычайной красы. Нарештѣ хотѣвъ вѣнъ розвести ся зъ своєю жѣнкою та оженити ся зъ княгинею, але справа розводу тягла ся дуже довго, для княгинѣ вблизивъ ся мѣжь тымъ часъ новаго материньства, вона выѣхала до Парижа и тамъ померла. Мимо того король таки розвѣвъ ся въ своєю жѣнкою и мавъ женити ся зъ Маріею де Медічі, але тымчасомъ залюбивъ ся въ дочцѣ любовницѣ Кароля IX. Генрієтѣ, котра вымогла вѣдъ него приречене, а навѣть письменне запевненє, що оженить ся зъ нею. Однакъ сему протививъ ся міністеръ Sully и король оженивъ ся таки зъ Маріею де Медічі. По якѣмсь часѣ королева повила сына, але й Генрієта не далась ѣй завстыдати. Коли королева, поздоровѣвши, выйшла зъ сынкомъ до парку, застала тутъ також зъ сыномъ Генрієту, котра мала смѣлость сказати ѣй: „Покажѣмъ собѣ нашихъ престолонаслѣдникѣвъ, але мѣй красшій вѣдъ твого!“ На се вѣдповѣла королева ѣй лящасомъ по личку. Колись, бачите, ишло мѣжь королевыми не гѣрше, якъ мѣжь нашими Яндохами на селѣ... По тѣмъ усѣмъ обѣ панѣ стали великими ворогами. Королева десь выѣдалась, що Генрієта не дуже скрупулятна въ любови до короля и черезъ другихъ донесла про се королеви. Щобы переконати ся про се, король поставивъ на сторожи въ галеріи Діяны кадета, а тому удало ся выловити льорда Bassompier.

Тымчасомъ интриги на королѣвскѣмъ дворѣ перейшли на політичне поле. Генрієта, маршалокъ льордъ Байронъ, кн. Savoy и гр. Fuentes змовились, абы Францію вѣддати Испаніи, а престолонаслѣдникомъ именувати сына Генрієты. Однакъ король довѣдавъ ся про все и Байрона зъ его товаришемъ гр. д'Оверномъ засуджено на смерть. Мимо того интриги йшли дальше. Вчинено заговоръ, щобы короля увести, але вѣвъ утѣкъ якось изъ засѣдки въ парку. Зновъ кѣлька головъ упало, а Генрієту замкнувъ король до монастыря. Коли незабаромъ помилувавъ ей, вона вернула на дворъ и зновъ почала интригувати противъ Sully-ого. Теперь король пѣзнавъ, о що ходить, и вона вѣдъ того часу стратила всяке значѣне на дворѣ.

По Генрику IV., що згинувъ зъ руки скрытоубійцѣ Ravaillac'a 1610. р., наступивъ Людвикъ XIII. И за него почались на дворѣ жѣночій интриги. Пружиною всего була княгиня Chevreuse. Не подобалось ѣй, що міністеръ Richelieu хотѣвъ оженити ся зъ панною Montpeurier, отже абы перешкодити сему, вчинила заговоръ и втягнула до него свого любовника Генрика де Таллеѣранъ. Сей граф зъ страху повѣломивъ Richelieu'a, що его хотять увести и симъ перешкодивъ выконаню заговору, але самъ таки не зірвавъ зъ заговірниками и гравъ таку дволичну ролю, доки его не обжалувано зъ причины любовныхъ интригъ о заговоръ на короля и не стято.

За Людвика XIV. закипѣло житє на дворѣ зъ небувалою доси силою. Тутъ вѣдбувало ся 1645. р. вѣнчанє польскаго короля Володислава IV. зъ Маріею де Gonzague; тутъ по першихъ побѣдоносныхъ подвигахъ Кромвеля проживала на выгнанню англійска королева; тутъ перебувала 1657. р. жостока королева шведска Христина.

Зъ отсею останньою перебувавъ въ Фонтенблью ей секретарь маркізъ Monadelschi, зъ котрымъ лучили ей дуже интимній зносины. Однакъ по якѣмсь часѣ почала вона пѣдозрѣвати его о невѣрность и втяла зъ нимъ таку штуку: Одного дня передала монахови при сповѣди пакетъ своихъ листѣвъ зъ приказомъ, щобы звернувъ ихъ, коли вона того зажадає. Опѣсля закинула Monadelschi'ому зраду, будьто вѣвъ выдававъ рѣзнымъ особамъ ей листы, а на доказъ сего казала принести пакетъ зъ листами вѣдъ монаха. Не помогли просьбы Monadelschi'ого, котрый навѣть признавъ ся до несповненои вины, думаючи, що симъ переблагає королеву, не помогли навѣть просьбы самого монаха. Судьба секретаря була рѣшена. Забивъ его капітавъ королевои, всадивши ему шаблю въ горло. По сповненю сего злочину була королева въ дуже добрѣмъ гуморѣ, немовь бы яке добре дѣло зробила. И чи-жь се не „чортѣвске насѣня“?!

Въ сихъ часахъ почались въ Фонтенблью на велику скалю забавы, балѣ, турніры, театры и т. д., якихъ Франція — пѣсля слѣвъ тогочасного письменника — не бачила й не буде бачити. Розумѣє ся, що середъ такихъ обставинъ зносины та интриги любовній процвитали чудово. Зъ початку всему давала провѣдъ молода королева, але незабаромъ вона сприкрилась королеви. На се павинулась Mdlle de la Valliere, хорошенька дѣвчина, и пѣдбила богато сердець въ королѣвскѣмъ окруженю. Король занявъ ся нею, однакъ по смерти міністра Mazarini'ого обнявъ вѣнъ провѣдъ державы и черезъ те любовні интриги притихли. По смерти жѣнки (1683 р.) пѣдбила его серце M-me de Maintenon, котрои не переставъ вѣнъ любити и тогдѣ, коли потайки вѣнчавъ ся въ Версаю зъ вдовою Scarron. Навѣть стало ся противно: De Maintenon, яко гарнѣйша, заняла мѣсце дѣйстнои королевои. Для неи побудувавъ король особній апартаменты, котрі ще й нинѣ можна оглядати. Находить ся въ нихъ мѣжь иньшимъ гарный образъ, на котрѣмъ вона представлена яко перекупка аморкѣвъ. Кличучи передъ замкненымъ кошикомъ, держить въ руцѣ за сині крильця чудового аморка и продає панямъ. Пѣдчасъ коли моргонатична королева вдоволяла ся своимъ титуломъ и старому королеви служила радше за няньку, M-me de Maintenon бавила ся въ товариствѣ короля до пѣзныхъ ранкѣвъ. Въ ей кѣмнатахъ пѣдписавъ король 1685 р. вѣдкликъ нантейского едикту. Отсей крокъ короля, вчиненый не безъ вплыву его любовницѣ, коштувавъ Францію мільонъ честныхъ горожанъ, котрыхъ одинокою провиною було те, що хотѣли хвалити Бога пѣдля своихъ переконань.

За Людвикѣвъ XV. и XVI. въ Фонтенбльо нѣчого не змѣнило ся. Въ сѣмъ часѣ була его слава така велика, що Петро Великій приѣхавъ нарочно звидѣти его (1717 р.) Тутъ оженивъ ся Людвикъ XV. зъ Маріею Лещинською, дочкою польского короля Станислава; тутъ перебували славна Помпадуръ и Mme du Barry. Зъ часомъ заведено тутъ театръ, а такій люде, якъ Вольтеръ, Руссо и н., самій управляли выставами своихъ штукъ.

Поминаю иньшій выпадки, бо ходить менѣ лишь о те, абы представити закулісове житє въ сѣмъ замку и тую страшну гниль, яка точила орґанізмъ, крытый золотою шатою. Все тамъ найдеть ся. Нероньскій орґіи,

*) Гл. чч. „Дѣла“ 195 и 196.

тью взываючу до згоды Поляків зъ Русинами. Нехай се буде не лишь на письмѣ, але и въ дѣлѣ. Треба однакъ докладнѣйше обговорити modus vivendi, не загально. Русины не мають нѣякихъ далекихъ плянівъ кольонізаційныхъ за моремъ, тожь не є небезпечній нѣякимъ кольоніямъ. До того наплывъ новыхъ масъ рускихъ є вже разъ на все выключеный зъ браку безплатного перевозу и зъ причины интересівъ рускои народности, котрымъ всякій заморскій переселенчій рухъ є дуже противный и шкѣдливый. 30.000 Русинівъ, котрій поселились вже давнѣйше въ Паранѣ, задержать свою народность живучи въ своихъ великихъ громадахъ середъ пустынь лѣсныхъ и не заваджаючи нѣкому, противно, они можуть бути помѣчными въ культурнѣй мирнѣй праци и въ захованю славяньскости т. є. польскости у тамошныхъ Поляківъ.

Австрійскій конзуль въ Паранѣ подае въ послѣднѣмъ своѣмъ справозданю (за р. 1899) деякій даты про галицкій кольонін. Инше мѣжь инпимъ, що властивыми продуцентами хлѣба въ Бразилін є галицкій имміґранты. Що-до имміґрацін, то прибуло до Параны въ 1897 роцѣ 308 нашихъ людій, въ 1897—310, а въ 1899—1.011 особъ. Привѣджали переважно зъ повѣту сокальского и зъ сусѣдныхъ т. є. Русины. Осѣли въ Pio Кляро и Прудентополісъ, але жаднои помочи не одержали, бо кольонізація не провадить ся вже тамъ нѣгде и лишь вымковно въ дорозѣ ласки выробивъ имъ конзуль, що ихъ завезли въ Курітібы въ дикій лѣсы за тыми кольоніями та лишили на власній силы. Щобы-жь корчувати и садити, треба мати що ѣсти тымчасомъ, а ту нема не лишь за що але и де купити, бо до найблизшои хаты въ Pio Кляро або Прудентополісъ треба йти кѣлька миль середъ дикихъ недоступныхъ лѣсівъ. Тожь утѣкали вѣдти нашій бѣдній Робінзоны до Pio Кляро на то, щобы служити у давныхъ рускихъ поселенцівъ за ложку стравы. Такого гаразду дочекали ся, зруйнувавши на дорогу подорожь за море весь свій маєточокъ, якій мали въ старѣмъ краю. Поѣхали до Параны, помимо того, що всѣ и вся вѣдъ давна все повторяють, що не лишь богатымъ але и бѣднѣйшимъ нема по що ѣхати туды, бо тамъ анѣ ґрунтівъ анѣ помочи нѣ заробківъ (вѣдъ р. 1897) не дають. Не помогли остороги конзуля, оголошуваній въ нашихъ часописяхъ, анѣ навѣть остороги самои Gazet-ы handlowo-geograficzn'oи, котра рѣвножь писала, що тамъ кольонізація вѣдъ р. 1897 не ведесь и всякого селяннна, котрый туды поѣде, чекае руина.

Навѣть хто бы числивъ на кольонізацію Польского Товариства кольонізаційного, то мусѣвъ бы чекати якихъ десять лѣтъ, бо ще уплыне зо два роки, заки оно зачне кольонізувати свій обшаръ тамошными поселенцями, а се потревае дуже довго; впрочѣмъ навѣть и по десяти лѣтахъ, якъ бы брали и европейскихъ поселенцівъ, то певно не Русинівъ, бо анѣ имъ не може и не повинно бути потреба Русинівъ, лишь Поляківъ, а рускимъ хлопамъ зновъ не буде потрѣбно платити по 100 злр. на особу за подорожь и ѣхати до Параны.

Тій Русины, що тамъ осѣли давнѣйше, нехай собѣ живуть, розгосподаровують ся, организують ся и розроджують, щобы не загинувъ по нихъ слѣдъ, що були Русинами, а намъ всѣмъ лишае ся тутъ жити и працювати й боротись о лѣпшу долю широкои хлопскои Русь-Украины вѣдъ Сяну и Тисы по Донъ й Кавказъ. Однакъ мы не забудемо и о нашихъ братахъ зъ „теплого краю", все ждемо вѣдъ нихъ вѣстокъ, пѣшлемо имъ интелігентныхъ людій, священиківъ, книжокъ, часописій, и зъ радостію повитаемо всяку вѣсть про ихъ орґанізацію, про поступы въ ихъ господарцѣ, про церкви, школы, читальнѣ, про ихъ зъорганізовану взаимну помочь изъ шпихлѣрами и т. д. — (Не знаемо, чи є вже и въ Прудентополісъ руска школа й читальня, а часъ бы вже заложити, сли ще нема.) Але зъ сумомъ прочитаемо вѣсть, що якійсь нерозумній нашій селяне, невѣрній Томы, поѣхали теперь зновъ, щобы власными ногами змѣрити брѣдъ, и пѣшли на Робінзонівъ, ѣсти шишки въ аравкарій и папуги.

Послѣдне число курітібскои Prawd-ы доносить: „Въ сихъ дняхъ (въ серпни) прибуло до Буэносъ Айресъ въ Аргентинѣ 740 нашихъ людій, а небавомъ ожидають тамъ привѣзду 3—4 тысячь выходцівъ польскихъ", очевидно переважно Русинівъ ѣдучихъ на кольонію Апостолесъ.

Є се рѣчь просто застрашаюча для насъ. Не знати, коли вже перестануть нашій люде йти на ослѣпъ за моря; до того-жь треба мати досыть значній грошѣ, бо дорога коштовна, бѣдака на нію не стати! А ѣдуть люде до Аргентины мимо осторогъ не лишь нашихъ часописій, але навѣть самъ тамошный польскій місіонарь кс. Цинальскій остерѣгае теперь въ Gazet-ѣ handlowo-geograficz-нѣй торжественно, щобы люде не ѣхали туди. Такъ само и передъ выѣздомъ до Канады остерѣгае самъ урядникъ кольонізаційный Ґеникъ, отже самій люде найблизше стоячій кольонізацін такъ въ Паранѣ, якъ Аргентинѣ и Канадѣ остерѣгають теперь рѣшучо передъ выѣздомъ за море. Чей теперь схаменуть ся нашій темній люде и перестануть гнати за море. — Хто хоче, нехай ѣде самъ, часово, де на заробки, чи въ Европѣ чи въ пѣвнѣчнѣй Америцѣ, якъ де є добрій, [якъ се роблять мазуры и нашій Лемки], але нехай не тягне зъ собою родины, руйнуючи цѣлу свою пѣдставу маєткову безповоротно.

О. В—скій.

Новій выборы.

Wiener Allg. Ztg., котра звычайно стоить на услуги кола польского, обговорюе въ инспірованѣй вступнѣй статьѣ „Выборчій выглады въ Галичинѣ" надходячій выборы и остерѣгае передъ загально розширеною гадкою, що розвязане парляменту є погромомъ кола польского, котре такъ, якъ староческе сторонництво, мае щезнути зъ лица землѣ. „Се — каже — неразъ вже заповѣдано, але рахунки були хибній. При послѣднихъ выборахъ заповѣдали, що до парляменту увійде 30 [?] Русинівъ и таке саме число опозиційныхъ послівъ. Тымчасомъ коло польске выйшло дуже сильне. Въ дѣйствости рѣчь стоить такъ, що сторонництво кола польского є певнѣйше що-до результату выборівъ, якъ котре-небудь иное сторонництво. Доказомъ того є переведеній передъ кѣлькома днями доповняючій выборы до сойму, въ котрыхъ сполучена польска опозиція не здобула нѣ одного мандату. Въ найгіршомъ случаю коло польске може стратити 6 до 8 мандатівъ, однакъ се не буде для него великою втратою и опозиційнѣй сторонництва на тѣмъ цѣлкомъ не выскають. Бути може, що тутъ и тамъ выране якась нова сила и увійде до палаты, однакъ коло польске лишить ся въ незмѣненѣй силѣ. Найлѣпшимъ того доказомъ є фактъ, що послы, котрій найбільше ударяли на коло польске въ прасѣ, теперь мають найменше выглядівъ бути назадъ выбраными."

Зъ Вѣдня пишуть до Przegląd'y: „Новій выборы не направлять злого, коли найширшій круги населеня не зрозумѣють, що теперь борба може вести ся єдино за обструкцію або противъ нея. Ходить о те, щобы до держазнои рады увійшло якъ найбільше послівъ противныхъ обструкціи. Рѣшучій голосъ населеня въ сѣмъ напрямѣ буде мати такъ сильный вилывъ моральный, що кожда мен шість боятись буде ужити наново обструкціи. Длятого при новыхъ выборахъ не буде зовсѣмъ залежати на тѣмъ, чи та або ся зъ давныхъ фракцій стратить або здобуде кѣлька мандатівъ, а все буде залежати вѣдъ того, кѣлько буде выбраныхъ рѣшучихъ противниківъ обструкціи. Централістъ чи автономістъ, консерватистъ чи поступовець, Полякъ чи Нѣмець [sic!], Італіянець чи Словенець — кобы бувъ противникомъ обструкціи!"

Ну, певно: чи Полякъ чи Нѣмець выйде зъ выборівъ, се вѣденьскому дописувателеви Przegląd'y байдуже; только не знати, чи такъ само ему байдуже, чи выйде Полякъ чи Русинъ?

Онодгы вѣдбулось у Львовѣ засѣданє соціялістичного комітету въ справѣ кандидатуръ зъ V. курія львівскои. Имовѣрно кандидувати буде зновъ Козакевичъ. Крѣмъ того хотять соціялісты ставити кандидатуру Дашиньского въ мѣсковій курія у Львовѣ противъ д ра Пентака.

Słowo polskie довѣдуе ся, що въ Тернополи мае вѣдбути ся въ недѣлю вѣче, на котре имовѣрно приѣде Дашиньскій. Gaz. Narodowa доносить, що на недѣлю скликано до Золочева вѣче, на котре приѣде Дашиньскій або инжінеръ Мокловскій. Въ Микулинцяхъ пѣсля того самого дневника уладжуе о. Мироновичъ вѣче, а въ Скалатѣ ладить вѣче радикалы, и будуть скликувати по селахъ вечѣрній зборы.

Пѣсля вѣстій того самого дневника буде въ Станиславовѣ кандидувати зъ мѣста дотеперѣшный посолъ, старшій инжінеръ зелѣзничій Ствертня, а зъ пятои курія на мѣсце Богдановича стане соціяльный демократъ зъ Львова [на гадцѣ є певно инж. Мокловскій — *Ред.*]. — Въ Коломыи на мѣсце д-ра Трахтенберґа, котрый не мае жадныхъ выглядівъ на выборъ, кандидуе д-ръ Зайнфельдъ, заступникъ директора зелѣзниць въ Станиславовѣ. — Зъ IV. курія Ярославского округа мае кандидувати теперѣшный посолъ соймовый адв. д-ръ Яль, бурмістръ ярославскій (противъ стольовця Цены); „для нашои польскои делеґація у Вѣдни — каже Słowo polskie — бувъ бы д-ръ Яль дуже бажанымъ набуткомъ". Зъ V. курія сего округа буде имовѣрно кандидувати (противъ кс. Пастора) соціяльный демократъ Корн. Желяшкевичъ зъ Львова, котрый вже при попередныхъ выборахъ упавъ малымъ числомъ голосівъ лише черезъ надзвычайну аґітацію правительственну, звернену противъ него. — Зъ мѣста Ярослава буде кандидувати дотеперѣшный посолъ проф. Рихлікъ.

Хіньска справа.

Становище нѣмецкого кабінету супротивъ россійского проекту що до евакуаціи Пекіну вже цѣлкомъ выяснене. Нѣмеччина и Англія рѣшучо не уступають зъ Пекіну, Франція, хочь нерадо, згодила ся; Америка и Японъ згодили ся зъ певными застереженями; Австро-Угорщина и Італія заявили, що вѣддавши свои вѣддѣлы пѣдъ команду ґенерала Вальдерсе, лишають ему дальшу акцію, иншими словами, що прилучають ся до Нѣмеччины.

Правительство Сполученыхъ Державъ вѣдповѣло на едикть въ котрѣмъ Лігунчана уповномочнено до веденя мировыхъ переговоровъ, що се буде выстарчаюче не лишь до веденя переговоровъ, але такожь дасть запевнене, що житє и майно американьскихъ пѣддаными буде въ будучности пошановане. Бюро Райтера доносить въ Пекіну, що Лігунчанъ вже конферувавъ зъ Гартомъ результатъ конференціи держать въ тайнѣ. а Цѣсарева мае знаходити ся въ Кальганѣ. До Парижа доносять, що команданты тыхъ вѣйскъ, котрій мають вѣдійти зъ Пекіну, зачнуть маршъ до Тьентсіну зъ хвилею, коли устануть дощѣ. Японъ уважае за вѣдповѣдну рѣчь, абы вѣйскова окупація тревала ще цѣлу зиму.

Зъ Таку доносять, що въ цѣсарскій палатѣ знайдено богато письменныхъ документівъ зъ докладными датами о поубиваныхъ христіянахъ въ столиці. Знайдено такожь проклямацію правительства, въ котрій назначено нагороду за выдане кождого христіянина 80 таелівъ, за христіянку 40, а за дитину 30 таелівъ.

Бюро Райтера доносить зъ Шангаю: Американьскій ґенеральный конзуль довѣдуе ся, що на пѣдставѣ точныхъ доходжень при послѣднихъ розрухахъ убито 56 місіонарівъ. Говорять, що окрѣмъ того зъ рукъ Боксерівъ погибло ще 37 місіонарівъ. Ліста бракуючихъ выказуе 109 Англійцівъ и 60 Американцівъ. Не можь теперь ствердити, кѣлько католиківъ убито, однакъ ихъ число велике. Погибло также богато протестантівъ. Переслѣдуване хіньскихъ христіянъ тревае ще дальше. Хіньскій урядники и ученій выслали до цѣсаревои письменну подяку за се, що увольнила край вѣдъ чужинцівъ. Донесена зъ путра краю доказують, що населене переконане о великій побѣдѣ цѣсаревои, котра прогнала всѣхъ чужинцівъ.

„Таймсъ" домагае ся, абы державы безусловно домагали ся выгнаня цѣсаревои и кн. Туана, котрій суть причиною подій въ Хінахъ.

Вѣддѣлъ вѣйскъ зложеный зъ 4000 людей вырушивъ вчера зъ Тьентсіну на Ченгайсіе и Тілін, абы зъ вѣдтамъ прогнати Боксерівъ. Маршъ вѣдбувае ся, въ двохъ колюмнахъ, котрій мають рѣвночасно ударити на оба мѣста. Форты въ Пейтсанѣ ще ненарушеній. Россіяне намѣряли взяти ихъ приступомъ, але залишили атакъ, бо не мають достаточнои артилерін. При атаку на форты убито кѣлькохъ россійскихъ стрѣльцівъ.

Зъ Шангаю доносять, що здовжь великого каналу 60.000 хіньского вѣйска машируе на пѣвнѣчь, абы увольнити цѣсаря а 47.000 хіньского вѣйска стоить мѣжь Пекіномъ а Тьентсіномъ, абы ударити на союзній вѣйска. Пѣсля донесеня зъ Шантуну, Боксеры зъ сеи провінціи получили ся зъ стоваришеньемъ Великого ножа. Говорять, що на пѣвнѣчь вѣдъ Кіянсу прийшло мѣжь правильними вѣйсками а Боксерами до битвы, въ котрій правильній вѣйска розбито.

„Таймсъ" доносить зъ Пекіну, що именованє Ліого мировымъ посередникомъ, наступило лише на бажанє Россіи. „Таймсъ" робить закиды англійскому правительству и иншимъ европейскимъ правительствамъ, що допустили до того, абы Россія заняла такъ домінуюче становище въ Хінахъ и Пекінѣ. Въ Пекінѣ можь бачити теперь майже выключно россійскій вѣйска, котре теперь вже о много численнѣйше, якъ вѣйско англійске и японьске разомъ. День въ день надходять новій транспорты россійскихъ вѣйскъ, такъ що Россія може незадовго мати въ Пекінѣ бѣльше вѣйска, якъ всѣ иншій державы въ купѣ. Походъ союзныхъ вѣйскъ черезъ Пекінъ, бувъ тріюмфальнымъ походомъ россійского вѣйска, котре ишло на чолѣ. Допись въ Пекіну до Таймса звертае увагу Англіи, абы ще заки часъ, старало ся зломити перевагу Россіи у всходній Азіи.

Въ справахъ школьныхъ.

(Докінчене.)

Помѣщене у вчерашнѣмъ числѣ „Дѣла" письмо учителя-Русина зъ судового рожнѣтовского округа доповняе друге письмо, яке мы одержали сегодня. Оно звучить:

„Прочитавши въ „Дѣлѣ", якъ лихо стоить справа школьництва и рускои мовы въ Долинщанѣ, де є инспекторомъ рускій священикъ о. Василь Навроцкій, я нарокомъ, пѣдчасъ побуту въ тыхъ сторонахъ на свѣжѣмъ воздусѣ, розвѣдувавъ ся мѣжь кругами учительства про станъ рѣчей и моими спостереженями дѣлю ся зъ ширшимъ кругомъ читателівъ „Дѣла".

Справа не стоить такъ зле, якъ було подано въ допискахъ. Реґіструю лишь факты, а тій нехай самій скажуть, чи кореспондентъ не пересадивъ.

Въ Долинѣ при школѣ мужескій є 11 силъ учительскихъ; зъ того 6 Русинівъ [2 сталій старшій, 3 тымчасовій молодшій и 1 учителька; крѣмъ того 2 сталыхъ молодшихъ зъ Долины придѣлено тымчасово по вложеню испыту выдѣлового до иншихъ мѣстъ] а 5 Поляківъ [1 сталый старшій, 2 тымчасовій а 2 учительки]. Въ школѣ женьскій, правда, є лишь 1 учителька Русинка, але за послѣдныхъ шѣсть роківъ се друга учителька, котра до тои школы подала ся. Перша подалась була тому рокъ на посаду сталу и одержала ю, але вѣдтакъ сама зрезиґнувала [вже вѣдъ бѣльше якъ пѣвъ року є она женою судового совѣтника въ Перемышли].

Въ обохъ школахъ дѣти молять ся по черзѣ пѣсля обряду въ обохъ языкахъ.

На конференціи окружній въ Долинѣ дѣйстно жаденъ зъ учителівъ не промовлявъ по руски, але на двохъ другихъ конференціяхъ, въ Болеховѣ а особливо въ Рожнѣтовѣ, промовляли, а инспекторъ ихъ въ тѣмъ не стѣснявъ. Тематы на всѣхъ трехъ конференціяхъ були рускій: въ Рожнѣтовѣ переважно, въ Долинѣ лишь одинъ. Я замѣтивъ, що учителѣ судового повѣту рожнѣтовского бѣльше свѣдомій Русины, нѣжь въ тамтыхъ двохъ.

Въ день 12 липня на св. Апп. Петра и Павла вѣдбувъ ся дѣйстно заѣздъ комісіи конференційной въ Долинѣ, однакъ реченця не вызначувавъ инспекторъ окружный, але кравва рада школьна, котра все конференціи окружній, сли они тѣлько вѣдбувають ся середъ року школьного, вызначуе въ той способѣ, щобы якъ найменше потерпѣла наука школьна, т. є. на два днѣ, призначеній на властиву конференцію, увольняе участниківъ вѣдъ школы, але день передъ конференцією, призначеный на засѣданє комісіи, все добирае недѣльный або святочный, чи то рускій чи польскій (якъ то н. пр. було два роки тому въ окрузѣ долиньскѣмъ, де аже на два сята польскій у вересни припадала комісія конференційна, въ Долинѣ на Narodzenie M. P., въ Рожнѣтовѣ на Michała Arch.) До такои комісіи крѣмъ инспектора належить лишь кѣлькохъ, звычайно трехъ членівъ, а то лишь оденъ изъ села, прочій самій мѣсценій, т. є. зъ дотычного мѣста. Въ Долинѣ засѣданє назначене було на 11 годину, такъ що всѣ члены могли бути передъ тымъ на богослуженю.

Се все розвѣдавъ я у людій нѣродостойныхъ и прийшовъ до высновку, що авторъ попередныхъ дописій або зле информувавъ ся або рѣчь представивъ въ свѣтлѣ неправдивѣмъ.

Пишучи се не кажу, щобы въ Долинщинѣ було все въ найлѣпшѣмъ порядку зъ огляду на руску мову и народность, до котрои —

упадокъ моральности до найнизшого степеня, почавши вѣдъ супружои зрады — котра, коли судити про се зъ явныхъ зносинъ королѣвъ зъ усякими любовницями, належала до доброго тону — ажь до мордівъ на гладкій дорозѣ, якъ пр. убійство секретаря шведскои королевои. Навѣть не пошановано тайны сповѣди, а уживано ей до найпоганѣйшихъ цѣлій! Найдуть ся тамъ интриґи на поли політичнѣмъ и релігійнѣмъ, за котрій плативъ французкій нарѣдъ невинною кровью. Лишь не можна нѣгде найти пошаны для законівъ... И чи-жь дивувати ся, що Франція перебула такій кровавій революціи, що мордовано королѣвъ а нарѣдъ убивано тысячами?!

Сумна рѣчь, що пѣдъ взглядомъ моральности у Франціи и теперь не много лучше. И инпѣ въ панськихъ кругахъ уважаеть ся, тамъ простацтвомъ, коли женщина зъ лучшого дому не мае крѣмъ мужа нѣякого иншого обожателя, а якъ мужчина провадить якій романсъ, то не зъ дѣвчиною, а зъ замужною жѣнкою... Таке то понятє моральности у тыхъ цивілізованыхъ панівъ. Що у насъ у простого мужика уважаеть ся непростимымъ грѣхомъ, те у нихъ належить до доброго тону!..

(Дальше буде.)

В. Сѣменовичъ.

зъ вынимкою невеликихъ кольоній польско-жидовскихъ въ 5 мѣсцевостяхъ — належить все населеніе повѣта. Зъ вôдки той народъ приходить мучити ся по школахъ наукою чужою бесѣды, зъ-вôдки и якимъ правомъ приносплюють его въ селахъ часто русскихъ святкуваня въ школѣ польскій свята?! Придалобы ся такожъ учителямъ зъ Болехôвщины и зъ судового повѣту долиньского бôльше свѣдомости и почутя народного, а менше „заячесердія“... *Львовянинъ.*

— —

Вп. о. Дзеровичъ, парохъ Рогатина пише намъ:

Вычитавши въ „Дѣлѣ“ допись зъ Долинщины, взявъ я за перо, щобы де-що сказати изъ своіх практики въ справѣ науки руского реліґія и инспекторôвъ.

Не выдаю свого суду на инспектора о. Василія Навроцкого, котрого лично не знаю (разъ писавъ я до него въ русскихъ справахъ шкôльныхъ и вôнъ дуже чемно вôдписавъ менѣ), та й не знаю катихита о. Клюка, котрый, якъ вычитую въ „Дѣлѣ“, ревно старавсь о рускій обрядъ и рускій языкъ въ школѣ, отже пишучи отсе письмо, маю на думцѣ взагалѣ вôдносины шкôльній.

Знаю зъ досвѣду, що сли священикъ въ рамахъ уставы поступае въ школѣ, на якій инспекторъ шкôльный нѣчого ему не може зробити. Я бувъ во время оно окружнымъ инспекторомъ бобрецкого округа шкôльного черезъ сѣмнадцять лѣтъ. Коли потôмъ школы перейшли пôдъ зарядъ свѣтскій, пріѣхавъ до Бобреччины окружный инспекторъ зô Львова на візитацію школъ и зачавъ вôдъ Бôбрки. Я бувъ тамъ катихитомъ. Инспекторъ зачавъ мѣшати ся до науки реліґія, а що не знавъ принесôвъ, то я коротко а чемно напровадивъ его, що не въ свою рѣчь вдавъ ся. Се его огôрчило. Учителемъ бувъ тогдѣ Данилевичъ. Инспекторъ почавъ секувати его. Самъ завдававъ дѣтямъ рахунки и такъ збивъ зъ тору и учителя и ученика, що оба стали. Тогдѣ я вôдзываю ся до инспектора: „Теперь выпровадьте вы обохъ зъ того лябіринту!“ Панъ инспекторъ, не сподѣваючи ся того, не мôгъ дати собѣ рады. Тогдѣ я взявъ ся до рѣчи и напровадивъ ученика, що скôнчивъ. Павъ инспекторъ поѣхавъ, а въ окружнôй радѣ шкôльнôй [якъ оповѣдавъ менѣ онбела староста Косіньскій] сказавъ: „Jak długo ks. Dzerowicz będzie w Bóbrce, nie pojadę na wizytacyą szkolną do tego okręgu“ — и не пріѣздивъ.

Потому и въ Рогатинѣ натрафивъ и на нелеґальности и такъ довго не спочивъ емъ доки ц. к. краєва рада шкôльна дня 24 лютого 1896 р. не выдала „Przepisy dotyczące praktyk religijnych religii katolickiej obrządku łacińskiego i greckiego w szkołach ludowych, pospolitych i wydziałowych“ брошурку зъ 15 параґрафôвъ.

Коли катихитъ выстудіюе тй приписы и буде пôсля нихъ поступати, жаденъ инспекторъ не годенъ тамувати его заходôвъ що до релиґійныхъ практикъ и рускаго языка та й уникне ся всякихъ колізій.

Рогатинъ д. 9 вересня 1900.

Г. Дзеровичъ.

НОВИНКИ.

— **На загальныхъ зборахъ „Равскои Рускои Рады“**, політичного товариства въ Равѣ рускôй, выбрано новый выдѣлъ, котрый такъ уконституувавъ ся: 1) предсѣдатель о. Иванъ Кипріянъ зъ Немирова, 2) мѣстопредсѣдатель о. Ниль Богданъ Ломницкій зъ Гребенного, 3) секретарь о. Евгеній Горницкій зъ Равы рускои, 4) касіеръ п. Лука Томашевскій зъ Новосѣлокъ кардинальскихъ, а дальше выдѣловій: 5 о. Иванъ Решетило зъ Маґеры, 6) п. Василь Головна зъ Любичи камеральнои и 7) п. Олекса Лунякъ зъ Камѣнки Старе-село; заступниками выбрано: 1) о. Ем. Гриневецкого зô Щирця, 2) о. Ивана Козака въ Потилича и 3) п. Григорія Онишкевича зъ Угнова. — Можна надѣяти ся, що новый выдѣлъ и голова товариства, знаный ревный дѣятель-народовець, розрухають се товариство та й цѣлый равскій повѣтъ, котрый за попереднои управы „твердыхъ“ а бездѣльныхъ проводирѣвъ такъ бувъ здрѣмавъ ся, що при выборѣ посла до сойму въ падолистѣ минувшого року, замѣсть попираного всѣма Русинами д ра Короля, выйшовъ равскій бурмістръ п. Гурка.

— **Русины зъ Косôвщины!** Хвиля важна, выборы до рады державнои за плечима. Именамъ екликуючого комітету запрошуемо патріотôвъ нашого повѣту **до Косова** на нараду на понедѣлокъ 17-ого вересня на годину 11 передъ полуднемъ въ домѣ п. Шапіры. Збôръ вôдбуде ся на основѣ §. 2. закона о зборахъ. Запрошеня выдадуть ся при вступѣ. — *Ипполитъ Окуневскій, Василій Костинюкъ.*

— **Торжественне отворене выставы фантôвъ дяковскои льотерія и предметôвъ рускои штуки и индустрія** вôдбуде ся (якъ було заповѣджено) въ суботу, 15-го с. м., о 1. годинѣ зъ полудня въ сали „Народного Дому“. На се торжество запрошуе Комітетъ Всесвѣтл. церковныхъ настоятелѣвъ, Всеч. духовеньство, Вповн. представителѣвъ рускихъ товариствъ и П. Т. руску публику. — За Комітетъ *А. Танячкевичъ.*

— **Для п. Полеиьскои въ Комарнѣ** прислали на руки нашои Адміністрациі дальше: о. А Олесницкій зъ Топоровець 13 кор. 20 с. [вôбраныхъ панною Еленою Радзикевичівною на храмѣ въ Топорôвцяхъ на Успеніе въ домѣ о. Ю. Войнаровского], о. Еронимъ Моравскій зъ Крывого 2 кор., п. Одимпія Л. 1 кор. и Пилипъ Куровець 1 кор.

— **Нова школа музична у Львовѣ.** Зъ днемъ 10 вересня отворила ся въ нашôмъ мѣстѣ музична школа Елены Прокешъ при улици Пекарскôй ч. 14. Виклады вôдбуваютъ ся що дня вôдъ годины 4 до 6-ои. Въ сѣй школѣ подаватись буде наука гры на фортепянѣ, теорія музики и сольовый спѣвъ. — Мы вôдъ себе щиро бажаемо сѣй новôй школѣ якъ найкрасшого успѣху, п. Елена Прокешъ и ей сестра п. Гонората, Русинки, знаній намъ знаменитыхъ своихъ продукцій на рускихъ вечеркахъ, въ якихъ на кожде запрошеня дуже радо брали участь. Се — о скôлько намъ вѣдомо — перша музична школа отворена Русинкою.

— **На нинѣшне принятє у цѣсаря въ Ялѣ** выѣхали оба рускій епископы Чеховичъ и Шептицкій. Зъ еп. Шептицкимъ выѣхавъ пралатъ о. Фаціевичъ.

— **Зô Стрыя.** Пригадуемо, що вô второкъ 18-ого с. м. вôдбуде ся въ Стрыю въ сали Рускаго Касина концертъ п. Модеста Менціньского при спôвучасти п-ны З. Р., пяністки зô Львова, и мужеского хору „Стрыйского Бояна“. Сподѣемо ся, що Вп. Родимцѣ численною участію въ концертѣ дадуть выразъ своєй симпатіи для молодого а вже звѣстного въ рускихъ кругахъ артиста-спѣвака, а тымъ самымъ докинуть и свою лепту на жертвенникъ Музы. — По концертѣ уряджуе товариство Рускаго Касина для своихъ членôвъ и Вп. гостій танцю и товариски забавы, котрй при охотѣ нашихъ молодыхъ людей гарно заповѣдають ся. — *Ю. Ф.*

— **Зъ Бережанъ.** Мѣщаньска Читальня въ Бережанахъ устроила дня 2. вересня с. р. силами своихъ членôвъ, ремѣсникôвъ и мѣщанъ, пôдъ проводомъ кôлькохъ людій зъ интеліґенціи, аматорске представленя зъ деклямаціями. Розпочато деклямацію дѣвчины-мѣщанки „До Просвѣты“. Опôвза молодій ремѣсникъ и мѣщаньскій дѣвчата вôдограли два творы драматичні: Запольскои „Въ горничôй Дубровѣ“ и Гр. Ґрыгорівича „Тато на заручинахъ“. На закôнчена деклямувавъ молодый ремѣсникъ стихъ Олесницкого „Для Просвѣты“. Успѣхъ бувъ знаменитый, якъ морально такъ и касово. Сала була повна; переважало мѣщаньство и ремѣсники. Публика розбишлась въ пôднесломъ настрою, спѣваючи нашь имнъ „Ще не вмерла Украина“.

— **Цѣсарскій маневры.** Якъ мы вже згадували, прийшло дня 11 с. м. на захôдъ вôдъ Коросна до битвы мѣжь кавалеріями обохъ армій. Захôдною дивізією доводивъ ґенералъ майоръ Брудерманъ, а схôдною ґенералъ поручникъ Аверсперґъ. Атакъ наступивъ коло 9 годины рано. Рухи обохъ дивізій кавалеріи на теренѣ, поперерѣзуваномъ досыть глубокими ровами и долами, выконано зъ великою точностію. Немалу перешкоду становили порозкидуваній на поли битвы ґрупы домôвъ и загороды, за-для котрыхъ часто треба було авбльнати розгôнъ вздцѣвъ, черезъ що вôддѣлы, хочь, що правда, тôлько на хвилю, розвôльнювали ся. — Въ сегорôчныхъ маневрахъ цѣсарскихъ находить ся бôльше вôйска, нѣжь у великихъ битвахъ наполеоньскихъ пôдъ Славковомъ и Енею, бôльше нѣжь пôдъ Кустоццою въ року 1848, пôдъ Новарою въ року 1849, пôдъ Маджентою въ року 1859 и пôдъ Кустоццою въ р. 1866, а два разы тôлько гарматъ, що въ битвѣ пôдъ Маджентою.

— **Убійство.** Передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ у Львовѣ стававъ дня 12. с. м. Петро Павловичъ, селянинъ зъ Жовтанець, и его свекруха Ерина Ґупайло обжалованій о убійство мужа Ерины а Петрового тестя Павла Ґупайла. Розправа выказала, що Ґупайло вôддававъ ся налогово пияньству, а пôдпивши собѣ розпочинавъ сварки въ родинѣ ба навѣть дуже часто бивъ жѣнку и дѣти. Коли такъ разъ вернувъ пяный до дому и розпочавъ сварку, тогдѣ зять Петро Павловичъ, господарь тихій и робучій, доведеный до крайности ударивъ его кôлька разôвъ полѣномъ по головѣ и въ наслѣдокъ того Ґупайло померъ другого дня. — Трибуналъ увôльнивъ обоє обжалованыхъ вôдъ вины и кары.

— **Въ процесѣ о малъверзаціи въ букозинськôмъ православнôмъ фондѣ релиґійнôмъ** запавъ вердикт судьѣвъ присяжныхъ зеперечучій вину обжалованыхъ. Прокураторъ зголосивъ зажаленя неважности.

— **Динамітъ.** На шляху зелѣзничôмъ межи Яшіновицями а Освѣцімомъ найдено льонтъ динамітовый пôдложеный въ кôлькохъ мѣсцяхъ. Повѣдомлено о тôмъ власти мѣсцевій и міністерство, котре приказало перевести дохôдженя въ сѣй справѣ.

— **Нападъ на архіепископа.** До палаты архіепископа Коріґана въ Ню-Іорку зайшовъ якійсь волоцюга и хотѣвъ конечно дôстати ся до спальнѣ архіепископа, а стрѣтивши ся зъ рѣшучимъ опоромъ службы, покалѣчивъ слугъ и повищивъ дорогоцѣнній предметы въ комнатахъ, выкрикуючи при тôмъ, що „всѣхъ священникôвъ треба вымордувати“. Его увязнено, а поліціи ледви удало ся уратувати его передъ розлюченою товпою. Архіепископъ розхорувавъ ся зъ перестраху.

— **Злодѣй въ уніформѣ офіцирскôмъ.** Передъ судомъ присяжныхъ въ Инсбруцѣ стававъ недавно 32 лѣтный спедиторъ Едвардъ Штрасеръ, котрый перебравши ся въ уніформъ офіцирскій ѣздивъ зелѣзницею а по дорозѣ обкрадавъ товаришôвъ подорожи. Судъ узнавъ его виннымъ и засудивъ на дволѣтну вязницю.

— **Дрôбній вѣсти.** Міністеръ просвѣты затвердивъ ухвалу професорôвъ, котрою допущено кс. Адама Ґерстмана до выкладôвъ теольоґіи пасторальнои на університетѣ львôвскôмъ. — За крадѣжъ вугля зъ магазинôвъ зелѣзничихъ у Львовѣ засуджено львôвскимъ судомъ Ивана Червиньского на пôвтора року а Здобиляка на рôкъ вязниць. — Въ Закопанôмъ упала зъ вершка горы Ґевонтъ 19-лѣтна панна Дембска и потовкла ся дуже тяжко. — Отворене нового театру польского у Львовѣ вôдбуде ся дня 2 жовтня с. р. — На конґресѣ соціялôстôвъ въ Римѣ ухвалено выключити вô сторонництва послôвъ Марінього и Борчінього за то, що взяли участь въ похоронѣ короля Гумберта.

Посмертній — ✝ оповѣстки.

Дня 7 с. м. упокоила ся **Ольга Любѣнецка**, жена священника въ Новошинахъ коло Журавна о. Александра Любѣнецкого. Въ покôйнôй утратила родина щиру та зичливу людину. В. ѣ. п.!

Наука, штука и література.

— **Зъ рускои сцены.** Нарештѣ, по двохъ лѣтахъ дожиданя завитавъ до Львова знôвъ рускій театръ, знôвъ разомъ вôдъ управою д-ра Ивана Гриневецкого, щобы въ сали „Гнізда“ при ул. Францішканьскôй ч. 7 дати 12 представленъ.

На першій разъ вôдограно вô второкъ сего тыжня драму Ивана Тобилевича (Карпенка-Карого) „Безталанна“. Дирекція театру замѣнила сей заголовокъ на „Кляте серце“ и признала штуку „народнымъ образомъ“. На змѣну заголовка можна бы ще згодити ся, але чому драму, и то одну зъ найлучшихъ въ нашôй літературѣ, маємо означувати дуже неозначеным терміномъ [пôдъ назву „народній образъ“ можна пôдтягнути и драму и комедію и оперетку и яку хто хоче штуку!], сего не знаємо... Але вертаймо до представленя.

Зъ радôстію треба зазначити, що сала була биткомъ набита. Кобы такъ було черезъ усѣ представленя! Пôдносить ся куртина. Передъ очима пересуваютъ ся одна за другою сцены зъ мужицкого житя. Бачимо парубкôвъ и дѣвчата на вечерницяхъ на вулици. Безжурнй собѣ, спѣваютъ... Але середъ безжурности та спѣвôвъ завязуеть ся драма. Гнатъ любить Варку та черезъ маринцѣ погнѣвались на себе. Побачивши Варку на розмовѣ зъ другимъ, удае Гнатъ, що про неи зовсѣмъ не дбае, и залицаесь до иньшои; и на вôдплачуесь ему такимъ самымъ поступкомъ. Мимоволѣ насуваютъ ся тутъ на думку слова Ґайного:

„До любови признатись не смѣли,
Глядѣли на себе все бокомъ,
Хочь огнемъ любови горѣли“...

На „злôсть“ Гнатови выходить Варка замужъ за бѣдного, негарного Стефана, а Гнатъ „на злôсть“ Варцѣ женить ся зъ иньшою. Та Стефана взяли въ солдаты, а Гнатъ, стрѣтивши ся зъ Варкою, почувъ у серцѣ давну любовь. Почавъ заведбувати свою жѣнку, сварити ся зъ нею, а коли вона ему дорѣкала, чого бравъ ви безъ любови, въ пристуиѣ шалу убивае ви...

Гра артистôвъ выпала дуже добре. Все було вôддане такъ природно, зъ такимъ житемъ, що коли-бъ чоловѣкъ не сидѣвъ на театральнôмъ крѣслѣ середъ стиску публики, то здавалось бы ему, що глядить на справжню подѣю, а не на драматичный твôръ. Впрочôмъ нашъ театръ маe вже выроблену славу, що штуки зъ мужицкого житя граe о много правдивѣйше вôдъ всѣхъ иньшихъ театрôвъ въ Галичинѣ. Ґуртовй спѣвы робили вражѣне справжнього концерту. Хто зъ артистôвъ лучше гравъ, годѣ осудити, бо всѣ выглядали въ своихъ ролях дуже добре. Та коли вже конче треба про декотрыхъ згадати, то скажемо, що п. Стадникъ (Гнатъ), панна Гембіцка (Варка), панѣ Осиповичева, п. Гембіцкій грають чи не лѣпше, якъ попередныхъ рокôвъ; въ голосѣ пп. Ґригоровича и Рубчака видно значный поступъ. Мѣжь театральною дружиною находить ся богато молодыхъ, надѣйныхъ силъ. Нехай по важкôмъ шляху ихъ жатя щасливе ведеихъ доля! Нехай якъ найлучше розвинуть ся ихъ таланы — на славу рускôй штуцѣ! — *М. Л—кій.*

Телеґрамы.

Вѣдень 13 вересня. Выборы до рады державнои въ Горѣшній Австріи и Зальцбурзъ розписано на часъ вôдъ 3 до 15 сѣчня.

Спава 13 вересня. Кс. Свежи зъ причины старости вже не буде кандидувати. На его мѣсце ставлять соймового посла д-ра Міхейду.

Прага 13 вересня. На рôзныхъ зборахъ ухвалено резолюціи, абы ческій послы вытревали въ обструкціи. Говорять, що деякій послы, котрй були противниками дальшои обструкціи, вже не будуть кандидувати. Мѣжь ними мають не кандидувати бôльше д-ръ Енґель и Адамекъ.

Берно 13 вересня. Д-ръ Зачекъ заявивъ на зборахъ выборцѣвъ, що Чехи абсолютно не змѣнять своеи тактики и не допустять до заведеня нѣмецкого державного языка.

Будапештъ 13 вересня Архіепископъ Сараева д-ръ Штадлеръ, котрый на зъѣздѣ католикôвъ въ Загребѣ промовлявъ за сполученемъ Босны зъ Хорватією, мавъ одержати зъ рѣшаючихъ кругôвъ остре упôмненя.

Лонденъ 13. вересня. Одній телеґрамы зъ Лоренцо-Маркізъ доносять, що Крiґеръ сморше и найдешевше.

В САЛИ ТОВАРИСТВА „GWIAZDA“
ул. Францішканьска ч. 7.

Львівский Руский Народний Театр
Товариства „Руска Бесіда“ у Львові.

В Суботу дня 15 Вересня 1900.

Циганьский Барон

Опера в 3 дінх в повісти Іокая, написав Шніцер, перевід і підклад під музыку д-ра Е. Олесницкого, музыка І. Штрауса.

Режісер п. *Ольшанский.*

Білетів дістати можна в товаристві „Руска Бесіда“ ринок ч. 10., а вечером при касі.

Початок о годині 7 вечером.

Надôслане.

Д-ръ Кароль Гайсиґъ

довголѣтный секундарь головного шпиталя

повернувъ и ординуе въ хоробахъ внутрѣшныхъ вôдъ 3—4 ул. Гродзицкихъ ч 8, I. пов. 452 1—5

Д-ръ Антоній Ронцкій
(Берґеръ)

Спеціялістъ для недуґъ шкôрныхъ и венеричныхъ недуґъ жѣночихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методою довѣдченою, довголѣтною. Такожъ Панôвъ на взôръ Lindenvisen перею.

Ординуе вôдъ 9—11 рано пополудни вôдъ год. 4—6

На жадане лѣки можуть бути выданій въ аптики въ дискретный способъ. — Порадникъ почтою 1 зр. 20 кр. — Львôвъ ул. Зимороинча ч. 5. 167

ПРОМЕСЫ

на 3% Льосы австр. кредит. земск. заведена

Головна выграна 50.000 зр.

тягнене 5 мая

спродають по 1 зр. и стемпель 50 кр. разомъ 1 зр. 50 кр.

СОКАЛЬ и ЛЛѢНЪ

банковый дôмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провінціи полагоджують ся вôдворотною почтою. 7

Франца Вільгельма
аптикаря въ Neunkirchen
(Niederösterreich)
прочищаючу
ГЕРБАТУ

можна дôстати у всѣхъ аптикахъ по 1 зр. а. в. за пачку. 454 5—0

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плянтаціяхъ площи Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле далекоиды, барометры, термометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібелѣ нанометры и т. п.

Уряджене дзвоникôвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ на- 4188

Непромакальвй плащѣ, *тумовй, ліберійній, войсковій, урядничій, модній пальта, для панъ гавельоки и пелерины дамскій, поручае въ найбольшôмъ доборѣ*

Рудольфъ Крімнеръ
готель французскій

Парасолѣ мужескій и дамскій вôдъ 8 кор. 461 1—2

Гармоніюмъ
до
науки спѣву
дуже тревалои конструкціи
поручае
ИВАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ
у Львовѣ. 94

БУЛІОНЪ по 5 зр., 6 зр., 7 зр. 50 кр. 10 зр. въ самого дробю и звѣрины. — Брындза гôрска 5 клґр. пачка 2 зр. 28 кр. Коцы на конѣ, вовнянѣ, штука 6 зр. 50 кр. поручае

Двôръ Лашинъ,
448 *почта Бережаны.* 7—21

Вода фіялкова

усуває зъ лица прищѣ, лишаї, угры, сѣдане и лущене шкѣры, выгладжує морщины и всповнину. Вѣдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює лице.

5

Цѣна 2 кор.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

Львовъ: склепы власний: ул. Сикстуска 25, ул. Галицк ч. 11. Краковъ: Суконницѣ ч. 20. Чернѣвцѣ: Рынок ч. 2. Перемышль: Францішканьска ч. 24.

Сирота з рускої інтеліґентної родини

займе ся найщирше зарядом домового господарства і кухнею. Приймє місце зараз. Адресувати прошу: Любінецка в Добровлянах. 458 1—2

Вдова або сирота по священику

найде мѣсце при хорѣй жѣнцѣ. Докладнѣйша вѣдомость въ Адміністрациї „Дѣла“.

Фабрика парова для выробѣвъ меблѣвъ

Франца Цайзера

(Zeizer)

у Львовѣ, улиця Тнацка ч. 7.

повѣдомляє о отвореню власного

СКЛАДУ МЕБЛѢВЪ

у Львовѣ, ул. Валова ч. 13

принимаючдго замовлена на всякій уряджения ѣдальнь и спальнь, якъ такожъ готелевій, склеповій, реставрацийній и кавирняний уряджения, поручаючи за доброту, тревалость и совѣстне ихъ выкѣнчене зъ доборового матеріялу. Цѣны умѣркованій и точне додержане речницѣвъ замовлень. 362 23—60

Сальонъ моды

К. ЯВИЦКОЙ

у Львовѣ

ул. Хорущины ч. 11

поручає

Высокопов. Панямъ на сезонъ осѣнный свѣй великій выборъ жѣночихъ капелюховъ, вѣденьскихъ моделѣвъ, по дуже умѣреныхъ цѣнахъ. 2—5

Найзнаменитшихъ

½ клґ. цукровъ десеровыхъ, именно: помадки, чоколядки etc. зр. 1·20.

½ клґ. Бісквітовъ англійск. и Гербатникѣвъ зр. 1·—

½ клґ. кармелькѣвъ мѣшаныхъ зр. ·75.

поручає що дня свѣжій

Г. ТРЕТЕРЪ

заступитель паровой фабрики чоколяды и цукровъ

Львовъ, пл. Маріяцкій ч. 7 рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитй выробы власній, прочь зѣ спроваджуваною тандитою! 103

НОВОСТЬ. НОВОСТЬ

ВОДА ДО ВОЛОСЯ

Станислава Липницкого

По кѣлькаразовѣмъ ужитю дѣляє чудесно.

Препоручаю всякій матеріялы аптичній и знаряды тоалетовій.

Дѣстати можна лише въ дротеріи

Станислава Липницкого

У ЛЬВОВѢ

886 ул. Сикстуска ч. 21. 13—0

Природній вина

до ужитку церковного,

дальматаньскій, тирольскій, полуднево-італійскій літръ вѣдъ 48 кр. *припоручає*

А. Жуліяні и Г. Травнеро

У ЛЬВОВѢ

улиця Домінїканьска ч. 7.

334 29—156

Курсъ приготовляючій до гімназій и школъ реальныхъ! Интересованыхъ въ тѣй мѣрѣ родичѣвъ повѣдомляю, що **ВПИСЫ** хлопцѣвъ на мѣй курсъ приготовляючій до гімназій и школъ реальныхъ, котрый мѣститъ ся при улици Паньскій ч. 23, вже розпочали ся. — Приймає ся учениковъ зъ укінченою III клясою школъ народныхъ, а такожъ и тыхъ, котрій не зложили іспыту вступного. Додатково могуть користати зъ мого курсу такожъ ученики учащаючій до публичныхъ школъ народныхъ, а то въ цѣли погубленя або доповненя побираныхъ тамъ наукъ. Звертаю особливу увагу на мѣй курсъ тыхъ родичѣвъ, котрыхъ сыны перший 3 клясы народній кінчили на провінції.

Николай Будзановскій

управитель курсу

Львовъ, ул. Паньска 23.

460 1—4

О 60% дешевше, чимъ деинде.

Одинока у Львовѣ піротехнічна робітня

ЮЛІЯНА РУТКОВСКОГО

„зъ Варшавы“

при ул. Домбровского число 4

поручає

Штучній огнѣ въ 70-ти родахъ. Скомплетованій сортименты: по 6, 10, 15, 25 до 150 коронъ а. в. Огнѣ бенґальскій, сальсоновій, пахучій въ пуделкахъ по 20 сот. 30, 60 и 1 кор. а. в. Цѣнника на бажане даромъ и оплачений. 349 19—86

Ученик VII-ої кляси ґімназіяльної глядає лекциї на село. Адреса: poste restante П. С. Львів. 8—8

ВИДАВНИЧА СПІЛКА

В белетристичній серії видань вийшли доси отсі книжки:

		Ціна
1.	Стефан Ковалїв: Дезертир і иньші оповіданя	80 кр.
2.	Іван Франко: Поезиї	80 „
3.	Ольга Кобилянська: Покора і иньші оповід.	70 „
4.	Ґю де Мопасан: Дика пані і иньші оповід.	65 „
5.	Іван Франко: Полуйка і иньші борисл. опов.	70 „
6.	Наталія Кобринська: Дух часу. Оповіданя	80 „
7.	Кнут Гамсун: Голод. Роман	1·10 „
8.	Леся Українка: Думи і мрії. Поезиї	80 „
9.	Ст. Ковалїв: Громадські промисловці	80 „
10.	Уілліям Шекепір: Гамлет. Принц данський	90 „
11.	Генрик Понтоппідан. Із хат.	70 „
12.	Богдан Лепкий. З жита	60 „
13.	Ґ. Гауптман: Візник Геншель	80 „
14.	М. Коцюбинський: В путах Шайтана	80 „
15.	Шекепір: Приборкана Гоструха	70 „
16.	Панас Мирний: Лихі Люди	60 „

Книжки сеї серії оправлені в полотно.

II. серия (брошуры):

1.	К. Кавцкі: Народність і її початки	30 кр.
2.	Фр. Евґельс. Людвіґ Фаврбах	25 „

467 2—2

Адреса: Львів Чарнецького ч. 26.

ТОМАСИНУ

(*Thomas-Schlacken*)

поодинокими мѣшками а 100 К° по цѣнѣ вѣдповѣдаючій процентовому содержаню квасу фосфорового куповати можна въ складахъ 226

„Народнои Торговлѣ“

въ Станиславовѣ, Перемышли, Рогатинѣ и Золочевѣ.

Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. КЛІЄНТОВЪ

ц. к. надворного заведеня

І. ГЕННЕРА

що обнявъ-емъ тое заведене на власність и буду его дальше вести на тѣй высокости и доскоиалости, на якій черезъ п. І. Геннера бувъ провадженый.

Н. Лісса

401 13—65 улиця Академицка число 18.

ЗАЛЮЗІИ и СТОРЫ

припоручає П. Т. Публицѣ по найдешевшихъ цѣнахъ фабрика

І. ХРІСТОФА

заложена въ р. 1873 267 21—36

Львовъ, улиця Яблоновска ч. 9.

Найдешевше

ОГНѢ ШТУЧНІЙ

поручає магазинъ фірмы 397 5—16

Кавчиньскій и Оберскій, Львовъ.

СВЯТОЕ ПИСЬМО

старого и нового завѣта въ церковно-словеньскомъ языцѣ

зъ поясненями

выходить въ мѣсячныхъ четыро аркушевыхъ книжечкахъ.

Предплата на 12 книжечокъ 7 кор. 20 гел.

Святое письмо должно находитись въ каждомъ рускомъ домѣ а по крайней мѣрѣ въ каждій церкви и читальнѣ.

Предплату просимъ высылати: до редакції „Богословскои Бібліотеки во Львовѣ, площа св. Юра ч. 5.

Уже выйшли: перван и другая книга Мойсея „ВЫТІЯ и ИСХОДЪ“; теперь печатаеся третья книга „ЛЕВИТЪ“. 451 5—6

ПОДЪ ЗВѢЗДОЮ.

АПТИКА

ПЕТРА МІКОЛЯША

у Львовѣ, Коперника ч. I

поручає

ВИНА ЛѢЧНИЧИ Д-ра Кароля Міколяша

вѣдзначений найприхильнѣйшими свѣдоцтвами вызначныхъ повагъ лѣкарскихъ въ краю и за границею.

НАЙНОВѢЙШІЙ ПЕРФУМЫ

выробу паркскихъ фірмъ свѣтовыхъ Л. Т. Шверъ и Societte Hygienique

Всякій приборы до бактеріольогіи и мікрохеміи.

Найлучшій средства косметичній и тоалетовій французскій. 398 10—30

Воды лѣчничій ґазовій

перевышаючій родній воды мінеральній

ПРИРЯДЫ ХІРУРГІЧНІЙ

анґлійскій, французскій и нѣмецкій найлучшои якости

Хемікалія для ІІ. ІІ. фотоґрафовъ.

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спіритусу, Фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручає старій горѣвки польскій, розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bouquet“ на малинки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 47—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Найдешевше

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и инше.

Токай куранційный

въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Коняк французскій

въ фляшкахъ ¾ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за фляшку ¾ літрову

поручає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

20 81—0

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ

Львовъ, ул. Городецка ч. 3.

фабрика выробовъ цементовыхъ.

Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портляндъ цементу въ Щаковѣй. Тов. акц. фабрики вапна гідравл. для фасадъ въ Кальтенлайтґебенъ [Kaltenleutgeben.]

Складъ руръ бетоновыхъ и пѣдлогъ цементовыхъ власного выробу, такожъ портляндъ-цементу, вапна гідравлічного, вапна сналістого, гіпсу, цеголъ и огнетревалыхъ плытъ, асфальтовои папы даховои, асфальтовыхъ плытъ изоляційныхъ, пѣдлогъ и руръ штайнґутовыхъ для кльоакъ, каналовъ, водопроводовъ, даховокъ, лупку, насадъ, плытъ комиковыхъ, печій кафлевыхъ и тростины суфітовои, а такожъ всякихъ матеріяловъ будовляныхъ, ручачи за ихъ доброту.

Пѣдприемство роботъ бетоновыхъ, укладане помостовъ и крыть даховъ даховою, лупкомъ, папою огнетревалою и деревянымъ цементомъ [Holzcement] по умѣреныхъ цѣнахъ.

ТЕЛЄФОНЪ ч. 460. 121

Львовъ ул. Сикстуска ч. 2. Замовленя зъ провінціи вѣдворотною почтою.

Лінолеумъ до покрытя цѣлыхъ покоѣвъ
Диваники передъ умивальню зъ Лінолеумъ
Диваны зъ Лінолеумъ
Хѣдники зъ Лінолеумъ

LINOLEUM CERATA

Спеціяльный фабричный СКЛАДЪ

першои австрійскои фабрики въ Трієстѣ.

ФАРТУШКИ.

ОБРУСЫ.

Охороны для стѣнъ.

Простирала гумовій и пѣдкладки для дѣтій.

Борты до кредензу, пѣдставки, імітациї дерева и мармору. 847 9—26

Цераты до покрытя меблѣвъ въ перскихъ, смирненьскихъ и рѣзнородныхъ десенях.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдавець и одвѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ Институту Ставропігійского, пѣдъ зарядомъ Йосифа Данилюка.